

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Londini

APUD

ALEXANDRUM MACMILLAN

Auctoribus quidem ad istam sententiam, quam vis obtineri, uti optimis possumus ; quod in omnibus causis et debet et solet valere plurimum : et primum quidem omni antiquitate : quae quo propius aberat ab ortu et divina progenie, hoc melius ea fortasse, quae erant vera, cernebat. CICERO, TUSC. DISP. I. xii.

Quo fonti propiores sunt rivi, eo solent esse puriores ; et quo Apostolis aut temporibus Apostolicis proximiores sunt Christiani Patres, eo magis probati et irrefragabiles habentur doctrinae orthodoxae testes. T. BURNET, DE STATU MORTUORUM ET RESURGENTIUM, cap. iv.

S. CLEMENTIS ROMANI,
S. IGNATII, S. POLYCARPI,
PATRUM APOSTOLICORUM,

QUAE SUPERSUNT.

ACCEDUNT

S. IGNATII ET S. POLYCARPI

MARTYRIA.

AD FIDEM CODICUM RECENSUIT,
ADNOTATIONIBUS VARIORUM ET SUIS ILLUSTRAVIT,
INDICIBUS INSTRUXIT

GUILLIELMUS JACOBSON

SS. THEOLOGIAE PROFESSOR REGIUS, ET AEDIS CHRISTI CANONICUS,
COLLEGII EXONIENSIS QUONDAM SOCIUS.

EDITIO QUARTA

TOMUS II.

OXONII.

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO,

M.DCCC.LXIII.

Clar. Press
1 b. 150.

S. I G N A T I U S.

VOL. II.

B

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ἸΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ εὐλογημένῃ ἐν
μεγέθει Θεοῦ Πατρὸς [καὶ] πληρώματι, τῇ πρω- 5

4. ὁ Θεοφόρος,] Accentum sic collocatum passim in Cod. Laur. necnon in Actis Ignatii, habet hoc nomen, ab Ignatio in omnium Epistolarum Inscriptionibus usurpatum, si illam ad Polycarpum, secundum Recensionem longiorem, excipias. Significat ergo *qui Christum in animo fert, Deo plenus*, ut vertit Valesius ad Euseb. H. E. viii 10, quo sensu infra, § 9, Ephesios Θεοφόρους, Χριστοφόρους, appellat S. Pater. Sic Presbyter quidam ap. Irenaeum V v, p. 298 ed. Massuet. δικαίους γὰρ ἀνθρώπους καὶ Πνευματοφόρους ἡτοίμασθη ὁ παράδεισος. Vid. Routh. Rel. Sac. i 58. Hippolytus Thebanus, a Cotelerio indicatus in nott. ad Const. Apost. II 1, οἱ ἐν Νικαίᾳ κανόνες τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων πατέρων. Suidas S. Polycarpum vocat Θεοφόρον. Rucha-

tus, ex usu verbi Θεοφορεῖσθαι apud Scriptores Ecclesiasticos, vocem Θεοφόρος interpretatur *Spiritu Divino afflatus*. Syrus, ap. Cureton. *the God-clad*; Armenius, ap. Peterman. *qui est Deum induens*, s. *Deo indutus*: i. e. ἐνδυσάμενος τὸν Κύριον, Rom. xiii 14. Cf. Χριστὸν ἐνδύσασθε, Gal. iii 27, et Epist. Vienn. et Lugdun. § 11, μέγαν καὶ ἀκαταγώνιστον ἀβλητὴν Χριστὸν ἐνδεδυμένη. Θεόφορος legisse videntur Nicephorus, Symeon Metaphrastes, et alii, Excerpt. Var. ap. Cureton. p. 251; inter recentiores Johannes Wesley, not. in S. Matt. xviii 2, qui somnia-verunt Ignatium fuisse parvulum illum, quem, advocatum tanquam modestiae exemplar, Dominus in medio statuerit; unde, quum ad Ecclesiae praesulatum promoveretur Ignatius, noluisse ei manus impo-

S. IGNATII

AD EPHESIOS EPISTOLA^a.

^a *Ignatius
Ephesius.
Codex Cai-
ensis.*

IGNATIUS, qui et Theophorus^b, benedictae in
magnitudine Dei Patris et plenitudine, praedesti-

^b *Theophe-
rus C. C.
Eph. iii 19,
i 4, iii 11.*

nere Apostolos, nimirum quem Christi ipsius tactu sanctificatum cognoverint. Quae traditio, ut etiam Cotelarius observavit, ignota fuit Chrysostomo in laudem Martyris Ignatii peroranti. Plura dabit Pearsonus in Vindic. ii 12. Additamentum antiquissimum, hic et in caeteris Inscriptionibus, e Martyrio Ignatii forsitan desumptum putat Duesterdieckius, p. 89, cum Arndtio, *Studien und Kritiken*, 1839, i p. 178 not. a, et Bunsenio, *Die drei ächten & die vier unächtlichen Briefe des Ignatius*, p. 33. Non legitur apud Origen. Hom. vi in S. Luc. neque in Prolog. in Cant. Cantic. neque apud Athanas. de Synodis § 47, neque apud Hieron. in S. Matt. i, c. Pelag. iii 2, de Viris Illustr. § 16.

ib. τῇ εὐλογημένῃ κ. τ. λ.] Cur non licuerit Ignatio Paulum et Petrum, necnon Johannis Apo-

calypsin, in longioribus Epistolarum Inscriptionibus imitari nullus video. Longiuscula quoque est haec Inscriptio ab Athanasio praefixa Epistolae ad Solitariam Vitam Agentes: [tom. i p. 343 ed. Ben.] Τοῖς ἀπανταχοῦ κατὰ τόπον τὸν μονήρη βίον ἀσκούσι, καὶ ἐν πίστει Θεοῦ ἰδρυμένοις, ἡγιασμένοις τε ἐν Χριστῷ, καὶ λέγουσιν, Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι, ἀγαπητοῖς καὶ ποθευοτάτοις ἀδελφοῖς, ἐν Κυρίῳ πλείστα χαίρειν. COTEL. Conf. omnino Pearson. Vindic. ii 16, pp. 211-216.

5. [καὶ] πληρώματι.] Ita ipse in Ep. ad Trall. [Inscript.] ἦν ἀσπάζομαι ἐν πληρώματι. Hujus vocis sunt variae significationes, (veteres enim varie adhibebant) quarum illa ad hunc locum proprie pertinere videtur, quae quid sit πλήρωμα τῆς πλῆξης indicat. Ita Nazianz. 375 A, 159 B, 410 C. [tom. i ed. Mo-

ρισμένη πρὸ αἰώνων εἶναι διὰ παντὸς εἰς δόξαν
παράμονον, ἄτρεπτον, ἡνωμένην, καὶ ἐκλεγεμένην
ἐν πάθει ἀληθινῷ, ἐν θελήματι τοῦ Πατρὸς καὶ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ
ἀξιομακαρίστῃ τῇ οὔσῃ ἐν Ἐφέσῃ τῆς Ἀσίας, 5
πλείστα ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ καὶ ἐν ἀμώμῃ χάριτι
χαίρειν·

Gratias
agit, quod

Α'. ἈΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ ἐν Θεῷ τὸ πολυαγά-

rel.] Et hic sensus maxime
facit contra Schisma. Vide
item Chrysost. tom. iii ed. Sa-
vil. p. 822 l. 22, et 823 l. 3.
[Hom. xi in Ep. ad Eph. tom.
xi pp. 86, 87 ed. Ben.] An
spectare videtur Rom. xv 29,
ἐν πληρώματι εὐλογίας? Vid. om-
nino Theophylactum. Κεφαλὴ
τοῦ Χριστοῦ πληρώματος. i. e. E-
piscopus Ecclesiae. Naz. 39 D,
qui lucet παντὶ τῷ τῆς οἰκουμένης
πληρώματι. 149 B. PEARSON.
Πλήρωμα sive αὐτάρκεια, sive im-
mensa Dei natura, quae implet
res et loca omnia, spatiumque,
ultra quod intellectus humanus
vel concipere vel fingere pos-
sit. SMITH. Explicationem
Smithi comprobat Duesterdi-
eckius. Vocabulum tamen πλη-
ρώματι relegatum vult. καί,
quam vocem ex Interpolatore
inserendam esse ante πληρώματι
cum Smitho duxeram, agnoscit
Versio Syriaca.

ib. τῇ προωρισμένη] Et mox
ἐκλεγεμένην. Sic D. Paulus ad
Ephesios, i 4, 5. Καθὼς ἐξελέ-
ξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς
κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώ-
μους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

1. εἶναι] Omisit Vossius.

ib. εἰς δόξαν—ἐκλεγεμένην]
Syrus, in gloriam quae manet
et non mutatur, et quae, sc.
Ecclesia, est perfecta et electa.
Armenius, manente et immuta-
bili gloria, quae perfecta est.
Uterque Interpres vocem ἄ-
τρεπτον ad δόξαν refert. Arm.
omisit καὶ ἐκλεγεμένην.

2. ἡνωμένην] *perfected* Cure-
tonus, cui Syrus videtur legisse
ἡνωσμένην aut ἀπηρτισμένην. At
in Fragmentis significationem
eandem vocibus ἐνότης et ἔνωσις
tributam esse monet Lipsius,
p. 139.

3. ἐν πάθει] P. Junius legi
vult πάθῃ· sed male. Sensus
hic manifestus videtur: *electam
virtute meritorum mortis et
passionis Christi, quam ille
vere subiit*. Haec enim epi-
theta referri debent ad ἐκκλη-
σίαν, quod post εἶναι in quarto
casu subintelligendum est, non
ad δόξαν. SMITH. Ruchatus
ad δόξαν refert, ἐκλεγεμένην
mendum librarii esse credens
pro ἐκλεγεμένη. Curetonus in-
terpretatur, *chosen in the pur-
pose of truth*, p. 228; dubitat
tamen, p. 277, de admittendo
προβίσει pro πάθει. Armenius

natae ante saecula esse semper in gloriam permanentem, invertibilem, unitam, et electam in passione vera, in voluntate Patris et Jesu Christi Dei nostri, Ecclesiae digne-beatae existenti in Epheso Asiae, plurimum in Jesu Christo, et in immaculata gratia, gaudere :

I. ACCEPTANS in Deo multum dilectum tuum

legiisse videtur ἐν πάθει ἀλ. τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. X. omis- sis ἐν θελήματι.

ib. τοῦ Πατρὸς καὶ Ἰησοῦ] καὶ non agnoscit Int. Syrus. *by the will of the Father of Jesus Christ our God.* Cureton. Utrum Syrus nomen Dei ad Patrem an ad Filium referat, Merxio dubium esse videtur.

5. ἀξιωμακρίστω] Ut ipse in Ep. ad Rom. ad finem [§ 10] διὰ Ἐφεσίων τῶν ἀξιωμακρίστων, tanquam discipulos Pauli, quem ἀξιωμακρίστον vocat in hac Epistola, [§ 12] uti etiam postea Ecclesiam Romanam ἀξιωμακρίστον appellat. PEARSON. Vocem hanc non agnoscit Suicerus : ἀξιοῦλος a Cyrillo Alex. aliquoties usurpatam fuisse notat. Infeliciter vertunt Cotelier. *merito beatae*, Wakius, *most deservedly happy*, et Ruchat. *très-dignement heureuse* ; quemadmodum et Syrus ap. Cureton. p. 228. Melius Wocher. *der aller Seligpreisung würdigen Gemeinde.* Sturz. Lex. Xenoph. *felicitationis praedicatione dignus.* Apol. Socrat. § 34.

ib. ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας,] Irenaeus de S. Johanne, III 1, [1, p. 174 ed. Massuet.] ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας διατρέβων. PEARSON. Sic etiam in Inscr.

Epistolae ad Smyrn. ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας. ibid. § 11, ἐν Ἀστυοχείᾳ τῆς Συρίας. In Inscr. Epist. ad Philad. ἐν Φιλαδελφίᾳ τῆς Ἀσίας. Versio Curetoniana non agnoscit τῆς Ἀσίας.

6. χάριτι] Interpol. Syrus, et Armen. χαρᾶ, quam lectionem Horneman. Hefel. et Dresselius, ut veriore retinent. Curetonus conferri jubet Ep. ad Magn. § 7.

8. Ἀποδεξάμενος] Respicit ad legationem quam Ephesii ad se miserant, de qua statim post se ipsum declarat usu verbi synonymi ἀπείληφα. VEDELIIUS. Interpolator sec. Cod. Nydpruc. Ἀπεδεξάμεν ... sec. Cod. August. Ἀποδεξάμενος ... Interpres Vetus utriusque Recensionis *acceptans*. Cf. infra ἀκούσαντες. Neque prorsus absimilis est participii usus ad initium Epp. ad Polyc. et ad Magn. In Epp. ad Philad. et ad Smyrn. quoque constructio Inscriptionis cohaeret, ut videtur, cum periodo prima ipsius Epistolae. Tota haec Sectio mutila et hiulca Vossio, Smitho, et Marklando videtur. Periodum anacoluthicam, stylo B. Pauli haud absimilem, agnoscit Denzingerus, p. 39.

ib. τὸ πολυαγάπητόν σου] Non

Onesimum
Episcopum
ad se mis-
erint, quem
ut et Ephe-
sios eximie
laudat.

πητόν σου ὄνομα, ὃ κέκτησθε φύσει δικαία, κατὰ
πίστιν καὶ ἀγάπην ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Σωτῆρι
ἡμῶν, μιμηταὶ ὄντες Θεοῦ, ἀναξωπυρήσαντες ἐν αἵ-
ματι Θεοῦ, τὸ συγγενικὸν ἔργον τελείως ἀπηρτίσατε.
Ἀκούσαντες γὰρ δεδεμένον ἀπὸ Συρίας ὑπὲρ τοῦ 5

laudo eos, [Vairlenium respicit] qui jejunam aliquam paronomasiam hic quaerunt in vocibus, Ἐφεσος, et ἔφεσις: tanquam ideo dixerit Ignatius πολυαγάπῃτόν σου ὄνομα, vel ut vulgo male legitur τὸ πολυπόθητον ὄνομα, quum certum sit πολυαγάπῃτον ὄνομα Ἐφεσίων idem esse quod sit πολυαγάπῃτοι Ἐφίσιοι. Quae loquendi formula satis frequens apud antiquos. Crediderunt viri docti, hic alludi ad nomen Christianum; sed certum est, haec omnia ita, ut dixi, intelligenda. VOSSIUS. Planius certe, ac fortasse melius legitur apud Interpol. Ἀπεδεξάμην ὑμῶν ἐν Θεῷ τὸ π. ὄνομα. Hornemannus ita refingit, Ἀπεδεξάμην ἐν Θεῷ τὸ πολυαγάπῃτον ὄνομα, vertitque, *Vestrum pro salute mea, a Deo derivanda, votum, per nuntios vestros ad me venit, eoque carissimi nominis vestri memoria in animo meo renovata est.* Nomen Christianum intelligit Bunse-
nius.

1. σου . . . κέκτησθε] Ad Ecclesiam scribit singulari numero, utpote in uno capite, Christo et eidem Episcopo unitam. Sed quare ergo in caeteris Epistolis non eadem reperitur loquendi forma? Verumtamen non est, quod accuratorem Grammaticam, in homine occupatissimo, et in iti-

nere variis negotiis et molestiis districto, exigamus. SMITH. Singularem post pluralem ponit D. Paulus ad Gal. vi 1, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος· σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Versiones Curetoni et Petermanni exprimunt lectionem Recensionis longioris, ὑμῶν, eamque in ed. quarta admisit Hefelius.

ib. φύσει δικαία.] *Natura iusta, re iusta, i. e. iuste, proposito iusto.* Consulendi Grammatici: necnon Intt. ad Sapient. xiii 1, et Ephes. ii 3. Sic ab Anastasio, Ὁδηγοῦ cap. 8, ἡ φύσις, I Cor. xi 14, exponitur τὸ πρᾶγμα. COTEL. Onomasticon V. *Indoles, φύσις.* Barnabas in praefat. Epist. 'supra modum ex hilaror beatis et praeclaris spiritibus vestris, quod sic *'naturalem gratiam accepistis.'* An φύσει δικαία nihil aliud quam *δικαίως, merito?* Haeretici dicebant, Catholicos χρῆσει tantum gratiam habuisse. Iren. p. 28 B. [I vi 4, ed. Massuet.] PEARSON. Locum hunc a suspitione Gnosticis contra Baurium defendit Uhlhorn. in Niedneri *Zeitschrift für histor. Theologie*, 1851, p. 303 sq. HEFELIUS. Smithus confert initium Epist. ad Trall. Ἀμωμον διάνους . . . ἐγὼν ὑμᾶς ἔχοντας, οὐ κατὰ χρῆσιν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν. *Par un naturel vertueux, Ru-*

nomen, quod possedistis natura justa, secundum fidem et charitatem in Christo Jesu Salvatore Eph. i 15. nostro, [glorificato Jesum Christum Deum;] quia imitatores existentes Dei, et reaccendentes in sanguine Christi Dei, cognatum opus integre perfecistis. Audientes enim ligatum a Syria^c pro com-^c Siria C.C.

chatus. *which ye have acquired by nature by a right and just will.* Cureton.

3. ἡμῶν.] Post hanc vocem Int. Vet. adjungit verba quae, uti opinatur Cotelerius, extrinsecus adposuerat pius aliquis lector. Simile adsumendum habet § 2 Ep. ad Magn. Reithmayrus corrigit *glorifico*, et Graecis addita vult δοξάζω Ἰησοῦν Χριστὸν Θεὸν ὅτι . . .

ib. μμῆται] Int. Vet. videtur legisse ὅτι μμῆται. PEARSON. Particulam καὶ ante μμῆται agnoscunt Versiones Curetoni et Petermanni. Interpol. μμῆται δότες Θεοῦ φιλανθρωπίας.

ib. ἀναζωπυρήσαντες] Videtur intransitive sumi. Gloss. *Respiro, αναζωπυρῶ*. PEARSON. Intransitive quidem apud Clem. Rom. i 27, Ἀναζωπυρήσάτω οὖν ἡ πίστις αὐτοῦ ἐν ἡμῖν, et LXX Gen. xlv 27, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ. I Macc. xiii 7, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ. Transitive, II Tim. i 6, ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ. In notis Hefelius subaudiendum monet ἡμᾶς post ἀναζωπυρήσαντες; in Versione autem dat *ad vitam revocati*. Curetonus in Ep. p. 228, et in Fragm. p. 248, *fervent in the blood of God*; p. 245, *inflamed by the love of God*.

ib. ἐν αἵματι Θεοῦ.] Armen. haec prorsus omisit. Equidem

dixerim primitus scriptum esse Χριστοῦ, deinde ex nota Monophysitae cujusdam marginali in textum irrepsisse Θεοῦ, ac denique vocem Χριστοῦ excidisse. PETERMAN. Lipsius, p. 123, ἐν αἵματι Θεοῦ tuetur. Bunsenius infelicissime comma post αἵματι posuit. Cf. Wetsten. in Act. xx 28, et Clem. Rom. supra p. 12 l. 3. In Fragmento Melitonis, ὁ Θεὸς πέποιθεν, apud Routh. Rel. Sacr. i 122.

4. τὸ συγγενικὸν ἔργον] Hornemannus vertit, *opus fratribus Christianis dignum*. Hefelius, *opus fraternitatis*. Chevall. *the work which was agreeable to your nature*. Curetonus, p. 228, *a work congenial to you*; pp. 245, 248, *a deed worthy of the race*. Mox Cod. MS. exhibet ἀπαρίστα.

ib. τελείως] Interpres alter, *perfecte*. Cureton. p. 228, *speedily*; at in Excerptis ex Opp. Severi Antioch. Patr. p. 245, *perfectly*. Armen. *cum amore*. Bunsen. reponit τελειον, Lipsius σπουδαίως.

5. δεδεμένον ἀπὸ θυμίας] Aliter Syrus; *bound from actions*, Cureton. p. 229. Cf. Ep. ad Rom. § 5 init.

ib. τοῦ κοινῷ ὀνόματος] Cf. Tit. i 4, κατὰ κοινὴν πίστιν. S. Jud. 3, τῆς κοινῆς σωτηρίας. Armenius, *propter nomen totius communis spei*.

κοινοῦ ὀνόματος καὶ ἐλπίδος, ἐλπίζοντα τῇ προσευχῇ
 ὑμῶν ἐπιτυχεῖν ἐν Ῥώμῃ θηριομαχῆσαι, ἵνα διὰ τοῦ
 μαρτυρίου ἐπιτυχεῖν δυνηθῶ μαθητῆς εἶναι τοῦ ὑπὲρ
 ἡμῶν ἑαυτὸν ἀνευγκόντος Θεῷ προσφορὰν καὶ θυ-
 σίαν. Ἐπεὶ οὖν τὴν πολυπληρίαν ὑμῶν ἐν ὀνόματι 5
 Θεοῦ ἀπέληφα ἐν Ὀνησίμῳ, τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀδιηγῆτῳ,

2. θηριομαχῆσαι.] Aliter Syrus et Armenius, *to be devoured of beasts*.

ib. ἵνα διὰ τοῦ—καὶ θυσίαν.] Haec omissa sunt a Vet. Int. et pro eo nihil aliud repositum, quam *videre festinastis*. Quae verba ab otiosa manu irrepserunt. VOSSIUS. Haec sententia valde perplexa est. In Graecis duo vocabula deesse videntur, quae tamen in Cod. suo vidit et transtulit Vet. Int. Forte scriptum fuit ἰδεῖν ἐσπουδάσατε post θηριομαχῆσαι. Quod si post ἐσπουδάσατε statim Ἐπεὶ οὖν κ. τ. λ. omnia erunt clara et perspicua. PEARSON. Conjecturam Pearsoni a Versione Syriaca confirmatam in textum admisit Hefelius in ed. quarta. Locum ita refingit Curetonus, ἵνα διὰ τοῦ ἐπιτυχεῖν δυνηθῶ μαθητῆς εἶναι Θεοῦ με ἰδεῖν ἐσπουδάσατε, verbis μαρτυρίου et ὑπὲρ ἡμῶν—καὶ θυσίαν omissis. Petermannus, ἵνα δυνηθῶ μαθητῆς εἶναι, ἰδεῖν ἐσπουδάσατε. Mihi quidem olim in mentem venerat librarium nostrum legisse θηριομαχῆσαι ἐπιδεῖν ἡπειγασθε, atque exinde oscitasse, quia scilicet ἐπὶ et ἐρεὶ toties occurrerent. Cod. Caiensis propius ad Graeca Cod. Medicei accedit.

3. ἐπιτυχεῖν] Redundare videtur; et plane omisit Interpolator. SMITH. Opinor, pri-

mitus vocem μαθητῆς absolute positam fuisse, ut in Epp. ad Trall. § 5, et ad Rom. § 5; sed, quoniam lectoribus deesse aliquid videbatur, adjecerunt alii verba illa e D. Pauli Ep. ad Eph. v 2 desumpta, quae vel maxime hic quadrant; alii vero solam vocem Θεοῦ, quae Monophysitismum quodam modo redolet. PETERMAN. Sensus non incommodum praebet Cotelerius: *quo per martyrrium adipisci possim discipulus esse illius, qui &c.*

ib. ὑπὲρ ἡμῶν . . . θυσίαν.] Haec verba non agnoscit Syrus, sed μαθητῆς εἶναι τοῦ Θεοῦ. Ἐπεὶ οὖν legisse videtur.

4. ἑαυτὸν ἀνευγκόντος] ἑαυτὸν omisit Salvinus in apographo illo Cod. Medicei quod in Al-drichii usum exscripsit.

ib. προσφορὰν καὶ θυσίαν.] Phrasis Paulina, Eph. v 2.

5. Ἐπεὶ οὖν] Sine apodosi. Post magnam parenthesin, a fine § 1 usque ad med. § 3, verbis Ἄλλ' ἐπεὶ demum ad priorem sententiam revertit. HEFEL. Protasi, quam haec vox inducit, non deest apodosi: incipit quippe voce. Πρότερον οὖν ἐστίν, cap. seq. DRESSSEL.

ib. πολυπληρίαν] Anne rectius πολυπληρείαν? Vocem non agnoscunt Lexica. Pro Cod. Laur. lectione, Vossius, lectore incon-

muni nomine et spe, sperantem oratione vestra^d potiri, in Roma cum bestiis pugnare, [videre festinastis^e.] Plurimam enim multitudinem vestram in nomine Dei suscepi in Onesimo, qui in charitate^f

^d vestra oratione C. C.
^e pugnare, ut potiri possim discipulus esse videre festinastis. C. C.
^f qui caritate C. C.

sulto, exhibuit πολυπληθίαν, ab Interpol. et nunc demum a Cod. Casan. confirmatam. Petermannus reſingit, τὴν μὲν οὖν πολυπληθίαν. Salvinii conjecturam πολυκλήριαν admisit Bunsenius. Curetonus πολυπλήθειαν, *we have received your abundance*. Cf. Ep. ad Trall. § 1, τὸ πᾶν πλῆθος ὑμῶν ἐν αὐτῷ θεωρεῖσθαι.

6. ἀπεδέξατο ἐν ὀνησίμῳ,] Vet. Int. *suscepi*, an recte? *accepi per Onesimum*. Erat igitur Onesimus Ephesiorum Episcopus Smyrnam missus, ut viseret et refocillaret Ignatium. Huic contemporaneus Onesimus, Plutarchi servus, qui cum Epicteto disputans, introductus est a Phavorino. In isto saeculo et sequioribus nomen istud vulgare fuit. PEARSON. Ignatium in hac ad Ephesios Epistola meminisse pastoris ipsorum Onesimi refert Eusebius, H. E. iii 36, quomodo et in Ep. ad Antiochenos nominatur idem ὁ Ἐφεσίων ποιμήν. Hunc eum esse de quo S. Paulus ad Philemonem scribit, et post S. Timotheum Ephesiorum ordinatum ab eo fuisse Episcopum, in libello de Festiv. Apost. ad 14 Kal. Mart. affirmat Ado. Eundemque Philemonis servum a B. Paulo Ephesinae Ecclesiae post Timotheum constitutum fuisse Episcopum, in Bedae, Notkeri, et Romano Martyrologio, ad eundem diem,

similiter legimus. Quod si verum, non alius Ephesinae Ecclesiae quaerendus fuerit Angelus, cui in ii Apocalypseos capitulo scribendae a Domino mandantur literae, quam hic ipse Onesimus. In Graecorum vero Menaeis, et Symeone Metaphrasta, die praecedente memoria ejus celebratur. Sed Ephesus ipsius Episcopatus ab illis omnino non agnoscitur. Et vero in Clementinis Constitutionibus, viii 48, ille Philemonis Onesimus Beroeae in Macedonia ab Apostolis constitutus fuisse dicitur Episcopus; et Gaium, cujus Apostolus meminit, post Timotheum Ephesiorum fuisse Episcopum in Synopsi sua Dorotheus affirmat. Ut Gaio huic, quem Ephesus fuisse Episcopum etiam in edito Hippolyti de LXX discipulis libello legimus, successisse videatur ab Ignatio nostro laudatus Onesimus: seniore illo, ante hanc ab eo scriptam Epistolam, sub Domitiano Martyrio jam coronato; ut in libro iii Historiae suae, cap. 11, Nicephorus significat. USSERIUS. Frustra hic disputari de Onesimo Philemonis servo, docebit Pearsonus, Vindic. ii 8, p. 96.

ib. τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀδελφῷ,] Cotelerius vertit *inenarrabilis caritatis viro*. Apud Interpol. τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀδελφῷ. Usserius e duabus MSS. Version. Lat. et ex Adonis libello de Festiv.

ὕμῶν δὲ ἐν σαρκὶ ἐπισκόπῳ· ὃν εὐχομαι κατὰ Ἰησοῦν Χριστὸν ὑμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ πάντας ὑμᾶς αὐτῷ ἐν ὁμοιότητι εἶναι. Εὐλογητὸς γὰρ ὁ χαρισάμενος ὑμῖν ἀξίοις οὗσι τοιοῦτον ἐπίσκοπον κεκτήσθαι.

Comites
Onesimi,
Burrhum,
Crocum, et
cet. laudat.
Ut subji-
ciantur E-
phesii Epi-
scopo et
Presbyte-
rio monet.

Β'. Περὶ δὲ τοῦ συνδούλου μου Βούρρου, τοῦ κατὰ 5
Θεὸν διακόνου ὑμῶν ἐν πᾶσιν εὐλογημένου, εὐχομαι
παρμεῖναι αὐτὸν εἰς τιμὴν ὑμῶν καὶ τοῦ ἐπισκόπου.
Καὶ Κρόκος δὲ, ὁ Θεοῦ ἄξιος καὶ ὑμῶν, ὃν ἐξεμπλά-
ριον τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπέλαβον, κατὰ πάντα με
ἀνέπαυσεν, ὥς καὶ αὐτὸν ὁ Πατὴρ Ἰησοῦ Χριστοῦ 10
ἀναψύξαι, ἅμα Ὀνησίμῳ, καὶ Βούρρῳ, καὶ Εὐπλῳ,
καὶ Φρόντωνι, δι' ὧν πάντας ὑμᾶς κατὰ ἀγάπην
εἶδον· ὀναίμην ὑμῶν διὰ παντὸς, ἐάνπερ ἄξιός ᾖ.

Apost. ad xiv Kal. Mart. ex-
hibet *dilecto praeceptore nostro*,
ac si *καθηγήτη* scriptum fuisset
pro *ἀδελφῇ*.

1. ἐν σαρκὶ ἐπισκόπῳ.] Voces
ἐν σαρκί, parum intellectas, In-
terpol. Syrus et Armenius non
agnoscunt. Episcopus sensibus
obnoxius, iudice Ignatio, vicem
gerebat Episcopi coelestis et
invisibilis, τοῦ ποιμένος καὶ ἐπι-
σκόπου τῶν ψυχῶν. I Pet. ii 25.
Eandem collationem habes Ep.
ad Magn. § 3, τὸν ἐπίσκοπον
τούτον τὸν βλεπόμενον . . . ἀλλὰ
τὸν ἀόρατον.

2. Χριστὸν.] Χριστὸν τὸν Κύριον
ἡμῶν legisse videtur Syrus.

ib. καὶ πάντας ὑμᾶς αὐτῷ.] For-
sitan αὐτοῦ. MARKLAND.

3. ὁμοίῳ.] Curetonus, cum
Interpolator, ὁμοίωμα.

4. κεκτήσθαι.] Syr. et Armen.
hanc vocem omittunt. *who hath
given you such a Bishop as you
deserve*, Curetonus.

5. Β'. Περὶ δὲ κ. τ. λ.] Totum

caput secundum deest in Ver-
sione Syriaca. Pius enim ille
monachus, qui Versionem Syri-
acam elaboravit, omnia omisisse
videtur, quae ipsi et usui suo
ascetico minus congrua minusve
necessaria putabat. Paraene-
ticos vero Epistolarum Ignati-
anarum locos, omnesque ad vit-
tam bene instituenidam exhor-
tationes, sedulo collegit. Prae-
terea ad hoc caput conferas
Rothium, *Anfänge der Christl.
Kirche*, p. 491. HEFELIUS.
Casu mihi videntur excidisse,
quoniam exstant in Vers. Ar-
men. quae in his etiam Syri-
acam originem prodiit; atque
quae sequuntur in Vers. Syr.
'Ἀλλ' ἐπεὶ κ. τ. λ. [p. 282 l. 1]
non bene cohaerent cum fine
capitis i. PETERMAN.

ib. Βούρρου,] Male in Pseudo-
Ignatio *Bíppou*: male in Veteri
Versione *Borro*. Burrhus est
nomen Romanum satis vulgare;
non autem Birrus, Byrrus, aut

inenarrabilis est, vester autem in carne Episcopus : quem oro secundum Jesum Christum vos diligere, et omnes vos ipsi in similitudine esse. Benedictus enim qui tribuit vobis dignis existentibus talem Episcopum possidere.

II. De conservo autem meo Borro, secundum Deum diacono nostro in omnibus benedicto, oro permanere ipsum^g in honorem vestri et Episcopi. Sed et Crocus, Deo dignus et vobis, quem exemplarium ejus quae a vobis charitatis suscepi, secundum omnia me quiescere fecit ; ut et ipsum Pater Jesu Christi refrigeret, cum Onesimo, et Borro^h, et Euplo, et Frontone ; per quos vos omnes secundum charitatemⁱ vidi. Fruar vobis semper ; siquidem

Col. i 7,
iv 7.

^g oro ipsum
permanere
C. C.

^h Borro
C. C.

ⁱ caritatem
C. C.

BORRUS. VOSSIUS. Vocem σύνδουλον de Epaphra, ad Col. i 7, et de Tychicho, iv 7, usurpat D. Paulus.

7. παραμείναι αὐτὸν] Addit Interpolator ἀμωμον, absque ulla necessitate. SMITH. Mox τοῦ ἐπισκόπου ὑμῶν τοῦ μακαριωτάτου.

10. ἀνέπαισεν,] Vox Paulina ; 1 Cor. xvi 18, Philem. 7 et 20.

11. ἀναψύξαι,] Sic Codd. [non ἀναψύξει, ut, cum Interpolatore, Voss. Cotel. Smith.] Neque aliter legit Vet. Int. dum vertit refrigeret. Hinc patet ἀναπαύειν et ἀναψύχειν idem fere significare apud Veteres : ἀναπαύειν a motu, ἀναψύχειν a calore et aestu, liberare. Dionysius Corinth. Ep. ad Rom. ap. Euseb. H. E. iv 23, ὡς μὲν τὴν τῶν δεομένων περίαν ἀναψύχοντας. Inde refrigerium, refrigerare, et refrigerari apud Latinos : primo de incarcerationis apud Tertullianum frequenter, et in Passione Perpetuae ; deinde de mortuis.

Hinc aeternum refrigerium apud Iren. iv xiv. [vi 5, p. 234 ed. Massuet.] PEARSON. Praestat Futurum, siquidem vaticinantis est. DRESSEL. In S. Barnabae Epist. § 15 Int. Vet. pro καταπαύμενος exhibet refrigerans, non requiescens. ib. § 16 legas, "sentit se refrigerari." Cf. 11 Tim. i 16, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε. Act. iii 19, καιροὶ ἀναψύξεως.

12. φρόντωνι,] Male ap. MS. φρόντονι, ut mox ἀναίμην.

13. ἀναίμην ὑμῶν] Phrasin haec Apostolicam, a D. Pauli Epist. ad Philem. ut videtur, desumptam, nomine Onesimi ibi quoque immediate praeceunte, saepius usurpat Ignatius. De liberis praecipue, rebusque carissimis aut personis usurpabant veteres Graeci, Euripides, Aristophanes, Synesius, uti docet Pearsonus, Vindic. ii 15, p. 203. Frequens est haec phrasis etiam apud Lucianum, e. g. Philo-

Πρέπον οὖν ἐστὶ κατὰ πάντα τρόπον δοξάζειν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δοξάσαντα ὑμᾶς· ἵνα ἐν μιᾷ ὑποταγῇ ἦτε κατηρτισμένοι τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ, καὶ τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες περὶ τοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ 5 κατὰ πάντα ἦτε ἡγιασμένοι.

Excusat libertatem
hujus admonitionis.

Γ'. Οὐ διατάσσομαι ὑμῖν, ὡς ὧν τις. Εἰ γὰρ καὶ δέδεμαι ἐν τῷ ὀνόματι, οὐπω ἀπήρτισμαι ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ. Νῦν γὰρ ἀρχὴν ἔχω τοῦ μαθητεύεσθαι, καὶ προσλαλῶ ὑμῖν ὡς συνδιδασκαλίταις μου· ἐμὲ γὰρ 10 ἔδει ὑφ' ὑμῶν ὑπαλειφθῆναι πίστει, νοουθεσίᾳ, ὑπο-

pseud. § 27, οὕτως ὀναίμην, ἔφη, ὡς ἀληθὴ πρὸς σε ἐρῶ. Cf. Soph. Oed. T. 644, μὴ νῦν ὀναίμην. In Cod. Laur. legimus ὀναίμην, tum hic tum in Ep. ad Magn. § 12. Similis oscitantiae exemplum praebet Lucian. Dial. Mort. xxii, ubi librarii exhibent ὀναίμην, ὀναίμην, et ὀνάμην.

3. ἦτε κατηρτισμένοι.] Illud ἦτε Vet. Int. non agnoscit; et videtur esse superfluum. PEARSON.

ib. τῷ αὐτῷ νοῖ—περὶ τοῦ αὐτοῦ,] Haec non agnoscit Vet. Int. et videntur esse assuta. Sic ergo scripsisse Ignatium puto, secundum Cod. quem vidit fidelissimus Interpres. "ἵνα ἐν μιᾷ ὑποταγῇ κατηρτισμένοι, ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ, ἦτε ἡγιασμένοι. PEARSON. Sic Hefelius, et Duesterdieckius, p. 90. Verbis Apostolicis, ab Armenio quoque omisis, cur memoriae suae infixis Ignatius, ad similem finem, non aequae uti potuerit, non vidit Dresselius.

4. τὸ αὐτὸ λέγητε.] D. Paulus, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες. Ep. I ad Cor. i 10.

5. ὑποτασσόμενοι.] Ita, pro MSS. lectione, ἐπιτασσόμενοι, ex Interpolatore reponendum esse viderunt Salvinus, Smith, Frey, Galland, Hornem, Hefel. et Dresselius.

7. Οὐ διατάσσομαι.] S. Barnabas, § 1, "Ego autem non "tanquam doctor, sed unus ex "vobis, demonstrabo pauca."

ib. ὡς ὧν τις.] Interpol. τι, uti et Armenius. Et statim διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, pro ἐν τῷ ὀνόματι. Τὸ ὄνομα absolute positum habes infra § 7, et in Ep. ad Philad. § 10.

9. Νῦν γὰρ ἀρχὴν ἔχω τοῦ μαθητεύεσθαι,] Cf. Ep. ad Trall. § 5, ad Rom. § 5. Mirabatur singulare istud humilitatis exemplum Gildas Badonicus, ex Britannia nostra, qui anno 564 Epistolam scripsit de excidio Britanniae, dicens: 'Christianus 'non mediocris, sed perfectus, 'Sacerdos non vilis, sed sum-

dignus existam. Decens igitur est secundum omnem modum glorificare Jesum Christum, qui glorificavit vos; ut in una subiectione perfecti, subjecti Episcopo et Presbyterio, secundum omnia sitis sanctificati. Heb. xiii
17.

III. Non dispono vobis, ut existens aliquis. Si enim et ligor in nomine Christi¹, nequaquam perfectus sum in Jesu Christo. Nunc autem principium habeo addiscendi; et alloquor vos, ut doctores mei. Me enim oportuit a vobis suscipi, fide, admonitione, sustinentia, longanimitate. Sed quia

¹ mus, Martyr non segnis, sed
² praecipuus, dixit: *Nunc incipio esse Christi discipulus.*
PEARSON. Vindic. i p. 14.

10. συνδιδασκαλῆται] Mira vox; neque enim puto vocem simplicem διδασκαλῆτης uspiam occurrere. Interpolator συνδούλοις. [ὁμοδούλοις.] An συνδιδασκαλῆται, qui communem Magistrum et Doctorem habentes, scil. Paulum, immo et Johannem? Ignatius enim Johannis discipulus fuit. PEARSON. Non ita premenda est forsitan haec loquendi ratio. Discipulum merum, et quidem rudem adhuc se profitetur B. Pater; Christianos igitur Ephesios, tanquam sibi in Christi schola ὁμήλικας, suos συνδιδασκαλῆτας appellat. Cf. infra § 12, Παύλου συμμύσται. Wakius, cum quo facit Ruchatus, *fellou-disciples*. Rothius, pag. 450, *mitschüller*. Grassius, infeliciter, *mes maîtres*. Van Gilsaeus quoque Int. Vet. sequitur, Dissert. p. 51, *condoctoribus*. Hefelius, *praeter Christum vos praeceptores mei estis*. Utrum Armenius intelligeret cum condiscipulis, an cum

condoctoribus, Petermannus in medio relinquere videtur.

11. ὑπαλειφθῆναι] Vet. Int. *suscipi*, quod est ὑπολειφθῆναι. Interpolator [περὶ ὑμῶν] ὑπομνησθῆναι, *commoneri*, ad sensum paullo propius. Junius legendum putat ὑπολειφθῆναι, *relinqui*, i. e. *vobis longe inferiorem esse*. Sed neque ἐμὲ ἴδει, neque ὑφ' ὑμῶν, talem interpretationem patitur. Nihil mutandum: lectio Cod. Medicei et emendata, et clara, et necessario recipienda, et conservanda est. Hic enim ὑπαλειφθῆναι est *ungi, exciliari, instrui, ad certamen praeparari*; et quidem a doctore seu magistro. Plutarchus in vita Periclis sic loquitur de Damone: τῷ δὲ Περικλεῖ συνήν, καθάπερ ἀθλητῇ, τῶν πολιτικῶν ἀλείπτῃς καὶ διδάσκαλος. Sic Isidorus Pelus. iii Epist. 265. Suidas, 'Αλείπται' οἱ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκούντες. 'Ὁ Θεολόγος λέγει' ἀλείπται εἰς ἀρετὴν. Hic optimus Magister ostendit, quo modo Christianus instrui debet ad patiendum pro Christi nomine. Quum igitur par erat, ut vos me admonere, impel-

μονῇ, μακροθυμία. Ἀλλ' ἐπεὶ ἡ ἀγάπη οὐκ ἔα με
 σιωπᾶν περὶ ὑμῶν, διὰ τοῦτο προέλαβον παρακαλεῖν
 ὑμᾶς, ὅπως συντρέχητε τῇ γνώμῃ τοῦ Θεοῦ· καὶ
 γὰρ Ἰησοῦς Χριστὸς, τὸ ἀδιάκριτον ὑμῶν ζῆν, τοῦ
 Πατρὸς ἡ γνώμη, ὡς καὶ οἱ ἐπίσκοποι οἱ κατὰ τὰ 5
 πέρατα ὀρισθέντες † ἐν † Ἰησοῦ Χριστοῦ γνώμη
 εἰσίν.

Unitatem
 commen-
 dat, ut Pre-
 sbyterium
 Episcopo
 conjunga-
 tur, quem-

Δ'. Ὅθεν πρέπει ὑμῖν συντρέχειν τῇ τοῦ ἐπισκό-
 που γνώμῃ, ὅπερ καὶ ποιεῖτε. Τὸ γὰρ ἀξιονόμαστον
 ὑμῶν πρεσβυτέριον, τοῦ Θεοῦ ἄξιον, οὕτως συνήρμο- 10
 σται τῷ ἐπισκόπῳ, ὡς χορδαὶ κιθάρα. Διὰ τοῦτο ἐν

lere, incitare, instruere velletis.
 PEARSON. Armenius inter-
 pretatur ac si legisset παρ' ὑμῶν
 ἀπολαβεῖν πίστιν κ. τ. λ. PETER-
 MAN.

1. Ἀλλ' ἐπεὶ—τοῦ Θεοῦ.] E
 capite tertio Syrus nil nisi hanc
 unicum sententiam in usus suos
 convertit, eamque cum fine
 capitis primi male conjunxit.
 Multo aptius haec sententia
 cum antecedentibus (vos prae-
 ceptores mei estis) cohaeret.
 HEFEL. Lacuna est in Vers.
 Syr. usque ad verba in init.
 § 8, ὅλοι ὄντες Θεοῦ.

2. προέλαβον παρακαλεῖν] Re-
 spexisse videtur B. Pater S.
 Paulum ad Philem. 8, 9, Διὸ
 πολλὴν ἐν Χριστῷ παρησίαν ἔχων
 ἐπιτάσσῃ σοι τὸ ἀνῆκον, διὰ τὴν
 ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ.

3. ὅπως συντρέχητε] De sensu
 hujus loci conf. Uhlhorn. in
 Niedneri Zeitschrift für Histor.
 Theol. 1851, p. 34 sq. HEFEL.
 Curetonus, that ye be diligent
 in the will of God.

4. ἀδιάκριτον] Vet. Int. in-
 comparabile, ac si ἀσύγκριτον
 legisset. S. Jacobus, iii 17, de

sapientia quas de coelo est, hanc
 vocem usurpavit. Ipse Igna-
 tius in initio Ep. ad Trall.
 etiam utitur: ubi Vet. Int. in-
 separabilem vertit; Vulgatus,
 sine dolo. In fine Ep. ad Magn.
 ἀδιάκριτον πνεῦμα, uterque reddit
 inseparabilem spiritum. An
 indubitabilem? Basil. ἀδιάκριτος
 πληροφορία. Huc pertinet illud,
 § 5, ἐαυτὸν διέκρινεν. PEARSON.
 Cf. Joh. xv 5, Coloss, iii 4.
 Sensus: plane in eo vivimus,
 et ipse in nobis. HEFEL. E
 Luciano affertur ἀδιάκριτον κατα-
 λιπὼν τὸν λόγον, Jup. Trag. § 25,
 disputationem relinquens non
 dijudicatam.

ib. ὑμῶν [ζῆν,] Cum Int. Vet.
 stat Armenius.

ib. τοῦ Πατρὸς ἡ γνώμη,] γνώμη
 hic idem videtur esse cum τῇ
 λόγος. Quae phrasis quum
 paullo durior videretur Inter-
 polatori, illam molliendo, cor-
 ruptit sensum: καὶ γὰρ Ἰησοῦς
 Χριστὸς πάντα κατὰ γνώμην πράτ-
 τει τοῦ Πατρὸς. Quid si lega-
 mus τῇ γνώμῃ, hoc sensu? *Christus Dei Patris voluntate
 et sententia Princeps Ecclesiae*

charitas non sinit^j me silere pro vobis, propter¹ *caritas non sinit*
hoc praeoccupavi rogare vos, ut concurratis sen-^{C. C.}
tentiae Dei: etenim Jesus Christus, incomparabile^{Col. iii 4.}
nostrum vivere, Patris sententia, ut et ipsi secun-
dum terrae fines determinati Jesu Christi sententia
sunt.

IV. Unde decet vos concurrere Episcopi senten-
tiae^k: quod et facitis. Digne nominabile enim¹ *k sententiae Episcopi*
vestrum Presbyterium, Deo dignum, sic concor-^{C. C.}
datum est Episcopo, ut chordae citharae. Propter¹ *Digne enim nomi-
nabile C. C.*

ἐπισκοπῆς sive *constitutus, sicut et Episcopi ipsius sententia.*
SMITH. Conf. Joh. xiv 9,
Matt. xi 27. HEFEL.

5. κατὰ τὰ πέρατα] forsitan
τὴν χάριν. Cf. Ep. ad Magn.
§ 2. [τὴν ἐπισκοπὴν ὡς χάριν.]
MARKLAND. Cf. Ep. ad Rom.
§ 6. Idem valere ac ἐν πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ docet Rothius, p. 472
n. 160. Dresselius confert
Hermæ Past. Sim. viii 3, 'Hac
'autem Lege Filius Dei praedi-
'catus est in omnibus finibus
'orbis terrae.'

6. ἐπισκοπῆς] *Episcopi ex vo-
luntate Christi ubique per omnes
terrarum tractus stabiliti, quam
nimirum Apostoli ab ipsius ore
didicerunt.* Haec enim lectio
non mihi sollicitanda videtur.
Eadem occurrit in re prorsus
eadem, in Inscriptione Ep. ad
Philad. SMITH.

ib. τὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ γνώμην]
Doctissimus Hammondus [Dis-
sert. ii pp. 113, 126] praeposi-
tionem ἐν vult deleri, et legi
γνώμην, casu recto, [Cod. Med.
nullibi exhibet, subscript.] ut
in priore parte hujus periochae,
ad mentem quoque Vet. Int.
quasi ab illius Cod. illa parti-
cula omnino abfuisset. Haec

turpi negligentia omittens In-
terpolator, alia diversi argu-
menti stupide et prorsus *ἀπορρο-
διώσις* substituit. SMITH.
Apud Vet. Int. pro *ipsi* lege
Episcopi; est enim abbreviatio.
Cf. Ep. ad Philad. § 3, ad Smyrn.
§ 8. Sensus loci, ad Rothii
mentem, pp. 471-478, ita ex-
hibet Hefelius: Qui in senten-
tia episcopi est, i. e. unitus ei,
etiam unitus est Christo; et
qui unitus est Christo, etiam
unitus est Patri.

8. Δ'. Ὅθεν κ. τ. λ.] Caput
hoc totum deest in Vers. Syria-
ca; non in Armen. quae Epi-
stolam nostram integram con-
tinet. HEFEL.

9. ὅπερ καὶ ποιεῖτε.] καὶ omi-
sit Salvinus in apographo ejus,
quod imprimendum curavit Al-
drichius. *σοφισθῆντες ὑπὸ τοῦ
Πνεύματος*, subjicit Interpolator.

ib. *ἀξιοδομαστον*] Ita recte
Cod. Laur. non *ἀξιώρομαστον*,
quod apud Aldrich. legimus

11. ὡς χορδαὶ κithάρῃ.] Eadem
similitudine utitur etiam in Ep.
ad Philad. [§ 1, ad Rom. § 2]
de Episcopo ipsorum verba fa-
ciens. USSER. Frequens ac-
ceptumque est veteribus Chri-
stianis symbolum citharae chor-

admodum
citharæ
chordæ.

τῇ ὁμονοίᾳ ὑμῶν καὶ συμφώνῳ ἀγάπῃ Ἰησοῦς Χριστὸς ἄδεται. Καὶ οἱ κατ' ἄνδρα δὲ χορὸς γίνεσθε, ἵνα σύμφωνοι ὄντες ἐν ὁμονοίᾳ, χρῶμα Θεοῦ λαβόντες ἐν ἐνότητι, ἄδητε ἐν φωνῇ μιᾷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Πατρὶ, ἵνα ὑμῶν καὶ ἀκούσῃ, καὶ ἐπιγινώσκων δι' ὧν εὖ πράσσετε, μέλη ὄντας τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Χρησιμον οὖν ἐστὶν ὑμᾶς ἐν ἀμώμῳ ἐνότητι εἶναι, ἵνα καὶ Θεοῦ πάντοτε μετέχητε.

Hujus unitatis laus et utilitas.

Ε'. Εἰ γὰρ ἐγὼ ἐν μικρῷ χρόνῳ τοιαύτην συνήθειαν ἔσχον πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ὑμῶν, οὐκ ἀνθρωπίνην οὐσαν ἀλλὰ πνευματικὴν, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς μακαρίζω, τοὺς ἐνκεκραμένους οὕτως, ὡς ἡ ἐκκλησία Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὡς Ἰησοῦς Χριστὸς τῷ Πατρὶ, ἵνα πάντα ἐν ἐνότητι σύμφωνα ᾦ! Μηδεὶς πλανασθῶ· ἐὰν μή τις ᾦ ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ὑστερεῖται

dis intentæ, maxime in gemmis. Cf. Clem. Alex. Paedag. iii 11. DRESSSEL.

1. συμφώνῳ ἀγάπῃ] Vide Orig. in Matth. 204 C. [ed. Huet. tom. iii p. 441 ed. Bened.] PEARSON.

2. ἄδεται.] Euseb. in Vita Constantini, I § 13, de Constantino, ejus patre, loquens, μυρίων δὲ καὶ ἄλλων τοῦ ἀνδρὸς ἀρετῶν παρὰ τοῖς πᾶσι ἀδομένων. Chrysostom. de Babyla Antiocheno Martyre agens, Οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ οὐ χώρα, οὐκ ἔθνος, οὐ πόλις, ἐνθα ταῦτα οὐκ ἄδεται τὰ παράδοξα. [Opp. ii p. 538 ed. Bened.] PEARSON.

ib. γίνεσθε.] Modo Imperativo accipit Cotelierius. *Ja auch einzeln möget ihr alle einen Chor bilden.* Wocherus.

3. χρῶμα Θεοῦ] Interpolator pro χρῶμα substituit συνάφειαν.

Vet. Int. reddidit melos. Hesychius, χρῶμα· παρὰ τοῖς μουσικοῖς χροῖα. PEARSON. Eundem sensum habet χρῶμα apud Athenæum, xiv 9, tom. v p. 314 ed. Schweighæuser.

4. ἄδητε] In MSS. ἄδετε, ut ad finem sectionis μετέχετε. Illud retinet, hoc autem corrigit Vossius.

5. ἐπιγινώσκων] Legendum videtur ἐπιγινώσκει δι' ὃν, quod e conjectura margini adscriptit Salvinus. Ultima hujus vocis syllaba librario fraudi fuisse pluribus modis videtur. Ille enim, ab homoioteleuto deceptus, δι' ὧν. Pessime, sicut ex Int. Vet. quidem est manifestum. Cotelierius vertit, et agnoscat ex iis quæ operamini, membra esse vos Filii ipsius. Armenius legisse videtur ἐπιγινώσκει δι' ὧν.

6. μέλη] Ludere videtur in

hoc in consensu vestro et consona charitate Jesus Christus canitur. Sed et singuli chorus facti estis : ut consoni existentes in consensu, melos Dei accipientes in unitate, cantetis in voce una per Jesum Christum Patri ; ut et vos audiat, et cognoscat per quem bonum operamini, membra existentes Filii ipsius^m. Utile igitur est vos inⁿ immaculata unitate esse ; ut et Deo semper participetis.

^m *Filius ejus. C. C.*
ⁿ *est vos esse in &c. C. C.*
^o *tenui ad desunt C. C.*

V. Si enim ego in parvo tempore talem consuetudinem tenui ad^o Episcopum vestrum, non humanam existentem sed spiritualem : quanto magis vos beatifico, conjunctos sic ut Ecclesia Jesu Christo, et ut Jesus Christus Patri, ut omnia in unitate consona sint ! Nullus erret : si quis non sit intra

duplici significatione vocis μέλη, quae et *membra*, et *modos*, seu *cantica* significat. MARKLAND. Lusus quidam verborum, ni fallor, latet etiam in εὐ πράσσετε, tum hoc in loco, tum in Ep. ad Smyrn. § 11 ad finem.

ib. *δυνας*] Legendum esse *δυνες* monet Vossius, qui paullo ante, ex incuria proculdubio, *επράσσετε* habet.

9. Ε. Εἰ γὰρ κ. τ. λ.] Caput quintum non agnoscit Syrus.

10. οὐκ ἀνθρώπινον] Non qualem homines saeculo addicti inter se familiari sermone de rebus variis solent exercere. SMITH.

12. ἐνκεκραμένους] Quasi *imixtos et simul adunatos*. Sed comparationes hujusmodi, quae sequuntur, non sunt ad rigorem literae exigendae. SMITH. In Cod. MSto legimus ἐνκεκραμένους, non ἐγκεκραμένους sicuti Libb. impr. Vide supra ad Clem. Rom. p. 86 l. 6. Inter-

pol. habet τοὺς ἀνακεραμαίνους αὐτῷ, qui *pendetis ad eum*. αὐτῷ subaudiendum esse monet Rothius, pp. 450, 467 ; ex Armenio reponit Petermannus.

13. ὡς Ἰησοῦς Χριστὸς] ὡς praetermisit Vossius, et post eum Cotel. Clericus, Smithus, Russel. Hornemannus.

15. τοῦ θυσιαστηρίου.] Maestraeus ex hoc loco elicit, in Ecclesia ad verum Deo sacrificium offerendum altaria semper fuisse constituta. Et id etiam ex eo probat, quia in eo panis vitae, h. e. Eucharistiae, fiat mentio. Male ista omnia. Falsum enim in Ecclesia semper altaria fuisse. Patet id ex Gentilium exprobrationibus, qui inter alia id crimini ducebant Christianis, quod aras non haberent. Id quod Christiani non diffitebantur, sed legitime fieri dicebant. Orig. c. Cels. viii. [§ 17, tom. i p. 755 ed. Ben.] Min. Felix in Octav. [§ 32] Arnob. adv. Gentil. vi. [et vii.]

τοῦ ἄρτου τοῦ Θεοῦ. Εἰ γὰρ ἐνὸς καὶ δευτέρου προσευχὴ τοσαύτην ἰσχὺν ἔχει, πόσῳ μᾶλλον ἢ τε τοῦ ἐπισκόπου καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας! Ὁ οὖν μὴ ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὗτος ἤδη ὑπερηφανεῖ, καὶ ἑαυτὸν διέκρινεν· γέγραπται γὰρ, “ὑπερηφάνοις ὁ 5 “Θεὸς ἀντιτάσσεται.” Σπουδάσωμεν οὖν μὴ ἀντιτάσσεσθαι τῷ ἐπισκόπῳ, ἵνα ὦμεν Θεοῦ ὑποτασόμενοι.

Episcopus
ut Christus
ipse respi-
ciendus.

5. Καὶ ὅσον βλέπει τις σιγῶντα ἐπίσκοπον, πλείονως αὐτὸν φοβείσθω· πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ 10

Ignatium autem non intelligere per vocem altaris proprie sic dictum *altare*, sed *Ecclesiam*, patet ex contextu ipso. Nam cum dixisset eum qui sit extra altare privari pane Dei, subiungit rationem, quia scilicet maximi valoris sit precatio unita Ecclesiae totius cum Episcopo. Ubi non solum de altari loquitur, sed et de sacrificio quod in altari offertur, quod quidem est precatio. VEDELIUS. ἐντὸς θυσιαστηρίου εἶναι significat *unitatis* potissimam partem, τὸ συντρέχειν τῇ ἐπισκόπου γνώμῃ . . . ἐγκεκραμένους εἶναι ἐπισκόπῳ, sic illi ut capiti incorporari, ut precum Ecclesiasticarum particeps fiat; cui hic opponitur ὑστερεῖσθαι τοῦ ἄρτου τοῦ Θεοῦ, ab isto singulorum Christianorum officio, quod in eo ponitur ut omnes *unius panis, unum corpus* fiamus, deficere. HAMMOND. c. Blondell. p. 68. Ex his verbis patet Ignatium per *θυσιαστήριον* intelligere Ecclesiam vel personas regimini ejus praepectas. De proprio enim altari ista nequeunt explicari, intra cujus

limites populus olim non fuit admissus, nec si admissus fuisset, καθρότητα istam, de qua loquitur Ignatius, [ad Trall. § 7.] eo ipso actu externo fuisset nactus. Nec insueta est apud Patres haec *θυσιαστηρίου* nomenclatio, quum Ecclesiam denotat. Ita enim Clem. Alex. Strom. vii p. 715, ἐστὶ τὸ παρ' ἡμῶν θυσιαστήριον ἐνταῦθα τὸ ἐπίγειον, τὸ ἄθροισμα τῶν ταῖς εὐχαῖς ἀνακειμένων, μίαν ὥσπερ ἔχον φωνήν τὴν κοινὴν καὶ μίαν γνώμην. Scilicet Ecclesia est illud *θυσιαστήριον* ἔμφυχον, quod Chrysostomus Hom. xiii in Joh. [pp. 76, 77 tom. viii ed. Ben.] vocat, et in quo offerri ait εὐχαριστίαν καὶ αἶον Θεῷ καὶ συνεχεῖς εὐχάς. Non tamen id negatum volumus, Ignatium alibi per *θυσιαστήριον* intellectam velle τὴν τραπέζαν τὴν ἀγίαν. Ita enim § 7 Ep. ad Magn. πάντες οὖν ὡς εἰς καὶ συντρέχετε Θεοῦ, ὡς ἐπὶ ἐν θυσιαστήριον, quae tamen ipsa quoque valde metaphoram sapiunt. PFAFFIUS, ad Fragm. Irenaei, p. 267. Conf. Cyprian. Ep. 40.

ib. ὑστερεῖται] Irenaeus, IV

altare, privatur pane Dei^p. Si enim unius et alterius oratio tantam vim habet, quanto magis illa quae Episcopi et omnis Ecclesiae! Qui igitur non venit in idem, hic^r jam superbit et seipsum condemnavit^a. Scriptum est enim: *Superbis Deus resistit*. Festinemus igitur^t non resistere Episcopo, ut simus Deo subjecti.

VI. Et quantum^u videt quis tacentem Episcopum, plus ipsum timeat; omnem enim quem mittit dominus domus in propriam dispensationem, sic

lxxiii, [38, 1, p. 283 ed. Mas-suet.] ὑπερέσθαι τοῦ πεποιηκό-
τος, *minorare esse eo qui fecerit*.
ὑπεροῦνται τοῦ τελείου, *deficiunt a perfecto*. PEARSON. Codd. MSSti ὑπερέιτε, sicut in fine sectionis ἀντιτάσσεται.

2. ἡ τε τοῦ] Articulum ab enclitico discretum, cum Smitho, dedi. Vossius, ἦτε, qui statim articulum τῆς ante ἐκ-
κλησίας omisit. Nonne melius esset ἡ τοῦ τε ἐπισκόπου?

3. πάσης τῆς ἐκκλησίας!] Totius Ecclesiae sub Episcopo suo congregatae. Vid. Pearson. Vindic. ii p. 118. Libb. impr. plerique cum Vossio πάσης ἐκ-
κλησίας.

4. ἐπὶ τὸ αὐτὸ,] Hanc phra-sin habes infra § 13, in Ep. ad Magn. § 7, ad Philad. § 10. Vide supra Clem. Rom. Ep. 1 § 34, p. 126 l. 1, atque ibi notata.

6. ἀντιτάσσεται—ὄν μὴ] Haec verba, in textu Cod. Casana-tensi praetermissa, margini ad-scripsit manus secunda. Anto-nius in Melissa, II iii 173, hunc locum laudat sic Σπουδάσατε μὴ
... ἵνα ἦτε ... DRESSEL.

7. Θεοῦ ὑποτασσόμενοι.] Sal-vinii conjecturam Θεῷ in con-textum admisit Hefelius in edi-tione secunda.

9. ε'. Καὶ ὅσον κ. τ. λ.] Caput sextum in Versione Syriaca non legitur.

ib. Καὶ ὅσον] Vossius, Cotel. et Ruchat. cum Interpol. ὁσῶ, *Et quanto quis taciturniorem viderit Episcopum*. Apud In-terpolatorem, necnon apud An-tonii Melissam, ii 3, legitur καὶ ὁσῶ βλέπετε σιγῶντα ἐπίσκοπον, πλείον αὐτὸν φοβείσθε. Armenius legisse videtur ὅταν. Cureton. inter Excerpt. p. 232, *Because the more any one seeth the Bishop silent*.

ib. σιγῶντα ἐπίσκοπον,] Ob dignitatem venerabilis est Epi-scopus, etiam dum minus lo-quitur et imperat. Vide quae habet infra § 15, et in Ep. ad Philad. in initio. SMITH. Ki-stius, *wenn der Bischof sich weniger geltend mache*. Rothius intelligit, *non punientem aucto-ritatis suae contemptores*, coll. § 15, et Ep. ad Philad. § 1; *si-lentio suo improbantem*, Dres-selius.

οικοδεσπότης εἰς ἰδίαν οἰκονομίαν, οὕτως δὲ ἡμᾶς αὐτὸν δέχεσθαι, ὡς αὐτὸν τὸν πέμψαντα. Τὸν οὖν ἐπίσκοπον δῆλον ὅτι ὡς αὐτὸν τὸν Κύριον δὲ προσβλέπειν. Αὐτὸς μὲν οὖν Ὀνήσιμος ὑπερεπαίνει ὑμῶν τὴν ἐν Θεῷ εὐταξίαν, ὅτι πάντες κατὰ ἀλήθειαν 5 ζῆτε, καὶ ὅτι ἐν ὑμῖν οὐδεμία αἵρεσις κατοικεῖ· ἀλλ' οὐδὲ ἀκούετε τινος πλέον ἢ περ Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλοῦντος ἐν ἀληθείᾳ.

Haereticos acriter insectatur, et verum magistrum Dominum Jesum illis ab utraque natura designat.

Ζ'. Εἰώθασι γάρ τινες δόλῳ πονηρῷ τὸ ὄνομα περιφέρειν, ἀλλὰ τινα πράσσουντες ἀνάξια Θεοῦ, οὓς 10 δὲ ὑμᾶς ὡς θηρία ἐκκλίνειν· εἰσὶν γὰρ κύνες λυσσῶντες, λαθροδῆκται, οὓς δὲ ὑμᾶς φυλάσσεσθαι, ὄντας δυσθεραπεύτους. Εἰς ἰατρός ἐστιν, σαρκικός τε καὶ πνευματικός, γεννητὸς καὶ ἀγέννητος, ἐν σαρκί

2. Τὸν οὖν ἐπίσκοπον κ. τ. λ.] Ergo Episcopus auctoritatem habet a Christo, utpote ipse oikonomos. PEARSON. Pro προσβλέπειν in MSS. legitur προβλέπειν: atque ita hunc locum citat Antonius in Melissa.

7. ἤπερ] In MSS. εἴπερ, Librarii η et ε permutare gaudebant. Apud Interpol. . . τινος, ἢ μόνου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένος καὶ διδασκάλου.

9. Εἰώθασι] Damascenus, cap. de Haereticis, [Sac. Parall. ii 772 ed. Le Quien.] tamquam ex Ignatii Ep. ad Ephes. τοὺς μερισμοὺς φεύγετε, ὡς ἀρχὴν κακῶν· εἰώθασι τινες, &c. in quibus scribitur ἄλλα τινὰ πράσσοντες. Priora tamen sunt Ep. ad Smyrn. § 7. COTEL. Totum hoc caput septimum, e quo verba quaedam citat Athanasius, non agnoscit Int. Syrus.

ib. τὸ ὄνομα] Vel Christi, vel

Christianorum, (vid. Ep. ad Philad. § 10) utpote nomine tenus Christiani, et Pseudo-Christiani: quales erant Ebionitae et Gnostici. Τῶν ψευδαδελφῶν, καὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, Polycarpus ad Philipp. [§ 6.] SMITH. Cf. Hermas, Past. III ix 13, 'Quicumque ergo *nomen* Filii Dei *portat*.' ibid. 14, 'qui ex totis praecordiis *portant nomen* ejus.' ibid. 28, 'dignos vos habet Dominus, ut *nomen* ejus *feratis*.' Cf. supra p. 280 l. 8, ἐν τῷ ὀνόματι, et infra p. 300 l. 7, περιφέρω.

10. ἀλλὰ τινα] *Alia quaedam*. Int. Vet. legebat ἀλλὰ τινα, uti in Cod. Casan. Melius, ut vidit Marklandus, Cod. Laur. quem ad modum profecto legitur apud Interpolatorem, et Johan. Damasc. uti in not. 9 supra docet Cotelerius.

oportet nos ipsum recipere, ut ipsum mittentem. Episcopum igitur manifestum quoniam^x ut ipsum^x ^{quia C.C.} Dominum oportet respicere. Ipse igitur quidem^y ^{quidem deest C.C.} Onesimus superlaudat vestram divinam ordinationem^z: quoniam^a omnes secundum veritatem vivitis, ^{superordinationem C.C.} et quoniam^b in vobis neque una^c haeresis habitat; sed neque auditis aliquem amplius quam Jesum ^{quia C.C.} Christum loquentem in veritate. ^{quia C.C.} ^{una deest C.C.}

VII. Consueverunt enim quidam dolo malo nomen circumferre, sed quaedam operantes indigna Deo: quos oportet vos ut bestias declinare. Sunt enim canes rabidi, latenter mordentes: quos oportet vos observare, existentes difficile curabiles^d. Unus me- ^{sanabiles C.C.} dicus est, carnalis et spiritualis, genitus et ingenitus,

ib. *οὗς—ἐκκλίνειν*] Alia constructione, sensu autem eodem, D. Paulus ad Rom. xvi 17, *καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν*.

11. *ὡς θηρία*] Cf. Ep. ad Smyrn. § 4, *τῶν θηρίων τῶν ἀνθρωπομόρφων*, ad Philad. § 2, *λύκοι ἀξιώπιστοι*.

13. *δυσθεραπεύτους*.] h. e. summo in periculo atque aeternae salutis suae discrimine. Nulla est hominibus salus, nisi per unicum animarum Medicum, Christum, Deum et hominem, Deum inter hominemque Mediatorem; at isti hujusmodi Medicum et Mediatorem nullum agnoscunt, nullum volunt; itaque plane deplorata est ipsorum salus, nisi sc. ab haeresi sua tandem serio respiscant, ac Deum Filium pro sua salute incarnatum atque hominem factum amplectantur, atque omni obsequio venerentur. BULL. Interpol. *ἀνίατα γὰρ νοσοῦσιν*, quasi incurabilis esset morbus

ille, ut ex antiquis aliqui putarunt. Sed aliud *ἀθεράπευτος, incurabilis, insanabilis*; aliud *δυσθεράπευτος*. PEARSON. Ad Bulli mentem haec explicanda putat Rothius, *Anfänge*, p. 767. Cf. Ep. ad Smyrn. § 4, *ὅπερ δύσκολον. Τοῦτον δὲ ἔχει ἐξουσίαν Ἰησοῦς Χριστός*.

ib. *Εἰς λατρός*] Haec verba usque ad cap. finem e tribus locis affert Curetonus inter Excerpta varia e S. Patt. p. 249. Ab Interpolatoris manu irreperisse suspicatur Langius, utpote quae disertius quam pro Ignatii aetate de Divina Christi natura explicant. *Beiträge zur ältesten K. G.* ii 142. Arndtius vera ac germana esse contendit. Cf. Moehleri Athanasius, i 68 et 24.

14. *γεννητὸς καὶ ἀγέννητος*.] Usus modo promiscuum, modo distinctum *γεννητοῦ* et *γεννήτου*, itemque *ἀγενήτου* et *ἀγεννητοῦ* observarunt recentiori memoria

γενόμενος Θεός, ἐν † ἀθανάτῳ † ζωῇ ἀληθινῇ, καὶ ἐκ Μαρίας καὶ ἐκ Θεοῦ, πρῶτον παθητὸς καὶ τότε ἀπαθῆς.

Commen-
dat Ephe-

Η'. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς ἐξαπατάτω, ὥσπερ οὐδὲ

complures. Quos ante Tertulianus scripserat, § 4 de Anima; 'Consequens est, ut ex Dei flatu animam professi, initium ei deputemus. Hoc Plato excludit, innatam et infectam animam volens: et natam autem docemus et factam, ex initii constitutione. Nec statim erravimus, utrumque dicentes; quia scilicet aliud sit natum, aliud factum, utpote illud animalibus competens.' &c. Et Johannes Damascenus in Libris Orthodoxæ Fidei γενῆτόν explicat κτιστόν, ἀγέννητον ἀκτιστόν, γεννητὸν γεννηθέν, ἀγέννητον μὴ γεννηθέν. Accessit huc ad maiorem confusionem audacia librariorum, incertia, supinitas. Quibus factum est, ut saepissime nesciamus scripserintne Auctores per unum, an per duo. Exempli gratia hic, posuisse quidem Ignatium antiquo more γεννητός καὶ ἀγέννητος, pro γεννητός καὶ ἀγέννητος, factus et non factus, seu creatus et increatus, arbitramur, adducti auctoritate MSti Florentini, itemque Interpretis, Interpolatoris, ac Theodoretī: [Dial. i. Opp. iv P. i p. 9 ed. Schulze.] hoc tamen omni ex parte non liquet. Plures enim Codices Athanasii [de Synodis Arim. et Seleuc. n. 47. tom. i part. 2, p. 761 ed. Bened.] in citatione loci istius habent γεννητός et ἀγέννητος; atque ita videtur

legisse Gelasius, [De Duabus Naturis. Bibl. PP. Paris. tom. iv part. i p. 423.] dum vertit factus et non factus, quamvis potuerit ad eum modum ex sensu reddere. Quaeres unde fluxerit lectio Theodoretī minus bona, γεννητός ἐξ ἀγεννήτου. Sic habeto: ignarus aliquis veteris acceptionis ἀγεννήτου pro increato, cum non valeret concoquere Filium dici ingenitum, Ignatii textum corrigendum sibi censuit. Eademque laboravit imperitia Interpolator, nisi erro. Caeterum propter hunc locum aliosque multos, ab Hieronymo affirmatur Ignatius adversus Ebionem stylum acuisse. COTEL. Smithus post Vossium exhibet γεννητός καὶ ἀγέννητος, quem modum scribendi Waterlandus, in 2^a Def. Qu. 8, contendit usitatum fuisse tempore S. Ignatii, alterum autem postea excogitatum ad Patrem et Filium discernendum. Γεννητός et ἀγέννητος invenies apud Epiphan. Haer. lxiv 19, tom. i p. 543 ed. Petav. In omnia abeunt Edd. sed instar omnium sunt verba Bulli, Def. Fid. Nic. II ii 6, 'Merito γεννητός καὶ ἀγέννητος factus et non factus cum Gelasio interpretatur; siquidem sensus id efflagitat, et notissimum est a Graecis voces γεννητός et γεννητός promiscue usurpari; quamquam Ecclesiastici fere scriptores

in carne factus Deus, in immortali vita vera, et ex Maria et ex Deo, primo passibilis et tunc impassibilis, Dominus Christus noster.

VIII. Non igitur quis vos seducat; quemadmo-

Eph. v 6.
2 Thess. ii
3.

‘Catholici, praesertim qui post
‘tertium saeculum vixerunt,
‘easdem in quaestione de Filii
‘Divinitate accuratius distin-
‘erint.’ Cf. Suicer. in vocibus
ἀγένητος et γεινήτος: Burtonum
nostrum τὸν μακαρίτην, in libro
inscripto, *Testimonies of the
Ante-Nicene Fathers to the
Divinity of Christ*. pp. 26,
27, et Routh. Rel. Sac. ii p.
108.

ib. ἐν σαρκὶ γεν. Θεός,] Athanasius, Theodoretus, et Gelasius habent ἐν ἀνθρώπῳ Θεός, quod in idem recidit. BULL. l. c. Contra Docetas haec esse dicta monet Lueckius, *Comm. über die Schriften Johannes*. iii 70.

1. ἐν τῷ ἀθανάτῳ] MS. Laur. habet ἐν ἀθανάτῳ ζωῇ ἀληθινῇ (sic: a nullo subscripto.) Legendum autem esse ἐν θανάτῳ ζωῇ ἀληθινῇ viderunt Edd et Intt. omnes, consentientibus Athanasio, Theodoro, Gelasio, Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 249, et sensu omnino exigente. Bull. Def. Fid. Nic. II ii 6. Sic etiam in libro de Carne Christi, Tertullianus videtur Ignatii verba vertisse. ‘Ita
‘utriusque substantiae census,
‘hominem et Deum exhibuit;
‘hinc natum, inde non natum;
‘hinc carneum, inde spiritu-
‘alem; hinc infirmum, inde
‘praeferentem; hinc morientem,
‘inde viventem.’ § 5. Cf. om-
nino Def. Fid. Nic. II vii 3,
et viii 3. Dresselius, Cod. Casan.

sequens, exhibet, ἀθάνατος ἐν
ζωῇ ἀληθινῇ.

2. παθὴρ] καὶ πατὴρ τοῦ
μονογενοῦς τὴν θείαν φύσιν. Con-
cil. Chalced. Defin. Fid. apud
Routh. Script. Eccles. Opusc.
p. 424 l. 8.

ib. τότε ἀπαθής.] Christus post
resurrectionem nullis infirmi-
tatibus, aegritudinibus, affecti-
busque, quos antea subierat,
jam futurus obnoxius. SMITH.
Cf. Ep. ad Polyc. § 3. Hefel.
et Dresselius subnectunt verba
Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Κύριος ἡμῶν,
quae in versionibus suis Wa-
kius, Chevall. et Wocherus
exprimunt: quae agnoscunt
Fragm. Syr. ap. Cureton. p.
249, et Armenius; quae Vos-
sius jubet nos post ἀπαθής ad-
dere ex Theodoro, Gelasio,
et veteri Versione. Interpolat-
or exhibet ὁ ἀπαθής ἐν παθὴρ
σώματι.

4. Μὴ οὖν — ὄντες Θεοῦ.]
Initium hujus capituli Syrus
omisit; et ea, quae sequuntur,
immediate cum unica illa sen-
tentia quam e cap. 3 mutuatus
est, conjunxit. HEFEL Ig-
natus § 6 traditum sibi esse
dicit, inter Ephesios non esse
haereticos; quo facto, § 7 eos
commonefacit rectae Christolo-
giae, eosque monet ne sedu-
cantur, quia si lites, sc. de doc-
trina, inter eos non sint, se-
cundum Deum viverent. Nonne
Textus Graecus Syriaco longe
concinrior? MERX.

sios a cura
salutis,

ἐξαπατάσθε, ὅλοι ὄντες Θεοῦ. Ὅταν γὰρ μηδεμία
ἔρις ἐνείρισταί ἐν ὑμῖν, ἡ δυναμένη ὑμᾶς βασανίσαι,
ἄρα κατὰ Θεὸν ζῆτε. Περίφημα ὑμῶν καὶ ἀγνίζωμαι
ὑμῶν Ἐφεσίων ἐκκλησίας τῆς διαβοήτου τοῖς αἰώσιν.
Οἱ σαρκικοὶ τὰ πνευματικὰ πράσσειν οὐ δύνανται, 5
οὐδὲ οἱ πνευματικοὶ τὰ σαρκικά· ὥσπερ οὐδὲ ἡ πίστις
τὰ τῆς ἀπιστίας, οὐδὲ ἡ ἀπιστία τὰ τῆς πίστεως.
Ἄ δὲ καὶ κατὰ σάρκα πράσσετε, ταῦτα πνευματικὰ
ἐστίν· ἐν Ἰησοῦ γὰρ Χριστῷ πάντα πράσσετε.

et quod fal-

Θ'. Ἐγνων δὲ παροδεύσαντάς τινας ἐκείθεν, ἔχον- 10

1. ἐξαπατάσθε,] Non necesse
est opinari Int. Vet. legisse
ἐξαπατήσεσθε, quia exhibet se-
ducemini. Infra legimus Per-
ipsema pro Peripsema.

2. ἔρις ἐνείρισταί] Aliam prorsus
lectionem secuti sunt Syr.
et Armen. ἡ ἐπιθυμία ἐνεργίωςται.
Vid. Merx. p. 42. Bunsenius,
ad Rom. vii 5 respiciens, e con-
jectura dedit ἐνεργίωςται.

ib. βασανίσαι,] Wocherus, der
euch erproben kann. Int. Vet.
sequuntur caeteri. Interpol. δυ-
ναμένη ὑμᾶς ῥυπαῖαι καὶ βάσανον
ἐπαγαγεῖν.

3. Περίφημα] Sensus est, *Ego
sum minimus et a vobis repur-
gandus, vos estis magni et spi-
rituales*. Bunsenius, Hippoly-
tus und seine Zeit, ii p. xiv sq.
legendum conjicit, Περίφημα
ὑμῶν καὶ ἄγισμα ὑμῶν, i. e. omne
malum projicientes, fortiores et
sanctiores efficiemini. Syr. et
Armen. vocabulum περίφημα
male intelligentes, vertunt, *Gau-
deo in vobis et supplico pro vo-
bis*. HEFEL. Lipsius, appro-
bante Merxio, censet Syrum in
mente habuisse verba B. Pauli

ad Phil. i 4, μετα χαρᾶς τὴν δέη-
σιν ποιούμενος. Hesych. περί-
φημα· περικατάμαγμα, ἀντίλυτρα,
ἀντίψυχα, ἡ ὑπὸ τὰ ἰχὴν πάντων.
Cf. § 18. I Cor. iv 13, ὡς περὶ
καθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν,
πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. et S.
Barnabae Ep. § 6, Ἐγὼ περίφημα
τῆς ἀγάπης ὑμῶν. Aliter ap. In-
terpol. legimus, nec tamen ita
ut plus lucis huic loco adfe-
ratur, περίφημα δὲ ὑμῶν, καὶ τῆς
ἀγνωστῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας τῆς
διαβοήτου καὶ πολυμνητοῦ τοῖς
αἰώσιν, ἐκβάλλετε. Cf. Diony-
sium Alex. a Pearsono, Vind.
ii 208, indicatum: Καὶ πολλοὶ
νοσοκομήσαντες καὶ βόσαντες ἐτί-
ρους ἐτελεύτησαν αὐτοὶ, τὸν ἐκείνων
θάνατον εἰς ἑαυτοὺς μεταστησά-
μενοι, καὶ τὸ δημῶδες ῥῆμα, μόνος
ἀεὶ δοκοῦν φιλοφροσύνης ἔχεισθαι,
ἔργῳ δὴ τότε πληροῦντες, ἀπίοντες
αὐτῶν περίφημα. Cotelierius ver-
tit, *Purgamentum vestri sum,
et piaculum officiar pro vestra
Ephesiorum ecclesia &c.* Wocherus,
*Gegen euch bin ich (wie)
ein Auswurf, und muss erst
gerühnet werden durch eure
für alle Zeiten berühmte Go-*

dum neque seducemini, toti existentes Dei. Quum enim neque una lis complexa est in vobis, potens vos torquere, tunc secundum Deum vivitis. Peripsima vestri et castificer a vestra Ephesiorum Ecclesia, famosa in seculis. Carnales spiritualia operari non possunt, neque spirituales carnalia : quemadmodum neque fides quae infidelitatis, neque infidelitas quae fidelitatis et fidei. Quae autem et secundum carnem operata sunt, haec spiritualia sunt ; in Jesu enim Christo omnia operata sunt.

IX. Cognovi autem transeuntes quosdam inde,

meinde. Ruchatus ex Interpol. et Int. Vet. hanc lectionem conflatur, *περίφημα ὑμῶν ἐκβάλλετε, καὶ ἀγνίζηται ὑμῶν Ἐφεσίων ἐκκλησία.* Post *Περίφημα ὑμῶν* Arndtius subaudit *ἐγὼ εἰμι*, sicut et Ep. ad Rom. § 4, post *ἀπὸ εὐθείας* Ἰησοῦ.

ib. *ἀγνίζωμαι*] Librarii *ἀγνίζωμαι* ex Int. Vet. corrigendum esse jam viderant Coteler. et Smithus. Codex enim Caiensis revera exhibet *castificer*, uti e conjectura Pearsonus pro *castificetur* legebat. Vossius mallet, *καὶ ἀγνισμα ὑμῶν.*

4. *ὑμῶν*] Adde *ὑφ'*, quod incuria librarii deletum puto. HEFELIUS.

ib. *διαβόητον*] Cf. Clem. Rom. § 1, *τὸ σεμνὸν καὶ περιβόητον.* § 47, *τῆς περιβόητου φιλαδελφίας.* Aldrichius ex operarum incuria, *formosa in seculis.* Curetonus, p. 229, *a church renowned in all ages.*

5. *Οἱ σαρκικοὶ—σαρκικά*] Citatur haec Ignatii sententia a Jo. Damasceno, in Paralel. iii 66. USSER. Citatur etiam ab Antiocho. Homil. 112 *περὶ ἀποταγῆς.*

8. *πράσσετε,*] Ita Cod. Laur. et Interpolator ; non *πράσσεσαι*, uti legit Int. Vet., apud quem, Marklandum si audias, restituit *facitis* pro *operata sunt.* Curetonus, *For those things which ye have done in the flesh.*

10. *Ἐγνων δὲ*] Ex hoc capite Syrus nil nisi verba *ἡτοιμασμένοι—ἀναφέροντα εἰς Θεόν* in suam versionem transtulit, eaque cum fine cap. 8 conjunxit. [*πάντα πράσσετε, ἡτοιμασμένοι εἰς*] Arcadius vero *ἡτοιμασμένοι κ. τ. λ.* cum verbis proxime antecedentibus *ὡς ὄντες λίθοι* cohaerent. HEFELIUS.

ib. *παροδύσαντας—ἐκείθεν,*] An ex Oriente ? Minime : sed per Ephesinam urbem transeuntes, vel in Orientem, vel etiam Smyrnam venientes. PEARSON. Cum aliis Bunsenius, *Ignatius und seine Zeit*, p. 38, intelligit a Smyrna, ubi scilicet vigeat Docetarum Haeresis. Baurius, contra, *Ignat. Briefe*, p. 29, ab Epheso, quemadmodum intellexisse videtur Interpolator, qui pro *ἐκείθεν* exhibet *δι' ὑμῶν.* At § 6 legimus *ἐν ὑμῖν οὐδεμία αἵρεσις κατοικεῖ.* Vox

sis doctori-
bus aures
occluserint.

τας κακὴν διδασχὴν· οὐς οὐκ εἰάσατε σπεῖραι εἰς ὑμᾶς, βύσαντες τὰ ὦτα, εἰς τὸ μὴ παραδέξασθαι τὰ σπειρόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὡς ὄντες λίθοι ναοῦ Πατρὸς, ἡτοιμασμένοι εἰς οἰκοδομὴν Θεοῦ Πατρὸς, ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ὕψη διὰ τῆς μηχανῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστὶν 5 σταυρὸς, σχοινίῳ χρώμενοι τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ· ἡ δὲ πίστις ὑμῶν ἀναγωγεὺς ὑμῶν, ἡ δὲ ἀγάπη ὁδὸς ἡ

ἐκείθεν apud Interpol. et Armen. non legitur.

1. σπεῖραι] Aldrichius male σπείρειν. Interpolator e Matt. xiii 25. σπεῖραι τὰ ζιζάνια.

2. βύσαντες τὰ ὦτα,] In Ep. ad Trall. [§ 9] uno verbo, viz. κωφώθητε, utitur. Vult igitur Christianos aures suas obturare contra haereticos, quod Judaei facere solebant contra blasphemos. Act. vii 57. Irenaeus, III iv, [2, p. 178 ed. Massuet.] de sermone barbaris hominibus, sed Christianis vere institutis: 'Quibus si aliquis annuntiaverit ea quae ab haereticis adinventae sunt, statim concludentes aures, longo longius fugient, ne audire quidem sustinentes blasphemum colloquium.' potius, occludentes. Petrus Episcopus Alex. ap. Theodoret. H. E. iv 22, καὶ γὰρ μόνον τῶν ἐν φρονούντων ταύτας ἀκούσας ἔβυσσε τὰς ἀκοάς. PEARSON.

3. ὡς ὄντες λίθοι] Objicitur Metaphorae novitas, necnon absurditas. De primo, mira sane vis est, exigere in qualibet similitudine geminam. Ecce ad manum (nam stultum esset quaerere) aliquatenus similia Hippolyti verba, Gudianae edit. p. 87, κλίμαξ ἐν ἐκκλησίᾳ εἰς ὕψος ἀνάγουσα ἐπὶ τὸ κέρας, εἰκὼν ση-

μείου πάθους Χριστοῦ, ἔλκουσα τοὺς πιστοὺς εἰς ἀνάβασιν οὐρανῶν: et Methodii ap. Gretserum de S. Cruce, p. 1669, μηχανὴ δι' ἧς οἱ εἰς τὴν οἰκοδομὴν εὐθετοῦντες τῆς ἐκκλησίας, κάτωθεν λίθου τετραγώνου δικὴν ἀνέλκονται ἐναρμοσθησόμενοι τῷ θεῷ λόγῳ. Absurdi vero quid? si Deus Pater sanctos homines quasi lapides divini templi dicatur sustollere per crucem Christi tamquam per machinam, et per Spiritum Sanctum veluti per funem, subvectionem adjuvante fide, cum charitate. Nec omittam monere, B. Ignatium scribentem ad Ephesios praeclare alludere ad locum Paulinae Epistolae iisdem missae, ii 19, &c. Denique quod dicitur hic de fide et charitate, laudatur a Damasceno inedito, cap. περὶ πίστεως καὶ εὐσεβείας εἰς Θεόν. COTEL. Vocem λίθοι Syrus omisit, ita ut apud eum imago sit plane turbida. MERX. Locum parallelum ei B. Pauli habet S. Petrus in Ep. prima ii 5. Quam autem metaphoram Apostoli indicant potius quam exprimunt, eam Ignatius, stylo isti vitiosiori postea a Scriptoribus Ecclesiasticis saepissime usurpato morem gerens, usque ad nauseam amplificat.

habentes malam doctrinam. Quos non dimisistis seminare in vos : obstruentes aures, ad non recipere seminata ab ipsis ; ut existentes lapides templi Patris, parati in aedificatione Dei Patris, relati in excelsa per machinam Jesu Christi, quae est crux, fune utentes Spiritu Sancto. Fides autem vestra dux vester, charitas vero via referens in Deum.

ib. Πατὴρ, ἡτομασμένοι] Cod. Laur. πρὸς ἡτομασμένοι. forsitan προητομασμένοι. MARKLAND. Mochlerus, Athanasius p. 23, d. h. wir werden des Vaters theilhaft durch das Leiden seines Sohnes, vermittelt das Wirkungen des heiligen Geistes in uns.

5. ὅς ἐστιν σταυρός.] Libb. imp. ὁ ἐστὶν σταυρός. Librarius noster, Ep. ad Trall. § 8, exhibet πιστεῖ δς . . . ἀγάπη ὁ, § 11, ἔωσω . . . δς. ad Magn. § 5, νομίσματα δύο, ὁ μὲν, ὁ δέ. In Ep. ad Rom. § 7 Codd. Parisienses exhibent ἄπρον ζωῆς ὁ ἐστὶν σάφς. De relativo sic posito ut genus ejus et numerus cum sequentibus congruat, Cf. Winer. *Grammatik des Neutestam. Sprachidioms.* p. 143 ed. tert. et Poppon. Proleg. in Thucyd. i p. 105. Vide infra ad init. § 18.

6. σχοινίῳ——'Αγίῳ.] Has voces Armenius non agnoscit. Versio Syriaca ap. Cureton. *and ye are drawn by the rope which is the Holy Ghost, and your pulley is your Faith, and your Love is the way that leadeth up on high to God.*

7. ἀναγωγείς] Vet. Int. dux vester, perperam. 'Αγωγείς, ἀγωγός aliquando id significat ; sed hoc loco non potest. Simi-

litudines hae non placent ; sed tales viri et sanctissimi et doctissimi persecuti sunt ; et fortasse hoc ipso loco impulsī, et exemplo viri maximi inducti, id fecerunt. Locum sugillat Blondellus, quod idem Spiritum S. vocat σχοινίον, quo ἀναγωγείς utitur. Sed, ut recte observavit Vossius, male hominem interpretatus est, quum trochleam significet. Hesych. 'Αγωγείς· ὁ ἡμάς, et illud Homericum, σύν δ' ἤειπεν ἡμάσιν, exponit συνέδησε δὲ τοὺς ἀγωγείς τῶν ἵππων. Apud Pollucem numerantur inter instrumenta ad equos pertinentia, ἀγωγείς, σειραγωγείς, et ῥυταγωγείς. Onomast. Vet. *Habena, ἡνία, ἀγωγείς.* Alii, *Ductorium, ἀγωγείς.* Ita apud Xenophonem. [de Re Equest. § 6, 5, § 8, 3.] PEARSON. Ab Apollodoro in Poliorceticis, et ab aliis, semper ea vox accipitur pro trochlea, vel pro eo foramine per quod transit et ambulat funis. VOSSIUS. Alio sensu Proclus Lycius, Hymn. in Solem, 33–35.

ἀλλὰ θεῶν πανόριστε, πυριστεφίς,
δλβιε δαίμον,
εἰκὼν παγγενέταο Θεοῦ, ψυχῶν ἀ-
ναγωγεῦ,
κέκλυθι, καὶ με κἀθ' ἑκόν ἀμαρτάνος
αἰὲν ἀπάσης.

Bruckn. *Analect.* ii p. 442.

ἀναφέρουσα εἰς Θεόν. Ἐστὲ οὖν καὶ σύνοδοι πάντες, Θεοφόροι καὶ ναοφόροι, Χριστοφόροι, ἀγιοφόροι, κατὰ πάντα κεκοσμημένοι ἐντολαῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ οἷς καὶ ἀγαλλιώμαι ὅτι ἡξιώθην, δι' ὧν γράφω, προσομλῆσαι ὑμῖν, καὶ συγχαρῆναι, ὅτι κατ' ἄλλον 5 βίον οὐδὲν ἀγαπᾶτε, εἰ μὴ μόνον τὸν Θεόν.

Seduloque pro aliis orent; quomodoque erga extraneos se gerere debeant, docet.

Ι'. Καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων δὲ ἀνθρώπων ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε· ἔστιν γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐλπίς μετανοίας, ἵνα Θεοῦ τύχωσιν. Ἐπιτρέψατε οὖν αὐτοῖς καὶ ἐκ τῶν ἔργων ὑμῖν μαθητευθῆναι· πρὸς τὰς ὁργὰς αὐ- 10

1. Ἐστὲ οὖν κ. τ. λ.] Haec usque ad finem hujus capituli ap. Syrum desunt, qui hanc sententiam ideo omisisse videtur, quippe quae ipsi minus fuerit perspicua. HEFELIUS.

1. σύνοδοι] Hesych. Σύνοδος· συνοδοιοφόρος. Idem φωλητήρια καὶ φωλεαί· τῶν θιάσων καὶ συνόδων οἶκοι. Gloss. Σύνοδος, ὁ συνοδεύων, comes. Unde συνοδία. Iren. III iv, [3. p. 179 ed. Massuet.] καὶ ἀφιστάμενος τῆς τῶν ἀδελφῶν συνοδίας. Cf. S. Luc. ii 44. *Dilectio*, inquit, *via est, ducens ad Deum. Vos igitur in ea via comites estis, ferentes Deum et Christum*, quasi solenni pompa tendentes ad ipsum Deum. In talibus enim sacris processionibus erant multi, qui ferebant sacra quaedam vasa, vel alia. PEARSON. Conf. παράδοξ· ἴστε . . . infra § 12.

2. Θεοφόροι καὶ ναοφόροι,] Intelligendum istud, non de materiato templo, sed de spiritali, quod in pectoribus nostris erigere debemus. VOSSIUS. Frequenter occurrunt in scriptis Patrum voces Θεοφόρος et

Χριστοφόρος. Duae vero aliae ejusdem creberrimae apud Graecos compositionis, ναοφόρος et ἀγιοφόρος, eandem habent significationem. Christum enim Deum Scripturae *Sanctum* appellant; eumque templum esse Dei ostenditur a Martyre Cypriano, Testim. i 15; quamquam ἀγιοφόροι explicari potest de hominibus sanctitatem ferentibus ac possidentibus; et ναοφόροι de illis qui templum Dei gerunt, ipsique sunt. Ab Antiocho, Hom. 1, Ignatiana verba paululum immutata usurpantur. Ὁ τοιοῦτος γίνεται Θεοφόρος, ἡγουν Χριστοφόρος, καὶ ναὸς Θεοῦ, καὶ ἀγιοδόμος, (malim ἀγιοδόμος, ut respondeat ad ἀγιοφόρος) κατὰ (sic duo veteres libri) πάντα κεκοσμημένος ἐν ταῖς ἐντολαῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ. COTEL. Quaerit Junius an non legendum sit θεοφόροι, ἀνθρωποφόροι, πνευματοφόροι, ἀγιοφόροι; i. e. Χριστὸν τὸν θεάνθρωπον, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν ταῖς καρδίαις φέροντες. Quum enim, inquit, per contractionem in MSS. maxime familiarem scriberetur ἀνωφόροι, librarius

Estis igitur^c conviatores, Deiferi, et templiferi, et ^c ergo et
Christiferi, sanctiferi, secundum omnia ornati in C.C.
mandatis Jesu Christi: quibus et exsultans* digni-
ficatus sum per quae scribo alloqui vobis, et con-
gaudere, quoniam^d secundum aliam vitam nihil^d quia C.C.
diligitis nisi solum Deum.

X. Sed et pro aliis hominibus indesinenter Deum ⁱ Thess.
oratis. Est enim in ipsis spes poenitentiae, ut ^v 17.
Deo potiantur. Monete igitur ipsos, saltem ex ⁱ Tim. ii 1.
operibus a vobis erudiri. Ad iras ipsorum vos

fortasse per incitiam vel festinationem, levi metathesi, substituit *ναοφόροι*. USSER.

ib. *Χριστοφόροι*.] Cf. Gal. ii. 20, *ζη δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός*. Phileas ap. Euseb. H. E. viii 10, *οἱ Χριστοφόροι μάρτυρες*. Cyrill. Hieros. Catech. Myst. iv, p. 532, *οὕτω γὰρ καὶ Χριστοφόροι γινόμεθα, τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματος εἰς τὰ ἡμέτερα διαδιδόμενου μέλη*. Ab Interpol. D. Paulus *Χριστοφόρος* appellatur, Ep. ad Eph. § 7, et ab Athanasio non semel, uti docet Suicerus in voce. Cf. Epiphan. Haer. viii. Opp. i p. 16 ed. Petav. *ὁ Πνευματοφόρος καὶ ἄγιος τοῦ Θεοῦ ἀπόστολος Παῦλος*.

3. *κεκοσμημένοι*] *Auf legitime Weise versammelt*. Cf. Ep. ad Magn. § 4, *κατ' ἐντολὴν συναθροίζεσθαι*. HILGENFELD.

5. *κατ' ἄλλον βίον*] *secundum vitam* hanc Christianam, quae *alia* est a naturali. SMITH. Forsitan *καθ' ἄλλον βίον*. MARKLAND. Ruchat. *par rapport à une autre vie*. Marklandi conjecturam admisit Bunsenius.

7. *ὑπὲρ τῶν ἄλλων*] Preces pro nondum conversis. PEARSON.

ib. *ἀδιαλείπτως*] Vox Paulina.

Rom. i 9, i Thess. i 2, ii 13, v 17, quam non agnoscunt Syrus et Armenius; uti neque adjectivum *ἀδιαλείπτως* Ep. ad Polyc. § 1, ap. Cureton. pp. 3, 266.

8. *προσεύχεσθε*] Cotel. et Ruchat. sequuntur Int. Vet. Rectius Hefelius, Wakius, Chevall. et Wocherus, imperativum esse putant.

9. *ἵνα Θεοῦ τύχωσιν*.] *that they may be worthy of God*. Cureton.

ib. *Ἐπιτρέψατε*] Interpol. *Ἐπιτρέψατε οὖν αὐτοὺς μαθητευθῆναι ὑμῖν*. Vet. Vulgat. *Convertimini ergo ad doctrinam*. Cureton. *By your works rather let them be instructed*.

ib. *κἂν ἐκ τῶν ἔργων*] Praclare haec dicta sunt, ut doceant gentes, si non doctrina, saltem exemplo. PEARSON. Cf. S. Matt. v 16.

10. *πρὸς τὰς ὁργάς*] Syrus hoc loco est corruptus. Graecus enim quinque exhibet membra parallela. Syro desunt verba *πρὸς τὰς ὁργάς*, ita ut ad verbum *μεγαλορρημοσύνας* duo adjectiva sint referenda, *πραεὶς* et *ταπεινόφρωνες*, quo facto ordo turbatur. MERX. Hunc locum, quem

τῶν ὑμεῖς πραεῖς, πρὸς τὰς μεγαλορρημοσύνας αὐ-
 τῶν ὑμεῖς ταπεινόφρονες, πρὸς τὰς βλασφημίας
 αὐτῶν ὑμεῖς τὰς προσευχάς, πρὸς τὴν πλάνην αὐτῶν
 ὑμεῖς ἐδραῖοι τῇ πίστει, πρὸς τὸ ἄγριον αὐτῶν ὑμεῖς
 ἡμεροὶ· μὴ σπουδάζοντες ἀντιμμήσασθαι αὐτούς. 5
 Ἀδελφοὶ αὐτῶν εὐρεθῶμεν τῇ ἐπικειά· μμηταὶ δὲ
 τοῦ Κυρίου σπουδάζωμεν εἶναι· τίς πλέον ἀδικηθῇ,
 τίς ἀποστερηθῇ, τίς ἀβητηθῇ; ἵνα μὴ τοῦ διαβόλου
 βοτάνη τις εὐρεθῇ ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ καὶ
 σωφροσύνῃ μένητε, ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, σαρκικῶς καὶ 10
 πνευματικῶς.

respexisse videtur Antiochus, Hom. 116, Περὶ τοῦ ἀδικεῖσθαι καὶ μὴ ἀδικεῖν, ita exprimit Versio Curetoniana. *Against their harsh words be ye conciliatory in meekness of mind and gentleness. Against their blasphemies do ye pray, and against their error be ye armed with faith, and against their fierceness be ye peaceful and quiet.*

1. μεγαλορρημοσύνας] In Codd. μεγαλορρημοσύνας, cum p simplici. Vide supra pp. 32 l. 8, 78 l. 2, et 100 l. 7. Promissa gloriosa a Gnosticis facta respicere videtur.

3. ὑμεῖς τὰς προσευχάς,] Deest quippiam ad absolvendam syntaxin. Interpol. ἀντιτάξτε, quod non inconcinnum videtur. SMITH. τάσσετε, Lipsius, p. 142.

ib. τὴν πλάνην] *seductionem, deceptionem*, uti in Eph. iv 14, II Thess. ii 11. Cf. πλανῆσαι Ep. ad Philad. § 7.

4. ἐδραῖοι τῇ πίστει,] Cf. Col. i 23, τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, I Cor. xv 58, ... ἐδραῖοι

γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, et infra ad Polyc. § 3.

5. μὴ σπουδάζοντες—αὐτούς.] *and be ye not astounded by them*, Curetonus, qui Syrum in mente I S. Johan. iii 13 habuisse suspicatur. Hefelius, Uhlhornium sequens, aliter hunc locum interpungit, Μὴ σπουδάζοντες ἀντιμμήσασθαι αὐτούς, ἀδελφοὶ αὐτῶν εὐρεθῶμεν, κ. τ. λ.

6. Ἀδελφοὶ] Ita Cod. Laur. non ἀδελφοί, quod e Salvinio dedit Aldrichius.

ib. Ἀδελφοὶ—εὐρεθῶμεν] Haec verba non agnoscit Syrus qui τῇ ἐπικειᾷ post σπουδάζωμεν εἶναι apponit. Armenius vertit ac si legisset ἀλλὰ στήκετε ἐν ἐπικειᾷ.

7. τοῦ Κυρίου] Int. Vet. Θεοῦ legebat. Interpol. μμησόμεθα τὸν Κύριον.

ib. τίς πλέον κ. τ. λ.] Lege et distingue . . . εἶναι, (τίς πλέον ἡδικήθη; τίς ἀπεστερήθη; τίς ἠβητήθη;) ἵνα μὴ κ. τ. λ. MARKLAND. *Quis maiorem injuriam passus est unquam, quam ipse Christus passus fuerit? quis magis destitutus, aut ma-*

mansueti, ad magniloquia eorum vos humilia sapientes: ad blasphemias ipsorum vos orationes, ad errorem ipsorum vos firmi fide, ad agreste ipsorum vos mansueti^e. Non festinantes imitari^e ipsos; fratres ipsorum inveniamur in mansuetudine: imitatores autem Dei studeamus esse. Quis plus injustum patiatur, quis fraudetur, quis contemnatur? Ut non Diaboli herba quis inveniat in vobis; sed in omni castitate et temperantia maneatis, in Jesu Christo, carnaliter et spiritualiter.

^e mansueti non festinantes. Imitari ipsos &c. C. C.

1 Cor. vi 7.

Heb. xii 15.

Matt. xiii 38.

jori ludibrio et contemptu exceptus? Ita Smithus, qui cum Marklando haec verba, usque ad ἀθετηθῇ, lunulis includi oportere putat. Pearsonus locum corruptum esse opinatur, et sic restituit, οὐ τίς πλεον ἀδικηθῇ κ. τ. λ. interrogative; quam correctionem accepit Bunsenius. Interpol. sententiam ita explicat; *ἴάν τις πλεον ἀδικηθεῖς, πλείονα ὑπομείνῃ, οὗτος μακάριος· ἴάν τις ἀποστερηθῇ, ἴάν τις ἀθετηθῇ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, οὗτος ὡς Χριστοῦ ἐστί.* Ruchat. ver- tit, *Que chacun souffre de plus en plus des injustices, qu'il se laisse faire tort, qu'il endure le mépris, afin que nul d'entre vous ne soit trouvé être l'herbe du Diable.* Curetoni interpretationem vix intelligo, and [emulous] as to who shall be injured, and oppressed, and defrauded more than the rest. In Codd. τίς revera habet acutum, non τίς, uti in libb. imp. legimus; et librarii exaraverunt ἀδικηθεῖ, ἀποστερηθεῖ, ἀθετηθεῖ, vocali η et diphthongo ει hic ut saepius alibi permutatis. In

Ep. ad Polyc. § 6 contrario errore, συναβλήτε pro συναβλεῖτε. Hefelius exhibet (τίς πλεον ἀδικηθεῖς, τίς ἀποστερηθεῖς, τίς ἀθετηθεῖς;) ἴνα κ. τ. λ.

8. ἀθετηθῇ;] Syrus omnia post hanc vocem usque ad Οὐ γάρ νῦν ἐπαγγελίας, p. 306 l. 10, praetermittit.

9. βωτάνῃ] Malus affectus, aut mala doctrina, quam Diabolus suorum mentibus inserere solet. Hac metaphora ex frequenti usu S. Ignatium mire delectari quis negaverit? Vide Ep. ad Philad. § 3 et ad Trall. § 6, ubi seipsum clarius explicat: ἀλλοτρίας δὲ βωτάνης ἀπέχεσθαι, ἥτις ἐστὶν αἵρεσις, eodem plane sensu, quo impia illa et blasphema dogmata nuncupat κακὰς παραφνώδας, § 11. SMITH.

ib. ἀγνεία καὶ σωφροσύνη] Clem. Rom. i 58, ἀγνείαν καὶ σωφροσύνην. D. Paulus ad Tim. I ii 15, ἀγασμὸς μετὰ σωφροσύνης. Cf. Polyc. ad Phil. § 4.

10. μένητε,] Ita legendum esse ostendunt contextus et Int. Vet. In MSS. ubi nihil frequentius quam ε pro η positum, μένετε.

Dei timo-
rem incul-
cans, ut
pro se
orent petit.

ΙΑ'. Ἐσχατοὶ καιροί· λοιπὸν αἰσχυνθῶμεν, φο-
βηθῶμεν τὴν μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα μὴ ἡμῖν εἰς
κρίμα γένηται. Ἡ γὰρ τὴν μέλλουσαν ὀργὴν φοβη- 5
θῶμεν, ἢ τὴν ἐνεστῶσαν χάριν ἀγαπήσωμεν, ἐν τῶν
δύο· μόνον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εὑρεθῆναι, εἰς τὸ ἀλη-
θινὸν ζῆν. Χωρὶς τούτου μηδὲν ὑμῖν πρεπέτω, ἐν ᾧ
τὰ δεσμὰ περιφέρω, τοὺς πνευματικοὺς μαργαρίτας,
ἐν οἷς γένοιτό μοι ἀναστῆναι, τῇ προσευχῇ ὑμῶν, ἥς

ib. σαρκικῶς καὶ πνευματικῶς.]
Quid aliud his verbis dixit,
quam quod S. Paulus, II Cor.
vii 1? PEARSON. Extrema
capitis verba de Eucharistia in-
telligi vult amanuensis Codicis
Casanatensis. DRESSSEL.

1. Ἐσχατοὶ καιροί· λοιπὸν] Ita
interpungendum esse vidit Smi-
thus; melius, ut mihi quidem
videtur; pressius certe ad nor-
mam D. Pauli in Ep. I ad Cor.
vii 29, quam si secundum dis-
tinctionem caeterorum Edd.
Hefel. et Dresselio exceptis,
legas, qui Int. Vet. secuti colon
post λοιπὸν ponunt, quemadmo-
dum Interpol. quoque, ἔσχατοὶ
καιροὶ λοιπὸν εἰσιν· αἰσχυνθῶμεν.
Cui interpunctioni sane adver-
satur Jo. Damascenus, Sacr.
Parall. ἔσχατοὶ καιροί, ἀδελφοί,
λοιπὸν αἰσχυνθῶμεν ii 177 ed.
Le Quien. Λοιπὸν pro τὸ λοι-
πὸν positum habes in Ep. ad
Smyrn. § 9, et in Ep. Circ. de
S. Polycarpi Mart. § 9. Cf.
I Cor. i 16, λοιπὸν οὐκ οἶδα.
II xiii 11, λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε.
I Thess. iv 1, II Tim. iv 8. De
caetero legas ap. Herm. Past.
I iii 13, III ix 11. Vide sis
Fischerum in Anacreon. p. 6.
Phavorinus, Λοιπὸν· τὸ ἐπ'λοιπον,

καὶ ἀπὸ τοῦ διὰ τούτου· καὶ ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τοῦ νῦν. λοιπὸν non agnoscit
Armenius. Sententiam quod
addinet, cf. Ep. ad Magn. § 5,
Ἐπεὶ οὖν τέλος τὰ πράγματα ἔχει
κ. τ. λ.

2. ἵνα μὴ ἡμῖν] Ita Cod. MS.
ὑμῖν Aldrich.

4. χάριν] Male hic Pseudo-
Ignatius, χαράν. VOSS.

ib. ἀγαπήσωμεν,] Aldrichius
ἀγαπήσομεν.

ib. ἐν τῶν δύο.] Quae verba
omittuntur ab Interpol. Si
interponatur particula ὡς post
μόνον, sensus erit facilis: *Aut
hoc aut illud solum agamus,
ut in Jesu Christo inveniamur.*
SMITH. Apud Damascenum, ii
177 ed. Le Quien. ἢ τὴν ἐνεστῶ-
σαν χάριν ἀγαπήσωμεν ἐν τῷ νῦν
βίῳ, μόνον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εὑρε-
θῶμεν. Ap. Interpol. legitimus,
ἢ τὴν ἐνεστῶσαν χαρὰν . . . βίῳ·
ἔστω δὲ ἡ ἐνεστῶσα χαρὰ καὶ ἡ
ἀληθινή, τὸ μόνον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
εὑρεθῆναι, εἰς τὸ ἀληθινῶς ζῆν.

6. ᾧ τὰ δεσμὰ] τῷ, MSS. lec-
tionem, plane ex incuria vel in-
scitia profectam, tacite correxit
Vossius, quem Edd. posteriores
secuti sunt.

7. περιφέρω,] Sensu praeg-
nanti intelligit Arndtius, magni-

XI. *Extrema tempora de cetero. Verecunde* ^{1 Joh. ii 18.} ^{2 Tim. iii 1.} ^{f. *verecundamur* C.C.} *mur*^f et timeamus longanimitatem Dei; ut non nobis in iudicium fiat. Vel enim futuram iram timeamus, vel praesentem gratiam diligamus. Unum duorum solum in Christo Jesu invenitur*, * f. *invenitur*. in verum vivere. Sine ipso nihil vos deceat: in quo vincula circumfero, spirituales margaritas; in quibus fiat mihi resurgere, oratione vestra. Qua fiat mihi semper participem esse: ut in

fice et hilariter ostento, quem-
admodum § 7, Magn. § 1, Trall.
§ 12. Cf. II Cor. iv 10.

ib. πνευματικούς] Πνευματικών
accipitur pro *sacro et sancto*,
non tantum apud S. Patres, sed
et apud Apostolum. VOSSIIUS.
Ep. sec. ad calcem Vindic.
Pearsoni.

ib. μαργαρίτας,] Polycarpus,
initio Epist. ἐνείλημμένους τοῖς
ἀνοσιπρέπτοις δεσμοῖς, ἀτινά ἐστι
διαδήματα τῶν ἀληθῶς ὑπὸ Θεοῦ
καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐκλελεγμένων.
Cyprianus, Ep. 77, [ed. Pamel.
76, ed. Fell. 87,] 'Dicatis Deo
'hominibus, et fidem suam re-
'ligiosa virtute testantibus, or-
'namenta sunt ista, non vincula;
'nec Christianorum pedes ad
'infamiam copulant, sed clari-
'ficant ad coronam.' Eusebius,
H. E. v 1, ὥστε καὶ τὰ δεσμὰ
κόσμον εὐπρεπὴ περικεῖσθαι αὐτοῖς,
ὡς νύμφη κεκοσμημένη ἐν κροσσῶ-
τοῖς χρυσοῖς πεποικιλμένοις. Et a
Chrysostomo, lib. de S. Ba-
byla, circa medium, [Opp. ii
p. 554 ed. Ben.] refertur Mar-
tyrem illum cum catenis vo-
luisse sepeliri, ut ostenderet eas
honorificas esse et splendidas;
exemplo Pauli Apostoli, qui
sursum ac deorsum, stigmata,
vincula, catenam, gloriabundus

versat. Denique Victoris Vi-
tensis verba sunt, lib. v de
Persecutione Africana, paullo
ante finem; 'Eductisque illis
'de custodia, multitudo populi
'Dei bellatores Trinitatis, quasi
'agnos innocuos ad victimam,
'deducebat: et rigentium pon-
'dera catenarum quasi quae-
'dam monilia pervidebat; quia
'non fuerunt illa vincula, sed
'ornamenta.' COTEL.

8. ἐν οἷς γίνονται] Arndtius
conferri jubet August. Civ. Dei
xxii 19, 'Nescio quo autem
'modo sic afficimur amore
'Martyrum beatorum, ut veli-
'mus in illo regno in eorum
'corpore videre vulnere cica-
'trices, quae pro Christi no-
'mine pertulerunt: et fortasse
'videbimus.' Locum a Vossio
jam antea indicatum in Epist.
sec. ad Rivetum.

ib. ἀναστῆναι,] Exponi potest,
vel *erectum stare*, uti conversum
est ab Usserio, vel *diacedere*,
cogi ad migrandum, everti; quo
sensu accepisse videtur Inter-
polator, quum ἀναστῆναι mutavit
in τελειωθῆναι, vel *resurgere*;
idque tum resurrectione a lapsu
peccati, tum resurrectione ius-
torum vitae, et prima, quem-
admodum loquuntur S. Scrip-

γένοιτό μοι αἰ μέτοχον εἶναι, ἵνα ἐνὶ κλήρῳ Ἐφεσίων
εὐρεθῶ τῶν Χριστιανῶν, οἱ καὶ τοῖς ἀποστόλοις
πάντοτε συνήνεσαν ἐν δυνάμει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ecclesiae
Ephesiae
laudes com-
memorat.

IB'. Οἶδα τίς εἰμι, καὶ τίσιν γράφω· ἐγὼ κατὰ-
κριτος, ὑμεῖς ἡλεημένοι· ἐγὼ ὑπὸ κίνδυνον, ὑμεῖς 5
ἐστηριγμένοι. Πάροδος ἔστε τῶν εἰς Θεὸν ἀναι-
ρουμένων· Παύλου συμμύσται τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ
μεμαρτυρημένου, ἀξιομακαρίστου, οὗ γένοιτό μοι ὑπὸ

turae. COTEL. τελειωθῆναι,
rectius intellexeris, *martyrium*
subire. Vide sis Suicerum in
voc. τελειῶ et τελειῶσις.

1. ἐνὶ κλήρῳ] Pro hac Codd.
lectione Edd. ex Interpol. et
Vet. Int. reponunt ἐν κλήρῳ.
Cf. Dan. xii 13, ἀναστήσῃ εἰς τὸν
κλήρον σου εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.
Interp. Armen. ita reddit Pe-
termannus, et *precibus vestris*
fiat mihi, ut semper particeps
Ephesiorum inveniar.

2. τοῖς ἀποστόλοις] τοὺς ἀπο-
στόλους Aldrichius. Praecipue
Johanni et Paulo intelligit Pear-
sonus. Interpolator nomina re-
censet Pauli, Johannis, et Ti-
mothei.

3. συνήνεσαν] Apud Pseudo-
Ignatium non recte legitur συν-
ῆσαν. VOSSIUS.

5. ἡλεημένοι] Ita recte MSS.
nam sequitur ἐστηριγμένοι. Libb.
impr. cum Vossio, ἐλεημένοι.

6. Πάροδος] Ut antea παρο-
δεύσας, [§ 9 init.] et in Ep.
ad Rom. versus finem, [§ 9] οὐχ
ὡς παροδύνοντα. Hesych. Πάρο-
δος διάβασις. Ephesum pete-
bant, qui ex Oriente iter versus
Romam instituebant. Haec non
intellexit Interpolator; itaque
reddidit, παραδοθεῖς γὰρ ἐγώ, ἀλλὰ
τῶν διὰ Χριστὸν ἀναιρουμένων

[ἐλάχιστος] sensu plane nullo.
In MS. Anglicano παραδοθεῖς γὰρ
τῶν, et in MSti margine περιό-
δος ἔστε τῶν. Sed vetus Codex
recte exhibet πάροδος, eamque
vocem Interpres agnoscit. Sen-
sus est, *Vos in Epheso, per quam*
transeunt illi, qui in Oriente
condemnati Romam mittuntur.
PEARSON. Hic locus expli-
candus est ex Act. Apost. xx
16. MARKLAND. Forsitan
Πάρεδροι. TOUP. D. Paulus
ad Cor. I xvi 7, οὐ θέλω γὰρ
ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν.

ib. εἰς Θεόν] i. e. pro Deo.
MARKLAND. *um Gottes*
willen Arndtius, quem in notis
sequitur Hefelius; in ed. vero
tertia versionem refinxit ad
Duesterdieckii mentem, p. 20,
coll. εἰς Χριστόν, Ep. ad Rom.
§ 6, *Eorum, qui ita interfici-*
untur ut ad Deum veniant.
Cum Arndtio stare videtur Ar-
menius, *propter Deum*.

7. Παύλου] Obversabatur ani-
mo Ignatii ad Martyrium pro-
perantis D. Paulus jam coronam
adeptus. Non est quod miremur
nullam fieri mentionem D. Jo-
hannis, qui, plurimum temporis
in Asia commoratus, Ephesi in
pace diem supremum obiit.

ib. συμμύσται] Qui participes

sorte Ephesiorum inveniar Christianorum; qui et Apostolis semper consenserunt, in virtute Jesu Christi.

XII. Novi quis sum, et quibus scribo. Ego condemnatus^f, vos propitiationem habentes; ego ^fcondempnatus C.C. sub periculo, vos firmati. Transitus estis eorum qui in Deum interficiuntur: Paulis condiscipuli ^ggenitive Pauli C.C. (sanctificati, martyrizati, digne beati), cujus fiat

facti estis Mysteriorum S. Pauli, a Domino immediate revelati, et ad Ephesios praecipue explicati, ut ipse explicat, Ephes. iii. 4. Vide Hieronymi Praef. Comm. in istam Epist. Chrysost. in argumento: Ἔσσι δὲ νοημάτων μεστή ἡ ἐπιστολὴ ὑψηλῶν καὶ δογματικῶν—καὶ ὑψηλῶν σφῶδρα γέμει τῶν νοημάτων καὶ ὑπερλόγων—λέγεται δὲ καὶ τὰ βαθέστερα τῶν νοημάτων αὐτοῖς ἐμπιστεύσαι. Inde, opinor, Origenes, Celsum provocans ad sapientiam Pauli ex Epistolis intelligendam inter reliquas primam nominat Ep. ad Eph. p. 122. [ed. Spencer. lib. iii. § 20, tom. i. p. 458 ed. Ben.] Paulo post S. Ignatium, S. Polycarpus in Ep. ad Phil. οὕτε ἐγὼ οὕτε ἄλλος ὁμοίως ἐμοὶ δύναται κατακολουθῆσαι τῇ σοφίᾳ τοῦ μακαρίου καὶ ἐνδόξου Παύλου. Μύσται vox frequentissima apud omnes scriptores. Sic alloquitur auditores suos Nazianz. Orat. 34, p. 537, [D. tom. i. ed. Morel.] τί τοῦτο ἔπαθον, ὦ φίλοι, καὶ μύσται, καὶ τῆς ἀληθείας συνερασταί; Chrysostom. Hom. 72 et 85 in Matth. Ἰσαίω οἱ μύσται. [οἱ μεμνημένοι, tom. vii. p. 700 ed. Ben.] Erant autem illi μύσται et συμμύσται nulli alii, quam πιστοί et fideles omnes, qui admittebantur ad Eucharistiam percipiendam; qui pariter

participabant cum S. Paulo Eucharistiam, et in mysteriis fidei per ipsum praecipue instituti et eruditi sunt. Unde Veteres Ephesios μύστας signanter dictos putabant. Praeclarus locus est, et ad hanc rem appositissimus, in vetustissima Chrysostomi vita, paulo post mortem ejus scripta, qui consuli et legi meretur. PEARSON. Pauli olim, nunc mei. MARKLAND. Cum S. Paulo initiati mysteriis divini consilii et Christianae veritatis. Cf. Eph. i. 9, iii. 3, 4, 9. HEFEL. Vid. Bingham. Antiq. Eccles. I. iv. 2. Ruchatus, qui interpretatur *les collègues de Paul*, existimat S. Patrem respexisse pastores Ecclesiae Ephesiae. Chevallier. *Who have been instructed in the mysteries of the Gospel with Paul.* Cf. I Cor. iii. 9, Θεοῦ συνεργοί, Philipp. iii. 17, Συμμημεταί μου.

8. μεμαρτυρημένον.] Int. Vet. sine dubio intellexit cruentam ejus passionem. Sed videtur potius exponendum secundum S. Scripturae loquendi modum. PEARSON.

ib. ἀξιομακαρίστον.] Hanc vocem non agnoscit Armenius.

ib. ὑπὸ τὰ ἴχνη] Cf. D. Pet. I. ii. 21, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ.

τὰ ἵχνη εὐρεθῆναι, ὅτ' ἂν Θεοῦ ἐπιτύχω, ὃς ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ μνημονεύει ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Cultum
publicum
commen-
dat.

II'. Σπουδάζετε οὖν πυκνότερον συνέρχεσθαι εἰς εὐχαριστίαν Θεοῦ καὶ εἰς δόξαν· ὅτ' ἂν γὰρ πυκνῶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε, καθαυρύνται αἱ δυνάμεις τοῦ 5 Σατανᾶ, καὶ λύεται ὁ ὀλεθρος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁμοιοῖα ὑμῶν τῆς πίστεως. Οὐδέν ἐστιν ἄμεινον εἰρήνης, ἐν ᾗ πᾶς πόλεμος καταργεῖται ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων.

1. ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ] Hieronymus c. Luciferianos, [§ 8, tom. ii p. 180 ed. Vallara. *omni Pentecoste*] et per omnem Pentecosten : non per unamquamque Pentecosten, quasi quotannis in festo Pentecostes, sed per totam, per omnes dies quinquaginta, qui a Paschate ad Pentecosten numerabantur. 'De quibus cavendis in omni epistola sua sollicitè monet Apostolus.' Opus Imperf. Hom. 19, 579. Gravis autem controversia est de hac Epistola S. Pauli, an ad Ephesios scripta sit ; nam antiquitus legebatur τοῖς ὁσιν . . . sine ἐν Ἐφέσῳ, i 1. τοῖς ἁγίοις πᾶσι. MSS. et Marcion scriptam ad Laodiceos putabat, ut aliqui volunt. Missa est per Tychichum, Asianum quidem, Act. xx 4, non Ephesium, ut illa ad Colossenses cum iisdem verbis ; et videtur omnino illa ex Laodicea esse haec ad Ephesios, quae numeratur inter Ecclesias Asiae, Apoc. i 11. Scripta est etiam e vinculis Romae. Neque tamen ullibi indicat Apostolus se illos, ad quos scripsit, antea vidisse ; neque Presbyteros eorum alloquitur, quos ante triennium moestos relique-

rat, neque fratrem quenquam salutat, aut de Ephesio quopiam quaerit. Missa est igitur haec Epistola ad Ephesios ; ad hos quidem missa, sed scripta tanquam ad Asianos omnes : immo missa est et ad reliquas Asiae Ecclesias, et ad Laodiceos. Monendum igitur duxit Ignatius, quaecunque praeclare de iis, ad quos scripsit dicta sunt, ea omnia ad Ephesios pertinere. PEARSON. Frustra hanc lectionem sollicitat Hammond. Dissert. ii 90. SMITH. Cf. Vindic. ii 118. 'Sic Latini, sic Graeci loquuntur. Ita 'Cicero, Sanguis per venas in 'omne corpus diffunditur, i. e. 'non in omnia corpora, sed, in 'totum corpus. . . πᾶσα γράφη. 'II Tim. iii 16. Vet. Int. omnis 'Scriptura. Th. Bezae, tota 'Scriptura.' Cum Pearsono stat Windischmannus, Vindic. Petr. p. 43. Cf. Eurip. Med. 114, πᾶς δῶμος ἔρπον. Cum Hammond Credner. Einleitung, i 395, Greswell. Dissertations, iv 212, Hilgenfeldius, p. 280, quorum sententiae favet profecto illud I Cor. iv 17, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. Cf. II Thess. iii 17. Contra

mihi sub vestigiis inveniri, quando^h Deo fruar; ^{h quum C.}
qui in omni Epistola memoriam facit vestri in Jesu
Christoⁱ.

<sup>i in Christo
Jesu C. C.</sup>

XIII. Festinate igitur crebrius convenire in
gratiarum actionem Dei, et in gloriam. Quum
enim crebro in idipsum convenitis, destruuntur
potentiae Satanae^k; et solvitur proditio^{*} ipsius <sup>k Sathanae
C. C.</sup>
in concordia vestrae fidei. Nihil est melius pace; ^{* f. proditio.}
in qua omne bellum evacuatur coelestium et ter-
restrium.

vero Hefelius adfert Matt. ii 3,
πᾶσα Ἱερουσόλυμα, Rom. xi 26,
πᾶς Ἰσραὴλ. Parum lucis adfert
Armenius: *Jam in omnibus
Epistolis meis memoriam facio
vestrum in Christo Jesu.*

2. *μνημονεύει*] Vos cum lau-
de memorat. Ita tota epistola
Ephesios laudat valde ac semper
commendat, nunquam repre-
hendit Apostolus, ut fuit ab
Hieronymo observatum. VA-
LESIUS. Anonymus quidam,
tom. ii p. 324 libri cui titulus
*History of the first Planting
of the Christian Religion*, a
Georgio Benson olim conscripti,
jubet nos legere *μνημονεύω*, con-
tra fidem MSS. et sententiae
contextum, uti docet Lardnerus,
Credibility &c. P. ii c. 5.

3. *συνέχεσθαι*] *συντρέχεσθαι*
Aldrich. Πυκνότερον Cf. Ep. ad
Polyc. § 4. *continually* Fragm.
Syr. Cureton. p. 232. *omni
tempore*. Armenius, qui vocem
Θεοῦ non agnoscit.

4. *δόξαν*] Rothius mallet *δο-
χήν*, pp. 451, 769. Aevi autem
serioris est sensus, *Coena Sa-
cra*; et *δόξαν Θεοῦ* frequentat
Ignatius, uti monet Arndtius.

ib. *ὅτ' αὖ*] Ita Cod. Laur.
quam scribendi rationem, di-

remptis vocibus in Codd. ve-
rustioribus frequentem esse do-
cet Bastius, Comment. Palaeogr.
ad Gregor. de Dialectis, p. 827.
Cod. Casan. *ὅτ' αὖ*.

ib. *ὅτ' αὖ*—*γίνεσθε*] Hanc
clausulam omisit Armenius.

ib. *πυκνῶς*] Hesych. *πυκνῶς*
συνεχῶς, *συχνῶς*. Cyrill. *συνεχῶς*
πυκνῶς. Interpol. *συνεχῶς* dixit.
De frequenti seu conferta et
plena synaxi haec intelligenda
esse etiam illud suadet quod de
pace sequitur, quae intelligi so-
lebat contra Schismaticos: ut
Cyprianus de Unitate, 'Ad pa-
'cis praemium venire non pos-
'sunt, qui pacem Domini dis-
'cordiae furore ruperunt.' [p.
112 T. ed. Fell.] PEARSON.

5. *ἐπὶ τὸ αὐτὸ*] Cf. supra § 5.

6. *διεθρος*] Aliter in Fragm.
Syr. *the power of Satan is de-
stroyed, and his dominion is
dissolved by means of the una-
nimity of your faith.*

7. *Οὐδέν ἐστὶν*] Citantur haec
a Damasceno, S. Parall. i 18,
et ab Antonio, in Melissa, ii 17.
Syrus legisse videtur *πίστεως
καὶ εὐφροσύνης*.

8. *ἐπουρανίων*] De hoc cap.
satis lucide docuit Arndtius, p.
151, vegetam gravemque Igna-

Fidem et
charita-
tem, ut in
unum coe-
untia, ac-
riter incul-
cat.

ΙΔ'. Ὃν οὐδὲν λανθάνει ὑμᾶς, ἐὰν τελείως εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχητε τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶν ἀρχὴ ζωῆς καὶ τέλος· ἀρχὴ μὲν πίστις, τέλος δὲ ἀγάπη· τὰ δὲ δύο ἐν ἐνότητι γεγόμενα, Θεοῦ ἐστίν· τὰ δὲ ἄλλα πάντα εἰς καλοκαγαθίαν 5 ἀκόλουθά ἐστιν. Οὐδεὶς πίστιν ἐπαγγελλόμενος ἀμαρτάνει, οὐδὲ ἀγάπην κεκτημένος μισεῖ. “Φα-
“ νερὸν τὸ δένδρον ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ” οὕτως οἱ ἐπαγγελλόμενοι Χριστιανοὶ εἶναι, δι’ ὧν πράσ-
σουσιν ὁφθήσονται· οὐ γὰρ νῦν ἐπαγγελίας τὸ 10 ἔργον, ἀλλ’ ἐν δυνάμει πίστεως, ἐὰν τις εὐρεθῇ καὶ εἰς τέλος.

Exteriori
professioni
interior

ΙΕ'. Ἀμεινὸν ἐστὶν σιωπᾶν καὶ εἶναι, ἢ λα-
λοῦντα μὴ εἶναι· καλὸν τὸ διδάσκειν, ἐὰν ὁ λέγων

tii orationem ab Interpolatore misere dilatari atque corrumpi; sed vide, quam inepte quoque ἐπουρανίων in ἀερίων nimis caute mutato, et πνευμάτων adjecto, inferciat locum Eph. vi 12. Cf. Rothe, *Anfänge*, p. 777. Et profecto si quis longiorem ante oculos habuisset recensioem, talem epitomen, opinor, haudquaquam fecisset, qualem breviori textu exhiberi suspicatur Meierus. DUESTERDIECK.

1. Ὃν οὐδὲν λανθάνει] Cf. Polyc. ad Phil. § 12, ‘et nihil vos ‘latet.’ Cave relativum ad ἐπουρανίων καὶ ἐπτερίων restringas. Hujus capitis nil nisi ultimam sententiam οὐ γὰρ—εἰς τέλος. exhibet Int. Syrus. Fragmentum ap. Cureton. 236 exhibet Οὐδὲν λανθάνει—ἀγαπᾶμεν αὐτόν.

3. ἥτις ἐστίν] Vet. Int. videtur legisse, αἰνίς εἰσιν· quod

videtur rectius; aut certe explicare voluisse Graeca, ac si ita scripta fuissent; nam et Interpol. ἥτις retinet. PEARSON.

5. Θεοῦ ἐστίν] Vet. Int. *Deus est*, ac si legisset Θεός: perperam omnino. Non observavit Graecae linguae idiotismum. Interpol. multo melius Θεοῦ ἄνθρωπον ἀποτελεῖ, ad sensum et mentem auctoris explicandum. PEARSON. Θεός Damasceni S. Parall. ii 785 ed. Le Quien, et Armenius.

6. ἀκόλουθά ἐστιν.] *Pedissequa sunt.* TOUP. Vet. Int. *sequenda sunt*, perperam. Non est ἀκολουθία, sed ἀκολουθα. Gloss. ἀκόλουθος, ἐπὶ λόγου ἢ πράξεων, ἀκόλουθον, *congruum, consequens.* Praeter fidem et charitatem reliqua, utpote illis congrua et consentanea. PEARSON.

XIV. Quorum nullum latet vos : si¹ perfecte ^{m¹ Quorum nullum la-}
in Jesum Christum habeatis fidem et charitatem ; ^{iet. Vos ei}
quae sunt principium vitae et finis. Principium ^{C. C.}
quidem fides ; finis autem charitas. Haec autem ^{m¹ perfectam}
duo, in unitate facta, Deus est : alia autem omnia ^{C. C.}
in bonitate sequendaⁿ sunt. Nullus fidem repro- ^{i Tim. i 5.}
mittens peccat, neque charitatem possidens odit. ^{n sequa C.}
Manifesta est arbor a fructu ipsius : sic repro- ^{C.}
mittentes Christiani esse, per quae operantur ^{i Joh. iii 6,}
manifesti erunt. Non enim nunc repromissionis ⁹⁻
opus, sed in virtute fidei, si quis inveniatur in ^{Matt. xii}
finem. ^{33.}

XV. Melius est silere et esse, quam loquentem non esse. Bonum docere, si dicens facit. Unus ^{Rom. ii 21.}

ib. οὐδεὶς πιστῶν—ὁφθῆσονται] Haec meram paraphrasin Curetonus arbitratur sententiae subsequenter a Syro excerptae.

ib. πιστῶν ἐπαγγελλόμενος] πιστῶν ἔχειν ἐπαγγελλόμενος Damasc. Parall. et mox pro οὐδὲ, οὐδεὶς, pro Χριστιανοί, Χριστοῦ.

7. ἀμαρτάνει,] ὀφείλει ἀμαρτάνειν Interpol.

10. οὐ γὰρ νῦν ἐπαγγελίας] Hoc est, ni fallor, nos non possumus praestare quod suscepimus, nisi ope fidei, qua in finem usque in sanctitate vitae et bonis operibus praestandis perseveramus. Loculus sane perplexus, et ab Interpol. omnino omissus. SMITH. Hefelius, *Nunc enim professione fidei non omnia adimpleta sunt, sed si quis in virtute fidei invenitur usque ad finem.* Curetonus, *The work is not of promise unless a man be found in the power of faith even to the end.* νῦν non agnoscunt Syrus

et Armenius. Cf. πιστῶν ἐπαγγελλόμενος, supra, l. 6.

11. εὐρεθῇ] Scil. πιστός, quae vox subintelligenda est ex praecedente πίστιως. MARKLAND.

ib. καὶ εἰς τέλος.] In Edd. ante Aldrich. et Hefel. καὶ non legitur.

13. "Ἀμεινὸν ἐστίν] Syrus [ap. Cureton. p. 31] omnia praetermisit nisi haec : "Ἀμεινὸν ἐστίν σωπᾶν καὶ εἶναι [τι] ἢ λαλοῦντα μὴ εἶναι, ἵνα δι' ὧν λαλεῖ πράσση, καὶ δι' ὧν σιγῇ γνώσκηται. Posteriora haec verba a Syro male cum antecedentibus conjuncta esse, nemo non videt. HEFEL. Armenius legisse videtur εἶναι τι.

ib. σωπᾶν καὶ εἶναι,] *Esse Christianum sine strepitu verborum.* SMITH. Ita Cod. Laur. Male ex Salvino Aldrich. σωπᾶν καὶ μὴ εἶναι. Citantur haec usque ad ἐγγὺς αὐτοῦ ἐστίν, p. 308, l. 7, ab Antiocho, Hom. 22, περὶ Προφητείας.

animi dis-
positio ad-
jungenda.

ποιῇ. Εἰς οὖν διδάσκαλος, ὃς εἶπεν, καὶ ἐγένετο·
καὶ ἃ σιγῶν δὲ πεποίηκεν, ἄξια τοῦ Πατρὸς ἐστίν.
Ὁ λόγον Ἰησοῦ κεκτημένος ἀληθῶς δύναται καὶ
τῆς ἡσυχίας αὐτοῦ ἀκούειν, ἵνα τέλειος ᾖ· ἵνα δι'
ὧν λαλεῖ πράσῃ, καὶ δι' ὧν σιγᾷ γινώσκηται. 5
Οὐδὲν λανθάνει τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ τὰ κρυπτὰ
ἡμῶν ἐγγὺς αὐτῷ ἐστίν. Πάντα οὖν ποιῶμεν ὡς
αὐτοῦ ἐν ἡμῖν κατοικοῦντος, ἵνα ὦμεν αὐτοῦ ναοί,
καὶ αὐτὸς ᾗ ἐν ἡμῖν Θεὸς ἡμῶν· ὅπερ καὶ ἔστιν,
καὶ φανήσεται πρὸ προσώπου ἡμῶν, ἐξ ὧν δικαίως 10
ἀγαπῶμεν αὐτόν.

Evangelii-
um non est
pravis doc-

Ις'. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου. Οἱ οἰκοφθόροι
βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Εἰ οὖν οἱ

2. ἃ σιγῶν κ. τ. λ.] Expono
de Incarnatione Domini, ex
§ 19, quo loci Mariae Virginis
partus appellatur *Mysterium*
clamoris, quod in Dei quiete
ac silentio perpetratum est.
Atque eo modo a Patt. et Intt.
accipitur Ps. lxxi 6, *Descendet*
sicut pluvia in vellus, &c. CO-
TEL. Aliter Smith. et Hefel.
quae Christus, ab omni ostenta-
tione vacuus, perfecit. Ruchatus
vel pueritiam Servatoris nostri
et adolescentiam intelligit, vel
miracula illa quae nemini nar-
rari jussit Christus. Copulati-
vam καὶ ab Edd. praetermissam
exprimit Int. Vet. et Arme-
nius.

3. Ὁ λόγον κ. τ. λ.] Totam
hanc periocham [usque ad σιγῇ
γινώσκηται] eo quod non intel-
lexerit, pro more suo penitus
neglexit Interpol. SMITH.

4. ἡσυχίας] Sic infra § 19,
ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ. Ut ibi ἡσυχία
opponitur κραυγῇ, ita hic oppo-

nitur λόγῳ, et omnino σιγῇ vel
σιωπῇ significat, ut ipse ante
nunc σιγῶν usurpavit. PEAR-
SON.

ib. ἵνα δι' ὧν] Bunsenii emen-
datione, ἃ pro δι' ὧν, non est
opus. Διὰ enim cum genitivo
rationem, cujus interventu ali-
quid est vel fit, indicat, ita ut
respondeat Latino *secundum*.
Cf. Gal. iv 23. MERX.

5. λαλεῖ πράσῃ.] Ita procul-
dubio cum Antiocho et libb.
impr. legendum pro Codicis
scriptura λαλῇ πράσσει. Ald-
rich. λαλεῖ πράσσει.

ib. καὶ δι' ὧν σιγῇ γινώσκηται.]
Qui integrum hunc vitae Chris-
tianae apicem et *perfectionem*
assecutus est, sive loquitur,
sive *silet*, continuo vitae ipsius
tenore se esse Christianum de-
monstrat. SMITH.

6. τὸν Κύριον.] Christum, (de
illo enim tota sectio procedit)
qui mox nuncupatur Θεός, ubi,
ut saepissime alibi, imitatur

igitur^o Doctor, qui dixit, et factum est: sed et quae silens fecit, digna Patre sunt. Qui verbum Jesu possidet, vere potest et silentium ipsius audire, ut perfectus sit: ut per quae loquitur operetur, et per quae silet cognoscatur. Nihil latet Dominum: sed et abscondita nostra prope ipsum sunt. Omnia igitur faciamus, sic * ipso in nobis habitante: ut simus ipsius templa, et ipse in nobis Deus noster: quomodo et est, et apparebit ante faciem nostram, ex quibus juste diligimus ipsum.

XVI. Non erretis, fratres mei. Domus corruptores regnum Dei non haereditabunt. Si igitur

S. Paulum, I Cor. iii 15. SMITH. Fragmentum ap. Cureton. 236 exhibet sensum hujus loci, Οὐδὲν λαμβάνει—ἀγαπῶμεν αὐτόν.

7. ἐγγὺς αὐτῷ] Lege αὐτοῦ. Et sic Interpol. TOUP. Vossius dederat αὐτοῦ. Cf. Clem. i §§ 21, 27. Antiochus, ἐγγὺς αὐτοῦ εἰσίν.

9. ὅπερ καὶ ἔστιν, κ. τ. λ.] Hoc (nempe, *Deum in nobis esse*) et revera ita se habet, et nobis tanquam οὐ ὀφθαλμοῖς manifestabitur, ex hoc indicio, si illum vere diligamus. SMITH. Armenius legisse tantum videtur, καὶ αὐτὸς ὃ Θεὸς ἡμῶν, πάντες δικαίως ἀγαπῶμεν αὐτόν. PETERMAN. Fragm. Syr. *and let us be the temples of God, and He shall be God in us, from which we justly love Him.*

12. Μὴ πλανᾶσθε,] Capp. xvi, xvii in versione Syriaca desunt.

ib. ἀδελφοί] Ita recte Laur. non ἀδελφοί, quod dedit Aldrichius.

ib. Οἱ αἰκοφθόροι] Qui seipsis

mollitie abutuntur, aut illicitis nefandisque concubitibus indulgent; quum sint domus et templa Dei, cujus Spiritus οἰκεῖ in nobis: εἰ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός. I Cor. iii 17. [vi 19.] Vulg. Int. *masculorum concubitores*. SMITH. Hesych. οἰκοφθόρους. μοιχοῦς. Vossius sequitur Int. Vulg. Armenius, *qui amant facultates*. Vedel. et Holstenius vertunt, *familiarum corruptores*, quo sensu accipit Waterlandus, v p. 108, Oxon. 1823; iii 483, 1843. Cotelierius, *foeminarum corruptores*. Hefelius, *moechos*. Chrysost. de Sacerd. iii 16, οἶκους διέφθειραν καὶ γάμους διάσπασαν. Orac. Sibyll. ii 258, ψεύσται, καὶ κλέπται, δάδοι τ' οἰκοφθόροι αἰνοί. Euseb. H. E. i 2, ἀλληλοφθορεῖν. Cf. Hermæ Past. iii 7. Cum Int. Vet. facit Interpol. οἱ τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν νοθεύειν ἐπιχειροῦντες. Quos, ut videtur, sequens, Hilgenfeldius, parum feliciter exponit, *fatuarum doctrinarum propagatores*,

trinis cor-
rumpen-
dum.

κατὰ σάρκα ταῦτα πράσσοντες ἀπέθανον, πόσῳ
μᾶλλον εἰάν [τις] πίστιν Θεοῦ ἐν κακῇ διδασκαλίᾳ
φθείρῃ, ὑπὲρ ἧς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη; ὁ τοι-
οῦτος, ῥυπαρὸς γενόμενος, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον
χωρήσει, ὁμοίως καὶ ὁ ἀκούων αὐτοῦ.

5

A falsis
doctrinis
cavendum.

ΙΖ'. Διὰ τοῦτο μύρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ ὁ Κύριος, ἵνα πνέῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν.
Μὴ ἀλείφεσθε δυσωδίαν τῆς διδασκαλίας τοῦ ἄρ-
χοντος τοῦ αἰῶνος τούτου· μὴ αἰχμαλωτίσῃ ὑμᾶς ἐκ
τοῦ προκειμένου ζῆν. Διὰ τί δὲ οὐ πάντες φρόνιμοι
γινόμεθα λαβόντες Θεοῦ γνώσιν, ὃ ἐστὶν Ἰησοῦς
Χριστός; τί μωρῶς ἀπολλύμεθα, ἀγνοοῦντες τὸ χά-
ρισμα, ὃ πέπομφεν ἀληθῶς ὁ Κύριος;

Crux Chri-
sti scanda-

ΙΗ'. Περὶ ἡγήματα τὸ ἐμὸν πνεῦμα τοῦ σταυροῦ, ὃ

quorum opera Dei domus pes-
sundetur.

2. εἰάν [τις] πίστιν] Int. Vet.
legisse videtur pronomen, quod,
sensu postulante, uncinis inclu-
sum inserui. Pro πίστιν Usser.
aliique mallent ἐκκλησίαν. Ni-
hil autem mutandum, uti vidit
Burtonus ad Bulli Opp. vi 16.

ib. ἐν κακῇ διδασκαλίᾳ] Vide
§ 9. Mox appellatur διδασκαλία
τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου,
§ 17. Interpol. sensum misere
pervertit. Haeretici illi, ex S.
Ignatii sententia, longe in pe-
jori statu erunt, quam vita et
turpissimis moribus flagitiosi.
SMITH. Duo fuerunt Ignatii
aetate haeticorum genera, qui
magnum illud pietatis myste-
rium, Deum in carne manife-
statum fuisse, convellere nite-
bantur. Alii, divinam quandam
Servatori nostro naturam attri-
buentes, humanam prorsus ipsi
detraxerunt; Christum puta-

tive tantum inter homines ut
hominem conversatum, passum
ac mortuum fuisse affirmantes;
qua in haeresi fuere Simoniani,
Menandriani, Saturniani, alii-
que, quos propterea omnes δο-
κητάς et φαντασιαστάς posterior
aetas appellavit. Alii contra,
humanam tantum in Domino
Jesu naturam agnoscebant, ut
Cerinthiani et Ebionaei. Utra
haeresis perniciosior fuerit,
haud facile est dictu: poste-
riorem certe dignitati Serva-
toris nostri apertiore contu-
meliam intulisse liquet. BULL.
Judic. Eccl. Cath. i § 1, Opp.
tom. vi p. 17 ed. Burton.

3. ὁ τοιοῦτος—ὁ ἀκούων αὐτοῦ.]
Interpolator prorsus aliter; οὗ
τῇ διδασκαλίᾳ ὁ ἀθετήσας, λεκαν-
θεὶς καὶ παχυνθεὶς, εἰς γέναν χω-
ρήσει· ὁμοίως δὲ καὶ πᾶς ἄνθρωπος,
ὃ τὸ διακρίνειν παρὰ Θεοῦ εὐληφῶς,
κολασθήσεται, ἀπείρῳ ποιμένι ἐξα-
κολουθήσας.

qui secundum carnem haec operantur mortui sunt, 1 Cor. x 8. quanto magis, si quis fidem Dei in mala doctrina corrumpat, pro qua Jesus Christus crucifixus est? Talis, inquinatus factus, in ignem inextinguibilem ibit: similiter et qui audit ipsum.

XVII. Propter hoc unguentem in capite suo ^{Matt. xxvi} recepit Dominus, ut spiret Ecclesiae incorruptio- ^{Joh. xii 7.} nem. Non ungamini foetore doctrinae principis ^{2 Cor. ii 14—16.} seculi hujus: non captivet vos ex praesenti unire*. ^{* l. vivere.} Propter quod autem non omnes prudentes sumus; accipientes Dei cognitionem, qui est Jesus Christus? Quid fatue perdimur; ignorantes charisma^p, ^{p charisma C. C.} quod vere misit Dominus?

XVIII. Peripsima meus spiritus Crucis; quae ^{l. Peripse- ma.}

5. ὁ ἀκούων] Articulum, ab Edd. omissum, e Cod. Laur. restitui. Suffragatur Cod. Casanatensis.

6. Διὰ τοῦτο μύρον] Citantur haec ad τοῦ αἰῶνος τούτου l. 9, ab Antiocho, Hom. i, περὶ Πίσσεως.

7. αὐτοῦ] Hefel et Dresselius αὐτοῦ. At recentioris Graecitatis proprium esse αὐτοῦ, &c., ubi e regulis Grammaticorum αὐτοῦ vel ἑαυτοῦ cum suis casibus scribendum erat, monet Fieldius, adnot. in Chrysost. Hom. ii in S. Matt.

ib. ἵνα πνίη] ἵνα ἡ ἐκκλησία πνίη τὴν ἀφθαρσίαν Interpolator, qui post ἀφθαρσίαν infertit verba Cant. Cantic. i 3, 4.

8. δυσωδίαν] Eusebius, H. E. i 2, τῆς παρὰ τούτοις νομοθεσίας βουλήτης, καὶ πρῶτης διὰ τὴν εὐόδου εἰς ἀπώτατος ἀνθρώπους διαδομένης. Vide infra, Ep. ad Magn. § 10.

9. αἰχμαλωτίσῃ] Armenius,

ne segreget vos a promissa vita. Cf. Ep. ad Philad. § 2, et II Tim. iii 6, αἰχμαλωτεύουσας τὰ γυναικάρια.

ib. ἐκ τοῦ προκειμένου] In Vet. Int. scribendum videtur, ex praesenti vivere. VOSSIUS. Recte Hefel. a proposita vita. De Cod. Caiensis lectione hoc tantum pro certo affirmare a- sum, non esse unionem, quod transscriptio recentior exhibet. Hilgenfeldius conferre jubet Joseph. Antiq. Prooem. § 3, γίγας εὐδαιμονίας πρόκειται παρὰ Θεοῦ, et Soph. Antig. 95, φόνον πρόκεισθαι δημόλεοντον.

12. τὸ χάρισμα,] Die Gnaden-gabe, d. i. die Menschwerdung und den wahren Erlösungstod verkennend. DENZINGER.

14. Περίφημα] Vitam meam dabo, tanquam victimam piacularem, pro doctrina crucis. SMITH. Apud Interpol. his verbis incipit haec sectio: Ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ τοῖς μὲν ἀπί-

lum. Ejus
nativitas et
baptismus.

ἐστὶν σκάνδαλον τοῖς ἀπιστοῦσιν, ἡμῖν δὲ σωτηρία καὶ ζωὴ αἰώνιος. Πού σοφός; πού συζητητής; πού καύχῃσις τῶν λεγομένων συνετῶν; Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐκνοφορήθη ὑπὸ Μαρίας, κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, ἐκ σπέρματος μὲν Δαβὶδ, 5 Πνεύματος δὲ Ἀγίου· ὃς ἐγεννήθη, καὶ ἐβαπτίσθη, ἵνα τῷ πάθει τὸ ὕδωρ καθαρίσῃ.

Tris mys-
teria quae

ΙΘ'. Καὶ ἔλαθεν τὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου

στοις σκάνδαλον ἐστὶ. Vide § 8. Bunsenius, *die drei ächten Briefe* etc., p. 91, haud invitus substituere Οὐκ ἄξιον τὸ ἐμὸν πάθημα τοῦ σταυροῦ, in libro inscripto Hippolytus ii 14, Cf. iv p. xv, pro Περὶ ψῆμα rescribit προσκύνημα, morem gerens Syro, *Adorat (incurvat se) spiritus meus crucem hanc*, et Armenio, *Adorat (terram osculatur) crucem*. Uhlhorn. p. 46, *Mein Geist ist Staub vor dem Kreuze*. In Fragm. Syro p. 250 Curetonus, *My spirit boweth down to Thy cross*. Modo plane alio, nec tamen sensu meliore, hanc vocem Περὶ ψῆμα interpretatus est Syrus, supra § 8.

ib. τοῦ σταυροῦ, ὃ ἐστίν] Vide supra p. 282 l. 3. Cf. S. Marc. xv 16, τῆς αἰλῆς ὃ ἐστὶ πραιτώριον. Gal. iii 16, τῷ σπέρματί σου, ὃς ἐστὶ Χριστός.

1. ἡμῖν] Syrum ὑμῖν legisse monet Curetonus. Fragmentum autem inter Excerpta, p. 250, lectionem Cod. Med. sequitur.

2. Πού σοφός;] Omittitur πού γραμματεὺς; nisi pro illis reposuerit S. Ignatius πού καύχῃσις τῶν λεγομένων συνετῶν; Interpol. habet δυνατῶν, quod non intellexit suus Interp. qui reddit, *ubi exsultatio dictorum?* omissa

altera voce. SMITH. Haec et sequentia usque ad καθαρίσῃ, non agnoscit Int. Syrus. E Timotheo autem Alex. Curetonus p. 243 hunc locum exhibet usque ad ἐπράχθη. p. 316 l. 1.

ib. πού καύχῃσις κ. τ. λ.] Totum hunc locum, prout hic legitur, citat Theodoretus, Dial. i. VOSSIUS.

3. Ὁ γὰρ Θεός] Locus hic, usque ad finem sectionis sequentis, exstat in Cod. 950 Bibliothecae Reg. Paris. fol. 165. Codex Chartaceus est, saeculi forsitan xv. Lectionis varietatem notavi. Verba Ὁ γὰρ Θεός — Ἀγίου omissa vult Langius, *Beytrage*, ii 143, 'qui-bus abjectis,' monet Duesterdieckius, 'relativum pro nomen 'ὃς ἐγεννήθη quo referretur non 'amplius foret.'

4. ὑπὸ Μαρίας,] ὑπὸ Μαρίας τῆς παρθένου Cod. Paris.

5. κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ,] Phrasis Paulina. Col. i 25, I Tim. i 4, ubi vulgo legitur οἰκοδομίαν Θεοῦ· minus recte, ut opinor. Beza testatur, in multis vetustis Codd. legi οἰκονομίαν. Οἰκοδομία autem in N. T. nunquam legitur, sed οἰκοδομή· alibi autem occurrit οἰκοδομία. Haec vox de Incarnatione Christi saepe usur-

est scandalum non credentibus, nobis autem salus et vita aeterna. *Ubi sapiens, ubi conquisitor, ubi gloriatio dictorum sapientum?* Deus enim noster Jesus Christus conceptus est ex Maria, secundum dispensationem Dei, ex semine quidem David, Spiritu autem Sancto; qui natus est, et baptizatus est, ut passione aquam purificaret.

XIX. Et latuit principem saeculi hujus virgi-

Johan. xiv
30.
1 Cor. ii 7.

pata, sed ab haereticis saepe etiam usurpatur, ut distinguerent Salvatorem superiorem, ab eo qui erat *dispositionis*, i. e. *οικονομίας*. Iren. 280 A, [III x 4, p. 186 ed. Mass.] et alibi saepius. [e. g. ib. xi 3, p. 189. I vi 1, p. 28.] Reliquis postea Patribus eo sensu familiaris fuit: Orig. in Jo. 142 A, [ed. Huet. tom. vi § 35, Opp. iv. p. 152 ed. Ben.] PEARSON. Apud Scriptores Ecclesiasticos plerosque, quae de Christi humanitate dicuntur ad *οικονομίας* pertinent; quae vero de Divinitate referuntur ad *Θεολογίας*. Vide not. in Ep. ad Smyrn. § 1 init. et Vales. ad Euseb. H. E. i 1. De hac voce consulendus omnino est Suicerus.

7. *ἵνα τῷ πάθει*] *that He might purify the passible waters*. Cureton. p. 244. Arndtius confert Chrysost. Hom. xvi ad Hebr. τὸ γὰρ βάπτισμα αὐτοῦ τοῦ πάθους ἐστὶ σύμβολον. tom. xii p. 159 ed. Ben. et Rom. vi 3.

ib. τὸ ὕδωρ καθάριση.] Similia sunt quae habet prima oratio in Administratione Paedobaptismi juxta usum Ecclesiae nostrae Anglicanae, 'Omnipotens et aeternae Deus! qui..... per 'Baptismum praedilecti Filii 'Tui Jesu Christi in Jordane

'flumine, aquam ad mysticam 'peccati ablutionem sanctifi-'casti,' &c. Theodoret. Dial. i, indeque Catena in S. Luc. iii 21, *ἵνα τὸ θητὸν ἡμῶν καθαρισθῇ*, quae lectio, ut conjicit Coteler. exorta est e suspitione minus commode dici *παθὸς* de Baptismo. Armenium quoque τῷ πάθει omisisse censet Petermannus: *ut purgaret aquae corruptionem*. Aliter prorsus Interpol. *ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἰωαννοῦ, ἵνα πιστοποιήσῃται τὴν διάταξιν τὴν ἐγγεγραμμένην τῷ Προφῆτῃ*. Cf. Tertull. c. Jud. § 8, 'Baptizato Christo, id est, sanctificante aquas in suo baptis-'mate, omnis plenitudo spiri-'talium retro charismatum in 'Christo cesserunt.'

8. *Καὶ ἔλαθεν*] Integrum locum ita citavit Andreas Hierosol. Cretensium Archiepiscopus, in Nativitatem B. Virginis Hom. ii, quae inter Codd. Graecos MSS. Oxon. Academiae Bibliothecae publicae a D. Hen. Savilio donatos, habetur. 'Ὡς φησί που ἄγιος ἀνὴρ, 'Ἰγνάτιος ὀνομα αὐτῷ' 'Καὶ ἔλαθε τὸν ἀρχοντα τοῦ 'αἰῶνος τούτου ἡ παρθενία Μαρίας, 'καὶ ὁ τόκος αὐτῆς, ὁμοίως καὶ ὁ 'θάνατος τοῦ Χριστοῦ' τρία μυ-'στήρια φρικτά, *ἅτινα ἐν ἡσυχίᾳ 'Θεοῦ ἐπράχθη*,' USSER. Le-

latuerunt: ἡ παρθενία Μαρίας, καὶ ὁ τοκετὸς αὐτῆς, ὁμοίως καὶ
 Diabolum; ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου· τρία μυστήρια κραυγῆς, ἅτινα
 virginitas

gitur hic locus, καὶ ἔλαβε—
 ἐπράχθη, ap. Euseb. ad Ste-
 phanum, Quaest. i, a Maio edi-
 tum in Scriptorum Vet. Nov.
 Collect. tom. i p. 2; ibique etiam,
 pro ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου, habe-
 mus ὁ θ. τοῦ Χριστοῦ. Cf. Am-
 bros. in S. Luc. i 27, tom. i
 1282 ed. Ben. 'Non mediocris
 quoque causa est ut virginitas
 Mariae falleret principem mun-
 di, qui quum desponsatam viro
 cerneret, partum non potuit
 habere suspectum.' De igno-
 rantia Diaboli in rebus ad Chri-
 stum adtinentibus disseruerunt
 Halloix. in Vitis et Docum.
 Illustr. Eccles. Orient. Scrip-
 torum, Saec. i, tom. i p. 450;
 Hammond. c. Blondell. Diss. ii
 § 17; et Ittigius in Sel. Capit.
 Hist. Eccl. Saec. i p. 390, et
 Saec. ii p. 123. Int. Syr. ap.
 Cureton. p. 229, *There was
 concealed from*; inter Excerpt.
 pp. 244, 250, *There deceived*.

ib. τὸν ἀρχοντα τοῦ αἰῶνος]
 Citantur verba Ignatii ab Ori-
 gene, Hom. 6 in Lucam; [tom.
 iii p. 938 ed. Ben.] a Basilio,
 Hom. 25 de S. Christi nati-
 vitate; [tom. ii p. 598 ed.
 Ben.] Hieronymo, ad Matthaei
 cap. i; [tom. vii p. 12 ed.
 Vallars.] Jovio Monacho, ἐν
 οἰκονομικῇ πραγματείᾳ. vii 31;
 apud Photium, Biblioth. Cod.
 222. Res vero ipsa quam Ig-
 natius exprimit, passim apud
 sanctos Patres invenitur. Ba-
 silius et Hieronymus Ignatium
 non ex Ignatio laudant, sed ex
 Origene; arbitrati sunt ista
 quae Origenes Ignatianis de

suo subjungit, *latuit propter
 Joseph, &c Ignatii quoque
 esse*: 'Quare non de simplici
 virgine, sed de desponsata
 concipitur? Primum, ut per
 generationem Joseph origo
 Mariae monstraretur. Secun-
 do, ne lapidaretur a Judaeis
 ut adultera. Tertio, ut in
 Aegyptum fugiens haberet so-
 latium mariti. Martyr Igna-
 tius etiam quartam addidit
 causam, cur a desponsata
 conceptus sit: ut partus, in-
 quiens, ejus celaretur Dia-
 bolo; dum eum putat non de
 virgine, sed de uxore genera-
 tum.' COTEL.

1. Μαρίας,] Cod. Paris. Μα-
 ρίας τῆς αἰ παρθένου καὶ Θεο-
 τόκου.

ib. καὶ ὁ τοκετὸς] *Partus B.
 Virginis in stabulo. Cure-
 tonus, p. 229, and the birth of
 our Lord, and the three myste-
 ries of the shout, omissis scilicet
 verbis αὐτῆς, ὁμοίως καὶ ὁ θάνατος
 τοῦ Κυρίου. Pressius ad lectio-
 nem Cod. Med. inter Excerpta,
 pp. 244, 250, and her child-
 birth, and in the same manner
 also the death of our Lord.*

ib. καὶ ὁ θάνατος] In Syr.
 Cod. α, quem Cureton. in prima
 edit, 1845, ducem habuit, de-
 sunt haec; in Syr. Cod. γ au-
 tem, posterius detecto, leguntur.
 Corp. Ignat. p. 285. Satanam
 latere non potuit Dominum
 mortuum esse, quum ipse Ju-
 dam ad prodicionem impulerit,
 ipseque Dominum perdere stu-
 duerit. Sed Ignatius non de
 nativitate et morte Christi lo-

nitas Mariae, et partus ipsius; similiter et mors Domini. Tria mysteria⁹ clamoris; quae in silentio⁹ *mysteria* C.C.

quitur jam in terris peracta, sed de nativitate et morte à ἐν ἡσυχίᾳ ἐπαράθη, i. e. de mysteriis, quae in divino consilio ante saecula decreta et constituta, postea vero mundo annuntiata sunt per stellam et per omnes res gestas inde consecutas. Apparitione stellae illa mysteria seu decreta Dei manifestari coeperunt. (ἀρχὴν ἐλάβανεν κ. τ. λ.) Cf. Uhlhorn. in Niedneri *Zeitschrift für die Histor. Theologie*, 1851, p. 48. Locum nostrum a suspitione Gnosticismi contra Baurium defendit Uhlhornius. p. 300 sq. HE-FELIUS.

2. *μυστήρια κραυγῆς*,] Eleganter hic latere in adjecto ἀντίθεσιν Maestraeus annotat. Quotquot enim de mysteriis mentionem fecerunt, in illis arcanum. Et tamen haec tria fidei documenta *mysteria clamoris* esse dicit Ignatius, i. e. digna quae omnibus denuncientur, aut jam reipes propalata sint atque denunciata. Vid. Rom. xvi 25, 26. USSER. Vairlenius parum feliciter clamorem illum intellegit quem edidit Christus jam emittens spiritum in cruce, quo Dominus significavit jam per fidem Evangelicam omnibus revelanda quae certa dispensatione ante clausa et occulta erant etiam daemonibus. Audire pretium est auctorem Disquisitionis peculiaris de mysterio Silentii et Clamoris ad locum Ignatii cum oraculis Apostoli, Rom. xvi 25, Col. i 25, collatum, Goettingae, an. 1738,

editae. Ἡσυχία Θεοῦ opponitur τῇ κραυγῇ, quemadmodum Ep. ad Magn. [§ 8] σιγῇν opponit τῷ λόγῳ. Quum igitur Ignatius in hoc ipso loco mysteria illa, quae in silentio Dei patrata sunt, dilucide adplicet ad factum aliquid insigne quod in tempore manifestatum, nempe ad Θεὸν ἀνθρωπίνως φανερούμενον, quis hic non facili negotio oppositionem aeternitatis, quae per silentium indicatur, etiam vel sine ullo respectu ad peculiare quasdam sui temporis haereses animadvertet? Importuna itaque videtur eruditio Patri Apostolico, qui nec eruditione, nec ingenio, nec eloquentia gentili valuit, sed stylo simplici atque plebeio grandem animi pietatem professus est, subtilissima adfingere philosophemata, quasi de longe petita et abstrusissima Haereticorum dogmatum expositione vel refutatione hic cogitasset. Hefelius, *toti mundo annuntiata* (e. g. ab Angelis in nocte sanctissima): seu, *toti mundo annuntianda*: seu, *propter quae vociferantur Satanas et mundus*. Primam explicandi rationem, modo sincera sit Cod. scriptura, recipit Curetonus. In versione Syriaca commemorata quidem habes tria mysteria, non singillatim enumerata. Mihi quidem praestare videtur Usserii interpretatio prior. Bunsenius refingit; τρία μυστήρια ἐπαράθη. ἄνω ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ ἐπαράθη τῇ ἀσσίᾳ.

Mariae,
ejus partus,
et mors
Domini.
Quomodo
per astrum
coeleste
mundo re-
velatus sit.

ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ ἐπράχθη. Πῶς οὖν ἐφανερώθη τοῖς αἰῶσιν; Ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ ἔλαμψεν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀστέρας, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἀνεκλάλητον ἦν, καὶ ξενισμὸν παρεῖχεν ἡ καινότης αὐτοῦ. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ἄστρον, ἅμα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ, χορὸς ἐγένετο 5 τῷ ἀστέρι· αὐτὸς δὲ ἦν ὑπερβάλλων τὸ φῶς αὐτοῦ ὑπὲρ πάντα. Ταραχή τε ἦν, πόθεν ἡ καινότης ἡ ἀνόμιος αὐτοῖς· ὅθεν ἐλύετο πᾶσα μαγεία, καὶ πᾶς δεσμὸς ἡφανίζετο κακίας, ἄγνοια καθηρεῖτο, παλαιὰ

1. ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ] De Divina ἡσυχίᾳ Dionysius, cap. xi lib. de Divinis Nominibus. Lege Rom. xvi 25. [Eph. iii 9.] COTEL. Interpol. Θεοῦ omittit. Cf. Pearson. ad § 15.

ib. Πῶς οὖν——ἀνόμιος αὐτοῖς] Haec desunt apud Syrum, qui τῷ ἀστέρι, vel, ut cl. Curetono verisimilius videtur, ἀπὸ τοῦ ἀστέρος, cum Θεοῦ ἐπράχθη conjunxit.

ib. ἐφανερώθη] 'Potest,' inquit Hieronymus enarrans textum Eph. iii 9, 'mysterium a saeculis absconditum et aliter intelligi, quod ipsa illud saecula ignoraverint, hoc est, omnes spirituales et rationabiles creaturae, quae in saeculis fuerunt. Saeculum quippe frequenter pro his quae in saeculo versantur accipitur.' &c. Idem sub finem Comm. in Zachariam legatur. In operibus Gregorii Thaum. Serm. i in Annunciationem Deiparae; μεμάθηκας, ὃ παρθένε, ἀ μέχρι τοῦ νῦν κεκρυμμένα καὶ τοῖς ἀγγέλοις ἐτύγχανον' et Serm. iii. Vide nos supra: ἦν γὰρ πρεπωδέστατον, τὸν πρεσβύτατον τῶν αἰώνων, καὶ πρῶτον τῶν ἀρχαγγέλων, ἀνθρώποις μέλλοντα συνομιλεῖν, &c.

COTEL. Hornemannus vertit, Quomodo igitur et antecedentis et futuri aevi hominibus manifestatus est partus Mariae?

2. Ἀστὴρ κ. τ. λ.] Omnia fere eadem tanguntur illo uno Clementis Alex. loco in Excerptis. Διὰ τοῦτο ἀνέτειλε ξένος ἀστὴρ καὶ καινὸς καταλύων τὴν παλαιὰν ἀστροθεσίαν, καινῇ φωτὶ οὐ κοσμικῇ λαμπρόμενος. Quae verba a quocunque dicta videantur, ad hunc ipsum Ignatii locum respicere quis dubitet, sive ξενισμὸν, sive καινότητα, sive κατάλυσιν spectet? PEARSON. Vindic. ii 127.

ib. ἔλαμψεν ὑπὲρ πάντας] Cf. responsionem Magorum Herodi datam in Protevangeliis Jacobi, § 21, Εἶδομεν ἀστέρα παμμεγέθη, λάμψαντα ἐν τοῖς ἀστροῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀρβλύνοντα τοὺς ἄλλους ἀστέρας ὥστε μὴ φαίνεσθαι αὐτούς. Fabricii Cod. Apocr. N. T. i p. 115 Russel. exhibet ἔλαμψεν ex Aldrichio. Sed Cod. Med. habet ἔλαμψεν ut in caeteris edd.: sic etiam Cod. Paris.

4. ξενισμὸν] novitatem vertit Krausius apud Diog. Laert. ii 94, p. 140. Cf. D. Petr. Ep. I iv 4, ἐν ᾧ ξενίζονται, atque ibid. 12, μὴ ξενίσεσθε τῇ ἐν ὑμῖν

Dei operata sunt. Qualiter igitur manifestatus est saeculis? Astrum in coelo resplenduit super Matt. ii. omnia astra, et lumen ipsius ineffabile erat: et stuporem tribuit novitas ipsius. Reliqua vero omnia astra, simul cum sole et luna, chorus facta sunt illi astro: ipsum autem erat superferens lumen ipsius super omnia. Turbatio autem erat, unde novitas, quae dissimilis ipsis: ex qua solvebatur omnis magia^r, et omne vinculum disparuit malitiae, ignorantia omnis ablata est, vetus regnum

^r *magica*
C. C.
1 Joh. iii 8.
Luc. x 18.

πυράσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῶν γινομένη.

ib. Τὰ δὲ λοιπὰ—σελήνη,] Haec propter rhetoricam amplificationem nonnulli reprehenderunt, non recogitantes S. Martyrem hic respexisse somnium illud Josephi, qui typus Christi fuerat, Gen. xxxvii 9. WINDISCHMANNUS, Vindic. Petrin. p. 98.

5. χωρὸς ἐγένετο] Ita Cod. Paris. atque ita legebat Int. Vet. Aldrichius χωρὸς; mihi autem Cod. Med. inspicienti visus est librarius lituram fecisse dum literas χ et ο necteret, eamque lituram fraudi Salvinio fuisse.

6. αὐτὸς—ἀπόμωτος αὐτοῖς.] Haec verba Syrus non agnoscit.

7. Ταπαχή re] Int. Vet. videtur legisse Ταπαχή δέ.

8. Ἀλύετο] Dissolutio magicarum praestigiarum per illud tempus testes nacta est illustres; Tertullian. de Idol. § 9; Origen. c. Celsum, i [§ 60, tom. i p. 374 ed. Ben.]; Basil. Hom. xxv [falso adscript. Edd. Ben. ii 581, 602.]; Gregor. Naz. Arcan. 5th Carmine, [tom.

ii p. 168 ed. Morel.]; Theophilum Alex. Epist. Paschali 2 [p. 105 ed. Sichard.]; Hieronymum in Esaiæ cap. xix [iv p. 209 ed. Vallars.]; Augustin. de Temp. Serm. 31 [201 ed. Ben.]; &c. COTEL. Addas Athanas. de Incarnatione, §§ 46-48, i pp. 37-90 ed. Ben. *μαγεία* cum Cod. MSto habent Vossius, Cotel. Aldrich. Russel. *magia* Usser. Vedel. et sic in Cod. Paris. Apud Interpol. *Ἐνθεν ἐμωραίνετο σοφία κοσμητή, γοητρία ὕβλος ἦν, καὶ γέλως ἡ μαγία.* Conf. Sæp. Salom. xvii 7, *Μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειτο τέχνης.* et vide Hammond. Hom. iv. Opp. iv p. 584.

ib. *pāsa*] Hanc vocem non agnoscit Syrus. *And here, at the manifestation of the Son, magic began to be destroyed, and all bonds were loosed, and the antient kingdom; and the error of evil was destroyed.* Ut ad contextus Syriaci ordinem melius accommodetur Graeca, ita transponit Curetonus, p. 35, *ἠφανίζετο μαγεία, καὶ πᾶς δεσμός ἐλύετο, καὶ παλαιὰ βασιλεία καθήρειτο [καὶ] κακίας ἀγνοία διεφθείρετο.*

βασίλειά διεφθείρετο, Θεοῦ ἀνθρωπίνως φανερού-
 μένου εἰς καινότητα αἰδίου ζωῆς. Ἀρχὴν δὲ ἐλάμ-
 βαθεν τὸ παρὰ Θεῷ ἀπηρτισμένον. Ἐνθεν τὰ
 πάντα συνεκινεῖτο, διὰ τὸ μελετᾶσθαι θανάτου κα-
 τάλυσιν.

5

Promittit
 se aliam ad
 illos exar-
 turum epi-
 stolam ;
 speratque
 in unitate
 fidei, Eu-
 charistiae,
 et regimi-
 nis episco-
 palis per-
 mansuros.

Κ'. Ἐάν με καταξιώσῃ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῇ
 προσευχῇ ὑμῶν, καὶ θέλημα ἦ, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλι-
 δίῳ, ὃ μέλλω γράφειν ὑμῖν, προσδηλώσω ὑμῖν ἥς
 ἡρξάμην οἰκονομίας εἰς τὸν καινὸν ἄνθρωπον Ἰησοῦν
 Χριστόν, ἐν τῇ αὐτοῦ πίστει καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἀγάπῃ, 10
 ἐν πάθει αὐτοῦ καὶ ἀναστάσει· μάλιστα ἐὰν ὁ Κύριός
 μοι ἀποκαλύψῃ ὅτι οἱ κατ' ἄνδρα κοινῇ πάντες ἐν

1. ἀνθρωπίνως κ.τ.λ.] Interpol.
 Θεοῦ ὡς ἀνθρώπου φανομένου, καὶ
 ἀνθρώπου ὡς Θεοῦ ἐνεργούντος.
 Syrus legisse videtur, τοῦ Υἱοῦ
 φανερουμένου.

2. εἰς καινότητα—[ζωῆς.] Arnd-
 tius, *zur Erneuerung des ewigen*
Lebens. Armenius, *ad vitam*
novam aeternitatis. Syrus haec
 verba praetermittit. Inter Ex-
 cerpt. Var. ap. Cureton. p. 249,
for the renewal of life without
end.

ib. Ἀρχὴν δὲ ἐλάμβανεν] Sen-
 sus mihi videtur esse ejusmodi:
 Christus, ab initio incarnationis
 et in isthoc momento, huma-
 nam naturam divina operatione
perfectam assumpsit: vel, Dis-
 pensatio illa de Christo nasci-
 turo tum revera *initium* in ter-
 ris habuit, *quae* in mente Divina
 ab saeculis aeternis exstabat, et
apud Deum perficiebatur. Alter
 Interpres ἀρχὴν reddit *principa-*
tum, caetera pervertens, quasi
 hoc voluisset S. Ignatius, Chri-
 stum a Deo Patre, summam

tum in caelo tum in terris po-
 testatem morte sua adeptum
 fuisse. SMITH. Vairlenius et
 Cotel. *Principatum vero acce-*
pit. Quorum illius explicatio
 haec est: 'per id quod omni-
 bus partibus absolutum est,
 'significare mihi videtur Christi
 'humanitatem, sive hominem
 'Dominicum, quo nihil unquam
 'absolutius aut perfectius fuit
 'in natura humana.'

4. συνεκινεῖτο,] h. e. in regno
 Satanae, eo quod mali spiritus
 sibi metuere ineeperint; quod
 jam Christus, carne assumpta,
 mortem ipsam vel moriendo
 dissolvere esset propositurus.
 SMITH. Cod. Paris. πάντα
 ἐκινεῖτο.

ib. κατάλυσιν] Hic desinit
 Versio Syriaca, a qua, ut clare,
 apparet, quaelibet formula, qui-
 bus alias Epistolae concludi
 solent, abest. Nec mirum.
 Monachus enim ille non inte-
 gras Ignatii Epistolas in lin-
 guam Syriacam transvertere,

corruptum est ; Deo humanitus apparente, in ^{Heb. ii 14.} novitatem vitae aeternae. Principium autem assumpsit, quod apud Deum perfectum. Inde omnia ^{Heb. xii 26. 1 Cor. xv 26.} commota erant, propter meditari mortis dissolutionem.

XX. Si me dignificet Jesus Christus in oratione vestra, et voluntas sit ; in secundo libello, quem scripturus sum vobis, manifestabo vobis quam inceperam dispensationem in novum hominem Jesum Christum, in ipsius fide et in ipsius ^{s desunt in ipsis C. C.} dilectione, in passione ipsius et resurrectione ; maxime, si Dominus revelet mihi : quoniam qui ^{1 Cor. xiv 3c, 31.}

sed ea tantum exscribere voluit, quae ipsi praecipue notatu digna videbantur. HEFELIUS. Curetonus inverso ordine haec reddidit : *From hence all things were moved together, and the destruction of death was devised, and there was the commencement of that which is perfected in God.*

7. δέλημα] Absolute positum, sicut in Ep. ad Smyrn. § 11, ubi alia exempla notavi.

ib. ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ,] Epistolam alteram sive libellum ad Ephesios ampliori verborum contextura scribere in animo habuit ; nempe de Christi incarnatione, caeterisque rebus ad ipsius vitam ac mortem spectantibus. Vide Vind. Ign. ii 136. SMITH. Suidas, Βιβλίον Ἡ Ἐπιστολῇ. Cf. Herod. v 14, δοῦναι τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβίῳ. Euseb. iv. 26, τὸ πρὸς Ἀπολλωνίου βιβλίον, de Melitonis Apologia. Interpol. hanc S. Patris promissionem prorsus omisit.

8. προσηλῶσω] Hefelius in

Ed. quarta correctionem Noltii admisit, προηλῶσω.

9. οἰκονομίας] Salvin. ad oram exemplaris Aldrich. conj. οἰκονομίας. Sed nihil mutandum.

ib. εἰς τὸν καινὸν ἄνθρωπον] h. e. περὶ τοῦ καινοῦ ἀνθρώπου, sive de Christo facto homine, quatenus ista dispensatio ad passionem et resurrectionem ipsius refertur. SMITH. De Incarnatione Arndtius quoque intelligere videtur ; conferri enim jubet Smyrn. § 4, τέλειος ἄνθρωπος. Aliter Hefelius, *Scribam vobis quomodo Christus spiritualiter formetur in vobis.*

12. οἱ κατ' ἄνδρα κοινῇ] Ex Int. Vet. adparet hunc locum non esse integrum. Commode itaque opem ferunt veteres Patres a quibus haec verba citantur : nimirum Theodoret, Dial. i. et Gelasio, de Duabus Naturis. Sic ex iis lege ; κοινῇ οὖν πάντες ἐν χάριτι ἐξ ὁνόματος συνέρχεσθε ἐν μιᾷ πίστει, καὶ ἐν Ἱησοῦ Χριστῷ τῷ κατὰ σάρκα &c. Illud quod sequitur retineo ; quoniam et ita Vetus habuerit

χάριτι ἐξ ὀνόματος συνέρχεσθε ἐν μιᾷ πίστει, καὶ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ κατὰ σάρκα ἐκ γένους Δαβὶδ, τῷ υἱῷ ἀνθρώπου, καὶ υἱῷ Θεοῦ, εἰς τὸ ὑπακούειν ὑμᾶς τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ἀπερισπάστῳ διανοίᾳ, ἓνα ἄρτον κλώντες, ὃς ἐστὶν φάρμακον ἀθανασίας, ἀντίδοτος τοῦ μὴ ἀποθανεῖν ἀλλὰ ζῆν ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ διὰ παντός.

Ad memoriam sui et preces adhortatur, Deoque Ephesios commendat.

ΚΑ'. Ἀντίψυχον ὑμῶν ἐγὼ, καὶ ὃν ἐπέμψατε εἰς Θεοῦ τιμὴν εἰς Σμύρναν· ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν, εὐχαριστῶν τῷ Κυρίῳ, ἀγαπῶν Πολύκαρπον ὡς καὶ 10 ὑμᾶς. Μνημονεύέτέ μου, ὡς καὶ ὑμῶν Ἰησοῦς

Versio. Quamquam iidem illi Patres hoc modo citarint, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. VOS- SIUS. Particula ὅτι videtur determinare sensum verbi συνέρχεσθε ad tempus praesens modi indicativi, ut Vet. Int. reddit, et non ad imperativum, ut habet Gelasius; ac si a suo codice plane abfuisset τὸ ὅτι, quod non agnoscit Interpolator. Rationem enim reddit S. Ignatius propositi illius, quod in se suscepit, *Hoc ideo faciam, ὅτι, quoniam vos &c.* SMITH. Hefelius, *Scribam vobis, praesertim si Deo favente nuntius mihi contigerit, vos perseverare in unitate cum episcopo.* In hoc loco interpungendo Hefel. et Dresselium secutus sum. Colon post ἀποκαλύψῃ positum ansam dedit Bunsenio insimulandi Ignatium, tanquam novam quandam revelationem a se expectatam fuisse dolose profiteretur. Wocherus post ἀποκαλύψῃ incidit, et apodosin ad init. § 21 quaerit. *Quia vos*

uniti estis, et ea re me recreatis, ideo et ego vos recreem.

1. ἐξ ὀνόματος.] Cotelarius, *nominatim.* Interpretes Epistolarum interpolatorum male, *in ejus nomine*; neque melius Wocherus, *wegen des (christlichen) Namens.* Rectius Unterkircher. *namentlich*; et Chevallier. *individually.* Conf. Ep. ad Polyc. §§ 4, 8, et ad Smyrn. § 13. Pro συνέρχεσθε Vossius habet συντρέχεσθε, cujus confusionis exemplum est videre supra § 13.

ib. καὶ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ.] Syrus et Armenius non agnoscunt καί.

2. ἐκ γένους Δαβὶδ.] Cf. Ep. ad Smyrn. § 1, ad Trall. § 9.

4. τῷ πρεσβυτερίῳ] Articulum omisit Smithus.

ib. ἀπερισπάστῳ] Hesych. ἀπερισπαστός· ἀμερίμνος, ἀφροντιστός, ἡσύχως. PEARSON. Cf. I Cor. vii 35, et Clem. Alex. Strom. vii 11 p. 64.

5. κλώντες.] Ita Libb. impr. atque Interpolator. Librarius, ante cujus oculos versabatur vocula ὃς proxime sequens, ex-

secundum virum communiter omnes in gratia ex nomine convenitis in una fide, et in Jesu Christo (secundum carnem ex genere David, filio hominis et filio Dei) in obedire vos Episcopo et Presbyterio indiscerpta mente; unum panem frangentes; 1 Cor. x 17. quod est pharmacum immortalitatis, antidotum ejus quod est non mori sed vivere in Jesu Christo Joh. vi 50, 51, 54, 58. semper.

XXI. Unanimis vobiscum ego, et quem^t mis-^t sic C. C. istis in Dei honorem in Smyrnam^u: unde et^{al. quos.} scribo vobis, gratias agens Domino, diligens Poly-^{u Smirnam} carpum^v ut et vos. Mementote mei, ut vestri^{v Polycarpum C. C.}

hibet κλώντος. Pearsonus mallet κλώντας.

ib. *ὅς ἐστιν*] Vet. Int. legit, *ὁ*, quod est. *ὁ* habet Interpolator. PEARSON.

ib. *φάρμακον ἀθανασίας*,] Cf. Irenaeum IV xviii 5, οὕτως καὶ τὰ σώματα ἡμῶν μεταλαμβάνοντα τῆς εὐχαριστίας, μηκέτι εἶναι φθαρτά, τὴν ἐλπίδα τῆς εἰς αἰῶνας ἀναστάσεως ἔχοντα. et V ii 3, καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα ἐξ αὐτῆς τρεφόμενα, καὶ τεθέντα εἰς τὴν γῆν. καὶ διαλυθέντα ἐν αὐτῇ, ἀναστήσεται ἐν τῷ ἰδίῳ καιρῷ. 'Immortalitatis alimoniam consecuti,' Post-Commun. Domin. xxii post Trinit. in Missali Sarisburiensi.

8. *Ἀντίψυχον*] Mire in hac voce reddenda oscitat Int. Vet. Ep. ad Smyrn. § 10, et ad Polyc. §§ 2, 6. Holstenius, *Vos mea mihi anima cariores habeo*. Hornemannus, *Pro vobis mori cupio*. Chevallier. Wakium sequitur, *My soul be for yours*. Woher. quem sequitur Hefel. locum ita explicat, *So möget ihr (für diese meine Freude) eine Gegenerquickung in mir*

und in denem empfangen, die ihr zur Ehre Gottes nach Smyrna gesandt habet. Ruchat. *Puisse-je être une victime pour vous*, &c. Formulas haud assimililes conguessit Buxtorf. Lex. Talmud. in voc. כפרה. Conf. Jos. ii 14 LXX, ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον. et S. Johan. I Ep. iii 16, 'Εκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε' καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθεῖναι. Clem. Rom. § 49, supra p. 280, ἔδωκαν . . . τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ap. Euseb. H. E. iii 23 ita loquitur idem S. Apostolus ad latronem illum quem in Ecclesiae sinum reducere conabatur: Ὑπὲρ σοῦ τὴν ψυχὴν ἀντιδῶσω τὴν ἐμήν. Josephus de Maccabaeis, § 17, ὥσπερ ἀντίψυχον γεγονότας τῆς τοῦ ἔθνους ἀμαρτίας.

ib. καὶ *ὧν*] Interpol. *εἶην ὑμῶν ἀντίψυχον καὶ ὧν*. Coteler. ad oram libri vel *ὧν* vel *οὓς* con-jicit. *ὧν* omnino legendum esse censet Arndtius. Nihil autem mutandum, modo, cum Dreselio, subaudias αὐτοῦ.

Χριστός. Προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Συρίᾳ· ὅθεν δεδεμένος εἰς Ῥώμην ἀπάγομαι, ἔσχατος ὦν τῶν ἐκεῖ πιστῶν, ὥσπερ ἡξιώθην εἰς τιμὴν Θεοῦ εὐρεθῆναι. Ἐρρωσθε ἐν Θεῷ Πατρὶ, καὶ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν.

5

2. ὅθεν δεδεμένος] Vincitus est igitur in Syria, Antiochiae scil. (quod asserendum est contra Blondellum,) et ibi militibus traditus, ut ipse dicit in Ep. ad Rom. [§ 5.] PEARSON.

3. ὥσπερ ἡξιώθην] Forsitan ὥσπερ, qui. MARKLAND. Interpolator, ὥσπερ. Interpres autem Vetus MSti lectionem tuetur: nihil ergo mutatione opus, modo ὥσπερ cum δεδε-

Jesus Christus. Orate pro Ecclesia quae in Syria^z: ^z *Siria* C.C.
 unde ligatus in Romam abducor, extremus ex-
 istens eorum qui ibi^y fidelium; quemadmodum^y *ibidem*
 dignificatus sum in honorem Dei inveniri. Valete^{C.C.}
 in Deo Patre, et in Jesu Christo communi spe
 nostra. Amen^z. ^z *Amen*
 deest C. C.

μέρος conjungas, uti monet He-
 felius.

4. εὐρεθῆναι.] Interpol. εἰς
 Θεοῦ τιμὴν φορέσαι ταυτασὶ τὰς
 ἀλύσεις.

5. τῇ κοινῇ ἐλπιδι ἡμῶν.] Ar-

menius legisse videtur, ἐλπίδι.
 Χάρις ὑμῖν. Ἀμήν. PETERMAN.
 Πρὸς Ἐφεσίους ad finem in ed.
 Vossiana Codd. non agnoscunt.
 Interpolator coronidis loco,
 subdit Ἰγνατίου Ἐφεσίους.

ΜΑΓΝΗΣΙΕΤΣΙΝ ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ εὐλογημένῃ ἐν
 χάριτι Θεοῦ Πατρὸς ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ σωτῇρι
 ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀσπάζομαι τὴν ἐκκλησίαν τὴν οὖσαν ἐν
 Μαγνησίᾳ τῇ, πρὸς Μαϊάνδρῳ, καὶ εὐχομαι ἐν Θεῷ 5
 Πατρὶ καὶ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ πλείστα χαίρειν.

Occasio ad
 illos scri-
 bendi hanc
 Epistolam.

Α'. ΓΝΟΥΣ ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον τῆς κατὰ
 Θεὸν ἀγάπης, ἀγαλλιώμενος προειλόμην ἐν πίστει
 Ἰησοῦ Χριστοῦ προσλαλήσαι ὑμῖν. Καταξιωθείς γὰρ
 ὀνόματος θεοπρεπεστάτου, ἐν οἷς περιφέρω δεσμοῖς 10

1. ΙΓΝΑΤΙΟΣ] Hanc vocem
 non agnoscunt Edd. In Cod.
 Caiensi legimus, 'EPISTOLA IG-
 NATII 4^a. MAGNESIIS. Qua-
 liter honorare debent Episco-
 pum qui conformat volunta-
 tem suam Deo, cujus voluntati
 subjecti suam debent confor-
 mare voluntatem, et nihil sine
 eo operari, sicut nec Christus
 sine Patre nihil operatus, nec
 Apostoli operati sunt. Quo-
 rum una oratio, una depreca-
 tio, et non errare opinionibus,
 et secundum Christum vivere.
 Hanc Epistolam Syrus non in-
 terpretatus est. Cf. Cureton.
 pp. 29, 47. Exstat versio Ar-
 meniaca integra.

5. τῇ πρὸς Μαϊάνδρῳ,] Hoc
 diligenter notavit Eusebius.
 [H. E. iii 36.] Eam celebrant
 Strabo, Livius, et Ptolemaeus.

Ἡ πρὸς Μαϊάνδρῳ, ut distingua-
 tur a Magnesia παρὰ Σιπύλῳ.
 [Cf. Tacit. Ann. ii 47, 'Mag-
 netes a Sipylo.'] Sic in foe-
 dere Smyrnaeorum et Magne-
 sianorum, quum Magnesia et
 Magnesiorum saepissime men-
 tio facta fuisset, tandem circa
 finem ad maiorem certitudinem
 dicitur ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πρὸς τῷ
 Μαϊάνδρῳ. Quod certe neces-
 sarium fuit; quia Smyrnaei ob-
 ligati iuramentum Magnesiiis
 dare διὰ τὴν μητέρα τὴν Σιπυλη-
 νήν. Inscriptio in coemeterio
 Ecclesiae Armenorum Smyrnae,
 Ταῖα Ἡρωθέμιδος Μαγνήτις ἀπὸ
 Σιπύλου. Μάγν. Σιπν. in num-
 mo apud Sponium: Μαγνήτων
 Σιπνλ. in nummo apud Patinum.
 Themistocles, Epist. 20 ad Po-
 lygnotum de Rege Persarum:
 Ἀφελὼν γὰρ ἦδη τῆς ἑαυτοῦ βα-

AD MAGNESIANOS IGNATIUS.

IGNATIUS, qui et Theophorus^a, benedictae in ^aTheoforus gratia Dei Patris in Christo Jesu Salvatore nostro; ^{C. C.}
in quo saluto Ecclesiam existentem in Magnesia ea
quae juxta Maeandrum, et oro in Deo Patre et ^{Rom. xv 13.}
Jesu Christo plurimum gaudere.

I. COGNOSCENS vestram multibonam ordi-
nationem ejus quae secundum Deum charitatis^b; ^{b caritatis}
exultans praelegi in fide Jesu Christi alloqui vos. ^{C. C.}
Dignificatus enim nomine Deo-decentissimo in

σιλείας Μουῦντα καὶ Λάμφακόν τε
καὶ τὴν ἐπὶ Μαϊάνδρῳ Μαγνησίαν,
ἐμοὶ δίδωσιν. Athenaeus: Ἀπώ-
λοντο δὲ καὶ Μαγνήτες, οἱ πρὸς τῷ
Μαϊάνδρῳ, διὰ τὸ πλεόν ἀνεθί-
ναι. xii 5. [tom. iv 451 ed.
Schweigh.] Vel a montibus
vel a fluviis distinguēbantur ur-
bes, quae in Asia Minori erant
cognomines. Ut haec a Mae-
andro, ita *Antiochia ad Mae-
andrum, et Apramea* πρὸς Μαϊάν-
δρῳ. Euseb. 183 A [H. E. iii
36.] Prusa ab Hyblis fluvio.
Nummus Gallieni apud Pati-
num *Προουσίων* πρὸς Ὑβλίου.
[Ὑπίῳ] p. 423. [329.] Ὁ δὲ
μὸς δὲ Λαοδικέων [τῶν] πρὸς Λύκῳ.
Spon. iii p. 146. Latine etiam
exprimitur *Populus Laodicensis*
A. F. Lyco. i. e. a Fluvio Lyco.
Pindarus ejusmodi urbes vocat
οἰκήματα ποταμῶν. Horatius,
domus fluviorum. PEARSON.

Addas Herodot. iii 122, ἐν Μαγ-
νησίῃ τῇ ὑπὲρ Μαϊάνδρου.

7. ΓΝΟΥΣ—προειλόμην] Ar-
menius, *Ex quo cognovi firmitatem*
amore vestrum, in via mea
cogitavi. Legit fortasse τῆς
ἀγάπης καθ' ὅδον προειλόμην. PE-
TERMAN.

8. προειλόμην] Male Collec-
tores, προειλόμην, *praeluli*. Ono-
mast. Vet. Προαιρούμαι, *praeopto*.
προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ. II Cor. ix
7. PEARSON. Vedelius, *optabam*;
Coteler. *decevi*; Hol-
stenius, *proposui*.

10. δνόματος θεοπροπεσισταίου,]
Faber Stapulensis putat nomen
hoc esse Christianum; alii,
Martyris aut Confessoris. Mihi
videtur esse nomen, quod illi
ab omnibus tributum est; sc.
Θεοφόρος. *Confessoris* nomen
adeo antiquum esse minime
videtur; *Martyrem* autem nun-

ἄδω τὰς ἐκκλησίας, ἐν αἷς ἔνωσιν εὐχομαι σαρκὸς καὶ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ διαπαντὸς ἡμῶν ᾤν, πίστεώς τε καὶ ἀγάπης, ἧς οὐδὲν προκέκριται, τὸ δὲ κυριώτερον Ἰησοῦ καὶ Πατρὸς, ἐν ᾧ ὑπομένοντες τὴν πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου 5 καὶ διαφυγόντες Θεοῦ τευξόμεθα.

Adventus
ipseorum
Episcopi

Β'. Ἐπεὶ οὖν ἡξιώθην ἰδεῖν ὑμᾶς διὰ Δάμα τοῦ ἀξιοθέου ὑμῶν ἐπισκόπου, καὶ πρεσβυτέρων ἀξίων,

quam se appellat Ignatius. Et omnino illa, ἐν οἷς περιφέρω δεσμοῖς, potius sequentibus ἄδω τὰς Ἐκκλησίας adjungenda videntur. PEARSON. Interpol. ἀξιώθεις γὰρ ὀνόματος θείου καὶ ποθεινοῦ. Hefelius, Hilgenfeld. Denzingerus Pearsonum sequuntur. Wocherus dignitatem intelligit, quo sensu ὄνομα exponunt Phil. ii 9.

1. ἄδω] Ruchat. *Je loue. Grassius, Je publie partout la gloire des Eglises.* Cf. p. 284 l. 2.

ib. ἐν αἷς ἔνωσιν εὐχομαι] Integram Magnesiis optat unionem fidei et charitatis, maxime vero Jesu Christi et Patris; quod de spirituali illa communionem, quam fideles habent cum Deo Patre et Filio ejus Jesu Christo, 1 Joan. i 3, Joan. xvii 21, intelligendum est. Literalis et paene barbara versio Antiqui Int. ita restituenda est hac nova interpunctione: *Jesu Christi, qui est nostrum semper vivere, fidei, et charitatis, &c.* SMITH. Pro εὐχομαι Vedula substituit εὐρημα seu εὐρίσκομαι, laudo Ecclesias in quibus unionem invenio. Quod Vossius, nomine editoris non indicato, tanquam vix Graecum perstringit.

2. ἡμῶν] Cod. Casan. ὑμῶν.

3. πίστεώς τε καὶ ἀγάπης,] τε non agnoscunt libb. impr. ante Smithum. Lectionis MSS. vestigium invenit Pearsonus in Vet. Int. qui pro τε legit τό.

5. ἐπήρειαν] Wakius et Chevall. *all the injuries.* Wocher. *alles Unheil.* Vedula, *omnes insultus violentos.* Hujus vocis vim atque significationem Aristoteles, Rhet. II ii 4, illustrabit. Verbum ἐπηρεάζειν habes apud S. Matt. v 44, Luc. vi 28, 1 Pet. iii 16.

6. τευξόμεθα.] Hanc Codd. MSS. lectionem pro certissima sua conjectura in notis dat Vossius, postquam in contextu exhibuerat *φευξόμεθα.* Armen. *aufugientes Deo confidimus (ad Deum confugimus.)*

7. Ἐπεὶ οὖν ἡξιώθην] Sensus hujus sectionis imperfectus videtur. Non enim huic illationi respondet aliqua ἀπόδοσις: quod neutiquam vitio verti debet S. Martyri inter concussionem militum hasce Epistolas festinante calamo scribenti. SMITH. Apodosis hujus capituli sequitur § 6, quo fit, ut §§ 3—5 parenthesis magnam putes, inde ortam, quod in fine § 2 Ignatius

quibus circumfero vinculis, canto^c Ecclesias, in quibus unionem oro carnis et spiritus Jesu Christi; ad nos^d semper vivere fidei, quod et charitatis, cui nihil praeferitur, principalius autem Jesu et Patris, in quo sustinentes omne nocumentum principis saeculi hujus et perfugientes Deo potimur^e.

^c In marg. laude C. C.

^d vos C. C. fideique C. C.

^e f. potiemur.

II. Quia igitur^f dignificatus sum videre vos per Dama dignum Deo vestrum Episcopum, et Pres-

^f ergo C. C.

de subjectione diaconi Sotionis loquens, simile obsequium erga episcopum ab omnibus Magnesiis postulare properaverit. HEFELIUS.

ib. διὰ Δάμα] Vêt. Int. *per Dama*, male. Inscriptio apud Thyatiram, Μάρκου Οὐλπίου Δάμα Παραδόξου. Male redditur, *Dama-Paradoxus*, Spon. tom. iii p. 108. Ἀρχίας Δάμα Ταταγραίος, Spon. tom. ii 123. Δάμας, Δάμα, Lat. *Dama*, Gruter. 991, 13. P. L. Rabinus Dama, Reines. 835. S. Basil. Ep. 291 insignes Martyres memorantur Εὐφύχιος καὶ Δάμας. Eusebius H. E. iii 36, Ἐτίαν δὲ [ἐπιστολῇ] τῇ ἐν Μαγνησίᾳ πρὸς Μαυῖανδρον, ἔνθα πάλιν ἐπισκόπου Δάμα μνήμην πεποιήται. PEARSON. Meminit quoque Damae fictor in Epp. ad Antioch. et ad Heronem. Damas autem et Demas idem mihi esse videntur. SMITH.

8. ἐπισκόπου, καὶ πρεσβυτέρων] Ex eo quod primis Ecclesiae temporibus nomina *Episcopus* et *Presbyter* communia erant primo et secundo ordini sacerdotum, in Epistolis autem Ignatianis semper *Episcopi* appellantur, qui sunt sacerdotes

summi, *Presbyteri* vero, qui sunt minores sacerdotes; argumentum palmarium contra earum Epistolarum veritatem et antiquitatem ducere se putant: quod tamen ne quidem argumentum, meo sane iudicio, dici meretur, adeo infirmum est ac invalidum. Constat enim, id de quo dubitare nos non sinunt SS. Scripturae et SS. Patres, Apostolico saeculo duos exstitisse sacerdotii gradus, superiorem et inferiorem, re diversos, quamquam nomine communi. Nonne fas fuit S. Ignatio de utroque sacerdotio simul loqui? Nemo negabit, ni fallor. Quaero jam quonam modo hoc facere potuerit. Appellasset saltem aliquando primum ordinem *Presbyteros*, secundum, *Episcopos*? Ita loqui est citra omne prorsus exemplum; ut ubi sacerdotes majores ac minores distinguuntur, primis detur nomen *Presbyterorum*, aliis *Episcoporum*. Necesse igitur habuit, *Episcopos* vocare supremos Antistites, *Presbyteros* Antistites subjectae dignitatis: quemadmodum fecit. Sic Alex. Clemens, qui, *ιερωσύνη* generatim considerata, Strom. vii

Damae, et
Presbyterorum,
Bassi et
Apollonii,
itemque
Diaconi So-
tionis.

Hortatur
ut honorem
exhibeant
Episcopo,
quamvis
juniori et
novo.

Βάσσου καὶ Ἀπολλωνίου, καὶ τοῦ συνδούλου μου
διακόνου Ζωτίωνος, οὐ ἐγὼ ὀναίμην, ὅτι ὑποτάσσεται
τῷ ἐπισκόπῳ ὡς χάριτι Θεοῦ, καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ
ὡς νόμῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γ'. Καὶ ὑμῖν δὲ πρέπει μὴ συγχρᾶσθαι τῇ ἡλικίᾳ 5
τοῦ ἐπισκόπου, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν Θεοῦ Πατρὸς
πᾶσαν ἐντροπὴν αὐτῷ ἀπονέμειν, καθὼς ἔγνω καὶ
τοὺς ἁγίους πρεσβυτέρους, οὐ προσειληφότες τὴν
φαινομένην νεωτερικὴν τάξιν, ἀλλ' ὡς φρονίμους ἐν

p. 700, [p. 830 ed. Potter.]
scribit, τὴν μὲν βελτιωτικὴν οἱ
πρεσβύτεροι σώζουσιν εἰκόνα, τὴν
ὑπηρετικὴν δὲ οἱ διάκονοι. et Strom.
vi p. 667, [p. 793 ed. Potter.]
Οὗτος πρεσβύτερός ἐστι τῷ ὄντι
τῆς ἐκκλησίας, καὶ διάκονος ἀληθῆς
τοῦ Θεοῦ βουλῆσεως. Eadem in
pagina memorat progressionem
Episcoporum, Presbyterorum,
et Diaconorum; ut et lib. iii
Paedag. cap. ult. Eodemque
modo apud Tertullianum. Apol.
quidem, § 39, ait, 'Christiano-
'rum coetibus praesidere Seni-
'ores.' At lib. de Baptismo,
§ 17, et alibi clarissime docet
Episcoporum et Presbyterorum
distinctionem, cum Episcopali
tamquam summi sacerdotii auc-
toritate in Presbyteros. CO-
TELERIUS.

ib. ἀξίων,] Interpolator, Θεοῦ
ἀξίων.

1. Ἀπολλωνίου,] MSS. Ἀπο-
λωνίου. Pro συνδούλου Interpol.
συμβιωτοῦ. Tot legatos missos
fuisse Curetonus vix adduci
potest ut credat. Denzingerus
conferri jubet Cyprianum, e. g.
Ep. v, monentem ne glomeratim
visitent Martyres; et Lucianum
narrantem τοὺς ἐν τέλει intra

carcerem pernoctasse cum Pe-
regriano, § 12, necnon ex urbi-
bus Asiaticis venisse aliquos a
Christianis missos qui opem
ferrent, § 13.

2. Ζωτίωνος,] Sic MSS. et
Interpol. Literae Z et Σ altera
locum alterius saepe obtinue-
runt. Vide Hemsterhusii notam
in Lucian. Judic. Vocal. § 9.

ib. οὐ ἐγὼ ὀναίμην,] e quo bene
mihī sit. Cf. not. in Ep. ad
Eph. § 2, ad Polycarp. § 2.
Armenius, quem ego desidera-
bam. 'He wishes for the good
'man's company.' Jer. Taylor,
Episcopacy Asserted, § 12.

4. Χριστοῦ,] Interpol. non
agnoscit adsummentum Vet. In-
terpretis, *Glorificato Deum*, &c.
qui eadem verba infercit Ep. ad
Eph. § 1. Vide supra p. 274 l. 3.

5. μὴ συγχρᾶσθαι τῇ ἡλικίᾳ]
Συγχρᾶσθαι in Actis Apostolo-
rum [Semel tantum in N. T.
legitur; sc. S. Johan. iv 9.]
est coīti. Similiter in Glossis
veteribus et in Vet. Int. Haec
translatio obscura est, si voca-
bulum illud ita reddatur; quod
tamen aliter reddi neque debet,
neque potest. Dicit autem Ig-
natiū, non debere illos coīti,

byteros dignos Bassum et Apollonium^g et conservum meum Diaconum Zotionem, quo ego^h fruor; quoniam subjectus est Episcopo ut gratiae Dei, et Presbyterioⁱ ut legi Jesu Christi. [Glorificato Deum Patrem Domini Jesu Christi.]

^g Apollonium C. C.
^h Zenonem quem ego C. C.
ⁱ Presbytero C. C.

III. Sed et vos decet non couti^k aetate Episcopi, sed secundum virtutem Dei Patris omnem reverentiam ei^l tribuere (sicut agnovi et^m sanctos Presbyteros) non assumentes apparentem juniorem ordinem, sed ut prudentes in Deo concedentes

^k sic C. C. Al. concuti.
^l omnem ei reverentiam. C. C.
^m et deest C. C.

id est, tanquam commodato accipere et ad se pertrahere ἐνσκοπήν illam juvenis istius Episcopi. In illa quoque significatione exstat id verbi apud Polybium. [Apud quem, uti docet Schweighauserus, vel simul uti significat, vel nude uti.] VOS-SIUS. συγκρασθαι est vilipendere Episcopum propter aetatem: de qua re monuit Timotheum Episcopum S. Paulus, 1 Ep. iv 12; nam familiaritas parit contemptum. Noluit Magnesii contemptum exprobrare, sed tantummodo causam removere, sc. familiaritatem nimiam, quam oriri inde noverat, quod Episcopus juvenis esset. PEARSON. Falsus erat in eo Vir Doctissimus quod opinatus est Cod. MStum habere συγκράσθαι. Interpol. praebet, μὴ καταφρονεῖν τῆς ἡλικίας τοῦ ἐπισκόπου. Toupus, e vulgata lectione Vet. Int. suspicatur συγκρούσθαι esse legendum. Hammondus, quem sequitur Wakius, lectionem MSS. ita explicat, familiariter et deposita reverentia aetate abuti. c. Blondellum, p. 76. Kistius, von der Jugend des Bischofs keinen Missbrauch zu

machen. Rothius, ihn familiär zu behandeln.

6. κατὰ δύναμιν] Selon la puissance qu'il a reçue de Dieu le Père, Grassius. respectu Divinae potentiae quae illum Episcopum constituit, Hefelius.

7. ἐντροπήν ἀπονέμειν.] 1 Pet. iii 7, ἀπονέμωτες τιμὴν.

9. νεωτερικὴν τάξιν.] Juvenilem conditionem. Vel juvenilem aetatem Ordinati, vel recentem illius Ordinationem. COTEL. οὐ προσελιφόρας, κ. τ. λ. Non attendentes juventuti Damae. Frustra substituit Junius προσελιφόρας. Sensus hic mihi quidem verus esse videtur, quem attigit Interpol. οὐ πρὸς τὴν φαινομένην ἀφορῶντας νεότητα. Non tamen prorsus abnuerim tempus nuperae recentisque ordinationis hic quoque posse intelligi. Ordinem vero apud Vet. Int. pro ordinationem poni tralatitium est. [Exemplum videas supra, p. 289 l. 4.] SMITH. Cf. Cangii Gloss. in voce. Conjecturam Junii, οὐ προσελιφόρας, non praecursum animo respicientes, a Pearsono sane haud improbatam, in edit. secundam admisit Hefelius, ver-

Θεῷ συγχωροῦντας αὐτῷ· οὐκ αὐτῷ δέ, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ πάντων ἐπισκόπῳ. Εἰς τιμὴν οὖν ἐκείνου τοῦ θελήσαντος ἡμᾶς, πρέπον ἐστὶν ἐπακούειν κατὰ μηδεμίαν ὑπόκρισιν· ἐπεὶ οὐχ ὅτι τὸν ἐπίσκοπον τοῦτον τὸν βλεπόμενον πλανᾷ τις, 5 ἀλλὰ τὸν ἀόρατον παραλογίζεται· τὸ δὲ τοιοῦτον, οὐ πρὸς σάρκα ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς Θεὸν τὸν τὰ κρύφια εἰδότα.

Sic bonae
studeant
conscien-
tiae.

Δ'. Πρέπον οὖν ἐστὶν μὴ μόνον καλεῖσθαι Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ εἶναι· ὥσπερ καὶ τινες ἐπίσκοπον 10 μὲν καλοῦσιν, χωρὶς δὲ αὐτοῦ πάντα πράσσουσιν. Οἱ τοιοῦτοι δὲ οὐκ εὐσυνείδητοί μοι εἶναι φαί-

tit autem, qui non temere dijudicant. Locum misere corripisse Interpol. contendunt Salmasius, Appar. ad Primat. Papae, pp. 57, 58, et Wandalinus in Diat. Hist. Theol. contra Langium, ap. Graevii Syntagma, p. 240, et novum ordinem, novellum institutum intelligunt. Sic Rothius quoque, Anfänge, 436—441, et Lipsius, de Clem. Rom. Epistola, p. 27, nihil aliud intelligunt quam recentem Ordinis episcopalis institutionem. Cf. Routh. adnot. in verba, *Novitas Episcopatus*, Concil. Carthag. vii, Rel. Sacr. iii 207. Bosius, in Exercit. ad II Tim. ii 22, in Addit. Crit. Sacr. vertit, non adjuvantes ea quae manifesto juvenis (episcopi) sunt munia. Arndtio νεωτερικὴν τάξιν exquisitius dictum videtur pro νεαράν ηλικίαν. Pearsonus, qui Interpol. hic Ignatium fideliter et plane explicasse arbitratur, Vindic. Praef. ad Lect. et Binghamius, Orig. Ecclesiast. II x 1, de Episcopi

aetate explicant, quod valde juvenis fuit quum ordinaretur. Cum Pearsono stant Int. Armenius, Cureton. Hefel. Hilgenfeld. Merxius.

ib. ὡς φρονίμους] Armenius interpretatur ac si scriptum esset ὡς φρονίμους ἀνδρά.

3. θελήσαντος ἡμᾶς,] volentis i. e. amantis. Vid. Ep. ad Rom. § 8. MARKLAND. Cotelerio reponenti ἡμᾶς suffragatur Armenius. Dresselius commate distinguit post θελήσαντος.

4. ἐπακούειν] Salvinus conj. ὑπακούειν. Sed nihil opus est hac emendatione. Eundem sensum habes apud Herodot. iv 141, Ἰστυαῖος δὲ ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι. Hesiod. Opp. 273, καὶ νῦ δικτὴς ἐπάκουε κ. τ. λ.

ib. οὐχ ὅτι] Est οὐκ ἐρῶ ὅτι Hermann. ad Vig. not. 253.

5. τὸν βλεπόμενον] Cf. Ep. ad Eph. § 1, τῷ ἐν σαρκὶ ἐπισκόπῳ.

ib. πλανᾷ τις,] Ita Cod. Laur. non ris, uti e Salvinii apographo dedit Aldrichius.

6. παραλογίζεται] Infeliciter

ipsi; non ipsi autem, sed Patri Jesu Christi omnium Episcopo. In honorem igitur illius volentis nos, decens est obedire, secundum nullam hypocrisimⁿ: quia nequaquam Episcopum hunc conspectum seducit quis, sed invisibilem^o paralogizat. Tale autem non ad carnem sermo, sed ad Deum abscondita scientem.

IV. Decens igitur est, non solum vocari Christianos, sed et esse: quemadmodum quidam Episcopum quidem^p vocant, sine ipso autem omnia operantur. Tales autem^q non bonae conscientiae^p quidem deest C.C. autem deest C.C.

Coteler. *illudis invisibili*; Wakius et Chevall. *affronts*; Grasius, *on outrage*; ad mentem Int. Vet. qui textum interpolatum, τὸν ἀόρατον παραλογίζεται, τὸν μὴ δυνάμενον παρά τινος παραλογισθῆναι, ita vertit, *illum invisibilem in eo contemnit, qui non potest ab aliquo contemni*. Melius Wocherus, *so betriugt er*; optime Ruchatus, quem sequitur Hefelius, *on entreprend de tromper*; quo sensu verbum adhibent tum D. Paulus ad Col. ii 4, μή τις ὑμᾶς παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ, tum D. Jacobus, i 22, παραλογίζομενοι ἑαυτοὺς. necnon LXX, Gen. xxix 25, I Sam. xix 17, xxviii 12.

ib. τὸ δὲ τοιοῦτον,] Pseudo-Ignatius λόγος hic interpretatur ἀποφωρᾶν. Quomodo et apud Mathematicos vocabulum istud accipitur. Sed tum melius legeretur, τοῦ δὲ τοιοῦτου οὐ πρὸς σάρκα ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς Θεόν. VOSSIUS. Si post τοιοῦτον ponatur interpunctio, omnis difficultas evanescit. ὁ λόγος, illud quod supra jamjam dixi, de obedientia juveni Episcopo praestanda, non tantum ad hominem

quantum ad ipsum Deum, qui intimos cordis recessus penetrat. Vel si ὁ λόγος pro ratione, sensu Mathematicorum, accipiat, sensus erit parum diversus: 'hoc est ejusmodi consilium, in quo, non hominum, sed 'omniscii Dei, ratio maxime 'habenda est.' SMITH. Forsitan τῷ δὲ τοιοῦτῳ, ex Heb. iv 13, ad quem locum hic adluditur. MARKLAND. Firmatur haec conjectura, quam accepit Hefelius, e S. Parall. Jo. Damasc. παραλογίζεται Θεόν τῷ δὲ τοιοῦτῳ οὐ πρὸς σάρκα λόγος.

9. Πρέπον οὖν] Sic profertur a Damasceno, cap. περὶ Χριστιανισμοῦ. [ii 789, Le Quien.] Πρέπον ἐστὶ μὴ μόνον ἀκούειν Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ εἶναι. COTEL.

10. ἐπίσκοπον μὲν καλοῦσιν,] Justa auctoritate constitutum fatentur, illo tamen inconsulto omnia agunt. SMITH. Aliter Armen. *Sunt quidem qui nomine vocantur Christiani, et sine eo operantur omnia.*

12. οὐκ εἰσυνειδήτοί] Clem. Alex. saepe. Orig. in Matth. 381, [ed. Huet. tom. iii p. 671 ed. Ben.] et in Johan. 87 D.

νονται, διὰ τὸ μὴ βεβαίως κατ' ἐντολὴν συναθροί-
ζεσθαι.

Numisma-
ta duo, Dei
et Mundi.

Ε'. Ἐπεὶ οὖν τέλος τὰ πράγματα ἔχει, καὶ ἐπικεί-
ται τὰ δύο ὁμοῦ, ὃ τε θάνατος καὶ ἡ ζωὴ, καὶ ἕκαστος
εἰς τὸν ἴδιον τόπον μέλλει χωρεῖν· ὥσπερ γάρ ἐστιν 5
νομίσματα δύο, ὃ μὲν Θεοῦ, ὃ δὲ κόσμου, καὶ ἕκαστον
αὐτῶν ἴδιον χαρακτῆρα ἐπικείμενον ἔχει, οἱ ἄπιστοι
τοῦ κόσμου τούτου, οἱ δὲ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ χαρακτῆρα
Θεοῦ Πατρὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἂν μὴ
αὐθαιρέτως ἔχωμεν τὸ ἀποθανεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ πάθος, 10
τὸ ζῆν αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Hinc ordo
observan-
dus et uni-

ς'. Ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς προγεγραμμένοις προσώποις
τὸ πᾶν πλήθος ἐθεώρησα ἐν πίστει καὶ ἡγάπησα,

[ed. Huet. iv 95 ed. Ben.] τὴν
γραφὴν εὐσυνειδότως δεῖ ἐξετάζειν.
Cyrill. Catech. 16 B, 22 C, [ed.
Morel. Paris. 1631.] Vide etiam
Artemidorum, i 22. PEAR-
SON. Cf. Ep. ad Trall. § 7.

1. μὴ βεβαίως] Eo quod non
firma fide, neque stabili ordine,
iuxta praeceptum Christi et
Apostolorum, ad sacros coetus
sub cura peculiarium Episcopo-
rum sese conferant. SMITH.

ib. κατ' ἐντολὴν] Absolute
positum ut in Ep. Barnabae
§ 6, init. Vide not. in Ep. ad
Smyrn. § 11. Mox, pro Codd.
lectione, Voss. in ed. altera,
συναθροίσασθαι, Cotel. et Voss.
1646, συναθροίσεσθαι.

3. ἐπικείται] *incumbunt* Cotel.
πρόκειται Interpol. Cf. Xenoph.
Mem. II i 5. τηλικούτων μὲν ἐπι-
κειμένων τῷ μοιχείοντι κακῶν.

5. τὸν ἴδιον τόπον] Sic de
Juda, Act. i 25. Unicuique
sc. *suius* post mortem assigna-
tus est locus. Sic ap. Clem. R.

[§ 5] Petrus dicitur abiisse εἰς
τὸν ὀφειλόμενον τόπον τῆς δόξης,
Paulus autem εἰς τὸν ἄγιον τόπον.
PEARSON. Cf. S. Polyc. ad
Phil. § 9, τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς
τόπον. De Gehenna exponitur
Num. xxiv 25. *Balaam inuit in
locum suum*. Videsis Lightfoot.
Hebr. et Talmud. Exerc. in
Act. i 25.

6. νομίσματα δύο,] Mirum est
quod putat Wocherus, Ignati-
um respicere ad duo illa numis-
mata, Judaicum scilicet, quod
in Templi usum pendebant, et
Romanum, quo tributa solve-
bant Judaei. Conf. S. Matt.
xxii 20, xxi 12. Omnia haec
inepte ab Interpol. temperata
fuisse docet Rothius, p. 778,
ut ad controversias Ignatii ae-
tate longe recentiores spectare
viderentur, e. g. Οὐ δύο φύσεις
ἀνθρώπων λέγω, ἀλλὰ τὸν ἑνα ἄν-
θρωπον, ποτὶ μὲν Θεοῦ, πότε δὲ
διαβόλου γίνεσθαι.

ib. ὃ μὲν Θεοῦ, ὃ δὲ] MSS.

mihi esse videntur, propter non firmiter secundum praeceptum congregari.

V. Quia igitur finem res habent, et proponuntur duo simul, mors et vita; et unusquisque in proprium locum iturus est. Quemadmodum enim sunt numismata duo, hoc quidem Dei, hoc autem mundi: et unumquodque ipsorum proprium characterem^r superpositum habet; infideles, mundi hujus; fideles autem, in charitate characterem^s Dei Patris per Jesum Christum; per quem nisi voluntarie habeamus mori in ipsius passionem, vivere ipsius non est in nobis.

^r characterem C. C.
^s caritate characterem C. C.
Rom. vi 8.
2 Tim. ii 11.

VI. Quia igitur in praescriptis personis omnem multitudinem speculatus sum in fide et dilectione

exhibent ὁ μὲν Θεοῦ, ὁ δὲ. Edd. autem, si Aldrich. excipias, tacite reponunt τὸ μὲν Θεοῦ, τὸ δὲ. Relativum saepissime pro articulo ponitur a Novi Testamenti Scriptoribus, quos imitatum esse Ignatium quid vetet nullus video. Cf. Rom. ix 21, ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκεῖνος, ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Matt. xxi 35, Act. xxvii 44, 1 Cor. xi 21. Plura dabit Bernhardt, *Syntax der Griech. Sprache*, p. 306 et sq.

8. τοῦ κόσμου τούτου,] Fragn. Syr. ap. Cureton. p. 232, *Those in whom there is no faith are of the Ruler of this world. Armenius, qui non habent rectam fidem imago Principis hujus mundi sunt.*

10. αἰθαλέρας] Cf. II Cor. viii 3, ἵπὲρ δύναμιν αἰθαλέροι.

ib. εἰς τὸ αὐτοῦ πάθος,] *In similitudinem passionis ejus.* MARKLAND. Propter vel iuxta ipsius passionem; quam tanquam exemplar imitari, quavis

justa occasione oblata, debemus. Male inserit Interpol. ἵπὲρ τῆς ἀληθείας, et omnino praeter mentem S. Martyris. SMITH. Fragn. Syr. *to die for His sake, in His passion. Armen. pati et mori propter nomen ejus.*

12. προσώπου] Notatis supra, ad Clem. Rom. i 1, de voce πρόσωπον hoc sensu posita, addas Can. 2 Concil. Nicaen. εἰ δὲ προΐοντος τοῦ χρόνου ψυχικὸν τι ἀμάρτημα εὐρεθείη περὶ τὸ πρόσωπον, κ. τ. λ.

13. καὶ ἡγάπησα,] Ita Codd. atque ita Interpol. sec. ed. Paccii et Vedelii. Usserius, e Cod. Nydruc. dedit καὶ ἀγάπη, quam lectionem, a Pearsono minime improbatam, consentiente Int. Vet. et nunc demum Armenio, exhibent Vossius, Cotelerius, Smith. Russel. Hefel. Dresselius. scil. *fidem et charitatem totius Ecclesiae Magnesiorum.* Fragn. Syr. *in faith and love.*

tati stu-
dendum.

παραίνῳ ἐν ὁμονοίᾳ Θεοῦ σπουδάζετε πάντα πράσσειν, προκαθημένου τοῦ ἐπισκόπου εἰς τόπον Θεοῦ, καὶ τῶν πρεσβυτέρων εἰς τόπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν διακόνων, τῶν ἐμοὶ γλυκυτάτων, πεπιστευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς πρὸ 5 αἰώνων παρὰ Πατρὶ ἦν, καὶ ἐν τέλει ἐφάνη. Πάντες οὖν, ὁμοήθειαν Θεοῦ λαβόντες, ἐντρέπεσθε ἀλλήλοις, καὶ μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τὸν πλησίον, ἀλλ' ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ ἀλλήλους διαπαντὸς ἀγαπάτε. Μηδὲν ἔστω ἐν ὑμῖν ὃ δυνήσεται ὑμᾶς 10 μερίσαι, ἀλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ τοῖς προκαθημένοις, εἰς τύπον καὶ διδαχὴν ἀφθαρσίας.

Nihil sine
Episcopo et
Presbyteris
agendum.

Ζ'. Ὡςπερ οὖν ὁ Κύριος ἄνευ τοῦ Πατρὸς οὐδὲν ἐποίησεν, ἡνωμένος ὦν, οὔτε δι' ἑαυτοῦ, οὔτε διὰ

1. σπουδάζετε—ἐφάνη.] Haec ex Severi Antioch. Patr. libro c. Grammaticum profert Curetonus, p. 245, ita conversa ut a praecedentibus divulsa videantur, et Diaconi silentio praetermittantur. *Take care to do every thing, the Bishop sitting in the place of God, and the Presbyters in the place of the session of the Apostles, who are entrusted with the ministry of Jesus Christ; who before the worlds was with the Father, and in the end was manifested.* Aliter in Fragm. p. 232, in the place of the Angels of the Council.

3. συνεδρίου τῶν ἀποστόλων,] ὡς συνέδριον Θεοῦ, Ep. ad Trall. § 3. Cf. ad Philad. § 5, ad Smyrn. § 8; et Const. Apost. ii 28, τοῖς δὲ Πρεσβυτέροις, ὡς ἂν κάμνουσι περὶ τὸν τῆς διδασκαλίας λόγον διηλεκῶς, διπλῇ καὶ αὐτοῖς ἀφοριζέσθω ἡ μοῖρα, εἰς χάριν

τῶν τοῦ Κυρίου ἀποστόλων, ὧν καὶ τὸν τόπον φυλάσσουσιν, ὡς σύμβουλοι τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας στέφανος· εἰσὶ γὰρ συνεδριον καὶ βουλὴ τῆς Ἐκκλησίας.

6. ἐν τέλει] *In fine mundi* *Judaici*, quando novum saeculum sub Evangelio esset incipendum: vel, *in fine mundi universi*. Crediderunt enim istius saeculi Christiani, rerum omnium consummationem non procul abfuisse. Ita verba, quae paullo antecedunt, videntur intelligenda: Ἐπεὶ οὖν τέλος κ. τ. λ. ut in Ep. ad Eph. § 11, Ἐσχατοὶ καιροί· more loquendi apud Apostolos frequentissimo. SMITH. Interpol. pro his verbis, δὲ πρὸ αἰώνων—ἐφάνη haec paraphrastice substituit, δὲ πρὸ αἰώνων παρὰ τῷ Πατρὶ γεννηθείς, ἦν Λόγος Θεός, μονογενὴς Υἱός· καὶ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων ὁ αὐτὸς διαμένει· “τῆς γὰρ βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔστι

moneo^t, in concordia Dei studete^u omnia operari; ^{t in f. et dilectione: in fide et dilectione moneo C. C.} praesidente Episcopo in loco Dei, et Presbyteris ^{u studite C. C.} in loco consessionis Apostolorum, et Diaconis mihi ^{x creditam Dei C. C.} dulcissimis habentibus creditam^x ministrationem Jesu Christi; qui ante saecula apud Patrem erat, et in fine apparuit. Omnes igitur eandem consuetudinem Dei accipientes, veneremur adinvicem; et nullus secundum carnem adspiciat proximum, sed in Jesu Christo adinvicem semper diligite. Nihil sit in vobis, quod possit vos partiri; sed uniamini^r ^{r unanimi C. C.} Episcopo et praesidentibus, in typum et doctrinam incorruptionis.

VII. Quemadmodum igitur^z Dominus sine Patre ^{z igitur deest C. C. S. Johan. v 19, 30.} nihil fecit, unitus existens, neque per seipsum,

“ τέλος,” φησὶ Δανιὴλ ὁ προφήτης.

7. δμοῦθειαν Θεοῦ λαβόντες,] *Acceptis iisdem divinis moribus.* In Damasceni Eclogis Sacris, cap. περὶ φιλαδελφίας. . . ἀλλήλους ἐντρέψετε, . . . ἀλλ' ἐν Χριστῷ ἀλλήλους. . . . COTEL. Armenius, ac si legisset Πάντες οὖν ὁμόνοιαν καὶ δμοῦθειαν Θεοῦ — καὶ μὴ κατὰ σάρκα βλέπετε ἀλλήλους, ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ. PETERMAN. Hunc locum, e Parall. Rupefucald. tunc adhuc ineditis, a Cotel. descriptum, in ed. sua omisit Le Quienius. Cf. Ep. ad Polyc. § 1. Interpol. Πάντες οὖν ἐν ὁμοιοῖα ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν.

ib. ἀλλήλους,] Ita Cod. Med. Salvinii conj. ἀλλήλους tuetur Bunsenius.

8. τὸν πλησίον,] Ita dedi ex Interpol. et emendatione Toupii, comprobante Pearsono. Librarii, syllaba proxime praecedenti decepti, exaraverunt τῷ; forsitan pro τὸ πλησίον, uti non-

nullis videtur. Hic iterum dormitat optimus Vossius, qui in contextu habet κλεπτῶ, in notis autem veram MSS. lectionem βλέπῶ tanquam conjecturam suam profert. Sic statim τὸπον quoque pro τύπον exhibet. 10. δυνήσεται] Salvinius conj. δυνήσεται.

11. προκαθημένους,] Presbyteris, quos Episcopus supra vos, in curam regimenque animarum vestrarum, collocavit. SMITH.

12. εἰς τύπον] i. e. Unitas cum Episcopo est typus vitae illius, quam Sancti vivunt Deo uniti; simulque alii, unitatem vestram cum episcopo conspicientes, ad persuasionem de vita illa adducuntur. HEFEL. Armenius, *in conspectum bonum et doctrinam incorruptionis.* Fragm. Syr. ap. Cureton, p. 234, *for the form and doctrine of incorruption.*

13. ἀνευ τοῦ Πατρὸς οὐδὲν] Cf. Const. Apost. II xxvi, xxx.

14. ἡνωμένος ὢν,] Haec verba Armenius cum Syro omittit.

τῶν ἀποστόλων, οὕτως μηδὲ ὑμεῖς ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν πρεσβυτέρων μηδὲν πράσσετε· μηδὲ πειράσγητε εὐλογόν τι φαίνεσθαι ἰδία ὑμῶν· ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία προσευχή, μία δέσις, εἰς νοῦς, μία ἐλπίς, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ. Εἰς ἔστιν 5 Ἰησοῦς Χριστὸς, οὐ ἄμεινον οὐθέν ἐστιν. Πάντες οὖν ὡς εἰς ναὸν συντρέχετε Θεοῦ, ὡς ἐπὶ ἐν θυσιαστήριον, ὡς ἐπὶ ἓνα Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν ἀφ' ἐνὸς Πατρὸς προελθόντα, καὶ εἰς ἓνα ὄντα καὶ χωρῆσαντα.

10

Cavendum
a falsis doc.

Η'. Μη̃ πλανᾶσθε ταῖς ἑτεροδοξίαις μηδὲ μυθεύ-

2. πράσσετε· — φαίνεσθαι] Cod. uterque πράσσεται — φαίνεσθε. Interpolator exhibet, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου, μηδὲ πρεσβύτερος, μηδὲ διάκονος, μηδὲ λαϊκός· μηδὲ τι φαίνεσθαι ὑμῶν εὐλογον, παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην.

3. ἰδία ὑμῶν] h. e. *separatim*, extra communionem Episcopi et Presbyterorum. SMITH. Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 234, *to any one of you, of himself and to himself*.

5. ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ, ἣ ἔστιν Ἰησοῦς Χριστός, &c. VOSSIUS. Vet. Int. *quod est*, ac si δ legisset: uti quoque habet Antiochus, Hom. lxxx. [δ ἔστιν Ἰ. Χ. οὐ οὐδὲν θυμηδέστερον] Εἰς videtur esse melior lectio, quae mox repetitur. SMITH. Armenius videtur legisse, ἐν ἀγάπῃ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χ. omissis quae interposita sunt verba. PETERMAN. ἀμώμῳ δς ἔστιν restituit Bunsenius. Conf. ἐν ἀμώμῳ χάριτι in prooem. Ep. ad Ephes.

6. οὐθέν] Hanc senioris At-

ticismi formam legimus in Cod. Laur. Libb. impr. cum Interpol. οὐθέν. Cf. Ep. ad Rom. §§ 4, 5. μηθέν.

7. ὡς εἰς ναὸν] Inapte deformavit haec Pseudo-Ignatius. [Πάντες ὡς εἰς, εἰς τὸν ναὸν κ. τ. λ.] Unde adparet, et jam ejus aevo corruptum fuisse hunc locum. Lege: Πάντες οὖν ὡς εἰς ἓνα ναὸν συντρέχετε Θεοῦ. Probat hanc lectionem Int. Vet. VOSSIUS. Int. Vet. favet Armenius. Toupius quoque nos jubet ὡς εἰς ἓνα ναὸν legere. Cf. Pearson. Vindic. ii 55. Correctionem Vossii admisit Hefelius. Dresselius mallet ὡς εἰς.

ib. συντρέχετε] Salvin. συνέχετε, et in margine reponit συνέχεσθε. Simili errore, in Ep. ad Ephes. § 13, pro συνέχεσθαι Aldrichius habet συντρέχεσθαι.

ib. θυσιαστήριον,] Conf. Ep. ad Eph. § 5.

8. τὸν ἀφ' ἐνὸς Πατρὸς] *Filius*, quando in mundum venit, a *Patre exiisse* dicitur, et tamen in *Patre est*: (ἡνωμένος ὢν, ut

neque per Apostolos ; sic neque vos sine Episcopo et Presbyteris^a aliquid operemini. Neque tentetis rationabile^b aliquid apparere proprie vobis : sed in idipsum una oratio, una deprecatio, unus intellectus, una spes, in charitate, in gaudio incoinquato ; quod est Christus Jesus, quo melius nihil est. Omnes ut in unum templum concurrite Dei, ut in unum altare ; ut in unum^c Jesum Christum, ab uno Patre exeuntem, et in unum existentem et revertentem.

^a et sine
Presbyteris
C. C.

^b templis
rationale
C. C.

^c et unum
C. C.
S. Johan.
xvi 28.

VIII. Non erretis extraneis opinionibus, neque

1 Tim. i 4.

paullo ante) et ad Patrem reversus est : h. e. post resurrectionem. Vide Vindic. ii 40, 55, et Bullum, p. 290. [Def. Fid. Nic. iv 4, 14, tom. v p. 795 ed. Burton.] Verba haec, penitus ab Interpol. omissa, ad τὴν ἐμπεριχόρησιν personarum S. Trinitatis, cujus frequens mentio apud Graecos Patres occurrit, referri possunt. SMITH.

9. ὅτρα] Salvinus mallet ὁτρα. Bunsenius, καὶ εἰς ὅτρα χερήσαντρα.

11. ἐρεπόδοίαις] Haec est secunda hujus Epistolae pars, qua eos maxime praemunit contra haereticos, eos praecipue, qui Judaismum introducere conabantur, contra quos clare et expresse disputat. Erant autem ii ea tempestate, qui Divinam Christi naturam negabant, ut Ebionitae, Cerinthiani, Nazaraei, et Helxaitae. Vid. Vindic. p. 55. [P. ii.] PEARSON. In Ep. ad Smyrn. § 6, τοὺς ἐρεπόδοῦντας. Origeni, uti monet Pearson. vox ἐρεπόδοι familiaris est. Non agnoscuntur hae voces a Suicero.

ib. μυθεύμασιν] Ἰουδαϊκῇ μυθολογία. Orig. c. Cels. [ii 6, tom. i p. 391 ed. Ben.] PEARSON. Unum quidem haereticorum genus putarim divelli Epistolis nostris, ejusdem vero duas simul familias, atque eas quidem e Cerinthi erroribus profectas. Gnosticam enim illius doctrinam [Cf. Neander, *Pflanzung u. s. w.* ed. tert. ii 536 sq. Gieseler *K. G.* i 125 sq.] minus excultam servaverant haeretici Magnesiani, qui una cum leniore quodam docetismo etiam nomismum foverent. Smyrnenses vero Ephesinique eosdem errores, Graeca, suspicor, eruditione admixta, adeo perpoliverant, ut Judaico isto temperamento abolito, recentiorum Gnosticorum antinomismo jamjam appropinquarent. DUESTERDIECK. pp. 55, 56. Eadem docent Hutherus, in Illgenii *Zeitschrift f. d. hist. Theologie*, 1841, 4, p. 31 sq. et Hefelius in Proleg. p. lvi. Cf. Lueckium, *Comment. u. d. Schriften d. Johannes*. tom. iii 69 sq ed sec. et vide supra, p. 310 l. 2.

trinis, speciatim a Judaizantium erroribus.

μασιν τοῖς παλαιοῖς ἀνωφελέσιν οὖσιν· εἰ γὰρ μέχρι νῦν κατὰ [νόμον] Ἰουδαϊσμόν ζῶμεν, ὁμολογοῦμεν χάριν μὴ εἰληφέναι. Οἱ γὰρ θεϊότατοι προφῆται κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν ἔζησαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐδιώχθησαν, ἐνπνεόμενοι ὑπὸ τῆς χάριτος αὐτοῦ, εἰς τὸ πληροφορηθῆναι τοὺς ἀπειθοῦντας, ὅτι εἰς Θεός ἐστιν ὁ φανερώσας ἑαυτὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος αἰδῖος, οὐκ ἀπὸ σιγῆς προ-

1. ἀνωφελῶν] Hieronymus ad Osee cap. iii de Judaeis loquens, 'Illi,' inquit, 'res inutiles amant: traditiones hominum, et δευτερώσεων somnia diligentes.' [tom. vi p. 29 ed. Vallars.] PEARSON.

2. κατὰ [νόμον] Ἰουδαϊσμόν ζῶμεν.] Aut νόμον aut Ἰουδαϊσμόν interpretamentum esse summo consensu contendunt Editores; hoc Vossius et Hilgenfeldius invito Vet. Int. in notis damnant; illud post Pearsonum Smithus lunulis includit. Quod mihi quoque olim in mentem venerat, vulgatum sanum esse, in hoc sensu, secundum Legem vitam Judaicam agimus, id vix concedendum putat Pearsonus. At cur non licuit S. Patri eadem loquendi forma uti quam habemus in proverbio isto, λαγὼ βίον ζῶν, apud Demosth. de Corona, et Lucian. Somn. § 9? ad quam normam Juvenal. ii 3. 'Bacchanalia vivunt.' Nihil frequentius quam βιοῦν βίον. Interea Int. Vet. secutus sum; nam § 10 habemus κατὰ Χριστιανισμόν ζῆν. Interpolatoris lectionem, κατὰ νόμον Ἰουδαϊκόν, interpretatur Armenius.

3. προφῆται] Celeberrimos

Christi sectatores intelligit Van Gilsaeus. Male: Cf. § 9, οἱ ἐν παλαιοῖς πράγμασιν ἀναστραφέντες, et Ep. ad Philad. § 5.

5. ἐνπνεόμενοι] Ita in MSS. Vide supra p. 86 l. 6. Apud Interpol. ἀπὸ τῆς χάριτος. quam lectionem exprimit Versio Curetoniana, p. 245, who by His grace were inspired with the Spirit, so that they who were not persuaded might be persuaded.

6. ὅτι εἰς Θεός κ. τ. λ.] 'His verbis significat,' inquit Petavius, qui hunc locum quantitatis pretii aestimat, 'ex omni aeternitate processisse a Deo Patre Filium, eundemque Verbum. Et quid aliud est pro-cedere Filium a Patre, nisi esse genitum? Ergo nullum tempus genituram illius antecessit: h. e. Verbi prolationem. Alioquin infinito ante spatio, sive infinitis saeculis, locutionem illam, prolationemque Verbi, adeoque generationem ejusdem, qua Filius est, praecessisset ἀγεννησία, quam σιγὴν vocat Ignatius, translatione sumpta ab humana locutione, quae silentium sequitur ac rumpit.'

fabulis veteribus, inutilibus existentibus. Si enim ^{iv 7. Tit. i} usque nunc secundum Judaismum vivimus; con- ^{14.} fitemur gratiam non recepisse. Divinissimi enim Prophetæ secundum Christum Jesum vixerunt. Propter hoc et persecutionem passi sunt, inspirati ^{i Pet. i 11.} a gratia ipsius, ad certificare impersuados, quo- ^{Rom. iv 21.} niam^d unus Deus est, qui manifestavit seipsum ^{d quia C.C.} per Jesum Christum filium ipsius; qui est ipsius

Theol. Dogm. XVI ii §§ 7, 8, tom. iv part. 2, p. 627. Hunc locum, ita conversum ut omni ex parte Graecis respondeat, exhibet Timotheus Episc. Alex. ap. Cureton. p. 244. Aliter vero Severus, 245: vide infra notata ad ἀπὸ σιγῆς p. 341.

8. λόγος αἰδῖος, οὐκ ἀπὸ σιγῆς προελθὼν,] Ecce tibi, inquiunt Ignatiano-mastiges, [Salmasius, Blondellus, Dallaeus,] aperta mentio Sigis Valentini Haeresiarchæ, qui post Ignatii martyrium fabulas suas propalavit. Respondent Ignatiani varie, secundum diversas sententias. In prima sententia, prolatus locus non debet assignari Ignatio, censi debet additamentum esse cujusdam exscriptoris ad confodiendam Valentinianam haeresim, textui infartum. Ex secunda opinione, respexit Ignatius ad Gnosticos Valentino antiquiores, a quibus commentum de Sige acceptum fuerit. Ex tertia, petitur ipse Valentinus, quod vivente ac sciente Ignatio nonnullos jam seduxisset. Juxta ultimam denique sententiam, non hoc loco σιγῇ Valentinianam significat *Sigen*, sed simpliciter *silentium*. Per primam nodus secatur, non solvitur. Nec periculo caret, ita

gratis, absque ullo fundamento, hariolari. Secunda probabilis est. Constat enim ex Irenæo, i 5, Tertull. de Praescr. §§ 33, 46, 47, adversus Valent. §§ 3, 4, Epiphanio multis in locis, Philastrio, Augustino, Theodoro, &c. viam Valentino in erroribus suis atque Aeonibus patefecisse Gnosticos, Nicolaitas, Simonianos, aliosque haereticos. Quidni autem ab illis mutuatus fuerit processionem Verbi a Sige, causam certam non afferunt docti homines; praesertim quum Veteres qui de haeresibus scripserunt, profiterantur a se non commemorari omnes primorum haereticorum nugas; quumque Gregorius Naz. Orat. 23 Sigen tribuat Simoni quoque et Cerintho; ad quem locum videndus Eliae Cretensis Commentarius. Tertiae sententiae patrocinantur Victorinus et Rupertus in Apocalypsim, quum dicunt, Valentinum haeresim suam disseminasse, vivente Johanne Apostolo. Nec obstat quod nonnulli ex antiquis Valentinianae luis exortum ad tempora Antonini Pii retulerint. Quippe haereticorum satis cognitus mos est, diu clam docere, ita ut tunc a quibusdam cognoscantur, ab aliis ig-

ελθών, ὃς κατὰ πάντα εὐηρέστησεν τῷ πέμψαντι αὐτόν.

norentur. Ad centesimum ergo, inquires, circiter annum Valentinus vitam produxit; quem sub Eleuthero Papa vixisse adhuc testatur Tertullianus, de Praescr. § 30. Ita sit. Quid vetat? quamquam Tertulliani verba haud dubie errorem vel mendum continent. Ultima sententia videtur nobis omnium optima, duplicem ob causam. Quia Ignatius, ut per contextus seriem clarum fit, pugnat pro more adversus Judaizantes Ebionitas, contra quos scripsisse memoratur ab Hieronymo: de Valentinianis, qui Vet. Test. respuebant, ne cogitat quidem. Sensus ergo verborum illius est, Filium Dei Jesum Christum esse aeternum Dei verbum, quod *non a silentio* instar humani sermonis *progre-diatur*, non post silentium prodeat, non e silentio ducat originem. Accedit huc alia ratio, petita ex Interpol. cui *οὐκ ἀπὸ σιγῆς προελθὼν* est *οὐ ῥήγος, οὐ λαλιᾶς ἐνάρθρου φώνημα*. COTEL. Ex omnibus Veteribus nemo est qui scripserit Valentinum novam sectam, aut novas condidisse opiniones: omnes illum veterem opinionem resuscitasse aiunt. Theodoretus, postquam de illis haeresibus egit quae Valentinum praecessere, pergit, [Haeret. Fab. Compend. i § 7, tom. iv 1, p. 296 ed. Schulze] *Ἐκ τούτων πασῶν τῶν αἰρέσεων ὁ Βαλεντίνος λαβὼν ἀφορμὰς, τοὺς ἀπεράντους αὐτοῦ συνέθηκε μύθους*. Tertullian. de eodem, [adv. Valent. § 4.] *'cujusdam veteris opinio-*

'nis semina nactus, Colarbaso 'viam delineavit.' Et omnium antiquissimus Irenaeus: *ὁ μὲν γὰρ πρῶτος, ἀπὸ τῆς λεγομένης γνωστικῆς αἰρέσεως, τὰς ἀρχὰς, εἰς ἴδιον χαρακτῆρα διδασκαλείου μετ' αὐμοῦσας οὐαλεντίνος*. [I xi 1, p. 52 ed. Mass.] Nihil itaque aliud fecit Valentinus, quam quod veteres haereses in meliorem ordinem digesserit; et, ut ait Irenaeus, *ἴδιον* illis *χαρακτῆρα* dederit. Praeterea non ipse est, qui primus commentus sit *Σιγῇ*. Translatum hoc ex veteri Comico Antiphane. Ille enim, in Theogonia, de Nocte et Silentio Chaos emisserit dixit, dehinc de Chao et Nocte Cupidinem, et Lumen, et reliquum primae generationis. Postea secundam deorum generationem finxit, et deos secundarios; item mundi et hominum creationem, &c. Ex hoc Antiphane, Valentinus et illi qui ante eum fuerunt Gnostici, omnes ferme suas genealogias, et aeonas, desumserunt, mutatis tantum nominibus. Non enim minus diligenter Gnostici illi antiquiores poetas Graecos legebant, quam forsan ipse Valentinus. Ex Philistione et aliis poetis plurima illos desumsisse, veteres produnt. Hinc est, quod Epiphanius, agens de illis Gnosticis qui ante Valentinum fuere, dixerit, Graecos poetas, eorumque fabulas, occasionem omnibus sectis dedisse. Idem alibi, de Valentino loquens, satis ostendit et alios fuisse, qui ex poetis illis haereses suas formarint, quos ipse tantum secu-

Verbum aeternum, non a silentio progrediens ; qui secundum omnia beneplacuit mittenti ipsum.

tus sit : καὶ αὐτὸς τὴν ἐθνόμυθον ποιήσω εἰς τὸν αὐτοῦ νοῦν λαβών, καὶ ἀπὸ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ πρὸ αὐτοῦ τῆς ἀληθείας ἐκπεπτωκότων τὴν ὑπόνοιαν κτησάμενος. VOSSIUS. Simonem Magum revera locum dedisse τῇ Σιγῇ in systemate suo, constat ex fragmento Annunciationis Magnae, a Menandro, ejus discipulo, conscriptae, quod ab Hippolyto conservatum legas : δύο εἰσὶ παραφάδες τῶν δλων αἰώνων, μήτε ἀρχὴν μήτε πέρας ἔχουσαι, ἀπὸ μᾶς ῥίζης, ἥτις ἐστὶ δύναμις, σιγῇ, ἀόρατος, ἀκατάληπτος. Adv. omnes Haeres. vi. 18, p. 250 ed. Duncker. et Schneidewini ; vel in libro infelicitèr Origenis Philosophicorum inscripto, p. 173. Ad hanc Simonis Σιγὴν respexisse Ignatium censent Denzinger. *Tübingen. Theol. Quartalschrift.* 1852, p. 442, et Bunsen. Hippolytus i 57. Quartam illam sententiam a Cotelerio comprobata primus protulit Petavius ; eandemque Pearsonus eruditione summa, acumine singulari, tuetur in Vindic. ii pp. 33—42. Cum Pearsono stant Rothius, *Anfänge*, i 726, et Arndtius, *Stud. u. Krit.* 1839, p. 158, qui conferri jubet usum vocum *σιωπῇ*, ad Rom. § 3, et *ἡσυχία*, ad Eph. §§ 15, 19. Contextus structura, Pearsono iudice, probat Ignatium respexisse haeresin Ebionitarum, neque ullam aliam. Particula γάρ ostendit hanc ipsam sententiam prioris rationem continere ; et sequentis particula οὖν ostendit eam ex hac sequi debere. Hunc

locum adversus Valentinum urgent non Irenaeus, non Eusebius, non Athanasius, non Basilus ; quamquam ad ejus haeresin refutandam verba illa, ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος αἰδιος, erant opportunissima.

ib. αἰδιος,] Clem. Alex. Admon. ad Gentes, [p. 93 ed. Potter.] αἰδιος οὗτος, Ἰησοῦς εἰς, ὁ μέγας ἀρχιερεὺς Θεοῦ τε ἐνὸς τοῦ αὐτοῦ καὶ Πατρὸς· quibus verbis, ipsam Ignatii Epistolam in animo habens, usus esse videtur. PEARSON. Vindic. ii p. 50. Locum totum ita repraesentat Interpol. ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος οὐ ῥήτος, ἀλλ' οὐσιώδης· οὐ γάρ ἐστι λαλιᾶς ἐνάρθρου φώνημα, ἀλλ' ἐνεργείας θεϊκῆς οὐσία γεννητή.

ib. ἀπὸ σιγῆς] Secundum loquendi modum Graecis familiarē, post silentium reddi potest. Nihil tritius est apud Graecos, quam ut ἀπὸ et ἐκ pro μετὰ, apud Latinos, quam ut ab et ex pro post accipiantur. PEARSON. Vindic. ii p. 42. Voculam οὐκ ante ἀπὸ σιγῆς e medio sublatam vult Venema, H. E. Saec. ii § 12, ad quem sane modum Severus hunc locum profert ap. Cureton. p. 245, voce αἰδιος quoque praetermissa ; who is His Word which proceeded from silence ; et hac adnotatione subdita : That He proceeded from silence is, that He was ineffably begotten of the Father, and like the word incomprehensible what it might be or the mind. Therefore it is just that He should be honored in silence, and not that His

uti soli
Christo
magistro
attenda-
mus.

Θ'. Εἰ οὖν οἱ ἐν παλαιοῖς πράγμασιν ἀναστρα-
φέντες, εἰς καινότητα ἐλπίδος ἦλθον, μηκέτι σαββα-
τίζοντες, ἀλλὰ κατὰ κυριακὴν ζωὴν ζῶντες, ἐν ᾗ
καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνέτειλεν δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ, ὃν τινες ἀρνοῦνται· δι' οὗ μυστηρίου ἐλάβομεν 5

divine and unprecedented birth should be inquired into; who, having this exaltation, for our sakes became man, not convertibly, and in every thing pleased the Father, when He fulfilled the obedience for us.

ib. προελθόν.] Vox qua maxime usi sunt in hac re Valentiniani alia plane erat, nempe προβάλλεσθαι, unde toties a SS. Patribus exagitantur. Ita Irenaeus, sententiam Valentinianorum accurate referens, i i tradit προβαλέσθαι τὸν Βυθὸν ἀρχὴν τῶν πάντων, (Νοῦν scil.) συμ-προβεβλησθαι δὲ αὐτῷ 'Αλήθειαν' et rursus, αἰσθόμενον σὲ τὸν μονογενῆ τοῦτον, (nempe Νοῦν,) ἐφ' οἷς προεβλήθη, προβαλεῖν καὶ αὐτὸν Λόγον καὶ Ζωήν, et μοχ, ἐκ δὴ τοῦ Λόγου καὶ τῆς Ζωῆς προβεβλησθαι κατὰ συζυγίαν Ἀνθρώπου καὶ Ἐκκλησίαν. Ea voce semper de Aeonibus utitur. Eandem et Origenes de Valentinianis agens usurpat, tom. 3 in Johan. [ii p. 71 ed. Huet. tom. 2, 19, iv p. 77 ed. Ben.] ὑπὸ Νοῦ καὶ Ἀληθείας προβεβλησθαι Λόγον καὶ Ζωήν. Atque haec est Aeonum genealogia κατὰ τὴν προβολήν, ut loquitur Irenaeus. PEARSON. Vindic. ii p. 39. Cf. pp. 68-73.

p. 340. l. i. εὐηρέστησεν] εὐηρέτησεν, nescio quo errore in Aldrichii libro excusum, in loco lectionis variantis ex MSto descriptae exhibet Russelius.

1. παλαιοῖς πράγμασιν] Forsitan δόγμασιν. MARKLAND. Interpolator, γράμμασιν. Hefelius, in veteri rerum ordine; sub Vet. Testamento; Usserius Judaeos ad Christianismum conversos intelligit. Pearsonus confert Epiphanium contra E-bionem disputantem, ὅτι οὐ χρὴ βαπτισμοῖς χρῆσθαι καὶ ἔθελον ἀνωφελέσιν. Haer. xxx § 21.

2. καινότητα] Alter Int. vacuam spem: quasi legisset καινότητα, ut habet Cod. Augustanus; Nydrpruceianus vero νέετην. SMITH.

ib. σαββατίζοντες,] σαββατίζειν est sabbatum observare, sive celebrare; quod faciebant Judaei. Hunc morem Ecclesia observavit tunc, quum Auctor hic scripsit; non ergo quarto saeculo scripsit, ut vult Dal-laeus; tunc enim Christiani sabbatum observabant praeter Dominicam. Canon. Apost. 66 depositio interminatur cuius Clerico, 'qui aut die Domi-nico aut Sabbato, uno excep-to, jejunaret.' Aliqua igitur Sabbati observatio fuit quando hic Canon scriptus est. Scriptus autem ille est, postquam Graeci Pascha Dominicum celebrabant, et antequam Romani sabbatis jejunabant. Non igitur hoc factum est ideo tantum, quod Marcionem aversantur, qui mortuus est ante-

IX. Si igitur in veteribus rebus conversati, in novitatem spei venerunt, non amplius sabbatizantes^o, sed secundum Dominicam viventes, in qua et vita nostra orta est per ipsum et mortem ipsius, quod quidam negant; per quod myste-

^o sabbatizantes C.C.

quam Dominica Paschalis apud Graecos obtinebat. PEARSON. Non ad celebranda Sabbata loco Diei Dominicae tantum est referendum, sed ad universum rituum usum. MERX. Cf. Euseb. H. E. i 4, iii 27, et infra, Polycarpi Mart. § 8.

3. κατὰ κυριακὴν] Τὸ ἡμέραν hic necessario subintelligendum est; quod ex sequentibus patet. SMITH. Cotelierius ζῶν im- portune hic insertam putat, locumque obscurare existimat. Clariora haec quidem sunt, si vocem ζῶν omittamus, quam Int. Vet. non agnoscit. Si autem retineamus, eamque non cum praecedenti κυριακὴν, sed cum sequenti ζῶντες conjungamus, idem plane sensus erit. Ζῶν et ζῶν ζῶν idem Graece significat. S. Johannes primo Κυριακὴν vocavit; [Apoc. i 10,] secundus Ignatius, vel fortasse primo S. Paulus, i Cor. xvi 2, ubi Cod. Wechel. κατὰ μίαν σαββάτων τὴν Κυριακὴν. PEARSON. Vocem ζῶν ab Armenio praetermissam, excludunt Peterm. et Dresselius. Hoc nomine Κυριακὴ appellarunt hebdomadale Dominicae Resurrectionis festum tum Melito, tum Dionysius Corinthius aequalis ejus. Cf. Routh in Melitonis Fragmenta adnotantem, Rel. Sacr. i p. 137. Diem Dominicam in laetitia agebant Christiani primaevi. ἄγομεν τὴν ἡμέραν τὴν ὀγδόην eis

εὐφροσύνην, ἐν ᾗ καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. S. Barnab. Epist. i 15. Τὰς κυριακὰς ἀπάσας τρυφερὰς ἡγείται ἡ ἀγία καθολικὴ ἐκκλησία. Epiphan. Expos. Fid. § 22.

ib. ζῶν (ζῶντες,) Guil. Wall, *Critical Notes*, iii 254, contendit legendum esse ἱορτάζοντες. Equidem sic intelligo: vitam nostram secundum Diem Dominicam distribuentes, scil. primam hebdomadis diem, non ultimam observantes.

ib. ἐν ᾗ] κυριακῇ ζῶν male intelligit Arndtius; Interpol. τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

5. ὅν τινας ἀρνοῦνται] Hinc colligit Observator, eos, contra quos hic scribit Ignatius, mortem Christi negasse. p. 167. Vet. Int. quod quidam negant. Ad marginem in ed. Amstel. Alii quem. Inde Observat. quam expiscatus est: 'Alii,' inquit, 'ad Christum ipsum referentes, sic reddiderunt, quem quidam negant. Quinam, quae, hi alii sunt, qui legēbant quem?' Vulg. Int. neque quod, neque quem reddit; nam Interpol. haec verba Graece non habet, sed pro more suo alia eorum loco adhibuit, quae sententiam magis perspicuam reddere putavit. Notaverat quidem Usserius, unum codicem Vet. Int. habere quod, alterum quem; sed ad haec verba notatio illa non spectabat, verum ad

τὸ πιστεύειν, καὶ διὰ τοῦτο ὑπομένομεν, ἵνα εὐρεθώ-
μεν μαθηταὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου διδασκάλου
ἡμῶν, πῶς ἡμεῖς δυνησόμεθα ζῆσαι χωρὶς αὐτοῦ,
οὐ καὶ οἱ προφήται μαθηταὶ ὄντες, τῷ πνεύματι ὡς
διδάσκαλον αὐτὸν προσεδόκουν; καὶ διὰ τοῦτο ὃν 5
δικαίως ἀνέμενον, παρὼν ἤγειρεν αὐτοὺς ἐκ νεκρῶν.

Nolite
judaizare.

Ι'. Μὴ οὖν ἀναισθητῶμεν τῆς χρηστότητος αὐτοῦ.
Ἄν γὰρ ἡμᾶς μιμήσεται καθὰ πράσσομεν, οὐκ ἔτι
ἐσμέν. Διὰ τοῦτο μαθηταὶ αὐτοῦ γενόμενοι, μάθωμεν
κατὰ Χριστιανισμόν ζῆν. Ὃς γὰρ ἄλλῳ ὀνόματι 10
καλεῖται πλέον τούτου, οὐκ ἔστιν τοῦ Θεοῦ. Ὑπέρ-
θεσθε οὖν τὴν κακὴν ζύμην τὴν παλαιωθεῖσαν καὶ
ἐνοξίσασαν, καὶ μεταβάλεσθε εἰς νέαν ζύμην, ὃ ἔστιν

sequentia, *per quod*, et *per quem*. Sed in MSto οἷτινες ἀρ-
νοῦνται. Interpres sec. utrum-
que Cod. MS. *quod quidam*.
Habemus igitur unam lectionem
Graecam, et unam Latinam, sed
a Graeca diversam. Graeca
defendi non potest. Sed nec
Latina, nisi in suo Cod. Int.
viderit scriptum ὃ *τινες*, unde ex
acuto accentu factum est οἷτινες.
Sed videndum an Graeca lectio
defendi possit ex sequentibus.
PEARSON. Interpol. ex Jo-
han. xvii 12, vel II Thess. ii 3, *ὃν*
τὰ τέκνα τῆς ἀπωλείας ἀρνοῦνται.

1. ὑπομένομεν.] Ita proculdu-
bio legendum, cum Int. Vet. et
libb. impr. non ὑπομένωμεν, ut
in MSS. Pearsonus tamen Int.
castigatum voluit ut hanc lec-
tionem repraesentaret. Sed ο
et ω passim permutant librarii.

3. πῶς ἡμεῖς——ἐκ νεκρῶν.]
Hunc locum laudat Severus
Antioch. in Catena in Epistolas

Catholicas quam a. 1840 edidit
Cramerus. Vid. p. 67, ad D.
Petri Ep. I iii 19, 20.

5. ὃν δικαίως] Vet. Int. *quod*
juste. Sic Caiensis Codex,
male; recte autem Montacutii,
quem. PEARSON.

6. ἤγειρεν αὐτοὺς] Respexisse
videtur S. Matt. xxvii 52.

7. ἀναισθητῶμεν] ἀναισθητοὶ
ᾤμεν Interpolator.

8. Ἄν γὰρ——ζῆν.] Apud Ar-
menium ac si legisset, καὶ μιμή-
ται γενόμεθα αὐτοῦ, ὡς καὶ αὐτὸς
ἡμῶν, καὶ μάθωμεν τὸ πνεῦμα κατὰ
Χριστιανισμόν. PETERMAN.

ib. μιμήσεται] Cod. Casan. *μι-
μήσθαι*. Vedelius et Voss. mal-
lent *τιμήσεται*, uti legisse videtur
Int. Vet.; Morel. *τιμωρήσεται*;
Junius *μωμοσκοπήσεται*. Inter-
pol. sec. Cod. Nydpruce. *μωμή-
σεται*; sec. Augustan. autem a
Pacaeo editum, *μιμήσεται*. Lec-
tionem MSti *μιμήσεται*, hoc sensu
tolerat Smithus, Si Deus eodem

rium^f accepimus credere, et propter hoc sustinemus, ut inveniamur discipuli Jesu Christi, solius Doctoris nostri; quomodo nos poterimus vivere sine ipso? cujus et Prophetæ discipuli existentes, spiritu^g ipsum ut Doctorem expectabant; et propter hoc quod^h juste expectabant, præsens suscitavit ipsos ex mortuis.

X. Non igitur non sentiamus benignitatem ipsius. Si enim nos persequatur secundum quod operamur; non amplius sumus. Propter hoc, discipuli ejus effecti, discamus secundum Christianismum vivere. Qui enim alio nomine vocatur amplius ab hoc, non est Dei. Deponite igitur malum fermentum inveteratum et exacuens; et transponite in novum fermentum, qui est Jesus

^f quem mysterium C. C. S. Matt. xxiii 10.

^g spiritum C. C. ^h f. quem.

Rom. ii 4.

I Cor. v 7.

modo nobiscum egerit, quo contra ipsum agere solemus, miseri peribimus. Pa. cxxx 3.

9. μάθωμεν—Θεού.] In Eclogis Damasceni, Parall. iii 18. COTELERIUS.

10. ἄλλῃ ὀνόματι.] *Alio nomine quam Christianorum.* Ebionæis et Gnosticis sacrum illud commune nomen a Christo inditum plane sordebat. SMITH.

11. Ὑπέθεσθε] Vet. Int. *deponite*, vel *seponite*, *praeterite*, *omittite*, lectionem referens Interpol. in Cod. Nydprucc. Ἀπόθεσθε. [Smithi et Hefelii judicio meliorem.] Sed melius *ὑπέθεσθε*, ut Medic. August. et Anglicanus Codex. Suidas, *ὑπετίθεσθαι, ἀναβάλλεται*. Τὸ παρὸν *ὑπερθέμενος*, *dilatione in præsens facta*. Artemid. 236. [ed. Rigalt.] PEARSON. ἀπόθεσθε exhibet Petermannus.

12. τὴν παλαιωθεῖσαν] I Cor. v 7, τὴν παλαιὰν ζύμην. Vid. Orig.

in Matt. 270 A. [ed. Huet. iii p. 518 ed. Ben.] De Eustathio Episcopo Antiochia Chrysostomus, in Encomio, Ἐξύμωσεν ἅπας εἰς τὴν ἀληθῆ πίστιν καὶ οὐ πρότερον ἀπέστη, ἕως ὃ Θεὸς τὸν μακάριον Μελέτιον παρεσκεύασεν ἐλθόντα τὸ φύραμα ἅπαν λαβεῖν. [tom. ii p. 610 ed. Ben.] PEARSON.

13. ἐνοξίσασαν,] Vet. Int. *exacuens*, male. Forte scripsit *exacescens*. Ὁξύω et ὀξύω, *acuo*: sed ὀξίζω aliud, *acesco*. PEARSON. Interpol. *σεσηπνύαν*. Perperam in Aldrichii libro ἐνοξίσασαν.

ib. νέαν ζύμην,] Christum, h. e. doctrinam a Christo revelatam; unde ad salem transit, quem loco fermenti adhibere Christus videtur. Novum hoc fermentum est, quod declarat Matt. xiii 33, Luc. xiii 21. PEARSON. νέαν ζύμην χάριτος Interpolator.

Ἰησοῦς Χριστός. Ἀλίσθητε ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ διαφθαρή τις ἐν ὑμῖν, ἐπεὶ ἀπὸ τῆς ὁσμῆς ἐλεγχθήσεσθε. Ἀτοπόν ἐστὶν Χριστὸν Ἰησοῦν λαλεῖν, καὶ Ἰουδαΐζειν. Ὁ γὰρ Χριστιανισμὸς οὐκ εἰς Ἰουδαϊσμὸν ἐπίστευσεν, ἀλλ' Ἰουδαϊσμὸς εἰς Χριστιανισμὸν, ὡς 5 πᾶσα γλῶσσα πιστεύσασα εἰς Θεὸν συνήχθη.

Haec praemonendi, non exprobrandi causa scripsit.

ΙΑ'. Ταῦτα δέ, ἀγαπητοί μου, οὐκ ἐπεὶ ἔγνωσιν τινὰς ἐξ ὑμῶν οὕτως ἔχοντας, ἀλλ' ὡς μικρότερος ὑμῶν, θέλω προφυλάσσεσθαι ὑμᾶς, μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τὰ ἄγκιστρα τῆς κενοδοξίας, ἀλλὰ πεπληροφορηθῆσαι 10 ἐν τῇ γεννήσει, καὶ τῷ πάθει, καὶ τῇ ἀναστάσει τῇ γενομένη ἐν καιρῷ τῆς ἡγεμονίας Ποντίου Πιλάτου· πραχθέντα ἀληθῶς καὶ βεβαίως ὑπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἧς ἐκτραπήναι μηδενὶ ὑμῶν γέ-
νοιτο.

Modestiam et humilitatem Mag-

ΙΒ'. Ὁναίμην ὑμῶν κατὰ πάντα, ἕάνπερ ἄξιός ᾧ. Εἰ γὰρ καὶ δέδεμαι, πρὸς ἓνα τῶν λελυμένων ὑμῶν 15

1. Ἀλίσθητε] Int. Vet. *salificemini*, pro *salificemini*, i. e. *salimini*: ut recte observavit Vossius. Cf. Matt. v 13, Marc. ix 49. Gloss. *Διαις*, *salitura*. Interpol. *αὐλίσθητε*. Interpres ejus, *exultate*; quae ab hoc loco aliena sunt. Quamvis Interpol. *ἀλίσθητε* accepisse videtur pro *congregemini*, sive *συναλίσθητε* quod non inepte reddi potest, *συναλίσθητε*, *simul conjuncti ei unius vivite*; ut in Act. i 4 *συναλιζόμενος* ubi aliqui legebant *συναλιζόμενος*, ut Beda, et Epiphanius, *συνέφαγε καὶ συνῆλθον*. De qua voce ap. Hesychium legimus, *συναλιζόμενος συναλισθεῖς, συναχθεῖς, συναβροσθεῖς*. PEARSON. Petermannus, *conjungite vos ei, ut non*

quidquam [τῇ pro τῇ] *deficiat*.

ib. ἵνα μὴ διαφθαρή τις] *ne quis putrescat*. PEARSON.

2. ὁσμῆς] Metaphoram Auctor persequitur, ut solet; nam ex putredine malus odor. PEARSON. ὁρμῆς e MSS. retinet Curetonus. Certissimam Vossii correctionem, post Usser. Pearson. et Smith. in textum admisi. Cf. Ep. ad Eph. § 17, *δυσωδία τῆς διδασκαλίας*. Vossius, *ἐλεγχθήσεσθε* quoque ut emendationem profert; sed ita revera legit Codex uterque, non *ἐλεγχθήσεσθε*.

3. Ἀτοπόν—συνήχθη.] Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 236, *It is not proper, when Jesus Christ is spoken of, that we should conduct ourselves like Jews; for*

Christus. Salvificemini in ipso, ut non corrumpatur aliquis in vobis, quiⁱ ab odore redargue-¹ f. quia. mini. Inconveniens est Jesum Christum perfari^k, ^k profari C. C. et Judaizare. Christianismus enim non in Judaismum credidit, sed Judaismus in Christianismus: ut omnis lingua credens in Deum congregaretur^l. Philipp. ii 11. ^l congregatur C. C.

XI. Haec autem, dilecti mei, non quia cognovi aliquos ex vobis sic habentes; sed, ut minor vobis, volo praeservari vos, ut non incidatis in hamos vanae gloriae: sed certificemini in nativitate et passione et resurrectione^m facta in tempore ducatus Pontii Pilati; quae facta sunt vere et firmiter a Jesu Christo spe nostra, a qua averti nulli vestrum fiat. = passione Domini et resurrectione C. C.

XII. Fruar vobis secundum omnia; siquidem dignus sim. Etsi enim ligatus sum, ad unum so-

Christianity was not believed into Judaism, but Judaism into Christianity, in which whoever believeth is assembled before God.

ib. λαλεῖν.] Ita MSS. non καλεῖν, quod post Voss. exhibet Cotelierus. Interpol. λαλεῖν ἐπὶ γλώσσης, καὶ τὸν παυσθέντα Ἰουδαϊσμός ἐπὶ διανοίας ἔχειν. Sensu praegnant, Scriptoribus sacris perquam familiari, ponitur λαλεῖν, docere, tradere.

4. Ὁ γὰρ—συνήθη.] Armenius haec explicasse potius videtur, quam vertisse: *Nam non accepit fidem Christianismus a Judaismo, sed Judaismus a Christianismo; et omnis qui credit in eum ad Deum congregatur.* PETERMAN.

5. ὡς πᾶσα] Bunsenii conjecturam, φ πᾶσα, in ed. quarta accepit Hefelius.

6. συνήθη.] Legendum videtur συναχθῆ. Interpol. πᾶσα γλώσσα ἐξομολογησαμένη εἰς Θεὸν συνήθη.

8. οὕτως ἔχοντας,] i. e. non quod cognoverim aliquos vestrum Judaismum sectari.

9. προφυλάσσεσθαι] Int. Vet. minus recte. Melius Cotelier. *cupio vobis cautum ne incidatis.*

10. πληροφορησθαι] Ita Cod. uterque. Interpol. πληροφορεῖσθαι. Cf. Rom. iv 21, et supra, Clem. Rom. i §§ 42, 54.

13. πραχθέντα] Quasi δ ἐπράχθησαν, vel conjunge cum praecedentibus. COTEL. Praepone δ εἰσι, propter Grammaticae rationem; uti habet Vet. Int. *quae facta sunt.* SMITH. Supra, Ep. ad Eph. § 9, ἅτινα ἐπράχθη.

14. μηδὲν ὑμῶν] Ita in Cod. Laur. non ἡμῶν, sicut exemplaris Aldrichiani exarator.

17. πρὸς ἑνα] *Etsi enim ligatus*

nesiano-
rum eximie
laudat.

οὐκ εἰμί. Οἶδα ὅτι οὐ φυσιοῦσθε· Ἰησοῦν γὰρ Χριστὸν ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Καὶ μᾶλλον ὅτ' ἂν ἐπαινῶ ὑμᾶς, οἶδα ὅτι ἐντρέπεσθε· ὡς γέγραπται, “ὅτι ὁ
“ δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος.”

Ut pergant
in fide in
Christum
et obedi-
entia horta-
tur,

ΙΓ'. Σπουδάξτε οὖν βεβαιωθῆναι ἐν τοῖς δόγμα- 5
σιν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἀποστόλων, ἵνα πάντα ὅσα
ποιῇτε κατενοδωθῇτε σαρκὶ καὶ πνεύματι, πίστει καὶ
ἀγάπῃ, ἐν Υἱῷ καὶ Πατρὶ καὶ ἐν Πνεύματι, ἐν ἀρχῇ
καὶ ἐν τέλει, μετὰ τοῦ ἀξιοπρεπεστάτου ἐπισκόπου
ὑμῶν, καὶ ἀξιοπλόκου πνευματικοῦ στεφάνου τοῦ 10
πρεσβυτερίου ὑμῶν, καὶ τῶν κατὰ Θεὸν διακόνων.
Ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ καὶ ἀλλήλοις, ὡς Ἰησοῦς
Χριστὸς τῷ Πατρὶ κατὰ σάρκα, καὶ οἱ ἀπόστολοι τῷ
Χριστῷ καὶ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἵνα ἔνωσις
ἡ σαρκικὴ τε καὶ πνευματικὴ. 15

et pro se
atque Ec-

ΙΔ'. Εἰδὼς ὅτι Θεοῦ γέμετε, συντόμως παρεκέ-

sum pro Christo, non sum comparandus cum uno aliquo ex vobis qui ligati non sunt. TOUP.

1. φυσιοῦσθε.] Vox Paulina, e. g. I Cor. iv 6, 18, 19.

ib. Ἰησοῦν γὰρ Χριστὸν] Con-junctio γάρ, e festinatione inter scribendum a Salvinio omitta, in Aldrichii libro non legitur.

2. ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.] i. e. Χριστοφόροι καὶ ὑμεῖς ἐστε. Cf. II Ep. ad Cor. xiii. 5, ἥ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε.

5. ἐν τοῖς δόγμασιν——τῶν ἀποστόλων.] Cf. Act. xvi 4, τὰ δόγματα τὰ κεκρμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων.

7. κατενοδωθῇτε] Vet. Int. ac si legisset, κατενοδωθῇ. PEARSON. κατενοδωθήσεται Interpol.

8. ἐν Υἱῷ καὶ Πατρὶ] In hoc

offendit Meierus, quod Filius ante Patrem ponatur; verum hac ipsa re Cellerius acute, ne dicam argute, tuetur Epistolarum antiquitatem. ‘En parlant ‘des Personnes de la Trinité il ‘met le Fils devant le Père, ce ‘qui peut encore servir à mon- ‘trer l’antiquité et l’authenti- ‘cité de ses lettres; car si elles ‘eussent été composées après ‘que l’on eut réglé la Doxologie, l’auteur n’en aurait pas ‘renversé l’ordre.’ Histoire Générale des Auteurs S. &c. i 662. Sed offensionem certe non esse in eo, quod Filius primo loco ponatur, facile intelligi potest e Pauli auctoritate. II Cor. xiii 13. DUESTERDIECK.

9. ἀξιοπρεπεστάτου] Armenius, ac si legisset ἀξιεπαίνου.

10. ἀξιοπλόκου] Coteler. et

lutorum de vobis non sum. Novi quoniamⁿ nonⁿ ^{quia C.C. et infra, bis.} inflamini : Jesum enim Christum habetis in vobismetipsis. Et magis quando^o utique laudo vos, novi^o ^{quum C.C. Prov. xviii 17 LXX.} quoniam verecundamini : sicut scriptum est ; quoniam *justus sui ipsius accusator* ^{P. accusator est. C. C.} P.

XIII. Studete igitur firmari in dogmatibus Domini et Apostolorum, ut^q omnia quaecunque^q ^{et C.C.} facitis prosperentur, carne et spiritu, fide et charitate, in Filio et Patre et Spiritu Sancto^r, in^r ^{Sancto deest C. C.} principio et in fine ; cum digne decentissimo Episcopo vestro, et digne complexa spirituali corona Presbyterii^s vestri, et eorum qui secundum Deum^s ^{Presbyterii C. C.} Diaconorum. Subjicimini Episcopo et adinvicem, ut Christus^t Patri secundum carnem, et Apostoli^t ^{ut Jesus Christus C. C.} Christo et Patri et Spiritui ; ut unio sit carnalis^u ^{u carnalis sit et C. C.} etⁿ spiritualis.

XIV. Sciens quoniam^x Deo pleni estis, com-^x ^{quia C.C.}

cum digne contexta spirituali corona Presbyterii vestri. Eamdem lectionem habet Interpol. in Codd. Nydprucc. et August. Morelius auctoritate sua dedit ἀγιωτικον ; cujus conjecturam, a Vedelio admissam, recte repudiavit Usserius. Salvinus ad oram exemplaris reponit ἀγιαποστολικον.

ib. στεφάνου] *Corona* (qua sedentium ἐν ἡμικύκλῳ situs describitur) *Presbyterii vestri* Episcopalem Cathedram ex utraque parte cingentis. Sic et ἐκκλησίας στεφάνος, Constit. Apost. ii 28. HAMMOND. c. Blondell. Diss. i cap. 13 § 7.

11. πρεσβυτεριον] Recte se habet Codex uterque, non πρεσβυτεριου, quod ex Salvinio dant Aldrich. et Russelius. Mire hunc locum vertit Vaarlenius, et coronando spirituali Ste-

phano presbytero vestro.

ib. καὶ τῶν] καὶ deest in Cod. Casanatensi. DRESSEL.

12. καὶ ἀλλήλοις.] Pro diversa nimirum ratione dignitatis et subordinationis. SMITH. Cf. 1 Pet. v 5.

ib. ὡς ἰ. x. τῷ Πατρὶ] Subordinationem Dei Filii hic doceri contendit Munscher. *Lehrb. d. Dogmengesch.* i p. 162. Contra Rothe, *Anfänge* p. 754, monet e verbis κατὰ σάρκα palam fieri, non τὸν Λόγον, sed humanam tantum Christi naturam ab Ignatio nostro Patri subordinari. HEFELIUS. Armenius omisit κατὰ σάρκα, et mox καὶ τῷ Πνεύματι.

14. ἵνα ἔνωσις ᾖ] Coteler. conferri jubet D. Paulum ad Eph. iv 4, ἐν σώμα καὶ ἐν πνεύματι.

16. Θεοῦ γέμετε.] Ad verba S. Apostoli Rom. xv 14 respexisse

clesia Anti-
ochena pre-
ces fun-
dant.

λευσα ὑμᾶς. Μνημονεύετέ μου ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, ἵνα Θεοῦ ἐπιτύχω, καὶ τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας, ὅθεν οὐκ ἄξιός εἰμι καλεῖσθαι. Ἐπιδέομαι γὰρ τῆς ἡνωμένης ὑμῶν ἐν Θεῷ προσευχῆς καὶ ἀγάπης, εἰς τὸ ἀξιωθῆναι τὴν ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἐκκλη- 5 σίας ὑμῶν δροσισθῆναι.

Salutatio-
nes.

ΙΕ'. Ἀσπάζονται ὑμᾶς Ἐφέσιοι ἀπὸ Σμύρνης, ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν, παρόντες εἰς δόξαν Θεοῦ, ὥσπερ καὶ ὑμεῖς, οἱ κατὰ πάντα με ἀνέπαιυσαν, ἅμα Πολυκάρπῳ ἐπισκόπῳ Σμυρναίων. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ 10 ἐκκλησίαι ἐν τιμῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπάζονται ὑμᾶς. Ἐρρωσθε ἐν ὁμονοίᾳ Θεοῦ, κεκτημένοι ἀδιάκριτον πνεῦμα, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός.

videtur. HEFEL. Paullo li-
berius Armenius, *Scio quod
pleni estis gratia Dei, et prop-
terea cum confidentia peto a
vobis.* PETERMAN. Interpo-
lator, Εἰδὼς ὑμᾶς πεπληρωμένους
παντὸς ἀγαθοῦ.

3. ὅθεν οὐκ] Aliter haec dis-
tribuit Hefelius, ut eis τὸ ἀξιω-
θῆναι ad τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας,
immediate referatur.

ib. καλεῖσθαι.] Retinet S. Mar-
tyr titulum et nomen episcopa-
lis dignitatis, humilitatis causa.

Igitur male additum est ab In-
terpolatore. SMITH.

6. δροσισθῆναι.] Pearsonus
confert Clem. Alex. Paed. ii 10,
ἀγρὸς γὰρ ὁ κόσμος· καὶ πᾶς ἡμεῖς,
οἱ τῇ χάριτι δροσιζόμενοι τοῦ Θεοῦ.
p. 232 ed. Potter. Interpol.
exhibet ποιμανθῆναι ἐν Χριστῷ.

7. Ἐφέσιοι ἀπὸ Σμύρνης,]
Duplici modo explicari potest.
Ephesii qui Smyrnam ab Ephe-
so mei causa venerunt, et qui
jam Smyrnae agunt; vel Ephe-
sui, qui negotiorum causa hic

pendiose deprecatus sum vos. Mementote mei in orationibus vestris, ut Deo fruamur; et ejus quae in Syria⁷ Ecclesiae, unde non dignus sum² vocari. ⁷ *Siria C.C.*
Superindigeo enim unita vestra in Deo oratione et ² *non sum dignus C.C.*
charitate³, in dignificari eam quae in Syria Eccle- ³ *caritate C.C.*
siam per Ecclesiam vestram irrorari^b. ^b *irrori C.C.*

XV. Salutant vos Ephesii a Smyrna^c (unde et scribo vobis) praesentes in gloriam Dei, quemad- ^c *Smyrna C.C.*
modum vos^d: qui secundum omnia me quiescere ^d *quemadmodum et vos C.C.*
fecerunt, simul cum Polycarpo^e, Episcopo Smyr- ^e *Polycarpo C.C.*
naeorum. Sed et reliquae Ecclesiae in honore Jesu Christi salutant vos. Valetate in concordia Dei, possidentes inseparabilem Spiritum, qui est Jesus Christus.

Smyrnae ante adventum meum debebant tanquam incolae. Prior interpretatio magis placet, utpote menti S. Ignatii longe accommodatior. SMITH.

9. *ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς*,] Lege *οἱ*, *ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς*, κατὰ . . . Isthoc enim ordine articulus debet praeponi. SMITH. Salvinius mallet *ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς*.

11. *ἐν τῇ*] διὰ τῆς, ὅς ἡ-
νον. SMITH. Cf. *ἐν γνώμῃ*
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Inscript. Ep. ad
Philad. Licetne intelligere Ec-
clesias a Jesu Christo in honore

eximio habitas, Ecclesias prae caeteris singulari gratia ac favore gaudentes?

12. *ἀδιάκρον*] Codd. exhibent *διάκρον*. Sic tamen omnino scribendum, uti et Int. Vet. et Interpol. legebant; uti Vossius legendum voluit, uti Usserius et Smithus in textu reposuerunt. Conf. Ep. ad Eph. § 2, et ad Trall. § 1. Vocem *ἀδιάκρον* non agnoscit Suiceri Thesaurus, nisi quod in supplemento Editioni alteri subjecto hic locus Ignatii sit prolatus.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΙΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, ἡγαπημένη Θεῷ Πατρὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία ἀγία, τῇ οὔσῃ ἐν Τράλλεσιν τῆς Ἀσίας, ἐκλεκτῇ καὶ ἀξιοθέῳ, εἰρηνεύουσῃ ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι, [καὶ] τῷ πάθει Ἰησοῦ 5 Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἐν τῇ εἰς αὐτὸν ἀναστάσει· ἦν καὶ ἀσπάζομαι ἐν τῷ πληρώματι, ἐν ἀποστολικῷ χαρακτήρι, καὶ εὐχομαι πλεῖστα χαίρειν.

1. ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΙΣ] Codd. Τραλλιανοῖς, et mox ἐν Τράλλεσιν. Int. Vet. legebat, ut videtur, Τραλλησίου, ut ap. Interpol. exstat; cuius formae exemplum non facile invenies. In Mart. S. Polycarpi § 21 legimus ἐπὶ Ἀρχιερέως Φιλίππου Τραλλιανοῦ, et sic passim in Inscriptionibus, quarum complures congessit Pearsonus. Cod. Caiensis exhibet, 'EPISTOLA 6ta IGNATII ΤΡΑΛΗΣΙΙΣ ΑΣΙΑΕ 6ta. Quomodo multitudo subsectorum cognoscatur per Episcopum bonum, et subjecti nihil agant sine Episcopo, sicut nec Apostoli sine Christo.'

3. ἀγία.] Hac voce omissa, Armen. vertit ac si legisset, τῇ ἡγαπημένη Θεῷ Πατρὶ τοῦ Κυρίου (vel καὶ τῷ Κυρίῳ) ἡμῶν Ἰ. Χ. καὶ τῇ τοῦ αὐτοῦ ἀνάστασει, ἣν ἀσπάζομαι——χαίρειν ἐν ἀμώμῳ διανοίᾳ καὶ ἀδιακρίτῳ. PETERMAN.

ib. τῇ οὔσῃ ἐν Τράλλεσιν] τῇ ἐν Τράλλεσιν Euseb. [H. E. iii 36.] *ad Trallenses*, Hieronymus; [De

Viris Illust. § 16, tom. ii p. 841 ed. Vallars.] sed Graecus ejus interpres, πρὸς Τραλλιανούς, recte. Τράλλεις nomen urbis, plerumque numero plurali. Juvenalis, [iii 70] 'hic Trallibus aut Alabandis.' Eusebii Chronicon, 'Tralles terrae motu ceciderunt:' unde Balbum quendam Trallianum, qui vixit sub Marco et Commodο, vocat Phrynichus τὸν ἀπὸ Τράλλεων. p. 78. Christodorus Epicus scripsit Πάτρια Τράλλεων. Suidas, v. Χριστόδωρος. Philostratus in Polemone de Munatio, ὁ δὲ ἀπὸ οὗτος ἐκ Τράλλεων. Apollonius Aphrodisiensis Historicus scripsit librum περὶ Τράλλεων, teste Suida. Cives etiam ab antiquis Latinis *Tralles* dicebantur, ut a Varrone ap. Apuleium, p. 52. PEARSON.

4. τῆς Ἀσίας.] Steph. *Lydiae*, Xen. *Phrygiae*. Τῇ πρὸς Μαϊάνδρην dixerat de Magnesia, non dicit de Trallibus, quamvis et illa πρὸς τῷ Μαϊάνδρῳ ποταμῷ,

AD TRALLIANOS.

IGNATIUS, qui et Theophorus ^a, dilectae Deo <sup>a Theophe-
rus C. C.</sup> Patri Jesu Christi Ecclesiae sanctae, existenti in Trallesibus ^b Asiae, electae, et Deo dignae, pacem <sup>b Tralensis
C. C.</sup> habenti in carne et sanguine et passione Jesu Christi, spei nostrae, in ea quae in ipsum resur- ^{1 Tim. i 1.} rectione: quam et saluto in plenitudine, in Apostolico caractere ^c, et oro plurimum gaudere. <sup>c caractere
C. C.</sup>

ut Steph. Sed satis eam distinxerat; quia alia urbs *Tralles* in Asia [Propria] non fuit. In Caria quidem urbem quandam ponit Stephanus, quae prius Charax, postea *Trallis* dicebatur: Ἐστὶ καὶ Κάριας ἄλλη πόλις Χάραξ, ἣ τὴν Τράλλιν. S. Pet. I i 1, Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας. Ita ap. Phrynichum distinguuntur Bithyni et Asiani, p. 40. Sic Derbaei et Asiani, Act. xx 4. Cf. ii 9, vi 9, Apoc. i 4. Non erant in hac Asia Pontus, neque Bithynia, neque Cilicia, neque Cappadocia. PEARSON. E Trallianis potissimum eligebantur οἱ Ἀσιάρχαι, de quibus vid. Act. xix 31, uti docet Strabo, xiv p. 929 ed. Falconer. συνοικεῖται καλῶς [ἡ τῶν Τραλλιανῶν πόλις] εἰ τις ἄλλη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων, καὶ αἱ τινες ἐξ αὐτῶν εἰσὶν οἱ πρῶτοι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, (leg. ἱεραρχίαν) οὗς Ἀσιάρχας καλοῦσιν.

5. καὶ αἵματι, [καὶ] τῷ πάθει] Ita legendum ex Int. vidit Vossius. Codd. non habent καὶ ante τῷ πάθει, quae particula Dresselio abundare videtur. Hefelius interpretatur: quae internam et cum Deo pacem obtinet adventu et passione Christi.

7. ἢ καὶ ἀσπάσονται] Particulam connexivam quam in describendo omisit Vossius, intra uncinos reposuit Usserius, ad oram libri Cotelierius, in ordinem admiserunt Smith et Horneman. In Aldrichii libro, ex errore Salvini vel forsitan typothetae, ἀσπάζομεν.

ib. ἐν τῷ πληρώματι.] An πληρωμα hic denotet universam Christianorum istius ecclesiae multitudinem? SMITH. Hanc vocem ita absolute positam prodere Gnosticis censet Hilgenfeldius. Sed conf. Col. i 19, πᾶν τὸ πλήρωμα.

ib. ἐν ἀποστολικῷ χαρακτήρι.] Maestraeus et Smithus intelligunt formam salutationis qua

Laudat
Tralliano-
rum cha-
ritatem,
quam, mis-
so Polybio
Episcopo,
sibi decla-
raverint.

Α'. ΑΜΩΜΟΝ διάνοιαν καὶ ἀδιάκριτον ἐν ὑπο-
μονῇ ἔγνων ὑμᾶς ἔχοντας, οὐ κατὰ χρῆσιν, ἀλλὰ
κατὰ φύσιν· καθὼς ἐδήλωσέν μοι Πολύβιος ὁ ἐπί-
σκοπος ὑμῶν, ὃς παρεγένετο θελήματι Θεοῦ καὶ
'Ιησοῦ Χριστοῦ ἐν Σμύρνη, καὶ οὕτως μοι συνεχάρη 5
δεδεμένῳ ἐν 'Ιησοῦ Χριστῷ, ὥστε με τὸ πᾶν πλήθος
ὑμῶν ἐν αὐτῷ θεωρεῖσθαι. Ἀποδεξάμενος οὖν τὴν
κατὰ Θεὸν εὐνοίαν δι' αὐτοῦ, ἔδοξα εὐρὼν ὑμᾶς, ὡς
ἔγνων, μμητὰς ὄντας Θεοῦ.

Nihil sine
Episcopo
et Presby-
terio agen-
dum. Dia-
conorum
munus.

Β'. Ὅτ' ἂν γὰρ τῷ ἐπισκόπῳ ὑποτάσσησθε ὡς 10
'Ιησοῦ Χριστῷ, φαίνεσθέ μοι οὐ κατὰ ἄνθρωπον
ζῶντες, ἀλλὰ κατὰ 'Ιησοῦν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς
ἀποθανόντα, ἵνα πιστεύσαντες εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ,
τὸ ἀποθανεῖν ἐκφύγητε. Ἀναγκαῖον οὖν ἐστίν, ὥσπερ

uti solebant Apostoli. Holste-
nius, *Apostolico more*. Vede-
lius, quem sequitur Bunsenius,
infeliciter de auctoritate Apo-
stolica explicat, ideoque haec
verba surreptitia esse contendit,
quia scilicet S. Pater hanc Apo-
stolicam auctoritatem sibi negat,
§ 3. Cf. Ep. ad Rom. § 4.
Alter locus quem laudat ex Ep.
ad Philad. est Interpolatoris
adsummentum. Sed in § 2 Pres-
byteris quoque Ecclesiae Tral-
lianae auctoritatem quandam
Apostolicam tribuit Ignatius.

1. ἀδιάκριτον] Alter Ignatius,
ἀνυπόκριτον. Et paullo post
idem: οὐ κατὰ χρῆσιν, ἀλλὰ κατὰ
κτῆσιν. Sed merito haec lectio
suspicionem quasi parum foret
genuina injectit viris doctis.
[e. g. Vedelio.] Vide, quanto
melior sit libri Florentini lectio,
quae id ait, Trallianorum fidem
et constantiam non posse tan-

tum cognosci ex quotidianis
eorum exercitiis, et bonis operi-
bus, sed etiam ex naturali eor-
um bonitate. Ita enim acci-
pienda haec Ignatii verba atque
si scripserat, οὐ κατὰ χρῆσιν μόνον,
ἀλλὰ κατὰ φύσιν, idque satis
trito loquendi genere. VOS-
SIUS. Wakius et Chevall. in-
terpretantur: *I have heard of
your blameless and constant
disposition, through patience,
which not only appears in your
outward conversation, but is
naturally rooted and grounded
in you.* Conf. Ep. ad Eph. § 3,
et ad Mag. § 15.

2. οὐ κατὰ χρῆσιν.] Sensus:
*non solum in vitae commercio
talem mentem ostendere stude-
tis, sed ea internae vestrae
naturae propria est.* Conf. Iren.
I vi 4. HEFEL. Lectionem
Interpol. οὐ κατὰ χρῆσιν, ἀλλὰ
κατὰ κτῆσιν, a Vossio improba-

I. INCOINQUINATAM mentem et inseparabilem in sustentia cognovi vos habentes, non secundum usum, sed secundum naturam : quemadmodum ostendit mihi Polybius^c Episcopus vester, qui advenit, voluntate Dei et Jesu Christi, in Smyrna; et sic mihi congavisus est vincto in Christo Jesu, ut ego omnem multitudinem vestram in ipso specularer, Recipiens igitur eam, quae secundum Deum, aequanimitatem per ipsum, gloriatum sum inveniens vos, ut cognovi, imitatores Dei.

II. Quum enim Episcopo subjecti estis ut Jesu Christo, videmini mihi^d non secundum homines^{4 michi C. C.} viventes, sed secundum Jesum Christum, propter vos mortuum; ut, credentes in mortem ipsius,

tam, Cotelerius longe saniolem esse arbitratur. Salvinus, conjectura satis infelici, mallet *οὐ καθ' ἑπείγουσαν*. Vide supra p. 274 l. 1 et Pearsoni notam.

3. Πολύβιος] Polybii, Trallianorum Episcopi, meminisse hic Ignatium confirmat Eusebius, H. E. iii 36. USSER.

7. ἐν αὐτῇ] Conf. Ep. ad Eph. § 1, τὴν πολυπληθεῖαν ὑμῶν ἐν Ὁσησίμῳ.

ib. θεωρεῖσθαι.] In MSS. ubi η et ε, α et ε, saepissime permittantur, θεωρεῖσθαι. Libb. impr. sequuntur Vossium, qui cum Interpol. exhibet θεωρήσθαι.

8. εὐνοίαν] Vet. Int. aequanimitatem: melius Vulgatus, benevolentiam. PEARSON.

ib. ἰδοῦσα εὐρὴν] Ita MSS. et Interpolator; non ἰδοῦσα, uti legisse videtur Int. Vet. cujus errorem Cotelerius, mira incuria, retinet in versione sua. Pearsonus vertit, videbar inve-

nisse. Vossii correctionem ἰδοῦσα εὐρεῖν in ed. sec. admisit Hefelius.

10. Ὁρ' αὖ] Cf. not. in Ep. ad Eph. § 13.

11. κατὰ ἀνθρώπων] MSS. ἀνθ., i. e. ἀνθρώπων, non ἀνθρώπων, uti e Vossio libri plerique impressi. Phrasin κατὰ ἀνθρώπων usurpat D. Paulus, 1 Cor. xv 32, Gal. iii 15. Mox, pro τὸν δι' ἡμᾶς, Cotel. et Markland. mallet τὸν δι' ὑμᾶς cum Int. Vet. Lectionem Codd. Ὁρ' αὖ γὰρ—ἐκφύγητε firmant versiones Syriacae, quas videas ap. Cureton. pp. 232, 246. Armenius, *apparetis mihi quod non in corpore vivitis*.

13. ἴνα—ἐκφύγητε.] Armenius, *et quando creditis generationem ejus et mortem, liberati estis a morte*.

14. Ἀναγκαῖον] *It is right therefore*. Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 232.

ποιεῖτε, ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν πράσσειν ὑμᾶς· ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ, ὡς τοῖς ἀποστόλοις Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἐν ᾧ διάγοντες εὐρεθισόμεθα. Δεῖ δὲ καὶ τοὺς διακόνους, ὄντας μυστηρίων Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πάντα τρώ- 5 πον πᾶσιν ἀρέσκειν· οὐ γὰρ βρωμάτων καὶ ποτῶν εἰσὶν διάκονοι, ἀλλ' ἐκκλησίας Θεοῦ ὑπηρέται· δέον οὖν αὐτοὺς φυλάσσεσθαι τὰ ἐγκλήματα ὡς πῦρ.

His obedi-
endum.

Γ'. Ὁμοίως πάντες ἐντρεπέσθωσαν τοὺς διακόνους, ὡς Ἰησοῦν Χριστὸν, ὡς καὶ τὸν ἐπίσκοπον, 10

2. ὑποτάσσεσθαι] Ita deducit Smitho : ita legit Vet. Int. atque ita hunc locum laudat Antiochus, Sermon. 124. Vossius ὑποτάσσεσθε retinet, scripturam MSti, ubi mox quoque scribitur φυλάσσεσθε.

ib. ὡς τοῖς ἀποστόλοις] Causa hujus comparationis est quia Episcopi, Pastores, Presbyteri successerunt Apostolis. Hinc saepe a Patribus Apostolorum successores vocantur : Cyprian. ii Ep. 10, quae est 42 Pamelii, [Ep. 45, p. 88 ed. Fell.] et alibi quoque. Augustinus in Ps. xlv. [vers. 17, sec. LXX, tom. iv p. 398 ed. Ben.] Sic Hieronymus quoque saepius. Ex quibus haec orthodoxa ratio elicitur : Quandoquidem Ecclesiae pastores in locum Apostolorum successerunt, qui a Christo auctoritatem omnem et potestatem acceperunt, eandem igitur quoque Episcoporum seu pastorum Ecclesiae rationem esse : ita ut jurisdictionem, ut loquuntur, suam non a Pontifice, sed a Christo ipso acceperint. Vid. Tertull. de Praescript. § 32, ubi duo observa. 1°. Omnes Cathedras Catholicas debere successionem Apostolorum habere.

2°. Tertullianum statuere eandem successionem Romanae et Smyrnenensis Ecclesiae, seu non aliter successisse Clementem Petro, quam Polycarpum Johanni. VEDELIUS. Conf. Const. Apost. ii 27, 28.

3. τῆς ἐλπίδος ἡμῶν] Ita recte Vossius caeterique ; non ὑμῶν, ut in Aldrichii libro.

4. εὐρεθισόμεθα.] Haec lectio Cod. Laur. quae sensum satis bonum praebet, ab Interpolatore agnoscitur. Cod. Casan. et Edd. omnes post Vossium, ex Int. Vet. εὐρεθισόμεθα, quam scripturam tuentur Armen. et Fragg. Syr. ap. Cureton. p. 232. Hefelius conj. εὐρεθισοίμεθα.

5. ὄντας μυστηρίων] Sensum non perceperunt Interpretes ; qui tamen satis est clarus. Dicit enim, non debere esse quoniam, cui non placeant omnibus modis Diaconi ; illos enim non esse ministros esculentorum et poculentorum, sed ministros mysteriorum Dei, sive Sacramentorum. Miror autem

mori effugiatis. Necessarium igitur est, quemadmodum facitis, sine Episcopo nihil^e operari vos: sed subijci et^f Presbyterio, ut Apostolis Jesu Christi spei nostrae; in quo conversantes inveniamur. Oportet autem et Diaconos, ministros existentes mysteriorum^g Jesu Christi, secundum omnem modum omnibus placere. Non enim ciborum et potuum sunt ministri; sed Ecclesiae Dei Ministri. Opportunum^h igitur vos^{*} observare^h accusationes, ut ignem.

^e nichil
C. C.
^f et deest
C. C.
Col. i 27.
1 Tim. i 1.
1 Cor. iv 1.
^g mysterio-
rum C. C.

^h Optimum
^{*} f. eos.

III. Similiter et omnes reveantur Diaconos, ut mandatum Jesu Christi; et Episcopum, ut

Antiochum, qui Serm. 124 haec Ignatii citat, ita illa mutasse, ut id, quod de Diaconis hic dicitur, Presbyteris adtribuat. Modo apud illum locus sit integer, nec aliqua exciderint verba. VOSSIUS. Pro scriptura Codd. *μυστήριον*, quam, voce *θεός* omissa, *εὐαγγελίου* nom, imaginem Christi explicat Arndtius, *μυστηρίων* proculdubio legendum est, quemadmodum et Int. Vet. et Interpolator. Dresselius e margine Cod. Cassan. recepit *μυστηρίων*, cui lectioni favet Fragm. Syr. Cureton. p. 232, *sons of the mystery of Jesus Christ*. Barlovius, Episcopus olim Lincolnensis, Antiocho morem gerens, interpretatur, *Oportet igitur hos (presbyteros), existentes diaconos mysteriorum Jesu Christi, omni modo omnibus placere*. Wocherus in his verbis adhortationem ad Diaconos videt. Denzinger. conferri jubet Polycarp. ad Philipp. § 5. Armenius legisse videtur *συμμύστας*. Cf. Ep. ad Eph. § 12.

6. *ποτῶν*] Ap. Antiochum, *βρωμάτων καὶ πομάτων*. VOSIUS.

8. *αὐτοῖς*] Ita MSS. pro quo Smithus mallet *ὑμᾶς*. Interpol. sec. Cod. August. *αὐτῶν*: sec. Cod. Nydprucc. *αὐτοῖς*.

ibid. *φυλάσσεσθαι*] *vitare*. MARKLAND. Cf. p. 366 l. 4.

10. *ὡς Ἰησοῦν Χριστόν*] Pro hac lectione, quam retinet Antiochus, Hom. 124, Salvin. et Junius Ἰησοῦ Χριστοῦ. Melior est ratio Coteler. Smith. Reithmayr. et Dresselii, qui reponunt, *ὡς ἐντολὴν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν ἐπίσκοπον*. Sic enim legebat Int. Vet. uti quoque in Ep. ad Smyrn. § 8. Petermannus, ad mentem Armenii, καὶ τὸν ἐπίσκοπον, ὡς τὸν Πατέρα. Locum sic refingit Swithunus Adeae ad oram libri in Museo Britannico conservati: *Ὁμοίως πάντες ἐντρέψωσαν τοὺς διακόνους, καὶ τὸν ἐπίσκοπον ὡς Ἰ. Χ. ὅντα Υἱὸν τοῦ Πατρὸς*. Noltius, ad Magn. § 6 respiciens, conj. *τοὺς διακόνους ὡς Ἰ. Χ. ὅντα Υἱὸν τοῦ Πατρὸς, τὸν ἐπίσκοπον ὡς Θεόν*,

Commen-
datio hujus
Episcopi.

ὄντα Υἱὸν τοῦ Πατρὸς· τοὺς δὲ πρεσβυτέρους, ὡς
συνέδριον Θεοῦ, καὶ ὡς σύνδεσμον ἀποστόλων. Χω-
ρίς τούτων ἐκκλησία οὐ καλεῖται· περὶ ὧν πέπεισμαι
ὕμᾱς οὕτως ἔχειν. Τὸ γὰρ ἐξεμπλᾶριον τῆς ἀγάπης
ὕμῶν ἔλαβον, καὶ ἔχω μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῇ ἐπισκόπῃ 5
ὕμῶν, οὗ αὐτὸ τὸ κατὰστημα μεγάλη μαθητεία, ἣ δὲ
πραότης αὐτοῦ δύναμις· ὃν λογίζομαι καὶ τοὺς ἀθέους
ἐντρέπεσθαι, ἀγαπῶντας, ὡς οὐ φείδομαι ἑαυτοῦ.

τοὺς δὲ κ. τ. λ. Quoad senten-
tiam, Cf. Ep. ad Magn. § 6, ad
Smyrn. § 8, Polycarp. ad Phi-
lipp. § 5. Galatas seipsum
olim tanquam Christum Je-
sum excepsisse in eorum me-
moriam revocat D. Paulus, iv
14. Nullibi Diaconi cum Christo
ipso comparantur, uti monet He-
felius, qui corrigit, τοὺς διακόνους
ὡς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ut *diaconos*
Christi.

1. ὄντα Υἱὸν τοῦ Πατρὸς.] An-
tiochus habet καὶ τὸν ἐπίσκοπον
ὡς τὸν Πατέρα, unde Smithus
feliciter hunc locum mendosis-
simum reformat, καὶ τὸν ἐπίσκο-
πον ὡς Ἰησοῦν Χριστόν, ὄντα Υἱὸν
τοῦ Πατρὸς. Cotelier. in hunc
modum restituit, καὶ ἐπίσκοπον
ὡς ὄντα τύπον τοῦ Πατρὸς, ex In-
terpol. ὡς καὶ ὁ ἐπίσκοπος τοῦ
Πατρὸς τῶν ὄλων τύπος ὑπάρχει.
Fragm. Syr. and towards the
Bishop, who is in the place of
the Father.

2. ὡς συνέδριον] as towards
the sons of the council of God,
and members of the Apostles.
Fragm. Syr. p. 233.

ibid. σύνδεσμον] Librarium
Laur. summa qua ad hunc lo-
cum erat incuria, σύνδεσμος prae-
bentem, sequitur Cod. Casan.
Cf. Ep. ad Magn. § 6.

ib. Χωρίς τούτων] Prorsus mi-
rabilis est expositio Vedellii ;
'sine istis, h. e. obedientia quam
'in tres species distinxerat . . .
'τούτων pro τούτου, uti a Graecis
'saepe pluralis pro singulari
'ponitur.'

4. τῆς ἀγάπης ὑμῶν] i. e. ὑμῶν,
uti in Ep. ad Smyrn. § 12, ἡ
ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν, i. e. οἱ ἀδελ-
φοί. Scriptores Ecclesiastici
voce ἀγάπη utuntur eodem modo
quo reperias ἡ εὐλάβεια ὑμῶν, ἡ
εὐσέβεια ὑμῶν. Cf. Can. Concil.
Constant. ap. Routh. Script.
Eccles. Opusc. i p. 387 l. 18 ;
388, 2 ; et Libr. Diurn. Rom.
Pontif. ii p. 148, 24. 'Cog-
'noscat itaque vestra dilectio.'
p. 154, 25. 'Sed et hoc vestras
'caritati, Christo annuente,
'pollicemur.' Vide Suicerum
et Meursium in voc.

5. μεθ' ἑαυτοῦ] Pro hac MSS.
lectione Edd. cum Vossio tacite
reponunt μετ' ἑαυτοῦ, quod
habet Interpolator. Nemo au-
tem nescit ἑαυτοῦ pro ἑαυτοῦ
et σεαυτοῦ in omnibus casibus
tralatitium esse. Mox, οὐ φεί-
δομαι ἑαυτοῦ, et infra § 8, ἀνακρί-
σασθε ἑαυτούς. Vid. Dorvillium
in Chariton. p. 296, et Elm-
sleium ad Eurip. Heracl. 144,
814.

Jesum Christum, existentem filium Patris ; Presbyteros autem, ut concilium Dei et conjunctionem^h Apostolorum. Sine his Ecclesia non vocatur : de quibus suadeo* vos sic habere. Exemplariumⁱ enim charitatis vestrae accepi, et habeo cum meipso in Episcopo vestro ; cujus ipsa compositio magna est disciplinatio, mansuetudo autem ipsius potentia : quem existimo et impios revereri. Diligentes quod non parco ipsum ali-

^h communione. C. C.

* f. suadeor.

ⁱ Exemplarium C. C.

6. τὸ κατὰστημα] Ad hunc locum adnotavit magnus Salmasius, non bene ab Intt. [e. g. Vedelio] haec verba esse accepta, qui reddiderunt, *cujus animi modestia*. Dicere enim Ignatium, se charitatis eorum exemplar in illorum cepisse Episcopo ; cujus hoc ipsum esset κατὰστημα : hoc est, *constitutio animi*, quae ad charitatem facit. Quasi diceret, Ex vestro Episcopo, qui charitatis est plenissimus, etiam collegi vos omnes charitate abundare. VOSSIUS. Quid sit κατὰστημα, ex voce καθιστάνω, de Episcoporum et Diaconorum ordinationibus usurpata, Tit. i 5, Act. vi 3, unde Suidae καταστᾶς (sensu passivo, *constitutus, creatus*, ut apud Polycratem, Euseb. H. E. iv 23, Πούπλιος καταστᾶς ἐπίσκοπος) petendum videtur. HAMMOND. c. Blondell. Dissert. iv § 27. *Animi constitutio* Smith ; *habitus* Cotel. et Hefelius ; Ruchat. *dont la seule présentation est une grande instruction*. Armenius, *prospérité*. Pearsonus, inter alia, confert κατὰστημα τῆς πόλεως, Joseph. 763. 21. ed. Basil. B. J. II xxii 1. Addas I i 4. βλέπεις μοι τὸ σεμνὸν τοῦτο

τῆς ἐκκλησίας κατὰστημα ; Cyril. praef. in Catech. p. 3 A. ed. Morel. Cf. omnino Tit. iii 3, et Wetsten. in loc. Minus feliciter Usserius κατὰστημα explicat per καταστροφή in I Tim. ii 9.

7. τοὺς ἀδελφούς] Sensus : Pagani quoque constantiam Christianorum, e. g. meam laudant. HEFELIUS.

8. ἀγαπώντας,] Locus foede corruptus ac deploratus. Interpres certe corruptum invenit, nec quo modo verteret, novit. Videntur haec corrupta ante aetatem Interpol. quod maxime antiquitatis indicium. Salmasius tentavit, sed infeliciter satis. Tu lege ἐντρέπεσθαι ἀγαπώντας, sed quaere : pro ἐαυτὸν πρότερον, lege συντονώτερον, ut Interpol. συν facile in εαν, et ω in ω : caeterae omnes literae apparent in συντονώτερον. Reliqua explicatione tantum egent : εἰς τοῦτο φήθην, in tantam mei existimationem deveni, ut . . . Οἰόμαι, φήθην, unde et οἰεῖσιν et οἶμα. Aliud enim οἶμαι, et aliud οἰόμαι. PEARSON. apud Smith. Melius in Vindic. ii 11 : Ἀγαπὼν ὑμᾶς φείδομαι συντονώτερον δυνάμενος γράφειν περὶ τοῦτου εἰς τοῦτο φήθην ὥστε ὃν κατάκριτος

Πότερον δυνάμενος γράφειν ὑπὲρ τούτου εἰς τοῦτο
φήθην, ἵνα ὢν κατάκριτος ὡς ἀπόστολος ὑμῖν δια-
τάσσωμαι ;

Ardor zeli
Ignatii
mansuetu-
dine tem-
perandus.

Δ'. Πολλὰ φρονῶ ἐν Θεῷ· ἀλλ' ἑμαυτὸν μετρῶ,
ἵνα μὴ ἐν καυχῇσι ἀπόλωμαι· νῦν γάρ με δεῖ πλέον⁵
φοβεῖσθαι, καὶ μὴ προσέχειν τοῖς φυσιοῦσίν με· οἱ

ὡς ἀπόστολος ὑμῖν διατάσσωμαι. Non satis apparet ex Vossii nota utri refingendi rationi a Salmasio propositae suffragetur: ἀγαπώντας ὡς οὐ φείδομαι ἑαυτοῦ πρότερον δυνάμενος γράφειν, ὑπὲρ τούτου οὐκ φήθην, ἵνα μὴ . . . aut ἀγαπώντας ὡς οὐ φείδομαι ἑαυτοὺς (vos) πρότερον &c. Eodem fere cum Pearsono modo Toupius: ἀγαπώντας, ὡς φείδομαι ἑαυτοῦ, ὃς συντονώτερον δυνάμενος γράφειν ὑπὲρ τούτου, οὐκ φήθην, ἵνα μὴ ὢν κ. τ. λ. *gaudentes quia viribus meis parco, qui cum acrius de hac re scribere possem, non putavi faciendum*. Aliter conatus est Junius: ἀγαπῶν ὑμᾶς φείδομαι συντονώτερον γράφειν, δυνάμενος ὑπὲρ τούτου, ὡς φήθην εἰς τοῦτο, ἵνα ὃ ἀκατάκριτος, οὐχ ὡς ἀπόστολος ὑμῖν διατάσσωμαι. Interpolatoris textum saniores censet Reithmayrus. Verum enimvero hunc locum corruptit non illustravit Interpol. qui, uti monet Duesterdieck. sibimet ipsis contraria exhibet. Primum enim laudibus afficit ecclesiam Trallianam; nihilominus autem hariolatur ita, φείδομαι συντονώτερον, intentius, acrius, ἐπιστοίλαι, et ruptum quidem nexum resar-

cinare conatur particula οὐχ interposita. Windischmannus, Vindic. Petr. p. 68, sic corrigendum esse existimat: ἀγαπώντας ὑμᾶς εἰδὼς, φείδομαι ἑμαυτοῦ, περισσώτερον δυνάμενος γράφειν ὑπὲρ τούτου· οὐ γὰρ εἰς τοῦτο φήθην, κ. τ. λ. Petermannus edidit, Ἀγαπῶν ὑμᾶς φείδομαι συντονώτερον γράφειν δυνάμενός περ τοῦτο (ὡς φήθην), ἵνα μὴ ὢν κατάκριτος κ. τ. λ. Bunsenii conjecturam caeteris praestare censet Lipsius: ἀγαπῶν ὑμῶν φείδομαι· Συντονώτερον δυνάμενος γράφειν ὑπὲρ τούτου [διὰ τοῦτο] δεῖν οὐκ φήθην, ἵνα μὴ ὢν κατάκριτος ὡς ἀπόστολος ὑμῖν διατάσσωμαι.

ib. ἑαυτοῦ.] Scriptura Codd. ἑαυτὸν soloecismo laborat. Nihil melius habui quam ut, cum Hefelio et Duesterdieckio, correctioni et interpretationi Arndtii obtemperarem. *Mene, qui sum damnatus, eo superbiae evehi, ut tanquam Apostolus vobis praecipiam? Minime vero. Etsi enim πολλὰ φρονῶ, μετρῶ ἑμαυτὸν. Verbum quidem φήθην aliter interpretatur Arndtius: Sollte ich, da ich hierüber geschrieben konnte, es so gemeint haben?*

1. εἰς τοῦτο] Has voces omisit Freyius. Hefelius vertit: *Num, quum hac de re scribere mihi licuerit, in tantam mei existimationem deveni, ut &c.*

qualem, potens scribere pro illo; in hoc existimer, ut existens^k condemnatus^l, velut Apostolus vobis^{k existens deest C. C.} praecipiam.
^{l condemnatus C. C.}

IV. Multa sapio in Deo : sed meipsum mensuro, ut non in gloriatione perdar. Nunc enim me oportet^{m enim oportet me C. C.} plus timere, et non attendere infantibus me.

2. ὃν κατάκρητος] ὅς Cod. Med. Lineam per σ duxit et v suprascripsit manus recentior.

ib. ὡς ἀπόστολος] Hic quidam [e. g. Cotelierius] inserendam volunt particulam negativam, ut haec sententia cum notissima B. Martyris humilitate conveniat; et sic legebat Interpolator, licet caetera parum intellecta mutilaverit. Mihi potius particula ista priori sententiae parti praefigenda videtur, eis τοῦτο οὐκ ᾔσθην, hoc nimirum sensu : Quum Episcopus vester, ob externum corporis habitum et placidissimos mores, sit apud Haereticos et Gentiles plane venerabilis, non mihi temperandum est, quum id possim, quin in tanti viri laudes vehementiori impetu me effundam : eis τοῦτο δὲ οὐκ ᾔσθην, in hoc vero non id mihi assumo, ut ipse, jam ex sententia Imperatoris ad mortem damnatus, quasi Apostolus, vobis praecipiam. Sed huic conjecturae, tanquam penitus incertae, vix fidendum habeo. SMITH. Lipsius ita refingit, ἐπὶ τοῦτο οὐκ ἐβουλήθην, ὥστε μὴ αἰσθῆ τις ὅτι ὃν κατάκρητος ὡς ἀπόστολος ὑμῖν διατάσσομαι.

ib. διατάσσομαι ;] In hac voce allusionem apertam ad διατάξας Ἀποστόλων vidit Baratierius, Dissert. ii de Const. Apost. p. 279. At vocem eandem jam usurpaverat D. Paulus ad Cor. I xi 34, xvi 1, ad Tit. i 5.

4. Δ'. Πολλὰ φρονῶ] Capp. 4 et 5 ab Int. Syr. addita sunt ultimis verbis [§ 9] Ep. ad Rom. quo fit, ut Curetonus huic posteriori Epistolae adscribenda putet; Ep. ad Trall. autem in dubium vocet. Sed multo verisimilius est, monachum illum Syriacum excerptis suis ex Ep. ad Rom. desumptis in usum asceticum duo quoque perpulchra capita Ep. ad Trall. adjunxisse. Initium § 4 arctissimo nexu cohaeret cum fine § 3. Sensus est : non in tantam mei existimationem deveni, ut vobis velut Apostolus imperare velim. Quamvis enim multa in Deo sapiam, tamen mihi ipsi modum adhibeo. HE-FELIUS.

ib. Πολλὰ φρονῶ ἐν Θεῷ] Haec non agnoscit Interpolator. Cf. § 5, ubi affirmat S. Pater se ἐπουράνια, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα intelligere. Utrumque locum a modestia pii Martyris alienum esse, atque epistolam hanc minus genuinam arguere judicat Dallaeus, merito propterea a Pearsono castigatus in Vindic. ii p. 142. Ruchatus, Je me félicite de beaucoup de choses en Dieu. Modestiam Ignatii produnt inter alia § 13 infra, et Ep. ad Rom. § 9.

5. ἀπόλωμαι.] Interpolator subjungit, καλὸν δὲ τὸ ἐν Κυρίῳ καυχᾶσθαι.

6. τοῖς φυσιοῦσίν με.] τοῖς

γὰρ λέγοντές μοι μαστιγοῦσίν με. Ἀγαπῶ μὲν γὰρ τὸ παθεῖν, ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ ἄξιός εἰμι· τὸ γὰρ ζῆλος πολλοῖς μὲν οὐ φαίνεται, ἐμὲ δὲ πλέον πολεμεῖ. Χρῆζω οὖν πραότητος, ἐν ᾗ καταλύεται ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου.

5

Utut sublimis sit scientia rerum coelestium in Ignatio, et jam vincit, sit, nondum ob

Ε'. Μὴ οὐ δύναμαι τὰ ἐπουράνια γράψαι; ἀλλὰ φοβούμαι μὴ νηπίοις οὖσιν ὑμῖν βλάβην παραθῶ· καὶ συγγνωμονεῖτέ μοι, μήποτε οὐ δυνηθέντες χωρῆσαι στράγγαλον θῆτε. Καὶ γὰρ ἐγὼ, οὐ καθότι δέδεμαι, καὶ δυνάμενος τὰ ἐπουράνια, καὶ τὰς τοποθε-

10

εἰκῇ φυσιοῦσίν με Interpol. atque ita citatur hic locus in Maximi Locis Comm. Serm. 43. Cod. Barocc. 143 fol. 174.

ib. οἱ γὰρ λέγοντές μοι] Pseudo-Ignatius, οἱ γὰρ με ἐπαινοῦντες. Hic vero scribendum puto, οἱ γὰρ λέγοντές με μαστιγοῦσίν με, i. e. qui de me loquuntur; quoniam vix id fieri poterat sine laude. Ita Democritos, et Platonas loqui, loqui theatra, apud Martialem, et apud alios millena alia id genus. VOSSIUS. Verba hujusmodi, Μάρτυς ἔσῃ, reticet, ne plus aequo efferrī videatur. SMITH. Cum Smitho stat Uhlhornius. Hilgendorfius intelligit, qui mihi nomen Θεοφόρος tribuunt. Salvinus conj. οἱ γὰρ εὖ λέγοντες. Interpres Syrus, ap. Cureton. p. 231, they who say to me such things. Cf. infra § 13, οὐκ ἄξιός εἰμι λέγεσθαι, et Euseb. H. E. v 2, ἀλλ' εἴποτέ τις ἡμῶν δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ λόγου μάρτυρας αὐτοὺς προσεῖπεν, ἐπέπλησσαν πικρῶς ἡδέως γὰρ παρεχώρουν τὴν τῆς μαρτυρίας προσγορίαν τῷ Χριστῷ, τῷ πιστῷ καὶ ἀληθινῷ μάρτυρι κ. τ. λ.

2. τὸ γὰρ ζῆλος] Ita Cod.

MS. non ὁ γὰρ, ut tacite repouunt Edd. Cf. supra notata ad Clem. R. i § 4. Interpol. exhibet ζῆλος τοῦ ἐχθροῦ, quem hoc adsumento contrarium plane sensum effinxisse summo jure statuunt Voss. et Smith. Sensus est, ut illius verbis utar, 'Desiderium consequendi martyrii tanto sibi majus esse, quanto minus id aliis adpareat. Sed quod ignoret, an ejus merita sint, ut beneficium martyrii a Deo promereatur; ideo moderatione opus esse, et fraenandam esse nimiam illam concupiscentiam.'

3. ἐμὲ δὲ] πλέον non agnoscit Interpol. neque Int. Syrus. et Armenius. Omittunt Cureton. et Bunsenius.

6. Μὴ οὐ] Syrus et Armenius praetermittunt has voces, et mox νηπίοις οὖσιν.

ib. Μὴ οὐ δύναμαι τὰ] Cotel. Smith. et Hefelius ex Int. Vet. cui adstipulantur Syrus et Armenius, restitutum volunt, δύναμαι ὑμῖν τὰ κ. τ. λ. cujus correctionis nil opus esse membrum sequens ostendit, uti monet Dresselius. Ap. Interpol.

Dicentes " enim mihi, flagellant me. Diligo quidem enim pati: sed non novi si dignus sum. Zelus enim multis quidem non apparet, me autem plus oppugnat. Indigeo igitur mansuetudine; in qua dissolvitur princeps saeculi hujus^{n adulatorie in marg. C.C.}.

V. Nonne possum vobis supercoelestia scribere?^{o princeps hujus saeculi C.C.} Sed timeo ne parvulis existentibus vobis damnum^{1 Cor. iii 1.} apponam. Et condonate mihi: ne forte, non potentes capere, strangulemini. Etenim ego, non secundum quodcunque ligatus sum, sed potens

legimus, Μὴ γὰρ οὐκ ἐβουλόμην ὑμῶν μυστικώτερα γράψαι;

8. καὶ συγγνωμονεῖτέ μοι.] Haec sunt in parenthesi includenda. SMITH. Versionem Syriacam ita exprimit Curetonus: *Κῆρὸν ἐκ τῆς ἐμοῦ.* For I am cautious lest ye should not be able to receive it, and should be perplexed. p. 231. Conf. not. p. 305.

9. στραγγαλον θῆρε.] Ita MSS. στραγγαλιώγητε Edd. Interpol. et Curetonus. Imitatur B. Paulum, 1 Cor. iii 1, 2. Pearsonus confert Orig. in Matt. 204 A. ed. Huet. tom. iii p. 440 ed. Ben. Οὐδὲν ἐν τοῖς θείοις λόγοις ἔστι σκολιὸν ἢ στραγγαλιώδες, Cf. Prov. viii 8; et auctorem imperf. operis in Matt. Hom. xlix, 'Ecclesiae filius modice 'justitia est nutriendus, quasi 'tenero lacte, secundum angustias faucium fidei suae.' 713 B. et Hom. xxxviii 667 A, 'Sicut enim infanti si dederis 'fragmentum panis, quoniam 'angustas habet fauces, effocatur magis quam nutritur; sic 'homini imperfecto in fide, et 'puero in sensibus, si altiora 'mysteria sapientiae voveris 'dicere, angustam habens fidem

'et sensum, magis scandalizatur 'quam aedificatur.' Necnon in Vindic. ii p. 141 adducit Tertulian. Epist. 64. Legas Hieronym. 84, ed. Vallars. tom. i p. 521. 'Ex quo volunt intelligi, 'nos qui necdum initiati sumus, 'debere audire mendacium, ne 'parvuli atque lactentes solidi- 'oris cibi edulio suffocemur.'

ib. Καὶ γὰρ ἐγώ.] Non facultatem hanc supercoelestia intelligendi mihi met arrogo, eo quod vinculus sim. SMITH. Haec usque ad cap. finem exhibet Curetonus, Ep. ad Rom. ad juncta p. 231, atque inter Excerpta, p. 233.

ib. καθότι.] Sic Edd. cum Cod. Laur. Dresselius καθ' ὅ, τι scripturam Cod. Casanatensis accepit.

10. καὶ δυνάμενος] Leg. καὶ δυνάμενος γράψαι, ut paullo ante. Apud Int. Vet. scribere pro scire, et, pro sed forsitan et: nisi pro δυνάμενος leg. δύναμαι νοεῖν. MARKLAND. Καὶ δυνάμενος νοεῖν, intelligere, ex Int. Vet. reponunt Usser. Vossius, Coteler. Smith. Hefel. Dresselius: cui sane supplemento favent Syrus et Armen. Pearsonus, cui adstipulatur Toupus,

haec discipulus Christi est.

σίας τὰς ἀγγελικὰς, καὶ τὰς συστάσεις τὰς ἀρχον-
τικὰς, ὁρατὰ τε καὶ ἀόρατα, παρὰ τοῦτο, ἤδη καὶ
μαθητὴς εἰμι· πολλὰ γὰρ ἡμῖν λείπει, ἵνα Θεοῦ μὴ
λειπώμεθα.

Ab haereticis sibi caveant, monet, salutarem doctrinam Christi veneno inficentibus.

5'. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ἡ ἀγάπη 5
'Ιησοῦ Χριστοῦ, μόνῃ τῇ Χριστιανῇ τροφῇ χρῆσθαι,
ἀλλοτρίας δὲ βοτάνης ἀπέχεσθαι, ἥτις ἐστὶν αἵρεσις.
Οἱ † καιροὶ † παρεμπλέκουσιν 'Ιησοῦν Χριστὸν κατ'

mallet δύναμαι νοεῖν, quam quidem lectionem praebet Interpol. non δυνάμενος, uti Vossio visum est. Pearsoni conjecturam admiserunt Cureton. et Bunsenius.

ib. τὰς τοποθεσίας] Dallaeus significari putat, *loca in quibus vel singuli Angeli vel Angelorum ordines a Deo in hoc universo positi sunt*. Sed de hac interpretatione dubitari non immerito potest. Τόπος in hoc ipso Scriptore pro officio et dignitate sumitur, ut ad Smyrn. τόπος μηδένα φυσιοῦτω, [§ 6,] ad Polyc. ἐκδίδει σου τὸν τόπον. [§ 1.] Quem locum sine dubio Origenes in animo habuit, quum in Comment. ad Matth. scripsit, 'Ἐπεὶ δὲ οἱ τὸν τόπον τῆς Ἐπισκοπῆς ἐκδικοῦντες χρώνται τῷ ῥήτῃ. [xii § 14, iii p. 531 ed. Ben.] Et τοποθεσία, eo sensu sumpta, ad Angelorum ordines rectius fortasse applicari potest; varia autem eorum officia dignitatesque vetustissimi Christiani agnoscebant. Chrysostomus asserit S. Ignatium arcana quaedam ab Apostolis accepisse: συνεγένετο τοῖς Ἀποστόλοις γησιᾶς, καὶ τῶν πνευματικῶν ναμάτων ἀπύλανσεν· ὅποιον οὖν εἶναι εἰκὸς τὸν συνηραφέντα ἐκείνους, καὶ πανταχοῦ συγγενόμενον, καὶ ῥητῶν καὶ

ἀπορρήτων αὐτοῖς κοινωνήσαντα; [Hom. in S. Ignat. tom. ii p. 593 ed. Ben.] Praeterea in Excerptis Clementis ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Διδασκαλίας, (vid. Gale ad Iamblichum, p. 206,) quae sane S. Ignatio incognita esse non potuit, nonnulla de Angelorum variis officiis et dignitatibus referuntur. PEARSON. Vindic. ii p. 140. *the places of Angels*, Cureton. pp. 231, 233, 248.

1. συστάσεις] Vide sis infra, Ep. ad Rom. § 5. *The station of the powers*. Cureton. pp. 231, 233. *The stations of principalities*. p. 248. Sic Armenius quoque, Peterman. p. 105. Nonne potius, *the conflicts*? Cf. infra Ep. ad Rom. § 5, et πόλεμος ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων, Ep. ad Eph. § 13.

2. παρὰ τοῦτο,] *ideo, ea propter*: respondet τῷ διότι. PEARSON. Toupius probat Cotelarii *propter hoc*; quibuscum stat Ruchatus. Smithus sequitur Int. Vet. *licet haec sciam, vel his exceptis praetermissisque*. Tu autem conf. Ep. ad Rom. § 5. Aliter distribuit Hefelius: *άόρατα*. Παρὰ τοῦτο . . . et, cum Smitho vertit, *Etiam his praetermissis adhuc discipulus sum*.

scire coelestia, et loci positiones Angelicas, et Col. i. 16. constitutiones, principationes*, visibiliaque et invisibilia: praeter hoc, jam et^p discipulus sum. Multa enim vobis† deficiunt, ut Deo non deficiamus.

* f. principes.
p et jam
C. C.
† f. nobis.

VI. Deprecor igitur vos (non ego, sed charitas Jesu Christi) solo Christiano alimento^a utamini; ^{a solo alimento Christiano C. C.} ab aliena autem herba recedite, quae est haeresis, quae et inquinatis implicat Jesum Christum:

ib. ἡδὴ] MSS. εἰ δὲ, eodem errore cujus exempla complura dedi in Ep. ad Polyc. § 6. Voces ἡδὴ καὶ non agnoscuntur a Syro.

3. μαθητῆς εἰμι.] ὁλος Παῦλος καὶ Πέτρος, subnectit Interpolator, qui totam hanc sectionem mire amplificat. Aliter prorsus in Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 347, *On this account be ye disciples to me.*

ib. ἡμῶν λείπεται.] Ita recte se habent Codd. MSS. uti in notis reponit Vossius, postquam ex festinatione inter exscribendum dederat ἡμῶν in contextu. Hanc lectionem exprimit versio Severi in Hom. 84, ap. Cureton. p. 248. Cf. Fragm. p. 233. Ad calcem Ep. ad Rom. magis ad Interpol. scripturam exhibet Syrus, *for I am far short of the perfection which is worthy of God.* p. 231. Cf. Curetoni not. p. 306.

5. Παρακαλῶ κ. τ. λ.] Hoc caput excerpit Jo. Damascenus, apud quem legas, ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ii 772 ed. Le Quien.

6. χρῆσθαι, . . ἀπέχεσθαι.] Vet. Int. in Codice suo χρῆσασθε et ἀπέχεσθε reperisse censeo. Vossius. ap. Damasc. Χριστιανική.

7. ἀλλοτρίας δὲ βρώτης] Cf. Ep. ad Philad. § 3, et ad Eph.

§ 10. Fragm. Syr. p. 233, *that ye use only the food of gratitude, and withdraw from the strange root which is of heresies, of those who mix themselves up in Jesus Christ so that they may be trusted.* Armenius, *et ab alienis fructibus recedamus qui sunt haeretici.*

8. Οἱ ἄκαυροι ἡ παρεμπλέκουσι.] In omnia abeunt Viri docti dum locum hunc vexatissimum restituere conantur. Interpol. habet, εἰσι γὰρ τινες . . . κατηλείοντες τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ τὸν ἰὸν προσπλέκοντες τῆς πλάνης τῇ γλυκεῖᾳ προσηγορίᾳ. Unde Vossius, quem in versione sequuntur Ruchat. et Wocherus, in contextu Hefel. Dresselius. Petermannus, fidenter reposuit, Οἱ καὶ τοῖς παρεμπλέκουσι, isti etiam venenis suis Jesum Christum miscent; quam quidem lectionem Coteler. minime improbat; ex Int. Vet. autem et ex scripturae vestigiis resarcit, οἱ καὶ ῥυπαροῖς, quam emendationem Meibomius quoque profert. Smithus quidem Vossianam correctionem verisimiliorem ducit; ne tamen symbolum suum non conferret, hariolatur οἱ καὶ ῥυπαροί, vel οἱ μωροί. Pearsonus autumat οἱ καιροί male scriptum

ἀξίαν πιστευόμενοι· ὥσπερ θανάσιμον φάρμακον διδόντες μετὰ οἰνομέλιτος, ὅπερ ὁ ἀγνοῶν ἡδέως λαμβάνει ἐν ἡδονῇ, κακεῖ τὸ ἀποθανεῖν.

Hoc fit, si, humilitate ornatī, unitati et ordini studeant.

Ζ'. Φυλάττεσθε οὖν τοῖς τοιούτοις. Τοῦτο δὲ ἔσται ὑμῖν μὴ φυσιουμένοις, καὶ οὖσιν ἀχωρίστοις 5 Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τῶν διαταγμάτων τῶν ἀποστόλων. Ὁ ἐντὸς θυσιαστηρίου ὢν, καθαρὸς ἐστίν· τοῦτ' ἔστιν, ὁ χωρὶς ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτερίου καὶ διακόνου πράσσων τι, οὗτος οὐ καθαρὸς ἐστὶν τῇ συνειδήσει. 10

Praemunit illos contra insidias Diaboli, mansuetudinem

Η'. Οὐκ ἐπεὶ ἔγνωις τοιούτον τι ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ προφυλάσσω ὑμᾶς ὄντας μου ἀγαπήτους, προορῶν τὰς ἐνέδρας τοῦ διαβόλου. Ὑμεῖς οὖν τὴν πραῦπά-

esse a librario pro *οἱ καὶ αἱροί*, i. e. abbreviate *αἱρετικοί*. Ego quidem exemplum talis abbreviaturae in Cod. nostro desidero. Junius reponit *οἱ πρόσκαιροι*. Ap. Damascenum, *ἡγῆς ἐστὶν αἱρεσις· καὶ παρεμπλέκουσιν Ἰησοῦν Χριστόν*. Le Quienius suspicatur librarium τὸν ἰὼν accepisse pro *ὡ' χ'*. Armenius, *jam commiscent personas suas cum Jesu Christo*. Petermanno legisse videtur aut *οἱ καὶ ἐαυτοὺς παρεμπλέκουσιν Ἰ. Χριστῷ*, aut ἐαυτοῖς παρεμπλ. Ἰ. Χριστόν.

ib. κατ' ἀξίαν πιστευόμενοι.] Nec Interpol. neque Int. Vet. has voces agnoscunt. Vossio idem esse videntur quod ἀξίω-πιστοι, Ep. ad Philad. § 2. Coteler. interpretatur, *ratione dignitatis quam obtinent, fidem adepti*. Wocher. *und finden billig Glauben*. Hefel. in ed. sec. et Dressel. restituunt ex Jo. Damasceno *καταξιοπιστευόμενοι, loquentes quae fide sunt indigna*.

Cf. Polyb. XII xvii 1. Si voces sint omnino retinendae, Bunsenius mallet *οὐ κατ' ἀξίαν*.

3. κακεῖ] Hanc MSS. lectionem retinui cum Vossio et Smitho. Toupius reponit *κακεῖθε, αἱρεσις exinde moritur*. Usser. Hefel. Dressel. Bunsen. ex Int. Vet. et Damasceno, in contextu habent *κακῇ*, quod malunt Coteler. et Arndtius. Cf. Ep. ad Philad. § 2. Petermannus quoque exhibet *κακῇ*, et suspicatur Armenium legisse *ἵνα ὁ ἀγνοῶν ἐν ἡδονῇ λαμβάνῃ τὸ ἀποθανεῖν*. Interpol. ὥσπερ οἰνομέλιτι κώνειον κεραννύντες, ἵνα ὁ πίνων, τῇ γλυκυτάτῃ κλαπείν ποιήσῃ, τὴν γενεστικὴν αἰσθησιν ἀφυλάκτως τῷ θανάτῳ περιπαρῇ.

4. τοῖς τοιούτοις.] Ita MSS., uti et Vossius, Usser. Coteler. Smithus; non τοὺς τοιούτους, uti Aldrich. Russel. Hefel. et Dresselius. Nunquam quod sciam φυλάττεσθαι cum dativo construatur; ita tamen scripsisse

quemadmodum mortiferum pharmacum dantes cum vino mellito; quod qui ignorat, delectabiliter accipit, et in delectatione mala mori.

VII. Observemini igitur a talibus. Hoc autem erit a vobis non inflatis, et existentibus inseparabilibus a Deo Jesu Christo, et Episcopo, et ordinibus Apostolorum. Qui intra altare est, mundus est: qui vero extra altare est, non mundus est: hoc est, qui sine Episcopo et Presbytero et Diacono operatur aliquid, iste non mundus est in conscientia.

Leg. Presbyterio.

VIII. Non quia cognovi tale quid in vobis: sed praeservo vos, existentes meos dilectos, praevicens insidias Diaboli. Vos igitur, mansuetam

r Diaboli in vos. Igitur C. C.

Ignatium suspicantur nonnulli ex Int. Vet. Mihi verisimilius videtur libarium peccasse quod *φυσιομένους, ἀχωρίστους*, ante oculos habuerit. Interpol. exhibet, *ἀσφαλίζεσθε τοὺς τοιοῦτους*.

6. Θεοῦ] Armenius omisit hanc vocem, quae additamentum serius esse videtur.

8. *καθαρός ἐστιν*] Addendum volunt Voss. et Cotel. ex Int. Vet. *ὁ δὲ ἐκτὸς ὧν, οὐ καθαρὸς ἐστιν* quae verba in uncinis reponunt Usser. Hefel. et Dresselius, sine uncinis Smithus. Petermanno Armenius legisse videtur *ὁ ἐντὸς θυσιαστηρίου ὧν καθαρὸς ἐστιν, ὁ δὲ χωρὶς ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτερίου πράσσων τι κ. τ. λ.* Lipsius fidenter refigit, *ὁ ἐντὸς θυσιαστηρίου ὧν καθαρὸς ἐστιν, ὁ δὲ ἐκτὸς ὧν θυσιαστηρίου, τοῦτ' ἔστιν, ὁ χωρὶς ἐπισκόπου πράσσων τι, οὗτος οὐ κ. τ. λ.* Interpol. *ὁ δὲ ἐκτὸς ὧν, οὗτος ἐστιν ὁ χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν δια-*

κόνων τι πράσσων, ὁ τοιοῦτος μέμινται τῇ συνεδήσει. Hiulca certe videtur lectio MSS.; talia autem alibi offendimus apud Ignatium; neque mirabitur qui ab homine captivo festinanter effusas has fuisse Epistolas consideraverit.

9. *διακόνων*] Ita cum Cod. Int. Vetus. Restituendum tamen, cum Hefel. in ed. quarta, videtur *διακόνων*, uti monent Voss. Cotel. Salvin. et Hornemannus. Interpol. exhibet, *ὁ χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν διακόνων τι πράσσων.*

12. *προορῶν*] MSS. *πρὸ ὁρῶν.*

13. *τὴν πρῶτάνθειαν*] Pro hac Codd. lectione Smithus *πραΐαν εἰπάθειαν* exhibet, e Vossio, qui tamen in notis suis vitium istud ex typographia promanavisse monet. Articulum in Cod. Laur. a prima manu superscriptum non agnoscit Hornemannus. Pro *mansuetam* apud Int. Vet. Marklandus vel *con-*

fidem, cha-
ritatemque
inculcans.

θεϊάν ἀναλαβόντες, ἀνακτίσασθε ἑαυτοὺς ἐν πίστει, †ὅς† ἐστὶν σὰρξ τοῦ Κυρίου, καὶ ἐν ἀγάπῃ, ὃ ἐστὶν αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ· μηδεὶς ὑμῶν κατὰ τοῦ πλησίον ἐχέτω· μὴ ἀφορμὰς δίδετε τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα μὴ δι' ὀλίγους ἄφρονας τὸ ἐν Θεῷ πλῆθος βλασφημῆται· 5
“ Οὐαὶ γὰρ δι' οὗ ἐπὶ ματαιότητι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ
“ τινων βλασφημεῖται.”

Qua de cau-
sa histo-
riam Chri-
sti κατ'
ἐπιτομὴν
trahit,

Θ'. Κωφώθητε οὖν, ὅτ' ἂν ὑμῖν χωρὶς Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ λαλῇ τις, τοῦ ἐκ γένους Δαβὶδ, τοῦ ἐκ Μαρίας,
ὃς ἀληθῶς ἐγεννήθη, ἔφαγέν τε καὶ ἔπιεν, ἀληθῶς 10
ἐδιώχθη ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἀληθῶς ἐσταυρώθη
καὶ ἀπέθανεν, βλέπόντων τῶν ἐπουρανίων, καὶ ἐπι-
γείων, καὶ ὑποχθονίων· ὃς καὶ ἀληθῶς ἠγέρθη ἀπὸ
νεκρῶν, ἐγείραντος αὐτὸν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, κατὰ τὸ
ὁμοίωμα, ὃς καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας αὐτῷ οὕτως 15

suetam vel assuetam reponit. Hesych. Πραῦπάθειαν· πραΐτητα. Legitur *πραῦπάθεια* apud Philonem, de Abrahamo, tom. ii 31 ed. Mangey. *πραῦπαθεῖν* apud eundem, de Profugis, i 547.

1. ἀναλαβόντες.] Clem. R. i § 3, ζῆλον... ἀνελιφτότας. Cf. § 45.

ib. ἀνακτίσασθε] Ita cum Codd. MSS. Vossius, Smith. Horne-
mann. Dressel. Petermannus. ἀνακτίσασθε Junius, Cotel. Rus-
selius. ἀναστήσασθε Aldrich.

2. †ὅς† ἐστὶν] ὃ ἐστὶν Vos-
sius, Cotel. Smith. Russel. Hor-
nem. Hefel. Dressel. Bunsen.
Petermannus. Ad oram libri
Aldrich. Salvinus conj. ἡ ἐστὶν.
Armenius, *Recreate vosmetipsos
fide et spe et coena*: ac si le-
gisset ἐν πίστει καὶ ἐν ἐλπίδι καὶ
ἐν ἀγάπῃ αἵματος Χριστοῦ. Pe-
terman. p. 112. *Refresh your-*

*selves in faith which is in the
hope and the enjoyment of the
blood of Jesus Christ.* Fragm.
Syr. ap. Cureton. p. 234.

3. τοῦ πλησίον] Ita Cod.
Laur. atque Interpol. Edd.
omnes, praeter Hefelium, πλη-
σίον, quod in Cod. Casan. legi-
tur. Utroque modo dicitur.
Conf. Lobeck. ad Soph. Aj.
1157. Usser. et Cotel. repo-
nunt *μηδεὶς ὑμῶν τι κατὰ ... He-
felius, e Parall. Damasc. Rupe-
fucald. πλησίον τὶ ἐχέτω.*

4. ἀφορμὰς δίδετε] Phrasis
Paulina. II Cor. v 12, I Tim.
v 14.

5. ὀλίγους] Armenius, *ne for-
te per eos qui facile labuntur.*
Legitne *ὀλισθηροὺς*? Verba ul-
tima Οὐαὶ γὰρ κ. τ. λ. omisit.
PETERMAN. Cf. *twes*, Ep.
ad Magn. § 4, ad Smyrn. § 5.

patientiam resumentes, recreate vosmetipsos in fide, quod est caro Domini, et in charitate, quod est sanguis Jesu Christi. Nullus vestrum adversus proximum aliquid habeat. Non occasiones detis gentibus; ut non propter paucos insipientes ea quae in Deo multitudo blasphemetur. *Vae enim, per quem in vanitate nomen meum in aliquibus blasphematur.* Esaï. lli 5.
Ezech.
xxxvi 23.

IX. Obsurdescite igitur, quando^s vobis sine^{s quum} Jesu Christo loquitur quis: qui ex genere David, C. C.
qui ex Maria; qui vere natus est, comedit et bibit; vere persecutionem passus est sub Pontio Pilato, vere crucifixus et^t mortuus est, aspicien-^{t crucifixus}
tibus coelestibus et terrestribus et infernalibus; est et C. C.
qui et vere resurrexit a mortuis, resuscitante ipsum Patre ipsius; qui et secundum similitudinem nos credentes ipsi sic resuscitabit Pater

ib. τὸ ἐν Θεῷ πλήθος] *Populus Christianus in coetibus sacris congregatus.* Hoc misere pervertit Interpolator, et de doctrina Christianorum interpretatur. SMITH. Pro βλασφημῆται Codd. MSS. habent βλασφημεῖται, vel ex praesenti indicativo proxime sequenti, vel ex oscitantia illa cujus exempla videsis in not. in Ep. ad Polyc. § 6.

6. ἐπὶ τινων] Interpolator ἐν τοῖς ἐθνῶσιν.

8. Καφώθητε οὖν,] Locus hic, usque ad...καὶ ὑποχθονίων, ab Interpolatoris assumptis liber, a Theodoro productur in Dialog. i quem Ἀρεπτον inscripsit. USSER. Usque ad μέλη αὐτοῦ, § 11, in Fragm. Syr. ap Cureton. p. 234. Cf. Ep. ad Eph. § 9, βύσσαντες τὰ ἔθνη κ. τ. λ.

9. λαλῶ] religionem tradit.

Cf. Ep. ad Eph. § 14.

ib. τοῦ ἐκ Μαρίας, κ. τ. λ.] Articulorum Fidei recensionem haud absimilem habemus in Ep. ad Smyrn. § 1.

10. ἀληθῶς] Haec vox quater posita Docetarum errores respicit. Cf. Ep. ad Eph. § 18.

12. καὶ ἐπιγίγνιν,] καὶ omittunt Libb. impr. Pro ὑποχθονίων Theodoret. καταχθονίων. Sic etiam Interpolator, qui pessime de iis qui cum Christo resurrexere παραφράζει.

14. κατὰ τὸ ὁμολῶμα, ὅς καὶ] Ita Codd. Interpol. legebat, uti videtur, ὅς καὶ κατὰ τὸ ὁμολῶμα. Transpositionem verborum summo jure suspicatur Smithus, ὅς καὶ κατὰ τὸ ὁμολῶμα, quem sequuntur Galland. Hefel. Dreselius. Aliter Petermannus, ὅς καὶ κατὰ τὸ ὁμολῶμα ἡμῶν.

ἐγερεῖ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οὐ χωρὶς τὸ ἀληθινὸν ζῆν οὐκ ἔχομεν.

contra Docetas, quos non dubitat atheos et infideles appellare.

Ι'. Εἰ δὲ, ὥσπερ τινὲς ἄθεοι ὄντες, τουτέστιν ἄπιστοι, λέγουσιν τὸ δοκεῖν πεπονθέναι αὐτὸν, αὐτοὶ ὄντες τὸ δοκεῖν, ἐγὼ τί δέδεμαι; τί δὲ εὔχομαι θη- 5 ριομαχῆσαι; ὠρεὰν οὖν ἀποθνήσκω· ἄρα οὐ καταψεύδομαι τοῦ Κυρίου;

Hi fugiendi, seu plantae lethiferae.

ΙΑ'. Φεύγετε οὖν τὰς κακὰς παραφνάδας, τὰς γεννώσας καρπὸν θανατηφόρον, οὐ ἐὰν γείσῃται τις, παρ' αὐτὰ ἀποθνήσκει. Οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσὶν φυτεῖα 10

1. ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ] Hae voces videntur abundare. MARKLAND. Ab Armenio non agnoscuntur.

3. Εἰ δὲ, ὥσπερ] Haec ad vocem ἀποθνήσκει § 11, legas ap. Cureton. inter Excerpta e Severo, p. 246.

4. τὸ δοκεῖν] Solem negaret meridie lucere, qui Docetas seu Phantasiastas Haereticos temporibus Apostolorum inficiaretur erupisse. Quum Irenaeus, Tertullianus, Epiphanius, Hieronymus, Philastrius, Augustinus, Theodoretus, alique, δολήσεως et φαντασίας errorem Simoni Mago attribuant. Quumque Johannes Apostolus in Epistola prima [iv 3.] 'eos Antichristos vocet, qui Christum 'negarent in carne venisse,' Tertullian. de Praescr. § 33. Insigniter a B. Hieronymo adv. Luciferianos cap. 23, scribitur; 'Apostolis adhuc apud Judaeos, Christi sanguine recenti, phantasma Domini corpus asserabatur.' [tom. ii p. 197 ed. Vallars.] COTEL. Cf. Ep. ad Smyrn. § 4, et Origen. c. Celsum, ii 16, p. 402 tom. i ed.

Ben. Ignatius vestigiis Johannis Apostoli instat, qui contra Docetas egerat, necnon contra eos qui simul cum Evangelio cultum Judaicum retinebant. Cf. Lueckium, *Commentar über die Briefe des Evangelisten Johannes*. p. 69 sq. ed. secundae. Phrasin τὸ δοκεῖν quod spectat, cf. Ep. ad Smyrn. §§ 2, 4. Plato in Gorgia, § 174, πάντες μᾶλλον ἀνδρὶ μελετητέον οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθὸν ἀλλὰ τὸ εἶναι. Mire Syrus, in *εὐρροπῇ*, Cureton. p. 246.

ib. αὐτοὶ ὄντες] Similes paronomasias habes, Ep. ad Rom. § 8, θελήσατε, ἵνα καὶ ὑμεῖς θεληθῆτε, ad Smyrn. § 5, ὅν τινας ἀγνοοῦντες ἀγνοοῦνται, μᾶλλον δὲ ἡρνήθησαν ὑπ' αὐτοῦ ad Polyc. Inscr. ἐπισκόπῃ . . . μᾶλλον ἐπεσκοπημένῃ ὑπὸ Θεοῦ.

6. ἄρα οὐ καταψεύδομαι τοῦ Κυρίου;] Vossius levi mutatione emendat [ἀρὰ οὐ]. Sed lectio Cod. Med. [et Casan.] quam Vet. Int. sequitur, retinenda videtur: et merito quidem, si verba interrogative accipiantur. SMITH. Sensus: *nonne ego falsa de Domino loquor, si illi,*

ipsius, in Christo Jesu, sine quo verum vivere non habemus. Joh. iii 36,
xiv 6.

X. Si autem, quemadmodum quidam sine Deo existentes (hoc est, infideles) dicunt, secundum videri passum esse ipsum; ipsi existentes secundum videri; ego quid vinctus sum? quid autem et^a oro cum bestiis pugnare? Gratis^x igitur morior: ergo non reprehendor mendacii a Domino. ^a et deest
C. C.
1 Cor. xv 32.
^x sine causa
Gratis
C. C.
S. Matt. xv
13.

XI. Fugite ergo malas propagines, generantes fructum mortiferum; quem si gustet quis, statim moritur. Isti enim non sunt plantatio Patris.

veram Christi mortem negantes, vera loquuntur? Mors mea ipsa falsae doctrinae est praedicationis. Si vero post ἀπα colon ponas, vertendum erit: profecto, non falsa loquor de Domino. HEFEL. Interpol. *δωρεάν οὐκ ἀποθήσκω* ἀπα καταφύδομαι τοῦ σταυροῦ τοῦ Κυρίου. Aldrich. quem sequitur Hornemannus, punctum interrogationis ad ἀποθήσκω positum mavult: certe de Domino mendacium non fingo. Ruchatus vertit, *C'est donc inutilement que je meurs. Je mens donc en faveur du Seigneur.* Woher. quem in ed. sec. Hefel. secutus est, *Also sterbe ich vergeblich? Also rede ich sogar vom Herrn lügenhaft?* Chevallier. cum Wakio, *Then shall I die in vain. Verily I lie not against the Lord.* In Excerpt. e Severo ap. Cureton. p. 246, *In vain then do I die. I belie therefore the Lord.* Fragment. p. 235, *Why do I speak falsehood respecting our Lord?* Armenius quoque particulam negativam non agnoscit.

8. παραφύδας,] Armenius, *Fugite, fratres, a talibus gominibus malorum.* Cf. Epiphanius, xxx 18, τὰς δὲ ρίζας τῶν ἀκαθαρτῶν παραφύδας.

9. θανατηφόρον,] Satis purus scriptor Artemidorus Daldianus, Ignatio nostro suppar, iv 59, ἡ μὲν ἐλαία θανατηφόρος οὖσα τετήρηται. *Oleam* (in somnio visam) *mortiferam esse observatum est.* S. Jacob. iii 8, μεστὴ τοῦ θανατηφόρου. PEARSON. τῆς θανατηφόρου διδασκαλίας, Ep. Synod. Antioch. ap. Routh. Rel. Sacr. iii 304. Hermas, Past. II xii 2, *'Mortifera est enim haec cupiditas mala.'* III ix 26, *'Sicut enim mortiferum est hominibus serpentum venenum.'* ib. γέννηται] Russel. et Hornemannus cum Vossio γέννηται. Cod. Laur. exhibet γέννηται, correctionem certissime a prima manu factam, de qua Salvinius tacet. Quoad sententiam, conf. Ep. ad Philad. § 3.

10. παρ' αὐτὰ] Salvinius reponit παπαντικα, quod ap. Interpol. legitur. Sed nihil mutandum. Hesych. πάπαντα: παραχρήμα, εὐ-

Πατρός· εἰ γὰρ ἦσαν, ἐφαίνοντο ἂν κλάδοι τοῦ σταυροῦ, καὶ ἦν ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν ἀφθαρτος, δι' οὗ ἐν τῇ πάθει αὐτοῦ προσκαλεῖται ὑμᾶς, ὄντας μέλη αὐτοῦ. Οὐ δύναται οὖν κεφαλὴ χωρὶς γεννηθῆναι ἄνευ μελῶν, τοῦ Θεοῦ ἔνωσιν ἐπαγγελλομένου, ὅς 5 ἐστὶν αὐτός.

Repetit monitum de charitate et concordia, et preces eorum exposulat.

IB'. Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἀπὸ Σμύρνης, ἅμα ταῖς συμπαρούσαις μοι ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, οἱ κατὰ πάντα με ἀνέπαισαν σαρκί τε καὶ πνεύματι. Παρακαλεῖ ὑμᾶς τὰ δεσμά μου, ἃ ἔνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ 10 περιφέρω, αἰτούμενος Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. Διαμένετε ἐν τῇ ὁμονοίᾳ ὑμῶν, καὶ τῇ μετ' ἀλλήλων προσευχῇ. Πρέπει γὰρ ὑμῖν τοῖς καθ' ἓνα, ἐξαιρέτως καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, ἀναψύχειν τὸν ἐπίσκοπον εἰς τιμὴν Πατρὸς, Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἀποστόλων. Εὖ- 15 χομαι ὑμᾶς ἐν ἀγάπῃ ἀκοῦσαί μου, ἵνα μὴ εἰς μαρτύ-

θίως, παραντίκα. Suid. ἐξ ὑπογίου. Cf. Polyb. XXXVIII iii 11. Scriptura per duas voces melior est. Vid. Dorvillium ad Charit. p. 388. Consortes particulae temporis sunt κατ' αὐτό, ἐξ αὐτῆς. Lobeck ad Phrynich. p. 47. Klausen. ad Aesch. Agam. 683 distinguit παρ' αὐτά, *similiter*, et παραντά, *statim*. Int. Syrus. *immediately*.

ib. *φυρεῖα*] Respicit ad Matt. xv 13, et sapida (si quid ego sentio) metaphora utitur. Nonne enim optime quadrant plantatio, rami, arbor crucis, et fructus? COTEL. Hammondus c. Blondellum, p. 36, Gnosticos intelligit.

1. τοῦ σταυροῦ.] Male Interpol. τοῦ Πάτρος. Metaphora hac de arbore crucis plusquam semel

usus est S. Ignatius. SMITH. Cureton. p. 235, *and their fruit would have continued incorruptible in the passion of the cross of your Lord, whose members ye are*.

3. προσκαλεῖται] Interpol. ὑμᾶς παρακαλεῖ Χριστὸς εἰς τὴν αὐτοῦ ἀφθαρσίαν, διὰ τοῦ πάθους αὐτοῦ.

5. τοῦ Θεοῦ ... ὅς ἐστὶν αὐτός.] Haec et quae praecesserunt, aut non habuit in suo Cod. Interpol., aut non intellexit. Sed non omisit Vet. Int.; quae suo in libro ita reperiisse existimo, ὅς ἐστὶν αὐτός. Eaue proculdubio vera est scriptura. VOSSIUS. Fortasse hoc vult B. Martyr, *qui Deus est ipse Christus*. SMITH. Voss. et Galland. mallent δ, Aldrichius vel δ vel

Si enim ^γ essent, apparerent utique rami Crucis, ^γ Si utique
et esset utique fructus illorum incorruptibilis :
per quem, in passione ipsius, advocat vos, existen-
tes membra ipsius. Non potest igitur caput
nasci sine membris ; Deo unionem repromittente,
quod ² est ipse.

² quae C. C.

XII. Saluto vos a Smyrna, cum compraesentibus mihi Ecclesiis Dei ; qui secundum omnia me quiescere fecerunt carne et spiritu. Deprecantur vos vincula mea, quae pro Jesu Christo
fero, petens Deo frui. Permanete in concordia vestra, et ea quae cum adinvicem oratione. Decet enim vos singulos, praecipue et Presbyteros, refrigerare Episcopum, in honorem Patris, Jesu Christi, et Apostolorum. Oro vos in charitate

Eph. vi 20.
Col. iv 3,
18.

7. Nihil autem mutationis opus esse, in ed. secunda vidit Hefelius, qui tamen in ed. quarta δ in textum admisit. Non de Divina Natura, sed de Unione Dei ab Ipso non discrepante intelligit Dresselius, qui conjicit $\delta\epsilon\varsigma$.

8. $\sigma\upsilon\mu\mu\alpha\rho\acute{o}\upsilon\sigma\alpha\iota\varsigma\ \mu\omicron\iota$] Ita recte Interpol. et Int. Vet. In Cod. utroque $\mu\omicron\upsilon$.

ib. $\alpha\delta\ \kappa\alpha\tau\grave{\alpha}\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$] Si quis ad Grammatices canones restringere ista velit, legendum fuerit, $\alpha\delta\ \kappa\alpha\tau\grave{\alpha}\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$. Sed retinenda est haec lectio, quam etiam Vet. Int. agnoscit. *Ecclesia* enim pro illis, qui *Ecclesiae* erant membra. Non adfirmarem haec, nisi toties viderem in Ignatio istam loquendi formulam occurrere. VOSSIUS. Interpol., majoris explicationis causa, ut constructio inde salva fieret, et quidem non inficete, $\kappa\alpha\iota\ \alpha\iota\ \eta\gamma\acute{o}\upsilon\mu\epsilon\tau\alpha\iota$. SMITH. Gal-

landius $\alpha\delta$; sed non est mutandum. Ignatius enim hic ad missos ecclesiarum illarum advertit. HEFELIUS.

10. $\tau\grave{\alpha}\ \delta\epsilon\sigma\mu\acute{\alpha}\ \mu\omicron\upsilon$,] S. Paulus ad Eph. vi 20, ad Col. iv 3, 18, ut adhortationes suae in animis lectorum stimulum relinquerent, suorum meminit vinculorum.

11. $\pi\epsilon\pi\epsilon\phi\acute{\epsilon}\rho\omega$,] Vid. supra Ep. ad Eph. § 11.

13. $\acute{\epsilon}\xi\alpha\rho\acute{\epsilon}\tau\omega\varsigma\ \kappa\alpha\iota$] Legendum videtur $\kappa\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\xi\alpha\rho\acute{\epsilon}\tau\omega\varsigma$.

14. $\alpha\lambda\upsilon\psi\acute{\iota}\chi\epsilon\upsilon$] Vox ab Apostolo Paulo sumpta, 2 Tim. i 16, et a vetustissimis Scripturis Christianis saepissime usurpata. PEARSON.

15. $\kappa\alpha\iota\ \tau\acute{\omega}\nu\ \alpha\pi\omicron\sigma\tau\omicron\lambda\omega\upsilon$.] In Cod. Laur. legimus particulam $\kappa\alpha\iota$, a Salvino praetermissam, ideoque, ut videtur, a Russelio uncinis inclusam.

16. $\epsilon\iota\varsigma\ \mu\alpha\rho\tau\acute{\upsilon}\rho\iota\omicron\upsilon$] Cf. Ep. ad Philad. § 6, $\acute{\iota}\nu\alpha\ \mu\grave{\eta}\ \epsilon\iota\varsigma\ \mu\alpha\rho\tau\acute{\upsilon}\rho\iota\omicron\upsilon$ $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\ \kappa\acute{\eta}\tau\eta\sigma\omega\mu\epsilon\tau\alpha\iota$.

ριον ὧ ἐν ὑμῖν γράψας. Καὶ περὶ ἐμοῦ δὲ προσεύχασθε, τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης χρῆζοντος ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναί με τοῦ κλήρου οὐ περίκειμαι ἐπιτυχεῖν, ἵνα μὴ ἀδόκιμος εὐρεθῶ.

Salutatio-
nes et Va-
ledictio.

ΙΓ'. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη Σμυρναίων καὶ 5
Ἐφεσίων. Μνημονεύετε ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν
τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας· ὅθεν καὶ οὐκ ἄξιός εἰμι
λέγεσθαι, ὧν ἔσχατος ἐκείνων. Ἐρρωσθε ἐν Ἰησοῦ
Χριστῷ, ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ ὡς τῇ ἐντολῇ,
ὁμοίως καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ· καὶ οἱ κατ' ἄνδρα ἀλλή- 10
λους ἀγαπᾶτε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. Ἀγνίζετε ὑμῶν

1. ἐν ὑμῖν γράψας.] Pseudo-Ignatius hic reposuit, ὑμῖν γράψας, omisso praepositione. Quod tamen non erat opus. Nam non hoc minus rectum est quam alterum, et idem prorsus valet. Obviae sunt apud optimos etiam auctores id generis locutiones. VOSSIUS. Quoad exemplum illud similis locutionis ab Ep. ad Rom. § 3 ductum, fallitur vir doctus; ibi enim Interpolator, etiam in ed. Vossiana, ἐβασκάνετε οὐδενί, et Cod. Colbert. ἐβασκάνετε οὐδένα. Bunsenius conferri jubet ἐν οἷς ἐλάλησα, in Ep. ad Philad. § 6.

3. οὐ περίκειμαι] Vet. Int. *qua conor*: fortean mendose pro *conor*, i. e. *circumdor*, *cingor*: *quae me*, morte appropinquante, *circumstat*. Alter Int. *cui subiaceo*. Vedelius legit *παράκειμαι*, *propinquus*, *vicinus sum*; et interpretatur, *quam prope diem consequar*. Non vero mihi displicet prior lectio, quam Cod. Med. et Vulgati prae se ferunt. An *ὑπόκειμαι* vel *πρόκει-*

μαι? SMITH. Cotel. interpretatur, *ad quam assequendam jam destinor*: Hefelius, *quae me*, morte appropinquante, *circumstat*; in ed. quarta vero, *sortem qua circumdatus sum*. Armenius, *portiones ad quas vocatus sum*. Bunsenius conjicit *ὅπερ ἔγκειμαι ἐπιτυχεῖν*.

5. ἡ ἀγάπη Σμυρναίων] i. e. Smyrnaei. PEARSON. Cf. supra, § 3, et Ep. ad Smyrn. § 12, ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν.

8. λέγεσθαι.] Subintellige *ποιμὴν* sive *Episcopus*: quod ob modestiam reticet. Vide Ep. ad Smyrn. § 11, et ad Eph. § 21. SMITH. Cum Smitho facit Hornemannus: Vedelius vertit, *unde esse non dignus sum qui dicar*, cum *sint eorum ultimus*; eumque sequuntur Cotel. Ruchat. Wakius, Chevalier. Wocherus. Armenius, *cuius non sum dignus vocari apostolus*.

9. ὡς τῇ ἐντολῇ.] Si Vet. Int. fidendum sit, addendum fuerit τοῦ Θεοῦ. Sed neque id necessarium; neque ita sancte

audire me, ut non in testimonium sim in vobis scribens. Sed et pro me orate, ea quae a vobis, charitate indigente in misericordia Dei, ad dignificari me haereditate, qua conor potiri, ut non ^{1 Cor. ix 27.} reprobis inveniar.

XIII. Salutat vos charitas Smyrnaeorum et Ephesiorum. Mementote in orationibus vestris ejus quae in Syria Ecclesiae; unde non dignum dici, existens extremus illorum. Valet in ^{1 Cor. xv 9.} Jesu Christo; subjecti Episcopo, ut Dei mandato, similiter et Presbyterio. Et singuli adinvicem diligite in impartibili corde. Castificate vestrum meum spiritum, non solum nunc, sed et quando

semper Interpres Graeca reddidit, quin et aliquando verbum unum, aut alterum, quamvis raro, de suo admensus sit. VOSSIUS. Cf. Ep. ad Smyrn. § 11, κατὰ θέλημα δὲ κατηξώθη, ubi alia hujus dictionis exempla notavi.

II. Ἀγνίζετε ὑμῶν τὸ ἐμὸν πνεῦμα,] Int. Vet. sensu nullo. Unde apparet vetustissimum hoc in Graecis Codd. mendum. Inde Interpol. sic emendare conatus est: Ἀσπάζεται ὑμᾶς τὸ ἐμὸν πνεῦμα, ut in Ep. ad Rom. [§ 9] scribitur, quod ab hoc loco alienum est, ut ex sequentibus patet. Lux autem aliqua nescio quo modo ex vulgato Int. Lat. qui sic reddidit: *Castificet vos spiritus meus*: ut recte videretur levi mutatione hunc locum restituisse Vossius, dum legit Ἀγνομαι ὑμῶν τὸ ἐμὸν πνεῦμα. Vid. Ep. ad Eph. § 8. Nam si illic retineatur ἀγνίζομαι, hic legendum ἀγνίςται. PEARSON. Arndtius putat Ignatium

ἀγνίςται, i. e. ἄγνωμά ἐστι, scripsisse; Coteler. et Smith. ἀγνίζηται, ad quorum mentem locum interpretantur Horne-mannus, *expiet vos vita mea*, vel *pro vestra salute me devoveo*; Wakius et Chevall. *My soul be your expiation*; Woher. *Durch euch möge meine Seele gesühnet werden*. Holstenius, *Purificate vos meum spiritum*. Longe a textu Graeco abit Armenius, *Desiderio tenetur erga vos spiritus meus*. Hefelius mallet Ἀγνίζηται ὑφ' ὑμῶν, *Lustrari a vobis debet spiritus meus*. Cf. p. 292 l. 3. Dresselius dedit Ἀγνίςται e Cod. Casan. in quo, diphthongo ai erasa, manus sec. scripsit ἀγνίςται; et adjunxit [ὑφ'] hortante Franzio. Beyerus lectioni Interpolatoris, Ἀσπάζεται ὑμᾶς κ. τ. λ. longe majorem veritatis speciem tribuit. Dissert. Hist. Crit. Lips. 1722, p. 54. Ruchatus Cod. Laur. lectionem tuetur, hoc scilicet sensu, *Purifiez votre esprit, qui est aussi le*

τὸ ἐμὸν πνεῦμα, οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ ὅτ' ἂν Θεοῦ
ἐπιτύχω. Ἔτι γὰρ ὑπὸ κίνδυνόν εἰμι· ἀλλὰ πιστὸς
ὁ Πατὴρ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ πληρῶσαί μου τὴν αἴτη-
σιν καὶ ὑμῶν, ἐν ᾧ εὐρεθείητε ἄμωμοι.

mien ; et non seulement il l'est ' veut donc faire entendre aux
à présent, mais aussi quand ' Tralliens, que leur âme est la
j'aurai obtenu Dieu. ' S. Ignace ' sienne, c. d. qu'il les aime ten-

utique Deo fruar^y. Adhuc enim sub periculo sum : ^{y sed et quum Deo}
 sed fidelis Pater in Jesu Christo^z implere petitio- ^{utique fru-}
 nem meam et vestram ; in quo inveniamini inco- ^{ar. C. C.}
 inquinati. ^{in Christo}
Jesu C. C.

' drement, comme lui-même, et ' qu'il s'intéresse à leur salut ' autant qu'au sien propre, et	' qu'il aura toujours ces senti- ' ments pour eux, et pendant sa ' vie, et après sa mort.'
---	--

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ ἡλεημένῃ ἐν
μεγαλειότητι Πατρὸς ὑψίστου, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ μόνου Υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκκλησίᾳ ἡγαπημένῃ καὶ πε-
φωτισμένῃ ἐν θελήματι τοῦ θελήσαντος τὰ πάντα ἃ
ἐστὶν κατὰ ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἥτις καὶ προκάθηται ἐν τόπῳ χωρίου Ῥωμαίων,

1. ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ.] Cod. Caiensis, 'EPISTOLA IGNATII TERTIADecIMA, AD ROMANOS. 'Quanto desiderio captat mori pro Christo, et quod non im- pediant passionem ejus.' Haec ad Romanos, sola ex S. Ignatii Epistolis genuinis in Codd. Laur. et Casan. non legitur. Exstat autem in Cod. MSto 1451, olim 460, Bibliothecae Colbertinae, e quo Ruinartus, mortuo jam Pearsono, eam evulgavit anno 1689, in Appendice ad Acta Primorum Martyrum Genuina atque Sincera. Legebatur antea in Versione veteri Latina, cui ab Us-serio jam olim publici juris factae, apprime consonus est textus Graecus. Quod in Codd. desideraretur, forsitan in causa fuit argumentum Epistolae a caeteris diversum. In hac Epistola, necnon in ea ad Polycarpum, minus inter se variant Recensionum duarum lectiones. Per totam Epistolam Metaphra-stes haud pauca omittit, necnon lectionis varietatem praebet.

2. ΙΓΝΑΤΙΟΣ] Hujus Epi-stolae duae exstant. ut Syriacae, ita quoque Armeniaca Versionis Recensiones. Syriaca utra-que reperitur in Curetoni libro, altera, pp. 40, 230, altera Actis Ignatii inserta, sed perquam manca, pp. 224, 254. Armeniaca vero altera in ed. Epp. Const. p. 85, altera in Martyrio hujus Patris exhibita est, quod legitur in Vitis Sanctorum, x 95, Venet. 1810-14. PETERMAN. ib. Θεοφόρος,] Addit Symeon Metaphrastes, qui integram hanc Epistolam citat, *ἐπιστομὸς τῆς ἐν Ἀρριοχελῇ ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας*. Et plane contra morem Ignatii, et saeculi. VOS-SIUS. Injuste Baurus arroganti-ae arguit Ignatium quod hoc cognomento usurpet; Chri-stianos enim universos eodem nomine ornat, Ep. ad Eph. § 9. Vocem Θεοφόρος de Domino nostro Jesu Christo usurpasse Basilium, docet Suicerus, quem usum admittere volebat Cyrillus Alex. quia nomine isto cal-lide abutebatur Nestorius. Vid.

AD ROMANOS.

IGNATIUS, qui et Theophorus ^a, habenti propi- ^{a Theophe-}
tiationem in magnitudine Patris altissimi, et Jesu ^{rus C. C.}
Christi solius Filii ipsius, Ecclesiae dilectae et
illuminatae in voluntate volentis omnia quae sunt
secundum dilectionem Jesu Christi Dei nostri
(quae et praesidet in loco chori Romanorum, digna

Barrovium, Homil. 24 in Sym-
bolum Apostolicum.

ib. ἡλεμμένη] Cod. Nydprucc.
contra aliorum consensum, εὐ-
λογημένη legit. USSER. Ex-
emplar Symeonis Metaphr. in
Bibliotheca Parisiensi ἡλεμμένη.

3. μεγαλειότητι] Vox de Deo
usurpata a S. Petro, 2 Ep. i 16,
et a S. Luca Evangelista, ix 43;
de Christo, Orig. in Jo. 81 A,
122 E, [ed. Huet. tom. iv
87 E, 131 C ed. Ben.] c. Cel-
sum, pp. 150, 323; [ed. Spen-
cer.] Clem. Alex. vocat μεγαλείον
κράτος. [Strom. vi 16, p. 809
ed. Potter.] Tertullian. 'Deus
'summum magnum.' [adv. Mar-
cion. i § 3.] PEARSON.

ib. Πατὴρ ὑψίστου,] Ὑψιστος
proprium Dei epithetum: unde
δ Ὑψιστος idem quod Deus,
Act. vii 48, et Christus Ὑψὶς
Ὑψίστου, Luc. i 32. PEAR-
SON. Ita MS. non, uti Cle-
ricus, ὑψίστου Πατὴρ. In ver-
sione Fragmenti hujus Episto-
lae a Syro in Mart. Ignatii
conservati, Curetonus non ag-
noscit Πατὴρ. to her who is
magnified in the greatness of
the Most High. p. 254.

ib. καὶ Ἰησοῦ] Haec usque ad
ἡμῶν l. 6 ap. Int. Syrum non
leguntur. Fragmentum autem,
p. 254, locum exhibet integrum.

4. μόνου Χριστοῦ αὐτοῦ,] Ita Cod.
Colbert. ad cuius fidem et
scripturam Clericus non revo-
cavit lectionem Cotelieri τοῦ
μονογενοῦς αὐτοῦ Χριστοῦ.

ib. ἡγαπημένη] Caeteri Graeci
Codd. ἡγιασμένη. Cum Cod.
Colbertino consentiunt Sym. et
Vet. Int. SMITH.

5. θελήσαντος] In vulgatis ποι-
ήσαντος. Sed lectio prior integra
est, nec immutanda: quippe ad
mentem S. Ignatii in Ep. ad
Magn. § 3, Εἰς τιμὴν οὖν ἐκείνου
τοῦ θελήσαντος. Mutavit autem
Interpol. ad vitandam, ut puta-
bat, παντολογίαν, quia τὸ θελήματι
praecessit. SMITH. Frag-
mentum ita interpretatur Cure-
tonus: *by the will of God who
bindeth and holdeth all, and
the love of Jesus Christ.* p. 254.

7. ἥρις καὶ] Particulam καὶ
omittunt Codd. vulgati, neque
restituit Clericus.

ib. προκαθήμεναι] Eustathius in
Dionysium, p. 118, [ed. Steph.]
de Antiochia, ἐξ ὧν αὕτη ἡ τῆς

ἀξιοθέος, ἀξιοπρεπής, ἀξιομάκαριστος, ἀξίειπαινος,
ἀξιεπίτευκτος, ἀξίαγνος, καὶ προκαθμένη τῆς ἀγάπης,

κοίτης Συρίας προκαθμένη. Edictum exstat apud Johannem Antiochenum : Ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μητροπόλει, ἱερᾷ καὶ ἀσύλῳ, καὶ αὐτονομῳ, καὶ ἀρχούσῃ, καὶ προκαθμένη τῆς ἀνατολῆς, Ἰουλίος Γάιος Καίσαρ, κ.τ.λ. p. 278. [ed. Oxon. 1691.] PEARSON. Curetonus, p. 230, *her who presideth*. Fragm. p. 254, *her who has the first seat*.

ib. ἐν τόπῳ χωρίου Ῥωμαίων,] *In ipsa urbe Roma cum suburbiiis*. Libanius in Dianam, p. 666, [tom. ii ed. Morell.] de Atheniensibus, *δοῦν δὲ δύνου σφίσι πλείστου ἀξίῳ χωρίῳ, Πειραιῶς τε καὶ τῆς Ἀκροπόλεως*. Smyrn. Decret. ed. Oxon. p. 15, *τὸ χωρίον Παλαιαγογησίῳν*. Orig. in Johan. 159 E. [ed. Huet. iv 172 A ed. Ben.] *ἐκεῖ τοῦ τόπου χωρίου παρακλήσεως*. I Cor. i 2, *ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν*, idem quod ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ. II Cor. i 1. Non infrequenter nomen civitatis aut incolarum τῷ τόπῳ adjungitur; ut in titulo Epistolae, quam Abgarus Princeps Edessae ap. Euseb. H. E. i 13 inscripsit *Jesu Σωτῆρι ἀγαθῷ, ἀναφανέντι ἐν τόπῳ Ἱεροσολύμων* h. e. *praecipue quidem Hierosolymis et locis circumvicinis*. Χωρίον veteri Glossario *villa et rus*. An legebat Vet. Int. *χοροῦ* an *χώρου*? Judaei urbem incolebant tempore Augusti, Josephus xvii 12; [ed. Basil. XVII xiii 1, p. 783 ed. Hudson.] trans Tiberim, Philo Legat. ad Caium, 1014 C [ed. Turneb. et Hoeschel. Tom. ii 568 ed. Mangey.] Christiani autem, non tantum

in urbe trans Tiberim, sed in suburbiiis. PEARSON. *Barbaram* hanc locutionem ἐν τόπῳ χωρίου Ῥωμαίων putat Casaubonus, Exercit. xvi ad Annales Baronii, Num. 150, *cujus auctoritate fretus Vossius ex Int. Vet. reponit χώραν*: et fatendum est S. Ignatium choris etiam alibi comparare Christianorum coetus. Usserius contra suspicatur Int. Vet., Graeca voce retenta, *choris* scripsisse. Meibomius, Praef. ad Dialog. de Proportionibus, pro *χωρίου* audacter et infelicitur restituit *κυρίον*. Has conjecturas improbant Smith. et Clericus, quorum ille explicationem Pearsoni accipit, monetque non opus esse ut illa ad regiones suburbicarias referatur, quod suave aliquorum insomnium est; hoc enim esset res diversorum saeculorum contra fidem historiae commiscere. Windischmannus, Meibomii conjecturae haud iniquus, censet Ignatium simplex nomen Ῥώμῃ ideo circumscribere voluisse, quia in immensum temporis Urbe Christiani plerique in uno loco, τόπῳ, regionis urbanae commorabantur, et sic proprium quasi oppidum formabant. Vindic. Petr. p. 70. Vedelius comparari jubet S. Lucae ix 10, *locum nequamquam parallelum*; ibi enim vocem ἔρημον habemus additam, quam in Evangelista laudando praetermittit editor Genevensis. Curetonus, p. 230, *in the place of the country of the Romans*. p. 254, *in the place of the Ro-*

Deo, digna decentia, digna beatitudine, digna laude, digne ordinata, digne casta, et praesidens

mans. Bunsenius, *quae in dignitate sua, seu officio episcopali praesidet regioni Romanorum.*

1. ἀξιώθεος,] Nisi parum admodum fiderem auctoritati Symeonis Metaphrastae, et ego possem credere omnia haec epitheta spuria esse. Sed cum vel ex hac sola Ep. adpareat, Logotheten istum non multo sanctius Ignatium tractasse, quam fecerit Pseudo-Ignatius, nulla est ratio, cur ei plus tribuamus, quam alteri. Veteris Int. auctoritas major mihi est, et hic, et ubique, quam istorum duorum. Praeterea si composita haec epitheta cujusquam aures offendant, nae ille parum versatus sit in primorum Christianorum scriptis legendis. Quantopere delectati sunt illi talibus vocabulis, vel sola Clementis Ep. ad Rom. testari possit. Sed neque Barnabae, et Polycarpi Epistola, iis plane destituuntur. Quod si Ignatius magis ea insectatur, quam alii, cogitandum, non omnibus esse eundem in scribendo genium. Neque etiam Christianitas hoc requirit, ut una omnibus sit dictio; praesertim in re diversa. Vide Ep. ad Eph. ubi similia epitheta in Ephesios congesta invenies. VOSSIUS. Haec novem epitheta non agnoscuntur a Symeone Metaphr. in Codd. Laur. et Paris. ubi legimus . . . . . Ῥωμαίων, ἢ καὶ δασάβομαι κ. τ. λ. eaque praetermittit Wakius.

ib. ἀξιοπρεπής,] Aliter Syrus. ap. Curetonum, p. 230, *worthy*

of life. p. 254 vero, *worthy of His splendour.*

ib. ἀξίωμαος,] Post hanc vocem Curetonus inserit ἀξιομνημόνευτος ex Inscript. Ep. ad Tarsenses, et mox omittit ἀξίωμαος, pro qua voce Bunsenius rescribit ἀξίωμαος = ἀξιώλογος.

2. ἀξιοπνευκτος,] Cod. Colbert. ἀξιοπνευκτος ἀξίωμαος. Mire Vedelius, *dignissima quae invisatur.* Melius Ruinartus, *digna quae voti compos fiat.* Curetonus, p. 230. *worthy of happiness.* p. 254. *worthy of those things which she asketh.* Petermannus, *digna assequi desideria.* Int. Vet. legebat ἀξιοπνευκτος, eamque veram lectionem esse perhibet Ruchatus. Cod. Nydrpruce. ἀξιοπνευκτος, ἀξίωμαος.

ib. προκαθμένη τῆς ἀγάπης,] Pulchra ἀγαπάλας, et a nostro saepius usurpata. Dixerat, *ἦτις προκαθῆται ἐν τῷ φ.* *quae in loco maxime praesidebat;* nunc eandem *in charitate* etiam *praeminere* Ecclesiam ostendit; et inter reliqua epitheta sane praeclara has etiam laudes inserit, quod inter reliquas Ecclesias Romana in operibus misericordiae et charitatis eminebat. Id vero nos docet Dionysius Corinthiorum Episcopus in Ep. ad Rom. 55 post hanc anno scripta, apud Euseb. H. E. iv 23, Ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἡμῖν ἔθος ἐστὶ τοῦτο, πάντας τοὺς ἀδελφοὺς ποικίλως εὐεργετεῖν, ἐκκλησίαις τε πολλαῖς ταῖς κατὰ πᾶσαν πόλιν ἐφόδια πέμπειν . . . πατροπαράδοτον ἔθος Ῥωμαίων Ῥωμαῖοι διαφυ-

Χριστώνυμος, Πατρώνυμος, ἦν καὶ ἀσπάζομαι ἐν
ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ Πατρὸς, κατὰ σάρκα
καὶ πνεῦμα ἡνωμένοις πάσῃ ἐντολῇ αὐτοῦ, πεπληρω-
μένοις χάριτος Θεοῦ ἀδιακρίτως, καὶ ἀποδυλισμένοις
ἀπὸ παντὸς ἀλλοτριῶν χρώματος, πλείστα ἐν Ἰησοῦ 5
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἀμώμως χαίρειν.

Deside-
rium vi.

Α'. ΕΠΕΙ εὐξάμενος Θεῷ ἐπέτυχον ἰδεῖν ὑμῶν

λάττοντες. Vide ibi plura. PEAR-
SON. Cf. Routh. Reliq. Sacr.
i 179, 185. Hefelius reddit,
praesidens universo coetui Chri-
stianorum; cuius sensus uti-
nam exempla dedisset magis
ad rem quam προκαθημένη τῆς
ἀνατολῆς ex Jo. Antioch. p. 278,
Oxon. 1691, et προκαθεζομένη τῆς
ἐφας e Greg. Naz. Orat. xliii 14.

ib. τῆς ἀγάπης] Curetonus, [ἐν]
ἀγάπῃ, καὶ πεπληρωμένη ἐν νόμῳ
Χριστοῦ ἀμώμως πλείστα χαίρειν.

1. Χριστόνυμος,] Smithus,
post Voss. mallet Χριστόνομος,
uti cum Vet. Int. legisse vi-
dentur Syrus et Armenius. Sed
melioiorem esse lectionem Cod.
Colbert. ostendit sequens ver-
bum Πατρώνυμος.

ib. Πατρώνυμος,] Haec usque
ad χρώματος, non agnoscit E-
pist. Int. Syrus. Fragmentum
ita exprimit versio Curetoni-
ana: *in the name of the Father*
I . . . ; and in the name of the
Son, in the flesh and mixed with
the Spirit, I, who am supported
in all the commandments of God
by His grace and His mercy,
without division and purged
from all strange things, more
especially through Jesus Christ
our God, blameless, peace and
joy I give. p. 254.

2. κατὰ σάρκα] Forte excide-
bat particula τοῖς, (quam tamen
non agnoscit Vet. Int.) quae in
vulgatis reperitur: quod vide-
tur elegantius. SMITH.

3. ἡνωμένοις] Symeon Meta-
phr. in Codd. Paris. ἡνωμένην.

ib. πάσῃ ἐντολῇ] Vet. Int. le-
gebat ἐν πάσῃ, quod fortasse
suppleri debet. SMITH.

4. ἀδιακρίτως,] Haec imitatus
est Clemens Alex. 95, ἀδιακρί-
τως ἐνταῦθα ἡραβωνισμένους.
[Paedag. i 6, p. 115 ed. Potter.
qui interp. *absque ullo discrimi-*
mine.] PEARSON.

ib. ἀποδυλισμένοις] Int. no-
ster *abstractis* reddidit; Vetus
vulgatus, *ablutis*; Morelius ma-
gis proprie, *expurgatis* ac *de-*
faecatis exposuit. Notum enim
est ex Matt. xxiii 24 quid sit
διυλίζειν τὴν κώνωπα. USSER.
Ab omni admixtione haeretici
dogmatis purgatis: allusione
ad lepram facta, quae colorem
morbidum, debitaque crasi
contrarium, corpori inducit.
SMITH. Cf. Ep. ad Philad.
§ 3.

7. Ἐπεὶ εὐξάμενος] Omnino
legi oportet cum utroque In-
terprete *εὐεξάμενος, deprecans*.
Hac voce composita antea uti-
tur S. Ignatius. Librarius vero,

in charitate ^b, Christi habens legem, Patris nomen ; ^b caritate
 quam et saluto in nomine Jesu Christi, filii Pa-
 tris) secundum carnem et spiritum unitis in omni
 mandato ipsius, impletis gratia Dei indivisim,
 et abstractis ab omni alieno colore ; plurimum
 in Domino Jesu Christo Deo nostro immaculate
 gaudere.

I. DEPRECANS Deum, attigi videre vestras

qui perperam dividebat, ad connectendum sensum, et ne oratio contra regulas Grammaticae suspensa videretur, particulam γάρ post δεδμενός sustulit, quam retinet uterque Interpretres. SMITH. Vedel. Us- ser. et Dresselius, επευξόμενος, et sic Symeon Metaphr. quoque in Codd. Paris. Vox autem composita non nisi in Mart. Ign. §§ 2, 7, legitur. Int. Syrus. ap. Cureton. p. 230, *Long since have I prayed to God that I might be accounted worthy to behold your faces.* Fragn. p. 254, *I have prayed, and it has been granted to me, that I should behold their faces.* Bunsenius e Syro restituit, Πάλαι επευξόμενος . . . επιτυχείν.

ib. επέντυχον ιδεΐν] Mos loquendi imposuit viris doctissimis, ut locum hunc immutatum irent. Et certe quis est, qui ex his verbis non colligat, Ignatium Romae fuisse, quum ista scriberet? Atqui Smyrnae haec sunt exarata, ut ex tota Epistola constat ; non tantum ex fine. Quod eo magis dico, ne quis putet, epilogum esse spurium. Ait autem Ignatius, esse precibus suis a Deo impetrasse, ut Christianos illos,

qui Romae erant, aliquando videat. 'Επέντυχον autem vertit vetus translator, attigi : nimirum, quod scopum attingere proprie hoc vocabulum significet. Sed quis sic loquentem hic intelligat? Rectius alter eo recentior interpres, et ipse tamen vetus, reddidit merui ; et ita ubique. Non defuere tamen viri docti, qui hanc verbi ejus interpretationem, tanquam ineptam, exploserint. Quod forsitan illis non excidisset, si scivissent, mereri non tantum significare αξιωϋσθαί, sed et τυγχάνειν. Plinius Junior : [Ep. i 8] 'Sequi enim gloria, non appeti, debet : nec si casu aliquo non sequatur, idcirco quod gloriam non meruit, minus pulchrum est.' Passim hoc verbi ita sumitur. VOS- SIUS. Pro επέντυχον Junius forte legendum existimat επιτυχών vel επιτυχώς : nisi forte interpungendo sic legatur ; 'Επευξόμενος, τοῦ Θεοῦ επέντυχον, ιδεΐν, &c. vel sic, 'Επευξόμενος τοῦ Θεοῦ επιτυχεΐν καὶ ιδεΐν. US- SER. In loco Pliniano quem Vossius adducit, Cortius negationem omittere mavult, quo facto vis consueta verbi meruit retinetur.

dendi Romanos declarat, optatque Martyrium ni Romani precibus suis moram ei afferant.

τὰ ἀξιώθεα πρόσωπα, ὡς καὶ πλεον ἡτούμην λαβεῖν, δεδεμένος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐλπίζω ὑμᾶς ἀσπάσασθαι, ἅνπερ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ ἀξιωθῆναι με εἰς τέλος εἶναι· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ εὐοκονόμητός ἐστιν, ἅνπερ χάριτος ἐπιτύχω, εἰς τὸ τὸν κληρὸν μου ἀνεμ- 5 ποδίστως ἀπολαβεῖν. Φοβοῦμαι γὰρ τὴν ὑμῶν ἀγάπην, μὴ αὐτὴ με ἀδικήσῃ· ὑμῖν γὰρ εὐχερές ἐστιν, ὃ θέλετε ποιῆσαι· ἐμοὶ δὲ δύσκολόν ἐστιν τοῦ Θεοῦ ἐπιτυχεῖν, ἅνπερ ὑμεῖς φείσησθέ μου.

1. ἀξιώθεα] Hanc vocem legas supra in Ep. ad Magn. § 2, et in Inscript. Ep. ad Trall. Symeon Metaphrastes in Codd. Paris. habet ἀξιοθέατα, (uti legisse videtur Int. Vet.) in Cod. Laur. ἀξιώθεα.

ib. ὡς καὶ] In vulg. Codd. οὗς. Male prorsus. SMITH. Armenius, in Martyrio, *quantumcunque petii, plus etiam accepi*, ac si legisset ὡς ἡτούμην πλεον καὶ λαβόν. PETERMAN. ὡς καὶ—λαβεῖν non agnoscit Syrus. Fragmenti lectionem ita reddit Curetonus: *their faces that are worthy of God, which from a long time I have asked, that I may find in the flesh.*

2. δεδεμένος] Vocem γάρ, quam ex utraque Vers. Vet. et Interpol. addendam esse monuit Vossius, uncinis inclusam Hefelius subdidit in ed. secunda; in quarta autem omisit. Cureton. et Bunsen. exhibent [νῦν] δεδεμένος. Vox ipsa δεδεμένος non agnoscitur in Martyrii Fragmento ap. Cureton. p. 254.

ib. ἀσπάσασθαι.] D. Pearsonus in ora Codicis sui emendavit, ἀσπάζεσθαι. Certissimum autem est, illud legisse utrumque Inter-

pretem. SMITH. Int. Syrus, *to meet you and salute you. In Fragn. come and salute you.*

3. θέλημα τοῦ Θεοῦ] τοῦ Θεοῦ omissum volunt Cotelier. et Smithus, Int. Vet. obsequuti: quam scripturam tuetur Int. Syrus ap. Cureton. p. 230, *if there be the will that I should be accounted worthy to the end.* Fragment. p. 254, *if there be this will, and I be accounted worthy to bear these things even to the end.* Legitur in Cod. Colbert. Cf. supra, ad Eph. § 15.

4. εἰς τέλος εἶναι] Junius εἶναι, absque ulla necessitate. Metaphrastes εἰς τέλος οὕτως εἶναι, prorsus insubide. SMITH.

ib. ἡ μὲν γὰρ] ἡμῶν γὰρ Hornemannus.

ib. εὐοκονόμητός] Apud Medicos, *digestu facilis*; sicut et δυσοκονόμητος, *digestu difficilis*. Ruchat. *le commencement est en bon train.* Wocher. *der Anfang ist glücklich eingeleitet.* quibus adstipulatur Syrus in Epist. *for the beginning is well disposed.* Permire in Fragn. *For, if in the beginning, and if in the end, by the good administration which I have begun I look for-*

dignas visione facies; ut et amplius petebam accipere. Ligatus enim in Christo Jesu, spero vos salutare, siquidem voluntas sit ut dignificer in finem esse. Principium quidem enim bene dispensatum est: siquidem gratia mea^c potiar,^c mea C. C. ad haereditatem meam sine impedimento lucrari. Timeo enim charitatem^d vestram ne ipsa me^a laedat. Vobis enim facile est, quod^e vultis facere: ^{C. C.} ^e quae C. C. mihi autem difficile est Deo potiri, siquidem^f vos ^f si quidem C. C. non parcitis mihi.

ward that I may obtain the grace &c.

5. *ἐάνπερ χάριτος*] Metaphrastes, *ἐάνπερ τῆς χάριτος ἐπιτύχω τὸν κλῆρὸν μου* κ. τ. λ. Peterman. et Merxius suspicantur Syrum loco *χάριτος* legisse *πέρας*. Cureton. exhibet, *ἐάνπερ ἐπιτύχω εἰς πέρας [ἵνα]*; et mox *ἀνεμποδίστως [διὰ τοῦ παθεῖν] ἀπολαβεῖν*. Bunsenius vero, et Lipsius, *εἰς πέρας ἐπιτύχω τὸν κλῆρὸν μου ἀνεμποδίστως ἀπολαβεῖν τῷ παθεῖν*.

7. *ὑμῖν γὰρ εὐχερές*] Martyrii desiderio flagrans B. Ignatius verebatur, ne Romani, vel precibus ad Deum et homines, vel pecunia, aut per vim eum a supplicio eximerent. Mos quippe erat Christianorum, tantum quantum poterant niti, ut fratres propter fidem captos et damnatos liberarent: quod discimus ex Const. Apost. iv § 9, v §§ 1, 2, ex Luciani Peregrino, [§ 12,] et ex Euseb. H. E. vi 40. Quamvis autem id a Romanis effici nequiverit, amoris est nihilo minus omnia tuta timere. COTEL.

9. *ἐάνπερ ὑμεῖς φείσησθέ μου.*] Προφάσει φιλίας σαρκίης, ut exPLICATIONIS causa addit Interpo-

lator. Eandem cautionem mox repetit S. Ignatius, *ἐάν περ ὑμεῖς μὴ κωλύσητε*. [§ 4.] Hinc ergo emendanda est vetus versio, delendo particulam negativam, quae abest quoque ap. Metaphrast, et in Cod. quo usus est alter Int. etiam Vet. *tamen potero, si vos peperceritis mihi*. Pearsonus illam non male retineri posse censet, si debito suo loco in contextu Graeco restituitur. Illum vide fuse disserentem de hac periocha, Vindic. ii 135. SMITH. Conjecturae Pearsoni objicit Ruchatus, lectionem *μὴ ἐπιτυχεῖν*, i. e. *ἀποτυχεῖν*, flagitare *δύσκολον ἂν ἦν* pro *δύσκολόν ἐστι*. Clericus et Smithus, *ὑμεῖς φείσησθέ μου*, cum Cod. Colbert. Particulam negativam ante *φείσησθε*, quam habet Interpolator, quam agnoscunt Int. Vetus, Syrus, et Armenius, uncinis recte incluserat Usseus. Aliter autem Churtono visum est; et Lipsius hanc lectionem, ut duriorem, praeferendam esse censet. In Fragmento ap. Cureton. p. 255, *more especially if your sparing be upon me*. Aldrichius, minime ad fidem Cod. Colbert. *φείσησθε*.

Vehementer illos obtestatur, ne hanc ei gloriam invideant.

Β'. Οὐ γὰρ θέλω ὑμῖν ἀνθρωπαρεσκῆσαι, ἀλλὰ Θεῷ ἀρέσαι, ὥσπερ καὶ ἀρέσκετε. Οὐ γὰρ ἐγὼ ποτε ἔξω καιρὸν τοιοῦτον Θεοῦ ἐπιτυχεῖν· οὔτε ὑμεῖς, ἐὰν σιωπήσητε, κρείττονι ἔργῳ ἔχετε ἐπιγραφῆναι. Ἐὰν γὰρ σιωπήσητε ἀπ' ἐμοῦ, ἐγὼ γενήσομαι Θεοῦ· ἐὰν 5 δὲ ἐρασθῇτε τῆς σαρκὸς μου, πάλιν ἔσομαι τρέχων. Πλέον μοι μὴ παράσχησθε τοῦ σπονδισθῆναι Θεῷ, ὥς ἔτι θυσιαστήριον ἑτοιμόν ἐστιν· ἵνα ἐν ἀγάπῃ

1. Οὐ γὰρ—ἀρέσκετε.] Haec non exprimit Epistolae Versio Syriaca. Fragmenti lectionem ita reddit Curetonus: *But I entreat you, because I have no desire that you should please men, for to also ye do please.*

ib. ὑμῖν ἀνθρωπαρεσκῆσαι.] *No-lo enim vobis tanquam hominibus placere.* Hanc lectionem perinde contra Grammaticae rationem atque auctoris mentem esse censet Smithus, qui e Metaphrasta et utroque Int. restituit ὑμᾶς, quod in libb. Clerici, Russel. Hefel. et Dresselii legitur. Syr. et Arm. ὑμᾶς agnoscunt. Wocherus, *Nicht menschengesällig will ich seyn vor euch.* Serioris Graecitatis vocabula sunt ἀνθρωπαρέσκειν et ἀνθρωπαρεσκεία. Cf. Lobeck. ad Phrynichum, p. 621.

4. ἐπιγραφῆναι.] Cureton. εὐρεθῆναι. Ruchatus confert Euseb. H. E. ii 25 de Nerone, ἐνδεῖ δὲ ἄρα τοῖς πᾶσι καὶ τοῦτ' ἐπιγραφῆναι αὐτῷ, ὥς ἂν πρῶτος αὐτοκρατόρων, τῆς εἰς τὸ θεῖον εὐσεβείας πολέμιος ἀναδειχθεῖν.

ib. Ἐὰν γὰρ] In Cod. Angelico, saec. xi, Dresselius reperiit Ἐὰν οὖν. Particulam γάρ, quinque intra decem lineas posi-

tam, ne semel quidem agnoscit Syrus.

5. ἀπ' ἐμοῦ,] h. e. περὶ ἐμοῦ. Sed altera lectio, vetusta quidem, ut ex nostro Int. liquet, tolerari potest. SMITH.

ib. γενήσομαι] Curetonus, in Epistola, *If ye leave me, I shall be the word of God; but if ye love my flesh, again am I to myself a voice.* In Fragm. *if ye be quiet from me, I am to myself the Word of God; but if ye love my flesh, I am then a Voice.* Bunsenius, Syrum defendens, reddit, *Dei gloriam divulgabo.* Loca in quibus Origenes distinguit inter λόγον et φωνήν indicat Curetonus; Comment. in S. Johan. iv p. 118 ed. Ben. Cf. pp. 85 et 149; in S. Matt. iii pp. 441, 549. Eandem distinctionem servat Johannes Monachus ap. Cureton. pp. 240, 241.

6. πάλιν ἔσομαι τρέχων.] Vet. Int. vox. Forte, ut in margine annotavit Usser., *velox.* Iterum in hoc stadio, cujus metam prope attingo, mihi erit decurrendum: vel potius, in hoc cursu et itinere adhuc detinebor, nec Roman adibo. SMITH. Interpretatio illa longe melior

II. Non enim volo vos hominibus placere, sed Deos placere, quemadmodum et placetis. Neque enim ego habeo aliquando^h tempus tale Deo potendi: neque vos, si taceatis, meliori operi habetisⁱ inscribi. Si enim taceatis a me, ego ero Dei^k: si autem desideretis carnem meam, rursus factus sum vox. Plus autem mihi non tribuetis, quam sacrificari Deo, dum adhuc sacrificatorium paratum est: ut, in charitate^l chorus effecti, cantetis

^g sed Deo: quemadmodum C.C.

^h habeo aliquod C.C.

ⁱ habetis C.C.

^k ergo verbum Dei C.C.

^l caritate C.C.

est. Toupius infelicitè reponit *ἵσται μεταίως τρέχων*, conferens I Cor. ix 26, et S. Polyc. ad Philipp. § 9. Curetono, p. 292, uterque Syrus pro *τρέχων* videtur legisse *ἡχώ*, ad mentem Int. Veteris. Bunsenius refingit *πάλιν ἵσται ἐμμανοῦ ἡχώ*, quam loquendi formam nostri temporis usum sapere censet Merxius.

7. Πλείον μοι μὴ παράσχησθε] Locus recte constitutus ex MSto quem, in vulg. Codd. corruptum, πλείον δέ με παρέχεσθε, Usser. et Pearsonus ex Vet. Vers. hoc modo restituerunt: πλείον δέ μοι μὴ παρέχεσθε vel οὐ παρέξεσθε. h. e. mihi majus beneficium conferre non potestis. SMITH. Curetonus, *Ye will not give me any thing which is better than this, that I should be sacrificed to God.* Metaphrast. in Codd. Par. et Laur. πλείον δέ μοι παράσχησθε. An pro παρέχεσθε? *potius autem mihi praebeate, curam date ut immoler.*

ib. σπονδιασθῆναι Θεῷ.] Imitatur S. Paulum, qui quum Romae morti proximus esset, *ἦδη σπένδομαι* dixit. [II Tim. iv 6.] A σπένδω σπονδή: idem igitur est σπένδωσθαι et σπονδίζεσθαι, quamvis haec vox minus usi-

tata. PEARSON. Cod. Colb. σπονδιασθῆναι. Alio sensu, *foedere concilior*, legitur ap. Damascen. Ep. ad Theoph. de Imagin. § 18, τῷ διαβόλῳ σπονδίζόμενος. i 639 D ed. Le Quien. 8. ὡς ἔτι] Cf. Ep. ad Smyrn. § 9.

ib. ἵνα—ἡσση] Carmen sc. quale Ecclesiae Deo canebant, quando Martyr aliquis hujus cito labentis vitae certamen pro Christo intrabat: pie orantes, ut Deus daret illi felicem in eo consummationem; inquit hic Faber Stapulensis. USSER. Veteres Christiani carmen canebant in laudem Martyrum, qui feliciter certamen suum consummassent. Sed non id voluit hic Ignatius. Quamvis enim Martyrum memoriae ingenti laudum commemoratione etiam in primitiva Ecclesia celebrarentur; non tamen sanctitas Ignatii patiebatur, ut tale quid a Romanis postulareret. Quam ab omni laude, et praeconio sui, alienus fuerit, pluribus in locis satis ostendit. Illud vero rogat, ut concorditer canant Deo, gratiasque illi agant, quod dignus habitus sit, qui martyrii beneficio adficeretur. VOSSIUS.

χορὸς γενόμενοι ἄσπτε τῷ Πατρὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὸν ἐπίσκοπον Συρίας ὁ Θεὸς κατηξίωσεν εὐρεθῆναι, εἰς δύσιν ἀπὸ ἀνατολῆς μεταπεμφάμενος. Καλὸν τὸ δῦναι ἀπὸ κόσμου πρὸς Θεόν, ἵνα εἰς αὐτὸν ἀνατεῖλω.

5

Potius Deum rogent, ut ei ad tantum certamen vires supeditet.

Γ'. Οὐδέποτε ἐβασκάνετε οὐδένα· ἄλλους ἐδιδάξατε. Ἐγὼ δέ θέλω, ἵνα κἀκεῖνα βέβαια ἦ, ἃ μαθητεύοντες ἐντέλλεσθε. Μόνον μοι δύναμιν αἰτεῖσθε ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν, ἵνα μὴ μόνον λέγω, ἀλλὰ καὶ θέλω· ἵνα μὴ μόνον λέγωμαι Χριστια- 10 νός, ἀλλὰ καὶ εὐρεθῶ. Ἐὰν γὰρ καὶ εὐρεθῶ, καὶ

1. τῷ Πατρὶ] Syrus legebat Θεῷ τῷ Πατρὶ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ [τῷ Κυρίῳ]. Cureton. p. 43.

2. τὸν ἐπίσκοπον Συρίας] Quum Antiochia esset caput et metropolis Syriae, ipse autem esset Episcopus Antiochiae constitutus, non immerito se *Episcopum Syriae* appellat. Nam licet Metropolitae nomen ea tempestate non inveniatur, ille tamen Episcopus, qui in metropoli consistebat, aliquod jus habuit in Ecclesiis in aliis urbibus metropoli subjectis secundum leges Romanas. Unde postea talis Episcopus *Μητροπολίτης*, a Latinis *Metropolitani* dicebatur. PEARSON. Curetonus monet Syrum neque *Συρίας* neque *εὐρεθῆναι* legisse: *because He deemed a Bishop worthy that he should be God's*.

ib. *εὐρεθῆναι, εἰς δύσιν*] Cod. Colbert. hac in periocha accuratissime consentit cum Vet. nostro Int. cujus auctoritas hinc maximi aestimanda est. Facessant ergo omnes conjecturae, ut *πορευθῆναι εἰς δύσιν*,

[quod reponit Junius] et hirationes Interpol., qui male legendo *καλῶν* pro *καλόν*, et alia verba addendo, omnia misere corripit. *Δύσις* et *ἀνατολή* respectu Antiochiae, unde devenerat, et Romae, quo properabat, ob diversam climatum positionem hic opponuntur. De casu suo in hoc mundo sibi gratulatur S. Ignatius, utpote in altero apud Deum, instar solis aut stellae exoriturus. Hujus loci ampliorem illustrationem vide apud Pearson. Vin. dic. i 131. SMITH.

3. ἀπὸ ἀνατολῆς] Maestraeus diem obitus sui propinquum designasse Ignatium asserit; quem ab eo vocari *exortum* et *natalem* addit, communi illo more a Christianis recepto, quo dies, quibus Martyres passi fuerant, *Natalitii* appellabantur. Probabilius multo Vedelius Ignatium metaphora a siderum ortu et casu ducta usum fuisse existimat. Quo referendum et illud Chrysostomi, de eodem Ignatio, tom. v ed. Savil.

Patri in Jesu Christo, quoniam^m Episcopum Sy-^{= quia C.C.}
riae dignificavit Deus inveniri, in Occidentemⁿ abⁿ Occidente^{C. C.}
Oriente transmittens. Bonum occidere a mundo
in Deum, ut in ipso oriar.

III. Nunquam invidistis in aliquo : alios edo-
cuistis. Ego autem volo, ut et illa firma sint,
quae docentes praecepistis. Solum mihi poten-
tiam petatis ab intra et ab extra, ut non solum
dicam, sed et velim ; non ut solum dicar Chri-
stianus, sed et inveniar. Si enim inveniar, et dici

p. 503, [ii 598 ed. Ben.] καθή-
περ ἡλιός τις ἐξ ἀνατολῆς ἀνίσχων,
καὶ πρὸς τὴν δύσω τρέχων et
Graecorum in Menaeo suo (ad
diem 20 Decembris) Ignatium
ita alloquentium, Τοῖς δρόμοις
τῆς πίστεως, ὡς ἡλιος, τὴν γῆν γεν-
ναίως διέδραμες, ἀπ' ἁκρῶν οὐρανοῦ
καὶ δύνας ἀδύτως ἀπὸ γῆς εἰς Χρι-
στον, τὸ φῶς συναστράπτει αὐτῷ
τῆς ἀφθαρσίας. USSER.

4. τὸ δύναι Cureton. p. 230,
that I should set from the world
in God, that I may rise in Him
in life. Inter Excerpta ex Ho-
miliis Severi, p. 247, *It is good
to set from the world and to
rise in Christ.*

6. ἐβασκάνετε οὐδέν· Codd.
vulg. et Symeon οὐδενί· quod
plane idem est. Utrumque
enim casum regit verbum. Int.
Vet. ἐν οὐδενί. Hanc gloriam
moriendi pro Christo nemini
adhuc invidistis : vos, inquam,
qui alios exemplo et hortati-
bus ad martyrium pro nomine
Christi subeundum animare so-
liti fuistis. SMITH. Formam
imitationem ἐβασκάνετε exhibet
Symeon Metaphr. Grammatici
veteres distinguunt βασκαίνω
τυή, invidere, et βασκαίνειν τυά,

calumniari. Quam casuum
distinctionem sequens Uhlhor-
nius, p. 53, vertit, *Ihr habt nie
Jemanden irre geleitet.* Wakius
vertit, *Ye have never envied any
one ;* quemadmodum et Cure-
tonus. Wocher, *Noch nie
habet ihr Jemand beneidet.* Ru-
chatus ita παραφράζει : *Vous
n'avez jamais été jaloux du
bonheur de qui que ce soit ; et
jamais la jalousie ne vous a
porté à mettre obstacle au bon-
heur de quelqu'un.* Cf. infra,
§ 7, Βασκαλία ἐν ὑμῖν μὴ κατοικεῖτω,
et Galat. iii 1.

7. Ἐγὼ δὲ—ἐντέλλεσθε.] Haec
non agnoscit Syrus.

8. μαθητεύοντες] Sensu spe-
ciali. Conf. S. Matt. xiii 52,
xxviii 19 ; Act. xiv 21.

ib. Μόνον μοι δύναμις] Russel.
cum Interpol. Μόνον δύναμις
αἰρεῖσθί μοι . . . Curetonus, αἰ-
ρεῖσθί μοι δοθῆναι.

9. ἵνα μὴ μόνον] ὅπως μὴ μόνον
Russel. cum Interpolatore.

11. Ἐὰν γὰρ καὶ εὐρεθῶ,] Par-
ticulam καὶ non agnoscunt Vet.
Int. Syr. Armenius. Aliter in-
terpungit Curetonus : Ἐὰν γὰρ
εὐρεθῶ, καὶ λέγεσθαι δύναμαι. Τότε
ἔσομαι πιστὸς, ὅταν κ. τ. λ.

λέγεσθαι δύναμαι, καὶ τότε πιστὸς εἶναι, ὅταν κόσμῳ
μὴ φαίνωμαι. Οὐδὲν φαινόμενον, αἰώνιον. “Τὰ
“ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα,
“ αἰώνια.” Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς,
ἐν Πατρὶ ὢν, μᾶλλον φαίνεται. Οὐ σιωπῆς μόνον 5
τὸ ἔργον, ἀλλὰ μεγέθους ἐστὶν ὁ Χριστιανισμός.

Ferarum
dentibus
commoli
cupit, ut
purus Chri-
sti panis in-
veniat. ur.

Δ'. Ἐγὼ γράφω ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ἐντέλλο-
μαι πᾶσιν, ὅτι ἐγὼ ἐκὼν ὑπὲρ Θεοῦ ἀποθνήσκω,
εἰάνπερ ὑμεῖς μὴ κωλύσητε. Παρακαλῶ ὑμᾶς, μὴ
εὐνοια ἄκαιρος γένησθέ μοι. Ἄφετέ με θηρίων εἶναι 10

2. αἰώνιον.] ἀγαθὸν reponi ju-
bent Hefel. et Bunsenius, ex
Int. Vet. et Syro. Curetonus,
p. 43, exhibet καλόν. Armenius
uterque ἀγαθόν legisse videtur.

ib. Τὰ γὰρ βλεπόμενα—αἰώνια.]
Hunc versiculum S. Pauli, II
Cor. iv 18., a Metaphrasta re-
tentum, non habent Syri, neque
Int. Vet. quorum silentium
nescio an probet haec verba,
utpote recens adjecta, inter glos-
semata esse censenda.

4. Ὁ γὰρ Θεὸς κ. τ. λ.] Hanc
reliquam hujus sectionis par-
tem penitus omisit Symeon,
priorrem sententiam vero Inter-
polator. S. Ignatius hoc modo,
ni fallor, explicandus est. Pas-
sionibus Christianorum, qui pro
ipsius nomine mortem, tanta
cum animi lubentia et constan-
tia, oppetunt, *Christus Deus*
noster, licet jam in coelo apud
Deum humana natura existens,
hominibus *manifestior fit* : vel
si malis, qui *in Patre est*, per
ineffabilem divinae essentiae
communicationem, invicta Mar-
tyrum fortitudine, *magis mani-*
festatur. SMITH. Curetonus,
in Epist. p. 230, *For there is*

nothing which is seen that is
good. The work is not [a
matter] of persuasion, but Chri-
stianity is great when the world
hateth it. in Fragm. Timothei
Alex. p. 243, *There is nothing*
which is seen that is becoming.
For our God, Jesus Christ,
being in the Father, is the more
seen. The work is not of per-
suasion, but the Christian is of
greatness when he is hated by
the world. Hefelius interpre-
tatur, *Christus post ascensionem*
sua magis glorificatur.

5. Οὐ σιωπῆς—ὁ Χριστιανισμός.]
Ita Cod. Colb. cujus, si Cleri-
cum audias, sententia est, Chri-
stianam religionem non esse
quae timido silentio premi de-
beat, sed quam *μεγαληγορία*
(quod vult Ignatius voce *μεγέ-*
θους) comitetur necesse est,
qualem in antecedentibus et
sequentibus verbis animadver-
tere est. Nimis audacter nec
tamen feliciter emendat Tou-
pius, qui, ad marginem exem-
plaris sui, ‘*Lego οὐχ ἔδρας ἔργον,*
οὐδ’ ἀμβολᾶς, ut respexerit
‘Bacchylid. et Int. Vet. forsitan
‘sessionis.’ Quam quidem lo-

possum; et tunc fidelis esse, quando^o utique^o mundo non appareo. Nihil apparentia bonum^o est. Deus enim noster Jesus Christus in Patre existens magis apparet. Non suasionis opus sed magnitudinis est Christianus; quando^p utique^p oditur a mundo.

IV. Scribo Ecclesiis, et praecipio^q omnibus,^q quoniam^r volens pro Deo morior; siquidem vos^r non prohibeatis. Deprecor vos, non concordia^r intempestiva fiat mihi. Dimittite me bestiarum

cutionem laudatam habes a Dionysio Halic. in libro *Περὶ Συνθέσεως Ὁνομάτων*. p. 234 ed. Upton. necnon ab Athenaeo, xiv 30. Cum Vossio, ita re-fingunt Smith. et Ruchatus ex Int. Vet. Οὐ πεισμονῆς τὸ ἔργον ἀλλὰ μεγέθους ἐστὶν ὁ Χριστιανός, μάλιστα ὅταν μωγήται ὑπὸ κόσμον. Cui lectioni proxime accedunt Cureton. et Petermannus: Οὐ πεισμονῆς τὸ ἔργον, ἀλλὰ μεγέθους ἐστὶν ὁ Χριστιανισμός, ὅταν μωγήται ὑπὸ κόσμον. Excerpta e Timotheo, ap. Cureton. p. 243, exprimitur lectionem Int. Vet. et Interpolatoris, ὁ Χριστιανός. Metaphrastes habet ὁ Χριστιανός ὅταν μωγήται ὑπὸ κόσμον φιλεῖται παρὰ Θεοῦ. Mire Wakius, *A Christian is not a work of opinion, but of greatness of mind, especially when he is hated by the world*. Wocherus, *Nicht blos in Stilleseyn besteht das Christenthum, sondern in der (geistigen) Grösse*.

7. Ἐγὼ γράφω] Praesenti utitur, ut se paullo ante scripsisse et adhuc ad varias Ecclesias scribere significet. Omnia quae sequuntur ad Romanos solos pertinent, quod satis etiam

elucet ex illis, *Μᾶλλον κολακεύσατε τὰ θηρία*, nemini praeter Romanos convenientibus. WINDISCHMAN. Vindic. Petrin. p. 68. Conf. infra, § 10 ad init.

ib. ταῖς ἐκκλησίαις.] Russel. cum Interpol. πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις, quam lectionem tuentur uterque Syrus et Armenius.

10. εἰνoία] Ita cum Cod. Colbert. Metaphrastes. Int. Vet. in Cod. suo videtur reperisse ὁμόνοια. Mox pro γίνεσθε Smithus reponit γίγηται. Curetonus, p. 230, *I intreat you, be not affected towards me by the love that is unseasonable*. p. 235, *be not in love that is unseasonable*. Bunsen. pro Curetoni [ἐν] εἰνoία ἀκαίρως lubens rescriberet εἰνoία ἀκαιροί.

ib. Ἀφερέ με] Adeone hospites fuisse in Ecclesiastica Antiquitate viros, qui in litteris consenuerant, ut Ignatio studium effundendi pro Christo sanguinis sui, tamquam rem miram exprobrarent? Eja, vos appello quotquot vel a limine salutastis sacram disciplinam: quid aliud personant Acta et Vitae Martyrum et Sanctorum, Historiae

βορὰν, δι' ὧν ἔνεστιν Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. Σίτός εἰμι Θεοῦ καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθωμαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὐρεθῶ τοῦ Χριστοῦ. Μᾶλλον κολακεύσατε τὰ θηρία, ἵνα μοι τάφος γένωνται, καὶ μὴθὲν καταλίπωσι

Ecclesiasticae, Cyprianicae Epistolae, Opera Patrum, quam votum flagitationemque Martyrii, ardorem atque impatientiam moriendi patiendique ad verae Religionis testimonium? Hinc Martyrum, Confessorum, Sanctorum, alii alia fecisse memorantur: precibus suis caeterorumque Christianorum a Deo sibi suisque postulasse Martyrii donum; sese Magistratibus jussu Dei obtulisse, mortem ab iis gratiae loco petiisse, ad fugam non potuisse adigi; e carcere, in quem conclusi fuerant, noluisse exire, quum liceret, quumque rogarentur; iudicibus et carnificibus, quod per illos vita excederent, gratias egisse; doluisse quum liberati essent, aut dilati; multaque id genus designasse, quae infinitum sit sermone prosequi. Duo ad exemplum erunt fortia facta Cypriani et Basilii, quantae pietatis, quantae doctrinae Episcoporum! Ille jussit spiculatori aureos dari viginti aut viginti quinque. Hic, testibus Socrate [H. E. iv 26] ac Theodoro, [H. E. iv 19] dixit Modesto, Praefecto, qui mortem minabatur, 'Utinam te non mutares, minasque exsequeris.' Ex innumeris vero Ecclesiae magistrorum locis pauca producam. 'Voti tunc,' ait Hieronymus in Vita Pauli Eremitae, [§ 2, Opp. ii p. 3 ed. Vallars.] 'Christianis erat, pro Christi nomine gladio percuti.

'Verum hostis callidus tarda
'ad mortem supplicia conqui-
'rens, animas cupiebat jugu-
'lare, non corpora. Et ut ip-
'se, qui ab eo passus est, Cy-
'prianus ait, [Ep. 56 ed. Fell.]
'"Volentibus mori non per-
'mittebatur occidi." In Se-
vero, Lib. ii Sac. Hist. de per-
secutione Diocletianea sic ha-
betur: 'Quippe certatim glo-
'riosa in certamina ruebatur;
'multoque avidius tum mar-
'tyria gloriosis mortibus quae-
'rebantur, quam nunc Episco-
'patus pravis ambitionibus ap-
'petuntur.' [p. 140 ed. Drus.]
Quae gravis adversus multo-
rum mores querela non latebat
doctos Hierarchiae Ecclesia-
sticae inimicos. De Petro et
Paulo quae objiciuntur loca,
Act. xii 5 et xxi 13, ad rem
nullatenus faciunt, nec adver-
sariorum causam sublevant.
Magis nostram adjuvat Paulus,
Phil. i 21 &c. prout a Veteri-
bus explicatur. Quod ad S.
Ignatium spectat, satis mentem
illius declarat effatum, ἐγὼ τῶν
θηρίων ἐκείνων ὀναίμην, apud
Chrysostomum in ejus Enco-
mio. COTELER.

1. βορὰν,] Cod. Colbert. βορ-
ρὰν, uti et Codd. Paris. Meta-
phrastae. Interpolator, *βορῆμα*.
Vocem omittunt Cureton. et
Bunsenius.

ib. Σίτός εἰμι] Varias lectiones,
absque sensus diversitate, col-
liges ex Interpol., Intt., Actis
Ignatii, ac Menaeo Graecorum,

esse cibum, per quas est Deo potiri. Frumentum sum Dei: et per dentes bestiarum molar, ut mundus panis inveniar Christi. Magis blandite bestiis, ut mihi sepulchrum fiant, et nihil derelinquant eorum quae corporis mei; ut non dor-

necnon ex Irenaeo, v 28, Euseb. H. E. iii 36. Rufino ibidem. Hieronymus; 'Quumque jam damnatus esset ad bestias, ardore patiendi, quum rugientes audiret leones, ait; Frumentum Christi sum, dentibus bestiarum molar, ut panis mundus inveniar.' [De Viris Illust. § 16, tom. ii p. 843 ed. Vallars.] COTEL. Ven. Bedam, Comm. in Apoc. xviii, 'Nam et B. Ignatius fertur dixisse passurus, *Frumentum Dei sum*; *bestiarum dentibus molar*, consulto omittere potuit Pearsonus, quod Beda ex Hieronymo, non ex ipsa Ignatii Epistola exscripsisse videtur. Quae vero ex Martyrologio, Bedae nomine quondam edito, exhibet Curetonus, pp. 186, 7, ea non Bedae esse sed recentioris et insulsi sarcinatoris, Simone Metaphraste junioris, Heuschenius olim vidit. CHURTON. in ed. Vindic. p. 87. Cf. p. 527.

2. ἀθήρωμαι.] Ita dedi cum Pearson. et Cotel. uti legit Int. Vet. ἀτέρωμαι Cod. Colbert. ἀθήρωμαι legebat Syrus, quem sequitur Armenius. Sic Eusebius quoque, H. E. iii 36, hanc sententiam ab Irenaeo, adv. Haer. v 28, adductam, exhibens. Modus conjunctivus Ignatii animum melius exprimit, uti monet Bunsenius. ἀθήρωμαι hic habent Metaphrastae Codd. Paris. et Laur.

3. τοῦ Χριστοῦ.] Versiones Curetoni et Petermanni expriment τοῦ Θεοῦ.

ib. Μᾶλλον κολακεύσατε] 'Id paene tantumdem est, ac si eos roget, ut sui sint carni-fices:' exclamat Dallaeus. Quantos igitur excitasset tumultus, si ab Ignatio simile quid factum dictumve fuisset Dionysii Alex. facto, et dicto magni Basilii, quae narrantur ab Eusebio ac Rufino? Scilicet, Dionysius, quum e manibus abducentium eriperetur per Christianos, vociferatus rogavit obtestatusque est hos, coepto desisterent; aut, si quid praeclari efficere vellent, satellites praevenirent, eique caput abscinderent. Basilii vero vox fuit; 'Utinam aliquid mihi esset digni muneris, quod offerrem huic, qui maturius Basilium de nodo follis hujus absolveret.' COTEL. Non tali auxilio eget Ignatius. Hisce et talibus dictis, quae Martyrii studium aequo forsitan vehementius produnt, B. Pater, non sine tumore quodam et jactantia, quibus inflatos fuisse Asianos Quinctilianus notat, Inst. Or. xii 10, testatur se ad omnes cruciatus perferendos alacrem et promptum, pro Christo lubentissime esse moriturum. Curetonus, pp. 230, 235, *With provoking provoke ye the beasts*, quem ad modum et infra, p. 398 l. 2.

τοῦ σώματος μου, ἵνα μὴ κοιμηθεῖς βαρὺς τινι γένω-
μαι. Τότε ἔσομαι μαθητὴς ἀληθῶς τοῦ Χριστοῦ,
ὅτε οὐδὲ τὸ σῶμά μου ὁ κόσμος ὄψεται. Λιτανεύ-
σατε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα διὰ τῶν ὀργάνων
τούτων θυσία εὔρεθῶ. Οὐχ ὡς Πέτρος καὶ Παῦλος 5
διατάσσομαι ὑμῖν· ἐκεῖνοι ἀπόστολοι, ἐγὼ κατάκρι-
τος· ἐκεῖνοι ἐλεύθεροι, ἐγὼ δὲ μέχρι νῦν δούλος.
Ἄλλ' ἐὰν πάθω, ἀπελεύθερος Ἰησοῦ, καὶ ἀναστή-
σομαι ἐν αὐτῷ ἐλεύθερος. Νῦν μανθάνω δεδεμένος
μηδὲν ἐπιθυμεῖν [κοσμικὸν ἢ μάταιον.] 10

Idem Mar-
tyrii desi-

Ε'. Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης θηριομαχῶ, διὰ

1. τοῦ σώματος μου,] Procul-
dubio excidebat τῶν ante τοῦ,
uti legebat Vet. Int. et habent
vulg. Codd. quod elegantius
videtur; Symeon vero omisit.
Ex ratione addita satis liquet,
S. Ignatium, quantum in ipso
erat, nimiam superstitem in
colligendis martyrum reliquiis
diligentiam amoliri satagisse.
SMITH. Cod. Colbert. μηθέν
hic et infra § 5, non μηθέν uti in
libb. impr.

ib. κοιμηθεῖς] mortuus. Cf. B.
Paul. 1 Cor. xv 18. [vii 39.]
TOUP. Vide Clem. Rom. Ep. i
§ 44.

ib. γένωμαι.] Vet. Int. quasi
εὔρεθῶ, quod praecedit, hic ite-
rum in textu repeteretur. Sed
manus ipsius et oculus errasse
videntur. SMITH. Interpol.
εὔρεθῶμαι. Metaphrastes μὴ
βαρὺς γίνωμαι.

2. ἔσομαι μαθητὴς] Lactantius
de Mort. Pers. § 16, 'Hoc est
'esse discipulum Dei, hoc est
'militem Christi.' PEARSON.
Cf. Vindic. ii 9, p. 114. Pro
ἀληθῶς, Metaphrastes ἀληθῆς, et
mox τὸ σῶμά μου ἔτι ὁ κόσμος

ὄψεται. Int. Vet. legebat ἀλη-
θῆς, quam lectionem unico ve-
ram existimat Smithus. Pro
ἔσομαι, uti et mox pro ὄψεται,
tempus praesens exprimit Ver-
sio Curetoniana.

3. σῶμα] cadaver. Cf. S.
Luc. xvii 37. BUNSEN. Eu-
seb. ii 26, τὰς πόλεις μεστὰς ἀνά-
φω·ν σωμάτων.

4. τὸν Χριστὸν] Syrus legebat
τὸν Κύριον ἡμῶν.

ib. διὰ τῶν ὀργάνων] *Membra
Ignatii a feris lacerata* intelligit
Hornemannus. Ruchat. *les dents
des bêtes féroces*: melius sane.

5. τούτων θυσία] Interseri
debet Θεοῦ, ex fide Vet. Int.
Vulg. Codd. habent Θεῷ. Ab-
est vero apud Symeon. qui su-
perflue addit καθαρά. SMITH.
Curetonus interserit Θεῷ, Bun-
senius Θεοῦ.

ib. ὡς Πέτρος καὶ Παῦλος]
Horum meminit, quippe qui
ex Sanctis Apostolis soli Chri-
stianis Romanis interfuerant.
S. Petrus ante S. Paulum no-
minatur, uti in Clem. Rom. i
§ 5.

7. ἐλεύθεροι,] *Au dessus de*

miens gravis alicui^a inveniar. Tunc ero discipulus^a alicui^a verus Jesu Christi, quando^t neque corpus meum^a gravis C. C. mundus videbit. Orate Christum pro me, ut per organa ista Dei sacrificium inveniar. Non ut Petrus et Paulus praecipio vobis. Illi Apostoli, ego condemnatus; illi liberi, ego usque nunc servus. Sed si patiar, manumissus fiam Jesu Christi; ut^a * f. et. resurgam liber. Et nunc disco, vinctus, nihil^a u nichil C. C. concupiscere.

V. A Syria^x usque Romam cum bestiis pugno, ^x Siria C. C.

l'infirmité humaine, par l'abondante mesure de grace, qu'ils avoient reçue. RUCHAT.

ib. δοῦλος.] Bunsenius, *Ignatius und s. Zeit*, p. 58, colligit Ignatium revera servum fuisse, comprobante Ritschlio, *Alt-Kathol. Kirche*, p. 412, reclamante Baurio, p. 62.

8. 'ΑΛΛ' ἐὰν πάθω,] Metaphrastes, 'ΑΛΛ' ἐὰν θλήσῃτε.

ib. ἀπελεύθερος,] Vulg. Codd. hic optime consentiunt cum Vet. Int. ἀπελεύθερος γενήσομαι Ἰησοῦ Χριστοῦ. SMITH. Huic lectioni adstipulatur Curetonus. Metaphrastes in Codd. Laur. et Paris. 1490, 1531, ἀπελεύθερος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Cf. I Cor. vii 22, ἀπελεύθερος Κυρίου, et Ep. ad Eph. § 8.

10. κοσμοῦν ἢ μάταιον.] Haec verba, nec a Vet. Int. nec a Syro et Armenio agnita, delenda videntur Smith. Hefel. Denzingero, p. 100, Merxio, p. 51. Delevit Dresselius.

11. Ἀπὸ Συρίας] Citatur integra haec sectio ab Euseb. H. E. iii 36, et Hieronymo in Script. Eccl. Catalogo: ex cujus translatione Latina novam Graecam concinnavit in-

terpres ipsius Sophronius. Producentur ista a Gilda quoque, in Epistola qua castigat Cle- rum Britanniae, sed ex Rufiniana Eusebii versione. USSER. Eusebii H. E. iii 36 versionem Syriacam videas ap. Curetonum, p. 202, Anglice redditam, p. 236. Hunc locum imitatus est Pseudo-Ignatius in init. Ep. ad Tars. Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης θηριομαχῶν οὐχ ὑπὸ ἀλόγων θηρίων βιβρωσκόμενος. Cf. Menolog. Graec. Ὡς Παῦλος δεδεμένος θηρίοις λογικοῖς ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχε.

ib. θηριομαχῶν,] Cf. I Cor. xv 32, Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ κ. τ. λ. quem locum de certatione cum hominibus belluinis animis et moribus feris explicant. Curetonus, p. 231, *I am cast among beasts*; in versione autem Eusebii, *with beasts do I contend*.

ib. διὰ γῆς καὶ θαλάσσης,] Male haec suggillant quidam, quae recte explicari possunt, praesertim e Philone, p. 1028 B C, [ed. Turneb. et Hoeschel. de Leg. ad Caium, ii p. 583 ed. Mangey.] *terra marique: terra sc. ab Antiochia ad Seleuciam, et jam nunc Smyrnae; mari, a*

deriumam-
plius et
valde em-
phaticis
verbis de-
clarat.

γῆς καὶ θαλάσσης, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, δεδεμενος
δέκα λεοπάρδοις, ὃ ἐστὶ στρατιωτῶν τάγμα, οἱ καὶ
εὐεργετούμενοι χεῖρους γίνονται. Ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμα-
σιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι· ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο
δεδικαίωμαι. Ὀναίμην τῶν θηρίων τῶν ἐμοὶ ἦτοι- 5

Seleucia ad Smyrnam. Vide
Baronium A. 109 § 7. PEAR-
SON. Ordine inverso, διὰ θα-
λάσσης καὶ γῆς, Syrus et Hiero-
nymus. CURETON.

1. νυκτὸς καὶ ἡμέρας.] Sic Chry-
sostom. καὶ τῇ μήκει τῆς ὁδοῦ, καὶ
τῇ πλήθει τῶν ἡμερῶν τὸ φρόνημα
καταβάλλειν αὐτοῦ προσδοκῶν. ii
598 B ed. Ben.

ib. δεδεμένος] Custodia et mi-
les una catena ligabantur, ut
observavit eruditissimus Lipsius
ad Tacitum. [Cf. Act. xii 6.]
Recte admodum observatum est
Holstenio ad Passionem S. S.
Perpetuae et Felicitatis, prae
oculis Ignatii fuisse morem be-
stiarum alligandi ad feras. Sed
adversus Epistolam nostram in-
surgit infinitae vir lectionis Bo-
chartus, in Hierozoico; [i iii
8,] ubi colligit, eam saeculo
Constantini fuisse scriptam, ex
eo quod vox *leopardi* (inquit)
usurpari tunc coeperit; nec re-
periatur in Romanis Scriptori-
bus ante Spartianum, Lampri-
dium, Capitolinum, Vopiscum,
Symmachum, &c. Quis vero
docuit Bochartum, omnia voca-
bula eo demum aevo nata esse,
quo in libris posita cernuntur?
Bene tamen habet, quod, multo
ante Constantinum, sub Severo,
Scriptor Passionis SS. Perpe-
tuae et Felicitatis non uno in
loco *leopardorum* meminerit.
Immo et adhuc antiquius esse
id appellationis indicatur per

haec verba Capitolini de Geta
[Ael. Spartiani, p. 260 ed.
Boxhorn.]; 'Familiare illi fuit
'has quaestiones Grammaticis
'proponere, ut dicerent singula
'animalia quo modo vocem
'emitterent: velut, agni ba-
'lant, porcelli grunniunt, pa-
'lumbes minurriunt, ursi sae-
'viunt, leones rugiunt, *leopardi*
'rictant, elephantum barriunt,
'ranae coaxant, equi hinnunt,
'asini rudunt, tauri mugiunt;
'casque de Veteribus appro-
'bare.' Atque etiam verisimile
fit, Verrium Flaccum, saeculi
Augusto Principe felicis scrip-
torem, *leopardos* nominasse.
Legimus enim apud Festum;
'*Bigenera* dicuntur animalia ex
'diverso genere nata, ut *leo*-
'*pardus* ex leone et panthera.'
De leopardis additur a Bochar-
to, id vocabulum apud Graecum
alium auctorem non exstare,
esse mere Latinum, pro quo
Graece dicebatur *λεοπάρδαλις*,
quamquam hoc non legerit.
Ego, qui dictionum indices nun-
quam composui, notabam haec
in Vita S. Antonii, tom. ii
Opp. B. Athanasii p. 458, καὶ
ἦν ὁ τόπος εἰδὸς πεπληρωμένος
φαντασίας· λεόντων, ἄρκτων, λεο-
πάρδαλων, ταύρων, καὶ ὀφείων.
[§ ix, tom. i P. 2 p. 803 ed.
Ben.] COTEL. Hos eodem
locos conguessit Pearsonus, pp.
91—94 P. ii Vindic. quae 1672
prodierunt, eodem scilicet anno

per terram et per mare, nocte et die; vinctus decem leopardis, quod est militaris ordo: qui et beneficiati deteriores fiunt. In injustificationibus autem ipsorum magis erudior: *sed non propter hoc justificatus sum.* Sortiar bestiis mihi esse

quo Cotel. priorem suam editionem evulgavit. Verba Spartiani, quae Capitolino tribuit Cotelarius, a Pearsono recte elegantur.

2. *σπαριωτῶν τάγμα,*] Vet. Int. non recte *τάγμα ordinem* transtulit. *Τάγμα, numerus militaris.* Vid. Vales. p. 249. [not. in Euseb. de Vit. Const. iv 52.] Alicubi idem significat in Eusebio quod apud nostrum, *manipulus*. Vid. Libanium in necem Juliani, p. 266 D, [Opp. ii ed. Morell.] ubi eleganter agit de ferocia et truculentia custodum et militum. PEARSON. Smith. et Cotel. ex Eusebio et vulg. Codd. reponunt *σπαριωτικόν*. Utrumvis legas, glossam sapit tota haec clausula. Dissimili ratione idem quod Bochartus colligit Dalæus, qui somniat vocem *leopardus* Ignatii aevo fuisse militum certi cujusdam ordinis appellationem vulgarem; Ignatiique simulatorem, ducentesimo post Patris mortem anno, nomen ad antiquitatis speciem retentum interpretando, se nimia diligentia ipsum prodidisse. De Libb. Suppos. p. 313. Conf. Pearson. Vindic. ii 91.

3. *εὐεργετούμενοι*] Curetonus in Epist. p. 231, *who, even while I do good to them, do evil the more to me.* in Excerpt. ex Euseb. p. 237, *who, when we do good to them, they do evil.*

VOL. II.

ib. *χείρους γίνονται.*] Scilicet quo plus pecuniae a fidelibus acciperent pro relaxatione vexationis, eo acrius ex intervallo S. Martyrem vexabant, quo majorem pecuniae vim extorquerent, et Christianos copiosius emungerent. PEARSON. Vindic. ii 139.

ib. *ἀδικήμασιν*] Vet. Int. legisse videtur *ἀδικαιώμασιν*; vel saltem in animo habuit barbaram hanc vocem. SMITH.

4. *παρὰ τοῦτο*] i. q. *διὰ τοῦτο*, sive *ἐν τοῦτῳ*. Verba haec, ut observat Usseus, Paulinis respondent, I Cor. iv 4, *ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμα*. Habentur ap. Eusebium, et in caeteris Codd., desunt vero apud Metaphrastam, ut inde, uti ex innumeris aliis, de hujus exscriptoris oscitantia certum faciamus judicium. SMITH. Cf. supra, p. 364 l. 2. Curetonus, *not on this account am I justified to myself.* p. 231.

5. *Ὀναίμην*] Chrysostomus, in Ignatii nostri Encomio, [§ 5, Opp. ii 599 ed. Ben.] *Ἀκούσας ὅτι οὗτος αὐτὸν τῆς τιμωρίας ὁ τρόπος μένει, Ἐγὼ τῶν θηρίων ἐκείνων Ὀναίμην, ἔλεγεν.* Hieronymus in vita ejusdem, *Utinam 'fruar bestiis.'* USSER. Aliter Pearsonus, *potiar feris potius quam his leopardis.* Ap. Cureton. p. 231, *I rejoice in the beasts . . . in Excerpt. ex Euseb. p. 237, I salute the beasts which are prepared for me.*

μασμένων, καὶ εὐχομαι ἑτοιμά μοι εὐρεθῆναι· ἃ καὶ
κολακεύσω συντόμως με καταφαγεῖν, οὐχ ὥσπερ τι-
νῶν δειλαινόμενα οὐχ ἦσαντο. Καὶ αὐτὰ δὲ ἄκοντα
μὴ θελήσῃ, ἐγὼ προσβιάσομαι. Συγγνώμην μοι
ἔχετε· τί μοι συμφέρει ἐγὼ γνώσκω· νῦν ἄρχομαι 5
μαθητῆς εἶναι. Μηθέν με ζηλώσῃ τῶν ὁρατῶν καὶ
ἀοράτων, ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω. Πῦρ καὶ

1. ἑτοιμά] Ap. Euseb. [H. E. iii 36] legitur etiam σύντομα. Sed Vossius legit σύντονα neque aliter legisse videtur Rufinus, qui ita transtulit, *quas et ego opto acriores parari*: unde Vossii lectionem probat Valesius. PEARSON. Metaphrastes habet ἑτοιμα. Curetonus σύντομα, quod ap. Euseb. Strothius retinuit.

ib. ἃ καὶ κολακεύσω] Blanditiae istae et provocatio bestiarum homines nostros mirum in modum irritant; immemores tot exemplorum. Pauca de multis subjiciam ex probatis auctoribus. Germanicus ultro et alacriter in se attraxit et vi adegit bestiam. Epist. Smyrnensium. [§ 3. Vid. infra.] S. Cyprianus moram carnificis urgere tentabat. Pontius Diaconus. Quod convenit cum illis B. Polycarpi, καὶ οὗ θηρία· τί βραδύνεις; Trecenti viri, fide armati, se ictu rapidissimo jecerunt in ignem. Act. Pass. S. Cypriani. Agapius ursae, quae adversus ipsum dimissa fuerat, concito cursu obviam occurrit, seque ipsum bestiae devorandum obtulit. Euseb. de Mart. Palaest. Porphyrius flammam, qua circumseptus erat, longius distantem, hinc et inde ore abripuit. Nec disconvenit inter exempla Mar-

tyrum et Patrum doctrinam. Vide praesertim Hilarium in Psalm. lxxv 10. [Opp. 180 F ed. Ben.] Gregor. Naz. Orat. xxii, et Severum, Epist. ad Aurelium. COTEL. Ruchatus confert. Ep. ad Polyc. § 2, et Const. Apost. i 2, τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ μόνον βουλούμενος ἀρεσκεῖν, καὶ ταύτην κολακεύειν ἐντίμως. Ad-das Mart. Polycarpi § 3, et Pseudo-Clementis Hom. xii 25, ἵπ' ἐλέου κολακευθεῖσα ἐπέπειστο εὐεργέτις γενέσθαι.

2. συντόμως] Hesychius, διὰ βραχείων. Sed alibi, συνελημμένα· ἅμα, ὁμοῦ, συντόμως. Optat, ut bestiae non singulatim, sed simul communi laceratione comminuant. PEARSON. *I will provoke them to devour me speedily; and not as that which is afraid of some other man, and does not approach them.* Cureton. p. 231.

3. ἦσαντο.] ἦσαντο. Euseb. in edd. Steph. Stroth. et Heinichen.

ib. ἄκοντα μὴ] Ita quoque Euseb. et Metaphrastes, respectu habito ad τὸ θηρίον, quod praecedit, hoc nimirum sensu: 'si vero ferae quasi invitae, et a naturali rabie cohibitae, noluerint.' Vet. vero Int. et Interpol. ἐκόντα legebant, illud ad B. Martyrem referentes. SMITH.

paratis; et oro promptas mihi inveniri: quibus et blandiar cito me devorare; non quemadmodum quosdam timentes non tetigerunt. Sed et, si ipsae volentem non velint, ego vim faciam. Veniam mihi habete: quid mihi confert, ego cognosco. Nunc incipio discipulus esse; nihil me zelare visibilium et invisibilium, ut Jesu Christo fruam. Ignis

4. προσβιάσονται.] ap. utrumque Syrum, *I will go with violence against them.* In Cod. Laur. Metaphrastes παραβιάσονται. Dresselio non displicet παραβήσονται quod in Menologio MSto Bibliothecae Vaticanae invenit.

ib. Συγγνώμην μοι ἔχετε.] Has voces, ab Armen. 1 praetermissas, in Armen. 2 Petermannus reddit, *Veniam facite mihi.* Cureton. in Ep. p. 231, *Know me from myself. What is expedient for me?* In Excerpt. p. 235, *Know me from myself, as to what is expedient for me.* In loco Euseb. p. 237, *Know me from myself. What is expedient for me I know.*

5. νῦν ἀρχομαι—εἶναι.] Haec non agnoscit Syrus. Cf. Ep. ad Eph. § 3. Pearsonus conferri jubet Irenaeum, II xlvii: i. e. ni fallor, hunc locum, ἵνα αἱ μὲν ὁ Θεὸς διδάσκη, ἄνθρωπος δὲ διὰ παντὸς μανθάνῃ παρὰ Θεοῦ. II xxviii 3 ed. Massuet.

6. ζηλώσῃ] Legebat Vet. Int. una cum Eusebio ζηλώσαι, uti Codd. vulg. modo infinitivo: non male quidem, praesertim si subaudiatur particula conjunctiva ὥστε, quae est conjectura Pearsoni. S. Hieronymus videtur legisse ζηλώσας, Rufinus autem ζηλώσαι modo optativo, aut ζηλώσῃ cum Cod. Colbert.

ac si voluisset, '*nemo aut hominum, aut Angelorum, sive bonorum, sive malorum, hunc mihi honorem invidet.*' Qui sensus hic optime quadrare videtur. SMITH. Sic Valesius quoque et Toupius. *Nemo mihi invidet hanc gloriam discipuli Christi, nemo me ab ejus complexu divellat.* Syrus ap. Cureton. p. 231, *Let nothing envy me of those that are seen, and that are not seen, that I should be accounted worthy of Jesus Christ.* Armen. 1, *Nunc credo fieri discipulum, non invidere quidquam mihi &c.* Armen. 2, *Nunc incipio fieri discipulus, et studeo non desiderare quidquam, et non beate praedicare visibilia aut invisibilia, ut Jesu Christo occurram.* Hesych. ζηλοῖ: φθονεῖ, ἐρίζει. Haec verba μηθέν—ἀσπάτων desunt in Metaphrasta sec. Codd. Par. et Laur.

7. Πῦρ καὶ σταυρὸς.] Exprimit tormenta Christianis adhiberi solita, et ad quodcumque eorum se paratum esse ostendit. De Diocletiano Lactantius, '*Sedebat ipse, atque innocentes igne terrebant.*' [de Mort. Pers. § 14.] Idem, '*Omnis sexus et aetatis homines ad exustionem rapti.*' [ib. § 15.] Chrysostom. in descriptione novissimae persecutionis, tom. v Orat. 42, p. 275 33. [ed. Savil. οὐδεὶς

σταυρὸς, θηρίων τε συστάσεις, ἀνατομαί, διαιρέσεις, σκορπισμοί ὁστέων, συγκοπὴ μελῶν, ἀλγημοί ὅλου τοῦ σώματος, κακαὶ κολάσεις τοῦ διαβόλου ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν· μόνον ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω.

Morte vitam veram adsequi desiderat.

5'. Οὐδέν μοι ὠφελήσει τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου, 5 οὐδὲ αἱ βασιλεῖαι τοῦ αἰῶνος τούτου· μᾶλλον μοι ἀποθανεῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ἣ βασιλεύειν τῶν

παρελιμπάνετο κολάσεως τρόπος· πῦρ, καὶ σίδηρος, καὶ θηρίων ὀδόντες, καὶ κρημνοί, καὶ καταποντισμοί, καὶ βαράθρον, καὶ ξύλον, καὶ σταυρός, καὶ κάμνος, καὶ πάντα, ὅσα ὥφθη πρόποτε, βασανιστήρια εἰς μέσον ἐφέροντο.] PEARSON.

1. συστάσεις.] Conf. Ep. ad Trall. § 5. Cotel. *concurrentes*. Wakius, *the companies*; Hefelius, *catervae*; Int. Veteri obsecutus uterque. Cui quidem interpretationi favet Excerpt. Euseb. versio Syriaca, *the collection of beasts*, Cureton. p. 237. Aliiter ad hunc locum, pp. 231, 235, *the beasts that are prepared*. Valesius, *impetus*: quem sequuntur Wocherus, *der wilden Thiere wüthende Anfälle*; et Ruchatus, *les attaques de bêtes féroces*. Σύστασις exponitur ap. Plutarch. Vit. Poplic. § 21, tom. i p. 423 ed. Reisk. *apparatus bellicus, qui fit communi sensui*. Ap. Herodian. IV xv 9, VI iii 14, ἐκ συστάσεως ἡ μάχη, *proelium collato pede pugnatum*. Σύστασιν ἔχειν interpretantur *subsistere*, ap. Hippolyt. c. Noetum § 15, Routh. Script. Eccl. Opusc. i 73. *τὴν ἐκ τῆς ἀγνοίας σύστασιν, quidquid ex ignorantiae statum*, ap. Irenaeum, I xxi 4. Affertur σύστασις etiam pro *numerus militum* 32.

ib. ἀνατομαί, διαιρέσεις.] Has voces, ab Euseb. Hieronymo, Rufino, Intt. Vet. et Syro omissas, Vossius, Smith. Hefel. Denzingerus, Lipsius delendas esse monuerunt.

2. σκορπισμοί] *Dissipationes*. Ps. xxi 15 *Δισκορπίσθη πάντα τὰ ὀστὰ μου*: quod interpretatur Origenes per *διασκεδασθῆναι*. in Joan. p. 185. [ed. Huet. iv 198 B ed. Ben.] Lucian. 150 1, τὰ μὲν ξύλα πάντα χαμαὶ ἐσκορπισεν ἀποσεισάμενος. Artemidor. ii 31, [p. 119 ed. Rigalt.] ἐπιδόσεις δὲ δημοσίους ἐπιδιδόναι παρ' ἑαυτοῦ, τοῖς μὲν νοσοῦσι θάνατον προαγορεύει, καὶ τῆς οὐσίας σκορπισμὸν καὶ διάλυσιν. Lactantius de Mort. Persecut. § 21, 'Quorum artus quum dissiparentur.' PEARSON.

ib. συγκοπὴ] Ita quoque legebant S. Hieronymus, Symeon, et uterque Int. numero singulari. Eusebius vero et Graeci Codd. vulg. habent *συγκοπαί*, quos exprimit Rufinus. SMITH.

ib. ἀλγημοί] Ita Cod. Colb. ubi jam ὁστέων, μελῶν. Metaphrastes in Codd. Par. et Laur. ἀλεσμοί. Eusebii Codd. exhibent ἀλεσμοί et ἀλγημοί. Illam et usitatorem formam dat Valesius. *Contusiones*, Ruinartus.

3. κακαὶ κολάσεις] Hieronymus

et⁷ crux, bestiarumque congregationes, dispersiones^{7 et deest C.C.} ossium, concisio membrorum, molitiones totius corporis, malae punitiones Diaboli in me veniant; solum ut Jesu Christo fruatur.

VI. Nihil mihi proderunt^{*} termini mundi, neque^{* proderint C.C.} regna saeculi hujus. Bonum mihi mori propter Jesum Christum, quam regnare super terminos

[*tota*] tormenta, unde apud Sophronium βάσανοι, Rufinus *supplicia*. Puta has κολάσεις vetustissimis Christianis frequenti sermone usurpatas esse, quallum exempla non pauca memorantur. Hinc Celsus ap. Orig. p. 303, [ed. Spencer. vi § 42, tom. i p. 663 C ed. Ben.] 'Ο τοῦ Θεοῦ παῖς ἄρα ἡγῆται ὑπὸ διαβόλου καὶ κολαζόμενος ὑπ' αὐτοῦ, διδάσκει καὶ ἡμᾶς τῶν ὑπὸ τοῦ τοῦ κολάσεων καταφρονεῖν. Unde mihi videtur, Christianos ea aetate *punitiones diaboli* memorasse, tanquam a Christo praedictas. Orig. in Joan. 146 D, [ed. Huet. iv p. 157 D ed. Ben.] διὰ μαστίγων καὶ πνευμάτων ποτηρῶν. Justinus 360, [ed. Morell. Dial. c. Tryph. § 131.] Κολάσεις μέχρι θανάτου ὑπὸ τῶν δαιμονίων καὶ τῆς στρατιᾶς τοῦ διαβόλου. Vid. Suid. ἡμέρα ποτηρά. PEARSON. Euseb. simpliciter κολάσεις, quem sequitur Metaphrastes. Syrus. ap. Cureton. p. 231, *hard torments of the devil*; in Excerpt. p. 235, *evil crushings*; in Euseb. p. 237, *the torment of Satan*; in Hom. Severi, p. 247, *ten thousand sorts of torments*. Sensum hujus loci mirum in modum pervertit Grotius, Annot. in Ep. ad Rom. ix 3.

5. ε'. Οὐδὲν] Cap. 6 deest in versione Syriaca, excepta unica

sententia: ὁ δὲ τοκετός μοι ἐπικεῖται, quam Syrus cum celebrissimis illis verbis e cap. 7 ὁ ἐμὸς ἄρως ἐσταίρωται conjungit. Exstat autem cap. 6 paene totum Syriace in Fragmento Timothei Alexandrini, ap. Cureton. p. 243. HEFELIUS.

ib. μοι ὠφέλησαι] Ita Cod. Colb. Metaphrastes με. Sed ὠφέλειν cum dativo construitur etiam ab optimis Scriptoribus. e. g. Aeschyl. Pers. 842, Soph. Antig. 560, Aristoph. Av. 420, Dindorf.; ab Aristotele, et serioris aevi auctoribus saepissime.

ib. τὰ τετραῖ] Ita Metaphrastes quoque. Interpol. autem cum Int. Vet. πέπρατα, quam lectionem tuentur Smith. et Hilgenfeldius, sequitur Wakius. Cf. Ep. ad Eph. § 3 extr. Armen. 1, *thesaurus*; Armen. 2, *termini*. Mox uterque legisse videtur ἡ βασιλεία.

6. μᾶλλον] Ita Cod. Colb. *Rom majoris momenti* interpretatur Clericus. Sed καλὸν legisse videtur cum Vet. Int. Interpolator et Metaphrastes, et Armen. 1. Timotheus Alex. ap. Cureton. p. 243, *It is better for me, quemadmodum et Armen. 2. Petermannus in contextu καλόν*.

7. εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.] Rectius Vet. Int. et Interpol. διὰ Ἰησοῦν Χριστόν. Symeon ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. SMITH. Nihil

περάτων τῆς γῆς. “Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος,
 “ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
 “ζημωθῇ;” Ἐκείνον ζητῶ, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθα-
 νόντα· ἐκείνον θέλω, τὸν δι’ ἡμᾶς ἀναστάντα· ὁ δὲ
 τοκετός μοι ἐπικείται. Σύγγνωτέ μοι, ἀδελφοί· μὴ ὁ
 ἐμποδισθῇ μοι ζῆσαι, μὴ θελήσῃ μοι ἀποθανεῖν,
 τὸν τοῦ Θεοῦ θέλοντα εἶναι· κόσμῳ μὴ χαρίσῃσθε.
 “Ἀφετέ με καθαρὸν φῶς λαβεῖν· ἐκεῖ παραγενόμενος,
 ἄνθρωπος Θεοῦ ἔσομαι. Ἐπιτρέψατέ μοι μμητὴν
 εἶναι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου. Εἴ τις αὐτὸν ἐν 10

correctionis opus. Cf. eis Θεόν
 Ep. ad Eph. § 12. *for the sake
 of Jesus Christ.* Fragment. ap.
 Cureton. p. 243.

1. Τί γὰρ ὠφελεῖται] Locus e
 Matt. xvi 26, otiose allegatus
 pro futili apparet additamento.
 Quod enim ad artificium etsi
 facillime aliquis potuit duci vo-
 cabulis ὠφελήσει et βασιλεύει—
 γῆς, sensui tamen multum ab-
 horret. Satis inepte enim vi-
 vida illa Ignatii atque acuta
 μᾶλλον μοι κ. τ. λ. et ἐκείνον ζητῶ,
 quae quam arcta conjuncta sint
 necessitate nemo non videt, ra-
 tione ista interposita dirimuntur
 atque hebetantur. DUESTER-
 DIECK. Metaphrastes, e S.
 Marco, viii 36, καὶ ζημωθῇ τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ. Locum e N. T.
 desumptum omittunt Syrus et
 Armenius, necnon Timotheus
 Alex. in libro c. Concil. Chalced.
 ap. Cureton. p. 243, et Excerpt.
 p. 235.

4. ἐκείνον θέλω,—ἐπικείται.]
 Desiderantur haec apud Meta-
 phrastam.

ib. ὁ δὲ τοκετός] Alludit ad
 illud S. Pauli ad Philipp. i 21,
 καὶ τὸ ἀποθανεῖν κερδός. Int. Vet.

refert articulum ὁ ad Christum,
 parum, ut mihi quidem videtur,
 considerate. Hanc sententiam
 omiserunt Interpolator et Sy-
 meon. SMITH. Ruchatus,
*C'est là le gain que je me
 propose de faire.* Vocis τοκετός
 pro lucro sumtae exempla pro-
 ferre debebat Clericus, qui
 Smithum sequitur. Cf. Ep. ad
 Eph. § 19. Syrus, in Epist.
 p. 231, *The pains of the birth
 stand over me;* in Fragm. Ti-
 moth. Alex. p. 243, *The birth
 is set over me.* Inter Excerpt.
 p. 235, *And the pains of death
 stand.* Hilgenfeldius, *die Ge-
 burt zum Wahren Leben.* Tou-
 pius, ad oram versionis in ex-
 emplari suo, ‘*Partus, γένεσις,*’
 ad τὰ γενέθλια, *natalitia mar-
 tyris,* respiciens, ut viro quidem
 eruditissimo Roberto Scott vi-
 detur.

5. Σύγγνωτέ μοι,] In Excerpt.
 ap. Cureton. p. 235, *Κνωο me
 from myself,* uti Συγγνώμην μοι
 ἔχετε supra, p. 398 l. 4. In
 Epist. Syrus omnia omittit inter
 μοι ἐπικείται et ὁ ἐμὸς ἔρως infra
 p. 464 l. 11.

6. ζῆσαι,] Ruchatus confert

terrae. Illum quaero, qui pro nobis mortuus est ; illum volo, qui propter nos resurrexit. Ille lucrum mihi adjacet. Ignoscite mihi, fratres : non impediat me vivere, non velitis me mori, Dei volentem esse ; per mundum non separetis me, neque per materiam seducatis. Dimittite me purum lumen accipere : illuc adveniens homo * ero. Sinite me * Deest Dei. imitatore[m] esse passionis Dei mei. Si quis ipsum

Cicero[n]. Somn. Scip. § 3, 'Ii vivunt qui ex corporum vinculis, tanquam e carcere evoluti ; vestra vero quae dicitur vita, mors est.'

ib. *μοι ἀποθανεῖν*,] Lege με, ut habent vulgati Codd. Symeon, et Vet. Int. S. Martyr, in hisce circumstantiis constitutus, vitam productiorem quasi pro morte habuit. Hunc sensum paene attigit Interpolator, addendo, *θανάτος γὰρ ἐστὶν ἢ ἀνευ Χριστοῦ* [ωή. SMITH. Vossius, Hefel. et Dressel. exhibent με.

7. *κόσμῳ μὴ χαρίσθητε*.] Rectius legebat Vet. Int. *διὰ κόσμου ὃ με χαρίσθητε*, 'Ne me sejungatis a communione Dei, ulterio[re]m moram in hoc mundo intercessionibus vestris procuro : vel, si altera interpositio sit admittenda, Dei volentem esse, per mundum non separetis me. SMITH. Legendum esse puto *χαρίσθητε, me Dei esse volentem mundo tradere nolite*. Haec lectio non solum optimum sensum praebet, sed etiam cum Fragmento Timothei Syriaco concordat, in quo legitur : *nolite efficere, ut in mundo degam*. Cod. Colb. habet *χαρίσθητε, mundo ne gaudeatis*, quod arctiori cum antecedentibus nexu caret. HEFEL. Cf. Act. xxv 11, *οὐδεὶς με δύνανται*

αἰροῖς χαρίσασθαι. In ed. prima Hefel. *χαρίσθητε* dederat, in sec. *χαρίσθητε*, in quarta *χαρίσθητε*. Wakius Int. Vet. sequitur. Chevallier. *Rejoice not in the world*. Woher. *Habet nicht Lust an der Welt*. Ruchatus legit *χαρίσθητε, ne m'accordez point au monde*. Clericus conjicit *συγχαρίσθητε*. Verba quae in Interpretatione sequuntur agnoscit Timothei Alex. Fragm. ap. Cureton. p. 243, *neither entice me by any thing material*. Armen. 2 quoque vertit ac si legisset *μὴθ' ὅλη ἐξανάσῃτε*, quae verba lunulis inclusa in ed. quarta admisit Hefelius.

9. *ἄνθρωπος Θεοῦ*] Vox Θεοῦ, ab Int. Vet. praetermissa, non agnoscitur in Excerpt. e Timotheo. Alex. ap. Cureton. p. 243, *When I go thither I shall be a man*. Aliter in Fragm. p. 236, *When I am gone thither I shall be perfected in light*.

ib. *μυητὴν εἶναι*] Hanc lectionem exprimit Versio Syriaca, in Excerpt. e Severo et Timotheo, ap. Cureton. pp. 243, 248, 250. In Severi Fragmento, p. 245, lectio varians, *μαθητὴν εἶναι*, memoratur. Cf. supra, p. 274 l. 3. Fragm. Syr. p. 357, *Permis thou me &c.*

10. *τοῦ Θεοῦ μου*.] Anastasius Sinaïta in 'Οδηγῇ, cap. xii, 'Εδέ-

ἐαυτῷ ἔχει, νοησάτω ὁ θέλω, καὶ συμπαθείτω μοι, εἰδὼς τὰ συνέχοντά με.

Denuo Romanos obtestatur, ne ad Deum contendenti obstaculo sint.

Ζ'. Ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου διαρπάσαι με βούλεται, καὶ τὴν εἰς Θεόν μου γνώμην διαφθεῖραι. Μηδεὶς οὖν τῶν παρόντων ὑμῶν βοηθείτω αὐτῷ· 5 μᾶλλον ἐμοῦ γίνεσθε, τοῦτ' ἔστιν τοῦ Θεοῦ. Μὴ λαλεῖτε Ἰησοῦν Χριστὸν, κόσμον δὲ ἐπιθυμεῖτε. Βασκανία ἐν ὑμῖν μὴ κατοικεῖτω· μηδ' ἂν ἐγὼ παρὼν παρακαλῶ ὑμᾶς, πείσθητέ μοι· τούτοις δὲ μᾶλλον πείσθητε, οἷς γράφω ὑμῖν. Ζῶν γράφω ὑμῖν, ἐρῶν 10 τοῦ ἀποθανεῖν· ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, καὶ οὐκ

σατε μμητὴν εἶναι πάθους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μου. [Immo: Ἐάσατε μμητὴν γενέσθαι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου. p. 216 ed. Gretser.] Non legebat Vet. Int. in suo Codice Χριστοῦ, nec opus est: videtur addi explicationis causa. Quod vero ad ultima verba, τοῦ Θεοῦ μου, spectat, quum caeteri Codd. et ambo Int. consentiant, miror Symeonem ea omittere aut velle, aut posse, aut audere. SMITH. In Cod. Roe 22 Biblioth. Bodl. Ἐάσατέ με μμητὴν γενέσθαι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου. uti mihi indicavit doctissimus Cramerus.

2. συνέχοντά με.] Int. Vet. continent, potius constringunt, coarctant. Phrasis Scripturaria, S. Luc. viii 45, xii 50. PEARSON. In Timothei Alex. Fragm. those things which encompass me.

3. Ὁ ἄρχων] In animo habuisse videtur S. Johan. xvi 11, ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου. Cf. II Cor. iv 4.

6. ἐμοῦ γίνεσθε.] Int. Vet. ἱπρί αὐτέμ &c. Hinc in sua

editione reponit Cotel. αὐτοὶ δὲ μᾶλλον ἐμοὶ γένεσθε. Sed τὸ αὐτῷ, ut habet hic Codex, [Colbert.] cum quo consentiunt vulg. Codd. et Symeon, mihi magis placet, et ad antecedentem periochen potius referri videtur: ἐμοὶ etiam [ut in Metaphrastae Codd. Paris. et Laur.] retineri potest, modo cum Vossio πληθυντικῶς sumatur. Quod quum aliqui non intellexerint, quasi dativo casu singulari positum esset, ob analogiam Grammaticae substituerunt, τούτέστι, τῷ Θεῷ. SMITH. Marklandus monet ex praecedenti βοηθείτω subaudiendum esse βοηθοὶ post ἐμοῦ, quam vocem excidisse suspicantur Clericus et Bunsenius.

8. Βασκανία] La jalousie Ruchat. Missgunst Woher. Eodem sensu hanc vocem posuisse Cyrillum Alex. et saepissime Chrysostomum, φθόνον καὶ βασκανίαν locis pluribus conjunxisse Philonem, docet G. Dindorfius, in nova Thesauri ed. Paris.

in seipso habet, intelligat quod volo; et compatiatur mihi, sciens quae continent me.

VII. Princeps saeculi hujus rapere me vult, et eam quae in Deum^a meum sententiam corrumpere. Nullus igitur^b praesentium de vobis adjuvet: ipsi autem magis mei fiat, hoc est, Dei mei. Non loquimini Jesum Christum, et mundum concupiscatis. Invidia in^c vobis non inhabitet: neque utique ego vos praesens deprecord,^d credere^e mihi. His autem magis credite^e quae scribo vobis. Vivens enim scribo vobis, deside-

^a Dominum C. C.

^b ergo C. C.

^c in deest C. C.

^d ego praesens vos deprecor C. C.

^e f. credite.

^e His magis vero credite C. C.

ib. *μὴδ' ὅν κ. τ. λ.*] Paullo aliter hanc sententiam, inde obscuratam, legisse videtur Vet. Int. eodem tamen sensu. SMITH. *Lege ὑμᾶς, μᾶλλον πείσθητέ μοι, τοῦτοις δὲ πείσθητε οἷς.* TOUP.

10. *Ὡς γράφω*] Addenda est particula γάρ ex Int. Vet. aliisque Codd. Corruptissima sunt apud Metaphrast. *ἐξ ὧν γάρ.* SMITH. γάρ admisit Hefelius, lunulis inclusit Dresselius.

11. *ὁ ἐμὸς ἔπος ἐσταύρωται.*] Duplicem his verbis sensum tribuerunt Scriptores Ignatio posteriores, aliis per *amorem* intelligentibus *Christum*, aliis pro *concupiscentia rerum mundanarum* accipientibus. Pro priori sensu adduci potest triga antiquorum Scriptorum. Origenes enim in Prol. Comment. in Cant. Canticorum: 'Nec puto, quod culpari possit, si quis Deum, sicuti Joannes *charitatem*, ita ipse *amorem* nominet. Denique memini aliquem Sanctorum dixisse, Ignatium nomine, de Christo, *Meus Amor crucifixus est*; nec reprehendi eum pro hoc *dignum judico.*' [Opp. iii

p. 30 ed. Ben.] Auctor Libri de Divinis Nominibus, qui sub Dionysii Areopagitae nomine editus est, cap. iv, *Καὶ τοὶ ἔδοξέ τισι τῶν καθ' ἡμᾶς ἱερολόγων, καὶ θεώτερον εἶναι τὸ τοῦ ἔρωτος ὄνομα τοῦ τῆς ἀγάπης.* Γράφει δὲ ὁ θεῖος Ἰγνατίος, 'Ὁ ἐμὸς ἔπος ἐσταύρωται. Denique a Cotel. citatus Theodorus Studita, Serm. Catech. iii, qui et Cod. 130 Barocc. exstat, *ὁ ἐμὸς ἔπος ἐσταύρωται Χριστός.* ubi *Χριστός* explicatio est. Recentiorum nomina plura sunt, quam ut recenseri possint. Quorum sententiae etiam subscripsit Tentzelius in Dissert., qua in istud S. Ignatii Apophthegma erudite commentatus est. Contra vox *ἔπος* ab aliis pro *rerum mundanarum amore* accipitur, velut ab Halloixio, Quaest. ii de Vita et Opp. Dionysii Areop.; [tom. ii p. 404 ed. Corder.] Natali Alexandro, Hist. Eccles. Saec. i, Diss. xxiii; D. Cavo, in Vita Ignatii. [p. 108.] Quibus olim praeivit Andreas Cretensis, Orat. in S. Georgium, p. 183, ut ex antecedentibus istius loci verbis colligitur. Uterque sensus sane

ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόυλον, ὕδωρ δὲ ζῶν, καὶ λαλοῦν
ἐν ἐμοὶ, ἔσωθέν μοι λέγον, “Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα.”
Οὐχ ἡδομαι τροφῇ φθοράς, οὐδὲ ἡδοναῖς τοῦ βίου
τούτου. * Ἄρτον Θεοῦ θέλω, ἄρτον οὐράνιον, ἄρτον

pietati S. Ignatii, posterior tamen sequentibus ejus verbis magis congruit. Voce *ἔρως* autem Ignatius ideo usus est, quia *ἐπιτεταμένη ἀγάπη ἔρως λέγεται, dilectio vehementior dicitur amor*, Gregor. Nyss. Hom. xiii in Cant. Canticorum. [Opp. i 664 B Paris. 1638.] GRABIUS. Partes Antiquorum, qui haec verba de Christo crucifixo interpretantur, quam Neotericorum, qui de vanis hujus mundi cupiditatibus illa intelligi debere censent, tueri mallet. Illos Graeci communissime sequuntur, ut ex Menaeo ad 20 Decemb. de S. Ignatii die natali patet: *Ὡς τετρωμένος ἔρωτι ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, Ὁ ἐμὸς ἔρως, ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων*. SMITH. Armen. i, *Amor meus crux est, meum desiderium crucifixum est, et non est apud me alius aestus amoris*. Priora verba bis vertit, primum ad textum Syriacum, deinde ad Graecum textum, quae versio proculdubio ex margine in textum irrepsit. Dixerim eum legisse *καλόν* pro *λαλοῦν*. PETERMAN. Ruchat. et Hilgenfeldius Origenem sequentes, *Jesus Christum* intelligunt; *cupidinem mundanam* Woher. Uhlhorn. et Curetonus; minus recte. Haec verba legas in Epistolae versione Syriaca, et in Fragm. Dionysii ap. Cureton. pp. 231, 242.

i. πῦρ φιλόυλον,] *Amans mundum et res mundi*. TOUP.

Ignis materialis est *φιλόυλος*; *amans materiae*; qua, nempe, alitur. Sed spiritualis ignis, quo urebatur Ignatius, *materiae*, h. e. rerum corporearum, *amans* non erat. Quod est nonnihil coactum, ut et sequentia, de aqua in eo loquente. Sed sancti viri sermo refertus est ejusmodi violentis adlusionibus. CLERICUS. Cum Cod. Colb. conveniunt Symeon et Menaeum Graecorum ad 20 Decembris. Sed longe praeferenda videtur vulgat. Codd. et Vet. Int. lectio, luxata quidem, sed quae absque vel unius literulae mutatione restitui possit: h. e. si, ut optime pro solita illius *ἀγχοιῶ* suggerit Pearsonus, legamus una voce *φιλοῦντι* pro *φιλοῦν τι*, i. e. *ἐρῶντι*: ubi distinctio adhiberi debet. Hac vero neglecta, Int. Vet. participium dativi casus, quod cum pronomine *ἐμοὶ* convenit, in duas voces dividens, posteriorem contra regulas Grammaticae cum sequente *ὑδωρ* (quo novam, eamque oppositam, sententiam incipere particula adversativa satis clare ostendit) plane aliud agens, perperam connectit. SMITH. Vossius ex Interpolatore punctorum notatione leviter immutata, reponit *φιλοῦν τι ὑδωρ, ignis qui in me est non amat aquam*, i. e. *refrigerium*. Pearsonum sequitur Curetonus in notis ad Vers. Syr. *and there is no fire in me for another love*.

ih. ὑδωρ δὲ—Πατέρα.”] Haec

rans mori. Meum desiderium crucifixum est ; et non est in me ignis amans aliquam aquam : sed vivens et loquens est in me, intus me dicit ; “ Veni “ ad Patrem.” Non delector cibo corruptionis, neque delectationibus vitae hujus. Panem Dei

S. Joh. iv
10, vii 38,
39.

S. Johan.
vi 32, 35,
48, 51.

non agnoscit Int. Syrus. In Homil. 65 Severus exprimit ἔσωθεν—ἐμὸν Πατέρα.” Cureton. p. 247.

ib. ὕδωρ δὲ ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί.] Sic cum Cod. Colb. Metaphrastes, et Graeci in Menaeo, ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν, Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζῶην. Vulg. ὕδωρ δὲ ζῶν, ἀλλόμενον ἐν ἐμοί. . quae lectio Cotel. Pearson. et Smitho perplacet, ut nimirum Ignatius respexisse intelligatur ad S. Johan. iv 14. Jortinum si audias, *Remarks on Ecclesiastical History*, i p. 354. B. Pater hanc dicendi formulam sumsit a superstitione Ethnicorum, qui aquis fontium quorundam (e quibus sine dubio fuit Daphnensis prope Antiochiam) vim attribuerint bibenti mentem fatidicam reddendi ; quas propterea *vocales* sive *loquentes* passim appellaverint : e. g. Statius, Sylv. I ii 6, V v 2 ; Anacreon, Od. xiii 7, λαλὼν πίνοντες ὕδωρ. Aliter Frommannus, qui in Prolusione peculiari de hoc loco conscripta et Coburgi 1758 edita, ejusmodi allusiones ad profanorum auctorum dictiones a scribendi genere Ignatiano alienas esse putat ; atque in Servatoris verbis, S. Johan. vii 38, dictionem ὕδωρ ζῶν reperit ; indidemque B. Patrem τὸ ὕδωρ λαλοῦν desumsisse suspicatur. Intelligit igitur per ὕδωρ λαλοῦν Spiritum Sanctum monitorem, sive, quod eodem redit,

indicium de instanti morte a Spiritu Sancto Ignatio factum. Frommanno adstipulantur Hefelius in ed. tertia, Sprenger. Thesaur. Rei Patrist. i 470, et Hilgenfeldius, feliciter adducens Irenaeum, III xvii 2.

2. ἔσωθεν] *Ab intus, ab intra* ; ἐκ κοιλίας, S. Johan. vii 38. PEARSON.

ib. Δεῦρο] S. Matt. xix 21. Beza, *adesdum*. S. Johan. xi 43, Act. vii 3. PEARSON.

3. Οὐχ ἡδομαι] Armen. 1, *Non desiderat senectus lac, et non voluptates mundi hujus*. Armen. 2 tantummodo habet, *Non desidero corruptibilem vitam hanc*. Reliqua hujus sententiae desunt. PETERMAN.

4. Ἀπὸν Θεοῦ] Multa hic, quae occurrunt quoque apud Metaphrast. et in vulg. Codd. manifestam sapiunt interpolationem. Sed explicationibus, utut piis et orthodoxis, textus non erat temerandus. An hoc innuere velit S. Ignatius, se, omnibus eduliorum corruptioni obnoxiorum delectamentis, hujusque vitae voluptatibus ejuratis, non alium cibum et potum desiderare, praeter Eucharisticum ; cui haec magnifica elogia maxime conveniunt ? nec id si Baronio concederetur, video fidem Christianam inde quidquam damni passuram esse. Non autem nimis rigide ad regulas Graecae eloquentiae exigendus est stylus Ignatia-

ζωῆς, ὅς ἐστιν σὰρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ γενομένου ἐν ὑστέρω ἐκ σπέρματος Δαβὶδ καὶ Ἀβραάμ· καὶ πόμα Θεοῦ θέλω τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἀγάπη ἀφθαρτος, καὶ αἰένου ζώῃ.

Η'. Οὐκ ἔτι θέλω κατὰ ἀνθρώπους ζῆν· τοῦτο δὲ 5 ἔσται, ἐὰν ὑμεῖς θελήσητε. Θελήσατε, ἵνα καὶ ὑμεῖς θεληθῆτε. Δι' ὀλίγων γραμμάτων αἰτοῦμαι ὑμᾶς πιστεῦσατέ μοι. Ἰησοῦς δὲ Χριστὸς ὑμῖν ταῦτα φανερώσει, ὅτι ἀληθῶς λέγω, τὸ ἀψευδὲς στόμα, ἐν ᾧ ὁ Πατὴρ ἐλάλησεν ἀληθῶς. Αἰτήσασθε περὶ ἐμοῦ, 10 ἵνα ἐπιτύχω. Οὐ κατὰ σάρκα ὑμῖν ἔγραψα, ἀλλὰ κατὰ γνώμην Θεοῦ. Ἐὰν πάθω, ἡεληθήσατε· ἐὰν ἀποδοκιμασθῶ, ἐμσήσατε.

nus: quippe aliquid dandum est martyrii candidato, dum totus in contemplatione rerum spiritualium et coelestium defigebatur, si ejusmodi novis phrasibus uteretur, quae tamen facili ac bona interpretatione, prout æquum postulat, leniri possint. Iniquissimum ergo foret, si quis hac de causa in eum morose animadvertere velit, eo quod sanguinem Christi, vino Eucharistico repraesentatum, τὴν ἀγάπην ἀφθαρτον appellaverit; quum sanguis ille pretiosus, in cruce effusus, dici mereatur fundamentum charitatis Dei erga fideles in aeternum duraturae. An vero potius dicendum sit, S. Ignatium, sacramentalibus hisce locutionibus utentem, hoc tantum innuere, se jam, omnibus mundanis vanitatibus spretis abjectisque, morti propinquum, unicum hoc cupere, ut ad praesentiam Christi humana natura in coelis regnantis admitteretur, illic

aeterna visionis Dei beatitudine fruiturus? Quae interpretatio, magis quam altera, ad mentem enthei Scriptoris congruere mihi quidem videtur. Vide vero Is. Casaubonum hac de re latius et doctissime disserentem, Exercit. xvi ad Annal. Eccl. Baronii, cap. 39. SMITH. De Sacramento Eucharistiae explicant Grabius et Wocherus; de communione quam per fidem Christiani habent cum Domino, hic agi putat Ruchatus; de ipsius Dei fruitione in coelo per martyrium, Usserius, Halloix. et Waterlandus, *Review of the Doctrine of the Eucharist*, cap. vi.

ib. ἄρτον οὐράνιον, ἄρτον ζωῆς,] Has voces ab Int. Vet. omisissas, Syrus. ut videtur, non legebat. *The bread of God I seek, which is the flesh of Jesus Christ; and His blood I seek, a drink which is love incorruptible.* Petermannus, ad mentem Intt. Armen. exhibet Ἄρτον Θεοῦ θέλω, ὅς ἐστιν

volo; quod est caro Jesu Christi, ejus qui ex genere David: et potum volo sanguinem ipsius; quod est charitas incorruptibilis.

VIII. Non amplius volo secundum homines vivere: hoc autem erit, si vos velitis. Velite autem, ut et vos acceptemini. Per paucas literas deprecor vos: credite mihi. Jesus autem Christus vobis manifestabit haec, quoniam^f vere dico; ^fquia C. C. non mendax os, in quo Pater vere locutus est. Petite pro me, ut attingam. Non secundum carnem vobis scripsi; sed secundum sententiam Dei. Si patiar, voluistis; si reprobus efficiar, odivistis.

σὰρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ· καὶ πόμα θέλω τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἀγάπη ἁ-
φθαρτος.

1. ὅς ἐστιν] Cod. Paris. ὁ ἐστιν.

ib. τοῦ Υἱοῦ—'Αβραάμ.] Haec quoque non agnoscit Int. Syrus.

2. ἐν ὑστεραίᾳ] in posteriori tempore. Int. Vet. non agnoscit haec verba, quae habentur a Metaphrasta. Junius conj. γενομένου ἐν ὑστεραίᾳ, i. q. κατὰ σάρακα.

3. πόμα Θεοῦ] Vocem Θεοῦ non agnoscunt Int. Vet. Syrus, Armenius.

4. ἀγάπη ἀφθαρτος.] His verbis Syrus durissime adnectit Ἀσπά-
ζεται ὑμᾶς κ. τ. λ. MERX. Vide p. 410 l. 7.

ib. καὶ αἰώνιος ζωή.] Has voces, ab Intt. Vet. Syro et Armen. i praetermissas, rejicit Lipsius. Curetonus suspicatur librum nostrum ex Ep. ad Polyc. § 2, ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰώνιος, assum-

5. Ἡ. Οὐκ ἔτι] Caput octavum et noni pars major apud Syrum non leguntur.

ib. κατὰ ἀνθρώπους] κατ' ἀνθρώπων, phrasis Apostolica. PEARSON.

6. θελήσατε.] Ita quoque Symeon; sed Vetus Int. et vulg. codd. θέλητε, rectius. SMITH. Cod. Colb. recte se habet: non θελήσατε, uti in Aldrichii libro.

ib. θελήσατε, ἵνα] Symeon θελήσατε οὖν, ἵνα—sed vulg. Codd. plane omittunt, et versiculum Gal. ii 20 interpolant, qui non solum in Cod. Colb. et ap. Vet. Int. ut vides, sed etiam ap. Symeonem abest. SMITH.

7. Δι' ὀλίγων γραμμάτων] Breviter: sicut πηλικοῖς γράμμασιν, Gal. vi 11, plerique interpretantur, quam copiose. Vid. infra Ep. ad Polyc. § 7. Pro αἰτοῦμαι Vossius mallet παρακαλῶ.

11. ἵνα ἐπιτύχω.] Leg. ἐπιτύχω Θεοῦ. Οὐ κατὰ...TOUP.

12. ἡθελήσατε] i. e. amatis

Ecclesiam
Syriae pre-
cibus ipso-
rum com-
mendat, et
Ecclesia-
rum, per
quas trans-
iit, studia
in se lau-
dat.

Θ'. Μνημονεύετε ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν τῆς ἐν
Συρίᾳ ἐκκλησίας, ἥτις ἀντὶ ἐμοῦ ποιμένοι τῷ Θεῷ
χρηταί· ὁ ὁ μόνος αὐτὴν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπισκοπήσει,
καὶ ἡ ὑμῶν ἀγάπη. Ἐγὼ δὲ αἰσχύνομαι ἐξ αὐτῶν
λέγεσθαι· οὐδὲ γὰρ ἄξιός εἰμι, ὦν ἔσχατος αὐτῶν, 5
καὶ ἔκτρωμα· ἀλλ' ἡλέημαί τις εἶναι, ἐὰν Θεοῦ ἐπι-
τύχω. Ἀσπάζεται ὑμᾶς τὸ ἐμὸν πνεῦμα, καὶ ἡ ἀγάπη
τῶν ἐκκλησιῶν τῶν δεξαμένων με εἰς ὄνομα Ἰησοῦ
Χριστοῦ, οὐχ ὡς παροδεύοντα· καὶ γὰρ αἱ μὴ προσ-
ήκουσαί μοι, τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ σάρκα, κατὰ πόλιν με 10
προηγον.

Concludit,
commen-

Ι'. Γράφω δὲ ὑμῖν ταῦτα ἀπὸ Σμύρνης δι' Ἐφε-

me. MARKLAND. Conf. Ep.
ad Magn. § 3.

ib. ἐὰν ἀποδοκιμασθῶ,] *Si re-
probatus efficiar, si repudier,*
Marc. viii 31. PEARSON. Si
a morte liberabor, quasi hoc
honore quem tanto animi cum
fervore ambio prorsus indignus.
SMITH.

1. ἐν Συρίᾳ] Ergo non tantum
in urbe, sed in provincia Syriae
jurisdictionem habuit Ignatius :
ut de Polycarpo loquitur Hiero-
nymus. PEARSON. Cf. supra,
p. 374 l. 6.

2. τῷ Θεῷ] i. e. Christo : ut
ex immediate sequentibus cla-
rissime liquet. Male ergo habet
Interpolator, τῷ Κυρίῳ, τῷ εἰ-
πόντι, ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός.
Hac enim superflua explica-
tione enervat testimonium, quod
ubique in his Epistolis ingerit
S. Ignatius, de Divinitate Chri-
sti. SMITH.

3. ἐπισκοπήσει,] Vet. Int.
forte legebat ἐπισκοπήσαι modo
optativo, et αὐτός pro αὐτήν.
SMITH.

4. ἡ ὑμῶν ἀγάπη.] Phrasis S.
Ignatio familiaris. Frustra ad-
dit Interpol. εἰς αὐτόν· *charitas*
enim quam implorat, ad Antio-
chenos, potius quam ad Chri-
stum, debet referri. SMITH.

ib. ἐξ αὐτῶν λέγεσθαι.] Hu-
therus, p. 53, intelligit ἐκ τῶν
ποιμένων vel ἐπισκόπων.

5. ὦν ἔσχατος κ. τ. λ.] Imita-
tur S. Paulum, I Cor. xv 8, 9.
PEARSON. Verba καὶ ἔκτρωμα
non reddidit Armen. 1, et pro
αὐτῶν legisse videtur τῶν ἀποστό-
λων αὐτῶν. PETERMAN.

6. ἡλέημαί τις εἶναι] I Cor. vii
25, ἡλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς
εἶναι.

7. Ἀσπάσεται] Haec, ad ca-
pitis finem, si voces οὐχ ὡς παρο-
δεύοντα excipias, agnoscit libra-
rius Syrus.

ib. ἡ ἀγάπη τῶν ἐκκλησιῶν]
Vide in Ep. ad Philad. [§ 11]
ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν· et ad Trall.
§§ 3, 13, ἡ ἀγάπη Σμυρναίων.
SMITH.

8. εἰς ὄνομα] ὡς ὄνομα Cure-
tonus.

IX. Mementote in oratione vestra ejus quae in Syria^a Ecclesiae, quae pro me pastore Deo utitur. ^a *Siria* C.C. Solus ipse^b Jesus Christus vice Episcopi sit, et ^b *ipsi* C.C. vestra charitas. Ego autem erubesco ex ipsis dici. Non enim sum dignus, existens extremus ipsorum, et abortivum; sed misericordiam consecutus sum aliquis esse, si Deo fruar. Salutat vos meus spiritus, et charitas Ecclesiarum, quae receperunt me in nomine Jesu Christiⁱ, ut nonⁱ *Domini Jesu Christi* C.C. transeuntem. Etenim non advenientes mihi in via quae secundum carnem, secundum civitatem me praecesserunt.

X. Scribo autem^k vobis haec a Smyrna^l per^k *igitur* C.C. ^l *Smyrna* C.C.

9. οὐχ ὡς παροδεύοντα.] Int. Vet. quasi legisset ὡς οὐ. Sed videtur esse error exscriptoris. *Non tanquam advenam, illas praetergreudentem, sed tanto cum amore ac si essem illarum Episcopus.* SMITH. Has voces a Syro, utpote non intellectas, si Uhlhornio audias, omissas, Armenius uterque agnoscit.

ib. αὐ μὴ προσήκουσαί μοι.] Int. Vet. male. Potius, *ad me non spectantes; ad meam jurisdictionem non spectantes.* Interpres male putavit Ignatium per urbes illas peditem Smyrnam usque pervenisse. Sed cogita. Hic enim locus accuratam explicationem postulat, ut cum passione conspiret. PEARSON. Aliter Hefelius, *quae non ad viam sitae erant.* Particulam μὴ non agnoscit Syrus, neque Chrysostomus in Hom. in S. Ignat. Αἱ γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν πόλεις συντρέχουσιν πάντοθεν ἡλειφον τὸν ἀδελφόν.

10. τῇ κατὰ σάρκα.] Has voces

Ruchatus librarii adsumentum esse censet, et in versione praetermittit. Rectius Hefelio ἡ ὁδὸς ἢ κατὰ σάρκα, *via terrestria*, videtur opponi viae illi, qua Ignatius per martyrium ad Deum pervenire sperabat. Versionem Syriacam ita exprimit Curetonus, *For even those who were near to the way in the flesh preceded [or came to meet me] me in every city.* pp. 231, 323.

11. προῖγον.] Προάγειν ut προπέμπειν, Tit. iii 13, dum ille mari, isti terra. PEARSON.

12. Ἰ. Γράφω κ. τ. λ.] Loco hujus cap. Syrus §§ 4, 5 Ep. ad Trall. versioni suae addidit; e capite vero nostro nil elegit, nisi verba ultima: Ἐρρωσθε εἰς τέλος ἐν ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ [Θεοῦ ἡμῶν]. HEFELIUS. Inter προῖγον et Πολλά φρονῶ Curetonus inserit [λοιπὸν οὖν ἐγγύς εἰμι τοῦ προσελθεῖν εἰς Ῥώμην.] *Now therefore being about to arrive shortly in Rome I know many things in God.*

dans non-
nullos ipso-
rum bene-
volentiae.

σίῳν τῶν ἀξιομακαρίστων. *Ἔστιν δὲ καὶ ἅμα ἐμοὶ
σὺν ἄλλοις πολλοῖς Κρόκος, τὸ ποθητὸν μοι ὄνομα.
Περὶ τῶν προσελθόντων με ἀπὸ Συρίας εἰς Ῥώμην εἰς
δόξαν τοῦ Θεοῦ, πιστεύω ὑμᾶς ἐπεγνωκέναι, οἷς καὶ
δηλώσατε ἐγγύς με ὄντα· πάντες γάρ εἰσιν ἄξιοι τοῦ 5
Θεοῦ καὶ ὑμῶν· οὓς πρέπον ὑμῖν ἐστὶν κατὰ πάντα
ἀναπαύσαι. *Ἐγραψα δὲ ὑμῖν ταῦτα τῇ πρὸ ἐννέα
καλανδῶν Σεπτεμβρίων, [τουτέστιν Αὐγούστου εἰ-
κάδι τρίτῃ]. *Ἐρρωσθε εἰς τέλος, ἐν ὑπομονῇ Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Ἀμήν.

10

1. *Ἔστιν δὲ] In his Armen. 1
multum deflectit a Textu Graeco : *Sunt mecum et alii multi fratres dilecti*. Armen. 2 omisit vocem πολλοῖς. PETERMAN.

2. σὺν ἄλλοις πολλοῖς] Cf. Ep. ad Trall. § 12.

ib. Κρόκος,] Praepone particulam καί, ut habent Vet. Int. et Symeon. Crocus ab Ephesiis ad illi, versus illam urbem tendenti, occurrendum mittebatur. SMITH.

3. Περὶ τῶν προσελθόντων με] Verisimillimum est, quosdam Christianos, relicta circa idem tempus Antiochia, recta via Romam petiisse. Hos novos hospites, vere pios probosque, quos Romanorum benevolentiae impensissime commendat, edoceri vult, se non longe ab ista urbe abfuturum. Non enim dubitandum erat, quin illi e Syria

fratres, Romam longe maturius pertingentes, de Ecclesiarum Syriacarum statu, et praesertim de S. Ignatio ad bestias damnato, sigillatim certos reddidissent. Haec a Vet. Int. confunduntur, qui προσελθόντων cum Interpol. aut συνελθόντων cum Symeone, addito pronomine μοί, legisse videtur. Quid autem de suis praecursoribus scribat S. Ignatius, quum minime intellexerit Metaphrastes, totum illud penitus omisit, hisce tantummodo retentis : *Ἔστι δὲ σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἅμα ἐμοὶ καὶ Κρόκος, τὸ ποθητὸν μοι ὄνομα τῶν συνελθόντων ἀπὸ Συρίας εἰς δόξαν Θεοῦ. *Ἐγραψα κ. τ. λ. Verum si προσελθόντων retineatur, Vet. Int. versio, quae in ed. Usseriana, inserta parenthesi, (quibus et manifestatis) perplexa et vix cuiuspiam boni sensus capax vi-

Ephesios digne beatos. Est autem et simul mecum cum aliis multis et Crocus, desideratum mihi nomen. De advenientibus mecum a Syria^m in^m *Siria* Romam, ad gloriam Dei, credo vos cognovisse; quibus et manifestatis prope me existentem. Omnes enim sunt digni Deo et vobis: quos decens est vos secundum omnia quietare. Scripsi autem vobis haec, in ea quae ante ix Kalendas Septembrisⁿ. Valete in finem, in *sustinentia Jesu Christi*.ⁿ *Septembris* C. C. Apoc. i 9.

detur, hoc modo restitui potest: *De advenientibus* (h. e. *παρὰ τῶν παρελθόντων*, ut bene conjectatur Pearsonus) *mecum a Syria*, (qui simul egressi mecum ex Antiochia, compendiosiore viam sectati sunt) *in Romam ad gloriam Dei, credo vos cognovisse*, viz. quicquid ad Ecclesias istas, quicquid ad me spectat: *quibus et manifestatis* (proculdubio pro manifestabitur, ita enim scribi oportuit) *prope me existentem*. SMITH. Armen. 1 omisit verba πιστεύω—ὑμῶν, ac videtur legisse *ὁς κατὰ πρόβον πάντας ἀναπαύσασθαι*, vel ἀναπαύσασθαι. Armen. 2 omisit καὶ ὑμῶν. PETERMAN.

7. Ἐγραψα δὲ] δὲ non legitur apud Metaphrastam.

ib. τῇ πρὸ ἐννία] Augusti igitur vicesimo quarto die Smyrnae scripsit Ignatius ad Roma-

nos, apud quos postea passus est. Metaphrastes, Σεπτεμβρίου, nulla necessitate. *Kalendae Septembres* recte dicitur. Graeci solebant mensibus Romanorum uti. Vide Reines. p. 984, et alios. PEARSON. Conf. Mart. Ign. § 7, et Mart. Polyc. § 21.

8. [τοῦτέστιν—τρίτη]. Rectius *τετάρτη*. Haec autem verba, quae optimo jure, ut glossema manifestum, Smith. Clericus, Hefel. Dressel. Duesterdieck. et Arndtius rejiciunt, a Metaphrasta et Int. Vet. praetermissa, agnoscit uterque Armenius.

9. Ἐρρωσθε εἰς τέλος.] *Be ye perfectly safe*. Cureton.

10. Ἀμήν.] Vox Ἀμήν ex Ignatii calamo certe non exiit: nullius Recensionis brevioris Epistolae fini appositum reperitur. DRESSSEL.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣΙΝ ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, ἐκκλησία Θεοῦ
 Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ οὔσῃ ἐν
 Φιλαδελφίᾳ τῆς Ἀσίας, ἡλεημένη, καὶ ἡδρασμένη
 ἐν ὁμονοίᾳ Θεοῦ, καὶ ἀγαλλιωμένη ἐν τῷ πάθει τοῦ 5
 Κυρίου ἡμῶν ἀδιακρίτως, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ,
 πεπληροφορημένη ἐν παντὶ ἐλέει· ἣν ἀσπάζομαι ἐν
 αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτις ἐστὶν χαρὰ αἰώνιος καὶ
 παράμονος, μάλιστα ἐὰν ἐν ἐνὶ ὧσιν σὺν τῷ ἐπι-
 σκόπῳ, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις, 10
 ἀποδεδειγμένοις ἐν γνώμῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὓς κατὰ

1. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣΙΝ] Inter-
 pres. *Ad Philadelphicos* : potius
Philadelphenses. Male postero-
 res, *Ad Philadelphenos*. Steph.
 ὁ πολίτης Φιλαδελφεύς. S. Hie-
 ronymus in Ignatio : ' inde
 ' egrediens, scripsit ad Phi-
 ' ladelphicos.' [de Viris Illust.
 § 16.] Nam cives Philadelphiae
 Asiaticae Φιλαδελφῆνοι non di-
 cebantur, sed tantum Philadel-
 phiae Syriacae. Josephus, init.
 lib. xx Antiq. Stephan. de
 Urb. Φαδελφία πόλις Λυδίας ...
 Θεοδοσίος ἐπίσκοπος Φιλαδελφίας
 Λυδίας. ... Τρίτῃ Φαδελφία ἐπι-
 φανὴς πόλις Συρίας. PEARSON.
 Codex Caiensis, EPISTOLA IG-
 NATII PHILADELPHICIS Quinta.
 Int. Vet. in vulg. quoque, *ad*
Philadelphicos. Pearsonus sta-

tuit cives Philadelphiae Asia-
 ticae non *Philadelphenos* dictos
 fuisse, sed tantum Philadelphiae
 Syriacae. Quae distinguendi
 ratio quibus argumentis probe-
 tur, nescio. Tacit. Ann. ii 47,
 et Plin. H. N. v 29, *Philadel-
 phenos*. Haec Epistola ap. Int.
 Syrum non legitur ; in Ver-
 sione Armen. exstat.

4. τῆς Ἀσίας.] Ut ab iis dis-
 tinguat, quae extra Asiam, im-
 mo ut ostendat eandem esse ad
 quam scripsit S. Johannes, A-
 poc. i 4, 11, iii 7. Ecclesiae in
 Asia eae sunt, i 11, Ephesus,
 Smyrna, Pergamus, Thyatira,
 Sardis, Philadelphia, Laodicaea.
 Ad tres ex his scripsit Igna-
 tius. Trallenses etiam memo-
 rat τῆς Ἀσίας. PEARSON.

AD PHILADELPHENOS.

IGNATIUS, qui et Theophorus ^a, Ecclesiae Dei <sup>* Theophe-
rus C. C.</sup> Patris et Jesu Christi, quae est in Philadelphia Asiae, habenti propitiationem, et firmatae in concordia Dei, et exultanti in passione Domini Jesu Christi inseparabiliter, et in resurrectione ipsius certificatae in omni misericordia: quam saluto in sanguine Jesu Christi, qui est gaudium aeternum, et incoinquatum, maxime si in uno sumus * cum * f. sint. Episcopo, et eis qui cum ipso Presbyteris et Diaconis, manifestatis in sententia Jesu Christi, quos

Philadelphia in Lydia cum aliis undecim urbibus terrae motu collapsa est A. D. 17. Plinius, Hist. Nat. v 18, memorat Philadelphiam in regione Decapolitana, quae a Josepho, Bell. Jud. III iii 3, in Perea collocatur.

ib. ἡλεμένη, καὶ ἡδρασμένη] Ita recte Codd. ἐλεμένη καὶ ἡδρασμένη Pacaeus. ἐλεμένη καὶ ἡδρασμένη Usser. et Vossius. ἡλεμένη καὶ ἡδρασμένη Coteler.

6. ἀδιακρίτως,] i. e. quae inseparabilis adheret passioni Christi. HEFEL. καὶ post hanc vocem omittit Vossius.

7. ἐν αἵματι.] Ruchatus exponit, quam saluto ut membrum verum Ecclesiae Catholicae, corporis mystici Domini, propter fidem quam in sanguine Jesu Christi habet. Aliter Hefelius, quam saluto in Christo,

Salvatore nostro, qui sanguinis effusione Salvator noster est factus.

9. παράμονος,] *Gaudium stabile, et quod, nullis vicissitudinibus quae menti aegritudinem inducere solent obnoxium, perpetuo manet.* Vulg. Int. habet, *singulare*, vera et grammatica vocis notatione non intellecta. Vet. Int. *incoinquatum*: ac si legisset ἀμωμος. [? παράμωμος.] Occurrunt enim haec verba conjunctim in Ep. ad Magn. § 7, ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ. Idem reddit hanc vocem in Ep. ad Trall. [§ 1] ἀμωμον διάνοιαν. SMITH.

11. ἐν γνώμῃ] h. e. διὰ γνώμης, *juxta sententiam* et ordinationem Christi per Apostolos factam. SMITH. Cf. Ep. ad Magn. § 15, ἐν τῇ.

τὸ ἴδιον θέλημα ἐστήριξεν ἐν βεβαιωσύνῃ, τῷ Ἀγίῳ
αὐτοῦ Πνεύματι.

Episcopum
Philadel-
phenorum
eximii lau-
dibus pro-
sequitur.

Α'. ὉΝ ἐπίσκοπον ἔγνω, οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ, οὐδὲ
δι' ἀνθρώπων, κεκτῆσθαι τὴν διακονίαν τὴν εἰς τὸ
κοινὸν ἀνήκουσαν, οὐδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλ' ἐν 5
ἀγάπῃ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,
οὗ καταπέπληγμαι τὴν ἐπιείκειαν, ὅς σιγῶν πλείονα
δύναται τῶν μάταια λαλούντων· συνευρύθμισται γὰρ
ταῖς ἐντολαῖς, ὡς χορδαῖς κιθάρα. Διὸ μακαρίζει
μου ἡ ψυχὴ τὴν εἰς Θεὸν αὐτοῦ γνώμην, ἐπιγνοὺς 10
ἐνάρετον καὶ τέλειον οὖσαν, τὸ ἀκίνητον αὐτοῦ καὶ τὸ
ἀόρητον αὐτοῦ ἐν πάσῃ ἐπιεικείᾳ Θεοῦ ζῶντος.

Ut ei ad-
haereant,

Β'. Τέκνα οὖν φωτὸς [καὶ] ἀληθείας, φεύγετε

1. τῷ Ἀγίῳ] Bunsenius resti-
tuendum censet ex Int. Vet. τοῦ
Ἀγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

3. ὉΝ ἐπίσκοπον] Sensus man-
cus videtur, nisi legamus Τὸν
ἐπίσκοπον ὑμῶν. Ita habet In-
terpol. cum additamento. Θεασά-
μενος ὑμῶν τὸν ἐπίσκοπον. SMITH.
Petermannus haud infelicitur
verba Inscriptionis, καὶ τοῖς σὺν
αὐτῷ κ. τ. λ. tanquam in pareu-
thesi posita accipit, ita ut ini-
tium Epistolae ad praecedentia
σὺν τῷ ἐπισκόπῳ respiciat. Mihi
quidem olim in mentem venerat
Ὡν. Neque spiritum neque
accentum habet haec vox in
MSto, ubi vocales o et ω sae-
pissime permutantur. Librarius
noster in init. hujus Ep. ex-
scribendo summam incuriam
exhibet, e. g. in § 1, habet
τὰ ὀρηγον, ταῖεντολαῖς, εἰς τὸν
κοινόν.

ib. οὐδὲ δι' ἀνθρώπων,] B. Pau-
lum imitatur, ad Gal. i 1, ἀπό-

στολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι'
ἀνθρώπου.

4. τὴν διακονίαν] Armenius
cum versione Usser. legit τὴν οἰ-
κονομίαν. PETERMAN.

ib. εἰς τὸ κοινόν] Ita recte
Libb. impr. et Interpolator. In
Codd. Laur. et Casan. τὸν κοινόν.

5. ἀνήκουσαν,] Vide infra Po-
lyearpi Ep. ad Phil. § 13.

ib. κενοδοξίαν,] Cf. Ep. ad
Magn. § 11.

7. καταπέπληγμαι] Vet. Int.
οὐβετυρι, h. e. valde admiratus
sum. PEARSON. Sic Plu-
tarch. Apophth. Reg. Opp. Mo-
ral. i 564 ed. Wyttenb. πάντων
δὲ τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρὸς καταπλα-
γίντων. Diod. Sic. Excerpt. de
Virtutibus et Vitiis, ii 617 ed.
Wessel. καταπλήττεσθαι καὶ θαυ-
μάζειν τὴν ἀρετὴν. Alio prorsus
sensu in Ep. ad Polyc. § 3.

ib. ἐπιείκειαν,] modestiam.
PEARSON. Cf. D. Paul. ad
Philipp. iv 5.

secundum propriam voluntatem firmavit in firmitudine Sancti Spiritus ipsius *.

* *Al. Sancto
ipsius Spi-
ritu.*

I. QUEM Episcopum cognovi, non a seipso neque per homines possedisse administrationem in commune convenientem, neque secundum inanem gloriam, sed in charitate Dei Patris et Domini Jesu Christi; cujus obstupui mansuetudinem, qui silens plura potest his qui vana loquuntur. Concordes enim estis mandatis, ut chordis^b cithara. Propter quod beatificat mea anima eam quae in Domini ipsius sententiam; cognoscens virtuosam et perfectam existentem, immobile ipsius et inirascibile in omni mansuetudine Dei viventis.

^b *cordis
C.C.*

II. Filii igitur lucis et veritatis, fugite parti-

ib. *ὁς σιγῶν*] Cf. Ep. ad Eph. §§ 6, 15. Episcopi modestiam laudat, qui se mitem erga immorigeros gessit, et tacuisse visus est; isthoc tamen silentio potentior, potestate episcopali tempore commodo majori cum fructu usurus, quam ii qui effraeni verborum profusione, aures et mentes Christianorum conturbant. SMITH. Ruchatus confert Macarium: *βίος ἀνευ λόγου πλείον ἐνεργεῖν πέφυκεν ἢ λόγος ἀνευ βίου*. 'Ο μὲν γὰρ σιγῶν ὠφελεῖ, ὁ δὲ καὶ νοῶν ἐνοχλεῖ' εἰ δὲ καὶ λόγος καὶ βίος συνδραμοῦνται εἰς ἓν, φιλοσοφίας ἀπάσης ἀποτελοῦσιν ἄγαλμα. Apophthegm. Opusc. pp. 234, 5.

8. *συνευρίθμωται*] Interpol. *συνήρμωσαι*, quae vox occurrit in Ep. ad Eph. § 4. Hic vero casibus inversis, *ὡς χορδαῖς κιθάρα*, quia de solo Episcopo loquitur, quem cum populo suo con-

venientem repraesentat. Perperam ergo reddit Vet. Int. SMITH. Armenius, *Patiens est et consentiens mandatis divinis, sicut chordae citharae*, ac si legisset *ὡς χορδαὶ κιθάρα*. PETERMAN. Cod. Laur. recte se habet, non *συνευρίθμωται*, sicut in Aldrichii editione. Falsus erat Smithus, eo quod interpretationem Pearsonianam, *concordis enim est*, lectionem esse Cod. Caiensis existimavit.

11. *τέλειον*] Ita Codd. non *τελείαν*, uti in libb. impressis. *Τέλειος* communis generis est plerumque apud scriptores Atticos.

ib. *τὸ ἀόργητον αὐτοῦ*] Vocem *αὐτοῦ* secundum Intt. Lat. et Interpolatorem, expunxit Petermannus.

13. *Τέκνη*] 'Ὡς ab Interpolatore praemissam non agnoscit Armenius.

rejectis falsis doctoribus, monet;

τὸν μερισμὸν, καὶ τὰς κακοδιδασκαλίας· ὅπου δὲ ὁ ποιμὴν ἐστίν, ἐκεῖ ὡς πρόβατα ἀκολουθεῖτε· πολλοὶ γὰρ λύκοι ἀξιώπισται ἡδονῇ κακῇ αἰχμαλωτίζουσιν τοὺς Θεοδρόμους· ἀλλ' ἐν τῇ ἐνότητι ὑμῶν οὐχ ἔξουσιν τόπον.

unitati student,

Γ'. Ἀπέχεσθε τῶν κακῶν βοτανῶν, ἄστινας οὐ γεωργεῖ Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς φυ-

ib. φωτὸς [καὶ] ἀληθείας,] Particulam καὶ inserendam esse ex Int. Vet. cum Smitho et Galland. duxi: ita locum interpretantur Armenius, Wakius, Ruchat. et Wocherus. Interpol. post μερισμὸν frustra interserit τῆς ἐνότητος.

1. κακοδιδασκαλίας] Verbum κακοδιδασκαλεῖν habes ap. Clem. Rom. ii § 10.

ib. ὅπου δὲ] Ita cum Cod. Laur. et Int. Vet. Edd. ante Dresselium, qui scripturam Cod. Casanatensis ὅπου μὲν praetulit.

ib. ὁ ποιμὴν] Armenius, et ubiqueque sicut pastor orthodoxus, eum sequimini sicut crucem sanctam. PETERMAN.

3. λύκοι] S. Paulus, Act. xx 29, λύκοι βαρεῖς. Eusebius in praef. H. E. Auctor. Resp. ad Quaest. 4, [ad calcem Opp. Just. M. p. 443 ed. Ben.] Δι' ἣν αἰτίαν λύκοι βαρεῖς ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀνομασθήσαν ὁ τῶν αἰρέσεων ἀρχηγός. Rhodon vocavit Marcionem λύκον Ποντικόν. [Euseb. H. E. v 13] Ita Nazianz. Orat. xxxiv, p. 537, [tom. i ed. Paris. 1609,] Λύκος Ἀραβικός, καὶ ἀλλόφυλος. Cyril. Hierosol. Catech. vii, [p. 63 C Paris. 1631.] συναγαλᾶζον τοῖς προβάτοις, φεύγε τοὺς λύκους, τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ ἀναχώρει. PEARSON.

ib. ἀξιώπισται] Putaret aliquis legendum esse ἀναξιώπισται· sed haereticos intelligit, qui, quum fide digni maxime videntur, tum fallunt. Aristides de Oratione Politica, p. 654, [inter Rhetor. Ald. Ven. 1508,] ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ἐπικαταφρεῖσθαι, &c. Hi sunt, Ep. ad Trall. § 6, κατ' ἀξίαν πιστευόμενοι. Gloss. Τείτρις, διωγμός, σε-verus. Αἰσθητός, σοβαρός, ἀξιώπιστος. De haereticis Epiphanius, Haer. xix, τὸ πεπλασμένον σοβαρόν, καὶ πρὸς ἀπάτην ἑτοιμον. Ita apud Euseb. Pseudo-Prophetæ describuntur, ii 20, ex Josepho, et v 16. De Themisone Montanista antiquista Auctor apud Euseb. H. E. v 18, ὅτι δὲ καὶ Θεμίσων, ὁ τὴν ἀξιώπιστον πλεονεξίαν ἡμψευδισμὸν, quem locum nullus Interpretum intellexit. PEARSON. Ἀξιώπιστος non tantum accipitur de illis, qui fide digni sunt; sed etiam de iis, qui tales videntur. Ita quoque Lucianus Alexandro ψευδομένῳ attribuit orationem πιθανὴν καὶ ἀξιώπιστον, καὶ ὑποκριτικὴν τοῦ βελγίονος. [§ 5, Opp. v p. 67 ed. Bipont. de animæ temperaturæ autem loquitur Lucianus.] VOSSIUS. Expressius in Ep. ad Polyc. [§ 3] οἱ δοκοῦντες ἀξιώπισται εἶναι.

tionem, et malas doctrinas : ubi autem Pastor est, illic ut oves sequimini. Multi enim lupi fide digni Act. xx 29. delectatione mala captivant in Deum cursores : sed 2 Tim. iii 6. in unitate vestra non habent locum.

III. Recedite a malis herbis, quas non colit Jesus Christus : propter non esse ipsas planta- S. Matt. xv 13.

SMITH. Armenius paullum a Textu Graeco deflectit : *qui inflati (superbientes) cogitant pessima, et cupiunt pervertere cursus festinantium in viis Dei.* PETERMAN. Bunsenius exhibet ἀγριοι, ἀπιστοι. Cotel. *fide dignis habiti.* Aliter prorsus Ruchatus, *loups qui méritent d'être reconnus pour tels.* Interpol. λύκοι καθ'ὶς ἡμφισμένοι· *pellibus ovium induti* ; respiciens proculdubio ad S. Matt. vii 15. Vocem ἀξίπιστος saepe per ironiam adhiberi docet Dorvillius in Charit. p. 555.

ib. ἡδονῇ κατῇ] Impurarum cupiditatum permissu et indulgentia : quod Gnosticis aliisque haereticis exprobrarunt Apostoli et antiquissimi Ecclesiae Scriptores. SMITH. Nescio an hic locus quodammodo alteri lectioni opituletur, supra p. 366 l. 3.

ib. αἰχμαλωτίζουσιν] II Tim. iii 6. Hoc expressit Irenaeus in Praefatione de haereticis sui temporis : *Διὰ τῆς πανούργου συγκεροτημένης πιδανότητος παρεισάγουσι τὸν νοῦν τῶν ἀπειροτέρων, καὶ αἰχμαλωτίζουσιν αὐτοὺς* [§ 1, p. 2 ed. Massuet.] et paullo post, *αἰχμαλωτίζουσιν ἀπὸ τῆς ἀληθείας τοὺς μὴ ἰδραῖαν τὴν πίστιν... διαφυλάσσοντας.* [I iii 6, p. 18.] PEARSON.

4. Θεοδρόμους] Minus feliciter Hefelius, *qui ad Deum currunt.*

Rectius Cotel. et Holstenius, *qui in Dei stadio currunt.* Cf. I Cor. ix 24, et Clem. R. i §§ 6, 7. Christiani, uti monet Smithus, voluptatum praestigiis irretiti, flaccescunt et praeda fiunt hosti animarum. Vocabulum Θεοδρόμος, si Suicerum excipias, non agnoscent Lexica. Cognatum quidem Θεοδρομῶν expositum videas ap. Suidam et Phavorinum. Alio sensu usus est Ignatius in Ep. ad Polyc. § 7. Plura dabit Schwarzius in Observ. de Θεοδρόμοις Ignatii, in Miscell. Lips. Nov. i 223.

ib. ἀλλ' ἐν τῇ ἐνόητι] Ita in Cod. Laur. ubi, Salvinii cura ac diligentia freti, articulum deesse affirmant Aldrichius et Russellius.

ib. οὐχ ἔξουσιν] Int. Vet. et Armenius οὐκ ἔχουσιν legebant, quam lectionem veram esse suspicor, nam Cod. Laur. exhibet οὐκ ἔξουσιν. Cf. Rom. xv 23, *μηκέτι τόπον ἔχω.*

6. Ἀπέχεσθε κ. τ. λ.] Vet. Int. *Recedite.* An legit ἀπέχεσθε? sed et ita vertit in Epist. ad Trall. § 6. PEARSON. Cf. Ep. ad Trall. § 21.

7. διὰ τὸ—Πατρός.] Haec verba non agnoscit Armenius.

ib. αὐτοὺς φυρεῖας] αὐτὰς ex Int. Vet. et Interpolatore legendum autumant Vossius aliique, quibus adstipulatur Hefelius. Cod. Aug. quoque sec.

τείαν Πατρός. Οὐχ ὅτι παρ' ὑμῖν μερισμὸν εὖρον, ἀλλ' ἀποδυλισμένον. "Οσοι γὰρ Θεοῦ εἰσὶν καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗτοι μετὰ τοῦ ἐπισκόπου εἰσὶν· καὶ ὅσοι ἂν μετανοήσαντες ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν ἐνότητα τῆς ἐκκλησίας, καὶ οὗτοι Θεοῦ ἔσονται, ἵνα ὥσιν κατὰ 5 Ἰησοῦν Χριστὸν ζῶντες. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου· εἴ τις σχίζειν ἀκολουθεῖ, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομεῖ· εἴ τις ἐν ἀλλοτρίᾳ γνώμῃ περιπατεῖ, οὗτος τῷ πάθει οὐ συγκατατίθεται.

Pacæum habuit αὐτοῦς. Similem metaphoram de hæreticorum doctrina habes in Ep. ad Trall. § 6.

1. Οὐχ ὅτι] Ex hoc loco et e §§ 7, 8 Whistonus conjecit, Ignatium ipsum aliquamdiu Philadelphiae commoratum fuisse; sed verisimilius est, legatos tantum Philadelphensium ad ipsum Troade degentem venisse. More suo Ignatius ita loquitur, ac si in legatis totam Ecclesiam Philadelphensem conspexisset. HEFELIUS. Etsi quomodo factum sit, ut in opidum illud pervenerit Ignatius, a recta ad Troadem via satis distans quidem, hæc res parum liquet, neque vero ex ipsa Epistola necessitate quadam consequens est; sed, quum nave veheretur Ignatius Seleucia ad Troadem, Smyrnam tantum apulsus esse eum suspicor, quo misissent legatos Ephesini, Magnesiani, Tralliani; in Troade autem recepisse videtur legatos Philadelphensorum, Epistolamque rursus ad illos scripsisse. DUESTERDIECK. Whistonum secuti sunt Dressel et Hilgenfeldius.

2. ἀποδυλισμένον.] Scribo ἀποδυλισμὸν. Nihil certius. VOSIUS. Vet. Int. *abstractionem*, quae licet mala versio sit, [*excolationem* Cotel.] veram tamen lectionem indicat. Idem enim in epigraphe Ep. ad Rom. ἀποδυλισμένοις reddidit *abstractis*. Legit igitur ἀποδυλισμὸν, quod rectum, *separationem factam, defaecationem, percolationem*, quod Interpol. exprimere non potuit, ideoque prudens omisit; et ejus Interpres in epigraphe Epist. ad Rom. ἀποδυλισμένοις reddidit *ablutis*. Hic autem ablutionem reddere non potuit. δυλίζοντες S. Matt. xxiii 24. Clemens Alex. Paed. i 96, *Gnostici*, inquit, *vocabant meliorum recordationem* δυλισμὸν τοῦ πνεύματος, *percolationem spiritus*. Quam ipse sic interpretatur, δυλισμὸν δὲ νοοῦσι, τὸν ἀπὸ τῆς ὑπομνήσεως τῶν ἀμεινόνων, τῶν χειρόνων χωρισμὸν. [p. 117 ed. Potter.] Idem Christianos dicit δυλιζομένους βαπτίσματι. [ibid.] ἔν τε πόνοις καὶ ταλαιπωρίας ψυχῇ γενομένη, εἰς δυλισμὸν αὐτῆς. Ita Valentiniani ap. Iren. i xi, [I xiv 8, p. 73 ed. Massuet.] unde Clemens explicandus est. PEAR-

tionem Patris. Non quoniam apud vos partitionem inveni; sed abstractionem. Quotquot enim Dei sunt et Jesu Christi, isti cum ipso* sunt: et quotquot utique poenitentes veniunt in unitatem Ecclesiae, et isti Dei erunt; ut sint secundum Jesum Christum viventes. Non erretis, fratres mei. Si quis schisma facientem sequitur, regnum Dei non haereditat: si quis in aliena sententia circumambulat, iste passioni non concordat.

*1. Episcopo, ut ad Eph. § 3, ad Smyrn. § 8.

SON. Singulari ratione hanc vocem interpretatus est Armenius, qui totam sententiam ita vertit: *Non quod schismata existunt in vobis, sed clamor seu jubilatio*. PETERMAN. Cf. etiam Excerpt. e Script. Prophet. ad calcem Opp. Clem. Alex. p. 991 ed. Potter. σημείον γοῖν ... τοῦ καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα συμπλεγμένα τῇ ψυχῇ διωλίσσθαι ἀπὸ τῆς γενέσεως τῆς καυῆς τε καὶ πνευματικῆς. Wakius vertit, *all manner of purity*. Holstenius, *animum purum et defaecatum*. Wocher. *eine geläuterte Reinheit*. Hilgenfeld. *eine Lauterung der Gemeinde von haeretischen Elementen*. Kistius retinet ἀποδυσμένον, jubetque subaudire μερισμόν.

4. μετανοήσαντες] Vid. infra p. 428 l. 15. Haec de haeticis et schismaticis dicta, non adeo adjuvant Catholicam doctrinam contra Montanistarum errorem, ut omnino necesse fuerit ea in illa controversia adhiberi. Ostendunt vero nobis ex Tertulliano viri docti, objecta fuisse Montano multo clariora non pauca: v. gr. historiam de Johanne Apostolo et de juvene quodam, ap. Euseb. H. E. iii

23 ex Clem. Alex. Epistolam Clem. Rom. §§ 7, 8, 9, 51, &c. finem Dialogi cum Tryphone a Justino Martyre conscripti, et multa Irenaei loca. COTEL.

5. ἐκκλησίας, καὶ οἴτοι] Ita MSS. Vossius καὶ, quod in exscribendo omiserat, mox ex Int. Vet. inserendum monuit.

6. Μὴ πλανᾷσθε, — κληρονομή] Hunc locum inter Excerpta varia legas ap. Cureton. p. 249 ... *he who cleaveth to him who rendeth the Church*.

8. ἐν ἀλλοτρίᾳ γνώμῃ] *In falsa doctrina*. ἀλλοτρία γνώμη idem est quod ἑτεροδοξία. VEDELIUS. Cf. Ep. ad Trall. § 6, ἀλλοτρίας βοτάνης, ἥτις ἐστὶν αἵρεσις. Ep. ad Rom. Inscr. ἀλλοτρίου χρώματος.

9. οὐ συγκαταίθεται.] Vet. Int. *non concordat*. Potius, *non credit, non praebeat assensum*. Λύσεις τοιαῦται συγκατάθεσιν ἐπισώμεναι. Origen. in Johan. 76 A, [ed. Huet. Opp. iv p. 82 ed. Ben.] πιστευόντων συγκατάθεσις, p. 86 D. [ib. p. 93 ed. Ben.] PEARSON. *Non consentit* huic veritati, Christum nimirum sanguine suo fundasse Ecclesiam, quam schismate convellit et evertere conatur. In-

et una Eu-
charistia
utantur.

Δ'. Σπουδάσατε οὖν μὴ εὐχαριστία χρῆσθαι·
μία γὰρ σὰρξ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
ἐν ποτήριον εἰς ἔνωσην τοῦ αἵματος αὐτοῦ· ἐν θυσια-
στήριον, ὡς εἰς ἐπίσκοπος, ἅμα τῷ πρεσβυτερίῳ, καὶ
διακόνοις τοῖς συνδούλοις μου, ἵνα ὁ ἐὰν πράσσητε 5
κατὰ Θεὸν πράσσητε.

Amorem
erga illos
declarat, et
preces illo-
rum expe-
tit; ipse
etiam Pro-
phetas in
Christum

Ε'. Ἀδελφοί μου, λίαν ἐκκέχυμαι ἀγαπῶν ὑμᾶς,
καὶ ὑπεραγαλλόμενος ἀσφαλίζομαι ὑμᾶς· οὐκ ἐγὼ δέ,
ἀλλ' Ἰησοῦς Χριστὸς, ἐν ᾧ δεδεμένους φοβοῦμαι μάλ-
λον, ὡς ἔτι ὢν ἀνάρπαστος. Ἀλλ' ἡ προσευχὴ ὑμῶν 10
εἰς Θεόν με ἀπαρτίσει, ἵνα ἐν ᾧ κλήρω ἡλεήθην, ἐπι-

terpol. οὗτος οὐκ ἔστι Χριστοῦ, οὐτε τοῦ πάθους αὐτοῦ κοινωνός·
perperam omnino, nec ad men-
tem sensumque S. Martyris.
SMITH. Perperam etiam Wo-
cherus, *der hat am Leiden*
(*Christi*) *keinen Theil*. Paullum
obscurius Wakius, *he agrees not*
with the passion of Christ. Ru-
chatus, *un tel [homme] n'ajoute*
*point foi à la passion [du Sei-
neur.]* Fragm. Syr. ap. Cure-
ton. p. 233. *hath not consented*
to the passion of Christ. Συγ-
καταθέσθαι, sensu probare, as-
sentiri, usurpant Plato in Gor-
gia, § 122, et Plutarchus, de
Repugn. Stoic ad finem. Cf.
II Cor. vi 16, *τίς δὲ συγκατάθεσις*
ναφ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων;

1. Σπουδάσατε] Ita Codex
uterque. Libb. impr. sequuntur
Vossium, qui tacite reposuit
Σπουδάσατε. Hefelius conferri
jubet *ἐτοιμάσατε*, Act. xxiii 23.
Non sine jure suspicantur Viri
doctissimi idem eo tempore ac-
cidisse quod in Ecclesia Corin-
thiaca D. Paulus, I Ep. xi 17-
22, reprehendit.

ib. εὐχαριστία] De gratiarum
actione Int. Vet. et Fragm.
Syr. Melius, ut abunde docet
σὰρξ et ποτήριον in contextu, de
Coena Domini Usser. et Co-
teler. qua quidem significatione
hanc vocem positam habes apud
Justin. Mart. Apol. i § 66, Καὶ
ἡ τροφή αὕτη καλεῖται παρ' ἡμῶν
Εὐχαριστία. p. 83 ed. Ben. apud
Irenaeum, adv. Haer. IV xviii 5,
'Ὡς γὰρ ἀπὸ γῆς ἄρτος προσλαμβα-
νόμενος τὴν ἑκκλήσιν τοῦ Θεοῦ, οὐκ
ἐστὶ κοινὸς ἄρτος ἐστίν, ἀλλ' Εὐχα-
ριστία, κ. τ. λ. p. 251 ed. Mas-
suet.; apud Origen. c. Celsum,
viii, Opp. i p. 784 ed. Ben.
'Ἐστὶ δὲ καὶ σύμβολον ἡμῶν τῆς
πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστίας, ἄρτος
Εὐχαριστία καλούμενος. Hefelius
conferri jubet Rothium, *An-
fänge* p. 470, Muenscherrum,
Lehrbuch. d. Dogmengesch. i
496, et J. E. Pfeifferum de Ig-
natio, Communioni privatae ad-
verso. Erlang. 1764.

2. μία γὰρ σὰρξ—ὡς εἰς ἐπί-
σκοπος.] Cf. Cornelli Ep. ad
Cyprianum, ap. Routh. Rel.
Sac. iii 19, 'Nec enim ignora-

IV. Studete igitur una gratiarum actione uti. Una enim caro Domini nostri Jesu Christi, et unus calix in unionem sanguinis ipsius, unum altare, et * unus Episcopus, cum Presbyterio et Diaconis * f. ut. conservis meis; ut quod facitis, secundum Deum faciatis.

V. Fratres mei, valde effusus sum diligens vos, et superexultans corroboro vos: non ego autem, sed Jesus Christus, in quo vinctus timeo magis, ut adhuc imperfectus ^e. Sed oratio vestra me ^{e adhuc ex-} perficiet, ut in qua haereditate propitiationem ^{istens im-} ^{perfectus.} C. C.

'mus unum Deum esse et unum
'Christum esse Dominum, quem
'confessi sumus, unum Spiritum
'Sanctum, unum episcopum in
'catholica ecclesia esse debere.'

7. ἀγαπῶν] Ita recte se habet MS. non ἀγαπᾶν, sicut ex Salvinio dedit Aldrichius. Armenius, *valde ligatus sum amori vestro*.

10. ἀναρπαστος.] Hoc vocabulum satis bene Ignatio convenire ostendunt Vossius et Pearsonus. Nam eos qui ex provinciis revocabantur, et violenter quodammodo retrahebantur proprie ἀναρπᾶστος dixere Veters. Josephus, Antiq. Jud. XIV viii 4, p. 662 ed. Hudson. Δικαίως δὲ ἔλεγεν Ἀριστόβουλον μὲν εἰς Ῥώμην ἀναρπαστὸν γεγονέναι. al. Codd. ἀνάσπαστον. Dixerit itaque Ignatius sese quidem esse ligatum et abductum e provincia sua, nondum tamen certum esse de fine suo, et propterea nondum perfectum. Ego autem non dubito quin vera lectio sit ἀναρπᾶστος, *nondum perfectus*, sicut viris illis doctissimis, Hefelio et Arndtio visum

est. ἀναρπᾶστος habet Interpol. atque ita proculdubio legebant Int. Vet. et Armenius. Proxime sequitur ἀπαρτίσει; infra § 9 habemus ἀπαρτίσμα; et in Ep. ad Eph. § 3 locum parallelum, εἰ γὰρ καὶ δίδεμαι κ. τ. λ. Wakius, ἀναρπαστος vertit, *as being yet only in the way to suffering*. Wocherus, ἀναρπᾶστος, *als noch unvollendet*; Ruchatus, *comme n'étant point encore accompli*.

ib. ἡ προσευχή ὑμῶν] Conf. p. 300 l. 8 p.

11. εἰς Θεόν] Haec verba non reperiuntur apud Int. Vet. et Armenium. PETERMAN.

ib. ἀπαρτίσει,] Vox a Philosphis usurpata, ut a Phavorino synchrono, quem saepissime corripit Phrynichus, ut minus Atticum. Ἀπηρτισμένον, ἀπήρτικα, καὶ τὰ ἀπὸ τούτων πάντα σόλοικα. PEARSON. Lobeck. ad Phryn. p. 447 docet vocem ἀπαρτίσειν apud Hippocratem, Aristotelem, aliosque, reperiri.

ib. ἡλεήθην,] Interpolator ἐκλήθην. Armenius, *ita ut dignus fiam portionis huius, et in ea requiescam*.

sperasse et
ab eo salu-
tem con-
sequutos
fuisse.

τύχῳ· προσφυγὼν τῷ εὐαγγελίῳ ὡς σαρκὶ Ἰησοῦ,
καὶ τοῖς ἀποστόλοις ὡς πρεσβυτερίῳ ἐκκλησίας. Καὶ
τοὺς προφῆτας δὲ ἀγαπῶμεν, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἰς
τὸ εὐαγγέλιον κατηγγελλέναι, καὶ εἰς αὐτὸν ἐλπίζειν,
καὶ αὐτὸν ἀναμένειν· ἐν ᾧ καὶ πιστεῦσαντες ἐσώ- 5
θησαν ἐν ἐνότητι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὄντες ἀξιαγαπητοὶ
καὶ ἀξιοθαύμαστοι ἅγιοι, ὑπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ μεμαρ-
τυρημένοι, καὶ συνηριθμημένοι ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τῆς
κοινῆς ἐλπίδος.

Nec tamen
Judaie-

5'. Ἐὰν δέ τις Ἰουδαϊσμὸν ἐρμηνεύῃ ὑμῖν, μὴ 10

ib. ἐπιτύχῳ] Salvinus con-
jicit, Θεοῦ ἐπιτύχῳ, προσφυγὼν
τῷ ἐπισκόπῳ ὡς τῷ εὐαγγελίῳ.

1. προσφυγὼν] Pearson. et
Smith. mallent προφύγωμεν, ut
cum sequenti ἀγαπῶμεν melius
conveniret. Toupus reponit
προσφύων vel προσφύωμεν. Les-
singius totum locum ita refingit:
προσφυγὼν τῷ Ἐπισκόπῳ ὡς
σαρκὶ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς Πρεσβυτέ-
ροις τῆς Ἐκκλησίας ὡς Ἀποστό-
λοις· καὶ τοῖς Διακόνους δὲ ἀγαπῶ
ὡς προφῆτας Χριστὸν καταγγέ-
λοντας. *Theolog. Nachlass.* pp.
124, 187, probante Muenschero,
qui conferri jubet Ep. ad Smyrn.
§ 8, et Const. Apost. ii 30.
*Handbuch der Christl. Dogmen-
geschichte*, i p. 290 ed. 1802.

ib. τῷ εὐαγγελίῳ—καὶ τοῖς
ἀποστόλοις] h. e. ad Novum
Testamentum. Sic enim lo-
cuti sunt vetustissimi Christi-
ani. Καὶ τοῖς προφῆταις, h. e.
Vetus Testamentum a Prophe-
tis scriptum. PEARSON. Nie-
meyerus in Fries. et Schroeter.
Oppositionsschrift, i 2 p. 14,
hunc locum ita explicat. Εὐ-
αγγέλιον est summa vitæ et ac-

torum Jesu; ἀπόστολοι, narra-
tiones Apostolorum de Christo.
Sensus: adhaereo iis, quæ Chri-
stus prædicavit et fecit, quasi
adhuc ipse viveret; adhaereo-
que narrationibus Apostolorum,
quasi ipsi adhuc ut quondam
presbyterium Ecclesiae consti-
tuerent. Sed et Prophetas V.
T. recipio, quippe qui Jesum
annuntiaverint. Cf. quoque
Rothium, *Anfänge*, p. 732, et
Gieseler. *über d. Entstehung
der schriftl. Evangelien* p. 157,
qui ante Niemeyerum monuerat
εὐαγγέλιον nostri loci non de
scripto Evangelio esse accipi-
endum. HEFELIUS. Cum
Pearsono stant Usserius et West-
cottus, *Introduction to the Study
of the Gospels*, p. 386.

ib. ὡς σαρκὶ Ἰησοῦ,] Hierony-
mus, vel quisquis author fuit
Comment. illorum in Pa. cxlvii,
'Ego corpus Jesu, Evangelium
'puto: S. Scripturas, puto doc-
'trinam ejus.' [tom. vii Ap-
pend. p. 385 ed. Vallara.] Vid.
Clem. Alex. *Paedag.* i 6, [pp.
121—126 ed. Potter.] Origen.
in Levit. Hom. 7, [§ 5, tom. ii

habuero, potiar; confugiens Evangelio ut carni Jesu, et Apostolis ut Presbyterio Ecclesiae. Sed et Prophetas diligamus; propter et ipsos in Evangelium annunciasse, et in Christum sperare, et ipsum expectare: in quo et credentes salvati sunt, in unitate Jesu Christi existentes digne dilecti, et digne admirabiles sancti, a Jesu Christo testificati, et connumerati in Evangelio communis spei.

VI. Si autem [*quis*] Judaïsmum interpretetur

p. 225 ed. Ben.] et Euseb. Caesar. lib. iii [§ 12] Eccles. Theologiae, c. Marcellum Ancyranum. USSER. *ut ad Christum adhuc viventem, et ad Apostolos, quasi adhuc gubernarent.* HEFEL. Cf. Pearson. Vindic. ii 14, p. 586 ed. Churton.

2. ἀποστόλους ὡς πρεσβυτέρους] Apostolos vocat presbyteros Ecclesiae. Sic S. Petrus se presbyterum vocat, I Ep. v 1. Sic quidem etiam putant S. Johannem se presbyterum vocare, II Ep. 1, III 1. Apostoli sunt presbyteri Ecclesiae universalis, non particularis. Dicuntur autem Apostoli presbyteri Ecclesiae universalis, per allusionem ad ordinem qui erat olim in Ecclesiis particularibus. Quemadmodum enim in Ecclesia aliqua particulari primus erat Episcopus, cui postea immediate suberant presbyteri, sic in Ecclesia universali primus est Christus princeps Episcoporum, proximum locum tenent Apostoli tanquam presbyteri. VEDELIUS.

3. τοὺς προφῆτας] Infeliciter Eichhornius aliique exponunt de Doctoribus Christianis, qua-

les Eph. iv 11 memorantur. Cf. infra, § 9, et Ep. ad Magn. § 8, ad Smyrn. § 7.

4. κατηγγελέναι,] Sic infra § 9, κατήγγειλαι εἰς αὐτόν. sc. Χριστόν. *because they were the heralds of the Gospel.* Westcott. Cf. infra p. 436 l. 4.

ib. εἰς αὐτόν ἐλπίζειν,] Vossius et Smithus mallent εἰς Χριστόν, quemadmodum legissee videntur Armenius et Int. Vet. Lessius monet τὸ subaudiendum esse ante ἐλπίζειν et ἀναμένειν, ita ut hi infinitivi de κατηγγελέναι pendeant.

6. ἀξιαγάπητοι] Armenius, *et illi digni sunt amore propter pura opera, quos testificatur Dominus noster Jesus Christus fideles reputari in Evangelio, quod est spes nostra.*

8. συναριθμημένοι] ‘Prophetae cum Apostolis in Evangelio connumerati.’ utpote de quibus utrisque insigne testimonium illic reliquit Christus. SMITH. Leg. συναριθμημένοι, ut § 1. MARKLAND. Conf. Ep. ad Magn. § 8.

10. Ἰουδαίσιμόν] Cf. Ep. ad Magn. §§ 8, 9, 10.

ib. ἐρμηνεύη] Vet. Int. inter-

mum ad-
mittendum
esse, cujus
doctores
columnis
sepulchra-
libus si-
miles sunt.

ἀκούετε αὐτοῦ. Ἄμεινον γάρ ἐστιν παρὰ ἀνδρὸς περιτομὴν ἔχοντος Χριστιανισμὸν ἀκούειν, ἢ παρὰ ἀκροβύστου Ἰουδαϊσμόν. Ἐὰν δὲ ἀμφοτέροι περιτῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ λαλῶσιν, οὗτοι ἐμοὶ στήλαι εἰσιν καὶ τάφοι νεκρῶν, ἐφ' οἷς γέγραπται μόνον ὀνόματα 5 ἀνθρώπων. Φεύγετε οὖν τὰς κακοτεχνίας καὶ ἐνέδρας τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου, μήποτε θλιβέντες τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ἐξασθενήσητε ἐν τῇ ἀγάπῃ· ἀλλὰ πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. Εὐχαριστῶ δὲ τῷ Θεῷ μου, ὅτι εὐσυνειδήτος 10 εἰμι ἐν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔχει τις καυχῆσασθαι, οὔτε λάθρα οὔτε φανερώς, ὅτι ἐβάρησά τινα ἐν μικρῷ ἢ ἐν μεγάλῳ· καὶ πᾶσι δὲ, ἐν οἷς ἐλάλησα, εὐχομαι ἵνα μὴ εἰς μαρτύριον αὐτὸ κτήσωνται.

Quomodo,
Spiritu im-
pellente,
praesens il-

Ζ'. Εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα μέ τινας ἠθέλησαν 15 πλανῆσαι, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα οὐ πλανᾶται, ἀπὸ Θεοῦ

pretetur: nimis stricte et dilute. Ἐρμηνεύειν majus aliquid significat. Celsus ap. Orig. iii 146, [ed. Spencer. § 58, I 485 ed. Ben.] οὐδὲ δυνήσονται τοῖς παισὶν ἐρμηνεύειν ἀγαθόν. PEARSON. Codd. habent ἐρμηνεύειν ἡμῖν, errore manifesto ex η immediate praecedente, quem in Laur. tacite correxit Vossius.

2. περιτομὴν ἔχοντος] Multi enim Judaei Christianam fidem amplexi sunt, contra quos Judaeum disputantem introduxit Celsus non diu post mortem Ignatii; et Origenes, qui toto saeculo et amplius post Celsum scripsit, male respondit, ii 56. PEARSON. Pax Ecclesiae Philadelphensis a quibusdam turbabatur, qui se Judaeos profitebantur. Conf. Apoc. iii 9. Vide infra § 8.

ib. Χριστιανισμὸν] Quaere, an ut Antiochiae primo nomen Χριστιανός, ita ab Ignatio [Antiochiae Episcopo] primum usurpata vox Χριστιανισμός? PEARSON.

3. ἀκροβύστου] S. Paulus saepe ἀκροβυστία utitur, nunquam ἀρόβυστος. Sed illi dicitur δ ἐν ἀκροβυστία, I Cor. vii 18, et ita ἀρόβυστος opponitur τῷ περιτετομένῳ sive περιτετμημένῳ. PEARSON.

4. στήλαι] Columnae sepulchrales. Ut in Euseb. H. E. ii 23, Thucyd. i 93, ii 43, Herodot. vii 228.

5. τάφοι νεκρῶν, κ. τ. λ.] Simile illud Laberii de seipso;

Sepulcri similis nihil nisi nomen retineo.

Seneca, Epist. 55, 'Nunquam aliter hanc villam Vatia vivo

vobis, non audiat is ipsum. Melius est enim a viro circumcisionem habente Christianismum audire, quam ab habente praeputium Judaïsmum. Si autem utrique de Jesu Christo non loquantur, isti mihi columnae sunt et sepulchra^f mortuorum; ^{f sunt illi sepulchra} in quibus scripta sunt solum nomina hominum. C. C. Fugite igitur malas artes, et insidias principis saeculi hujus^g; ne forte tribulati sententia ipsius, ^{g et et principis hujus saeculi insidias C. C.} infirmemini in charitate. Sed et omnes in idipsum fiat is, in impartibili corde. Gratias autem ago Deo meo, quoniam bonam habens conscientiam ego sum in vobis; et non habet aliquis^h ^{h alias C. C.} gloriari, neque occulte neque manifeste, quoniam gravavi aliquem in parvo vel in magno. Sed ^{2 Cor. xi 9.} omnibusⁱ in quibus locutus sum oro, ut non in ^{i Sed et omnibus C. C.} testimonium ipsum possideant.

VII. Si enim et secundum carnem me quidam voluerunt seducere; sed Spiritus non seducitur,

'praeteribam, quam ut dice-
'rem; *Vania hic situs est.*'

VOSSIUS. Eodem modo haereticos cippis et titulis mortuorum comparat Hieronymus, lib. ii Comment. in Osee, cap. x. [tom. vi 105, 6, ed. Vallara.] USSER. Mox perperam Interpol. *ἀνόματα νεκρῶν ἀνθρώπων.* Cf. Ep. ad Smyrn. § 5.

6. *κακοτεχνίας*] Vid. not. in Ep. ad Polycarpum, § 5. Clem. Alex. Strom. vi 10, *eis προφυλάκην τῶν κακοτεχνούντων λόγων.*

8. *ἐξασθενήσῃτε*] Ita recte Interpolator. Codd. in quibus *αι* saepissime pro *ε* scribuntur, exhibent *ἐξασθενήσεται*, cujus lectionis vitiorum alterum retinent Voss. Usser. Smith. Dreselius, dum reponunt *ἐξασθενήσεν*. Vocem *ἐξασθενήσαι* usur-

pat Irenaeus, c. Haer. I ii 3, p. 10 ed. Massuet.

12. *ἐβάρησά τινα*] i. e. nemini jugum Judaismi imponere stultui. Cf. II Cor. xii 13. HEFELIUS.

14. *eis μαρτύριον*] 'Ut illud quod dixi non cedat in testimonium contra ipsos.' SMITH. Cf. Ep. ad Trall. § 12.

ib. *κήσονται*.] Cod. Laur. pro *κήσονται*, quam veram esse lectionem probant Cod. Casan. Vet. Int. et Interpolator, habet *κτίσονται*, eodem errore quem notavi in Ep. ad Smyrn. § 10.

16. *πλανήσαι*.] *Esse deceptorem.* MARKLAND. Cf. II Tim. iii 13, Apoc. xii 9.

ib. *τὸ Πνεῦμα*] Spiritus S. in corde Ignatii habitans. Vid. Tillemont. *Mémoires*, ii 193.

lis unita-
tem et imi-
tationem
Christi in-
culcaverit.

ὄν· οἶδεν γὰρ “πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει,” καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει. Ἐκραύγασα μεταξὺ ὧν, ἐλάλουν μεγάλη φωνῇ· “Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε, καὶ τῷ “πρεσβυτερίῳ, καὶ διακόνους.” Οἱ δὲ † πτέσαντές † με, ὡς προειδὸτα τὸν μερισμὸν τινων, λέγειν ταῦτα· 5 μάρτυς δέ μοι ἐν ᾧ δέδεμαι, ὅτι ἀπὸ σαρκὸς ἀνθρώπου οὐκ ἔγνων. Τὸ δὲ Πνεῦμα ἐκήρυσσεν, λέγων τάδε· “Χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν ποιείτε· “τὴν σάρκα ὑμῶν ὡς ναὸν Θεοῦ τηρεῖτε· τὴν “ἔνωσιν ἀγαπάτε· τοὺς μερισμοὺς φεύγετε· μμητὰι 10 “γίνεσθε Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καὶ αὐτὸς τοῦ Πατρὸς “αὐτοῦ.”

Nihil per
contentio-
nem faci-
endum: in
Christo
acquies-
cendum.

Ἡ'. Ἐγὼ μὲν οὖν τὸ ἴδιον ἐποιοῦν, ὡς ἄνθρωπος εἰς ἔνωσιν κατηρτισμένος. Οὐ δὲ μερισμὸς ἐστὶν καὶ ὀργή, Θεὸς οὐ κατοικεῖ. Πᾶσιν οὖν μετανοοῦσιν ἀφίει 15 ὁ Κύριος, εἰ μὴ μετανοήσωσιν εἰς ἐνότητα Θεοῦ, καὶ συνέδριον τοῦ ἐπισκόπου. Πιστεύω τῇ χάριτι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς λύσει ἀφ' ὑμῶν πάντα δεσμόν· παρα-

1. πόθεν—ὑπάγει] Notanda sunt haec verba ex Evangelio S. Johannis, ut videtur, adducta sub initium saeculi Ecclesiae secundae. Vid. Routh. Rel. Sacr. i 410.

3. μεγάλη φωνῇ] Coteler. Pearson. Smith. Petermannus subjungunt Θεοῦ φωνῇ, quae verba hic praetermissa fuisse a librario suspicantur. Quam quidem plenior lectionem Fragmenti Syr. Curetonus p. 234 praestat, et Interpolator tueri videtur, ἐλάλουν μεγάλη φωνῇ, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, ἀλλὰ Θεοῦ. Verbum βοᾶν saepe de Philosophis firmiter pronuntiantibus poni docet Wytenbach. ad Platon. Phaed. § 52.

4. Οἱ δὲ † πτέσαντές † με,] Omnino rescribendum est, οἱ δ' ὑποπτεύσαντές με, &c. ut et Pseudo-Ignatius et Vet. Int. legunt. VOSSIUS. Hanc correctionem admiserunt Hefel. Dressel. Petermannus. Salvinius conj. πιστεύσαντες, s. ὑποπτεύσαντες. Absurde et contra sensum auctoris, iudice Smitho, in Ep. ad Hearnium. Smithus ipse, ὑπώπτεισαν; Cotel. vel ὑπώπτεισαν vel ὑπώπτεισαντο. Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 233, *And there are some who imagine respecting me.* Armenius, *Et sunt quidam qui cogitaverunt de me quomodo cognita habuerim disidia quorundam.*

5. προειδὸτα] Infeliciter Wa-

a Deo existens. Novit enim unde venit, et quo vadit, et occulta redarguit. Clamavi in intermedio existens, locutus sum magna voce, Dei voce : "Episcopo attendite, et Presbyterio, et "Diaconis." Quidam autem suspicati sunt ^k me, ^{† sunt deest} ut praescientem divisionem quorundam, dicere haec : testis autem mihi in quo vinctus sum, quia a carne humana non cognovi. Spiritus autem praedicavit, dicens haec : "Sine Episcopo "nihil faciatis ; carnem vestram, ut templum Dei, ^{1 Cor. iii 16,} "servate ; unitatem diligite : divisiones fugite ; ^{vi 19.} "imitatores estote Jesu Christi, ut et ipse Patris "ipsius."

VIII. Ego quidem igitur¹ proprium faciebam, ^{1 Ego igitur} ut homo in unitatem perfectus. Ubi autem di- ^{quidem} visio est et ira, Deus non habitat. Omnibus igitur poenitentibus dimittit Deus ; si poeniteant in unitatem Dei, et concilium Episcopi. Credo gratiae Jesu Christi, qui solvet a vobis omne vinculum.

kius, as foreseeing the division that should come among you ; quemadmodum Ruchatus quoque et Grassius. Providentiam autem Ignatius nullo modo sibi adrogat. Vel Philadelpiae jam ipse fuerat, ut monet Woche-
rus, vel de conversatione eorum nuntios quosdam acceperat.

8. λέγων] Ita Codex uterque. Salvin. et Smithus, Vossium secuti, jubent rescribi λέγων ex Interpolatore, quam lectionem admiserunt Hefel. et Dresse-
lius. Mire Crednerus, "λέγων, "Wenn ich sage ; Andere λέγον." Ignatius, ut videtur, S. Johan-
nem imitatur, xvi 13, ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα.

ib. μηδὲν ποιεῖτε.] Hisce verbis

VOL. II.

explicit hujus Epistolae Fragmentum Syriacum.

9. τὴν σάρκα——τηρεῖτε.] Cf. Clem. Rom. Ep. ii § 9.

14. καταρτισμένος.] *destinatus*, Dressel. *compositus*, Holsten. ? *fully qualified for maintaining unity*.

15. ἀφίει] Interpolatoris lectionem ἀφήσιν meliorem censet Vossius.

18. ἡμῶν] Ita recte Cod. Laur. non ἡμῶν, uti in Aldrichii libro. ib. δεσμών.] Interpol. addit ἀδικίας. *der unfreie Judaismus*, Hilgenfeldius. *die Häretiker, die für das Leben der Gemeinden eine Fessel waren*, Uhlhorn.

ib. παρακαλῶ δε] Transitus hic fit ad eos refutandos, qui tunc

Y

καλῶ δὲ ὑμᾶς μηδὲν κατ' ἐριθείαν πράσσειν, ἀλλὰ κατὰ Χριστομαθίαν. Ἐπεὶ ἤκουσά τινων λεγόντων, ὅτι ἐὰν μὴ ἐν τοῖς ἀρχαίοις εὕρω, ἐν τῇ εὐαγγελίᾳ οὐ

judaizabant, nihilque admittere voluerunt ex Evangelio depromptum, nisi quod ex lege Judaica probari potuit. Monet igitur fideles, ut ab altercatione cum talibus haereticis abstineant, nihilque faciant κατ' ἐριθείαν, (Suid. ἐριθεία, ἡ διὰ λόγων φιλονεικία, ubi vane et contentiose serra ducitur. *Ambitus, kenodoxia, ἐριθεία,*) sed ut omnia faciant κατὰ Χριστομάθειαν, *secundum eam doctrinam, quam a Christo videm didicerant.* Opponit enim, per quamdam ἀνάκλασιν, Χριστομάθειαν contra ἐριθείαν, ut tanquam Χριστοῦ μαθηταὶ illius doctrinam amplecterentur; vel eam, quam ἀπὸ Χριστοῦ μαθητῶν, *a discipulis Christi,* vel ipsi hauserant, vel ab iis traditam acceperant. Hanc cautionem urget ab experientia. Novit enim, quod tales haeretici, quando cum ipso disputabant, dicere solebant: quales erant, qui primo Antiochiae populum docebant, Legem adimplere; et sine dubio illic etiam postea eandem doctrinam praedicabant, et in Asia. Cerinthus enim illic potissimum versatus est. Ἐγένετο δὲ οὗτος ὁ Κήρυθος ἐν τῇ Ἀσίᾳ διατρίβων, κάκεισε τοῦ κηρύγματος τὴν ἀρχὴν πεποιθμένος. Epiphani. [Haer. xxviii § 1, tom. i p. 110 ed. Petav.] Idem de Ebione, Οὗτος μὲν οὖν ὁ Ἐβίων, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἶχε τὸ κήρυγμα [καὶ Ῥώμῃ. Haer. xxx § 18, tom. i p. 142.] Ipse igitur, cum hu-

jusmodi haereticis saepe congressus, in litem et jurgium incidit. Idem igitur consilium dat de Ebionis et Cerinthis discipulis, qui tunc in Asia dispersi erant. PEARSON.

1. μηδὲν κατ' ἐριθείαν] Phrasis Paulina, ad Philipp. ii 3. Ἐριθεία et ζῆλος copulantur in Ep. S. Jacobi iii 16, II Cor. xii 20, et Gal. v 20. Mirari licet quod Crednerus alteram significationem vocis ἐριθεία maluerit; *μισθαργίαν* nempe, *mercedis acceptionem, mercenariorum indolem.*

2. Χριστομαθίαν.] Hac voce carent Lexica. Alteram formam, Χριστομάθειαν, ex Interpolatore exhibet Suicerus, eamque admisit Hefelius in ed. quarta.

3. ἐὰν μὴ—εὕρω,] Hoc dicebat Ignatius, ut ne Philadelphenses sese a Judaeis, Vet. tantum Test. laudantibus, decipi paterentur; quod liquet ex cap. 6. Nec ad alios pertinet quod hic habet, *se audivisse quosdam dicentes, Nisi invenero in antiquis* (nempe, vaticiniis) *Evangelio non credo;* et quum dixisset, *Scriptum in iis esse, respondisse eos,* (non) *proponi* (nempe, in V. T. Evangelium). *Mihi vero, inquit, pro antiquis* (vaticiniis) *est Jesus Christus: illibata antiqua* (dogmata) *crux ejus et mors et resurrectio et fides, quae per eum est:* hoc est, Doctrinam Christianam esse loco antiquitatis quam Judaei jactabant; et revera crucem

Deprecor autem vos, nihil secundum contentio-
nem facere^m, sed secundum Christi disciplinam.
Quia audiivi quosdam dicentes; "Quoniam si non

Philipp. ii
^{3.}
^m *secun-*
dum conten-
tionem ni-
hil facere
C. C.

Christi, mortem, resurrectionem
et fidem quae ei debetur, esse
in corrupta atque antiqua dog-
mata. Scio Vossium et Cotel.,
ex auctoritate Pseudo-Ignatii
et sequentibus, non ἀρχαίους hic
velle legi, sed ἀρχαίους, *archivis*.
Sed caret omnino ea lectio, ut
mihi quidem videtur, sensu;
nam in quibusnam *archivis* de-
buerunt esse Evangelia? Non
in Judaicis, neque in Ethnicis.
In Christianis sine dubio fue-
runt, quum in Ecclesiis hoc sae-
culo legi solerent, ut liquet ex
prima Justini Apologia. Non
erat ergo, cur quisquam negaret
se posse credere Evangelio, nisi
in Archivis esset. Sed poterant
dicere Judaei, se ei fidem non
habere, nisi id quod habet in
ἀρχαίους, *antiquis* libris, nempe
Prophetarum, in iis inveniretur.
Quod pluribus ostendimus in
H. E. saec. II xxvi. CLERI-
CUS. Versionem Armen. sic
reddit Petermannus, *si in scrip-*
tis prioribus non laudibus cele-
bratur Evangelium non credi-
mus ei.

ib. ἐν τοῖς ἀρχαίοις] Οἱ ἀρχαῖοι,
ut opinor, sunt קרמי *veteres*
rabbini sive magistri ac doc-
tores Hebraeorum, qui aliquot
annis ante Domini nostri ad-
ventum claruerunt; quorum
παράδοξος et διδάγματα Judaei,
et qui cum ipsis insaniere, pro
oraculis habuerunt. BULL.
Jud. Eccl. Cath. vii 9, tom. vi
p. 208 ed. Burton. Hilgenfel-
dius conferri jubet Joseph. An-

tiq. X x 6, ὡς ἐν τοῖς ἀρχαίοις εὐ-
ρίσκω βιβλίους. Pro MSS. lec-
tione, ἐν τοῖς ἀρχαίοις, quam tuer-
tur Int. Vet. quam sensus, ut
mihi quidem videtur, postulat,
Voss. Cotel. et Smithus, ex se-
quentibus, necnon ex Interpol.,
reponunt ἀρχαίους, quasi haere-
ticorum sententia quam hic
protulit S. Ignatius haec esset,
codices istos Evangeliorum quos
tractarent Catholici novitatis es-
se, ideoque nullius auctoritatis.
Emendationem Vossii probant
Semlerus, *Abhandlung von freier*
Untersuchung des Canon, iii
8, Halae, 1773; Orellius, *Se-*
lecta Patt. Capp. ad Εισηγητικῆν
Sacram pertinentia. P. i 14,
Turici, 1820; Gieselerus, *über*
die Entstehung &c. der schriftl.
Evangelien, 162; Rothius, *An-*
fänge, p. 339; Arndtius, *Stud.*
u. Krit. 1839. p. 182. Et sic
hunc locum interpretantur Wa-
karius (*in the Originals*;) et Wo-
cherus. Codicis scripturam se-
quuntur Hefelius, in ed. tertia,
Ruchatus, et Unterkircherus;
eandemque veram esse lectio-
dem contendunt Lessius, *über*
die Religion, i 532; Griesba-
chius, *Opusc. Acad.* ii 66-68.;
Muenscherus, *Handbuch der*
Christl. Dogmengeschichte. i
290, Marburg, 1802; Credne-
rus, *Beiträge zur Einleitung in*
d. Bibl. Schriften, i 15 Halae,
1832; Uhlhornius, p. 284; Due-
sterdieck. p. 56. not; Niemey-
erus, *Oppositionsschrift*, i 2,
p. 21.

πιστεύω· καὶ λέγοντός μου αὐτοῖς, “ὅτι γέγραπται,” ἀπεκρίθησάν μοι, “ὅτι πρόκειται.” Ἐμοὶ δὲ ἀρχαία

1. γέγραπται.”] Sensu praegnant, Scriptoris Sacris et Ecclesiasticis usitato, ἐν ταῖς γραφαῖς scriptum est. e. g. S. Matt. iv 4, 10, xxi 13, S. Marc. xiv 27, Rom. viii 36, Gal. iv 22, 27.

2. “ὅτι πρόκειται.”] Pseudo-Ignatius verba haec, forsitan quod non caperet, more suo omisit. Vet. autem Int. et ipse quidem reddidit; ita tamen, ut non magis Latina, quam Graeca, possint intelligi. Si addideris particulam negativam, habebis sensum loco convenientissimum. Οὐ πρόκειται hic est, οὐ παράκειται, ut saepe. [παράκειμένων pro προκειμένων, perperam dabant libri ante Schweigh. Polyb. xxviii xi 3.] VOSIUS. πρόκειται, i. e. prius scriptum invenitur. Vox saepissime usitata. Athen. p. 646. [xiv 14.] Μνημονεύει αὐτῶν Ἐφίππος ἐν Κύδωνι· πρόκειται τὸ μαρτύριον. Interp. Eorundem meminit et Ephippus: testimonium exstat in Cydone. Minus recte: Eorundem meminit Ephippus in Cydone: testimonium in superioribus habetur, sive ante citatum et productum est. nempe p. 642. [xiv 12.] PEARSON. Correctionem Vossianam probat Aldrichius. Pearsonus, teste Smitho, margini sui codicis adscripserat ὥς ὅτι pro ὅτι. Ittigius, H. E. Capp. Sel. ii 97, docet Vossium ad calcem Variarum ejus Obs. ex hoc loco Ignatii collegisse, intra A. D. 98, quo Josephus suos Antiq. Jud. libros absolvit, et A. D.

121, quo Ignatius juxta ejus calculum passus est, Hebraea S. Codicis exemplaria depravari coepisse. Locum ita denuo explicavit: Judaei regesserunt ὅτι πρόκειται, (quae vox juxta Hesych. nonnunquam idem significat ac παράκειται) quasi dicerent: Non est scriptum in Hebraeis exemplaribus, sed tantum in versione adjacente; vel si πρόκειται in notiori significatione pro re ubique obvia et omnium oculis exposita accipiat, vulgo quidem legitur, h. e. in versione LXX, non item in Hebr. Codd. Quibus posterioribus Vossii cogitationibus priores illas sapientiores fuisse diserte pronuntiat Ittigius. Interpol. sec. Cod. August. οὐ γὰρ πρόκειται τὰ ἀρχαία τοῦ πνεύματος. sec. Cod. Nydrpruce. οὐ γὰρ προκρίνεται τὰ ἀρχαία τοῦ πνεύματος. Quibus subjicit, σκληρὸν τὸ πρὸς κέντρα λακτίζειν, σκληρὸν τὸ Χριστῷ ἀπιστεῖν, σκληρὸν τὸ ἀθετεῖν τὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων unde suspicatur Bullus, Interpol. vocem πρόκειται hoc sensu intellexisse, abjicitur, rejicitur ut res vilis nulliusque pretii. Routhius, Reliq. Sac. ii 328, ita reddit, veris ac germanis Scripturis adjectum est: quem interpretandi modum tuetur ex Hesychio; Προκείμενα· παρακείμενα. et Πρόκειται· παράκειται. et ex Epiph. de Mensuris et Pond. § 8, Πάλω δὲ ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ πρώτῳ ψαλμῷ, ‘Καὶ ἐντιμον τὸ δνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ’ ἀντὶ δὲ τούτου πρόκειται, ‘Καὶ ἐντιμον τὸ δνομα αὐτοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.’ Holstenius

“in veteribus” invenio, in Evangelio non credo:” ^{n si in veteribus non}
et dicente me ipsis°, “Quoniam scriptum est;,” ^{C.C.}
responderunt mihi, “Quoniam praejacet.” Mihi ^{o ipsis}
^{deest C.C.}

vertit, responderunt mihi, id omnibus patere. Lessius, über die Religion, i 533, itaque propositum est, i. e. credere. Griesbachio si audias, πρόκειται idem est ac γέγραπται; quum ad quaedam Scripturae oracula provocarem, illi sacrorum librorum exemplaria praesto esse respondebant. Crednerus interpretatur, so ist die Sache ausgemacht, so hat es seine Richtigkeit. Hugius, Einleitung in die Schriften d. N. T. i p. 110, 1826, dieses verdient den Vorzug; atque hoc quidem probari video Heringio in Dissert. peculiari, es ist eher da gewesen, es ist älter, und hat wegen seines Alterthums, oder ehernen Daseyns, den Vorzug. qui conferri jubet Tertull. de Praescr. § 31, ‘Ita ex ipso ordine manifestatur id esse Dominicum et verum, quod sit prius traditum; id autem extraneum et falsum, quod sit posterius immissum.’ Optime, ni fallor, Ruchatus vertit, c’est cela qui est en question; quem vocis πρόκειται sensum ut tueatur, ad Clem. Alex. Strom. vii 1, p. 829 ed. Potter. provocat; πρόκειται παραστήσαι ἡμῖν, μόνον τὸν γνωστικὸν δοῖόν τε καὶ εὐσεβῆ ad Origen. c. Marcion. § 3, i. e. ad Dial. de Recta in Deum Fide Origeni falso adscriptum; tom. i p. 836 ed. Ben. τίως περὶ αὐσθητῶν πρόκειται ἡμῖν τὸ λέγειν necnon ad Plutarch. de Flacit. Philos. i 1, πρόκειται ἡμῖν τὰ φυσικὰ θεωρῆσαι. Opp. Mor. iv 348 ed. Wyttenb.

Quibus locis addas, Orig. c. Cels. iii 1, τρίτον τοῦτον ἐνστάμεθα λόγον, ἐν ᾧ πρόκειται ἀγωνισασθαι πρὸς δ ἐκτίθεται ὡς ἀπὸ ἰδίου προσώπου. et, quae felicitate comparat Arndtius, Aristot. Top. ii 4, 7, Analyt. Prior. ii 11, 4, Herod. iii 83. Cum Ruchato stat Uhlhornius, das ist es ja eben was bewiesen werden muss. Woherus, es bleibt noch dahingestellt. Unterkircherus, antworteten sie mir, sie wären damit beschäftigt darüber nachzuforschen. Wakius, they answered what lay before them in their corrupted copies. Chevallier. It is found written before; [in the Law] ad mentem Bulli, qui locum nostrum ita explicat, Jud. Eccl. vii 9, tom. vi p. 208, ‘Haereticos Ignatio, contra ipsos ex Novi Testamenti Scripturis disputanti, respondisse, sententiam suam prius (antequam scilicet Scripturae istae editae fuerunt) statutam ac stabilitam fuisse, nempe ἐπὶ τῶν ἀρχαίων.’ Stosch. de Can. Nov. Test. p. 67, interrogationis notam apponit; nunc publice ita propositum est? in exemplari sc. publica Ecclesiae auctoritate recepto. Artemidorus, i Inscr. πολλάκις προετράπη ἐπὶ τὴν πραγματείαν τῇ προκειμένην ὁρμήσαι, et infra, ἴτεον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὸ προκείμενον. Polybius verbum προκείσθαι saepius usurpat: tum sensu proprio, de locis, ante situm esse, in anteriore parte situm esse; tum metaphorico, propositum,

ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὰ ἄθικτα ἀρχεῖα ὁ σταυρὸς αὐτοῦ καὶ ὁ θάνατος, καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ· ἐν οἷς θέλω ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν δικαιωθῆναι.

Bonum est
Vetus Tes-
tamentum,
melius No-
vum Foe-
dus.

Θ'. Καλοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς· κρεῖσσον δὲ ὁ ἀρχιερεὺς 5
ὁ πεπιστευμένος τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὃς μόνος πεπί-
στευται τὰ κρυπτὰ τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς ὢν θύρα τοῦ
Πατρὸς, δι' ἧς εἰσέρχονται Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακώβ, καὶ οἱ προφῆται, καὶ οἱ ἀπόστολοι, καὶ ἡ

destinatum esse. Cf. Heb. xii 1,
τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα . . . 2.
τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς. Addas
II Cor. viii 12, S. Jud. 7.

ib. ἀρχεῖα] Lege Ἐμοὶ δὲ ἀρ-
χαῖοι ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός· *mihī*
autem Antiqui est [vel sunt]
Jesus Christus. Sic Poeta ap.
Plin. in Epistolis : [iv 27]

Unus Plinius est mihī Priores,

i. e. pro *Antiquis*, ut hoc loco
Ignatii. MARKLAND. He-
fel. et Hilgenfeldius mallent ἀρ-
χαῖα, cui quidem lectioni favere
forsitan videtur Tertullianus,
de Praescript. § 21, 'Originali-
'bus Fidei'; § 37, 'Origines fir-
'mas ab ipsis auctoribus'; de
Carne Christi § 2, 'Originalia
'instrumenta Christi.' At sum-
mo jure statuit Uhlhornius lec-
tionem Codicis utriusque prae-
ferendam esse.

1. τὰ ἄθικτα] [Codd. ἄθικτα.]
Cyrilli Lex. "Ἀθικτον" ἀφελῶ-
τον, ubi pariter legendum ἄθικ-
τον. θῆγειν ἀφασθαι, pro θῆγειν
In omnibus enim libris MSS.
et Inscriptionibus η saepe pro
ponitur ex vulgari vitiosa Grae-
corum pronunciatione. "Ἀθικτον,
intactum, inviolatum, purum.
Hesych. Θρυγμάτων μασμάτων.

Sunt enim quae vel tactu vio-
lantur, aut etiam inquinantur.
PEARSON. *Mihī autem ipse*
Jesus Christus supplet vicem
omnium *Archivorum*; nec opus
est aliis *Archivis* quam publica
Christianorum *fide in Christum*,
in ipsius passionem, quam in
cruce subiit, et *mortem*, et ab
inferis *resurrectionem*. Haec
sunt nostra *Archiva* ἄθικτα, *illi-*
bata, ab impuris haereticorum
glossis *intacta*. SMITH. Leg.
ἄθικτα, non liquescentia, aut dif-
fluentia, sicut legalia haberi de-
bent, sed semper durantia; uti
Heb. xii fin. VENEMA, H. E.
Saec. ii 37. Verba τὰ ἄθικτα
ἀρχεῖα non agnoscit Armenius.

2. καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ,] Haec
verba praetermisit Salvinus;
ideoque in Aldrichii libro non
leguntur.

3. ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ.] In-
ternum Spiritus Sancti testimo-
nium intelligit Duesterdieckius,
p. 57; Doctrinam Christianam,
Hefelius.

5. Καλοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς.] Locus
hic valde insignis est, quo dis-
tinctio ponitur inter Sacerdotes
et summum Sacerdotem. Sum-
mus autem Sacerdos attribuitur
Christo, Hebr. iv 14, Clem. R.

autem principium est Jesus Christus ; inapproximabilia principia crux ipsius et mors^v, et resurrectio ipsius, et fides quae per ipsum : in quibus ^{v ipsius crux et mors C. C.} volo in oratione vestra justificari.

IX. Boni et sacerdotes, melius autem Princeps sacerdotum, cui credita sunt sancta sanctorum, cui soli credita sunt occulta Dei ; qui ipse est janua Patris, per quam ingrediuntur Abraham et^q Isaac et Jacob, et Prophetæ, et Apostoli, et Ecclesia. Heb. iii 1, vi 20.
Heb. ix 11, 12.
S. Johan. x 7, 9.
^q et deest C. C.

[Ep. i 58.] Orig. in Matt. 410 D, [ed. Huet. tom. iii p. 711 ed. Ben.] ἐλθόντος ἀληθινοῦ ἀρχιερέως, ὁ συμβολικὸς ἀρχιερεὺς ἐπαύσατο. Cf. Hom. i in Jerem. § 12, iii p. 132 ed. Ben. Euseb. H. E. i 3.] PEARSON. *Ἱερεὺς* de Presbyteris Christianis explicat Cotelierius ; de Christianis Philadelphenis, Rothius, *Anfänge*, i 732. Rectius, ut opinor, Pearson. Smith. Markland. Hefel. Dressel. Arndtius, Huther. Uhlhornius Sacerdotes Leviticos, i. e. oeconomiam veterem, intelligunt ; quibus Ignatius Christum ipsum opponit, videlicet novum Foedus.

ib. κρείσσον] Videtur potius legendum κρείσσων, sed nihil mutandum, quia κρείσσον legebat. Int. PEARSON. Salvin. conj. κρείσσων, uti apud Interpolatorum ; atque ita legi debere pertendit Marklandus, nisi pro καλοὶ legamus καλόν. Vulgatum nescio an tueantur S. Matt. xii 41, 42, S. Luc. xi 31, πλείον *ζολομώντος ἔδε*.

6. ὁ πεπιστευμένος τὰ ἄγια] Nihil clarius quam hic intelligi Christum. Vulgatus vero Ignatius depravavit, more suo, omnia haec, et Episcopis ea adtribuere voluit. VOSSIUS. Ut

summus Sacerdos Judaeorum solus ingressus est Sancta Sanctorum, ita Christus ἀρχιερεὺς διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια. Hebr. ix 11, 12. Cf. iv 14, x 21, S. Polycarp. Ep. ad Philipp. [§ 12.] SMITH.

7. αὐτὸς ὢν θύρα] Christus ipse se *januam* vocavit, Jo. x 7, 9, et ipsis Apostolicis temporibus haec vox saepe usurpata est : unde illa ad Jacobum Justum, Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίς ἡ θύρα τοῦ Ἰησοῦ σταυρωθέντος ; ut refert Hegesippus apud Euseb. H. E. ii 23. Ipse est qui aperit ostium verbi, II Cor. ii 12, Coloss. iv 3, Act. xiv 27, θύρα τῆς πίστεως. PEARSON. Cf. Clem. Alex. Strom. i § 7, p. 339 ed. Potter. πολλῶν τοίνυν ἀνεφγμένων πυλῶν ἐν δικαιοσύνη, αὕτη ἦν ἐν Χριστῷ, ἐν ᾗ μακάριοι πάντες οἱ εἰσελθόντες, et Strom. iv § 16, p. 609, ὅτι μὲν οὖν μίαν σωτηρίαν λέγει ἐν Χριστῷ τῶν δικαίων καὶ ἡμῶν κ. τ. λ. nempe justorum qui ante Christum vixerunt, et Christianorum quibus eadem est per Christum ad salutem via. Cf. Annot. in Hegesippi Fragmenta, ap. Routh. Reliq. Sacr. i 234 sq.

9. οἱ προφῆται, καὶ οἱ ἀπόστολοι,] D. Paulus ad Eph. iii 5,

ἐκκλησία· πάντα ταῦτα εἰς ἐνότητα Θεοῦ. Ἐξαίρετον δέ τι ἔχει τὸ εὐαγγέλιον, τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ πάθος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀνάστασιν. Οἱ γὰρ ἀγαπητοὶ προφήται κατήγγειλαν εἰς αὐτόν· τὸ δὲ εὐαγγέλιον ἀπάρτισμά ἐστιν ἀφθα-
 5 ρσίας. Πάντα ὁμοῦ καλὰ ἐστίν, ἐὰν ἐν ἀγάπῃ πιστεύητε.

Quum pa-
 cem conse-
 quuta sit
 Ecclesia
 Antioche-
 na, par
 esse, ut
 misso le-

Ι'. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν, καὶ κατὰ τὰ σπλάγχνα ἃ ἔχετε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀπηγγέλη μοι εἰρηνεύειν τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς
 10 Συρίας, πρέπον ἐστὶν ὑμῖν, ὥς ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, χει-

τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις. D. Petrus, Ep. II iii 2, ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς.

1. εἰς ἐνότητα Θεοῦ.] Scopus tum Prophetarum, tum Apostolorum etc. idem est, nempe unio humani generis cum Deo. HEFEL. Pearsonus suspicatur Int. Vet. legisse πίστews. Nihil autem mutandum. Interpol. εἰς ἐνότητα τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ.

ib. Ἐξαίρετον δέ τι] Sic infra ad Smyrn. § 7, προσέχειν δὲ τοῖς Προφήταις, εξαίρετως δὲ τῷ Εὐαγγελίῳ.

2. τὴν παρουσίαν] Armenius, *Adventum*, i. e. *Incarnationem*. Cf. Euseb. H. E. i 6, iii 20.

ib. τοῦ Κυρίου ἡμῶν] Pro Κυρίου Interpol. habet Σωτήρος, quam vocem inserendam vult Cotelerius. Utrunque vocem reddunt Int. Vet. et Armenius.

4. κατήγγειλαν εἰς αὐτόν.] Excidisse videtur vox πιστεῖν. vel ἐλπίζειν, ut § 5. MARKLAND. S. Barnabas, § 5, "Prophetæ ab ipso habentes donum, in
 "illum prophetaverunt."

5. ἀπάρτισμά ἐστιν ἀφθαρσίας.]

S. Luc. xiv 28, ἀπαρτισμός.

PEARSON. An morum, an

immortalitatis per resurrectionem, quando corruptibile fiet incorruptibile? Evangelium enim

exquisitiores vitæ instituendæ

regulas proponit; et ubique

resurrectionis et vitæ immortalis in altero mundo fidem

ingerit, et quasi sæpius inculcando perficit. Forte etiam

ἀπάρτισμα ἀφθαρσίας idem est ac

ἀπάρτισμα ἀφθαρτον, i. e. integra

puraque completio eorum quæ

prædixerunt Prophetæ, de quibus immediate ante locutus est

S. Ignatius. SMITH. Melius

forsitan Heringius, *perfecta doctrina* quæ

quæ semper manebit, post quam nihil amplius revela-

bitur. Pertinentia quædam affert Crednerus e Recogn. Clement. Scriptore, i 59

'Non ideo credendum esse Jesu,

'quia de eo Prophetæ præ-

'dixerint, sed ideo magis cre-

'dendum esse Prophetis, quod

'vere Prophetæ sint, quia eis

'Christus testimonium reddat.

'Nam præsentia et adventus

Omnia haec in unitatem fidei *. Praecipuum autem * f. Dei. aliquid habet Evangelium, praesentiam Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, passionem ipsius, et ^{r et deest} resurrectionem. ^{C. C.} Dilecti enim Prophetae annuncia-
verunt in ipsum; Evangelium autem perfectio ^{perfectae} est incorruptionis. ^{C. C.} Omnia simul bona sunt, si in charitate creditis.

X. Quia secundum orationem vestram, et secundum viscera misericordiae quae habetis in Christo Jesu, annunciatum est mihi pacem habere Ecclesiam quae est in Antiochia Syriae †, decens est vos, † *Siriz* C. C.

‘Christi illos vere Prophetas fuisse designat. Decebat [al. Dicebat] enim non ab inferioribus majori, sed a majore inferioribus fidei testimonium dari.’

6. Πάντα] Omnia in Novo, omnia in Veteri quoque Testamento. Armenius, *Ambo simul omnia bona sunt credentibus.* om. *ἐν ἀγάπῃ.*

7. πιστεύετε.] Ita Codd. MSS. Int. Vet. tuetur lectionem Vossianam, *πιστεύετε*, quam libb. impr. exhibent.

8. Ἐπειδή] Hanc MSS. lectionem retinet Usserius. Cotel. et Smithus cum Voss. exhibent *Επεὶ δέ.*

ib. καὶ κατὰ τὰ σπλάγχνα] *καὶ* omisit Vossius.

10. εἰρητεύειν] Ex hac et Ep. ad Smyrn. § 11 [Cf. ad Polyc. § 7] cognoscimus Ignatium, priusquam minorum Asiam reliquisset, de pace Ecclesiae Antiochenae reddita certiore factum fuisse. Quod hoc tempore contigisse, dum Trajanus Antiochiae adhuc moratus de bello Parthico gerendo consilium caperet, ita nos docuit in xi

Chronicorum libro Jo. Malala, Ἐν τῷ δὲ διατρίβειν Τραϊανὸν βασιλέα ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, βουλεύόμενον τὰ περὶ τοῦ πολέμου, ἐμήνυσεν αὐτὸν Τιβερίανος, ἡγεμὼν τοῦ πρώτου Παλαιστινῶν ἐθνούς, ταῦτα. Deinde, recitatis Tiberiani ad Imperatorem literis, quid illae apud eum effecerint, sic enarrat; καὶ ἐκέλευσεν αὐτῷ ὁ αὐτὸς Τραϊανὸς παύσασθαι τοῦ φονεύειν τοὺς Χριστιανούς, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς πανταχοῦ ἄρχουσιν τοῦτο ἐκέλευσεν, μὴ φονεύειν τοὺς λοιποὺς τοὺς λεγομένους Χριστιανούς· καὶ ἐγένετο ἔνδοξος μικρὰ τοῖς Χριστιανοῖς. USSER. Literas Tiberiani infra videsis Actis Ignatii subjectas. In Usserii sententiam it Pearsonus, vid. not. in Ep. ad Polyc. § 7. Cotelierius autem profitetur suspectam sibi rem totam facere Eusebii silentium.

ib. τῆς Συρίας,] Vid. not. in Ep. ad Smyrn. § 11.

11. χειροτονήσαι] *Constituere quempiam e Diaconis, ut hac legatione fungatur*: juxta laxiorem istius vocis significationem. SMITH. Reposuit hic Pseudo-Ignat. ἐπίσκοπον. Quod

gate eidem
felicitem
gratu-
lentur.

ροτουήσαι διάκονον εἰς τὸ πρεσβεῦσαι ἐκεῖ Θεοῦ
πρεσβείαν, εἰς τὸ συγχαρῆναι αὐτοῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
γενομένοις, καὶ δοξάσαι τὸ ὄνομα. Μακάριος ἐν
'Ιησοῦ Χριστῷ, ὃς καταξιωθήσεται τῆς τοιαύτης δια-
κονίας, καὶ ὑμεῖς δοξασθήσεσθε. Θέλουσιν δὲ ὑμῖν 5
οὐκ ἔστιν ἀδύνατον ὑπὲρ ὀνόματος Θεοῦ· ὥς καὶ αἱ
ἔγγιστα ἐκκλησίαι ἔπεμψαν ἐπισκόπους, αἱ δὲ πρεσ-
βυτέρους καὶ διακόνους.

Indicat,
quoniam fi-
delium sibi
adsint, et
gratias
agit, quod
benigne ab
illis habiti
fuerint.

ΙΑ'. Περὶ δὲ Φίλωνος τοῦ διακόνου ἀπὸ Κιλικίας,
ἀνδρὸς μεμαρτυρημένου, ὃς καὶ νῦν ἐν λόγῳ Θεοῦ 10
ὑπηρετεῖ μοι ἅμα Ῥέφ' Ἀγαθόποδι ἀνδρὶ ἐκλεκτῷ,
ὃς ἀπὸ Συρίας μοι ἀκολουθεῖ, ἀποταξάμενος τῷ βίῳ,

tamen opus non erat. Nam non minus ad tales πρεσβείας eligebantur Diaconi, quam aut Episcopi, aut Presbyteri; ut adparet ex iis, quae statim subdit Ignatius, quum dicit, quasdam Ecclesias Antiochiam misisse Episcopos, alias Presbyteros, alias vero Diaconos. Quin saepius tale ad ministerium eligebantur Diaconi, quam aut Presbyteri, aut Episcopi. Neque enim illi ita commode ab Ecclesiis suis poterant abesse. Praeterea, quum istiusmodi πρεσβείας munera sint ὑπηρετικά, magis ea videntur propria fuisse Diaconorum. VOSSIUS. Act. xiv 23, χειροτονήσαντες αὐτοῖς πρεσβυτέρους.

2. συγχαρῆναι] Perperam ap. Pseudo-Ignatium legitur, συγχωρηθῆναι. VOSSIUS.

ib. ἐπὶ τὸ αὐτὸ γενομένοις,] in unum congregatis, Cotel. et Toup. Cf. Ep. ad Eph. §§ 5, 13. Pessime Int. Vet. cuius hallucinatio eo notabilior, quod Smithum impulsisse videtur ad con-

jecturam parum felicem, minime necessariam, qua γενομένοις reponit, hoc scilicet sensu, ob tranquillitatem illis redditam.

3. τὸ ὄνομα.] Addidit alter Ignatius τοῦ Θεοῦ, quod non erat opus; ut ex similibus locis adparet. VOSSIUS. Cf. not. in Ep. ad Smyrn. § 12, et ibid. § 11, κατὰ θέλημα. Cf. D. Johann. Ep. III 7, ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον.

5. Θέλουσιν δέ] A Graecis deflectit Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 234, Ye also shall give praise, on account of your being willing.

6. οὐκ ἔστιν ἀδύνατον] Pessime Interpolator, οὐ πᾶν ἀδύνατον. Frustra emendavit Junius, πάντας nec sensum expiscari potuerunt aut ille aut Usser. qui ex vera lectione Cod. Med. quam confirmat Vet. Int. facile fuit. SMITH.

ib. αἱ ἔγγιστα ἐκκλησίαι] Curetonus, like those holy Churches.

9. Περὶ δὲ Φίλωνος κ. τ. λ.] Pseudo-Ignatius ita haec acce-

ut Ecclesiam Dei, ordinare Diaconum ad intercedendum illic Dei intercessionem; in congaudere ipsis in idipsum factis, et glorificare nomen. Beatus in Jesu Christo, qui dignificabitur tali ministrat^uione^u: et vos glorificabimini. Volentibus autem vobis non est impossibile, pro nomine Dei; ut et quaedam propinquae Ecclesiae^x miserunt Episcopos, quaedam autem Presbyteros et Diaconos.

^u in tali ministrat^uione C. C.

^x Ecclesiae propinquae C. C.

XI. De Philone autem Diacono a Cilicia, viro testimonium habente, qui et nunc in verbo Dei ministrat mihi cum Reo Agathopode viro electo, qui a Syria^y me sequitur, abrenuncians saeculo, qui^y Syria C. C.

pisse videtur, tanquam si Philo testimonium a Cilicibus consecutus fuerit. Sed si verum sit, quod legitur in Ep. ad Tarsenses, illum fuisse Tarsi Diaconum, non dubito, quin illud, ἀπὸ Κιλικίας, referendum sit ad praecedens, non autem ad id quod sequitur. VOSSIUS. Manifestum est Philonem e Cilicia oriundum, non in Cilicia, sed cum Ignatio in Troade, ut perhibent, fuisse, quum hanc Epist. exararet: ita Hebr. xiii 24, οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας homines sunt Itali, eo ipso tempore quo Epistola ad Hebraeos conscripta fuit, extra Italiam cum istius Epistolae Scriptore, alibi, quo in loco non liquet, versantes. Cf. S. Matt. xv 1, [Marc. vii 1,] Act. xvii 13. ORELLIUS.

10. μεταρρημένον,] Ut paullo post, ἀδελφὶ ἐλέκτω. Haec proprie de Diacono dicuntur, Act. vi 3, x 22, xxii 12, I Thess. ii 12, I Tim. v 10, III Ep. S. Johan. 12. PEARSON. Stylus S. Martiris hic mire confusus videtur. Neque enim vinctus et militibus circumseptus ele-

gantiae et accurationi sententiarum vacare potuit. SMITH. Vossius autem reddit *virī martyris vel confessoris*.

11. 'Ρέφ 'Αγαθόποδι] Armenius, ac si legisset ἄμα 'Ρέφ ἀδελφῷ καὶ 'Αγαθόποδι. PETERMAN. 'Ρέφ. Codex uterque, unde inter duo nomina καὶ excidisse suspicatur Dresselius. Punctum vero nihil argumenti praebet, a librariis suffixum saepius nulla ratione sensus aut structurae habita: e. g. in Cod. Laur. post ἀντιλέγοντες p. 462 l. 3, post πρᾶσσων p. 466 l. 6. Cf. not in Ep. ad Smyrn. § 10, et ad Clem. R. i § 59. Interpolator sec. Usser. habet Γαίφ καὶ 'Αγαθόποδι, sec. Pacaeum Γαυίφ καὶ 'Αγαθόποδι. Grabius conjicit eundem fuisse cum illo ad quem Valentinus literas dedit a Clem. Alex. laudatas; Strom. iii § 7, p. 538 ed. Potter. Vid. Spicil. Patt. ii 53. Cf. Vossii Responsionem ad ea quae in notis ad Ignatii Epistolas reprehendit cl. D. Blondellus, ad calcem Pearsoni Vindic. p. 645 ed. Churton.

οὐ καὶ μαρτυροῦσιν ὑμῖν· καὶ γὰρ τῷ Θεῷ εὐχαριστῶ
ὑπὲρ ὑμῶν, ὅτι ἐδέξασθε αὐτοὺς, ὥς καὶ ὑμᾶς ὁ
Κύριος. Οἱ δὲ ἀτιμάσαντες αὐτοὺς λυτρωθῆσαν
ἐν τῇ χάριτι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Salutatio-
nes.

Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν 5
Τρωάδι, ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν διὰ Βούρρου, πεμ-
φθέντος ἅμα ἐμοὶ ἀπὸ Ἐφεσίων καὶ Σμυρναίων, εἰς
λόγον τιμῆς. Τιμήσει αὐτοὺς ὁ Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς, εἰς ὃν ἐλπίζουσιν σαρκί, ψυχῇ, πίστει,
ἀγάπῃ, ὁμονοίᾳ. Ἐρρωσθε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῇ 10
κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν.

2. ἐδέξασθε] Armenius ac si
legisset ἐδεξάμην. PETERMAN.

3. Οἱ δὲ ἀτιμάσαντες] Act. v 41,
ὅτι ὑπὲρ τοῦ δυνάματος αὐτοῦ κατηξ-
ιώθησαν ἀτιμασθῆναι.

ib. λυτρωθῆσαν] *Ipsis condo-
net gratia Christi.* SMITH.

5. ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν] Vide
supra notata p. 358 l. 4.

6. Βούρρου.] Cf. Ep. ad Smyrn.
§ 12, ad Eph. § 2. Interpo-
lator ad hunc locum exhibet
Βούργου.

7. εἰς λόγον τιμῆς.] *honoris*

et testificantur vobis ; et ego Deo gratias ago pro vobis, quoniam^a recepistis ipsos, ut et vos Dominus. ^a quia C. C.
 Qui autem inhonoraverunt^a ipsos, liberentur in ^a inhonora-
 gratia Jesu Christi. ^{rent} C. C.

Salutat vos charitas multorum qui in Troade ;
 unde et scribo vobis per Burrum, missum mecum
 ab Ephesiis et Smyrnaeis^b in verbum honoris. ^b Smyrnaeis
 Honoret et^c ipsos Dominus Jesus Christus ; in ^c C. C.
 quem sperent carne, anima, spiritu, fide, charitate, ^c et deest
 concordia. Valet in Christo Jesu, communi spe
 nostra. ^{C. C.}

ergo. MARKLAND. Cf. Ep.
 ad Smyrn. § 10. Interpres
 Vetus ita vertit ut sensu om-
 nino careat.

8. Τιμήσαι] Forte Τιμήσαι,
 Smithus, in curis secundis, ver-
 sione Int. Vet., ni fallor, ad-
 ductus.

9. ψυχῇ, πίστει.] Inter has
 voces Usser. Cotel. et Smith.
 inserendum volunt πνεύματι ex
 Int. Vet. et Interpol.

Epigraphe, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣΙΝ
 ΙΓΝΑΤΙΟΣ, quam, Vossium se-
 cuti, exhibent Cotel. et Smithus,
 deest in Cod. MSto.

ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, ἐκκλησία Θεοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ ἡγαπημένου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡλε-
μένη ἐν παντὶ χαρίσματι, πεπληρωμένη ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ, ἀνυστερήτῳ οὐσῇ παντὸς χαρίσματος, θεο- 5

1. ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ] Omnium frequentissime ab antiquioribus citata reperitur haec ad Smyrnaeos Epistola: Eusebio nimirum, Hieronymo, Theodoro, Ephraemio Antiocheno, Maximo, Jo. Damasceno, &c. US-SER. Versio Syriaca non exstat. Fragmenta nonnulla edidit Curetonus.

2. Θεοῦ Πατρὸς] Interpol. nihil habuit quod huic loco adiceret, praeter nomen *Altissimi*; quae vox etiam inserta est Ep. ad Romanos. Notandum autem est S. Ignatium signanter vocare *Ecclesiam Patris et Christi*; quibus verbis explicare videtur S. Paulum, qui vocare solet *ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ*. I Cor. i 2, x 32, xi 16, 22, xv 9, II Cor. i 1. Sed in Ep. I et II ad Thess. τῇ ἐκκλησίᾳ. . . ἐν Θεῷ Πατρὶ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. PEARSON.

3. Ἰησοῦ Χριστοῦ] Interpolator hic inseruit *Υἱοῦ αὐτοῦ*, sed sine ulla necessitate. Nam ὁ ἡγαπημένος *dilectum Filium* significat, praecipue ubi ad Deum respectus habetur: ut Eph. i 6,

eis παῖνον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν ᾧ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ. PEARSON.

ib. ἡλεμένη] Vet. Int. *habenti propitiationem*: minus apposite. Melius vulg. *misericordiam consecutae*: ut Rom. xi 30, 31. Sed quum addatur ἐν παντὶ χαρίσματι, ostendit quid consecuta fuerit Ecclesia Smyrnaeorum per misericordiam qua donata est, nempe varia Dei dona. Ut S. Paulus de seipso, I Cor. vii 25, ὡς ἡλεμένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. Sic igitur interpretor ἡλεμένη ἐν παντὶ χαρίσματι, *omne donum per misericordiam Christi consecutae*. PEARSON. Cod. Laur. ἡλεμένη, non ἐλεμένη, uti Vossius.

4. πεπληρωμένη κ. τ. λ.] Modus hic loquendi haud quidem usitatus est, tamen Apostolicus. Eph. v 18, Rom. xv 14. Quod quum non animadverteret Interpol. in πεπληροφορημένη nulla necessitate convertit. Sic Clemens R. [Ep. i § 2] καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου ἐκχυσας ἐπὶ πάντας ἐγένετο. PEARSON.

5. ἀνυστερήτῳ] Int. Vet. *in-*

AD SMYRNAEOS.

IGNATIUS, qui et Theophorus ^a, Ecclesiae Dei <sup>a Theophe-
rus C. C.</sup> Patris et dilecti Jesu Christi, habenti propitiatio-
nem in omni charismate, impletæ in fide et chari-
tate, indeficienti ^b existenti omni charismate, Deo <sup>b et caritate
indeficienti,
omni C. C.</sup>

deficienti. Vulg. *infrastructas*: potius, *indefectas*; et satis hæc eleganter. *Indefectas* passive. Phædrus, I xxi, [3] '*defectus* annis et desertis viribus.' De Seiano, Paterculus, II 116, 'Non merito, sed materia adipiscen-
' di triumphalia *defectus* est.' et c. 120 ait, 'Varum magis
' Imperatoris *defectum* consilio, 'quam virtute destitutum mili-
' tum.' Ad rem ipsam quod spectat, S. Ignatius sequitur Apostolum, I Cor. I 7, *ὥστε ἡμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι*. Sic ipse ad Polycarpum [§ 2] *ἵνα μηδενὸς λείπῃ, καὶ παντὸς χαρίσματος περισσεύῃς*. Hic igitur Ignatius declarat, Ecclesiam Smyrnaeorum non tantum omnia dona per misericordiam Dei accepisse, sed et ea conservasse, et quum scriberet, nullo eorum destitutam fuisse. Quod quidem antiquitati harum Epistolarum hand parum patrocina-
natur. Nam quod de Corinthiis dictum est a S. Paulo, ut de Smyrnaeis etiam affirma-
retur tot annis postea, insigne illius Ecclesiae praeconium fuit. Post Ignatii tempora legimus

in aliquibus Ecclesiis aliqua charismata perdurasse. De dono Prophetiae Justinus in Dialogo, [§ 82] *παρὰ γὰρ ἡμῶν καὶ μέχρι νῦν προφητικὰ χαρίσματα ἔστιν*. De dono prophetico aliisque nonnullis adhuc in Ecclesia manentibus, Irenaeus, II lvi lvii, [xxxi § 2, xxxii § 4, pp. 164, 166 ed. Massuet.] praecipue ad conversionem Gentium. De dono prophetico, et sanationis, et ejectionis Daemonum, ad sua usque tempora durante, Origenes, I. c. Celsus, p. 34 et alibi. [ed. Spencer. I § 46, I p. 361 ed. Ben.] PEARSON.

ib. *θεοπρεπέστατη*] Interpreter uterque, *Deo decentissimae*. Origenes in Exhortatione ad Martyrium *θεοπρεπέστατε Ἀμβρόσιε*, [§ 1, I p. 274 ed. Ben.] et Dionysius Alex. apud Euseb. H. E. VI 41, *καὶ νῦν ὁ θεοπρεπέστατος σὺν ἡμῖν ἐστὶ Διδάσκαλος*. De Christo ipso Origenes adv. Cels. III, [§ 14, I p. 456 ed. Ben.] *θεοπρεπέστατος, καὶ ἀληθῶς Θεὸς ἐν πρὸς ἡμᾶς κατελθὼν*. PEARSON. Ita Cod. Laur. non *εὐπρεπέστατη*, uti in Aldrichii libro. Cod. Casan. *θεοπρεπέστατης*.

πρεπεστάτη καὶ ἀγιοφόρῳ, τῇ οὔσῃ ἐν Σμύρνῃ τῆς
'Ασίας, ἐν ἀμώμῳ πνεύματι καὶ λόγῳ Θεοῦ πλείστα
χαίρειν.

Gaudere se
significat,

Α'. ΔΟΞΑΖΩΝ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν

1. ἀγιοφόρῳ,] Ecclesia recte
ferax sanctorum dicitur, quia
sanctis referta est, eosque quasi
parere videtur. Sic Ephesii di-
cuntur ἀγιοφόροι. [ad Eph. § 9.]
PEARSON.

ib. τῆς Ἀσίας,] Apoc. i 4, 11.
Ad Episcopos quinque urbium
Asiaticarum scribit Ignatius.
Erasmus vult plures Ecclesias in
Asia quam septem non fuisse,
quum Johannes Apocalypsin
scripsit. Sed quaere. Undecim
urbes Asiae certant apud Tacit.
Ann. iv [§ 55] pro templo Ti-
berii. Urbes autem ad Com-
mune Asiae pertinentes erant
tredecim. Quatuor vero ex
hisce quinque nomen Ἀσίας ad-
jungit Ignatius, quarum tres
memorantur inter Septem Asiae
Ecclesias Apocalypticas; quin-
tam autem, ut distinguat ab
urbe ejusdem nominis satis ce-
lebris in eadem Asia sita, illa
appellatione ommissa, aliter de-
scribit, viz. ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πρὸς
Μαυάνδρῳ. Eodem igitur sensu
hic intelligenda est Asia, quo
locuti sunt Apostoli, Petrus,
Paulus, et Johannes. Scripto-
res alii has urbes, sigillatim re-
censitas, aut Lydiae, aut Aeoli-
di aut Ioniae adscribunt, non
Asiae. Lydia autem Aeolidem
et Ioniam complectebatur, et
Asiam proprie dictam consti-
tuebat: Ἀσία τὸ πρότερον ἑκα-
λείρο ἢ Ἀνδία. De qua re vi-

dendus omnino Aristides in
προσφωνητικῇ Σμυρναϊκῇ, tom. i
p. 475. [p. 271 ed. Jebb.]
Smyrna urbs sub Tiberio om-
nium pulcherrima, ut testatur
Strabo, hujus Asiae metropolis.
Vid. Marm. Oxon. p. 47. [ed.
Prideaux.] PEARSON. Infra,
§ 11, ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας.

2. ἐν ἀμώμῳ κ. τ. λ.] Haec ad
posteriora pertinent, ut ex aliis
Salutationibus patet. Ita enim
ad Ephes. optans loquitur, *πλεί-
στα ἐν Ἰ. Χ. καὶ ἐν ἀμώμῳ χάριτι
χαίρειν.* et ad Rom. *πλείστα ἐν
Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰ.
Χ. ἀμώμως χαίρειν.* PEARSON.

ib. πνεύματι καὶ] Gronovius,
Praef. in Herodot., contendit
notam compendiarium MSti le-
gendam esse *πνευματικῇ λόγῳ*.

ib. πλείστα χαίρειν.] *Plurimum
gaudere*: ut, *plurimum valere*.
Digest. l viii, t. 3, 37. *Λούκιος
Τίτιος Γαίῳ Σείῳ πλείστα χαίρειν.*
Solita haec in Epistolis saluta-
tio, brevis et concisa. Ἴδιον γὰρ
πάσης ἐπιστολῆς τὸ χαίρειν καὶ
ἔρρωσο λέγειν, inquit Artemi-
dorus, iii 44. Ita S. Jacobus,
[i 1] *ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς
ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.* Neque
tantum in Epistolis, sed et in
congressibus et allocutionibus
quotidianis, praesertim matu-
tinis, eadem forma a Graecis
usurpata est. De qua familiari
salutatione intelligenda est illa
S. Johannis cautio, Ep. II, [10]

decentissimae^c et sanctiferae, existenti in Smyrna^c ^{condecen-}
Asiae; in incoquinato spiritu et verbo Dei, plu-
rimum gaudere: c. c.

I. GLORIFICO Jesum Christum Deum, qui

de seductore, χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. PEARSON.

4. Δοξάζω] Libb. impr. si Dresselium excipias, cum Interpol. et Int. Vet. Δοξάζω, quem ad modum legebat Syrus quoque ap. Cureton. qui, p. 246, inter Excerpt. e Severo, exhibet caput hoc integrum, et cap. 2 usque ad ἀνίστησεν ἐαυτόν. Similem participii usum praebeant Epp. ad Eph. et Magn. Vide supra, p. 272 l. 8.

ib. Ἰησοῦν Χριστόν] Interpol. pro sua libidine, Δοξάζω τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα Ἰησοῦ Χριστοῦ quibus verbis sententiam Ignatii de vera et summa Divinitate Christi obscuravit, quam tamen ipse Ignatius semper aperte agnoscit et profitetur. Non aliter intelligi potest δωρεὰ τοῦ Θεοῦ in hac ipsa Epist. [§ 7], et διακόνους Χριστοῦ Θεοῦ [§ 10]; ad Polyc. ἐν Θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, [§ 8]; ad Ephes. καὶ αὐτὸς ᾧ ἐν ἡμῖν Θεὸς ἡμῶν, et Θεοῦ γνώσω, ὃ ἐστὶν Ἰ. X. [§§ 15, 17]; et ad Rom., ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. [Inscr. Addas ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν Ἰ. X. § 3.] Quae omnia ad imitationem S. Iohannis et S. Thomae dicta sunt, qui aperte Christum θεολόγουν, ut loquuntur Veteres, i. e. *diserte nobis ut Deum repraesentabant*. Ita certe Ignatii aetate loquebantur, et qui statim postea secuti sunt. Vid. Plinii Ep. ad Trajanum, [x 97] et Euseb.

VOL. II.

H. E. v 28, ix 1. Clem. Alex. 790 A. b. [Paris. 1629, p. 969 ed. Potter.] Insignis locus est Origenis adv. Celsum, 230, [ed. Spencer. περὶ αὐτοῦ θεολογοῦσιν αἱ ἱερὰι γραφαί. lib. 4 ad fin. i 577 ed. Ben.] et in Johan. 139. [ed. Huet. μετὰ τὰς Ἰωάννου μαρτυρίας, πρώτην μὲν τὴν ὑπὸ κεκραγῶτος λεγομένην καὶ θεολογοῦντος. iv p. 149 ed. Ben.] Arnobius adv. Gentes, ii p. 85. [Lugd. Bat. 1651.] 'Et ideo Christus, ' licet vobis invitis, Deus, Deus ' inquam Christus; hoc enim ' saepe dicendum est, ut infi- ' delium dissiliat et dirumpatur ' auditus.' Unde peculiari no- tione θεολογία doctrina de Dei- tate Christi: cui opponitur doctrina de humanitate, quae Οἰκονομία dicebatur; et Θεο- λογικά dicebantur, quae tracta- bant de Deitate Christi. PEAR- SON. Conf. Routh. Reliq. Sacr. ii pp. 129, 130.

ib. τὸν Θεόν,] In hunc Articuli usum annotat Photius in Biblio- theca, cap. 229, col. 809 ed. Ro- thomag. p. 250 ed. Bekker.

ib. τὸν οὕτως ἡμᾶς σοφίσαντα] *Qui vos adeo sapientes reddidit;* sapientia sc. salutari atque di- vina. Ita enim loquitur more Apostolico: ut II Tim. iii 15. Hac voce solus inter Novi Testamenti scriptores S. Paulus usus est. Reperitur vero iden- tidem cum accusativo personae in Graeca Versione Psalmorum;

A 2

quod firmi
persistant
in fide E-
vangeli,
cujus sum-
ma capita,
quoad doc-
trinam de
Jesu Chri-
sto, recitat.

οὕτως ὑμᾶς σοφίσαντα· ἐνόησα γὰρ ὑμᾶς κατηρ-
τισμένους ἐν ἀκινήτῳ πίστει, ὥσπερ καθηλωμένους
ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, σαρκί τε
καὶ πνεύματι, καὶ ἡδρασμένους ἐν ἀγάπῃ ἐν τῷ αἵ-
ματι Χριστοῦ, πεπληροφορημένους εἰς τὸν Κύριον 5
ἡμῶν, ἀληθῶς ὄντα ἐκ γένους Δαβὶδ κατὰ σάρκα,
υἷον Θεοῦ κατὰ θέλημα καὶ δύναμιν Θεοῦ, γεγενη-
μένον ἀληθῶς ἐκ παρθένου, βεβαπτισμένον ὑπὸ Ἰω-
άννου, ἵνα πληρωθῇ πᾶσα δικαιοσύνη ὑπ' αὐτοῦ,
ἀληθῶς ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ Ἡρώδου τετράρχου 10
καθηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν ἐν σαρκί. Ἀφ' οὗ καρποῦ
ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ θεομακαρίστου αὐτοῦ πάθους, ἵνα ἄρῃ

Ps. xviii 7, civ 22. Vet. Int. οὕτως non agnoscit; agnoscit autem Interpol. cum suo Interprete, et sine dubio ita scripsit Ignatius. PEARSON.

1. ἐνόησα γὰρ] *Observavi enim.* Quapropter fuerat jam ipse Smyrnae; et ad Smyrnaeos haec Troade constitutus scribit, jam Asiae valedicturus, et in Thraciam perrecturus. PEARSON.

2. καθηλωμένους] Immobilitatem et firmitatem fidei illorum illustrat, dum eos adeo stabiles pronunciat, ac si clavis quibusdam fixi essent cruci Christi. Χριστῷ συνεσταύρωμαι, Gal. ii 20. Cf. vi 14. In Actis Pionii καθελώσεις illius Martyris memorabantur, ut tradit Eusebius. [H. E. iv 15.] Eleganter haec exprimitur a Clem. Alex. Paedag. iii 12, [p. 303 ed. Potter.] Greg. Naz. 276 A. [tom. i ed. Morel.] Vide etiam Theodotum Ancyranum, p. 25, [πῶς ὁ Κύριος τῆς δόξης ἐσταύρωται, εἰ μὴ ἄρα

ἔνωσιν πρὸς τὸν καθελωθέντα ἐκτί-
σατο;] Ps. cxviii 121, καθήλωσον
τὰς σαρκάς μου de Christo aliqui interpretati sunt, ut Barnabas, p. 219. [ed. Voss. § 4.] PEARSON.

3. σαρκί τε καὶ πνεύματι,] Phra-
sis Ignatio maxime familiaris:
h. e. *toti et penitus, ac si ita Christo deservirent tum corpore tum animo, ut ab illo avelli non possent.* Cf. I Cor. vi 20. Clemens Alex. 275 B. [ed. Sylburg. Strom. i 1, p. 323 ed. Potter.] καὶ πνεύμασι, καὶ σώμασιν. Ecclesia Gallicana σώματι καὶ ψυχῇ apud Euseb. 159 C. [H. E. v 1.] Orig. in Johan. 9 D [ed. Huet.] Διόπερ ἀναγκαῖον πνευματικῶς καὶ σωματικῶς χριστιανίζειν. PEARSON.

4. καὶ ἡδρασμένους] Secunda firmitatis metaphora, ut in Ep. ad Polyc. [§§ 1, 3.] et hac ipsa, [§ 1] et in Ep. ad Eph. [§ 10.] S. Paulo ἐδραίω, I Cor. vii 37, et xv 58, Coloss. i 23. Clem. Alex. τῆς ἀληθείας ἐδραϊότης. [τῆς γνῶ-

vos sapientes fecit. Intellexi enim vos perfectos in immobili fide; quemadmodum clavifixos in cruce Domini nostri Jesu Christi, et carne et spiritu; et firmatos in charitate, in sanguine Christi; certificatos in Dominum nostrum Jesum Christum, vere existentem de genere David secundum carnem, filium Dei secundum voluntatem et potentiam Dei, genitum vere ex Virgine, baptizatum a Johanne, *ut impleatur omnis justitia* ab ipso; *Matt. iii 15.* vere sub Pontio Pilato et Herode Tetrarcha clavifixum pro nobis in carne; a cujus fructu nos,

μης, Strom. vii § 7, p. 859 Potter.] PEARSON. καὶ omiserunt Vos. Cotel. et Clericus. ἡδρασμένους e Cod. MSto dedi. Libb. impr. ad unum ἔδρασμένους.

5. πεπληροφορημένους] Theodoretus, Dial. i [tom. iv p. 49 ed. Schulze.] citat hoc modo, πεπληροφορημένους ἀληθῶς κ. τ. λ. et paulo post, ἰδὼν Θεοῦ κατὰ Θεότητα καὶ δύναμιν. Male autem apud illum est, ἐκ τῆς πρὸς Παρμαίου ἐπιστολῆς, quum Σμυρναίους legendum sit; nisi sit ἀμάρτημα μνημονικόν. VOSSIUS. Verba Ignatii forsitan immutavit Theodoretus, quia prima facie Arianismum sapere viderentur. Vid. Ittig. H. E. Sel. Capp. ii p. 104. Cf. Ep. ad Magn. §§ 8, 11; Clem. Rom. I § 42; S. Luc. i 1, Rom. iv 21, xiv 5.

7. κατὰ θέλημα] Lectionem Theodoreti, κατὰ θεότητα, invitis Codd. et Int. Vet. tuetur Wes-selingius, Probabil. Lib. Sing. cap. xxxiii. κατὰ φύσιν ante oculos habuisse videtur Armenius.

8. βεβαπτισμένον κ. τ. λ.] Haec ad veritatem humanae naturae spectant, quod fuerit Johannis

manibus contrectatus, quod aquis immersus, quod ablutus, ut alii. PEARSON.

10. ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου] Ut in Ep. ad Magn. [§ 11.] Praeter eos, qui enarrarunt historice, primus Paulus, I Tim. vi 13, Iren. I xxix, [de Marcione, I xxvii § 2 ed. Massuet.] Justin. Apol. [i § 13] juxta Symbolum Apostolicum. Haec ad Trallianos [§ 9] e Smyrna brevius: eadem nunc e Troade ad Smyrnaeos scribit plenius et explicatius. PEARSON.

11. Ἀφ' οὗ καρποῦ] Vet. Int. *A cujus fructu*, ligni sc. quod hic subintelligendum est. Patet hoc ex Ep. ad Trall. § 11. Ipse enim Christus, pendens in ligno, quasi fructus ejus intelligitur. Interpol. quum non videret quo modo haec recte intelligi possent, expuncta voce καρποῦ, Ἀφ' οὗ καὶ ἡμεῖς ἔσμεν simpliciter dixit. PEARSON.

12. θεομακαρίστων] Hanc lectionem, veram ni fallor, Interpol. exhibet. Edd. θεομακαρίων habent, et in Cod. Laur. θεομακαρίων scriptum esse affirmant. Sed membrana hic adeo in ru-

σύσσημον εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ τῆς ἀναστάσεως, εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς αὐτοῦ, εἴτε ἐν Ἰουδαίῳ, εἴτε ἐν ἔθνεισιν, ἐν ἐνὶ σώματι τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Vere, non
in apparen-
tia passum
esse, contra
Docetas
asserit.

Β'. Ταῦτα γὰρ πάντα ἔπαθεν δι' ἡμᾶς, ἵνα σωθῶ-
μεν. Καὶ ἀληθῶς ἔπαθεν, ὥς καὶ ἀληθῶς ἀνέστησεν 5
ἑαυτόν· οὐχ ὥσπερ ἄπιστοί τινες λέγουσιν τὸ δοκεῖν
αὐτὸν πεπονθέναι, αὐτοὶ τὸ δοκεῖν οἶτες· καὶ καθὼς

gas replicata est, ut duas has
literas σ τ, quas librarius nos-
ter arctissime conjungere solet,
olim intra hoc spatium existi-
tisse facillime cum Salvinio
credas. Dresselius e Cod. Ca-
san. θεομακαρίτου dedit. Θεομα-
καριστότατε habet P. Pater in
Ep. ad Polyc. § 7. μακαρίου et
μακαρίτου saepe confunduntur.
Vid. Routh. Reliq. Sacr. iii 354.
Versionem Syri ita exprimit
Curetonus, Excerpt. e Severo,
p. 246, *whose fruit we are, from
His suffering divinely blest.*
Petersmannus exhibet, *et a signo
illo quod dignos reddidit nos
beatitudine Divinitatis.*

ib. ἵνα ἄρη σύσσημον] Phrasis
Prophetica, Es. v 26, xlix 22,
lxii 10. Neque LXX soli hac
voce utuntur, sed et Aquila
Es. lix 19. Αἶρειν σύσσημον idem
quod Graecis αἶρειν σημεῖον, qua
phrasi nulla illis usitatio; unde
Hesychius et Suidas, Σύσσημον
σημεῖον. Ut ante, finem bap-
tismi, ita nunc finem crucifixi-
onis ostendit. Crux Christi om-
nes τοῦ σημείου usus exprimit, ad
colligendum exercitum, ad col-
lectum convocandum, ad expec-
tandum hostem, ad pugnandum,
ad victoriam. PEARSON. Vide
infra in Fragm. Polycarpi 5,
'Crucis vexillum.' Aliter Vossius,
'Resurrectionem Christi vocat

'σύσσημον, quia nobis haec
'data commune resurrectionis
'futuræ signum,' Vairilenius
loco vocis σύσσημον legendum
putat συσσωμους, vertitque, *ut
assumeret vos concorporales*—
qua voce et Apostolus utitur,
Ep. ad Ephes. iii 6. Ita le-
gisse videtur Epistolarum in-
terpolatarum Int. Vet.; vertit
enim, *ut tollat secum sibi con-
junctos in saecula.* Curetonus,
*in order that he may raise a
sign to eternity.* Bunsenius ex-
hibet σύσσωμον, et praepositio-
nem ante τοὺς ἁγίους omittit.

2. τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς
αὐτοῦ,] Valde signanter haec
scripsit, quia Christus post re-
surrectionem solis fidelibus ap-
paruit. PEARSON.

ib. εἴτε ἐν Ἰουδαίῳ,] Cod.
uterque ἐν τε ἐν Ἰουδαίῳ, ἐν τε ἐν
ἔθνεισιν, ex incuria, ut videtur,
librariis perquam familiari, qui
in scriptura, tum unciali tum
minuscula, passim commutant
praepositiones ἐν et εἰς, prae-
sertim in vocibus compositis.
In Cod. Casan. man. sec. εἴτε—
εἴτε. εἴτε repetita phrasis Pau-
lina. e. g. I Cor. xii 13, εἴτε
Ἰουδαίῳ, εἴτε Ἕλληνας. ib. xiii 8,
xiv 7, Philipp. i 18, 20, 27, Col.
i 16, 20.

4. Ταῦτα γὰρ πάντα] Omnia
quandam passionem include-

a^d divine beatissima ipsius passione; ut levet signum ^{d a om.} in saecula, per resurrectionem, in sanctos et fideles ^{C. C.} ipsius, et in Judaeis et in Gentibus, in uno corpore Ecclesiae ipsius.

II. Haec enim omnia passus est pro nobis, ut salvemur. Et vere passus est, ut et vere resuscitavit seipsum: non, quemadmodum infideles quidam dicunt, secundum videri ipsum passum esse, ipsi secundum videri^e existentes: et quemadmo- ^{e videre}
^{C. C.}

bant; multa enim sustinuit praeter crucem. Δι' ἡμᾶς, phrasis praecipue notanda: an *loco nostri*? ut duo dicat, an *pro nobis*, an *propter nos*? Rom. iv 25, I Cor. viii 11, II Cor. viii 9, I Thess. v 10, I Pet. i 20. Finis passionum Christi ἵνα σωθῶμεν plane Apostolice. Cf. Polyc. ad Philipp. § 8. PEARSON. Armenius, in textu, *haec omnia passus est ad vivificandum nos*. In margine, Graeco textui accomodatus, . . . *passus est propter nos ut salvemur*. PETERMAN.

5. ἀληθῶς] Cf. Ep. ad Eph. § 18, ad Trall. § 9.

ib. ἀνίστησεν ἐαυτὸν] Ita Syrus quoque. Interpolator, doctrinae receptae, ut credebatur, convenientius, ἀνίστη. Infra, § 6, σάρκα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν . . . ἦν ὁ Πατὴρ ἡγείρεν. Cf. S. Johan. x 17, et Rom. iv 24. S. Hippolytus c. Noëtum, § 18, τριήμερος ὑπὸ Πατρὸς ἀνίσταται, αὐτὸς ὢν ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή.

6. ἀπιστοί] Haereticos vocat infideles, quod essent verae fidei vacui. Gloss. *Perfidus*, ἀπιστος. Haereticorum non fides, sed perfidia, ut post, § 5, Ep. ad Trall. § 10. S. Cyprianus ad Demetrianum, p. 195, [ed. Fell.]

'Quae tunc erit fidei gloria, quae poena perfidiae,' &c.? Epiphanius ἀπίστους καὶ κακοπίστους distinguit, et ἀπίστους vocat Ἕλληνας seu Gentiles. p. 504. [ed. Basil. Ancorat. § 84, ii p. 88 ed. Petav.] PEARSON.

ib. τὸ δοκεῖν] Unde hi haeretici Δοκῆται. Eorum origo a Simone Mago. His autem maxime in Episcopatu infestus est S. Ignatius. Nam Menander, discipulus Simonis et Docetae, Ignatio synchronus fuit. De eo Justinus Martyr paucis annis post Ignatii Martyrium: Μένανδρον . . . ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενον, πολλοὺς ἐξαπατῆσαι διὰ μαγικῆς τέχνης οἶδαμεν. [Apol. i § 26.] Menandri discipulus erat Saturnilus, ut tradit Irenaeus, i xxii, [Saturninus, xxiv 2, p. 100 ed. Massuet.] et post eum Epiphane; qui etiam docuit Salvatorem *putative visum hominem*, et τὰ πάντα ἐν τῷ δοκεῖν πεποικέναι. PEARSON. Videtur inserendum κατὰ ante τὸ, vel potius utrobique legendum τῷ δοκεῖν, ut apud Theodoretum. SMITH. Nihil mutandum. Cf. infra § 4, et Ep. ad Trall. § 10. Vid. Lueckium in S. Johan. iii p. 69.

7. αὐτοὶ τὸ δοκεῖν] Ut ad Trall.

φρονούσιν καὶ συμβήσεται αὐτοῖς, οὓσιν ἀσωμάτοις καὶ δαιμονικοῖς.

Verum fuisse hominem, etiam post resurrectionem; hocque discipulis demonstrasse.

Γ'. Ἐγὼ γὰρ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα, καὶ πιστεύω ὄντα. Καὶ ὅτε πρὸς τοὺς περὶ Πέτρον ἦλθεν, ἔφη αὐτοῖς, “Λάβετε, ψηλαφή- 5 “σατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι οὐκ εἰμὶ δαιμόνιον ἀσώ-

[§ 10] Acute. Haec imitatus est Tertullian. de Valentinianis agens: ‘Ita omnia in imagines urgent, plane et ipsi imaginarii Christiani.’ p. 300 D. [adv. Valentin. § 28.] PEARSON. Alium locum profert Bullus, Def. Fid. Nic. II vii 3, refragante quidem Curetono in Vindic. suis, p. 57, sed confirmante V. D. in Censura Trimestri, clxxv 86. CHURTON.

1. ἀσωμάτοις] i. e. *phantastici*, qui Christum non reale corpus habuisse asseruerunt. SMITH. Locum illum in Praef. περὶ Ἀρχῶν, i 49 A ed. Ben. intelligit Curetonus, p. 255, tanquam Origenes dixisset vocem ἀσώματος nullum Scriptorem Christianum usurpasse. Verum enimvero, uti monet Denzinger. p. 73, de Scriptoris Spiritu Dei inspiratis loquitur Origenes.

2. δαιμονικοῖς.] Vet. Int. *daemoniaci*, male. *Δαιμονικός* et *δαιμονιακός* differunt: *δαιμονικός* et *δαιμονιώδης*, *diabolicus*: S. Jac. iii 15. *Δαιμονιακός* a *δαιμονιάω*. Origenes c. Cels. viii, *δαιμονικὸν μᾶλλον ἢ ἀνθρωπινόν*. [§ 61. Opp. i 787 ed. Ben.] Idem, seu Rufinus in Prooem. Lib. περὶ Ἀρχῶν, ‘In hoc bello incorporeum daemonium dixit, pro eo, quod ille, quicunque est habitus vel circumscriptio daemonici corporis,

‘non est similis huic nostro ‘crassiori vel visibili corpori.’ PEARSON.

3. Ἐγὼ γὰρ—καὶ ἐπίστευσαν,] Haec exhibet Theodoretus in Dialog. secundo.

4. οἶδα,] Recte Rufinus, *scio*. Hieronymus, de Viris Illustr. § 16, ii 841 ed. Vallars. cum Int. Vet. *vidi*, ac si *εἶδον* legisset; quam malam interpretationem, a Dallaeo avide arreptam, de Libb. Suppos. ii p. 361, a Merxio acceptam, ex S. Johann. xx 8 profectam esse suspicatur Pearsonus. Lectionem autem MSS. longe meliorem tuentur Interpol. Int. Vulg. *novi*, Euseb. H. E. iii 36, Theodoretus, Dial. ii, et Euseb. versio Syriaca ap. Cureton. p. 237, *I also, after His resurrection in the flesh, know Him, and I bear witness and believe that He is*. Chrysostomus, qui omnia conquisivit quae ad Ignatium laudibus offerendum faciebant, diserte asserit eum nunquam aspexisse Christum. Homil. in S. Ignat. § 4. Opp. ii p. 599 ed. Ben. Optime igitur Grotius, Annot. in S. Matt. xxviii 17, monet non de visus sensu hic agere B. Patrem, sed de fide, quam non suo sed aliorum testimonio confirmat. ‘et α confusa habes apud Clem. R. Ep. ii § 7 in Cod. Alex. Idem

dum sapiunt, et accidet ipsis, existentibus incorporis et daemoniacis.

III. Ego enim et post resurrectionem in carne ipsum vidi, et credo existentem. Et quando^f ad^f eos qui circa Petrum venit, ait ipsis: *Apprehendite, palpate me, et videte, quoniam*^h *non sum*

^f quum
C. C.
S. Luc.
xxiv 39.
^g Deest me
^h quia C. C.

Codex praestat τοῖς Esai. xxxviii 2, ubi τοῖς legitur in exemplari Vaticano. Sic etiam in Ep. Circ. Eccl. Smyrn. § 8 οἷον habent Codd. Vindob. et Paria. οἷον Cod. Barocc. Cf. I Johan. v 18, 20. Remittit Hefelius ad Walchii Programma Paschale, Gotting. 1772, Num Ignatius Christum post Resurrectionem in carne viderit.

ib. τοὺς περὶ Πέτρον] Maxime miror a viro Graece peritissimo Ia. Casaubono, Exercit. xvi in Baron. cap. 126, reprehendi interpretationem Hieronymianam, *ad Petrum et ad eos qui cum Petro erant*, et Rufinianam, *ad Petrum caeterosque*, verti autem *ad Petrum*; quum sequentia omnino evincant non de uno agi Petro; notaque sit tironibus significatio duplex phraseos οἱ περὶ τὸν δεῦτα, de qua post alios Usserius. Act. xiii 13, οἱ περὶ τὸν Παῦλον, Vulgata, *Paulus et qui cum eo erant*. Caeterum citationem Apocryphorum non caussabitur contra Ignatium, quicumque meminerit a Clemente idem committi in Epistola illa ἀνομολογουμένη παρὰ πάντων ad Corinthios, teste etiam Photio. COTEL. *those of the house of Peter*, Eusebii Int. Syrus. ap. Cureton. p. 237.

5. "Ἀδελφε, κ. τ. λ.] Optime Ensebius [H. E. iii 36] οὐκ οἶδα ὁπόθεν τοῖς ῥητοῖς κέχρηται,

quia talis locutio in Evangelistarum nullo exstat. Hieronymus autem, qui Evangelium secundum Hebraeos, quo utebantur Nazaraei, tum in Graecum, tum in Latinum sermonem transtulerat, ex illo Evangelio testimonium hoc Ignatium transtulisse asserit. [in Catal. Script. Eccles. § 27, Prooem. lib. xviii Comm. in Esaiam, Comm. in S. Matt. xii 13, xxiii 35.] Sed quum illud Evangelium Hebraice tantum, non Graece exstitisse ante aetatem Hieronymi videatur, aut certe illud quo tum utebantur Nazaraei, quodque transtulit Hieronymus, interpolatum fuerit, quumque eadem verba in libello, qui Διδαχὴ Πέτρον dictus est, de eadem re exstarent, credibile potius est, haec tria loca non ex libris aliquibus, sed ex historia verbis illis vulgo tradita desumi. Cf. Rufin. in Prooemio Libri περὶ Ἀρχῶν. PEARSON. Denzinger e libro Doctrina Petri inscripto sumta esse videntur. p. 73. Vedelius, P. ii, pp. 186–8, contendit hoc testimonium deductum fuisse ex sententia verborum S. Lucae, xxiv 36–40. Unde et ex Act. x 41 in libros Apocryphos ab Hieronymo et Origene visos, Arndtius suspicatur haec translata fuisse.

6. δαυμάκων ἀσώματων.] Contra

“ματον.” Καὶ εὐθὺς αὐτοῦ ἦψαντο, καὶ ἐπίστευσαν, κρατηθέντες τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ τῷ πνεύματι. Διὰ τοῦτο καὶ θανάτου κατεφρόνησαν, ἡρέθησαν δὲ ὑπὲρ θανάτου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν συνέφαγεν αὐτοῖς καὶ συνέπιεν ὡς σαρκικὸς, καίπερ πνευματικῶς ἡνω- 5 μένος τῷ Πατρί.

Monet, ut caveant sibi ab istis Hæreticis; nisi enim vere haec a Domino essent peracta, nunquam se tantum la-

Δ'. Ταῦτα δὲ παραυνῶ ὑμῖν, ἀγαπητοὶ, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑμεῖς οὕτως ἔχετε. Προφυλάσσω δὲ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν θηρίων τῶν ἀνθρωπομόρφων, οὓς οὐ μόνον δεῖ ὑμᾶς μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ' εἰ δυνατόν ἐστι μὴδὲ 10 συναντᾶν, μόνον δὲ προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα πῶς μετανοήσωσιν· ὅπερ δύσκολον. Τούτου δὲ ἔχει

detrinimum Apocryphum τῶν Φωτασιαστῶν, inscriptum Περί-
οδοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, prout
refertur Actione quinta Synodi
septimae: ἄλλοτε δὲ πάλιν ψηλα-
φῶντός μου αὐτόν, αὔλον ἦν καὶ
ἀσώματον τὸ ὑποκείμενον, καὶ ὡς
μὴδὲ ὢλος ὦν. Cum quo con-
sentiant fabulosae illae traditio-
nes citatae in commentariolis
quae sub Clem. Alex. nomine
prodierunt, ad I Joh. i 1. Vi-
dendae Apost. Const. vi 26.
COTEL.

2. κρατηθέντες] Ita post Vos-
sium Edd. omnes, Hefel. et
Dresselio exceptis, qui sequun-
tur Codd. κραθέντες, scripturam,
ut videtur, compendiarium. Ar-
menius, *quæ Sacra Coena uel
sunt, et gustarunt antea corpus
et sanguinem ejus.*

4. Μετὰ δὲ—τῷ Πατρί.] Hanc
quoque sententiam praestat
Theodoretus, Dial. ii, ubi legi-
tur καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιεν
αὐτοῖς, ὡς σαρκικῶς καὶ πνευματικῶς
ἡνωμένος τῷ Πατρί. Quam lec-
tionem, ad Cotelarii et Smithi

mentem, ex hoc loco correxit
Schulzsius in editione sua, IV
P. i p. 128.

5. ἡνωμένος] Ut in Ep. ad
Magn. [§ 7] Clem. R. ii § 9,
Εἰς Χριστὸς ὁ Κύριος, . . . ὃν μὲν
τὸ πρῶτον πνεῦμα, ἐγένετο σὰρξ.
Epiphanius, εἰς θεότητα συνε-
νωθεῖς. PEARSON. ἐνωμένος
Vossius, Clericus, Horneman-
nus.

7. Δ'. Ταῦτα δὲ παραυνῶ κ. τ. λ.]
Aut nil Ignatiani, confido, ha-
bemus, aut hujus certe capitis
scripsit breviorē textum.
DÜESTERDIECK.

ib. εἰδὼς—ἔχετε.] Armenius,
*quoniam scio, quod et vos sic
scribitis.*

8. Προφυλάσσω] Haec ad Χρι-
στὸς, l. 11, inter Excerpta legas
ap. Cureton. p. 250, *I warn you
of evil men, who are beasts, and
possess only the form of men,
that not only is it not right
etc.*

9. ἀνθρωπομόρφων,] Pseudo-
Ignatius ad Tars. § 1; Philo de
Abrahamo, [ii p. 6 ed. Mangey.]

daemonium incorporeum. Et confestim ipsum tetigerunt, et crediderunt, convicti carne ipsius et spiritu¹. Propter hoc et mortem contempserunt; inventi autem sunt super mortem. Post resurrectionem autem comedit cum eis et bibit, ut carnalis; quamvis spiritualiter unitus Patri.

IV. Haec autem monefacio vobis, dilecti, sciens quoniam et vos sic habetis. Praemunio autem vos a bestiis anthropomorphis: quos non solum oportet vos non recipere, sed, si possibile, neque eis obviare^k; solum autem orare pro ipsis, si quo modo poeniteant, quod difficile. Hujus autem

¹ *convicti, carni ipsius et spiritui.*
ap. Aldrich.

² Johan. vers. 11.
^k *obviare*
eis C. C.

Chrysostom. adv. vituperatores Vitae Monasticae, i 2, [Opp. i p. 47 ed. Ben.] et alibi. Pari modo apud Philonem, i de Vita Mosais, [ed. Mangey, ii p. 87] et Lib. de Decalogo, [ib. p. 194] invenies *ἀνθρωποειδῆ θῆρα* quemadmodum Const. Apost. ii 21. In Eusebii autem H. E. x 4 *ἀνθρωπομορφον θῆρα*. COTEL. Epiphani. *θηρίομορφοι*, p. 52 l. 50, [ed. Basil. Haer. xxvii 8, i p. 110 ed. Petav.] *ἄνθρωμορφοι*, 184 8, [ib. Haer. li i, i p. 422.] Vulg. Int. *hominum figuras habentibus*. Ita quidem origo haec accipitur. Inde *Ἀνθρωπομορφῖται*, haeretici qui Deum tanquam *ἀνθρωπομόρφον*, sub figura hominis colebant. Hic autem loquitur de haereticis, qui sub forma humana sive essentia naturam bestialem habebant: ut apud S. Paulum *μορφή Θεοῦ* et *μορφή δούλου* duas essentias, divinam et humanam, significant. *Μορφή* enim proprie non est figura, sed forma. PEARSON. *Bestias humana*

specie indutas, hominum nempe ratione praedictorum nomine indignos. Raupach. in Dec. secunda Obs. Sacr. e Patt. Apost. p. 33. Cf. S. Matt. vii 15.

11. *προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν*,] Oratio pro haereticis quam antiqua! Irenaeus, III xlii. [xxv § 7, p. 224 ed. Massuet.] PEARSON. Ecclesiae primitivae usui consentanea est tertia e Collectis quas die Passionis Dominicae adhibemus.

12. *Τούτου δὲ ἔχει*] Nullo modo communicandum haereticis docuit, donec poenitentiam agerent, et sic, ut poenitentes, admitterentur in Ecclesiam. Durum autem videri poterat, quod Catholici ad eorum poenitentiam nihil agerent. Hoc igitur relinquendum esse Christo innuit, qui, ut nos ab illorum communione abstinere jussit, ita *habet*, inquit, *potestatem hujus*, dandi scilicet illis poenitentiam, ut recipiantur. PEARSON. Cf. Act. v 31, *ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα . . . δοῦναι μετάνοιαν*.

boris et
periculi
susceptu-
rum fuisse.

ἐξουσίαν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὸ ἀληθινὸν ἡμῶν ζῆν.
Εἰ γὰρ τὸ δοκεῖν ταῦτα ἐπράχθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, καὶ γὰρ τὸ δοκεῖν δέδεμαι. Τί δὲ καὶ ἑαυτὸν
ἐκδοτον δέδωκα τῷ θανάτῳ, πρὸς πῦρ, πρὸς μάχαι-
ραν, πρὸς θηρία ; ἀλλ' ἐγγὺς μαχαίρας, ἐγγὺς Θεοῦ· 5
μεταξὺ θηρίων, μεταξὺ Θεοῦ· μόνον ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ, πάντα ὑπο-
μένω, αὐτοῦ με ἐνδυναμοῦντος τοῦ τελείου ἀνθρώπου
γενομένου.

Periculum
hujus er-
roris porro
declarat, il-
losque hac
ratione
Christum
abnegare.

Ε'. Ὅν τινες ἀγνοοῦντες ἀρνοῦνται, μᾶλλον δὲ 10
ἡρνήθησαν ὑπ' αὐτοῦ, ὄντες συνήγοροι τοῦ θανάτου
μᾶλλον ἢ τῆς ἀληθείας· οὓς οὐκ ἔπεισαν αἱ προφη-
τεῖαι, οὐδὲ ὁ νόμος Μωσέως, ἀλλ' οὐδὲ μέχρι νῦν τὸ
εὐαγγέλιον, οὐδὲ τὰ ἡμέτερα τῶν κατ' ἄνδρα παθή-
ματα· καὶ γὰρ περὶ ἡμῶν τὸ αὐτὸ φρονοῦσιν. Τί 15

1. τὸ ἀληθινὸν ἡμῶν (ζῆν.) Ita
in Ep. ad Eph. § 3, Ἰησοῦς Χρι-
στὸς τὸ ἀδιάκριτον ἡμῶν ζῆν, et ad
Magn. § 1, Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ
διαπαντὸς ἡμῶν ζῆν. Pearsonus
conferre jubet Origen. ὥσπερ οὐκ
ἐχόντων τὸ ἀληθινὸν φῶς, οὕτως
οὐδὲ τὸ ἀληθινὸν ζῆν. in Johan.
tom. i § 28. Opp. iv p. 31 ed.
Ben.

2. Εἰ γὰρ τὸ δοκεῖν—ἡρνή-
θησαν ὑπ' αὐτοῦ,] Hunc locum
tantum non integrum servat
Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 236.

3. καὶ γὰρ τὸ δοκεῖν δέδεμαι.] Haec
verba omisit Aldrichius, Salvi-
nii apographum nimis presse
secutus. Leguntur in Cod. utro-
que. In Ep. ad Trall. § 10, uti
et supra § 2, habemus τὸ δοκεῖν,
quare non mutandum cum Edd.
in τῷ δοκεῖν. Neque enim, ut
Vossii verbis utar, hoc magis
Graecum quam alterum.

ib. ἑαυτὸν] Pronomen recipro-
cum primae personae significa-
tionem induit, uti in Ep. ad
Trall. § 3. Exempla dabunt
Rom. viii 23, ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυ-
τοῖς στενάζομεν. I Cor. xi 31, εἰ
γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν. I Johan.
i 8, ἑαυτοὺς πλανῶμεν. Libb.
impr. Vossium secuti exhibent
ἐμαυτόν.

5. ἀλλ' ἐγγὺς μαχαίρας.] De-
letis his nobilissimis verbis,
usque ad finem cap., quorum
sensus pro vilis ingenii humi-
litate assequi non potuit Inter-
polator, incredibili ineptia re-
petit, ἀλλ' οὐ τῷ δοκεῖν, ἀλλὰ τῷ
ᾧ πάντα ὑπομένω διὰ Χριστόν.
DUESTERDIECK. Ex Apo-
crypha Doctrina Petri sumta
esse suspicatur Denzingerus,
p. 102, locum adducens ex Epist.
Gregorii Naz. ad Caesarium,
κάμνονσα ψυχὴ ἐγγὺς ἐστὶ Θεοῦ,

habet potestatem Jesus Christus, verum nostrum vivere. Si autem secundum videri haec operata sunt a Domino nostro: ergo¹ et ego secundum videri ligor. Quid autem et meipsum traditum dedi morti, ad ignem, ad gladium, ad bestias? Sed prope gladium, prope Deum: inter medium bestiarum, inter medium Dei. Solum in nomine Jesu Christi, ad compati ipsi, omnia sustinebo: ipso me fortificante, qui perfectus homo factus Phil. iv 13. est.

V. Quem quidam ignorantes, abnegant; magis autem abnegati sunt ab ipso^m; existentes concionatores mortis magis, quam veritatis: quos non persuaserunt Prophetiae, neque Lex Moysiⁿ; sed neque usque nunc Evangelium, neque nostrae eorum qui secundum virum passiones. Etenim de nobis idem sapiunt. Quid enim juvat me quis,

¹ Deest ergo C. C.

Matt. x 33.
Luc. xii 9.
^m abnegantes, ignorantes magis abnegati ab ipso C. C.
ⁿ Moysis C. C.

φησί που θαυμασιώτατα λέγων ὁ Πέτρος, i p. 19 ed. Caillau.

7. εἰς τὸ συμπαθεῖν] Rom. viii 17, εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. II Cor. iv 10, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες.

ib. ὑπομένω,] Ita Cod. MS. Int. Vetus legebat ὑπομένω.

8. ἐνδυναμούντος] Vox Paulina, e. g. ad Philipp. iv 13, ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. ad Tim. i 12, II iv 17.

ib. τοῦ τελείου] Armenius, qui corroborat me, Jesus Christus Deus noster. Emendatio Monophysitica. PETERMAN. Cf. Symbolum Athanasii, vers. 30.

10. μᾶλλον δὲ] Haec epanorthosis, ut in Ep. ad Polyc. [Inscr.] ἐπισκόπῳ ..... μᾶλλον εὐσεβοκοπήμην. Vide etiam II Tim. ii 12, 13. PEARSON.

Addas Gal. iv 9. Cf. Ep. ad Rom. § 8. Θελήσατε, ἵνα καὶ ὑμεῖς θεληθῆτε, et ad Trall. § 5.

11. συνήγοροι] Haeretici, qui pro veritate advocati esse deberent, quae ducit ad vitam, facti sunt haereseos patroni, quae ducit ad mortem. PEARSON.

13. τὸ εὐαγγέλιον,] Non scriptum Evangelium, sed evangelicam praedicationem de vita et factis Christi intelligendam esse monet Niemeyerus. Tu autem vide infra, p. 462 l. 8.

14. τῶν κατ' ἄνδρα] Nostrae singulorum passiones, i. e. quas singuli pertulimus. Interpol. τὰ κατ' ἄνδρα, [quod mallent Usser. et Pearson.] sed τῶν potest retineri. SMITH. Int. Vet. melius, § 12 infra, singillatim.

15. καὶ γὰρ περὶ ἡμῶν] Armenius pro παθήματα legebat

γάρ με ὠφελεῖ τις, εἰ ἐμὲ ἐπαινεῖ, τὸν δὲ Κύριόν μου βλασφημεῖ, μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρκοφόρον; Ὁ δὲ τοῦτο μὴ λέγων, τελείως αὐτὸν ἀπῆρνηται, ὦν νεκροφόρος. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, ὄντα ἄπιστα, οὐκ ἔδοξέ μοι ἐγγράψαι· ἀλλὰ μηδὲ γένοιτό μοι αὐτῶν 5 μνημονεύειν, μέχρις οὗ μετανοήσωσιν εἰς τὸ πάθος, ὃ ἐστὶν ἡμῶν ἀνάστασις.

Heterodoxos istos

5'. Μηδεὶς πλανάσθω.

Καὶ τὰ ἐπουράνια, καὶ ἡ

γράμματα. Qui dicunt, Christum κατὰ τὸ δοκεῖν tantum esse passum, ii nos quoque κατὰ τὸ δοκεῖν (i. e. in vanum) pati contendunt necesse est. HEFELIUS.

1. ὠφελεῖ.] Ita dedi cum Edd. omnibus praeter Voss. qui ex Cod. Laur. ὠφελεῖ. Sed o et ω in hoc Codice et in aliis saepissime commutantur.

ib. εἰ ἐμὲ ἐπαινεῖ.] Quis non videt Ignatium ad nomen Θεοφόρου Epistolae praefixum alludere, quod agnovit sibi ne quidem a Docetis negatum fuisse? Illorum autem laudes non acceptabat, dum eum Θεοφόρον vocarent, negarent autem Christum σαρκοφόρον, et se probarent νεκροφόρους. PEARSON. Vindic. ii 145. Si quis me Martyrem appellat. UHLHORN. Cf. Ep. ad Trall. § 4.

2. σαρκοφόρον.] Christus dicitur σαρκοφόρος, σῶμα φορῶν, ut Orig. contra Cels. 340. [ed. Spencer. lib. vii § 13, Opp. i p. 703 ed. Ben.] PEARSON. Cf. Ep. ad Eph. § 18, ad Trall. §§ 9, 10.

3. ὃν νεκροφόρος.] Dum vivit mortuus, ille νεκροφόρος. Matt. viii 22, 1 Tim. v 6, Apoc. iii 1. Clem. R. ii § 1, καὶ ὁ βίος ἡμῶν

ἄλος ἄλλο οὐδὲν ἦν εἰ μὴ θάνατος. Νεκροφόρος potius est mortuum *dajulans*, quam *mortifer*, qui Ignatio nostro *θανατηφόρος* est. Aliud θάνατος, aliud νεκρός. Onomast. Vet. *Vespillo* et *Pollinctor*, νεκροφόρος. Gloss. Philoxeni, *Bispello*, νεκροφόρος. *Sandaxpila*, νεκροφορεῖον. PEARSON. Praeclare ac eleganter, ut omnia, B Cyprianus, de Lapsis; 'Ani-
'mam tuam misera perdidisti;
'spiritaliter mortua supervi-
'vere hic tibi, et ipsa ambulans
'funus tuum portare coepisti.' [p. 135 ed. Fell.] Item Hieronymus, Epist. 13, [58 ed. Vallars. i 317.] 'Quanti hodie diu
'vivendo portant funera sua?' In Optato, lib. ii, 'Ereptae por-
'tant funera dignitatis.' [p. 59 ed. Albaspin.] COTEL. Theodoretus, ἀπῆρνηται ὡς νεκροφόρον, quod jure improbant Vossius, Pearson. et Cotel. Locum insigniter parallelum habes, Ep. ad Philad. § 6.

4. Τὰ δὲ ὀνόματα αἰρῶν.] Statuit hic Ignatius nullum haeticum nominare, quod in aliis etiam Epistolis religiose observavit. Nullius enim haeretici nominatim meminit. Unde apparet, 1°. Interpolatoris inscitia, qui in lacinia Epistolae

si me laudat, Dominum autem meum blasphemat^o, ^{o blasphemat C.C.}
 non confitens ipsum carniferum? Qui autem hoc ^{1 Jo. iv 2, 3.}
 non dicit, ipsum perfecte abnegavit, existens mor-
 tifer. Nomina autem ipsorum, existentia infidelia,
 non visum est mihi^p inscribere: sed neque fiat, ^{p non est visum mihi C.C.}
 mihi ipsorum recordari, usque quo poeniteant in
 passionem, quae^a est nostra resurrectio. ^{a panem, qui C.C.}

VI. Nullus erret. Et supercoelestia, et gloria

ad Trall. Menandri, Basilidis, Theodoti, et Cleobuli diserte meminit. 2°. Adversariorum ἀπρισία, qui haec vero Ignatio opposuerunt. PEARSON. Novatiani nomen in Corneli Ep. ad Cyprianum consulto tacetur. vid. Coustantii Annot. in Routh. Rel. Sacr. iii 31.

ib. ὅσα ἀπριστα,] Hic animadvertendus mos S. Scripturae, qui, licet obscure, hoc loco insinuat. Nam ἐγγράφαι ὀνόματα proprie et vulgari modo dicitur de ipsis virorum nominibus. Sed illud ὅσα ἀπριστα alium loquendi modum spectat, quo ὅσα ipsam personam refert. PEARSON. Conf. Act. i 15, ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων.

6. μέχρις οὗ κ. τ. λ.] Usque dum renunciant errori de passione ejus, quam fictam et imaginariam somniant, virtute cujus nos tandem resurgemus. Verba post μετασώσωσιν omisit Interpol. utpote ab ipso non intellecta. SMITH. Obscurus locus. Forte κατανήσωσιν, quasi dixisset, usque ad diem Judicii, quando illi punientur, nos vero resurgemus. Vide tamen infra § 7, ἐν ᾧ τὸ πάθος κ. τ. λ. unde forte explicari potest hic locus sine ulla mutatione. MARKLAND. Cf. infra § 9, εἰς Θεόν

μετανοεῖν, et Ep. ad Philad. § 8, ἐὰν μετασώσωσιν εἰς ἐνότητη Θεοῦ. Τὸ πάθος absolute positum sicut § 7, et in Inscr. Ep. ad Eph. Armenius, donec recipiscant et credent passionem.

8. Μηδεὶς πλανᾶσθω.] Ita quoque alibi loquitur Ignatius. [ad Eph. §§ 5, 16, ad Magn. § 8.] Videntur autem haec verba defuisse in Cod. unde impostor ille nobis consarcinavit vulgarem Ignatii contextum. Utique qui ex Dionysio et Clemente adsuit tam multa, non haec rescuisset. VOSSIUS. Plura hujus loquendi formulae exempla ap. Test. Nov. adsunt, e. g. S. Luc. xxi 8, 1 Cor. xv 33, Gal. vi 7, S. Jacob. i 16.

ib. τὰ ἐπουράνια,] Phil. ii 10. Vet. Int. supercoelestia: uti etiam in Ep. ad Trall. [§ 5] quod est ὑπερουράνια. Origen. in Jo. 15 D, [ed. Huet. Opp. iv p. 17 ed. Ben.] c. Celsum 288, 316. [ed. Spencer. Lib. vi. §§ 19, 59, i pp. 644, 678 ed. Ben.] PEARSON. Cf. 1 Pet. iii 22, Eph. i 10, Col. i 20.

ib. ἡ δόξα τῶν ἀγγέλων,] Forte ἄγγελοι τῆς δόξης. Epiphan. 541. [ed. Basil. De Mensuris et Pond. § 22, ii 171 ed. Petav.] οὗτε ἄγγελοι, οὗτε ἀρχαί. Rom. viii 38. PEARSON. Ne ipsi

plane ad-
versos esse
sententiae
Dei.

Haereticis
istis deant
virtutes
Christi-
anae.

δόξα τῶν ἀγγέλων, καὶ οἱ ἄρχοντες ὁρατοί τε καὶ
ἀόρατοι, εἰ μὴ πιστεύσωσιν εἰς τὸ αἷμα Χριστοῦ,
καὶ κείνοις κρίσις ἐστίν. Ὁ χωρῶν χωρεῖτω. Τόπος
μηδένα φυσιοῦτω· τὸ γὰρ ὅλον ἐστὶ πίστις καὶ
ἀγάπη, ὧν οὐδὲν προκέκριται. Καταμάθετε δὲ τοὺς 5
ἐτεροδοξοῦντας εἰς τὴν χάριν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν εἰς
ἡμᾶς ἐλθοῦσαν, πῶς ἐναντίοι εἰσὶν τῇ γνώμῃ τοῦ

quidem Angeli, juxta mentem
S. Ignatii, salutem assequi pos-
sunt absque fide in sanguinem
Christi. S. Hieron. ii Comm.
in Ephes. 'Descendit ergo in
'inferiora terrae, et ascendit
'super omnes coelos Filius Dei,
'ut non tantum Legem Prophe-
'tasque compleret, sed et alias
'quasdam occultas dispensatio-
'nes, quas solus ille novit cum
'Patre. Neque enim scire pos-
'sumus, quo modo et Angelis,
'et his qui in inferno erant,
'sanguis Christi profuerit; et
'tamen quin profuerit, nescire
'non possumus.' [Opp. vii p.
614 ed. Vallars.] SMITH.

1. οἱ ἄρχοντες] Cf. Ps. xxiv
7, 9, "Ἀπὸ πύλας οἱ ἄρχοντες
ὑμῶν, et Justin. M. Dial. c.
Tryph. § 36, οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ταχθέντες ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἄρχοντες.
Epist. ad Diognet. § 7, ἡ ἀγγε-
λον ἢ ἄρχοντα ἢ τινα τῶν διεπόντων
τὰ ἐπίγεια. Mirum est quod
somnia Dallaeus, de Libb. Sup-
pos. ii 313, nempe haec scripta
fuisse quum aliqua jam erat de
Constantii vel Constantini ejus
filii ad Christianismum propen-
sionis sparsa fama; Interpolato-
rem vero immutasse in *κἂν*
βασιλεὺς ἢ, κἂν *λερεὺς, κἂν* *ἄρχων,*
κἂν *ιδιώτης*, quia scilicet sub
Principibus et Imperatoribus
Christianis vivebat.

ib. ὁρατοί τε καὶ ἀόρατοι,] An
qui apparere solent, et qui nun-
quam apparent? PEARSON.
Aliter in Vindic. ii 90, *quilibet*
magistratus.

2. πιστεύσωσιν] Correctionem
Vossianam recepi, pro MSS.
πιστεύωμεν, (non *πιστεύωμεν* uti
post Aldrich. Russelius.) quod
falsum arguunt et contextus, et
Interpolatoris paraphrasis, *εἰ μὴ*
πιστεύσῃ ... καὶ ὁμολογήσῃ ...
κἂν *βασιλεὺς ἢ, κἂν* *λερεὺς κ. τ. λ.*
ubi obiter notandum est, ne
verbum quidem legi de Angelis
et Principibus Invisibilibus.

ib. Χριστοῦ,] Timotheus Alex.
ap. Cureton. *unless they believe*
in the blood of Christ that it
is of God. p. 243, or, *which is*
of God. p. 353 In Fragn. alio,
p. 249, *who is God*.

3. Ὁ χωρῶν] Int. Vet. *qui*
capit, capiat: potius, *qui capax*
est, capiat. S. Matt. xix 12,
ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω. Ori-
gen. in Jo. 50 E, 66 D. [ed.
Huet. Opp. iv pp. 55, 72 ed.
Ben.] *ὡς ἕκαστος χωρεῖ*. PEAR-
SON. Haec verba, usque ad
φυσιοῦτω, non agnoscit Arme-
nius.

ib. Τόπος] Sive officium Ec-
clesiasticum, sive ordo et gra-
dus ministerii: qui quidem ordo
ideo *locus* dictus est, quia
illis ordinibus diversis distincta

Angelorum, et Principes visibiles et invisibiles^{r, r invisibiles et visibiles}, si non credant in sanguinem Christi, et illis iudicium est. *Qui capit, capiat*: qualiter^s nullus infletur; totum enim est fides et charitas^t: quibus nihil praepositum est. Considerate autem aliter opinantes in gratiam Jesu Christi, eam quae in nos venit; qualiter contrarii sunt sen-

S. Matt. xix 12.
s quale C.C.
t caritas C.C.

etiam loca in Ecclesia designabantur. Ante Ignatium Clem. R. 58. [§ 40] Iste autem locus insignis est. Non diu post acceptam hanc Epistolam ita locutus est Polycarpus: [§ 11] 'quod sic ignoret is locum, qui datus est ei.' Sic etiam Latini veteres post Ignatium nostrum locuti sunt. Ita Cyprianus facit Presbyteros 'nec Evangelii, nec loci sui memores' fuisse docet, Epist. 10; [ed. Pamel. Ep. 16 p. 36 ed. Fell.] et Diaconum Rogatiani Episcopi contumeliosum incusat quod 'immemor sacerdotalis loci, et officii ac ministerii sui oblitus esset.' Epist. 65, [ed. Pamel. Ep. 3 p. 5 ed. Fell.] ubi sacerdotalis locus est ordo Episcopalis, qui Rogatiano compete-
bat. I Cor. xiv 16, ὁ ἀπαγγελλὼν τὸν λόγον τοῦ ἰδιώτου, scil. Laici, quod subinnuit alios fuisse locos Cleri. PEARSON. Vet. Int. forte pro τόπος legit τὸ πῶς. ALDRICH. Apud Int. Vet. pro qualiter Voss. et Smith. mallent qualitate. πῶς vertitur per qualiter, infra, l. 7, et in Ep. ad Eph. § 19. Vedelius, quia locum illum Clem. Rom. nunquam vidisset, non dubitat contendere vocem *Laicorum* Ignatii tempore in usu non fuisse. Interpol. exhibet, Τόπος καὶ ἀξίωμα καὶ πλοῦτος μηδένα φυ-

σιούτω· ἀδοξία καὶ πένια μηδένα ταπεινούτω. Cf. infra Ep. ad Polyc. § 1, ἐκδίδει σου τὸν τόπον, atque ibi notata.

4. φησιούτω.] Vox haec nostro saepius usurpata est. φησιώσεις, II Cor. xii 20. Irenaeus, IV xlv, [3, p. 262 ed. Massuet.] 'principalis confessionis timore elati.' MS. *concessionis*, unde legendum puto *consessionis*, ut *principalis concessio* nihil aliud sit, quam πρωτοκαθεδρία. PEARSON.

ib. τὸ γὰρ ὄλον] Timoth. Alex. ap. Cureton. p. 243, for all this is faith and charity.

5. ὧν οὐδὲν] Conf. Ep. ad Magn. § 1.

6. ἐτεροδόξουντας] ἐτεροδόξοι, vox Origeni familiaris, in Jo. 14 D, 79 E, [ed. Huet. Opp. iv pp. 15, 86 ed. Ben.] de Gnosticis, 91 E, 114 C, [pp. 99, 122 ed. Ben.] de Valentinianis et Marcionitis, 74 C, [p. 80 ed. Ben.] et saepe alibi. Clem. Alex. ἡ τῆς ἐτεροδόξου διδασκαλίας ἔκθεσις. 805 B. [Paris. 1629. p. 997 ed. Potter.] PEARSON.

ib. εἰς τὴν χάριν] in, i. e. contra, Coteler. et Marklandus. Aliter Smithus, i. q. περὶ τῆς χάριτος, quemadmodum interpretantur Hornemann. Ruchat. Wakius, Wocherus.

7. τῇ γνώμῃ τοῦ Θεοῦ.] Epist.

Θεοῦ. Περὶ ἀγάπης οὐ μέλει αὐτοῖς, οὐ περὶ χήρας, οὐ περὶ ὀρφανοῦ, οὐ περὶ θλιβομένου, οὐ περὶ δεδμενίου ἢ λελυμένου, οὐ περὶ πευνώontos ἢ δεψώontos.

Ab Eucharistia abstinens.

Εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς ἀπέχονται, διὰ τὸ μὴ ὁμολογεῖν τὴν εὐχαριστίαν σάρκα εἶναι τοῦ Σωτῆρος 5

ad Rom. § 8. Apoc. xvii 17. PEARSON. *Divinae voluntati in Evangelio*, de vitae humanioris erga alios quoscunque exercendae officii, *peculiarem in modum manifestatae*. SMITH.

1. Περὶ ἀγάπης] Cum Int. Vet. stant Holsten. Hefel. Moehler, *Athanasius* i 22. Armenius in textu has voces omisit; in margine, *de Agape*.

ib. οὐ μέλει αὐτοῖς,] De Valentinianis Epiphanius, p. 93, [ed. Basil. Haer. xxxi 34, i p. 206 ed. Petav.] παρ' οἷς οὐκ ἔλεος, οὐκ οἶκτος εὐρίσκεται. De Manichaeis Athanasius, Ep. ad Solitarios, 851 C, [§ 61, Opp. i i p. 381 ed. Ben.] Παρὰ Μανιχαίοις γὰρ ἔλεος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ἐχθρόν ἐστι παρ' αὐτοῖς τὸ ἐλεεῖν πένητα. PEARSON.

ib. περὶ χήρας, — δεψώontos.] In Ecclesiae veteris Liturgiis commemoratio solemniter fiebat de his fere omnibus. Cf. Assemani Cod. Liturg. v pp. 42, 43, Goar. Eucholog. pp. 79, 172.

2. θλιβομένου,] Barnabas, Ep. p. 226, [ed. Voss. § 6,] ἀποστρεφόμενοι τὸν ἐνδεόμενον, καταπονούντες τὸν θλιβόμενον. Describit Gnosticum suum Clem. Alex. vii, [Strom. § 12 p. 873 ed. Potter.] ἀμέλει θλιβόμενον ἐπικουφίζει παραμυθίας. Artemidorus, iii 67, [p. 193 ed. Rigalt.] οὔτε φορτικὸν ἔτι ἔχων τὸν πατέρα, οὔτε ὑπὸ τῆς πενίας θλιβόμενον. Eccle-

sia antiquitus viduas et indigentes seu infirmos publico sumptu alebat. Cornelius Episcopus Rom. Epist. ad Fabium Episc. Antioch. docet suo tempore fuisse in Romana Ecclesia χήρας σὺν θλιβομένοις ὑπὲρ τὰς χιλίας πεντακοσίας, οὓς πάντας ἡ τοῦ Δεσπότητος χάρις καὶ φιλανθρωπία διατρέφει. Euseb. H. E. vi 43. Inde Valesius satis probabiliter in Epist. Cleri Romani ad Clerum Carthaginiensem de Secessu Cypriani, pro *claydomeni* legit *thlibomeni*. PEARSON. Sic etiam Fell. Ep. 8, p. 18, ubi Rigaltius *clinomeni*. Tu vero legas *claydonizomeni*. Vid. Bingham. Orig. Eccl. xviii iv 3. Cf. I ad Tim. v 10, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν. Cornelii Epistolam ad Fabium legas ap. Routh. Rel. Sacr. iii 24.

ib. δεδμενίου] De podagricis et paralyticis, aliisque, quorum nervosque artusque morbi pro varia illorum ratione et temperamento afficiunt, interpretandum reor. Si quis vero de debitoribus, aliisque ob Christianae fidei professionem in carcerem coniectis, et de qualicunque θλίψει, sive ex aegritudine, sive ex atroci Gentilium odio orta, oppressis interpretari velit, non multum refragabor. SMITH. Ignatii sententiae lucem adfert Ep. ad Hebr. xiii 3, *μυμήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεμένοι*. Cf. supra notat. p. 384 l. 7.

tentiae Dei^u. De charitate non est cura ipsis, ^a *qualesque facti sumus Dei. C.C.*
 non de viduis, non de orphanó, non de tribulato,
 non de ligato vel soluto, non de esuriēte vel
 sitiēte. Ab Eucharistia^x et oratione recedunt^y; ^z *Eucharistia C.C.*
 propter^z non confiteri Eucharistiam carnem esse ^y *Deest recedunt C.C.*
^z *propterea C.C.*

3. ἡ λελυμένου,] Ita Cod. Med. non καὶ λελυμένου, uti in Aldrichii libro. Pro *soluto* apud Int. Vet. Marklandus minus feliciter reponit *fatigato, deficiente*; quo sensu ἐκλυόμενοι habes Gal. vi 9, Heb. xii 3. Cf. 5, et τὰ παραλελυμένα γόστρα, ib. 12.

ib. οὐ περὶ πεινῶντος] Sic Cyrilianus de Lapsis, 'Esuriētib'us in Ecclesia fratribus non 'subvenire.' p. 124 T ed. Fell.

4. Εὐχαριστίας—ἀπέχουσαι,] Haec verba desunt in Pseudo-Ignatio, quum tamen citentur a Theodoretō, Dial. iii, hoc modo: Εὐχαριστίας καὶ προσφορὰς οὐκ ἀποδέχουσαι. [iv 1, p. 231 ed. Schulze.] Nostram tamen lectionem etiam agnoscit Armachani Vet. Versio. [et Armenius.] VOSSIUS. Noluerunt hi haeretici celebrare Eucharistiam, in qua caro Christi typice representatur; quia tunc confiteri adigerentur, Christum fuisse vere incarnatum. Quum vero hoc negaverint Gnostici, ab omni Eucharistia et oblatione, precibusque statis isti officio convenientibus, ex principiis ipsorum sibi esse abstinendum duxerunt. Fides S. Martyris hac ex parte neutiquam convellenda est, etiamsi de ejusmodi haeticis primi et secundi saeculi ab Eucharisticis ritibus plane abhorrentibus taceant Ecclesiastici Scriptores. Sola ipsius auctoritas sufficit.

Eodem argumenti genere utitur Tertullianus adv. Marc. iv 40, ut ab Usserio aliisque hanc rem tractantibus observatum est. Hujus autem periochae defensionem vide in Vind. Ign. ii 131. Tota haec sectio omittitur in vulg. Graecis Codd. quam Cod. Med. [et Casan.] conservavit integram, uti et Theodoretus, et vetus noster Interpres. SMITH. Constat ex Epiphan. Haer. xxvi n. 4, 7, 8, 9, 11, 15, 16, xxxvii n. 5, Tertull. de Praesc. Haer. § 47, Hieronymi Indiculo, Augustino, &c. rejectam fuisse a Phantasticis, haeticis vetustissimis, Gnosticis, et Ophitis, veram Eucharistiam, substituta in illius locum falsa, infanda nimirum turpitudine, consuetudine impia et βλασφήμῳ. CO-TTEL. In Libb. impr. ante Εὐχαριστίας caput falsum praefixum esse videtur; arctissime enim cohaerent haec praeedentibus.

ib. προσευχῆς] Wakius, *the public offices*.

5. σάρκα—παθοῦσαν,] Docetas ab Eucharistia, ex qua fideles facti sunt participes carnis Christi ejusque sanguinis, quum eum vere carne indutum fuisse negarint, abstinuisse facile crediderim. Neque inde adstruitur Transubstantiatio magis quam ex Justino, qui nos docet panem et vinum in Eucharistia esse corpus et sanguinem τοῦ σαρκος.

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν παθοῦσαν, ἣν τῇ χρηστότητι ὁ Πατὴρ ἤγειρεν.

Fugiendos
ergo istos,
et atten-
dendum
Prophetia,
Evangelio-
que.

Ζ'. Οἱ οὖν ἀντιλέγοντες τῇ δωρεᾷ τοῦ Θεοῦ, συζη-
τοῦντες ἀποθνήσκουσιν. Συνέφερον δὲ αὐτοῖς ἀγαπᾶν,
ἵνα καὶ ἀναστῶσιν. Πρέπον οὖν ἐστὶν ἀπέχεσθαι 5
τῶν τοιούτων, καὶ μήτε κατ' ἰδίαν περὶ αὐτῶν λαλεῖν,
μήτε κοινῇ· προσέχειν δὲ τοῖς προφήταις, ἐξαίρετως
δὲ τῷ εὐαγγελίῳ, ἐν ᾧ τὸ πάθος ἡμῖν δεδῆλωται, καὶ
ἡ ἀνάστασις τετελείωται.

Respicien-
dum ad
Presbyteri-
um, praeci-
pue autem
ad Episco-
pum.

Η'. Τοὺς δὲ μερισμοὺς φεύγετε, ὡς ἀρχὴν κακῶν. 10
Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε, ὡς Ἰησοῦς Χρι-
στὸς τῷ Πατρί· καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς τοῖς ἀπο-

ποιηθέντος Λόγου. Elementa qui-
dem, quoad naturam et sub-
stantiam suam, non sunt nisi
panis ac vinum; ex benedic-
tione tamen ac precibus sacer-
dotis, fide Ecclesiae, ac Christi
Domini nostri institutione, non
mutata physica panis et vini
natura, sed superinducta gratia
spirituali ex illapsu Spiritus
Sancti, verum corpus et verum
sanguinem Christi fidelibus ex-
hibent; indeque Eucharistia
dicitur a S. Ignatio *caro quae
passa est, et quam Pater susci-
tavit*; non quoad naturam ac
substantiam, sed quoad gratiam
ac efficaciam spiritualem. WOT-
TON. Vide Waterlandum,
Opp. viii 31, Oxon. 1823, v
108, 1843.

1. τῶν ἁμαρτιῶν] Articulum
quem e Cod. Laur. restitueram,
in Casan. quoque legi testatur
Dresselius.

2. ὁ Πατὴρ ἤγειρεν.] Cf. supra
§ 2, et Ep. ad Trall. § 9.

3. τῇ δωρεᾷ τοῦ Θεοῦ.] Graeci
vocant Eucharistiam Δῶρα, et

in Latino dicitur *Donum*. AL-
DRICH.

ib. συζητοῦντες ἀποθνήσκουσιν.]
Hilgenfeldius conferri jubet Ire-
naei prooemium, πιδανῶς μὲν
ἐπαγόμενοι διὰ λόγων τέχνης τοὺς
ἀκεραίους εἰς τὸν τοῦ ζητεῖν τρόπον,
ἀπιθάνως δὲ ἀπολλύντες αὐτούς.

4. Συνέφερον] Ita cum Cod.
Laur. libb. impr. excepto Dres-
selio, qui post Cod. Casan. ex-
hibet Συνέφερε.

ib. ἀγαπᾶν.] *Acquiescere* in re-
velationibus Evangelii, nec my-
sterium hoc sanctissimum vanis
disputationibus sollicitare, sed
cum amore amplecti hanc δω-
ρεὰν τοῦ Θεοῦ. Ἀγαπᾶν enim
videtur opponi τῷ ἀντιλέγοντες.
SMITH. Aliter Cotel. Aldrich.
et Hefelius, *Agapen celebrare*:
sed hoc, ut videtur ex sequenti-
bus, § 8, est ἀγάπην ποιεῖν. Ar-
menius, ac si legisset ἀγαπᾶν τὸ
πάθος αὐτοῦ καὶ ἦν.

5. ἀπέχεσθαι] Hac voce uti-
tur Apostolus semper de rebus
malis; hic autem de personis
haereticorum, a quibus fideles

Salvatoris nostri Jesu Christi pro peccatis nostris passam, quam benignitate Pater resuscitavit.

VII. Contradicentes ergo huic dono^a Dei, perscrutantes moriuntur. Conferens^b autem esset ipsis diligere, ut resurgant. Decens est recedere a talibus, et neque seorsum de^{*} ipsis loqui, neque communiter: attendere autem Prophetis, praecipue vero^c Evangelio, in quo passio nobis ostensa est, et resurrectio perfecta est.

^a dono exp. Eucharistia in marg. C. C.
^b conferens exp. utile in marg. C. C.
^{*} Al. cum.
^c vero deest C. C.

VIII. Partitiones autem^d fugite, ut principium^d malorum. Omnes Episcopum sequimini, ut Jesus Christus Patrem; et Presbyterium, ut Apostolos: Diaconos autem revereamini, ut Dei mandatum.

^d autem deest C. C.

abstinere vult. Unde postea a Latinis excommunicati dicebantur *absenti*. PEARSON. Int. Vet. videtur legisse ἀπέχεσθαι. MARKLAND. Cyprian, Ep. 3, p. 7 ed. Fell. 'hunc quoque...vel coercere poteris vel *abstinere*.' Ep. 4, p. 9, 'consulte et cum vigore fecisti, frater carissime, *abstinendo* Diaconum.' Ep. 68, p. 177, 'Novatiano nuper retuso et refutato, et per totum orbem a sacerdotibus Dei *absento*.' Ibid. '*absento* Marciano, alius in locum ejus substituitur.'

6. περὶ αὐτῶν] Interpol. μετ' αὐτῶν, ut sensus clarior sit. An spectat ad περιλαλεῖν per tmesin? Sic alibi [Qu. ad Polyc. § 5] περὶ αὐτῶν ὁμιλίαν μὴ ποιεῖν. PEARSON.

7. τοῖς προφήταις,] Vide supra p. 424 l. 3.

8. τὸ πάθος] Armenius, ad Evangelia, in quibus narratur redemptio nostra, et (forsitan quae) perficit resurrectionem nostram. Interpres haec non ver-

tere sed explicare videtur voluisse. PETERMAN.

9. τετελειωται.] Resurrectio Christi tot claris indiciis et testimoniis in Evangelio patet, ut perfectae demonstrationis vim apud omnes habere debeat. Vid. Ep. ad Philad. § 9. SMITH. Holstenius, *perfecte explicata*, Hefel, *perfecte demonstrata* est. Wocherus, *vollbracht erscheineth*. Grassius, *la Passion et la Resurrection nous sont authentiquement attestées*.

10. Τοὺς δὲ μερισμοὺς] Praeceptum hoc generale jungendum est omnino cum sequentibus. In Edd. caput septimum vocibus ἀρχὴν κακῶν explicat.

11. Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ] Nemini mirum videri debet, si et hic, et alibi, tantam auctoritatem Episcopis et Presbyteris adtribuit Ignatius: non aliter de illis loquitur Polycarpus. [ad Philipp. § 5] VOSSIUS. A Damasceno citatur hic locus, Parall. ii 25. Vide supra in Ep. ad Magn. § 7. USSER.

στόλοις· τοὺς δὲ διακόνους ἐντρέπεσθε, ὡς Θεοῦ ἐντολήν. Μηδεὶς χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου τι πρᾶσσέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω, ἡ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον οὖσα, ἥ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ. Ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος, ⁵ ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω, ὥσπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. Οὐκ ἐξὸν ἐστὶν χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν οὔτε ἀγάπην ποιεῖν· ἀλλ' ὁ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ

1. ὡς Θεοῦ ἐντολήν.] *tanquam Dei praecepto institutos*, ut in Ep. ad Trall. [§ 13.] PEARSON. Frustra et male addit Interpolator διακονούσας. SMITH. Ruchatus vertit, *comme un ordre établi de Dieu*.

2. χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου] Vet. Int. *sine Episcopo*, quod est ἀνευ, non satis plene. *Separatim ab Episcopo, vel seorsim*. Χωρὶς nunc ut adverbium, nunc ut praepositio Graecis usurpatur. Ubi adverbium est, clare separationem indicat; sed et eadem significatio est, ubi loco praepositionis ponitur. Vide Gatak. Misc. pp. 2, 3. [Opp. Crit. 410, 411.] ubi ex loco Xenophontis haec optime explicantur. S. Jo. xv 5, χωρὶς ἐμοῦ, ad quem locum vide Bezam. PEARSON.

ib. πρᾶσσέτω] Ita uti in Libb. impr. Cod. Laur. et ad cap. finem πρᾶσσεται, non πρᾶττέτω et πρᾶττεται quae exhibet Aldrichius. Antiochus, Hom. 124, χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε· χρὴ οὖν ἀνευ τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν πρᾶσσειν ἡμᾶς.

3. ἀνηκόντων εἰς] Cf. supra Clem. Rom. i § 45.

4. ἡ ᾧ ἂν κ. τ. λ.] Vet. Int.

quam, ἦν, sensu non dispari. Ista Eucharistia solummodo pro vera, firma, et licita habenda est, quae vel ab ipso Episcopo, vel sub ipso, h. e. illo praesente, peragitur, vel quam ipse aliis in locis, a Presbyteris ad hoc sacrum munus obeundum deputatis, fieri permittit aut jubet. SMITH. Ap. Int. Vet. forsitan, *vel cuicumque*. MARKLAND. Hanc voculam ᾧ in Cod. MSto, uti mihi visum est, emendator nescio quis antiquus rescripsit.

5. Ὅπου ἂν φανῇ κ. τ. λ.] Citat hunc locum Antiochus, Serm. 124, sed longe aliter: Ὅπου γὰρ ἂν φανῇ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἦτω· ὥσπερ ὅπου περ ἂν ὀνομασθῇ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐπισυνάγεται. Οὐ γὰρ ὅπου βούλονται βαδίζουσιν τῶν θρεμμάτων αἱ ἀγέλαι, ἀλλ' ὅσπερ οἱ ποιμένες αὐτὰς ἀποφέρουσιν· τὰ δὲ ἔξω τῆς ἀγέλης ἀπομένοντα ἐναρπάζουσιν οἱ θῆρες, καὶ τροφὴν ἐαυτῶν ποιοῦνται τῷ πεπλανημένῳ. Οὐκ ἐξὸν οὖν ἐστὶν χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν [male vulgo βαδίζειν] οὔτε ἀγάπην ποιεῖν· ἀλλ' ὁ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον. Sed neque vetus Ver-

Nullus sine Episcopo aliquid^e operetur eorum^e quae conveniunt in Ecclesiam. Illa firma gratiarum actio reputetur, quae sub ipso^{*} est, vel quam utique ipse concesserit. Ubi utique apparet Episcopus, illic multitudo sit : quemadmodum utique ubi est Christus Jesus, illic Catholica Ecclesia. Non licitum est sine Episcopo neque baptizare, neque agapen facere : sed quod utique ille proba-

^e aliquid deest C. C.

^{*} f. Episcopo, ut supra, p. 421.

sio Armachani haec agnoscit ; et certe non videntur Ignatii, verum potius Antiochi verba. VOSSIUS.

7. ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.] Catholicae cognomen quando primum adhaeserit Ecclesiae Dei difficile est dicere, inquit Valesius ad Euseb. [H. E. viii 10, not. 13.] Prima illius mentio in Polycarpi Martyrio, [§§ 8, 19.] sub M. Antonino ; secunda in Passione Pionii, sub Decio. Male. Haec ab eo observatio facta est priusquam verum Ignatium viderat. Nam Interpolator alio haec traxerat. PEARSON. Moehlerus, *Einleitung*, p. 292, ubi *Episcopus est, ibi est Ecclesia concreta ; et ubi Christus, ibi Ecclesia universalis*. Aliter Rothius, *Anfänge*, p. 472 sq. cui καθολικὴ idem quod *visibilis Ecclesia* valet. Baumgarten-Crusio denique, *Lehrbuch d. Dogmengeschichte* ii 1255, est καθολικὴ potius vera, quam *universalis Ecclesia*. HEFELIUS. Tu confer omnino Pearson. *Exposition of the Creed*, Art. ix not. 7, et Bull. Judic. Eccl. Cath. vi 14. Opp. vi p. 150.

8. οὐτε βαπτίζω] Cf. Tertull. de Baptismo, § 17. 'Dandi

'quidem habet jus summus sacerdos, qui est Episcopus, de hinc Presbyteri et Diaconi, non tamen sine Episcopi auctoritate, propter Ecclesiae honorem, quo salvo, salva pax est.'

ib. ἀγάπην ποιεῖν.] Ut δόξην ποιεῖν. Luc. v 29, xiv 13. De Eucharistia intelligere videntur Int. Vet. et Interpolator. Sed de Eucharistia antea locutus est. Videtur igitur solennem Coenam significare, qua se excipiebant Christiani. De his Coenis Judas Apostolus, [vers. 12] Clem. Alex. p. 142, [Paed. ii 1, p. 166 ed. Potter.] Tertull. Apol. § 39, Augustin. c. Faustum xx 20, Canon xi Concil. Gangr. Salmasius, in Apparatu, ex hoc loco mire concludit Agapas invaluisse ad finem secundi saeculi. PEARSON. οὐτε προσφέρειν, οὐτε θυσίαν προσκομίζειν, οὐτε δόξην ἐπιτελεῖν. Interpolator ; cujus scilicet tempore consuetudo has Epulas sacras celebrandi jam erat abrogata. Armenius, neque facere requiescit. Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 234, nor to make refreshments. Petermannus conferri jubet versionem Peschito vocabuli ἀγάπης in Ep. S. Judae 12.

Θεῶν εὐάρεστον, ἢ ἀσφαλὲς ἢ καὶ βέβαιον πᾶν ὁ πρᾶσσεται.

Honorem
Episcopi
porro ur-
get; et gra-
tias Smyr-
naeis agit
pro officiis
sibi prae-
stitis,

Θ'. Εὐλογόν ἐστιν λοιπὸν ἀνανῆναι· καὶ, ὡς ἐτι
καιρὸν ἔχομεν, εἰς Θεὸν μετανοεῖν. Καλῶς ἔχει Θεὸν
καὶ ἐπίσκοπον εἰδέναι. Ὁ τιμῶν ἐπίσκοπον ὑπὸ 5
Θεοῦ τετίμηται· ὁ λάθρα ἐπισκόπου τι πράσσωσιν τῷ
διαβόλῳ λατρεύει. Πάντα οὖν ὑμῖν ἐν χάριτι περισ-
σευέτω, ἄξιοι γάρ ἐστε. Κατὰ πάντα με ἀνεπαύ-
σατε, καὶ ὑμᾶς Ἰησοῦς Χριστός· ἀπόντα με καὶ
παρόντα ἡγαπήσατε· ἀμείβοι ὑμῖν Θεός, δι' ὃν πάντα 10
ὑπομένοντες αὐτοῦ τεύξεσθε.

et Philoni,
Rheo, cae-
terisque co-
mitibus ex-
hibitis.

Γ'. Φίλωνα, καὶ ῥέον Ἀγαθόπου, οἱ ἐπηκολού-
θησάν μοι εἰς λόγον Θεοῦ, καλῶς ἐποιήσατε ὑπο-
δεξάμενοι ὡς διακόνους Χριστοῦ Θεοῦ· οἱ καὶ εὐχα-
ριστοῦσιν τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ ὑμῶν, ὅτι αὐτοὺς ἀνεπαύ- 15
σατε κατὰ πάντα τρόπον. Οὐδὲν ὑμῖν οὐ μὴ ἀπο-
λείται. Ἀντίψυχον ὑμῶν τὸ πνεῦμά μου, καὶ τὰ

1. ἢ ἀσφαλὲς] Ita in Cod.
Laur. ἢ ἀσφαλὲς Libb. impr.
uti in Cod. Casan.

3. λοιπὸν] Cf. Ep. ad Eph. § 11.
ib. ἀνανῆναι] II Tim. ii 26.
[ἀνανῆναι ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου
παγίδος.] PEARSON.

5. εἰδέναι.] honorare, colere.
Eundem huius verbi usum ha-
bes I Cor. xvi 15, I Thess. v 12,
quo modo adhibuerunt Aristides
quoque, πεπαίδευται τοὺς κρείττους
εἰδέναι, i p. 66 ed. Jebb., et Ae-
lianus, Var. Hist. ii 13, οὐκ ἦδει
θεούς, οὐδ' ἐτίμα· quae loca inter
alia conguessit Abreschius, Anim-
adv. ad Aeschylum, i p. 543.

8. Κατὰ πάντα με] Cod. Casan.
μέν, unde Dresselius conj. κατὰ
πάντα μὲν ἀνεπαύσατέ με.

10. ἀμείβοι] Edd. omnes ante
Dresselium, ἀμείβη. Sed Cod.
uterque exhibet ἀμοίβει, ubi li-
brariorum oscitantia meliorem
ac proculdubio veram lectionem
satis clare indicat.

12. Φίλωνα,] Cf. Ep. ad Phi-
lad. § 11.

ib. ῥέον Ἀγαθόπου,] Male
duo nomina efformarunt Intt.
Unum id esse nomen apparet
cum ex hoc loco, tum etiam
magis ex Ep. ad Philad. [§ 11.]
Hic est, puto, ille Agathopus,
ad quem scribit Valentinus
haereticus apud Clem. Strom.
iii. [p. 538 ed. Potter.] In
Inscriptionibus nomen Agatho-
pus saepius occurrit. VOSSIUS.
Idem existimavit Pearsonus ad

verit, hoc est ^f Deo beneplacitum ; ut stabile sit et ^{t et c. c.} firmum omne quod agitur.

IX. Rationabile est de caetero evigilare ; et cum adhuc tempus habemus, in Deum poenitere. ^{Gal. vi 10.} * * * * g Honorans Episcopum, a Deo honoratus ^{g Bene habet et Deum et Episcopum cognoscere C. C.} est : qui occultans ab Episcopo aliquid operatur, Diabolo praestat obsequium. Omnia igitur vobis in gratia superabundent : digni enim estis. Secundum enim omnia me quiescere fecistis : et vos Jesus Christus. Absentem me et praesentem dilexistis : retribuat vobis Deus, propter quem omnia sustinentes, ipsum adipiscemini.

X. Philonem et Reum et Agathopum, qui secuti sunt me in verbum Dei, bene fecistis suscipientes ut ministros Dei Christi ; qui et gratias agunt Domino pro vobis ; quoniam ^h ipsos quiescere fecistis ^{h quia C. C.} secundum omnem modum. Nihil vobis utique deperibit. Conformis animae vestrae spiritus

h. l. et Grabijs, Spicil. Saec. ii, pp. 22, 53. Vide supra, p. 438 l. 11. Codex uterque praestat *Ῥέων*. De forma accusativi *Ἀγαθόπου* videndus Fischer. Animadv. ad Gr. Gr. Welleri. iii 182.

13. *eis λόγον Θεοῦ*,] Cf. Ep. ad Philad. § 11, *eis λόγον τιμῆς*. D. Paul. ad Philipp. iv 15, *eis λόγον δόσεως καὶ λήψεως*. Thucyd. iii 46, *eis χρημάτων λόγον*. De formula *eis λόγον, quod attinet ad*, Vid. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 325, et Wytttenbach. in Biblioth. Crit. III ii 9.

15. *ὑπὲρ ὑμῶν*,] Codd. *ἡμῶν*. ib. *ἀνεπαίστατε*] Vox Paulina : I Cor. xvi 18, II Cor. vii 13, Philem. 7.

16. *οὐδὲν ὑμῖν*] i. e. pro om-

nibus illis beneficiis mercedem recipietis. HEFELIUS.

17. *Ἀντίψυχον κ. τ. λ.*] Loquitur tanquam martyr, vitam suam eorum loco positurus ; ideoque addit καὶ τὰ δεσμά μου. PEARSON. Athanasius, de Incarnatione Verbi : *Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, εἰκότως τὸν ἑαυτοῦ ναὸν καὶ τὸ σωματικὸν ὄργανον προσάγων ἀντίψυχον ὑπὲρ πάντων, ἐπλήρου τὸ ὀφειλόμενον ἐν τῷ θανάτῳ*. [§ 9, tom. i p. 54 E ed. Ben.] et post, *ὡς πρόβατον, ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας, ἀντίψυχον τὸ ἑαυτοῦ σῶμα εἰς θάνατον παραδοῖς*. Chrysostom. Orat. v contra Judaeos, Opp. vi p. 365 ed. Savil. *Δύναται πολλάκις μία κερδηθεῖσα ψυχὴ μυρίων ὄγκον ἀμαρτημάτων ἀφανίσαι, καὶ γενέσθαι ἡμῖν*

δεσμά μου, ἃ οὐχ ὑπερηφανήσατε, οὐδὲ ἐπαισχύνθητε· οὐδὲ ὑμᾶς ἐπαισχυνθήσεται ἡ τελεία πίστις, Ἰησοῦς Χριστός.

Ecclesiam
Antioche-
nam pace
frui : mit-
tendum er-
go a Smyr-
naeis lega-
tum, qui
illi hoc

ΙΑ. Ἡ προσευχή ὑμῶν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας· ὅθεν δεδεμένος 5 θεοπρεπεστάτοις δεσμοῖς πάντας ἀσπάζομαι, οὐκ ὦν ἄξιος ἐκεῖθεν εἶναι, ἔσχατος αὐτῶν ὢν· κατὰ θέλημα δὲ κατηξιώθη, οὐκ ἐκ συνειδότος, ἀλλ' ἐκ χάριτος

ἀντίψυχον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. USSER. Josephus de Maccab. § 18, ὡς περ ἀντίψυχον γεγονότας τῆς τοῦ ἔθνους ἀμαρτίας. Cf. Ep. ad Eph. § 21, et ad Polyc. §§ 2, 6.

1. ὑπερηφανήσατε,] MSS. habent ὑπερμαρνήσατε, uti Cod. Laur. in Ep. ad Polyc. § 4 ὑπερμαρνεῖ, et ad Philad. § 6 κτίσονται pro κτήσονται. Quae omnia vitia in Salvinii apographo tacite corriguntur. Sic ad Trall. quoque, § 8, ἀνακτίσασθε pro ἀνακτήσασθε. Cf. ad Philad. § 8, ἀνακτίσασθε.

ib. ἐπαισχύνθητε.] Eadem formam exhibent Codd. nonnulli, II Tim. i 16, ἐπαισχύνθη pro ἐπαισχύνθη.

2. ἡ τελεία πίστις,] Forte haec verba separatim a sequentibus intelligi debent : *neque fides vestra, quam integram servastis, vos unquam in ruborem dabit ; neque ipse Jesus Christus, in quem credidistis.* Interpolator habet ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, et pro πίστις reponit ἐλπίς. SMITH. i. e. *qui perfecte fidelis est.* Similiter, πιστὸς ὁ Θεός, I Cor. i 9, x 13, I Thess. v 24, II Thess. iii 3. HEFEL. Armenius legiasse videtur ἡ τελεία ἐλπίς μου. PETERMAN. Cf. S. Johan. I iv 18, ἡ τελεία ἀγάπη. Ruchatus

exponit, *la fidélité parfaite ; c'est-à-dire, parfaitement fidèle dans ses promesses.* Wocherus vertit, *die vollkommene Treue,* et conferri jubet Heb. xii 2, τὸν τῆς πίστεως . . . τελειωτὴν Ἰησοῦν. Addas Col. i 28, Rom. ix 33, x 11.

4. ἀπῆλθεν] An fama sola, an literis, an effectu ? ut in fine hujus periochae et alibi in his Epistolis. SMITH. Effectu, proculdubio.

5. Ἀντιοχεία τῆς Συρίας.] Ut distinguatur a reliquis ejusdem nominis urbibus, quae plures erant ; at haec earum, ut loquitur Stephanus, πρώτη. Ἀντιοχεία δέκα πόλεις ἀναγράφονται decem sc. urbes eo nomine insignitas invenerat ἐν ἀναγραφαῖς· εἰσὶ δέ, inquit, πλείους. Ipse sc. plures observaverat, et tredecim enumerat, ut nunc editur. Addenda autem est decima quarta ex MS. veteri, ἡ Ἰσαυρίας ἢ Λαμωρίας λεγομένη. Appianus etiam tradit, sedecim Antiochias ab uno Seleuco conditas esse, in memoriam patris sui. Syriacis p. 86. [ed. Steph. 1551.] Recte etiam Antiochia Syriae dicitur, ut non solum distinguatur ab illa Antiochia quae in ipsa Asia Lydiaca sita est ; sed etiam ab earum una, quae

meus, et vincula mea, quae non despexistis, neque erubuistis: neque vos erubescet perfecta fides, Jesus Christus.

XI. Oratio vestra pervenit ad Ecclesiam quae est in Antiochia Syriae; unde ligatus Deo decen-
tissimis vinculis omnes saluto; non existens dig-
nus indeⁱ esse, extremus ipsorum existens: secun-
dum voluntatem autem^k Dei dignus factus sum,
<sup>i inde dig-
nus C. C.
k autem
deest C. C.</sup>

in ipsa Syria fuit, sed non ejus-
dem famae, quae dicebatur An-
tiochia ad Euphratem; haec
autem ad Daphnum, aut ad
Orontem, dicta est Antiochia
Syriae, quia Syriae metropolis
fuit; quam Strabo caput Sy-
riae, [xvi, p. 1066 ed. Falconer.]
Marcellinus pulchrum Orientis
apicem vocat. [xxii 9.] Ste-
phanus, Δάφνη, πρόστειον ἐπιστη-
μάτων τῆς Ἐφίας Ἀντιοχείας μη-
τροπόλεως. Hic quidem Igna-
tius non dicit, sed indicat se
fuisse Episcopum Antiochiae,
et ibi in vincula conjectum, ad
Troadem jam perductum esse.
Sed in Ep. ad Rom. [§§ 2, 9]
vocat seipsum diserte τὸν ἐπί-
σκοπον Συρίας, quod idem et ali-
quid majus significat. Et certe
Veteres omnes tradunt eum
Episcopum Antiochiae fuisse;
et quia constat, tum Petrum,
tum Paulum Antiochiae versa-
tos esse, ideo ab Apostolis or-
dinatum fuisse aliqui tradunt,
quod non est perinde certum.
PEARSON.

5. δεδεμένος] i. q. δέσμος ἀπα-
χθείς. Cf. δεδεμένον ἀπὸ Συρίας.
Ep. ad Eph. § 1.

6. θεοπροπεστώτος] Armenius,
ac si legisset ἀξιοθείς, vinculis
quae grata sunt Deo. PETER-
MAN. vinculis mihi Deum

colenti honorificis. Horneman.
mit den so Gottgefälligen Ban-
den abgeführt. Wocher. liens
très beaux devant Dieu. Ru-
chat. chains which are the
fittest ornament of a servant of
God. Chevallier.

ib. οὐκ ὦν ἄξιος ἐκεῖθεν εἶναι.]
Modestiae et humilitatis causa
reticet titulum Episcopi. Ἐκεῖ-
θεν videtur poni pro ἐκεῖ, ut
ἔσχατος ὦν τῶν ἐκεῖ πιστῶν, in
Ep. ad Ephes. § ult. SMITH.
Pari modestia de se loquitur
Ignatius, ad Trall. § 13, ad
Magn. § 14, ad Rom. § 9.

7. ἔσχατος αὐτῶν ὦν.] Dresse-
lius, Cod. Casan. secutus, dedit
ἔσχατος αὐτῶν, ὦν κατὰ, et vix se
tenere poterat, quin δέ post ὦν
collocaret.

ib. κατὰ θέλημα] Absolute pro
voluntate Dei, ut in Ep. ad
Polycarp. [§ 8] ὡς τὸ θέλημα
προστάσσει et propius ad hanc
rem in initio Ep. ad Rom.
PEARSON. Cf. ad Eph. § 20.
Ita infra § 12 ἡ χάρις, Ep. ad
Polyc. § 1 ἐν χάριτι, ad Trall.
§ 13 ὡς τῇ ἐντολῇ, ad Magn. § 4
κατ' ἐντολήν. Smithus et Hefe-
lius, Int. Vet. et Interpol. se-
cuti, inserunt Θεοῦ. Armenius
legisse videtur κατὰ οὖν θέλημα
μουν.

8. οὐκ ἐκ συνειδήτος,] ex sola

p d

nomine
gratuletur.

Θεοῦ, ἣν εὐχομαι τελείαν μοι δοθῆναι, ἵνα ἐν τῇ
προσευχῇ ὑμῶν Θεοῦ ἐπιτύχω. Ἵνα οὖν τέλειον ὑμῶν
γένηται τὸ ἔργον, καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, πρέπει
εἰς τιμὴν Θεοῦ χειροτονῆσαι τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν
Θεοπροσβύτην εἰς τὸ γενόμενον ἕως Συρίας συγκα- 5
ρῆναι αὐτοῖς, ὅτι εἰρηνεύουσιν, καὶ ἀπέλαβον τὸ ἴδιον
μέγεθος, καὶ ἀποκατεστάθη αὐτοῖς τὸ ἴδιον σωματεῖον.
Ἐφάνη μοι οὖν ἄξιον πρᾶγμα πέμψαι τινὰ τῶν
ὑμετέρων μετ' ἐπιστολῆς, ἵνα συνδοξάσῃ τὴν κατὰ
Θεὸν αὐτοῖς γενομένην εὐδίαν, καὶ ὅτι λιμένος ἦδη 10
ἐτύγχανεν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. Τέλαιοι ὄντες τέλεια
καὶ φρονεῖτε· θέλουσιν γὰρ ὑμῖν εἰς πρᾶσσειν Θεὸς
ἕτοιμος εἰς τὸ παρασχεῖν.

*gratia Dei; non quod mihi met
ipsi vel minimum eim conscius,
quasi ipse meruisset.* SMITH.
Joseph. Ant. I i 4, συνειδὼς ἐαυτῷ
τὴν ἀδικίαν... ἐπὶ συνειδῶτι ποιηρῷ.

ib. ἐκ χάριτος Θεοῦ,] τοῦ Θεοῦ
Aldrichius; sed Cod. Laur. ar-
ticulum non agnoscit.

3. καὶ ἐπὶ γῆς] *coram Deo et
hominibus.* SMITH. Aldrichio,
in cujus editione καὶ desidera-
tur, hic quoque fraudi fuit Sal-
vinii apographum.

4. χειροτονῆσαι] II Cor. viii
19, Προσβέουσιν, οἱ τοὺς πρέ-
σβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμπον-
τες. Thomas Magister. PEAR-
SON.

5. Θεοπροσβύτην] Ita Cod.
uterque. Haec vox ab Inter-
pol. hic retinetur, et in Ep. ad
Philad. § 10 sic explicatur,
χειροτονῆσαι διάκονον, εἰς τὸ πρε-
σβεύσαι ἐκεῖ Θεοῦ πρεσβείαν. *Sa-
crum legatum*, Vairlen. Coteler.
Holstenius; *Divinum Legatum*,
Marklandus; *virum sacrae huius*

legationi destinatum, Horne-
mannus; *some worthy delegate*,
Wakius et Chevallier. Int.
Vet. videtur legisse *θεοπροεστιά-
την*, quod Vossius quidem re-
tinet, subauditque τινά, vel τινὰ
πρεσβεύοντα. Petermannus
Vossium sequitur, licet Arme-
nium exhibere *praecursorem* ac
si legisset Θεοδόμον testatur.

ib. εἰς τὸ γενόμενον] *ut quum
ad Syriam usque venerit, con-
gratuletur illis &c.* COTEL.

6. ἀπέλαβον] *Jam licet con-
ventus sacros agere, et idem,
quod antea, Ecclesiae corpus
constituere: quod satis ostendit
unitatem particularis Ecclesiae
sub uno Episcopo, licet jam per
vim abducto. Omnium vestrum
corpus*, S. Polycarp. ad Philipp.
[§ 11.] SMITH. De remis-
sione ista persecutionis hic me-
morata, Cf. Ep. ad Polycarp.
§ 7, et ad Philad. § 10.

7. ἀποκατεστάθη] Cod. Laur.
ἀπεκατεστάθη.

non ex conscientia, sed ex gratia Dei ; quam oro perfectam mihi dari, ut in oratione vestra Deo potiar. Ut igitur perfectum vestri fiat opus, et in terra et in coelo, decet, ad honorem Dei, ordinare Ecclesiam vestram Deo venerabilem, in factum Phil. ii 17. usque Syriam congaudere ipsis, quoniam ¹ pacem ¹ qui C. C. habent, et acceperunt propriam magnitudinem, et restitutum est ipsis proprium corpusculum. Visum est mihi igitur Deo digna res, mittere aliquem vestrorum cum epistola : ut conglorificent ^{*} * f. conglorificet. eam, quae secundum Deum, ipsis factam tranquillitatem ; et quoniam portu jam potita est, oratione vestra. Perfecti existentes, perfecta et sapite. Volentibus enim vobis benefacere ^m, Deus paratus ^{m et benefacere C. C.} est ad tribuere ⁿ. ^{n adtribuere. C. C.}

ib. *σωματίον*.] *Corpus, Collegium*. lib. 2 Basilic. tit. 5 cap. 27, *πραγματικὸς δὲ θεὸς τύπος μὴ ἐκφωνεῖσθαι πρὸς ἰδιωτικὴν τινος ἰδιωτικοῦ πράγματος δέησιν, ἀλλὰ μόνον πρὸς σωματίον, ἢ ἕτερον σύστημα, ἢ πόλιν, ἢ ἐπαρχίαν*. Addas cap. 8 lib. 7 tit. 8 cap. 11, tit. 11 cap. 20 Biblioth. Juris Canonici, p. 129, &c. CANGIUS, in Gloss. Med. et Infim. Graecitatis. *Σωμάτιον* in Epist. Vienn. et Lugdun. bis, ap. Euseb. H. E. v i 18, 48. *Corpusculum* videtur coetus esse Christianorum, qui propter Imperatoris ac Praesidentis Romani vexationem dilapsi, et post eam repressam ac sedatam reversi fuerant. Act. Erud. Lips. Ann. 1731, p. 459.

8. *ἄξιον πρᾶγμα*] Int. Vet. legebatur *ἀξιόθεον*. MARKLAND.

9. *ὑμετέρων*] Sic Cod. utroque, Int. Vet. et Interpolator.

At Dresselio magis placet *ἡμετέρων*, ex incuria, ut videtur, in Hefelii ed. primam admissum.

11. *ἐτύγχανεν*] Ita Cod. Med. Salvinius conj. *ἐτύγχανον*, uti, aut potius *ἔτυχον*, Petermannus Armenium legisse suspicatur.

ib. *Τέλειοι κ. τ. λ.*] Citatur in Maximi Loc. Comm. Serm. ii, [p. 165 Tigur. 1546.] et in alio Graeco Locorum Comm. lib. MS. in Oxon. Academiae Bibliotheca publica, [Barocc. 143, fo. 60 b.] cap. 9, omissa in utroque καὶ conjunctione. USSER.

12. *θέλουσιν γὰρ κ. τ. λ.*] Ibidem quoque et ista legitur sententia ; et utrobique non conjunctio solum omittitur, sed *παρέχειν* etiam legitur pro *παρασχεῖν*. Citatur et a Damasceno, Parall. i 9, *ἡμῖν pro ὑμῖν* posito. USSER. Anne in *εὐ πράσσειν* ludit, sicut Aristoteles, in Eth. Nicom. i 4, 2 ?

A fratribus,
qui sunt
Troade, il-
lis salutem
dicit.

Salutat
Episco-
pum, Pres-
byteros,
Diaconos,

et fratres
cum fami-
liis, virgi-
nesque.

IB'. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν Τρωάδι, ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν διὰ Βούρρου, ὃν ἀπεστείλατε μετ' ἐμοῦ ἅμα Ἐφεσίοις, τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν· ὃς κατὰ πάντα με ἀνέπαισεν. Καὶ ὄφελον πάντες αὐτὸν ἐμμουνοῦντο, ὄντα ἐξεμπλάριον Θεοῦ 5 διακονίας. Ἀμείψεται αὐτὸν ἡ χάρις κατὰ πάντα. Ἀσπάζομαι τὸν ἀξιόθεον ἐπίσκοπον, καὶ θεοπρεπέστατον πρεσβυτέριον, τοὺς συνδούλους μου διακό- νους, καὶ τοὺς κατ' ἄνδρα καὶ κοινῇ πάντας, ἐν ὀνό- ματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ τῇ 10 αἵματι, πάθει τε καὶ ἀναστάσει, σαρκικῇ τε καὶ πνευ- ματικῇ, † ἐν ὀνόματι, † ἐν ἐνότητι Θεοῦ καὶ ὑμῶν. Χάρις ὑμῖν, ἔλεος, εἰρήνη, ὑπομονὴ διὰ παντός.

IG'. Ἀσπάζομαι τοὺς οἴκους τῶν ἀδελφῶν μου σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τὰς παρθένους τὰς λεγο- 15

1. ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν] i. e. ἀδελφοί. I Cor. xvi 20, Phil. iv 21, Tit. iii 15. PEARSON. Cf. Ep. ad Trall. § 13.

2. γράφω] Aldrich. γράψω. ib. Βούρρου.] Vid. not. ad Eph. § 2, ad Philad. § 11.

3. Ἐφεσίοις, τοῖς ἀδελφοῖς] Euplo et Frontone. SMITH. Cf. Ep. ad Eph. § 2.

4. ὃς κατὰ πάντα] Voess. ὅτι κ. π. MSS. consentiunt Int. Vet. et Armenius.

ib. ὄφελον] Alter Interpres videtur legisse ὄφελον. Et debu- erant quidem omnes eum imi- tari. ὄφελον πάντες αὐτὸν μιμεί- σθαι· mutata verborum con- structione. Sed lectio prior neutiquam debuerat sollicitari, utpote recta et sana, etsi ele- gantiis Atticis non satis con- grua. SMITH. Dresselius de-

dit ὄφελον e Cod. Casan. in quo stat ὄφελον, ὃ supra scripto manu secunda. Imitatur D. Paulum, I Cor. iv 8, καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε.

5. ἐξεμπλάριον] Eo vocabulo et alibi utitur Ignatius. [ad Eph. § 2, ad Trall. § 3.] Sed et Polycarpus usurpasse in Ep. ad Phil. videtur; quamvis ea pars [§ 10] Epistolae ejus Graece deperierit. VOSSIUS.

6. ἡ χάρις] Absolute, ut in Ep. ad S. Polyc. § 8. Frustra et absque omni necessitate ad- dit Interpol. τοῦ Κυρίου. SMITH. Sic B. Paulus ad Titum, iii 15, ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Cf. supra p. 468 l. 7.

8. τοὺς συνδούλους] καὶ τοὺς συνδούλους ex Int. Vet. Smith. Cotel. et Russelius. Codd. copulam non exhibent.

XII. Salutat vos charitas fratrum, qui in Troade: unde et scribo vobis, per Burrum, quem misistis mecum simul Ephesiis fratribus vestris: qui secundum omnia me quiescere fecit. Et utinam omnes ipsum imitentur, existentem exemplarium Dei ministerii. Remuneret ipsum gratia secundum omnia. Saluto Deo dignum Episcopum, et Deo decens Presbyterium, et conservos meos Diaconos; et singillatim et communiter omnes, in nomine Jesu Christi, et carne ipsius, et sanguine, et passione^o, et resurrectione, carnali et spirituali,^o *passione- que C. C.* in unitate Dei et vestri. Gratia vobis, et misericordia, et pax, et sustinentia semper^p.

XIII. Saluto domos fratrum meorum, cum uxoribus et filiis; et virgines vocatas viduas. Valetet *v Gratia vobis, pax et misericordia et sustinentia semper. C. C.*

10. τῇ αἱματι.] Marklandus adscripserat τῷ πνεύματι, sed stylum postea vertit.

12. τὴν δόξαι,† ἐν ἐνότητι] Jam praecessit ἐν δόξαι [Ἰησοῦ Χριστοῦ]. Itaque non opus est repetere illa verba, quae hic locum non habent. Delenda proinde ut irreptitia, vel ex similitudine sequentium, vel repetitione priorum. VOSSIUS. Verba, quae non agnoscit Armenius, rejiciunt Pearson. Smith. Markland. Galland. Hefel. et Dresselius. Apud Interpol. πάθει τε καὶ ἀναστάνει, σαρκικῇ τε καὶ πνευματικῇ ἐνότητι Θεοῦ καὶ ἡμῶν.

13. ἄλιος.] Hanc vocem omisit Armenius. PETERMAN.

14. Ἀσπάζομαι] Ἀσπασμός videtur esse tum salutatio propter salutem, tum valedictio. Artemid. ii 2, Ἀσπάζεσθαι δὲ τοὺς συνήδεις, καὶ προσαγορεύειν, καὶ καταφιλεῖν, ἀγαθόν. [p. 82 ed.

Rigalt.] Salutationes signa communionis Ecclesiasticae: unde Lucianus Confessor, inter Epp. Cypriani, 22, [p. 48 E ed. Fell.] 'Saluta Numeriam et 'Candidam.' PEARSON.

ib. τοὺς οἴκους] Οἴκους vocat, quos S. Paulus nunc οἴκους, nunc οἰκίας nominat; familiae autem quae intelligantur, explicat σὺν γυναίξι καὶ τέκνους. Hinc lux illi loco 1 Cor. i 16, ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφάνου οἶκον i. e. non tantum Stephanam, sed omnes qui ad ejus familiam pertinebant. PEARSON.

15. τὰς λεγομένας χήρας.] Vir doctissimus legebat, καὶ τὰς λεγομένας χήρας. Ego tamen vulgatam lectionem probō. Quid enim hic facit τὰς λεγομένας? Quid opus erat illud addere? Simpliciter dixisset Ignatius καὶ τὰς παρθένους καὶ τὰς χήρας. Nostram quoque lectionem probat Vetus Versio. Virgines

μένας χήρας. Ἐρρωσθέ μοι ἐν δυνάμει Πνεύματος.
Ἀσπάζεται υἱὰς Φίλων, σὺν ἐμοὶ ὄν. Ἀσπάζομαι
τὸν οἶκον Ταουίας, ἣν εὖχομαι ἐδρᾶσθαι πίστει καὶ
ἀγάπῃ σαρκικῇ τε καὶ πνευματικῇ. Ἀσπάζομαι
Ἀλκην, τὸ ποθητόν μου ὄνομα, καὶ Δάφνον τὸν 5

autem, sive mulieres quae virum non habuissent, etiam viduarum appellatione contineri, patet ex Javoleno, Dig. Lib. I Tit. xvi de Verb. Sign. § 242. 'Viduam non solum eam quae aliquando nupta fuisset, sed eam quoque mulierem quae virum non habuisset, appellari ait Labeo.' [Cf. Niebuhr. Hist. Rom. i 408 vers. Anglican.] Pro viduis est Clem. Alex. Strom. vii, [§ 12, p. 875 ed. Potter.] ἡ χήρα διὰ σωφοσύνης αἰδὸς παρθένος. Puto autem, hic Ignatium loqui non de illis quae simpliciter essent viduae, sed de iis quae erant Diaconissae. Electas esse ad hoc ministerium quandoque virgines, adparet ex Tertulliano, de Virg. Veland. § 9. ['Plane scio alicubi virginem in viduatū ab annis nondum viginti collocatam.' Qua de re queritur.] VOSSIUS. Salutat Smyrnensis Ecclesiae Diaconissas, quae virgines erant, et vocabantur viduae. Virgines erant: quales eum in ordinem adlectas fuisse constat ex Const. Apost. vi 17, Epiphano, Expos. Fidei, § 21, [Καὶ αὐταὶ δὲ μονόγαμοι ἐγκρατευσάμεναι, ἡ χηρεύσασαι ἀπὸ μονογαμίας, ἡ ἀειπάρθενοι οὔσαι Opp. i p. 1104 ed. Petav.] Gregorio Nyssa in Vita Macrinae, [Opp. ii p. 197 ed. Morel.] quibus addi possunt Sozomenus, viii 23, Novellae,

Zonaras, [p. 66] Balsamon, [p. 299] alii. Viduae vocabantur, quia in gradu Viduali seu Diaconico erant constitutae. Ecclesiae quaedam mandati Apostolici tenaces, et nominis viduatus, τοῦ χηρικοῦ, memores, virginum denique consulentes quieti, non alias ad Diaconatum provehebant, quam viduas. Idque postea sancitum fuit lege Theodosii. COTEL. De Diaconissis intelligunt Hefel. et Merxius. Τὸ χηρικόν, Ordo vidualis, viduarum gradus, legitur in Const. Apost. iii 1 2, viii 25. Neandro, in Vita Chrysostomi, ii 113, has voces τὰς λεγομένας χήρας ex glossemate irrepsisse diserte pronuntianti, vehementer adversatur Rothius, Anfänge, p. 253 not. 109. Interpolator praestat καὶ ἀειπαρθένους καὶ τὰς χήρας. Vocem ἀειπαρθένους de virginibus Vestalibus usurpant Dion et Xiphilinus.

1. Πνεύματος.] Coteler. ad fidem Int. Vet. mallet ἐν δυνάμει Πατρός, quam lectionem, nunc demum ab Armenio confirmatam, in Ed. quarta admisit Hefelius.

2. Φίλων.] Φίλων ὁ συνδιάκονος, Interpolator. Cf. supra, § 10.

3. Ταουίας.] Haec est vera scriptura, quam probat etiam Vet. Int. ut videtur. Frustra sunt illa nomina, quae in Pseudo-Ignatii variis Codd. leguntur, Gavia, Grania, Gravia, Gaia,

mihi in virtute Patris. Salutat vos Philon, mecum existens. Saluto domum Thaviae, quam oro firmari fide et charitate⁹ carnali et spirituali. Saluto Alken, desideratum mihi nomen, et Daphnum in-

⁹ caritate
C.C.

&c. quae omnia non sunt assis. Ταῦτα, sive *Tabia*, hic est vera lectio. Forsan hoc nomen translatum ab urbe, ut solent multa mulierum nomina; nam *Tabia* Galatarum urbs. Sed quis omnia veterum Christianorum nomina explicaverit? Vel in hoc ipso Ignatio occurrunt aliqua, quae nusquam alibi reperire est. Sed nulli hoc mirum videri debet, qui norit, Christianorum veterum non minimam partem fuisse servos, aut libertos, tam mulieres, quam viros; ac proinde nomina ipsis imposita fuisse saepe barbara ac inusitata, et e re nata. VOSSIUS. Vulg. legit Γαῖας quumque Γ et Τ tam similes literae sint, et in MSS. saepe confusae reperiantur, dubitari non immerito potest, an mulieris hujus nomen *Gavia* fuerit, an *Tavia*. Mihi *Gavia* potius fuisse videtur. De *Gavia* enim saepe legimus, de *Tavia* non item. Gruter. p. 1031, 8 *Gaviae Gorgoniae*. Reines. p. 664 *Gaviae Domatae*. (vel *Donatae*.) p. 693 *Gaviae Quadratillae*. p. 743 *Gaviae Florae*. *Gavius* inter Graecos nomen tritissimum. PEARSON. Forsitan Φλαῦνις, *Flaviae*. MARKLAND. Pearsoni correctionem Γαῦνις ex Armenio confirmat Petermannus.

5. Ἀλεξ. Cf. Ep. ad Polyc. § 8. Inscript. xxxii in Append. MART. Oxon. Ἀλεξ Τειμοκράτους τοῦ Ἀπείλου. Inter Latinos,

Gruter. 310, 4 *Alce fecit*. *Alce* nomen erat cujusdam feminae, quae tricesimo plus minus ab hinc anno Smyrnae vixit, et soror erat *Nicetae*; quem certum est hoc ipso tempore Ignatii vixisse, et patrem fuisse *Herodis*, qui tunc Smyrnae *Irenarcha* fuit, (de *Niceta Smyrnaeo* vide Reines. p. 609, qui eum ante vixisse vult) quum S. Polycarpus passus est, A.D. 147. Quae quidem eadem esse potuit cum hac nostra; nam Christiana inde fuisse videtur, quia *Acta Polycarpi* eam honoris causa nominant. [§ 17] Idem nomen fuit, si non et eadem femina, ratione cujus, utpote Christianae, frater ejus *Nicetes* intercesserat pro Polycarpo. PEARSON.

ib. τὸ ποθητὸν μου ὄνομα,] Ita Cod. uterque sicut etiam in Ep. ad Polyc. § 8. Vossius et Coteler. reponunt μοι. Pearsonus confert S. Paulum ad Phil. iv 1, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι.

ib. καὶ Δάφνον κ. τ. λ.] Haec verba usque ad ὄνομα, quae ab Int. Vet. et Pseudo-Ignatio agnoscuntur, e Cod. Med. librarii culpa excidisse queritur Vossius, deceptus, ni fallor, a voce ὄνομα intra spatium tam breve repetita.

ib. Δάφνον] Inscript. apud Reinesium, pp. 589, 590, *L. Valerius Daphnus*, p. 640 *Ti. Claudius Dapnios*, (pro *Daphnus*,) p. 693 *C. Gavius Daph-*

ἀσύγκριτον, καὶ Εὐτεκνον, καὶ πάντας κατ' ὄνομα.
Ἐρρωσθε ἐν χάριτι Θεοῦ.

nus. Daphnus enim vulgare nomen erat ea aetate, ut multae Inscript. ap. Gruter. ostendunt. p. 654, 1 *Daphnus*, p. 333, 5 *Daphno Sumptuario*. p. 1069, 8 *Daphnus Imp. T. Caes. Aug. Vespasiani Serv. Pecul.* p. 240 *M. Coelius Daphnus. A. Cascelius Daphnus. P. Faunius Daphnus.* Inter Deipnosophistas Athenaei numeratur Daphnus Ephesius. PEARSON.

ib. τὸν ἀσύγκριτον,] Ἀσύγκριτος S. Paulo viri nomen est, Rom. xvi 14, hic autem epithetum esse articulus Daphnum

sequens indicat, et *incomparabilem* significare videtur, ad Latinae linguae phrasim accommodatum. Graeci enim veteres aliter eam vocem usurpant. Hesychius, Ἀσύγκριτον ἀνόμιον, ὑπερέχον. Glossa vero, Ἀσύγκριτος, *incomparabilis*. Epiphanius, 418 et 413, [ed. Basil. contr. Haer. iii, tom. i p. 990 A, p. 976 A ed. Petav.] Hermes, p. 50, [Coteler. Patt. Apost. 1672, Mandat. vii.] ἡ πρᾶξις σου ἀσύγκριτος ἔσται. Vox *incomparabilis* in Inscriptionibus frequenter occurrit. Reines. p. 656 *Filiis incomparabilibus*.

comparabilem, et Eutecnum, et omnes secundum nomen. Valet in gratia Dei.

Cf. pp. 664, 919. p. 1022 *Mario incomparabili*. pp. 423, 710 *Conjugi inc.* p. 425 *Amico suo inc.* p. 710. *Patri inc.* PEARSON. Smithus suo periculo omittit articulum, et Ἀσύγκριτον exhibet. Bunsenius reponit τὸν Ἀσυγκρίτον. Epistolarum Interpolatarum Interpres Vetus et *Daphnum incomparabilem et bonum filium.*

1. κατ' ὄνομα.] *nominatim.*—MARKLAND. D. Johannes, Ep. III 15, ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα. Vide supra, ad Eph. § 20 ἐξ ὀνόματος.

2. Ἐπρωσθε] Solennis formu-

la. Ita Apostoli, Act xv 29. Vid. Artemid. i 85. [Ἐπρωσο δὲ καὶ ὑγιαίνε, οὕτε λέγειν οὕτε ἀκούειν ἀγαθόν. p. 78 ed. Rigalt.] PEARSON. Conf. Ep. ad Magn. § 15.

ib. ἐν χάριτι Θεοῦ.] His verbis subjicitur in Cod. Mediceo ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ΑἰΠΟ ΤΡΩΑΔΟΣ. Verum autem non est quod in notis ad hunc locum asserit Vossius, omnibus Epistolis addi ad quos sint perscriptae. Ad finem Epp. ad Polycarpum et ad Magnesianos quidem talis epigraphe legitur; caeteris autem deest.

ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΝ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ καὶ Θεοφόρος, Πολυκάρπῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας Σμυρναίων, μᾶλλον ἐπεσκοπημένῳ

1. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΝ.] Inter omnes Ignatii Epistolas nulla est, de cuius veritate magis disceptatum sit inter doctos. Nec inficior, aliqua hic esse, quae potuerint reddere suspectam; plura tamen, majoraque esse puto, quae aliud iis debuerant persuadere. Verba enim Polycarpi ex Ep. ad Philipp. ap. Eusebium, [H. E. iii 36] ἐγράφετέ μοι καὶ ὑμεῖς καὶ Ἰγνάτιος, aliter intelligi quam de hac Epistola, neque possunt, neque debent. Citat quoque eam Chrysostom. Hom. de Uno Legislatore, [vi 410 Edd. Ben. a quibus haec Homilia Chrysostomo abjudicatur.] Antiochus, et Damascenus. Sed quid sibi vult Hieronymus in Catalogo, [§ 16, Opp. ii 841 ed. Vallars.] quum inquit: 'Inde egrediens scripsit ad Philadelphaeos, et ad Smyrnaeos, et proprie ad Polycarpum, commendans illi Antiochensem Ecclesiam; in qua et de Evangelio, quod nuper a me translatus est, super persona Christi ponit testimonium, dicens, &c.' Verum est, Ignatium in Ep. ad Polycarpum commendare illi Ecclesiam Antiochenam; alter

vero ille locus, quem subdit, desumptus est ex Ep. ad Smyrn. Casaubonus parenthesi locum sanari posse putabat; quod tamen non est vero simile. Omnino erravit Hieronymus in reddendis Eusebii verbis: Ἦδη δὲ ἐπέκεινα τῆς Σμύρνης γενόμενος, ἀπὸ Τρωάδος τοῖς τε ἐν Φιλαδελφείᾳ αὐθις διὰ γραφῆς ὁμιλεῖ, καὶ τῇ Σμυρναίων ἐκκλησίᾳ, ἰδίως τε τῇ ταύτης προηγουμένῳ Πολυκάρπῳ, ὃν οἶα δὴ ἀποστολικὸν ἄνδρα εὖ μάλα γνωρίζων, τὴν κατ' Ἀντιόχειαν αὐτῷ ποιμνῇ, οἷα γνήσιος καὶ ἀγαθὸς ποιμνῇ, παρατίθεται, τὴν περὶ αὐτῆς φροντίδα διὰ σπουδῆς ἔχειν αὐτὸν ἀξίων. Ὁ δ' αὐτός, Σμυρναίοις γράφων, οὐκ οἶδ' ὅθεν ῥητοῖς συγκέχηται, τοιαῦτά τινα περὶ τοῦ Χριστοῦ διεξίω. Priora illa recte vertit Hieronymus. Sed peccavit, vel dum nimium festinat in compilando Eusebio, vel quod mutilum nactus sit exemplar, vel, quod potius credo, quod ita verba ista intellexit ut putarit illam ad Smyrnaeos, et Polycarpum, esse unam eandemque Epistolam. Quod si verum esset, non usus fuisset Eusebius illo loquendi genere, ut diceret; ὁ δ' αὐτὸς Σμυρναίοις γράφων· aliis verbis significas-

AD POLYCARPUM.

IGNATIUS, qui et Theophorus, Polycarpo <sup>a a Theophe-
rus Poli-
carpo C. C.</sup> Episcopo Ecclesiae Smyrnaeorum, magis autem

set, ex eadem Epistola, de qua hactenus locutus esset, sequentia esse desumta. Nemo praeterea Veterum est, qui Ep. ad Smyrn. cum illa ad Polyc. confundat. Illud verum puto, simul utrasque missas fuisse, et hinc esse, quod illas simul nominet Eusebius, et quod in Manuscriptis alia aliam statim sequatur. VOSSIUS. Cod. Caiensis exhibet, "EPISTOLA 2da IGNATII Smyrnensis a Troade Polycarpo."

2. ΙΓΝΑΤΙΟΣ,] Epistolae ad Polyc. duplex exstat versio Syriaca, seu potius duo Codd. unius ejusdemque versionis, quorum alter saeculo sexto, alter octavo exaratus videtur. Vetustiore Codicem typis describendum curavit Curetonus, junioris Codicis lectiones variantes, quae paucissimae et nullius ponderis sunt, addens. Uterque Codex primam tantum Ep. partem, (usque ad finem § 6) continet. E §§ autem 7 et 8 Syrus duas tantum sententias mutuatus est, easque cum fine § 6 conjunxit. Caeterum Syrus in vertenda hac Epistola exemplar Graecum paene ad verbum secutus est. Versio Armeniaca cum textu nostro Graeco concordat. HEFELI-

US. Judice Curetono, §§ 1-6 Ignatii stylum, magis quam alia quaevis Epistolarum para, referunt.

ib. ὁ καὶ Θεοφόρος,] Vulgo [ap. Interpol.] legebatur: Ἰγνάτιος, ἐπίσκοπος Ἀρτιοχείας, ὁ καὶ μάρτυς Ἰησοῦ Χριστοῦ, &c. Duo hic displicent; nam neque verisimile Ignatium semetipsum Martyrem appellasse, quod vocabulum tum temporis vix aliter accipiebatur quam peculiari illa significatione de illo, qui pro Christi confessione sanguinem suum effudisset, aut saltem multa fuisset perpeccatus. Sed et ipse Ignatius alibi inquit, sese nescire an dignus sit Martyrii praerogativa: qui itaque hic Martyrem sese vocaret? Neque habemus exemplum, quod quispiam in primitiva illa ecclesia Episcopi titulum sibi adtribuerit. Ita nec Polycarpus, quem tamen et Ignatius noster et omnes Episcopum vocant, nomen illud expressit, cum ad Philippenses scribit: Πολύκαρπος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρεσβύτεροι. VOSSIUS. Fugerat, ut videtur, virum doctissimum locus ille in Ep. ad Rom. § 2.

3. ἐκκλησίας Σμυρναίων,] Vocem ἐκκλησίας librarii Syri non exprimunt. Armenius interpre-

ὑπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πλεῖστα χαίρειν.

Laudat
Deum pro-
pter fir-
mam Poly-
carpi pieta-
tem; et ad
varias vir-
tutes ex-
hortatur :

Α'. ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΣ σου τὴν ἐν Θεῷ
γνώμην, ἡδρασμένην ὡς ἐπὶ πέτραν ἀκίνητον, ὑπερ-
δοξάζω, καταξιωθεὶς τοῦ προσώπου σου τοῦ ἀμώμου, 5
οὐ ὀναίμην ἐν Θεῷ. Παρακαλῶ σε ἐν χάριτι, ἥ
ἐνδεδυσαι, προσθεῖναι τῷ δρόμῳ σου, καὶ πάντας
παρακαλεῖν, ἵνα σώζωνται. Ἐκδίδκει σου τὸν τόπον

tatur ac si legisset ἐκκλησίας
Σμύρνης πάλαιος.

ib. μᾶλλον ἐπισκοπημένη] Pul-
chra epanorthosis et plane A-
postolica. Gal. iv 9. PEAR-
SON. Vairlenius, ut, quan-
tum licebat, hanc paronomas-
iam redderet, dedit in versione
sua, *inspector, immo qui in-
spectus est a Deo*. Cavillationem
nescio quam ineptam a
glossatoris manu profectam
susplicatur Netzius; et voces
μᾶλλον ἐπισκοπημένη omisit Ar-
menius. Verborum lusus habet
Ignat. ad Trall. §§ 5, 10, ad
Smyrn. §§ 2, 3, 10, ad Polyc.
§ 3, a quibus minime abhorru-
erunt Scriptores Sacri, e. g. S.
Paulus ad Philem. 11, 20. Cf.
Hippolyt. c. Noëtum, § 8, Νόη-
τος μὴ νοῶν τὴν ἀλήθειαν. Clem.
Alex. Paed. iii 11, καὶ τὰ ἐν
κόσμῳ κοσμίως κατὰ Θεὸν ἀπάγειν.
p. 299 ed. Potter. Plura dabit
Glassius, Crit. Sac. p. 227. ἐπι-
σκοπημένη dedi cum Freyio. Vos-
sius et Russel. retinent Codd.
scripturam ἐπισκοπημένη. Smi-
thus exhibet μᾶλλον δὲ ἐπισκοπη-
μένη. Cf. I Pet. ii 25, τὸν ποιμένα
καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. v. 4,
φανερωθέντος τοῦ ἀρχιεπίμενος.

3. ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΣ] Gloss.
Ἀποδέχομαι, *probo, acceptum ha-
deo, comprobo. Comprobat, ἀποδέχεται*. PEARSON. De
participio sic posito vide supra
p. 272 l. 8.

ib. τὴν ἐν Θεῷ γνώμην.] Ut in
Epist. ad Rom. [§ 7] τὴν εἰς
Θεόν μου γνώμην. PEARSON.

4. ὑπερδοξάζω.] Ita Interpo-
lator quoque. Syrus et Ar-
menius legebant τὸν Θεόν.

5. τοῦ προσώπου σου] Nun-
quam igitur ante viderat Poly-
carpum. PEARSON. τοῦ ἀμώ-
μου non exprimit versio Cure-
toniana.

6. οὐ ὀναίμην] Syrus, *which I
long for in God*. Armenius,
quam per Deum desiderabam.
Vide supra Ep. ad Eph. § 2, ad
Magn. § 2.

ib. ἐν χάριτι, ἥ] Smithus, con-
tra auctoritatem MSS. ἐν χάριτι
Θεοῦ. Scriptores sacri χάρις
absolute ponunt, e. g. Col. iv
18, Hebr. xiii 25. Cf. notata
ad Smyrn. § 11.

ib. ἥ ἐνδεδυσαι.] Ita Graeci,
qui hanc loquendi formam a
Latinis accepisse videntur. Imita-
tatur autem S. Paulum, qui
voce ἐνδύω et ἐνδύομαι hoc sensu

visitato a Deo Patre et Jesu Christo, plurimum gaudere.

I. ACCEPTANS tuam in Deo sententiam, firmatam ut supra petram immobilem, superglorifico, dignificatus tua facie immaculata, qua fruar in Deo. Deprecor te in Dei gratia, qua indutus es, apponere cursui tuo, et omnes deprecari ut salventur. Justifica locum tuum in omni cura, car-

saepe utitur. Ephes. vi 14, Coloss. iii 12. Vide etiam Luc. xxiv 49. PEARSON.

7. τῇ δρόμῳ σου,] Cf. πληροῦν τὸν δρόμον Act. xiii 25, τελειοῦν τὸν δρόμον Act. xx 24, II Tim. iv 7. PEARSON. Haec et alia, quae in hac Epistola occurrunt, imitatur impostor, qui S. Ignatii nomen mentitus est, in Ep. ad Heronem. [§ 1, Παρακαλῶ σε ἐν Θεῷ προσθεῖναι τῇ δρόμῳ σου, καὶ ἐκδικεῖν σοῦ τὸ ἀξίωμα κ. τ. λ.] SMITH. Ruchat. interpretatur, *Je vous exhorte de fournir votre carrière avec une nouvelle ardeur*. Nescio quae frustula mirum in modum compegit Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 236, *I persuade [thee] to add to thy course: be constant in fastings and in supplications to God, but not immoderately, so that thou mayest not prostrate thyself*.

8. σώζονται.] Bunsenius conferri jubet τοὺς σωζομένους Act. ii 47, et σεσωσμένους Ephes. ii 5, 8.

ib. Ἐκδικεῖ σου τὸν τόπον] Gloss. Ἐκδικῶ, vindico, defendo, ulciscor. Τόπος autem locus, quem habuit in Ecclesia, sc. Episcopatus. [Cf. ad Smyrn. § 6.] Hortatur igitur Polycar-

pum, ut locum et dignitatem officii sui tueatur et defendat; eaque, quae ad sedem suam pertinebant, vindicet. Ita Origen. in Matt. 279, [ed. Huet.] οἱ τὸν τόπον τῆς ἐπισκοπῆς ἐκδικούντες. Novatianus, ut scribit Cornelius, Episcopus tres μετὰ βίας ἠνάγκασεν εἰκονικῇ τινὶ καὶ ματαιᾷ χειρεπιθεσίᾳ ἐπισκοπὴν αὐτῷ δοῦναι· ἣν ἐνέδρα καὶ πανουργία, μὴ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ, ἐκδικεῖ. ap. Euseb., H. E. vi 43. Immo idem Novatianus seipsam ἐκδικητὴν εὐαγγελίου vocabat. Ita apud Latinos veteres locus nominatur. Cyprianus, Epist. xv initio, 'Sollicitudo loci nostri.' [p. 33 E ed. Fell.] Ep. xl de Numidico Presbytero: 'Pro-movebitur quidem, quum Deus permiserit, ad ampliorem 'locum religionis suae.' h. e. ad Episcopatum. [p. 79 E.] Alexander Episcopus Hierosol. ante Cyprianum in ep. ad Antinoitas ap. Euseb. vi 11, Ἀσπάξεται ὑμᾶς Νάρκισσος, ὁ πρὸ ἐμοῦ διέπων τὸν τόπον τῆς ἐπισκοπῆς τὸν ἐνθάδε. Opus imperf. Hom. xliii, p. 695 A, 'Cathedra non 'facit Sacerdotem, sed Sacerdos 'Cathedram. Non locus sanctificat hominem; sed homo locum.' Haec in Didascalia primo,

ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ, σαρκικῇ τε καὶ πνευματικῇ. Τῆς ἐνώσεως φρόντιζε, ἥς οὐδὲν ἄμεινον· πάντας βάσταζε, ὡς καὶ σὲ ὁ Κύριος· πάντων ἀνέχου ἐν ἀγάπῃ, ὥσπερ καὶ ποιεῖς· προσευχαῖς σχόλαζε ἀδιαλείπτως· αὐτοῦ σύνεσιν πλείονα ἥς ἔχεις· γρηγόρει, ἵνα ἀκοίμητον πνεῦμα κεκτημένος· τοῖς κατ' ἄνδρα κατὰ βοήθειαν Θεοῦ λάλει· πάντων τὰς νόσους βάσταζε, ὡς τέλειος ἀθλητής· ὅπου πλείων κόπος, πολὺ κέρδος.

post in Constit. ii 2, ὅπῃ αὐτὴν χειροτονίαν λαμβάνων καθίσταται ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐπισκοπῆς. Epiphanius, Οὕτω κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἦσαν οἱ τόποι. p. 386, 42. [ed. Basil. i p. 908 D. ed. Petav.] Plinius, Paneg. [§ 44] 'Nemo est ergo tam tui, tam ignarus sui, ut locum istum post te concupiscat.' PEARSON. Syrus non agnoscit σου. Ruchatus interpretatur, *Remplissez votre emploi*; et conferri jubet Const. Apost. ii 28, εἰς χάριν τῶν τοῦ Κυρίου Ἀποστόλων, ὧν καὶ τὸν τρόπον φυλάσσοις. Addas Tertullian. de Bapt. § 17, 'Sciant in Asia presbyterum, qui eam scripturam construxit ..... loco discessisse.' Hieronymus, de Vir. Illust. § 6, Tertullianum citat. Cf. Clem. Rom. i § 40.

1. ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ,] In omnium cultu virtutum, tam quae ad animum, quam quae ad corpus quoque spectant. I Cor. vii 34, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι. Non mirum autem, Polycarpo dari consilia per Ignatium, qui erat longe illo natu grandior, et in Episcopatu antiquior. COTEL. Has voces σαρκικῇ τε καὶ πνευματικῇ non agnoscit Interpolator. Cf. infra

§ 2, σαρκικὸς εἰ καὶ πνευματικὸς. Syrus, *Require things becoming with all diligence of flesh and spirit*. Ad mentem Syri Armenius, *Jam expete convenientia*. Ideoque Petermannus conjecturam facit pro τὸν τρόπον Syr. et Arm. legisse τὸ πρόπον, quam correctionem in textum suum admisit Lipsius, p. 184.

3. πάντων ἀνέχου] Aliter legebat Syrus. *With all men protract thy spirit in love*.

4. ἀδιαλείπτως.] Vide supra p. 296 l. 7. Hanc vocem non agnoscit Syrus.

5. αὐτοῦ] Nil habet hic locus rusticitatis seu arrogantiae, ut Dallaeus contendebat. Fraterno tantum amore ductus B. Ignatius Polycarpum suam ad Ecclesiam studiosè fovendam ac preces assidue fundendas hortatus est. DUESTERDIECK. Russelii liber, ex incuria typothetarum, αὐτοῦ.

6. ἀκοίμητον πνεῦμα] Videtur opponi πνεύματι κατανύξεως, Rom. xi 8. SMITH. Ap. Damascenum Parall. ε xvii [ii 514 A ed. Le Quien.] legitur ἀκοίμητον ὄμμα, quod idem est; intelligit enim ὄμμα τῆς ψυχῆς, ut Isidor. Pelus. iii Ep. 324. PEARSON. πνεῦμα

nali et spirituali. Unionem cura, qua nihil melius. Omnes supporta; ut et te Dominus. Omnes sustine in charitate; quemadmodum et^b facis. Orationibus vaca indesinentibus: pete intellectum^{b et deest C. C. 1 Thess. v 17.} ampliorem eo quem habes. Vigila, non dormientem spiritum possidens: singulis secundum consuetudinem Dei loquere. Omnium aegritudines Gal. vi 2. porta, ut perfectus athleta: ubi major labor, multum lucrum.

legebant Syrus, Interpol. Int. Vet. et Armenius. Sap. Sal. vii 10, ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος, ad quem locum respicere videtur Clem. Alex. Paed. ii 10, λογισμοὺς δὲ ἀνδρῶν ἀγαθῶν οὐκ ἀκοιμήτους λήγρους ἀνόμασεν ἡ Γραφή.

7. βοήθειαν] Markland. hanc MSti lectionem tuetur, pro qua Pearson. et Toup. substitutum volunt *ὁμοίθειαν* ex Ep. ad Magn. § 6: ille Int. Vet. et Interpolatori morem gerens, hic Hesychii auctoritate nixus, v. *ὁμαιχμή* ubi leg. *ὁμαιχμή* ὁμήθεια. Sed 'quaenam est, licet cum Smitho quaerere, 'illa Dei consuetudo, quam singulis, prout 'illorum res tulerint, locuturus 'S. Polycarpus, debet imitari? 'Locutio sane dura et omnino 'reijcienda.' Euseb. H. E. i 4, τῆς παρὰ Θεοῦ βοηθείας. Cum Marklando stat Netzius, Stud. u. Krit. 1835 p. 890, cum Pearsono et Toupio Arndtius, ibid. 1839 p. 143, Hefel. et Bunse-
nius. Curetonus quoque reponit *ὁμοίθειαν*, et Petermannus, cui Syrus et Armenius videntur legisse sive *βούλημα* sive *θέλημα*.

ib. τὰς νόσους βάστα[ε,] Quid est βαστάειν τὰς νόσους, vide Matt. viii 17, ex Esaia, secun-

dum Hebr. non LXX, unde fortasse colligi potest, S. Matthaeum Hebraice scripsisse. Grotius ad locum, 'Εβάρτασε, 'portavit, abstulit, interpretatur 'Tertullianus.' Minime gentium; sic enim Tertull. adv. Marcion. iii 17, 'Ipse enim imbecillitates nostras abstulit, et 'languores portavit.' 'Εβάρτασεν igitur Tertullianus, ut alii, portavit, non abstulit, interpretatus est; abstulit, autem posuit pro ἔλαβε. PEARSON. D. Pauli exemplar Polycarpo proponit ad imitandum, II Cor. xi 29, Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ;

8. τέλειος ἀθλητής] Polycarpum ut *Athletam* hortatur, et quidem perfectum, sive pancratiasten, sive pentathlon: unde τέλειον et τελειότατον γυμνάσιον apud Galen. de Sanit. tuenda, iii. [§ 2, tom. vi pp. 94, 95 ed. Charter.] Plato, ὁ τελείως παγκράτιον ἡσκηκός, ἢ πυγμαῖον ἢ πάλην. vii de Legg. [§ 5] PEARSON. Infra § 3, Μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ κ. τ. λ.

ib. ὅπου πλείων κόπος,] Vide I Cor. iii 8. Pulchra haec est γνώμη sive sententia, quam exhortationibus interserit. Κόπος labor vehemens, et agitatio corporis violenta, unde lassitudo

ad illas in
primis,
quae Epi-
scorum de-
cent.

Β'. Καλοὺς μαθητὰς ἐὰν φιλήσῃς, χάρις σοι οὐκ ἔστιν· μᾶλλον τοὺς λοιμοτέρους ἐν πραότητι ὑπότασσε. Οὐ πᾶν τραῦμα τῇ αὐτῇ ἐμπλάστρῳ θεραπεύεται. Τοὺς παροξυσμοὺς ἐμβροχαῖς παῦε. Φρόνιμος γίνου ὡς ὄφις ἐν ἅπασιν, καὶ ἀκέραιος, ὥσεί 5 περιστέρα. Διὰ τοῦτο σαρκικὸς εἶ καὶ πνευματικὸς, ἵνα τὰ φαινόμενά σου εἰς πρόσωπον κολακεύῃς· τὰ

oriri solet: major scil. quam quae a corpore ferri possit. Κόπος athletas proprie spectat. Galen. l. c. PEARSON. Cum Pearsono stat Arndtius, p. 143. Netzius haec verba πάντων— κέρδος. Ignatio abjudicat. Curetonus exhibet ὅπου γὰρ . . . πολὺ καὶ κέρδος.

1. Καλοὺς μαθητὰς] Syrus legisse videtur Καλὸν μαθητὴν μόνον. Armenius, Καλοὺς μαθητὰς μόνον.

ib. χάρις σοι οὐκ ἔστιν] Eodem sensu, quo ap. I Pet. ii 19, τοῦτο γὰρ χάρις, et 20, τοῦτο χάρις παρὰ Θεοῦ. SMITH. Longe aptior est locus a Bunsenio indicatus, S. Luc. vi 32, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστίν; Minus feliciter in his versatur Syrus: *thou hast no grace*. p. 227 Cureton.

2. λοιμοτέρους] Antiochus, Antonius, [in Melissa] et Damascenus, sensum respicientes, verba mutarunt, et exhibuerunt ἀπειθεστέρους. Est enim quasi pestis Ecclesiae inobedientia. Act. xxiv 5, Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν. Cf. I Sam. ii 12, Prov. xxi 24, xxii 10 in Versione LXXviri. Sic ἄνδρες λοιμοί in libris Maccab. saepius, I x 61, xv 3, 21. Hieronymus ad Ephes. iv, [vers. 27, vii p. 629 ed. Vallars.] *Filii pestilentiae*. Orig. c. Celsum, viii

p. 394, [ed. Spencer. § 25, Opp. i p. 760 ed. Ben.] ὥσπερ οἱ φαῦλοι ἄνθρωποι, ἄνθρωποι ἀμαρτίας, υἱοὶ λοιμοί, ἢ υἱοὶ ἀδικίας. Cyprian., de Unit. [p. 111 T ed. Fell.] 'Quos designat in 'Psalmis Spiritus Sanctus, sedentes in pestilentiae cathedra 'pestes et lues fidei.' PEARSON. Sic Barnab. Ep. § 10, ταῦτα . . . ὄντα λοιμὰ τῇ πονηρίᾳ αὐτῶν. Demosthenes, c. Aristog. 1, οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιτήσεται, ὁ φαρμακός; ὁ λοιμός; i p. 794 ed. Reiske.

3. Οὐ πᾶν τραῦμα κ. τ. λ.] Ap. Damascenum etiam, cap. περὶ διαφορᾶς καταστάσεων, &c. [§ δ xν, p. 438 Le Quien.] Proverbialis est locutio. In Antonii Melissa, ii 69, ex Clemente; ἐν μὲν ἐμπλάστρῳ καὶ σεαυτὸν καὶ τὸν πλησίον λασάμενος. [p. 134 Tigrur. 1546.] Hieron. Ep. lxxv § 1, [lxxxiv § 4, p. 522 ed. Vallars.] 'Scilicet uno medicamine 'omnes simul morbos debere 'curari.' Ep. lxi 2, [c. Johan. Hieros. § 5, ii p. 412 ed. Vallars.] 'Imperiti medici ad omnes oculorum dolores uno 'utuntur collyrio.' Sic Procopio in Ep. ad Ephes. Praeter Const. Apost. ii 20 et 41 legatur Salvianus, paullo ante finem lib. vi de Gubern. Dei, cum Rittershusii Comment. COTEL.

II. Bonos discipulos si diligas, gratia tibi non est: magis deteriores in mansuetudine subijce. Non omne vulnus eodem emplastro^c curatur. Exacerbationes impluviis^d quita. *Prudens fias, ut serpens*, in omnibus; *et simplex, ut columba*. Propter hoc carnalis es et spiritualis, ut manifesta in tuam faciem blandiaris: invisibilia autem

^c emplastro C.C.
^d in pluviis C. C. in marg. *Animorum dulcibus et suadentibus eloquiis quita.*
S. Matt. x 16.

4. τοὺς παροξυσμοὺς] *Allay cutting by tenderness*, p. 227; aut, si Textus Graeci ratio nulla adhibeatur, *Refresh the flock with tenderness*, p. 268, Curetonus; qui Syrum legisse τὸ παράφυσμα, vel τοὺς παροξυσμοὺς parum intellexisse suspicatur. Vocem παράφυσμα ap. Dem. Phal. exponunt, quod in scalpura supervacaneum quasi appendix additur. Petermannus versionem Armeniacam reddit, *Sed abscessum lenitate seda*.

ib. ἐμβροχαῖς] Falsa est plane, ne dicam ridicula, lectio ap. Damascenum in Parallelis, ἐν βρόχοις παύε. Nam quorsum laquei, aut restes, in paroxysmis? an ideo, ut sese aegri suspendant? Lectio vulgata verissima est. Int. Vet. habet *impluviis*: nimirum quod ἐμβρίχῃ, *impluvio*, Glossae interpretentur. Rectius medici ἐμβροχήν *superfusionem* vocant. Posterioris aevi homines hanc *embrocationem* adpellarunt. VOSIUS. Cod. uterque ἐν βροχαῖς. Unde venerit lectio Damasceni nullo modo exputare possum. Ἐμβρόχος, ὁ ἡ, affertur in Schneideri Lex. sed ἀμαρτύρος.

5. ὥσει] Ita Edd. recte, ut mihi quidem videtur, pro ὡς ἡ MSS. Saepissime enim permittuntur εἰ et η. Dresselium ὡς

ἡ retinentem sequitur Hefelius, falsus in eo quod ὡς ἡ ante ὄφεις quoque in Codd. legi crederet. Interpolatoris εἰσαεῖ ὡς ἡ admisit Curetonus, in contextu, ἀκέραιος εἰσαεῖ, ὡς ἡ περισσέπα; in versione, *and innocent as the dove as to those things which are requisite*.

7. τὰ φαινόμενα] i. e. Corpus tuum. PEARSON. Quae coram manifesta sunt, inquit oculos tuos incurruni. SMITH. Serpentis prudentiam et genera linguarum intelligit Uhlhornius, p. 25, coll. Macarii Hom. xx 1, ἐν τοῖς φαινόμενοις, in rebus externis. Pro σοὶ alii cum Interpolatore σοι.

ib. εἰς πρόσωπον] S. Matth. xxii 16, S. Marc. xii 14, οὐ γὰρ βλέπετε εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. II Cor. viii 24 εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν, xi 20 εἰ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

ib. κολακείης] blandientium more tractes et placide feras. SMITH. coram te demulceas. COTEL. Leg. κολακείης τὰ τε ἀόρατα αἰρεῖ ὡς &c. sed vocem κολακείης corruptam puto. MARKLAND. Vossius et Pearson. mallent κολακείη. Cureton. *that thou mayest allure those things which are seen before thy face*. Petermannus, *ut lucreris*. Interpretationem Smithi optimo

F f

δὲ ἀόρατα αἶτει ἵνα σοι φανερωθῇ, ὅπως μηδενὸς
λείπη, καὶ παντὸς χαρίσματος περισσεύης. Ὁ καιρὸς
ἀπαιτεῖ σε, ὡς κυβερνῆται ἀνέμους, καὶ ὡς χειμαζό-
μενος λιμένα, εἰς τὸ Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. Νῆφε ὡς Θεοῦ
ἀθλητῆς· τὸ θέμα ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰώνιος, περὶ 5

jure comprobat Arndtius. Interpol. ignarus quid haec vox in Scriptoribus senioris aevi valeret, habet *ἐκπαυρόσεως*, unde in eam suspicionem Toupius incidisse videtur *κολάζης* reponendum esse. Cf. supra notata, p. 398 l. 2.

ib. τὰ δὲ ἀόρατα κ. τ. λ.] *Futura vero, quae omnem conspectum humanum fugiunt, a Deo pete, ut tibi manifesta fiant: vel, arcana illa mysteria, quae obtutu humano perfecte discerni et dignosci non possunt, nisi Deo revelante.* SMITH. Aliter Junius, in Comment. ad Quaest. Theolog. Lugd. Bat. 1833, p. 53, 'Ea quae tibi manifestata sint, eorum agendi rationem, qui palam Episcopatus dignitati sese opponunt, placide feras; quae autem non appareant, quae clam [οἱ] λοιμοίτοι agant, ut Episcopi dignitas frangatur, a Deo petas, ut tibi revelentur; ut sic rite et juste Episcopi munere fungaris, et omni beneficio, ne revelationis quidem excepto, abundes.' Aliter rursus Uhlhorn, in Niedneri *Zeitschrift*, 1851, p. 25, *Die irdischen Gaben die du hast wende nun an, um besänftigend auf deine kranken Gemeindeglieder einzuwirken; was aber die unsichtbaren Dinge betrifft, so bitte, dass sie dir geoffenbart werden, und dass du an keiner leiblichen und gei-*

stigen Gabe Mangel leidest, sondern an allem überfluss habest.

1. αἶτει] MS. quod tolerari potest. Cotelier. [ad oram libri] αἰτῇ, citra necessitatem. SMITH. αἰτῆς, Cureton. ex Interpol. cui, forsitan, ut monet Netzius, paullo asperior ac durior videbatur modus imperativus.

2. Ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ σε,] Legendum puto, facili mutatione, *Καιρὸς ἀπαιτεῖν σε*, quod ex Armenio stabilitur. *Pete tu tibi in tempore.* Inde sensus efficitur, *Tempus est tibi poscere, sicut gubernatores ventos poscunt...ut Deo potiaris.* CHURTON.

3. ἀνέμους,] Post *κυβερνῆται* subaud. *ἀπαιτοῦσιν.* Scripturam multum discrepantem exprimit versio Curetoniana: *The time requireth as a pilot a ship, and as he who standeth in the tempest the haven, that thou shouldst be worthy of God.*

ib. χειμαζόμενος] Cf. Act. xxvii 18, *σφοδρῶς δὲ χειμαζόμενος ἡμῶν.*

4. εἰς τὸ Θεοῦ ἐπιτυχεῖν.] Vet. Int. *a Deo potiendum.* Error proculdubio librarii, pro *ad Deo potiundum*: ut notarunt Usser. et Pearsonus. Hanc periochen neutiquam intellexit Interpolator, qui supplendi sensus causa post *ἀπαιτεῖ σε* male addidit *ἐσχεσθαι.* SMITH. Antiochi locum Arndtius confert ex Homil.

petas ut tibi manifestentur; ut nullo deficias, et 1 Cor. i 7.
 omni charismate abundes^e. Tempus expetit te, ^{e carismate habundes}
 ut gubernatores ventos, et ut qui in procella est C.C.
 portum a Deo potiendum. Vigila, ut Dei athleta:
 thema incorruptio, vita aeterna; de qua et tu con-

111, ὁ καιρὸς γὰρ ἀπατεῖ αὐτόν, ὡς κυβερνήτην πρὸς τοὺς ἀνέμους καὶ τὰς τρικυμίας καὶ ζάλας τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας [Al. πορευίας] στήραι γενναίως, καὶ ὁδηγεῖν τοὺς χειμαζομένους ἐπὶ τὸν λιμένα τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

ib. Νῆφε] In Ep. ad Smyrn. [§ 9] ἀναγῆναι. II Tim. iv 5, σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάησον. Vid. Philon. ap. Euseb. ii 18, Origen. in Johan. 146 B, [ed. Huet. iv p. 157 ed. Ben.] Celsum ap. Orig. iii 157, [ed. Spencer. § 76, Opp. i p. 497 ed. Ben.] Philon. Jud. p. 1030 E, [ed. Hoeschel. ii 586 ed. Mangey.] Polycarp. [ad Philipp. § 7] νήφοιτες πρὸς τὰς εὐχάς. Tertullian. ad Mart. [§ 3.] 'Nempe enim ut athletæ se-
 'gregentur in strictiorem disci-
 'plinam, ut robori aedificando
 'vacent, continentur a luxuria,
 'a cibis lautioribus, a potu ju-
 'cundiore; coguntur, crucian-
 'tur, fatigantur: quanto plus
 'in exercitationibus laborave-
 'rint, tanto plus de victoria
 'sperant.' Vide quoque Theo-
 phylact. ad II Tim. iv 5. PEAR-
 SON. Syrus ap. Cureton. ea-
 dem qua Int. Vet. mente, *Be
 vigilant.* Grassius: *Conduisez
 vous avec une prudence pleine
 de sagesse.*

5. τὸ θέμα] Vet. Int. quum
 recte reddere non potuit, caute
 Latinis literis expressit. Inter-
 pol. pro sua libidine vocem mu-

tavit, et pro θέμα θέλημα posuit.
 Hujus vocabuli, quum variae
 et valde diversae significationes
 ei tribuuntur, expositio hoc in
 loco pendet ex praecedentibus
 Νῆφε κ. τ. λ. Est enim vox ago-
 nistica, ad athletas pertinens.
 Vult igitur Polycarpum, ut ath-
 letam, non hominum, sed Dei,
 praemium quidem, ut athletæ
 solebant, exspectare, non autem
 humanum, non coronam aut
 pecuniam, sed a Deo dandum,
 et munus Deo dignum, immor-
 talitatem sc. et vitam aeternam.
 Illud enim est ἄθλον Dei pro-
 prium. Sic eam vocem usur-
 pavit posteriorum Sibyllinorum
 conditor, secundi saeculi scrip-
 tor, praemium ipsum nunc
 θέμα simpliciter, nunc ἄθλον τοῦ
 θέματος appellans, p. 196, [ed.
 Opsop.]

'Ἀγνὸς γὰρ Χριστὸς τοῖς τοῖς δίκαια
 βραβεύσει,
 Καὶ δοκίμους στέψει, αὐτὰρ θέμα μάρ-
 τυσι δώσει
 'Ἀθάνατον, μέχρι καὶ θανάτου ποιῶσιν
 ἁγῶνα.
 Παρθενικοῖς δὲ δραμοῦσι καλῶς ἐφθα-
 ρτον ἔεθλον
 Δώσει τοῦ θέματος. [Lib. ii 45—49.]

Haec, Phrygia foemina, ejus-
 dem cum S. Ignatio saeculi,
 scripsit. Nam Agonum vic-
 tores a praemio vel στεφανίται
 vel θεματίται dicebantur, vel θε-
 ματικοί, ut Jul. Poll. l. iii c. 30.
 Θεματικοὶ autem ἀργυρίται dicti
 sunt. Et apud Athen. p. 584

ἥς καὶ σὺ πέπεισαι. Κατὰ πάντα σου ἀντίψυχον ἐγὼ, καὶ τὰ δεσμά μου ἃ ἠγάπησας.

Ad patientiam et constantiam.

Γ'. Οἱ δοκοῦντες ἀξιόπιστοι εἶναι καὶ ἑτεροδιδασκαλοῦντες, μή σε καταπλησσέτωσαν. Στῆθι ἐδραῖος ὡς ἄκμων τυπτόμενος. Μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ τὸ δέρεσθαι καὶ νικᾶν· μάλιστα δὲ ἔνεκεν Θεοῦ πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δεῖ, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνῃ. Πλέον σπουδαῖος γίνου οὐ εἰ. Τοὺς καιροὺς κατα-

C [v p. III ed. Schweigh.] οὐ γὰρ στεφανίτης ὁ ἀγὼν ἐστίν, ἀλλ' ἀργυρίτης. Θέμα etiam quoddam argentum sive pecuniam significabat, quum apud Trapezitas depositum fuit. Vid. Salmas. de Foenore Trapez. p. 563. [Lugd. Bat. 1640.] Huc refer Tobias iv 9, θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. Inter Marmora Arundeliana recitantur Publii Citharoedi Agones, additurque, θεματικούς τε καὶ ταλαντιαίους. Seldenus reddit, *omnia proposita praemia habuere, et fuere difficillima*. At quis ταλαντιαίων Graece dixit pro *difficillimo*? Agones omnes illi erant argentarii seu pecuniarii, neque ullum ex illis praemium habuit tanto minus. Orig. in Matt. 347 E, [ed. Huet. iii 628 ed. Ben.] ταλαντιαῖοι λίθοι. Suidas in τάλαντον. [e Joseph. Bell. Jud. VI vii 3.] Hesych. ταλαντιαίων βαρί. Socrates Rhodius in descriptione convivii Cleopatras apud Athenaeum, p. 148, [iv 29 ii p. 79 ed. Schweigh.] ταλαντιαίους εἰς ῥόδα μισθοὺς δέδωκε. PEARSON. Vossius τὸ θέμα exp. *depositum*. Coteler. caeterique cum Pearsono faciunt. Pessime Milnerus, *His-*

tory of the Church of Christ, i p. 171, *Thy theme is immortality*. Versio Curetoniana, *that which is promised to us*.

1. ἀντίψυχον] Int. Vet. mire reddidit *refrigerium*, quasi legisset ἀνάψυχον, ut ipse in Epist. ad Trall. [§ 12] ἀναψύχειν vertit *refrigerare*. PEARSON. Interpol. ἀντίψυχος. Wakius, quem sequitur Chevallier. reddit, *your surety*. Ruchatus: *Puisse-je être à tous égards une victime pour vous, moi et mes liens, que vous avez aimé!* Wocherus: *In allem lass mich und meine Bände, die du geliebt hast, nun eine Gegenerquickung (und Labung) für dich seyn!* Grassius: *Puissiez-vous, comme moi, vous voir près de consommer votre sacrifice, et porter des chaînes, qui sont tout l'objet de vos désirs*. Hornemannus: *in omni re, me, quem vincitum quoque dilexisti, quasi dimidium animae tuae tibi devinctissimum semper habebis*. Versio Curetoniana, *In every thing I will be instead of thy soul, and my bonds those which thou hast loved*. Petermannus, *persona mea sit vice personae tuae*. Cf. ad Smyrn. § 10, ad Eph. § 21.

3. ἀξιόπιστοι] Syrus et Ar-

fiſus es ſecundum^f omnia. Tui refrigerium^g ego, ^{‘ es. Secundum C. C. & omnia et tui refrigerium C. C. h fide deest C. C. ’}

III. Qui videntur fide^h digni eſſe et altera docent, non te ſtupefaciant: ſta firmus, ut incus percussa. Magni eſt athletae diſcerpi et vincere. Maxime autem propter Deum omnia ſuſtinereⁱ ^{‘ omnia nos ſuſtinere C. C. ’} nos oportet: ut et ipſe nos ſuſtineat. Plus ſtudiosus fias, quam es. Tempora conſidera: eum

menius legiſſe videntur, οἱ δοκούντες τι εἶναι. Cf. Gal. ii 6, vi 3, et λύκοι ἀξιώπιſτοι in Ep. ad Philad. § 2.

ib. ἐπεροδιδασκαλοῦντες,] I Tim. i 3 et vi 3. δύσφημοι ἐπεροδόξοι. Euseb. p. 522 D. [ed. Vales. De Vit. Conſt. iii 66.] PEARSON. Cf. Ep. ad Magn. § 8, ad Smyrn. § 6. Vox αἰρεσιώτης, quae Conſt. Apoſt. vi 25, 26 legitur, recentiorem Epp. interpolatarum originem prodiit; uti, poſt Uſſerium, Proleg. cap. i i extr. Duesterdieckius notat, p. 33.

4. Στήθι ἐδραῖος] In Damasceno, cap. Περί ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας, [ii p. 788 ed. Le Quien.] ut apud Antonium, [ii § 89] Στήθε ὡς ἄκμων. Job. xli 15, ἔστηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος. S. Ephraem Syrus, Paraen. 33, [ii p. 157 ed. Voss.] ‘ Praebeamus ergo nos velut incudes ‘ percussi,’ ..... ‘ Caesi vincamus ‘ adversarium per patientiam.’ [γνώμεθα ὡς ἄκμονες τυπτόμενοι, ... δερόμενοι νικῶμεν τὸν ἀντίπαλον διὰ τῆς ὑπομονῆς. ii p. 367 ed. Asseman.] Apud Hieronymum, Ep. 151 quaest. 5, [Ep. 121, i p. 855 ed. Vallara.] ‘ Ut ‘ si forſitan ſurrexiſſet contra ‘ eum malleus univerſae terrae, ‘ quaſi incus durissima reſiſte-

‘ ret, malleumque contereret.’

COTEL. Syrus, vocabulum ἄκμων male intelligens, exhibet, but stand in the truth, like a combatant who is smitten. p. 227; et in Fragm. p. 233, like a valiant man. Neque aliter Armenius, vir fortis. Haec, uſque ad finem capitis, ita laudat Antiochus, Hom. 85, Στώμεν οὖν ἐδραῖοι, ὡς ἄκμων τυπτόμενοι, κ. τ. λ. Eandem metaphoram adhibet Aeschylus, Pers. 51, λόγῃς ἄκμονες. Cf. ſupra ad Eph. § 10. Pearsonus confert I Cor. vii 37, ὃς δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ.

5. ἀθλητοῦ] Cf. Euseb. H. E. iii 4, Παύλου ſυνεργὸς καὶ ſυναθλητής.

6. ἔνεκεν Θεοῦ] Ita ſaepe Chriſtus ἔνεκα ἐμοῦ. Rom. viii 36 ἔνεκά σου. PEARSON.

ib. πάντα ὑπομένειν] Exemplo S. Pauli, II Tim. ii 10. PEARSON.

7. ὑπομείνη.] Interpol. ἀναμείνη εἰς τὴν βασιλείαν. quam lectionem Netzius praetuliſſe ſatis mirari non poſſum. Conſimilem paronomasiam legas in Ep. ad Trall. § 5.

8. τοὺς καιροὺς] Haec uſque ad capitis finem leguntur inter excerpta e Severi libro c. Grammaticum, ap. Cureton. p. 245.

μάνθανε· τὸν ὑπὲρ καιρὸν προσδόκα, τὸν ἄχρονον, τὸν ἀόρατον, τὸν δι' ἡμᾶς ὁρατὸν, τὸν ἀψηλάφητον, τὸν ἀπαθῆν, τὸν δι' ἡμᾶς παθητὸν, τὸν κατὰ πάντα τρόπον δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.

Officium
erga vidu-
as, servos,
et ancillas.

Δ'. Χῆραι μὴ ἀμελείσθωσαν· μετὰ τὸν Κύριον 5
σὺ αὐτῶν φροντιστὴς ἔσο. Μηδὲν ἄνευ γνώμης σου
γενέσθω, μηδὲ σὺ ἄνευ Θεοῦ τι πράσσει· ὅπερ οὐδὲ
πράσσεις, εὐσταθής. Πυκνότερον συναγωγὰι γενέ-

Millio hoc monitum innuere videtur Ignatium legisse τῷ καιρῷ δουλεύοντες, Rom. xii 11.

ib. καταμάνθανε·] S. Matt. vi 28 καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ. PEARSON. Cl. Curetonus ad hunc locum, p. 227, *Be discerning of the times*. p. 245, *Be thou observant of the times*. Interpolator annectit ὡς ἐνταῦθα εἰ, νίκησον· ὡδε γὰρ ἐστὶ τὸ στάδιον, ἐκεῖ δὲ οἱ στέφανοι. vel, ut Arndtius interpungit, ὡς ἐνταῦθα εἰ· νίκησον.

1. τὸν ὑπὲρ καιρὸν] Ita Codd. divise: τὸν ὑπέρκαιρον composite Libb. impr. si Hefel. et Dresselium excipias. Alio prorsus sensu, *immodicus*, σίτων ὑπερκαίρων Athenaeus, xiv 1, v p. 221 ed. Schweigh. e Xenoph. Ages. ubi tamen divise legitur ὑπὲρ καιρόν. Pearsonus expl. *Omni tempore priorem, ante orbem conditum*. Apud Antiochum legimus, τὸν ὑπέρχρονον προσδοκούντες, τὸν ἄχρονον.

ib. τὸν ἄχρονον.] *Supra tempus*, h. e. aeternum. Nam ea fuit hujus viri Apostolici simplicitas, ut nequaquam putandus sit lusisse in voce *temporis*, ut postmodum luserunt subdoli Ariani. BULLUS. Clemens Alex. vii [Strom.] 700, [829

ed. Potter.] Τὴν ἄχρονον καὶ ἀναρχον ἀρχὴν τε καὶ ἀπαρχὴν τῶν ὄντων, τὸν Υἱόν. Ad hunc alludere videtur Epiphanius, 396, 20, [ed. Basil. i 932 ed. Petav.] Vid. Athanas. 2 Dial. de Trinitate. PEARSON.

2. τὸν ἀόρατον.] Iren. 277 D [ed. Feuard. III xvi 6, p. 206 ed. Massuet.] 'Invisibilis et visibilis factus, et incomprehensibilis factus comprehensibilis, et impassibilis passibilis.' PEARSON. Heb. xi 27, τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκατέργησε.

ib. τὸν ἀψηλάφητον.] δι' ἡμᾶς δὲ ψηλαφηθέντα, subjungit Antiochus, in mente, forsitan, habens I Johan. i 1.

3. τὸν ἀπαθῆν.] Greg. Naz. Or. xvii, 273 C, [i ed. Morel.] τὰ τοῦ ἀπαθούς πάθη. Orat. xl, 671 C, ἀπαθὴ θεότητι, παθητὸν προσλήμματα. Orat. li, 738 C, D, παθητὸν σαρκί, ἀπαθὴ θεότητι· quem et vocat Θεὸν παθητὸν κατὰ τῆς ἀμαρτίας. Orat. xxxvi. [577 D] Videndus omnino Eranistes Theodoretī et discutiendus. PEARSON. Hippolyt. c. Noëtum, § 15, ὑπὸ πάθος ἦλθεν ὁ ἀπαθὴς τοῦ Θεοῦ Λόγος.

4. δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.] δι' ἡμᾶς πάντα ὑπομείναντα. Bunsen.

qui supra tempus expecta, intemporealem, invisibilem, propter nos visibilem; impalpabilem, impassibilem, propter nos passibilem, secundum omnem modum propter nos^j sustentem.

IV. Viduae non negligentur: post Dominum tu ipsarum curator esto. Nihil sine sententia tua^k fiat; neque tu sine Deo quid operare: quod autem operaris, sit bene stabile^l. Saepe^m congregationes

^j propter
nos deest
C. C.

Ps. lxxviii 5.
^k Nichil
sine tua
sententia
C. C.

^l bonum sta-
bile. C. C.
^m Saepe
C. C.

5. *Ἄρται*] Articulum praemit-
tit Interpolator.

ib. *μετὰ τὸν Κύριον*] Has voces
Armenius non agnoscit. Alia
legebat Syrus, *on our Lord's*
account.

7. *ἀνευ Θεοῦ*] Ita MSS. *ἀνευ*
Θεοῦ γνώμης Interpolator, Syrus
et Armenius; atque ita citatur
hic locus ab auctore Homiliae
de unico utriusque Testamenti
Legislatae, vulgo Chrysostomo
tributae. Vossius, Cotelerius,
in ed. tertia Hefelius et Dres-
selius, inserunt [*γνώμης*].

ib. *ἅπερ οὐδὲ πράσσεις*,] Pes-
sime haec reddidit Vet. Int. ac
si legisset *de* pro *οὐδέ*, et *εὐστα-
θὲς* pro *εὐσταθῆς*. Lectio Cod.
MS. vera est. Tu igitur cum
Voasio redde: *quod neque fa-
cis, constans quum sis*. Ex hoc
loco desumpta sunt, et in Dida-
scaliam Ignatii conjecta, quae
nunc Const. Apost. ii 2 exstant
de Episcopo: *Ἔστω οὖν καὶ η-
φάλιος, σάφρων, κόσμος, εὐστα-
θής*. Nescire se profitetur Phry-
nichus, [p. 282 ed. Lobeck.]
qui post Ignatium scripsit, unde
εὐστάθεια et *εὐσταθῆς* in Graecam
linguam irrepserint; et eam rem
consideratione dignam existi-
mavit. Nos igitur paullo con-
sideremus. *Εὐσταθὲς* quidem de
constitutione corporis usurpa-

bant Epicurei: de qua Orig.
contra Cels. iii p. 159, [ed.
Spencer. i p. 500 ed. Ben.] *τὸ*
τῆς σαρκὸς εὐσταθὲς κατάστημα.
De animo potius accipitur, et
de constanti et immoto ejus
tenore, et stabili, placido, et
quieto statu. Appianus in Syr.
p. 66, *τῆς πολιτείας οὐδὲν βέ-
βαιον, οὐδὲ εὐσταθὲς ἐχούσης*. [ed.
Steph. Paris. 1551.] Orig. con-
tra Cels. p. 128, 56, [ed. Spen-
cer. i 466 ed. Ben.] et 152, 35.
[ib. p. 492 ed. Ben.] *εὐσταθεῖν-
τας* apud Hermam, p. 48. [ap.
Coteler. Patt. Ap. 1672, Man-
dat. v 2] Orig. in Johann. ποι-
μαίνόμενοι ὑπὸ Χριστοῦ διὰ τὸ
σφῶν αὐτῶν . . . *πρᾶον μὲν καὶ*
εὐσταθῆς. 30 B, [ed. Huet. iv
p. 32 ed. Ben.] et contra Cel-
sum, 50, [ed. Spencer. i 380
ed. Ben.] *εὐσταθὲς καὶ πρᾶον*.
Joseph. 739 29. [ed. Basil.
Bell. Jud. ii xiv 5] Cyril. Ca-
tech. Saepe utitur Philo *τὸ*
ἐπιεικὲς καὶ τὸ εὐσταθὲς. PEAR-
SON. Bunsenius mallet *εὐστα-
θὲς*. Merxio si audias, lectio-
nem veram servavit Interpo-
lator: *ἅπερ οὐδὲ πράσσεις*. *Εὐ-
στάθει*. adstipulantibus Syro et
Armenio.

8. *Πικρότερον*] Pearsonus de
confertis et plenis, non de cre-
bris conventibus exponit. At

σθωσαν· ἐξ ὀνόματος πάντας ζῆται· δούλους καὶ δούλας μὴ ὑπερηφάνει· ἀλλὰ μὴδὲ αὐτοὶ φυσιοῦσθωσαν, ἀλλ' εἰς δόξαν Θεοῦ πλέον δουλευέτωσαν, ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ Θεοῦ τύχωσιν· μὴ ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινου ἐλευθεροῦσθαι, ἵνα μὴ 5 δούλοι εὐρεθῶσιν ἐπιθυμίας.

Quid conjugibus, caelibibus, sponsis sit

Ε'. Τὰς κακοτεχνίας φεύγε, μᾶλλον δὲ περὶ τούτων ὁμιλίαν ποιοῦ. Ταῖς ἀδελφαῖς μου προσλάλει,

conf. Ep. ad Eph. § 13. Versio Curetoniana, *Let there be frequent assemblies.*

ih. συναγαγεῖν] De sacris Christianorum conventibus, sicut apud S. Jacob. ii 2. Nondum enim Fideles nomen συνάξεως adhibebant, ut se a Judaeis distinguarent.

1. ἐξ ὀνόματος] Conf. infra § 8, et ad Eph. § 20. In hac clausula emphasin sibi vindicat vox πάντας, quod monstrant sequentia δούλους κ. τ. λ. hoc scilicet sensu: Ne infimi quidem e fratribus Christianis sunt praetermittendi: universos nominatim ad congressus sacros convoca. Dodwellus, Dissert. Cypr. v § 19, de matricula Ecclesiae intelligit, ut idem hic valeat ἐξ ὀνόματος quod alibi κατ' ἄνδρα.

ib. δούλους] Totam hanc sententiam ipsissimis verbis exscripsit auctor incertus in libro, qui exstat in Biblioth. Medicea, scamno vi num. 4, cui titulus est *Expositio Praeceptorum Christi*, qui sic habet, fol. 18, Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου πρὸς Πολύκαρπον ἐπίσκοπον Σμύρνης. Δούλους καὶ δούλας &c. usque ad ἐπιθυμίας. PEARSON. Hefelius conferri jubet Nean-

drum, *Kirchengeschichte*, i 456, sc. 299 vers. Anglican. H. J. Rose.

2. μὴ ὑπερηφάνει] Petermannus, *Servos et ancillas doceas non contemnere dominos. Idem illi (domini) ne contemnant eos.*

4. μὴ ἐράτωσαν κ. τ. λ.] Antonius, Melissae ii 23, [p. 98 ed. Tigur.] Οἱ δούλοι μὴ ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινου ἐλευθεροῦσθαι, ἀλλ' εἰς δόξαν Θεοῦ πλέον δουλευέτωσαν, ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ Θεοῦ τύχωσιν· ultimis verbis hujus periochae omissis, aliisque inversis; quod citantibus frequenti usu venit. ἐράτωσαν, *desiderent*: uti hic quoque praeter Antonium habet Antiochus; et recte quidem. Interpolator, αἰρέτωσαν, *eligant*: quum hoc non esset in illorum potestate. SMITH. Haec sententia eodem modo profertur per Damascenum, cap. περὶ δούλων χρηστών. [Lit. δ Tit. 34, ii p. 778 ed. Le Quien.] . . . ἀλλ' εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ τὸ πλέον δουλευέτωσαν. COTEL.

5. ἀπὸ τοῦ κοινου] An a communi sorte servorum? An a communitate, cui addicti erant? alii enim civitatis servi, alii privatorum. An a communibus

fiant : ex nomine omnes quaere. Servos et ancillas ne despicias : sed neque ipsi inflentur ; sed in gloriam Dei plus serviant, ut meliori libertate a Deo potiantur. Non desiderent a communi liberi fieri ; ne servi inveniantur concupiscentiae.

1 Cor. vii 22.

n ut non
C. C.

V. Malas artes fuge : magis autem de his hominibus fac. Sorores meas alloquere, diligere Domini.

o omeliam
C. C.

sumtibus sive publico aerario Christianorum ? SMITH. Κοινός Hesychio est δεσπότης. Κοινόν commune Christianorum, seu Ecclesiam, significat in Luciani Peregrino, [§ 13] et Euseb. H. E. ii 1. Τὰ κοινά vero de publica pecunia dici monent Lexicographi, atque ea significatione accipi potest in illustri Eusebii loco, de Vita Constantini, i 14. Primae interpretationi nonnihil favet Brunneri Editio, dum pro κοινού exhibet Κυρίον. Nec ei officit Apostoli effatum, 1 Cor. vii 21, quamvis aliter videatur Usserio. Chrysostomus quippe ad eum textum, [Hom. 19 in Ep. i ad Cor. Opp. x p. 164 ed. Ben.] et Serm. 5 in Genesisim, [§ 1, iv p. 666 ed. Ben.] Theodoretus, [tom. iii P. i p. 207 ed. Schulze.] alique, μᾶλλον χρῆσαι exponunt, *permane in servitute*. COTEL. Τὸ κοινὸν τῶν Ἰώνων legimus ap. Herod. v 109, ubi videndus Wesselingius ; τὸ κοινὸν τῶν Σαμίων, vi 14 ; τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρύνων, ap. Xenophon. Hell. iv vi 4, τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμονίων. vi i 2 ; ἀπὸ τοῦ κοινού τῶν Σκυθῶν, ap. Lucian. Tox. § 49. Vide notata ad Polyc. Mart. § 12. Ita Cicero dixit, 'Commune Milyadum.' in Verr. i 38. 'Commune Siciliae.' ib. ii 63.

VOL. II.

Armenius, a communi servitute.

Recte, ni fallor, Curetonus, the *common property* ; Bunsen. *aus dem Gemeindestock*. Sic intelligendum esse persuadet Origenes in S. Matt. tom. xv § 15 extr. διὰ τοῦ παρέχειν ἐκ τοῦ κοινού αὐτοῖς τὰ ἐφόδια. Captivorum redemptio semper in Ecclesia inter primaria charitatis officia reputata fuit, uti docet Fellus in notis ad Cyprian. Ep. lxii p. 147. Vide Clem. Rom. § 55.

6. ἐπιθυμίας.] Libb. impr. Vossium secuti, τῆς ἐπιθυμίας. Codd. articulum non habent.

7. κακοτεχνίας] Cf. ad Philad. § 6 ; ib. § 2 φεύγετε τὰς κακοδιδασκαλίας. *Haeresees* intelligunt Ruchat. et Hefelius ; *hujus saeculi artificia* Dresselius ; *Artes magicas* Hilgenfeldius, quo sensu ap. Euseb. Vit. Const. iii 66. Rectius Curetonus, *evil arts*, p. 228, i. e. *improper means of gaining a livelihood*. Mirum in modum refinxit Bunsenius, τὰς κακοτέχνους, *gefalleusichtige Weiber, Koketten*. Vocem κακοτεχνία in Lex. Technol. Graec. Rhet. Ernestius exponit, affectum atque intempestivum artis et concinnitatis studium, quale se exserit in cumulandis antithesibus, similibusque figuris.

8. ὁμιλίαν ποιού.] *De hisce malis artibus orationes fre-*

G g

inculcandum.

ἀγαπᾶν τὸν Κύριον, καὶ τοῖς συμβίοις ἀρκεῖσθαι σαρκὶ καὶ πνεύματι. Ὅμοίως καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου παράγγελλε ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγαπᾶν τὰς συμβίους, ὥς ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν. Εἴ τις δύναται ἐν ἀγνείᾳ μένειν εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου τῆς 5

quentes coram populo fac habeantur. Codd. MSS. lectionem, quam tuetur Int. Vet. cum Pearsono, retinui. Nunc addere licet versionem Curetonianam: *but rather discourse respecting them.* Petermannus monet Armenium, neglecta interpunctione Syr. reddidisse, *magis etiam loquere cum sororibus meis propter has.* Vossius, Cotel. Smith. Hornemannus sequuntur Interpolatorem, ὁμολίαν μὴ ποιῶν: quomodo hunc locum interpretantur Wakius, Ruchat. Wocher. Chevallier. Bunsenius. Hefelius, qui in Edd. prima et secunda particulam negativam exhibuerat, in tertia demum partibus nostris sese miscuit. Cum Arndtio autem Duesterdieckius contendit 'ad anteriora' non ad priora spectare orationem hanc περὶ τούτων. *Malas* 'artes fuge quae ecclesiam non aedificent; hasce potius res inculca. Simili modo Paulus, postea quidem quam de fide ac pietate Christiana explicuit, monet Timotheum suum παράγγελλε ταῦτα καὶ διδάσκε. Cf. I iv 11, v 7, vi 12. Ignatius vero prius hortatur Polycarpum, μᾶλλον δὲ κ. τ. λ. quam quae illum Ecclesiae inculcare jubeat exposuerit. Quocum conferas I Tim. vi 17, Tit. ii 1, 15, pp. 85, 86.

I. τὸν Κύριον,] Cureton. ἐν τῇ Κυρίῳ.

ib. τοῖς συμβίοις] *Viris, maritis. ὁ σύμβιος maritus, ἡ σύμβιος uxor.* Gruter. 1068 1, [780, 4, 6.] Reines. 906, 929, Dionysius Alex. ap. Euseb. H. E. vi 42 de Chaeremone Episcopo Nili, Οἶστος. εἰς τὸ Ἀράβιον ὄρος δμα τῇ συμβίῳ φυγών, οὐκ ἀπαε-λήλυθεν. Unde συμβίωσις, *mariti et uxoris in vita consuetudo.* Clem. Alex. 178 A, 423 A. [ed. Sylburg. Paedag. ii 8, p. 208 ed. Potter. Strom. ii § 23, p. 505.] PEARSON. Nimia subtilitate haec ita distinxit F. J. A. Junius, ut ἀδελφαὶ intelligerentur, *uxores religioni Christianae addictae, et σύμβιοι, mariti Christianam religionem non profitentes; uti mox ἀδελφοί, mariti Christiani, et αἱ σύμβιοι, mulieres gentilium uxoribus adscriptae.* Epiph. Theol. p. 45, Lugd. Bat. 1833.

ib. ἀρκεῖσθαι] Vet. Int. male. Potius, *acquiescere, contentas esse.* Luc iii 14, I Tim. vi 8, Hebr. xiii 5. Orig. in Cels. p. 116, [ed. Spencer. iii § 9, i p. 453 ed. Ben.] τῇ χρειᾷ μόνῃ ἀρκουμένοις ad finem operis, Εἰ ἂν ἔχοι ἀρκεῖσθαι ἡμᾶς τοῖς ὀκτὼ πρὸς τὸν λόγον αὐτοῦ ὑπαγορευθεῖσι βιβλίοις. p. 166. [ib. iv § 9, i 507 ed. Ben.] de Christo, τούτου μᾶλλον ἀρκεσθῆναι τῷ αὐτὸς ἔφα, ἢ ἄλλου οὐνωσοῦν. Epiph. Male illic interpre. Epiph. 452, 8 [ed. Basil. i 107 i C ed. Petav.] αἰρησάμενοι σπέρμασιν ἀρ-

num, et viris sufficere carne et spiritu. Similiter et^p fratribus meis annuncia, in nomine Jesu Christi, diligere uxores^q, ut Dominus Ecclesiam. Si quis potest in castitate manere, in honorem carnis Domini, in ingloriatione Domini maneat.

^p et deest C. C.
^q annuntia diligere uxores in nomine J. C. C. C.
Eph. v 25.

κείσθαι ἢ τραπέζῃ καὶ βρώμασι. n. 14, [ib. p. 1072 A.] ἀρκείσθαι τῷ λόγῳ κηρύττειν. in Ancorato, c. 106, [ii p. 107 B.] ἐρώσης μὲν καὶ μὴ ἀρκουμένης τοῖς ἔξωθεν ἀνδράσι. Sic Irenaeus dixit Valentinianos *nulla apolytrosis sensibilis usus esse*, καὶ ἀρκείσθαι αὐτοῖς τῇ τῶν ὁλῶν ἐπιγνώσει. Int. Vet. et *sufficere iis universorum agnitionem*: potius, *contentos esse*. I xviii. [xxi 4 p. 96 ed. Mass.] Alexander ap. Joseph. Bell. Jud. II. [vii 4.] Ἀπέχρησσι δὲ κατὰ Λιβύην γάμος· σὺ δὲ οὐκ ἀρκουθεῖσα τοῦτω, κ. τ. λ. PEARSON. ἀρκείσθαι praebebat Cod. Laur., non ἀρκείν quod post Aldrichium dedit Russellius; quod Marklandus ad marginem exemplaris Routhiani ita correxit, “ἀρέσκειν. I Cor. vii 34.” Cf. Clem. Rom. § 2, τοῖς ἐφοδίοις τοῦ Θεοῦ ἀρκούμενοι.

2. σαρκὶ καὶ πνεύματι.] Ut non carnaliter tantum, sed neque animo concupiscant alios viros, ut recte Is. Vossius. PEARSON. Versio Curetoniana: *and that their husbands be sufficient for them in flesh and in spirit.*

3. τὰς συμβίους,] Has voces in contextu male omisit Vossius; in notis autem ex veteri versione legendas iussit.

5. ἐν ἀγνείᾳ] Hanc vocem hic stricte accipit pro castitate quae in coelibatu est, et distincta ab

ea quae est in conjugio, celebrata ab Apostolo, Heb. xiii 4, Tit. ii 5, I Pet. iii 1—7; a Paphnutio in Synodo Nicaena; [Socrat. H. E. i, 11.] ab Augustino de S. Virginitate, § 12; ab aliis. Refutatur ex hoc loco error et praxis Romanensium, qui non permittunt matrimonium iis qui coelibatum voverunt. Damnat Ignatius eam virginitatem quae cum καυχῆσαι conjuncta est. VEDELIUS. Conf. Clem. Rom. i § 38. Smithus ita explicare conatur, *in honorem Christi incarnati, qui humanam naturam sanctificavit*. Bunsenius, ἐν ἀγνείᾳ μένειν τῆς σαρκὸς εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου. Optimum mihi quidem videtur transpositionem cum Vossio suspicari, atque ita totum locum refigere; Εἰς τὴν δύναται ἐν ἀγνείᾳ τῆς σαρκὸς μένειν εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου. Cf. I Cor. vii 9.

ib. τοῦ Κυρίου τῆς σαρκὸς,] Haec Cod. utriusque lectio, si vera est, spectare videtur I Cor. vi 13. Cotelier. ex Int. Vet. et Interpol. reponit εἰς τιμὴν τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου, quemadmodum Syrus quoque et Armenius interpretantur. Eandem verborum seriem exhibet Antiochus, Hom. 21, Μέγα οὖν ἐστὶν ἐν ἀγνείᾳ μένειν εἰς τὴν τιμὴν τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου ἐν ἀκαυχῆσίᾳ· εἰς γὰρ καυχῆσθαι, ἀπώλετο.

σαρκὸς, ἐν ἀκαυχησίᾳ μενέτω· ἐὰν καυχῆσθαι, ἀπώλετο· καὶ ἐὰν γνωσθῇ πλέον τοῦ ἐπισκόπου, ἔφθαρται. Πρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι καὶ ταῖς γαμουμέναις, μετὰ γνώμης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἔνωσιν ποιῆσθαι, ἵνα ὁ γάμος ᾗ κατὰ Θεόν, καὶ μὴ κατ' 5 ἐπιθυμίαν. Πάντα εἰς τιμὴν Θεοῦ γινέσθω.

Episcopo,
Presbyteris
et Diaconis hono-

5. Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε, ἵνα καὶ ὁ Θεὸς ὑμῶν.
'Αντίψυχον ἐγὼ τῶν ὑποτασσομένων τῷ ἐπισκόπῳ,

1. ἐν ἀκαυχησίᾳ] Vet. Int. in *ingloriatione*. Qui in *gloriatione* legebant, addiderunt *Domini*. PEARSON. Similem errorem habes infra § 7.

2. ἐὰν γνωσθῇ πλέον] *Si quis*, inani δοκῆσισοφία elatus, aut ex morum castitatisque ostentatione se magis aequo spectandum cognoscendumque velit, ut in aliorum opinione Episcopo praeferatur, ille omni sano iudicio vacuus est. SMITH. *Si quis*, sibi γνώσιν arrogans, Episcopum ut minus scientem contempserit, Hammond. c. Blondell. Diss. i § 12, *Wer sich über dem Bischofe erhaben dünkt ist verloren*, Gieselerus, *über die Entstehung der Schriftlichen Evangelien*. p. 169, quem sequuntur Netzius et Duesterdieckius. Ego quidem sic intelligo, *if he, being endued with the grace of continence, glory over the married Bishop*, &c. Interpolator, ἐὰν γνωσθῇ πλὴν τοῦ ἐπισκόπου, *si idipsum* (votum coelibatus) *statuatur sine Episcopo, corruptum est*. Versio Curetoniana: *if he become known apart from the Bishop, he has corrupted himself*. Interpolatoris lectionem πλὴν, a Syr. et Armen. confirmatam,

admiserunt Cureton. et Petermannus. Lipsius quoque, p. 35 *Disquis. de Clem. Rom.* ita explicat: 'Episcopi erat examinare num continentiae donum divinitus concessum, an vero etiam ob nimiam honoris cupiditatem fictum esset simulumque.' Bene autem monet Merxius, πλέον eodem modo poni in Ep. ad Magn. § 10.

3. ἔφθαρται.] Cf. Concil. Gangr. circ. A. D. 325, Can. 4, *Εἰ τις τῶν παρθενεύόντων διὰ τὸν Κύριον, καταπαίροιο τῶν γεγαμηκότων, ἀνάθεμα ἔστω*.

ib. Πρέπει δὲ] Nuptiae sc. in Ecclesia fiebant, et benedictio sacerdotalis solenniter impertita nuptiis, hoc saeculo secundo. Clem. Alex. *Paedag.* iii 11, p. 248 B, [ed. Sylburg.] τίνα γὰρ ὁ πρεσβύτερος ἐπιτίθῃσι χεῖρα; τίνα δὲ εὐλογῇ; οὐ τὴν γυναῖκα τὴν κεκοσμημένην, ἀλλὰ τὰς ἁλλοτρίας τρίχας. Tertull. ad Ux. ii cap. ult. et de Pudic. cap. 4. Ex his omnibus 'haud evinci potest'—inquit Seldenus, ['contractui nuptiali aut necessario aut ex more ministerium sacrum interfuisse, aut quid aliud ad ipsas nuptias attinens praestitisse.] Uxor. Hebr. ii 28, qui hic confutan-

Si gloriatur, perditur : et si videri velit plus Episcopo, corruptus est. Decet autem ducentes et ductas, cum sententia Episcopi unionem facere ; ut sit secundum Dominum, et non secundum concupiscentiam. Omnia in honorem Dei fiant.

1 Cor. x 31.

VI. Episcopo attendite, ut et Deus vobis. Unanimis ego cum subjectis Episcopo, Presbyteris,

duc. PEARSON. Vid. Bingham. Orig. Sacr. XXII ii 2, iv 1 ; et Neandrum, *K. G.* i 487, in versione H. J. Rose, 319.

ib. γαμουμένας,] γαμούσας Interpolator, minus recte. γαμῖν, uxorem ducere ; γαμῖσθαι, nubere.

5. κατὰ Θεόν.] Interpol. κατὰ Κύριον, forsitan ut melius cum Apostoli verbis congrueret, 1 Cor. vii 39, μόνον ἐν Κυρίῳ.

ib. κατ' ἐπιθυμίαν.] κατ' ἀσχηρὰν ἐπιθυμίαν. Antonius in Melissa, i 14.

7. τῷ ἐπισκόπῳ—σχέιν ἐν Θεῷ.] Notandum est Syrum hunc locum de obedientia Episcopo praestanda, ne verbo quidem imminutum, exhibere.

ib. προσέχετε.] Hic est locus, [usque ad ἐν τῇ ἀναστάσει ὑμῶν παθητήν. § 7] quo maxime evertere conati sunt quidam [Schultet. Vedel. Usser.] hujus Epistolae auctoritatem. Quid enim, inquiunt, itane sui oblitus fuit Ignatius, ut nesciret, se ad Episcopum scribere ? Non certe : ipsi videntur obliti esse praecedentium verborum, qui haec carpunt. Supra enim dixit Ignatius, προσάλλει, παράγγελλε, &c. Non itaque Polycarpo scribit, ut Episcopo obediat ; sed rogat eum, ut hortetur Smyrnaeos haec facere. Quorsum enim alias omnia ista, quae sequun-

tur, συγκομιᾷτε, συντρέχετε, ἀπέσχετε, &c. quae non uni dicuntur ? Apparet ergo, esse fictionem personae Polycarpi, Smyrnaeos hortantis. VOSSIUS. Quia ad Smyrnae Episcopum destinata Epistola ex more antiquo legenda etiam erat Smyrnensibus, ideo S. Martyr intermiscet praecepta ad populum, exemplo Apostoli, qui in 1 ad Tim. multa praecipit omnibus Reipublicae Christianae ordinibus ; atque sicut hic, [iv 12] *Nemo adolescentiam tuam contemnat* ; et Tit. ii 15 *Nemo te contemnat*. COTEL. Sic B. Paulus, ad Philipp. iv 3, Episcopo sive Ecclesiae Philippensis fratri alicui eximio seorsim scribit. Smithus conferri jubet personarum imitationes quas legimus Apoc. ii 10. Kistius censet hanc Epistolam potius inscribendam esse, *ad Polycarpum et Presbyterium*. Argumentis contra hujus capitis sinceritatem allatis, respondet Arndtius, *Studien u. Krit.* 1839, pp. 145-147.

ib. ὑμῖν.] Ita Cod. Laur. Salvinii apographum fraudi fuit Aldrichio, apud quem ἡμῖν legitur.

8. Ἀιτίψυχον] Cf. Int. Vet. Ep. ad Eph. § 21. Apud Antioch. Hom. 124 errore manifesto legimus, τῷ ὑποτασσομένῳ

rem prae-
standum :
unitatem,
aliaque of-
ficia com-
mendat.

πρεσβυτέροις, διακόνοις· καὶ μετ' αὐτῶν μοι τὸ μέρος
γένοιτο σχεῖν ἐν Θεῷ. Συγκοπιᾶτε ἀλλήλοις, συν-
αθλείτε, συντρέχετε, συμπάσχετε, συγκοιμᾶσθε, συν-
εγείρεσθε, ὡς Θεοῦ οἰκονόμοι, καὶ πάρεδροι, καὶ
ὑπηρέται. Ἀρέσκετε ᾧ στρατεύεσθε, ἀφ' οὗ καὶ τὰ 5
ὀφώνια κομίζεσθε. Μήτις ὑμῶν δεσέρτωρ εὐρεθῇ.
Τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὄπλα, ἡ πίστις ὡς

*recreor in Episcopo, qui mihi
subrogatus est*; de qua Til-
manni versione cautum videas
a Pearsono, Vindic. i p. 16.
Kistius suspicatur voces πρε-
σβυτέροις, διακόνοις e loco suo
motas fuisse, veramque lectio-
nem esse ὑμῖν πρεσβυτέροις, δια-
κόνοις. Ἀντίψυχον ἐγὼ τῶν ὑπο-
τασσομένων τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ μετ'
αὐτῶν κ. τ. λ. Quam emenda-
tionem si non admittas, mavult
vir doctus Ἀντίψυχον ἐγὼ τῶν
ὑποτασσομένων τῷ ἐπισκόπῳ πρε-
σβυτέρων, διακόνων ... Dissert. de
Potestatis Episcopalis Origine,
cujus versionem Germanicam
praestat Illgenii *Zeitschrift für
die Historische Theologie*. Tom.
ii P. 2 p. 47 sq. Ap. Dama-
scen. S. Parall. ii 779 ed. Le
Quien. Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε,
ἵνα καὶ ὑμῖν ὁ Θεός. Ἐγὼ ἀντί-
ψυχον τῶν ὑποτασσομένων ἐπισκό-
πῳ, πρεσβυτερίῳ, διακόνοις· μετ'
αὐτῶν μοι τὸ μέρος γένοιτο ἐν
Θεῷ.

1. πρεσβυτέροις,] Apud Inter-
pol. quoque, ὑποτασσομένων ἐπι-
σκόπῳ, πρεσβυτερίῳ, διακόνοις.

2. Συγκοπιᾶτε] Alloquitur E-
piscopum, Presbyteros, et Dia-
conos; οἱ κοπιῶντες ἐν τῷ λόγῳ.
II Tim. ii 6. PEARSON. Non
sunt haec ad litteram exigenda;
et perversi ad rixosi ingenii est
ita rigide interpretari, quae

metaphorarum, quas vel pueri
norunt, ope, plana et manifesta
sunt. *Omnia facite concorditer.*
SMITH. Cf. S. Paul. ad
Phil. i 27, μὴ ψυχῇ συναθλοῦν-
τες τῇ πίστει τοῦ Εὐαγγελίου. Pro
συναθλείτε Cod. uterque συναθ-
λήτε, quemadmodum in Ep. ad
Eph. § 19 καθηρήτο, ad Trall.
§ 5 εἰ δὴ pro ἤδη.

3. συγκοιμᾶσθε, συνεγείρεσθε,]
Ruchatus Smitho adstipulatur,
atque has locutiones proverbial-
es fuisse perhibet. Rectius,
ut mihi quidem videtur, Wo-
cherus, qui adlusionem latere
suspiciatur ad mortem et resur-
rectionem. Alium interpun-
gendi modum exhibet Versio
Syriaca: *rise together. As stew-
ards of God, and His domestics
and ministers*, Cureton. p. 228,
quem non sequitur Graeci textus
distributio, p. 111. Arme-
nius, vocibus συναθλείτε, συντρέ-
χετε omissis, *sicut procuratores
Dei, et domestici et ministri
ejus*.

4. καὶ πάρεδροι,] Hanc copu-
lam praetermisit Salvinus. A
Pearsono haec ita distinguun-
tur, ut οἰκονόμοι sint Episcopi,
πάρεδροι Presbyteri, ὑπηρέται Dia-
coni. D. Paulus ad Tit. i 7,
Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνεγκλητὸν
εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον. Bunse-
nius conferri jubet I Pet. iv 10,

Diaconis : ut cum ipsis mihi pars^r fiat capere in^r ^{pars mihi}
 Deo. Collaborate adinvicem, concertate, concur-
 rite, compatimini, cordermite, cōsurgite, ut Dei
 dispensatores et assessores^s et ministri. Placete^s ^{assessores}
 cui militatis ; a quo et stipendia fertis. Nullus^s ^{C. C.}
 vestrum otiosus inveniatur. Baptisma vestrum
 maneat ut scutum, fides ut galea, charitas^t ut^t ^{caritas}
^{C. C.}

καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος
 Θεοῦ.

5. τὰ ὀψώνια] Et ex hoc, et
 ex sequentibus locis, voluerunt
 ostendere viri docti., Epistolam
 hanc non esse Ignatii, vel sal-
 tem hanc partem ; quod in ea
 tot Latina vocabula occurre-
 rent. Nam, inquit, itane ru-
 dis fuit Ignatius linguae Grae-
 cae, ut nesciret, quid *deposi-*
tum, quid *accipere*, quid *deser-*
torem, sermo Graecus vocet ?
 Fefellit, ut puto, viros doctissi-
 mos iudicium suum. Omnia
 enim haec verba desumta sunt
 ex militia, et jure Romano ; ne-
 que Graecis minus nota, quam
 Romanis ; immo etiam vernacu-
 lis notiora. Quis est, qui ne-
 sciat omnia militaria vocabula
 etiam apud Graecos obtinuisse ?
 Hoc qui ignorat, nunquam
 Tactics legit ; e quibus dis-
 cere est, non tantum officia,
 partes exercitus, militum exer-
 citia, similiaque, sed etiam leges
 militares Latine fuisse scriptas
 et recitatas. Eadem quoque
 est ratio in jure Graeco-Ro-
 mano, cujus innumera vocabula,
 una cum imperio, in Graeciam
 fuere translata. Hoc nos ne-
 scire non patiuntur veterum
 Jurisconsultorum libri. In
 Actis Smyrnaeae Ecclesiae de
 Polycarpo, habes κομφέκτωρ, et
 sexcenta alibi id genus, etiam

in libris Novi Foederis. VOS-
 SIUS. Ὁψώνια κομίζεσθαι idem
 quod S. Paulo λαβεῖν ὀψώνιον
 II Cor. xi 8. [Rom. vi 23, I Cor.
 ix 7, S. Luc. iii 14.] PEARSON.
 Similis imago est apud Clem.
 Rom. i § 21 λειποτακτεῖν, § 28
 αὐτομολοῦντων.

6. κομίζεσθε.] Syrus, *placete*
ei et militate pro eo, ut stipen-
dia ab eo accipiatis. Legis-
 se videtur cum Interpolatore κομι-
 σεσθε. HEFELIUS.

ib. δεσέρτωρ] Perquam ele-
 ganter δεσέρτωρ et μενέτω op-
 ponuntur ; nec inscite subjun-
 gitur δεπόσιτα, cui voci respon-
 det nomen ἀκεπτα. COTEL.
 Armenius, *Et ne quis rebellis*
inveniatur. Haec cum Graeco
 magis quam cum Syriaco Textu
 conveniunt. PETERMAN.
 Versio Curetoniana, *Let none*
of you rebel. Miratur Vossius
 quid Int. Vet. in mentem ve-
 nerit ut pro *desertore* substitu-
 eret *otiosum*. Cod. Laur. ad-
 huc exhibet vocem ἀργός mar-
 gini hoc modo adscriptam ; at-
 que hoc glossema inusitatoris
 δεσέρτωρ transtulit Int. Vet.

7. μενέτω] Nam desertores
 arma abiciebant. Vet. Int. *ut*
scutum, quasi ἀσπίς legisset, vel
 ὄπλον, et quia scuti postea men-
 tio nulla. Onomast. Vet. *Scu-*
tum, ὄπλον. Philox. Glossa,
Scutum, ἀσπίδα καὶ ὄπλον. Al-

περικεφαλαία, ἡ ἀγάπη ὡς δόρυ, ἡ ὑπομονὴ ὡς πανοπλία· τὰ δεπόσιτα ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν, ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν ἄξια κομίσσησθε. Μακροθυμήσατε οὖν μετ' ἀλλήλων ἐν πραότητι, ὡς ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ὁναίμην ὑμῶν διὰ παντός.

5

Legatum
in Syriam
mitti jubet,
qui Antio-
chenae Ec-
clesiae pa-
cem gratu-
letur.

Ζ'. Ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰρηνεύει, ὡς ἐδηλώθη μοι, διὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν, καὶ γὰρ εὐθυμότερος ἐγενόμην ἐν ἀμεριμνίᾳ Θεοῦ, εἰάν περ διὰ τοῦ παθεῖν Θεοῦ ἐπιτύχω, εἰς τὸ εὐρεθῆναι με ἐν τῇ ἀναστάσει ὑμῶν παθητήν. Πρέπει, 10

ludere videtur ad τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Rom. xiii 12. PEARSON. Armenius hic a Graeco non minus quam a Syr. Textu abit. Vertit ac si legisset, ἀλλ' ἡ πίστις ἐν ὑμῖν μετέω ὡς ὅπλα, καὶ ἡ ἐλπίς.... ἡ ὑπομονὴ ὡς ἀσπίς. PETERMAN.

1. περικεφαλαία,] Fides comparatur scuto apud S. Paulum, [Eph. vi 16] quod idem significat: quoniam utrumque inter τὰ σκεπαστὰ ὅπλα numerantur. PEARSON. Antioch. Hom. 104, Ἐνδυσώμεθα θώρακα τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ περικεφαλαίαν τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἀσπίδα τε καὶ δόρυ τὴν εἰς αὐτὸν ἀγάπην, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ τὰ λογία αὐτοῦ.

2. δεπόσιτα] Δεπόσιτον, παρακαθήκη, Glossae Juris. Τῆς οὐσίας ὑπὸ τοῦ φύσκου καταληφθείσης. Artemidorus, 237. [ed. Rigalt.] PEARSON. Quidquid vobis a Deo in vicem talenti committitur, illud in usus necessarios tum vestri tum aliorum impendendum est; ut debitum bonorum operum mercedem ex infinita Dei benignitate tandem in altera vita reportetis.

SMITH. δεπόσιτα habet Cod. uterque, permutatione literarum perquam familiari. e. g. § 4, ὑπερφάνει pro ὑπερηφάνει, ad Philad. § 6, κτίσονται pro κτήσονται. Ruchatus confert Sueton. Vit. Domitian. § 7, 'Geminari castra legionum prohibuit: nec plus quam mille nummos a quoquam ad signa deponi, quod L. Antonius, apud duarum legionum hiberna res novas moliena, fuduciam cepisse etiam ex depositorum summa videbatur.' Addas Vegetium, ii § 20, 'Pilud ab antiquis divinitus institutum est, ut ex donativo quod milites consequuntur, dimidia pars sequestraretur apud signa, et ibidem ipsis militibus servaretur.... Milites deinde qui sumtus suos scit apud signa depositos, de deserendo nihil cogitat, magis diligit signa.' Alio sensu Ecclesiae deposita, in Cornelii Epist. ad Cyprianum; sc. pecuniae viduarum et pupillorum sublevandorum gratia conservatae. Routh. Rel. Sacr. iii pp. 17, 35.

lancea, sustinentia ut omnis armatura. Deposita vestra, opera^u; ut accepta vestra digna feratis. ^{u Vestra deposita opera C. C.} Longanimiter ferite igitur vos adinvicem in mansuetudine, ut Deus vos. Fruar vobis semper.

VII. Quia Ecclesia quae in Antiochia Syriae pacem habet, ut ostensum est mihi, per orationem vestram, et ego laetior factus sum in sollicitudine Dei; siquidem, per pati, Deo potiar, in inveniri me in oratione vestri discipulum^{*}. Decet, Poly-^{* potiar invenire in me in oratione vestri discipulum. C. C.}

3. ἀκεντα] In rationum libris alterum caput est accepti, alterum expensi. Cic. pro Q. Rosc. Com. 2, 'in codice accepti et expensi'; de Amic. 16, 'ut par sit ratio acceptorum et datorum'; in Verr. Act. II i 36, 'expensa Chrysogono servo HS sexcenta millia, accepta pupillo Malleolo retulit.' ἵνα τὰ ἀκεντα ὑμῶν, ἄξια Θεοῦ κομισθῇ Interpol. *Let your treasures be your good works, that ye may receive the gift of God, as it is just.* Cureton.

ib. κομισθῇ.] Ita Cod. uterque. Libb. impr. κομίζῃ.

ib. Μακροθυμεῖτε] Damasceni Ecloga de Patientia: [ii p. 788 ed. Le Quien.] Μακροθυμεῖτε μετ' ἀλλήλων ἐν πραΰτητι, ὡς ὁ Θεὸς μετ' ὑμῶν διὰ παντός. COTEL. Legendum μετ' ὑμῶν, ut ap. Antonium. SMITH. Praepositionem quam Interpol. Syr. et Fragm. Damascen. Rupefucaldina agnoscunt, uncinis inclusam exhibent Hefel. Reithmayr. et Dresselius.

4. ὡς ὁ Θεὸς ὑμῶν.] Versio Petermanni, quasi Deus esset in mediis vobis. Cf. Phil. iv 5, ὁ Κύριος ἔγγυς.

5. Ὁραίμην ὑμῶν] Gaudeo in VOL. II.

vobis, Syr. et Armenius, interpretationis suae in § 1 immores.

6. Ἐπειδὴ] Ita Codd. Edd. cum Vossio, ἐπεὶ δέ. Vide supra Ep. ad Smyrn. § 11, ad Philad. § 10. Haec, usque ad εἰς δόξαν Χριστοῦ. p. 502 l. 5, non agnoscit Syrus ap. Cureton. p. 228.

7. ὡς ἐδηλώθη μοι,] Quum esset Troade, certior factus est, finem persecutioni Antiochiae per Trajanum impositum esse. De qua re dubitari non debet: nam a Johanne Antiocheno, Historico probato, apud Suidam, observatum est, ὅτι Τραιανὸς τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακωχὴν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχεν et tum subjungit Tiberiani historiam. Tiberiani autem relatio facta est ad Trajanum, quum esset Antiochiae, ut testatur Johannes Malala, [Lib. xi] Antiochenus et ipse. PEARSON. Petermannus, quomodo et scripserunt ad me.

8. ἐν ἀμεριμνίᾳ] Apud Int. Vet. sine dubio scriptum fuit, in insollicitudine; uti § 5, ἐν ἀκαυχῆσι, in ingloriatione.

10. ἐν τῇ ἀναστάσει] An legit Int. Vet. ἀνατάσει? ea enim vox

H h

Πολύκαρπε θεομακαριστότατε, συμβούλιον ἀγαγεῖν θεοπρεπέστατον, καὶ χειροτονῆσαί τινα ὃν ἀγαπητὸν λίαν ἔχετε καὶ ἄοκνον, ὃς δυνήσεται θεοδρόμος καλεῖσθαι· τοῦτον καταξιώσαι, ἵνα πορευθεῖς εἰς Συρίαν δοξάσῃ ὑμῶν τὴν ἄοκνον ἀγάπην εἰς δόξαν Χριστοῦ. 5 Χριστιανὸς ἑαυτοῦ ἐξουσίαν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ Θεῷ σχολάζει. Τοῦτο τὸ ἔργον Θεοῦ ἐστὶν καὶ ὑμῶν,

aliquoties male ἀνάστασις scribitur. Immo potius legit αἰτήσσει, ut apud Interpolatorem exstat. Sed Montacutii Codex, in resurrectione: quod verum est, et illud oratione abbreviatura est. PEARSON. Codd. confundunt ἀνάστασιν et ἀνάστασιν, ap. Euseb. H. E. ii 26. Cotelerius conjicit ἀναστήσει. Petermannus reponit ἐν τῇ αἰτήσει ex Interpolatore quem sequuti sunt Wakius, Ruchatus. Codd. lectionem interpretatus est Wocherus.

ib. παθητήν.] Quaere, an, ut a μαθεῖν μαθητής, ita a παθεῖν παθητής. PEARSON. Libb. impr. cum Vossio μαθητήν, 'uti Int. Vet. Armen. et Cod. Casan. Cod. Med. scripturam tuetur Netzius, mendam putat Dreselius.

ib. Πρέπει, κ. τ. λ.] Haec refert S. Polycarpus in Ep. ad Philipp. [§ 13] PEARSON.

1. Πολύκαρπε] Propter hoc caput, et consequens, scribit Eusebius, [H. E. iii 36] ab Ignatio Ecclesiam Antiochenam Polycarpo fuisse commendatam; idque postea in Catalogum suum retulit Hieronymus. Vide sis Jus Graeco-Romanum, p. 179, [tom. i ed. Freher.

Τραϊανὸς ἔτη ιθ', κ. τ. λ. ἐπὶ τούτου . . . . Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος τὴν ποίμνην Πολυκάρπου παρέθετο.] COTEL.

ib. θεομακαριστότατε.] Vet. Int. Deo beatissime. Hinc colligo hanc interpretationem factam fuisse ante A. D. 650, quando Scriptor quidam Martinum Pampam Deo-beatissimum vocat, p. 66 B. PEARSON. Fragm. Syr. ap. Cureton. p. 235, describing of the happiness which is of God. Armenius, beate.

ib. συμβούλιον] συμβούλιον ἐποίουον, S. Marc. iii 6. Cf. xv 1, Act. xxv 12.

2. χειροτονῆσαί] Cf. ad. Philad. § 10, ad Smyrn. § 11. Peregrinum, qui, ante martyrium Ignatii natus, post medium saeculi secundi flammis se dedit, sanctum Patrem de industria imitatum esse sentit Pearsonus, Vindic. i p. 5. Luciani narrationem, mirifice sane cum iis quae in Epistolis nostris leguntur convenientem, non veram esse historiam arbitratur Deusterdieckius, sed Actorum Ignatii parodiam acerbam, e. g. § 41, Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς διαπέμψαι αὐτόν, διαθήκας τινας, καὶ παραινήσεις, καὶ νόμους, καὶ τινας ἐπὶ

carpe Deo beatissime, concilium congregare Deo decentissimum, et ordinare aliquem quem dilectum valde habetis et^r impigrum, qui poterit Dei^r cursor vocari: et hunc dignificari, ut vadens^r in Syriam, glorificet vestram impigram charitatem in gloriam Dei. Christianus sui ipsius potestatem non habet, sed Deo vacat. Hoc opus Dei est et vestri, quoniam ipsi^a perfecti estis.^a

^r habetis
valde et
C.C.

^a ut vadat
in S. et glo-
rificet C.C.

^a qui ipsi
C.C.

τούτων πρεσβυτέρους τῶν ἐταίρων
ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους καὶ νε-
τεροδρόμους προσαναγορεύσας.

3. ὅς δυνήσεται] Ita Cod. uter-
que. ὡς post Vossium Libb.
impr.

ib. θεοδρόμος] Qui in Ep. ad Smyrnaeos [§ 11] vocatur θεο-
πρεσβύτερος. VOSSIUS. In Ep.
ad Philad. § 2, fideles omnes,
in spirituali stadio decurren-
tes, communi nomine θεοδρόμους
Ignatius appellaverat. Hic au-
tem id nominis sacro legato ad
Antiochenam Ecclesiam mit-
tendo speciatim est inditum, qui
θεοπρεσβυτέρης in Ep. ad Smyrn.
eam ob causam est nuncupatus.
Unde novum *Cursorum* in Ec-
clesia officium commentus est
Baronius, ad ann. Chr. 44, §§
88, 89. USSER. Christianum,
spectata probitate ac morum
suorum sanctitate Smyrnaeis
percarum, et ad communia coe-
tus negotia obeunda paratissi-
mum, intelligit Scriptor in
Act. Erud. Lips. 1731, p. 457.
Fragm. Syr. ap. Cureton. p.
235, *an ambassador of God*.
Armenius, *praecursores Dei*.
Minus feliciter Grotius, annot.
in Matt. x 2, et Phil. ii 25,
statuit θεοδρόμον Smyrnensem
pecunias ecclesiasticas ad An-
tiochenos detulisse. Cum Us-

ser. stant Pearsonus, Vindic. i
p. 6, Hammondus, Annot. in
Rom. xvi 7, et Dodwellus, Diss.
Cypr. vi 16, cui idem munus
fuisse videtur Ecclesiarum apo-
stolorum, II Cor. viii 23. atque
Epaphroditi, Phil. ii 25. De Ba-
ronii commento videsis Bing-
ham. Orig. Eccles. VIII vii 15,
et Fischerum, in libello de θεο-
δρόμοις, veteris Ecclesiae Le-
gatis. Coburgi 1718, § 8.

4. καταξιώσαι.] Ita dedi cum
Edd. omnibus, pro καταξιώ σε,
Cod. Laur. lectione, quam con-
textus recusat. ε et αι a libra-
rio nostro saepissime commu-
tantur; cujus oscitantiae ex-
emplum notabile exstat in Ep.
ad Magn. § 7, ubi in una e-
ademque periocha. pro πρᾶσσετε
.. φάινεσθαι, Cod. πρᾶσσεται ...
φάινεσθε. Fragn. Syr. *Let this
man be persuaded to go to Sy-
ria: and they shall praise your
love which is unwearied for the
glory of God*. Petermannus quo-
que pro Χριστοῦ exhibet Θεοῦ.

6. Θεῷ σχολάζει.] *is ready to
be subject to God*. ap. Syrum,
qui ex hoc cap. nil nisi hanc
unicam sententiam excerpit.
Cureton. p. 228. In Fragn.
p. 235, *is continually prepared
for God*. Armenius, *sed Deo
paratus est*.

ὅταν αὐτῷ ἀπαρτίσῃτε. Πιστεύω γὰρ τῇ χάριτι, ὅτι ἔτοιμοί ἐστε εἰς εὐποῦαν Θεῷ ἀνήκουσαν· εἰδὼς οὖν ὑμῶν τὸ σύντονον τῆς ἀληθείας, δι' ὀλίγων ὑμᾶς γραμμάτων παρεκάλεσα.

Vult ut Polycarpus vicinis Ecclesiis scribat, idem ut faciant.

Η'. Ἐπεὶ πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ἡδυνήθην ⁵ γράψαι διὰ τὸ ἐξαίφνης πλείν με ἀπὸ Τρωάδος εἰς Νεάπολιν, ὥς τὸ θέλημα προστάσσει, γράψεις ταῖς ἔμπροσθεν ἐκκλησίαις, ὥς Θεοῦ γνώμην κεκτημένος, εἰς τὸ καὶ αὐτοὺς τὸ αὐτὸ ποιῆσαι· οἱ μὲν δυνάμενοι πεζοὺς πέμψαι, οἱ δὲ ἐπιστολὰς διὰ τῶν ὑπὸ σου ¹⁰

1. αὐτῷ ἀπαρτίσῃτε.] Ita Cod. uterque, non αὐτό, uti in Libb. impr. Non erat igitur cur textum ita refingeret Pearsonus, οἱ αὐτοὶ ἀπαρτίσῃτε. Apud Int. Vet. ipsi, ni fallor, dativus est; et sensus loci, non uti Marklando visum, quando istud perficitis, sed potius, quando id illius gratia, in illius honorem perfeceritis.

ib. Πιστεύω γὰρ τῇ χάριτι, ὅτι] Transpone verba, ὅτι τῇ χάριτι, h. e. διὰ τῆς χάριτος. SMITH.

3. τὸ σύντονον] Proba est haec lectio, ut quidem puto. Interpres attamen videtur legisse τὸ σύντομον. [sicut et Interpol.] VOSSIUS. Legit Int. Vet. ut Interpol. Codd. Nydprucc. et Florent. σύντομον. Augustanus autem Codex, et Anglicanus, ut et Mediceus, recte habent σύντονον. Σύντονον· σφοδρόν, ισχυρόν, συνεχές. Suidas, τὸ εἰς τὰς πράξεις σύντονον. voc. Μάρτιος. Saepe σύντομον et σύντονον confunduntur in veteribus Scriptoribus: ut apud Suidam in Ἀλφειῷς, συντόμως τρέχει· sed verba sunt Symmachi ap. Scholia Aristoph. [Aves, 1121] συν-

τόμως τρέχει, ὥσει Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος. Σύντονον autem τῆς ἀληθείας, ut δοκον τῆς ἀγάπης. PEARSON. *Votre parfait attachement à la vérité*, Ruchatus. *Your earnest affection for the truth*, Wakius et Chevallier. Petermanno Armenius videtur legisse τὸ ἔτοιμον.

ib. δι' ὀλίγων γραμμάτων] *Brevibus literis*, hac nempe ad Polycarpum, et altera ad Smyrnaeos. PEARSON. An rectius *brevi epistola*, uti in Ep. ad Rom. § 8? Cf. 1 Pet. v 12, δι' ὀλίγων ἔγραψα. Hebr. xiii 22, διὰ βραχείων ἐπέστειλα.

5. Ἐπεὶ πάσαις] οὐν ex Interpolatore, intra uncinos inseruerunt Cotelier. et Russelius. Ἐπεὶ [οὐν] πάσαις κ. τ. λ. sine uncinis Hornemannus, margini apposuit Reithmayrus; ex Smithi mente, qui ut Graeca cum Int. Vet. congruerent omnino voluit.

ib. ἐκκλησίαις] Scripserat ad Ecclesiam Smyrnaeorum et Philadelphensium; ad alias autem scribere non potuit. Quare scribit privatim ad Polycarpum, ut ipse ejus loco ad alias scriberet. PEARSON.

Credo enim gratiae, quoniam parati^b estis ad^b qua parati C. C. beneficentiam Deo decentem. Sciens vestrum compendium veritatis, per paucas vos literas consolatus sum.

VIII. Quia igitur omnibus Ecclesiis non potui^c c non omnibus Ecc. p. scribere, propter repente navigare me a Troade^c C. C. in Neapolim, ut Voluntas praecipit: scribes aliis Ecclesiis, ut Dei sententiam possidens, idem et ipsos facere; hi^d quidem potentes pedites mittere, hi^d hui C. C. autem epistolas per a te missos^e, ut glorificeris^e epistolas a te missas C. C.

6. ἀπὸ Τρωάδος εἰς Νεάπολιν,] Ut S. Paulus, Act. xvi 11. PEARSON.

7. τὸ θέλημα] Mandatum Imperatoris Trajani. Sed dubito. SMITH. Cum Smitho stant Hefelius, et Wocherus, *wie der Wille (des Kaisers) gebietet*. Aliter Ruchatus, *par la volonté de mes Maîtres*. Et sic Chevallier. post Wakium, *so is the will of those to whom I am subject*. Potius, ut mihi quidem videtur, *Dei voluntas*. Θέλημα absolute ponitur Ep. ad Smyrn. § 11, ubi vide notata. Voces ὡς τὸ θέλημα προστάσει omittit Armenius.

ib. ταῖς ἐμπροσθεν ἐκκλησίαις,] Int. Vet. male; quid esset ἐμπροσθεν non intellexit. Redde, *prioribus seu anterioribus illis Ecclesiis*, quae in Asia versus Syriam jacebant, praeter Philadelphicos, ad quos ipse scribebat de eadem re. Ἐμπροσθεν tam de loco, Philipp. iii 14, quam de tempore, Esai. xliii 10. PEARSON. Ecclesiis quae inter Smyrnam et Antiochiam sitae sunt; quarum aliquot vicinae S. Ignatium, quum, relictis Syria, et longo isto Minoris

Asiae littore praeternavigato, Smyrnam appulisset, per Episcopos et Presbyteros suos inviserant. SMITH. Quaecunque sunt αἱ ἐμπρ. ἐκκλ. certe apparet inter eas fuisse Philippensem; geminae enim dicuntur Ecclesiae, tum Asiaticae (οἱ μὲν δυνάμενοι περὶ οὓς πᾶν), tum mari quodam interjecto ab Asia sejunctae, (οἱ δὲ ἐπιστολὰς κ. τ. λ.) inter quas erat Ecclesia Philippensis. Cf. Polycarp. ad Philipp. § 13. DUESTERDIECK. Pearsonum sequitur Routhius, Script. Eccles. Opusc. i p. 27. Vedelius interpretatur, *Ecclesiis ulterioribus*. Cotelerius, *scribes vicinis Ecclesiis*; cui adstipulantur Wakius, Ruchat. Hornemann. Wocher. Chevallier. et Hilgenfeldius qui confert Ep. ad Philad. § 10, αἱ ἔγγιστα ἐκκλησίαι.

8. ὡς Θεοῦ γνώμην κεκτημένος,] Smith. *utpote perspecto Dei consilio*. Cotel. *tantumquam qui sententiae Dei compos sis*. Wakius, *as being instructed in the will of God*. Ruchat. *comme sachant ce qui est agréable à Dieu*. Wocher. *so wirst du, der du den Sinn Gottes dir*

πεμπομένων, ἵνα δοξασθῇτε αἰωνίῳ ἔργῳ, ὡς ἄξιος ὢν.

Salutatio-
nes.

Ἀσπάζομαι πάντας ἐξ ὀνόματος, καὶ τὴν τοῦ Ἐπιτρόπου, σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων· ἀσπάζομαι Ἀτταλον τὸν ἀγαπητόν μου· ἀσπάζομαι 5 τὸν μέλλοντα καταξιῶσθαι τοῦ εἰς Συρίαν πορεύεσθαι· ἔσται ἡ χάρις μετ' αὐτοῦ διὰ παντός, καὶ τοῦ πέμποντος αὐτὸν Πολυκάρπου. Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς διὰ παντός ἐν Θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ εὐχομαι, ἐν ᾧ διαμείνητε ἐν ἐνότητι Θεοῦ καὶ ἐπισκοπῇ. Ἀσπάζο- 10

eigen gemacht hast. Cf. Ep. ad Eph. § 3.

1. ἵνα δοξασθῇτε αἰωνίῳ ἔργῳ, ὡς ἄξιος ὢν.] Ita haec distinguenda. Vetus enim Versio et novi Interpretes, male haec distinguendo, malum quoque efficere sensum. Frustra quoque fuere, qui locum hunc corrigere voluerunt. Locutio enim haec satis solemnis apud Graecos, neque ipsi Ignatio inusitata : ut qui, cum alibi, tum in initio Epist. ad Eph. dicat, τὸ πολυαγαπητόν σου ὄνομα δὲ κέκτησθε, κ. τ. λ. VOSSIUS. Smithus mallet *δοξασθῆς*, quod in textum admisit Reithmayr. Vide supra, p. 274 l. 1.

ib. αἰωνίῳ ἔργῳ.] Phrasis Oratoribus usitata. Hoc charitatis et benevolentiae Christianae officio longum duraturo, immo in aeternum celebrando. SMITH. Ruchatus, cui durior videtur haec locutio quam ut tolerari possit, reponit vel ἐν αἰνῷ ἔργῳ, vel αἰνεῖν ἔργῳ.

ib. ὡς ἄξιος ὢν.] Haec de S. Polycarpo intelligenda sunt, et non cum sequentibus conjungenda ; hoc enim non sinit S.

Martyris humilitas et modestia. SMITH. Armenius legisse videtur ὡς ἄξιοι ὄντες. PETERMAN. Dresselius refingit ὡς ἄξιον.

3. τὴν τοῦ Ἐπιτρόπου,] Fortasse illius maritus erat aut mortuus aut absens. SMITH. Epitropi *viduam*, intelligunt Markland. et Ruchatus ; *uxorem*, Coteler. Hornemann. Holsten. Hefel. Wocher. et Wakius.

4. σὺν ὅλῳ] Cod. Laur. exhibet *συνὸν*. Ap. Aldrich. perperam omittitur articulus τῷ.

5. ἀσπάζομαι — πορεύεσθαι.] Syrus, ut e capite antecedenti ita etiam e cap. 8, unicam tantum sententiam in versionem suam transtulit. Quae addit, *loco mei, sicut praecepi tibi*, in Graeco non exstant, neque in Cod. Med. neque ap. Interpol. Syrus haec e suis addidisse videtur. Praeterea Curetonus, absque ullis argumentis, omnia, quae in versione Syriaca non leguntur, a falsario quodam posteriorum saeculorum addita contendit. Sed haec capp. 7, 8 adeo omni op-

aeterno opere. Ut dignus existens, saluto^f omnes ex nomine; et eam quae Epitropi, cum domo tota ipsius et filiorum. Saluto Attalum & dilectum meum. Saluto futurum dignificari ad eundum in Syriam^h: erit gratia cum ipso semper, et mittente ipsum Polycarpoⁱ. Valere vos semper^k in Deo nostro Jesu Christo oro; in quo permaneat in

*f aeterno opere ut dignus existens. Saluto C. C.
 & Attalum C. C.
 h Syriam C. C.
 i ipso Polycarpo C. C.
 k Valetē semper vos C. C.*

pugnatione haereticorum, omni-que muneris episcopalis commendatione carent, ut causa, quod falsarius haec adjecerit, detegi non possit. Maxima porro injuria Curetonus affirmat, verba genuina, quae Syrus legerit, necnon narrationem Eusebii (Ignatium B. Polycarpo ecclesiam Antiochenam commendasse, H. E. iii 36,) falsario ad conficienda capp. 7, 8 ansam dedisse. Id nullo modo verisimile est. Curetonus denique et in eo erravit, quod capp. 7, 8 de electione novi Episcopi Antiochenorum verba fieri putet. Ignatius enim non de novo Episcopo, sed de legatis, a pluribus ecclesiis Antiochiam mittendis loquitur. HEFELIUS.

7. ἔσται ἡ χάρις] Ex versione antiqua, et vulgatis, ita legendum videtur: ut supra in contextu. Nisi forte Florentini Cod. lectio sit melior, [ἡ χάρις μετ' αὐτοῦ διὰ παντός ἐν Θεῷ ἡμῶν]. Supra enim dixit, concilium convocandum, ut statueretur quis in Syriam esset mittendus. Itaque penes Polycarpum solum non erat hujus rei arbitrium; quod tamen ex altera lectione consequi videtur. Sed sciendum, quod quamvis tales ab Ecclesiis et Presbyteriis ordinabantur, tamen ab Episcopis

missi dicerentur, vel quod ipsi essent primi Presbyterorum, vel quod talium decretorum essent executores. Ita Polycarpus de hac ipsa re loquens inquit, *ὅπερ ποιήσω, εἰν λάβω καιρὸν εὐθετον, εἴτε ἐγὼ, εἴτε ὃν πέμψω πρεσβεύοντα καὶ περὶ ὑμῶν.* [ad Philipp. § 13.] Quae verba adprime conveniunt cum Ignatianis. Quoniam enim quaedam Ecclesiae miserant Episcopos suos Antiochiam, ut adparet ex Ep. ad Philad. eo adhuc incertus erat Polycarpus, utrum ipse eo mittendus esset, an vero alius quispian Presbyter, sive Diaconus. VOSSIUS.

ib. καὶ τοῦ πέμποντος] Haec usque ad ὑμᾶς διὰ παντός in describendo praetermisit Vossius, ab homoioteleuto clausularum, uti videtur, deceptus.

9. Ἰησοῦ Χριστοῦ] MSS. ὦ χῡ. 10. ἐπισκοπῇ.] Sub cura et regimine unius Episcopi, nimirum vestri Polycarpi. Alloquitur jam universos istius urbis Christianos. Codd. Augustanus et Leicestrensis [Epp. Interpol.] habent ἐπισκόπου, et fortasse rectius. SMITH. Armenius legebat ἐπισκόπου, et sic Hefelius in ed. quarta. Kistius, und durch Ihn verharren in der Einheit Gottes, und unter der bischöflichen Aufsicht. Hor-

μαι Ἑλκην τὸ ποθητόν μου ὄνομα. Ἑρρωσθε ἐν
Κυρίῳ.

nemannus ἐπισκοπῇ in contextu
retinet, alteram autem lectio-
nem interpretatur, *uniti cum*
Deo et Antistite. Aliter prorsus
Wakius, *continue in the unity*

and protection of God. cum
quo faciunt Chevallierius, Ru-
chatus, et Wocherus.

1. Ἑλκην] Idem nomen oc-
currit in Ep. ad Smyrn. § 13,

unitate Dei et visitatione. Saluto Alken, desideratum mihi nomen. Valete in Domino.

ubi vide notata, necnon in Mart. Polyc. § 17. In Ep. ad Smyrn. eadem adjungit, τὸ ποθητόν μου ὄνομα. Neque stylo neque indoli Ignatii incongruum erat in hoc nomine ludere; ἀλκην sci-

licet, *robur, fortitudinem desiderabat* ad martyrium subeundum.

ib. Ἐπεσθε ἐν Κυρίῳ.] Subjicitur in Cod. MSto, ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΝ.

S. I G N A T I I

QUAE FERUNTUR

FRAGMENTA.

I.

Βούλεσθε μαθεῖν οἰά
 τις ἐφθέγγετο, ἅγιός τις
 πρὸ ἡμῶν τῆς διαδοχῆς
 5 τῶν ἀποστόλων γενόμε-
 νος, ὃς καὶ μαρτυρίου
 ἠξίωτο; Δεικνὺς τούτου
 τοῦ λόγου τὸ φορτικόν,
 τοιοῦτῳ ἐχρήσατο ὑπο-
 10 δείγματι. “Ὁν τρόπον ὁ
 “ περιθεὶς ἑαυτῷ ἄλουρ-
 “ γίδα βασιλικήν, ιδιώτης
 “ τυγχάνων, αὐτὸς τε καὶ
 “ οἱ αὐτῷ συνεργήσαντες
 15 “ ὥς τύραννοι ἀναιροῦν-
 “ ται· οὕτως,” ἔφη, “οἱ
 “ τῇ δεσποτικῇ ἀποφάσει
 “ χρυσάμενοι, καὶ ἀνά-
 “ θεμα τῆς ἐκκλησίας
 20 “ ποιήσαντες ἄνθρωπον,
 “ εἰς παντελῇ ὄλεθρον
 “ ἀπάγουσιν ἑαυτοὺς, τὴν
 “ ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ ἀφαρ-
 “ πάζοντες.”

- 25 Apud Chrysostom. Homil. de Anathemate, § 3, tom. i
 p. 693 C ed. Ben. Baronius, Ann. 382, § 52, censet
 Chrysostomum, memoriter loquentem, respexisse ad Ep. ad
 Smyrn. interpol. § 11, Εἰ γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐπεγεγρόμενος
 κ. τ. λ. Negat rennuitque Tillemontius, *Mémoires*, xi 364.
 30 In Baronii sententiam concedit Montfauconius. Ignatio
 haec verba diserte abjudicant Gallandius, Prolegom. p. lviii,
 et Bunsenius, *Ignatius und seiner Zeit*, p. 14.

I.

Vultis discere, quid
 dixerit vir quidam sanc-
 tus, qui ante nos et de
 successione Apostolorum
 fuit, ac martyrio
 dignatus est? Ut hujus
 verbi molestiam indi-
 caret, hoc usus exemplo
 est: “Quemadmodum
 “ si quis, privatus cum
 “ sit, regiam purpu-
 “ ream induerit, tum
 “ ipse, tum commilito-
 “ nes ejus, quasi tyran-
 “ ni e medio tolluntur;
 “ sic qui dominico ut-
 “ untur decreto, et ho-
 “ minem Ecclesiae ana-
 “ thema faciunt, in ex-
 “ tremam se perniciem
 “ abducunt, dignitatem
 “ Filii usurpantes.”

II.

Ἀνὴρ δέ τις ἅγιος εἶ-
πέ τι, δοκοῦν εἶναι τολ-
μηρὸν, πλὴν ἀλλ' ὁμῶς
5 ἐφθέγγετο. Τί δὲ τοῦτό
ἐστίν; “Οὐδὲ μαρτυρίου
“ αἷμα ταύτην δύνασθαι
“ ἐξαλείφειν τὴν ἁμαρ-
“ τίαν.”

II.

Dixit autem sanctus
quispiam vir quiddam,
quod magnam prae se
fert audaciam, sed ta-
men est elocutus. Quid
hoc est autem? “Ne
“ quidem sanguinem
“ martyrii delere posse
“ hoc peccatum.” [Schis-
ma scil. de quo loquitur.]

10 Apud eundem Chrysostomum, Homil. xi in Epist. ad
Ephes. tom. xi. p. 86 C.

Haec pridem legenti mihi incidebat, Chrysostomum nota
forte habuisse quaedam S. Martyris Cypriani Scripta, ac
respexisse ea quae Lib. de Oratione Dominica post medium
15 habet verba: [p. 150 T ed. Fell.] “Discordans et dissidens
“et pacem cum fratribus non habens, secundum quod
“beatus Apostolus et Scriptura sancta testatur, nec si pro
“nomine Christi occisus fuerit, crimen dissensionis fra-
“ternae poterit evadere . . . . Quale delictum est, quod
20 “nec baptismo sanguinis potest abluī! quale crimen est,
“quod martyrio non potest expiari!” Quibus gemina
scripsit Epist. 52 ad Antonianum, [Ep. 55 ed. Fell. p. 114]
et Lib. de Unitate Ecclesiae, non adeo multum ab initio.
[p. 113 T ed. Fell.] Sed mutavi sententiam, ubi postea in
25 Johannis Antiocheni Oratione in Donationes Monaste-
riorum Laicis factas, tom. i Monumentorum Ecclesiae
Graecae Cotelarii, p. 176 et seq. legi: Τῷ δὲ Ἐκκλησίᾳ
Θεοῦ σκανδαλίσαντι οὐδὲ μαρτυρίου αἷμα, κατὰ τὸν Θεοφόρον

9. *delere posse hoc peccatum.*]
Hermas, Past. III ix 28, ‘Qui-
‘cunque propter nomen Domini
‘passi sunt, honorati apud Do-

‘minum habentur, et omnium
‘eorum *deleta sunt delicta*, quia
‘propter nomen Filii Dei mor-
‘tem obierunt.’

Ἰγνάτιον, ἀρκεῖ εἰς συγχώρησιν. *Ei qui Ecclesiam Dei offenderit, neque martyrii sanguis, juxta Ignatium Theophorum, ad veniam sufficit.* Ignatii igitur esse hoc dictum nullus dubito; at unde petatum, an ex deperdita ad Antiochenos 5 Epistola, aut alia quapiam, an potius ex Didascalia ejus nomini adscripta, cum ignarissimis me nescire fateor. GRABIUS. Rectius, ut opinor, Pearsonus censet Chrysostomum ad Cypriani respexisse locum. Vid. Vindic. I ix, p. 241 ed. Churton. Conf. Clem. Rom. § 54.

10

III, IV.

Τῷ Καίσαρι ὑποτά-
γητε, ἐν οἷς ἀκίνδυνος ἡ
ὑποταγή.

Εὐεργεσία τοῖς ὑποδε-
15 εστέροις καὶ ἄρχειν ἐαν-
τῶν μὴ ἐπισταμένοις, τὸ
δουλεύειν τοῖς κατ' ἐπι-
στήμην ἄρχουσιν.

III, IV.

Caesari subjecti esto-
te in iis rebus, in qui-
bus ei parere periculo
caret.

Inferioribus et iis qui
sibi ipsis imperare ne-
sciunt, beneficii pars est,
ut iis serviant qui recte
et scite praesunt.

Apud Johannem Damascenum in Sac. Parallel. Lit. a
20 Tit. xxi. Ex ed. Paris. 1712, tom. ii p. 358 D.

Adi, si placet, Epist. ad Philadelph. interpol. § 4. GAL-
LAND.

Hoc fragmentum exstat in spuria Epistola ad Antio-
chenos, § 11. Notandum tamen hic, quia neque Usserius,
25 neque Cotelierius animadvertit, quod prior tantum perio-
dus, *Caesari in his . . . . periculo caret*, sit inde petita;
posterior vero pars apud Damascenum, loc. cit. *Inferioribus*
&c. ad alterum spectet auctorem, cujus nomen in margine
Latinae Editionis Parallelorum Damasceni perperam est
30 omissum; nam non solum nusquam in S. Ignatii Epistolis,

sive genuinis, sive spurii, exstat; sed et in Cod. cxliii Barocc. fol. 227 p. 1, prior pars istius sententiae, tanquam S. Ignatii, sine posteriori legitur. GRABIUS, Spicil. Patt. ii p. 23.

- 5 Ad hanc sententiam respexit ineditus Actorum Ignatii scriptor, quum Trajanum Imp. ita affatum eum fuisse refert : Τίνας δὲ ἡμῶν ἔγνωσ στάσιν καὶ πόλεμον ἀγαπώντας; οὐχὶ δὲ ὑποτασσομένους ἀρχουσιν, ἐν οἷς ἀκίνδυνος ἡ ὑποταγή; Quo spectat et Polycarpi illa professio in Smyrnensis Ecclesiae
 10 Epistola de illius martyrio, [§ 10] Δεδιδάγμεθα ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναις τιμὴν κατὰ τὸ προσήκον, τὴν μὴ βλάπτουσαν ἡμᾶς, ἀπονέμειν et illud in Constit. Apost. iv, [§ 13] Πάσῃ βασιλείᾳ καὶ ἀρχῇ ὑποτάγητε ἐν οἷς ἀρέσκει Θεῷ. USSER.

15

V.

V.

- Μόνους ἀνδρας τοὺς Solos viros conjuges
 ὁμοζύγους εἶναι νομίστεον esse suos existiment mu-
 ταῖς γυναῖξιν, οἷς καὶ lieres, quibus et unitae
 ἠνώθησαν κατὰ γνώμην sunt secundum consi-
 20 Θεοῦ. lium Dei.

Ibid. Lit. γ Tit. xvii p. 777 B.

- Haec quoque, ni fallor, Johannes Damascenus depromptit ex eadem spuria Ep. ad Antiochenos; legimus enim § 9, Αἱ γυναῖκες τιμᾶτωσαν τοὺς ἀνδρας, ὡς σάρκα ἰδίαν μηδὲ
 25 ἐξ ὀνόματος αὐτοὺς τολμάτωσαν καλεῖν σωφρονίζετωσαν δέ, μόνους ἀνδρας τοὺς ὁμοζύγους εἶναι νομίζουσαι, οἷς καὶ ἠνώθησαν κατὰ γνώμην Θεοῦ.

19. κατὰ γνώμην Θεοῦ.] Ep. ad Polyc. § 5, μετὰ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου.

VI.

Παρθενίας ζυγὸν μη-
δενὶ ἐπιτίθει· ἐπισφαλές
γάρ τὸ κτῆμα καὶ δυσ-
5 φύλακτον, ὅταν κατ' ἀ-
νάγκην γίνηται.

Τοῖς νέοις ἐπίτρεπε γα-
μεῖν, πρὶν διαφθαρῶσιν
εἰς ἐταίρας.

VI.

Virginitatis jugum ne-
mini impone. Pericu-
losa quippe res est, et
servatu difficilis, quando
necessitate fit.

Junioribus ante matri-
monium inire permitte,
quam cum scortis cor-
rumpantur.

10 Ibid. Lit. π Tit. x p. 642 C.

Haec Melissa perinde Ignatio tribuit; nec aliunde accipi
potuerunt quam ex alterutra Epistola ad Polycarpum,
quum tamen in neutra occurrant. Sed nec in Epistola ad
Antiochenos, ad quam pertinere feruntur in Cod. Rupefu-
15 cald. LE QUIEN.

Haec in Latina Damasceni editione et Antonii Melissa
Ignatii nomini adscripta sunt, haud expresso tamen, in
quo exstiterint, tractatu. Ast in Graeco MS. Parallelorum
Damasceni Codice Collegii Claromontani ea diserte ex
20 Epistola ad Antiochenos leguntur citata, teste Cotelario
in notis ad spuriam Ignatii ad Antiochenos Epistolam.
Neque obstat, quod monita ista uni singulari personae,
non toti Ecclesiae Antiochenae, data videantur. Potuit
enim S. Martyr, digressionem facta, Heroni, futuro in Epi-
25 scopatu Antiocheno successori, peculiaria quaedam prae-
scribere observanda; sicut Paulus in Epist. ad Philipp.
iv 3, Episcopo sive eximio Ecclesiae Philippensis membro
seorsim scripsit: *Rogo et te, germane compar, adjuva illas,*

8. διαφθαρῶσιν εἰς] Cf. Ari-
stoph. Nub. 779, et Eq. 889,
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ; Av.
916, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

De simplici φθείρεσθαι vide sis
Cardwell. ad Joseph. Bell. Jud.
IV ix 4.

9. ἐταίρας.] Al. ἐτέρας.

quae mecum laboraverunt in Evangelio. Vix igitur dubito, recitatas duas sententias Ignatii germanas esse; quarum priori consona fuit vox Paphnutii in Concilio Nicaeno perorantis, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιθεῖναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι,
 5 *non esse imponendum sacris personis grave hoc jugum, apud Socratem, Lib. i Hist. Eccl. cap. 11. Posteriori respondet dictum Apostoli, I Timoth. v 14, et monitum parentibus datum Lib. iv Constit. Clementis, cap. 11, Σπουδάσετε ὄρα γάμου ζευγνῶναι καὶ συναλλάσσειν αὐτά, ἵνα μὴ, τῆς ἡλικίας ἐν*
 10 *τῇ ἀκμῇ ζεόσης, ἔθῃ πορνοκόπα ἀποβῇ. Operam date ut cum ad tempus conjugio aptum pervenerint, eos (liberos) matrimonio jungatis ac copuletis, ne inter aetatem in flore suo ferventem mores scortatorum contrahant. GRABIUS.*

VII.

15 *Χρὴ τὸν προεστῶτα ἀνεπίληπτον μελετᾶν καὶ ἀσκεῖσθαι βίον, καὶ μηδὲν ἀνεπιτήδευτον ἔχειν τῶν ἀρεσκόντων Θεῷ.*

VII.

Praesulem oportet ab omni reprehensione alienum esse, et vitam exercitationibus excolere; nec ullius rei quae Deo grata sit, studium praetermittere.

20 Ibid. Lit. ε Tit. xvii p. 515 B.

Apud cl. Le Quien. ex Cod. Rupef. hic locus dicitur Κυρῶλλον ἐκ τοῦ ιζ' βιβλίου τῶν κατὰ Ἰουλιανόν. Quod pridem monuerat Grabius, Spicil. ii p. 25. GALLAND.

10. πορνοκόπα] De voce πορνοκόπος adeas Lobeck. ad Phrynichum, p. 415. Altera forma πορνοσκοπος occurrit in Epistola spuria ad Antioch. § 11.

16. ἀνεπίληπτον] Haec vox occurrit infra, Mart. Polyc. § 17. ib. μελετᾶν] Exercere. Irenaeus, I vi 4, τὸ τῆς συζυγίας μελετᾶν μυστήριον.

VIII.

Εἰ γὰρ ᾗδεις ὅτι Θεοῦ
 υἱὸς ἦν, ἐγίνωσκες ὅτι
 τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀν-
 5 ἐνδεὲς ποιήσας τὸ φθαρ-
 τὸν σῶμα, καὶ εἰς τὸ διη-
 νεκὲς ἐδύνατο τοῦτο ποι-
 ῆσαι. Διὰ τί οὖν πεινᾷ;
 ἵνα δείξῃ ὅτι ἀληθῶς ἀν-
 10 ἔλαβε σῶμα ὁμοιοπαθὲς
 ἀνθρώποις· διὰ μὲν γὰρ
 τοῦ πρώτου ἔδειξεν ὅτι
 Θεὸς, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου,
 ὅτι καὶ ἄνθρωπος.

VIII.

Si enim scires quia
 Dei filius erat, cognos-
 ceres utique quia in
 quadraginta diebus ni-
 hili indigum faciens cor-
 ruptibile corpus, et in
 continuatione hoc fa-
 cere poterat. Sed id-
 circo esuriit, ut osten-
 deret quia vere suscepit
 corpus passibile, simile
 hominibus. Propterea
 et primo ostendit, quia
 Deus erat, et in secundo
 quia homo fuit.

- 15 Apud Angeli Maii Script. Vett. Nov. Coll. vii p. 22, ab
 auctore Antiquorum Patt. Doctrinae de Verbi Incarnatione,
 ita allegatur, Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου καὶ Μάρτυρος, ἐκ τῆς
 Ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἐν Ταρσῷ, ad quem locum Vir eru-
 ditissimus monet, in Ep. ad Tarsenses uti hodie legitur,
 20 hoc fragmentum non exstare. Exstat autem in Ep. spuria
 ad Philippenses, § 9. Lectionum varietatem, quae colla-
 tione Maii cum editis instituta se prodidit, infra exhibui.

IX.

Πᾶς ὁ λέγων, φησὶ,
 25 παρὰ τὰ διατεταγμένα,

IX.

Quicumque, inquit, dix-
 erit quippiam praeter ea

2. υἱὸς Θεοῦ Ep. ad Philipp.
 ib. ἐγίνωσκες ibid.
 3. ὅτι ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέ-
 ραις καὶ ἰσαριθμοῖς νυξίῃ ibid.
 6. τὸ σῶμα ibid.

- ib. εἰς τὸ δεικνέας] Cf. Ep. ad
 Hebraeos x 12, 14.
 9. κατ' ἀλήθειαν Ep. spur. ad
 Philippenses.
 11. γὰρ deest ibid.

κὰν ἀξιόπιστος ἦ, κὰν quae constituta sunt,
 νηστεύῃ, κὰν παρθελεύῃ, tametsi fide dignus sit,
 κὰν σημεῖα ποίῃ, κὰν quamvis jejundet, quam-
 προφητεύῃ, λύκος σοι vis miracula edat, quam-
 5 φανέσθω ἐν προβάτου vis propheta sit, pro
 δέρει, προβάτων φθορὰν lupo illum habeas, qui
 κατεργαζόμενος. sub ovina pelle exitium
 adfert ovibus.

Haec in eodem Codice Bibliothecae Caesareo-Vindobonensis reperi ex quo fragmentum Clementi Romano tribu-
 10 tum deprompsi. Vide supra p. 268. Eadem jam imprimi curaverat cel. Routhius, Script. Eccles. Opusc. i p. 26, e Cod. MSto M. Eugenii, metropolitae Ephesini, qui ea adducit tanquam ex Ignatii Epistola ad Polycarpum . . . Καὶ
 15 πρὸ τούτων ὁ Θεοφόρος Ἰγνάτιος ἐν τῇ πρὸς τὸν θεῖον Πολύ- καρπον τὸν Σμύρνης ἐπιστολῇ, κ. τ. λ. Leguntur in Epistola spuria ad Heronem § 2 p. 164. ed. Usser.

1. ἀξιόπιστος] Hanc vocem usurpat Ignatius Ep. ad Philadelphenos, § 2, ad Polyc. § 3.

4. λύκος] Sic in Epist. Interpol. ad Eph. § 5, λύκος ἐστὶν ἐν

προβάτου δορᾶ, ἡμερον ἐπιδικυνὸς μορφῇ.

6. δέρει,] Cod. Vindob. δερῶ. De forma δέρος videndus est Elmsleius ad Eurip. Med. 5.

S. POLYCARPUS.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
Π Ο Λ Υ Κ Α Ρ Π Ο Υ,
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΚΑΙ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ,

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

5

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Πρεσβύτεροι
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ παροικούσῃ Φιλίππους·
ἔλεος ὑμῶν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν πλη-
θυνθείη.

10

Laudat
Philippen-
ses propter
benignita-
tem illis

Α'. ΣΥΝΕΧΑΡΗΝ ὑμῶν μεγάλως ἐν Κυρίῳ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, δεξαμένοις τὰ μμήματα τῆς
ἀληθοῦς ἀγάπης, καὶ προπέμψασιν, ὥς ἐπέβαλεν

5. ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ]
Cod. 20 Plut. xxiii Bibliothecae
Mediceo-Laurentianae: *Incipit*
Epistola B. Polycarpi Martyris,
Episcopi Smyrnenisium, disci-
puli Johannis Evangelistae, ad
Philippenses, confirmandi fidem.
Codex membranaceus est, qui
Versionem veterem exhibet
scriptura quidem nitidissima,
summa autem incuria et in-
scitia exarata.

7. τῇ παροικούσῃ] *peregrinan-*
ti. Hujus vocis vim non ag-
noscit Int. Vet. quem sequun-
tur Wakius et Chevall. Melius
Herzog. *welche als Fremdling*

wohnet zu Philippi; cui adsti-
pulantur Ruchat. et Horne-
mannus. Cf. Clem. Rom. in
Inscr. Ep. i.

ib. Φιλίππους.] Ita e Cod.
Vat. dedi. Libb. impr. ante
Routhium, Φιλίπποις, ut habent
Codd. Laur. et Par. ad quam
vocem summo jure Smithus de-
siderat ἐν. Utramque scribendi
rationem habes in Inscript. E-
pist. Circul. Smyrnenisium de
S. Polycarpi Martyrio, infra.

8. καὶ Κυρίου Ἰ. Χ.] Deest Κυ-
ρίον, in Codd. Laur. Vat. Par.

11. ἐν Κυρίῳ ἡμῶν] ἐν τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν, Codd. L V P.

SANCTI POLYCARPI

MARTYRIS,

SMYRNAEORUM EPISCOPI

DISCIPULI S. JOHANNIS EVANGELISTAE,

AD

PHILIPPENSES EPISTOLA.

POLYCARPUS^a, et qui cum eo sunt Presbyteri Ecclesiae Dei quae est Philippis^b: misericordia vobis et pax a Deo omnipotente et Jesu Christo Salvatore nostro abundet^c.

I. CONGRATULATUS sum vobis magnifice in Domino nostro Jesu Christo, suscipiens imitabilia^d verba dilectionis quam ostenditis^e in illis,

12. δεξαμένοις—δεσμοῖς,] Haec verba, quum nec recte legeret, nec omnino intelligeret Vetus Interpres, ita transtulit, *suscipiens imitabilia verba dilectionis quam—connexis*. Ita ille, δεξαμένους pro δεξαμένοις legens, atque ideo reliqua omnia aliorum trahens. Tu vertas, *Congarivisum vobis, qui vera charitatis exemplaria exceperitis et deducistis, ut vestro officio conveniebat, involutos vinculis, quae sanctis ornamento sunt*. PEARSON. Vindic. i p. 72.

ib. τὰ μῦήματα] *simulacra* vertit Cotel. in qua interpretatione acquieverunt Smith. et Marklandus. Wakius habet,

the patterns. Herzog. *die Ab-bilde*. Grassius, *le modello*. L. Aliter prorsus Ruchatus, *ceux qui imitent la véritable charité*; et Hornemannus, *quod genuini amoris Christiani sectatores, hospitio benigne exceperitis &c.* quasi μῦήματα pro μῦθαι positum fuisset.

13. προπέμψασιν,] Deduxerunt, ut ait Pearsonus, [Vindic. ubi supra] a Philippensibus missi aliqui Ignatium vinctum comitesque ejus per Macedoniam. ROUTH. προπέμπειν vox Apostolica; Rom. xv 24, I Cor. xvi 6, II Cor. i 16, Tit. iii 13, III S. Johan. 6.

ib. ὡς ἐπέβαλεν ἑμῖν,] Cod.

^a Polycarpus Cod. Laur.

^b Philippensis Fab. Stap.

Tit. ii 13.

^c habundet L.

^d 1 Pet. i 2.

^e 2 Pet. i 2.

Jud. 2.

^d immutabilia F.S.

^e ostenditis

L. ostenditis.

qui persecutionem passi sunt exhibitam, et propter fidem pietatemque.

ὑμῖν, τοὺς ἐνειλημμένους τοῖς ἁγιοπρεπέσι δεσμοῖς, ἄτινά ἐστι διαδήματα τῶν ἀληθῶς ὑπὸ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐκλελεγμένων· καὶ ὅτι ἡ βεβαία τῆς πίστεως ὑμῶν ρίζα, ἐξ ἀρχαίων καταγγελλομένη χρόνων, μέχρι νῦν διαμένει, καὶ καρποφορεῖ εἰς τὸν 5 Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὃς ὑπέμενεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἕως θανάτου καταντήσαι· ὃν ἤγειρεν ὁ Θεός, “λύσας τὰς ὠδύνας τοῦ ἄδου.” εἰς ὃν, οὐκ ἰδόντες, πιστεύετε, “πιστεύοντες δὲ ἀγαλλῶσθε χαρᾷ “ἀνεκκαλήτῳ, καὶ δεδοξασμένῳ.” εἰς ἣν πολλοὶ 10 ἐπιθυμοῦσιν εἰσελθεῖν, εἰδότες “ὅτι χάριτί ἐστε σε- “σωσμένοι,” “οὐκ ἐξ ἔργων,” ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Hortatur ut persistent, argumento a resurrectione Do-

Β'. “Διὸ ἀναξωσάμενοι τὰς ὀσφύας” ὑμῶν, δουλεύσατε τῷ Θεῷ ἐν φόβῳ καὶ ἀληθείᾳ, ἀπολιπόντες 15 τὴν κενὴν ματαιολογίαν, καὶ τὴν τῶν πολλῶν πλά-

Vat. ἐπέβαλλεν. Vertit Maderus, *quantum in vobis est*: Halloixius, *ut vobis Dominus inspiravit*. Recte Pearsonus, *ut vestro officio conveniebat*. Sic Euseb. H. E. vi 43, ἐπισκοπὴν ... μὴ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ. Sic Aristoteles, Polit. II iii 4, τῶν γὰρ ἰδίων μάλιστα φροντίζουσι, τῶν δὲ κοινῶν ἥττον ἢ ὅσον ἐκάστη ἐπιβάλλει. III vi 3, Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὴ συμφέρον συνάγει, καθ' ὅσον ἐπιβάλλει μέρος ἐκάστη τοῦ ζῆν καλῶς. VII 1, ... ἐκάστη τῆς εὐδαιμονίας ἐπιβάλλει τοσοῦτον. Sic Artemidorus, i 85, Ἡ μὲν οὖν πρώτη τῆς πραγματείας βίβλος τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον ἀποχρώντως ..... ἀπειληφεν, *pertinentem ad se et debiti sermonem*. p. 78 ed. Rigalt. Cf. S. Luc. xv 12, τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, et Lucian. Navig. § 16, διελόμενοι

τὴν ὁδὸν κατὰ τοὺς ἐπιβάλλοντας ἕκαστος σταδίου. Plura dabit Schweighauseri Lexicon Polyb. in voc. Herodotus cum accusativo construit, ii 180, cum dativo, vii 23.

1. τοὺς ἐνειλημμένους] Quum locus hic ad S. Ignatium Antiochenum respiciat, in suspicionem interpolationis eum adducere conatus est Ritschl. cui bene respondit Denzinger. in *Tubing. Theol. Quartalschrift* 1851, p. 408. HEFEL. Zosimum quoque et Rufum, § 9, respici monet Hilgenfeldius, p. 208.

ib. ἁγιοπρεπέσι] Ignatius ad Smyrn. § 11, *δεδεμένους θεοπρεπεστάτους δεσμοῖς*.

2. ἄτινά ἐστι διαδήματα] Cf. Ignat. ad Eph. § 11. S. Paulus vincula sua Romae in lu-

qui praemissi sunt, viris sanctis, decorosis^f vin-^{f decoris}
culis connexis, quae sunt coronae electae Deo,^{Fab. Stap.}
illius veri regni, per Dominum nostrum Jesum
Christum: et quia firmitas fidei vestrae a prin-^{Phil. i 5.}
cipio usque nunc permanet, et fructificat^s in Do-^{s sanctifi-}
mino Jesu Christo, qui sustinuit pro peccatis^{catur F.S.}
nostris usque ad mortem: *quem resuscitavit Deus*,^{Act. ii 24.}
dissolvens dolores inferni. Quem quum non vide-^{i Pet. i 8.}
ritis, nunc diligitis: in quem nunc non aspici-
entes, creditis: credentes autem gaudebitis gaudio
inenarrabili et glorificato: in quod^h multi desi-^{h in quem L.}
derant introire, scientes quia gratia salvi facti^{in quo F.S.}
estisⁱ, non ex operibus, sed in voluntate Dei, per^{Ephes. ii 8.}
Jesum Christum.^{i estis salvi facti L.}

II. *Propter quod succincti lumbos vestros servite*^{Eph. vi 14.}
Deo^k cum timore et in veritate: dimisso inani^{i Pet. i 13.}
vaniloquio^l et multo errore. Credite ergo^m in^{Psal. ii 11.}
Domino^{k Domino F.S.}

crum Evangelii cessisse docet, ad Phil. i 13, eademque alibi saepius commemorat. Cf. ad Col. iv 18, ii Tim. i 16.

4. *καταγγελλομένη*] Hanc vocem omisit Int. Vet. quemadmodum paullo post *καταστήσαι*. Philippenses eximia laude ornat D. Paulus in Epist. i 3—9, ii 15, iv 10—20. Pro *καρποφορεῖ* Faber Stap. habet *sanctificat*. Cf. Coloss. i 6.

8. *τοῦ ἁδου*] Hanc lectionem genuinam, *τοῦ θανάτου* vero interpretamentum diserte pronuntiat Millius, Prolegom. § 285.

ib. *εἰς ὃν οὐκ ἴδόντες*] Clausulam redundantem habet Int. Vet. quasi, post *ἁδου*, ex i Pet. i 8 legiset *ὃν οὐκ εἰδότες ἀπαρῆ*. Polycarpum loca quaedam e priore S. Petri Epistola citasse testatur Eusebius H. E. iv 14. Cf. infra, l. 17, p. 526

VOL. II.

l. 11, p. 534 l. 11, p. 539 l. 2, p. 540 l. 9.

9. "*πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε*"] Has voces omittunt Codices L V P. Int. Vet. legebat *ἀγαλλιᾶσθε*.

14. *τὰς ὁσφύας*"] *ὑμῶν*,] Pronomen restituendum duxi; exstat enim in Codd. L V P, necnon ab Int. Vet. agnoscitur. D. Petrus habet *τὰς ὁσφύας τῆς διαβολῆς ὑμῶν*. Ep. i i 13. Cf. supra, p. 208 l. 3.

15. *ἀπολείποντες*] Codd. LVP *ἀπολείποντες*. Vocem *ματαιολογίαν* adhibet S. Paulus, i Ep. ad Tim. i 6, *ματαιολόγοι*, ad Tit. i 10. Mox Int. Vet. *multo errore* corrigas, cum Halloix. et Toupio, *vulgi errore*, vel cum Cotelierio, *relinquentes plurimum errorem*.

16. *ματαιολογίαν*,] Vide infra, p. 538 l. 11.

L I

mini nos-
traque, et
futuro judi-
cio petito;

νην, πιστεύσαντες εἰς τὸν ἐγείραντα τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόντα αὐτῷ δόξαν
καὶ θρόνον ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ᾧ ὑπετάγη τὰ πάντα
ἐπουράνια καὶ ἐπίγεια· ᾧ πᾶσα πνοὴ λατρεύει· ὃς
ἔρχεται κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν· οὐ τὸ αἷμα ἐκζη- 5
τήσῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων αὐτῷ. Ὁ δὲ
ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἡμᾶς ἐγερεῖ, ἐὰν ποιῶ-
μεν αὐτοῦ τὸ θέλημα, καὶ πορευώμεθα ἐν ταῖς ἐντο-
λαῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἃ ἠγάπησεν, ἀπεχόμενοι
πάσης ἀδικίας, πλεονεξίας, φιλαργυρίας, καταλαλιᾶς, 10
ψευδομαρτυρίας· “μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ,
“ἢ λουδορίαν ἀντὶ λουδορίας,” ἢ γρόνθον ἀντὶ γρόν-
θου, ἢ κατάραν ἀντὶ κατάρας· μνημονεύοντες δὲ ὧν
εἶπεν ὁ Κύριος διδάσκων· “μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κρι-
“θῇτε.” ἀφίετε, καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν· ἐλεεῖτε, ἵνα 15
ἐλεηθῇτε· “ἐν ᾧ μέτρω μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται

ib. πλάνην,] *seductionem*. Cf. Ign. Ep. ad Eph. § 10.

1. τὸν ἐγείραντα] Cf. Ign. Ep. ad Trall. § 9, ad Smyrn. § 2.

2. δόξαν καὶ θρόνον] Sic Cod. Vat. sicut et Libb. impr. Alio ordine leguntur in Codd. L et P θρόνον καὶ δόξαν.

3. ὑπετάγη τὰ πάντα] Cf. Ep. I ad Cor. xv 27, 28, πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ..... ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα. . .

4. καὶ ἐπίγεια] Int. Vet. in exemplari suo invenisse videtur καὶ καταχθόνια, quod quidem legitur apud D. Paulum in Ep. ad Philipp. ii 11. Cf. Ignat. Ep. ad Trall. § 9.

ib. πνοὴ λατρεύει.] Vocem πνοή hoc sensu ponunt LXX, Ps. cl 6, Esai. lvii 16. Cod. Vat. cum vulg. et Int. Vet. habet λατρεύει. Cod. L λατρεύσει, P λατρεύση.

5. ἔρχεται] Melius ἐλεύσεται, [ita Patr. Junius quoque] ut legebat Vet. Int. Sed prius verbum tolerari potest: quasi diem ultimi iudicii prope instare, quae erat communis Christianorum istius saeculi, et etiam sequentium, opinio, credidisset sanctissimus Martyr. SMITH. Nihil mutandum. Hujus enim verbi praesens de futuris adhiberi notissimum est. Cf. S. Johan. v 25, I Thess. i 10, Apoc. i 7, et sic etiam in Symbolo Nicaeno, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης.

10. πάσης ἀδικίας,] hoc est ap. Int. Vet. omnino superfluum et delendum. SMITH.

12. γρόνθον ἀντὶ γρόνθου,] Quid si μομφὴν ἀντὶ μομφῆς? JUNIUS. Vocabulum rarius et Graecae linguae communis in-

*illum qui resuscitavit Dominum nostrum Jesum Christum ex mortuis, et dedit ei gloriam, et sedem in dextera sua; cui subjecta sunt omnia coelestia et terrestria et subterranea; cui omnis spiritus servit*¹; qui venturus est judicare vivos et mortuos; cujus sanguinem requirit Deus ab eis qui non crediderunt in eum: qui et resuscitavit eum a mortuis; qui et nos resuscitaturus est in vita, si fecerimus voluntatem ejus, et ambulaverimus in mandatis ipsius, et dilexerimus quae ipse dilexit; abstinentes² nos ab omni injustitia, hoc est, a concupiscentia, ab avaritia, a detractio³ne, a falso testimonio; non reddentes malum pro malo, aut injuriam pro injuria, aut contumeliam pro contumelia, aut maledictum pro maledicto. Mementote quae Dominus docens dixit: *Nolite judicare, ne judicemini: dimittite, et dimittetur*

Eph. i 20.
Philipp. ii 10.

¹ *deservit*
L.
Act. x 42,
xvii 31.

² Cor. vi 14.
² Cor. iv 14.
Rom. viii 11.

³ *quem ipse*
L. *quae et ipse* Fab. S.
^p *avocantes*
ibid.

^q *ac detractio*
ne L.
¹ Pet. iii 9.

Matt. vii 1.
Luc. vi 37.

itio Patr. Junium in Ep. Polyc. § 2 fefellerat: postea didicit exemplis oblati alibi quoque occurrere. Schol. Homer. ad Il. B 219, Achilles Thersitem γρόνθφ παίσας ἀναιρεί, plane ut Hercules Cyathum πλήξας κονδύλφ ἀνείλεν, apud Enarrat. Apoll. Rh. ad i 1212. Χείρα κραταίαν Quintus Calaber testis a Scholiaste parvo citatus vocat, i 740. Solemne est Grammaticis πυγμήν et κόνδυλον exponere γρόνθον. Hesych. in Πυγμή, Πύκτας, Πύξ. Etymolog. in Πυγμαίως, τὸν γρόνθον τῆς χειρός. Tzetz. ad Lycophr. 981, 999. Johann. Diacon. ad Hesiod. Ἀσπ. 302, κονδυλίζοντες ἀλλήλους, ἤθουν τῷ γρόνθφ βάλλοντες. Aquila et Symmachus, Judic. iii 16, γρόνθου παλαιστίνου dederunt, ubi in Graecis et Theodotione fuit σπιθαμῆς, cujus

admonitus sum ab egregio viro J. J. Wetstenio. Proprius ad originem inferior aetas extrito accessit: vide Meurs. Gl. Graec. Barb. et Du Cangium in Γρόδος. HEMSTERHUSIUS ad Lucian. i p. 491. Hac voce utitur Photius ad Πύξ explicandum. Lex. p. 475. Vid. Sallier. ad Moer. p. 295 ed. Koch.

13. *μνημονεύοντες*] Ita e Codd. L V P dedi pro vulg. *μνημονεύσαντες*. Int. Vet. legisse videtur vel *μνημονεύσατε*, vel *μνημονεύετε*.

14. *εἰπεν ὁ Κύριος*] Simili fere modo varia loca ex Evangeliiis in unum congegit Clem. Rom. i § 13.

15. *ἐλεῖτε, — ὑμῖν*] Desunt haec in Salmasiano exemplari. USSER. *ἐλεῖτε* L V P.

16. *ἐν ᾧ μέτρω κ. τ. λ.*] Praepositionem, quam deletam vult

“ὕμῖν.” καὶ, ὅτι “μακάριοι οἱ πτωχοὶ,” καὶ “οἱ διωκόμενοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ “ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.”

obsequen-
tes manda-
tis Pauli
Apostoli,
cujus epi-
stolam ve-
hementer
commen-
dat, aedifi-
cantem in
fide, spe, et
caritate.

Γ'. Ταῦτα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐμαυτῷ ἐπιτρέψας γράφω ὑμῖν περὶ τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ' ἐπεὶ ὑμεῖς προεπεκα-
λέσασθέ με. Οὔτε γὰρ ἐγὼ, οὔτε ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ
δύναται κατακολουθήσαι τῇ σοφίᾳ τοῦ μακαρίου καὶ
ἐνδόξου Παύλου· ὃς γενόμενος ἐν ὑμῖν κατὰ πρόσ-
ωπον τῶν τότε ἀνθρώπων, ἐδίδαξεν ἀκριβῶς καὶ
βεβαίως τὸν περὶ ἀληθείας λόγον· ὃς καὶ ἀπὸν ὑμῖν
ἔγραψεν ἐπιστολὰς, εἰς ἃς ἔαν ἐγκύπτῃτε, δυννηθῇ-

Smithus, non agnoscunt Codd.
L V.

1. οἱ πτωχοὶ.] Smithus et Routhius addunt ex Int. Vet. et e S. Matt. v 3 τῷ πνεύματι, quam quidem vocem omittit S. Lucas vi 20. Quid autem vetat S. Patrem locum parallelum S. Lucae in animo habuisse? Crednero, qui, *Beiträge*, i 21, suspicari videtur τῷ πνεύματι apud S. Matthaeum adsummentum esse recentioris aevi, neutiquam assentiri possum.

4. οὐκ ἐμαυτῷ] S. Patrem ἐξ ἐμαυτοῦ scripsisse suspicatur Junius. Apud Int. Vet. Cotel. et Smith. legunt *impetrans*. Halloix. vertit *non ex meo arbitrio*. Cotel. *non quod mihi arrogem*. Marklandus, *non mihi ipse hanc libertatem permittens; sed...* Cf. Ign. Ep. ad Eph. § 3. Οὐ διατάσσομαι ὑμῖν ὥς ἄν τις.

5. προεπεκαλέσασθέ] Ita libri omnes post Halloixium, qui unde hanc lectionem eruerit, nisi ex Int. Vet., omnino nescio. Magis placet certe quam προεπηλακίσασθε, quod exhibent

Codd. P et L, ubi V habet *πρό-ἐπelaκίσασθε*. Christianos enim Philippenses contumeliis Polycarpum affecisse nemo non videt esse absurdissimum. Vid. infra § 13, *ἐπέψαμεν ὑμῖν καθὼς ἐνετείλασθε*.

7. τῇ σοφίᾳ κ. τ. λ.] Insigni elogio Polycarpus cohonestat S. Paulum ob *sapientiam*, qua voce S. Petrus de eodem utitur, 2 Epist. iii 15, h. e. ob scientiam coelestium arcanorum et mysteriorum Evangelii: quem Patres omnis fere aevi accumulatis istiusmodi elogiis secutos esse notius est, quam ut testimoniis congerendis citra necessitatem insistam. SMITH. Haud absimilia de Apostolo Magno habet Ignatius, Ep. ad Eph. § 12.

ib. μακαρίον] Cf. Mart. Polycarpi § 1.

8. κατὰ πρόσωπον] Mire Halloixius, *aliorum hominum more qui tunc erant*, tanquam si legisset κατὰ τὸν τρόπον. Dicitur κατὰ πρόσωπον *coram*, in conspectu, quemadmodum κατ' ἐνώπιον, et quod habes infra § 9 κατ' ὀφθαλμούς. Sic 'Ὡς δὲ κατὰ

vobis; miseremini, et Dominus miserebitur vestri: qua enim mensura mensi fueritis, remetietur eadem vobis. Et quod dictum est: *Beati pauperes spiritu, et qui persecutionem patiuntur propter justitiam; quoniam ipsorum est regnum coelorum.* Matt. vii 2.
Matt. v 3, 10.

III. Haec autem, fratres mei, non a meipso imperans*, scribo vobis de justitia, sed quoniam vos^r * f. impetrans. r nos L. ^s Propterea quia Fab.S. similis alius mei poterit sequi sapientiam beati et gloriosi Pauli: qui fuit apud vos, et visus est secundum faciem illis, qui tunc erant, hominibus; qui docuit certissime atque firmissime^t verbum^t verissime F. S. veritatis; qui et absens scripsit^u vobis Epistolas, ^u scribo L.

πρόσωπον ἔστη Τραϊανοῦ, Mart. Ign. § 2. Vide sis ibi notata. Sic Act. Apost. iii 13 κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, et xxv 16 κατὰ πρόσωπον ἔχει τοὺς κατηγοροῦν, II Cor. x 1 ὅς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ἑμῖν. Cf. Schweighaenus. Lex. Polyb.

11. ἐπιστολάς,] Infra § 11 qui *cat's in principio Epistolae ejus. Epistolas* et de una Epistola dici, observatum doctis Scripturarum interpretibus, ad libros Maccabaeorum. Eusebius, H. E. vi 11, ἐν ἰδίαις ἐπιστολαῖς . . . ταῦτα κατὰ λέξιν ἐπὶ τέλει γράφων τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς. Et cap. 43, de una Epistola Cornelii et alia Cypriani ait, ἦλθον δ' οὖν εἰς ἡμᾶς ἐπιστολαὶ Κορηθίου Ῥωμαίων ἐπισκόπου καὶ ἄλλων πάλιν, Ῥωμαϊκῇ φωνῇ συντεταγμένοι, Κυπριανοῦ. Quae secunda sic retulit Hieronymus in Catalogum suum; *Cornelius scripsit Epistolam &c.* COTEL. Non expresso nomine plures; sed innuere videtur quasdam alias Epistolas S. Pauli, sive ad Thessalonicenses, non valde procul

a Philippensibus dissitas, sive ad Corinthios missas, iisdem pro more communicatas. SMITH. Cotelierum sequitur Windischmannus, Vindic. Petrin. p. 43. Plura dabit Raupachius in Decade 2da Obs. Sacr. ex Patt. Apost. p. 16 sq. ubi rem agit cum Ensio, qui, ex his verbis Polycarpi, plures Epistolas a S. Paulo exaratas esse contendit, non paucos Novi Foederis libros periisse inde demonstraturus. B. Patrem de unica Epistola loqui vel illud argumento esse existimat, quod unius ad Philippenses datae paulo post mentionem facit, § 11. Cf. Gottleber. ad Thucyd. i 132, 'Plurali utitur et 'postea, ubi de una Epistola 'sermo est. Sic viii 39. [ad 'das iv 50.] Abreschius com- 'mode hac observatione refellit 'qui ad II Cor. x 10 plures 'Epistolas ad Corinthios, quam 'habeamus, colligunt. Vid. Di- 'luc. p. 134.' Cf. Tacit. Ann. i 30, ii 70, 78.

ib. ἐγκύπτητε,] Cf. supra, p.

σεσθε οἰκοδομείσθαι εἰς τὴν δοθείσαν ὑμῖν πίστιν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν, ἐπακολουθούσης τῆς ἐλπίδος, προαγούσης τῆς ἀγάπης, τῆς εἰς Θεὸν καὶ Χριστὸν καὶ εἰς τὸν πλησίον. Ἐὰν γάρ τις τούτων ἐντὸς ἧ, πεπλήρωκεν ἐντολὴν δικαιοσύνης· ὁ γὰρ 5 ἔχων ἀγάπην μακράν ἐστι πάσης ἁμαρτίας.

Contra
avaritiam.
Officia con-
jugum mu-
lierum et
viduarum;

Δ'. Ἀρχὴ δὲ πάντων χαλεπῶν φιλαργυρία. Εἰ-
δότες οὖν ὅτι “οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον,”
ἀλλ’ “οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι” ἔχομεν, ὀπισθώμεθα τοῖς
ὄπλοις τῆς δικαιοσύνης, καὶ διδάξωμεν ἑαυτοὺς πρῶ- 10
τον, πορεύεσθαι ἐν τῇ ἐντολῇ τοῦ Κυρίου. ἔπειτα καὶ
τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἐν τῇ δοθείσῃ αὐταῖς πίστει καὶ
ἀγάπῃ καὶ ἀγνείᾳ, (στεργούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας
ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγαπώσας πάντας ἐξ ἴσου ἐν
πάσῃ ἐγκρατείᾳ,) καὶ τὰ τέκνα παιδεύειν τὴν παι- 15
δείαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. Τὰς χήρας σωφρονούσας
περὶ τὴν τοῦ Κυρίου πίστιν, ἐντυγχανούσας ἀδιαλεί-

144 l. 3, p. 166 l. 5, p. 194
l. 4.

1. πίστιν, .. ἐλπίδος, .. ἀγάπης,]
Haec tria, quorum indolem ac
nexum hic describit Polycar-
pus, saepius in S. S. conjunc-
tim occurrunt. Cf. I Cor. xiii
12, Gal. v 5, 6, Col. i 4, 5,
I Thess. i 3, 5, 8, Heb. vi 10—
12.

2. ἥτις ἐστὶ μήτηρ] Mutuatus
est Polycarpus verba Apostoli
in Ep. ad Galat. iv 26. De
hoc interea vocis πάντων apud
Paulum interdum omissae fir-
mamento silent Critici ad lo-
cum. ROUTH. Ita in Actis
quoque S. Justinī Philosophi
et sociorum ejus: ‘Quaesivit
‘praefectus et ab Hierace, ubi-
‘nam gentium essent ejus pa-

‘rentes. Cui respondet Hierax:
‘Vetus pater noster Christus
‘est, et mater fides, qua in ip-
‘sum credimus: terreni vero
‘parentes mei mortui sunt.’
Ruinart. Act. Sinc. Mart. p. 44.
Roetzlerus legendum conjicit,
μήτηρ πάντων καλῶν, quippe qui-
bus opposita habemus, Ἀρχὴ δὲ
πάντων χαλεπῶν § 4.

ib. ἡμῶν.] Hanc Codicum L
VP lectionem, post Halloixium
et Aldrichium, pro ὑμῶν in tex-
tum recepit Routhius. Caeteri
ut conjecturam in marginem
relegaverunt.

3. προαγούσης] Cf. Ep. ad
Hebraeos, vii 18, Ἀθέτητος μὲν
γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, ad
Tim. I i 18, τὰς προαγούσας ἐπὶ
σὲ προφητείας.

ad quas deflectamini ^x, ut possitis aedificari in fide ^{x deflecti-}
 quae data est vobis, quae est mater omnium no- ^{mini F. S.}
 strum ^y, subsequente spe, praecedente dilectione, ^{y vestrorum}
 quae est in Deo, et in Christo, et in proximo. Si ^{L.}
 enim quis horum intrinsecus repletus fuerit man- ^{Rom. xiii}
 datis justitiae, et habuerit dilectionem, longe est ^{10.}
 ab omni peccato. ^{Gal. v 14.}
^{1 Tim. i 5.}

IV. Principium autem omnium malorum est ava- ^{1 Tim. vi 10.}
 ritia ^z. Scitote ergo, quia *nihil intulimus in hunc* ^{z avaritia}
mundum, neque auferre possumus. Armemur ^{est. L.}
 armis justitiae; et doceamus nosmet ^{1 Tim. vi 7.}
 ipsos pri- ^{Eph. vi 11.}
 mum, ambulare in mandatis Domini: et post hoc ^{a nos L.}
 etiam mulieres vestras, in fide quae data est eis, ^{b haec L.}
 et dilectione, et castitate, amantes suos viros in
 omni veritate et charitate ^c; diligentes omnes ^{c caritate L.}
 aequaliter in omni continentia; et filios erudire
 in disciplina et timore Dei. Viduae ^d vero pudicae ^{d Viduae—}
 circa fidem Dei interpellent incessanter pro om- ^{Dei om.}
^{haec in L.}

ib. τῆς εἰς Θεόν] τῆς πρὸς Θεόν
 Cod. Par.

4. Ἐάν γάρ τις] Legendum
 videbatur ἔάν γάρ τις τούτων
 ἐντὸς ἧ πλήρης, πεπλήρωκεν εἰ δ.
 quum vox πλήρης in sequente
 absorpta esset. Atque ita An-
 glicam versionem suam for-
 mase cl. Caviu post vidi.
 ROUTH. Huic Viri vene-
 randi conjecturae nescio an
 quodammodo patrocinari vide-
 atur Int. Vet. Halloixius in-
 terpretatur, Si quis enim haec
 in se habuerit. Ruchatus, Car
 si quelqu'un est revêtu de ces
 vertus. Sensum satis bonum
 praebet versio Cotelerii: Si
 quis enim intra haec fuerit.
 Haud prorsus absimilia habet
 Ignatius ad Eph. § 5.

7. χαλεπῶν] Infra, Polyc. Mart.

§ 11, ἀπὸ τῶν χαλεπῶν ἐπὶ τὰ
 δίκαια.

12. τὰς γυναῖκας ὑμῶν] Forte
 ἡμῶν. JUNIUS. Hanc con-
 jecturam probant Smith. et
 Routhius. At Int. Vet. ὑμῶν
 tuetur; neque ullam varietatem
 praebent Codices.

13. στεργούσας—ἐγκρατεῖς,]
 Parenthesin apponendam puta-
 vimus, ut τὸ πορεῖσθαι, ambu-
 lare, repetatur ἀπὸ κοινῶ in
 priore membro; et infinitivum
 παιδεύειν, erudire, constet in po-
 steriore. USSER. Conferatur
 Clem. Rom. i § 21. Ruchatus
 vertit ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ, avec une
 entière sincérité.

15. παιδεύειν] scil. διδάσκωμεν
 ἑαυτοὺς. HEFELIUS.

17. περὶ τῇ τοῦ Κυρίου πίστιν,]
 Ed., Aldrichiana, typographi

πτως περὶ πάντων, μακρὰν οὔσας πάσης διαβολῆς, καταλαλιάς, ψευδομαρτυρίας, φιλαργυρίας, καὶ παντὸς κακοῦ· γνωσκούσας ὅτι εἰσὶ θυσιαστήριον Θεοῦ, καὶ ὅτι πάντα μωμοσκοπεῖται, καὶ ἔληθεν αὐτὸν οὐδὲν, οὔτε λογισμῶν, οὔτε ἐννοιῶν, οὔτε τι τῶν 5 κρυπτῶν τῆς καρδίας.

Officia diaconorum, juniorum, virginum :

Ε'. Εἰδότες οὖν, ὅτι “Θεὸς οὐ μκκηρίζεται,” ὀφείλομεν ἀξίως τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ καὶ δόξης περιπατεῖν. Ὅμοίως διάκονοι ἄμεμπτοι κατενώπιον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, ὡς Θεοῦ καὶ Χριστοῦ διακόνοι, 10 καὶ οὐκ ἀνθρώπων· μὴ διαβόλοι, μὴ δίλογοι, ἀφελάρ-

errore, articulum τὴν omnino omittit. Vertit Cotel. circa fidem Domini prudentes. Wakius et Chevallier. sober, as to what concerns the faith of the Lord. Grassius, à l'égard des veuves, qu'elles soient extrêmement réservées à juger des choses qui regardent la foi. Int. Vet. sequitur Herzogius, dass sie züchtig sein im Glauben an den Herrn, quo quidem sensu plerique intelligunt σωφρονεῖν apud B. Paulum, Ep. ad Tit. ii 6. Cum Wakio et Chevall. facit Ruchatus, qui τὰς χήρας intelligit fuisse Diaconissas. Cf. Ign. Ep. ad Smyrn. § 13. S. Paul. ad Tit. ii 3, 4, πρεσβυτάδας . . . ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, et Rom. xii 3. Σωφροσύνην pro castitate ea quae in matrimonio observatur posuit Euripides in Medea, 634 ed. Porson. ad quam denotandam scriptoribus Ecclesiasticis hanc vocem saepissime fuisse usurpatam fuse docet Suicerus. Vid. Ep. ad Tim. I ii 15.

1. διαβολῆς, καταλαλιάς.] Recte distinguuntur διαβολή et κατα-

λαλιά, ut diversa mentis et linguae vitia, in libris sacris et scriptis Ethnicorum. SMITH. Codd. L P διαβολικῆς καταλαλιάς, sicuti Int. Vet. legebat.

2. φιλαργυρίας.] D. Paulus ad Tim. I vi 10, ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία.

3. θυσιαστήριον] Ita Codd. L V P, neque aliter Int. Vet. Sic Pseudo-Ignatius quoque in Ep. ad Tarsenses § 9, τὰς ἐν σεμνότητι χήρας, ὡς θυσιαστήριον Θεοῦ. Libb. impr. θυσιαστήρια. Sed καὶ non καὶ habet D. Paulus, I Cor. iii 16, II Cor. vi 16. Cf. Tertull. ad Uxor. i 7. ‘Viduum adlegi in ordinem, nisi univiram, non concedit; aram enim Dei mundam proponi oportet.’ Miror Herzogium non vidisse, quod monet Usse-rius, multo verisimilius esse Pseudo-Clementem in Const. Apost. ii 26, hanc comparationem viduarum cum altaribus a Polycarpo fuisse mutuatum, quam Patrem nostrum id ex Constitutionibus summis-
4. μωμοσκοπεῖται.] Ita Cod. Vat. proculdubio recte. Ean-

nibus, elongantes se^e ab omnibus diabolicis de-<sup>e se elon-
gantes L.</sup> tractionibus, et falso testimonio, et ab omni malo; cognoscentes seipsas, quia sunt sacrarium Dei: quoniam omnia Deus prospicit, et nihil eum latet, ^{Heb. iv 12,} neque cogitatio, neque conscientia, neque aliquod ^{13.} abditum cordis.

V. Scientes ergo^f quia *Deus non deridetur*, de-^{f autem F.S.} bemus digne in mandatis ejus et gloria ambulare. ^{Gal. vi 7.} Similiter Diaconi inculpabiles sint in conspectu justitiae ejus^g, sicut Dei et Christi ministri, et ^{g ejus justitiae L.} non hominum: non criminatores, neque detrac-

dem vocem inter duas lineas satis inepte divisam agnoscunt Codd. L et P, quorum ille *μόμος*—*σκοπεῖται* exhibet, hic *μόμος*—*σκοπεῖται*. Sic omnino legendum dudum observarunt Usser. et Smith. quamquam et ipsi cum caeteris omnibus editoribus, si Routhium, qui S. Patrem ad Hebr. iv 12, 13 respexisse arbitratur, excipias, dant *πάντα ἡμῶν σκοπεῖται*. Vid. Script. Eccles. Opusc. i 24, et Rel. Sacr. i 422. Vocem *μωμοσκοπεῖν* usurpat Clemens Rom. Ep. i § 41.

5. *ὁὐτε τι*] Ittig. Aldrich. et Lemoynius cum Halloixio *ὁὐτ' ἔτι*. Male, ut visum Usserio, qui ex Salmasii apographo emendavit; cujus correctionem, a Marklando probatam, recepit Routhius. *ὁὐτί τι* exhibet Cod. V, *ὁὐτέ τι* L, *ὁὐτέ τι* P.

7. "*Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται*," *μυκτηρίζεται* Codd. L V P.

8. *καὶ δόξης*] Wakius, Chevall. et Herzog. Int. Vet. secuti sunt. Aliter Ruchatus, *d'une manière qui convienne à son commandement, et à son*

sentiment; et Grassius, *d'une manière digne de sa volonté et de ses préceptes*.

9. [*Ὁμοίως*] *In the same manner the Deacons blameless before his righteousness, are Deacons of God and Christ, and not of men*, Curetonus, qui hunc locum ad *οὐκ ἀνθρώπων* inter excerpta e Severo exhibet, p. 246. Conf. quae Diaconis praecepit Ignatius in Ep. ad Trall. § 2.

10. *τῆς δικαιοσύνης*]. Erit fortasse qui, cum Routhio, *τῇ δικαιοσύνῃ* malit, quod mihi quoque olim in mentem venit. Sed vulgatam tuetur Int. Vet. atque *ἐν δικαιοσύνῃ* S. Patrem dicturum fuisse arbitror, sicut D. Lucas i 75. B. Judas *κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ* habet in Epistola Catholica, vers. 24.

ib. *ὡς Θεοῦ καὶ Χριστοῦ*] Haec Codd. L V P, atque Int. Vet. lectionem, in textum, pro Halloixii Θεοῦ ἐν Χριστῷ, a Routhio jam receptam, confirmat Syrus ap. Cureton. p. 246. Sic ad hujus capitis finem *ὡς Θεοῦ καὶ Χριστοῦ*.

11. *μὴ δόλογοι*]. Ita Codd. L

γυροι, ἐγκρατεῖς περὶ πάντα, εὐσπλαγχοι, ἐπιμελεῖς,
 πορευόμενοι κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου, ὃς ἐγένετο
 διάκονος πάντων· ᾧ ἂν εὐαρεστήσωμεν ἐν τῷ νῦν
 αἰῶνι, ἀποληφόμεθα καὶ τὸν μέλλοντα, καθὼς ὑπέ-
 σχετο ἡμῖν ἐγείραι ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν· καὶ ὅτι ἂν πολι- 5
 τευσώμεθα ἀξίως αὐτοῦ, “καὶ συμβασιλεύσομεν”
 αὐτῷ, εἶγε πιστεύομεν. Ὅμοίως καὶ νεώτεροι ἄμεμ-
 πτοι ἐν πᾶσι, πρὸ παντὸς προνοοῦντες ἀγνείας, καὶ
 χαλιναγωγοῦντες ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Καλὸν
 γὰρ τὸ ἀνακόπτεσθαι ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν ἐν 10
 τῷ κόσμῳ· ὅτι πᾶσα ἐπιθυμία κατὰ τοῦ πνεύματος
 στρατεύεται· καὶ “οὔτε πόρνοι, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε
 “ἀρσενικοῦται βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν,”
 οὔτε οἱ ποιοῦντες τὰ ἄτοπα. Διὸ δέον ἀπέχεσθαι
 ἀπὸ πάντων τούτων, ὑποτασσομένους τοῖς πρεσ- 15
 βυτέροις καὶ διακόνοις, ὡς Θεῷ καὶ Χριστῷ· τὰς

V P, pressius ad verba B. Pauli
 1 ad Tim. iii 8 quam διγλωσ-
 σοι, quod habent Libb. impr.
 ἐγκρατεῖς περὶ πάντα, male vertit
 Int. Vet. Melius Halloix. et
 Cotel. continententes in omnibus.

2. ὃς ἐγένετο] Sic cum Codd.
 Cotel. Ittig. Aldrich. et He-
 felius. Caeteri ἐγένετο, quod
 dederat Halloixius.

4. καὶ τὸν μέλλοντα,] Int. Vet.
 legisse videtur τὰ μέλλοντα.

5. πολιτευσώμεθα ἀξίως] Sic
 D. Paulus ad Philipp. i 27,
 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
 Χριστοῦ πολιτεύεσθε. Cf. iii 20,
 et Polycratis Fragm. ap. Routh.
 Rel. Sacr. ii pp. 14, 15.

6. συμβασιλεύσομεν] Sic
 cum Int. Vet. legendum vidit
 Routhius, et sic Codd. L et P.
 Cod. Vat. συμβασιλεύσωμεν ut in
 Libb. impr.

8. προνοοῦντες ἀγνείας.] Hoc
 est, *Juvenes ante omnia debent
 esse de castitate et pudicitia
 maxime solliciti.* Vet. Int. om-
 nem ignorantiam praevidentes:
 quasi in suo codice legisset
 ἀγνοίας: prorsus male. Exem-
 plar Salmasianum habet, πρὸς
 πάντα προνοοῦντες. Dubito, an
 recte exscriptum. SMITH. Vo-
 cem χαλιναγωγεῖν bis usurpat
 D. Jacobus, i 26, iii 2.

10. ἀνακόπτεσθαι] Sic cum
 Usser. Ittig. et Lemoynio dedi-
 ex Codd. L V P, et sic lege-
 bat Int. Vet. Sic Herzogius
 quoque in versione sua, *denn
 gut ist es abgeschnitten zu sein
 von allen Begierden in der
 Welt.* Cotel. Aldrich. Smith.
 Routh. et Hefelius, post edit.
 principem, praebent ἀνακίπτε-
 σθαι, quod Halloixius *abstistere*

tores, neque avari; sed omnia tolerant, in omnibus misericordes, diligentes in omnibus, ambulantes in veritate Domini, qui factus est minister omnium: cui si complaceamus^b in hoc saeculo, percipiemus ea quae futura sunt, secundum quod repromisitⁱ resuscitare nos a mortuis: et si digne eo^k conversati fuerimus, et si crediderimus, *conregnabimus cum eo*. Juvenes similiter inculpabiles sint in omnibus; omnem ignorantiam praevidentes^l, refrenantes se ab omni malo. Bonum est enim abscindi^m ab omnibus concupiscentiis mundiⁿ: quoniam omnis *concupiscentia adversus spiritum militat*: quia *neque fornicarii, neque molles, neque masculorum concubitores regnum Dei possidebunt*, neque illicita facientes. Propter^o quod abstineri oportet ab omnibus his. Subjecti estote Presbyteris et Diaconis, sicut Deo et Chri-

S. Matt. xx 28.

^b *Huic si placemus*

Fab. Stap.

ⁱ *promisit* L.

S. Johan. v

25, vi 40.

^k *in eo* F.S.

^l Tim. ii 12.

Apoc. iii 21.

^l *providen-*

tes F. S.

^m *abscidi*

F. S.

ⁿ *mundi*

deest F. S.

ⁱ Pet. ii 11.

ⁱ Cor. vi 9,

10.

^o *Propterea*

L.

interpretatur, Aldrichius *declinare*, Cotel. *separari*. Melius Smithus, *emergere et sursum quasi ex aquis attolli*. Ἀνακόπτεσθαι, *retundi, inhiberi, impediri*, vel in voce media, *seipsum arcere*. Sensu eodem D. Paulus usurpat ἐγκόπτειν in Ep. ad Galat. v 7, ubi alteram lectionem ἀνέκοψε tuetur et illustrat Krebsius, Obs. in Nov. Test. e Josepho, p. 323.

ib. ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν] Articulum post ἐπιθυμιῶν addidi e Codice Vaticano.

12. οὔτε πόρνοι κ. τ. λ.] Cf. οἰκοφθόροι in Ign. Ep. ad Eph. § 16.

14. τὰ ἄτοπα.] Sic LXX Job. xxxiv 12, Οἷε δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα ποιήσειν; xxvii 6, Οὐ γὰρ σύννοια ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας. Sic S. Lucas quoque, xxiii 41, οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν. Concil. Ephes.

Can. 5, Ὅσοι δὲ ἐνὶ ἀτόποις πράξεις κατεκρίθησαν ap. Routh. Script. Eccles. Opusc. 391. II Thess. iii 2, ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων. Hesych. Ἀτοπα πονηρά, αἰσχροί. Ἀτονία, αἰσχρότης, πονηρία. Ἀτονία, inquit Ernestius, late patet, et omnem vitiositatem et perversitatem rerum, animorum &c. significat. Schweigh. Lex. Polyb. v. Ἀτονία.

15. τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις.] Polycarpus Episcopi non facit mentionem, quippe qui, verecundia impeditus, eum nollet cohortari. Vide Rothium, Anfänge, p. 409 sq. HEFELIUS.

16. τὰς παρθένας] Plenam distinctionem Halloix. Usser. Lemoynius, Russel. et Routhius post Χριστῷ exhibent. Ego quidem cum Cotel. Ittig. et Smith. ita interpungendum duxi

παρθένους ἐν ἀμώμῳ καὶ ἀγνῇ συνειδήσει περιπατεῖν.

Presbyterorum. Officia communia.

5'. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι δὲ εὐσπλαγχοι, εἰς πάντας ἐλεήμονες, ἐπιστρέφοντες τὰ ἀποπεπλανημένα, ἐπισκεπτόμενοι πάντας ἀσθενεῖς, μὴ ἀμελοῦντες χήρας, ἢ ὀρφανοῦ, ἢ πένητος· ἀλλὰ προνοοῦντες αἰεὶ τοῦ καλοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀπεχόμενοι πάσης ὀργῆς, προσωποληψίας, κρίσεως ἀδίκου· μακρὰν ὄντες πάσης φιλαργυρίας· μὴ ταχέως πιστεύοντες κατὰ τινος· μὴ ἀπότομοι ἐν κρίσει, εἰδότες ὅτι πάντες ὀφειλέται ἐσμὲν ἁμαρτίας. Εἰ οὖν δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡμῖν ἀφῇ, ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἀφιέναι· ἀπέναντι γὰρ τῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἐσμὲν ὀφθαλμῶν, καὶ πάντας δεῖ παραστήναι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἕκαστον ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγον δοῦναι. 15 Οὕτως οὖν δουλεύσωμεν αὐτῷ μετὰ φόβου καὶ πάσης εὐλαβείας, καθὼς αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ οἱ εὐαγγελιστάμενοι ἡμᾶς ἀπόστολοι, καὶ οἱ προφῆται οἱ προκηρύξαντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν·

ut cerneret lector infinitivum περιπατεῖν ad τὸ δέον referendum esse. Nihil certe est quod, cum Junio, παραγγέλλετε desideremus, vel ex Int. Vet. Graecum ita corrigamus Αἱ παρθένοι..... περιπατεῖτε.

1. ἀγνῇ συνειδήσει] Cf. Clem. Rom. i §§ 2, 34, 42.

3. εὐσπλαγχοι.] Hanc vocem Apostolicam, Eph. iv 32, I Pet. iii 8, infeliciter vertit Int. Vet. Neque melius Halloix. *pie affecti*. Recte Cotel. *ad misericordiam proni*, et Herzog. *barmherzig*. Et, quod ante *Presbyteri* deest, e Cod. L restitui.

4. τὰ ἀποπεπλανημένα.] Forte τοὺς ἀποπεπλανημένους. Nisi forte

πρόβατα intelligatur, quod duriusculum videtur, quum statim sequitur πάντας ἀσθενεῖς in genere masculino. JUNIUS. Invenisse Vetus Interpres videtur πάντας ἐπιστρέφοντες τοὺς ἀποπεπλανημένους. ROUTH.

5. χήρας, ἢ ὀρφανοῦ.] Cf. Ignat. ad Smyrn. § 6, ad Polycarp. § 4. Lactant. Epit. § 65, 'Pupillis defensio, viduis tutela' nostra non desit.' Hermas. Past. I ii 3, 'Grapte autem' commonebit viduas et orphanos.' II viii 1, 'Viduis administrare, orphanos et pauperes non despiciere.'

8. προσωποληψίας.] Hanc vocem non agnoscit Int. Vet.

sto. Virgines^p, immaculata et casta conscientia^p ambulate^q.

VI. Et Presbyteri simplices sint, in omnibus misericordes, omnes ab errore convertentes, omnes infirmos visitantes; viduas et^r pupillos et pauperes non negligentes: sed semper *providentes bona coram Deo et hominibus*. Abstinete vos^s ab omni iracundia, a iudicio injusto: longe^t ab omni avaritia estote. Non cito consentiatis adversus aliquem, ne praevaricemini^u in iudicio: scientes quia debitores sumus peccati. Si ergo deprecamur Dominum, ut nobis dimittat, debemus etiam nos dimittere. Ante conspectum enim^v oculorum Domini sumus, et *omnes oportet astare^x ante tribunal Christi, et unumquemque pro se rationem reddere*. Sic ergo serviamus ei^y cum timore, et omni reverentia, secundum quod^z evangelizaverunt nobis Apostoli Domini, et Prophetæ annu-
ciaverunt^a adventum Domini nostri Jesu Christi:

^p Virgines
autem L.
^q ambulare
L.

^r et deest
Fab. Stap.

^s Rom. xii

^t 17.
^u 2 Cor. viii

^v 21.
^w vos deest

^x longe esto-
te L.

^y praevari-
cemur F.S.

^z Luc. xiii 4.
Matt. vi 12.

^a enim de-
est F.S.

^b oportet nos
astare F.S.

^c Rom. xiv
10, 12.

^d 2 Cor. v 10.

^e Serviamus
ergo ei F.S.

^f quod si
ergo L.

^g annuncia-
verunt nobis
L.

^h Act. vii 52.

10. μὴ ἀπότρομοι] Recte Cotel. non seceri nimium. Adjectivum nusquam in N. T. legitur. ἀπο-
τομία habet B. Paulus, Ep. ad Rom. xi 22; ἀποτόμως, II ad Cor. xiii 10, ad Tit. i 13. Polybius XVII xi 2 de Graecorum legatis, εἰσελθόντες εἰς τὴν σύγκλητον πάντες, κατηγοροῦν ἀποτό-
μως τοῦ Φιλίππου.

13. τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ] Sig-
nificari videtur his verbis solus
Christus. Apud Vet. tamen
Int. voces καὶ Θεοῦ desunt. In-
terea in celebri loco Act. Apost.
xx 28 praestant plurimi MSti,
πομαίνων τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυ-
ρίου καὶ Θεοῦ, ἢ περιποιήσατο
διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. ROUTH.
Clausula haec ab ἀπέναντι γὰρ
— λόγον δοῦναι. in Cod. L ab

Int. Lat. infra ponitur post τὴν
ἔλθωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

15. ὑπὲρ ἑαυτοῦ] ὑπὲρ αὐτοῦ
Codd. L V P. Deest Int. Vet.
post secundum quod l. 17 ipse
praecepit et: vel tale quid.

18. εὐαγγελισμένοι ἡμᾶς] εὐα-
γγελισμένοι ὑμᾶς Codd. L V P.
Smithi emendationem ἡμῖν, mi-
nime necessariam, in ed. sec.
admissam, Hefelius in quarta
repudiavit. Cf. Act. xiv 15,
xvi 10. Hujus sententiae co-
lorem e duobus S. Petri locis,
I i 12, et II iii 2 sumtum esse
docet Windischmannus, Vindic.
Petrin. p. 25.

ib. καὶ οἱ προφῆται] οἱ om.
Codd. L P. Vid. Ignat. ad
Philad. § 5, et ad Smyrn. § 5.
Cf. Eph. ii 20.

ζηλωταὶ περὶ τὸ καλὸν, ἀπεχόμενοι τῶν σκανδάλων καὶ τῶν ψευδαδελφῶν, καὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, οἵτινες ἀποπλανῶσι κενοὺς ἀνθρώπους.

Antichristus, primogenitus Satanae. Falsidociores vitandi. Orandum.

Ζ'. Πᾶς γὰρ, ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ Ἰησοῦν Χριστὸν 5 ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι, ἀντίχριστός ἐστι· καὶ ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ τὸ μαρτύριον τοῦ σταυροῦ, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστὶ· καὶ ὃς ἂν μεθοδεύῃ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας, καὶ λέγῃ μήτε ἀνάστασις μήτε κρίσις εἶναι, οὗτος πρωτότοκός ἐστι τοῦ Σατανᾶ. 10 Διὸ ἀπολείποντες τὴν ματαιότητα τῶν πολλῶν, καὶ

1. τῶν σκανδάλων] Articulum agnoscunt Codd. L V P, omitunt Halloix. Cotel. Ittig. Lemounius.

2. ψευδαδελφῶν,] II Cor. xi 26, Galat. ii 4.

ib. ἐν ὑποκρίσει] Int. Vet. qui in hypocrisim portant. Forte, in hypocrisi. MS. Petavianus habet, qui important nomen Domini. Jac. Faber supplevit, qui in vanum portant, pro quo nos ex Magdal. MS. substitui-mus, qui in hypocrisim, vel hypocrisi potius, convenienter Graeco τῶν ἐν ὑποκρίσει. JUVENIUS. Cf. Ignat. ad Eph. § 7, δόλω πονηρῶ τὸ ὄνομα περιφέρειν.

3. κενοὺς ἀνθρώπους.] Hermas, Past. II v 2, 'Evertit enim (iracundia) vacuos et dubios.' xi 1, 'Applicat autem se dubiis et vacuis.'

5. Ἰησοῦν—ὁμολογῇ] His omissis Codd. L et P habent Πᾶς γὰρ ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ τὸ μαρτύριον τοῦ σταυροῦ. Docetas intelligit Ruchatus. Vide supra, p. 370 l. 4.

6. ἐληλυθέναι,] In Johannis

Apostoli loco excitando, pro vulgata lectione ἐληλυθῶτα prae-stat cum aliis scriptoribus et codicibus ἐληλυθέναι Polycarpus, quod quidem signare ad N. Testamentum critici omiserunt. ROUTH. E memoria viri doctissimi excesserant verba Millii, Prolegom. § 286, "ἐληλυθῶτα vetustissimi Cod. Vati-cani est, ejusque quo usus est "Int. Vulgatus, nec dubito "quin autographum ipsum Jo-hannis sic habuerit." Formam inauditam ἐληλυθῆναι, quae in editionem Usserianam, ex incuria, ni fallor, irrepserat, repetitam habes in Libb. impr. omnibus, si Clericum, Routh. Hefel. et Dresselium excipias.

7. τὸ μαρτύριον] La vérité de la Croix. Grassius. His suffering upon the cross, Wakius, et Chevall. das Leiden am Kreuze, Herzog. Cui versioni patrocinantur Veteres Graecorum Theologi, Theodoretus scilicet et Theophylactus, qui τὸ μαρτύριον apud B. Paulum in I Tim. ii 6 ad τὸ πάθος τὸ σωτήριον re-

zelantes bona; abstinentes^b vos a scandalis, et falsis fratribus, et^c qui in hypocrisim portant nomen Domini, qui aberrare faciunt^d inanes homines.

VII. *Omnis enim qui non confitetur Jesum^e Christum in carne venisse, hic Antichristus est; et qui non confitetur martyrium crucis, ex Diabolo est: et qui deviaverit eloquia Domini ad propria desideria, et dixerit neque resurrectionem, neque iudicium esse, hic primogenitus est Satanae^f. Propter quod relinquentes vanitatem^g multorum,*

^b abstinet
a scandalis
F. S.

^c et deest
F. S.

^d in vanum

—oberrant

Fab. Stap.

^e Hiesum L.

^f Joh. iv. 3.

^f Satanae
est. F. S.

Sathanae L.

^g vanitates

F. S.

tulerunt, et Photius, qui interpretatur τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ejusdem Apostoli, I Cor. i 6 τὸ ἐκούσιον καὶ τὸ σωτήριον πάθος. Vid. Suicer. in voce Μαρτύριον.

8. *ὅς ἂν μεθοδεύῃ] deflexerit* Halloix. *traduxerit* Cotel. *umwandelt* Herzog. *perverts* Chevallier. 'Isti quippe Simonis 'asseclae,' inquit Hammondus c. Blondell. Diss. I vii 4, 'γνώσῃ, i. e. Scripturae Sacrae 'mystice interpretandae facultatem sibi arrogantes, multa 'Vet. Test. mysteria ad impuros usus suos accommodabant. Vid. Epiphan. in Haer. 'Gnost.' De Critolao, Achaeos ad bellum concitante, Polybius XXXVIII iv 10 καὶ πολλὰ δὴ τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδεύμενος, εἰκίνει καὶ παρέξῃσε τοὺς ὄχλους. Eustathius, p. 754, 21, a Lobeckio ad Soph. Aj. v 1299 indicatus, 'Ἰστέον δὲ ὅτι ἐντεύθεν [II. i' 327] ὁ Σοφοκλῆς μεθοδεύεις, ποιεῖ τὸν Τεύκρον λέγοντα τῇ Ἀγαμέμνوني, ὅτι ὁ Αἴας διὰ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ἐν Τροίᾳ ἐμάχετο, κ. τ. λ. Alia dabit Dorrivillius ad Charit. p. 594 ed. Reiske.

ib. τὰ λόγια] Vide Clem. Rom. I § 19, p. 84 l. 5.

9. *μήτε κρίσιν εἶναι,] εἶναι om.* Codd. L V P.

10. *πρωτόκοκός ἐστι τοῦ Σατανᾶ.]* Ita S. Polycarpus appellavit Marcionem, quum se in conspectum ipsius protrusisset, ut illum saluaret ut fratrem et Christianae communionis socium orans, apud Iren. III iii, [4, p. 177 ed. Massuet.] ἐπιγίνωσκε ἡμᾶς. Cujus rei historiam Graece retulit Eusebius, H. E. iv 14, ἐπιγινώσκω τὸν πρωτόκοκον τοῦ Σατανᾶ. SMITH. Elymam Magum υἱὸν διαβόλου B. Paulus, Act. xiii 10, et Simonem Magum (primitivorum haeticorum parentem) τὸν πρωτόκοκον αὐτοῦ υἱὸν appellat Ignatianae ad Trall. Epistolae Interpolator. USSER. Cf. S. Johan. viii 44, Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, κ. τ. λ.

11. *ἀπολείποντες] Ita Codd. L V P, non ἀπολιπόντες, ut dedit Halloixius, in cujus libro legitur ex incuria typographi ἐπιστρέψαμεν. Hefelio Polycarpus respexisse videtur Clem. Rom. i § 7.*

τὰς ψευδοδιδασκαλίας, ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν παρα-
δοθέντα λόγον ἐπιστρέψωμεν, νήφοντες πρὸς τὰς
εὐχὰς, καὶ προσκαρτεροῦντες νηστείας· δεήσεσιν
αἰτούμενοι τὸν παντεπόπτην Θεὸν μὴ εἰσενεγκεῖν
ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος· “τὸ μὲν 5
“πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.”

Ad perse-
verantiam
hortatur:
item ad pa-
tientiam,
proposito
Christi ex-
emplo.

Η'. Ἀδιαλείπτως οὖν προσκαρτερώμεν τῇ ἐλπίδι
ἡμῶν, καὶ τῷ ἀρραβῶνι τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν, ὃς
ἐστὶ Χριστὸς Ἰησοῦς, “ὃς ἀνήνεγκεν ἡμῶν τὰς
“ἀμαρτίας τῷ ἰδίῳ σώματι ἐπὶ τὸ ξύλον.” “ὃς 10
“ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρεθῆ δόλος ἐν τῷ
“στόματι αὐτοῦ.” ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, ἵνα ζήσωμεν ἐν
αὐτῷ, πάντα ὑπέμεινε. Μιμηταὶ οὖν γενώμεθα τῆς
ὑπομονῆς αὐτοῦ· καὶ ἐὰν πάσχωμεν διὰ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, δοξάζωμεν αὐτόν· τοῦτον γὰρ ἡμῖν τὸν 15
ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτοῦ, καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἐπι-
στεύσαμεν.

Eis item
exemplum
proponit
non tantum
Ignatii, Zo-

Θ'. Παρακαλῶ οὖν πάντας ὑμᾶς πειθαρχεῖν τῷ
λόγῳ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀσκεῖν πᾶσαν ὑπομονήν,
ἣν καὶ ἴδετε κατ' ὀφθαλμοὺς, οὐ μόνον ἐν τοῖς μακα- 20

ib. τὴν ματαιότητα κ. τ. λ.]
Conf. supra § 2 p. 524 l. 16.

1. παραδοθέντα] Cf. Ep. S.
Judae, 3, τῇ ᾧπαξ παραδοθείσῃ
τοῖς ἁγίοις πίστει.

2. νήφοντες πρὸς τὰς εὐχὰς,]
Faber Stapulensis, *Sobrii sitius,*
in orationibus jejunia toleran-
tes, et supplicationibus &c.

3. δεήσεσιν αἰτούμενοι] Paullo
aliter distinxit Halloixius, προσ-
καρτεροῦντες νηστείας, δεήσεσιν
αἰτούμενοι κ. τ. λ. Caeteri ad
mentem Int. Vet. interpun-
gunt.

4. παντεπόπτην] Recte in La-

tina versione, ubi ex oscitantia
librarii ponitur *prosperatorem*,
ex Cod. Magd. *perspectorem*
substituit Usserius. SMITH.
De hac voce temere judicavit
Junius, vix ullum scriptorem ea
usum fuisse praeter Clem. Rom.
§§ 55, 58. Vide quae supra
notavimus. Loca e Cyrillo et
Clem. Alex. indicavit Suicerus
in voce.

7. τῇ ἐλπίδι ἡμῶν,] Infeliciter
Int. Vet. Melius Halloixius,
Indesinenter igitur adhaerens,
spei nostrae et pignori
justitiae nostrae. Cf. Ignat.

et falsas doctrinas, ad illud quod traditum est nobis a principio verbum revertamur. Sobrii simus ^{1 Pet. iv 7.} in orationibus, et jejunia tolerantes; supplicationibus petentes omnium perspectorem ^{h prospera-} Dominum, ^{torem F. S.} ne nos inducat in tentationem: secundum quod ^{Matt. vi 13,} dixit Dominus; ^{xxvi 41.} Spiritus quidem promptus est, ^{Marc. xiv} caro autem infirma. ^{38.}

VIII. Indeficienter ergo ⁱ toleremus propter ^{1 autem Fab.} spem nostram et pignus justitiae, quod est Jesus ^{Stap.} Christus: qui sustulit peccata nostra in corpore suo ^{k suo deest} super lignum: qui peccatum non fecit, nec ^{F. S.} inventus est dolus in ore ejus; sed propter nos ^{1 Pet. ii 24,} omnia sustinuit, ut vivamus in ipso. Imitatores ^{22.} ergo efficiamur tolerantiae ejus: et si passi fuerimus pro nomine ejus, glorificemus eum. Hoc enim ^{1 Joh. iv 9.} nobis indicium ^{Act. v 41.} posuit de seipso: et nos hoc cre- ^{1 judicium} didimus. ^{F. S.}

IX. Rogo igitur vos omnes ^{m omnes vos} insistere verbo ^{L. et F. S.} justitiae et patientiae, quam et ^{n et deest} oculata fide vi- ^{F. S.}

Ep. ad Eph. § 1, ὑπὲρ τοῦ κοινῷ ὀνόματος καὶ ἐλπίδος.

8. τῇ ἀρραβῶνι] Vox Paulina, II Cor. i 22, v 5, Eph. i 14.

13. πάντα ὑπέμεινε.] Cf. Ignat. Ep. ad Polyc. § 3, τὸν κατὰ πάντα τρόπον δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.

ib. τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ] Desideratur in Codd. L V P αὐτοῦ.

14. διὰ τὸ ὄνομα] S. Johan. Ep. iii 7 ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον. Cf. Ignat. Ep. ad Eph. § 7, ad Smyrn. § 11.

15. δοξάζωμεν] Ita Lemoynius et Routh. Caeteri δοξάζομεν. Lectionem quam e Cod. Laur. admisi, tuetur Int. Vet. neque aliam, teste Usserio, habuit MS. Salmasii.

16. ὑπογραμμῶν] Hanc vocem

VOL. II.

a S. Petro Ep. I ii 21 adhibitam, non semel usurpat Clemens Rom. Vide notata ad Ep. i § 5, p. 30 l. 2.

ib. τοῦτο ἐπιστεύσαμεν.] Lege τοῦτῳ, vel si retineatur τοῦτο, subintellige εἶναι. SMITH. Haud favet quidem mutationi Int. Vetus: ad oram tamen exempli mei Aldrichianae edit. vir cl. Marklandus manu sua τοῦτῳ rescripsit. ROUTH.

18. Παρακαλῶ] Totus hic locus usque ad ἀναστάντα, est ab Eusebio prolatus, H. E. iii 36.

19. καὶ ἀσκειν] Cod. Vat. praestat καὶ ὑπομείνει πᾶσαν ὑπομονήν.

20. ἦν καὶ ἴδετε] Sic Codd. L V P. Particulam καὶ non

N n

simi, Rufi,
sed etiam
Pauli reli-
quorumque
Apostolo-
rum.

ρίοις Ἰγνατίῳ, καὶ Ζωσίμῳ, καὶ Ῥούφῳ, ἀλλὰ καὶ
ἐν ἄλλοις τοῖς ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐν αὐτῷ Παύλῳ, καὶ τοῖς
λοιποῖς ἀποστόλοις· πεπεισμένους, ὅτι οὗτοι πάντες
οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, ἀλλ' ἐν πίστει καὶ δικαιοσύνῃ·
καὶ ὅτι εἰς τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς τόπον εἰσὶ παρὰ
τῷ Κυρίῳ, ᾧ καὶ συνέπαθον· οὐ γὰρ τὸν νῦν ἡγά-
πησαν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντα, καὶ
δι' ἡμᾶς ὑπὸ [τοῦ Θεοῦ ἀναστάντα.]

agnoscit Eusebius ; ideoque, ni fallor, omiserunt eam Edd. ante Routhium, qui testatur Cod. Magd. tueri particulam *et*, quam nescit hujus Interpretationis editio princeps. Apud Eusebium legitur *εἶδере*, idemque praestant Maderus et Lemoy-nius ; sed huic lectioni adversatur cum Int. Vet. ut jam recte monuit Routhius, tum scriptura, quamvis mendosa, Cod. Vat. *ἴδере*.

ib. *μακαρίοις*] Hi viri sancti de vita jam decesserant, ut videtur, antequam hanc epistolam scripsit S. Polycarpus. Vid. infra, Polyc. Mart. § 1.

1. *Ζωσίμῳ, καὶ Ῥούφῳ,*] Indicat Smithus Martyrologium Romanum ad xvii Decembris, ubi haec posita sunt. 'Philippis in Macedonia, natalis sanctorum martyrum Rufi et Zosimi ; qui ex eo numero discipulorum fuerunt, per quos primitiva ecclesia in Judaeis et Graecis fundata est : de quorum etiam felici agone scribit S. Polycarpus in Epistola ad Philippenses.' p. 314 ed. Paris. an. 1584. ROUTH.

ib. *ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς ἐξ ὑμῶν,*] Ita hodierna Polycarpi exemplaria et Eusebii. Sed

ἡμῶν in Eusebii Cod. D. Savillii, et Nicephoro, et apographo Salmasii legi, notavit calamo in libri sui ora Usserius. Probabile est de sui temporis persecutione intelligendum esse Polycarpum, quanquam hic Apostolos etiam ipsos in exemplorum numero recensuerit. Ita illum si intelligamus, vel de suae Smyrnenensis Ecclesiae martyribus loquitur, vel de illius ad quam scribit Philippensis. Si de suae, non aliam fuisse crediderim quam hanc Arrii, ut dixi, Antonini. Si de alia Ecclesiae Philippensis, illa quoque fuerit Ignatii martyrio coaeva, circiter annum Domini quem dixi cvii. DODWELL. Diss. Cypr. xi § 27.

2. *τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις*] Cod. Vat. *τοῖς ἄλλοις ἀποστόλοις*.

3. *πεπεισμένους,*] Ita Codd. L V P, neque aliter Eusebius. Halloixius dederat *πεπεισμένοι* : correxit denique nescio quis *πεπεισμένος*, nisi haec emendatio debetur editionis Aldrichianae typographis. Dresselius Cod. Casan. lectionem *πεπεισμένους* unice genuinam putat. E voce *Παρακαλῶ* pendet constructio.

4. *οὐκ εἰς κενόν*] Sic D. Paulus ad Galat. ii 2 *μήπως εἰς κενόν*

distis, non solum in beatissimis illis Ignatio et^o Zosimo et Rufo, sed et^p in aliis qui ex vobis sunt, et in ipso^q Paulo, et^r caeteris Apostolis: confidentes^a quia hi omnes non in vacuum cucurrerunt, sed in fide et justitia; et ad debitum sibi locum a^t Domino, cui et compassi sunt, abierunt: quia non hoc saeculum dilexerunt; sed eum qui pro ipsis et pro nobis mortuus est, et a Deo resuscitatus.

^o his beatissimis, Ignatio scilicet L.
^p et deest Fab. Stap.
^q ipso deest F. S.
^r et in caeteris F. S.
^a Apostolis confidentes: L.
^t cum F. S.
 1 Thess. v 10.

τρέχω, ἢ ἔδραμον, ad Philipp. ii 16 ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. Pro non in vacuum ap. Int. Vet. Codex Medicus habet non in vano.

5. εἰς τὸν ὀφειλόμενον] Cf. Clem. Rom. i § 5. Post τόπον addendum censuerunt Junius et Guil. Burton. ἐπορεύθησαν καί. Smithus post αὐτοῖς interserere jubet πορευόμενοι. Sed nullius mutationis opus est, ut jam Routhius vidit, quum εἰς pro ἐν hic positum videatur. Vid. supra p. 448 l. 2. Consulendus omnino Heinichenius ad Euseb. H. E. ii 25 not. 16. Cf. supra notata p. 332 l. 5.

ib. παρὰ τῷ Κυρίῳ.] Apud Dominum. Halloix. Cotelier. et sic Anglici Interpretes recentiores. Clementson. with the Lord. Chevallier. in the presence of the Lord. Sic etiam Herzogius, bei dem Herrn. Minus recte Cavius et Wakius, Int. Vet. ut videtur, secuti: by the Lord.

6. ἡγάγησαν αἰῶνα.] Cf. II Tim. iv 10, Δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλειπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα.

7. τὸν ἡμέραν] Hic locus eodem modo legitur ap. Euseb. H. E. iii 36, Symeonem Metaphr. in Vita Ignatii, et Nice-

phorum iii 19. Rufinus tamen Eusebii, et Polycarpi vetus Interpres, eum qui pro ipsis et pro nobis mortuus est, hic reddidit: pro quo apud Adonem, Rufinianam versionem secutum, in libello de Festivitatibus Apostolorum (xv. Kal. Jan.) excusum reperitur, qui pro ipsis et pro omnibus mortuus est. USSER.

8. ὑπὸ [τοῦ Θεοῦ ἀναστάντα.] Post ὑπὸ, Graecum Salmasii deficit nos exemplar. τοῦ Θεοῦ ἀναστάντα, ex Eusebii et Nicephori citatione, hic supplevimus; licet passivum ἀνασταθέντα, et veteris nostri Interpretis auctoritas, qui a Deo resuscitatus vertit, et ipsa constructionis requirat ratio. Unde Metaphrastes ἀναστάντα in Graeco, et Rufinus resurrexit in suo ita retinuit Latino, ut illud, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, a Deo, ut minus cum eo cohaerens, uterque praetermisit. Actorum Ignatii scriptor anonymus Polycarpi locum hunc ita interpolatum nobis exhibuit, τὸν ἡμέραν ἡμῶν ἀποθανόντα Χριστὸν, τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐπόθησαν. Ubi vetus Latinus eorumdem interpres tantum habet, eum qui pro nobis mortuus est Christum, et a Deo resuscitatus. USSER.

Desiderantur Graeca quae sequentibus respondeant, praeter pauca quae servavit Eusebius, vide p. 548 l. 15. Latina autem leguntur in Veteri Versione a Jacobo Fabro Stapulensi, anno 1498 Parisiis evulgata, ad calcem Opp. Dionysii Areop. et undecim Epistolarum Ignatii, in libro 'Theologia vivificans. Cibus solidus.' inscripto.

Varia officia inculcat, speciatim constantiam.

X. In his ergo state, et Domini exemplar sequimini; firmi in fide et immutabiles, fraternitatis amatores, diligentes invicem, in veritate sociati, mansuetudinem Domini alterutri praestantes, nolum despicientes. Quum potestis benefacere, nolite differre: quia *eleemosyna de morte liberat*. Omnes vobis invicem subjecti estote; *conversationem vestram irreprehensibilem habentes in gentibus*: ut ex bonis operibus vestris et vos laudem accipiatis, et Dominus in vobis non blasphemetur. Vae autem illi, per quem nomen Domini blasphematur.

Halloixius quoque verba uncinis inclusa ex Eusebio et Nicephoro supplevit. Galland. Dresel. et in edd. post primam Hefelius exhibent *ἀνασταθέντα*. Codd. MSti, nulla interposita distinctione, post *ὑπὸ* exhibent *τὸν λαὸν κενὸν* [i. e. *καυὸν*] *ἐτοιμάζων, ἐπιδείξῃ, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς κ. τ. λ.* a quibus scilicet verbis incipiunt Barnabae quae Graece supersunt. Librarius ille, cujus sive errore sive oscitantia periit textus Polycarpi, Ep. Barnabae prosequitur usque ad benedictionem, cui in Cod. Vat. subiiciuntur, *Ἐπιστολὴ Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου, συνεκδήμιου Παύλου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου*. Codd. L et P descriptores haec posteriora sicuti priora Polycarpo tribuisse videntur.

1. exemplar] Vide not. ad Ignatii Ep. ad Smyrn. § 12.

2. fraternitatis amatores.] Cf. I Pet. ii 17, *τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε*.

4. mansuetudinem Domini alterutri] Sic Halloix. et Faber. Stapulensis et sic Cod. L. Libb. impr. si Cotelier. excipias, omitunt *Domini*. Pro *praestantes* Al. *praesentantes*.

5. nolite differre: quia *eleemosyna*] Halloix. . . nolite differre. *Eleemosyna*... Hunc locum e libro Tobiae profert Cyprianus, Ep. 55 p. 110 ed. Fell. contra Novatianos agens.

7. *conversationem—habentes*] Faber Stapulensis *considerantes irreprehensibilem in gentibus*. Halloixius dederat *conversationem vestram inter gentes habentes bonam*. Mox, pro *ex bonis operibus*, Cod. L. habet *ex omnibus operibus*.

11. nomen Domini blasphemetur.

Sobrietatem ergo docete omnes : in qua et vos conversamini.

XI. Nimis contristatus sum pro Valente, qui Presbyter factus est aliquando apud vos : quod sic ignoret is locum, qui datus est ei. Moneo itaque vos ut abstineatis ab avaritia, et sitis casti et veraces. Abstinetes vos ab omni malo. Qui autem in his non potest se gubernare, quo modo alii pronunciat hoc? Si quis non abstinuerit se ab avaritia, ab idololatria coinquinabitur; et tanquam inter gentes judicabitur. Qui autem ignorant ju-

Valentis :
presbyteri
defectionem
luget :
quem erran-
tem ut in viam
reducatur Do-
minus, orat.
Ab avaritia
sibi caveant.

matur.] Cf Ignat. ad Trall. § 8.

1. in qua] *in quam* Faber Stapulensis.

4. quod sic ignoret is] Pes-
sime in Cod. L. et Fab. Stap.
quod sic ignoretis.

6. ab avaritia,] *dass ihr euch enthaltet des Geizes*, Herzog. et Intt. Gallici. Wochero et Uhlhornio quoque pecunias in pauperum usus collatas Valens avertisse videtur, cujus facinoris uxor ejus particeps fuerat. Longe melius, ni fallor, Chevallier. *that ye abstain from concupiscence*; sequitur enim casti. Presbyter ille, uti recte monet Smithus, in flagitium illiciti concubitus videtur fuisse lapsus, licet uxorem habuisset : illam quoque ejusdem flagitii ream. Graecum sine dubio et hic et infra, *Si quis non abstinerit se ab avaritia*, habuit *πλεονεξίας*. Verum sensum optime illustrat Suicerus e Clem. Alex. Strom. p. 464, [iii 12, p. 552 Potter.] *ἡ πλεονεξία πορνεία λέγεται, τῇ ἀνταρκείᾳ ἐναντιουμένη*. 'Adulter ergo est *πλεονέκτης*, 'quia sua uxore non est contentus, sed aliena sibi vendi-

cat. Atque ita hanc vocem 'accipiendam esse vult cl. Heinsius ad Eph. v 3, in voc. 'πλεονεξία.' Cur masculae Veneris usum cum Hammondo c. Blondell. p. 9 ubi Gnosticorum piacula nefanda recenset, intelligamus, equidem non video.

ib. et veraces.] et deest Fab. Stapulensi.

7. Abstinetes vos ab omni malo.] Faber Stap. et Halloix. *Abstinetes ab omni*, sicuti et mox infra, *Si quis non abstinerit, &c.*

8. quo modo alii &c.] Cf. I Tim. iii 5, *Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται*; quo modo aliis mallet Gallandius.

10. coinquinabitur;] Hermas, Past. II iii 1, "coinquant "mandatum Domini," iv 1, "qui carnem suam coinquant." Vocem *incoinquinatus* usurpat Ignatii Int. Vet. ut exprimat *ἀμώμος*, Ep. ad Magn. § 7, ad Trall. §§ 1, 13, ad Smyrn. Inscr.

11. Qui autem ignorant] Faber Stap. et Halloix. Quis ignorat .... *An nescitis quoniam Sancti de hoc mundo judicabunt?* qui-

1 Cor. vi 2. *dicium Domini? An nescimus, quia sancti mundum judicabunt?* sicut Paulus docet. Ego autem nihil⁷ tale sensi in vobis, vel audiui, in quibus laboravit beatus Paulus; qui estis in principio Epistolae ejus. De vobis etenim gloriatur in omnibus Ecclesiis, quae Deum solae tunc² cognoverant: nos autem nondum noveramus. Valde ergo, fratres, contristor pro illo et pro conjugē ejus: quibus det Dominus poenitentiam veram. Sobrii ergo estote et vos in hoc; et non sicut inimicos¹⁰

Heb. vi 9.
7 nichil
Fab. Stap.
Phil. i 5 sq.
2 quae solae
tunc Domi-
num L.

bus verbis hic locus S. Pauli exhibetur in Versione Vulgata. Conferendus est Dionysius Alexandrinus in Ep. ad Fabium; αὐτοὶ τοίνυν οἱ θεοὶ μάρτυρες παρ' ἡμῖν, οἱ νῦν τοῦ Χριστοῦ πάρεδροι, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κοινωνοί, καὶ μέτοχοι τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ συνδικάζοντες αὐτῷ, κ. τ. λ. Euseb. H. E. vi 42.

2. sicut Paulus] Hic locus suspicionem praebet Crednero, quia scilicet Polycarpus, in locis ex Epistolis Apostolicis exci- tandis, nomen Scriptoris sacri quem adlegat, nunquam profert. *Beiträge zur Einleitung in die biblischen Schriften.* i p. 29.

ib. Ego autem nihil tale] Cf. Ignat. ad Magn. § 11, οὐκ ἐπεὶ ἔγνω τῶς ἐξ ὑμῶν οὕτως ἔχοντας, ad Trall. § 8, Οὐκ ἐπεὶ ἔγνω τοιοῦτόν τι ἐν ὑμῖν.

4. qui estis] Supplere vult Smithus *laudati*, vel quippiam tale. Vide supra § 1. ROUTH. Chevallier. post Wakium, vertit, *who are named in the beginning of his Epistle.* Herzog. *wie ihr da geschildert seid im Anfange seines Briefes.*

7. nos autem] Per nos, Us- serius *Polycarpum* ipsum intel-

ligit. Rectius forsitan *Smyr- nenses* Cotelier. Smith. Ruchat. Cf. Act. xvi 6, 12, xix 2, 10.

8. pro conjugē ejus:] *pro* deest Fab. Stap. et Halloix. Nullum coelibatus votum a clericis tanquam ordinationis suae conditio in tribus prioribus saeculis requirebatur. Ad cleri coelibatum minime pertinent canones qui *συνεισάκτων* meminerunt, quo tamen referuntur a Pontificiis; uti docet Dodwel- lus, Diss. Cypr. iii 17. Chae- remon Nili Episcopus, una cum conjugē, tempore persecutionis fugit; Euseb. H. E. vi 42. Novatus presbyter erat Cartha- giniensis illigatus conjugio; Cyprian. Ep. 52, p. 97 ed. Fell. Haec et alia exempla congestit Binghamius, Orig. Eccles. IV v 5, falsus in eo quod Pagium ad- legat ut fatentem Cyprianum in matrimonio vixisse: Baronio enim Cyprianum conjugatum fuisse affirmanti contradicit Pa- gius, Crit. ad ann. 248, n. 4, tom. i p. 231, quem viri eru- ditissimi errorem notavit Gri- schovius.

9. veram.] Fab. Stap. et Hal- loix. *vestram.*

tales existimetis ^a, sed sicut passibilia membra et errantia eos revoke; ut omnium vestrum corpus salvetis. Hoc enim agentes, vos ipsos aedificatis. * Them. iii 15.
* aestimetis L.
1 Cor. xii 26.
Votum, et adhortatio ad precationem.
Ps. iv 4. LXX.
Ephes. iv 26.

XII. Confido enim vos bene exercitatos esse in 5 sacris literis, et nihil vos latet; mihi autem non est concessum modo. Ut his Scripturis dictum est; *Irascimini, et nolite peccare*; et, *Sol non occidat super iracundiam vestram*. Beatus qui meminerit: quod ego credo esse in vobis. Deus

4. in sacris literis,] In utriusque Testamenti Scripturis, uti ex locis mox adlatis constat.

5. et nihil vos latet;] Comparat cl. Routhius 1 Ep. S. Johan. ii 20. Similia fere habet Ignatius, Ep. ad Ephes. § 14, *Ὁ οὐδὲν λαθάνειν ὑμᾶς*.

ib. mihi autem non est concessum modo.] Supple, *graviter et indecore irasci*, vel *me nimis severum atrocemque adversus illos gerere*. Sed dubito, annon a scopo aberraverim. SMITH. Mihi sensus esse videtur: *vos librorum sacrorum scientia polletis, qua ego adhuc non gaudeo*. Igitur, *ut in his libris dictum est, nolite ita irasci, ut peccetis*. HEFELIUS. Halloixius: *latet; mihi autem non est concessum modo, ut his Scripturis dictum est: Irascimini &c.* Verba mihi—modo

lunulis includit Faber Stapulensis. Routhio haec verba *ναπεδερύκας* posita esse videntur. Paulo aliter habentur in Cod. L, *non est concessum modo uti his Scripturis*. Dictum est enim . . . Haud absimile quid habet Hermas, Past. I ii 3, "illi enim permissum est." Vulgatam vertit Chevall. post Wadium, *But at present it is not*

granted unto to me to practise that which is written . . . Herzogius, *Denn mir ist es nicht zugetheilt worden, wie es in den Schriften steht: Zürnet ihr, &c.* Ruchatus, *il ne m'est pas seulement permis (de mettre en colère.)* Grassius, *pour moi, je ne suis point encore arrivé à ce degré d'intelligence*. Nihil horum mihi placet, neque meliorem explicationem ipse habeo; nisi si distinctionem poneremus post *concessum*, et *vos aedificare* ex verbis *vos ipsos aedificatis* ad finem § 11 subaudiremus, *mihi autem non est concessum (vos aedificare)*. *Modo ut &c.* Sequitur p. 548 l. 3 *aedificet vos*. Hanc interpunctionem secuti sunt Hefel. et Dresselius cui post *Modo* praeceptum morale excidisse videtur.

8. qui meminerit:] sc. hujus Scripturae Sacrae *mandati*. Alii legunt: *crediderit*. HEFELIUS.

9. Deus autem &c.] Hujus loci usque ad *castitate*, l. 5 p. 548, versionem exhibet Curetonus inter excerpta e Severo, p. 246, iterumque p. 244, non ultra vocem *mansuetudine* prolata a Timotheo. Utrobique pro Dei

^b et deest autem et Pater Domini nostri Jesu Christi, et ^b
 Fab. Stap. ipse sempiternus Pontifex, Dei Filius, Jesus Chri-
^c in om. L. stus, aedificet vos in fide et veritate, et in ^c omni
 mansuetudine; et sine iracundia, et in patientia
 et longanimitate et tolerantia, et castitate: et det ⁵
 Act. viii 21. vobis sortem et partem inter sanctos suos; et
 nobis vobiscum, et omnibus qui sunt sub coelo, qui
^d Dominum credituri sunt in Dominum nostrum ^d Jesum Chri-
 nostrum et stum, et in ipsius Patrem, *qui resuscitavit eum a*
 Deum L. mortuis. Pro omnibus sanctis orate. Orate etiam ¹⁰
 Gal. i 1. pro regibus et potestatibus, et principibus, atque
 1 Tim. ii 2. pro persecutibus et odientibus vos, et pro ini-
 S. Matt. v micis crucis, ut fructus vester manifestus sit in
 44. omnibus, ut sitis in illo perfecti.
^e atque
 principibus
 et L.

De Episto-
 lis Ignatii,
 quas Philip-
 pensibus
 mittit Po-
 lycarpus.

II'. 'Εγράψατέ μοι
 καὶ ὑμεῖς καὶ Ἰγνάτιος,
 ἵνα εἰάν τις ἀπέρχεται εἰς

XIII. Scripsistis mihi ¹⁵
 et vos et Ignatius, ut si
 quis ^f vadit ad Syriam, ^f qui L.

Filius, Jesus Christus, legitur,
God Jesus Christ.

3. in omni mansuetudine;]
 Praepositionem non agnoscit
 Halloixius. Abest a Cod. L,
 uti mox et ante in *patientia*.

5. et longanimitate] Faber
 Stap. et in *longanimitate*.

9. a mortuis.] Ultra has voces
 Polycarpus nihil addidisse pro-
 nuntiat Bunsenius in Epp. ad
 Neandrum, p. 109. Benedictionem
 autem B. Paulus interponit
 ad Rom. xv 33, neque ideo to-
 tum cap. xvi in suspicionem
 interpolationis cadit.

11. pro regibus] Ex his ver-
 bis Hilgenfeldius colligit Epi-
 stolam non esse scriptam ante
 A. D. 161, in quo M. Aurelius
 Antoninus Verum adoptavit,
 et hi primi duo Augusti appel-

lati sunt. Spartian. Ael. Ver.
 § 5. At 1 Tim. ii 2, *ὑπὲρ βασι-
 λέων*, pluralis non de duobus
 Imperatoribus principatum si-
 mul gerentibus, sed de Regibus
 universis intelligendus est.

12. pro inimicis crucis,] D.
 Paulus ad Philipp. iii 18, *τοὺς
 ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ*.

15. 'Εγράψατέ—*ἀνέκονσαν*.]
 Habentur Graeca haec apud
 Eusebium, H. E. iii 36. Ignatii
 Fragmentum a Routhio, Script.
 Eccl. Opusc. tom. i p. 26 pro-
 latum e Cod. MSto penes D.
 Thomam Phillips Baronettum,
 idem contigit mihi in Cod.
 MSto Bibliothecae Caesareo-
 Vindobonensis reperire. Verba
 habes supra, p. 518.

16. καὶ Ἰγνάτιος,] Vid. Ign.
 Ep. ad Polyc. § 8.

Συρίαν, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἀποκομίση γράμματα· ὃ-
περ ποιήσω, ἐὰν λάβω
καιρὸν εὐθετον, εἴτε ἐγὼ,
5 εἴτε ὃν πέμψω πρεσβεύ-
σοντα καὶ περὶ ὑμῶν.

deferat literas meas,
quas fecero ad vos ; si
habuerimus tempus op-
portunum, sive ego, seu ^s sive L.
legatus quem misero pro
vobis. Epistolas sane

1. Συρίαν,] sc. Antiochiam.
Ignatius § 7 Polycarpo manda-
verat, ut ipse legatum ad Ec-
clesiam Antiochenam mitteret
ob pacem restitutam, et § 8 huic
legato simul Epistolas aliarum
Ecclesiarum gratulatorias tra-
deret. Praeter hoc Ignatii man-
datum Philippenses quoque ipsi
Polycarpum precibus adierant,
ut ipsorum Epistolam suo legato
traderet ad Antiochenos per-
ferendam. His votis se respon-
surum esse Polycarpus pollice-
tur. HEFELIUS.

ib. παρ' ὑμῶν] Pro ὑμῶν, in
Nicephoro et quibusdam Euse-
bii exemplaribus, legitur ἡμῶν
quod et Rufinus secutus fuisse
videtur, quum reddidit, *deferat
litteras ad vos* ; et Polycarpi
Vet. Int. quum vertit, *deferat
litteras meas quas fecero, ad
vos* : ita enim illud, ὅπερ ποιήσω,
exprimere volebat. Quod non
animadvertens Jacobus Faber,
quas et dedero ad vos, hic sub-
stituit ; contra MSS fidem. Ubi
tamen et nostrum hunc Poly-
carpi, et Eusebii interpretem
Rufinum deceptum fuisse ap-
paret, de litteris ad Philippen-
ses deferendis ista accipientem,
cum ad Antiochenos dandae
litterae intelligantur ; vel ab
ipsis Philippensibus, si παρ' ὑμῶν,
vel a Polycarpo et Smyrnaeis
suis, si παρ' ἡμῶν hic legendum
fuerit. Quod posterius ex Ig-

natii verbis illis, in Ep. ad
Smyrn. [§ 11] firmamentum
accipit. *Ο ἐφάνη μοι δεξιόν, κ. τ. λ.
USSER. Haec viri magni sunt ;
quae vero nihil cogunt ut ἡμῶν
pro lectione recepta ὑμῶν, quod
et Patricio Junio visum erat,
substituatur. A nuntio Poly-
carpi litterae illae tam Philip-
pensium, quam Smyrnaeorum
deferri possent ; id quod parti-
cula καὶ in verbis καὶ τὰ παρ'
ὑμῶν et in sequentibus πρεσβεύ-
σοντα καὶ περὶ ὑμῶν significare
videtur. ROUTH.

2. ἀποκομίση] τοὺς γοῦν τὰ
γράμματα κομίσοντας. Chrysost.
Ep. 17, tom. iii p. 606 ed. Ben.
De Veteris Ecclesiae Tabellariis
vide sis Fischeri de Θεοδορικοῖς
Commentationem, cap. v § 4.
Pro *quas fecero*, Faber. Stap.
exhibet *quas et dedero*.

ib. ὅπερ ποιήσω,] Int. Vet.
legisse videtur, ὅπερ. Mox pro
πέμψω Eusebius habet πέμπω,
uti monuit Junius. Locum ita
interpretatur Halloixius, *ut si
quis eat in Syriam, vestras
etiam perferat literas. Quod
equidem faciam, si tempus op-
portunum nactus fuero, sive
egomet ipse, sive is quem mit-
tam, &c.*

5. πέμψω] Apud Euseb. H.
E. iii 32, πέμπω.

6. καὶ περὶ ὑμῶν.] τὰ pro καὶ
legendum monuit Marklandus,
adposito S. Pauli ad Coloss. iv

Τὰς ἐπιστολὰς Ἰγνατίου Ignatii, quae transmis-
 τὰς πεμφθείσας ἡμῖν ὑπ' sae sunt vobis ab eo ^{h, h vobis: ha}
 αὐτοῦ, καὶ ἄλλας ὅσας et alias, quantascunque ^{deo. Fab. Stap.}
 εἶχομεν παρ' ἡμῖν, ἐπέμ-
 5 ψαμεν ὑμῖν, καθὼς ἐνε-
 τεύλασθε· αἵτινες ὑποτε-
 ταγμέναι εἰσὶ τῇ ἐπιστο-
 λῇ ταύτῃ· ἐξ ᾧν μεγάλα quibus magnus vobis
 ὠφελῆθῃ· αἱ δυνήσεσθε. erit profectus. Conti-
 10 Περιέχουσι γὰρ πίστιν, nent enim fidem, pati-
 καὶ ὑπομονὴν, καὶ πᾶσαν entiam, et omnem aedi-
 οἰκοδομήν τὴν εἰς τὸν ficationem ad Dominum
 Κύριον ἡμῶν ἀνήκουσαν. nostrum pertinentem.

Et de ipso Ignatio, et de his ⁱ qui cum eo sunt, ^{i ipsis Fal}
 15 quod certius agnoveritis, significate. ^{Stap.}

8. Sed nihil hic mutandum videtur. ROUTH. Cf. Ignat. ad Smyrn. § 11, ad Polyc. § 7.

1. Τὰς ἐπιστολὰς] Designantur duae, una ad Polycarpum, altera ad Polycarpi seu Smyrnensem Ecclesiam. COTEL. Ad has duas Epistolas facillime hunc pluralem referri concedit Lipsius, p. 12; testimonium autem non admittit, quo una saltem Epistola, quae Syriace non exstat, defenditur. Bunsenius diserte confitetur hisce verbis indicari Epistolam Smyrnaeis inscriptam. *Ignatius und seiner Zeit.* p. 108.

2. τὰς πεμφθείσας ἡμῖν ὑπ' αὐτοῦ,] Ita locum hunc citant Eusebius, Nicephorus, et Graecus Actorum Ignatii scriptor anonymus: quam legitimam esse lectionem agnoscit etiam Baronius. In Versione ab eo (Graeco

ὑπ' αὐτοῦ respondens) ex Magdalenensis Collegii exemplari restituimus: quod alii codices in *habeo* transmutarunt. USSER. Apud Int. Vet. corrige audacter cum Smitho *vobis*, quod exhibet Halloixius; Polycarpo scilicet, et Smyrnaeorum Ecclesiae.

3. καὶ ἄλλας] Vide nostram de Ignatii et Polycarpi Scriptis Dissertationem, cap. ii. USSER.

9. ὠφελῆθῃ· αἱ δυνήσεσθε,] Anonymus Martyrii B. Ignatii descriptor legit ὠφελῆθῃσεσθε, quomodo et vetus Polycarpi Interpres reddidit. USSER. Faber Stap. ex omnibus enim vobis magnus, &c. Halloix. quibus multum juvari poteritis.

13. ἀνήκουσαν.] Vide supra, Ign. Ep. ad Smyrn. § 8, et Clem. Rom. i § 45.

14. Et de ipso Ignatio, . . .

XIV. Haec vobis scripsi per Crescentem, quem in praesentem diem commendavi vobis, et nunc commendo. Conversatus est enim^k nobiscum inculpabiliter: credo quia et^l vobiscum similiter. 5 Sororem autem ejus habebitis commendatam, quum venerit ad vos. Incolumes estote in Domino Jesu Christo. Gratia cum omnibus vobis^m. Amenⁿ.

Crescentem et sororem ejus commendat.

^k enim deest F. S.

^l et deest F. S.

^m vestris F. S.

ⁿ deest A-men in Cod. Laur.

significate.] Hujus ita in Bibliotheca sua, [Cod. cxxvi] de Polycarpi hac ad Philipp. Epist. agens, meminit Photius: *Λέγει καὶ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῖς Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου ἀπεσταλκέναι, καὶ αἰτεῖται ἀναδιδάχθηναι παρ' αὐτῶν, εἴ τι περὶ ἐκείνου διακούσκειν.* In Halloixii tamen editione verba ista sunt omissa, quae docent eodem tempore, quo a Syria ad martyrium Romam abductus est Ignatius, scriptam a Polycarpo istam fuisse Epistolam, 'in qua,' inquit idem Halloixius, 'quum eam color et lineamenta, quibus eam Irenaeus, Eusebius, et Photius describunt, reperiantur, quin ipsius Martyris germana sit, dubitari non potest. Nam et forma fidei ejus, atque praedicatio veritatis (quam Irenaeus inde posse addisci admonet) clare in ea elucet; et testimonia, quae illic citari e priore Petri Epistola Eusebius docet, multa comparent: et frequentes commotiones cum perspicuitate sermonis atque simplicitate, juxta Ecclesiasticam interpretandi formam, (quibus eam abundare Photius profitetur) passim sese offerunt et ostentant: ita ut ad perfectam ejus recognitionem vix desiderari amplius quicquam possit.' US-SER. De morte Ignatii Poly-

carpus jam certior factus erat § 9, sed circumstantias, dicta, &c, ut videtur, ignorabat. Postulat ergo a Philippensibus ut sibi signifcent, quidquid Ignatii mortem spectans iis esset cognitum. Graeca *Καὶ περὶ αὐτοῦ Ἰγνατίου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ* Interpres debebat reddere *quæ cum eo erant.*

1. quem in praesentem diem commendavi] Hanc editionis principis et Fabri Stapulensis lectionem praetulimus, praeeunte cl. Routhio, qui suspicatur Polycarpum scripsisse *ὃν μέχρι τοῦ παρόντος ὑμῖν συνίστηκα, καὶ νῦν συνίστημι.* Vulgatam in praesenti exhibent Codd. Laur. et Magd. Vertunt Clementson. et Chevall. cum Wakio, *in the present Epistle.* Cavius, *hitherto.* Herzogius, *welchen ich für jetzt empfohlen habe.* Ruchatus, *que je vous ai déjà ci-devant recommandé.*

4. credo quia &c.] Cf. I Pet. v 12, *τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογιζομαι.* Rom. viii 18, *λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια κ. τ. λ.*

7. Gratia cum omnibus vobis.] Ita concluditur Epistola apud Halloixium; atque eadem est conclusio Epistolis ad Titum et ad Hebraeos. Vulgatam, quam retinet Hefelius, *Incolumes estote in Domino Jesu Christo, in gratia cum omnibus*

vestris, pressius quam clarius
 ita interpretatur Herzogius:
Gehabet euch wohl in unserm
Herrn Jesu Christo, in der
Gnade mit Allen den Eurigen.
 Versiones vernaculae habent,
and His grace be with you all,
 lectionem Codicis Petaviani, et
gratia ipsius cum omnibus vo-

bis, ab Usserio indicatam, se-
cutae. Cod. Magdal. praestat,
omnibus nostris. Ruchatus, La
grace de (notre) Seigneur Jésus-
Christ soit avec vous, et avec
tous ceux qui vous appartiennent.
Grassius, Que le Seigneur
vous conserve dans sa grace
avec tous les vôtres.

FRAGMENTA

QUINQUE

E RESPONSIONUM CAPITULIS,

S. POLYCARPO

5

ADSCRIPTIS;

VICTORIS EPISCOPI CAPUANI CATENAE IN IV
EVANGELISTAS INSERTA.

Haec Fragmenta, 'non aspernanda' iudice Bullo, Def. Fid. Nic.
II iii 7, Feuardentius ad calcem annotationum suarum in Irenaei
10 lib. iii cap. 3 apposuit, existimans ea ex variis Polycarpi Epistolis
deprompta esse. Eadem Halloixius in Vit. Patt. Orient. i 532,
Usserius post Martyrium Polycarpi, Freyius, ed. Ignat. &c p. 162,
exhibuerunt. Jure scribit Cavius, 'an genuina sint, non sine ra-
'tione dubitare licet.' Hist. Lit. i 47. Tentzelius ea excerpta
15 esse e *Διδασκαλίᾳ* Polycarpiana suspicatur. Exercit. p. 164.

I.

MATTHAEUS Dominum dixisse testatur, quod Matt. xix 5.

Moyses scribit Adam locutum fuisse hoc modo :

Hoc nunc os ex ossibus meis, et caro ex carne Gen. ii 24.
20 *mea: propter hoc relinquet homo patrem et ma-*
trēm, &c. Sed concordant Domini verba cum Moyse

6. VICTORIS] De tempore
Victoris oscitat Cavius. "Cla-
ruit circa A. D. 545," Hist.
Lit. i p. 523 ed. 1740. "La-
tine vertit Fragmenta Poly-
carpi circa A. D. 480," ibid.
p. 47. A. D. 480 dat Feu-
ardentius. 'Scriptor erat non adeo
'accuratus,' inquit Lemoynius,

'utpote qui Praefationem edi-
'derit in Harmoniam Evange-
'licam quam credidit esse Ta-
'tiani, quum esset Ammonii.'
Var. Sacr. Proleg.* 14.

15. e *Διδασκαλίᾳ*] De Patrum
Διδασκαλίᾳ et *Διδάχῃ* adeas sis
Pfaffium, Irenaei Fragm. i notis
illustrantem. pp. 11-19.

sermonibus ; qui Adam praebens officium inspiratione divina prophetavit, ipse a Moyse hoc dixisse refertur. Deus vero, qui per inspirationem divinam in corde Adam ista verba formavit, ipse Pater a Domino recte locutus fuisse refertur. Nam et 5 Adam hanc prophetiam protulit : et Pater qui eum inspiravit, recte dicitur protulisse.

II.

IDEM, ad haec verba Christi, *Calicem meum bibetis*, &c.

S. Matt. xx 23.

10

Per hujusmodi potum, significat passionem. Et
 Act. xii 2. Jacobum quidem novissimum martyrio consum-
 mandum : fratrem vero ejus Johannem transiturum
 absque martyrio ; quamvis et afflictiones plurimas,
 et exsilia tolerarit : sed praeparatam martyrio 15
 mentem Christus martyrem judicavit. Nam Apo-
 stolus Paulus, *Quotidie*, inquit, *morior* ; dum im-
 possibile sit quotidie mori hominem ea morte, qua
 semel vita haec finitur. Sed quoniam pro Evan-
 gelio ad mortem jugiter erat praeparatus, se mori 20
 quotidie sub ea significatione testatus est. Legitur

1 Cor. xv
31.

12. novissimum] Tillemontio, ii 635 n. 4, haec prorsus indigna Polycarpo videntur, quia scilicet Jacobus, Johannis frater, *primus* inter Apostolos pro Christo sanguinem fudisse perhibetur. Respondet Gallandius, interpretem legisse *ἔσχατον*, quam vocem obvio sensu accepit, quum vertere debuerit *primum*. Hesychius : *Ἐσχατον* *πρῶτον*. Cf. Pindar. Nem. x 59, ab Abreschio indicatum.

21. Legitur &c.] Quin postremum hoc membrum aliena manu assutum sit, nequaquam dubito. Neque enim Polycar-

pus, qui omnia B. Johannis acta, tanquam ejus discipulus, vel videbat ipse, vel ex eo audiebat, vel ex comitibus addicebat, scripsisset *Legitur*, quasi scilicet id non aliunde, quam ex libris sciret. HALLOIX. i p. 597. Gallandius putat hunc locum orae Cod. Graeci, quo usus est Victor, additum fuisse e Tertulliano, de Praescr. § 36, vel ex Hieronymo, adv. Jovin. i 26. De Apostoli in oleum fervens demersione nihil sciebant Eusebius, Demonstr. Evang. iii 3, p. 116 c, et Origenes in S. Matt. tom. xvi § 6.

et in dolio ferventis olei, pro nomine Christi, beatus Johannes fuisse demersus.

III.

IDEM, de initio Evangelii secundum S. Marcum.

5 Rationabiliter Evangelistae principiis diversis utuntur, quamvis una eademque evangelizandi eorum probetur intentio. Matthaeus, ut Hebraeis scribens, genealogiae Christi ordinem texuit, ut ostenderet, ab ea Christum descendisse progenie,
 10 de qua eum nasciturum universi Prophetæ cecinerant. Johannes autem ad Ephesum constitutus, qui Legem tanquam ex Gentibus ignorabant, a causa nostræ redemptionis Evangelii sumsit exordium: quæ causa ex eo apparet, quod Filium
 15 suum Deus pro nostra salute voluit incarnari. Lucas vero a Zachariæ sacerdotio incipit, ut ejus filii miraculo nativitatis, et tanti prædicatoris officio, Divinitatem Christi Gentibus declararet. Unde et Marcus antiqua prophetici mysterii com-
 20 petentia adventui Christi declarat: ut non nova, sed antiquitus prolata ejus prædicatio probaretur. Aut per hoc Evangelistis curæ fuit, eo uti prooemio, quod unusquisque judicabat auditoribus expetere. Nihil ergo contrarium reperitur, ubi licet diversis
 25 scriptis, ad eandem tamen patriam pervenitur.

IV.

IDEM, in illud, *Noli vocare amicos tuos, sed pauperes et debiles, &c.* S. Luc. xiv 12.

Praecipit, non amicos, sed infirmos quosque vo-
 30 candos ad prandium. Quod si claudus aut quilibet eorum sit amicus, sine dubio talis pro amicitia minime est rogandus: unde ipsa quasi videntur

11. constitutus,] Forsitan *constitutis*. ROUTH. Rel. Sac. i 411.

se impugnare mandata. Nam si non amici, sed claudi et caeci sunt invitandi, ipsosque quoque amicos esse contingat, nequaquam rogare debemus. Sed amicos, arbitror, intelligi hoc loco debemus illos, quos pro mundi hujus terrena consideratione 5 diligimus, non pro Divinae contemplationis intuitu. Hi sunt igitur amici relinquendi. Denique, ideo debilium exempla proposuit, quos pro nullius possumus appetere necessitate negotii, nisi tantum pro fructu retributionis aeternae. 10

V.

IDEM, in illud, *Opus consummavi, quod dedisti mihi ut faciam.* S. Johan. xvii 4.

Quomodo opus salutis humanae adimpluisse commemorat, quum necdum crucis vexillum conscenderat? Sed definitione voluntatis, de qua cuncta venerandae passionis insignia adire decreverat, jure se opus perfecisse significat.

12. Hoc Fragmentum Grotius integrum exscribit Annot. in loc.

15. *conscenderat*] 'Ακυρολογία quaedam hic notari poterit. Nam *gestari* quidem vexillum crucis non semel audivimus; sed *conscensum* a Christo fuisse vexillum illud, nullibi adhuc invenimus. USSER. Ambrosius in Ps. cxviii Serm. 8, 'ascendens illud patibulum Dominus ... Christus qualis crucem ascenderit.' In Breviario

Sarisburiensi, Antiph. Die S. Andreae, 'Antequam te ascenderet Dominus noster, O beata 'Crux.' In Officio Anastasimi, Antholog. Nov. σς', 'Ανέληλθας, τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ σταυροῦ τῷ πάθει. ib. 'Ανῆλθες ἐν σταυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος. σλέ', 'Ανῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ. Amalarius Fortunatus inscripsit cap. 25 lib. iii de Ecclesiasticis Officiis, 'De ascensione Christi in Crucem.'

MARTYRIUM

S. I G N A T I I.

VOL. II.

P p

PRAEFATIO
THOMAE SMITHI
IN
ACTA MARTYRII
S. IGNATII.

ACTA haec, quae recudi oportet, mihi quidem genuina et sincera plane videntur; licet fortasse, quod tamen vix affirmaverim, versus finem quippiam labis admistum habeant. Vetus autem Versio, quam edidit D. Usserius Armachanus ex Codice Caiensi, ut cuivis ex leviuscula collatione facile constare poterit, maxime convenit cum Graeco exemplari Colbertino. Utriusque mendis, quae passim irrepsere, sublatis, editionem, quum sibi invicem mutuam lucem foenerentur, longe integriorem jam damus. A familiaribus S. Ignatii, qui illum ab Antiochia Romam usque comitati sunt, et illius ultimo et maxime glorioso agoni interfuere, descripta fuisse, multa in ipsis Actis id testatissimum reddunt^a, et extra omne dubium ponunt; et quidem non longe post ipsius consummationem, et proximo, ut verisimillimum videtur, anno, dum res gestae cum totius itineris ratione in recenti fidelius inhaeserint memoria.

Illos autem fuisse Philonem et Agathopodem, quorum meminit sanctissimus Martyr in Epistolis ad Smyrnaeos et ad Philadelphenses, hunc Antiochenae, illum vero Tarsensis Ecclesiae Diaconum, vix a quoquam dubitari aut potest, aut debet. Quaedam autem a tertio Ignatianarum Epistolarum Collectore interserta et male addita fuisse affirmat D. Usserius, (consentiente postea D. Pearsono, qui illius

^a Sect. 5, ἡμεῖς μὲν ἄκοντες καίον γίνεσθαι. et 6, συναπτόμενα ἀπηγόμεθα, στένοντες ἐπὶ τῷ ἀφ' τοῖς ἀδελφοῖς. et 7, Τοῦτων αὐ-
ἡμῶν μέλλοντι χωρισμῷ τοῦ δι- τόπται γινόμενοι.

auctoritate nimium quantum abreptus, oculis suis licet perspicacissimis, illud non vidit, quod absque Graeci textus lumine vix esset videndum) ad id quidem leviusculis suspicionibus inductus; tum quod in altera versione Codicis Cottoniani, in qua multae absurdae et fabulosae narrationes contra fidem historiarum ex novitiis Actis interpolatis desumptae, et quae merito illum edidisse puduerit, continentur, abessent; tum quod in istis periochis velit Interpolatorem ad Epistolarum Ignatianarum Syllogen, tunc recens factam, respexisse. Sed manifestum est, tum alterum istum Interpretem, utpote nullius iudicii, et fidei suae prodigum, maxime de historia S. Ignatii sollicitum, Epistolam ejusdem ad Romanos, quae necessario erat interponenda, inconsiderate admodum neglexisse, quasi ad ipsius propositum neutiquam attinuisset, (ut solent quandoque Interpretes, vel potius, quod dicendum videtur, Exscriptores, praefationes, aliaeque in textu recte collocata, pro libidine sua omittere); tum suspicionem istam *de Literis praecedentibus*, quasi in isthac collectione simul positis (quum longe aliud per ista verba [§ iv] διὰ τῶν ἡγουμένων, h. e. *per Praefectos* sive *Episcopos*, intelligi debere, ex integro ante positae sectionis argumento clarissime liquet) ex mala interpunctione, et legendo *Literas appositas* pro *Literis appositis* (quem errorem facile inter festinandum admisit imperitus oscitansque librarius) utpote non alii fundamento innixam, ortum habuisse; quae ex Graeco textu ..... ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ὑπαντησάσαις αὐτῷ διὰ τῶν ἡγουμένων, γραμμάτων εὐχαριστῶν ἐκπεμφθέντων πρὸς αὐτὰς, et restituta jam Latina Versione omnino diluitur. Nec tamen abnuerim, si quispiam dixerit, Interpretem nostrum, neglecta solita in vertendis ad literam Graecis diligentia, periocham hanc, juxta facilem debitamque verborum constructionem neutiquam ab ipso intellectam, mala et imperita versione corrupisse.

Mirae et putidae prorsus sunt exceptiones, quas adversus itineris rationem, hisce Actis recensitam, objiciunt osiores Episcopalis hierarchiae, iniqui admodum, et hac ex parte parum ingenui adversarii. Iter vero istud hoc modo institutum erat, quod compendio describam. Primo An-

tiochia Seleuciam descendit S. Ignatius: illic nave conscensa Smyrnam navigavit: relicta Smyrna Troadem appulit: a Troade Neapolim navi abducebatur: hinc iter terrestre iniens, Philippos, urbem satis celebrem, pervenit, reliquamque Macedoniae partem, qua itur ad Epidamnum, pedes peragravit: hic reperta nave per Adriam in mare Tyrrhenum delatus, multasque insulas illic sitas, et civitates juxta littora, et praecipue Puteolos (quos maxime invisisse cupiebat, ut S. Pauli, illuc non longe post naufragium ex insula Melitensi transeuntis, sacra vestigia relegeret, si per saevas, quae hieme solent ingruere, tempestates licuisset) praetervectus, tandem ad Portum prope Ostiam appulit, et inde mox a militibus abreptus, alacer et cum gaudio, post tot labores terra marique exantlatus, Romam ducitur, laurea martyrii coronandus.

Frustra hic contra fidem Actorum obijciunt hi Censores tot tantasque hujus itineris circuitiones, quod nimirum longe rectiori breviorique cursu e Syria in Italiam esset navigandum: quasi fuisset in potestate S. Ignatii illud, prout lubebat, melius et commodius ordinasse; aut militibus, quorum curae erat traditus, sive imperata facere, sive pro arbitrio agere per hosce delicatos homines haud licuisset. Qualis autem est ista ingenii perversitas, ex malesano partium studio orta, si quispiam rei gestae historiam et veritatem frivolis quibusdam argutiis convulsum ire velit, hoc solo nomine, quum eam aliter fieri aut potuisse aut debuisse in animum inducat suum? praesertim quum circumstantiae rerum, quae universam, ex tot seculorum intervallo obductam, tollerent obscuritatem, sint incomptae, non certum, quo agebantur custodes isti, consilium vel conjectura assequi liceat. Isthoc saeculo non qualibet anni tempestate adeo facile aut crebro erat navigatum. Occasiones, prout sese obtulerint, captandae. Recta ad oras maritimas Syriae Seleuciam usque Antiochia abducitur S. Ignatius. Illic, ut par est credere, navis in anchoris stabat, Smyrnam versus, urbem nempe commercii celeberrimam, post aliquantillum temporis solutura. Hanc conscendere coactus est S. Ignatius a militibus, qui, ut nostris Censoribus placet, navi conducta, procul relictis

Asiae Minoris littoribus, iter destinatum maturare debuissent. Inter Smyrnam et Troadem naviculae ultro citroque transibant: a Troade autem ad oras Macedoniae mari finitimas facilis frequensque erat trajectus: quod ex Actis Apostolorum et aliunde ex historiis istorum temporum satis constat. Quum vero naves Italiam directo itinere petituras reperire haud facile esset, quidni dixerim, illos hac mentis intentione et proposito Neapolim tetendisse, ut inde Macedoniam commodo suo peragrarent? Quod de reliquo itinere dici poterat, illos quasi aut necessitate compulso, aut majoris commodi gratia ejusmodi viarum ambagibus usos fuisse. Nolo autem conjecturam hanc amplius venditare, adversus quam an quippiam solidi objici possit, dubito. Scio a quibusdam aliam longeque diversam laboriosae hujus circumgyrationis causam, aliudque consilium assignari solere; nec eam facile rejiciendam putaverim: quasi hujusmodi ingratissimis moris, tamque longi et anfractuosi itineris malis incommodisque S. Ignatium fatigare, ejusque constantiam frangere, ex instinctu Diaboli, animo habuissent Christiani nominis infensissimi hostes, a quibus ferali sententia ad bestias damnatus fuisset: τῷ μόχθῳ τῆς ὁδοιπορίας sive τῷ μῆκει τῆς ὁδοῦ καὶ τῷ πλήθει, ut observavit S. Chrysostomus in Oratione de laudibus S. Ignatii Antiochiae habitae; qui ad haec Acta, in quibus totam itineris rationem comprehensam legerat, alludere hic plane mihi videtur. Quicquid fuerit, sive hoc, sive illud, ex alterutra hypothesi admissa, ineptis Magdeburgensium Centuriatorum, Blondelli, aliorumque cavillationibus abunde satisfieri posse, cordatus ingenuusque Lector, uti credo, pro candore et sagacitate sua censebit.

Unum eundemque fuisse Versionis horum Actorum ac Epistolarum Auctorem, praeterquam quod in eodem manuscripto Codice Caiensi simul exstent junganturque, multa sunt, quae id facile dent evictum. Stylus aequè barbarus, et a puritate Latini sermonis abhorrens: et praecipue verborum phrasiumque rigidissima ad literam versio; quasi Interpretes opinaretur, de illius fide dubitari posse, nisi hisce apicibus, qui illam plane obscurant, sensumque reddunt intricatiorem, ad superstitionem usque,

et quasi affectata nimiae diligentiae laude, mordicus adhaesisset.

Hactenus de Actis genuinis, quae sequioribus saeculis foede erant corrupta, et ab impuris Interpolatorum manibus inquinata: qui dum aut credulae plebis, ad amplexandum avidissimis auribus, quicquid illis figmentorum lenocinio placeret, prona, segni stupidaeque indoli et ingenio indulgere, aut gloriam Sanctorum et Martyrum inventis fabellis, licet inficetis, prodigiosisque narrationibus, humanam sortem exsuperantibus, augere studuerint, veritatem misere corruerunt, mendaciusque suis serae posteritati ivere illusum; idque quidem citra omne remedium, nisi puriora vetusti aevi monumenta, e tenebris quorundam eruditorum diligentia in lucem educta, illorum fraudes, imposturas, perfidiamque detexissent.

Acta haec interpolata, quae *posteriora* appellabimus, sexto aut saltem septimo saeculo primum ficta fuisse, veri perquam simile D. Pearsono, aliisque Viris doctissimis, videtur: et deinde progressu temporis, novis, iisque miris, commentis aucta constat. Prae modestia enim hac ex parte laudandus videbitur Simeon Metaphrastes, hisce malis artibus fraudulentisque incrustationibus ex luxuriantis ingenii vitio satis famosus, si cum aliis Actorum architectis et consarcinatoribus conferatur. Horum Actorum exemplar exstat in Bibliothecae Bodleianae Archivis Baroccianis Cod. CXCII ex quo multa excerpta habentur apud D. Usserium in Annotationibus suis ad hujus sanctissimi Praesulis Martyrium. Ex hoc impuro fonte profluxerunt, ut ibi quoque vir ille maximus observavit, mirae istae narrationes, quae non solum apud Vincentium Bellovacensem, aliosque recentiores, sed quae apud Bedam et Adonem in Martyrologiis suis occurrunt.

Exstant Latine ejusmodi Acta Martyrii S. Ignatii in Archivis Laudinis ejusdem Bibliothecae. L 23, [Laud. Lat. 31] quae dum olim percurri, omnia juxta novum hoc exemplar Graecum mire interpolata, multis quoque de variis sermonibus inter Trajanum, quem fingunt Romae tunc fuisse, et S. Ignatium habitis, de sententia mortis ab isto Imperatore et Senatu Romano in S. Martyrem prolata,

deque cruciatibus huic irrogatis, ubique insertis, (quod pariter quoque legitur in Menaeo Graecorum, ad natalem S. Ignatii xx die Decembris celebratum,) ne alia vana, puerilia, falsa, et S. Ignatio indigna memorem, vel perfunctorie legendo reperi. Item prostant in iisdem Archivis L 21. [Laud. 114.] Acta alia Latina, ejusdem fere in omnibus tenoris. Reperi quoque in eadem Bibliotheca alium Codicem manuscriptum, NE. E, 7, 5, [Bodl. 336] continentem quaedam ex Actis Interpolatis, ex quibus pauca haec exscripsi, fol. 57, 6, *Legitur autem, quod beatus Ignatius inter tormentorum genera nunquam ab invocatione nominis Jesu Christi cessabat: quem quum tortores requirerent cur hoc nomen toties replicaret, ait: Hoc nomen cordi meo inscriptum habeo, et ideo ab ejus invocatione cessare non valeo. Post mortem igitur ejus, illi qui audierant, volentes curiosius experiri, cor ejus ab ejus corpore avellunt, et illud scindentes per medium, totum cor inscriptum hoc nomine IHC. XPC. literis aureis inveniunt. Unde ex hoc plurimi crediderunt.* Sed in hisce putidis frivolisque fabulis enarrandis immorari plane piget.

Quod vero ad alteram Latinam Versionem a D. Usserio ex Bibliotheca Cottoniana editam spectat, si excipiamus pudenda ista insomnia et deliria ex Actis Graecis, posterioribus versus finem addita, quae in lucem vulgari, ut supra dixi, merito magnum illum virum puduerit, interpretem istum verum Actorum Graecorum exemplar, quoad ea omnia nimirum quae in editione Usseriana in adversa columna apponuntur, coram oculis habuisse ex utriusque collatione satis liquet; licet ille verborum Graecorum sensum in multis neutiquam assecutus fuerit. Verum dico exemplar, licet non integrum, quum sectio una et altera in Versione ista desideretur: nisi potius dicendum sit, aut ipsum Interpretem aut Exscriptorem, ea, quae seriei historiae non adeo bene convenire pro captu suo judicaverit, ex industria omisisse.

DISSERTATIO
JOHANNIS PEARSONI,
DE ANNO QUO
S. IGNATIUS A TRAJANO ANTIOCHIAE
AD BESTIAS ERAT CONDEMNATUS.

Hanc Dissertationem e schedis Pearsonianis hausit Smithus, e cujus libro Russelius recudendam curavit. Exstat in Bibl. Bodleian. MS. Smith. 44.

EX Johanne Malela docet Usserius Ignatium condemnatum esse ineunte anno 107; sed aut Malela ipse falsus^a, aut non recte explicatur. Nam Trajanus non vidit Antiochiam post adeptum imperium ante finem anni 112, sexennio fere post illud tempus quo eum volunt Ignatium condemnasse. Quod est primo a nobis demonstrandum.

I. Dubitari non potest quin Hadrianus Trajanum in expeditione Orientali comitatus sit. Hadrianus autem A. D. 112 factus est Archon Athenis, et Trajanus eo ipso tempore fuit Athenis, ubi aliquamdiu moratus est. Trajanus A. D. 111 consul designatus est VI ob hanc expeditionem, quam tum molitus est. A. D. 112 consulatum iniit Romae; absens enim suscipere consulatum noluit. Suscepto consulatu veris initio expeditionem iniit, ac primo in Achaïam trajecit, ubi dum moratur, ad eum veniunt legati ex Oriente, etiam ab Indis. Ex Achaïa in Asiam aut Aegyptum transiit. In Aegypto duo fecit: quaesivit de eventu belli; et dedicavit spolia Casio Jovi, in quae Epigramma exstat Hadriani: et inde cum exercitu per Seleuciam profectus est Antiochiam.

^a Cum Malela faciunt Chronica sine nomine scripta, in Museo Britannico conservata. Cod. Add. 14, 643. Vid. ap. Cureton. p. 107, *The Antient Syriac Version &c.* Lond. 1845.

II. Idem inde demonstratur, quod ante illum annum semper in Occidente versatus est. Secundo Tribunitiae potestatis anno Consulatum suscipere noluit, quia Kalend. Jan. in Germania fuit. Tertio Trib. Pot. anno suscepit Consulatum Romae, ibique mansit. Trib. Pot. quarto iniit Romae Consulatum quartum, ut bellum primum Dacicum susciperet, quod eodem anno confecit. Trib. Pot. quinto Consulatum non suscepit, quia nondum Romam a primo bello Dacico redierat. Trib. Pot. sexto iniit Consulatum quintum, ut bellum secundum Dacicum susciperet: quod bellum peregit, occiso Decebalo, *ὁν χρόνῳ καὶ μόλις*. Trib. Pot. decimo, A. D. 106, ex SC. trophaea; apud Spanhemium in Juliani Caesares, p. 233. Per totum annum 106 permansit in Dacia, civitates condidit, et provinciam tributariam fecit ^b. Dum in Dacia moratus est, Arabia a Palma recepta; unde Imperator VI dictus est.

III. Ex numero victoriarum, unde Imperator dictus, idem clarissime ostenditur. Post fugam Decebali, primo bello Dacico confecto, dictus est Imperator IV, triumphavit de victo Decebalo A. D. 102, ex Dacia reversus, ex SC. hunc titulum habuit sub finem ejus anni, ut patet ex inscriptione apud Oeconem, p. 200. Neque Imperator V dictus est ante annum 106, nam Tribunitiae potestatis nono adhuc Imperator IV ut patet ex inscriptione apud Gruter. 247, 1, exeunte scil. anno 105, vel ineunte 106. Sed eodem Trib. Pot. nono, A. D. 106 dictus est Imperator V, ut constat ex Occone ^c, Grutero, et Reinesio, victo rursum Decebalo. Anno 107 invenit thesauros Decebali, et Decebalus seipsum interfecit. Trajanus autem civitates condidit in Dacia, eamque provinciam tributariam fecit, quo tempore Palma recepit Arabiam. Anno 108 Trajanus e Dacia Romam reversus triumphavit secundo de Dacis, et tunc dictus est Imperator VI hoc anno exeunte, Gruter. 190, 4. Post hunc annum titulo Imperatoris VI diu contentus est, ut inscriptiones ap. Gruter. indicant. "Trib.

^b tributariam fecit.] Has Oeco. p. 202. [Imp. Rom. voces alia manu exaratas exhibet MS. Numism. Aug. Vind. 1601.] Trib. Pot. 8, Imp. IV, p. 203.

^c Trib. Pot. 7, Imp. IV, Trib. Pot. 9, Imp. V, p. 204.

“Pot. 13. Imper. VI. . . . Trib. Pot. 14. Imper. VI. . . .
 “Trib. Pot. 16. Imper. VI. . . . Trib. Pot. 17. Imper. VI.”
 Hucusque igitur, sub finem A. D. 113, nullam victoriam
 obtinuerat in Oriente. An. 114 exeunte, vel ineunte 115,
 Trib. Pot. 18, Imp. VII a prima in Oriente victoria. Anno
 115, Trib. Pot. 18, Imp. VIII et IX, et adhuc Dacicus.
 Quadratus, Cos. A. 105, fuit Praeses Syriae antequam Tra-
 janus Parthicus appellatus est. Inscript. Smith. p. 7.^d An.
 116, Trib. Pot. 19, Imp. XI; sed quaere. Ex his omnibus
 Inscriptionibus patet, Trajanum non ante annum 114 in
 Oriente Imperatorem appellatum esse. Quod si intrasset
 Antiochiam ineunte A. D. 107, et tunc contra Parthos ex-
 peditionem fecisset, per septennium integrum nulla victoria
 contra Parthos potitus esset: quod est maxime sane in-
 credibile.

IV. Facile probari potest, Trajanum ex Occidente ante
 annum 112 pedem non tulisse. Nam sepeliverat Suram
 antequam reliquit Romam, ut tradit Dio. Sura autem
 Consul fuit Anno 107, et sub eo Cos. factus est Hadrianus
 Praetor. Hadrianus jam Praetor existens, factus est Le-
 gatus Leg. Minerviae, et approbatus a Trajano bello hoc
 Dacico secundo, factus est Consul An. 109, suffectus
 scilicet. In Consulatu comperit a Sura, adoptandum se a
 Trajano esse, Spartian.^e [p. 4 ed. Obrecht.] Ergo Sura
 adhuc in vivis, anno 109 jam affecto.

V. Trajanus in Occidente fuit, et quidem in Italia tunc
 quum Plinius erat Proconsul Bithyniae: ex Oriente autem
 in Italiam nunquam reversus est. At Plinius non profectus
 est in Bithyniam ante annum 109^f.

Variae sunt Virorum doctorum de Proconsulatu Plinii
 sententiae, dum explicant Eusebium in Chronico. Prima
 est Baronii, qui tradit Plinium, quinto Trajani anno missum
 in Bithyniam, eodemque tempore scripsisse literas ad Tra-
 janum de Christianis; sed eum, opinor, nemo secutus est.

^d Sept. Asiae Eccles. Notit.
 Muratorius quoque protulit,
 317, 1.

^e adoptandum — Spartian.]
 Has voces alia manu exaratas
 exhibet MS.

^f annum 109.] Post has vo-
 ces in MSto legimus; ‘quod
 ‘probandum; nam consul erat
 ‘Anno 100 jam affecto. Cen-
 ‘tumcellis erat cum Trajano A.
 ‘102, quo A^o.’ [Sic in MSto.]

Secunda est sententia Halloixii, missum quinto, venisse in provinciam sexto Trajani, ibi per plures annos officio functum esse, ac demum literas scripsisse ad Trajanum de Christianis, anno imperii ejus 10, ut puto 11. Tertia Usserii, qui Halloixii argumenta probat, et ad annum Trajani decimum literas refert.

Sed ex his nemo quidquam certi affert. Baronius primum ex principiis manifesto falsis statuebat, eum quinto Trajani anno missum. Halloixius concedit Baronio, tunc eum missum fuisse: ipse nullam concessionis rationem reddit. Usserius probat Halloixii plures annos.

Ego neque quarto, neque quinto Trajani anno, missum fuisse Plinium in Bithyniam censeo, sed demum undecimo. Non quarto; quia tunc erat Trajanus in Dacia, neque ulla ex Bithynia epistola ejus scripta est ad Trajanum in Dacia. Non quinto; tunc enim erat Centumcellis in Italia judex. Non sexto; tunc enim Trajanus in Dacia rursus, ubi permansit per quadriennium: neque rediit Romam, ante annum imperii undecimum. Tunc autem adhuc erat in Italia Plinius; nam ibi scripsit epistolam ad Caninium de scribendo poemate de utroque bello Dacico.

Dico igitur, eum missum in Bithyniam sub aetatem anni undecimi, ibique permansisse per biennium, usque ad aetatem anni decimi tertii. In more enim positum fuit, ut Magistratus Bithynorum per biennium officio fungerentur; cum Proc. Bithyniae apud Imperat. Claudium, *alterum biennium*. Sic postea apud Lactantium, de Mort. Persecutor. § xvi, legimus de Donato, quod per decennium in carcere permansit: id factum fuisse sub Praefectis Bithyniae, Flaccillo, (ita lego, non Flaccino,) Hierocle, et Priscilliano, biennio sub singulis, postquam sc. Diocletianus et Maximianus purpuram deposuerant. Nam Praefectus, decessor Flaccilli, non nominatur, sed sine nomine innuitur his verbis §.....ubi *profectus* corrupte scribitur, et legendum, *Praefectus*. Successor Priscilliani erat Eratineus. § xl. Nempe quinque fuere Praesides Bithyniae

§ his verbis] scil. 'repente' 'profectus cum ducibus et tribu-
'adhuc dubia luce ad Ecclesiam' 'nis et rationalibus venit.' § xii.

per tractum temporis decennalis persecutionis, quorum primus non nominatur, quia quum illic esset Imperator, per Praefectum Praetorio (*res*)^h Nicomediae gestae sunt.

Sed quia pluribus annis Plinium in Bithynia fuisse asserit Halloixius, idque colligit ex pluribus natalibus Trajani a Plinio in provincia celebratis, quorum aliquos nominat, alios omittit: ex his ego potius colligendum putavi, non plures quam duos annos in Bithynia permansisse Plinium. Nam intra quinque menses tres solennitates observatae sunt: sex autem, neque plures, neque pauciores, a Plinio indigitantur, et a Trajano grato animo agnoscuntur. Harum omnium 1 Natalis ejus genuinus. Plinius autem per totum hoc biennium ad Trajanum scribit, Romae vel in Italia consistentem. Nam quum primo venit in provinciam, scribit de mensuris fideliter agendis. Rescribit Trajanus, "Mensores vix etiam iis operibus quae aut Romae, aut in proximo fiunt, sufficientes habeo." Lib. x Ep. 29. Rursus scribit de Architectis ad Trajanum, qui respondet, "Modo ne existimes brevius esse ex Urbe mitti, quum ex Graecia etiam ad nos venire soliti sunt." Ep. 49. Rursus Edicta plura mittere ad Trajanum Domitiani, Vespasiani, et Augusti voluerat: quod tamen omisit, "quia," inquit, Ep. 71, "vera et emendata in scriniis tuis esse credebam." Scrinia autem illa, ubi, nisi Romae, erant? Quod si haec vera sint, quis non (*credit*),^h Trajanum ante decimum quartum vel decimum quintum imperii sui annum Romam non reliquisse.

Quid igitur sentiendum est de anno, quo Trajanus S. Ignatium Antiochiae ad bestias condemnavit, et Romam misit ad hoc supplicium subeundum? Res ipsa certe expedita est. Nam Trajanus imperii sui anno decimo octavo, Messala et Pedone Consulibus, (Consulatus Pedonis ad A. D. 115, Urbis 868,) Antiochiae hibernavit. Ubi ingens terrae motus exstitit, ex quo Imperator aegre evasit; ut observat Dio. Hos terrae motus ideo contigisse Gentiles (*crediderunt*), quia eorum Dii negligebantur; id autem

^h Voces typis Italicis designavit Smithus. MS. 'Praefectum
natas lunulisque inclusas supple- ' Pract. Nicomediae gesta sunt.'

imputabant Christianis: et erat exercitus Trajani valde Gentilis. Quare quum Ignatius, Antiochiae Episcopus, Christianorum in Syria quasi Princeps (*haberetur*), hunc Imperator, vere in Parthos exercitum ducturus, in iudicium vocat, et vocatum condemnat: quod ab eo nunquam factum ante legimus: sed ex liberis sanctissimi Episcopi responsis hoc fecit. Non haec nos excogitamus: sunt autem a Johanne Malela, qui Antiochenus fuit, diserte tradita. Vide Usser. pp. 53, 54. [Nott. in Ignatii Acta.]

Sed quid tandem sentiemus de loco illo Malelae, in quo suam sententiam fundavit optimus Usserius? Respondeo, si intelligatur de Trajano, qui in imperio Nervae successit, falsissimus est, ut ostendimus: si referatur ad martyrium S. Ignatii, etiam illud contra mentem Malelae fit. Sed si aliter eum intelligamus, neque veritati, neque Malelae injuria fiet. Sic igitur Malelam interpretor: Trajanus, Trajani filii Nervae pater, rediit Antiochiam A. D. 79. Pone Trajanum patrem pro filio, et An. 79 pro 107, et omnia constabunt, et ipse sibi Malela. Factum hoc sub Vespasiano, qui Trajanum in pretio habuit, quod ille sub ipso Vespasiano Tribunus fuit in bello Judaico An. 67, forte Consul suffectus 74. Hunc igitur fecit Vespasianus Procos. Asiae An. 79, quo postea ipse mortuus est. Confer Inscript. eandem apud Smithum, p. 41, Sponium, iii p. 143. Sub patre tunc militavit Trajanus filius juvenis adhuc 21 annos natus. Pater Trajanus An. 78 Parthos superavit, et ad Antiochiam reversus est Januarii 7 An. 79, ad suscipiendum Proconsulatum Asiae, quem ei indulsit Vespasianus pater. De qua victoria Parthica intelligendus est Plinius: "Nonne incunabula haec tibi, Caesar, et rudimenta, quum puer admodum Parthica lauro gloriam "Patris augeres?" [Paneg. § 15.]

Damnatus igitur est ad bestias S. Ignatius A. D. 116, eodem anno exeunte Romae passus est¹.

¹ In Vindiciis, II 1, Pearsonus Christianae anno 107; anno statuit Ignatium ab Antiochia Christi vero 113 Epistolas scripsisse. Romam tractum vulgaris Aerae

M A R T Y R I O N

ΤΟΤ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΦΟΡΟΥ.

Ignatius
gregis sui
curam ha-
bet.

Α'. ΑΡΤΙ διαδεξαμένον τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν
Τραϊανού, Ἰγνάτιος ὁ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου μαθη- 5
τῆς, ἀνὴρ ἦν τοῖς πᾶσιν ἀποστολικὸς, καὶ ἐκυβέρνηα
τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείων ἐπιμελῶς, τοὺς πάλαι χει-
μῶνας μόλις παραγαγὼν τῶν πολλῶν ἐπὶ Δομετιανού
διωγμῶν, καθάπερ κυβερνήτης ἀγαθὸς, τῷ οἴακι τῆς
προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας, καὶ τῇ συνεχείᾳ τῆς 10

1. MARTYRION] Syriacam
versionem capp. i—iv incl. nu-
perrime Curetonus e Cod. Musei
Londinensis typis vulgavit. Co-
dex hic paucos ante annos e
bibliotheca Claudii J. Rich, Le-
gati Britannici in urbe Bagdad,
Londinum delatus, etiam frag-
mentum Epistolae S. Ignatii ad
Romanos continet. Versio au-
tem Martyrii Syriaca non ubi-
que ad verbum textui Graeco
cod. Colbert. respondet, quum
Syrus nonnunquam Graeca male
intellegerit, saepissime autem
paraphrasi sit usus. Caeterum
omnes variae lectiones inde
ortae nullius sunt ponderis.
HEFELIUS.

2. ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ] Cod. Laur.
Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἱερομάρ-
τυρος.

4. Ἄρτι διαδεξαμένου] Trajanus
Imperii primordia cepit A. D.
98. Ignatius, si Usserium et
Burtonum audias, passus est
A. D. 107; si Guerikium, A. D.
116; sin autem Clintonum et
Greswellium, A. D. 115. Pear-
sonus et Clericus B. Patris mar-
tyrium ad annum 116 referunt.
Quo anno Lloydus quoque per-
secutionem, per quam Ignatius
martyr factus est, accidisse con-
stituit, probante Schulthessio,
Symbol. ad Internam Criticam
Libb. Canon. i 177.

5. Τραϊανού.] Syrus ap. Cure-
ton. *At that same time, when
the wicked emperor Trajan.*
Talia epitheta manum seriores
produnt.

ib. Ἰωάννου μαθητής.] De dis-
cipulatu S. Ignatii sub cura et

MARTYRIUM

SANCTI HIEROMARTYRIS

IGNATII THEOPHORI.

I. NUPER recipiente principatum Romanorum Trajano, Apostoli et Evangelistae Johannis discipulus Ignatius, vir in omnibus Apostolicus, gubernabat Ecclesiam Antiochenorum. Qui quondam procellas vix mitigans multarum sub Domitiano persecutionum, quemadmodum gubernator bonus, gubernaculo orationis et jejunii, continuitate doc-

institutione S. Johannis Apostoli altum silent Scriptores Ecclesiastici; quorum plerique omnes, sive ejusdem, sive diversi aevi, in enarrandis Sanctorum Martyriis occupati, parentum, patriae, nataliumque memoriam, et universam illorum vitae praecedentis rationem, institutum, reliquasque περιστάσεις, literis mandare posterisque tradere neglexerint. Interim ex horum Actorum fide statuendum videtur, Ignatium fuisse auditorum S. Johannis, licet de tempore et loco, sive in Palaestina, sive in Syria, sive potius una cum S. Polycarpo (quod mox asseritur § 3) in Asia Minori, nondum constet. SMITH.

6. ἢ τοῖς] Lege ἐν pro ἢ, quod in Codice suo non habebat Vet. Int. particula καί, quae sequitur, deleta. SMITH. Versio Curetoniana lacunam exhi-

bet: *a man * * * who in all actions resembled the Apostles.*

7. ἐπιμελῶς,] Hanc vocem cum reliquis versionibus omisit Armenius, et videtur legisse τοὺς πολλοὺς χειμῶνας Δ. τοῦ βασιλέως παραγέγων κάβαπερ. PETERMAN. Syrus, *and like a good pilot.*

ib. τοὺς πάλαι] δὲ τοὺς πάλαι Grabius, cum Int. Cod. Caisensis.

8. παραγέγων] Int. Vet. *mitigans, male. Egressus, transiens, quum vix procellas evasisset.* [sic etiam Ruchat. Wakius, et Chevallier. Syrus, *and with difficulty passed through.*] Quatenam autem illa mala essent, quae S. Ignatius in ista persecutione sub Domitiano passus fuerat, et ex quibus eluctatus est, ex defectu historiarum pariter nos latet. SMITH.

διδασκαλίας, τῷ τόνῳ τῷ πνεύματι, πρὸς τὴν ζάλην τὴν ἀντικειμένην ἀντεῖχεν· δεδοικώς, μή τινα τῶν ὀλιγοψύχων ἢ ἀκεραιτέρων ἀποβάλλῃ. Τοιγαροῦν ἠϋφραίνετο μὲν ἐπὶ τῷ τῆς ἐκκλησίας ἀσαλεύτῳ, λωφῆσαντος πρὸς ὀλίγον τοῦ διωγμοῦ· ἥσχαλλεν δὲ 5 καθ' ἑαυτὸν, ὡς μήπω τῆς ὄντως εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐφαψάμενος, μηδὲ τῆς τελείας τοῦ μαθητοῦ τάξεως. Ἐνενόει γὰρ τὴν διὰ μαρτυρίου γινομένην ὁμολογίαν πλείον αὐτὸν προσοικειοῦσαν τῷ Κυρίῳ. Ὅθεν ἔτε-
σιν ὀλίγοις ἔτι παραμένων τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ λύχνου 10 δίκην θεικοῦ τὴν ἐκάστου φωτίζων διάνοιαν διὰ τῆς τῶν

1. τῷ τόνῳ τῷ πνεύματι,] *con-
tentione spiritus*, Ruinartus, qui
ad oram libri ex ingenio dederat
vel τοῦ πνεύματος vel τῷ
πνευματικῷ. Illam emendationem
comprobat Clericus, suspi-
catur tamen Martyrii auctorem
scripsisse τῷ εὐτόνῳ πνεύματι,
h. e. *firmitate et constanti*. Smit-
hus, Int. Cotton. ab Usserio
editum secutus, *labore spiritu-
ali*, reponit πόνῳ πνευματικῷ,
quam lectionem amplexi sunt
Wakius, et Chevall. *Avec un
esprit fervent*. Ruchat. Versio
Curetoniana: *with the helm of
prayer and constant fasting,
and by the admonition of spi-
ritual works, stood up against
the tumults of the power of the
enemy*. Armenius legisse vi-
detur, τῇ διδασκαλίᾳ καὶ τῷ πόνῳ
τῷ πνευματικῷ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος.
Roberto Scott haec triplicis me-
taphorae ope e rebus nauticis
sumtae ita explicari posse vi-
dentur, ut nulla conjectura sit
opus. Ignatius scilicet sistitur
non ut clavum tenens solum,
sed ut τοῦ κελυστοῦ quoque

*munia obiens, immo ut funes et
armamenta tractans*. Voces τῇ
συνεχείᾳ, e Thucyd. vii 14, *ἐνέ-
χοντες τὴν εἰρεσίαν*, illustrari pu-
tat Vir eruditissimus, et cum τῷ
τόνῳ τῷ πνεύματι, confert Ignat.
ad Eph. § 9, τῷ σχοινίῳ χράμενοι
τῷ Πνεύματι τῷ ἀγίῳ.

2. τὴν ἀντικειμένην] Has voces
omisit Armenius. PETER-
MAN.

ib. μή—ἀποβάλλῃ.] *veritus ne
amitteret* Clericus, quem se-
quitur Chevallier. *ne illa (tem-
pestas) dejiceret*, Ruinart. cum
Int. Vet. et sic Ruchat. et Wa-
kius.

ib. τῶν ὀλιγοψύχων] 1 Thess.
v 14, *παραινθεῖσθε τοὺς ὀλιγο-
ψύχους*.

3. ἀκεραιτέρων] *ne aliquem
pusillanimum aut infirmum
amitteret*, Int. Cotton. quem
sequitur Clericus. Syrus, ap.
Cureton. *any of the humble and
of little strength*. Eodem sensu
Wakius et Chevall. *not well-
grounded in the faith*. Grabius,
quemquam simpliciorum; Ru-
chatus, *quelq'un...des plus sim-*

trinae, robore spirituali, fluctuationi adversantis ^a *adversanti*
 se opposuit potentiae: timens, ne aliquem eorum *Cod. Laur.*
 qui pusillanimes et magis simplices prosterneret.
 Igitur laetabatur quidem ^b *quidem*
 de Ecclesiae incon- *deest C. C.*
 cussione, quiescente ad paucum persecutione: du-
 bitavit autem secundum seipsum, quod nondum
 vere in Christum charitatem attigerat, neque per-
 fectum discipuli ordinem. Cogitavit enim eam
 quae per Martyrium confessionem plus ipsum ad-
 ducere ad familiaritatem Domini. Unde annis
 paucis adhuc permanens Ecclesiae, et, ad lucernae
 modum divinae ^c *divinae*
 cujusque illuminans cor per *C. C.*

ples. Vox ἀκίρατος occurrit
 Matt. x 16, Rom. xvi 19, et
 Phil. ii 15, ad quem locum vi-
 dendus Krebsius, Obs. in Nov.
 Test. e Josepho, p. 331.

4. τῆ ἀσάλευτῃ,] *the firm-*
ness, Int. Syrus. Apud Gra-
 bium τῆ omittitur, ex operarum
 incuria, ut videtur. Concil.
 Chalced. Defin. Fid. τὸ τοῦ κη-
 ρύματος ἀσθεὲν ἀσάλευτον ἐκδι-
 δάσκουσα, ap. Routh. Script.
 Eccles. Opusc. ii p. 77 l. 13.
 Cf. Ep. ad Hebr. xii 28, βα-
 σιλείῳ ἀσάλευτον παραλαμβάνον-
 τες.

5. ἡσυχᾶν δὲ] Minus apte
 Int. Vet. neque melius Cotton.
consideravit. Tu veritas cum
 Smitho, *dolebat animo, tristitia*
afficiebatur. Versio Curetoni-
 ana: *for he was subdued in*
himself, lest he should go astray
from that true love of Christ,
to which he had been brought
near.

8. Ἐνέει: γὰρ] Grabius ta-
 cite admisit ἐνέει.

ib. τῇ δὲ μαρτυρίῳ] *that by*

VOL. II.

the testimony of confession, if
it should happen and befall him,
he would be brought very near
to God. Syrus ap. Cureton.
 p. 252.

9. προσοικεῖν] *similiorem*
reddentem. CLERICUS. Rec-
 ticius Ruinart. *proximiorē red-*
dentem; et Wakius, *for he*
thought that the confession
which is made by martyrdom
would bring him to a yet more
close and intimate communion
with the Lord. προσοικεῖν le-
 gendum putat Smithus; sed
 non video quid praestet vul-
 gatae.

10. λύχνον] Cf. S. Johan. v
 35, ὁ λύχνος ὁ καύμενος καὶ φά-
 νον.

11. τῶν [θεῶν] γραφῶν] Neu-
 ter Interpretum θεῶν agnoscit:
 lunulis igitur inclusi, sicut olim
 Smithus et Gallandius. Arme-
 nius legisse videtur τῶν ἁγίων
 γραφῶν. Alia legebat Syrus:
by explaining the Scriptures
which were disclosed to him
through prayer.

R r

[θείων] γραφῶν ἐξηγήσεως, ἐπετύγχανεν τῶν κατ' εὐχὴν.

Β'. Τραϊανοῦ γὰρ μετὰ ταῦτα, ἐννάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐπαρθέντος ἐπὶ τῇ νίκῃ τῇ κατὰ Σκυθῶν καὶ Δακῶν καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐθνῶν, καὶ 5 νομίσαντος ἔτι λείπειν αὐτῷ πρὸς πᾶσαν ὑποταγὴν τὸ τῶν Χριστιανῶν θεοσεβὲς σύστημα, καὶ εἰ μὴ τὴν τῶν δαιμόνων ἔλοιτο λατρείαν μετὰ πάντων ὑπεισ-
 ιέναι τῶν ἐθνῶν, διωγμὸν ὑπομένειν ἀπειλήσαντος, [ὁ φόβος] πάντας τοὺς εὐσεβῶς ζῶντας ἢ θύειν ἢ 10 τελευτᾶν κατηνάγκαζεν. Τότε τοίνυν φοβηθεὶς ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ὁ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, ἐκουσίως ἤγετο πρὸς Τραϊανόν, διάγοντα

Coram
Traiano
sistitur.

3. ἐννάτῳ ἔτει] Apud Int. Vet. Usser. et Smith. pro *quarto* anno *nomum*, IX pro IV, repouunt e Codice Cottoniano. In textu Graeco δεκάτῳ ἐννάτῳ ἔρει corrigit Grabius, qui *ut* scriptum fuisse suspicatur; atque Martyrium Ignatii, ad mentem Pearsoni, ponit anno Trajani undevicesimo, scil. A. D. 116. Wakius, lectore inconsulto, emendationem Grabii sequitur. Sed longe corruptiora sunt haec Acta, idque plurimis in locis, quam ut sperare liceat remediis talibus textum hodiernum ad pristinam integritatem revocari posse. Temporum notae praesertim, ut cuivis ex inspectione nequaquam acerrima constare poterit, misere confunduntur passim. Conferendus omnino Greswellius noster in libro cui titulus, *Dissertations upon an Harmony of the Gospels*, IV 415 —454 ed. 2dae, ubi, inter alia,

optimo jure statuere videtur, e Plinii Ep. vi 31, Trajanum aestatem A. U. C. 860, Imperii nonam, Centumcellis egisse. Non ante A. D. 109 Trajanum Antiochiam adiisse censet Uhlhornius, p. 255.

5. Δακῶν] Primum quidem bellum Dacicum, victo Deceballo, in quarto Trajani consulatu, eodemque potestatis tribunitiae anno quarto, confectum est; ut vetus nos docet inscriptio, apud Gruterum, cexlvi 6, unde in Italiam reversus Trajanus, “Dacis et Scythis triumphavit;” ut in Eusebiano Chronico legitur. Verum posterius bellum Dacicum, quod Armeniacam et Parthicam expeditionem proxime antecessit, hic intelligitur: cujus is exitus fuit, ut Decebalus sibi ipsi manus attulerit, et in Daciam colonias Trajanus deduxerit. USSER.

7. σύστημα,] Int. Cotton. ver-

Scripturarum enarrationem, sortitus est iis ^d quae ^d *his* C.C. secundum votum.

II. Trajano enim, post quartum annum imperii sui, elato de victoria illa quae adversus Scythas et Thraces ^e et alteras multas et diversas gentes ; ^e *de victoria Scytharum et Dacum* MS. Cott. et existimante adhuc deficere ipsi ad omnem subjectionem Christianorum Deum venerantem congregationem, nisi ^f daemoniacam cogeret culturam ^{et} C.C. cum omnibus subintrare gentibus : persecutionem comminans, omnes ipsos Dei cultores existentes vel sacrificare vel mori cogeabat. Tunc igitur timens pro Antiochenorum Ecclesia virilis Christi miles, voluntarie ductus est ad Trajanum, agentem

tit *cultum* ; Ruinart. *coetum* ; Wakius, *company*. Melius Clericus, qui Christianorum, prout res tunc temporis erant, *corpus* seu societatem ubicunque intelligit. Ruchat. *le pieux corps des Chrétiens*. Vox est recentioris Graecismi, de qua videndus Schweighauser. in Lex. Polyb. Adhibet Dio Cassius quoque, e. g. lv 24, de Evocatis, *εἰσὶ καὶ τῶν σύστημα ἱδίων*. In Ep. ad Philipp. Ignatio adscripta, § 15, *τὸ σύστημα τῶν παρθένων, τὸ τάγμα τῶν χηρῶν*. Coetus sodalitatesque valde avversabatur Trajanus. Cf. Plin. Ep. x 42, 43, 97, 98.

8. *τῶν δαυμόνων*] Non ita loquebatur Trajanus, qui Daemones infimi generis Deos esse, cum cacteris Romanis et Graecis, norat. Sed scriptor Martyrii Christianus verbis Christianis mentem ejus exposuit. CLERICUS. De persecutione generali sub Trajani principatu silent historici. Cf. Euseb. H. E. iii 32.

ib. *ἐλοτο*] *eligeret, vellet*. Male Vet. Int. refert ad Trajanum, reddendo *cogeret*, [sic etiam Int. Cotton. *inclinaret*.] Sed fortasse haec lectio vitiosa est ; pro qua, *cogitare*, vel quippiam simile, mihi quidem videtur substituendum. SMITH. Hefelius, in Ed. quarta, *ἐλωτο*, Noltii conjecturam sequens, propter nomen *πληθυντικὸν* Christianorum coetus. Ruchatus conferri jubet Euseb. H. E. ix 10, *τῇ θρησκείᾳ ταύτῃ ἣν ἐξ ἰθὺς θρησκείην εἴλετο*.

10. [*ὁ φόβος*] Lunulis incluserunt Grabius, Smith. Galland. et quidem recte. Adsummentum enim est quod neuter Interpretum in Cod. suo legebat. Mox pro *εὐσεβὲς ζῶντας*, Smithus corrigit *εὐσεβὲς ὄντας*.

12. *τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας*] *on account of the Churches at Antioch*. Cureton.

13. *ἐκουσίας ἤγετο*] *Sponte duci* dicitur hic, qui non refugit ire ad Trajanum ; quanquam nemo cogeabat, ex rescripto Tra-

μὲν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, σπουδάζοντα δὲ ἐπὶ Ἀρμενίαν καὶ Πάρθους. Ὡς δὲ κατὰ πρόσωπον ἔστη Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· “Τίς εἰ, κακὸς δαίμων, τὰς ἡμετέρας σπουδάζων διατάξεις ὑπερβαίνειν, μετὰ τὸ καὶ ἑτέρους ἀναπείθειν, 5 “ἵνα κακῶς ἀπόλωνται;” Ἰγνάτιος εἶπεν· “Οὐδέις “Θεοφόρον ἀποκαλεῖ κακοδαίμονα· ἀφεστήκασι γὰρ “ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τὰ δαιμόνια. Εἰ δὲ ὅτι “τούτοις ἐπαχθὴς εἰμι, [καὶ] κακὸν με πρὸς τοὺς δαί- “μονας ἀποκαλεῖς, συνομολογῶ· Χριστὸν γὰρ ἔχων 10

jani ad Plinium. Sed cur ibat ad Trajanum Ignatius? Cur non potius latitabat, aut Antiochia aberat, dum illic erat Imperator, non malus quidem, sed caeteroqui Christianis minus aequus? Crediderim, aut potius suspicer, sed ex ipsa re, Ignatium ivisse ad Trajanum, ut eum placaret expositione doctrinae Christianae, si modo eam audire vellet; aut etiam, ne quid dissimulem, ut, si minus Trajanum placare posset, totam iram ejus ipse exciperet, Ecclesiamque Antiochenam sic metu liberaret. Illis enim temporibus, Episcopi potissimum poenas luebant spreti Ethnicismi; populus plerumque negligebatur. Numquam promiscue in Christianos omnes inquisitum aut saevitum esse constat, vel ex ipsis antiquissimis Martyrologiis; unde liquet multos adfuisse Christianos ‘candidatis,’ ut Tertulliano loquendi genere utar, ‘crucis,’ dum in carcere essent, et ipso illo tempore quo consummabantur; quod videmus vel in hoc Martyrio, atque antiquissimis quibusvis id genus narrationibus. CLERICUS.

2. καὶ Πάρθους.] Metaphrastes, μέλλουσι κατὰ Περσῶν ἐκστρατεῖεν. Ubi *Persas* ille nominat, quos alii *Parthos* vocabant: quemadmodum Osroem sive Cosroem, adversus quem a Trajano tunc bellum gestum est, ab Aurelio Victore quidem *Persarum*, [de Caesar. cap. 13] a Dione vero *Parthorum* regem videmus appellatum. [lxviii 17.] Sic et *Parthioi* regni initia post Alexandrum M. explicans Julianus, Orat. 1 in laudes Constantii, [p 21 ed. Schaefer.] *Persarum* usurpat nomen; et Justinianus, tum in initio, tum sub finem Constitutionis de Vetere Jure enucleando, quae in utraque lingua Pandectis Florentinis praefixa legitur, τῇ πρὸς Πέρσας εἰρήνῃ Graece expressit, quod per bella *Parthica* abolita, et aeterna pace sopita, Latina lingua significaverat. ‘*Persarum*’ regna, quae nunc *Parthorum* ‘intelligimus;’ inquit Plinius, vi 13, et ‘Ipsa *Persis* in *Parthorum* jampridem translata nomen.’ ib. 25. USSER.

3. κατὰ πρόσωπον] Cf. Polyc. Ep. ad Philipp. § 3, κατὰ πρόσωπον τῶν τότε ἀνθρώπων. Haec for-

quidem secundum illud tempus apud Antiochiam, festinantem autem ad Armeniam et Parthos. Ut autem coram facie stetit Imperatoris Trajani, Trajanus dixit: "Quis est ϵ cacodaemon, nostras festi-^{es tu MS. Cott.}
 " nans praeceptiones transcendere; cum et alteros
 " persuadere, ut perdantur male?" Ignatius dixit:
 " Nullus Theophorum vocat cacodaemonem^h: re-^{Nullum Theophorum vocat cacodaemonem C. C.}
 " cesserunt enim longe a servis Dei daemonia.

mula, quae a LXX saepe ponitur, e. g. Deut. vii 24, ix 2, eo notanda est, quia Hieronymus, Opp. vii p. 407 ed. Vallars. consentientibus quidem Graecis nonnullis interpretibus, verba D. Pauli ad Galat. ii 11 κατὰ πρόσωπον ἀντὶ ἀνίστην exponit, tamquam Paulus Petro restitisset ficte tantum, secundum faciem publicam, utili quadam simulatione. Vid. Bull. Judic. Eccl. Cathol. ii 13.

ib. τοῦ βασιλέως.] Vide sis notata ad Clem. Rom. Ep. i 37.

4. τίς ἐγώ, κακὸς δαίμων,] Nemo est qui ignoret ab Ethnicis κακοδαίμονα dictum, sine ulla contumelia, quemvis infelicem. [Conferendus omnino cl. Pearsonus in Vindic. ii p. 146] Attamen Ignatius vocem Christianorum more interpretatur, quasi Trajanus κακοδαίμονα dixisset ἐπεργούμενος, ut loquamur Ecclesiastico more, seu a malo Daemone obsessum. Qua in re, quod cum pace sanctissimorum manium dictum esto, nonnulla tamen cavillatio fuisse videtur. CLERICUS. Versio Curetoniana: *What art thou, O ill fated man! who art precipitate, and hastenest to transgress my orders?* Ut credam virum Apostolicum dicteris istius modi usum fuisse a me quidem

impetrare nequeo. Κακοδαίμονος, *insanis, larvae te agitant*, habes apud Aristophanem, Plut. 372.

ib. τὰς ἡμετέρας—δαράζεις] Videtur aut plurali numero significare unum illud Rescriptum, quod ad Plinium in Bithyniam miserat; aut id ipsum alibi promulgari jussit. Quamvis autem Rescripto hoc inquiri Trajanus in Christianos vetaret, attamen puniri eos jubet, si deferrentur atque arguerentur; hoc est, si Christianos esse se fateri necesse haberent, nec vellent sacra Diis facere. CLERICUS.

5. μετὰ τὸ] Leg. τοῦ. SMITH.

6. ἀπολῶνται;] Habet quidem Cod. Colbert. ἀπολοῦνται in Indicativo; sed ἵνα regit Subjunctivum, aut Optativum; nec in re tantilla Scriptorem σολοικίζει necesse est. *Male* autem *perire* hic dicuntur Christiani, non quod Magistratus in eos inquirerent, sed quod accusatos et convictos, aut sacra facere Diis, aut capite poenas dare oporteret. CLERICUS.

9. [καὶ] κακόν με] Particulam καί, quam supervacaneam esse monuerat Smithus, Clericus sic retinet in Versione sua, *Sin vero quia is infestus sum, me etiam malum in Daemonas vocas, adsentior.* Curetonus, *But if, because I am a burden upon*

“ἐπουράνιον βασιλέα, τὰς τούτων καταλύω ἐπιβου-
 “λὰς.” Τραϊανὸς εἶπεν· “Καὶ τίς ἐστὶν Θεοφόρος;”
 Ἰγνάτιος ἀπεκρίνατο· “Ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν στέρ-
 “νοις.” Τραϊανὸς εἶπεν· “Ἡμεῖς οὖν σοι δοκοῦμεν
 “κατὰ νοῦν μὴ ἔχειν Θεοὺς, οἷς καὶ χρώμεθα συμμα- 5
 “χοις πρὸς τοὺς πολεμίους;” Ἰγνάτιος εἶπεν· “Τὰ
 “δαιμόνια τῶν ἐθνῶν Θεοὺς προσαγορεύεις πλανώ-
 “μενος· εἰς γὰρ ἔστιν Θεὸς, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν,
 “καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν 10
 “αὐτοῖς· καὶ εἰς Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
 “ὁ μονογενὴς, οὗ τῆς βασιλείας ὀναίμην.” Τραϊανὸς
 εἶπεν· “Τὸν σταυρωθέντα λέγεις ἐπὶ Ποντίου Πιλά-
 “του;” Ἰγνάτιος εἶπεν· “Τὸν ἀνασταυρώσαντα τὴν
 “ἐμὴν ἁμαρτίαν μετὰ τοῦ ταύτης εὑρετοῦ, καὶ πᾶσαν 15
 “καταδικάσαντα δαιμονικὴν πλάνην καὶ κακίαν ὑπὸ
 “τοὺς πόδας τῶν αὐτὸν ἐν καρδίᾳ φορούντων.” Τρα-
 ῖανὸς εἶπεν· “Σὺ οὖν ἐν ἑαυτῷ φέρεις τὸν σταυρω-

*those evil ones and against the
 unclean Spirits.*

1. καταλύω ἐπιβουλὰς.] διαλύω
 apud Russelium ex incuria ty-
 pothetarum. Syrus legisse vi-
 detur: τὸν τούτων καταλύοντα
 ἐπιβουλὰς.

2. Θεοφόρος;] *And who is he
 that has God clothed upon him?*
 Cureton.

3. Ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν στέρνοις.]
 Idem ac Χριστὸν ἐν καρδίᾳ φορῶν,
 quod mox sequitur: titulo qui-
 dem satis apto, qui omnibus
 vere Christianis pari jure indi-
 possit. SMITH. Vide notata
 ad Ignat. Ep. ad Ephes. In-
 script. ὁ καὶ Θεοφόρος, et § 9,
 Χριστοφόροι. Moshemius, de
 Rebus Christ. Saec. ii § 24, hoc
 nomen suspicatur commune Ig-
 natio fuisse cum aliis Episcopis

aetatis illius, hominemque sig-
 nificare, qui Deum seu mandata
 et voluntatem divinam fert,
 populoque significat.

10. ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ] Uterque
 Interpres legebat ὁ Υἱὸς αὐτοῦ.

11. οὗ τῆς βασιλείας] Uterque
 Interpres legisse videtur *φιλίας*.
 Hic, *cujus amicitiam fruar*, alter,
cujus amicitiam acquisivi. Sed
 Graeci Codicis lectio, quam ali-
 quo modo paraphrasi sua firmat
 Symeon, neutiquam debet solli-
 citari. S. Ignatius enim, quum
 paullo ante Christum suum ἐ-
 ουράνιον βασιλέα, nuncupasset, in
illius regnum se admissum iri,
 illoque tandem *fruiturum*, jam
 ferventissima prece optat.
 SMITH. Alia ante Syri oculos
 versabantur: *whom I look to,*
that I may live in His love.

"Si autem quoniam iisⁱ gravis sum, malum meⁱ hii C. C.
 "adversus daemones vocas, confiteor. Christum
 "enim habens^j supercoelestem regem, dissolvo^j habens
 "horum insidias^k. Trajanus dixit: "Et quis^k deest C. C.
 "est Theophorus?" Ignatius respondit: "Qui^k has insi-
 "Christum habet in pectore." Trajanus dixit: dias C. C.
 "Nos igitur tibi videmur non habere secundum
 "intellectum Deos, quibus utimur compugnato-
 "ribus adversus adversarios?" Ignatius dixit:
 "Daemonia gentium Deos appellas errans. Unus 1 Cor. viii 6.
 "enim est Deus, qui fecit coelum, et terram, et ^m m et deest
 "mare, et omnia quae in ipsis; et unus Christus C. C.
 "Jesus, filius ipsius unigenitus, cujus amicitia
 "fruar." Trajanus dixit: "Crucifixum dicis sub
 "Pontio Pilato?" Ignatius dixit: "Crucifigentem Gal. ii 20.
 "peccatum cum ipsius inventore: et omnem con- Rom. viii
 "demnantem daemoniacam malitiam sub pedibus 10.
 "eorum qui ipsum in corde ferunt." Trajanus Rom. xvi
 dixit: "Tu igitur in teipso Christum circumfers?" 20.

13. τὸν ἀνασταυρώσαντα] Con-
 tumeliose dixerat Trajanus *σταυρωθέντα*, quasi ignominiosum
 mortis genus satis ostenderet
 Jesum eum non esse, qui coli
 posset. Quamobrem Ignatius
 subijcit illico ea, ex quibus li-
 quebat crucifixionem honori ei
 fuisse, non dedecori: quum ejus
 ope veniam impetrarit creditu-
 ris; deque daemonibus, quorum
 regnum sic evertit, triumpharit.
 Vide Col. i 20, et sqq. ii 14, 15.
 CLERICUS.

ib. τὴν ἐμὴν ἀμαρτίαν] Τὸ ἐμὴν
 superflue videtur additum; uti
 statim *πλάτην καὶ*. SMITH.
 Interpres Syrus vocem ἐμὴν non
 agnoscit.

16. ἐν καρδίᾳ φοροῦντων.] Ex
 animo ei credentium et paren-

tium. Quod loquendi genus
 mirum videri non debuit Tra-
 jano, quum a Romanis amici ab
 amicis *gestari in sinu* diceren-
 tur. Terentius in Adelphis,
 Act. iv Sc. v 75. 'Hic non
 'amandus? hiccine non *gestan-*
 '*dus in sinu est?*' Sic et Ci-
 cero ad Q. Fratrem, Ep. 13
 Libri ii, de Caesare: 'mihi
 'crede *in sinu est.*' CLERI-
 CUS. Hermas, Past. II xii 4,
 'qui habet Dominum *in corde*
 '*suo,*' III ix 21, 'quidam alii in
 'labiis Dominum, non *in corde*
 '*ferentes.*'

17. τὸν σταυρωθέντα;] Uterque
 Interpres τὸν *Χριστόν*; legebat.
 Curetonus, *Hast thou then put*
Him on, and art clothed with
Christ?

Ignatius dixitⁿ: “Etiam^o. Scriptum est enim: ⁿ Ignatius
“Inhabitabo in ipsis, et inambulabo.” Trajanus ^{autem dixit}
 sententiavit: “Ignatium praecipimus, in seipso ^{C. C.}
 “dicentem circumferre Crucifixum, vinctum & ^{o etiam de-}
 “militibus duci in magnam Romam^p; cibum be- ^{est C. C.}
 “stiarum, in spectaculum plebis, futurum^q.” Hanc ^{Levit. xxvi}
 audiens sanctus Martyr sententiam, cum gaudio ^{12.}
 exclamavit: “Gratias ago tibi, Domine, quia me ^{2 Cor. vi 16.}
 “perfecta ad te charitate honorare dignatus es, ^{p in Romam}
 “cum Apostolo tuo Paulo vinculis collocari fer- ^{duci mag-}
^{nam C. C.}
^{q in specta-}
^{culum futu-}
^{rum plebis}
^{C. C.}

ἀναιρεθῆναι δόξειε, καὶ οὐδὲ βρα-
 χείας τὸ μετὰ ταῦτα μνήμης παρ'
 ἐκείνοις ἀξιοθήσεται.—Quo et illa
 Chrysostomi [in Ignatii Enco-
 mio, ii 598 ed. Ben.] faciunt,
 de Diaboli hac in re consilio.
 Οὐ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν, ὡν προει-
 στήκεισαν, ἡφίει σφάττεσθαι τοὺς
 ἐπισκόπους, ἀλλ' εἰς τὴν ἄλλοτρίαν
 ἄγων ἀνίρει. Ἐποιεῖ δὲ τοῦτο,
 ὁμοῦ μὲν ἐρήμους τῶν ἐπιτηδείων
 λαβεῖν σπεύδων, ὁμοῦ δὲ ἀσθενε-
 στέρους ἐργάζεσθαι τῷ μόχθῳ τῆς
 ὁδοπορίας ἐλπίζων. USSER.

3. Ἰγνάτιον κ. τ. λ.] Senten-
 tiaē verba ipsa esse haec vix
 crediderim: neque enim Ma-
 gistratus Romani damnatis illu-
 dere, in ipsa sententia, solebant;
 nec Trajanus ferocis ingenii
 fuisse traditur. Nec diceret Ro-
 manus παρὰ τὴν μεγάλην Ῥώμην,
 sed sic in Provinciis populi lo-
 quebantur. CLERICUS. Infra
 § 5 ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ. Usse-
 rius conferri jubet Nicephor. H. E.
 iii 19, Τραϊανὸς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν
 γενομένην, ἐπεὶ ἐλγέχων οὐκ ἀνίει
 τὴν δεισιδαιμονίαν τῶνδρός, δέσμιον
 ἐκείθεν εἰς Ῥώμην ἐκπέμπει λέουσι
 παραβληθῆναι βορὰν, μὴ τὴν εἰς
 Χριστὸν ἐξομύμενον πίστιν. Di-
 gest. l. xxxi d. de Poenis, ‘Ad
 ‘bestias damnatos furore populi

‘Praeses dimittere non debet.
 ‘Sed si ejus roboris vel artificii
 ‘sint, ut digne populo Romano
 ‘exhiberi possint, Principem
 ‘consulere debet. Ex provincia
 ‘autem in provinciam transduci
 ‘damnatos sine permissu Prin-
 ‘cipis non licere Divus Severus
 ‘et Antoninus rescripserunt.’

6. βρώμα θηρίων] Sic in Ep.
 ad Rom. § 6, “Ἀφερέ με θηρίων
 εἶναι βορὰν. Cf. Euseb. H. E.
 viii 13, οὗτος μὲν θηρίων βορὰ μεθ'
 ἐτέρων ἐπ' αὐτῆς Ἐμίσης γενό-
 μενος.

ib. εἰς τέρψιν] Potius ὄψιν,
 ut Vet. Int. Alter vero con-
 sentit cum Graeco, *pro avoca-*
tione populi. Infra § 5, ἵνα ἐπ'
 ὄψεσι τοῦ δήμου. SMITH. Syrus
 utramque lectionem, τέρψιν et
 ὄψιν, videtur tueri, quarum po-
 steriorem ex margine in textum
 irrepsisse existimo. PETER-
 MAN.

7. ὁ ἄγιος μάρτυς] Senioris
 aevi locutio. Vide supra p. 570
 l. 5.

8. μετὰ χαρὰς] In Grabii libro
 typographi oscitantia dedit κατὰ
 χαρὰς.

9. ὅτι με τελεία] Hunc locum
 Clericus ita refingit et inter-
 pretatur: ὅτι μοι τελεία τῇ πρός

“κατηξίωσας, τῷ ἀποστόλῳ σου Παύλῳ δεσμοῖς
 “συνδήσας σιδηροῖς.” Ταῦτα εἰπὼν, καὶ μετ’ εὐφρο-
 σύνης περιθέμενος τὰ δεσμὰ, ἐπευξάμενος πρότερον
 τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ταύτην παραθέμενος μετὰ δακρύων
 τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος, ἀγέλης καλῆς 5
 ἡγούμενος, ὑπὸ θηριώδους στρατιωτικῆς δεινότητος
 συνηρπάζετο, θηρίοις αἰμοβόροις ἐπὶ τὴν Ῥώμην
 ἀπαχθισόμενος πρὸς βοράν.

Smyrnam
transit.

Γ'. Μετὰ πολλῆς τοίνυν προθυμίας καὶ χαρᾶς,
 ἐπιθυμία τοῦ πάθους, κατελθὼν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς 10
 τὴν Σελεύκειαν, ἐκείθεν εἶχετο τοῦ πλοός· καὶ προσ-
 χὼν μετὰ πολὺν κάματον τῇ Σμυρναίων πόλει, σὺν
 πολλῇ χαρᾷ καταβὰς τῆς νηὸς, ἔσπευδε τὸν ἅγιον
 Πολύκαρπον τὸν Σμυρναίων ἐπίσκοπον τὸν συνακρο-
 ατὴν θεάσασθαι· ἐγεγόνεισαν γὰρ πάσαι μαθηταὶ τοῦ 15
 [ἁγίου] ἀποστόλου Ἰωάννου· παρ’ ᾧ καταχθεῖς, καὶ
 πνευματικῶν αὐτῷ κοινωνήσας χαρισμάτων, καὶ τοῖς
 δεσμοῖς ἐγκαυχώμενος, παρεκάλει συναθλεῖν τῇ αὐ-

με ἀγάπῃ κ. τ. λ. *Gratias tibi, Domine, ago, quod in me eam sententiam tuleris ut me multaveris vinculis quae sunt mihi instar maximi tui erga me amoris.* Lectio vulgata, quam tuetur uterque Interpres, mihi quidem sensum satis bonum praebere videtur.

2. συνδήσας] In Vet. Int. corrige librarii mendum, et lege colligari. SMITH. Int. Cotton. habet alligari.

3. περιθέμενος] Non est circumponens, ut habet Vet. Int. sed ut alter, [Cottonianus] suscipiens; hoc est, circumponi sibi passus. CLERICUS.

4. τῇ ἐκκλησίᾳ.] Idem ac ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας. SMITH. Infra,

§ 6 habes παρακάλεσας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν.

ib. καὶ ταύτην παραθέμενος] Aliter Syrus ap. Cureton. and prayed, first for the Church, with many tears, imitating his Lord in this, that like a notable ram of a good flock, he went at the head of it.

7. αἰμοβόροις] Hunc locum addas illis quos e Patribus et Josepho collegit Hasius sub hac voce in nova Thesauri editione. Interpres, ut videtur, ὠμοβόροις legebat.

10. τοῦ πάθους,] in the desire of the sufferings of the Cross, Syrus.

ib. εἰς τὴν Σελεύκειαν,] Erat Seleucia [Seleucia nempe Pie-

“reis.” Haec dicens, et cum gaudio circumponens vincula, oransque prius pro Ecclesia, et hanc cum lachrymis commendans Domino; velut aries insignis boni gregis dux, a bestiali militari durtia raptus est, bestiis cruda vorantibus ad Romam ad cibum adducendus.

III. Cum multa igitur promptitudine et gaudio, ex desiderio passionis, descendens ab Antiochia in Seleuciam, illinc^r habebat navigationem: et ^r illuc C.C. applicans post multum laborem Smyrnaeorum civitati^a, cum multo gaudio descendens de navi^a festinabat sanctum Polycarpum Episcopum^t co-auditorem videre: (fuerant enim quondam discipuli Johannis^a.) Apud quem adductus, et spiritualibus^v cum ipso communicans charismatibus^w, et vinculis glorians, deprecabatur concertare ipsius^{C.}

^a civitati
deest C. C.
^t Episcopum
Smyrneo-
rum C. C.
^a Apostoli
MS. Cott.
^v spirituali-
ter ei MS.
C.
^w carisma-
tibus C. C.

riae] urbs maritima, 130 stadiis ab Antiochia dissita, ut in Persicorum lib. ii docet Procopius; [p. 62 l. 15 ed. Hoeschel.] ex qua, ut Paulus et Barnabas, Act. xiii 4, ita nunc iter suum maritimum iniit Ignatius. US-SER.

11. τοῦ πλοῦς] Senioris aevi genitivus. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 453. Eamdem formam adhibet S. Lucas, Act. xxvii 9. Cf. τοῦ νοῦς I Cor. xiv 19, Eph. iv 17, 23.

12. μετὰ πολὺν κόπον] Cf. Ep. ad Rom. § 5, Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης θηριομαχῶ.

ib. τῇ Σμυρναίων πόλει,] Ruinart. et Grabijs, scripturam Cod. Colbert. serviliter secuti, Σμυρναίων.

13. τῆς νηός,] Clericus, Ionismo offensus, de suo dedit τῆς ναός, hic, et infra § 5.

14. τὸν συνακροατήν] Condisci-

pulum. Versio Curetoniana: who was his fellow in the obedience of Christ.

15. πάλαι] Non semper de longo tempore dicitur, e. g. infra, p. 592 l. 8. Cf. Platon. Theaet. init. ἐπικικῶς πάλαι, et Xenoph. Oecon. xvi 10, ἔλεγον ἐγὼ σοι πάλαι. De minus quinquaginta annorum intervallo ponit Thucydides, ii 35. Cf. Clem. Rom. supra, p. 178 l. 3.

ib. τοῦ [ἀγίου] ἀποστόλου] Smithus et Gallandius uncinis incluserunt τοῦ ἀποστόλου, quam vocem agnoscit Int. Cotton.

16. παρ' ᾧ καταχθεῖς,] Infelicit-ter haec post Int. Vet. vertit Wakius, being brought to him. Melius Ruinart. et Clericus, apud quem diversatus, quo sensu recentiores hanc vocem frequentasse docet Passovius.

18. συναθροῖν] Hoc est, precibus a Deo petere, ut Ignatium

τοῦ προθέσει, μάλιστα μὲν κοινῇ πᾶσαν ἐκκλησίαν· (ἐδεξιοῦντο γὰρ τὸν ἅγιον διὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων αἱ τῆς Ἀσίας πόλεις καὶ ἐκκλησίαι, πάντων ἐπειγομένων πρὸς αὐτὸν, εἴ πως μέρος χάρισματος λάβωσι πνευματικοῦ·) ἑξαιρέτως 5 δὲ τὸν ἅγιον Πολύκαρπον, ἵνα διὰ τῶν θηρίων θάττον ἀφανῆς τῷ κόσμῳ γεγόμενος, ἐμφανισθῇ τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ.

Scribit Ec-
clesiis, prae-
sertim Ro-
manae.

Δ'. Καὶ ταῦτα οὕτως ἔλεγεν, καὶ οὕτως διεμαρτύ-
ρατο· τοσοῦτον ἐπεκτείνων τὴν πρὸς Χριστὸν ἀγά- 10
πην, ὡς οὐρανοῦ μέλλων ἐπιλαμβάνεσθαι διὰ τῆς
καλῆς ὁμολογίας καὶ τῆς τῶν συνευχομένων ὑπὲρ
τῆς ἀθλήσεως σπουδῆς, ἀποδοῦναι δὲ τὸν μισθὸν ταῖς
ἐκκλησίαις ταῖς ὑπαντησάσαις αὐτῷ διὰ τῶν ἡγου-
μένων, γραμμάτων εὐχαριστῶν ἐκπεμφθέντων πρὸς 15

gloria martyrii donaret. Peti tamen hoc unum recte poterat a Deo, ut constantem praestaret, si ad sanguinem pro Christo fundendum eum vocaret. Omnes enim preces ejuscemodi ex arbitrio Dei pendeant necesse est, ejus consilia homines ignorant. CLERICUS.

1. πᾶσαν ἐκκλησίαν.] Intelligi hic non tantum Ecclesiam totam Smyrnensem, sed totum σύστημα Ecclesiarum Asiaticarum, sequentia sat clare ostendunt. CLERICUS.

5. μέρος χάρισματος πνευματικοῦ.] Locutio ex Ep. ad Rom. i 11 desumpta; ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν. Per πνευματικὰ χαρίσματα Symbola Eucharistica intelligit Clericus; quam interpretationem vellem exemplis vocis χάρισμα hoc sensu usurpatae confirmasset.

Rationem longe aliam adfert Burtonus, qui de donis quae vocantur miraculosis sermonem esse opinatur. *Lectures on the Ecclesiastical History of the Second and Third Centuries*, p. 231. Dona illa extraordinaria Spiritus Sancti non modo secundo sed et sequenti saeculo Ecclesiae liberaliter concessa fuisse, docet Moshemius, de Rebus Christianorum ante Constantinum. Saec. ii § 5. Cf. Saec. iii § 4. Operae pretium facies si de hac quaestione adieris Praesulem eruditissimum Johannem Kaye, in libro inscripto, *The Ecclesiastical History of the Second and Third Centuries illustrated from the Writings of Tertullian*, pp. 98—100. Loca classica legas in Justin. M. Dial. cum Tryph. 82. Iren. adv. Haer. II xxxi 2, v vi

proposito, maxime quidem * communiter omnem * quidem. Ecclesiam : (honorabant enim Sanctum per Epi- Communi- scopos, Presbyteros et Diaconos, Asiae civitates ter omnes Ecclesiae honorabant. et Ecclesiae ; omnibus festinantibus ad ipsum, si Honora- bant enim &c. C. C. quo aliquam partem charismatis accipiant spiri- tualis :) praecipue autem Sanctum Polycarpum ; ut velocius, per bestias disparens mundo factus, appareat faciei Christi.

IV. Et hoc sic dixit, sic testificatus est : tamen extendens eam, quae circa Christum, charitatem, ut coelum quidem apprehendere per bonam con- 1 Tim. vi 12. fessionem et per coorantium pro certamine studium, reddi autem mercedem Ecclesiis obviantibus Christi, per praecedentes literas gratias agens,

1. Origen. c. Celsum, i 2 extr. et Ruai notam ; 46, ii 8, iii 28, vii 4, 67.

9. Δ. Καὶ ταῦτα] Tota haec Sectio, cum parte proxime sequentis, usque ad verba attigit ad Troadem, p. 589 l. 3 abest a MSto Cottoniensi.

10. ἐπεκτείνων] Curetonus, p. 254, *Stretched out were his hands ; and the hope of his heart (was), that he might obtain heavenly things by a good testimony.*

11. μέλλων] Hanc Toupii emendationem, pro μέλλειν, admisit Hefelius.

14. διὰ τῶν ἡγουμένων] *Per Praefectos sive Episcopos.* Vet. Int. *per praecedentes*, (hic enim interpunctio apponenda est, nec ad litteras, quae subsequuntur, referri aut potest aut debet) h. e. *dignitate praecedentes* ; vel potius rescribendum, *Praesidentes*, quo titulo Episcopi merito suo olim gavisi sunt. Hoc

potius malo, quam ut fingam Interpretem nostrum in suo Codice προηγούμενων reperisse. Versionem autem Latinam ad exemplar Graecum, in quo sensus integer et intellectu facilis est, omnino conformari oportere quis non videt ? Male hanc et alteram, quae sequitur, sectionem imaginatus est Usserius ab Ignatianarum Epistolarum collectore fuisse intersertas : quas series narrationis necessario exigit, et quae procul omni dubio in originalibus Martyrii Actis exstabant, ut hodie Graece exstant. SMITH. Vox ἡγούμενοι legitur in Ep. ad Heb. xiii 7, 17, 24, quibus in locis Vulgata Versio habet *praepositi*, Beza *ductores*. Hermas, Past. I ii 2, " Dices ergo eis *qui praesunt* Ecclesiae."

15. γραμμάτων εὐχαριστῶν] Leg. εὐχαριστικῶν. GRABIVS. Forsitan διὰ γραμμάτων vel γραμμάτων εὐχαρίτων. TOUP. Aliter

αὐτὰς, πνευματικὴν μετ' εὐχῆς καὶ παραινέσεως ἀποσταζόντων χάριν. Τοιγαροῦν τοὺς πάντας ὁρῶν εὐνοϊκῶς διακειμένους περὶ αὐτὸν, φοβηθεὶς μὴ ποτε ἢ τῆς ἀδελφότητος στοργῇ τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ σπουδὴν ἐκκόψῃ, καλῆς ἀνεφχθείσης αὐτῷ θύρας τοῦ 5 μαρτυρίου, οἷα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιστέλλει Ῥωμαίων ὑποτέτακται.

Legitur hic Epistola ad Romanos.

A Smyrna
Roman
ducitur.

Ε'. Καταρτίσας τοίνυν, ὡς ἡβούλετο, τοὺς ἐν Ῥώμῃ τῶν ἀδελφῶν ἄκοντας διὰ τῆς ἐπιστολῆς, οὗ- 10
τως ἀναχθεὶς ἀπὸ τῆς Σμύρνης (κατεπείγετο γὰρ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὁ Χριστοφόρος φθάσαι τὰς φιλο-

ap. Int. Syrum : *those Churches which came to meet him by means of their chief persons, and conducted him with letters of thanks.*

1. ἀποσταζόντων χάριν.] Perperam Int. Vet. Similem fere locutionem habes in Ep. ad Magn. § 14, *δροισισθῆναι*.

5. σπουδὴν ἐκκόψῃ,] Timebat nempe, ne Ecclesia Romana, ejus amore permota, amicos adhiberet apud Trajanum, non inclementem caeteroqui Principem, ut veniam sibi impetrarent; quod si factum fuisset, egregiam occasionem constantiae suae Deo et hominibus probandae amitteret. CLERICUS. Versio Curetoniana : *when, then, he saw the love of all men towards him, and the access by means of their ministry to the love of God, he was afraid, and feared lest he might go astray from his unanimity and love towards his Lord, by means of the solicitude which there was for*

him from many, and might wander from the door of that martyrdom to which he was sent.

9. Καταρτίσας] Καταρτίζων, non videtur hic esse *perficere*, ut habet Vetus Int. Usserianus, sed *componere animos* aliter sentientium, eosque ad id probandum quod ipse cupiebat adducere. Idem Interpres *ἀπὸ τοῦ ἄκοντας* legit *ἀπόντας*. [quam lectionem praetulit Smithus.] Sed potior est Colbert. Cod. lectio. *Invisi* sane videbant Christiani eximium virum et qui Episcopali munere egregie fungeretur, ad mortem duci, quamvis caeteroquin ejus constantiam probarent. Vide de verbo *καταρτίζω* dicta ab Hammondo atque a nobis ad II Cor. xiii 11. CLERICUS. Ruinartus vertit, *postquam ergo repugnantes fratres . . . praeparasset*; quam interpretationem sequitur Chevallier. Paulo aliter Wakius, *and having thus strengthened such of the breth-*

appositas ad ipsas, spirituales cum orationibus ^{ⁱ oratione} et admonitionibus amplexantes gratiam. Igitur omnes videns amicabilem dispositos ad ipsum, ^{C. C.} Act. xxi 13. timens ne forte fraternitatis dilectio ad Dominum ipsius festinationem abscindat, bona aperta ipsi porta martyrii, talia ad Ecclesiam mittit Romanorum, ut subordinata sunt.

Vide supra p. 378.

V. Perficiens igitur, ut volebat, eos qui in Roma fratrum absentes per Epistolam, sic ductus ^{ⁱ a} ^{ⁱ ductus fr.} Smyrna; (urgebatur enim a militibus Christophorus ^ⁱ occupare honores in magna civitate, ut in

ren as were against his martyrdom. Ruchatus, Ayant ainsi ramené par sa lettre ceux d'entre les frères de Rome, &c.

12. ὁ Χριστοφόρος] Cf. Ep. ad Eph. § 9, Χριστοφόροι, ἁγιοφόροι.

ib. τὰς φιλοτιμίας] Per hasce φιλοτιμίας intelligo ludos solennes, magno sumptu ac studio a munerum publicorum magistratumque candidatis, qui inde gratiam et applausum plebis Romanae captabant, pro more exhiberi solitos. Quapropter S. Ignatius a feris militibus, jam occupata terra, ad iter maturandum urgebatur, ut Romanam, antequam dies isti communis laetitiae et publicae festivitatis essent elapsuri, perveniret; bestiis nimirum in Amphitheatro, juxta sententiam ab ipso Trajano nuper Antiochiae latam, obijciendus. Patet autem ex Calendario vetusto sub Imperatore Constantio, filio Constantini Magni, confecto, in quo sola Gentilium solemnia recensentur, quod edidit Lam-

becius in Appendice ad iv Lib. Commentariorum de Bibliotheca Vindobonensi, illo ipso die, quo S. Ignatius martyrium passus est, nempe decimo tertio Kalendas Januarias, *Munus Candida*, i. e. *Candidatorum*, celebratum fuisse. SMITH. Ita intellexerunt etiam Ruinartus et Clericus. Idem Calendarium exhibet Graevius, Theat. Antiq. Rom. viii p. 96 sq. Locus Demosthenis, quem minus accurate a Budaeo indicatum fuisse queritur Clericus, exstat in Orat. de Corona, tom. i p. 312 ed. Reisk. ἐμοὶ μὲν τοῖνυν ὑπῆρξεν, Διοσχίῃ, . . . ἐξελθόντι ἐκ παιδῶν, τὰ κάλουθα τοῖς πρᾶττειν, χορηγεῖν, τριηραρχεῖν, εὐσφάριον, μηδεμῶς φιλοτιμίας, μήτε ἰδίας μήτε δημοσίας, ἀπολείπεσθαι. Nostrium locum optime illustrat Lucianus, Asin. § 53. Εἰτα τὸ τελευταῖον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐνοστάσης, ἐν ᾗ τὰς φιλοτιμίας ἦγεν ὁ ἐμὸς δεσπότης, εἰσάγων ἔγνωσάν με εἰς τὸ θάταρον. Liceat mihi, dum de hoc sensu vocis φιλοτιμία agitur, locum Plutarchi quem in

... et chas-
ma litera-
rum plus
quam quin-
que in C.C.
^ⁱ Christofe-
rus C. C.

τιμίας ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ, ἵνα ἐπ' ὄψεσι τοῦ δήμου Ῥωμαίων θηρσὶν ἀγρίοις παραδοθεὶς, τοῦ στεφάνου τῆς ἀθλήσεως ἐπιτύχη,) πρόσεσχε τῇ Τρωάδι. Εἶτα ἐκέϊθεν καταχθεὶς ἐπὶ τὴν Νεάπολιν διὰ Φιλίππων παρώδευεν Μακεδονίαν, περὶ καὶ τὴν ἡπειρον τὴν 5 πρὸς Ἐπίδαμνον, ἐν τοῖς παραβαλαττίοις νηὸς ἐπιτυχῶν, ἔπλει τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, κάκειθεν ἐπιβὰς τοῦ Τυρρηνικοῦ, καὶ παραμείβων νήσους τε καὶ πόλεις, ὑποδειχθέντων τῷ ἀγίῳ Ποντιόλων, αὐτὸς μὲν ἐξελθεῖν ἔσπευδεν, κατ' ἔχνος βαδίζειν ἐθέλων τοῦ 10 ἀποστόλου Παύλου. Ὡς δὲ ἐπιπεσὸν βίαιον πνεῦμα οὐ συνεχῶρει, τῆς νηὸς ἐκ πρύμνης ἐπείγομένης, μακαρίσας τὴν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῶν ἀδελφῶν ἀγάπην, οὕτω παρέπλει. Τοιγαροῦν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ τῇ αὐτῇ, οὐρίοις ἀνέμοις προσχρησάμενοι, ἡμεῖς 15

Indice omisit Reiskius, exhibere. ζηλοτυπούσα δὲ Κλεοπάτρα τὰς Ὀκταβίας ἐν τῇ πόλει τιμᾶς . . . πολλὰς ἀνελάμβανε φιλοτιμίας τὸν δῆμον. Vit. Antonii, § 57. Φιλότιμον, ut, e Crusii Turco-Graecia docet Cangius, Glossar. Med. et Inf. Graecitatis, appellat Graeci hodierni *munus*, quo Patriarcham donant, cum quarto aut quinto quoque anno cum suis comitibus metropoles Ecclesiae Graecanicae subjectas lustrat ac circumit.

1. Ῥώμῃ.] Int. Vet. legebat, ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει. Vide quae supra notavimus ad § 2.

2. τοῦ στεφάνου τῆς ἀθλήσεως.] Supple ex Int. Vet. δικαιοσύνης διὰ τοιαύτης. SMITH.

4. ἐκέϊθεν—ἐπὶ τὴν Νεάπολιν] Hunc tractum bis fecit Apostolus, ultro citroque. Act. xvi 11, xx 6.

5. Μακεδονίαν,] Adde περὶ, ut legebat Vet. Int. et habet Symeon. SMITH. Uhlhorn. pro περὶ reponit περὶ. Cf. Act. xvi 11, 12.

ib. περὶ καὶ] καὶ περὶ in prioribus edd. Hefelius; in quarta *πέρα καὶ et ultra etiam eam Epiri partem*.

ib. τὴν πρὸς Ἐπίδαμνον,] Ignatius via Egnatia, Thessalonicam cum Dyrrachio, i. e. Epidamno jungente usus est. Cf. Tafel. Dissert. i et ii de via Egnatia, Gotting. 1837, et Tübing. 1841. HEFELIUS. Ad illum tractum terrae continentis et mediterraneae, in quo sita est Epidamnus. SMITH. Aliter Grabijs et Clericus cum Ruinartho, καὶ τὴν ἡπειρον τὴν πρὸς Ἐπίδαμνον. *ad eam Epiri partem, quae ad Epidamnnum sita est*. Sic Wakius quoque et

conspectu plebis Romanorum bestiis feris projectus corona justitiae per tale certamen potiatur;) attigit ad Troadem^b. Deinde illinc ductus ad Neapolim per Philippenses^c, pertransivit Macedoniam pedes, et terram quae ad Epidamnium. Cujus in juxta marinis nave potitus, navigavit Adriacum pelagus, et illinc^d ascendens Tyrannicum^e, et transiens insulas et civitates, ostensis Sancto Pociolis, ipse quidem exire festinavit, secundum vestigia ambulare volens Apostoli Pauli. Ut autem incidens violentus non concessit ventus, nave a prora repulsa, beatificans illam quae in illo loco fratrum charitatem^f, sic transnavigavit. Igitur in una die et nocte eadem prosperis ventis utentes,

^b Trojae appropinquavit.
MS. Cott.
^c Philippenses MS. Cott.
^d illuc C. C.
^e Tyrannicum C. C.
Act. xxviii 13, 14.

^f caritatem fratrum C. C.

Chevallierius. Armenius, *transibat Macedoniam pedes terra, donec veniebat in Epidamnium urbem (quae est Dyrrachium juxta Epirum) maritimam.* Apud Ruchat. pro *de l'Empire*, legendum *de l'Épire*. Paullum lucis adferunt Interpretes qui pro *Tyrrhenicum* praestant *Tyrannicum* vel *Tyrannicum*, et quorum alter ex urbe Puteolana, quod jam monuerat Usse-rius, Pontiolum Episcopum fabricavit, quem et S. Ignatio obviam exisse finxit. Cod. Caiensis non exhibet *et ad terram*, uti docet Smithus.

6. ἐν τοῖς παραθαλαττίοις] i. e. vel Epidamni vel Apolloniae; ex utraque urbe via Egnatia initium cepit. Cf. Tafel. Dissert. i pp. 2, 3. HEFELIUS, qui ad mentem Int. Vet. post *Ἐπιδάμων* incidit.

8. καὶ παραμείβων—πύλεις,] Neque in altero Interprete ista leguntur, neque in Metaphrasta. USSER.

VOL. II.

11. Ὡς δὲ ἐπιπλεῖν κ. τ. λ.] Interpres Vetus fraudi fuit Chevallierio, qui sic vertit: *But a violent wind arising, and driving back the ship.* Rectius Wakius, *driving on the ship.* Hoc scilicet vult Actorum Scriptor, Ignatium, quo pressius Pauli vestigiis incederet, iter a Puteolis Romam usque terra facere cupisse; cujus voti compos fuisset, ni validus ventus aspirasset, et militibus Roman properantibus fidem fecisset, cursum maritimum faciliorem fore itinere pedestri.

12. τῆς ἡδὺς] Vide supra § 3. ib. μακαρίσας] *beatos praedicans*, quod, per septiduum, Paulum hospitio exceperissent. CLERICUS.

13. τῶν ἀδελφῶν ἀγάπην,] Ita ipse Ignatius ad Smyrn. [§ 12] necnon ad Philad. [11] Ἀσπάσεται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν Τρωάδι. GRABIUS.

15. ἡμεῖς] Chevallier. Ruinarum secutus, censet ex hoc

T t

μὲν ἄκουτες ἀπηγόμεθα, στένοντες ἐπὶ τῷ ἅπ' ἡμῶν μέλλοντι χωρισμῷ τοῦ δικαίου γίνεσθαι. Τῷ δὲ κατ' εὐχὴν ἀπέβαινεν σπεύδοντι θάττον ἀναχωρῆσαι τοῦ κόσμου, ἵνα φθάσῃ πρὸς ὃν ἠγάπησεν Κύριον. Καταπλεύσας γοῦν εἰς τοὺς λιμένας Ῥωμαίων, μελ- 5 λούσης λήγειν τῆς ἀκαθάρτου φιλοτιμίας, οἱ μὲν στρατιῶται ὑπὲρ τῆς βραδύτητος ἥσχαλλον, ὁ δὲ ἐπίσκοπος χαίρων κατεπείγουσιν ὑπήκουσεν.

5'. Ἐκεῖθεν γοῦν ἐώσθησαν ἀπὸ τοῦ καλουμένου Πόρτου· (διεπεφήμιστο γὰρ ἤδη τὰ κατὰ τὸν ἅγιον 10 μάρτυρα·) συναντῶμεν τοῖς ἀδελφοῖς φόβῳ καὶ χαρᾷ πεπληρωμένοις, χαίρουσιν μὲν ἐφ' οἷς ἤξιῶντο τῆς τοῦ Θεοφόρου συντυχίας, φοβουμένοις δὲ διότι περ ἐπὶ θάνατον ὁ τοιοῦτος ἦγετο. Τισὶ δὲ καὶ παρήγελλεν ἡσυχάζειν, ζέουσι καὶ λέγουσι καταπαύειν τὸν 15 δῆμον πρὸς τὸ μὴ ἐπιζητεῖν ἀπολέσθαι τὸν δίκαιον, ὃς εὐθὺς γνοὺς τῷ πνεύματι, καὶ πάντας ἀσπασά-

Romam
advertit.

loco satis constare haec Acta esse genuina, quia scilicet ad normam D. Lucae, Act. xvi 8 — 10, transit scriptor a tertia ad primam personam.

2. μέλλοντι χωρισμῷ] *futura separatione*, per mortem Martyris. USSER. μέλλοντι—γίνεσθαι. Cf. Euseb. H. E. i 4, τὸ μέλλον ἔσεσθαι προθεωρήσας.

5. μελλούσης λήγειν—φιλοτιμίας.] In MS. [Vet. Int.] glossa haec ad marginem habetur apposita. *Inanem gloriam dicit militum; qui inaniter gloria-bantur de eo, quod Sanctum vinchum ducebant ad mortis spectaculum.* USSER. Recte Ruinartus, *quum finis immundi spectaculi instaret.* Vide p. 586 l. 12.

9. ἐώσθησαν] Post hanc vocem interpunxit Freyius. Caeteri libri exhibent ἐώθησαν. Vide sis Elmsleium ad Eurip. Med. 329.

10. Πόρτου.] Ad hunc etiam usque diem *Il Porto* vocato, de quo in xii Ecclesiasticae suae Historiae libro Philostorgius, [cap. 3 p. 535 ed. Valea.] Μέγιστον οὗτος νέκιον Ῥώμης, λιμῆσι τρισὶ περιγραφόμενος, καὶ εἰς πόλεως μικρὰς παρατεινόμενος μέγεθος. Portus autem iste Romanus, prope Ostiam a Claudio structus, a Trajano nuper in melius restauratus fuerat, tum aliis rebus postea, tum Portuensi Hippolyti Episcopatu celebris; qui a Johanne Zonara et aliis, ἐπίσκοπος τοῦ κατὰ Ῥώμην Πόρτου

nos quidem nolentes abducimur, gementes de ea quae a nobis futura separatione: justo & autem ^{& justi C. C.} fieri ipsi secundum votum accidit; festinanti citius recedere de mundo, ut attingat ad quem dilexit Dominum. Navigantes igitur in Portum Romanorum, debente finem habere mundi inani gloria, milites quidem pro tarditate offendeabantur. Episcopus autem gaudens festinantibus obediebat.

VI. Illinc igitur expulsi a vocato Portu, (diffamabantur enim jam quae secundum sanctum Martyrem ^{h secundum Martyrem sanctum C. C.} obuiamus fratribus, timore et gaudio repletis, gaudentibus quidem in quibus dignificabantur, eo quod Theophori consortio; timentibus autem, quod ad mortem talis ducebatur. Quibusdam autem et annuntiavit silere, ferventibus et dicentibus quietare plebem ad non expetere perdere justum: quos confestim spiritu cognoscens,

appellatur. USSER. Ostiam intelligit Clericus, Hist. Eccl. A. D. 116 § 8. Humani quid passus est V. D. laeva enim Tiberis ripa sita est Ostia urbs, dextra autem Portus Romanus. Videatur omnino Cluverius, Ital. Antiq. p. 878. Cf. Gibbon. cap. 31.

11. συναρῶμεν] Ita pro vulgata *ὅν αὐτῷ μὲν* reposui e Codice Parisiensi: quemadmodum legisse Int. Vet. constat, uti jam monuerat Smithus.

12. τῆς τοῦ Θεοφύρου] Apud Int. Vet. duo illa vocabula eo quod redundare videntur. Ita tamen in Cod. MS. exstare reperi. Distingue igitur hac punctuatione, eo, quod Theophori (nempe erat) consortio. SMITH.

13. διότι περ ἐπὶ θάνατον] διότι

τὴν ἐπὶ θάνατον mallet Toupius, et mox ἡσυχάζειν, οἴλοντο.

15. ἡσυχάζειν.] Hoc est, ut quieti exspectarent martyrii ejus consummationem, nec conarentur *populum sedare*, ne ipsum ad mortem posceret; quomodo faciebant ii, quos ζήοντες vocat, *ferventes*; cupiditate nempe ejus morti eripiendi. CLERICUS. ἡσυχάζειν, pro ἡσυχάζουσιν, cum Clerico, cui adstipulantur Ruinartus, Smithus, Grabijs, Warkius, et Chevallierius, in textum recepi. Ruchatus alteram lectionem sequitur; *Il fit savoir son arrivée à quelques uns, qui vivoient dans la retraite.*

17. ὃς εὐδὺς] Legebat Vet. Int. οὖς. SMITH. S. Marcus, ii 8, Καὶ εὐθὺς ἐπ' αὐτοῦ δ' ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ.

μενος, αἰτήσας τε παρ' αὐτῶν τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην, πλείονά τε τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ διαλεχθεῖς, καὶ πείσας μὴ φθοιῆσαι τῷ σπεύδοντι πρὸς τὸν Κύριον, οὕτω μετὰ γονυκλισίας πάντων τῶν ἀδελφῶν, παρακαλέσας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ 5 τῆς τοῦ διωγμοῦ καταπαύσεως, ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀλλήλους ἀγάπης, ἀπήχθη μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. Εἶτα εὐθὺς ἐμβληθεῖς κατὰ τὸ πάλαι πρόσταγμα τοῦ Καίσαρος, μελλουσῶν καταπαύειν τῶν φιλοτιμιῶν, (τὴν γὰρ ἐπιφανῆς, ὡς ἐδόκουν, 10 ἡ λεγομένη τῇ Ῥωμαϊκῇ φωνῇ τρισκαυδεκάτῃ, καθ' ἣν σπουδαίως συνήεσαν) οὕτως θηρσὶν ὁμοῖς παρὰ τῷ ναῷ παρεβάλλετο, ὡς παρ' αὐτὰ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἰγνατίου πληροῦσθαι τὴν ἐπιθυμίαν, κατὰ τὸ γε-

A bestiis
devoratur.

2. ἐν τῇ ἐπιστολῇ] Nempe, ad Romanos, in qua vehementer eos orat, ne vellent pro se intercedere, ne Martyrium pateretur. CLERICUS. Cf. § 7, Βασκανία ἐν ὑμῖν μὴ κατοικεῖτω κ. τ. λ.

4. μετὰ γονυκλισίας] Sic § 7 infra. Cf. Act. xxi 5, θέντες τὰ γόνατα. Hermas, Past. I i 1, ii 1, iii 1, "positis genibus."

ib. πάντων τῶν ἀδελφῶν,] 'Fratres pro dilectione sua cupidi sunt ad conveniendum et visitandum confessores bonos, quos illustravit jam gloriosis 'initii Divina dignatio.' Cyprianus in Epistola 5 ed. Fell.

8. τὸ πάλαι πρόσταγμα] Sic loquitur Martyrii scriptor, quia ante aliquot menses sententiam pronunciarat Trajanus. CLERICUS. Vide supra notata, p. 582 l. 15.

10. ἐπιφανῆς,] Nempe, ἐορτή. Eo die et seqq. celebrabantur Sigillaria; de quibus vide Lipsium,

Saturnal. i 4. ['Ipsa Saturnalia constabant diebus quinque; at 'Sigillaria, quae subsequerentur, binis.'] CLERICUS. Sigillaria Usser. item intelligit, quorum Saturnalibus 'adjecta 'celebritas,' ut habet Macrobius, Saturnal. i 10, ab Usserio indicatus, 'in septem dies discursum publicum et laetitiam 'religionis extendit.' Huic solennitati non adeo bene convenire φιλοτιμίας nuncupationem arbitratur Smithus. Temporum autem ratio in Martyrologiis incertissima est. Vid. Pearson. Opp. Posth. p. 26.

11. ἡ λεγομένη—τρискаυδεκάτῃ,] Infra § 7, τῇ πρὸ δεκατρίων Καλανδῶν Ἰαννουαρίων.

12. παρὰ τῷ ναῷ] Forte legebat Vet. Int. παρὰ τῶν ἀνοσιῶν sive ἀνύμων. SMITH. Erat Amphitheatrum Jovi Latiori, aut Stygio, et Dianae sacrum; quamobrem mirum non est hic

et omnes salutans, petensque ab ipsis veramⁱ charitatem, pluraque iis^k quae^l in Epistola disputans, et suadens non invidere festinanti ad Dominum, sic^m (cum genuflexione omnium fratrum, deprecans Filium Dei pro Ecclesiis, pro persecutionis quietatione, pro fratrum adinvicem charitate) subductus est cum festinatione in Amphitheatrum. Deinde confestim projectus, secundum quondam praeceptum Caesarisⁿ, debentibus quiescere gloriationibus, (erat enim solennis, ut putabant, dicta Romana voce *Tertiadecima*, secundum quam studiose convenerunt) sic bestiis crudelibus ab impiis apponebatur, ut confestim sancti Martyris Ignatii^o compleretur desiderium, secundum quod scriptum

ⁱ veniam, caritatem C. C.
^k his C. C.
^l quae deest C. C.
^m Sic quae C. C.

ⁿ quondam Caesaris praeceptum C. C.

^o sancti Ignatii Martyris C. C.

Templi mentionem fieri. Prudentius, lib. i contra Symmachum ver. 379 et seqq. ubi de Amphitheatralibus muneribus;

Respicio terrifici scelerata sacraria Ditae,
Cui cecidit infausta fusus gladiator arena.

Rursus ver. 396,

Funditur humanus Latiani in munere sanguis,
Concessumque ille spectantum solvit ad aram
Plutonis fera vota sui.

Ex hoc Martyrii loco liquet eorum, qui feris objiciebantur, sanguinem fusum ad Aedem quampiam, in qua fuisse videtur ara, Prudentio memorata. CLERICUS.

13. παρ' αὐτὰ] Vide quae supra notavimus ad Ignatii Ep. ad Trall. § 11.

14. πληροῦσθαι τὴν ἐπιθυμίαν,] Metaphrastes, ἔργῳ τῆς εὐχῆς τῷ ἀνδρὶ πληρωθείσῃς, ὥστε τάφον αὐτῷ τὰ θηρία γενέσθαι, καὶ μηδὲν ἰπολειφθῆναι τοῦ σώματος. et alter Biographus, verbis horum Actorum propius expressis; "Ἐδραμον ἐπ' αὐτὸν οἱ λέοντες, καὶ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν σπαράξαν-

tes, κατέδοντο αὐτοῦ, ὡς παρ' αὐτὰ κ. τ. λ. quae Vet. Lat. Int. in sensum menti Auctoris plane contrarium transformavit. Accurrerunt ad eum duo leones, et ex utraque parte super eum incidentes, praefocaverunt eum tantummodo, et non tetigerunt carnes ejus. Qui error inde ad posteriores Latinos, Bedam, in Martyrol. viii Kal. Dec., Adonem, in Libello de Festiv. Apostolor. Kal. Feb., Vincentium Bellovacensem, in Specul. Historial. Lib. x cap. 56, Antonium Florentinum, in Chronic. Part. i Tit. 7 cap. i § 11, et Petrum Equilinum, in Natal. Sanctor. Lib. iii cap. 64, derivatus, et ipsius Martyris voto repugnat, et Graecorum Scriptorum consensui. Desiderium enim suum in Ep. ad Rom. Ignatius expresserat. De voti eventu communem hominum sententiam ita retulit Eusebius, H. E. iii 36, λόγος δ' ἔχει τοῦτον ἀπὸ Συρίας ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἀναπεμ-

γραμμένον, “Ἐπιθυμία δικαίου δεκτή.” ἵνα μηδενὶ τῶν ἀδελφῶν ἐπαχθῆς διὰ τῆς συλλογῆς τοῦ λειψάνου γένηται, καθὼς φθάσας ἐν τῇ ἐπιστολῇ τὴν ἰδίαν ἐπεθύμει γενέσθαι τελείωσιν. Μόνα γὰρ τὰ τραχύτερα τῶν ἀγίων αὐτοῦ λειψάνων περιελείφθη, ἅτινα 5 εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀπεκομίσθη, καὶ ἐν λίνφ κατετέθη,

φθέντα, θηρίων γενέσθαι βοράν. Quibus, ex aliis scriptoribus Evagrius, i 16, addidit, ὡς ἐβούλετο, τάφον τὰς τῶν θηρίων ἐσχατὰς γαστέρας ἐν τῇ τῆς Ῥώμης ἀμφιθεάτρῳ. Graeci quoque in Menaeo, Decemb. 20, Βληθεῖς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφειθέντων ἐπ’ αὐτὸν λεόντων διεσπάρθη, et sermone ad ipsum Ignatium converso, Σπλέγχνα θηρίων σοι τάφος γεγένηται. Nicephorus denique, xiv 44, ὡς ἐκείνῃ βούλησις ἦν, τάφῳ ταῖς τῶν θηρίων ἐχρήτο γαστέρας ἐν τῇ τῆς Ῥώμης ἀμφιθεάτρῳ. In Usuardi et Romano Martyrologio, *leonum dentibus praefocatus* tantum fuisse legitur: quos et postea exanimati Martyris pedes lambisse, fide poetica, addit carminis ad Ignatium auctor, quod Romae, in Ecclesia S. Stephani in Coelio, spectandum publice proponitur.

Accurrit diffus cohors hinc inde Quiritum,
Ei septem resonant plena Theatra iugis:
Mitteris in fulvam fortis cum miles arenam,
Ut fias Libyca nobilis oeca feris.
Ipse quidem dum non refugio, sed appetis ultro,
Optata lethi conditione cadis.
Ei cavae e plena spectat stupefacta leones
Exanimi linguis lambere Roma pedes.

USSER.

2. τοῦ λειψάνου] Frequentius plurali λείψανα vocant Ecclesiastici scriptores, quod reliquiae cadaveris in plura fragmenta essent divisae. Sic inferius. CLERICUS. λείψανον in sin-

gulari positum habes, Mart. Polyc. § 17.

4. τελείωσιν.] Sic vulgo vocant Ecclesiastici Scriptores mortem Martyrum, imitati, ut videtur, scriptorem ad Hebraeos, qui eorum animos vocat πνεύματα δικαίων τετελειωμένων, vel τὸ τέλος, seu finem bonorum adeptorum. CLERICUS. Vet. Int. *fruitionem*. Emenda *fnitionem*, et adde *ipsius* e MSto. SMITH. Voces τελείωσις et τελειοῦσθαι adhibentur de morte piorum simpliciter, Euseb. H. E. iii 35, et speciatim de morte Martyrum, vii 15. Vid. Clem. Al. Strom. iv 4, p. 570 ed. Potter. τελείωσιν τὸ μαρτύριον καλοῦμεν, οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν, ὡς οἱ λοιποὶ, ἀλλ’ ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο.

ib. Μόνα γὰρ τὰ τραχύτερα] Scriptorum adhuc exstantium nullus, uti Uhlhornio videtur, haec Acta respexit ante Evagrium, H. E. i 16. Τότε καὶ Ἰγνάτιος ὁ θεσπίσιος.....διὰ τῶν ὑπολειφθέντων ἀδελφῶν ὁσίων, ἀπὸς τὴν Ἀντιόχειαν ἀπεκομίσθη, ἐν τῇ καλουμένῃ κοιμητηρίῳ μετατίθεται πολλοῖς ὑστερον χρόνοις.

6. ἀπεκομίσθη.] In Graecorum Menaeo, die 29 Jan. huius ἀνακομιδῆς et ἐπανόδου, *reportationis et reditus* Ignatii, memoria celebratur; ista narratioe apposita, Χριστιανοὶ τινες ἄνδρες

est, *Desiderium iusti acceptabile*: ut sit nulli Prov. x 24. fratrum gravis per collectionem reliquiarum; secundum quod, praeoccupans in Epistola, propriam concupiscit fieri fruitionem. Sola enim asperiora sanctorum ossium derelicta sunt: quae in Antiochiam reportata sunt, et in capsula reposita, sicut

τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθεύμενοι τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. Οἱ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου ὑπὸ γῆν αὐτὰ κατέθεντο· οὐ δὴ χάριν, ἑορτὴν χαρμόσυνον ἢ ἐκκλησία πανηγυρίζει. Cum quibus conferendus et Adonis locus ille, in Libello de Festiv. Apost. et Discipulor. ad Kal. Feb. 'Reliquiae ejus a fratribus, qui eum usque ad martyrium duxerunt, Antiochiam relatae, 'jacent extra portam Daphniticam, in coemeterio Ecclesiae: 'ad sextumdecimum Calendarum Januarii illuc delatae.' Fratres vero illos, qui reliquias has Antiochiam retulerunt, eosdem fuisse qui ex Syria Romam comitati sunt S. Ignatium, Philonem videlicet Tarsensis, et Agathopodem Antiochenae Ecclesiae Diaconum, confirmat Halloixius in Notis ad Vitam Ignatii, cap. xv, et Baronius in Notis ad Romanum Martyrologium, April. 25, quo duorum horum Sanctorum memoria Antiochiae celebrari memoratur: quos eodem et nos Acta haec conscripsisse, in Praemonitione eis praefixa significavimus. Cum autem quadraginta dierum spatium transferendis ab urbe Romana ad Antiochenam reliquiis vix aut ne vix quidem sufficere appareat, dicendum videtur, 29 die Jan. non primam hanc re-

portationem, sed alteram translationem fuisse factam; quando, post Chrysostomi et Hieronymi tempora, reliquias hasce Theodosius junior a Coemeterio extra portam Daphniticam in Τυχαιὸν, templum olim Fortunae a gentilibus dicatum, intra civitatem, magna cum pompa inferendas curavit. Eam enim historiam Evagrius, i 16, ex Johanne Rhetore et aliis quum retulisset, subdit, *ἔθεν καὶ δημοτελὴς ἑορτὴ καὶ πάνδημος εὐφροσύνη μέχρις ἡμῶν τελείται.* Et post eum Nicephorus, xiv 44, licet hic priorem in Coemeterio, et posteriorem in Tychaeo depositionem inter se confundat. Aliam Ignatii reliquiarum translationem numerat Martyrologium Romanum ad Dec. 17, qua ex urbe Antiochena 'rursus Romam translatae sunt, 'et in Ecclesia S. Clementis, 'una cum corpore ejusdem beatissimi Papae et Martyris, 'summa veneratione reconditae.' Ubi, tunc Antiochia ablatas fuisse opinatur Baronius, eumque secutus Maestraeus, 'quum, Justiniano imperante, 'civitas illa a Cosroe rege 'Persarum igne ferroque vastata est, anno Domini DCLI.' Ut si earum inde Romam facta aliqua fuerit translatio, post annum DCXXXVIII eam accidisse potius dicendum est; quando in

θησαυρὸς ἀτίμητος, ὑπὸ τῆς ἐν τῷ μάρτυρι χάριτος τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καταλειφθέντα.

Martyrii
annus et
dies.

Ζ'. Ἐγένετο δὲ ταῦτα τῇ πρὸ δεκατριῶν καλαν-
δῶν Ἰαννουαρίων, τουτέστιν Δεκεμβρίῳ εἰκάδι, ὑπα-
τευόντων παρὰ Ῥωμαίοις Σύρα καὶ Σενεκίου τὸ δεύ- 5
τερον. Τούτων αὐτόπται γινόμενοι μετὰ δακρύων,
κατ' οἶκόν τε παννυχίσαντες, καὶ πολλὰ μετὰ γονυ-
κλισίας καὶ δεήσεως παρακαλέσαντες τὸν Κύριον
πληροφορῆσαι τοὺς ἀσθενεῖς ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς προγεγο-
νόσιν, μικρὸν ἀφυπνῶσαντες, οἱ μὲν ἐξαίφνης ἐπι- 10
στάντα καὶ περιπτυσσόμενον ἡμᾶς ἐβλέπομεν, οἱ δὲ
πάλιν ἐπευχόμενον ἡμῖν ἐωρῶμεν τὸν μακάριον Ἰγνά-
τιον, ἄλλοι δὲ σταζόμενον ὑφ' ἰδρώτος ὡς ἐκ καμάτου

Saracenorum potestatem venit Antiochia. USSER.

ib. ἐν λίαν κατετέθη,] Vet. Int. forte, si non in Codice suo, saltem in animo habebat ἐν λάρνακι. Sed hoc est hariolari. SMITH. ἐν λίαν hariolatur Noltius.

1. θησαυρὸς ἀτίμητος,] Praepone ὥς, ut in suo Codice repe-
riebat Vet. Int. SMITH.

3. τῇ πρὸ δεκατριῶν] Ignatii festum Graeci vigesima die mensis Decembris celebrant, quo ipsum passum fuisse Acta testantur; Latini vero die prima Februarii, an ob aliquam sacrarum ejus reliquiarum translationem? plures enim fuisse constat. RUINART. Dec. 20, Clintonus, Fast. Rom. i 101.

ib. καλανδῶν Ἰαννουαρίων,] Kalendis Januariis, Tacit. Ann. iv 68. Cf. supra Ep. ad Rom. § 10.

5. Σύρα καὶ Σενεκίου] Graves sunt rationes credendi, serius Martyrium hoc contigisse. Quod

si verum est, nomina Consul-
um, in quibus errare non potuerunt Ignatii comites, a recentiore manu esse oportet. Quales additiones in permultis historiis inveniuntur. CLERICUS. Consulatam gesserunt Sura et Senecio anno Trajani decimo, ut docebit Ant. Pagius. Cler. Hist. Eccl. p. 577 not. 15. Codex, quo usus est Ruinartus, praestat Σεδεκίου. Usserius, qui Consulum priorum Trajani annorum seriem digestam exhibet, scribit 'A. D. 107, Surano III, 'Senecio II;' Clintonus autem, et Uhlhornius, Senecio IV, Sura III. Mirum quam notae temporum permiscerentur et turbantur ap. Codd. Metaphrasticae, e.g. in Cod. 1491 Paris. haec habes: ἐν ἔτει πέμπτῳ.....τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ Καίσαρος· δευτέρῳ ἔτει ἐν ὑπατείᾳ Ἀττικίου καὶ Σουρβούτου καὶ Μαρκελλοῦ.

8. δεήσεως] δεήσεων Cod. Par. 1451.

thesaurus inappreciabilis ; ab ea quae in Martyris^p *Martire*
gratia sanctae Ecclesiae relicta. *C. C.*

VII. Facta autem sunt haec die^q ante xiii^q *relicta au-*
Kalendas Januarias ; praesidentibus apud Roma- *tem facta*
nos Syria^r et Senecio secundo. Horum ipsimet *sunt. Haec*
conspectores effecti cum lacrimis, et domi per *die &c. C. C.*
totam noctem vigilantes, et multum cum genu- *Siria C. C.*
flexione et oratione deprecantes Dominum certi-
ficare infirmos nos de prius factis : parum obdor-
mitantes hi^s quidem repente astantem et am-^{hii} *C. C.*
plexantem nos videbant ; hi autem rursus super-
orantem nobis videbant beatum^t Ignatium, quem-^{sanctum} *C. C.*

9. πληροφορησαι] Hoc est, plenam fidem facere accepti Deo Ignatii Martyrii, quod indicatur verbis, *ἐπὶ τοῖς προγεγοῖσι*, satis obscuris ; sed sequentia rem ita capiendam ostendunt. Possit et hoc suspicionem injicere additamenta esse haec recentioris aevi. Nam comites Ignatii non potuerunt de pietate ejus dubitare, aut revelatione indigere, ex qua intelligerent Ignatium genuinum Martyrem, Deoque gratum fuisse. Sed suspicari forte nonnulli potuerunt, an Deo placisset nimia cupiditas Martyrii, qua vir alioqui sanctus exarserat ; ut enim non est fugiendum Martyrium, si ita res ferat, sic nec nimis avide quaerendum. Verum haec in medio relinquimus. CLERICUS.

10. μικρὸν ἀφυσπνῶσαντες,] De hisce insomniis, sive coelitus immissis, sive ex quotidianis cogitationibus, de glorioso illo S. Ignatii certamine, phantasiae illorum inter dormiendum, quod frequenti usu venit, sub-

orientibus, non est quod quisquam indebite cautus sagaxve nimium sit sollicitus, quasi olerent figmentum ; quum nihil hic aut a fide alienum, aut verisimilitudinis omnino experts assertum habeatur. SMITH. Meo quidem judicio haec omnia aetatem redolent Ignatio longe recentiorem.

11. ἐ βλέπομεν,—ἐωρῶμεν] Vet. Int. in utroque loco *videbant* : quasi juxta illum, in eorum, quibus haec visa obtigerunt, numero, seipsos, qui glorioso Martyris agoni interfuere, non recensuissent : nec quidem recensendi videntur. Graeca potius mutanda sunt, ut Versioni, quae ad literam fit, conformia reddantur. SMITH.

13. σταζόμενον] Lege ergo ap. Vet. Int. *superrorantem*. Symeon Metaph. *ιδρώτι καταρρέονον, καθάπερ ἄρτι τῶν τῆς ἀθλήσεως ἀναπεπνευκότα πόνων*. SMITH.

ib. ὡς ἐκ καμάτου πολλοῦ] Apoc. vii 14, *Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης*.

πολλοῦ παραγενόμενον, καὶ παρεστῶτα τῷ Κυρίῳ.
 Μετὰ πολλῆς τοίνυν χαρᾶς ταῦτα ἰδόντες, καὶ συμβαλόντες τὰς ὄψεις τῶν ὀνειράτων, ὑμνήσαντες τὸν Θεὸν τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν, καὶ μακαρίσαντες τὸν ἅγιον, ἐφανερώσαμεν ὑμῖν καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν 5
 χρόνον, ἵνα κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μαρτυρίου συναγόμενοι, κοινωνῶμεν τῷ ἀθλητῇ καὶ γενναίῳ μάρτυρι Χριστοῦ, καταπατήσαντι τὸν διάβολον, καὶ τὸν τῆς φιλοχρίστου αὐτοῦ ἐπιθυμίας τελειώσαντι δρόμον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ 10
 τῷ Πατρὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

2. καὶ συμβαλόντες—ὀνειράτων,] Desunt haec apud Int. Vet. et perperam quidem, ut mihi videtur. SMITH.

6. συναγόμενοι,] Pertinent haec ad celebrationem τῶν γενεθλίων sanctissimi Martyris, qualis etiam memoratur ab Eu-

sebio, H. E. iv 15. CLERICUS. Vide infra in Epistola Circulari Eccles. Smyrn. § 18. Argumentis vellemus doceri, inquit Basnagius, anno 107 id observatum esse moris ut Natalitia Martyrum solemniter Christianorum conventu celebrarentur.

Atque haec sunt *Acta*, sive potius *Passio*, S. Martyris Ignatii, e duplici Codice Latino edita primum ab Usserio, qui in Praefatione postremam saltem partem a Philone, Gaio, et Agathopode, ex Syria Romam usque beatum Martyrem secutis, conscriptam esse, ex sequentibus collegit formulis: *Nos quidem nolentes abducimur: gementes de ea, quae a nobis futura, separatione, obviamus fratribus, timore et gaudio repletis. Horum ipsimet conspectores effecti &c.* Ego contra, priora quidem, quae in utroque Codice Latino exarata sunt, genuina et antiquissima, sed postremam *Actorum Ignatii* partem spuriam, et ab Interpolatore quodam assutam esse arbitror; partim quia in altero eorum Codice, scilicet Cottoniano, deest, partim quia *ἀρίστα* atque falsa continet. Sane aperte sibi invicem repugnare videntur ista verba, § 5, quae in Latino Usserii textu ita sonant: *Horum ipsimet conspectores effecti cum lachrymis, et domi per totam noctem vigilantes, et multum cum genuflexione et oratione deprecantes Dominum, certificare infirmos nos de prius factis.* Si enim haec facta

admodum ex labore multo advenientem, et astantem Domino in multa confidentia et ineffabili gloria. Impleti autem gaudio haec videntes, et glorificantes Deum datorem bonorum, et beatificantes Sanctum, manifestavimus vobis diem et tempus^u: ut secundum tempus martyrii congregati, communicemus athletae et virili Christi Martyri, qui conculcavit Diabolum, et hujus insidias in finem prostravit; glorificantes^x in ipsius venerabili et sancta memoria Dominum nostrum Jesum Christum; per quem et cum quo Patri gloria et potentia, cum Spiritu Sancto, in sancta Ecclesia in saecula saeculorum. Amen.

^u diem et
Sanctum et
ut secundum
tempus
martyrii
C. C.
^x glorificantes
deest
C. C.

Cujus ritus primum exemplum Smyrnenses praebuere post extinctum, A. D. 169, Polycarpum. Annal. Polit. Eccl. ad A. D. 107, ii p. 17. Chrysostomi adhuc temporibus, Ignatii τὰ γενέθλια esse celebrata, docet Hefelius, ex Sermone

ejus, Opp. ii p. 600 ed. Ben.

7. τῷ ἀθλητῇ] Cf. Chrysost. Hom. 3 in Esai. vi 2, οὐκ ἰδεῖν δὲ κατηξιώθημεν μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ σώματα τῶν ἀθλητῶν δέξασθαι, καὶ παρ' ἑαυτοῖς τοὺς στεφάνους ἔχομεν νῦν. tom. vi p. 112 ed. Ben.

ipsimet spectatores oculis usurpaverant, quid opus erat, ulteriorem de iis certitudinem a Deo postulare? Falsum autem, quod ista facta dicantur *praesidentibus apud Romanos Syria et Senecio secundo*, id est, anno 107 Aerae vulgaris Christianae, ut ex Notis Usserii discere est: hoc, inquam, falsum esse apparet. Nam ex ipsis *Actis* constat, Ignatium a Trajano Imperatore damnatum esse, quando is, expeditione adversus Parthos suscepta, Antiochiam venit. At vero bellum Parthicum anno Christi 112 demum coepisse, egregie probarunt duo insignes rerum Chronologicarum magistri, Henricus Norisius in Epistola Consulari, p. 72, [Vid. apud Graevii Thea. Antiq. Rom. xi p. 438,] et Antonius Pagi in *Critica Historico-Chronologica* in Annales Baronii ad A. C. 105, §§ ii et iii. His accedit tertius, Chronologorum hujus temporis princeps, qui primo a me loco nominandus erat, Reverendus admodum Guilielmus Lloydus, nunc Episcopus Vigorniensis, patronus meus maximus: quem hanc in rem ipse Pagius ad An. 107, § iii et seqq. laudat, ejusque rationibus probat, S. Ignatium An. Christi 116 demum Martyrio defunctum esse. Jam alii quidem

paullo citius, alii serius id contigisse existimant; in eo tamen omnes fere jam conveniunt, id post A. C. 112 accidisse. Se ipsum itaque prodidit Interpolator, dum falso anno martyrium S. Ignatii adsignavit, anno scil. Christi 107 sive Trajani 9; seductus procul dubio istis Actorum verbis § ii ubi Trajanus ob victoriam a Scythia, Dacia, aliisque reportatam elatus atque insolens factus fuisse dicitur, ἐνδύσθῃ ἐρεὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Nam haec quidem satis vera sunt juxta rationes Pagii; (quem lege ad A. C. 103, 106, 107,) sed male ex iis collegit Interpolator, eodem ipso anno contigisse, quae in sequentibus de S. Ignatii martyrio narrantur. GRABIUS.

Uhlhornius censet Ignatium non a Trajano, sed a Syriae Proconsule damnatum esse. Vid. Basnag. Annal. A. D. 107.

Hilgenfeld. et Uhlhornius docent e sex primis Aerae Christianae saeculis neminem ante Evagrium, H. E. i 16, Actorum horum meminisse.

Auchero si audias, Versio Armeniaca fons et exemplar est omnium quae hucusque in cognitionem venerunt Recensionum. Vid. Peterman. p. 498.

De Versione Coptica, vid. Assemani Biblioth. Oriental. i p. 618, Amedeus Peyron, ab eruditissimo Curetono indicatus, in Praefatione Lexici Linguae Copticae, haec habet: 'Papyrus 'Primus Taurinensis, foliorum 63, tenet 10, Martyrium S. Ignatii 'Antiochiae Episcopi spurium, et fabellis scatens: praeter caetera 'absurda, refert longos sermones qui Ignatium inter et Trajanum 'Roma intercesserunt, tum varia tormentorum genera, quibus 'Imperator Martyris constantiam vincere ante extremum supplicium confidebat.' Nihil tale habent ejus Acta sincera, a Cotelierio edita; constat enim Trajanum post Parthicam expeditionem nunquam Romam rediisse.

TIBERIANI,

PALAESTINAE PRIMAE PRAESIDIS,

AD TRAJANUM IMPERATOREM, DE CHRISTIANIS RELATIO.

[Vid. p. 436 l. 10, p. 500 l. 7, *supra*.]

Αὐτοκράτορι Νικητῇ Καίσαρι,
θειοτάτῳ Τραϊανῷ.

*Imperatori invictissimo, Cae-
sari divinissimo Trajano.*

Ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ
φονεύων τοὺς Γαλιλαίους, τοὺς
τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων
Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα
θεσπίσματα· καὶ οὐ παύονται
ἐαυτοὺς μηνύοντες εἰς τὸ ἀναι-
ρεῖσθαι· ὅθεν ἐκοπίασα τού-
τοις παραινῶν, καὶ ἀπειλῶν,
μὴ τολμᾶν αὐτοὺς μηνύειν μοι
ὑπάρχοντας ἐκ τοῦ προειρημέ-
νου δόγματος· καὶ ἀποδιωκό-
μενοι οὐ παύονται. Θεσπίσαι
μοι οὖν καταφιώσατε τὰ παρι-
στάμενα τῷ ὑμετέρῳ κράτει
τροπαιούχῳ.

Defatigatus sum puniendo
et neci tradendo Galilaeos,
(qui nobis veniunt sub no-
mine Christianorum) secun-
dum vestra mandata. Illi
vero non cessant ad caedem
sese patefacere. Et licet tam
adhortationibus quam minis
multum laboraverim, ut dog-
matis illius esse se professo-
res indicare mihi non aude-
rent, persecutionem tamen
passi, non quiescunt. Quae
igitur imperio vestro visa fu-
erint, edicere mihi dignetur
Majestas vestra.

Multa sunt quae hanc Epistolam suspectam faciunt, ab
illius saeculi historia et moribus admodum aliena. Vel eo
nomine suspecta est imprimis quod eam a Johanne Malala
[p. 356 ed. Oxon. 1691] ediderit praestantissimus Usse-
rius, auctore fabulosissimo; nec alium in omni antiquitate
repererit qui ejus meminit praeter Suidam, [voc. Τραϊανός]
quem ex eodem Johanne habuisse verisimile est. At certe
Palaestini Praefecti Epistolam Eusebium, ipsum quoque

Palaestinum, vix est ut dicamus effugisse, vix est ut in ejus Historia Ecclesiastica illam hodie desideraremus si in illam incidisset. Palaestinae quoque illam distributionem in *primam* et *secundam* nemo est veterum qui meminerit Trajano coevus. Reliquit Augustus Senatui Imperii Breviarium, quod quale fuerit, ex Strabone et Tacito et Plinio intelligimus; nec ullus memoratur Imperatorum qui eam provinciarum distributionem innovarit usque ad Hadrianum . . . . . Primam distributae Palaestinae in tres provincias mentionem observavit Gothofredus in Codice Theodosiano, anno 409. Sed et tituli quibus Trajanum ornavit Tiberianus, alieni etiam sunt ab aetate Trajani. Quod *νικητήν* appellet, quod *τροπαιοῦχον*, quod *θειότατον*, recentiorem fictoris aetatem plane sapiunt, omnia Constantinopolitanorum Imperatorum stylum referentia . . . . . Quod etiam plurali numero est usus, *ὑμέτερα θεοπρίσματα, καταφύσσετε*, et *ὑμετέρῃ κράτει*, prodit auctorem Heraclio fortasse coevum, qui filios habuit imperii socios, ut proinde plurium Imperatorum nominibus monumenta publica essent concipienda. DODWELL. Diss. Cypr. xi §§ 23, 24.

Epistolae tanquam proculdubio genuinae versionem dedit Middletonus in libro inscripto, *An Inquiry into the Miraculous Powers, &c.* Opp. i p. 163. Plura si cupias, adeas Tillemontium, *Mémoires &c.* ii 571, 572.

MARTYRIUM
S. POLYCARPI.

ΤΗΣ
ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Π Ο Λ Υ Κ Α Ρ Π Ο Υ

5

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΓΚΤΚΛΙΚΟΣ.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Σμύρ-
ναν, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ παροικούσῃ ἐν Φιλο-
μηλίῳ, καὶ πάσαις ταῖς κατὰ πάντα τόπον τῆς ἀγίας

3. ΠΕΡΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ] De
hisce Polycarpi Actis et ejus
generis aliis vetustissimis Ec-
clesiae Martyriis, in Animad-
versionibus suis Eusebianis,
num. 2183, sententiam suam
ita aperuit illustrissimus Scali-
ger: eorum 'lectione piorum
'animus ita afficitur, ut nun-
'quam satur inde recedat;
'quod quidem ita esse unus-
'quisque pro captu suo et con-
'scientiae modo sentire potest.
'Certe ego nihil unquam in
'historia Ecclesiastica vidi, a
'cujus lectione commotior re-
'cedam, ut non amplius meus
'esse videar.' USSER. Cf.
Neandri Hist. Eccl. i pp. 162
—168, vel pp. 106—110 vers.
Anglic. H. J. Rose.

7. παροικοῦσα] Vide quae su-

pra notavimus ad Clem. Rom.
Ep. i Inscr. et ad Polycarp. Ep.
ad Philipp. Inscr. p. 552.

8. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ] Omis-
sa sunt haec in Cod. Vindob.

ib. ἐν Φιλομηλίῳ,] Φιλομήλιον
diversis tribuitur Provinciis.
Eusebius et Nicephorus, iii 34,
inter Ponti civitates referunt;
Strabo sub Phrygiam videtur
locare; [? lib. xii p. 834 ed.
Falconer. sub Lyciam. xiv 948.]
Pisidiae accenset Notit. Pro-
vinc. Orient. quam ex MSto.
pervetusto Vaticano edidit Car.
a S. Paulo, cui Subscriptio fa-
vet Consilii Constantinopoli-
tani. Causa hujus discrepantiae
est quod Imperatores Romani
subinde Provinciarum limites,
prout Imperii tempora atque
usus exigebant, immutarent.

ECCLESIAE SMYRNENSIS

DE

MARTYRIO

SANCTI

POLYCARPI

EPISTOLA CIRCULARIS.

ECCLESIA Dei, quae est apud Smyrnam, Ecclesiis Dei salutem, Philomeliae, et universis quae in locis sunt, catholicis civitatibus, misericordia

Philomelium vero incendit atque evertit Frid. Barbarossa, teste Niceta Choniata, Lib. iii [cap. 6.] MADER. Philomelium est Phrygiae magnae oppidum, cujus meminit Cicero, III Fam. viii, xv, et Verr. 85. Nunc *Ngun* vocatur. DRESSEL. Cod. Vindob. praestat *ἐν Φιλομηλίῳ*, cum Int. Vet. et Euseb. H. E. iv 15, non *ἐν Φιλαδελφίᾳ*, uti in Codd. Barocc. et Par. Et mihi quidem hujusce Epistolae quae adhuc supersunt exemplaria omnia ex alia quavis recensione profluxisse videntur quam ex ea olim in Ecclesiae Philadelphinae usum facta. In Epistola enim ad Philad. transmittenda nequaquam credere possumus Christianos Smyrnenses tam cursim, tam frigide locu-

turos fuisse de undecim illis qui ex ea urbe martyrium erant passi. Vide infra § 19.

9. *ταῖς κατὰ πάντα τόπον*] Insignis haec Epistola rectissime dici potest *ἐγκύλιος*, utpote ad varias Ecclesias, tam in Asia Minori vicinas, quam alibi in aliis provinciis, *κατὰ πάντα τόπον* transmissa; quas de iis solis, quae *κατὰ Πόντον* sitae erant, male interpretatur Eusebius; quum ad omnes Ecclesias, ubi Christianae religionis professio vigeat, per Orientem praecipue sparsas, debeat propagari, et extendi ab ipsis Philadelphensibus, quantum in ipsis erat, *τοῖς ἐπέκεινα ἀδελφοῖς* [§ 20] communicanda. SMITH.

ib. *τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς*] Cod. Vind. *τῆς ἀγίας καθολικῆς ἐκκλη-*

καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας παροικίας, ἔλεος, εἰρήνη,
καὶ ἀγάπη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ πληθυνθείη.

Propo-
situm scri-
bendi de
Martyri-
bus, et de
beato Poly-
carpo.

Christus
Martyrum
exemplar.

Α'. ΕΓΓΡΑΨΑΜΕΝ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὰ κατὰ
τοὺς μαρτυρήσαντας, καὶ τὸν μακάριον Πολύκαρπον, 5
ὅστις ὥσπερ ἐπισφραγίσας τῇ μαρτυρίᾳ αὐτοῦ κατέ-
παυσε τὸν διωγμὸν. Σχεδὸν γὰρ πάντα τὰ προά-
γοντα ἐγένετο, ἵνα ἡμῖν ὁ Κύριος ἄνωθεν ἐπιδείξῃ τὸ
κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μαρτύριον· περιέμενεν γὰρ ἵνα 10
παραδοθῇ, ὡς καὶ ὁ Κύριος, ἵνα μιμηταὶ καὶ ἡμεῖς
αὐτοῦ γενώμεθα, μὴ μόνον σκοποῦντες τὸ καθ' ἑαυ-
τοὺς, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοὺς πέλας· ἀγάπης γὰρ
ἀληθοῦς καὶ βεβαίας ἐστὶν, μὴ μόνον ἑαυτὸν θέλειν
σώζεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς.

Β'. Μακάρια μὲν οὖν καὶ γενναῖα τὰ μαρτύρια 15

σας. Vide Ignat. Ep. ad Smyrn. § 8, atque ibi notata.

1. παροικίας.] Accipitur paro-
chia vel late, pro tota dioecesi,
ut apud Augustin. Epist. 261,
[209 ed. Ben.] et hac signifi-
catione apud Christianos sequi-
oris aevi denotabat territorium
et regionem Episcopi ;.....vel
stricte, pro districtu ecclesiarum
quarumvis particularium ; quae
significatio eo invaluit tempore,
postquam nomen dioeceseos re-
gionibus Episcopis assignatis
tribui coepit. BOEHMER. Jus.
Paroch. III iii 2.

3. πληθυνθείη.] Hujus Epi-
stolae inscriptioni simillima est
illa quae ab Ecclesia Gotthiae
(apud Sym. Metaphrast.) de
Martyrio S. Sabae inscripta est
his verbis. 'Ecclesia Dei quae
'est in Gotthia, Ecclesiae Dei

' quae est in Cappadocia, et
' omnibus Ecclesiae Catholicae
' Christianis ubique gentium
' habitantibus, misericordia, pax
' et charitas Dei Patris et Do-
' mini nostri Jesu Christi im-
' pleatur.' HALLOIX.

4. ΕΓΓΡΑΨΑΜΕΝ] Aoristus
respicit eos qui hanc Epistolam
lecturi sunt, qualis temporum
usus in epistolis Latinorum so-
lennis est. Sic supra, p. 580
l. 4, προσετέξαμεν. Cf. I Cor.
v 9, ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ.
ib. τὰ κατὰ τοὺς] Ita Codd.
Par. Vind. In Cod. Barocc.
deest τὰ.

5. τὸν μακάριον] Μάκαρες et
μακάριοι dicuntur mortui. Cor-
nutus ad Pers. Sat. iii. Latini
eodem modo utuntur beati voce.
Ammian. Marcell. xxv 3, 'quem
' quum beatum fuisse Sallustius

et pax et amor Dei Patris ac Domini nostri Jesu Christi cum omnibus abundet in saeculo.

I. SCRIPSIMUS vobis, fratres, de martyribus, et de beato Polycarpo, qui velut ^a signaculum fidei ^a per Colb. persecutionem sedavit inimici. Omnia enim quae transacta sunt Domino auctore praedicta sunt, secundum Evangelium : in quo quid sequi deberemus ostendit. In quo se et tradi passus est et crucifigi ^b, ^b f. cruci. per quem nos liberaremur, affixi ^c. Aemulos nos ^c f. affigi. ergo sibi esse voluit ; ac primus, virtute coelesti, injustorum justus obtemperavit imperio : dans scilicet secuturis viam, ut pius Dominus exemplum famulis se praebendo, ne onerosus praeceptor a quoquam putaretur. Pertulit ante illa, quae aliis preferenda mandavit ; quo omnes ita formavit et docuit, ut non solum nos ipsos, sed etiam per nos Phil. ii 4. fratres singulos salvarem.

II. Beatae enim passiones coelestia tolerantibus

‘ respondisset, praefectus intel-
‘ lexit occisum.’ MADER. Vide
supra p. 528 l. 7, et conf. Hein-
nichen. ad Euseb. H. E. vi 46,
Ittig. H. E. Sel. Capp. ii 200,
et Routh. Rel. Sacr. i 186.

6. ἐπισφραγίσας] De Silvano
Episcopo, Eusebius, [de Mart.
Palaeest. cap. 13,] ὡς ἂν ὑστατον
γένοιτο παντὸς τοῦ κατὰ Παλαι-
στίνην ἀγῶνος ἐπισφράγισμα. In
Actis Petri Martyris, καὶ γεν-
έσθω τὸ ἐμὸν αἷμα σφραγίς, καὶ
τέλος τοῦ διαγμοῦ τῆς ἡγαπημένης
σοι ποίμνης [ap. Symeon. Meta-
phrast. Novemb. 25.] ad quem
locum vide Anastasii Collecta-
nea sub finem. [ap. Sirmond.
Opp. iii 611.] Nec praeteribo
elegantia verba Gregorii Nazi-
anzeni sub persona Maccabae-

orum fratrum ; [Orat. 22, Opp.
i 404 ed. Paris. 1609.] καὶ ὁ
πρῶτος ἔσται τοῖς ἄλλοις ὁδός, καὶ
ὁ τελευταῖος σφραγίς ἀθλήσεως.
COTEL. Wakius vertit, *who*
by his sufferings put an end to
the persecution ; setting as it
were his seal to it. Melius Dal-
rymple, *who appeased the per-*
secution, sealing it up, as it
were, with his testimony.

ib. τῇ μαρτυρίᾳ] Eusebius, διὰ
τῆς μαρτυρίας. USSER.

9. περιέμενεν γὰρ ἵνα παραδοθῇ.]
Cod. Vindob. περιέμενεν γὰρ παρα-
δοθῆναι, καθὼς καὶ ὁ Κύριος. Per-
peram Russel. περιέμεινεν.

12. κατὰ τοὺς πέλας.] Cod.
Barocc. exhibet κατὰ τοῦ πέλας.
Cod. Par. κατὰ τοὺς πλείονας.
Cod. Vindob. κατὰ τοὺς παῖδας.

Martyrum
cruciatu
varii. Eo-
rum mira
patientia.
Consolatio-
nes Di-
vinæ in
tormentis.

πάντα τὰ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γεγονότα· δεῖ
γὰρ εὐλαβεστέρους ἡμᾶς ὑπάρχοντας, τῷ Θεῷ τὴν
κατὰ πάντων ἐξουσίαν ἀνατιθέναι. Τὸ γὰρ γενναῖον
αὐτῶν, καὶ ὑπομονητικὸν, καὶ φιλοδέσποτον, τίς οὐκ
ἂν θαυμάσειεν; οἱ μάλιστα μὲν καταξανθέντες, ὥστε 5
μέχρι τῶν ἔσω φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν τὴν τῆς σαρκὸς
οἰκονομίαν θεωρεῖσθαι, ὑπέμειναν· ὡς καὶ τοὺς περι-
εστῶτας ἐλεεῖν καὶ ὀδύρεσθαι· τοὺς δὲ καὶ εἰς τοσοῦ-
τον γενναϊότητος ἐλθεῖν, ὥστε μήτε γρύξαι μήτε
στενάξαι τινὰ αὐτῶν, ἐπιδεικνυμένους ἅπασιν ἡμῖν, 10
ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ βασανιζόμενοι τῆς σαρκὸς
ἀπεδήμουν οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, μᾶλλον δὲ ὅτι
παρεστῶς ὁ Κύριος ὠμίλει αὐτοῖς. Καὶ προσέχοντες
τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, τῶν κοσμικῶν κατεφρόνουν
βασάνων, διὰ μᾶς ὥρας τὴν αἰώνιον κόλασιν 15

1. κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ] Sic § 19 τὸ μαρτύριον...κατὰ τὸ εὐαγγέλιον Χριστοῦ. Cf. § 4 ad finem.

ib. δεῖ γὰρ] Ita Cod. Vindob. καὶ γὰρ εὐλαβεστέρους Codd. Barocc. et Par. sensu plane nullo. Cotelerius e conjectura χρή ad oram libri posuerat. Langbainius, probante Usserio, δεῖ aut simile quid addendum esse post ἀνατιθέναι jam monuerat.

3. ἀνατιθέναι.] Ita Cod. Vindob. Cod. Par. αὐτῷ ἀνατιθέναι. Cod. Barocc. ἀνατεθῆναι.

ib. Τὸ γὰρ γενναῖον αὐτῶν,] Cod. Par. Τὸ γὰρ γενναῖον αὐτοῦ. Cod. Vindob. Τὸ γὰρ γενναῖον, καὶ ὑπομονητικόν. κ. τ. λ.

4. φιλοδέσποτον,] ἀνδράποδα φιλοδέσποτα habet Herodotus, iv 142, δῆμον φιλοδέσποτον Theognis, 849.

5. καταξανθέντες, ὥστε] Cod.

Vindob. καταξανθέντες τοσοῦτον ὥστε. Cf. Cyprian. Ep. 10 ed. Fell. 'Steterunt torti torquentibus fortiores; et pulsantes ac laniantes ungulas pulsata ac laniata membra vicerunt. Inexpugnabilem fidem superare non potuit saeviens diu plaga repetita; quamvis, rupta compage viscerum, torquerentur in servis Dei jam non membra, sed vulnera.' Apud Int. Vet. p. 609 l. 12, *craticula*, Anglice *gridiron*, unde S. Laurentius *craticulatus* dicitur, uti docet Cangius in voc. Eusebii Emisenus in Homil. 4 de Epiphania: 'Diverso itaque cruciatus genere hic verberibus dilaniatur, hic candenti craticula sacrificii more torretur.' fol. 19 b ed. Gaigneio.

8. καὶ ὀδύρεσθαι.] Cod. Vindob. καὶ ὀδύρεσθαι αὐτούς.

regna parturiunt; et post contempta haec omnia, opes, honores, parentes, coronae consummatio plena martyrium est. Quid enim dignum tam pio Domino famulorum reddat obsequium; si majora constat pro servis Dominum, quam servos pertulisse pro Domino? Unde oportet doctiores nos redditos omnia cum timore narrare, et singulorum militum Christi fidelia devotionum trophaea, ut gesta constat, exponere; quo amore circa Deum fuerint, qua patientia cuncta pertulerint. Quis enim non tanta admiratione teneatur, dulcia fuisse singulis dirorum verbera flagellorum, craticulas, eculeos, flammās, ferientis amabile gaudium^c, et initia^d crepitantia tormenta flammarum? quum fluente utriusque lateris cruore, patefactis vitalibus omnia apparent interna membrorum: ut ipsa etiam corona popularis viso fleret tantae crudelitatis horrore, nec sine lacrimis posset aspicere

^c f. amabilem gladium.

^d f. immitia vel immitium.

ib. τοὺς δὲ] Ita Codd. Par. et Vindob. Cod. Barocc. τοῦ δέ.

9. μήτε γρύξαι] Ita dedi e Cod. Vindob. pro μήτε βρύξαι, lectione Codd. Par. et Barocc.

10. τὰ αὐτῶν,] Ita Cod. Vindob. Codd. Par. et Barocc. τὰ αὐτῶν.

11. ὅτι ἐν ἐκείνῃ] Praepositionem addidi e Cod. Vindob.

12. οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ,] Ita Cod. Vindob. Cod. Barocc. οἱ μάρτυρες Χριστοῦ. Cod. Par. οἱ γενναῖοι μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ.

p. 609 l. 13. eculeos] Cyprian. de Lapsis, 127 T ed. Fell. 'Quum durissimi iudicis recrudescente saevitia, jam fatigatum, jam lassum corpus, nunc flagella scinderent, nunc contunderent fustes, nunc equuleus extenderet, nunc ungula

'effoderet, nunc flamma torreret, caro me in colluctatione deseruit, infirmitas viscerum cessit, nec animus sed corpus dolore defecit.' Tertull. Apol. § 30, 'Sic ita nos ad Deum expansos ungulae fodiant, cruce suspendant, ignes lambant, gladii guttura detruncent, bestiae insiliant, paratus est ad omne supplicium ipse habitus orantis Christiani.'

13. ὁ Κύριος] ὁ Χριστός Cod. Paris. Cyprianus, ubi supra: 'Certamini suo adfuit [Christus], proeliatore atque assertores sui nominis erexit, corroboravit, animavit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in vobis.'

14. τῶν κοσμητῶν] Cod. Par. καὶ τῶν κοσμητῶν.

ἐξαγοραζόμενοι· καὶ τὸ πῦρ ἦν αὐτοῖς ψυχρὸν τὸ
 τῶν ἀπηνῶν βασανιστῶν. Πρὸ ὀφθαλμῶν γὰρ εἶχον
 φυγεῖν τὸ αἰώνιον καὶ μηδέποτε σβεννύμενον πῦρ,
 καὶ τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς ἀνέβλεπον τὰ τηρού-
 μενα τοῖς ὑπομείναςιν ἀγαθὰ, ἃ οὔτε οὖς ἤκουσεν, 5
 οὔτε ὀφθαλμὸς ἶδεν, οὔτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου
 ἀνέβη, ἐκείνοις δὲ ὑπεδείκνυτο ὑπὸ τοῦ Κυρίου, οἵπερ
 μηκέτι ἄνθρωποι, ἀλλ' ἤδη ἄγγελοι ἦσαν. Ὁμοίως
 δὲ καὶ εἰς τὰ θηρία κριθέντες ὑπέμειναν δεινὰς κο-
 λάσεις, κήρυκας μὲν ὑποστρωννύμενοι, καὶ ἄλλαις 10
 ποικίλαις βασάνοις κολαφιζόμενοι, ἵνα, εἰ δυνηθεῖη,
 ὁ τύραννος διὰ τῆς ἐπιμόνου κολάσεως εἰς ἄρνησιν
 αὐτοὺς τρέψῃ.

1. ἐξαγοραζόμενοι.] D. Paulus
 ad Col. iv 5, τὸν καιρὸν ἐξαγορα-
 ζόμενοι. Cf. Eph. v 16, Galat.
 iii 13, iv 5.

ib. τὸ τῶν ἀπηνῶν] In Cod.
 Par. τό non legitur.

3. μηδέποτε σβεννύμενον πῦρ,]
 Vocem πῦρ addidi e Cod. Vin-
 dob.

5. τοῖς ὑπομείναςιν] Cod. Par.
 τοῖς ὑπομένουσιν.

ib. οὔτε οὖς ἤκουσεν,] Ita Codd.
 Barocc. Vindob. Cod. Par. or-
 dinem B. Pauli simplicius se-
 quitur : οὔτε ὀφθαλμὸς ἶδεν, οὔτε
 οὖς ἤκουσεν. I Cor. ii 9.

7. ἐκείνοις δὲ ὑπεδείκνυτο] Cod.
 Vindob. exhibet ἐκείνοις δὲ καὶ
 ὑπεδείκνυτο.

ib. οἵπερ μηκέτι] Ita Cod. Ba-
 rocc. Cod. Vindob. εἵπερ μηκέτι.
 Cod. Par. εἵπερ μὴ ἄνθρωποι.

8. Ὁμοίως δὲ καὶ] δὲ om. Cod.
 Paris.

9. ὑπέμειναν] Ita reposui e
 Codd. Vindob. et Par. Cod.
 Barocc. χρόνον, pro qua voce

ἔπαθον e conjectura dederat
 Patr. Junius. Veterem corrup-
 tamque lectionem ita vertit
 Wakius, *In like manner, those
 who were condemned to the
 beasts, and kept a long time in
 prison.*

10. κήρυκας] Rufinus *murices*
 vertit. Genus est marinae
 cochleae seu conchae, cujus
 mentio fit in veteri epigram-
 mate Quinti cujusdam, ubi
 Damis piscator Apollini hujus-
 modi concham dedicat. VALE-
 SIUS. Aristot. Hist. Anim. v
 12, [3, Γίνονται αἱ πορφύραι περὶ
 τὸ θαρ, καὶ οἱ κήρυκες λήγοντος
 τοῦ χειμῶνος.] Oppian. Halieut.
 i 316, 329. HEINICHEN. In
 Glossis recte : *Murices, κήρυκες,*
πορφύρια. Inde Latinis in re
 militari *murices* dicti, qui Grae-
 cis *τρίβολοι* vel *σανίδες κεντρῶται*.
 Haec Casaubonus, a Schweigh-
 aeusero indicatus ad Athenaeum
 viii 41, unde lusum Stratonici
 in ambiguitate vocis, *μή ποτ'*

quod fieri ipse^e voluisset. Nullus tamen erat pa-^e ipsea Colb.
 tientium martyrum gemitus, aut ejulatio aliqua
 vi doloris exorta^f: ut^g libenter suscipiebantur^f exorta
Colb.
8 sed ut
Colb.
 singula, ita fortiter tolerabantur accepta. Prae-
 sens enim Dominus, susceptam fidelium oblatio-
 nem servorum respiciens, non solum aeternam
 vitam et illa quae solet devotis praestare^h, sed^h f. praesti-
tit. Usser.
 etiam doloris illius violentiam temperabat: scilicet
 ne potentiam cruciatus corporis frangerent animi.
 Loquebatur enim cum illis Dominus, et expec-
 tatorⁱ ac roborator animorum: et praesentia me-
 debatur mala, et coronae illis coelestia, si perdu-
 rassent, promittebat imperia. Inde iudicis ille
 contemptus; inde gloriosa patientia. Exui enim
 hac luce cupiebant; ut ad illa clara atque aeterna
 salutis habitacula, Domino iubente, transirent.
 Praeponebant vera falsis, terrenis sempiterna:
 morituris enim parabatur unius horae exitio gau-
 dium nulla vetustate perituum.

ἐπιβάς κήρυκε τὸν πόδ' ἀναπαρῶ,
 citavit Eustathius ad Iliad. φ
 p. 1324, 23 ed. Rom. De *mu-
 ricibus* in re militari vid. Piti-
 scum, Lex. Antiq. Rom. Cod.
 Paris. exhibet, κολάσεις' ξίφη
 μὲν ὑποστρωννύμενοι. Cod. Vin-
 dob. κολάσεις' ξίφη τε ὑποστρων-
 νύμενοι. Apud Eusebium legi-
 mus, τοὺς ἀπὸ θαλάττης κήρυκας,
 καὶ τινὰς ὀξεῖς ὀβελίσκους ὑπο-
 στρωννύμενους. Cf. Tertull. Apol.
 § 12, 'Ungulis deraditis latera
 'Christianorum.' Ruchatus ver-
 tit, *ayant été étendus sur des
 machines remplies de pointes de
 fer.* Figuras ungularum, pec-
 tinum ferreorum, aliorumque
 quibus Martyrum carnes discer-
 pebantur instrumentorum, pro-

posuit Aringhius, Roma Sub-
 terranea, vi 50. Ven. Beda de
 S. Felice Nolano, § 3, apud
 Surium. i p. 217, Januar. d.
 14, 'Fragmenta quoque testa-
 'rum subter eum sterneban-
 'tur, ne inter horrorem et
 'frigora longae noctis ligatus,
 'vel somnum vel requiem ca-
 'pere aliquam, continuo horum
 'acumine compunctus, sinere-
 'tur.'

12. τῆς ἐπιμόνου] Ita recte
 Codd. MSti: ut in margine
 exemplaris sui correxit Pear-
 sonus lectionem plane vitiosam
 τῆς ἐπὶ μόνου, quam ex Usserio
 praestant libri impressi.

13. τρέψη.] Cod. Paris. στρέ-
 ψη.

Germani-
cus feris
traditur.
Ejus forti-
tudo.

Γ'. Πολλὰ γὰρ ἐμηχανᾶτο κατ' αὐτῶν ὁ διάβολος.
ἀλλὰ χάρις τῷ Θεῷ· κατὰ πάντων γὰρ οὐκ ἴσχυσεν.
Ὁ γὰρ γενναϊότατος Γερμανικὸς ἐπερρῶννεν αὐτῶν
τὴν δειλίαν διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ὑπομονῆς· ὃς καὶ ἐπιστή-
μως ἐθηριομάχησεν. Βουλομένου γὰρ τοῦ ἀνθυπάτου 5
πείθειν αὐτὸν, καὶ λέγοντος τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ κατοικ-
τεῖραι, ἑαυτῷ ἐπεσπάσατο τὸ θηρίον προσβιασάμε-
νος, τάχιον τοῦ ἀδίκου καὶ ἀνόμου βίου αὐτῶν ἀπαλ-
λαγῆναι βουλόμενος. Ἐκ τούτου οὖν πᾶν τὸ πλῆθος,
θαυμάσαν τὴν γενναϊότητα τοῦ θεοφιλοῦς καὶ θεοσε- 10
βοῦς γένους τῶν Χριστιανῶν, ἐπεβόησεν· “Αἶρε τοὺς
“ ἀθέους! ζῆτείσθω Πολύκαρπος.”

Quidam,
nomine
Quintus,

Δ'. Εἰς δὲ ὀνόματι Κοῖντος, Φρυγῆς, προσφάτως
ἐληλυθὼς ἀπὸ τῆς Φρυγίας, ἰδὼν τὰ θηρία ἐδειλίασεν.

2. κατὰ πάντων] Cod. Par. ὅτι
κατὰ πάντων οὐκ ἴσχυσεν.

3. Γερμανικὸς] Ejus memo-
riam Jan. 19 Latinorum cele-
brant Martyrologia. USSER.

5. τοῦ ἀνθυπάτου] Nomen pro-
consulis habes infra, § 21. Lu-
cius Statius Quadratus procon-
sulatum Asiae gessisse legi-
tur apud Aristidem, Orat. Sac.
4, i p. 336 ed. Jebb. Eum-
dem hunc esse observat Vale-
sius cum L. Statio Quadrato,
qui consul fuit principatu An-
tonini Pii, A. U. C. 895. Vid.
Philostrat. de Vit. Sophist. ii 7
p. 576 ed. Olear. Conferatur
omnino Greswellius noster, *Dis-
sertations on the Harmony of
the Gospels*, vol. iv p. 532 sq.
ed. 2dae.

6. λέγοντος] Ita dedi e Cod.
Par. Libb. impr. cum Codd.
Barocc. et Vindob. λέγειν. Ve-
ram lectionem jam viderat Patr.
Junius. Vide infra § 9.

8. τάχιον] καὶ τάχιον Cod. Paris.
ib. αὐτῶν] αὐτὸν Cod. Vindob.
Eusebius, ὅς ἐν τάχιον τοῦ ἀδίκου
καὶ ἀνόμου βίου αὐτῶν ἀπαλλαγεῖν.

10. θαυμάσαν] Ita e Codd.
Vindob. et Par. reposui pro θαυ-
μάσας, quo vitio libri omnes
laborant, Cod. Barocc. scilicet,
pressius quam oportebat, se-
cuti. Eusebius, τὸ πᾶν πλῆθος
ἀποθαυμάσαν τῆς ἀνδρείας τῶν θεο-
φιλῆ μαρτυρα.

ib. θεοσεβοῦς γένους] Melito,
Sardium Episcopus, in Apologia
ad Imp. Antoninum Verum, τὸ
τῶν θεοσεβῶν γένος. Vid. ap.
Euseb. H. E. iv 56. Cf. infra
§ 14, παντὸς τοῦ γένους τῶν δι-
καίων.

11. τοὺς ἀθέους!] An legit ἀθῆ-
ους Int. Vet. ? ita interrogat
Pearsonus. Sed proculdubio
non Interpreti, sed librario vi-
tiosa haec scriptura debet im-
putari. Ille enim postea haec
ipsa verba bis per *Impios tolle*

III. Diabolus tamen multa machinatus est. Sed gratia Domino nostro Jesu Christo, qui contra omnes fidus servorum suorum defensor adsistit. Nam fortissimus Germanicus, et omni Deo mente devotus, incredulorum animos potentia suae virtutis exstinxit. Hic feris traditus, quum Proconsulis in se miserationem cerneret, et ab eo persuaderetur, ut saltem vel aetatem suam cogitaret, si alia forte in se contemneret omnia; dolentem in se inimicum aspernatus est, et dedignatus est veniam, quam suaderet injustus. Quare ipse ad se feram bestiam vocabat: festinans mature mundi hujus labe exui, vel iniquitate privari. His visis, vulgus universum, stupore confectum, Christianorum animum mirabatur intentius; et clamatum est: "Torqueantur innocentes: quaeratur Polycarpus."

IV. Tunc unus, incognitusⁱ nomine, Phrygius, <sup>1 Al. Coin-
tus, i. e.
Quintus.</sup> superveniens forte de patria, pronus ad patientiam, voluntate festinans, cruento judici se securus objecit. Sed voluntatem vicit infirmitas. Missis namque ad se feris, his aspectis timore percussus, coepit velle quod noluisset; et, conversa ad Dia-

reddit; et in exemplari suo Ruinartus reperit *Torqueantur nocentes*. Christianos ita appellabant efferi hi idololatrae, quia istorum fictitiis numinibus supplicare et sacrificare noluerint. SMITH. Justin. Mart. Apol. I vi p. 47 ed. Maran. Ἐνθένδε καὶ ἄθεοι κεκλήμεθα. Καὶ ὁμολογούμεν τῶν τοιούτων νομιζομένων θεῶν ἄθεοι εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ ἀληθεστάτου, καὶ Πατρὸς δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἁλῶν ἀρετῶν, ἀνεπιμέτρου τε κακίας

θεοῦ. ib. xiii p. 50, Ἄθεοι μὲν οὖν ὡς οὐκ ἐσμέν, τὸν Δημιουργὸν τοῦδε τοῦ παντὸς σεβόμενοι, κ. τ. λ. De Atheismi crimine, veteribus Christianis adlato, conferatur Kortholtii Paganus Obtractator, cap. x, necnon libellus ejusdem peculiaris, De Atheismo vett. Christianis ob templorum in primis aversationem, objecto &c.

13. Κῶντος,] Cod. Vindob. Κυπτός, Φρύξ τῷ γένει.
ib. προσφάτως] προσφάτος Cod. Barocc.

Phrygius, ultro se offerens persecutori, labitur. Improbantur qui sponte se ingerunt.

Οὗτος δὲ ἦν ὁ παραβιασάμενος ἑαυτὸν τε καὶ τινὰς ἄλλους προσελθεῖν ἐκόντας. Τοῦτον ὁ ἀνθύπατος πολλὰ ἐκλιπαρήσας, ἔπεισεν ὁμόσαι καὶ ἐπιθῆσαι. Διὰ τοῦτο οὖν, ἀδελφοί, οὐκ ἐπαινοῦμεν τοὺς προδίδοντας ἑαυτούς· ἐπειδὴ οὐχ οὕτως διδάσκει τὸ εὖ- 5 αγγέλιον.

S. Polycarpus ab urbe secedit.

Ε'. Ὁ δὲ θαυμασιώτατος Πολύκαρπος, τὸ μὲν πρῶτον ἀκούσας οὐκ ἐταράχθη, ἀλλ' ἐβούλετο κατὰ πόλιν μένειν· οἱ δὲ πλείους ἔπειθον αὐτὸν ὑπεξελθεῖν· καὶ ὑπεξῆλθεν εἰς ἀγρίδιον οὐ μακρὰν ἀπέχον 10 ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ διέτριβε μετ' ὀλίγων νυκτὰ καὶ ἡμέραν, οὐδὲν ἕτερον ποιῶν ἢ προσευχόμενος περὶ πάντων, καὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλησιῶν, ὅπερ ἦν σύνηθες αὐτῷ. Καὶ προσευχόμενος ἐν ὅπτα-

1. καὶ τινὰς ἄλλους] Codd. Par. et Barocc. καὶ τινὰς.

2. ὁ ἀνθύπατος κ. τ. λ.] Alio ordine Cod. Vindob. ἐκλιπαρήσας πολλὰ ὁ ἀνθύπατος ἔπεισεν αὐτόν.

4. οὐκ ἐπαινοῦμεν] In his enarrandis, paullo liberius, nec satis fideliter versatus est Eusebius, metuens, opinor, ne Martyribus plurimis, qui se iudicibus, Deo instigante, obtulerunt, praedictum fieret. COTEL. En vero nobile prudentiae pariter ac pietatis Christianorum veteris Smyrnae specimen! qui in hac Epistola, Quinti, Phrygis, in ipso agone a Christiana fide turpissime deficientis, pusillanimitatem sub oculis ponentes, illorum, qui, nulla necessitate urgente, sese Magistratibus Ethnicis [obtulerunt], temeritatem, licet non penitus damnant, tamen approbare et laudare non sustinuerunt; longe-

que aliud martyrii genus ab exemplo Christi docent ipsis proponendum. Ideo martyrion hoc S. Polycarpi, (qui, donec a satellitibus deprehenderetur, prius fuga sibi consulens, περιέμενεν, i. e. aequo, sed tamen forti animo *expectavit*) appellant τὸ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μαρτύριον· quod repetitur § 19, et ejusmodi [dicitur] esse, ut omnes boni, qui ad illam moriendi pro Christo gloriam adspirant, hac ex parte summa cum laude sequi possint. SMITH.

ib. προδίδοντας ἑαυτούς.] Cod. Vindob. προδίδοντας ἑαυτοῖς exhibet. Libb. impr. cum Codd. Barocc. et Par. praestant προσιώντας ἑαυτοῖς, quam lectionem e conjectura correxit Smithus, vel προδόντας vel προσδόντας ἑαυτούς. Langbainius, ex praecedentibus illis τινὰς προσελθεῖν ἐκόντας, legendum censuit προσ-

bolum voluntate, probare illud, ad quod venerat destruendum. Hunc itaque Proconsul multis pellectionibus sacrificare persuasit. Ideo non eos, fratres, laudare debemus qui se ultro offerunt, sed eos qui inventi latentes in passione potius perseverant. Sic nos namque Evangelicus sermo confirmat, et hoc hortatur exemplo, quo cessisse videmus ultroneum, et vicisse compulsum.

V. Unde Polycarpus, vir eximiae prudentiae robustique consilii, his auditis latebram petiit. Nec tamen mente turbatus fugiebat haec, sed potius differebat: qui per singulas civitates ambulans, hortantes, ut celerius exiret, ac se quaerentibus aliqua ratione subtraheret, aspernatus, diutius morabatur. Tandem in agrum civitati proximum secedendum putavit. Ibi diebus ac

ιώτας ἐκόντως. Apud Clem. Rom. i 55 παραδεκκώτας ἑαυτούς.

5. οὐχ οὕτως] Jubet enim potius fugere ad aliam urbem, S. Matt. x 23, ita tamen ut si fugere non liceat, mors constanter feratur. CLERICUS. Cod. Vindob. τὸ ἄγιον εὐαγγέλιον.

7. 'Ο δὲ θαυμασιώτατος] Cod. Par. 'Ο δὲ θαυμάσιος. Cod. Vindob. 'Ο δὲ τίμιος καὶ θαυμασιώτατος.

8. κατὰ πόλιν] Cod. Vindob. κατὰ τὴν πόλιν. Int. Vet. sic emendavit et distinxit Smithus e Cod. Colbert. In ed. Usser. pro *hortantes*—*subtraheret*, *aspernatus hortabatur ne &c.* legimus *subtraheret*. *Aspernatus &c.* quasi ab hoc vocabulo sententia proxima incepisset.

10. καὶ ὑπεξῆλθεν] Cod. Vindob. καὶ πεισθεὶς ὑπεξῆλθεν εἰς τὸ ἀγρίδιον κ. τ. λ.

11. καὶ διέτριβε μετ' ὀλίγων]

Ita dedi e Cod. Par. Cod. Vindob. καὶ ἔτριβε μετ' ὀλίγων ἀδελφῶν. Libb. impr. cum Cod. Barocc. ἔτριβε μετ' ὀλίγων, ubi legendum monet Usserius vel μὲν ὀλίγων vel μετ' ὀλίγων. Eusebius habet διατρίβειν τε σὺν ὀλίγοις ἐνταῦθα.

12. οὐδὲν ἕτερον] Cod. Vindob. μηδὲν ἕτερον.

13. καὶ τῶν] καὶ om. in Cod. Paris.

14. ἐν ὀπτασίᾳ] Recte in Nicephoro reprehensus cernitur Eusebius, quod visionem hanc dormienti Polycarpo oblatam fuisse putaverit. CÔTEL. *Ecstasi quadam correptus inter precandum.* Eodem modo visionem hanc S. Polycarpo obtigisse fortasse dicendum est, quo illam S. Petro factam fuisse legimus in Actorum cap. x. SMITH. Visiones et dona prophetica a temporibus Apo-

Visio de
martyrio
suo ei ob-
lata.

σίᾳ γέγονε πρὸ τριῶν ἡμερῶν τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν· καὶ εἶδεν προσκεφάλαιον αὐτοῦ ὑπὸ πυρὸς κατακαίόμενον. Καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς τοὺς συν-
όντας αὐτῷ προφητικῶς· “Δεῖ με ζῶντα καυθῆ-
“ ναι.”

Iterum mi-
grat.

5 ζ'. Καὶ ἐπιμενόντων τῶν ζητούντων αὐτὸν, μετέβη εἰς ἕτερον ἀγρίδιον, καὶ εὐθέως ἐπέστησαν οἱ ζητούν-
τες αὐτόν· καὶ μὴ εὐρόντες, συνελάβοντο παιδάρια
δύο, ὧν τὸ ἕτερον βασανίζομενον ὡμολόγησεν. Ἦν

A servulo
proditur.

10 γὰρ καὶ ἀδύνατον λαθεῖν αὐτὸν, ἐπεὶ καὶ οἱ προδίδον-
τες αὐτὸν οἰκείοι ὑπῆρχον. Καὶ ὁ εἰρήναρχος, ὁ καὶ

stolorum permanserunt usque ad Cyprianum, si Dodwellium audias, Diss. Cypr. iv. Visionem nocturnam quae de passione sua Cyprianum admonuit narrat Pontius diaconus in Vita Cypriani, §§ 12, 13 ap. Ruinart. Act. Sinc. p. 211. Tu autem vide Thomam Jackson, *The Eternal Truth of Scriptures*, I xiii, i p. 82, Oxon. 1844.

1. πρὸ τριῶν ἡμερῶν] Cod. Barocc. πρὸ τῶν ἡμερῶν. Cod. Vindob. τοῦ συλληφθῆναι αὐτοῦ.

2. καὶ εἶδεν] Cod. Par. καὶ ἴδεν. Cod. Vindob. ἴδεν γὰρ τὸ προσκεφάλαιον αὐτοῦ.

4. “Δεῖ με κ. τ. λ.”] Cod. Vindob. Ἀδελφοί καὶ τέκνα, δεῖ με κ. τ. λ. E Codd. Vindob. Par. Barocc. καυθῆναι restitui. Libb. impr. Usserium secuti, κατακαυθῆναι. Euseb. οἱ δέοι αὐτὸν διὰ Χριστὸν πυρὶ τὴν ζωὴν μεταλλάξαι.

6. Καὶ ἐπιμενόντων] Eusebius, Ἐπικειμένων δὴ οὖν σὺν πάσῃ σπουδῇ τῶν ἀναζητούντων αὐτόν.

ib. τῶν ζητούντων] Saevitia aucta erat a temporibus Trajani et Hadriani, qui conquiri Christianos noluerunt. Sed ita

interpretabantur Rescripta Trajani et Hadriani ut conquirere liceret, si modo essent delatores ad eos palam accusandos parati. Re vera ita erant concepta, ut sic intelligi possent; et fortasse quidem data opera, ut ne deessent qui Christianis exitium crearent. CLERICUS.

7. καὶ εὐθέως ἐπέστησαν] Cod. Vindob. καὶ ἅμα τοῦ ἐπαναχωρῆσαι ἐπέστησαν.

9. ὧν τὸ ἕτερον] Cod. Par. ὧν τὸ στερρον κ. τ. λ. Cod. Vindob. ἃ καὶ βασανίζομενα ὡμολόγησαν.

ib. Ἦν γὰρ καὶ—ὑπῆρχον.] Haec ex interpolatoris manu esse censet Dalrymple.

10. ἐπεὶ καὶ] Cod. Vindob. ἐπειδὴ καί.

ib. οἱ προδίδοντες αὐτόν] Cod. Par. om. αὐτόν.

11. ὑπῆρχον.] Caetera hujus pericopae non agnoscit Cod. Vindob. ubi legimus ὑπῆρχον· ἔχοντες οὖν τὰ παιδάρια, κ. τ. λ.

ib. ὁ εἰρήναρχος,] Irenarchae munus erat, seditiosos homines et pacis publicae turbatores comprehendere, et praemissis notoriis ad tribunalia judicum

noctibus sine intermissione orationi impendendo operam, Dei implorabat auxilium, quo fortior esset in poena. Signum tamen, ante triduum quam comprehenderetur, revelationis accepit. Intuebatur cervicalem capitis sui flamma ambiente circumdari. Expergefactus itaque sanctissimus senex, vix adhuc stratis gravia membra subtraxerat, et ait his, qui cum eo erant, ignibus se cremandum.

VI. Ecce in alium agrum forte concesserat: statim quaerentes eum adfuerunt custodes. Sed quum ab his ille investigari non posset, uno ex his etiam verberato, latebram confessione infans aperuit. Nec enim ipse celari poterat, quem

perducere, ut docet Augustinus, Epist. cxi et cxix. [† clix et clx, sc. Epp. 133 et 134 ed. Bened.] Hinc est quod Herodes, Irenarcha Smyrnaeorum, Polycarpum hic vehiculo suo excepiisse dicitur, quem scilicet per satellites suos inquiri et comprehendi jusserat. Creabantur autem Irenarchae ex corpore curiae, ut indicat Lex 49 in Cod. Theodos. de Decurionibus, in qua *Præpositi Pacis* dicantur, [i p. 409 ed. Gothofred. et Ritter.] in Epistolis Libanii *ἀρχοὺς τῆς εἰρήνης*. [Τῶν τῶν εὐρῶν τῆς εἰρήνης φύλακα. Ep. 446 p. 225 ed. Wolf.] Theodosius junior in Oriente penitus eos abolevit. [tom. iv p. 647.] VALESIUS. Videntur restituti a Justiniano, Vid. ejus Cod. Lib. x Tit. 75, de Irenarchis. [Irenarchae qui ad provinciarum tutelam, quietis ac pacis per singula territoria faciunt stare concordiam, a decurioni-

bus, judicio praesidum provinciarum idonei nominentur.] CLERICUS. Apud Asianos, et hisce ipsis de quibus nunc agimus temporibus, Irenarchas deligendi quis mos fuerit, in Sacra Orat. iv [p. 338 ed. Jebb.] ita explicat, qui tum apud eos vixit, Aristides: *Ἐπίμπετο τοῖς ἡγεμόσι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἀφ' ἐκάστης πόλεως, ἐκάστου ἔτους, ὀνόματα δέκα ἀνδρῶν τῶν πρώτων ταῦτα ἔδει σκεψάμενον τὸν ἡγεμόνα, ἵνα ὃν προκρίνεται ἐξ ἀπάντων, καθιστάναι φύλακα τῆς εἰρήνης*. Ubi notandum, 1º. totius provinciae proprie dictae Asiae Proconsulem tunc fuisse Praesidem: licet sub eo alius quoque liberis Asiae civitatibus praefuerit. 2º. In unaquaque Asiae civitate constitutum fuisse unum, cujus munus erat *προστῆναι τῆς εἰρήνης* (ut paullo post Aristides loquitur) *paci praeesse*, eumque annum creatum fuisse; quem magistratum in urbe Smyrnensi

κληρονόμος τὸ αὐτὸ ὄνομα, Ἡρώδης ἐπιλεγόμενος, ἔσπευδεν εἰς τὸ στάδιον αὐτὸν εἰσαγαγεῖν· ἵνα ἐκεῖνος μὲν τὸν ἴδιον κλῆρον ἀπαρτίσῃ, Χριστοῦ κοινωνὸς γενόμενος· οἱ δὲ προδόντες αὐτὸν, τὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰούδα ὑπόσχοιεν τιμωρίαν.

Perquiri-
tur.

Ζ'. Ἐχοντες οὖν τὸ παιδάριον, τῇ παρασκευῇ, δέιπνου ὥρα, ἐξῆλθον διωγμίται καὶ ἵππεῖς, μετὰ τῶν συνήθων αὐτοῖς ὄπλων, “ὥς ἐπὶ ληστήν” τρέχοντες. Καὶ ὁψέ τῆς ὥρας συναπελθόντες, ἐκείνον μὲν εὖρον ἐν τινι δαματίῳ κατακείμενον, ἐν ὑπερφῶ· καὶ κείθεν ἠδύνατο εἰς ἕτερον χωρίον ἀπελθεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐβουλήθη, εἰπών· “Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γενέσθω.” Ἀκούσας δὲ αὐτοὺς παρόντας, καὶ καταβὰς, διελέχθη

Recusat a-
lio fugere.

hoc anno Herodes gesserit. US-
SER. Neander, *der Polizeiaufscher*.

1. κληρονόμος] Herodes ille, tunc temporis simul εἰρηναρχος et κληρονόμος ἐπιλεγόμενος, i. e. *electus et constitutus*, sive a Proconsule, sive a populo, (ita enim verba haec distinguenda censeo, ὁ καὶ κληρονόμος, τὸ αὐτῷ ὄνομα Ἡρώδης,) festinabat S. Polycarpum in arena sistere. Male hic positum arbitror κληρονόμος pro οἰκονόμος sive ἀγορανόμος. Isthoc enim tempore ille aliud munus publicum praeter εἰρηναρχίαν, quae unico anno terminabatur, videtur gessisse. Haec non intellexit Interpres, qui Irenarcham et Herodem diversos facit. SMITH. Cod. Par. exhibet ὁ κεκληρωμένος τὸ αὐτὸ ὄνομα. Has voces ὁ καὶ κληρονόμος τὸ αὐτὸ ὄνομα, glossematis speciem, iudice Dresselio, prae se ferentes, sicco pede praeterit Ruchatus. Wakius vertit,

*So the officer who is called Cle-
ronomos. Chevallier. So the
keeper of the peace, who was
also magistrate elect. Apud
Demosth. c. Midiam § 8 ex-
ponunt κληρονόμοι τῆς δίκης, qui
loco alterius satisfactionem ab
aliquo violatore repetere debent,
ad quos devolutum est jus poe-
nas repetendi. Cf. Orat. c. An-
drot. κληρονόμον γὰρ σε καθίστησιν
ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρός.
i p. 603, Orat. Graec. ed. Reisk.
ib. τὸ αὐτὸ ὄνομα,] Ὅνομα, ut
saepius, *munus, officium, honor.*
HEFELIUS.*

4. τὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰούδα] Ita
Codd. Barocc. et Par. non τὴν
αὐτοῦ Ἰούδα, uti in Russelii li-
bro. Melius forsitan τὴν αὐτῆς.
Pro ὑπόσχοιεν Cod. Barocc. prae-
stat ὑπόσχεον.

6. τὸ παιδάριον.] Cod. Vindob.
τὰ παιδάρια. Lectioni Codd.
Barocc. et Par. favet Int. Vet.
necnon Eusebius, παῖδων, ὧν θί-
τερον αἰκισαμένους, ἐπιστῆναι δι'

passio ipsa poscebat. Proditores ejus domestici Irenarcha et Herodes festinabant in arenam eum citius exhibere, ut et ille Christi, finita passione, sit socius; et proditores, exemplo Judae, poenam quam merentur, accipiant.

VII. Habentes itaque infantulum, ante sabbatum, hora ipsius coenae egressi sunt, Polycarpum perquirentes, cum equorum magna copia vel armorum: quasi vero non servum Christi comprehenderent, sed latronem. Invenerunt eum nocte in tegulis se prementem. Fuerat quidem transgrediendi in alium agrum facultas: sed jam fessus ostendere se maluit quam celare, dicens: "*Com- pleatur voluntas Dei: quamdiu voluit ille, dis-* tuli; et quando jussit, optavi." Visis itaque

S. Matt. x
36.

S. Matt.
xxvi 55.

Act. xxi 14.

αὐτοῦ τῇ τοῦ Πολυκάρπου κατα-
γωγῇ.

ib. τῇ παρασκευῇ,] *die Sab-*
batum proxime praecedenti. Cf.
S. Luc. xxiii 54, S. Johan. xix
31.

7. δέιπνον ὥρα,] Codd. Vin-
dob. et Par. secutus sum. Cod.
Barocc. ὥραν.

ib. διαγμίται] Erant hi levis
armaturae milites ad perse-
quendos et capiendos latrones
comparati. VALESIIUS. Wa-
kius vertit, *the serjeants*; Dal-
rymple, *the peace-officers*;
Chevall. *the officers*; Ruchatus,
des ministres de la persécution.
διαγμίται exhibent Codd. Ba-
rocc. et Vindob. διαγμίται Cod.
Par. Scripturam διαγμίται ve-
riorem esse statuit Diindorfius,
ad calcem literae Δ in nova
Thesauri editione.

8. "ὡς ἐπὶ ληστὴν"] Cod. Vin-
dob. ὡς ἐπὶ ληστῇ.

9. συναπελθόντες,] Cod. Par.
καταλάβοντες. Codd. Barocc. et

Vindob. scripturam, ex Euse-
bii lectione ἐπελθόντες, correxit
Usserius συναπελθόντες, probante
Smitho.

10. κατακείμενον, ἐν ὑπερφῶφ']
Ita Cod. Vindob. Codd. Par. et
Barocc. κατακείμενον ὑπερφῶφ.

ib. κάκειθεν] Cod. Vindob. κά-
κειθεν δέ.

11. εἰς ἕτερον χωρίον] *in aliud*
praedium Cotel. et Hefelius.
Rectius, ut mihi quidem vide-
tur, quam eruditissimus Nean-
der, qui intelligit Polycarpo
licuisse e tecto, non uti apud
nos fastigato, sed Orientalium
more aedificandi plano, in do-
mum proximam transire.

12. τοῦ Θεοῦ] Cum Codd.
Vindob. et Paris. facit Int.
Vetus. Cod. Barocc. τοῦ Κυρίου.

13. Ἀκούσας δὲ αὐτοῦ] Ita
Codd. Vindob. et Par. melius,
ut opinor, quam Codd. Barocc.
Ἀκούσας οὖν τοὺς παρόντας.

ib. καὶ καταβάς,] καὶ om. in
Cod. Paris.

αὐτοῖς· θαυμαζόντων τῶν παρόντων τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ καὶ τὸ εὐσταθές, καὶ ὅτι τοσαύτη σπουδῇ ἐχρήσαντο τοῦ συλληφθῆναι τοιοῦτον πρεσβύτην ἄνδρα. Εὐθέως οὖν αὐτοῖς ἐκέλευσε παρατεθῆναι φαγεῖν καὶ πιεῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅσον ἂν βούλωνται· ἐξηγήσατο 5 δὲ αὐτοὺς, ἵνα δώσιν αὐτῷ ὥραν πρὸς τὸ προσεύξασθαι ἀδεῶς. Τῶν δὲ ἐπιτρεψάντων, σταθεῖς προσήξατο, πλήρης ὢν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, οὕτως ὥστε ἐπὶ δύο ὥρας μὴ δύνασθαι σιωπῆσαι, καὶ ἐκπλήττεσθαι τοὺς ἀκούοντας, πολλοὺς τε μετανοεῖν ἐπὶ τῷ 10 ἐληλυθέναι ἐπὶ τοιοῦτον θεοπρεπῇ πρεσβύτῃν.

Satellites convivio excipit.

Orat.

In urbem ducitur.

Η'. Ὡς δὲ κατέπαυσε τὴν προσευχὴν, μνημονεύσας ἀπάντων καὶ τῶν πώποτε συμβεβηκότων αὐτῷ, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, ἐνδόξων τε καὶ ἀδόξων, καὶ ἀπάσης τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην καθολικῆς ἐκκλησίας, τῆς ὥρας ἐλθούσης τοῦ ἐξιέναι, ἐν ὄνφ καθίσαντες αὐτὸν, ἤγον εἰς τὴν πόλιν, ὄντος Σαββάτου

1. θαυμαζόντων τῶν παρόντων] Cod. Barocc. θαυμαζόντων δὲ τῶν παρόντων.

2. καὶ ὅτι τοσαύτη — ἄνδρα.] Cor. Par. secutus sum. Cod. Barocc. praestat καὶ τὸ εὐσταθές, τινὲς ἔλεγον, 'Ἡ τοσαύτη σπουδῇ ἢ τοῦ συλληφθῆναι τοιοῦτον πρεσβύτην ἄνδρα ἢν, εὐθέως κ. τ. λ. quam lectionem ita refingendam esse censuit Usserius: vel ἢ τοσαύτη σπουδῇ ὑπὲρ τοῦ . . . vel τί τοσαύτη σπουδῇ τοῦ . . . Cod. Vindob. exhibet ἢ τοσαύτη σπουδῇ ἢν τοῦ συλληφθῆναι τοιοῦτον πρεσβύτην ἄνδρα. Apud Eusebium legimus καὶ εἰ τοσαύτη γένοιτο σπουδῇ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτον συλληφθῆναι πρεσβύτην.

4. Εὐθέως οὖν αὐτοῖς] Cod. Par. εὐθέως οὖν αὐτούς. Alio

ordine Cod. Vindob. Εὐθέως οὖν ἐκέλευσε παρατεθῆναι αὐτοῖς φαγεῖν κ. τ. λ.

5. ἐξηγήσατο δὲ αὐτοῖς,] Codd. Vindob. et Par. ἐξηγήσατο δὲ αὐτοῖς. Mox pro δώσιν Cod. Vindob. δώσωσιν.

6. πρὸς τὸ προσεύξασθαι] Ita Cod. Vindob. Cod. Par. πρὸς τὸ εὐξασθαι. Cod. Barocc. ὥραν προσεύξασθαι. Eusebius, μίαν τε ὥραν ὡς ἂν προσεύξοιτο ἀδεῶς.

9. σιωπῆσαι.] Cod. Vindob. σιγῆσαι ἀλλ' ἐκπλήττεσθαι τοὺς ἀκούοντας καὶ μετανοεῖν κ. τ. λ.

ib. ἐκπλήττεσθαι] Eodem sensu ponitur haec vox in Ep. Barnabae, § 6, p. 226 ed. Voss. ἵν' ὅταν ἴδωσιν αὐτὸν τότε ἐρχόμενον ἐκπλαγῇσονται ἐπὶ τῇ ὁμοιότητι τοῦ τράγου. Cf. Euseb. H.E.

illis, descendit : habuitque sermonem, qualem aut illa ^k aetas potuerat, aut Spiritus gratiae coelestis ^{k nulla} infuderat. Quum mirarentur in his annis tantam ^{Colb.} velocitatem pedum, tantam habitudinem esse membrorum, ad cujus investigationem vix summa celeritate pervenerint : nihil stupentibus ille respondit, sed statim his alimenta cibi praebeuit, et mensam jussit adponi. Nec hoc sine divini magisterii mandato faciens : quum scriptum sit, *inimicos nostros potu et cibo debere satiari.* Tunc ^{Rom. xii} deprecatus est, ut ei horam concederent qua posset ^{20.} orare et omnipotenti Deo debita precum vota persolvere. Praeentibus facultatem, stans ¹ petebat ^{instanter} donum Dei praeceptumque compleri. Jugiter ^{Colb.} autem per duas fere horas oratio illa duravit : stupefactis audientibus, et, quod majoris palmae videretur ^{m videtur} ^{Colb.} ^m, inimicis.

VIII. Orationis postmodum voce completa ; facta in precibus omnium mentione, notorum ignotorumque, bonorum ac malorum, et catholicorum omnium, qui per singula loca Ecclesiae colliguntur : tandem hora illius advenit, quae custodiendae ⁿ acciperet coronam justitiae. Impositus ^{a custoditae} ^{Colb.}

i 4. Τοῦτο καὶ προφητῶν κατεπλάγη τις.

10. ἐπὶ τῇ ἐληλυθέναι] Euseb. ἐπὶ τῇ τοιοῦτον ἀναιρεῖσθαι μέλλειν σεμνὸν καὶ θεοπρεπὴ πρεσβύτην. USSER. Codd. Barocc. et Vindob. ἐπὶ τὸ ἐληλυθέναι . . . θεοπρεπεῖ. Cod. Par. μετανοεῖν καὶ ἐληλυθέναι.

13. πάποτε] Ita Codd. Vindob. et Par. cum Eusebio. Cod. Barocc. ποτέ. Pro συμβεβηκότων Cotel. legendum esse monuit συμβεβηκότων ex Euseb. Codd. Mazar. et Medic. et τῇ μαθητῇ

συμβεβηκότες quidem habet Euseb. iii 23. Miror Valesium statuere Interpretem nostrum Vet. non aliter legisse : apud quem *notorum ignotorumque* vocibus ἐνδόξων τε καὶ ἀδόξων respondent.

15. καθολικῆς] Vid. notata ad Ignat. Ep. ad Smyrn. § 8.

16. ἐν ὄνῳ] ἐν om. Cod. Vindob.

17. Σαββάτου μεγάλου.] h. e. die Sabbati qui Paschalem solennitatem proxime antecederat ; in Calendario Ecclesiastico

Ad defecti-
onem soli-
citur.

E curru de-
jicitur, ejus-
que tibia
laeditur.

μεγάλου. Καὶ ὑπήντα αὐτῷ ὁ εἰρήναρχος Ἡρώδης,
καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Νικήτης [ἐπὶ τὸ ὄχημα,] οἱ καὶ
μεταθέντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν καρούχαν, ἔπειθον παρακα-
θεζόμενοι, καὶ λέγοντες· “Τί γὰρ κακὸν ἐστὶν εἰπεῖν,
“Κύριος Καῖσαρ! καὶ ἐπιθῆσαι, καὶ τὰ τούτοις ἀκό- 5
“λουθα, καὶ διασώζεσθαι;” Ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα οὐκ
ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· ἐπιμενόντων δὲ αὐτῶν, ἔφη· “Οὐ
“μέλλω ποιεῖν ὃ συμβουλευέτέ μοι.” Οἱ δὲ ἀποτυ-
χόντες τοῦ πείσαι αὐτὸν, δεινὰ ῥήματα ἔλεγον αὐτῷ,
καὶ μετὰ σπουδῆς καθήρουν αὐτὸν [ἀπὸ τοῦ ὀχήμα- 10

Vigilia Paschalis. Τὸ Σάββατον οὐ ηἰστεύομεν, ἵνα μὴ δόξωμεν Ἰουδαίζοντες· τὴν Κυριακὴν πανηγυρίζομεν, διὰ τὴν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παγκόσμιον χαρὰν καὶ ἀνάστασιν, καὶ ὅτι τὸ μὲν δημιουργίας ἐστὶν ὑπόμνησις, ἡ δὲ ἀναστάσεως, μᾶλλον δὲ ἀναπλάσεως· κατὰ δὲ μόνον ΤΟ ΜΕΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, καθ' ὃ τὸ Κυριακὸν σῶμα ἐν τῷ τάφῳ ἄπνουν ἔκειτο, ηἰστεύειν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν τὴν λέγουσαν, “Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε ηἰστεύουσιν, προσετάχθημεν. Canon B. Apost. lxvi, Tom. i p. 43 ed. Bevereg. Conf. Const. Apost. v 19, Concil. Trull. Can. lxxxix. Sic Zonaras quoque ad Can. xlv Concil. Laod. p. 356, Τὸ μέγα Σάββατον μέσον ἐστὶ τῆς ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως.

1. ὑπήντα αὐτῷ] Codd. Vindob. et Par. ὑπαντά. Codd. Vindob. et Barocc. αὐτόν, quam vocem ad oram libri Vindob. manus recentior alio atramento correxit, αὐτῷ. Verbum ὑπαντῶν cum tertio casu jungi solet.

ib. Ἡρώδης,] Cod. Vindob. ὁ ἐπικληθεὶς Ἡρώδης.

2. Νικήτης] Nicetae Smyrnaei vita habetur apud Philostratum, [de Vit. Sophist. i 19] sed nostro hoc aliquanto senioris, quippe qui Nerva imperante maxime inclaruit. USSER. ‘An vero idem cum illo non sit, viderint doctiores. ‘Certe tempus non male con- venit.’ Olearius in loc. Cod. Par. Νικήτας. Cod. Vindob. ὀνόματι Νικήτης.

3. ἐπὶ τὴν καρούχαν,] In Cyrilli Graeco-Latino Glossario, κάρρον et καρούχων, *rheda* exponitur: et in Hesychii Lexico vice versa, ῥηδίων, καρούχων· apud quem etiam ἄρμα est ὄχημα, καρούχα, δίφρος. Latinis Scriptoribus, Plinio, Martiali, Suetonio, et sequentibus Historiae Augustae scriptoribus, *carrucae* vox usitatissima est; indeque tum posteriorum Graecorum καρούχα illa, tum vulgatum nostrum *carroche*, [aliter *carrosse*] suam traxit originem. USSER. Eusebius, οἱ καὶ μεταθέντες αὐτὸν εἰς τὸ ὄχημα, et paullo post, ubi in hac Epist. Circ. legimus, ἀπὸ τοῦ ὀχήματος, ὥς καὶ κατιόντα ἀπὸ τῆς καρούχας,

itaque asino, quum appropinquaret civitati majori Sabbato, obvius Irenarchae Herodi et patri ejus Niceteri^o, vehiculoque susceptus; ut vel obsequio^{ol. Nicetae.} vinceretur, qui vinci poenae dolore non poterat. Quum ergo subdolo crebroque sermone profanum aliquid ab illo exigerent adsidentes, dicerentque; “ Quid mali est dicere, Domine, et sacrificare?” et reliqua quae solent Diabolo instigante narrari: frenato paullisper ore, omnibus patienter auditis, tandem iratus annunciat; ad hoc se nunquam posse perduci, non igne, non ferro, non arctorum doloribus vinculorum, non fame, non exsilio, non

apud Euseb. tantum habetur, *ὡς κατιόντα ἀπὸ τοῦ ὀχήματος*. Unde suspicatur Usseus utrobique *καρούχας*, sequioribus saeculis magis notum vocabulum, hic substitutum fuisse. Mihi autem, salva tanti viri reverentia, longe verisimilius videtur, *ἀπὸ τοῦ ὀχήματος* glossema esse hic, sicuti infra § 18, vocem *ἐκατόνταρχος* additam fuisse a manu recentiore. *Carrucae* enim, uti docet Schefferus, De Re Vehiculari, cap. 27, jam mentionem fecerant Plinius, H. N. xxxiii 11, Suetonius, Neron. xxx 10, aliique. Vocem *καρούχας* habes apud Theophilum Antecessorem, II i 48.

5. “ *Κύριος Καίσαρ*!” Τοῦ Κυρίου nomen hic non simpliciter, sed pro *Deo* accipitur. Tertullianus in Apol. § 34, ‘Imperatorem Dominum, sed ‘quando non cogor ut Dominum Dei vice dicam.’ Namque non post mortem solum Imperatores suos apotheosi honorabant, sed etiam vivis aras et templa exstruebant et

sacrificabant. Multis de hoc argumento agit vir summus J. G. Vossius, lib. iii de Progr. et Orig. Idol. cap. 17. MADER. Codd. MSS. exhibent *Κύριος Καίσαρ*, non *Κύριε Καίσαρ*, uti in Libb. impr. et apud Eusebium. ib. καὶ τὰ τοῖς ἀκολουθα,] Hae voces desunt apud Eusebium. Cod. Par. exhibet καὶ ἐπιθῆσαι τοῖς ἀκολουθα. Cf. infra, p. 624 l. 15, καὶ ἕτερα τοῖς ἀκολουθα.

6. *διασώζεσθαι*;”] Ita etiam habetur in Eusebii MS. Saviliano: ubi in vulgatis legitur *σώζεσθαι*, pro quo Rufinus habet, *vivere securum*. USSER.

ib. ‘Ο δέ] Cod. Vindob. ‘Ο δὲ ἅγιος Πολύκαρπος.

7. “ *Οὐ μέλλω*” οὐ μέλλω Cod. Barocc.

9. *πείσαι αὐτὸν*,] Cod. Vindob. *πείσαι αὐτὸν διὰ πιθανολογίας*.

10. *μετὰ σπουδῆς*] Cod. Vindob. *μετὰ πολλῆς σπουδῆς*. Mox pro *καθήρουν* Cod. Barocc. exhibet *καθήρον*. Cod. Par. *καθηήρον*. Cod. Vindob. *καθήρον*.

τος], ὡς καὶ κατιόντα ἀπὸ τῆς καρούχας ἀποσυρῆναι τὸ ἀντικλήμιον. Καὶ μὴ ἐπιστραφεῖς, ὡς οὐδὲν πεπονθὼς, προθύμως μετὰ σπουδῆς ἐπορεύετο, ἀγόμενος εἰς τὸ στάδιον· θορύβου τηλικούτου ὄντος ἐν τῷ σταδίῳ, ὡς μὴδὲ ἀκουσθῆναι τινα δύνασθαι. 5

In stadium ingressus, coelesti voce recreatur.

Θ'. Τῷ δὲ Πολυκάρπῳ, εἰσιόντι εἰς τὸ στάδιον, φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ ἐγένετο. “Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου, “Πολύκαρπε!” Καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς εἶδεν, τὴν δὲ φωνὴν τῶν ἡμετέρων οἱ παρόντες ἤκουσαν.

Tumultus in stadio maximus. Offertur Proconsuli.

Καὶ [λοιπὸν] προσαχθέντος αὐτοῦ, θόρυβος ἦν μέγας 10 ἀκουσάντων ὅτι Πολύκαρπος συνείληπται. Λοιπὸν προσαχθέντα αὐτὸν ἀνηρώτα ὁ ἀνθύπατος, εἰ αὐτὸς εἶη Πολύκαρπος. Τοῦ δὲ ὁμολογοῦντος, ἔπειθεν ἀρνεῖσθαι, λέγων. “Αἰδέσθητί σου τὴν ἡλικίαν,” καὶ ἕτερα τούτοις ἀκόλουθα, ὡς ἔθος αὐτοῖς λέγειν. 15

1. ὡς καὶ κατιόντα] καὶ om. Cod. Paris. Sequentia minus feliciter reddunt Wakius et Chevallier. *he hurt his thigh*.

2. Καὶ μὴ] Cod. Vindob. Καὶ μὴδὲ.

3. προθύμως] Ita Codd. Barocc. et Vindob. Cod. Par. πρόθυμος. et sic apud Eusebium Strothius.

5. ὡς μὴδὲ ἀκουσθῆναι] Euseb. ὡς μὴδὲ πολλοῖς ἀκουσθῆναι.

6. Τῷ δὲ Πολυκάρπῳ,] Cod. Vindob. Τῷ δὲ μακαρίῳ Πολυκάρπῳ.

7. ἐξ οὐρανοῦ ἐγένετο.] Cod. Vindob. subjicit λέγουσα.

8. Πολύκαρπε!"] Cod. Vindob. Πολύκαρπε, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. quod additamentum, ex Act. xviii 9, 10 forsitan depromptum, qui inseruit, hanc vocem revera e coelo missam fuisse credidit; eamque sententiam

tuetur cel. Tholuckius, *Commentar zum Evangelio Johannis*, xii 28—30, ad quem locum conferri jubet illud *Tolle, Lege*, a S. Augustino auditum, Confess. viii 12, et visiones Apostolorum Petri et Pauli, Act. x 13, 15, ix 7, xxii 7, cum Joseph. B. J. vii 12, [vi 5 ed. Hudson. et Cardwell.] et cum locis e Paraphrastis Chaldaeis quos Buxtorfius adducit. Si Clericum audias, H. E. p. 726, vox, quum a quo profecta esset, animadvertisset nemo, e coelo missa esse credita est.

ib. οὐδεὶς εἶδεν.] Ita Cod. Barocc. Codd. Vindob. et Par. οὐδεὶς εἶδεν. Euseb. οὐδὲ εἰς εἶδεν.

9. οἱ παρόντες] Eusebius, τῶν ἡμετέρων πολλοὶ ἤκουσαν. Rufinus, *plurimi*. Cod. Barocc. τῶν οἱ μετέρων οἱ παρόντες.

10. Καὶ [λοιπὸν] προσαχθέντος]

flagellis. Commoti tunc illi, vehiculo summa velocitate currente, Polycarpum perturbarunt; ita ut suras aliqua ex parte quassaret. Tanta tamen per arenam velocitate currebat, ut nullius^p corporis^{p nulla Colb.} damna sentiret.

IX. Sed quum arenam fuisset ingressus, e coelo statim missa vox sonuit, clamans: "Polycarpe, "habeto virtutem." Hanc vocem qui in arena^{Deut. xxxi 7. 23.} erant audierunt; ex aliis autem nullus audivit. Quum igitur Proconsuli fuisset oblatus, Deum toto corde confessus, imperia judicis cruenta contempsit. Quumque ab eo ad blasphemum quodcumque cogeretur, diceretque ei Proconsul: "Vel "aetatem hanc cogita, si alia in te forte con-
"temnis: non poterit haec senectus juvenibus
"etiam expavescenda sufferre. Debes jurare per
"Caesarem Caesarisque fortunam: praeterea ha-
"bere poenitentiam, et dicere: Impios tolle."

Vocem λοιπόν, quae statim re-
currit, uncinis inclusi. Euseb.
Προσαχθέντος οὖν αὐτοῦ.

11. συνελήφθη.] Cod. Vin-
dob. συνελήφθη.

ib. Λοιπὸν προσαχθέντα] Ita
Cod. Barocc. Cod. Par. Προ-
αχθέντα δὲ ἡρώτα ὁ ἀνθύπατος. Cod.
Vindob. Τοῦ δὲ προσαχθέντος ἐπὶ
τοῦ βήματος, ἀηρώτα αὐτὸν ὁ ἀν-
θύπατος. Ap. Euseb. Λοιπὸν οὖν
προσελθόντα ἀηρώτα ὁ ἀνθύπατος.
Vide supra not. in Ignat. Ep.
ad Eph. § 11.

12. εἰ αὐτὸς εἶη] Cod. Par.
εἰ αὐτὸς εἶ.

13. Πολύκαρπος.] Cod. Vin-
dob. Πολύκαρπος ὁ ἐπίσκοπος.

ib. ἔπειθεν] Cod. Vindob. ἔπει-
θεν ὡς ἐνόμιζεν.

14. "Αἰδέσθητι] Quod Prae-

ses hominem senem ut ratio-
nem haberet suae aetatis mo-
nuit, perinde erat ac Christum
abnegare, ut vitae suae consu-
leret. CLERICUS. Cf. supra
p. 612 l. 6.

ib. τὴν ἡλικίαν,"] Cod. Vindob.
τὴν ἡλικίαν, ὃ καλεῖ Πολύκαρπε καὶ
φίλε ἡμῶν, καὶ θύσον τοῖς θεοῖς,
ἵνα καὶ τιμῶν μεγίστων καὶ δωρεῶν
παρ' ἡμῶν ἀξιώθῃς· καὶ ἕτερα.

15. ἀκολουθε,] *consentanea*,
congruentia. ὁ θεῖος καὶ οὐράνιος
τοῦ Θεοῦ Λόγος. . . τοιαῦτα ἐδρασί-
τε καὶ πέπονθεν, οἷα ταῖς προφη-
τείαις ἀκολουθεῖς ἦν. Euseb. H. E.
i 2.

ib. ὡς ἔθος αὐτοῖς λέγειν] Cod.
Vindob. secutus sum. Cod.
Par. exhibet ὡς ἔστιν αὐτοῖς ἔθος
λέγειν. Cod. Barocc. ὡς ἔθος

“Ὁμοσον τὴν Καίσαρος τύχην, μετανόησον· εἰπέ,
 “Αἶρε τοὺς ἀθέους.” Ὁ δὲ Πολύκαρπος ἐμβριθεῖ
 τῷ προσώπῳ εἰς πάντα τὸν ὄχλον τῶν ἐν τῷ σταδίῳ
 ἀνόμων ἐθνῶν ἐμβλέψας, καὶ ἐπισείσας αὐτοῖς τὴν
 χεῖρα, στενάξας τὲ καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, 5
 εἶπεν· “Αἶρε τοὺς ἀθέους!” Ἐγκειμένου δὲ τοῦ
 ἀνθυπάτου καὶ λέγοντος, “Ὁμοσον, καὶ ἀπολύω σε,
 “λοιδορήσον τὸν Χριστόν.” ὁ Πολύκαρπος ἔφη·
 “Ὁγδοήκοντα καὶ ἑξ ἔτη ἔχω δουλεύων αὐτῷ, καὶ

Dignissima
 Polycarpi
 responsio.

αὐτοῖς λέγων. Apud Euseb. 4
 σύνθεσις αὐτοῖς ἐστὶ λέγειν. Simi-
 lem fere locutionem habemus
 infra, p. 638 l. 1.

1. τὴν Καίσαρος τύχην,] In-
 ter tentamenta a Gentilibus
 ad expugnandam Christianorum
 fidem adhiberi solita, praeci-
 puum illud videtur, illos sive
 cogere, sive suadere, ut sacri-
 ficarent, et per genium sive
 fortunam Imperatoris jurarent,
 et ut etiam Christo maledice-
 rent. Nec id unius aetatis erat
 institutum. Impiam enim istam
 praxin ad sequentia tempora
 continuatam fuisse docet Ori-
 genes, in Exhortatione ad Mar-
 tyrium. [§ 7, tom. i p. 278 ed.
 Ben.] SMITH. Quare per for-
 tunam sive genium Caesaris
 jurare noluerunt veteres Chri-
 stiani, rationem reddit Tertul-
 lianus in cap. 32 Apologetici.
 ‘Sed et juramus, sicut non per
 ‘genios Caesarum, ita per salu-
 ‘tem eorum, quae est augu-
 ‘stior omnibus geniis. Nescitis
 ‘genios daemones dici, et inde
 ‘diminutiva voce daemonia.
 ‘Nos iudicium Dei suspicimus
 ‘in Imperatoribus, qui genti-
 ‘bus illos praefecit. Id enim

‘in eis scimus esse, quod Deus
 ‘voluit; ideoque et salvum
 ‘volumus esse quod Deus vo-
 ‘luit, et pro magno id jura-
 ‘mento habemus.’ Unde et
 sacramenti militaris formulam,
 sub Christianis Imperatoribus
 ita immutatam, proponit Ve-
 getius, de Re Militari ii 5,
 ‘Jurant per Deum, et per
 ‘Christum, et per Spiritum
 ‘Sanctum, et per maiestatem
 ‘Imperatoris, quae, secundum
 ‘Deum, generi humano dili-
 ‘genda est et colenda.’ US-
 SER. Addas ex eodem Ter-
 tulliano, Apol. § 28, ‘Citius
 ‘denique apud vos per omnes
 ‘deos, quam per unum genium
 ‘Caesaris pejeratur.’ Cf. Minuc.
 Fel. p. 84 Glasg. 1750. ‘Est
 ‘eis tutius per Jovis genium
 ‘pejerare quam Regis.’

2. Αἶρε τοὺς ἀθέους.] Hic quo-
 que supplendus Ado descriptor
 Rufini, isto modo; *Conclama,
 Tolle sacrilegos.* Ad vii Cal.
 Febr. De loquendi formula,
 praeter caeteros consule S.
 Chrysostom. Hom. xlii in Act.
 Apost. [Opp. ix p. 347 ed. Ben.]
 COTEL. Cod. Vindob. Αἶρε
 ἀθέους. Cf. Act. xxi 36 Αἶρε αὐτὰς.

Tunc Polycarpus, ore semiclusio, et^q qui non suo ^{q f. ut Uss.} sed alieno sermone loqueretur, clausis paene faucibus, populum qui in arena erat respexit universum impium et profanum: tractoque ex intimo corde suspirio, majestatem coeli intuens, ait: "Tolle impios." Et quum assiduus praeceptor assisteret, enuncians: "Jura, et poteris relaxari, Christumque contemne:" tunc ait Polycarpus; "Octogesimum jam et sextum annum aetatis ingredior, nomini ejus probatus et serviens semper, nunquam ab eo laesus, semperque servatus: quo modo possum eum odisse quem colui, quem probavi, quem semper auctorem optavi,

ib. 'Ο δὲ Πολύκαρπος] Cod. Vindob. 'Ο δὲ τίμιος καὶ μακάριος Πολύκαρπος.

3. τῷ προσώπῳ] καὶ στιβαρῷ subjungit Cod. Vindob.

ib. τῶν ἐν τῷ σταδίῳ] Articulum τῷ e Codd. restitui. Euseb. τὸν δῆλον τὸν ἐν τῷ σταδίῳ ἐμβλέψας.

6. "Αἶρε τοὺς ἀθέους!" Hisce iisdem verbis, quae non sine ingenti indignatione ab impia plebe prolata audiverat S. Polycarpus, mox, oculis in coelum conversis, cum gemitu Deo supplicavit; ut facile ex contracta fronte, habitu, gestuque corporis, et vocis accentu, quis ex adstantibus, telum istud τῆς ἀθεότητος, Christianis falso impactum, in propria illorum capita retortum fuisse intelligere posset. SMITH. Cod. Vindob. Αἶρε τοὺς ἀθέους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

7. "Ὁμοσον, κ. τ. λ.] Cod. Barocc. exhibet Ὁμοσον καὶ ἀπολύσσε . . . . et mox λυδώρησον. 'Praepositus est,' in-

quit Plinius, x Ep. 97, 'libellus sine auctore, multorum nomina continens, qui negarent se esse Christianos aut fuisse: quum praeeunte me deos appellarent, et imagini tuae, quam propter hoc jussiram cum simulacris numinum afferri, thure ac vino supplicarent: praeterea maledicerent Christo, quorum nihil cogi posse dicuntur, qui sunt revera Christiani.'

8. ὁ μακάριος Πολύκαρπος. Cod. Vindob. ὁ μακάριος Πολύκαρπος.

9. "Ὁγδοήκοντα καὶ ἑξ ἔτη] Anno Aerae Christianae 83 Christo primum servire coepit Polycarpus, indeque cum Apostolis (qui tum superfuerant) conversatus, et Smyrnae Episcopus ab eis constitutus fuit; ut ex Irenaeo, discipulo ipsius, confirmat Eusebius, H. E. v 26 et iv 14 cum iii 36. Post Hierosolymitanæ urbis excidium, ad Ecclesiae illius praefecturam Simeoni, filio Cleophae, committendam, τῶν Ἀποστόλων

“οὐδέν με ἡδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημηῆσαι
“τὸν βασιλέα μου, τὸν σῶσαντά με;”

A Procon-
sule tenta-
tus S. Mar-
tyr, Chri-
stum gene-
rose confi-
tetur.

Ι'. Ἐπιμένοντος δὲ πάλιν αὐτοῦ καὶ λέγοντος·
“Ὁμοσον τὴν Καίσαρος τύχην,” ἀπεκρίνατο· “Εἰ
“κενοδοξεῖς ἵνα ὁμώσω τὴν Καίσαρος τύχην, ὥς σὺ 5
“λέγεις, προσποιεῖ δὲ ἀγνοεῖν με, τίς εἰμι· μετὰ

καὶ τῶν τοῦ Κυρίου μαθητῶν τοὺς
εἰσέτι τῷ βίῳ λειπομένους, ἐπὶ τὸ
αὐτὸ παταχθέν συνελθεῖν, tradi-
tum refert idem Eusebius, iii
11. Ab eo vero excidio ad
Polycarpi nostri conversionem,
anni tantum elapsi sunt 13,
postquam anno deinceps 17
vita functus est S. Johannes; a
quo Smyrnae Episcopum consti-
tutum fuisse Polycarpum,
apud Tertullianum de Prae-
script. cap. 32, et Hierony-
mum in Catalogo legimus. Et
quum 70 demum post ipsius
Johannis obitum anno Poly-
carpus martyrium subierit, in
Smyrnaeorum Ecclesia admini-
stranda plures eum annos ex-
egisse consequitur quam prae-
cessores simul omnes. Quorum
tres primi, si Pseudo-Clemen-
tem, Constit. Apost. vii 46,
audire libeat, Aristo, Strataeas
Loidis filius, et alter Aristo, fu-
erunt. In Hippolyti inedito de
LXX Discipulis libello, quartus
Apelles nominatus reperitur:
cujus etiam Apostolum in Epist.
ad Rom. xvi 10 mentionem
fecisse, et Episcopum Smyrnae
ante S. Polycarpum factum fu-
isse, in Synopsi sua refert Do-
rotheus: quanquam immedia-
tum Polycarpi antecessorem fu-
isse Bucolum, in Polycarpi Actis
Pionio adscriptis, Graecorum
Menaee, Feb. 6 et 23, et Nice-

phori H. E. iii 34 traditum
habeatur; quem et primum
illius sedis Episcopum fuisse
Suidas affirmat. Sed sive unum,
sive plures in eo Episcopatu
antecessores ille habuerit, illud
constat, et a Christi Passione
ad Johannis obitum minus
quam 70 annorum spatium in-
tercessisse, et ultra 70 annos
Episcopatum Smyrnensem ob-
tinuisse Polycarpum. Quod si
cuiquam minus credibile videat-
ur, revocandus illi in memo-
riam est ex posterioribus sae-
culis, ‘Remigius Rhemensis ur-
bis Episcopus; qui. ut ferunt,
‘septuaginta, aut eo amplius,
‘in Episcopatu annos exple-
vit:’ ut apud Gregorium Tu-
ronensem de Gloria Confesso-
rum, cap. 70, legimus. USSER.
Cum Usserio stat Basnagius,
qui, Annal. i 792, intelligit Poly-
carpum per tot annos Episco-
patum gessisse. De anno aeta-
tis Polycarpi accipiunt Cavius,
Hist. Lit. i 44, Pearsonus, Diss.
ii de Succ. Pontif. xxv 1, Opp.
Posth. p. 282, Baratierius, de
Successione &c. p. 166, Ve-
nema, H. E. ii 360, Dalrym-
plius, *Remains*, i 94, Greswel-
lius, *Dissertations*, iv 601, Hil-
genfeldius, *die Apostolischen*
Väter, p. 218. Eandem sen-
tentiam amplexus est vir de-
sideratissimus, Edvardus Bur-

“ imperatorem meum, salvatorem salutis et gloriae, persecutorem malorum, ultoremque justorum ? ”

X. Quum ille diceret, “ per Caesaris jurandum “ esse fortunam ; ” ait : “ Quid me cogis jurare per “ Caesarem ? aut professionem meam fortasse non “ nosti ? Palam me Christianum dico : et quo magis

ton, quanquam in libro, *Lectures on the Ecclesiastical History of the Second and Third Centuries*, ii 143, in medio rem reliquerat. Rectius, ut mihi quidem videtur, Jortin. Ruchat. et Clintonus, *Fast. Rom.* i 159, statuunt annos eos 86 ad tempus pertinere quo Polycarpus religionem Christianam acceperit. Opinionum varietas fere similis exstat de annis aetatis Gregorii Nazianzeni. Vid. Wall. *History of Infant Baptism*, ii 79 seqq. Oxon. 1836. Polycrates, Episc. Ephesinus, de seipso : *ἐγὼ σὺν ἀδελφοί, ἐξήκοντα πέντε ἔτη ἔχων ἐν Κυρίῳ*, ap. Routh. *Rel. Sacr.* ii p. 15. Cf. pp. 34, 66.

P. 626 l. 9. *ἔχω δουλεύων*] Euseb. *δουλεύω*.

1. *ἡδίκησε*] Cod. Vindob. addit, *ἀλλὰ καὶ μᾶλλον διεφύλαξέν με ἀπὸ παντὸς κακοῦ*.

2. *τὸν βασιλέα*] Cod. Vindob. *τὸν κύριόν μου καὶ βασιλέα τὸν σώσαντά με ἀπὸ πολλῶν θλίψεων καὶ ἀναγκῶν*.

3. *αὐτοῦ κ. τ. λ.*] Cod. Vindob. *τοῦ ἀνθυπάτου καὶ λέγοντος, Ὁμοσὺν τὴν Κ. τ. καὶ ἀπολύω σε ἀπεκρίνατο ὁ μακάριος κ. τ. λ.*

4. *Εἰ κενοδοξίς*] Hanc lectionem proculdubio veram, ab Eusebio assertatam, foede corruerunt Codd. Barocc. et Vindob. *Ἐκεῖνο δόξειν ἵνα κ. τ. λ.*

VOL. II.

Quae quum neque intelligere, neque ad verum revocare posset Codicis Par. descriptor, hunc in modum, inficetum satis, immutavit : *ἀπεκρίνατο μὴ μοι γένοιτο ἵνα ὁμώσω κ. τ. λ.* Vocem *κενοδοξία* adhibent Clem. Rom. Ep. i § 35, Ignat. ad Magn. § 11, ad Philad. § 1, eaque usus est saepissime Philo Judaeus ; usus et Lucianus, ut docet Dodwellius, qui haec habet, *Diss. Cypr.* xii 15, ‘ *Κενοδοξία* illam alienae opinionis ‘ affectationem significat, quae ‘ praeter opinionem atque famam aliud nihil sibi proponit, ‘ de veritate prorsus non sollicita verene laude sint digna, ‘ quae tantopere ab hominibus ‘ laudantur.’ Suidas, *Κενοδοξία ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις. et, Φιλοτιμούμενος, τοῦτεστι κενοδοξῶν*. Wakius vertit, *Seeing thou art so vainly urgent with me that I should swear* : Chevallier. *If thou art so vainly confident as to expect ... Dalrymple, Since thou ostentatiously requirerest me .... Ruchat. Si tu te fais une vaine gloire (de me gagner) pour que je jure*.

6. *προσποιεῖ*] Ita Codd. Barocc. et Vindob. Cod. Par. *προσποιῇ*. Infra § 11, *ὁ βούλει*. Male in Libb. impr. *προσποιεῖς*. Apud Euseb. *προσποιούμενος ἀγνοεῖν ὅστις εἰμὶ*.

3 A

“παρρησίας ἄκουε, Χριστιανός εἰμι. Εἰ δὲ μαθεῖν
 “θέλεις τὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγον, δὸς ἡμέραν καὶ
 “ἄκουσον.” Ὁ ἀνθύπατος ἔφη, “Πείσον τὸν δῆμον.”
 Ὁ δὲ Πολύκαρπος εἶπεν. “Σὲ μὲν καὶ λόγου ἡξίωσα
 “δεδιδάγμεθα γὰρ ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑπὸ τοῦ 5
 “Θεοῦ τεταγμέναις τιμῇν κατὰ τὸ προσῆκον, τὴν μὴ
 “βλάπτουσαν ἡμᾶς, ἀπονέμειν· ἐκείνους δὲ οὐχ ἡγοῦ-
 “μαι ἀξιούς, τοῦ ἀπολογεῖσθαι αὐτοῖς.”

Bestias, ig-
 nem. mina-
 tur Judex.
 Polycarpus
 minas con-
 temnit.

ΙΑ'. Ὁ δὲ ἀνθυπατος πρὸς αὐτὸν εἶπε. “Θηρία
 “ἔχω, τούτοις σε παραλαβῶ, εἴαν μὴ μετανοήσης.” 10
 Ὁ δὲ εἶπεν. “Κάλει, ἀμετάθετος γὰρ ἡμῖν ἡ ἀπὸ
 “τῶν κρειττόνων ἐπὶ τὰ χεῖρω μετάνοια· καλὸν δὲ
 “μετατίθεσθαί με ἀπὸ τῶν χαλεπῶν ἐπὶ τὰ δίκαια.”
 Ὁ δὲ πάλιν πρὸς αὐτόν. “Πυρί σε ποιῶ δαπανη-

3. “Πείσον τὸν δῆμον.”] καὶ
 ἀκούω σου. Cod. Vindob. Aliter
 haec intellexit cel. Neander, cu-
 jus sententiam ex versione H.
 J. Rose proferimus. ‘The Pro-
 ‘consul, who here showed that
 ‘he did not act from any re-
 ‘ligious bigotry, and would
 ‘gladly have saved the old
 ‘man, if he could silence the
 ‘people, said to Polycarp, Only
 ‘persuade the people.’

4. Ὁ δὲ Πολύκαρπος] Cod.
 Vindob. Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος.

ib. καὶ λόγου] Ita Cod. Ba-
 rocc. cum Eusebio. Cod. Par.
 κἀν λόγου. Cod. Vindob. Σὲ μὲν
 δὲ ἀνθύπατε κἀν λόγου ἡξίωσα.

5. ὑπὸ τοῦ Θεοῦ] Eusebius,
 ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

6. τεταγμέναις τιμῇν κ. τ. λ.]
 Ita Codd. Barocc. et Vindob.
 cum Eusebio. Cod. Par. τε-
 ταγμέναις ὑποτάσσασθαι κατὰ τὸ
 προσῆκον, καὶ τιμὴν ἀπονέμειν τὴν
 μὴ βλάπτουσαν ἡμᾶς. Conf. Ig-

nat. Fragm. iii, supra p. 514.
 Exemplum B. Polycarpi addu-
 cit magnus Ridleyus, *Confer-
 ence with Latimer*, 1556, p. 33,
 ‘Polycarpus the moste con-
 ‘stante Martyr, when he stode
 ‘before the chiefe Ruler, and
 ‘was commaunded to blas-
 ‘pheme Christe, and to sweare
 ‘by the fortune of Caesar, &c.
 ‘He aunswered with a milde
 ‘spirite: We are taught (saieth
 ‘he) to geve honoure vnto
 ‘princes and those powers
 ‘whiche be of God, but suche
 ‘honoure as is not contrarie to
 ‘God’s religion.’

9. Ὁ δὲ ἀνθύπατος] Cod. Vin-
 dob. Ἐφη πρὸς αὐτόν ὁ ἀνθύπα-
 τος.

11. Ὁ δὲ εἶπεν] Cod. Vin-
 dob. Ἀπεκρίθη ὁ ἅγιος Πολύκαρ-
 πος, Κάλει αὐτὰ ἐν τάχει.

ib. ἀμετάθετος γὰρ ἡμῖν] Ita
 Codd. Barocc. et Vindob. cum
 Eusebio. Cod. Par. ἀπαράδεκτος

"irascere, ego gaudeo. Tu si vis legis hujus scire
 "rationem; diem da, a quo incipies audire vel
 "discere." Respondit ei Proconsul: "Satisfac
 "populo." Polycarpus ait: "Tibi dignissimum
 "reor satisfacere probatus, et obaudientes esse"
 "quae jusseris; tantum ne injuste secteris. Docti
 "enim sumus potestatibus, qui^s Deo ordinante
 "procedunt, morem gerere, mandatisque servire.
 "Illos vero indignos judico, nec ad satisfaciendum
 "idoneos puto: proinde judici me aequum est
 "parere, non populo."

XI. Respondit Proconsul: "Feras atroces ha-
 "beo: his te tradam per frusta lacerandum, si
 "poenitentiam habere contempseris." Respondit
 "ille: "In me leonum rabies cruenta desae-
 "viat, et quicquid gravius judex durus inveneris: glo-
 "riabor in poena, tripudiabo laetus in vulnere,
 "et merita mea doloris aestimatione pensabo."

γὰρ ἡ ἀπὸ τῶν κρείττωνων κ. τ. λ. Vox ἀμετάβητος occurrit in Ep. ad Hebraeos, vi 17, 18.

12. μετάνοια] Valesius substituit vult διάνοια. Sed lectio Eusebiana, quae consentit cum hisce Actis, non debet sollicitari: praesertim quum τὸ μετάνοια ad comminationem Proconsulis, ἐὰν μὴ μετανόησης, directe referri videatur. Judicent alii. SMITH. Legendum forsitan ἀμετάβητος γὰρ εἰμι ἀπὸ τῶν κρείττωνων ἐπὶ τὰ χεῖρω. Καλὸν δὲ κ. τ. λ.

13. μεταίθεσθαι] Ita cum Eusebio Codd. Vindob. et Par. Cod. Barocc. μεταίθεσθαι.

ib. ἀπὸ τῶν χαλεπῶν] Ita explicat Chevallier. But it will be good for me to be changed from my grievous (sufferings)

to their just reward. Cujus interpretationi haud absinilis est color orationis apud Justin. M. Apol. ii § 2, p. 90 ed. Ben. ὁ δὲ καὶ χάριν εἰδέναι ὁμολόγει, πονηρῶν δεσποτῶν τοιούτων ἀπηλλάχθαι γνώσκων, καὶ πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Βασιλέα τῶν οὐρανῶν πορεύεσθαι. Rectius tamen, ni fallor, Cotelierius, a malis ad justa, scil. from the miseries of this wicked world to the blessedness of the Just; quem sequuntur Ruchat. Dalrymple, atque Clericus, H. E. p. 727, qui pro ἡ μετάνοια mallet ὁ νοῦς. Cf. Polyc. ad Philipp. § 4, Ἀρχὴ δὲ πάντων χαλεπῶν φιλαργυρία.

14. Ὁ δὲ πάλιν] Cod. Vindob. Ὁ δὲ ἀνθύπατος πάλιν.

ib. δαπανηθῆναι.] Ita etiam in Codice Eusebiano Rufini. [qui

“θῆναι, εἰ τῶν θηρίων καταφρονεῖς, ἐὰν μὴ μετανοή-
 “σῃς.” Ὁ δὲ Πολύκαρπος· “Πῦρ ἀπειλεῖς τὸ πρὸς
 “ᾧραν καιόμενον, καὶ μετ’ ὀλίγον σβεννύμενον·
 “ἀγνοεῖς γὰρ τὸ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ αἰωνίου
 “κολάσεως τοῖς ἀσεβέσι τηρούμενον πῦρ. Ἄλλὰ τί 5
 “βραδύνεις ; φέρε ὃ βούλει.”

Damnatur. IB'. Ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα πλείονα λέγων, θάρσους
 καὶ χαρᾶς ἐνεπίμπματο, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 χάριτος ἐπληροῦτο, ὥστε οὐ μόνον μὴ συμπεσεῖν
 ταραχθέντος ὑπὸ τῶν λεγομένων πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ 10
 τούναντίον τὸν ἀνθύπατον ἐκοτῆναι, πέμψαι τε τὸν
 ἑαυτοῦ κήρυκα ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ κηρύξαι τρίτον·
 “Πολύκαρπος ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανὸν εἶναι.”
 Τούτου λεχθέντος ὑπὸ τοῦ κήρυκος, ἅπαν τὸ πλήθος

vertit *consuini*.] Notandus porro est locus iste, ut ostendatur gravius exstitisse supplicium igni tradi, quam objici bestiis. Qua de re multi dixerunt. COTEL. Ap. Euseb. *δαμασθῆναι*. Lectionem Codicum nostrorum tuetur hujusce vocis usus infra § 16, οὐ δυνάμενον αὐτοῦ τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ πυρός δαπανηθῆναι. In Cod. Vindob. haec alio ordine habentur ; Εἰ τῶν θηρίων καταφρονεῖς, πυρὶ σε ποιῶ δαπανηθῆναι, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

2. Ὁ δὲ Πολύκαρπος.] Cod. Vindob. Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος λέγει.

4. μελλούσης κρίσεως] Ita Codd. Barocc. et Vindob. cum Euseb. μελλούσης κολάσεως καὶ αἰωνίου κρίσεως, Cod. Par. cujus descriptor forsitan in animo habebat Ep. ad Hebr. vi 2, κρίματος αἰωνίου.

5. τί βραδύνεις ;] ‘Stantes ‘autem Martyres in medio po-

‘puli, aiunt ad Principes ; Cur ‘moras patimini ? facite quod ‘facturi estis.’ In Passione XI Martyrum. 2 Maccab. vii 30. COTEL. Cod. Vindob. *μὴ βραδύνῃς*.

6. ὃ βούλει.] Apud Euseb. Codd. Maz. et Med. cum Fuk. et Sav. scriptum habent *φέρε ὃ βούλει*. Rufinus, *Adhibe utrum voles ; ignem scilicet aut bestias*. VALESIIUS. Cod. Vindob. *φέρε ὃ βούλει ἐν τάχει*.

7. Ταῦτα δὲ] Cod. Vindob. Ταῦτα τοίνυν καὶ ἄλλα πλείονα εἰπών. Euseb. Ταῦτα δὲ καὶ ἕτερα πλείονα.

8. ἐνεπίμπματο,] Cod. Vindob. *ἀνεπιμπλάτο*. Cod. Barocc. *ἐνεπήμπατο*.

9. χάριτος] Cod. Vindob. *χάριτος θείας*.

ib. ὥστε οὐ μόνον] Euseb. ὥστε μὴ μόνον μὴ. Cod. Vindob. ὥσπερ οὐ μόνον μὴ.

10. ταραχθέντος] Ita Codd.

“Quanto graviora pertulero, tanto praemia majora percipiam. Est mihi paratus ad superiora animus : ex humilioribus enim ad summa pro- cedimus.” Respondit Proconsul : “ Si ferarum morsus nova praesumptione contemnis, ignibus te cremabo.” Tunc Polycarpus respondit : “ Ignem mihi minaris,” inquit, “ qui unius horae spatio aestuat, et post frigescit ; ignorans futuri judicii et aeterni ignis impiis tormenta perpetua. Sed quid voluntatem tuam longa oratione suspendimus ? Fac ex me illa quae cogitas : et quodcunque aliud poenae genus casus obtulerit, accelera !”

¹ *auscupare*
Colb.

XII. Haec forte dum loquitur, vultum ejus vel sensum ^u gratiae coelestis splendor intravit, ut ipse etiam Proconsul terreretur. Tunc voce praeconis in arena media ter clamatum est : “ Polycarpus Christianum se semper esse confessus est.” Uni-

^u *ac sensum*
Colb.
f. in tantum. Uss.
f. vel sensum.

Vindob. et Par. Cod. Barocc. *ταραχθέντα*, uti apud Eusebium.

ib. *ἀλλὰ τοῦναντίον*] Cod. Par. *ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον*. Mox Cod. Vindob. *τὸν ἀνθύπατον μᾶλλον ἐκστήσαι καὶ πέμψαι*. Cod. Par. *τὸν ἀνθύπατον ἐκπλήξαι*. Cod. Barocc. *ἐκστήναι πέμψεται*.

12. *ἐαυτοῦ κήρυκα*] Vox *ἐαυτοῦ* neque in Eusebio, neque in Vet. Int. habetur. Per *praeconem* vero solitum interloqui judicem, notat hic Baronius. *Κήρυκα* autem *curionem* Rufinus reddidit ; quam vocem bis etiam pro *praecone* usurpavit in Galieno Trebellius Pollio. USSER. Sic in Actis Euplii, martyr is sub Dioclesiano, ‘Tunc appensus est ad collum ejus Evangelium, cum quo apprehensus fuerat, proclamante haec prae-

cone, “ Euplius Christianus, inimicus Deorum et Imperatorum.” apud Baron. Ann. 303 n. 149. MADER.

ib. *ἐν μέσῳ κ. τ. λ.*] Cod. Vindob. et Par. *ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου καὶ κηρύξαι τρίτον*.

ib. *τρίτον*] Euseb. *τρίς*, et Vet. Int. *ter clamatum est* ; quod Rufinus ad ipsum Polycarpum perperam retulit : *Polycarpum tertium confessum Christianum se esse*. USSER. Cf. Plin. Ep. x 97, ‘interrogavi ipsos an essent Christiani ; confitentes iterum ac tertio interrogavi, supplicium minatus.’

14. *ἅπαν τὸ πλῆθος κ. τ. λ.*] Rufinus : *Universa multitudo tam Gentilium quam Judaeorum Smyrnen sium civitatis*.

ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων τῶν τὴν Σμύρναν κατοικούν-
των, ἀκατασχέτῃ θυμῷ καὶ μεγάλῃ φωνῇ ἐπέβόα·
“ Οὗτός ἐστιν ὁ τῆς ἀσεβείας διδάσκαλος, ὁ πατὴρ
“ τῶν Χριστιανῶν, ὁ τῶν ἡμετέρων θεῶν καθαιρέτης,
“ ὁ πολλοὺς διδάσκων μὴ θύειν μηδὲ προσκυνεῖν τοῖς 5
“ θεοῖς.” Ταῦτα λέγοντες, ἐπέβόων καὶ ἡρώτων τὸν
Ἀσιάρχην Φίλιππον, ἵνα ἐπαφῇ τῷ Πολυκάρπῳ
λέοντα. Ὁ δὲ Φίλιππος ἔφη, μὴ εἶναι ἐξὸν αὐτῷ,
ἐπειδὴ πεπληρώκει τὰ κυνηγέσια. Τότε ἔδοξεν αὐ-

Vulgo voci-
ferante, de-
poscitur ad
leones.

Seldenus : *Commune Gentium et Judaeorum quod Smyrnae tunc agebat* : ut referatur ad τὸ Κοινὸν τῆς Ἀσίας, quod eo tempore Smyrnam, ad communia spectacula celebranda, commigraverit. Smyrnae enim universitatis Asiae conventus aliquando fuit habitus, ut ex tertio marmore Arundeliano constat, in quo Septimius Publius Smyrnae Κοινὸν Ἀσίας vicisse dicitur ; aliquando Ephe- si, ut ex Edicto M. A. Antonini liquet, quod propositum fuit ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ Κοινῷ τῆς Ἀσίας. ut apud Eusebium videre licet, H. E. iv 13 ; aliquando in urbe aliqua alia Asiae proprie dictae, vel Asiae saltem Lydicae ; quae, praeter mediterraneam, etiam maritimam Lydiam, ab Aeolibus et Ionibus habitatam, comprehen- debat. USSER.

1. Σμύρναν κατοικούντων,] Σμύρ-
νην οἰκούντων Cod. Par.

2. ἀκατασχέτῃ] D. Jacobus,
iii 8, ἀκατάσχετον κακῶν.

ib. ἐπέβόα.] Cod. Par. ἐβόα,
uti apud Eusebium.

3. ὁ τῆς ἀσεβείας διδάσκαλος,]
Pro ἀσεβείας restituendum esse
Ἀσίας, Eusebii, Rufini, et Vet.

Int. consentiens hic evincit auc-
toritas. In Hieronymi Script.
Eccles. Catalogo, *τοῦτος Ἀσίας*
Princeps appellatur Polycarpus ;
et in hac Epistola, διδάσκαλος
ἀποστολικὸς καὶ προφητικὸς, et δι-
δάσκαλος ἐπίσημος. USSER. In
eamdem sententiam discedunt
Smith. Ruchat. Dalrymple,
Wakius, et Chevallier.

4. ὁ τῶν] Cod. Vindob. καὶ
τῶν.

5. μὴ θύειν κ. τ. λ.] Mutilatus
locus iste in vulgatis Eusebii
exemplaribus : qui tamen a Ru-
fino integre habetur conversus :
ne immolent, neve adorent Deos.
USSER.

6. ἐπέβόων] Cod. Par. ἐβόων.
ib. τὸν Ἀσιάρχην] *Μνηστο-
ρίων*, Rufinus et Christophor-
sonus reddiderunt : quos id-
circo ἀγωνάρχην hic legisse Hal-
loixius existimat ; addens, ‘Eam
‘ vocem loco huic congruere,
‘ ubi populus petit immitti leo-
‘ nes in Polycarpum :’ qui a
doctissimo Salmasio, in Plinian.
Exercit. p. 805, discere potu-
isset, ‘Ἀσιάρχας fuisse sacerdo-
‘ tum principes et ἱεράρχας,
‘ potius quam rectores provin-
‘ ciarum ; qui ex ipsismet pri-
‘ moribus Asiae et opulentis-

versus itaque populus Judaeorum et gentium, qui Smyrnam colebat, ira commotus exclamat: "Hic est Asiae magister, Christianorum pater, nostrorum Deorum destructor pertinax, violatorque templorum; qui dicebat non sacrificandum, nec Deorum adoranda esse simulachra: tandem quod peccarat inveniat." Petebant Asiarcham Philippum, ut ei leonem iratus immitteret: qui sibi non licere respondit, tempore jam muneris

'simis civibus eligebantur ad munera edenda;' vel a Gab. Albasino, Observat. i 22, 'Ἀσιάρχην, non Praesidem aut Principem, sed Sacerdotem Asiae et Munerarium significare, eundemque qui ludos praestat suis sumptibus: quamquam et magistratum gessisse eum, non sacerdotium solum, doceat in loco citato Salmasius: de quo etiam, in Annotationibus ad quartum marmor Arundelianum consulendus est Seldenus noster: et Interpretes Act. xix 31. USSER. *Asiarchae* erant qui ludos sacros in honorem Deorum pro salute provinciae suae statis temporibus procurabant, uti et *Lyciarchae*, *Bithyniarchae*, *Capadociarchae*, et id genus caeteri. [Sic ap. Murator. 667, 6, Γαλατάρχη τὸν ἀγνότατον καὶ δεκαύτατον.] Horum functio *Asiarchia*, *Lyciarchia*, dicebatur. Quod vero spectacula quae ab illis dabantur sacra erant, inde Sacerdotes sunt appellati. MADER. Valde onerosum erat hoc sacerdotium; atque idcirco nonnisi opulentiores ad id gerendum eligebantur. Hinc est quod Strabo observat, Asiarchas fere ex Tral-

lianis desumptos fuisse, propterea quod ejus urbis cives totius Asiae opulentissimi essent. VALES. Idem iste Philippus appellatur ἀρχιερεὺς Τραλλιανός, infra § 21. De Asiarchis omnia conguessit Van Dale, Dissert. iii 3. Wakius et Ruchatus nomen retinent: Chevallier. vertit, *the president of the spectacles*: Dalrymple, *the president of the priests of Asia*. Cf. p. 352 l. 4.

8. ἐξὸν αὐτῷ,] Cod. Barocc. αὐτόν. Cod. Vindob. αὐτῶν.

9. πεπληρώκει] Ita Codd. MSS. et Euseb. non ἐπληρώκει, uti Libb. impr. Usserius mallet ἐπεπληρώκει; at in plusquamperfecto haud raro omittitur augmentum. Cf. p. 646 l. 3, infra, et Wineri *Grammatik des N. T. Sprachidioms*, § 12.

ib. τὰ κληγίσια.] Rufin. *jam editionis suae munus explesses*. Albaspinus responsi sententiam refert: *munus se dedisse quod apparare debuerat, eoque se posthac liberum solutumque munere videri*. Cujusmodi vero κληγίσια sint hic intelligenda, partim ex Actis Pionii intelligere possumus: in quibus 'Teren-tius, qui tunc *venationes* curabat, ad Asclepiadem: Te,

Igni addi-
citur.

τοῖς ὁμοθυμαδὸν ἐπιβοῆσαι, ὥστε τὸν Πολύκαρπον
ζῶντα κατακαυθῆναι. * Ἐδεῖ γὰρ τὸ τῆς φανερωθείσης
ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου ὀπτασίας πληρωθῆναι, ὅτε
ιδὼν αὐτὸ καίόμενον, προσευχόμενος, εἶπεν ἐπιστρα-
φεὶς τοῖς σὺν αὐτῷ πιστοῖς προφητικῶς, “ Δεῖ με ὅτι
“ ζῶντα κατακαυθῆναι.”

Rogum pa-
rantibus
praecipue
Judaeis,
vestem et
calceos ex-
uit.

ΙΓ'. Ταῦτα οὖν μετὰ τοσούτου τάχους ἐγένετο,
θάπτον τοῦ λεχθῆναι· τῶν ὁχλῶν παραχρῆμα συνα-
γαγόντων ἕκ τε τῶν ἐργαστηρίων καὶ βαλανείων
ξύλα καὶ φρύγανα· μάλιστα Ἰουδαίων προθύμως, 10

‘inquit, accusabo, ut bestiis
‘damnatum in munere gladi-
‘torio filii mei.’ [e Bolland
haec protulit Usserius. Apud
Ruinart. p. 135, ‘Ad Asclepi-
‘adem vero munerum editor.’]
partim ex Glossarii Basilico-
rum, a Labbaeo editi, explica-
tione illa; *Κυνηγὸς καλῶ ἐν τῷ
νόμῳ τοῖς θηριμαχίους*. De qui-
bus venatoribus accipienda sunt
illa Augustini, in Psalm. cii,
‘Qui venatoribus donant, quare
‘donant? dicant mihi, quare
‘donant venatori? Hoc in illo
‘amat, in quo nequissimus est;
‘hoc in illo pascit, hoc in illo
‘vestit: ipsam nequitiam pub-
‘licam spectaculis omnium.’
Et in Psalm. cxlvii, ‘Vident
‘homines venatorem et delec-
‘tantur; vae miseris, si non se
‘correxerint. Qui enim vident
‘venatorem et delectantur, vi-
‘debunt Salvatorem et contris-
‘tabuntur.’ Vide Tertullian.
de Spectaculis, §§ 12, 19, et
P. Fabri Semestr. ii 7. US-
SER. Hoc spectaculi genus,
Venationem, haud diu ante Rei-
publicae desidentis tempora in-
stitutum, ut statuit Lipsius, de

Amphitheatro, § 5, ab Augusto
inter delicias habitum fuisse
testatur Suetonius, cap. 43.
Ante meridiem ut videtur, da-
bantur venationes tempore Se-
necae, qui Ep. vii haec habet:
‘Mane leonibus et ursis homi-
‘nes, meridie spectatoribus suis
‘objiciuntur.’ Huc spectant
verba Tertulliani, ad Martyras,
§ 5, ‘Alii inter venatorum tau-
‘reas scapulis patientissimis
‘inambulaverunt.’ Τὰ *κυνηγεία*
habes apud Herod. i 36, Polyb.
XXXII xv 5, et apud Xenoph.
saepius. Vid. Sturz. Lex. in
voc. Invenitur et altera forma,
ἢ *κυνηγεία*. Propius hunc lo-
cum spectat quod docet Can-
gius, Constantinop. Christian.
II ii 2, nempe Scriptores By-
zantinos Amphitheatrum Con-
stantinopolitanum τὸ *κυνηγίσαιον*
nuncupavisse.

2. *ζῶντα κατακαυθῆναι*.] E
Codd. Vindob. et Par. reposui
ζῶντα, quam vocem, Eusebii,
Rufini, et Int. Vet. auctoritate
freti, hic esse legendum monu-
erunt Usserius et Smithus.
Cod. Barocc. Πολύκαρπον ἐπι-
βοῆσαι κατακαυθῆναι. Pro κατα-

exsoluto. Tunc placuit illis omnibus, aequo unoque consensu, ut vivum Polycarpum ignis exureret. Oportuerat enim id fieri, quod ille ante praedixerat. Orans itaque omnipotentem Deum, venerabilem ad suos vultum retorquens ait: "Visionem."

XIII. Tunc populus ad balneum et ad artis-
teria * convolvavit, ligna et malleola perquirentes, <sup>x f. erga-
steria.</sup> praecipue Judaei. Per haec igitur ministeria
quum flamma fuisset adlata, Polycarpus cingulum

καυθῆναι ap. Eusebium κατακαῖναι.

ib. "Ἐδεῖ κ. τ. λ.] A manu Nicerphori fuit, ἔδει γὰρ αὐτῷ προφητικῶς γε ὄντι ἀνδρί, μὴ τὸ ὁραθὲν ἐκείνῳ διαπισθεῖν. At ediderunt ἐκείνῳ. COTEL.

4. αὐτὸ καυόμενον,] Cod. Par. αὐτῷ προσευχόμενος.

5. "Δεῖ με] Cod. Vindob. "Ὅτι δεῖ με. Apud Euseb. κατακαῖναι.

7. Ταῦτα οὖν] Hinc expressa sunt illa, in Actis Theodori Tironis, apud Metaphrast. Feb. 17: 'Dicto citius res mandata fuit executioni, (θάρτον ἢ ἐλέχθη, καὶ τὸ ἔργον ἡνύετο) lictoribus ex officinis et balneis ligna repente colligentibus:' et apud Vincentium, Speculi Historial. xii 94, [de Theodoro martyre] 'Omnes populi civitatis, cum festinatione ligna a balneis rapientes, construxerunt rogam.' USSER.

ib. ἐγίνετο,] Ita cum Euseb. Codd. Libb. impr. ἐγίνετο.

8. τοῦ λεχθῆναι] Euseb. θάρτον ἢ ἐλέγετο.

ib. συναγαγόντων] Cod. Par. συναγαγόντων ἐκ τῶν ἐργαστηρίων.

10. ξύλα καὶ φρύγανα.] Sic et

apud Euseb. in MS. Savil. nam in editis conjunctio desideratur. Φρύγανα vero Rufinus sarmenta, noster Interpres malleola, vel malleolos potius, reddidit: qua utraque voce etiam Cicero est usus: hac, in oratione pro Milone, 'plena omnia malleolorum ad urbis incendia comparatorum' [§ 64] illa, lib. I in Verrem [Act. ii § 69] 'ligna et sarmenta circumdare, ignemque subjicere coeperunt.' Tertullian. sub finem Apologegici: 'Licet nunc sarmentitios et semaxios appelletis, quia ad stipitem dimidii axis revincti, sarmentorum ambitu exurimur, hic est habitus victoriae nostrae, haec palmata vestis, tali curru triumphamus.' USSER.

ib. μάλιστα Ἰουδαίων προθύμως,] Cod. Par. om. προθύμως. Lucem afferunt Justin. Mart. Apol. i 3, p. 62 ed. Ben. [οἱ Ἰουδαῖοι] . . . ἐχθροὺς ἡμᾶς καὶ πολεμίους ἡγοῦνται, ὁμοίως ὑμῖν ἀναιροῦντες καὶ κολάζοντες ἡμᾶς ὅποτεν δύνωνται' et Tertull. Scorp. § 10, 'Illic constitues et Synagogas Judaeorum, fontes persecutionum.'

ὡς ἔθος αὐτοῖς, εἰς ταῦτα ὑπουργούντων. Ὅτε δὲ ἡ πυρκαϊὰ ἡτοιμάσθη, ἀποθέμενος ἑαυτῷ πάντα τὰ ἱμάτια, καὶ λύσας τὴν ζώνην αὐτοῦ, ἐπειράτο καὶ ὑπολύειν ἑαυτόν· μὴ πρότερον τοῦτο ποιῶν, διὰ τὸ ἀεὶ ἕκαστον τῶν πιστῶν σπουδάζειν ὅστις τάχιον 5 τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ ἄψηται· παντὶ γὰρ καλῷ, ἀγαθῆς ἔνεκεν πολιτείας, καὶ πρὸ τῆς μαρτυρίας ἐκεκόσμητο. Εὐθέως οὖν αὐτῷ περιετίθετο τὰ πρὸς τὴν πυρὰν ἡρμοσμένα ὄργανα. Μελλόντων δὲ αὐτῶν καὶ προσηλοῦν, εἶπεν· “Ἀφετέ με οὕτως· ὁ γὰρ δούς μοι 10 “ ὑπομεῖναι τὸ πῦρ, δώσει καὶ χωρὶς τῆς ὑμετέρας

Ne clavis
affigatur
postulat.

1. ὑπουργούντων.] Cod. Vindob. ὑπουργεῖν.

2. ἡ πυρκαϊὰ] Euseb. ἡ πυρά.
ib. ἀποθέμενος ἑαυτῷ] Ita cum Euseb. Cod. Barocc. Codd. Par. et Vindob. ἀποθέμενος ἑαυτοῦ.

3. τὴν ζώνην αὐτοῦ.] Cod. Par. ἑαυτοῦ. Pronomen non agnoscit Eusebius.

ib. καὶ ὑπολύειν ἑαυτόν.] Huiusmodi officium Episcopis et Confessoribus praestare solebant veteres Christiani. Sic in passione Fructuosi Episcopi legimus: ‘Quum venisset ad amphitheatrum, statim ad eum accessit Augustalis nomine, lector ejusdem, cum fletibus [perperam apud Heinichen. floribus] deprecans, ut eum excalcearet.’ [§ 3, p. 222 Ruinart.] VALESIUS. Cod. Vindob. καὶ ἑαυτόν ὑπολύειν.

5. ὅστις τάχιον.] Cod. Barocc. ὅστις τάχιον. Cod. Par. ὅστις τάχειον. Cod. Vindob. τίς τάχειον.

6. παντὶ γὰρ καλῷ.] Occurrit praepositio ἐν apud Euseb. Deest autem in MS. nostro, et plane mihi redundare videtur.

Καλῷ desideratur ap. Euseb., nescio an recte: ubi pro πρὸ τῆς μαρτυρίας, quod Codex Oxon. habet, uti in suo habuit Int. Vet. exstat πρὸ τῆς πολιᾶς, omnium virtutum habitu licet jam nudus, per universam vitam ex bona conscientia, et διὰ τὴν ἀρχῆς ἀνεπλήκτον πολιτείαν, § 17, longe ante senectutem ornabatur, et maxime venerabilis. SMITH. Aliter in Cod. Vindob. ἄψηται· πράξεις γὰρ καλὰς ἀγαθῆς ἔνεκεν κ. τ. λ. et in Cod. Par. ἄψηται· πράξεις γὰρ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ θεομμητόν πολιτείαν καὶ πρὸ τῆς μαρτυρίας ἐκέκτητο.

7. πρὸ τῆς μαρτυρίας] Eusebius, πρὸ τῆς πολιᾶς.

ib. ἐκεκόσμητο.] Strothius excidisse putat παντοίῃ τιμῇ ex Eusebii contextu.

8. αὐτῷ περιετίθετο] Cod. Par. ἑαυτῷ προετίθετο.

9. ἡρμοσμένα ὄργανα.] Tunicam molestam intelligunt Valesius et Clericus, pice ac bitumine illitam, de qua Juvenalis ejusque Scholiastes loquuntur. Vix autem, ut monet Dalrymple, credibile videtur, hujus

solvit, vestemque deposuit; vincula etiam parabat exuere: quae facere non solebat; quia singuli fideles viri nuda ejus tangere vel osculari membra cupiebant. Plenitudine enim bonae conscientiae redundabat, etiam antequam ad martyrii certamen accederet. Potius^y ergo in medium his quae y 1. Positis ex more parabantur arsuro, quum [ergo] eum ferro vincire cuperent consuetudinem legemque servantes; "Permittite me sic," inquit, "qui enim "mihi dedit velle, largietur et posse; atque

Epistolae scriptores, qui omnia quae passionem Polycarpi spectarent tanta cura recensuerunt, his verbis parum claris, obiter tantum indicare voluisse eum talibus affectum esse cruciatus.

ib. προσηλούν.] Ad firmitatem, non ad supplicium. Justus Lipsius, de Cruce, Lib. iii 10, interpretatur, *cruci suffigere*, intolerando errore. COTEL. Non videntur haec ita intelligenda, quasi Polycarpi manus clavis transfixuri essent, et palo adfixuri; non fuisset enim haec exigua pars supplicii. Liquet autem, ex sequentibus, factum hoc, ne corpus in rogo agitantem qui cremabantur, remque facile Polycarpo remissam, quod non fecissent carnifices, si pars fuisset poenae. Crediderim ergo catenas, quibus revinctae erant ad tergum manus, palo clavis adfixas fuisse, ne moverentur, aut simile quiddam factum. CLERICUS. Cod. Vindob. exhibet, προσηλούν ἐν τῷ ξύλῳ, εἶπεν ὁ ἄγιος, ἄφετέ κ. τ. λ. Euseb. προσηλούν αὐτόν.

10. ὁ γὰρ δούς μοι κ. τ. λ.] Similia his quoque habentur in

Actis Graecis MSS. Theodori. Μελλόντων δὲ καὶ προσηλούν, οὐκ ἠνέσχετο. Ἀφετέ με, λέγων, ὁ γὰρ δούς οὐδὲν ἀγενές πρὸς τὴν τοῦ πυρὸς ὑπομείναι θέαν, αὐτὸς δώσει πάντως καὶ τῆς τῶν ἡλῶν ἐκτὸς ἀσφαλείας, τὴν τοῦ πυρὸς ὑποστῆναι καῦσιν. Quod in Actis ejus Latinis, apud Vincentium, [Specul. Historial. xii 94] ita habetur expressum. 'Quaestio-
'narii cogitaverunt ut eum cla-
'vis configerent. Quibus ille
'dixit, *Sinite me. Qui enim*
'*mihi dedit tolerantiam in om-*
'*nibus, dabit etiam ut sine*
'*confectione clavorum ignis*
'*impetum cum laetitia possim*
'*sufferre.*' USSER. Codd. Vindob. et Paris. ὁ γὰρ δούς ὑπομείναι, pronomine omisso, uti apud Eusebium, 'Ὁ γὰρ διδούς ὑπομείναι.

11. τῆς ὑμετέρας] Cod. Paris. τῆς ὑμῶν ἐκ τῶν ἡλῶν. B. Polycarpi exemplum profert Foxius in libro, *Acts and Monuments of the Martyrs*, &c. inscripto. tom. iii p. 129 ed. 1684. 'So
'likewise Hooper, with the
'like spirit, when he should
'have been tied with three
'chains to the stake, requiring

“ ἐκ τῶν ἡλων ἀσφαλείας, ἀσάλευτον ἐπιμένειν τῇ
“ πυρᾷ.”

ΙΔ'. Οἱ δὲ οὐ καθήλωσαν μὲν, ἔδῃσαν δὲ αὐτόν.

Manibus
post ter-
gum ligatis,
orat.

‘Ο δὲ ὀπίσω τὰς χεῖρας ποιήσας καὶ προσδεθείς,
ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος ἐκ μεγάλου ποιμνίου εἰς προσ- 5
φορὰν, ὀλοκάρπωμα δεκτὸν τῷ Θεῷ ἡτοιμασμένον,
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπε· “Κύριε ὁ Θεὸς
“ ὁ παντοκράτωρ, ὁ τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ εὐλογητοῦ
“ παιδὸς σου Ἰησοῦ Χριστοῦ πατὴρ, δι’ οὗ τὴν περὶ
“ σοῦ ἐπίγνωσιν εἰλήφαμεν, ὁ Θεὸς ἀγγέλων καὶ 10
“ δυνάμεων, καὶ πάσης τῆς κτίσεως, καὶ παντὸς τοῦ
“ γένους τῶν δικαίων, οἱ ζῶσιν ἐνώπιόν σου· εὐλογῶ
“ σε, ὅτι ἡξίωσάς με τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας ταύτης,
“ τοῦ λαβεῖν με μέρος ἐν ἀριθμῷ τῶν μαρτύρων σου,
“ ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς ἀνάστασιν 15
“ ζωῆς αἰωνίου, ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἐν ἀφθαρσίᾳ
“ Πνεύματος Ἁγίου· ἐν οἷς προσδεχθείην ἐνώπιόν
“ σου σήμερον ἐν θυσίᾳ πίονι καὶ προσδεκτῇ, καθὼς
“ προητοιμάσας καὶ προεφανέρωσας καὶ ἐπλήρωσας,
“ ὁ ἀψευδὴς καὶ ἀληθινὸς Θεός. Διὰ τοῦτο καὶ 20
“ περὶ πάντων αἰνῶ σε, εὐλογῶ σε, δοξάζω σε,

‘them to have no such mis-
‘trust of him, was tied but
‘with one ; who, if he had not
‘been tied at all, yet, no doubt,
‘would have no less answered
‘to that great patience of Po-
‘lycarpus.’

1. ἀσάλευτον] Eusebius, ἀσκήλ-
τως. Vide supra p. 572 l. 4.

3. ἔδῃσαν] Euseb. προσέδη-
σαν.

4. ‘Ο δὲ] Cod. Vindob. ‘Ο δὲ
ἄγιος Πολύκαρπος.

5. ἐπίσημος] ἀναφερόμενος in
Eusebio, *assumptus* in Rufino,

additur : pro quo ἡτοιμασμένον
hic postea subjicitur. USSER.
Sic in Martyr. Ignat. § 2, ὥσ-
περ κριὸς ἐπίσημος, ἀγέλης καλῆς
ἡγούμενος.

6. ὀλοκάρπωμα] A Graecis
Intt. ἡ γὰρ non per ὀλοκαῖωμα
solum redditur, sed interdum
etiam per ὀλοκάρπωμα : ut Lev.
i 14, xvi 24. USSER. Cod.
Vindob. ὀλοκαῖωμα.

ib. τῷ Θεῷ—οὐρανόν,] Pro his
in Eusebio tantum habetur Θεῷ
παντοκράτορι. USSER.

7. “Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-

“ipsum tolerabilem faciet voluntati ignem ardentem.”

XIV. Itaque ferro illum nemo vinxit : sed post tergum ligatis manibus, ut devotus [ad] altaria, praesentis passionis limen ingressus est. Tunc sidera coelumque respiciens, dixit : “Deus angelorum, Deus archangelorum, resurrectio nostra solutioque peccati, rector elementorum omnium et totius habitaculi, omne justorum genus qui in conspectu tuo vivunt protegens : te benedico, tibi serviens, qui me dignum hac passione duxisti, ut percipiam partem coronamque martyrii, initium calicis, per Jesum Christum in unitate Spiritus Sancti ; ut, completo sacrificio istius diei, promissa tuae veritatis accipiam. Ob hanc rem te benedico in omnibus, et glorior, per aeternum Pontificem omnipotentem Jesum Christum ;

τωρ,] Desunt ista in Eusebio et Rufino. USSER.

8. ὁ τοῦ ἀγαπητοῦ] Cod. Par. ὁ τοῦ ἀγαπητοῦ σου καὶ εὐλογητοῦ κ. τ. λ. Cod. Vindob. ὁ τοῦ ἀγαπητοῦ παιδός σου Ἰησοῦ Χριστοῦ πατὴρ.

9. παιδός] Hoc nomen, non ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, adhibetur infra, p. 642 l. 2, p. 654 l. 9. Cf. S. Matt. xii 18, Act. iii 13, 26, iv 27, 30.

ib. δὲ οὐ] Omittuntur hae voces in Cod. Par.

10. ὁ Θεὸς ἀγγέλων] ὁ Θεὸς ὁ ἀγγέλων Cod. Barocc.

11. τῆς κτίσεως,] Cod. Vindob. καὶ πάσης κτίσεως δημιουργός.

13. τῆς ἡμέρας κ. τ. λ.] Cod. Vindob. τῆς ὥρας ταύτης καὶ ἡμέρας.

14. λαβεῖν με μέρος] Cod. Barocc. λαβεῖ. Cod. Vindob. τοῦ

λαβεῖν με μέρος καὶ κληρον ἐν κ. τ. λ. Pronomina με et σου non agnoscit Eusebius.

15. τοῦ Χριστοῦ σου,] σου om. Cod. Par. In animo habebat S. Pater S. Matt. xx 22, xxvi 39, S. Marc. x 38.

17. προσδεχθῆν] Cod. Vindob. προσδεχθῆμεν. Cod. Barocc. προσδεχθεί.

19. προεφανέρωσας] Patefecerat enim ei Deus fore, ut Christi causa combureretur, quod nunc impletum videbat. CLERICUS.

20. ὁ ἀψευδής κ. τ. λ.] Cod. Par. om. ὁ. Cod. Vindob. ὁ ἀψευδής Θεὸς καὶ ἀληθινός.

21. εὐλογῶ σε,] Cod. Par. καὶ εὐλογῶ σε. Conferatur Hymnus, Gloria in excelsis, quem hodie usurpat Ecclesia nostra Anglicana, ad finem Ordinis ad-

“ σὺν τῷ αἰωνίῳ καὶ ἐπουρανίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, ἀγα-
 “ πητῷ σου παιδί· μεθ’ οὗ σοι καὶ Πνεύματι Ἀγίῳ ἡ
 “ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας. Ἀμήν.”

Ignis, tam-
 quam navis
 velum. cor-
 pus Mar-
 tyris cir-
 cumdat.

ΙΕ'. Ἀναπέμφαντος δὲ αὐτοῦ τὸ Ἀμήν, καὶ πλη-
 ρώσαντος τὴν εὐχὴν, οἱ τοῦ πυρὸς ἄνθρωποι ἐξῆψαν 5
 τὸ πῦρ. Μεγάλῃ δὲ ἐκλαμψάσει φλογὸς, θαῦμα
 μέγα εἶδομεν οἷς ἰδεῖν ἐδόθη· οἱ καὶ ἐτηρήθημεν, εἰς
 τὸ ἀναγγεῖλαι τοῖς λοιποῖς τὰ γενόμενα. Τὸ γὰρ πῦρ
 καμάρας εἶδος ποιῆσαν, ὥσπερ ὁθόνη πλοίου ὑπὸ
 πνεύματος πληρουμένη, κύκλῳ περιετείχισε τὸ σῶμα 10
 τοῦ μάρτυρος. Καὶ ἦν μέσον οὐχ ὡς σὰρξ καιομένη,
 ἀλλ' ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, ἢ ὡς χρυσὸς καὶ ἄργυρος
 ἐν καμίνῳ πυρούμενος· καὶ γὰρ εὐωδίας τοσαύτης

ministrandae Coenae Domini, quem legas apud Const. Apost. vii 47, αἰνούμεν σε, ὑμνούμεν σε, εὐλογοῦμεν σε, δοξολογοῦμεν σε, κ. τ. λ.

1. σὺν τῷ αἰωνίῳ——ἡ δόξα] Praepositiones apud Eusebium immutatae leguntur: διὰ τοῦ αἰωνίου ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ σου παιδός· δι' οὗ σοι σὺν αὐτῷ Πνεύματι Ἀγίῳ, κ. τ. λ. Quod in Arianorum favorem factum suspicari quis posset: nisi et a nostro Interprete ita locus fuisset redditus; per aeternum Pontificem &c. et a Rufino, per aeternum Deum et Pontificem Jesum Christum, dilectum Filium tuum: per quem et cum quo, tibi cum Spiritu Sancto, gloria. USSER.

2. μεθ' οὗ] Vide infra § 21.

3. καὶ νῦν] καὶ non agnoscit Cod. Vindob.

ib. εἰς——αἰῶνας.] Cod. Par. εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4. τὸ Ἀμήν.] Cf. I Cor. xiv 16,

Euseb. H. E. vii 9. Vox Ἀμήν repetita fraudi fuit Cod. Vindob. scriptori, apud quem, his omis- sis, legimus, ... εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ πληρώσαντος αὐτοῦ κ. τ. λ. E verbo Ἀναπέμφ- αντος Valesius colligit, ipsam quidem precationem submissa voce a B. Patre pronunciatam fuisse; Amen vero edita voce prolatum. At jure objicit Cle- ricus, non potuisse preces ab iis qui aderant Christianis audiri et aliis referri, si submissa voce eas fudisset Polycarpus. Hoc potius significari vult Heinichenius, illud Amen ad Deum esse quodam modo missum, Deo oblatum; qua de re fere solemne est verbum. Vid. Suicer. in voc. Ἀναπέμπειν.

ib. πληρώσαντος τὴν εὐχὴν.] Cod. Vindob. πληρώσαντος αὐτοῦ τὴν εὐχὴν.

5. οἱ τοῦ πυρὸς ἄνθρωποι] Cod. Vindob. Οἱ τοῦ πυρὸς ἐργάται καὶ ἄνθρωποι.

“ per quem tibi, et cum ipso, et cum Spiritu Sancto,
 “ gloria nunc et in futurum in saecula saeculorum.
 “ Amen.”

XV. Completa itaque oratione, flammaque supposita, quum usque ad coelum tolleretur incendium, miraculi novitas repentina processit: illis videntibus quos videre jusserat coeleste mandatum, ut possint caeteris ostensa narrare. Curvus namque in littora arcus apparuit, in aliquantam latitudinem cornua utraque flectendo, velum navis imitatus: qui martyris corpus molli velabat amplexu, ne aliquid ex sanctis artubus flamma vastaret. Ipsum autem corpus, ut panis grata decoctio vel argenti et auri, qui conflato pulchro colore resplendens singulorum juvabat aspectum.

7. μέγα εἶδομεν] In Eusebio vox μέγα non habetur. USSER. Codd. ἴδομεν. Barocc. μέγαν ἴδομεν.

ib. ἐτηρήθημεν,] Apud Euseb. ἐτηρήθησαν.

8. Τὸ γὰρ πῦρ] Quod ignis fornicis praebens speciem steterit, id causis physicis tribui posse censet Dalrympleus. Rogus scilicet in medio erat aedificii forma ovali exstructi, sedilibus spissis undique surgentibus. Epistolam nostram totam irridet Miltonus, *Discourse on Prelatical Episcopacy*; ita tamen ut hunc locum non sine spiritu quodam poetico vertat; *The fire, when it came to proof, would not do his work; but, starting off like a full sail from the mast, did but reflect a golden light upon his unviolated limbs, exhaling such a sweet odour as if all the incense of Arabia had been burning.*

9. ὥσπερ δόκη] Eusebius in genitivo habet δόξης et πληρουμένης. Rufinus, *specie quasi veli navis vento sinuati*. USSER. Cod. Barocc. πλοῖος.

ib. ὑπὸ πνεύματος] ὑπὸ ἀνέμου Cod. Vindob.

10. κύκλῳ περιετείχισε] περιετείχισεν κύκλῳ Cod. Vindob.

11. Καὶ ἦν μέσον] Καὶ ἦν μέσον τοῦ πυρὸς Cod. Vindob. καὶ ἦν εἰς μέσον οὐχ. Euseb.

12. ἄρτος ὀπτώμενος, ἢ ὥς] Non habentur ista in Eusebio, vel Rufino. USSER.

13. καὶ γὰρ εὐωδίας] καὶ γὰρ καὶ εὐωδίας Cod. Vindob. Huic fragrantiae, quae in narratione Ecclesiae Smyrnenensis nihil miraculosi sibi arrogat, objicit Middletonus, *Free Inquiry into the Miraculous Powers*, p. 125, postquam hunc in modum verba Epistolae torserat; ‘*sweet a smell issued from him all the while.*’ Exstitisse

ἀντελαβόμεθα, ὡς λιβανωτοῦ πνέοντος, ἡ ἄλλου τινὸς
τῶν τιμίων ἀρωμάτων.

Gladio con-
foditur.

Ις'. Πέρας οὖν ἰδόντες οἱ ἄνομοι, οὐ δυνάμενον αὐ-
τοῦ τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ πυρὸς δαπανηθῆναι, ἐκέλευσαν
προσελθόντα αὐτῷ κομφέκτορα παραβῦσαι ξιφίδιον. 5
Καὶ τοῦτο ποιήσαντος, ἐξῆλθε περισσότερὰ καὶ πλήθος

quidem fragrantiam affirmant
Smyrnaei; e corpore autem
Polycarpi eam effluxisse non
dicunt. Neque mirum, uti
monuerunt tum Jortinus tum
Dalrymple, quum sarmenta e
balneis, officinis, ergasterisque
raptim comportata fuerant, si
ligna nonnulla interessent odo-
rata et aromatica. Conf. no-
tata ad εὐωδία δωδότες τὴν Χρι-
στοῦ in Epistola Viennensis
et Lugdunensium, ap. Routh.
Rel. Sacr. i 347.

1. ἀντελαβόμεθα.] Sic et Euse-
bii Savilianus. USSER.

3. Πέρας] *denique, tandem*;
adverbialiter positum, ut apud
Barnabae Epist. § 10, Πέρας γέ
τοι λέγει αὐτοῖς ἐν τῷ Δευτερο-
νομίῳ. Cf. §§ 5, 12, 15, 16. Ad-
das Demosthen. Orat. in Dio-
nysodorum, p. 1285 ed. Reisk.
Cod. Vindob. Πέρας γοῦν, ut
apud Eusebium.

ib. οὐ δυνάμενον αὐτοῦ κ. τ. λ.]
In Martyrologio quoque Ro-
mano, Jan. 29, ab igne minime
laesus fuisse Polycarpus dicitur.
Indeque Romae in Ecclesia S.
Stephani in Coelio, adscripta
illi cernitur Siracidae ista sen-
tentia, Ecclesiastic. li 6, *In
medio ignis non sum aestuatus*;
subjecto etiam, in eam senten-
tiam, hoc epigrammate:

Phoeniceum si quis medio miretur in igne
Exori, et exstructo se reparare rogo,
Obtestar, Polycarpe, avidas tibi parcere
flammae,

Non ausas sacra te violare foci.
Mille nitent taedae, rutilantque hic inde fa-
villae.
Atque in te Dominum, quem colis ipse, co-
lunt.
Praemia nunc majora tibi sed reddit Olymp-
us,
Ignea qui pedibus subjicit astra tuis.

USSER.

4. ἐκέλευσαν] Cod. Par. ἐκέ-
λευσε.

5. προσελθόντα αὐτῷ] προσελ-
θόντα αὐτὸ Cod. Barocc.

ib. κομφέκτορα] Latinum hoc
vocabulum retinuit quoque Eu-
sebius; et ex Rufino etiam Ado
et Notkerus in suis Martyrolo-
giis. In Glossis Basilicorum a
Labbaeo editis, Κομφάκτωρ, κατα-
σκευαστής exponitur. USSER.
ΚΟΜΦΑΚΤΟΡΕΣ, κομφέκτωρες.
Confectores, Qui bestias in Am-
phitheatro *conficiebant*; si quan-
do enim bestiae efferatae stra-
gem populo minarentur, ii im-
mittebantur qui eas *conficerent*,
ac occiderent: ἀναίρεται in Gloss.
Lat. Gr. CANGIUS, in Gloss.
Med. et Infim. Graecit. Cod.
Vindob. exhibet. κομφαίκτορα
παραβῦσαι.

ib. ξιφίδιον.] ξίφη· δὸν καὶ
Cod. Barocc. Euseb. τὸ ξίφος.

6. ποιήσαντος.] Cod. Par. ποι-
ήσαντες.

ib. ἐξῆλθε περισσότερὰ] De hac
columba ne verbum quidem le-
gitur apud Eusebium, sicut nec
apud Rufinum, nec denique Ni-
cephorum, qui post A. D. 1341
obiit, et prodigiis narrandis

Odor etiam thuris aut myrrhae, aut pretiosi alijus unguenti, tractum nidorem totius fugabat incendii.

XVI. Quum hoc itaque peccatoribus fuisset ostensum, ut intelligerent eum non posse comburi : praeceperunt congestorem ignis accingi, gladiunculum sancto corpori injicere, illis etiam sancto probato. Quumque hoc ita fuisset effectum, ecce subito fluente sanguinis copia, columba processit

adeo deditus erat, ut a Vossio Plinius Theologicus appellaretur. Nihil de columba exstat in Cod. Pratellensi (i. e. in bibliotheca Abbatiae apud *Preaux* in Normannia conservato) neque in Cod. Carmelitarum Excalceatorum Parisiensium, quos ambo contulit Ruinartus, quum versionem veterem Latinam hujus Epistolae ederet. In Codd. tamen Barocc. Par. et Vind. verba ista ἐξῆλθε περισσότερὰ καὶ πλῆθος αἵματος in eadem serie cum caeteris descripta exhibentur. Quod opinabatur Lemoynius, Lucianum, fabula ista de vulture e rogo Peregrini exeunte producta, Christianorum credulitati illudere voluisse, quasi hoc miraculum in martyrio S. Polycarpi contigisse pronae fide admisissent, et res illa, prout Acta haec narrant, familiari in suis congressibus sermone ab ipsis vulgaretur, id comprobat Denzingerus, p. 88 ; Smithus vero nulli fundamento inniti, et plane incertissimum esse contendit, veteribus, sive Graecis sive Latinis, omnino obmutescentibus, neque ulla traditione, ne levissima quidem, de hoc portento apud illos servata. Neque melioris frugis

est sententia quam Smithus ipse profert ; lectorem scilicet quempiam, insubide et praeter debitum morem pium, sui Codicis margini, ad augendum tum miraculum, tum sanctissimi Martyris apud posteros famam, vocem *περιστέρᾳ* apposuisse ; et hac *σημειώσει* alluisse ad ritus ab Augusto apud Romanos olim institutos, quorum solennis in Imperatorum *ἀποθεώσει* erat usus, in quibus maxime obtinuit, ut accensa pyra aquila dimitteretur, coelum versus avolatura. Middletonus suspicatur Christianos Smyrnenses, nescio quo pravo hunc ritum imitandi studio, per malum dolum fecisse ut emitteretur columba e rogo. Lemoynius, emendationum et annotationum juxta feracissimus, veram scripturam consecutus esse sibi visus est legendo ἐξῆλθε ἐν' ἀριστερᾷ ; quam quidem conjecturam, a Schmidio probatam, Dissert. de Fabulis in Hist. Eccl. Saec. ii p. 17, ita correxit Jortinus, ἐξῆλθεν ἐν' ἀριστερᾷ. Ruchatus scribendum censuit, ἐξῆλθεν περὶ στερεὰ πλῆθος αἵματος. Editor Bibliothecae Bremensis, Cl. iii p. 429, conjicit, περὶ στερέων, circa medias co-

Sanguinis
copia ignis
extingui-
tur.

αἵματος, ὥστε κατασβέσαι τὸ πῦρ, καὶ θαυμάσαι
πάντα τὸν ὄχλον, εἰ τοσαύτη τις διαφορὰ μεταξὺ τῶν
ἀπίστων καὶ τῶν ἐκλεκτῶν· ὧν εἷς καὶ οὗτος γέγονει
ὁ θαυμασιώτατος μάρτυς Πολύκαρπος, ἐν τοῖς καθ'
ἡμᾶς χρόνοις διδάσκαλος ἀποστολικὸς καὶ προφητικὸς 5
γενόμενος, ἐπίσκοπός τε τῆς ἐν Σμύρνῃ καθολικῆς
ἐκκλησίας. Πᾶν γὰρ ῥῆμα ὃ ἐξαφῆκεν ἐκ τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ, καὶ ἐτελειώθη καὶ τελειωθήσεται.

Martyris
corpus ne
rapiant
Christiani,
agunt in-
stantque
Judæi.

ΙΖ'. Ὁ δὲ ἀντίζηλος καὶ βάσκανος πονηρὸς, ὁ
ἀντικείμενος τῷ γενεῖ τῶν δικαίων, ἰδὼν τό τε μέγεθος 10
αὐτοῦ τῆς μαρτυρίας, καὶ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνεπίληπτον
πολιτείαν, ἐστεφανωμένον τε τῷ τῆς ἀφθαρσίας
στεφάνῳ, καὶ βραβεῖον ἀναντίρρητον ἀπενηνεγμένον,
ἐπετίθουσεν ὡς μηδὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν

stas; Vid. Jul. Poll. in voc. vel
περὶ στέρνικος, vel denique περὶ
στέρνου vel περὶ στέρνων. Nihil
nos morantur conjectura auda-
cissima Whistoni reponentis
περισσεῖα ὕδατος καὶ πλῆθος αἵμα-
τος, neque Allani correctio satis
inficeta, περισσεῖα καὶ πλῆθος αἵ-
ματος. Heumannus, in Exam.
Fabulae de Columba e Poly-
carpi rogo evolante, statuit mo-
nachos, qui in vitis Episcoporum
enarrandis persaepe commem-
orant supra caput ipsorum
ad Episcopatum electorum ap-
paruisse columbam, hoc prodigio
Acta nostra auxisse, eo quod
Spiritus Sanctus, sub columbae
specie, e Polycarpi corpore una
cum anima discesserit, hoc sig-
no testatus Polycarpum verum
fuisse episcopum. Pionium in
hunc locum columbae prodigio
infercisse suspicatur Dal-
rympleus. Mihi quidem longe
verisimilius videtur lectorem

quempiam in animo habuisse,
ad oram codicis notare locum
Epistolae ubi animam suam ef-
flavisse traditur Polycarpus :
ideoque, mori Ecclesiae veteris
obsecutum, vocem *περισσεῖα*
margini adscripsisse, qua scilicet
significaret animam B. Mar-
tyris illo temporis momento e
corpore liberatam, sub colum-
bae specie ad coelum evolasse.
Proxime huc faciunt Prudentii
versus, Hymn. in laudem Eula-
liae virginis, 160. sq.

Emicat inde columba repens,
Martyris os nive candidior
Vires relinquere et astra sequi.
Spiritus hic erat Eulaliae
Lacteolus, celer, innocuus.

Saepeissime Christiani vocaban-
tur columbae; saepeissime in
monumentis Christianorum ve-
tustis occurrit nomen columba-
rum, uti fuse docet Mamachius,
Orig. et Antiq. Christ. I ix 4,
tom. i p. 66. Columbarum
imagines Christianorum sepul-

de corpore; statim sopitum cruore cessit incendium. Tunc populus totus obstupuit; atque omnibus inter justos et injustos quanta esset probata discretio est; et quid esset praecipuum: etiamsi non est secutum vulgus, quod certum tamen constat, agnovit. Tali itaque Polycarpus, sanctae Smyrnsensium magister Ecclesiae, passionis munus implevit: semper quaecunque ei revelata fuisse constat, impleta sunt.

XVII. Diabolus tamen, qui justorum semper inimicus est, quum perspexisset et vim Martyris, et magnitudinem passionis impletam, inreprehensibilem omnem vitam et meritum majus in morte, hoc excogitavit, ut corpus ejus a nostris non possit

chris frequenter insculptae sunt. Cf. Aringhii Roma Subterranea, VI xliv 9.

1. κατασβέσαι] Sic translate ap. Cyprian. Ep. x, p. 21 ed. Fell. 'Fluebat sanguis, qui incendium persecutionis exstingueret, qui flammās et ignes gehennae glorioso cruore sopiret.'

2. εἰ τοσαύτη κ. τ. λ.] εἰ τὸ σαύτη τῆς διαφορᾶ Cod. Barocc. Reliqua hujus capitis ita leguntur in Cod. Vindob. τῆς τοσαύτης διαφορᾶς τῶν τε πιστῶν καὶ τῶν ἀπίστων καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ ἅγιος ἱεράρχης καὶ ἔνδοξος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πολύκαρπος, τῇ εἰκάδι τρίτῃ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. 'Ὁ δὲ ἀντίζηλος κ. τ. λ. uti in § 17.

3. γηγόνει] Cod. Barocc. γηγόνει. Cod. Par. ἐγγόνει. Libb. impr. Eusebium secuti, γέγονεν.

4. ὁ θαυμασιώτατος] Cod. Par. ὁ θαυμάσιος. Voces μάρτυς Πολύκαρπος desunt apud Eusebium.

6. ἐπίσκοπός τε] τε om. Euseb. Cod. Par. exhibet ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς.

8. καὶ ἐτελειώθη] Has voces om. Cod. Par. Apud Eusebium Strothius legit ἐτελέσθη.

9. 'Ὁ δὲ ἀντίζηλος] Cod. Par. 'Ὁ δὲ ἀντίδικος.

ib. ὁ ἀντικείμενος] Cf. Clem. Rom. i § 51. Cod. Vindob. exhibet, καὶ ποτηρὸς δαίμων ὁ πάντοτε ἀντικείμενος καὶ βδελυττόμενος τῷ γένει κ. τ. λ.

11. ἀνεπίληπτον] Cod. Barocc. ἀνεπίληπτων. Cod. Par. ἀνεπίληπτον αὐτοῦ πολιτείαν. Cod. Vindob. καθάραν καὶ ἀνεπίληπτον πολιτείαν.

12. τῷ τῆς ἀφθαρσίας] Cod. Barocc. ἐστεφανωμένον τὸν τῆς ἀφθαρσίας. Cod. Vindob. τὸν τῆς ἀφθαρσίας καὶ δικαιοσύνης στέφανον. Infra § 19, τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἀπολαβών.

13. βραβεῖον] Cf. Clem. Rom. i § 5, p. 26 l. 2. Ambros. Exhort. Virginitatis, cap. 14, 'Hic lucta, illic braviūm.'

ib. ἀναντίρρητον] Cod. Barocc. ἀναντίρητον.

14. ὡς μηδὲ τὸ λείψανον] Cod. Vindob. ὡς μηδὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ

Christus
adorandus
atque co-
lendus ;
Martyres
vero, ejus
discipuli et
imitatores,
honorandi

ληφθῆναι, καίπερ πολλῶν ἐπιθυμούντων τοῦτο ποιῆσαι, καὶ κοινωνῆσαι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ σαρκίῳ. Ὑπέβαλε γοῦν Νικήτην τὸν τοῦ Ἡρώδου πατέρα, ἀδελφὸν δὲ Ἀλκης, ἐντυχεῖν τῷ ἄρχοντι, ὥστε μὴ δοῦναι αὐτοῦ τὸ σῶμα ταφῇ. “μὴ,” φησὶν, “ἀφέντες τὸν 5
“ἐσταυρωμένον, τοῦτον ἄρξωνται σέβεσθαι.” Καὶ ταῦτα εἶπον, ὑποβαλλόντων καὶ ἐνισχύνοντων τῶν Ἰουδαίων, οἱ καὶ ἐτήρησαν, μελλόντων ἡμῶν ἐκ τοῦ πυρὸς λαμβάνειν. ἀγνοοῦντες ὅτι οὔτε τὸν Χριστὸν ποτε καταλιπεῖν δυνησόμεθα, τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ παν- 10
τὸς κόσμου τῶν σωζομένων σωτηρίας παθόντα, [ἄμωμον ὑπὲρ ἁμαρτωλῶν,] οὔτε ἕτερόν τινα σέβεσθαι. Τοῦτον μὲν γάρ, Υἱὸν ὄντα τοῦ Θεοῦ, προσ-

λείψανον κ. τ. λ. Cod. Par. ὡς καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ μὴ ὑφ' ἡμῶν ληφθῆναι. Apud Eusebium, ὡς μηδὲ τὸ σῶμάτιον αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν ληφθεῖν. Cf. Mart. Ignat. § 6, διὰ τῆς συλλογῆς τοῦ λειψάνου.

1. ἐπιθυμούντων] Cod. Vindob. ἐνθυμούντων.

2. κοινωνῆσαι] Ex genuinis vetustissimisque Actis Martyrum satis liquet, Christianos, praesertim ab ineunte secundo saeculo, in Martyrum sive membrorum discerpitis, sive ossibus, sive cineribus, aliisque reliquiis colligendis diligenti opera usos, ea in cryptis locisque tutis reposuisse. Inde illorum coemeteria frequentabant, memoriamque anniversaria κατὰ τὴν τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν ἡμέραν γενέθλιον solennitate celebrabant; quod hi Smyrnenses, se, recurrente die natali S. Polycarpi sui, facturos hic mox spondent. SMITH.

ib. τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ σαρκίῳ] Cod. Par. τῷ ἁγίῳ σαρκίῳ αὐτοῦ. Σαρκίον, corpusculum, Plutarch. in Bruto, § 8, tom. v 362 ed.

Reisk. M. Antoninus, de Rebus Suis, ii 2, “Ὅτι ποτὲ τοῦτό εἰμι, σαρκία ἐστὶ καὶ πνευμάτιον, καὶ τὸ ἡγεμονικόν. Cf. τὸ ὅτιον, S. Marc. xiv 47. Quamdiu in hoc corpusculo sum. Hieron. Praef. in Daniel. Quum corpusculum tuum signas. Tertull. ad Ux. ii 5.

3. γοῦν] Cod. Par. γάρ. Cod. Vindob. Ὅθεν ὑπέβαλεν ὡς δεινὸς καὶ μισάγιος ὁ ποιητὴς. Euseb. Ὑπέβαλον γυν τινές.

4. δὲ Ἀλκης,] Euseb. δὲ Δάλκης, vel, ut MS. Savilianus habet, δ' ἄλκης. In Rufino est *Dalcae*; in nostro Interprete *Alces*, multo rectius. *Alce* enim notum satis est mulieris inter Smyrnaeos nomen, vel ex illa Ignatii salutatione, in Epistola ad eosdem. [§ 13, et Ep. ad Polyc. § 8.] USSER. Cod. Medic. Euseb. Δάλβης scriptum habet. Nicephorus autem Δάρκης. Heinichenius, cum Strothio, Ἀλκης in textum recepit. Vide supra p. 474 l. 5.

ib. ἐντυχεῖν] Est *adire ad*

aufferi; quamvis multi essent qui sanctis ejus optarent communicare generibus ². Summisit namque Nicetem, patrem Herodis, fratrem vero Alces, interpellare Rectorem, ut reliquiae ejus negarentur omnibus Christianis; adserens quod, relictis omnibus, huic fundenda esset oratio singulorum: itaque summittentibus Judaeis, quum voluissent auferre eum de flamma. Ignorantes, quia nunquam Christum relinquere possumus Christiani, qui pro peccatis nostris pati tanta dignatus est, neque alteri cuiquam precem orationis impendere. Hunc namque Dei Filium adoramus et colimus:

² l. cineribus.

petendum. COTEL. Cod. Barocc. εὐτυχέιν.

ib. τῷ ἄρχοντι,] Euseb. τῷ ἡγεμόνι, i. e. *Proconsuli*. USSER.

5. αὐτοῦ τὸ σῶμα] αὐτοῖς τὸ σῶμα Cod. Par.

ib. ταφῇ] Hanc vocem om. Codd. Par. et Vindob. neque eam agnoscit Eusebius. Pro μή Cod. Vindob. μήποτε.

6. ἄρξονται σέβεσθαι.] Cod. Barocc. ἄρξονται. In suspicionem fere similem Paganis venerunt Martyrum reliquiae in Persecutione Diocletiana, ut tradit Eusebius, H. E. viii 6, τοὺς δὲ γε βασιλικούς μετὰ θάνατον παῖδας, γῇ μετὰ τῆς προσήκουσας κηδείας παραδοθέντας, αὐθις ἐξ ὑπαρχῆς ἀνορύξαντες ἐναπορρίψαι θαλάσση καὶ αὐτοὺς φῶντο δεῖν οἱ νενομισμένοι δεσπύσθαι, ὥς ἂν μὴ ἐν μνήμασιν ἀποκειμένους προσκυνοῖεν τινες, θεοὺς αὐτοὺς, ὥς γε φῶντο, λογιζόμενοι.

7. εἶπον,] Ita Libb. impr. cum Eusebio. Codd. εἰπών, quam lectionem praetulit Usseus. Legendum forsitan εἶπεν.

ib. τῶν Ἰουδαίων,] Articulum restituit e Cod. Par.

8. ἐτήρησαν,] Cod. Vindob. ἐτήρου.

ib. ἐκ τοῦ πυρός] Cod. Par. οἱ καὶ ἐτήρησαν ἐκ τοῦ πυρός αὐτὸν μελλόντων ἡμῶν λαμβάνειν. Cod. Vindob. μελλόντων ἡμῶν ἐκ τοῦ πυρός τοῦτο λαμβάνειν. quibus verbis proxime sequuntur Ἰδὼν ὁ κεντυρίων κ. τ. λ. quae ad init. § 18. Apud Eusebium, μελλόντων ἡμῶν ἐκ τοῦ πυρός αὐτὸν λαμβάνειν.

10. ποτε καταλείπειν] Ita cum Euseb. Cod. Barocc. nisi quod καταλείπειν exhibeat. Cod. Par. καταλείπειν πώποτε.

12. [ἄμωμον ὑπὲρ ἀμαρτωλῶν,] Parenthesis ista neque in Eusebio habetur, neque in Rufino, neque in Vetere nostro Interprete. USSER. Interpolata fuisse videtur a librario quopiam qui in animo habebat verba B. Petri, I iii 18, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων.

ib. σέβεσθαι.] Euseb. σέβειν. Cum Smyrnensis vero Ecclesiae doctrina hic tradita, convenit et illa Augustini, in Lib. de Vera Religione, cap. 55. [cap. 108, tom. i p. 786 ed. Ben.] 'Non sit nobis religio

et diligendi. κυνοῦμεν· τοὺς δὲ μάρτυρας, ὡς μαθητὰς καὶ μιμητὰς τοῦ Κυρίου, ἀγαπῶμεν ἀξίως, ἕνεκα εὐνοίας ἀνυπερβλήτου τῆς εἰς τὸν ἴδιον βασιλέα καὶ διδάσκαλον· ὃν γένοιτο καὶ ἡμᾶς συγκοινωνοὺς τε καὶ συμμαθητὰς γενέσθαι.

5

Corpus in medio ignis exustum.

Christiani oesa martyris colligunt, decenterque deponunt.

ΙΗ'. Ἰδὼν οὖν ὁ [ἐκατόνταρχος] κεντυρίων τὴν τῶν Ἰουδαίων γενομένην φιλονεικίαν, θεῖς αὐτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ἔκαυσεν. Οὕτω τε ἡμεῖς ὕστερον ἀνελόμενοι τὰ τιμώτερα λίθων πολυτελῶν καὶ δοκιμώτερα ὑπὲρ χρυσίον ὅστ' αὐτοῦ, ἀπεθέμεθα ὅπου καὶ ἀκόλουθον ἦν· ἔνθα ὡς δυνατόν ἡμῖν συναγομένοις ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ, παρέξει ὁ Κύριος ἐπιτελεῖν τὴν τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἡμέραν γενέθλιον,

‘cultus hominum mortuorum : quia, si pie vixerunt, non sic habentur ut tales quaerant honores ; sed illum a nobis coli volunt, quo illuminante laetantur meriti sui nos esse consortes. Honorandi ergo sunt propter imitationem, non adorandi propter religionem.’ USSER. Binghamius conferre jubet responsum Eulogii diaconi, qui una cum Fructuoso Episcopo suo mortem pro Christo subibat. Quum Praefectus interrogaret num et ipse Fructuosus post mortem vellet colere, clara voce respondebat : *Ego Fructuosum non colo sed Deum colo, quem et Fructuosus.* ap. Baron. A. D. 262 num. 62. Orig. Eccles. XXIII iv 9.

2. ἀγαπῶμεν ἀξίως.] Patet inde luculentissime illo tempore nondum divinum cultum martyribus tributum esse. Egregie Isidorus Pelusiota, Epist. i 189, Καλὸν μὲν τὸ τιμᾶν τοὺς μάρτυρας τῆς εὐσεβείας τοῖς ἀναθήμασι,

κρίττον δὲ τὸ θεραπεύειν αὐτοὺς οἷς ἐποίησαν κατορθώμασιν. Similiter Chrysostomus, apud Phot. Bibl. Cod. 274, Ἐγκωμιάζονται μάρτυρες, οὐχ ἵνα αὐτοὶ τὸν ἔπαινον λάβωσιν, ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς διὰ τῶν ἐπαινῶν διαναστῶμεν πρὸς τὴν μίμησιν. HEINICHEN.

4. συγκοινωνοὺς] Ita Cod. Par. cum Eusebio. Cod. Baroce. κοινωνοὺς τε κ. τ. λ.

6. κεντυρίων] Fasti Siculi periocham hanc ita exprimunt ; τοῦ κεντυρίωνος τὴν τῶν ἐπισυναχθέντων Ἰουδαίων καὶ Ἑθνηκῶν φιλονεικίαν θεασαμένοι, τεθεῖς ὑπ' αὐτῶν ἐν μέσῳ, ἐκάη ζῶν. USSER. Usserius, quem sequitur Smithus, vocem κεντυρίων rejicit, uti recentioris aevi vocabulum. Cod. Vindob. vocem ἐκατόνταρχος non agnoscit.

ib. τὴν τῶν Ἰουδαίων] Articulum ante τῶν Ἰουδαίων, quem e Cod. Vindob. restitui, non agnoscunt Codd. Barocc. et Par. Legitur autem tum apud Eusebium, tum apud Fastos Siculos.

ejus tamen Martyres, ut discipulos fideles et devotos milites, honorifice ac libenter amplexamur ; oramus etiam, ut nos socii ipsorum et condiscipuli esse mereamur.

XVIII. Contentione itaque nostra et Judaeorum, Centurio posuit corpus in medium. Nos collegimus, ut aurum gemmamque pretiosam, et sepulturae ossa mandavimus. Conventus itaque alacriter factus, ut praecipit Dominus, ad diem natalemque martyrii.

7. *θεῖς αὐτὸν*] Cod. Vindob. *θεῖς τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου μάρτυρος.*

8. *τοῦ πυρὸς*] Pro hoc apud Eusebium legitur, *ὡς ἔθος αὐτοῖς.* In Rufino et Fastis Siculis neutrum habetur. USSER.

ib. *ἔκανσεν.*] Cod. Vindob. *κάτεκανσεν αὐτό· τότε ἡμεῖς κ. τ. λ.*

9. *δοκιμώτερα*] Cod. Par. *δοκιμωτέρων.* Cod. Barocc. *δοκιμώτερα ὑπὲρ χρυσίων.* Cf. S. Luc. xvi 8, *φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός.*

10. *ἔπον καὶ ἀκολουθοῦν ἦν*] Non addunt nomen loci, ne si forte hae literae ad improborum manus pervenirent, reliquiae Sancti Viri refoderentur. CLERICUS. Clericum sequitur Dalrymplus ; neque tamen cur hoc statuendum sit satis video. Pagani enim Smyrnae degentes hanc Epistolam non lecturi erant ; Christianis autem ad quos scribebant locus erat ignotus. Cod. Barocc. praestat *ἀποθέμεθα ἔπον καὶ ἀκολουθεῖν ἦν* Cod. Vindob. *ἀπεθέμεθα εἰς ὃν ἠνέδωκεν ὁ Θεὸς τόπον· ἔπον καὶ ἀκολουθοῦν ἦν.* Polycrates, Episc. Ephesinus tempore Antoninorum : *ἔτι δὲ καὶ Πολύκαρπος ἐν Ζμύρῃ καὶ ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς*

[*κεκοίμηται.*] ap. Routh. Rel. Sacr. ii p. 14.

13. *τὴν τοῦ μαρτυρίου κ. τ. λ.*] Maximinus, vel quicumque auctor fuit Libri iii Commentariorum in Job, Origeni perperam adscriptorum : ‘ Nos non natalitatis diem celebramus, cum sit dolorum atque omnium tentationum introitus ; sed mortis diem celebramus, utpote omnium dolorum depositionem, atque omnium tentationum effugationem. Diem mortis celebramus, quia non moriuntur hi, qui mori videntur.’ Petrus Chrysologus, Sermone cxxix in S. Cyprianum martyrem : ‘ Natalem sanctorum cum auditis, charissimi, nolite putare illum dici, quo nascuntur in terram de carne ; sed de terra in coelum, de labore ad requiem, de tentationibus ad quietem, de cruciatibus ad delicias non fluxas sed fortes et stabiles et aeternas, de mundanis visibus ad coronam et gloriam. Tales natales digne Martyrum celebrantur.’ De quibus et ipse Cyprianus, Epist. 27, ad Presbyteros et Diaconos Ecclesiae

Ejus memoria reo-
latur.

Cum B. Polycarpo alii
martyrium passi. Ille
tamen prae-
cipue cele-
bratur, et a
Gentilibus.

εἰς τε τὴν τῶν ἡθληκῶτων μνήμην, καὶ τῶν μελλόντων
ἄσκησιν τε καὶ ἐτοιμασίαν.

ΙΘ'. Τοιαῦτα τὰ κατὰ τὸν μακαρίον Πολύκαρπον,
ὃς σὺν τοῖς ἀπὸ Φιλαδελφίας δωδέκατος ἐν Σμύρνῃ
μαρτυρήσας, μόνος ὑπὸ πάντων μνημονεύεται, ὥστε 5
καὶ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ἐν παντὶ τόπῳ λαλεῖσθαι· οὐ
μόνον διδάσκαλος γενόμενος ἐπίσημος, ἀλλὰ καὶ
μάρτυς ἑξοχος· οὐδὲ τὸ μαρτύριον πάντες ἐπιθυμοῦσιν
μιμῆσθαι, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον Χριστοῦ γενόμενον.
Διὰ τῆς ὑπομονῆς γὰρ καταγωνισάμενος τὸν ἄδικον 10
ἄρχοντα, καὶ οὕτως τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον
ἀπολαβὼν, σὺν τοῖς ἀποστόλοις καὶ πᾶσι δικαίοις
ἀγαλλιώμενος, δοξάζει τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ εὐ-
λογεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ κυβερνήτην τῶν σωμάτων 15
ἡμῶν, καὶ ποιμένα τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην καθολι-
κῆς ἐκκλησίας.

Carthaginensis : ' Dies eorum,
' quibus excedunt, adnotate, ut
' commemorationes eorum inter
' memorias Martyrum celebrare
' possimus.' USSER. Cultum
religiosum reliquiis in veteri
Ecclesia exhiberi haud permis-
sum fuisse, nisi post tempora
Augustini, docet Bingham. ubi
supra, p. 648 l. 12.

ib. ἡμέραν γενέθλιον.] Cod.
Vindob. γενέθλιον ἡμέραν. Cod.
Par. ἡμέραν γενέσθαι.

1. τῶν ἡθληκῶτων] Eusebius,
τῶν προηθληκῶτων. Rufinus, *Sed
et cum eo eorum memorias qui
prius passi fuerant celebramus;
ut sequentium animi ad prae-
cessorum viam (vel vitam) ex-
emplis insignibus suscitantur.*
USSER. Cod. Vindob. εἰς τε
τὴν αὐτοῦ μνήμην. Cod. Par. εἰς

τε τῶν προηθληκῶτων ἡμῶν καὶ τῶν
κ. τ. λ.

4. δωδέκατος] Eusebius habet
δώδεκα : consentientibus etiam
Rufino, Nicephoro, nostro Vet.
Int. et Latinorum omnibus
Martyrologiis ad Jan. 26. US-
SER. Ap. Eusebium, Stroth.
et Heinichen. exhibent δώδεκα
τοῖς ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσας.

5. ὑπὸ πάντων] Euseb. ὑπὸ
πάντων μᾶλλον μνημονεύεται.

6. τόπῳ λαλεῖσθαι.] Quae se-
quantur ommissa sunt ab Euse-
bio propterea quod ad institutum
ipsius parum facere vide-
bantur, et quia in alio opere
integram Epistolam retulerat,
in libro scilicet de Antiquis
Martyrum Passionibus. VALE-
SIUS.

ib. οὐ μόνον] Perperam e voce

XIX. Talia circa beatum Polycarpum acta sunt ; cum his qui ex Philadelphia fuerunt duodecim, martyrium Smyrna^a videtur implesse. Solus ta-<sup>a f. Smyr-
nac, vel, in
Smyrna.</sup> men inter caeteros culturae meruit principatum. Martyrium ergo excelsum sustinet, et Magister adhuc vocatur a populo. Hunc omnes optemus, secundum exemplum Domini nostri Jesu Christi, qui persecutionem vicit Rectoris injusti, et incorruptionis coronam fugata peccatorum nostrorum morte suscepit. Cum Apostolis et omnibus justis alacriter benedicamus Deum et Patrem omnipotentem, et Dominum nostrum Jesum Christum, salvatorem animae nostrae, gubernatorem corporum, et pastorem Catholicae totius Ecclesiae, et Spiritum Sanctum per quem cuncta cognoscimus.

S. Johan.
xiv 26, xvi
13.

μόνος proxime praeunte Cod. Barocc. *οὐ μόνος*. Cod. Vindob. *οὐ μόνον γάρ*, quam conjunctionem mox infra omittit. Male in Wakii et Chevall. Verss. connectuntur haec cum praecedentibus, tamquam apud Paganos quoque Polycarpus appellatus esset *martyr eximius*; quem ad modum ap. Int. quoque Vetterem.

8. *μάρτυς ἔξοχος*.] Cod. Vindob. *μάρτυς τίμιος καὶ ἐξοχώτατος*.

10. *Διὰ τῆς ὑπομονῆς γάρ*] γάρ om. Codd. Par. et Vindob.

12. *ἀποστόλοις*] Cod. Vindob. *ἀποστόλοις καὶ μάρτυσι*.

13. *ἀγαλλιώμενος*.] Cod. Barocc. *ἀγαλλιώμενος*.

14. *τὸν Κύριον*] Articulum om. Cod. Par.

ib. *Ἰησοῦν*—*ψυχῶν ἡμῶν*.] Haec in Cod. Par. leguntur, quae, ex Int. Vet. et *σωμάτων*

quae sequitur antithesi, addenda esse viderunt Usserius et Smithus. Cod. Vindob. exhibet *Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν κηδεμόνα καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν κ. τ. λ.*

16. *καθολικῆς ἐκκλησίας*.] Vide supra, p. 464 l. 7. Post haec subiungit Cod. Vindob. καὶ τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιὸν Πνεῦμα ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἅπαντες τὸν μὲν Χριστὸν προσκυνούμεν, ὡς Υἱὸν ἀληθινὸν ὄντα τοῦ Θεοῦ· τοὺς δὲ μάρτυρας, ὡς μμητὰς καὶ μαθητὰς τοῦ Κυρίου ἀγαπῶμεν ἀξίως ὡς γένοιτο καὶ ἡμᾶς πάντας σὺνκοινωνοὺς (*sic. συγκοι* alia manus alio atramento ad oram Codicis) αὐτῶν γενέσθαι, καὶ ἐπιτεχεῖν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Caetera, usque ad Epistolae finem, non agnoscit Cod. Vindob.

Epilogus
Epistolae.

Κ'. Ὑμεῖς μὲν οὖν ἡξιώσατε διὰ πλειόνων δηλω-
θῆναι ὑμῖν τὰ γενόμενα· ἡμεῖς δὲ κατὰ τὸ παρὸν ἐπὶ
κεφαλαίῳ μεμηνύκαμεν διὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Μάρ-
κου. Μαθόντες οὖν ταῦτα, καὶ τοῖς ἐπέκεινα ἀδελ-
φοῖς τὴν ἐπιστολὴν διαπέμψασθε, ἵνα καὶ ἐκεῖνοι 5
δοξάζωσιν τὸν Κύριον, τὸν ἐκλογὰς ποιοῦντα ἀπὸ τῶν
ιδίων δούλων. Τῷ δυναμένῳ πάντας ἡμᾶς εἰσαγα-
γεῖν ἐν τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ δωρεᾷ εἰς τὴν αἰώνιον
αὐτοῦ βασιλείαν, διὰ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τοῦ μονο-
γενοῦς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα, τιμὴ, κράτος, 10
μεγαλωσύνη, εἰς αἰῶνας. Ἀμήν. Προσαγορεύετε
πάντας τοὺς ἁγίους· ὑμᾶς οἱ σὺν ἡμῖν προσαγορεύ-
ουσι, καὶ Εὐάρεστος, ὁ γράψας, πανοικεῖ.

Evarestus
ejus scrip-
tor.

Martyrii
tempus di-
ligenter ad-
notatur.

ΚΑ'. Μαρτυρεῖ δὲ ὁ μακάριος Πολύκαρπος μηνὸς
Ξανθικοῦ δευτέρᾳ ἱσταμένου, πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν 15
Μαίων, σαββάτῳ μεγάλῳ, ὥρα ὀγδόῃ. Συνελήφθη δὲ

2. ἐπὶ κεφαλαίῳ] Formula usi-
tatio est ἐν κεφαλαίῳ vel ἐπὶ κε-
φαλαίων εἰπεῖν.

5. διαπέμψασθε,] διὰ πέμψα-
σθαι Cod. Barocc. διαπέμψατε
mallent Usser. et Smithus.

6. δοξάζωσιν] Cod. Par. δοξά-
σωσι.

ib. τὸν ἐκλογὰς ποιοῦντα] Qui
nonnullos e numero fidelium ad
Martyrium vocavit. HEFEL.

7. Τῷ δυναμένῳ] Leg. τὸν δυνά-
μενον. USSER. Pleniorē in-
terpunctionem posui, monente
Smitho constructionem similem
esse ejus qua utitur D. Paulus
ad Romanos, xvi 25—27. Cf.
Ep. D. Judae, 24.

9. διὰ τοῦ παιδὸς] Articulum
reposui e Cod. Paris. Conf. su-
pra § 14, p. 640 l. 9, et Act.
Apost. iii 13, 26, iv 27, 30.

14. μηνὸς Ξανθικοῦ δευτέρᾳ ἱστα-
μένου,] *Secundam mensis Apri-
lis* perperam interpretatus est
P. Halloixius, in fine Notatio-
num ad Vitam Polycarpi, cap.
12; indeque temere conclusit,
'haec ab ignaro quopiam ad
'calcem Epistolae Martyrii ad-
'jecta censeri debere;' quum
Juliani Syro-Macedonum men-
ses non fuerint hic accipiendi,
sed Smyrnaeorum, apud quos
Polycarpus passus est. Hi vero
a 25 die Martii Xanthicum
suum inchoarunt. USSER. E-
vagrius, H. E. iv 9, τῇ πρώτῃ
τοῦ Ξανθικοῦ ἡγουν Ἀπριλλίου μη-
νός. Euseb. de Mart. Palaest.
prooem. Ξανθικὸς μὴν, ὃς λέγεται
ἂν Ἀπριλλίος κατὰ Ῥωμαίους. Cf.
Joseph. Antiq. I iii 3, quae loca
indicavit Clintonus eruditissi-

XX. Vos frequenter petieratis, ut quae gesta fuerant, nunciarem de beato Polycarpo : quae omnia nunciavit^b per fratrem Martianum. Vos^b l. nunciari, vel, nunciavimus. jam quia scitis, omnibus per epistolas nunciate : ut ubique benedicatur Dominus bonorum electione servorum. Potens est enim et nos salvare per Dominum nostrum Jesum Christum Salvatorem : per quem ipse est, et cum ipso gloria, honor, potentia, magnitudo, in saecula saeculorum. Amen. Salutate omnes sanctos. Hi qui nobiscum sunt omnes salutant ; Evaristus, qui scripsit, cum omni domo sua.

XXI. Martyrium sancti Polycarpi mense Aprilio, vii Kalend. Maii, majore Sabbato, hora octava. Captus est ab Herode, Pontifice Philippo Trajano^c,^c l. Tralliano.

mus, Fast. Hellen. iii 357.

15. *Ἐρωθικοῦ*] Cod. Barocc. *ἐξαθηκοῦ*.

ib. *πρὸ ἐπτὰ—Μαίων*,] Has voces a manu recentiori interpolatas fuisse suspicatur Gresswellius, iv p. 611, qui statuit Polycarpum passum die Feb. 24 A. D. 164. *Μαρτίων* omnino legendum esse pro *Μαίων*, docet Idelerus, *Handbuch d. mathem. u. techn. Chronologie*, i 419.

ib. *πρὸ ἐπτὰ καλανδῶν Μαίων*,] Sic habet et Vet. Int. sed longe meliore Codice usus est Constantinopolitanus Chronographus, Sicularum Fastorum auctor ; qui *πρὸ ἐπτὰ καλανδῶν Ἀπριλλίων*, τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ, ὥρα η', Polycarpum igni traditum fuisse retulit. Verum enim Polycarpi natalem in 26 Martii esse statuendum, et Asiani anni ratio, et magni Sabbati character evincit : licet apud Latinos, Jan. 26, apud Graecos, Feb. 23 (die

eodem quo apud Latinos Polycarpi Presbyteri, socii S. Sebastiani) ejus celebretur memoria. Ex quibus etiam characteribus manifeste deprehenditur, anno vulgaris Aerae Christianae 169 et imperii M. Aurelii Antonini nono, passionem ejus contigisse. Nam quod apud Socratem v 32, et Hist. Tripartit. ix 38, [Cassiodor. p. 578 ed. Basil.] ad Gordiani, et in Graecorum Menaeo, Feb. 23, ad Decii tempora illa relata legitur, adeo ab omni veritatis specie alienum est, ut refutatione nulla indigeat. US-SER. Usserio adstipulatur Pagi-
gus ad annum 167, n. 3, 4. Anni 161 rem agit Stieren : *über das Todesjahr Justins*, in Illgenii *Zeitschrift für die histor. Theologie*, 1842, i 34. HE-FELIUS.

16. *ὥρα ὀγδόη*,] h. e. ante meridiem. Non enim de Romana, sed de Asiatica horas compu-

ὑπὸ Ἡρώδου, ἐπὶ ἀρχιερέως Φιλίππου Τραλλιανοῦ, ἀνθυπατεύοντος Στρατίου Κοδράτου, βασιλεύοντος δὲ εἰς τοὺς αἰῶνας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα, τιμὴ, μεγαλοσύνη, θρόνος αἰώνιος, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἀμήν.

5

Salutatio.

ΚΒ'. Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὐχόμεθα, ἀδελφοὶ, στοιχοῦντας τῷ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον λόγῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ· μεθ' οὗ δόξα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τῶν ἁγίων ἐκλεκτῶν· καθὼς ἐμαρτύρησεν ὁ μακάριος Πολύκαρπος, οὗ 10 γένοιτο ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ ἔχνη εὐρεθῆναι ἡμᾶς.

tandi ratione, hic est sermo, eadem scilicet qua nos hodie utimur. Videndi sunt Townson. *Works*, i 260; et Greswellius, *Dissertations*, iv 627, ii 216, iii 229.

ib. Συνελήφθη δὲ] Particulam δέ addidi e Cod. Par.

i. ὑπὸ Ἡρώδου,] εἰρηνάρχου, νιοῦ ὄντος Νικητοῦ, in *Fastis Siculis* additur, ex praecedente historia. USSER.

ib. ἐπὶ ἀρχιερέως] Qui prius Ἀσιάρχης, nunc Ἀρχιερέως appellatur. Nam Ἀσιαρχία, Βιθυνιαρχία et Καππαδοκαρχία, inter ἔθνους ἱερωσύνας recensentur a Modestino, vi 14 D, *de excusationib.* sicut *Phoeniciarchia* et *Syriarchia* inter species Sacerdotii in Constantini Magni Rescripto, Lib. i C, *de naturalib. liberis*. Quum enim sacra haberentur ista certamina, et festivi diebus in Deorum honorem exhiberi solita, qui eis praeerant in Sacerdotum ordinem prius cooptabantur. Quo spectat illa Alexandri Imp. Consti-

tutio, l. unic. C, *de pericul. successor. parent.* 'Si de proprio suo patrimonio muneris editionem tuo nomine pater tuus repromisit, ideoque etiam Sacerdotem te creari impe- travit; onus erogationis commune omnium haeredum ejus esse Praeses provinciae non ignorabit.' Ita ex Basilicis, Cujacius in l. 8 C, *de muner. patrimon.* ἡ ἱερωσύνη, τουτίστω τὸ ἐπιτελεῖν τὰ κυνηγέσια. USSER.

ib. Φιλίππου Τραλλιανοῦ,] Alii fuerunt singularium Asiae urbium Ἀρχιερεῖς, alii totius provinciae. Ita Pergami, exempli gratia, unoquoque anno duo electi sunt Ἀρχιερεῖς, qui spectaculis et agonibus publicis praessent: ut ex Galeno, de *Composit. Medicam.* per Genera, iii 2 intelligimus. [tom. xiii p. 719 ed. Charter.] Sed habebant praeterea Asiani κοινὰ τὰ βουλευτήρια, κοινούς τοὺς νεὸς καὶ τοὺς ἀγῶνας, ut, in Oratione de Concordia ad Asianas civitates, docet Aristides. [i p. 534 ed. Jebb.]

Proconsule Statii Quadrati. Gratias Domino nostro Jesu Christo : cui gloria, honor, magnitudo, thronus sempiternus, a generatione in generationem. Amen.

* * * * *

Communia vero templa et certamina requirebant etiam τὴν ἱερωσύνην τὴν κοινὴν τῆς Ἀσίας, quod sibi aliquando fuisse delatum, in 4 ἱερῶν λόγῳ, narrat idem Aristides. [i p. 345 ed. Jebb.] Atque hi Ἀρχιερεῖς illi erant, qui Ἀσιάρχαι vocabantur : quos ut plures fuisse, ex Act. xix 31, ita eorum aliquos ex Trallianorum numero semper deligi fuisse solitos, ex verbis Strabonis liquet, xiv, Καὶ αἱ τῶς ἐξ αὐτῶν εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὗς Ἀσιάρχας καλοῦσιν. [p. 929 ed. Falconer.] Ut mirum videri non debeat, Philippum Trallianum. Smyrnae, ἐν τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας, (cui, ob conventus frequentiam et celebritatem, totius Asiaticae provinciae Proconsul interfuit) κληγῆσια, promuneris sui ratione, exhibuisse. USSER.

2. Στρατίου Κοδράτου.] *Statii Quadrati* in Vet. Int. ἐπὶ ἀνθυπάρχοντος Τατίου Κοδράτου, in Fastis Siculis. Est autem Quadratus hic, quem suo tempore Asiae praefecturam suscepisse, in 4 ἱερῶν λόγῳ, memorat Aristides :

ἀφικόμενον Κοδράτου τοῦ ῥήτορος ἐπὶ τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχήν. [i 336 ed. Jebb.] idemque, ut videtur, qui ante biennium cum L. Aurelio Vero Aug. Romae ordinarium gesserat Consulatam. USSER. Cod. Barocc. Κοράτου.

ib. βασιλεύοντος δὲ κ. τ. λ.] Sic ad finem Actorum Passionis S. Cypriani, 'sub Valeriano et Gallieno Imperatoribus, regnante vero Domino nostro Jesu Christo : ' quam formulam, uti monet Fellus, p. 15, Amstel. 1700, serius in Ecclesiam introductam, satis norunt eruditi. Similem redundantiam in temporis notis adponendis videas ad calcem Evangelii Nicodemi, apud Jonesium, in libro inscripto, *A new and full Method of settling the Canon of the New Testament*. Part. iii cap. 29.

3. φ' ἡ δόξα—Ἀμήν.] Hanc doxologiam penitus om. Cod. Par.

8. μεθ' οὗ δόξα] Cod. Par. μεθ' οὗ πάντα δόξα ἐπὶ σωτηρίᾳ κ. τ. λ.

10. ὁ μακάριος] Cod. Par. ὁ ἅγιος Πολύκαρπος γένειτο. prouomine omisso.

Epistolae
transcrip-
tores.
Caius.
Socrates.
Pionius.

Ταῦτα μετεγράψατο μὲν Γάϊος, ἐκ τῶν Εἰρηναίου μαθητοῦ τοῦ Πολυκάρπου, ὃς καὶ συνεπολιτεύσατο τῷ Εἰρηναίῳ. Ἐγὼ δὲ Σωκράτης ἐν Κορίνθῳ ἐκ τῶν Γαίου ἀντιγράφων ἔγραψα. Ἡ χάρις μετὰ πάντων.

Ἐγὼ δὲ πάλιν Πιόνιος ἐκ τοῦ προγεγραμμένου 5 ἔγραψα, ἀναζητήσας αὐτὰ, κατὰ ἀποκάλυψιν φανερωσαντός μοι τοῦ μακαρίου Πολυκάρπου· καθὼς δηλώσω ἐν τῷ καθεξῆς· συναγαγὼν αὐτὰ ἤδη σχεδὸν ἐκ τοῦ χρόνου κεκηκότα· ἵνα καμὲ συναγάγῃ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, 10 εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν αὐτοῦ· ᾧ ἡ δόξα, σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

1. μετεγράψατο] Vitam Polycarpi 'primum Graece conscripsisse Caium, S. Irenaei 'Lugdunensis Episcopi discipulum,' non recte hinc collegit P. Halloixius. Nam aliud nihil hinc deduci potest, quam ex Irenaei exemplaribus Caium, ut ex Gaii exemplaribus Socratem Corinthium, praesentem

hanc Smyrnensis Ecclesiae Epistolam transcripsisse. USSER.

2. τοῦ Πολυκάρπου.] τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου Cod. Paris.

ib. συνεπολιτεύσατο τῷ Εἰρηναίῳ.] Si cum Irenaeo conversatus est hic Gaius, vel idem fuit, vel eodem saltem tempore vixit cum Gaio Presbytero, qui Romae sub Victore et Zephy-

Exemplaria haec ex Irenaei, discipuli Polycarpi, doctrina scripsit Gajus, qui conversatus est una cum Irenaeo: ego autem haec Socrates ex Gaji exemplaribus scripsi.

Ego Pionius memorata exemplaria investigavi et scripsi, ex revelatione quae mihi patefacta est de beato Polycarpo; sicut enunciaui in conventu reliquis ex tempore quo laboravit, cum electis, et ut me colligat Dominus Jesus Christus in regno coelorum, cum Patre et Filio et Spiritu Sancto, in saecula saeculorum. Amen.

rino Episcopo claruit: qui et contra Proclum Montanistam conscripsit, et Labyrinthum, et Commentarium *περὶ τῆς τοῦ Πατρὸς αἰτίας* vel *οὐσίας*, qui a quibusdam Fl. Josepho, a nonnullis Justino Martyri, a quibusdam ipsi Irenaeo perperam est adscriptus. Cujus, in Ecclesiastica sua Historia, Eusebius saepius, in Ecclesiasticorum Scriptorum Catalogo Hieronymus, [§ 59] et in Bibliotheca sua, cod. xlviii, meminit Photius. USSER. Caii Pres-

byteri Fragmenta congegit Routhius, Reliq. Sacr. ii p. 127-134 ed. sec.

4. *μετὰ πάντων.*] *ἡμῶν* subjungit Cod. Par.

7. *τοῦ μακαρίου*] Haec verba in contextum admisi; exstant enim in Codd. Par. et Barocc.

9. *καὶ με*] Ita Cod. Par. et Barocc. Lib. impr. *καὶ με*.

ib. *ὁ Κύριος*] *ὁ Κύριος ἡμῶν* Cod. Par.

11. *εἰς τὴν...αὐτοῦ*] Has voces praetermiserat Usserius. Cod. Par. exhibet *ἐπουράνιον*.

INDEX

S. SCRIPTURARUM

TOTO OPERE CITATARUM.

E GENESI.

i 26, 27.	Clem. I 33.
i 28.	I 33.
ii 23.	I 6.
ii 24.	Polyc. Fragm. i.
iv 3—8.	Clem. I 4.
xii 1—3.	I 10.
xiii 14—16.	I 10.
xv 5, 6.	I 10.
xviii 27.	I 17.
xxii 17.	I 32.

EX EXODO.

ii 14.	Clem. I 4.
iii 11.	I 17.
xxxii 9, 10, 32.	I 53.

E NUMERIS.

xii 7.	I 43.
--------	-------

E DEUTERONOMIO.

iv 34.	Clem. I 29.
vii 6.	I 29.
ix 12, seq.	I 53.
xiv 2.	I 29.
xxxii 8, 9.	I 29.
xxxii 15.	I 3.

E JOSHUA.

ii.	Clem. I 12.
-----	-------------

E LIB. I. SAMUEL.

xiii 14.	Clem. I 18.
----------	-------------

EX ESTHER.

vii, viii.	Clem. I 55.
------------	-------------

EX JOB.

i 1.	Clem. I 17.
iv 16—18, 19—21.	I 39.
v 1—5.	I 39.
v 17—26.	I 56.
xi 2, 3.	I 30.
xiv 4, 5. (LXX.)	I 17.
xv 15.	I 39.
xix 26.	I 26.
xxxviii 10, 11.	I 20.

E PSALMIS.

ii 7.	Clem. I 36.
ii 11.	Polyc. ad Phil. 2.
iii 5.	Clem. I 26.
iv 4.	Polyc. ad Phil. 12.
xii 3—6.	Clem. I 15.
xviii 26.	I 46.
xix 1—3.	I 27.
xxii 6—8.	I 16.
xxiv 1.	I 54.
xxx 18.	I 15.
xxxii 1, 2.	I 50.
xxxii 10.	I 22.
xxxiii 9.	Ign. ad Eph. 15.
xxxiv 11—17.	Clem. I 22.
xxxvii 35—37.	I 14.
l 14, 15.	I 52.
l 16—23.	I 35.
l 17.	I 52.
li 1—17.	I 18.
li 17.	I 52.
lxii 4.	I 15.
lxix 30, 31.	I 52.
lxxviii 36, 37.	I 15.
lxxxix 20.	I 18.
ciii 10, 11.	I 8.
civ 4.	I 36.
civ 9.	I 20.

cx 1.....	I 36.
cxviii 18.	I 56.
cxviii 19, 20.	I 48.
cxix 7—11.	I 28.
cxli 5.	I 56.

E PROVERBII.

i 23—31.	Clem. I 57.
ii 21. (LXX.)	I 14.
iii 12.	I 56.
iii 34.	{ Clem. I 30. Ign. ad Eph. 5.
x 24.	Mart. Ign. 6.
xviii 17. (LXX.)..	Ign. ad Magn. 12.
xx 27.	Clem. I 21.
xxix 23.	I 30.

EX ESAIA.

i 16—20.	Clem. I 8.
vi 3.	I 34.
xxvi 20.	I 50.
xxix 13.	I 15. et II 3.
xl 10.	I 34.
lii 5.	Ign. ad Trall. 8.
liii.	Clem. I 16.
liv 1.	II 2.
lx 17.	I 42.
lxii 11.	I 34.
lxiv 4.	I 34. et II 11.
lxvi 2.	I 13.
lxvi 24.	II 7.

EX HIEREMIA.

iii 19—22.	Clem. I 8.
v 22.	I 20.
ix 23.	I 13.

EX EZECHIELE.

xiv 14—20.	Clem. II 6.
xviii 30.	I 8.
xxxiii 11.	I 8.
xxxvi 23.	Ign. ad Trall. 8.
xxxvii 12, 13.	Clem. I 50.
xlvi 8, 14, 18.	I 29.

E DANIELE.

vii 10.	Clem. I 34.
--------------	-------------

EX HABACUC.

ii 3.	Clem. I 23.
------------	-------------

E MALACHIA.

iii 1.	Clem. I 23.
-------------	-------------

E TOBIT.

iv 11 et xii 9. ..	Polyc. ad Phil. 10.
--------------------	---------------------

E JUDITH.

viii sq.	Clem. I 55.
---------------	-------------

E SAPIENTIA SALOMONIS.

ii 24.	Clem. I 3.
xi 22.	I 27.
xii 12.	I 27.

E S. MATTHAEO.

iii 15.	Ign. ad Smyrn. 1.
v 3, 10.	Polyc. ad Phil. 2.
v 44.	12.
vi 13.	7.
vi 24.	Clem. II 6.
vii 1, 2.	Polyc. ad Phil. 2.
vii 21.	Clem. II 4.
vii 23.	II 4.
ix 13.	II 2.
x 16. Ign. ad Polyc. 2. et Clem. II 5.	
x 28.	Clem. II 5.
x 32.	II 3.
xii 33.	Ign. ad Eph. 14.
xii 50.	Clem. II 9.
xiii 2.	I 24.
xv 8.	II 3.
xvi 26.	{ Clem. II 6. Ign. ad Rom. 6.
xviii 6.	Clem. I 46.
xix 5.	Polyc. Fragm. i.
xix 12.	Ign. ad Smyrn. 6.
xx 23.	Polyc. Fragm. ii.
xxiv 32.	Clem. I 23.
xxv 21.	II 8.
xxvi 24.	I 46.
xxvi 41.	Polyc. ad Phil. 7.
xxvi 55.	Mart. Polyc. 7.
xxvii 43.	Clem. I 16.

E S. MARCO.

xiv 38.	Polyc. ad Phil. 7.
--------------	--------------------

E S. LUCA.

v 32.	Clem. II 2.
vi 36—38.	I 13.
vi 37.	Polyc. ad Phil. 2.
viii 5.	Clem. I 24.
x 3.	II 5.
xii 4, 5.	II 5.
xiii 27.	II 4.
xiv 12.	Polyc. Fragm. iv.
xvi 10.	Clem. II 8.
xvi 13.	II 6.
xvii 2.	I 46.
xxiv 39.	Ign. ad Smyrn. 3.

E S. JOHANNE.

vi 50, 51, 54, 58. ..	Ign. ad Eph. 20.
xvii 4.	Polyc. Fragm. v.

EX ACTIBUS APOSTOLORUM.

- i 24. .... Polyc. ad Phil. 1.
 x 42. .... 2.
 xiii 22. .... Clem. I 18.
 xxi 14. .... Mart. Polyc. 7.

EX EPISTOLA AD ROMANOS.

- iv 3. .... Clem. I 10.
 vi 8. .... Ign. ad Magn. 5.
 xii 20. .... Mart. Polyc. 7.
 xii 17. .... Polyc. ad Phil. 6.
 xiv 10, 12. .... 6.

EX EPISTOLA AD CORINTHIOS I.

- i 18, 20, 23, 24. .. Ign. ad Eph. 18.
 i 31. .... Clem. I 13.
 ii 9. .... Clem. I 34, II 11. et
 Mart. Polyc. 2.
 ii 14. .... Ign. ad Eph. 8.
 iv 4. .... Ign. ad Rom. 5.
 vi 2. .... Polyc. ad Phil. 11.
 vi 9, 10. .... ib. 5. Cf. Ign. ad Eph. 16.
 xv 31. .... Polyc. Fragn. ii.

EX EPISTOLA AD CORINTHIOS II.

- iv 18. .... Ign. ad Rom. 3.
 v 10. .... Polyc. ad Phil. 6.
 vi 16. .... Mart. Ign. 2.
 viii 21. .... Polyc. ad Phil. 6.
 x 17. .... Clem. I 13.

EX EPISTOLA AD GALATAS.

- i 1. .... Polyc. ad Phil. 12.
 iv 27. .... Clem. II 2.
 vi 7. .... Polyc. ad Phil. 5.
 vi 10. .... Ign. ad Smyrn. 9.

EX EPISTOLA AD EPHESIOS.

- i 4. .... Ign. ad Eph. Inscr.
 ii 8. .... Polyc. ad Phil. 1.
 iii 11, 19. .... Ign. ad Eph. Inscr.
 iv 26. .... Polyc. ad Phil. 12.
 v 25. .... Ign. ad Polyc. 5.
 vi 14. .... Polyc. ad Phil. 2.

EX EPISTOLA AD PHILIPPENSES.

- iv 13. .... Ign. ad Smyrn. 4.

EX EPISTOLA AD TIMOTHEUM I.

- i 1. .... Ign. ad Trall. 2.
 i 5. .... Ign. ad Eph. 14.
 ii 2. .... Polyc. ad Phil. 12.
 vi 10, 7. .... 4.

EX EPISTOLA AD TIMOTHEUM II.

- ii 12. .... Polyc. ad Phil. 5.

EX EPISTOLA AD HEBRAEOS.

- i 3, 4, 5. .... Clem. I 36.
 i 7. .... I 36.
 i 13. .... I 36.
 iii 5. .... I 43.
 x 37. .... I 23.
 xi 5. .... I 9.
 xi 37. .... I 17.
 xii 6. .... I 56.

EX EPISTOLA S. JACOBI.

- i 8. .... Clem. I 23.
 iv 6. Clem. I 30. et Ign. ad Eph. 5.

EX EPISTOLA S. PETRI I.

- i 8. .... Polyc. ad Phil. 1.
 i 13, 21. .... 2.
 ii 11. .... 5.
 ii 12. .... 10.
 ii 24, 22. .... 8.
 iii 9. .... 2.
 iv 8. .... Clem. I 49.
 v 5. .... Clem. I 30. Ign. ad Eph. 5.
 Polyc. ad Phil. 10.

EX EPISTOLA S. PETRI II.

- ii 5. .... Clem. I 7.
 iii 4. .... I 23.

EX EPISTOLA S. JOHANNIS I.

- iv 3. .... Polyc. ad Phil. 7.
 iv 9. .... 8.

EX APOCALYPSI.

- i 9. .... Ign. ad Rom. 10.
 xxii 12. .... Clem. I 34.

INDEX

PERSONARUM ET LOCORUM.

- AARON*, Clem. I 4, 43.
Abiron, Clem. I 4.
Abraham, Clem. I 10, 17, 31.
     Fragm. ii. Ign. Rom. 7. Philad. 9.
Adam, Clem. I. 6, 50. Polyc. Fragn. i. *quater*.
Adriaticum Mare, Mart. Ign. 5.
Aegyptus, Clem. I 4, 25, 51 *bis*.
Agathopus, Ign. Philad. 11. Smyrn. 10.
Alce, Ign. Smyrn. 13. Polyc. 8. Mart. Polyc. 17.
Ananias, Clem. I 45.
Antiocheni, Mart. Ign. 1, 2.
Antiochia, Ign. Philad. 10. Smyrn. 11. Polyc. 7. Mart. Ign. 2, 3, 6.
Apollonius, Ign. Magn. 2.
*Apollo*s, Clem. I 47.
Arabia, Clem. I 25 *bis*.
Armenia, Mart. Ign. 2.
Asia, Ign. Eph. Inscr. Trall. Inscr. Philad. Inscr. Smyrn. Inscr. Mart. Ign. 3.
Attalus, Ign. Polyc. 8.
Azarias, Clem. I 45.
Bassus, Ign. Magn. 2.
Bito, *Valerius*, Clem. I 59.
Burrhus, Ign. Eph. 2 *bis*. Philad. 11. Smyrn. 12.
Cephas, Clem. I 47.
Cilicia, Ign. Philad. 11.
Claudius Ephebus, Clem. I 59.
Clemens, Clem. Fragn. vii, x.
Corinthii, Clem. I 47.
Corinthus, Clem. I Inscr. Mart. Polyc. 22.
Crescens, Polyc. Phil. 14.
Crocus, Ign. Eph. 2. Rom. 10.
Dacae, Mart. Ign. 2.
Damas, Ign. Magn. 2.
Danaides, Clem. I 6.
Daniel, Clem. I 45.
Daphnus, Ign. Smyrn. 13.
Dathan, Clem. I 4.
David, Clem. I 4, 18, 52. Ign. Eph. 18, 20. Trall. 9. Rom. 7. Smyrn. 1.
Dirce, Clem. I 6.
Domitianus, Mart. Ign. 1.
Elias, Clem. I 17.
Elisaeus, Clem. I 17.
Enoch, Clem. I 9.
Ephebus, *Claudius*, Clem. I 59.
Ephesii, Ign. Eph. 8, 11. Magn. 15. Trall. 13. Rom. 10. Philad. 11. Smyrn. 12.
Ephesus, Ign. Eph. Inscr. Polyc. Fragn. iii.
Epidamnus, Mart. Ign. 5.
Epitropus, Ign. Polyc. 8.
Esaias, Clem. II 3.
Esau, Clem. I 4.
Esther, Clem. I 55.
Evarestus, Mart. Polyc. 20.
Euplus, Ign. Eph. 2.

- Eutecnus*, Ign. Smyrn. 13.
Ezechiel, Clem. I 17. II 6.
Fortunatus, Clem. I 59.
Fronto, Ign. Eph. 2.
Gaius, Mart. Polyc. 22 bis.
Germanicus, Mart. Polyc. 3.
Heliopolis, Clem. I 25.
Herodes (Tetrarcha), Ign. Smyrn. I.
Herodes, Mart. Polyc. 6, 8, 17, 21.
Hierosolyma, Clem. I 41.
Jacob, Clem. I 4, 31. Ign. Philad. 9.
Jacobus, Polyc. Fragn. ii.
Jericho, Clem. I 12.
Ignatius, Inscr. Epp. omnium. Polyc. Phil. 9, 13 ter. Mart. Ign. 1, 2 passim. 6, 7.
Job, Clem. I 17, 26.
Johannes (Apostolus), Mart. Ign. 1, 3. Polyc. Fragn. ii. bis. iii.
Johannes (Baptistes), Ign. Smyrn. I.
Jonas, Clem. I 7.
Joseph, Clem. I 4.
Josua, Clem. I 12.
Irenaeus, Mart. Polyc. 22 bis.
Isaac, Clem. I 31. Ign. Philad. 9.
Israel, Clem. I 4, 17, 31, 43 bis, 55.
Juda, Clem. I 32.
Judas, Mart. Polyc. 6.
Judith, Clem. I 55.
Laban, Clem. I 31.
Lot, Clem. I 10, 11.
Lucas, Polyc. Fragn. iii.
Macedonia, Mart. Ign. 5.
Maeander, Ign. Magn. Inscr.
Magnesia, Ign. Magn. Inscr.
Mammon, Clem. II 6.
Marcus, Mart. Polyc. 20. Fragn. iii.
Maria, Ign. Eph. 7, 18, 19. Trall. 9.
Matthaeus, Polyc. Fragn. i, iii.
Miriam, Clem. I 4.
Misael, Clem. I 45.
Moses, Clem. I 4 bis. 17, 43 bis. 51 bis. 53. Ign. Smyrn. 5. Polyc. Fragn. i. ter.
Neapolis, Ign. Polyc. 8. Mart. Ign. 5.
Nicetas, Mart. Polyc. 8, 17.
Ninevitas, Clem. I 7.
Noë, Clem. I 7, 9.
Nun, Clem. I 12.
Olophernes, Clem. I 55.
Onesimus, Ign. Eph. 1, 2, 6.
Parthi, Mart. Ign. 2.
Paulus, Clem. I 5, 47. Ign. Eph. 12. Rom. 4. Polyc. Phil. 3, 9, 11 bis. Fragn. ii. Mart. Ign. 2, 5.
Petrus, Clem. I 5. II 5. Fragn. x. Ign. Rom. 4. Smyrn. 3.
Pharao, Clem. I 4, 51.
Philadelphia, Ign. Philad. Inscr. Mart. Polyc. 19.
Philippi, Polyc. Phil. Inscr. Mart. Ign. 5.
Philippus, Mart. Polyc. 12 bis, 21.
Philo, Ign. Philad. 11. Smyrn. 10, 13.
Philomelium, Mart. Polyc. Inscr.
Phrygia, Mart. Polyc. 4.
Phryx, Mart. Polyc. 4.
Pionius, Mart. Polyc. 22.
Polybius, Ign. Trall. 1.
Polycarpus, Ign. Eph. 21. Magn. 15. Polyc. Inscr. 7, 8. Polyc. Phil. Inscr. Mart. Ign. 3 bis. Mart. Polyc. 1, 2, 5, 9 series. 10, 11, 12 bis, 16, 12, 21, 22 bis.
Pontius Pilatus, Ign. Magn. 11. Trall. 9. Smyrn. I. Mart. Ign. 2.
Portus, Mart. Ign. 6.

- Putoli*, Mart. Ign. 5.
Quadratus, Statius, Mart. Polyc. 21.
Quintus, Mart. Polyc. 4.
Rahab, Clem. I 12 bis.
Rheus, vid. *Agathopus*.
Roma, Clem. I. Inscr. Ign. Eph. 1, 21. Rom. 5, 10, Mart. Ign. 2 bis. 5 bis.
Romani, Ign. Rom. Inscr. Mart. Ign. 1, 4, 5 bis, 7.
Rufus, Polyc. Phil. 9.
Satanas, Ign. Eph. 13. Polyc. Phil. 7.
Saul, Clem. I 4.
Scythae, Mart. Ign. 2.
Seleucia, Mart. Ign. 3.
Senecius, Mart. Ign. 7.
Smyrna, Ign. Eph. 21. Magn. 15. Trall. 1, 12. Rom. 10. Smyrn. Inscr. Mart. Ign. 5. Mart. Polyc. Inscr. 12, 16, 19.
Smyrnaei, Ign. Magn. 15. Trall. 13. Philad. 11. Polyc. Inscr. Mart. Ign. 3 bis.
Socrates, Mart. Polyc. 22.
Sodoma, Clem. I 11.
Sotion, Ign. Magn. 2.
Statius Quadratus, Mart. Polyc. 21.
Syra, Mart. Ign. 7.
Syria, Ign. Eph. 1, 21. Magn. 14 bis. Trall. 13. Rom. 2, 5, 9, 10. Philad. 10, 11. Smyrn. 11 bis. Polyc. 7 bis. 8. Polyc. Phil. 13.
Tavia, Ign. Smyrn. 13.
Trajanus, Mart. Ign. 1, 2 *passim*.
Tralles, Ign. Trall. Inscr.
Trallianus, Mart. Polyc. 21.
Troas, Ign. Philad. 11. Smyrn. 12. Polyc. 8. Mart. Ign. 5.
Tyrrhenicum Mare, Mart. Ign. 5.
Valens, Polyc. Phil. 11.
Valerius Bito, Clem. I 59.
Xanthicus, (mensis) Mart. Polyc. 21.
Zacharias, Polyc. Fragm. iii.
Zosimus, Polyc. Phil. 9.

INDEX

VERBORUM ET FORMULARUM.

ἈΒΑΝΑΥΣΩΣ. λειτουργήσαντας ... ἡσύχως καὶ ἀβαναύσως. Clem. I 44.

Ἀβυσσος. Ἀβύσσων τε ἀνεξιχνίαστα. Clem. I 20.

Ἀγαθοποιεῖν. Ἐὰν γὰρ σπουδάσωμεν ἀγαθοποιεῖν. Clem. II 10.

Ἀγαθοποιία. πόντος εἰς ἀγαθοποιάν. Clem. I 2. ἀμεταμέλητοι ἦτε ἐπὶ πάσῃ ἀγαθοποιᾷ. ib. ἀργήσωμεν ἀπὸ τῆς ἀγαθοποιίας; 33. πρόθυμοις ἡμᾶς εἶναι εἰς ἀγαθοποιάν. 34.

Ἀγαθός. ἐν ἀγαθῇ προθυμίᾳ. Clem. I 2. ἔτοιμοι εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. ib. τοὺς ἀγαθοὺς ἀποστόλους. 5. προστιθεῖς καὶ γνώμην ἀγαθὴν. 8. ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν διορθωσάμεθα. 21. ἐν πεποιθήσει πίστεως ἀγαθῆς. 26. ἡ μαρτυρία τῆς ἀγαθῆς πράξεως. 30. πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελεῖν. 33. ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς πάντες ἐκοσμήθησαν. ib. Ὁ ἀγαθὸς ἐργάτης. 34. μὴ ἀργοὺς ... εἶναι ἐπὶ πᾶν ἔργον ἀγαθόν. ib. μὴ ἐν λόγοις, ἀλλ' ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς. 38. ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει ὑπάρχων. 41. καὶ γὰρ ἀγαθὸς ὃν παιδεύει ὁ Θεός. 56. Ἄλλ' ἐγκρατεῖς εἶναι, ἐλεήμονας, ἀγαθοὺς. II 4. ἐκεῖνα δὲ ἀγαπήσαι, τὰ ἀγαθά. 6. ἀπολήψεται τὰ ἀγαθά. 11. καθάπερ κυβερνήτης ἀγαθός. Mart. Ign. 1. τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν. 7. τὰ τηρούμενα τοῖς ὑπομείνασιν ἀγαθά. Mart. Polyc. 2. ἀγαθῆς ἕνεκεν πολιτείας. 13.

Ἀγαλλιῶσθαι. ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάν-

των ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀγαλλιᾶται. Clem. I 33. οἷς καὶ ἀγαλλιῶμαι ὅτι ἡξιώθην. Ign. Eph. 9. ἀγαλλιῶμενος προειλόμην ... προσλαλῆσαι ὑμῖν. Magn. 1. ἐκκλησίᾳ ... ἀγαλλιωμένη ἐν τῷ πάθει τοῦ Κυρίου. Philad. Inscr. σὺν τοῖς ἀποστόλοις...ἀγαλλιώμενος. Mart. Polyc. 19.

Ἀγαλλίασις. συναγομένοις ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ. Mart. Polyc. 18.

Ἀγανακτεῖν. παιδεῖαν ἐφ' ἣ οὐδεὶς ὀφείλει ἀγανακτεῖν. Clem. I 56.

Ἀγαπᾶν. ἀγαπῶντες τὸν ἐπίεικῃ ... Πατέρα ἡμῶν. Clem. I 29. ἐν τῷ ἀγαπᾶν ἑαυτούς. II 4. ἐκεῖνα δὲ ἀγαπήσαι, τὰ ἀγαθά. 6. Ἀγαπῶμεν οὖν ἀλλήλους. 9. ὃν εὐχομαι κατὰ Ἰησοῦν Χριστὸν ὑμᾶς ἀγαπᾶν. Ign. Eph. 1. κατ' ἄλλον βίον οὐδὲν ἀγαπάτε. 9. ἡ τὴν ἐνεστῶσαν χάριν ἀγαπήσωμεν. 11. ἐξ ὧν δικαίως ἀγαπῶμεν αὐτόν. 15. ἀγαπῶν Πολύκαρπον ὥς καὶ ὑμᾶς. 21. τὸ πᾶν πλήθος ἐθεώρησα ἐν πίστει καὶ ἡγάπησα. Magn. 6. ἀλλήλους διαπαντός ἀγαπάτε. ib. ἐκκλησίᾳ ἡγαπημένη. Trall. Inscr. et Rom. Inscr. ὃν λογίζομαι καὶ τοὺς ἀδελφούς ἐντρέπεσθαι ἀγαπῶντας. Trall. 3. Ἀγαπῶ μὲν γὰρ τὸ παθεῖν. 4. οἱ κατ' ἄνδρα ἀλλήλους ἀγαπάτε. 13. λίαν ἐκκέχυμαι ἀγαπῶν ὑμᾶς. Philad. 5. τοὺς προφήτας δὲ ἀγαπῶμεν. ib. τὴν ἑνωσιν ἀγαπάτε. 7. ἐκκλησίᾳ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἡγαπημένου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Smyrn. Inscr. Συνέφερον δὲ αὐτοῖς ἀγα-

πάν, ἵνα καὶ ἀναστῶσιν. 7. ἀπόντα με καὶ παρόντα ἠγαπήσατε. 9. καὶ τὰ δεσμά μου ἡ ἀγάπησας. Polyc. 2. αγαπᾶν τὸν Κύριον. 5. αγαπᾶν τὰς συμβίους ὡς ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν. ib. καὶ αγαπῶμεν ἡ ἀγάπησεν. Polyc. Phil. 2. ἀγάπωσας πάντας ἐξ ἰσου. 4. οὐ γὰρ τὸν νῦν ἠγάπησαν αἰῶνα. 9. φθασή πρὸς δὲ ἠγάπησεν Κύριον. Mart. Ign. 5. τοὺς δὲ μάρτυρας...ἀγαπῶμεν ἀξίως. Mart. Polyc. 17.

Ἀγάπη. τὴν ἀγάπην αὐτῶν... ἴσην παρεχέτωσαν. Clem. I 21. τί ἀγάπη ἀγνή παρὰ τῷ Θεῷ δύναται. ib. ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἀγάπην; 33. Ὁ ἔχων ἀγάπην ἐν Χριστῷ. 49. Τὸν δεσμὸν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. ib. τὸ ὕψος, εἰς ὃ ἀνάγει ἡ ἀγάπη. ib. Ἀγάπη, 49 *ραββιτι*. Ἐν ἀγάπῃ προσελάβετο ἡμᾶς. ib. πῶς μέγα καὶ θαυμαστὸν ἐστὶν ἡ ἀγάπη. 50. ἵνα ἐν ἀγάπῃ ζῶμεν. ib. οἱ ἐν ἀγάπῃ τελειωθέντες. ib. ἐποιοῦμεν ἐν ὁμοιοῖα ἀγάπης. ib. εἰς τὸ ἀφεθῆναι ἡμῖν δι' ἀγάπης τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ib. Οἱ γὰρ μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πολιτευόμενοι. 51. Ὁ μεγάλῃς ἀγάπης. 53. τίς πεπληροφορημένος ἀγάπης; 54. ἐξῆλθεν δι' ἀγάπην τῆς πατριδος. 55. Ἐκδεχόμεθα...τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ. II. 12. ἡ εἰς Θεὸν ἀνθρώπου ἀγάπη. Fragm. i. κατὰ πίστιν καὶ ἀγάπην. Ign. Eph. 1. τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀδελγῷ. ib. ἐξεμπλάριον τῆς ἀφ' ἡμῶν ἀγάπης. 2. πάντας ὑμᾶς κατὰ ἀγάπην εἶδον. ib. ἡ ἀγάπη οὐκ ἔφ' με σιωπᾶν περὶ ὑμῶν. 3. συμφώνῳ ἀγάπῃ. 4. ἡ δὲ ἀγάπη ὁδὸς ἡ ἀναφέρουσα εἰς Θεόν. 9. εἰς τελείως εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχητε τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην. 14. τέλος δὲ ἀγάπῃ. ib. οὐδὲ ἀγάπην κεκτημένος μισεί. ib. ἐν τῇ αὐτοῦ πίστει καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἀγάπῃ. 20. ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον τῆς κατὰ Θεὸν ἀγάπης. Magn. 1. πιστεύς τε καὶ ἀγάπης. ib. οἱ δὲ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ χαρακτῆρα Θεοῦ. 5.

μία ἐλπίς, ἐν ἀγάπῃ. 7. πιστεῖ καὶ ἀγάπῃ. 13. τῆς ἡνωμένης ὑμῶν ἐν Θεῷ προσευχῆς καὶ ἀγάπης. 14. Τὸ γὰρ ἐξεμπλάριον τῆς ἀγάπης ὑμῶν. Trall. 3. οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ἡ ἀγάπη Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6. ἐν ἀγάπῃ, ὃ ἐστὶν αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ. 8. ἐν ἀγάπῃ ἀκοῦσαί μου. 13. τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης. ib. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη Σμυρναίων. 13. κατὰ ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Rom. Inscr. προκαθήμενῃ τῆς ἀγάπης. ib. φοβοῦμαι γὰρ τὴν ὑμῶν ἀγάπην. 1. ἐν ἀγάπῃ χορὸς γεγόμενοι. 2. ὃ ἐστὶν ἀγάπη ἀφθαρτος. 7. Χριστὸς ἐπισκοπήσει καὶ ἡ ὑμῶν ἀγάπη. 9. ἡ ἀγάπη τῶν ἐκκλησιῶν. ib. ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ Πατρός. Philad. 1. ἐξασθενήσητε ἐν τῇ ἀγάπῃ. 6. εἰς ἐν ἀγάπῃ πιστεύετε. 9. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν. II. et Smyrn. 12. εἰς δὲ ἐλπίσουσιν... πιστεῖ, ἀγάπῃ. Philad. 11. πεπληρωμένη ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. Smyrn. Inscr. ἡδρασμένους ἐν ἀγάπῃ. 1. τὸ γὰρ ὅλον ἐστὶ πῖστις καὶ ἀγάπη. 6. Περὶ ἀγάπης οὐ μέλει αὐτοῖς. ib. οὔτε βαπτίζω οὔτε ἀγάπην ποιεῖν. 8. ἐδρασθαι πίστει καὶ ἀγάπῃ. 13. πάντων ἀνέχου ἐν ἀγάπῃ. Polyc. 1. ἡ ἀγάπη ὡς δόρυ. 6. ὑμῶν τὴν δοκον ἀγάπην. 7. τὰ μμήματα τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης. Polyc. Phil. 1. προσαγούσης τῆς ἀγάπης. 3. ὁ γὰρ ἔχω ἀγάπην. ib. ἐν τῇ δοθείσῃ αὐταῖς... ἀγάπῃ. 4. τῆς ὄντως εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐφαψάμενος. Ign. Mart. 1. τελεία τῇ πρὸς σε ἀγάπῃ. 2. τὴν πρὸς Χριστὸν ἀγάπην. 4. τὴν ἐν ἐκείνῃ τῷ τόπῳ τῶν ἀδελφῶν ἀγάπην. 5. τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην. 6. ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀλλήλους ἀγάπης. ib. ἀγάπη ἀπὸ Θεοῦ... πληθυνθεῖς. Mart. Polyc. Inscr. ἀγάπης γὰρ ἀληθοῦς καὶ βεβαίας ἐστίν. 1.

Ἀγαπητός. ἀγαπητοί. Clem. I 1, 7, 12, 21, 24 *bis*, 35 *bis*, 36, 43, 47, 50 *bis*, 53, 56 *bis*. Ign.

Smyrn. 4. ἀγαπητοί μου. Ign. Magn. 11. ἄνδρες ἀγαπητοί. Clem. I 16. Πάντας οὖν τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτοῦ. 8. προφυλάσσω ὑμᾶς ὅσας μου ἀγαπητοὺς. Ign. Trall. 8. Οἱ γὰρ ἀγαπητοὶ προφῆται. Philad. 9. ὅς ἀγαπητὸν λίαν ἔχετε. Polyc. 7. Ἄτταλον τὸν ἀγαπητὸν μου. 8. ὁ τοῦ ἀγαπητοῦ... παῖδός σου Ἰησοῦ Χριστοῦ πατὴρ. Mart. Polyc. 14. Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγαπητῆς σου παιδί. ib. Ἀγγελικός. τὰς τοποθεσίας τὰς ἀγγελικάς. Ign. Trall. 5. Ἀγγέλως. τὸ πᾶν πλήθος τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. Clem. I 34. τοσούτῳ μίξων ἐστὶν ἀγγέλων. 36. ἡ δόξα τῶν ἀγγέλων. Ign. Smyrn. 6. οἵπερ... ἦδῃ ἀγγελοὶ ἦσαν. Mart. Polyc. 2. ὁ Θεὸς ἀγγέλων καὶ δυνάμεων. 14. Ἀγείν. τὸ εἰς θάνατον ἔργον (ἥλος. Clem. I 9. συμβούλιον ἀγαγεῖν θεωρησιότατον. Ign. Polyc. 7. ἐκουσίως ἤγετο πρὸς Τραϊανόν. Mart. Ign. 2. ἀγεσθαὶ παρὰ τὴν μεγάλην Ῥώμην. ib. ἐπὶ θάνατον ὁ τοιοῦτος ἤγετο. 6. ἔργον εἰς τὴν πόλιν. Mart. Polyc. 8. ἀγόμενος εἰς τὸ στάδιον. ib. Ἀγέλη. ἀγέλης καλῆς ἡγούμενος. Mart. Ign. 2. Ἀγέννητος. Εἰς λατρός ἐστιν, ... γεννητὸς καὶ ἀγέννητος. Ign. Eph. 7. Ἀγῆρας. εἰς δεύτερον καὶ ἀγῆρα αἰῶνα. Clem. Fragm. i. Ἀγιάζειν. ἡγιασμένοις ἐν θελήματι Θεοῦ. Clem. I Inscr. κατὰ πάντα ἤτε ἡγιασμένοι. Ign. Eph. 2. Παῖδον συμμύσται τοῦ ἡγιασμένου. 12. Ἀγιασμός. ποιήσωμεν τὰ τοῦ ἡγιασμοῦ πάντα. Clem. I 30. ἐγκράτεια ἐν ἡγιασμῷ. 35. Ἀγιοπρεπής. ὑπεκούς τοῖς ἀγιοπρεπέσι λόγους. Clem. I 13. ἐνελιμμένους τοῖς ἀγιοπρεπέσι δεσμοῖς. Polyc. Phil. 1. Ἄγιος. πλήρης Πνεύματος Ἁγίου ἔκχυσις. Clem. I 2. εἰς τὸν ἄγιον τόπον ἐπορεύθη. 5. τῆς ἁγίας κλή-

σεως ἡμῶν. 7. φησὶν γὰρ ὁ ἄγιος λόγος. 13. τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον περὶ αὐτοῦ ἐλάλησεν. 16. διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου οὕτως προσκαλεῖται ἡμᾶς. 22. Ἁγίου οὖν μερὶς ὑπάρχοντες. 30. ἡ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἁγίους μετ' οἰκτιρῶν μυστία. 56. Οὕτως γὰρ φησιν ὁ ἄγιος λόγος. ib. πάση ψυχῇ ἐπι κεκλημένη τὸ... ἄγιον ὄνομα αὐτοῦ. 58. τὸ Ἅγιον Πνεῦμά ἐστιν ἡ δόσις αὐτοῦ. Fragm. viii. Ἔστιν οὖν τοῦτο ἄγιον καὶ εὐθές. ib. παρὰ τοῦ ἁγίου καὶ πρωτοκορυφαίου Πέτρου. x. τοὺς ἁγίους πρεσβυτέρους. Ign. Magn. 3. ἐκκλησίᾳ ἁγίᾳ. Trall. Inscr. ὁ πιστευμένος τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Philad. 9. εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς αὐτοῦ. Smyrn. 1. ἄγιός τις πρὸ ἡμῶν. Fragm. i. Ἀνὴρ δέ τις ἄγιος εἶπέ τι. ii. ὁ ἄγιος μάρτυς. Mart. Ign. 2. τὸν ἄγιον Πολύκαρπον. 3 δις. ἐδεξιοῦντο γὰρ τὸν ἄγιον. ib. ὑποδειχθέντων τῇ ἁγίᾳ Ποιτῶν. 5. τὰ κατὰ τὸν ἄγιον μάρτυρα. 6. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰγνατίου. ib. τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων. ib. τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καταλειφθέντα. ib. μακαρίσαντες τὸν ἄγιον. 7. τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας. Mart. Polyc. Inscr. κοινωνῆσαι τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ σαρκί. 17. Προσαγορεύετε πάντας τοὺς ἁγίους. 20. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τῶν ἁγίων ἐκλεκτῶν. 22. οὖν Πατρὶ καὶ Ἀγίᾳ Πνεύματι. ib. Ἀγιοφόρος. Ἔστι οὖν... Χριστοφόροι, ἀγιοφόροι. Ign. Eph. 9. ἐκκλησίᾳ .. ἀγιοφόρῳ. Smyrn. Inscr. Ἀγκιστρον. τὰ ἀγκιστρα τῆς κενοδοξίας. Ign. Magn. 11. Ἀγνεία. τὸ ἀξιογάπητον τῆς ἀγνείας ἥθος. Clem. I 21. δῶν πάση ψυχῇ ... ἀγνείαν καὶ σωφροσύνην. 58. ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ καὶ σωφροσύνῃ μένητε. Ign. Eph. 10. Εἴ τις δύναται ἐν ἀγνείᾳ μένειν. Polyc. 5. ἐν τῇ δοθείσῃ αἰταῖς... ἀγνείᾳ. Polyc. Phil. 4. προνοούντες ἀγνείας. 5. Ἀγνίσεσθαι. Περίψημα ὑμῶν καὶ ἀγ-

- νίζωμαι. Ign. Eph. 8. Ἀγρίζετε ὑμῶν τὸ ἔμὸν πνεῦμα. Trall. 13.
- Ἀγροεῖν. Ἀγροοῦσιν γὰρ ἡλικίην ἔχει βάσανον ἢ ἐνθάδε ἀπώλανσις. Clem. II 10. Ἐπείρασεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ, οὐκ ἀγροῶν τίς ἦν. Fragm. ii. ἀγροοῦντες τὸ χάρισμα. Ign. Eph. 17. ὅπερ ὁ ἀγροῶν ἡδέως λαμβάνει. Trall. 6. Ὅν τινας ἀγροοῦντες ἀρνοῦνται. Smyrn. 5. προσποιεῖ δὲ ἀγροεῖν με. Mart. Polyc. 10. ἀγροεῖς γὰρ τὸ τῆς μελλούσης κρίσεως . . . πῦρ. 11. ἀγροοῦντες ὅτε οὔτε τὸν Χριστὸν ποτε καταλείπειν δυσησόμεθα. 17.
- Ἀγροῖα. ἀγροῖα καθηρέϊτο. Ign. Eph. 19.
- Ἀγρός. ἀγρῇ συνειδῆσει πάντα ἐπιτελεῖν. Clem. I 1. τί ἀγάπη ἀγρῇ παρὰ τῷ Θεῷ δύναται. 21. ἀγρός καὶ ἀμύαντους χείρας αἰροῦντες. 29. ἴαγρους† συμπελοκάς. 30. ὁ ἀγρός ἐν τῇ σαρκί . . . 38. τῆς φιλαδελφίας ἡμῶν ἀγρῇν ἀγωγήν. 48. ἦτω ἀγρός ἐν ἔργοις. ib. ἐὰν μὴ τηρήσωμεν τὸ βάπτισμα ἡγρόν. II 6. τὴν σάρκα ἀγρῇν τηρήσας. 8. Τηρήσατε τὴν σάρκα ἀγρῇν. ib. ἐν ἀμώμῳ καὶ ἀγρῇ συνειδῆσει. Polyc. Phil. 5.
- Ἀγρόμων. τὰ δοθέντα παραμένειν τοῖς ἀγρόμοσι. Clem. Fragm. v.
- Ἀγρίδιον. ὑπεξῆλθεν εἰς ἀγρίδιον. Mart. Polyc. 5. μετέβη εἰς ἕτερον ἀγρίδιον. 6.
- Ἀγριος. πρὸς τὸ ἀγριον αὐτῶν ὑμεῖς ἡμεροί. Ign. Eph. 10. θηρίων ἀγρίους παραδοθείς. Mart. Ign. 5.
- Ἀγωγή. ἀνάξις τῆς ἐν Χριστῷ ἀγωγῆς. Clem. I 47. τῆς φιλαδελφίας ἡμῶν ἀγρῇν ἀγωγήν. 48.
- Ἀγών. Ἀγὼν ἦν ὑμῖν ἡμέρας τε καὶ νυκτός. Clem. I 2. ὁ αὐτὸς ἡμῖν ἀγὼν ἐπικείται. 7. εἰς τοὺς φθαρτοὺς ἀγῶνας καταπλέουσιν πολλοί. II 7. θῶμεν . . . ἀγῶνα τὸν ἀφθαρτον. ib. ὁ τὸν φθαρτὸν ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος. ib. τὸν τῆς ἀφθαρσίας ἀγῶνα. ib.
- Ἀγωνίζεσθαι. ἀγωνισώμεθα εὐρεθῆναι ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν υπομενόντων αὐ-
- τὸν. Clem. I 35. Ὡστε οὖν, . . . ἀγωνισώμεθα. II 7. εἰ μὴ οἱ πολλὰ κοπιάσαντες, καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι. ib. Ἡμεῖς οὖν ἀγωνισώμεθα, ἵνα πάντες στεφανωθῶμεν. ib. καὶ ἀγωνισώμεθα ἵνα καὶ στεφανωθῶμεν. ib. ὁ τὸν φθαρτὸν ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος. ib.
- Ἄδειν. Ἰησοῦς Χριστὸς ἄδεται. Ign. Eph. 4. ἄδῃτε ἐν φωνῇ μὲ δια Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Πατρὶ. ib. ἄδω τὰς ἐκκλησίας. Magn. 1. ἄσῃτε τῷ Πατρὶ. Rom. 2.
- Ἀδελφή. ταῖς ἀδελφαῖς μου προσλάλει. Ign. Polyc. 5.
- Ἀδελφοκτονία. φθόνος ἀδελφοκτοίας κατεργάσατο. Clem. I 4.
- Ἀδελφός. ἀδελφοί. Clem. I 1, 4, 13, 14, 33, 38, 41 *ιστ*, 45 *δισ*, 46, 52. II 1, 4, 5 *δισ*, 8. Ign. Rom. 6. Polyc. Phil. 3. Mart. Polyc. 1, 4, 22. ἀδελφοί μου, Clem. II 7, 10, 11. Ign. Eph. 16. Philad. 3, 5. ἄνδρες ἀδελφοί. Clem. I 14, 37, 43. ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 4. ἐξεχώρησεν τῆς γῆς αὐτοῦ δι' ἀδελφόν. 31. ἀδελφοὶ αὐτῶν εὐρηθῶμεν τῇ ἐπιεικείᾳ. Ign. Eph. 10. ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν. Philad. 11 et Smyrn. 12. ἅμα Ἐφεσίοις τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν. Smyrn. 12. τοὺς οἴκους τῶν ἀδελφῶν μου. 13. τοῖς ἀδελφοῖς μου παράγγελλε ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Polyc. 5. τοὺς ἐν Ῥώμῃ τῶν ἀδελφῶν ἄκουσας. Mart. Ign. 5. τὴν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῶν ἀδελφῶν ἀγάπην. ib. συναντῶμεν τοῖς ἀδελφοῖς. 6. μετὰ γυναικείας πάντων τῶν ἀδελφῶν. ib. ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀλλήλους ἀγάπης. ib. ἵνα μηδενὶ τῶν ἀδελφῶν ἐπαχθῆς. ib. ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς. Mart. Polyc. 1. ἀδελφὸν δὲ Ἀλκης. 17. διὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Μάρκου. 20. τοῖς ἐπέκωα ἀδελφοῖς. ib.
- Ἀδελφότης. Ἀγὼν . . . ὑπὲρ πάσης ἡς ἀδελφότητος. Clem. I 2. ἡ τῆς ἀδελφότητος στοργή. Mart. Ign. 4.

- Ἄδεως. πρὸς τὸ προσεύξασθαι ἀδεως.
Mart. Polyc. 7.
- Ἄδης. Ζῆλος... ζώντας κατήγαγεν εἰς ᾧδου. Clem. I 4. κατέβησαν γὰρ εἰς ᾧδου ζῶντες. 51.
- Ἀδιάκριτος. τὸ ἀδιάκριτον ὕμῶν ζῆν.
Ign. Eph. 3. ἀδιάκριτον πνεῦμα.
Magn. 15. δianoian... ἀδιάκριτον ἐν ὑπομονῇ. Trall. 1.
- Ἀδιακρίτως. πεπληρωμένοις χάριτος Θεοῦ ἀδιακρίτως. Ign. Rom. Inscr. ἀγαλλιωμένη — ἀδιακρίτως. Philad. Inscr.
- Ἀδιαλείπτως. προσευχαῖς σχολάζε ἀδιαλείπτως. Ign. Polyc. 1.
- Ἀδιαλείπτως. ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. Ign. Eph. 10. ἐντυγχάνουσας ἀδιαλείπτως. Polyc. Phil. 4. Ἀδιαλείπτως οὖν προσκαρτερώμεν. 8.
- Ἀδιήγητος. τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀδιήγητῳ. Ign. Eph. 1.
- Ἀδικεῖν. τίς πλέον ἀδικεῖ; Ign. Eph. 10. τὴν ὕμῶν ἀγάπην, μὴ αὐτὴ με ἀδικῇ. Rom. 1. οὐδὲν με ἥδικησε. Mart. Polyc. 9.
- Ἀδίκημα. Ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν μάλλον μαθητεύομαι. Ign. Rom. 5.
- Ἀδικία. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἐαυτῶν πῦσαν ἀδικίαν. Clem. I 35. ἀπεχόμενοι πάσης ἀδικίας. Polyc. Phil. 2.
- Ἄδικος. ζῆλον ἄδικον... ἀνελιφτότας. Clem. I 3. διὰ ζῆλον ἄδικον. 5. οὐδὲν ἄδικον οὐδὲ παραπεποιημένον γέγραπται. 45. ἄδικον ζῆλον ἀνελιφτότων. ib. ὅτι βλέπομεν τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας. Fragm. iii. ἀπεχόμενοι... κρίσεως ἀδίκου. Polyc. Phil. 6. τοῦ ἀδίκου... βίον ἀπαλλαγῆναι. Mart. Polyc. 3. καταγωνισόμενος τὸν ἄδικον ἀρχοντα. 19.
- Ἀδόκιμος. ἵνα μὴ ἀδόκιμος εὐρεθῶ. Ign. Trall. 12.
- Ἀδόξος. οἱ ἄδοξοι ἐπὶ τοὺς ἐνδόξους. Clem. I 3. ἐνδόξων τε καὶ ἀδόξων. Mart. Polyc. 8.
- Ἀδύνατος. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον παρὰ τῷ Θεῷ, εἰ μὴ τὸ ψεύσασθαι. Clem. I 27. Θέλουσιν δὲ ὑμῶν οὐκ εἶσθαι ἀδύνατον. Ign. Philad. 10. Ἦν γὰρ καὶ ἀδύνατον λαθεῖν αὐτόν. Mart. Polyc. 6.
- Ἀέναος. Ἀέναοί τε πηγαί. Clem. I 20.
- Ἀένναος. ἀένναος ζωῇ. Ign. Rom. 7.
- Ἀθανασία. ζωὴ ἐν ἀθανασίᾳ. Clem. I 35. φάρμακον ἀθανασίας. Ign. Eph. 20.
- Ἀθάνατος. τῆς ἀθάνατου γνώσεως ἡμᾶς γενῆσθαι. Clem. I 36. ἐν τῷ ἀθανάτῳ τῷ ζωῇ ἀληθινή. Ign. Eph. 7.
- Ἄθεος. ὃν λογίζομαι καὶ τοὺς ἀθέους ἐντρέπεσθαι. Ign. Trall. 3. τινὲς ἀθεοὶ ὄντες. 10. Αἶρε τοὺς ἀθέους. Mart. Polyc. 3, et 9 bis.
- Ἄθετεῖν. τίς ἀποστερηθῇ, τίς ἀθετηθῇ; Ign. Eph. 10.
- Ἄθικτος. Var. Lect. τὰ ἄθικτα ἀρχεῖα. Ign. Philad. 8.
- Ἄθλειν. εἰς τε τὴν τῶν ἡλιηκότων μνήμην. Mart. Polyc. 18.
- Ἀθλησις. τῆς... ὑπὲρ τῆς ἀθλήσεως σπουδῆς. Mart. Ign. 4. τοῦ στεφάνου τῆς ἀθλήσεως. 5.
- Ἀθλητής. ἔλθωμεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα γενομένους ἀθλητάς. Clem. I 5. ὡς τέλειος ἀθλητής. Ign. Polyc. 1. Νῆφε ὡς Θεοῦ ἀθλητής. 2. Μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ τὸ δέρεσθαι καὶ νικᾶν. 3. τῷ ἀθλητῇ καὶ γενναίῳ μάρτυρι. Mart. Ign. 7.
- Ἀθυμία. Τὸ σχίσμα... πολλοὺς εἰς ἀθυμίαν ἔβαλεν. Clem. I 46.
- Ἀθῶς. Κολληθῶμεν οὖν τοῖς ἀθῶις καὶ δικαίοις. Clem. I 46.
- Αἰγείος. ἐν δέρμασιν αἰγείους. Clem. I 17.
- Αἰδεῖσθαι. Τοὺς προηγούμενους ἡμῶν αἰδεσθῶμεν. Clem. I 21. Αἰδέσθητί σου τὴν ἡλικίαν. Mart. Polyc. 9.
- Αἰδῖος. εἰς καυνότητα αἰδίου ζωῆς. Ign. Eph. 19. ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος αἰδῖος. Magn. 8.
- Αἰκία. αἰκίας καὶ βασάνους διὰ ζῆλον παθόντες. Clem. I 6. τοὺς... δουλεύοντας τῷ Θεῷ εἰς αἰκίαν περιβαλεῖν. 45. ἑαυτοὺς θέλουσιν μάλλον αἰκίας περιπίπτειν. 51.

Αἰκίσμα. αἰκίσματα δεινὰ ... παθοῦσαι. Clem. I 6. διὰ τῶν μαστίγων καὶ τῶν αἰκισμάτων. 17.

Αἰκισμός. εἰς κόλασιν καὶ αἰκισμὸν τίθησι. Clem. I 11.

Αἷμα. Ἀτερίσωμεν εἰς τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Clem. I 7. τίμιον τῷ Θεῷ αἷμα αὐτοῦ. ib. ὅτι διὰ τοῦ αἵματος ... λύτρωσις ἔσται. 12. οὐ τὸ αἷμα ὑπὲρ ἡμῶν ἐδόθη. 21. τὸ αἷμα αὐτοῦ ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν Ἰησοῦς. 49. ἵνα ῥύσωνται διὰ τοῦ ἑαυτῶν αἵματος τοὺς πολίτας. 55. ἀναζωπυρήσαντες ἐν αἵματι Θεοῦ. Ign. Eph. 1. ἐκκλησίᾳ ... εἰρηνευούσῃ ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι. Trall. Inscr. ἐν ἀγάπῃ, ὃ ἐστὶν αἷμα Ἰησοῦ. 8. πῶμα Θεοῦ θέλω τὸ αἷμα αὐτοῦ. Rom. 7. ἦν ἀσπάζομαι ἐν αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Philad. Inscr. εἰς ἐνωσιν τοῦ αἵματος αὐτοῦ. 4. ἡδρασμένους ἐν ἀγάπῃ ἐν τῷ αἵματι Χριστοῦ. Smyrn. 1. ἐὰν μὴ πιστεύσωσιν εἰς τὸ αἷμα Χριστοῦ. 6. καὶ τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ τῷ αἵματι. 12. Οὐδὲ μαρτυρίου αἷμα. Fragm. ii. οὐ τὸ αἷμα ἐκζητήσει ὁ Θεός. Polyc. Phil. 2. περισσότερὰ καὶ πλήθος αἵματος. Mart. Polyc. 16.

Αἱμοβόρος. θηρίος αἱμοβόρος. Mart. Ign. 2.

Αἰνῶν. περὶ πάντων αἰνῶ σε. Mart. Polyc. 14.

Αἶνος. Ποῖον οὖν αἶνον αὐτῷ δόσωμεν; Clem. II 1.

Αἶρειν. αἶρει τὸν σηκὸν ἐκείνου. Clem. I 25. ἀμάντος χεῖρας αἶροντες. 29. μαστιγωθείς αἶρεται. II 7. ἵνα ἄρῃ σύσσημον. Ign. Smyrn. 1. Αἶρε τοὺς ἀδελούς. Mart. Polyc. 3. et 9 bis.

Αἶρεῖν. εἰ μὴ τὴν τῶν δαιμόνων ἔλοιτο λατρείαν. Mart. Ign. 2.

Αἶρεσις. ἐν ὑμῖν οὐδεμία αἶρεσις κατοικεῖ. Ign. Eph. 6. ἀλλοτρίας δὲ βοτάνης ἀπέχεσθαι, ἥτις ἐστὶν αἶρεσις. Trall. 6.

Αἰσθησις. ἐπιφάνεια τοῦ Υἱοῦ, ἥ τὰς αἰσθήσεις ἐφάνησε. Clem. Fragm. viii.

Αἰσθητικός. Ὁ τῶν παρόντων αἰσθητικός. Clem. Fragm. iv.

Αἰσχροί. Αἰσχροί, ἀγαπητοί, καὶ λίαν αἰσχροί. Clem. I 47.

Αἰσχύνειν. λοιπὸν αἰσχυνθῶμεν. Ign. Eph. 11. Ἐγὼ δὲ αἰσχυνομαι ἐξ αὐτῶν λέγεσθαι. Rom. 9.

Αἰτεῖν. αἰτῶμεθα ἀπὸ τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Clem. I 50. αἰτεῖται ἀφесιν τῷ πλήθει. 53. Ἰουδῖθ ... ἡτήσατο παρὰ τῶν πρεσβυτέρων. 55. αἰτούμενος Θεοῦ ἑπινυχεῖν. Ign. Trall. 12. ὥς καὶ πλέον ἡτούμην λαβεῖν. Rom. 1. Μένον μοι δυναμὶν αἰτεῖσθαι. 3. Δι' ὧν γραμμάτων αἰτούμαι ὑμᾶς. 8. Αἰτήσασθε περὶ ἑμοῦ. ib. αὐτοῦ σύνεσιν πλείονα ἢς ἔχεις. Polyc. 1. τὰ δὲ ἀόρατα αἰτεῖ ἵνα σοι φανερωθῇ. 2. δεήσεις αἰτούμενοι. Polyc. Phil. 2. αἰτήσας τε παρ' αὐτῶν τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην. Mart. Ign. 6.

Αἰτησις. πληρῶσαι μου τὴν αἴτησιν. Ign. Trall. 13.

Αἰτία. Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν πρόγνωσην ἐληφότες. Clem. I 44. οὐ δὲ ἄλλην τινα αἰτίαν ἐβουλεύσθησαν. 5L Διὰ ταύτην γὰρ τὴν αἰτίαν οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἀνθρώπων. II. 10.

Αἰτίος. πρὸς τὸν τοῦ εἶναι ἡμᾶς αἰτίαν. Clem. Fragm. i.

Αἰφνίδιος. Διὰ τὰς αἰφνιδίους καὶ ἐπαλλήλους γενομένας ἡμῖν συμφοράς. Clem. I 1.

Αἰχμαλωσία. Ἐκ τούτου ... πόλεμος καὶ αἰχμαλωσία. Clem. I 3.

Αἰχμαλωτίζειν. μὴ αἰχμαλωτίσῃς ὑμᾶς ἐκ τοῦ προκειμένου ἔχῃ. Ign. Eph. 17. ἡδονὴ κακῇ αἰχμαλωτίζουσιν τοὺς θεοδρόμους. Philad. 2.

Αἰών. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Clem. I 20, 32, 38, 43, 45 bis. 50. πάντας τοῦ ἀπ' αἰῶνος ... ἐδικαίωσεν. 32. ὁ δημιουργὸς καὶ πατὴρ τῶν αἰώνων. 35. Θεὸς τῶν αἰώνων. 55. καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 58. ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 59. Ἔστιν δὲ οὗτος ὁ αἰὼν

καὶ ὁ μὲλλον δύο ἔχθροί. Clem. II 6. εἰδότες ὅτι ἐν χερσὶν ὁ αἰὼν. 7. εἰς δεῦτερον καὶ ἀγήρω αἰῶνα. Fragm. i. ἵνα ῥυθμίση τοὺς αἰῶνας. viii. τῇ προωρισμένη πρὸ αἰώνων... ἐκκλησίᾳ. Ign. Eph. Inscr. ἐκκλησίας τῆς διαβοήτου τοῖς αἰῶσι. 8. τῆς διδασκαλίας τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. 17. Καὶ ἔλαθεν τὸν ἀρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου. 19. Πῶς οὖν ἐφανερώθη τοῖς αἰῶσι; ib. τὴν πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. Magn. i. δε πρὸ αἰώνων παρὰ Πατρὶ ἦν. 6. ἐν ᾗ καταλύεται ὁ ἀρχων τοῦ αἰῶνος τούτου. Trall. 4. αἱ βασιλείαι τοῦ αἰῶνος τούτου. Rom. 6. Ὁ ἀρχων τοῦ αἰῶνος τούτου. 7. ἐνέδρας τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. Philad. 6. ἵνα ἄρῃ σύσσημον εἰς τοὺς αἰῶνας. Smyrn. i. ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Polyc. Phil. 5. οὐ γὰρ τὸν νῦν ἡγάπησαν αἰῶνα. 9. εἰς αἰῶνας. Mart. Ign. 7 et Mart. Polyc. 20. καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας. Mart. Polyc. 14. βασιλεύοντος δι' εἰς τοὺς αἰῶνας Ἰησοῦ Χριστοῦ. 21. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 22 et Clem. I 32, 38, 43, 45 bis, 50.

Αἰῶνος. θρόνος αἰῶνος. Clem. I 59. Mart. Polyc. 21. ἀνάπαυσις τῆς μελλούσης βασιλείας καὶ ζωῆς αἰωνίου. Clem. II 5. οὐδὲν ἡμᾶς ῥύσεται ἐκ τῆς αἰωνίου κολάσεως. 6. ληψόμεθα ζωὴν αἰώνιον. 8. ἵνα τὴν αἰώνιον ζωὴν ἀπολάβωμεν. ib. Δώμεν οὖν αὐτῷ † αἰῶνος. † 9. ἡμῖν δὲ σωτηρία καὶ ζωὴ αἰῶνος. Ign. Eph. 18. Οὐδὲν φαινόμενον, αἰώνιον. Rom. 3. χαρὰ αἰώνιος. Ign. Philad. Inscr. τὸ θέμα ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰῶνος. Polyc. 2. ἵνα δοξασθῇτε αἰωνίῳ ἔργῳ. 8. τὴν αἰώνιον κώλασιν ἐξαγοραζόμενοι. Mart. Polyc. 2. τὸ αἰώνιον καὶ μηδέποτε σβεννύμενον πῦρ. ib. τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ αἰωνίου κολάσεως. II 1. εἰς ἀνάστασιν ζωῆς αἰωνίου. 14. σὺν τῷ αἰωνίῳ καὶ ἐπουρανίῳ

Ἰησοῦ Χριστοῦ. ib. εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ βασιλείαν. 20. θρόνος αἰώνιος. 21.

Ἀκάθαρτος. τῆς ἀκαθάρτου φιλοτιμίας. Mart. Ign. 5.

Ἀκαίρος. μὴ εὖνοια ἀκαίρος γένεσθί μοι. Ign. Rom. 4.

Ἀκακία. Τὸ γὰρ ζῶον ἀκακίαν ἔχει. Clem. Fragm. viii.

Ἀκακος. Ἀκακος δὲ ὁ Πατὴρ Πνεῦμα ἔδωκεν ἀκακον. Clem. Fragm. viii.

Ἀκατάληπτος. τῇ ἀκατάληπτῳ αὐτοῦ συνέσει. Clem. I 33.

Ἀκαταστασία. Ἐκ τούτου... διωγμὸς καὶ ἀκαταστασία. Clem. I 3. ἐν ἀλαζονείᾳ καὶ ἀκαταστασίᾳ. 14. μὴ ἀκαταστασία γίγνεται ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 43. ὁ λαὸς μου ἀκαταστασίας... ἔσχεν. II 11.

Ἀκατάσχετος. ἀκατασχέτῃ θυμῷ... ἐπέβδα. Mart. Polyc. 12.

Ἀκαυχησία. ἐν ἀκαυχησίᾳ μενέτω. Ign. Polyc. 5.

Ἀκέραιος. εἰλικρινεῖς καὶ ἀκέραιος ἦτε. Clem. I 2. τὸ ἀκέραιον... βούλημα ἀποδείξάτωσαν. 21. ἀκέραιος, ὥσει περισσερά. Ign. Polyc. 2. δεδοκὼς, μὴ τινα τῶν... ἀκραιωτέρων ἀποβάλῃ. Mart. Ign. 1.

Ἀκίνδυνος. ἐν οἷς ἀκίνδυνος ἡ ὑποταγὴ. Ign. Fragm. iii.

Ἀκίνητος. ἐπιγινούς... τὸ ἀκίνητον αὐτοῦ. Ign. Philad. 1. καθηρισμένους ἐν ἀκινήτῳ πίστει. Smyrn. 1. ὡς ἐπὶ πέτρᾳ ἀκίνητον. Polyc. 1.

Ἀκεπτα. ἵνα τὰ ἀκεπτα ὑμῶν ἄξια κομίσῃσθε. Ign. Polyc. 6.

Ἀκμων. ἐδραῖος ὡς ἀκμων τυπτόμενος. Ign. Polyc. 3.

Ἀκοή. Καὶ αὕτη ἡ ἀκοή οὐ μόνον εἰς ἡμᾶς ἐχώρησεν. Clem. I 47.

Ἀκοίμητος. ἀκοίμητον πνεῦμα κεκτημένος. Ign. Polyc. 1.

Ἀκολουθεῖν. καὶ ἀκολουθήσωμεν τῇ ὁδῷ τῆς ἀληθείας. Clem. I 35. τοῖς γὰρ νομίμοις τοῦ Θεοπύτου ἀκολουθοῦντες. 40. ἐκεῖ ὡς πρόβατα ἀκολουθεῖτε. Ign. Philad. 2. εἴτις σχίζοντι ἀκολουθεῖ. 3. δεσὶς ἀπὸ Συρίας μοι ἀκολουθεῖ. II.

- Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε. Smyrn. 8.
- Ἀκολουθος. πάντα εἰς καλοκαγαθίαν ἀκολουθα. Ign. Eph. 14. τὰ τοῦ- τοις ἀκολουθα. Mart. Polyc. 8. ἕτερα τοῦτοις ἀκολουθα. 9. ἀπεθί- μεθα ὅπου καὶ ἀκολουθον ἦν. 18.
- Ἀκόρεστος. ἀκόρεστος πόθος εἰς ἀγα- θοποιάν. Clem. I 2.
- Ἀκούειν. ἐν τῷ ἀκούσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὁμοφύλου. Clem. I 4. ἤκουσαμεν καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν. 23 et II 11. Πάντων οὖν βλεπομένων καὶ ἀκουομένων. I 28. αἰσχρά, καὶ ἀνάξια τῆς ἐν Χριστῷ ἀγωγῆς, ἀκουέσθαι. 47. οἱ ἀκούοντες ὥσπερ μικρῶν ἁμαρτάνομεν. II 1. αὐτοί τε, καὶ οἱ ἀκούοντες αὐτῶν. 10. ἀκούσαντες γὰρ δεδεμένον ἀπὸ Συ- ρίας. Ign. Eph. 1. ὕνα ὑμῶν καὶ ἀκούσῃ. 4. οὐδὲ ἀκουτέ τιως πλέον ἥπερ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6. καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτοῦ ἀκούειν. 15. ὁμοίως καὶ ὁ ἀκούων αὐτοῦ. 16. ἐν ἀγάπῃ ἀκουσθαι μου. Trall. 12. μὴ ἀκούετε αὐτοῦ. Philad. 6. Χριστι- ανισμὸν ἀκούειν. ib. Ἐπεὶ ἤκουσά τιων λεγόντων. 8. τὸ μὲν πρῶτον ἀκούσας. Mart. Polyc. 5. Ἀκού- σας δὲ αὐτοὺς παρόντας. 7. ἐκ- πλῆττεσθαι τοὺς ἀκούοντας. ib. ὥς μηδὲ ἀκουσθῆναι τινα δύνασθαι. 8. τῶν ἡμετέρων οἱ παρόντες ἤκουσαν. 9. ἀκουσάντων, ὅτι Πολύκαρπος συκλιηπται. ib. μετὰ παρρησίας ἄκουε. 10. ὁδὸς ἡμέραν καὶ ἄκου- σον. ib.
- Ἀκριβῶς. ἐδίδαξεν ἀκριβῶς. Polyc Phil. 3.
- Ἀκρίτως. τὸ δὲ ἔθος ... ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται. Clem. Fragm. vi.
- Ἀκροβυστος. ἡ παρὰ ἀκροβύστου Ἰουδαϊσμόν. Ign. Philad. 6.
- Ἄκων. εἴ τι ἄκοντες ἡμάρτετε. Clem. I 2. Κἂν αὐτὰ δὲ ἄκοντα μὴ θε- λῃσῃ. Ign. Rom. 5. τοὺς ἐν Ῥώ- μῃ τῶν ἀδελφῶν ἄκοντας. Mart. Ign. 5. ἡμεῖς μὲν ἄκοντες ἀπηγό- μεθα. ib.
- Ἀλαζονεία. ἀποθέμενοι πᾶσαν ἀλαζο- νείαν. Clem. I 13. τοῖς ἐν ἀλα- ζονείᾳ ... μυσαροῦ ζήλους ἀρχηγοῖς. 14. οὐκ ἤλθεν ἐν κόμπῳ ἀλαζο- νείας. 16. ἔγκαιχωμένους ἐν ἀλα- ζονείᾳ τοῦ λόγου αὐτῶν. 21. ἀπορ- ρίψαντες ... ἀλαζονείαν. 35.
- Ἀλαζονεύεσθαι. μηδὲν ἀλαζονεύμενοι. Clem. I 2. ὁ ἀγνός ... μὴ ἀλα- ζονεύεσθω. 38.
- Ἀλαζών. τὴν ἀλαζόνα ... τῆς γλώσσης ὑμῶν αὐθάδεια. Clem. I 37.
- Ἀλείφειν. μὴ ἀλείφεσθε δυσωδίαν τῆς διδασκαλίας. Ign. Eph. 17.
- Ἀλήθεια. καταδεξαμένους τὰ λόγια αὐτοῦ ἐν φόβῳ καὶ ἀληθείᾳ. Clem. I 19. ἐπ' ἀληθείας ... τελειωθή- σεται τὸ βούλημα αὐτοῦ. 23. ἀλή- θειαν διὰ πίστεως ποιήσας. 31. ἀλήθεια ἐν παρρησίᾳ. 35. ἀκολου- θήσωμεν τῇ ὁδῷ τῆς ἀληθείας. ib. ἐπ' ἀληθείας πνευματικῶς ἐπίσται- λεν ὑμῖν. 47. τὸν πατέρα τῆς ἀλη- θείας. II 3. ὅταν λαλῶμεν αὐτοῖς ἀλήθειαν. 12. Διαφορὰ τυγχάνει ἀληθείας καὶ συνηθείας. Fragm. vi. ἀλήθεια γνησίως ζητούμενη. ib. τὴν ἀλήθειαν οὐκ ἔχων. viii. τυκπύονται ἀληθείας τύφῃ. ib. πάντες κατὰ ἀλήθειαν ζῆτε. Ign. Eph. 6. πλέον ἥπερ Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλοῦντος ἐν ἀληθείᾳ. ib. Τέκνα οὖν φωτὸς, [καὶ] ἀληθείας. Philad. 2. συνήγοροι τοῦ θανάτου μᾶλλον ἢ τῆς ἀληθείας. Smyrn. 5. ὑμῶν τὸ σύντακον τῆς ἀληθείας. Polyc. 7. δουλεύετε τῷ Θεῷ ἐν φόβῳ καὶ ἀληθείᾳ. Polyc. Phil. 2. τὸν περὶ ἀληθείας λόγον. 3. στεργούσας τοὺς ἑαυ- τῶν ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ. 4. πορευόμενοι κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου. 5.
- Ἀλήθειαν. δι' ὁδόντων θηρίων ἀλῆθνομαι. Ign. Rom. 4.
- Ἀληθής. τὰς ἀληθεῖς ῥήσεις Πνεύματος. Clem. I 45. τὸ δὲ ἔθος ... εἶπε ἀληθές, εἶτε ψευδές. Fragm. vi. τὰ μμήματα τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης. Polyc. Phil. 1. ἀγάπης γὰρ ἀληθοῦς καὶ βεβαίας ἐστίν. Mart. Polyc. 1.
- Ἀληθινός. τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ καὶ μόνου Θεοῦ. Clem. I 43. ἐν

πάθει ἀληθινῶ. Ign. Eph. Inscr. ἐν τῷ ἀθανάτῳ τῇ ζωῇ ἀληθινή. 7. εἰς τὸ ἀληθινὸν ζῆν. II et Trall. 9. τὸ ἀληθινὸν ἡμῶν ζῆν. Smyrn. 4. αἰτήσας τε παρ' αὐτῶν τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην. Mart. Ign. 6. ὁ ἀψευδὴς καὶ ἀληθινὸς Θεός. Mart. Polyc. 14.

Ἀληθῶς. ἀληθῶς δύναται καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτοῦ ἀκούειν. Ign. Eph. 15. τὸ χάρισμα δὲ πέπομφεν ἀληθῶς. 17. πραχθέντα ἀληθῶς καὶ βεβαίως. Magn. 11. ὁς ἀληθῶς ἐγεννήθη... ἐδώκεν... ἐσταυρώθη... καὶ ἀπέθανεν. κ. τ. λ. Trall. 9. μαθητῆς ἀληθῶς τοῦ Χριστοῦ. Rom. 4. ὅτι ἀληθῶς λέγω. 8. ἐν ᾧ ὁ Πατὴρ ἐλάλησεν ἀληθῶς. ib. ἀληθῶς ὄντα ἐκ γένους Δαβὶδ. Smyrn. 1. γεγεννημένον ἀληθῶς ἐκ παρθένου. ib. ἀληθῶς ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου... καθηλωμένον. ib. Καὶ ἀληθῶς ἔπαθεν, ὡς καὶ ἀληθῶς ἀνέστησεν ἑαυτόν. 2. ὅτι ἀληθῶς ἀνάλαβε σῶμα. Fragm. viii. τῶν ἀληθῶς ὑπὸ Θεοῦ... ἐκτελεγεμένων. Polyc. Phil. 1.

Ἀλησμός. ἀλησμοὶ ἔδου τοῦ σώματος. Ign. Rom. 5.

Ἀλίσσεται. Ἀλίσθητε ἐν αὐτῷ. Ign. Magn. 10.

Ἀλλήλων. τὰναμαρτωσάκοιτ' εἰς ἀλλήλους. Clem. I 2. μηδὲν ἀλλήλους ἐμποδίζοντα. 20. Καιροὶ... μεταπαράδιδόσιν ἀλλήλοις. ib. ὅτι μέλη ἐσμέν ἀλλήλων; 46. ἡ νοθεύσεις ἦν ποιούμεθα εἰς ἀλλήλους. 56. μηδὲ καταλαλεῖν ἀλλήλων. II 4. συμπάσχειν ἀλλήλοις ὀφειλομέν. ib. Ἀγαπῶμεν οὖν ἀλλήλους. 9. ἐντρέψασθε ἀλλήλους. Ign. Magn. 6. ἀλλήλους διαπαντὸς ἀγαπάτε. ib. Ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ καὶ ἀλλήλοις. 13. τῇ μετ' ἀλλήλων προσευχῇ. Trall. 12. οἱ κατ' ἄνδρα ἀλλήλους ἀγαπάτε. 13. Συγκοπήσατε ἀλλήλους. Polyc. 6. Μακροθυμήσατε οὖν μετ' ἀλλήλων. ib. ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀλλήλους ἀγάπης. Mart. Ign. 6.

Ἀλλοιοῦν. Ζῆλος... ἡλλοίωσεν τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀδάμ. Clem.

I 6. μηδὲ ἀλλοιοῦσά τι τῶν δογματισμένων. 20.

Ἀλλότριος. τῆς τε ἀλλοτρίας καὶ ξένης τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ Θεοῦ... στάσεως. Clem. I 1. καίπερ ἀλλότριος τοῦ Θεοῦ ὄντες. 7. καὶ τὰ κοσμητὰ ταῦτα ὡς ἀλλότρια ἡγήσασθαι. II 5. ἀλλοτρίας δὲ βοτάνης ἀπέχεσθαι. Ign. Trall. 6. ἀλλοτρίου χρώματος. Rom. Inscr. εἴ τις ἐν ἀλλοτρίᾳ γνώμῃ περιπατεῖ. Philad. 3.

Ἀλλοφύλος. φθόνον ἔσχεν... ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων. Clem. I 4. εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων. 55.

Ἀλουργίς. ὁ περιβεῖς ἑαυτῷ ἀλουργίδα βασιλικήν. Ign. Fragm. i.

Ἄλς. στήλην ἁλός. Clem. I 11.

Ἀμαρτάνειν. εἴ τι ἀκούτες ἡμάρτετε. Clem. I 2. ἀκούοντες ὥσπερ μικρῶν ἀμαρτάνομεν. II 1. Οὐδεὶς πιστὸν ἐπαγγελλόμενος ἀμαρτάνει. Ign. Eph. 14.

Ἀμαρτήματα. οἱ δὲ μετανόησαντες ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν. Clem. I 7.

Ἀμαρτία. προσφέρονται θυσίαι... περὶ ἀμαρτίας. Clem. I 41. Ἀμαρτία γὰρ οὐ μικρὰ ἡμῶν ἔσται. 44. ἡ πρόσκλισις ἐκείνη ἦντιον ἀμαρτίαν ὑμῶν προσήνεγκεν. 47. ἀγάπη καλύπτει πληθὺς ἀμαρτιῶν. 49. εἰς τὸ ἀφεθῆναι... τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. 50. ὡς προδοσίκορον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. II 10. δευτὴν σύνοικον τὴν ἀμαρτίαν παρειληφώς. Fragm. vi. σάρκα... τὴν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν παθούσαν. Ign. Smyrn. 6. ταύτην... ἐξαλείψει τὴν ἀμαρτίαν. Fragm. ii. ὁς ὑπέμεινεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν. Polyc. Phil. 1. μακράν ἐστὶ πάσης ἀμαρτίας. 3. ὀφειλέταις ἐσμέν ἀμαρτίας. 6. Τὸν ἀνασταυρώσαντα τὴν ἐμὴν ἀμαρτίαν. Mart. Ign. 2.

Ἀμαύρωσις. Ἀμαύρωσιν οὖν περικείμενοι. Clem. II 1.

Ἀμβλυωπία. ἐν τῇ πίστει αὐτοῦ ἀμβλυωπῆσαι. Clem. I 3.

Ἀμείβειν. ἀμείβοι ὑμῖν Θεός. Ign. Smyrn. 9. Ἀμείβεται αὐτὸν ἡ χάρις κατὰ πάντα. 12.

Ἀμείνων. ἀμεινον γάρ ἐστιν ὑμῖν ἐν τῇ ποιμανίᾳ τοῦ Χριστοῦ. Clem. I 57. Οὐδὲν ἐστὶν ἀμεινον εἰρήνης. Ign. Eph. 13. **Ἀμεινόν** ἐστὶν σωσπῶν καὶ εἶναι. 15. Χριστὸς, οὗ ἀμεινον οὐθέν ἐστιν. Magn. 7. **Ἀμεινον** γάρ ἐστιν παρὰ ἀνδρὸς περιτομὴν ἔχοντος. Philad. 6. Τῆς ἐνώσεως . . . ἧς οὐδὲν ἀμεινον. Polyc. 1.

Ἀμελεῖν. Var. Lect. Ὁ ἰσχυρὸς μὴ ἀμελεῖτω τὸν ἀσθενῆ. Clem. I 38. καὶ τέκνον στοργῆς ἀμελεῖν. Clem. Fragm. ii. Χήραι μὴ ἀμελείσθωσαν. Ign. Polyc. 4. μὴ ἀμελοῦντες χήρας. Polyc. Phil. 6.

Ἀμεμπτος. διάκονοι ἀμεμπτοι. Polyc. Phil. 5. νεώτεροι ἀμεμπτοι ἐν πᾶσι. ib.

Ἀμέμπτως. λειτουργήσας ἀμέμπτως τῇ ποιμανίᾳ τοῦ Χριστοῦ. Clem. I 44. τοὺς ἀμέμπτως καὶ ὁσίως προσεγγεκότας τὰ δῶρα. ib. ἐκ τῆς ἀμέμπτως αὐτοῖς τετιμημένης λειτουργίας. ib.

Ἀμεριμνία. ἐν ἀμεριμνίᾳ Θεοῦ. Ign. Polyc. 7.

Ἀμερίστος. ἀγαπᾶτε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. Ign. Trall. 13. ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. Philad. 6.

Ἀμετάβητος γὰρ ἡμῖν ἡ ἀπὸ τῶν κρειτόνων . . . μετώοια. Mart. Polyc. 11.

Ἀμεταμέλητος. ἀμεταμέλητοι ἦτε ἐπὶ πάσῃ ἀγαθοποιίᾳ. Clem. I 2. τὴν ἀμεταμέλητον πολιτείαν τοῦ Θεοῦ. 54.

Ἀμήν. Ἀκατέμφαντος δὲ αὐτοῦ τὸ Ἀμήν. Mart. Polyc. 15.

Ἀμίαντος. ἀμιάτους χεῖρας αἰρούσας. Clem. I 29. εἰάν μὴ τηρήσωμεν τὸ βάπτισμα ἀγνόν καὶ ἀμίαντον. II 6. Πνεῦμα ἔδωκεν . . . ἀμίαντον. Fragm. viii.

Ἀμπελος. λάβετε ἀμπελον. Clem. I 23, II 11.

Ἀμφιβιέατρον. ἀπήχθη . . . εἰς τὸ ἀμφιβιέατρον. Mart. Ign. 6.

Ἀμφότερος. ἐγένοντο οὖν ἀμφότερα εὐτάκτως. Clem. I 42. Ἐὰν δὲ

ἀμφότεροι περὶ Ἰ. Χ. μὴ λαλώσω. Ign. Philad. 6.

Ἀμωμος. ἐν ἀμώμῳ καὶ σεμνῇ καὶ ἀγνῇ συνειδήσει. Clem. I 1. ταῖς ἱεραῖς καὶ ἀμώμοις χερσὶν ἐπλασεν. 33. τὰ ἀνήκοντα τῇ ἀμώμῳ βουλήσει αὐτοῦ. 35. ἐποπριζόμεθα τὴν ἀμωμον . . . ὄψιν. 36. τοῖς ἀμώμοις προστάγμασιν. 37. ἐν ὅσι καὶ ἀμώμῳ προθέσει. 45. ἐν ἀγάπῃ διχα προσκλίσεις ἀνθρωπίνης, ἀμωμοί. 50. ἐν ἀμώμῳ χάριτι χαίρειν. Ign. Eph. Inscr. ἐν ἀμώμῳ ἐνότητι εἶναι. 4. ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ. Magn. 7. **Ἀμωμον** δάνοισιν. Trall. 1. ἐν ᾧ εὐρεθείητε ἀμωμοί. 13. ἐν ἀμώμῳ πνεύματι καὶ λόγῳ Θεοῦ. Smyrn. Inscr. καταξιώσεις τοῦ προσώπου σου τοῦ ἀμώμου. Polyc. 1. ἐν ἀμώμῳ καὶ ἀγνῇ συνειδήσει. Polyc. Phil. 5.

Ἀμώμως. πλείστα ἀμώμως χαίρειν. Ign. Rom. Inscr.

Ἀναβαίνειν. Μωσέως γὰρ ἀναβάσας εἰς τὸ ὄρος. Clem. I 53.

Ἀναβάτης. τά τε ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται αὐτῶν. Clem. I 51.

Ἀναβλέπων. τοιαύτης ἀχλὺς γέμοντες ἐν τῇ ὁράσει, ἀναβλέψαμεν. Clem. II 1. Γινώτε . . . ἐν τίνι ἀναβλέψατε. 9. ἀνέβλεπον τὰ τηρούμενα τοῖς ὑπομείναςιν ἀγαθὰ. Mart. Polyc. 2. ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν. 9 ἐτ 14.

Ἀναγγέλλειν. εἰς τὸ ἀναγγεῖλαι τοῖς λοιποῖς. Mart. Polyc. 15.

Ἀνάγειν. τὸ ὕψος, εἰς δ' ἀνάγει ἡ ἀγάπη. Clem. I 49. ἀναχθεὶς ἀπὸ τῆς Σμύρνης. Mart. Ign. 5.

Ἀναγκάσειν. Ζῆλος φυγεῖν ἠνάγκασε Μωϋσῆν. Clem. I 4.

Ἀναγκαῖος. τὰ δὲ ἐλάχιστα μέλη . . . ἀναγκαῖα. Clem. I 37. **Ἀναγκαῖον** οὖν ἐστὶν . . . ἀνεῖν τοῦ ἐπιστάτου. Ign. Trall. 2.

Ἀνάκη. ὅταν κατ' ἀνάκην γίνηται. Ign. Fragm. vi.

Ἀναγραφὴ. ἐπισκέπτονται τὰς ἀναγραφὰς τῶν χρόνων. Clem. I 25.

Ἀναγωγεύς. ἡ δὲ πίστις ὑμῶν ἀναγωγεύς ὑμῶν. Ign. Eph. 9.

- Ἀραγήτειν. ἀραγήσας αὐτά. Mart. Polyc. 22.
- Ἀραξωπυρεῖν. Ἀραξωπυρησάτω οὖν ἡ πίστις. Clem. I 27. ἀραξωπυρησάντες ἐν αἵματι Θεοῦ. Ign. Eph. 1.
- Ἀραβάλλειν. ἡ διάουα ἀναβάλλει εἰς τὸ θανμαστὸν αὐτοῦ φῶς. Clem. I 36.
- Ἀνάθεμα. ἀνάθεμα τῆς ἐκκλησίας. Fragm. Ign. i.
- Ἀναιρεῖν. ὅταν θέλῃ ἀνέλει αὐτήν. Clem. I 21. Πάροδος ἐστε τῶν εἰς Θεὸν ἀναιρουμένων. Ign. Eph. 12. ὡς τύραννοι ἀναιροῦνται. Fragm. i. ἀνελόμενοι τὰ τιμώτερα λίθων... ὁσῶ. Polyc. Mart. 18.
- Ἀναισθητεῖν. Μὴ οὖν ἀναισθητῶμεν τῆς χρηστότητος. Ign. Magn. 10.
- Ἀναίσιος. κακοδιδασκαλοῦντες τὰς ἀναιτίους ψυχὰς. Clem. II 10.
- Ἀνασάπτεσθαι. τὸ ἀνασάπτεσθαι ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν. Polyc. Phil. 5.
- Ἀνακτίζειν. ἀνακτίσασθε ἑαυτοὺς ἐν πίστει. Ign. Trall. 8.
- Ἀναλαμβάνειν. ζῆλον ἄδικον... ἀνελγφῶτας. Clem. I 3. ἄδικον ζῆλον ἀνελγφῶτων. 45. Ἀναλάβετε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαρίου Παύλου. 47. Ἀναλάβωμεν παιδείαν ἐφ' ἣ οὐδεὶς ὀφείλει ἀγανακτεῖν. 56. καὶ διωκόμενον ἄσθματι πνεῦμα διὰ τοῦ ἐγείρει ἀναλαβάν. Fragm. viii. τὴν πρᾶυπάθειαν ἀναλαβόντες. Ign. Trall. 8. ἀληθῶς ἀνέλαβε σῶμα. Fragm. viii.
- Ἀναλογίζεσθαι. Ἀναλογισώμεθα... ἐκ ποίας ὕλης. Clem. I 38.
- Ἀνάλυσις. ἔγκαρπον καὶ τελείαν ἔσχον τὴν ἀνάλυσιν. Clem. I 44.
- Ἀναμένειν. ὃν δικαίως ἀνέμενον. Ign. Magn. 9. αὐτὸν (Χριστὸν) ἀναμένειν. Phil. 5.
- Ἀναμνηστικός. † ἀναμνηστικός † εἰς ἀλλήλους. Clem. I 2.
- Ἀνάμνησις. εἰς ἀνάμνησιν οὖν ταῦτα λάβετε. Clem. I 53.
- Ἀναήφειν. Εἰλογόν ἐστιν λοιπὸν ἀπαῖψαι. Ign. Smyrn. 9.
- Ἀναντήρητος. βραβεῖον ἀναντήρητον. Mart. Polyc. 17.
- Ἀνάξιος. ἀνάξια τῆς ἐν Χριστῷ ἀγωγῆς. Clem. I 47. πρᾶσσοντες ἀνάξια Θεοῦ. Ign. Eph. 7.
- Ἀναπαύειν. κατὰ πάντα με ἀνεπαύσεν. Ign. Eph. 2 et Smyrn. 12, Conf. Magn. 15, Trall. 12. κατὰ πάντα ἀναπαύσαι. Rom. 10. Κατὰ πάντα με ἀνεπαύσατε. Smyrn. 9. ὅτι αὐτοὺς ἀνεπαύσατε κατὰ πάντα τρόπον. 10.
- Ἀνάπανσις. ἀνάπανσις τῆς μελλούσης βασιλείας. Clem. II 5. Ποιοῦντες γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ, εὐρήσομεν ἀνάπανσιν. 6.
- Ἀναπείθειν. μετὰ τὸ καὶ ἐτέρους ἀναπείθειν. Mart. Ign. 2.
- Ἀναπέμπειν. μετὰ χαρὰς ἐν τάχει ἀναπέμψατε πρὸς ἡμᾶς. Clem. I 59. Ἀναπέμψαντος δὲ αὐτοῦ τὸ Ἀμήν. Mart. Polyc. 15.
- Ἀναπλάσσειν. ἐὰν ποιῇ σκεῦος... πάλιν αὐτὸ ἀναπλάσσει. Clem. II 8.
- Ἀναπληροῦσθαι. δι' οὗ ἀναπληρωθῇ αὐτοῦ τὸ ὑστέρημα. Clem. I 38.
- Ἀνάρπαστος. ὡς ἔτι ὢν ἀνάρπαστος. Ign. Philad. 5.
- Ἀνάστασις. τὴν μελλουσαν ἀνάστασιν ἔσεσθαι. Clem. I 24. τὴν κατὰ καιρὸν γινομένην ἀνάστασιν. ib. Ἡμέρα καὶ νύξ ἀνάστασιν ἡμῖν δηλοῦσιν. ib. εἰ ὁ δημιουργὸς τῶν πάντων ἀνάστασιν ποιήσειται. 26. πληροφρηθέντες διὰ τῆς ἀναστάσεως. 42. Ἀνάστασις δὲ ἐστὶ Πατὴρ ἡ ἐπίγνωσις. Fragm. viii. ἐν πάθει αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει. Ign. Eph. 20. πεπληροφορήσθαι ἐν... τῇ ἀναστάσει. Magn. 11. ἐν τῇ εἰς αὐτὸν ἀναστάσει. Trall. Inscr. ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ πεπληροφορημένη. Philad. Inscr. τὰ ἄδικτα ἀρχεῖα... ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ. 8. τὸ πάθος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀνάστασιν. 9. σύσσημον εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ τῆς ἀναστάσεως. Smyrn. 1. μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα. 3. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν συνέφαγεν αὐτοῖς. ib. τὸ πάθος, ὅ ἐστιν ἡμῶν ἀνάστασις. 5. ἡ ἀνάστασις τετελείωται. 7. Ἀσπάζομαι... πάντας... πάθει τε καὶ ἀναστάσει.

12. ἐν τῇ ἀναστάσει ὑμῶν παθη-
τήν. Polyc. 7. μήτε ἀνάστασιν,
μήτε κρίσιν εἶναι. Polyc. Phil. 7.
eis ἀνάστασιν ζωῆς αἰωνίου. Mart.
Polyc. 14.
- Ἀνασταυρῶν. Τὸν ἀνασταυρώσαντα
τὴν ἐμὴν ἁμαρτίαν. Mart. Ign.
2.
- Ἀναστρέφειν. ὁσίως ἀναστρεφόμε-
νους ἐν καθαρᾷ διανοίᾳ. Clem. I 21.
εἰ μὴ τὸ ὅσιος καὶ δικαίως ἀνα-
στρέφεισθαι. II 5. οἱ ἐν παλαιοῖς
πράγμασιν ἀναστραφέντες. Ign.
Magn. 9.
- Ἀνατέλλειν. τοῖς οὖσιν ἐπ' αὐτὴν ζώ-
ος ἀνατέλλει τρόφην. Clem. I 20.
ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνέτειλεν δι' αὐτοῦ.
Ign. Magn. 9. ἵνα εἰς αὐτὸν ἀ-
νατελῶ. Rom. 2.
- Ἀνατιθέναι. τὴν κατὰ πάντων ἐξου-
σίαν ἀνατιθέναι. Mart. Polyc. 2.
- Ἀνατολῇ. κήρυξ γενόμενος ἐν τε τῇ
ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει. Clem. I 5.
eis δύσιν ἀπὸ ἀνατολῆς μεταπεμ-
ψάμενος. Ign. Rom. 2.
- Ἀνατολικός. ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς τό-
ποις. Clem. I 25.
- Ἀνατομή. ἀνατομαί, διαιρέσεις, σκορ-
πισμοὶ ὁστέων. Ign. Rom. 5.
- Ἀνατρέφειν. ἐκ τῆς ἱκμάδος ... ἀνα-
τρεφόμενος. Clem. I 25.
- Ἀναυλίσσειν. ἀναυλίζωμεν τὰ ἀπ'
ἀρχῆς γενόμενα. Clem. I 31.
- Ἀναφέρειν. τὰς προσευχὰς ἡμῶν
ἀπλῶς ἀναφέρειν. Clem. II 2.
τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν ἀνεγκόντος
Θεοῦ. Ign. Eph. 1. ἀναφερόμενοι
εἰς τὰ ὕψη. 9. ἡ δὲ ἀγάπη ὁδὸς ἢ
ἀναφέρουσα εἰς Θεόν. ib.
- Ἀναχωρεῖν. θάπτον ἀναχωρῆσαι τοῦ
κόσμου. Mart. Ign. 5.
- Ἀναψύχειν. καὶ αὐτὸν ὁ Πατὴρ ...
ἀναψύξει. Ign. Eph. 2. ἀναψύ-
χειν τὸν ἐπίσκοπον. Trall. 12.
- Ἀνδρείος. γυναῖκες ... ἐπετελέσαντο
πολλὰ ἀνδρεία. Clem. I 55.
- Ἀνδρίζεσθαι. Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου.
Mart. Polyc. 9.
- Ἀνεκδιύγητος. νεκρέων ἀνεκδιύγητα
κρίματα. Clem. I 20. τὸ ὕψος ...
ἀνεκδιύγητόν ἐστιν. 49.
- Ἀνεκκαλητός. τὸ φῶς αὐτοῦ ἀνεκα-
λητόν. Ign. Eph. 19.
- Ἀνεκτός. εἰ μὲν αὐτοὶ μόνοι ταῦτα
ἐπρασσον, ἀνεκτόν ἦν. Clem. II
10.
- Ἄνεμος. Ἄνεμων σταθμοί. Clem. I
20. ὡς κυβερνῆται ἀνέμους. Ign.
Polyc. 2. οὐρίοις ἀνέμοις προσχρη-
σάμενοι. Mart. Ign. 5.
- Ἀνεμποδίστως. τὸν κληρὸν μου ἀνε-
ποδίστως ἀπολαβεῖν. Ign. Rom. 1.
- Ἀνευδεής. ἀνευδεὶς ποιῶν τὸ φθορ-
τὸν σῶμα. Ign. Fragm. viii.
- Ἀνεξιχνίαστος. Ἀβύσσων τε ἀνεξιχ-
νίαστα. Clem. I 20.
- Ἀνεπιληπτος. ἀνεπιληπτον μελετᾷν...
βίον. Ign. Fragm. vii. τὴν ἀπ'
ἀρχῆς ἀνεπιληπτον πολιτείαν. Mart.
Polyc. 17.
- Ἀνεπιτήδευτος. μηδὲν ἀνεπιτήδευτον
ἔχειν. Ign. Fragm. vii.
- Ἀνέρχεσθαι. Ἀνέλθωμαι εἰς τὰς γε-
νεὰς πάσας. Clem. I 7.
- Ἀνερωτᾶν. προσαχθέντα αὐτὸν ἀνη-
ρώτα ὁ ἀνθύπατος. Mart. Po-
lyc. 9.
- Ἀνέχειν. ἀγάπη πάντα ἀνέχεται.
Clem. I 49. πάντων ἀνέχου ἐν
ἀγάπῃ. Ign. Polyc. 1.
- Ἀνήκειν. τὰ ἀνήκοντα τῇ ἀμώμῃ βου-
λήσει αὐτοῦ. Clem. I 35. περὶ
μὴ ἀνηκόντων εἰς σωτηρίαν. 45.
τὴν διακονίαν τὴν εἰς τὸ κοινὸν ἀνή-
κουσαν. Ign. Philad. 1. τῶν ἀνη-
κόντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Smyrn.
8. εὐποιᾶν Θεοῦ ἀνηκουσῶν. Po-
lyc. 7. πᾶσαν οἰκοδομὴν τὴν εἰς
τὸν Κύριον ... ἀνηκουσῶν. Polyc.
Phil. 13.
- Ἀνῆρ. στεργούσας καθήκοντος τοῖς
ἀνδράς ἑαυτῶν. Clem. I 1. Τού-
τοις τοῖς ἀνδράσις ὁσίως πολιτεν-
σαμένοις. 6. Ζῆλος ἀπηλλοτριώσαντες
γαμετὰς ἀνδρῶν. ib. ἀνδρες ἀδελ-
φοί. Clem. I 14, 37, 43. ἀνδρες
ἀγαπητοί. 16. τὰς ἐξακοσίας χιλι-
άδας τῶν ἀνδρῶν. 43. ἕτεροι δεδο-
κιμασμένοι ἀνδρες. 44. ὑφ' ἐτέρων
ἐλλογίμων ἀνδρῶν. ib. ἀπαβεβλη-
μένοι ἀπὸ ὁσίων ἀνδρῶν. 45. ἀν-
δρὶ δεδοκιμασμένῃ παρ' αὐτοῖς. 47.

Μακίριος ἀνὴρ ὁ γινώσκων. *Fragm.* viii. καὶ οἱ κατ' ἄνδρα δὲ χορὸς γίνεσθε. *Ign. Eph.* 4. ὅτι οἱ κατ' ἄνδρα κοινῇ πάντες. 20. οἱ κατ' ἄνδρα ἀλλήλους ἀγαπᾶτε. *Trall.* 13. παρὰ ἀνδρὸς περιτομὴν ἔχοντας. *Philad.* 6. ἀνδρὸς μεμαρτυρημένου. 11. ἀνδρὶ ἐκλεκτῷ. *ib.* τὰ ἡμέτερα τῶν κατ' ἄνδρα παθήματα. *Smyrn.* 5. τοὺς κατ' ἄνδρα καὶ κοινῇ πάντας. 12. τοῖς κατ' ἄνδρα . . . λάλει. *Polyc.* 1. Ἄνθρωπός τις ἅγιος. *Fragm.* ii. Μόνους ἀνδρας τοὺς ὁμοζύγουσιν εἶναι. v. στεργούσας τοὺς ἑαυτῶν ἀνδρας. *Polyc. Phil.* 4. ἀνὴρ ἦν τοῖς πᾶσιν ἀποστολικός. *Mart. Ign.* 1. τοιούτων πρεσβύτην ἄνδρα. *Mart. Polyc.* 7.

Ἀνθρωπαρέσκεν. Οὐ γὰρ θέλω ὑμῖν ἀνθρωπαρεσκεῖν. *Ign. Rom.* 2.

Ἀνθρωπίνος. δίχα προσκλίσεως ἀνθρωπίνης. *Clem. I* 50. Οἷτινες παράγουσι φόβους ἀνθρωπίνους. *II* 10. τοιαύτην συνήθειαν . . . οὐκ ἀνθρωπίνην οὖσαν. *Ign. Eph.* 5. ἀπὸ σαρκὸς ἀνθρωπίνης οὐκ ἔγνω. *Philad.* 7.

Ἀνθρωπίνως. Θεοῦ ἀνθρωπίνως φανερούμενου. *Ign. Eph.* 19.

Ἀνθρωπομορφος. ἀπὸ τῶν θηρίων τῶν ἀνθρωπομόρφων. *Ign. Smyrn.* 4.

Ἀνθρώπος. πᾶσιν ἀνθρώποις ἀξιαγάπητον ὄνομα. *Clem. I* 1. ἐπιδώμεν ἑαυτοὺς τοῖς θελήμασι τῶν ἀνθρώπων. 14. τὴν πανπλήθην ἀνθρώπους τε καὶ θηρῶν . . . τροφήν. 20. Ὡκεανὸς ἀνθρώποις ἀπέραντος. *ib.* τοὺς πρὸς ζωῆς ἀνθρώπους μαζούς. *ib.* Μᾶλλον ἀνθρώποις ἄφροσι . . . προσκύνωμεν. 21. παμμεγεθὲς κατὰ διάνοιαν, ἄνθρωπον. 33. ὁ λαϊκὸς ἀνθρώπος. 40. Καλὸν γὰρ ἀνθρώπῳ ἐξομολογεῖσθαι. 51. προσκυνούντες . . . ἄργυρον καὶ χαλκόν, ἔργα ἀνθρώπων. *II* 1. καὶ οὐ δεῖ ἡμᾶς φοβεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον ἀλλὰ τὸν Θεόν. 4. οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἄνθρωπον. 10. ἡ εἰς Θεὸν ἀνθρώπου ἀγάπη. *Fragm.* i. Διὰ τοῦτο ἐσμέν

ἄνθρωποι. ix. Καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων δὲ ἀνθρώπων ἀδιαλείπτως προσέυχεσθε. *Ign. Eph.* 10. εἰς τὸν καινὸν ἄνθρωπον Ἰησοῦν Χριστόν. 20. τῷ υἱῷ ἀνθρώπου. *ib.* οὐ κατὰ ἄνθρωπον ζῶντες. *Trall.* 2. Ἀνθρώπος Θεοῦ ἔσομαι. *Rom.* 6. κατὰ ἀνθρώπους ζῆν. 8. οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ, οὐδὲ δι' ἀνθρώπων. *Philad.* 1. μόνον ὀνόματα ἀνθρώπων. 6. ὡς ἄνθρωπος εἰς ἔνωσιν κατηρητισμένος. 8. τοῦ τελείου ἀνθρώπου γενομένου. *Smyrn.* 4. ἀνάθεμα τῆς ἐκκλησίας ποιήσαντες ἄνθρωπον. *Fragm.* i. σῶμα ὁμοιοπαθὲς ἀνθρώποις. viii. διὰ δὲ τοῦ δευτέρου, ὅτι καὶ ἄνθρωπος. *ib.* κατὰ πρόσωπον τῶν τότε ἀνθρώπων. *Polyc. Phil.* 3. ὡς Θεοῦ . . . διάκονοι, καὶ οὐκ ἀνθρώπων. 5. ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. 6. οἷτινες ἀποπλανῶσι κενούς ἀνθρώπους. *ib.* οἷπερ μηκέτι ἄνθρωποι. *Mart. Polyc.* 2. οἱ τοῦ πυρὸς ἄνθρωποι. 15.

Ἀνθυπατεύω. ἀνθυπατεύοντος Στρατίου Κοδράτου. *Mart. Polyc.* 21.

Ἀνθύπατος. Βουλομένου γὰρ τοῦ ἀνθυπάτου πείθειν αὐτόν. *Mart. Polyc.* 3. Τοῦτον ὁ ἀνθύπατος . . . ἐπέσειεν ὁμόσαι. 4. ἀνηρώτα ὁ ἀνθύπατος. 9. Ἐγκειμένου δὲ τοῦ ἀνθυπάτου. *ib.* Ὁ ἀνθύπατος ἔφη. 10. Ὁ δὲ ἀνθύπατος πρὸς αὐτὸν εἶπε. 11. τὸν ἀνθύπατον ἐκοτῆναι. 12.

Ἀνιάν. ὑγίεια πλέον ἠνίασε νόσου. *Clem. Fragn.* iv.

Ἀνιστάται. ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας. *Clem. I* 24. ἀνίσταται ἡμέρα. *ib.* ἡ μεγαλειότης τῆς προνοίας . . . ἀνίστησιν αὐτά. *ib.* ὅτι αὕτη ἡ σὰρξ οὐ κρίνεται, οὐδὲ ἀνίσταται. *II* 9. ἐν οἷς γένοιτό μοι ἀναστήναι. *Ign. Eph.* 11. ἀναστήσομαι ἐν αὐτῷ ἐλεύθερος. *Rom.* 4. τὸν δι' ἡμᾶς ἀναστάντα. 6. ὡς καὶ ἀληθῶς ἀνίστησεν ἑαυτόν. *Smyrn.* 2. Συνέφερεν δὲ αὐτοὺς ἀγαπᾶν, ἵνα καὶ ἀναστῶσιν. 7. δι' ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀναστάντα. *Polyc. Phil.* 9.

Ἀνόητος. ἀνθρώποις ἄφροσι καὶ ἀνόητοις . . . προσκύνωμεν. *Clem. I* 21.

- ᾿Ω ἀπόητοι, συμβάλετε ἑαυτοὺς ξυλῶ.
23. et II 11.
- Ἀνοίγειν. διὰ τούτου ἠνεψύχθησαν ἡ-
μῶν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καρδίας. Clem.
I 36. ἥνοιξεν τὴν σκηνήν. 43.
Πύλη γὰρ δικαιοσύνης ἀνεργυία εἰς
ζωὴν αὐτή. 48. Πολλῶν οὖν πυλῶν
ἀνεργυίων. ib. ὁ κεκλεισμένος
ὀφθαλμὸς ἀνοίξας. Fragm. viii.
καλῆς ἀνεφθείσης αὐτῷ θύρας.
Mart. Ign. 4.
- Ἀνομία. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἑαυτῶν
πᾶσαν... ἀνομίαν. Clem. I 35.
- Ἀνόμιος. ἡ κακότης ἡ ἀνόμιος αὐ-
τοῖς. Ign. Eph. 19.
- Ἀνομος. Ἐδιώχθησαν δίκαιοι, ἀλλ'
ὑπὸ ἀνόμων. Clem. I 45. τοῦ
ἀδίκου καὶ ἀνόμου βίου αὐτῶν.
Mart. Polyc. 3. τῶν ἐν τῷ στα-
δίῳ ἀνόμων ἐθνῶν. 9. Πέρας οὖν
ιδόντες οἱ ἄνομοι. 16.
- Ἀνόρητος. Πνεῦμα ἔδωκεν ἄκακον,
ἀνόρητον. Clem. Fragm. viii.
- Ἀνόσιος. μαρὰς καὶ ἀνοσίῳ στάσεις.
Clem. I 1. αἰκίσματα... ἀνόσια
παθούσαι. 6. ἐφυλακίσθησαν, ἀλλ'
ὑπὸ ἀνοσίων. 45.
- Ἀντέχειν. πρὸς τὴν ζάλην... ἀντεῖχεν.
Mart. Ign. 1.
- Ἀντίγραφον. ἐκ τῶν Γαίου ἀντιγρά-
φων. Mart. Polyc. 22.
- Ἀντίδοτος. ἀντίδοτος τοῦ μὴ ἀποθα-
νεῖν. Ign. Eph. 20.
- Ἀντίζηλος. Ὁ δὲ ἀντίζηλος καὶ βάσ-
κανος. Mart. Polyc. 17.
- Ἀντικείμεναι. παρέβημεν διὰ τίνος τῶν
τοῦ ἀντικειμένου. Clem. I 51. τὴν
ζάλην τὴν ἀντικειμένην. Mart. Ign. 1.
ὁ ἀντικείμενος τῷ γένει τῶν δικαίων.
Mart. Polyc. 17.
- Ἀντικνήμιον. ἀποσυρῆναι τὸ ἀντικνή-
μιον. Mart. Polyc. 8.
- Ἀντιλαμβάνειν. εὐωδίας τοσαύτης ἀν-
τελαβόμεθα. Mart. Polyc. 15.
- Ἀντιλέγειν. Οἱ οὖν ἀντιλέγοντες τῇ
δωρεῇ τοῦ Θεοῦ. Ign. Smyrn. 7.
- Ἀντιμμεῖσθαι. μὴ σπουδάζοντες ἀν-
τιμμήσασθαι. Ign. Eph. 10.
- Ἀντιμισθία. Τίνα οὖν ἡμεῖς αὐτῷ δώ-
σομεν ἀντιμισθίαν; Clem. II 1.
μισθὸν ἀντιμισθίας. ib. ἀντιμι-
σθίαν αὐτῷ δίδοντες. 9. τὰς ἀν-
τιμισθίας ἀποδιδόναι ἐκάστῳ τῶν
ἔργων αὐτοῦ. 11.
- Ἀντιτάσσεσθαι. ἀντιτασσόμενοι τῷ
βελήματι τοῦ Θεοῦ. Clem. I 36.
Σπουδάζομεν οὖν μὴ ἀντιτάσσεσθαι
τῷ ἐπισκόπῳ. Ign. Eph. 5.
- Ἀντίχριστος. Πᾶς γὰρ, δεῖν μὴ ὁμο-
λογῇ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ
ἐληλυθέναι, ἀντίχριστός ἐστι. Po-
lyc. Phil. 7.
- Ἀντίψυχον. Ἀντίψυχον ἡμῶν ἐγώ.
Ign. Eph. 21. Ἀντίψυχον ἡμῶν
τὸ πνεῦμά μου, καὶ τὰ δεσμά μου.
Smyrn. 10. Κατὰ πάντα σου
ἀντίψυχον ἐγώ, καὶ τὰ δεσμά μου.
Polyc. 2. Ἀντίψυχον ἐγὼ τῶν
ὑποτασσόμενων τῷ ἐπισκόπῳ. 6.
- Ἀντοφθαλμεῖν. οὐκ ἀντοφθαλμεῖ τῷ
ἐργοπαρέκτῃ αὐτοῦ. Clem. I 34
- Ἀνυπερβλήτος. ὁ τελειώτης ἀνυπερ-
βλήτου. Clem. I 53. εὐνοίας ἀν-
υπερβλήτου. Mart. Polyc. 17.
- Ἀνυποκρίτως. ἐν δυσὶ σώμασιν ἀνυ-
ποκρίτως εἴη μία ψύχη. Clem. II 12.
- Ἀνυστέρητος. ἐκκλησίᾳ... ἀνυστέρητῃ
οὐσῇ παντὸς χαρίσματος. Ign.
Smyrn. Inscr.
- Ἄνωθεν. ἵνα ἡμῖν ὁ Κύριος ἄνωθεν
ἐπιδείξῃ. Mart. Polyc. 1.
- Ἄνωφελής. μυθεύμασιν τοῖς παλαιῶς
ἀνωφελέσιν ὁσόν. Ign. Magn. 8.
- Ἄξια. κατ' ἀξίαν πιστευόμενοι. Ign.
Trall. 6. τὴν ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ ἀ-
φαρπάζοντες. Fragm. i.
- Ἀξιαγάπητος. πᾶσιν ἀνθρώποις ἀξια-
γάπητον δομα. Clem. I 1. τὸ
ἀξιαγάπητον τῆς ἀγνείας ἦθος. 21.
ἀξιαγάπητοι... ἄγιοι. Ign. Phi-
lad. 5.
- Ἀξιαγνος. ἐκκλησίᾳ... ἥτις καὶ προ-
κάθηται... ἀξιαγνος. Ign. Rom.
Inscr.
- Ἀξιεπαυτος. ἐκκλησίᾳ... ἥτις προκί-
θεται... ἀξιεπαυτος. Ign. Rom.
Inscr.
- Ἀξιεπίτευκτος. ἐκκλησίᾳ... ἥτις προ-
κάθηται... ἀξιεπίτευκτος. Ign. Rom.
Inscr.
- Ἀξιοθαύματος. ἀξιοθαύματος ἄγου.
Ign. Philad. 5.

Ἀξιώθεος. τοῦ ἀξιοθέου ὑμῶν ἐπισκόπου. Ign. Magn. 2. ἐκκλησίᾳ... ἀξιώθεω. Trall. Inscr. ἐκκλησίᾳ... ἥτις προκάθηται... ἀξιώθεος. Rom. Inscr. ὑμῶν τὰ ἀξιώθεα πρόσωπα. 1. Ἀσπάζομαι τὸν ἀξιώθεον ἐπίσκοπον. Smyrn. 12.

Ἀξιομακάριστος. τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἀξιομακαρίστῳ. Ign. Eph. Inscr. Παύλου... τοῦ ἀξιομακαρίστου. 12. ἐκκλησίᾳ... ἥτις προκάθηται... ἀξιομακάριστος. Rom. Inscr. δι' Ἐφρεσίαν τῶν ἀξιομακαρίστων. 10.

Ἀξιονόμαστος. Τὸ γὰρ ἀξιονόμαστος ὑμῶν πρεσβυτέριον. Ign. Eph. 4.

Ἀξίωπιστος. λῦκοι ἀξίωπιστοι. Ign. Philad. 2. Οἱ δοκοῦντες ἀξίωπιστοι εἶναι. Polyc. 3. κἂν ἀξίωπιστος ᾗ. Fragm. ix.

Ἀξιώπλοκος. ἀξιώπλοκου πνευματικοῦ στεφάνου τοῦ πρεσβυτερίου. Ign. Magn. 13.

Ἀξιοπρεπής. τοῦ ἀξιοπρεπεστάτου ἐπισκόπου. Ign. Magn. 13. τῇ ἐκκλησίᾳ... ἥτις προκάθηται... ἀξιοπρεπής. Rom. Inscr.

Ἄξιος. τίνα καρπὸν ἄξιον οὐ ἡμῖν αὐτὸς ἔδωκεν; Clem. II 1. ἀξίους οὐσι τοιοῦτον ἐπίσκοπον κεκτῆσθαι. Ign. Eph. 1. ὁ Θεοῦ ἄξιος καὶ ὑμῶν. 2. ἐάνπερ ἄξιος ᾖ. ib. et Magn. 12. πρεσβυτέριον, τοῦ Θεοῦ ἄξιον. Eph. 4. ἃ σιγῶν δὲ πεποίηκεν, ἄξια τοῦ Πατρὸς ἐστίν. 15 πρεσβυτέρων ἄξιων. Magn. 2. ὅθεν οὐκ ἄξιός εἰμι καλεῖσθαι. 14. ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ ἄξιός εἰμι. Trall. 4. ὅθεν καὶ οὐκ ἄξιός εἰμι λέγεσθαι. 13. οὐδὲ γὰρ ἄξιός εἰμι. Rom. 9. πάντες γὰρ εἰσιν ἄξιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὑμῶν. 10. ἄξιοι γὰρ ἐστε. Smyrn. 9. οὐκ ὦν ἄξιος ἐκείθεν εἶναι. 11. Ἐφάνη μοι οὖν ἄξιον πρᾶγμα ib. ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν ἄξια κομίσωσθε. Polyc. 6. ὡς ἄξιον ὦν. 8. ἀξίους, τοῦ ἀπολογεῖσθαι αὐτοῖς. Mart. Polyc. 10.

Ἄξιον. ἀξιώσωμεν συγγνώμην. Clem. I 51. ἐαυτὸν ἐξάλειφθῆναι μετ' αὐτῶν ἄξιοι. 53. ἡξίωσεν τὸν παντεπύπτην Δεσπότην. 55. οἷς

καὶ ἀγαλλιώμαι ὅτι ἡξιώθην. Ign. Eph. 9. ὥσπερ ἡξιώθην εἰς τιμὴν Θεοῦ εὐρεθῆναι. 21. ἡξιώθην ἰδεῖν ὑμᾶς διὰ Δάμα. Magn. 2. εἰς τὸ ἀξιώθῃναι τὴν ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίαν. 14. τοῦ ἀξιώθῃναι με εἰς τέλος εἶναι. Rom. 1. ὅς καὶ μαρτυρίον ἡξίωτο. Fragm. i. ἡξίωτο τῆς τοῦ Θεοφόρου συντυχίας. Mart. Ign. 6. Σὲ μὲν καὶ λόγον ἡξίωσα. Mart. Polyc. 10. ἡξίωσάς με τῆς ἡμέρας. 14. ἡξιώσατε διὰ πλειόνων δηλωθῆναι ὑμῖν. 20.

Ἄξιος. ἐὰν μὴ ἄξιος αὐτοῦ πολιτευόμενοι. Clem. I 21. ἄξιος τῆς ἐντολῆς... περιπατεῖν. Polyc. Phil. 5. ἐὰν πολιτευσώμεθα ἄξιος αὐτοῦ. ib. τοὺς δὲ μάρτυρας... ἀγαπῶμεν ἄξιος. Mart. Polyc. 17.

Ἄοκνος. ὃν ἀγαπητὸν λίαν ἔχετε καὶ ἄοκνον. Ign. Polyc. 7. ὑμῶν τὴν ἄοκνον ἀγάπην. ib.

Ἄοκνος. ἄοκνος προσέλωμεν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Clem. I 33.

Ἀόρατος. ἵνα... τοῦ ἀόρατου δῶ τὴν ἐπίγνωσιν. Clem. Fragm. viii. ἐπίσκοπον... τὸν ἀόρατον παραλογίζεται. Ign. Magn. 3. ὁρατὰ τε καὶ ἀόρατα. Trall. 5. τῶν ὁρατῶν καὶ ἀόρατων. Rom. 5. οἱ ἄρχοντες ὁρατοὶ τε καὶ ἀόρατοι. Smyrn. 6. τὰ δὲ ἀόρατα αἶτει ἵνα σοι φανερωθῇ. Polyc. 2. προσδόκα... τὸν ἀόρατον. 3.

Ἀόρητος. νοήσωμεν πῶς ἀόρητος ὑπάρχει. Clem. I 19. ἐπιγνοὺς... τὸ ἀόρητον αὐτοῦ. Ign. Philad. 1.

Ἀπαγγέλλειν. ὅπως θάττον... εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν ἀπαγγέλλωσιν. Clem. I 59. ἀπηγγέλη μοι εἰρηνεύειν τὴν ἐκκλησίαν. Ign. Philad. 10.

Ἀπάγειν. δεδεμένος εἰς Ῥώμην ἀπάγομαι. Ign. Eph. 21. εἰς παντελῇ διέθρον ἀπάγουσιν ἐαυτούς. Fragm. i. ἀπαχθισόμενος πρὸς βοράν. Mart. Ign. 2. ἡμέις μὲν ἄκοντες ἀπηγόμεθα. 5. ἀπήχθη μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. 6.

Ἀπαθής. πρῶτον παθὴς, καὶ τότε

- ἀπαθής. Ign. Eph. 7. τὸν ἀπαθῆ, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντῶν. Polyc. 3.
- Ἀπαιδευτός. μωροί, καὶ ἀπαιδευτοί. Clem. I 39.
- Ἀπαιτεῖν. Ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ σε. Ign. Polyc. 2.
- Ἀπαλλάσσειν. οὕτως ἀπῆλλάγη τοῦ κόσμου. Clem. I 5. τοῦ... ἀνέμου βίου αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι. Mart. Polyc. 3.
- Ἀπαλλοτριῶν. Ζῆλος ἀπῆλλοτρίωσεν γαμετὰς ἀνδρῶν. Clem. I 6. ἀπαλλοτριῶσαι ἡμᾶς τοῦ καλῶς ἔχοντος. 14.
- Ἀπαρνεῖσθαι. τελείως αὐτὸν ἀπήρνῃται. Ign. Smyrn. 5.
- Ἀπαρτίζω. τὸ συγγενικὸν ἔργον τελείως ἀπηρτίσατε. Ign. Eph. 1. οὕτω ἀπήρτισμαί ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ. 3. τὸ παρὰ Θεοῦ ἀπηρτισμένον. 19. ἢ προσευχὴ ὑμῶν... με ἀπαρτίσει. Philad. 5. ὅταν αὐτῷ ἀπαρτίσῃ. Polyc. 7. τὸν ἴδιον κληρὸν ἀπαρτίσῃ. Mart. Polyc. 6.
- Ἀπάρτισμα. τὸ δὲ εὐαγγέλιον ἀπάρτισμά ἐστὶν ἀφθαρσίας. Ign. Philad. 9.
- Ἀπαρχή. ἥς τὴν ἀπαρχὴν ἐποιήσατο τὸν Κύριον. Clem. I 24. κηρύσσοντες, καθίστανον τὰς ἀπαρχὰς αὐτῶν. 42.
- Ἀπάτη. Οὗτος (αἰὼν) λέγει μοιχείαν... καὶ ἀπάτην. Clem. II 6.
- Ἀπαύγασμα. ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς μεγαλowsύνης αὐτοῦ. Clem. I 36.
- Ἀπειθεῖν. εἰς τὸ πληροφορηθῆναι τοὺς ἀπειθοῦντας. Ign. Magn. 8. ἀπὸ τῶν ἀπειθοῦντων αὐτῷ. Polyc. Phil. 2.
- Ἀπειλεῖν. διωγμὸν ὑπομένειν ἀπειλήσαντος. Mart. Ign. 2. Πῦρ ἀπειλεῖς. Mart. Polyc. 11.
- Ἀπειναι. πόρρω ἀπεισιν ἢ δικαιοσύνη. Clem. I 3. ἀπόντα με καὶ παρόντα ἡγαθήσατε. Ign. Smyrn. 9. ὃς καὶ ἀπὸν ὑμῖν ἔγραψεν ἐπιστολάς. Polyc. Phil. 3.
- Ἀπειρος. Τὸ κύτος τῆς ἀπείρου θαλάσσης. Clem. I 20.
- Ἀπελεύθερος. ἀπελεύθερος Ἰησοῦ. Ign. Rom. 4.
- Ἀπέναντι. ἀπέναντι... Θεοῦ ἐσμέν ὀφθαλμῶν. Polyc. Phil. 6.
- Ἀπέραντος. Ὡκεανὸς ἀνθρώποις ἀπέραντος. Clem. I 20.
- Ἀπερίσπαστος. ἀπερισπάστῃ διανοίᾳ. Ign. Eph. 20.
- Ἀπέρχεσθαι. Ποῖ οὖν τις ἀπέλθῃ; Clem. I 28. Ἡ προσευχὴ ὑμῶν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. Ign. Smyrn. 11. εἴαν τις ἀπέρχεται εἰς Συρίαν. Polyc. Phil. 13. εἰς ἕτερον χωρίον ἀπελθεῖν. Mart. Polyc. 7.
- Ἀπέχειν. ἀλλοτρίας δὲ βοτάνης ἀπέχεσθαι. Ign. Trall. 6. Ἀπέχεσθε τῶν κακῶν βοτανῶν. Philad. 3. Εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς ἀπύχονται. Smyrn. 6. Πρέπει οὖν ἐστὶν ἀπέχεσθαι τῶν τοιούτων. 7. ἀπεχόμενοι πάσης ἀδικίας. Polyc. Phil. 2. Διὸ δεῖον ἀπέχεσθαι ἀπὸ πάντων τούτων. 5. ἀπεχόμενοι πάσης ὀργῆς. 6. ἀπεχόμενοι τῶν σκανδάλων. ib. οὐ μακρὰν ἀπέχον ἀπὸ τῆς πόλεως. Mart. Polyc. 5.
- Ἀπεχθής. μακρὰν ἐστὶ τῶν ἀπεχθῶν. Clem. Fragm. iv.
- Ἀπηνής. τὸ πῦρ... τῶν ἀπηνῶν βασανιστῶν. Mart. Polyc. 2.
- Ἀπέναι. ἡ ἡμέρα ἀπεισιν. Clem. I 24. ἀπειμι οὐ εἴαν βούλησθε. 53.
- Ἀπικραντος. Πνεῦμα ἔδωκεν... ἀπικραντον. Clem. Fragm. viii.
- Ἀπιστεῖν. σκάνδαλον τοῖς ἀπιστοῦσιν. Ign. Eph. 18.
- Ἀπιστία. ὥσπερ οὐδὲ ἡ πίστις τὰ τῆς ἀπιστίας, οὐδὲ ἡ ἀπιστία τὰ τῆς πίστεως. Ign. Eph. 8.
- Ἀπιστος. οἱ ἀπιστοὶ τοῦ κόσμου τούτου. Ign. Magn. 5. τιπὲς ἄθεοι ὄντες, τουτέστιν ἀπιστοί. Trall. 10. ὥσπερ ἀπιστοὶ τιπὲς λέγουσι. Smyrn. 2. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, ὅσα ἀπιστία. 5. διαφορά μεταξὺ τῶν ἀπίστων καὶ τῶν ἐκλεκτῶν. Mart. Polyc. 16.
- Ἀπλοῦς. τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ ἀπλῇ διανοίᾳ. Clem. I 23.
- Ἀπλῶς. τὰς προσευχὰς ἡμῶν ἀπλῶς ἀναφέρειν. Clem. II 2.
- Ἀποβαίνειν. Τῷ δὲ κατ' εὐχὴν ἀπύχων. Mart. Ign. 5.

ἁποβάλλειν. οὐ δικαίως νομίζομεν ἀποβαλέσθαι τῆς λειτουργίας. Clem.

I 44. τῆς ἐπισκοπῆς ἀποβάλωμεν. ib. δικαίους ἀποβεβλημένους.

45. μή τινα τῶν διλογψύχων . . . ἀποβάλῃ. Mart. Ign. 1.

Ἀποδεικνύειν. τὸ ἀκέραιον τῆς πρᾶ-
τητος αὐτῶν βούλημα ἀποδειξάτω-
σαν. Clem. I 21. πρεσβυτέροις
καὶ διακόνους, ἀποδεδειγμένοις ἐν
γνώμῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign. Phi-
lad. Inscr.

Ἀποδεχέσθαι. Ἀποδεξάμενος ἐν Θεῷ
τὸ πολυαγάπητόν σου ὄνομα. Ign.
Eph. 1. Ἀποδεξάμενος σὺν τὴν
κατὰ Θεὸν εὐνοίαν. Trall. 1. Ἀ-
ποδεχάμενός σου τὴν ἐν Θεῷ γνώ-
μην. Polyc. 1.

Ἀποδημεῖν. τῆς σαρκὸς ἀπεδήμουν οἱ
μάρτυρες. Mart. Polyc. 2.

Ἀποδίδόναι. τὰς χάριτας αὐτοῦ ἀπο-
δοῖ τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ.
Clem. I 23. τὰς ἀντιμισθίας
ἀποδιδόναι ἐκάστω. II 11. Εἰ
γὰρ τὸν μισθὸν . . . ὁ Θεὸς εὐθείως
ἀπεδίδου. Fragm. iii. ἀποδοῦναι
δὲ τὸν μισθὸν ταῖς ἐκκλησίαις.
Mart. Ign. 4.

Ἀποδιδράσκειν. Διὰ (ἥλος . . . Ἰακῶβ
ἀπέδρα. Clem. I 4. ἥ ποῦ ἀπο-
δράσῃ, ἀπὸ τοῦ τὰ πάντα ἐμπεριέ-
χοντος; 28.

Ἀποδουλίξασθαι. ἀποδουλισμένοις ἀπὸ
παντὸς ἀλλοτρίου χρώματος. Ign.
Rom. Inscr. Οὐχ ὅτι παρ' ὑμῖν
μερισμὸν εἶδον, ἀλλ' ἀποδουλισμέ-
νον (αἰ. ἀποδουλισμόν). Philad. 3.

Ἀποδοκιμάζεσθαι. εἰς ἀποδοκιμασθῶ,
ἐμισήσατε. Ign. Rom. 8.

Ἀποθνήσκειν. πρὸς ἀπόλυσιν τοῦ ἀ-
ποθανεῖν αὐτό. Clem. I 25. Εἰ
οὖν οἱ κατὰ σάρκα ταῦτα πράσσον-
τες ἀπέθανον. Ign. Eph. 16. ἀν-
τίδοτος τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. 20. τὸ
ἀποθανεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ πάθος.
Magn. 5. τὸν δ' ἡμᾶς ἀποθα-
νόντα. Trall. 2. ἵνα . . . τὸ ἀποθα-
νεῖν ἐκφύγη. ib. κακεῖ τὸ ἀπο-
θανεῖν. 6. ἀληθῶς ἐσταυρώθη καὶ
ἀπέθανεν. 9. δωρεὰν σὺν ἀποθνή-
σκῃ. 10. παρ' αὐτὰ ἀποθνήσκει.

11. ἐκὼν ὑπὲρ Θεοῦ ἀποθνήσκω.

Rom. 4. ἀποθανεῖν εἰς Χριστὸν

Ἰησοῦν. 6. Ἐκεῖνον ζητῶ, τὸν ὑπὲρ

ἡμῶν ἀποθανόντα. ib. μὴ θελή-

σπέ μοι ἀποθανεῖν. ib. ἐρῶν τοῦ

ἀποθανεῖν. 7. συζητοῦντες ἀπο-

θνήσκουσιν. Smyrn. 7. ἀλλὰ τὸν

ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντα. Polyc.

Phil. 9.

Ἀποκαθίσταναι. ἐπὶ τὴν . . . ἡμῶν ἀγὴν

ἀγωγὴν ἀποκαταστήσῃ ἡμᾶς. Clem.

I 48. ἀποκατεστήθη αὐτοῖς τὸ

ἴδιον σωμάτειον. Ign. Smyrn. 11.

Ἀποκαλεῖν. Θεοφόρον ἀποκαλεῖ κακο-

δαίμονα. Mart. Ign. 2. κακὸν με

πρὸς τοὺς δαίμονας ἀποκαλεῖς. ib.

Ἀποκαλύπτειν. εἰς τὸ Κύριός μοι ἀπο-

καλύψῃ. Ign. Eph. 20.

Ἀποκαλύψις. κατὰ ἀποκάλυψιν φανε-

ρώσαντός μοι. Mart. Polyc. 22.

Ἀποκομίσκειν. τὰ παρ' ὑμῶν ἀποκομίσῃ

γράμματα. Polyc. Phil. 13. ἄτινα

εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀπεκομίσθῃ.

Mart. Ign. 6.

Ἀποκρίνεσθαι. ἀπεκρίθησάν μοι, ὅτι

πρόκειται. Ign. Philad. 8. Ἰγνά-

τιος ἀπεκρίνατο. Mart. Ign. 2.

Ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα οὐκ ἀπεκρίνατο

αὐτοῖς. Mart. Polyc. 8. ἀπεκρί-

νατο' Εἰ κενοδοξεῖς. 10.

Ἀποκτείνειν. ἀπεκτάνθησαν ὑπὸ τῶν

μαρῶν. Clem. I 45.

Ἀπολαμβάνειν. ἵνα τὴν αἰώνιον ζωὴν

ἀπολάβωμεν. Clem. II 8. ἐν

ταύτῃ τῇ σαρκὶ ἀποληφόμεθα τὸν

μισθόν. 9. ἀπαλήφεται τὰ ἀγαθὰ.

11. τὴν πολυπληρίαν ὑμῶν . . .

ἀπειλήφα ἐν Ὁνησίμῳ. Ign. Eph.

1. ὃν ἐξεμπλήρωσεν τῆς ἀφ' ὑμῶν

ἀγάπης ἀπέλαβον. 2. εἰς τὸ τὸν

κληρὸν μου ἀμειψοδίστως ἀπολα-

βεῖν. Rom. 1. ἀπέλαβον τὸ ἴδιον

μέγεθος. Smyrn. 11. ἀποληψό-

μεθα καὶ τὸν μέλλοντα (αἰῶνα).

Polyc. Phil. 5. τὸν τῆς ἀφθαρ-

σίας στίφανον ἀπολαβέν. Mart.

Polyc. 19.

Ἀπολαίειν. ἀπολαύσωμεν τῶν δι' ἡμᾶς

γενομένων. Clem. Fragm. ix.

Ἀπόλαυσις. πηγὰὶ πρὸς ἀπόλαυσιν

καὶ ὑγίειαν δημιουργηθεῖσαι. Clem.

- I 20. προηρημένοι μάλλον τὴν ἐνθάδε ἀπολαύσαι. II 10. ἡλί-
 κην ἔχει βάσανον ἢ ἐνθάδε ἀπολαύ-
 σις. ib.
- Ἀπολείπειν. ἐν τῷ ἀπολείπειν ἕκαστον
 τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. Clem. I 3.
 ἀπολείπωμεν τὰς κενὰς καὶ ματαιὰς
 φροντίδας. 7. ἀπολιπόντες τὴν
 ματαιοποιίαν. 9. ἀπολείπωμεν
 φαύλων ἔργων μιανὰς ἐπιθυμίας.
 28. ἀπολιπόντες τὴν κενὴν μα-
 ταιολογίαν. Polyc. Phil. 2. ἀπο-
 λείποντες τὴν ματαιότητα τῶν πολ-
 λῶν. 7.
- Ἀπολέσθαι. ἐβυθίσθησαν εἰς θάλασ-
 σαν. . . καὶ ἀπώλοντο. Clem. I 51.
 τὸ δωδεκάφυλον τοῦ Ἰσραὴλ μέλ-
 λον ἀπολέσθαι. 55. ἀπολλυμέ-
 νους ἡμᾶς ἔσωσεν. II 1. δεῖ τοὺς
 ἀπολλυμένους σώζειν. 2. ὁ Χρι-
 στὸς ἠθέλησεν σῶσαι τὰ ἀπολλύ-
 μενα. ib. καλέσας ἡμᾶς ἤδη ἀπολ-
 λυμένους. ib. τί μωρῶς ἀπολλύ-
 μεθα; Ign. Eph. 17. ἵνα μὴ ἐν
 καυχῇσιν ἀπώλωμαι. Trall. 4. Οὐ-
 δὲν ὑμῶν οὐ μὴ ἀπολείται. Smyrn.
 10. εἰς καυχῇσιν, ἀπώλετο.
 Polyc. 5. ἵνα κακῶς ἀπολῶνται.
 Mart. Ign. 2. ἀπολέσθαι τὸν δι-
 καιον. 6.
- Ἀπολογεῖσθαι. ἀξίους, τοῦ ἀπολογεῖ-
 σθαι αὐτοῖς. Mart. Polyc. 10.
- Ἀπολύειν. Ὁμοσον, καὶ ἀπολύω σε.
 Mart. Polyc. 9.
- Ἀπόλυσις. πρὸς ἀπόλυσιν τοῦ ἀπο-
 θανεῖν. Clem. I 25.
- Ἀπονέμειν. τιμὴν τὴν καθήκουσαν ἀ-
 πονέμοντες. Clem. I 1. πᾶσαν
 ἐντροπὴν αὐτῷ ἀπονέμειν. Ign.
 Magn. 3. τιμὴν κατὰ τὸ προσ-
 ἦκον. . . ἀπονέμειν. Mart. Polyc. 10.
- Ἀπόνοια. εἰς τοσοῦτον ἀπονοίας ἐξέ-
 καυσαν. Clem. I 1. εἰς τοσαύτην
 ἀπόνοιαν ἐρχόμεθα. 46.
- Ἀποπίπτειν. ἀποπίπτομεν τῆς οδοῦ
 τῆς δικαίας. Clem. II 5.
- Ἀποπλανᾶν. ἐπιστρέφοντες τὰ ἀπο-
 πλανημένα. Polyc. Phil. 6. ἀ-
 ποπλανῶσι κενὸς ἀνθρώπους. ib.
- Ἀπορρίπτειν. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἐαυ-
 τῶν πᾶσαν ἀδικίαν. Clem. I 35.
- Ἀποστάζειν. πνευματικὴν . . . ἀποστα-
 ζόντων χάριν. Mart. Ign. 4.
- Ἀποστελλεῖν. τοὺς δὲ ἀπεσταλμένους
 ἀφ' ἡμῶν Clem. I. 59. Βούρρουν,
 ὃν ἀπεστείλατε μετ' ἐμοῦ. Ign.
 Smyrn. 12.
- Ἀποστερεῖν. τίς ἀποστερηθῇ, τίς ἀβε-
 τηθῇ; Ign. Eph. 10.
- Ἀποστολικός. ἐν ἀποστολικῷ χαρακ-
 τήρι. Ign. Trall. Inscr. ἀνὴρ ἦν
 τοῖς πᾶσιν ἀποστολικός. Mart.
 Ign. 1. διδάσκαλος ἀποστολικός.
 Mart. Polyc. 16.
- Ἀπόστολος. Λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν
 ἡμῶν τοὺς ἀγαθοὺς ἀποστόλους.
 Clem. I 5. Οἱ ἀπόστολοι ἡμῶν
 εὐηγγελισθῶσαν. 42. οἱ ἀπόστο-
 λοι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. ib. οἱ ἀπό-
 στολοι ἡμῶν ἐγνωσαν. 44. τοῦ
 μακαρίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.
 47. προσελκίθετε γὰρ Ἀποστό-
 λους μαρτυρημένους. ib. ὁ μέγας
 ἀπόστολος Κλήμης. Fragm. x. οἱ
 καὶ τοῖς ἀποστόλοις πάντοτε συνη-
 νησαν. Ign. Eph. 11. εἰς τὸν
 συνεδρίον τῶν ἀποστόλων. Magn.
 6. ὁ Κύριος ἄνεν τοῦ Πατρὸς
 οὐδὲν ἐποίησεν, . . . ὅτε δι' ἐαυτοῦ,
 ὅτε διὰ τῶν ἀποστόλων. 7. τοῖς
 δόγμασιν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἀπο-
 στόλων. 13. Ὑποτάγητε . . . ὡς οἱ
 ἀπόστολοι τῷ Χριστῷ. ib. τῷ
 πρεσβυτερίῳ ὡς τοῖς ἀποστόλοις.
 Trall. 2. ὡς σύνδεσμοι ἀποστό-
 λων. 3. ἵνα ὃν κατέκρετος ὡς
 ἀπόστολος ὑμῶν διατάσσωμαι. ib.
 τῶν διαταγμάτων τῶν ἀποστόλων. 7.
 εἰς τιμὴν . . . τῶν ἀποστόλων. 12.
 ἐκεῖνοι ἀπόστολοι, ἐγὼ κατέκρετος.
 Rom. 4. τοῖς ἀποστόλοις ὡς
 πρεσβυτερίῳ ἐκκλησίας. Philad. 5.
 αὐτὸς ὃν θύρα . . . δι' ἧς εἰσέρχονται
 . . . οἱ ἀπόστολοι. 9. ἀκολουθεῖτε
 . . . τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς τοῖς ἀπο-
 στόλοις. Smyrn. 8. τῆς διαδοχῆς
 τῶν ἀποστόλων. Fragm. i. οἱ
 εὐαγγελισμένοι ἡμᾶς ἀπόστολοι.
 Polyc. Phil. 6. καὶ τοῖς λοιποῖς
 ἀποστόλοις. 9. ὁ τοῦ ἀποστόλου
 Ἰωάννου μαθητής. Mart. Ign. 1.
 τῷ ἀποστόλῳ σου Παύλῳ δεσμοῖς

- συνήσας σιδηροῖς. 2. μαθηταὶ τοῦ [ἀγίου] ἀποστόλου Ἰωάννου. 3. κατ' ἔχρος . . . τοῦ ἀποστόλου Παύλου. 5. σὺν τοῖς ἀποστόλοις καὶ πᾶσι δικαίοις ἀγαλλιώμενος. Mart. Polyc. 19.
- Ἀποσύρειν. ἀποσυρῆναι τὸ ἀντικημον. Mart. Polyc. 8.
- Ἀποσάξω. πρὸς τὸν τοῦ εἶναι ἡμᾶς αἰτίαν ἀποσάξωιν στοργήν. Clem. Fragn. i.
- Ἀποτάσσεσθαι. ἐκεῖνος δὲ (αἰὼν) τοῦτοῖς ἀποτάσσεται. Clem. II 6. δεῖ δὲ ἡμᾶς τούτῳ ἀποταξαμένους. ib. ἀποταξάμενος τῷ βίῳ. Ign. Philad. 11.
- Ἀποτιθέναι. ἀποθέμενοι πᾶσαν ἀλαζονείαν. Clem. I 13. ἀπέθετο αὐτὰς εἰς τὴν σκηνήν. 43. ἀποθέμενοι τὴν . . . τῆς γλώσσης ὑμῶν αὐθάδειαν. 57. ἀποθέμενοι ἐκεῖνο δὲ περικεῖμεθα νέφος. II 1. ἀποθέμενος ἐαυτῷ πάντα τὰ ἱμάτια. Mart. Polyc. 13. ἀπεθέμεθα σπου καὶ ἀκόλουθον ἦν. 18.
- Ἀπότομος. μὴ ἀπότομοι ἐν κρίσει. Polyc. Phil. 6.
- Ἀποτυγχάνειν. οἱ δὲ ἀποτυχόντες τοῦ πείσαι. Mart. Polyc. 8.
- Ἀποφαίνεσθαι. Τραϊανὸς ἀπεφήνατο. Mart. Ign. 2.
- Ἀπόφασις. οἱ τῇ δεσποτικῇ ἀποφάσει χρῶσάμενοι. Ign. Fragn. i. ὁ ὁγιος μάρτυς ἑπακούσας τῆς ἀποφάσεως. Mart. Ign. 2.
- Ἀποφέρεισθαι. καὶ βραβεῖον ἀνατίρρητον ἀπειρηγμένον. Mart. Polyc. 17.
- Ἀπροσδεῖς. Ἀπροσδεῖς . . . ὁ Δεσπότης ὑπάρχει τῶν ἀπάντων. Clem. I 52.
- Ἀπροσκόπως. τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἀπροσκόπως ἐπιτελοῦσιν. Clem. I 20.
- Ἀπροσωπολήπτως. ἀπροσωπολήπτως γὰρ πάντα ἐποιεῖτε. Clem. I 1.
- Ἀπτεσθαι. τινῶν δειλωνόμενα οὐχ ἤψατο. Ign. Rom. 5. Καὶ εὐθὺς αὐτοῦ ἤψατο. Smyrn. 3. δοτις τάχιον τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ ἀψήται. Mart. Polyc. 13.
- Ἀπώλεια. θεασάμενος ἐν ἡμῶν πολλήν πλάνην καὶ ἀπώλειαν. Clem. II 1.
- Ἀργεῖν. ἀργήσωμεν ἀπὸ τῆς ἀγαθοποιίας; Clem. I 33.
- Ἀργός. μὴ ἀργούς . . . ἐπὶ πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Clem. I 34.
- Ἀργυρος. προσκυνοῦντες . . . χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Clem. II 1. ἄργυρος ἐν καμίνῳ πυρούμενος. Mart. Polyc. 15.
- Ἀρέσκειν. κατὰ πάντα τρόπον πᾶσιν ἀρέσκειν. Ign. Trall. 2. Θεὸς ἀρέσαι, ὥσπερ καὶ ἀρέσκετε. Rom. 2. Ἀρέσκετε ὅ σφ' στρατεύεσθε. Polyc. 6. μηδὲν ἀνεπιτήδευτον ἔχειν τῶν ἀρεσκόντων Θεῷ. Fragn. vii.
- Ἀρετή. καὶ διώξωμεν μᾶλλον τὴν ἀρετήν. Clem. II 10.
- Ἀριθμός. τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. Clem. I 2. εὑρεθῆναι ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ὑπομενόντων αὐτόν. 35. μέρος ἐν ἀριθμῷ τῶν μαρτύρων σου. Mart. Polyc. 14.
- Ἀρκεῖν. τοῖς ἐφοδίοις τοῦ Θεοῦ ἀρκούμενοι. Clem. I 1. τίς ἀρκεῖ, ὥς ἔδει, εἰπεῖν; 49. τοῖς συμβίοις ἀρκεῖσθαι σαρκὶ καὶ πνεύματι. Ign. Polyc. 5.
- Ἄρμα. τὰ τε ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται αὐτῶν. Clem. I 51.
- Ἀρμόζειν. τὰ πρὸς τὴν πυρὰν ἡρμοσμένα ἔργα. Mart. Polyc. 13.
- Ἀρκεῖσθαι. τὸ μὴ ἀρκεῖσθαι δι' οὐ ἔγνωμεν αὐτόν. Clem. II 3. οἱ τινες ἀρνοῦνται. Ign. Magn. 9. Ὅν τινες ἀγνοοῦντες ἀρνοῦνται, μᾶλλον δὲ ἡρνήθησαν ὑπ' αὐτοῦ. Smyrn. 5. ἔπειθεν ἀρκεῖσθαι. Mart. Polyc. 9.
- Ἀρησις. εἰς ἀρησιν αὐτοὺς τρέψῃ. Mart. Polyc. 2.
- Ἀρραβών. τῷ ἀρραβῶν τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν. Polyc. Phil. 8.
- Ἀρσενικοῖτης. οὔτε ἀρσενικοῖται βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσι. Polyc. Phil. 5.
- Ἄρσην. τὸ ἄρσεν μετὰ τῆς θηλείας. οὔτε ἄρσεν οὔτε θῆλυ. Clem. II 12 bis.
- Ἀρτηρία. μέχρι τῶν ἔσω φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν. Mart. Polyc. 2.

- "Ἀρτι διαδεξαμένοι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν
 Mart. Ign. 1.
 "Ἀρτος. λαμβάνει τὸν ἄρτον τοῦ ἔργου.
 Clem. I 34. ὑστερεῖται τοῦ ἄρτου
 τοῦ Θεοῦ. Ign. Eph. 5. ἕνα ἄρτον
 κλώντες. 20. ἵνα καθαρὸς ἄρτος
 εὐρεθῶ τοῦ Χριστοῦ. Rom. 4. "Ἀρ-
 τον Θεοῦ θέλω, ἄρτον οὐράνιον,
 ἄρτον ζωῆς. 7. ὡς ἄρτος ὀπτώμε-
 νος. Mart. Polyc. 15.
 "Ἀρχαῖκος. Κλήμης ἀρχαϊκότερος.
 Clem. Fragn. vii.
 "Ἀρχαῖος. ἵνα τῶν ἀρχαίων ὑποδεγμά-
 των παυσώμεθα. Clem. I 5. τὴν
 . . . ἀρχαίαν Κορινθίαν ἐκκλησίαν.
 47. εἰάν μὴ ἐν τοῖς ἀρχαίοις εὖρω.
 Ign. Philad. 8. ἐξ ἀρχαίων κατ-
 αγγελλομένη χρόνων. Polyc. Phil.
 I.
 "Ἀρχειν. καὶ ἄρχειν αὐτῶν μὴ ἐπι-
 σταμένοις. Ign. Fragn. iv. τοῖς
 κατ' ἐπιστήμην ἄρχουσιν. ib.
 "Ἀρχεῖον. "Εμοὶ δὲ ἀρχεῖά ἐστιν Ἰη-
 σοῦς Χριστός· τὰ ἄδικτα ἀρχεῖα ὁ
 σταυρὸς αὐτοῦ. Ign. Philad. 8.
 "Ἀρχεῖσθαι. ἥς ἡρξάμην οἰκονομίας. Ign.
 Eph. 20. νῦν ἄρχομαι μαθητῆς
 εἶναι. Rom. 5. τοῦτον ἀρξώνται
 σέβεσθαι. Mart. Polyc. 17.
 "Ἀρχῇ. τὸν ἐξ ἀρχῆς παραδεδομένον
 ἡμῖν τῆς εἰρήνης σκόπον. Clem. I
 19. ἀνατυλίζωμεν τὰ ἀπ' ἀρχῆς
 γενόμενα. 31. ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγ-
 γελίου. 47. Νῦν γὰρ ἀρχὴν ἔχω
 τοῦ μαθητεῦσθαι. Ign. Eph. 3.
 ἥτις ἐστὶν ἀρχὴ ζωῆς καὶ τέλος. 14.
 ἀρχὴ μὲν πίστις. ib. "Ἀρχὴν δὲ
 ἐλάβανεν τὸ παρὰ Θεοῦ ἀπηρτισ-
 μένον. 19. ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει.
 Magn. 13. ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ εὐ-
 οικονομήτος ἐστίν. Rom. 1. Τοὺς
 δὲ μερismοὺς φεύγετε, ὡς ἀρχὴν
 κακῶν. Smyrn. 8. "Ἀρχὴ δὲ πάν-
 των χαλεπῶν. Polyc. Phil. 4. τὸν
 ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν παραδοθέντα λόγον. 7.
 τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν. Mart. Ign. 1.
 ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
 τεταγμέναις. Mart. Polyc. 10.
 τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνεπίληπτον πολυ-
 τεῖαν. 17.
 "Ἀρχηγός. μουσαροῦ ζήλους ἀρχηγοῖς.
 Clem. I 14. οἷτινες ἀρχηγοὶ τῆς
 στάσεως . . . ἐγενήθησαν. 51.
 "Ἀρχιερεῖς. τὸν ἀρχιερέα τῶν προσ-
 φορῶν. Clem. I 36. Τῷ γὰρ ἀρ-
 χιερεῖ ἰδίαι λειτουργίαι. 40. μαμο-
 σκοπηθέν το προσφερόμενον διὰ τοῦ
 ἀρχιερέως. 41. διὰ τοῦ ἀρχιερέως
 καὶ προστάτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 58. κρείσσον δὲ ὁ ἀρχιερεῖς. Ign.
 Philad. 9. ἐπὶ ἀρχιερέως Φιλίπ-
 που. Mart. Polyc. 21.
 "Ἀρχοντικός. τὺς συστάσεις τὰς ἀρ-
 χοντικούς. Ign. Trall. 5.
 "Ἀρχων. ἐξ αὐτοῦ βασιλεῖς καὶ ἄρχον-
 τες. Clem. I 32. τῆς διδασκα-
 λίας τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τού-
 του. Ign. Eph. 17. ἔλαθεν τὸν
 ἀρχοντα τοῦ αἰῶνος. 19. τὴν ἐπ-
 ῆρειαν τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος
 τούτου. Magn. 1. ὁ ἀρχων τοῦ
 αἰῶνος τούτου. Trall. 4. et Rom. 7.
 ἐνέδρας τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος
 τούτου. Philad. 6. οἱ ἀρχοντες
 ὁρατοὶ τε καὶ ἀόρατοι. Smyrn. 6.
 ἐντυχεῖν τῷ ἀρχοντι. Mart. Polyc.
 17. καταγωνισάμενος τὸν ἄδικον
 ἀρχοντα. 19.
 "Ἀρωμα. σμύρνης, καὶ τῶν λοιπῶν
 ἀρωμάτων. Clem. I 25. ἡ ἄλλου
 τινὸς τῶν τιμῶν ἀρωμάτων. Mart.
 Polyc. 15.
 "Ἀσάλευτος. ἐπὶ τῷ τῆς ἐκκλησίας ἀσα-
 λεύτῳ. Mart. Ign. 1. ἀσάλευτον
 ἐπιμείναι τῇ πυρᾷ. Mart. Polyc. 13.
 "Ἀσβεστος. εἰς τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον
 χωρήσει. Ign. Eph. 16.
 "Ἀσέβεια. καὶ φύγωμεν τὴν ἀσέβειαν.
 Clem. II 10. ὁ τῆς ἀσεβείας δι-
 δασκαλος. Mart. Polyc. 12.
 "Ἀσεβής. ζῆλον . . . ἀσεβῆ ἀνελιγφότηας.
 Clem. I 3. τοῖς ἀσεβείαι τηρού-
 μενον πῦρ. Mart. Polyc. 11.
 "Ἀσθένεια. τὸν . . . βοηθὸν τῆς ἀσθε-
 νείας ἡμῶν. Clem. I 36.
 "Ἀσθενής. αἱ ἀσθενεῖς τῷ σώματι.
 Clem. I 6. συγγένειαν ἀσθενῆ. 10.
 τὸν ἀσθενῆ, ὁ δὲ ἀσθενὴς ἐντροπέτω
 τὸν ἰσχυρόν. 38. ἐπισκεπτόμενος
 πάντας ἀσθενεῖς. Polyc. Phil. 6.
 πληροφορησαὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἡμῶν.
 Mart. Ign. 7.

- Ἰσθμα. διωκόμενον ἄσθματι πνεῦμα. Clem. *Fragm.* viii.
- Ἰσχυρῆς. τὸν Ἰσχυρὴν Φίλιππον. Mart. *Polyc.* 12.
- Ἰσχυρῆς. ἐμπορίαν ἡσκούμεν. Clem. *Fragm.* iii. ἀνεπίληπτον ἀσκήσθαι βίον. Ign. *Fragm.* vii. ἀσκήν πᾶσαν ὑπομονήν. *Polyc.* Phil. 9.
- Ἰσχυρῆς. τῶν μελλόντων ἀσκήσιν τε καὶ ἐτοιμασίαν. Mart. *Polyc.* 18.
- Ἰσχυρῆς. ἐν ᾧ ἀσπάζομαι τὴν ἐκκλησίαν. Ign. Magn. *Inscr.*
- Ἰσχυρῆς. ὑμᾶς Ἐφέσιοι 15. αἱ λοιπαὶ δὲ ἐκκλησίαι . . . ἀσπάζονται ὑμᾶς. ib. ἦν καὶ ἀσπάζομαι ἐν τῇ πληρώματι. Trall. *Inscr.*
- Ἰσχυρῆς. ὑμᾶς ἀπὸ Σμύρνης. 12. Ἰσχυρῆς. ὑμᾶς ἡ ἀγάπη Σμυρναίων. 13. ἀσπάζομαι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Rom. *Inscr.* ἐλπίζω ὑμᾶς ἀσπάζεσθαι. 1. Ἰσχυρῆς. ὑμᾶς τὸ ἐμὸν πνεῦμα. 9. ἦν ἀσπάζομαι ἐν αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Philad. *Inscr.*
- Ἰσχυρῆς. ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν. 11. et Smyrn. 12. ὅθεν δεδεμένοι . . . πάντας ἀσπάζομαι Smyrn. 11. Ἰσχυρῆς. τὸν ἀξιόθεον ἐπίσκοπον. 12. Ἰσχυρῆς. τοὺς οἴκους τῶν ἀδελφῶν μου. 13. Ἰσχυρῆς. ὑμᾶς Φίλων. ib. Ἰσχυρῆς. τὸν οἶκον Ταυνίας. ib. Ἰσχυρῆς. Ἄλκην. ib. Ἰσχυρῆς. πάντας ἐξ ὀνόματος. *Polyc.* 8. ἀσπάζομαι Ἄτταλον. ib. . . . τὸν μέλλοντα καταξιοῦσθαι. ib. . . Ἄλκην. ib. καὶ πάντας ἀσπασάμενος. Mart. *Ign.* 6.
- Ἰσχυρῆς. καὶ ὅλη ἡ τῶν ἀσπαστῶν. Clem. *Fragm.* iv.
- Ἰσχυρῆς. Τηρήσατε . . . τὴν σφραγίδα ἀσπιλον. Clem. II 8.
- Ἰσχυρῆς. ἀστέρας τε χοροί. Clem. I 20. Ἰσχυρῆς ἐν οὐρανῷ ἔλαμψεν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀστέρας. Ign. Eph. 18. χορὸς ἐγένετο τῷ ἀστέρι. ib.
- Ἰσχυρῆς. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ἄστρο. Ign. Eph. 19.
- Ἰσχυρῆς. Δάφνον τὸν ἀσύγκριτον. Ign. Smyrn. 13.
- Ἰσχυρῆς. ἡ ἀσύνητος καὶ ἰσκατωμένη
- διάνοια ἡμῶν. Clem. I 36. Ἰσχυρῆς. ἀσύνητος καὶ ἀσύνητος. 39. διὰ τὸ σκληρυνθῆναι αὐτῶν τὰς ἀσύνητους καρδίας. 51.
- Ἰσχυρῆς. τῆς ὑμετέρας ἐκ τῶν ἡλὸν ἀσφαλείας. Mart. *Polyc.* 13.
- Ἰσχυρῆς. τὴν τελείαν καὶ ἀσφαλῆ γνώσιν. Clem. I 1. τὸν ἀσφαλῆ τοῦ ἰδίου βουλήματος θεμέλιον. 33. Ἰσχυρῆς. καὶ βέβαιον πᾶν δὲ πρᾶσσεται. Ign. Smyrn. 8.
- Ἰσχυρῆς. ὑπεραγαλλόμενος ἀσφαλίζομαι ὑμᾶς. Ign. Philad. 5.
- Ἰσχυρῆς. ἡσχαλλεν δὲ καθ' ἑαυτόν. Mart. *Ign.* 1. οἱ μὲν στρατιῶται ὑπὲρ τῆς βραδύτητος ἡσχαλλον. 5.
- Ἰσχυρῆς. οὐσιν ἀσώματοι καὶ δαιμονικοὶ. Ign. Smyrn. 1. δαιμόνιον ἀσώματον. 3.
- Ἰσχυρῆς. οὐκ εἰκὴ ἡ ἀτάκτως. Clem. I 40.
- Ἰσχυρῆς. ἀταράχως πάντα ἐπιτελοῦντες. Clem. I 48.
- Ἰσχυρῆς. Ἀτενίσωμεν εἰς τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Clem. I 7. Ἀτενίσωμεν εἰς τοὺς τελείως λειτουργήσαντας. 9. ἀτενίζων εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 17. ἀτενίσωμεν εἰς τὸν Πατέρα. 19. ἀτενίζομεν εἰς τὰ ὕψη τῶν οὐρανῶν. 36.
- Ἰσχυρῆς. Var. *Lecc.* Ὁ ἰσχυρὸς μὴ ἀτμηλεῖτω τὸν ἀσθενῆ. Clem. I 38.
- Ἰσχυρῆς. Οἱ δὲ ἀτιμάσαντες αὐτοὺς λυτρωθήσαν. Ign. Philad. 11.
- Ἰσχυρῆς. θησαυρὸς ἀτίμητος. Mart. *Ign.* 6.
- Ἰσχυρῆς. ἐπηγέρθησαν οἱ ἀτίμοι ἐπὶ τοὺς ἐντίμους. Clem. I 3.
- Ἰσχυρῆς. Ἀποπὸν ἐστὶν Χριστὸν Ἰησοῦν λαλεῖν καὶ Ἰουδαῖον. Ign. Magn. 10. οὐτε οἱ ποιοῦντες τὰ ἀποπᾶ. *Polyc.* Phil. 5.
- Ἰσχυρῆς. εἶναι διὰ παντὸς εἰς δόξαν . . . ἀτρεπτον. Ign. Eph. *Inscr.*
- Ἰσχυρῆς. τοῦτ' ἐστὶν Αἰγυπτίου εἰκάδι τρίτῃ. Ign. Rom. 10.
- Ἰσχυρῆς. θράσος καὶ αὐθάδεια . . . τοῖς καταπραμένους. Clem. I 30. τὴν ἀλάζονα . . . τῆς γλώσσης ὑμῶν αὐθάδειαν. 57.

- Αὐθάδης. πρόσσωπα προπετῇ καὶ αὐθάδῃ. Clem. I 1.
 Αὐθαρέτως. ἐὰν μὴ αὐθαρέτως ἔχωμεν τὸ ἀποθανεῖν. Ign. Magn. 5.
 Αὐλίσειν. ἔξω τῆς παρεμβολῆς πύλισθσαν. Clem. I 4.
 Αἰξεν. ἐκ τοῦ ἐνὸς πλείονα αὔξει. Clem. I 24.
 Αὐταρκής. Αὐταρκής εἰς σωτηρίαν ἢ εἰς Θεὸν ἀνθρώπου ἀγάπη. Clem. Fragm. i.
 Αὐτεπαίνετος. αὐτεπαίνετους γὰρ μισεῖ ὁ Θεός. Clem. I 30.
 Αὐτομολεῖν. δέξεται τινα τῶν αὐτομολούντων ἀπ' αὐτοῦ; Clem. I 28.
 Αὐτόπτης. Τοῦτων αὐτόπται γινόμενοι. Mart. Ign. 7.
 Αὐτός. τὸ αὐτὸ λέγῃτε πάντες περὶ τοῦ αὐτοῦ. Ign. Eph. 2.
 Ἀφανής. ἀφανὴς τῇ κόσμῳ γινόμενος. Mart. Ign. 3.
 Ἀφανίζεσθαι. πᾶς δεσμὸς ἠφανίζετο κακίας. Ign. Eph. 19.
 Ἀφαρπάξαι. τὴν ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ ἀφαρπάζοντες. Ign. Fragm. i.
 Ἀφεσις. αἰτεῖται ἀφεσιν τῇ πληθεί. Clem. I 53.
 Ἀφθαρσία. τῆς ἀφθαρσίας ἀγῶνα. Clem. II 7. ἵνα πνέῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. Ign. Eph. 17. εἰς τύπον καὶ διδαχὴν ἀφθαρσίας. Magn. 6. τὸ δὲ εὐαγγέλιον ἀπαρτισμὰ ἐστὶν ἀφθαρσίας. Philad. 9. τὸ θέμα ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰώνιος. Polyc. 2. ἐν ἀφθαρσίᾳ Πνεύματος ἁγίου. Mart. Polyc. 14. τῇ τῆς ἀφθαρσίας στεφάνῳ. 17. τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἀπολαβών. 19.
 Ἀφθαρτος. ἐκεῖνα δὲ ἀγαπήσαι, τὰ ἀγαθὰ καὶ ἀφθαρτα. Clem. II 6. ἀγῶνα τὸν ἀφθαρτος. 7. ὁ καρπὸς αὐτῶν ἀφθαρτος. Ign. Trall. 11. ἀγάπη ἀφθαρτος. Rom. 7.
 Ἀφίεναι. εἰς τὸ ἀφεθῆναι ἡμῖν δι' ἀγάπης τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Clem. I 50. Ἀφετέ με θηρίων εἶναι βορᾶν. Ign. Rom. 4. Ἀφετέ με καθαρὸν φῶς λαβεῖν. 6. Πᾶσιν οὖν μετανοοῦσιν ἀφίει ὁ Κύριος. Philad. 8. Εἰ οὖν δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡμῖν ἀφῇ, ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἀφίεναι. Polyc. Phil. 6. Ἀφετέ με οὕτως. Mart. Polyc. 13. ἀφίντες τὸν ἐσταυρωμένον. 17.
 Ἀφιλάργυρος. Ὅμοιος διάκονοι ... ἀφιλάργυροι. Polyc. Phil. 5.
 Ἀφιλοξενία. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἑαυτῶν ... ἀφιλοξενίαν. Clem. I 35.
 Ἀφιστάναί. ἀφεστήκασι γὰρ ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τὰ δαιμόνια. Mart. Ign. 2.
 Ἀφορμᾶν. εἰς τοῦπίσω ἀφορμᾶ. Clem. I 25.
 Ἀφορμή. μὴ ἀφορμὰς δίδοτε τοῖς ἔθνεσιν. Ign. Trall. 8.
 Ἀφροσύνη. ἀποθέμενοι ... ἀφροσύνην. Clem. I 13. διὰ τὴν ὑμετέραν ἀφροσύνην. 47.
 Ἀφρων. οἱ ἄφρονες ἐπὶ τοὺς φρονιμοὺς. Clem. I 3. Μᾶλλον ἀνθρώποις ἄφροσι ... προσκόψωμεν. 21. Ἀφρονες καὶ ἀσύνετοι. 39. ἵνα μὴ δι' ὀλίγους ἄφρονας. Ign. Trall. 8.
 Ἀφνιπνοῦν. μικρὸν ἀφνιπνώσαντες. Mart. Ign. 7.
 Ἀχλὺς. καὶ τοιαύτης ἀχλὺς γέμοντες. Clem. II 1.
 Ἀχολος. Τὸ γὰρ ζῶον ... ἀχολὸν ἐστίν. Clem. Fragm. viii.
 Ἀχρονος. προσδόκα τὸν ἄχρονον. Ign. Polyc. 3.
 Ἀχώριστος. οὐσιν ἀχωρίστως Θεοῦ. Ign. Trall. 7.
 Ἀψευδής. τὸ ἀψευδὲς στόμα. Ign. Rom. 8. ὁ ἀψευδὴς καὶ ἀληθινὸς Θεός. Mart. Polyc. 14.
 Ἀψηλάφητος. προσδόκα ... τὸν ἀψηλάφητον. Ign. Polyc. 3.
 Βαδίζειν. ἕκαστον βαδίζειν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ. Clem. I 3. κατ' ἔχρος βαδίζειν ἐθέλων τοῦ ἀποστόλου. Mart. Ign. 5.
 Βάθος. τὰ βάθη τῆς θείας γνώσεως. Clem. I 40.
 Βαθύς. εἰρήνη βαθεῖα καὶ λεπαρά. Clem. I 2.
 Βαλανεῖον. ἕκ τε τῶν ἐργαστηρίων καὶ βαλανείων. Mart. Polyc. 13.
 Βάλλειν. ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν, καὶ βληθέντων σπερμάτων. Clem. I 24.

ἐβλήθη εἰς λάκκον λεόντων; 45. πολλοὺς εἰς ἀθυμίαν ἔβαλεν. 46. ἔξω βάλλεται τοῦ σταδίου. II 7. εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς αὐτὸ βαλεῖν. 8.

Βάναυσος. οὐδὲν βάναυσον ἐν ἀγάπῃ. Clem. I 49.

Βαπτίζειν. ὃς ἐγεννήθη, καὶ ἐβαπτίσθη. Ign. Eph. 18. βεβαπτισμένον ὑπὸ Ἰωάννου. Smyrn. 1. Οὐκ ἐξὼ ἐστὶν χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν. 8.

Βάπτισμα. ἐὰν μὴ τηρήσωμεν τὸ βάπτισμα ἀγνόν. Clem. II 6. Τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὄπλα. Ign. Polyc. 6.

Βαρεῖν. ὅτι ἐβάρυσά τινα ἐν μικρῷ. Ign. Philad. 6.

Βαρύς. ὥτα μὴ κοιμηθεῖς βαρύς τιμὴ γίνωμαι. Ign. Rom. 4.

Βασανίζειν. ἔρις . . . ἡ δυναμένη ὑμᾶς βασανίσαι. Ign. Eph. 8. ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ βασανιζόμενοι. Mart. Polyc. 2. ὡν τὸ ἕτερον βασανιζόμενον ὁμολόγησεν. 6.

Βασανιστής. τὸ πῦρ . . . τῶν ἀπηνῶν βασανιστῶν. Mart. Polyc. 2.

Βάσανος. αἰκίας καὶ βασάνους διὰ ζῆλον παθόντες. Clem. I 6. ἡλικίην ἔχει βάσανον ἢ ἐνθάδε ἀπόλαυσιν. II 10. τῶν κοσμικῶν κατεφρόνουν βασάνων. Mart. Polyc. 2. ποικίλους βασάνους κολαφίζόμενοι. ib.

Βασιλεία. εὐαγγελιζόμενοι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Clem. I 42. ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. 50. ἀνάπαυσιν τῆς μελοῦσης βασιλείας. II 5. ὅπως ἔλθωμεν πάντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 9. εἰσῆξομεν εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. 11. Ἐκδεχόμεθα οὐκ καθ' ὥραν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 12. Πότε ἤξει αὐτοῦ ἡ βασιλεία. ib. Οἱ οἰκοφθόροι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ign. Eph. 16. παλαιὰ βασιλεία διεφθείρετο. 19. αἱ βασιλείαι τοῦ αἰῶνος τούτου. Rom. 6. βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομεῖ. Philad. 3. βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν. Polyc. Phil. 5. ἐννάτῃ ἔτει

τῆς αὐτοῦ βασιλείας. Mart. Ign. 2. οὐ τῆς βασιλείας ὀναίμην. ib. εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ βασιλείαν. Mart. Polyc. 20. ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 22. τὴν οὐράνιον βασιλείαν αὐτοῦ. ib.

Βασίλειον. εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Θεοῦ. Clem. II 6.

Βασιλεύειν. ἡ βασιλεύειν τῶν περὰ τῆς γῆς. Ign. Rom. 6. βασιλεύοντος δὲ εἰς τοὺς αἰῶνας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Mart. Polyc. 21.

Βασιλεὺς. Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου. Clem. I 4. ὑπὸ Σαούλ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐδιώχθη. ib. ἔγνω ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς. 12. Ἐπισταθέντων δὲ τῶν παρὰ τοῦ βασιλεως. ib. ἐξ αὐτοῦ βασιλεῖς, καὶ ἄρχοντες. 32. τὰ ἐπιτασσόμενα ὑπὸ τοῦ βασιλεως. 37. πολλοὶ βασιλεῖς καὶ ἡγούμενοι. 55. Τραϊανὸς τοῦ βασιλεως. Mart. Ign. 2. ἐπουράνιον βασιλεία. ib. βλασφημῆσαι τὸν βασιλέα μου. Mart. Polyc. 9. εὐνοίας . . . εἰς τὸν ἴδιον βασιλέα. 17.

Βασιλικός. ἀλουργίδα βασιλικήν. Ign. Fragn. i.

Βασκαίνειν. Οὐδέποτε ἐβασκάνετε οὐδένα. Ign. Rom. 3.

Βασκανία. Βασκανία ἐν ὑμῖν μὴ κοινοκείτω. Ign. Rom. 7.

Βάσκανος. Ὁ δὲ ἀντίζηλος καὶ βάσκανος. Mart. Polyc. 17.

Βαστάζειν. καὶ ταῦτα βαστάζων, διανεύει. Clem. I 25. πάντας βάσταζε. Ign. Polyc. 1. πάντων τὰς νόσους βάσταζε. ib.

Βάτος. ἐκ τῆς βάτου χρημοτισμοῦ αὐτῷ δεδομένον. Clem. I 17.

Βδελυκτός. πᾶν σχίσμα βδελυκτὸν ὑμῖν. Clem. I 2. βδελυκτὰς ἐπιθυμίας. 30. βδελυκτὴν ὑπερηφανίαν. ib.

Βέβαιος. τὴν πανάρετον καὶ βεβαίαν ὑμῶν πίστιν. Clem. I 1. ἐπὶ τὸν τῆς πίστεως βέβαιον δρόμον. 6. τὴν βεβαιωτάτην . . . Κορινθίαν ἐκκλησίαν. 47. θέλω ὥτα κάκεινα βέβαια ἦ. Ign. Rom. 3. Ἐκεῖνη βεβαία εὐχαριστία ἡγεῖσθω. Smyrn. 8. ἵν' ἀσφαλὲς ἦ καὶ βέβαιον πᾶν

- ὁ πρῶσσεται. ib. ἡ βεβαία τῆς πίστεως ὑμῶν ρίζα. Polyc. Phil. 1. ἀγάπης γὰρ ἀληθοῦς καὶ βεβαίας ἐστίν. Mart. Polyc. 1.
- Βεβαιοῦν. Ταῦτα δὲ πάντα βεβαιοῖ ἡ ἐν Χριστῷ πίστις. Clem. I 22. Σπουδάζετε οὖν βεβαιωθῆναι ἐν τοῖς δόγμασιν. Ign. Magn. 13.
- Βεβαίως. μὴ βεβαίως κατ' ἐντολὴν συναθροίζεσθαι. Ign. Magn. 4. πραχθέντα ... βεβαίως. II 1. ἐδίδαξεν ἀκριβῶς καὶ βεβαίως. Polyc. Phil. 3.
- Βεβαιωσύνη. ἐστήριξεν ἐν βεβαιωσύνη. Ign. Philad. Inscr.
- Βελτίων. τὰς πρὸ ἡμῶν γενεάς, βελτίους ἐποίησεν. Clem. I 18. βελτίων ἐστὶν τὰ ἐνθάδε μῆτορας. II 6.
- Βίαιος. βίαιον πνεῦμα. Mart. Ign. 5.
- Βιβλίδιον. ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλιδίῳ. Ign. Eph. 20.
- Βίβλος. Μωϋσῆς ... ἐσημειώσατο ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις. Clem. I 43.
- Βίος. ὁ βίος ἡμῶν ὅλος ἄλλο οὐδὲν ἦν εἰ μὴ θάνατος. Clem. II 1. ὅτι κατ' ἄλλον βίον οὐδὲν ἀγαπᾶτε. Ign. Eph. 9. οὐδὲ ἡδοναῖς τοῦ βίου τούτου. Rom. 7. ἀποταξάμενος τῷ βίῳ. Philad. II 1. ἀνεπίληπτον ... βίον. Fragm. vii. τοῦ ἀδίκου καὶ ἀνόμου βίου αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι. Mart. Polyc. 3.
- Βλάβη. Βλάβην γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν. Clem. I 14. μὴ νηπίοις οὖσιν ὑμῖν βλάβην παραβῶ. Ign. Trall. 5.
- Βλάπτειν. τιμὴν ... τὴν μὴ βλάπτουσαν ἡμᾶς. Mart. Polyc. 10.
- Βλαστεῖν. ἥς ἂν φυλῆς ἡ ῥάβδος βλαστῇ. Clem. I 43. οὐ μόνον βεβλαστηκυῖα. ib.
- Βλαστός. εἴτα βλαστός γίνεται. Clem. I 23 ἐτ II 11.
- Βλασφημεῖν. ὄνομα ὑμῶν μεγάλως βλασφημηθῆναι. Clem. I 1. μὴ ... τὸ ἐν Θεῷ πλῆθος βλασφημῆται. Ign. Trall. 8. τὸν δὲ Κύριόν μου βλασφημεῖ. Smyrn. 5. βλασφημῆσαι τὸν βασιλεῖά μου. Mart. Polyc. 9.
- Βλασφημία. ὥστε καὶ βλασφημίας ἐπιφέρεισθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Clem. I 47. πρὸς τὰς βλασφημίας αὐτῶν ἡμεῖς τὰς προσευχάς. Ign. Eph. 10.
- Βλέπειν. Βλέπουμεν τί καλόν. Clem. I 7. Βλέπουμεν τοὺς καρπούς. 24. βλεπόντων πάντων ἐπιπτάς. 25. Πάντων οὖν βλεπομένων. 28. Βλέπετε ... ὅτι ὑπερασπισμὸς ἐστίν. 56. ὅτι βλέπομεν τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας. Fragm. iii. ὅσον βλέπει τις σιγῶντα ἐπίσκοπον. Ign. Eph. 6. τὸν ἐπίσκοπον τοῦτον τὸν βλεπόμενον. Magn. 3. μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τὸν πλησίον. 6. βλεπόντων τῶν ἐπουρανίων. Trall. 9. περιπτυσσόμενον ἡμᾶς ἐβλέπομεν. Mart. Ign. 7.
- Βοᾶν. ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος βοήσωμεν. Clem. I 34. μετὰ χαρᾶς ἐβόησεν. Mart. Ign. 2.
- Βοήθεια. κατὰ βοήθειαν Θεοῦ λάλει. Ign. Polyc. 1.
- Βοηθεῖν. οὐκέτι βοηθήσει αὐτῷ. Clem. II 8. Μηδεὶς οὖν τῶν παρόντων ὑμῶν βοηθεῖτω αὐτῷ. Ign. Rom. 7.
- Βοηθός. Ἰησοῦν Χ. τὸν ... βοηθὸν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν. Clem. I 36.
- Βορά. Ἄφετέ με θηρίων εἶναι βοράν. Ign. Rom. 4. ἀπαχθισόμενος πρὸς βοράν. Mart. Ign. 2.
- Βοτάνη. ἵνα μὴ τοῦ διαβόλου βοτάνη τις εὔρεθῇ ἐν ὑμῖν. Ign. Eph. 10. ἀλλοτρίας δὲ βοτάνης ἀπέχεσθαι. Trall. 6. Ἀπέχεσθε τῶν κακῶν βοτανῶν. Philad. 1.
- Βούλεσθαι. τοῖς βουλομένοις ἐπιστραφῆναι. Clem. I 7. βουλομένους μετανοίας μετασχεῖν. 8. τοῖς μετ' ὑποκρίσεως βουλομένοις εἰρήνην. 15. ἑαυτοὺς βουλομένοι ἐπαίρεσθαι. 39. ἀπειμι υἱὸν ἐὰν βούλησθε. 54. ἵνα καὶ γενόμεθα, βουληθέντος αὐτοῦ. Fragm. ix. διαρπάσαι με βούλει. Ign. Rom. 7. Βούλεσθε μαθεῖν ὅλα τις ἐφθέγγετο. Fragm. i. Καταρτίσας τοῖνυν, ὡς ἠβούλετο. Mart. Ign. 5. Βουλομένου γὰρ τοῦ ὁσυνπάτου πείθειν αὐτόν. Mart. Polyc. 3. ἀπαλλαγῆναι βουλομένους. ib. ἀλλ' ἐβούλετο κατὰ πόλιν μένειν. 5. ἀλλ' οὐκ ἐβουλήθη. 7. ὅσον ἐν βούλονται. ib. φέρε ὁ βούλει. 11.

Βουλή. μεστοί τε όσίας βουλῆς. Clem. I 2. οὐδέν λείληθεν τήν βουλήν αὐτοῦ. 27.

Βούλημα. τῷ παντοκρατορικῷ βουλήματι αὐτοῦ. Clem. I 8. εἰς τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ βούλημα. 19. τὸ ἀκέραιον τῆς πραύτητος αὐτῶν βούλημα. 21. ἐξαίφνης τελειωθῆσεται τὸ βούλημα αὐτοῦ. 23. ἐπὶ τὸν ἀσφαλῆ τοῦ ἰδίου βουλήματος θεμέλιον. 33.

Βούλησις. τῇ . . . ἐνδόξῃ βουλήσει αὐτοῦ. Clem. I 9. τὰ ἀνήκοντα τῇ ἀμώμῃ βουλήσει αὐτοῦ. 35. τῇ ὑπερτάτῃ αὐτοῦ βουλήσει. 40. παρὰ τὸ καθήκον τῆς βουλήσεως αὐτοῦ. 41.

Βραβεῖον. ὑπομονῆς βραβεῖον. Clem. I 5. βραβεῖον ἀνατύρητον. Mart. Polyc. 17.

Βράδιον . . . ἐπιστροφὴν πεποικέαναι. Clem. I 1.

Βραδύνει. Ἄλλα τί βραδύνεις ; Mart. Polyc. 11.

Βραδύτης. οἱ μὲν στρατιῶται ὑπὲρ τῆς βραδύτητος ἥσχαλλον. Mart. Ign. 5.

Βρώμα. οὐ γὰρ βρωμάτων καὶ ποτῶν εἰσὶν διάκονοι. Ign. Trall. 2. βρώμα γενησόμενον θηρίων. Mart. Ign. 2.

Βύειν. βύσαντες τὰ ὕδατα. Ign. Eph. 9. Βυθίζειν. ἐβυθίσθησαν εἰς θάλασσαν ἐρυθράν. Clem. I 51.

Βωμός. ἐπὶ τὸν τοῦ ἡλίου βωμόν. Clem. I 25.

Γαμεῖν. Πρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι καὶ ταῖς γαμουμέναις. Ign. Polyc. 5. Τοῖς νέοις ἐπίτρεπε γαμεῖν. Fragm. vi.

Γαμέτης. Ζῆλος ἀπηλλοτρίωσεν γαμετὰς ἀνδρῶν. Clem. I 6.

Γάμος. ὡς ὁ γάμος ἢ κατὰ Θεόν. Ign. Polyc. 5.

Γέμεν. τοιαύτης ἀχλὺς γέμοντες. Clem. II 1. Εἰδὼς ὅτι Θεοῦ γέμετε. Ign. Magn. 14.

Γενεά. τῆς γενεᾶς ἡμῶν τὰ γενναῖα ὑποδείγματα. Clem. I 5. Ἀνέλθωμεν εἰς τὰς γενεὰς πάσας. 7. ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ib. εἰς σημείωσιν πάσαις ταῖς γενεαῖς. 11. τὰς

πρὸ ἡμῶν γενεάς. 19. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ἀπὸ Ἀδάμ. 50. φ' ἡ δόξα . . . ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Mart. Polyc. 21.

Γενέθλιος. τὴν τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἡμέραν γενέθλιον. Mart. Polyc. 18.

Γενναῖος. τὰ γενναῖα ὑποδείγματα. Clem. I 5. τὸ γενναῖον τῆς πίστεως αὐτοῦ κλέος. ib. ἔλαβον γέρας γενναῖον. 6. εἴτα γενναῖος γενόμενος. 25. Τίς οὖν ἐν ὑμῖν γενναῖος ; 54. ὁ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης. Mart. Ign. 2. γενναῖφ μάρτυρι. 7. γενναῖα τὰ μαρτύρια. Mart. Polyc. 2. Τὸ γὰρ γενναῖον αὐτῶν. ib. Ὁ γὰρ γενναῖότατος Γερμανικός. 3.

Γενναϊότης. Τοὺς δὲ καὶ εἰς τοσοῦτον γενναϊότητος ἐλθεῖν. Mart. Polyc. 2. τὴν γενναϊότητα . . . τῶν Χριστιανῶν. 3.

Γεννάω. σκώληξ τις γεννᾷται. Clem. I 25. πρὶν ἡμᾶς γεννηθῆναι. 38. ὅς ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη. Ign. Eph. 18. ὅς ἀληθῶς ἐγεννήθη. Trall. 9. τὰς γεννώσας καρπὸν θανατηφόρον. 11. κεφαλὴ χωρὶς γεννηθῆναι ἄνευ μελῶν. ib.

Γέννησις. πεπληροφορησθαι ἐν τῇ γεννήσει. Ign. Magn. 11.

Γεννητός. Εἰς ἱατρὸς ἐστὶν . . . γεννητός καὶ ἀγέννητος. Ign. Eph. 7.

Γένος. ἐκ γένους Δαβὶδ. Ign. Eph. 20, Trall. 9, Smyrn. 1. τοῦ θεοφίλους . . . γένους τῶν Χριστιανῶν. Mart. Polyc. 3. καὶ παντὸς τοῦ γένους τῶν δικαίων. 14. ὁ ἀντικείμενος τῷ γένει τῶν δικαίων. 17.

Γέρας. ἔλαβον γέρας γενναῖον. Clem. I 6.

Γένεσθαι. τῆς ἀθανάτου γνώσεως ἡμᾶς γένεσθαι. Clem. I 36. οὐ ἐὰν γεύσῃται τις. Ign. Trall. 11.

Γεωργεῖν. δοστωας οὐ γεωργεῖ Ἰησοῦς. Ign. Philad. 3.

Γῆ. ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Clem. I 10. ὅπως γῆν ὀλίγην . . . καταλπῶν. ib. ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς. 12. Γῆ κυοφοροῦσα. 20. ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν. 24. δάτωα πέπτωκεν εἰς τὴν γῆν ξηρά. ib. ἐξεχώρησεν τῆς γῆς

αὐτοῦ δι' ἀδελφόν. 31. γῆν τε δια-
χώρισεν. 33. τὰ τέρατα ἐν γῇ δι-
γύπτου. 51. Ὡς οὖν ἐσμέν ἐπὶ
γῆς. II 8. διὰ γῆς καὶ θαλάσσης.
Ign. Rom. 5. τῶν περάτων τῆς
γῆς. 6. καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ.
Smyrn. II. ὁ ποιήσας τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν. Mart. Ign. 2.
Γηγενής. τίς ἰσχύς γηγενούς; Clem.
I 39.
Γῆρας. ἐδόθη αὐτῷ υἱὸς ἐν γήρᾳ.
Clem. I 10.
Γίνεσθαι. ὁ σπὸρος κόκκου τίνα τρό-
πον γίνεται. Clem. I 24. εἴτα
βλαστὸς γίνεται. II 11. κατ' εὐ-
χὴν περιβολὴ γίνεται. Fragm. iv.
εἰς σημείωσιν πάσαις ταῖς γενεαῖς
γίνονται. I 11. εὐεργετούμενοι
χείρους γίνονται. Ign. Rom. 5.
Πνεύματος Ἁ. ἔκχυσις ... ἐγένετο.
Clem. I 2. προφητεία ἐν τῇ γυ-
ναϊκὶ γέγονεν. 12. ἐν ὀπτασίᾳ γέ-
γονε. Mart. Polyc. 5. ὡς εἰς καὶ
οὗτος γέγονε. 16. ἐγεγόνεισαν γὰρ
πάντα μαθηταί. Mart. Ign. 3. τὸ
κρίμα πρόδηλον ἐγενήθη. Clem. I
51. οἵτινες ἀρχηγοὶ ... ἐγενήθημεν.
ib. ἐκ ποίας ὕλης ἐγενήθημεν. 38.
κατὰ εὐθυμότερος ἐγενόμην. Ign.
Polyc. 7. ἡδέως ἐγένετο θυσία.
Clem. I 31. Οὗτος ὁ μακαρισμός
ἐγένετο. 50. ἐγένετο σάρξ. II 9.
ὅς ἐγένετο διάκονος πάντων. Ign.
Phil. 5. Ἐγένετο δὲ ταῦτα. Mart.
Ign. 7. φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ ἐγένετο.
Mart. Pol. 9. Ταῦτα οὖν μετὰ
τοσοῦτου τάχους ἐγένετο. 13. πλεί-
ονες ἐγενόμεθα τῶν δοκούντων ἔχειν
θεόν. Clem. II 2. ἐγένοντο οὖν
ἀμφοτέρω εὐτάκτως. I 42. † ἐπα-
φροὶ † ἐγένοντο. 46. Φρόνιμος γί-
νοντο ὡς ὄφει. Ign. Polyc. 2. Πλέον
σπουδαῖος γίνου. 3. Μηδὲν ἄνευ
γνώμης σου γνώσθω. 4. Πάντα
εἰς τιμὴν Θεοῦ γινέσθω. 5. Πυκνό-
τερον συναγαγαὶ γνώσθωσαν. 4.
μᾶλλον ἐμοῦ γίνεσθε. Rom. 7.
ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε. Philad. 6.
μιμηταὶ γίνεσθε Ἱ. Χ. 7. Πόρρω
γενέσθω ἀπ' ἡμῶν ἡ γραφὴ αὕτη.
Clem. I 23. Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ

γενέσθω. Mart. Polyc. 7. Μηθα-
μῶς τοῦτο γένοιο. Clem. I 45.
μηδὲ γένοίτο μοι αὐτῶν μνημονεῖν.
Ign. Smyrn. 5. μοι τὸ μέρος γί-
νοιο σχεῖν ἐν Θεῷ. Polyc. 6. ὡς
γένοιο καὶ ἡμᾶς συγκοινωνούς ...
γενέσθαι. Mart. Pol. 17. οὐ γί-
νοιο ... πρὸς τὰ ἴχνη εὑρεθῆναι
ἡμᾶς. 22. ὅταν κατ' ἀνάγκην γίνη-
ται. Ign. Fragm. vi. μὴ κοιμηθεῖς
βαρὺς τιμὴ γένωμαι. Rom. 4. μὴ
ἀκαταστασία γένηται. Clem. I 43.
Ἰνα οὖν τέλειον ἡμῖν γένηται τὸ ἔρ-
γον. Ign. Smyrn. 11. Μιμηταὶ
γενόμεθα κάκεινων. Clem. I 17.
καὶ ἐγγὺς τοῦ στεφάνου γενόμεθα.
II 7. Ἰνα καὶ γενόμεθα, βουλη-
θέντος αὐτοῦ. Fragm. ix. Μιμηταὶ
οὖν γενόμεθα τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ.
Polyc. Phil. 8. μὴ εὖνοια ἀκαίριος
γένησθέ μοι. Ign. Rom. 4. ἵνα
μοι τάφος γίνωνται ib. μὴ εὐ-
εργεσίαι αὐτοῦ ... γίνωνται εἰς κρί-
μα. Clem. I 21. οὐκ εἰκὴ ... ἐκί-
λευσεν γίνεσθαι. Clem. I 40. τῷ
... μέλλοντι χωρισμῷ τοῦ δικαίου
γίνεσθαι. Mart. Ign. 5. μνημῶς
τοῦτο εἶσαι ... ἐφ' ἡμῖν γε γενη-
θῆναι. Clem. I 33. ἱκετεύοντες
αὐτὸν διέως γενέσθαι. 2. ἐν τῷ
αὐτῷ ὑπήκουον γενέσθαι. 10. ὥστε
γενέσθαι αὐτὴν στήλην ἀλός. 11.
ὑπηκόους ἡμᾶς μᾶλλον γενέσθαι τῷ
Θεῷ. 14. εἰς τὸ μετόχους ἡμᾶς
γενέσθαι. 34. μετὰ τὸ γενέσθαι τὰ
σημεῖα. 51. ἱστορίαν γενέσθαι φη-
σιν. Fragm. ii. οὐκ ὅστις πρὶν
γενέσθαι. ix. τὴν ἰδίαν ἐπεθύμει
γενέσθαι τελείωσιν. Mart. Ign. 6.
συμμάθητὰς γενέσθαι. Mart. Pol.
17. τὴν κατὰ καιρὸν γνωσμένην ἀν-
στασιν. Clem. I 24. τὸ γινόμενον
ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς τόποις. 25. τὰ
γινόμενα ἐν εὐδοκίᾳ. 40. τὴν
διὰ μαρτυρίου γνωσμένην ὁμολογίαν.
Mart. Ign. 1. γεγενημένων ἀπ-
θῶς ἐκ παρθένου. Ign. Smyrn. 1.
ὑπομονῆς γινόμενος μέγιστος ὑπο-
γραμμός. Clem. I 5. γεγαῖος
γενόμενος. 25. ὅπως διέως γε-
μένος. 48. τῆς διαδοχῆς τῶν ἀπο-

στολῶν γενόμενος. Ign. Fragm. i. γενόμενος ἐν ὑμῖν κατὰ πρόσωπον τῶν τότε ἀνθρώπων. Polyc. Phil. 3. θάπτον ἀφανῆς τῷ κόσμῳ γενόμενος. Mart. Ign. 3. Χριστοῦ κοινωτὸς γενόμενος. Mart. Polyc. 6. προφητικὸς γενόμενος. 16. οὐ μόνον διδάσκαλος γενόμενος ἐπίσημος. 19. τοῦ γενομένου... ἐκ σπέρματος Δαβὶδ. Ign. Rom. 7. τοῦ τελείου ἀνθρώπου γενομένου. Smyrn. 4. Πρωΐας δὲ γενομένης. Clem. I 43. γενόμενον ἕως Συρίας. Ign. Smyrn. 11. γενομένην εὐδίαν. ib. δέσμον ὑπὸ στρατιωτῶν γενόμενον. Mart. Ign. 2. τὴν τῶν Ἰουδαίων γενομένην φιλονεικίαν. Mart. Polyc. 18. μαρτύριον κατὰ τὸ εὐαγγέλιον... γενόμενον. 19. γενόμενόν τε ἦδη πρὸς ἀπόλυσιν τοῦ ἀποθαμνῆν. Clem. I 25. ἱκέται γενόμενοι τοῦ ἐλέους. 9. καὶ γενόμενοι ἀπολαύσωμεν τῶν δι' ἡμᾶς γενομένων. Fragm. ix. Τούτων αὐτόπαι γενόμενοι. Mart. Ign. 7. τοὺς ἔγγιστα γενομένους ἀθλητάς. Clem. I 5. ἀνατιλίξωμεν τὰ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενα, 31. ἀναγγεῖλαι τοῖς λοιποῖς τὰ γενόμενα. Mart. Pol. 15. δηλωθῆναι ὑμῖν τὰ γενόμενα. 20. ἐπὶ τὸ αὐτὸ γενομένοις. Ign. Philad. 10. βρῶμα γενησόμενον θηρίων. Mart. Ign. 2.

Γινώσκειν. ἔγνω ὁ βασιλεὺς. Clem. I 12. γινώσκων τὸ μέλλον. 31. αὐτὸς γινώσκει τὴν ποσότητα... αὐτῶν. 35. γινώσκων ὅτι ἕτερός ἐστιν ὁ ἐπιχορηγῶν. 38. Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἡμῶν ἔγνωσαν. 44. ἔγνωμεν δι' αὐτοῦ τὸν Πατέρα τῆς ἀληθείας. II 3. μὴ ἀρνεῖσθαι δι' οὗ ἔγνωμεν αὐτόν. ib. γινώσκετε... ὅτι ἡ ἐπιδημία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 5. Γινώτε ἐν τίνι ἐσώθητε. 9. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ γινώσκων τὴν τοῦ Πατρὸς δόξαν. Fragm. viii. Μακάριος ὁ γινώσκων καὶ λάβων. ib. Ἔγνω δὲ παροδεύσαντάς τινας ἐκείθεν. Ign. Eph. 9. δι' ὧν σιγῇ γινώσκηται. 15. Γινούς ὑμῶν τὸ πολυνεύτατον. Magn. 1. καθὼς

ἔγνω καὶ τοὺς ἀγίους πρεσβυτέρους. 3. οὐκ ἐπὶ ἔγνω τινὰς ἐξ ὑμῶν οὕτως ἔχοντας. 11. Ἀμωμον δάνοιαν... ἔγνω ὑμᾶς ἔχοντας. Trall. 1. ἔδοξα εὐρὸν ὑμᾶς, ὡς ἔγνω. ib. Οὐκ ἐπὶ ἔγνω τοιοῦτόν τι ἐν ὑμῖν. 8. τί μοι συμφέρει ἐγὼ γινώσκω. Rom. 5. Ὅν ἐπίσκοπον ἔγνω. Philad. 1. ἀπὸ σαρκὸς ἀνθρωπίνης οὐκ ἔγνω. 7. εἰαν γνωσθῇ πλείον τοῦ ἐπισκόπου. Polyc. 5. ἐγίνωσκες ὅτι τεσσαράκοντα ἡμέρας. Fragm. viii. γνωσκοῦσας ὅτι εἰσὶ θυσιαστήριον Θεοῦ. Polyc. Phil. 4. δε εὐθὺς γινούς τῷ πνεύματι. Mart. Ign. 6.

Γλυκὺς. τῶν διακόνων τῶν ἐμοὶ γλυκντάτων. Ign. Magn. 6.

Γλυκύτης. κατὰ τὴν... γλυκύτητα τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Clem. I 14.

Γλῶσσα. τὸ ἐπικαλεῖσθαι τῆς γλώσσης αὐτῶν. Clem. I 21. τὴν... τῆς γλώσσης ὑμῶν αὐθάδειαν. 57. πᾶσα γλῶσσα πιστεῦσασα. Ign. Magn. 10.

Γησιῶς. ἀλήθεια γησιῶς ζητούμένη. Fragm. Clem. vi.

Γνώμη. προστιθεῖς καὶ γνώμην ἀγαθὴν. Clem. I 8. κατηρτισμένοι... τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ign. Eph. 2. ὅπως συντρέχητε τῇ γνώμῃ τοῦ Θεοῦ. 3. Ἰησοῦς Χριστὸς... τοῦ Πατρὸς ἡ γνώμη. ib. οἱ ἐπίσκοποι... Ἰησοῦ Χριστοῦ γνώμῃ εἰσὶν. ib. συντρέχειν τῇ τοῦ ἐπισκόπου γνώμῃ. 4. τὴν εἰς Θεὸν μου γνώμην διαφθεῖραι. Rom. 7. κατὰ γνώμην Θεοῦ. 8. ἀποδεδειγμένοι ἐν γνώμῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Philad. Inscr. τὴν εἰς Θεὸν αὐτοῦ γνώμην. 1. εἰπὺς ἐν ἀλλοτρίᾳ γνώμῃ περιπατεῖ. 3. μήποτε θλιβέντες τῇ γνώμῃ αὐτοῦ. 6. ἐναντίοι εἰσὶν τῇ γνώμῃ τοῦ Θεοῦ. Smyrn. 6. σου τὴν ἐν Θεῷ γνώμην ἠδρασμένην. Polyc. 1. Μηδὲν ἄνευ γνώμης σου γινέσθω. 4. μετὰ γνώμης τοῦ ἐπισκόπου. 5. ὡς Θεοῦ γνώμην κεκτημένος. 8. οἷς καὶ ἠνώθησαν κατὰ γνώμην Θεοῦ. Fragm. v.

Γινώσις. τὴν τελείαν καὶ ἀσφαλῆ γνώ-

- σιν. Clem. I 1. τῆς ἀθανάτου γνώσεως ἡμᾶς γεύσασθαι. 36. τὰ βάθη τῆς θείας γνώσεως. 40. ὅσῳ πλείονος κατηγνώσθημεν γνώσεως. 41. ἦτω δυνατὸς γνώσιν ἐξεπεῖν. 48. τίς ἡ γνώσις ἡ πρὸς αὐτόν. II 3. λαβόντες Θεοῦ γνώσιν. Ign. Eph. 17.
 Γνωστός. εἰς τὸ γνωστὸν εἶναι πᾶσιν. Clem. I 11.
 Γόνυ. τὰ γόνυα τῆς καρδίας. Clem. I 57.
 Γονυκλισία. μετὰ γονυκλισίας πάντων τῶν ἀδελφῶν. Mart. Ign. 6. μετὰ γονυκλισίας καὶ δεήσεως. 7.
 Γράμμα. Δι' ὀλίγων γραμμάτων αἰτοῦμαι ὑμᾶς. Ign. Rom. 8. δι' ὀλίγων ὑμᾶς γραμμάτων παρεκάλεσα. Polyc. 7. τὰ παρ' ὑμῶν ἀποκομίσῃ γράμματα. Polyc. Phil. 13. γραμμάτων εὐχαριστῶν ἐκπεμφθέντων. Mart. Ign. 4.
 Γράφειν. ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, ὃ μέλλω γράφειν ὑμῖν. Ign. Eph. 20. δυνάμενος γράφειν ὑπὲρ τούτου. Trall. 3. δι' ὃν γράφω, προσομιλήσαι ὑμῖν. Eph. 9. Οἶδα τίς εἰμι, καὶ τίςιν γράφω. 12. ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν. 21. Magn. 15. Philad. 11. Smyrn. 12. Ἐγὼ γράφω ταῖς ἐκκλησίαις. Rom. 4. μᾶλλον πείσθητε οἷς γράφω ὑμῖν. 7. οὐ κατὰ σάρκα ὑμῖν ἔγραψα. 8. Ζῶν γράφω ὑμῖν. ib. Γράφω δὲ ὑμῖν ταῦτα ἀπὸ Σμύρνης. 10. Ἐγραψα δὲ ὑμῖν ταῦτα. ib. οὐκ ἔμαυτὸς ἐπιτρέψας γράφω ὑμῖν. Polyc. Phil. 3. Μὴ οὐ δύναμαι τὰ ἐπουράνια γράφαι; Ign. Trall. 5. εἰς μαρτύριον ὃ ἐν ὑμῖν γράψας. 12. πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ἠδυνήθην γράφαι. Polyc. 8. καὶ Εὐάρεστος ὁ γράψας. Mart. Polyc. 20. γράφεις ταῖς ἔμπροσθεν ἐκκλησίαις. Ign. Polyc. 8. Οὐ κατὰ σάρκα ὑμῖν ἔγραψα. Rom. 8. ἐκ τῶν Γαίτου ἀντιγράφων ἔγραψα. Mart. Polyc. 22. ἐκ τοῦ προγεγραμμένου ἔγραψα. ib. Τί... ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγγελίου ἔγραψεν; Clem. I 47. ἀπὸν ὑμῖν ἔγραψεν ἐπι-
 στολάς. Polyc. Phil. 3. Ἐγράψατέ μοι καὶ ὑμεῖς καὶ Ἰγνάτιος. 13. Ἐγράψαμεν ὑμῖν, ἀδελφοί. Mart. Polyc. 1. ἐπετελέσθη τὸ γεγραμμένον. Clem. I 3. ποιῶμεν τὸ γεγραμμένον. 13. κατὰ τὸ γεγραμμένον. Mart. Ign. 6. γέγραπται γάρ. Clem. I 14, 39, 46, 50 δις. Ign. Eph. 5. Mart. Ign. 2. Γέγραπται γὰρ οὕτως. Clem. I 4, 36 cf. 39. Οὕτω γὰρ γέγραπται. 29. περὶ Ἰὼβ οὕτω γέγραπται. 17. καθὼς γέγραπται. 48. οὐδὲν ἄδικον... γέγραπται ἐν αὐταῖς. 45. ὥς γέγραπται. Ign. Magn. 12. εἴφ' οἷς γέγραπται μόνον δυνάμια ἀνθρώπων. Philad. 6. λέγοντός μου αὐτοῖς ὅτι γέγραπται. 8. ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς καρδίας ὑμῶν ἐγγέγραπτο. Clem. I 2. ἐγγέγραπτο περὶ ἐπισκόπων. 42.
 Γραφεῖον. λέγει γὰρ πού τὸ γραφεῖον. Clem. I 28.
 Γραφή. Πόρρω γενέσθω ἀφ' ἡμῶν ἡ γραφή αὕτη. Clem. I 23. συνεπιμαρτυρούσης καὶ τῆς γραφῆς. ib. Λέγει γὰρ ἡ γραφή. 34, 35. οὕτως γὰρ πού λέγει ἡ γραφή. 42. Ἐκίπτετε εἰς τὰς γραφάς. 45. ἐπίστασθε τὰς ἱερὰς γραφάς. 53. Καὶ ἑτέρα δὲ γραφὴ λέγει. II 2. Λέγει δὲ καὶ ἡ γραφὴ ἐν τῷ Ἰεζεκιήλ. 6. διὰ τῆς τῶν θείων γραφῶν ἐξηγήσεως. Mart. Ign. 1.
 Γρηγορεῖν. Γρηγόρει, ἀκοίμητον πνεῦμα κεκτημένος. Ign. Polyc. 1.
 Γρόνθος. μὴ ἀποδιδόντες... γρόνθου ἀντὶ γρόνθου. Polyc. Phil. 2.
 Γρύζειν. ὥστε μήτε γρύζαι. Mart. Polyc. 2.
 Γυμνός. ἄνωγες πέπτακεν εἰς τὴν γῆν ξηρὰ καὶ γυμνά. Clem. I 24.
 Γυνή. γυναῖξιν τε ἐν ἀμώμῳ... συνειδῆσαι πάντα ἐπετελεῖν. Clem. I 1. Διὰ ἧλος διωχθεῖσαι γυναῖκες. 6. τῆς γυναικὸς ἑτερογενήματος ὑπαρχούσης. 11. προφητεία ἐν τῇ γυναικὶ γέγονεν. 12. Τὰς γυναῖκας ἡμῶν ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν διορθώσάμεθα. 21. Πολλὰς γυναῖκας ἐδυναμώσθαι διὰ τῆς χάριτος. 55. τοὺς

οίκους τῶν ἀδελφῶν μου σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις. Ign. Smyrn. 13. νομιστίον ταῖς γυναίξιν. Ign. Fragm. v. ἔπειτα καὶ τὰς γυναῖκας ὑμῶν. Polyc. Phil. 4.

Δαιμονικός. οὓσιν ἀσωμάτοις καὶ δαιμονικοίς. Ign. Smyrn. 2. πᾶσαν καταδικάσαντα δαιμονικὴν πλάνην. Mart. Ign. 2.

Δαιμόνιον. οὐκ εἰμι δαιμόνιον ἀσώματον. Ign. Smyrn. 3. ἀφεστήκασιν γὰρ ἀπὸ τῶν δουλῶν τοῦ Θεοῦ τὰ δαιμόνια. Mart. Ign. 2. Τὰ δαιμόνια τῶν ἰδνῶν. ib.

Δαίμων. εἰ μὴ τὴν τῶν δαιμόνων ἔλαιο λατρίαν. Mart. Ign. 2. κακὸν με πρὸς τοὺς δαίμονας. ib.

Δάκρυον. παραβέμενος μετὰ δακρύων τῇ Κυρίῃ. Mart. Ign. 2. Τοῦτων αὐτόπται γεγόμενοι μετὰ δακρύων. 7.

Δακτύλιος. τοῖς δακτυλίοις τῶν φυλάρχων. Clem. I 43

Δαπανῶν. Πυρὶ σε ποιῶ δαπανηθῆναι. Mart. Polyc. 11. οὐ δυνάμενον αὐτοῦ τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ πυρὸς δαπανηθῆναι. 16.

Δέειν. ὁ λαϊκὸς ἄνθρωπος τοῖς λαϊκοῖς προστάγμασιν δίδεται. Clem. I 40. λαβὼν αὐτὰς ἔδωκεν, καὶ ἐσφράγισεν. 43. Σὺ μὲν δήσεις ἃ δεῖ, φησὶν, δεθῆναι. Fragm. x. οὐ δήσεις τὸν πταίσαντα. ib. δεδεμένον ἀπὸ Συρίας. Ign. Eph. 1. Εἰ γὰρ καὶ δίδεμαι. 3. et Magn. 12. δεδεμένος εἰς Ῥώμην ἀπάγομαι. Eph. 21. δεδεμένον ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ. Trall. 1. οὐ καθότι δίδεμαι. 5. ἐγὼ τί δίδεμαι; 10. δεδεμένος ἐν Χριστῷ. Rom. 1. Νῦν μανθάνω δεδεμένος. 4. δεδεμένος δέκα λεοπάρδοις. 5. ἐν ᾧ δεδεμένος φοβοῦμαι μάλλον. Philad. 5. μάρτυς δέ μοι ἐν ᾧ δέδεμαι. 7. καγὼ τὸ δοκεῖν δέδεμαι. Smyrn. 4. οὐ περὶ δεδεμένου ἢ λελυμένου. 6. δεδεμένος θεοπρεπιστάτοις δεσμοῖς. 11. ἔδωκαν δὲ αὐτῶν. Mart. Polyc. 14.

Δέησις. μία προσευχή, μία δέησις. Ign. Magn. 7. δέησιν αἰτού-

μενοι. Polyc. Phil. 7. μετὰ γονυκλισίας καὶ δέησεως. Mart. Ign. 7.

Δεῖ. Τοιοῦτοι οὖν ὑποδείγμασι κολληθῆναι καὶ ἡμᾶς δεῖ. Clem. I 46. τίς ἀρκεῖ, ὥς ἴδει, εἰπεῖν; 49. οὕτως δεῖ ἡμᾶς φρονεῖν περὶ Ἰησοῦ. II 1. οὐ δεῖ ἡμᾶς μικρὰ φρονεῖν. ib. ὅτι δεῖ τοὺς ἀπολλυμένους σώζειν. 2. οὐ δεῖ ἡμᾶς φοβεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους. 4. δεῖ δὲ ἡμᾶς τοῦτ' ἀποταξαμένους. 6. Εἰδέναι ἡμᾶς δεῖ. 7. Δεῖ οὖν ἡμᾶς . . . φυλάσσειν τὴν σάρκα. 9. Σὺ μὲν δήσεις ἃ δεῖ. Fragm. x. καὶ λύσεις ἃ δεῖ. ib. ὃν δεῖ κατὰ τοὺς κανόνας. ib. ἐμὲ γὰρ ἴδει ὑφ' ὑμῶν ὑπαλειφθῆναι. Ign. Eph. 3. οὕτως δεῖ ἡμᾶς αὐτὸν δέχεσθαι. 6. ὥς αὐτὸν τὸν Κύριον δεῖ προσβλέπειν. ib. οὐ δεῖ ὑμᾶς ὥς θηρία ἐκκλίνειν. 7. οὐ δεῖ ὑμᾶς φυλάσσεσθαι. ib. Δεῖ δὲ καὶ τοὺς διακόνους. Trall. 2. νῦν γὰρ με δεῖ πλέον φοβεῖσθαι. 4. οὐ δεῖ οὐ μόνον δεῖ ὑμᾶς μὴ παραδέχεσθαι. Smyrn. 4. πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δεῖ, ἴνα. Polyc. 3. Διὸ δέον ἀπέχεσθαι. Polyc. Phil. 5. δεῖ γὰρ εὐλαβεστέρους ἡμᾶς. Mart. Polyc. 2. Δεῖ με ζῶντα κατακαυθῆναι. 5. Cf. 12. Ἐδεῖ γὰρ τὸ τῆς . . . ὀπτασίας πληρωθῆναι. 12. δέον οὖν ἔστιν προθύμως ἡμᾶς εἶναι. Clem. I 34. δέον οὖν αὐτοὺς φυλάσσεσθαι τὰ ἐγγλήματα. Ign. Trall. 2.

Δεῖδεν. δεδοκώς, μή τινα τῶν ὀλιγοψύχων . . . ἀποβάλῃ. Mart. Ign. 1.

Δεικνύειν. ἐν τῶν ὁρέων ὧν ἔδειξεν αὐτῷ. Clem. I 10. δι' ὁρνέου δεικνυσθαι. 26. ἀλλ' ἵνα τοῖς μετὰ ταῦτα δείξῃ. Fragm. i. Δεικνύς τούτου τοῦ λόγου τὸ φορτικόν. Ign.

Fragm. i. ἵνα δείξῃ ὅτι ἀληθῶς ἀνέλαβε σῶμα. viii. ἔδειξεν ὅτι Θεός. ib.

Δειλαίνεσθαι. οὐκ ὥσπερ τιμῶν δειλαίνεσθαι οὐχ ἤψαντο. Ign. Rom. 5. Δειλία. ἐπερρώνηεν αὐτῶν τὴν δειλίαν. Mart. Polyc. 3.

Δειλιᾶν. ἰδὼν τὰ θηρία ἐδειλίασεν. Mart. Polyc. 4.

Δευός. αἰκίσματα δεινὰ καὶ ἀνόσια.

Clem. I 6. δεινὴν σύνοικον τὴν ἀμαρτίαν. Fragm. vi. ὑπέμειναν δεινὰς κολάσεις. Mart. Polyc. 2. δεινὰ ῥήματα ἔλεγον αὐτῷ. 8. Δεινότης ὑπὸ θηριώδους στρατιωτικῆς δεινότητος. Mart. Ign. 2. Δείπνον. δείπνον ἔφα. Mart. Polyc. 7. Δείσθαι. Εἰ οὖν δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡμῖν ἀφῇ. Polyc. Phil. 6. Δεκατρεῖς. πρὸ δεκατριῶν καλανδῶν Ἰαννουαρίων. Mart. Ign. 7. Δεκέμβριος. τουτέστιν Δεκεμβρίῳ ἐικάδι. Mart. Ign. 7. Δεκτός. ολοκάρπωμα δεκτόν. Mart. Polyc. 14. Δεξιός. καὶ θρόνον ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Polyc. Phil. 2. Δεξιούσθαι. ἐδεξιούντο γὰρ τὸν ἅγιον. Mart. Ign. 3. Δεπόσιτα, τά. Τὰ δεπόσιτα ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν. Ign. Polyc. 6. Δέρος. λύκος... ἐν προβάτου δέρει Ign. Fragm. ix. Δέρεσθαι. Μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ τὸ δέρεσθαι. Ign. Polyc. 3. Δέρμα. οἷτινες ἐν δέρμασιν αἰγείοις. Clem. I 17. Δεσέρτωρ. Μήτηρ ὑμῶν δεσέρτωρ εὐρεθῇ. Ign. Polyc. 6. Δεσμά, τά. ἐπτάκις δεσμά φορέσας. Clem. I 5. πολλοὺς ἐν ἡμῖν παραδεδικάσθας ἑαυτοὺς εἰς δεσμά. 55. ἐν φῇ τὰ δεσμά περιφέρω. Ign. Eph. 11. ἐν οἷς περιφέρω δεσμοῖς. Magn. 1. Παρακαλεῖ ὑμᾶς τὰ δεσμά μου. Trall. 12. Ἀντίψυχον ὑμῶν... τὰ δεσμά μου. Smyrn. 10. θεοπρεπιστάτοις δεσμοῖς. 11. σου ἀντίψυχον ἐγώ, καὶ τὰ δεσμά μου. Polyc. 2. ἐνέκλημμένους τοῖς ἁγιοπρεπέσι δεσμοῖς. Polyc. Phil. 1. δεσμοῖς συνδήσας σιδηροῖς. Mart. Ign. 2. περιθέμενος τὰ δεσμά. ib. τοῖς δεσμοῖς ἔγκανχόμενος. 3. Δέσμιος. δέσμιον ὑπὸ στρατιωτῶν γενόμενον. Mart. Ign. 2. Δεσμός. Τὸν δεσμόν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Clem. I 49. πᾶς δεσμός ἡφανίστο κακίας. Ign. Eph. 19. ὃς λύσει ἀφ' ὑμῶν πάντα δεσμόν. Philad. 8.

Δεσπότης. μετανίας τόπον ἔδωκεν ὁ Δεσπότης. Clem. I. 7. ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων περὶ μετανοίας ἐλάλησεν. 8. δίδωσεν δι' αὐτοῦ ὁ Δεσπότης τὰ εἰσελθόντα... ἔσω. 9. πρόδῃλον ποιήσας ὁ Δεσπότης. 11. ταῖς αὐταῖς ταγαῖς τοῦ Δεσπότη. 20. ὁ μέγας δημιουργὸς καὶ Δεσπότης τῶν ἀπάντων. ib. πῶς ὁ Δεσπότης ἐπιδείκνυται. 24. ἡ μεγαλειότης τῆς προνοίας τοῦ Δεσπότη. ib. μὴθαμῶς τοῦτο ἔσσαι ὁ Δεσπότης. 33. Αὐτὸς γὰρ ὁ δημιουργὸς καὶ Δεσπότης τῶν ἀπάντων. ib. ἠθέλησεν ὁ Δεσπότης τῆς ἀθανάτου γνώσεως ἡμᾶς γίνεσθαι. 36. οὕτως ἔπεν ὁ Δεσπότης. ib. ὅσα ὁ Δεσπότης ἐπιτελεῖν ἐκέλευσεν. 40. τοῖς γὰρ νομίμοις τοῦ Δεσπότη ἀκολουθοῦντες. ib. προσπίσωμεν τῷ Δεσπότη. 48. Ἐν ἀγάπῃ προσελάβετο ἡμᾶς ὁ Δεσπότης. 49. Ἀπροσδεῖς... ὁ Δεσπότης... τῶν ἀπάντων. 52. ἤξισεν τὸν παντεπύπτην Δεσπότην. 55. ὑπερασπισμός ἐστιν τοῖς παιδευομένοις ὑπὸ τοῦ Δεσπότη. 56. Δεσπότης τῶν πνευμάτων. 58. Εὐχαριστῶ σοι, Δέσποτα. Mart. Ign. 2. Δεσποτικός. οἱ τῇ δεσποτικῇ ἀποφάσει χρησάμενοι. Ign. Fragm. i. Δεῦρο. Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Ign. Rom. 7. Δεύτερος. εἰς δεύτερον καὶ ἀγῆρω αἰῶνα. Clem. Fragm. i. Εἰ γὰρ ἐπὶ δευτέρου προσευχή. Ign. Eph. 5. ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ. 20. διὰ δὲ τοῦ δευτέρου, ὅτι καὶ ἄνθρωπος. Fragm. viii. ὑπαγεύοντων... τὸ δεύτερον. Mart. Ign. 7. μὴρὸς Θεοῦ δευτέρῳ. Mart. Polyc. 21. Δέχεσθαι. ποῖος δὲ κόσμος δέξεται τινα; Clem. I 28. πᾶς κόσμος δέξεται αὐτόν. 54. οὕτως δεῖ ἡμᾶς αὐτὸν δέχεσθαι. Ign. Eph. 6. τῶν ἐκκλησιῶν τῶν δεκαμένων με εἰς ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ. Rom. 9. τῷ Θεῷ εὐχαριστῶ... ὅτι ἐδέξασθε αὐτούς. Philad. 11. δεξαμένους τὰ μμήματα τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης. Polyc. Phil. 1.

Δῆλος. ἡ ψυχὴ σου δῆλος ἔστω ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις. Clem. II 12. δῆλον ὅτι ὡς αὐτὸν τὸν Κύριον δεῖ προσβλέπειν. Ign. Eph. 6.

Δηλοῦν. Ἡμέρα καὶ νύξ ἀνάστασιν ἡμῖν δηλοῦσιν. Clem. I 24. καθὼς ἐδήλωσέν μοι Παλῦβιος. Ign. Trall. 1. οἷς καὶ δηλώσατε ἐγγὺς με ὄντα. Rom. 10. τῷ Εὐαγγελίῳ ἐν ᾧ τὸ πάθος ἡμῖν δεδήλωται. Smyrn. 7. ἡ ἐκκλησία . . . εἰρηνεύει, ὡς ἐδήλωθη μοι. Polyc. 7. δηλωθῆναι ὑμῖν τὰ γενόμενα. Mart. Polyc. 20. καθὼς δηλώσω ἐν τῷ καθεξῆς. 22.

Δημιουργεῖν. πηγαὶ πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ὑγίειαν δημιουργηθεῖσαι. Clem. I 20. ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ δημιουργήσας. 38.

Δημιουργία. κατὰ τὴν δημιουργίαν αὐτοῦ συσταθέν. Clem. I 20.

Δημιουργός. ὁ μέγας δημιουργός. Clem. I 20. εἰ ὁ δημιουργός τῶν πάντων. 26. ὁ δημιουργός καὶ Δεσπότης τῶν πάντων. 33. ὁ δημιουργός καὶ πατὴρ τῶν αἰώνων. 35.

Δῆμος. εἰς τέρψιν τοῦ δήμου. Mart. Ign. 2. ἐπ' ὅψει τοῦ δήμου. 5. καταπαύειν τὸν δῆμον. 6. Πείσων τὸν δῆμον. Mart. Polyc. 10.

Διαβόητος. ἐκκλησίας τῆς διαβοήτου τοῖς αἰῶσιν. Ign. Eph. 8.

Διαβολή. μακρὰν ὅσας πάσης διαβολῆς. Polyc. Phil. 4.

Διάβολος. ἵνα μὴ τοῦ διαβόλου βοτάνη τις εὐρεθῇ ἐν ὑμῖν. Ign. Eph. 10. προορῶν τὰς ἐνέδρας τοῦ διαβόλου. Trall. 8. κακὰ κολάσεις τοῦ διαβόλου. Rom. 5. τῷ διαβόλῳ λατρεύει. Smyrn. 9. ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστὶ. Polyc. Phil. 7. καταπατήσαντι τὸν διάβολον. Mart. Ign. 7. Πολλὰ γὰρ ἐμνηχανέτο . . . ὁ διάβολος. Mart. Polyc. 3.

Διάβολος, ἀδύ. διάκονοι . . . μὴ διάβολοι. Polyc. Phil. 5.

Διάγειν. ἐν ᾧ διάγοντες εὐρεθισόμεθα. Ign. Trall. 2. διάγοντα μὲν . . . κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν. Mart. Ign. 2.

Διαδέχεσθαι. διαδέχονται ἕτεροι . . . τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Clem. I 44.

διαδεξαμένοι τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Mart. Ign. 1.

Διάδημα. τοῖς . . . δεσμοῖς, ἀτιμὰ ἐστὶ διαδήματα. Polyc. Phil. 1.

Διαδοχή. τῆς διαδοχῆς τῶν ἀποστόλων γενόμενος. Ign. Fragm. i.

Διαιρέσεις. ἀνατομαὶ, διαιρέσεις, . . . σκορπισμοὶ ὁστέων. Ign. Rom. 5.

Διακείσθαι. εὐνοϊκῶς διακειμένους περὶ αὐτόν. Mart. Ign. 4.

Διακονία. λευταῖς ἰδία διακονίαι ἐπικευνται. Clem. I 40. πεπιστευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign. Magn. 6. τὴν διακονίαν τὴν εἰς τὸ κοινὸν ἀνήκουσαν. Philad. 1. δε καταξιώσεται τῆς τοιαύτης διακονίας. 10. ὅτα ἐξεμπλάριον Θεοῦ διακονίας. Smyrn. 12.

Διάκονος. διακόνους τῶν μελλόντων πιστεύειν. Clem. I 42. ἐγγράπτο περὶ ἐπισκόπων καὶ διακόνων. ib. Βούρρου, τοῦ κατὰ Θεὸν διακόνου ὑμῶν. Ign. Eph. 2. τοῦ . . . διακόνου Ζωτίωνος. Magn. 2. τῶν διακόνων τῶν ἐμοὶ γλυκυτάτων. 6. τῶν κατὰ Θεὸν διακόνων. 13. τοὺς διακόνους, ὄντας μυστηρίων Ἰησοῦ Χριστοῦ. Trall. 2. οὐ γὰρ βρωμάτων καὶ ποτῶν εἰσὶν διάκονοι. ib. πάντες ἐντρεπέσθωσαν τοὺς διακόνους. 3. χωρὶς . . . διακόνου πράσσωσαν τι. 7. σὺν τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ πρεσβυτέροις καὶ διακόνους. Philad. Inscr. διακόνους τοῖς συνδούλοις μου. 4. τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε . . . καὶ διακόνους. 7. χειροτονῆσαι διάκονον. 10. αἱ δὲ πρεσβυτέροις καὶ . . . διακόνους. ib. Φίλωνος τοῦ διακόνου. 11. τοὺς δὲ διακόνους ἐντρέπεσθε, ὡς Θεοῦ ἐντολήν. Smyrn. 8. ὡς διακόνους Χριστοῦ Θεοῦ. 10. τοὺς συνδούλους μου διακόνους. 12. τῶν ὑποτασσομένων . . . διακόνους. Polyc. 6. Ὁμοίως διάκονοι ἀμειμπτοί. Polyc. Phil. 5. ὡς Θεοῦ καὶ Χριστοῦ διάκονοι. ib. τοῦ Κυρίου, δε ἐγένετο διάκονος πάντων. ib. ὑποτασσόμενους τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνους. ib. διὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων. Mart. Ign. 3.

- Διακοσμῖν.** τῇ . . . συνῆσει διεκόσμη-
σεν αὐτούς. Clem. I 33.
- Διακρίνειν.** Ὁ σὺν μὴ ἐρχόμενος ἐπὶ
τὸ αὐτὸ . . . αὐτὸν διεκρίνεν. Ign.
Eph. 5.
- Διάκρισις.** σοφὸς ἐν διακρίσει λόγων.
Clem. I 48.
- Διαλέγεσθαι.** πλείονά τε τῶν ἐν τῇ
ἐπιστολῇ διαλεχθεῖς. Mart. Ign. 6.
καταβάς, διελέχθη αὐτοῖς. Mart.
Polyc. 7.
- Διαλογισμός.** οὐδὲ τῶν διαλογισμῶν
ὧν ποιοῦμεθα. Clem. I 21.
- Διαλύειν.** ἅτινα πέπτωκεν . . . ξηρὰ . . .
διαλύεται. Clem. I 24.
- Διάλυσις.** ἐκ τῆς διαλύσεως . . . ἀνί-
στησιν αὐτά. Clem. I 24.
- Διαμαρτάνειν.** τοῖς γὰρ νομίμοις τοῦ
Δεσπότης ἀκολουθοῦντες οὐ διαμαρ-
τάνουσιν. Clem. I 40.
- Διαμαρτύρεσθαι.** καὶ οὕτως διεμαρτύ-
ρατο. Mart. Ign. 4.
- Διαμείνειν.** Διαμείνετε ἐν τῇ ὁμοιοῖ
ὑμῶν. Ign. Trall. 12. διαμείνητε
ἐν ἐκότητι Θεοῦ. Polyc. 8. ἡ . . .
τῆς πίστεως ὑμῶν ῥίζα . . . μέχρι νῦν
διαμείνει. Polyc. Phil. 1.
- Διανεύειν.** διανεύει ἀπὸ τῆς Ἀραβικῆς
χώρας. Clem. I 25.
- Διάνοια.** Ἰδωμεν αὐτὸν κατὰ διάνοιαν.
Clem. I 19. ἀναστρεφόμενος ἐν
καθαρᾷ διανοίᾳ. 21. τοῖς προσερ-
χομένοις αὐτῷ ἀπλῇ διανοίᾳ. 23.
παμμεγεθὲς κατὰ διάνοιαν. 33. ὑπ-
ἐπιπτεν πάντα ὑπὸ τὴν διάνοιαν
ἡμῶν. 35. ἐὰν ἐστηρεγμένη ᾖ ἡ
διάνοια ἡμῶν. ib. ἡ ἀσύνετος καὶ
ἐσκοτωμένη διάνοια ἡμῶν. 36. βου-
λόμενοι ἐπαίρεσθαι ταῖς διανοίαις
αὐτῶν. 39. πηροὶ ὄντες τῇ διανοίᾳ.
II 1. ἐξ ὅλης τῆς διανοίας. 3.
ἀπερισπάστῃ διανοίᾳ. Ign. Eph.
20. Ἄμωμον διάνοιαν. Trall. 1.
τὴν ἐκάστου φωτίζων διάνοιαν.
Mart. Ign. 1.
- Διανύειν.** τὸν τεταγμένον ὑπ' αὐτοῦ
δρόμον διανύουσιν. Clem. I 20.
- Διὰ παντός.** Ign. Eph. 20. Magn.
1, 6. Polyc. 6, 8 bis.
- Διαπέμπειν.** τὴν ἐπιστολὴν διαπέμ-
ψασθε. Mart. Polyc. 20.
- Διαρπάζειν.** Ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τοῦ-
τον διαρπάσσει με βούλεται. Ign.
Rom. 7.
- Διασπᾶν.** ἵνα τί . . . διασπῶμεν τὰ μέλη
τοῦ Χριστοῦ; Clem. I 46.
- Διαστρέφειν.** Τὸ σχίσμα ὑμῶν πολ-
λοὺς διέστρεψεν. Clem. I 46.
κατανοήσατε τίνας ὑμᾶς διέστρεψαν.
47. ἐὰν ποιῇ σκεῦος, καὶ ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ διαστραφῇ. II 8.
- Διασώζειν.** δέσσωσεν δι' αὐτοῦ ὁ
Δεσπότης τὰ εἰσελθόντα . . . ῥῶα.
Clem. I 9. εἰς δεύτερον καὶ ἀγῆρω
αἰῶνα διασωζόμεθα. Fragm. i. ἐπι-
θῆσαι . . . καὶ διασώζεσθαι. Mart.
Polyc. 8.
- Διαταγῇ.** κατὰ τὴν διαταγὴν αὐτοῦ.
Clem. I 20.
- Διάταγμα.** τῶν διαταγμάτων τῶν ἀπο-
στόλων. Ign. Trall. 7.
- Διάταξις.** τὰς ἡμέτερας . . . διατάξεις.
Mart. Ign. 2.
- Διατάσσειν.** καθὼς διέταξεν αὐτῇ,
οὕτως ποιεῖ. Clem. I 20. πῶς
ὑποτεταγμένως ἐπετελοῦσι τὰ δια-
τασσόμενα. 37. Μωϋσῆς τὰ διατε-
ταγμένα αὐτῷ πάντα ἐσημειώσατο.
43. Οὐ διατάσσομαι ὑμῖν, ὥς ἄν
τις. Ign. Eph. 3. ἵνα ἂν κατὰ-
κριτος ὡς ἀπόστολος ὑμῖν διατάσ-
σωμαι. Trall. 3. Οὐχ ὡς Πέτρος
καὶ Παῦλος διατάσσομαι ὑμῖν. Rom.
4. ὁ λέγων . . . παρὰ τὰ διατεταγ-
μένα. Fragm. 9.
- Διατρίβειν.** καὶ διέτριβε μετ' ὧλων.
Mart. Polyc. 5.
- Διαφεύγειν.** καὶ διαφυγόντες Θεοῦ
τευξόμεθα. Ign. Magn. 1.
- Διαφημίξειν.** διεπεφήμιστο γὰρ ἦδη
τὰ κατὰ τὸν ἄγιον μάρτυρα. Mart.
Ign. 6.
- Διαφθεῖρειν.** παλαιὰ βασιλεία διεφθεί-
ρετο. Ign. Eph. 19. ἵνα μὴ δια-
φθαρῇ τις ἐν ὑμῖν. Magn. 10. τὴν
εἰς Θεόν μου γνάμην διαφθείρω.
Rom. 7. πρὶν διαφθαρεῖσιν εἰς
ἐταίρας. Fragm. vi.
- Διαφορά.** Διαφορά τυγχάνει ἀληθείας
καὶ συνηθείας. Clem. Fragm. vi.
διαφορά μεταξύ τῶν ἀπίστων καὶ
τῶν ἐκλεκτῶν. Mart. Polyc. 16.

Διάφορος. ὁσφ διαφορότερον ὄνομα κεκληρονομήκεν. Clem. I 36.

Διαχωρίζειν. ἐν τῷ διαχωρισθῆναι αὐτὸν ἀπὸ Λώτ. Clem. I 10. γῆν τε διεχώρισεν ἀπὸ τοῦ περιέχοντος αὐτὴν ὕδατος. 33.

Διδασκαλία. εἰάν τις πίστιν Θεοῦ ἐν κακῇ διδασκαλίᾳ φθείρῃ. Ign. Eph. 16. δυσωδίαν τῆς διδασκαλίας τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. 17. τῇ συνεχείᾳ τῆς διδασκαλίας. Mart. Ign. 1.

Διδάσκαλος. Εἰς οὖν διδάσκαλος. Ign. Eph. 15. Χριστοῦ, τοῦ μόνου διδασκάλου ἡμῶν. Magn. 9. τῷ Πνεύματι ὡς διδάσκαλον αὐτὸν προσεδόκουν. ib. ὁ τῆς ἀσεβείας διδάσκαλος. Mart. Polyc. 12. διδάσκαλος ἀποστολικός. 16. εἰς τὸν ἴδιον βασιλείᾳ καὶ διδάσκαλον. 17. διδάσκαλος γενόμενος ἐπίσημος. 19.

Διδάσκειν. σεμνὸς οἰκουργεῖν ἐδιδάσκετε. Clem. I 1. δικαιοσύνην διδάσας. 5. διδάσκων ἐπιείκειας. 13. καλὸν τὸ διδάσκειν. Ign. Eph. 15. ἄλλους ἐδιδάξατε. Rom. 3. ὡς εἶπεν ὁ Κύριος διδάσκων. Polyc. Phil. 2. ἐδίδαξεν ἀκριβῶς καὶ βεβαίως. 3. διδάξωμεν ἑαυτοὺς πρῶτον. 4. οὐχ οὕτως διδάσκει τὸ εὐαγγέλιον. Mart. Polyc. 4. δεδιδάγμεθα γὰρ ἀρχαίς. 10. ὁ πολλοὺς διδάσκων μὴ θύειν. 12.

Διδαχή. ἔχοντας κακὴν διδαχὴν. Ign. Eph. 9. εἰς τύπον καὶ διδαχὴν ἀφθαρσίας. Magn. 6.

Διδόναι. Τίνα . . . δώσομεν ἀντιμισθίαν; Clem. II 1. Ποῖον οὖν αἶνον αὐτῷ δώσομεν; ib. μεταξύ ἐπινομήν δεδώκασιν. I 44. ἑαυτὸν ἔκδοτον δέδωκα. Ign. Smyrn. 4. μετανόιας τόπον ἔδωκεν. Clem. I 7. ἔδωκεν αὐτῷ δι' οὗ ἀναπληρωθῇ. 38. τίνα καρπὸν ἀξίον οὗ ἡμῖν αὐτὸς ἔδωκεν; II 1. Πνεῦμα ἔδωκεν ἁκρον. Fragm. viii. μὴ ἀφορμὰς δίδοτε τοῖς ἔθνεσιν. Ign. Trall. 8. δὸς ἡμέραν. Mart. Pol. 10. δὴν πάσῃ ψυχῇ. Clem. I 58. Δῶμεν οὖν αὐτῷ. II 9. τοῦ ἀοράτου διὰ τὴν ἐπίγνωσιν. Fragm. viii. ἵνα

δῶσιν αὐτῷ ἔραν. Mart. Polyc. 7. ὥστε μὴ δοῦναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. 17. προσέθεντο αὐτῇ δοῦναι σημεῖον. Clem. I 12. ἥδιον δίδόντες. 2. ἀντιμισθίαν αὐτῷ δίδόντες. II 9. φάρμακον δίδόντες. Ign. Trall. 6. δῶντα αὐτῷ δόξαν. Phil. 2. ὁ γὰρ δούς μοι ὑπομείναι. Mart. Pol. 13. τοῦ δεικνύοντος ἐγκαταλειφθέντος. Clem. Fragm. v. οἷς ἡ χάρις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ δέδοται. I 30. εἰρήνη . . . λιπαρὰ ἰδέδοτο. 2. πλατυσμός ἐδόθη ὑμῖν. 3. ἐδόθη αὐτῷ νίος. 10. οὗ τὸ αἷμα ὑπὲρ ἡμῶν ἐδόθη. 21. διδόσθω ἡμῖν ἄλλων, καθὼς ἐδόθη τοῖς πατράσιν. 30. ἐδόθη αὐτῷ τὸ δωδεκάσηπτον. 31. εἴδομεν οἷς ἰδεῖν ἐδόθη. Mart. Pol. 15. ὅπως δοθῇ αὐτοῖς ἐπιείκεια. Clem. I 56. πρὸ τοῦ δοθῆναι αὐτῇ τέκνα. II 2. ἦν εὐχομαι τελείαν μοι δοθῆναι. Ign. Smyrn. 11. χρηματισμοῦ αὐτῷ δεδομένου. Clem. I 17. τίς ὁ ὑπογραμμὸς ὁ δεδομένος ἡμῖν. 16. τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδομένων δωρεῶν. 32. λειτουργία δεδομένη. 40. τὰ δοθέντα παραμένειν τοῖς ἀγνώμοσιν. Fragm. v. τὴν δοθείσαν ἡμῖν πίστιν. Polyc. Phil. 3. cf. 4.

Διεγείρειν. καὶ διεγείρῃ εἰς μίμησιν τῆς . . . πίστεως. Clem. Fragm. ii. Διέλκειν. ἵνα τί διέλκομεν καὶ διασπῶμεν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ; Clem. I 46.

Διευθύνειν. ταῖς αὐταῖς ταγαῖς τοῦ Δεσπότου διευθύνονται. Clem. I 20.

Διηρκής. εἰς τὸ διηρκές. Ign. Fragm. viii.

Διηρκῶς. ὁ Δεσπότης ἐπιδείκνυται διηρκῶς. Clem. I 24.

Δικαιοπραγία. ἡ τῆς δικαιοπραγίας ἥς κατεργάσαντο. Clem. I 32.

Δίκαιος. οἱ μέγιστοι καὶ δικαιοτάτοι στύλοι. Clem. I 5. ἐν ὑπακοῇ δίκαιος εὐρεθείς. 9. Δίκαιον οὖν . . . ὑπηκόους ἡμᾶς μᾶλλον γενέσθαι. 14. Δίκαιον οὖν ἐστὶν μὴ λειποτακτεῖν. 21. τῷ δικαίῳ ἐν τοῖς κρίμασιν. 27. τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῖς δικαίοις.

30. πάντες ἐκοσμήθησαν οἱ δίκαιοι. 33. δικαίους ἀποβεβλημένους. 45. Ἐδιώχθησαν δίκαιοι. *ib.* Κολλήθωμεν οὖν τοῖς . . . δικαίοις. 46. τῆς ὁδοῦ τῆς δικαίας. *II* 5. οἱ τοιοῦτοι δίκαιοι. 6. ἔργα ἔχοντες ὅσια καὶ δίκαια; *ib.* καὶ ἐσόμεθα δίκαιοι. *II* 1. Οὐδεὶς γὰρ δικαίων ταχὺν καρπὸν ἔλαβεν. *Fragm.* *iii.* τὸν μισθὸν τῶν δικαίων. *ib.* Οὐ δίκαιόν ἐστι. *v.* ἄνομα, ὃ κέκτησθε φύσει δίκαια. *Ign. Eph.* 1. τῷ . . . μέλλοντι χωρισμῷ τοῦ δικαίου γίνεσθαι. *Mart.* *Ign.* 5. ἀπολέσθαι τὸν δίκαιον. 6. ἀπὸ τῶν χαλεπῶν ἐπὶ τὰ δίκαια. *Mart. Polyc.* 11. παντὸς τοῦ γένους τῶν δικαίων. 14. ὃ ἀντικείμενος τῷ γένει τῶν δικαίων. 17. σὺν τοῖς ἀποστόλοις καὶ πᾶσι δικαίοις. 19.
- Δικαιοσύνη.** πόρρω ἀπεστιν ἡ δικαιοσύνη. *Clem.* *I* 3. δικαιοσύνην διδάξας ὅλον τὸν κόσμον. 5. οὐχὶ δικαιοσύνην . . . διὰ πίστεως ποιήσας; 31. ἐξ ὅλης ἰσχύος ἡμῶν ἐργασώμεθα ἔργον δικαιοσύνης. 33. λαμπρότης ἐν δικαιοσύνῃ. 35. Πύλη γὰρ δικαιοσύνης ἀνεφύγεια εἰς ζωὴν αὕτη. 48. ἡ ἐν δικαιοσύνῃ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐν Χριστῷ. *ib.* κατευθύνοντες τὴν πορείαν αὐτῶν ἐν . . . δικαιοσύνῃ. *ib.* ταῖς αὐτῶν δικαιοσύναις ῥύσασθαι τὰ τέκνα. *II* 6. Ἐὰν οὖν ποιήσωμεν τὴν δικαιοσύνην ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. *II* 11. Ἐκδεχώμεθα . . . τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ. 12. ἵνα πληρωθῇ πᾶσα δικαιοσύνη. *Ign. Smyrn.* 1. γράφω ὑμῖν περὶ τῆς δικαιοσύνης. *Polyc. Phil.* 3. πεπλήρωκεν ἐντολὴν δικαιοσύνης. *ib.* τοῖς ὅπλοις τῆς δικαιοσύνης. 4. κατενόπων αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης. 5. τῷ ἀρραβῶνι τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν. 8. πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ τῆς δικαιοσύνης. 9. ἐν πίστει καὶ δικαιοσύνῃ. *ib.*
- Δικαιούν.** ἔργοις δικαιοῦμενοι καὶ μὴ λόγοις. *Clem.* *I* 30. οὐ δι' αὐτῶν δικαιοῦμεθα. 32. δι' ἧς πάντας . . . ὁ Θεὸς ἐδικαίωσεν. *ib.* ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο δεδικαιώμαί. *Ign. Rom.* 5. ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν δικαιοῦσθαι. *Philad.* 8.
- Δικαίωμα.** τὰ προστάγματα καὶ τὰ δικαίωματα τοῦ Κυρίου. *Clem.* *I* 2.
- Δικαίως.** τούτους οὐ δικαίως νομίζομεν ἀποβαλίσθαι τῆς λειτουργίας. *Clem.* *I* 44. τῆς παραδεδομένης ἡμῖν . . . δικαίως ὁμοφρονίας. 51. εἰ μὴ τὸ ὅσιος καὶ δικαίως ἀναστρέφεσθαι. *II* 5. ἐξ ὧν δικαίως ἀγαπῶμεν αὐτόν. *Ign. Eph.* 15. ὧν δικαίως ἀνέμενον. *Magn.* 9.
- Δίκη.** λύχνου δίκην θεικοῦ. *Mart. Ign.* 1.
- Δίλογος.** διάκοινοι . . . μὴ δίλογοι. *Polyc. Phil.* 5.
- Διοίκησις.** Οἱ οὐρανοὶ τῇ διοικήσει αὐτοῦ σαλευόμενοι. *Clem.* *I* 20.
- Διορθοῦν.** Τὰς γυναῖκας ἡμῶν ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν διορθώσμεθα. *Clem.* *I* 21.
- Δισσός.** δισσην ἔξουσιν τὴν κρίσιν. *Clem.* *II* 10.
- Διοταγμός.** Τὸ σχίσμα ὑμῶν . . . (ἔβαλεν) πολλοὺς εἰς διοταγμόν. *Clem.* *I* 46.
- Διστάζειν.** οἱ διστάζοντες περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως. *Clem.* *I* 11. οἱ διστάζοντες τῇ καρδίᾳ. *II* 11.
- Δίχα.** δίχα πόσης παρεβιάσεως. *Clem.* *I* 20. δίχα ἐλλείψεως. *ib.* Οἱ μεγάλοι δίχα τῶν μικρῶν. 37. δίχα τῶν ποδῶν . . . τῆς κεφαλῆς. *ib.* δίχα ἀγάπης οὐδὲν εὐάρεστον ἐστὶν τῷ Θεῷ. 49. δίχα προσκλίσεως ἀνθρωπίνης. 50.
- Διχοστασία.** Ἰνα τί . . . διχοστασίαι καὶ σχίσματα; *Clem.* *I* 46. ἀρχηγὸς τῆς στάσεως καὶ διχοστασίας. 51.
- Διχοστατεῖν.** Γῆ . . . ἀντέλλει τροφὴν, μὴ διχοστατοῦσα. *Clem.* *I* 20.
- Διψῆν.** οὐ περὶ πεινῶντος ἢ διψῶντος. *Ign. Smyrn.* 6.
- Διψυχεῖν.** μὴ διψυχῶμεν. *Clem.* *I* 23. et *II* 11.
- Δίψυχος.** οἱ δίψυχοι καὶ οἱ διστάζοντες. *Clem.* *I* 11. Ταλαίπωροί εἰσιν οἱ δίψυχοι. 23. et *II* 11.
- Διωγμίτης.** ἐξῆλθον διωγμίται καὶ ἐκπεῖς. *Mart. Polyc.* 7.

Διωγμός. Ἐκ τούτου . . . διωγμός καὶ ἀκαταστασία. Clem. I 3. τῶν πολλῶν ἐπὶ Δομετιανοῦ διωγμῶν. Mart. Ign. 1. λωφίσαντος πρὸς ὀλίγον τοῦ διωγμοῦ. ib. διωγμὸν ὑπομένειν ἀπειλήσαντος. 2. ὑπὲρ τῆς τοῦ διωγμοῦ καταπαύσεως. 6. κατέπαυσε τὸν διωγμὸν. Mart. Polyc. 1.

Διώκειν. μέχρι θανάτου διωχθῆναι. Clem. I 4. ὑπὸ Σαουλ . . . ἐδιώχθη. ib. ἐδιώχθησαν καὶ ἕως θανάτου ἦλθον. 5. Διὰ (ἤλος διωχθεῖσαι γυναικες. 6. Ἐδιώχθησαν δίκαιοι, ἀλλ' ὑπὸ ἀνόμων. 45. καὶ διώξωμεν μᾶλλον τὴν ἀρετὴν. II 10. διώξεται ἡμᾶς εἰρήνη. ib. τὸ κερδάσειον διώκοντες. Fragm. iii. διωκόμενον ἄσθματι πνεῦμα. viii. Διὰ τοῦτο καὶ ἐδιώχθησαν. Ign. Magn. 8. ἀληθῶς ἐδιώχθη ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου. Trall. 9.

Δόγμα. τοῖς δόγμασιν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἀποστόλων Ign. Magn. 13.

Δογματίζειν. μηδὲ ἀλλοιοῦσά τι τῶν δεδογματισμένων ὑπ' αὐτοῦ. Clem. I 20. οὐδὲν μὴ παρέλθῃ τῶν δεδογματισμένων. 27.

Δοκεῖν. τί δοκεῖτε; Clem. I 43, II 7. ὅσῳ δοκεῖ μᾶλλον μείζων εἶναι. 48. ἡ καθ' ὑπεροχὴν δοκούντας. 57. ἔρημος ἰδοκεῖ εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ λαὸς ἡμῶν. II 2. τῶν δοκούντων ἔχειν Θεόν. ib. ἔδοξα εὐρὼν ὑμᾶς. Ign. Trall. 1. τινὲς . . . λέγουσιν τὸ δοκεῖν πεποιθῆναι αὐτὸν, αὐτοὶ ὄντες τὸ δοκεῖν. 10. τὸ δοκεῖν αὐτὸν πεποιθῆναι, αὐτοὶ τὸ δοκεῖν ὄντες. Smyrn. 2. Εἰ γὰρ τὸ δοκεῖν ταῦτα ἐπράχθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, κατὰ τὸ δοκεῖν δεδμεῖν. 4. Τὰ δὲ δυνάμει αὐτῶν . . . οὐκ ἔδοξέ μοι ἐγγράφειν. 5. τι δοκοῦν εἶναι τολμηρόν. Fragm. ii. Οἱ δοκοῦντες ἀξίωστοι εἶναι. Polyc. 3. Ἡμεῖς οὖν σοι δοκοῦμεν κατὰ νοῦν. Mart. Ign. 2. ἦν γὰρ ἐπιφανὴς, ὡς ἰδοκουν. 6. Τότε ἔδοξεν αὐτοῖς ὁμοθυμαδὸν ἐπιβοῆσαι. Mart. Polyc. 12.

Δοκιμάζειν. βεβαίαν ὑμῶν πίστιν οὐκ

ἐδοκίμασεν; Clem. I 1. δοκιμάσαντες τῷ Πνεύματι. 42. ἕτεροι δεδοκιμασμένοι ἄνδρες. 44. ἀνδρὶ δεδοκιμασμένῳ παρ' αὐτοῖς. 47. δ' ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ. Ign. Smyrn. 8. Δόκιμος. δοκιμώτερα ὑπὲρ χρυσίον ὁστᾶ. Mart. Polyc. 18.

Δόλος. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἐαυτῶν . . . δόλους. Clem. I 35. δόλῳ ποιητῶ τὸ ὄνομα περιφέρειν. Ign. Eph. 7.

Δόξα. Πᾶσα δόξα καὶ πλατυσμός. Clem. I 3. εἰς τὸν ὀφειλόμενον τόπον τῆς δόξης. 5. λειτουργήσαντας τῇ μεγαλοπρεπείᾳ δόξῃ αὐτοῦ. 9. ἀτενίζων εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 17. ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ μεγαλσύνη εἰς τοὺς αἰῶνας. 20. οὐκ ἐν μικρᾷ δόξῃ ὑπάρχουσιν. 32. ᾧ ἔστω ἡ δόξα. ib. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. 38, 43, 45, 50. δόξαν καὶ τιμὴν ἐκκληρονόμησαν. 45. δι' οὗ αὐτῷ δόξα καὶ μεγαλσύνη. 58. δι' οὗ αὐτῷ δόξα, τιμή. 59. εἰς πληρωμα δόξης αὐτοῦ φανερωθέν. Clem. viii. εἰς δόξαν παράμονον. Ign. Eph. Inscr. εἰς εὐχαριστίαν Θεοῦ καὶ εἰς δόξαν. 13. παρόντες εἰς δόξαν Θεοῦ. Magn. 15. Περὶ τῶν προελθόντων με . . . εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Rom. 10. ἀλλ' εἰς δόξαν Θεοῦ πλέον δουλευτέωσαν. Polyc. 4. δοξάσῃ ὑμῶν τὴν δοκον ἀγάπην εἰς δόξαν Χριστοῦ. 7. ἡ δόξα τῶν ἀγγέλων. Smyrn. 6. πάντα αὐτῷ δόξαν καὶ θρόνον. Polyc. Phil. 2. ἀξίως τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ καὶ δόξης περιπατεῖν. 5. δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ ἡ δόξα. Mart. Ign. 7. μεθ' οὗ σοι καὶ Πνεύματι ἀγίῳ ἡ δόξα. Mart. Polyc. 14. ᾧ ἡ δόξα, τιμή. 20, et 21. μεθ' οὗ δόξα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ. 22. ᾧ ἡ δόξα, σὺν Πατρὶ. ib.

Δοξάζειν. δοξασθεὶς μεγάλως οὐκ ἐμεγαλορρημόνησεν. Clem. I 17. Πάντες οὖν ἔδοξάσθησαν. 32. εἰς τὸ δοξασθῆναι τὸ ὄνομα. 43. δοξάζειν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δοξάσαντα ὑμᾶς. Ign. Eph. 2. δοξάσαι τὸ
f

- δομα. Philad. 10. και υμεις
 δοξαθήσασθε. ib. Δοξάζων Ἰη-
 σούν Χριστόν. Smyrn. 1. δοξάση
 ὑμῶν τὴν δοκον ἀγάπην. Polyc. 7.
 ἵνα δοξασθῇτε αἰωνίῳ ἔργῳ. 8.
 εἰς πάσχωμεν . . . δοξάζωμεν αὐτόν.
 Polyc. Phil. 8. εὐλογῶ σε,
 δοξάζω σε. Mart. Polyc. 14.
 δοξάζει τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα. 19.
 ἵνα καὶ ἐκεῖνοι δοξάζωσιν τὸν Κύ-
 ριον. 20.
 Δόρυ. ἡ ἀγάπη ὡς δόρυ. Ign. Po-
 lyc. 6.
 Δόσις. ὁ γινώσκων τὴν τοῦ Πατρὸς
 δόσιν. Clem. Fragm. viii. τὸ
 Ἅγιον Πνεῦμά ἐστιν ἡ δόσις αὐ-
 τοῦ. ib.
 Δοτήρ. τὸν Θεὸν τὸν δοτήρα τῶν ἀγα-
 θῶν. Mart. Ign. 7.
 Δουλεία. Ἰωσήφ . . . μέχρι δουλείας
 εἰσελθεῖν. Clem. I 4. πολλοὶ
 ἑαυτούς παρέδωκαν εἰς δουλείαν.
 55.
 Δουλεύειν. τῶν δόσις αὐτῷ δουλε-
 σάντων. Clem. I 26. ἐπορεύθη
 πρὸς Λαβὰν, καὶ ἐδούλευσεν. 31.
 ἐν . . . ἀμώμῳ προθέσει δουλεύοντας
 τῷ Θεῷ. 45. ἐν καθάρᾳ καρδίᾳ
 δουλεύσωμεν τῷ Θεῷ. II 11. εἰς
 δὲ μὴ δουλεύσωμεν. ib. εἰς δό-
 ξαν Θεοῦ πλέον δουλευέτωσαν. Ign.
 Polyc. 4. τὸ δουλεύειν τοῖς
 κατ' ἐπίσημην ἄρχουσιν. Fragm.
 iv. δουλεύσατε τῷ Θεῷ ἐν φόβῳ.
 Polyc. Phil. 2. Οὕτως οὖν δου-
 λεύσωμεν αὐτῷ μετὰ φόβου. 6.
 Ὁδοήκοιτα καὶ ἐξ ἔτη ἔχω δου-
 λεύων αὐτῷ. Mart. Polyc. 9.
 Δούλη. δούλους καὶ δούλας μὴ ὑπερ-
 φάνει. Ign. Polyc. 4.
 Δούλος. στενοχωρουμένους τοὺς τοῦ
 Θεοῦ δούλους. Clem. Fragm. iii.
 ἐγὼ δὲ μέχρι νῦν δούλος. Ign.
 Rom. 4. δούλους καὶ δούλας μὴ
 ὑπερφάνει. Polyc. 4. μὴ δούλοι
 εὐρεθῶσιν ἐπιθυμίας. ib. ἀπὸ τῶν
 δούλων τοῦ Θεοῦ. Mart. Ign. 2.
 ἀπὸ τῶν ἰδίων δούλων. Mart. Po-
 lyc. 20.
 Δράν. Τίνες οὖν οἱ ταῦτα δράσαντες;
 Clem. I 45.
- Δρόμος. τὸν τῆς πίστεως βίβαιον δρό-
 μον. Clem. I 6. τὸν τεταγμένον
 ὑπ' αὐτοῦ δρόμον. 20. προσθεῖ-
 ναι τῷ δρόμῳ σου. Ign. Polyc. 1.
 τελειώσαντι δρόμον ἐν Χριστῷ.
 Mart. Ign. 7.
 Δροσιζεσθαι. διὰ τῆς ἐκκλησίας ὑμῶν
 δροσισθῆναι. Ign. Magn. 14.
 Δύειν. Καλὸν τὸ δύειν ἀπὸ κόσμου
 πρὸς Θεόν. Ign. Rom. 2.
 Δύναμις. οἱ διατάζοντες περὶ τῆς τοῦ
 Θεοῦ δυνάμεως. Clem. I 11. ἐπέ-
 κλεισεν τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει. 33.
 δύναμις αὐτοῦ. Fragm. viii. συν-
 ἤνεσαν ἐν δυνάμει Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Ign. Eph. 11. αἱ δυνάμεις τοῦ
 Σατανᾶ. 13. ἐν δυνάμει πίστεως.
 14. κατὰ δύναμιν Θεοῦ Πατρός.
 Magn. 3. ἡ δὲ πράξις αὐτοῦ
 δύναμις. Trall. 3. δύναμιν αἰτεί-
 σθε ἱσθῶν τε καὶ ἔξωθεν. Rom. 3.
 υἱὸν Θεοῦ κατὰ θέλημα καὶ δύναμιν
 Θεοῦ. Smyrn. 1. Ἐρρωσθέ μοι
 ἐν δυνάμει Πνεύματος. 13. ὁ Θεὸς
 ἀγγέλων καὶ δυνάμεων. Mart. Po-
 lyc. 14.
 Δυνασθαι. καίπερ δυνάμενος. Clem.
 I 16. τί ἀγάπη ἀγνή παρὰ τῷ
 Θεῷ δύναται. 21. ἐν λόγῳ δύναται
 αὐτὰ καταστρέψαι. 27. τίς ἡμῶν
 δύναται φυγεῖν. 28. διχα τῶν μι-
 κρῶν οὐ δύναται εἶναι. 37. τί γὰρ
 δύναται θνητός; 39. τίς δύναται
 ἐξηγήσασθαι; 49. Οὐ δυνάμεθα
 οὖν τῶν δύο φίλοι εἶναι. II 6. Εἰ
 δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοι δίκαιοι οὐ δύναται.
 ib. εἰ μὴ δυνάμεθα ἅπαντες στε-
 φανωθῆναι. 7. οὐκ εἰ δυνάμεθα
 ἐκεῖ ἐξομολογήσασθαι. 8. ἵνα . . .
 δυνηθῶ μαθητὴς εἶναι. Ign. Eph. 1.
 ἡ δυναμένη ὑμᾶς βασανίσαι. 8. τὰ
 πνευματικὰ πρόσκειναι οὐ δύναται.
 ib. ἀληθῶς δύναται καὶ τῆς ἡσυ-
 χίας αὐτοῦ ἀκούειν. 15. ὁ δυνήσκει
 ὑμᾶς μερίσαι. Magn. 6. πᾶς
 ἡμεῖς δυνησόμεθα ἡσυχῶς αὐ-
 τοῦ. 9. δυνάμενος γράφειν ὑπὲρ
 τούτου. Trall. 3. Μὴ οὐ δύναται
 τὰ ἐπουράνια γράφειν; 5. οὐ δυ-
 νηθέντες χωρῆσαι. ib. καὶ δυνάμε-
 νος τὰ ἐπουράνια. ib. Οὐ δύναται

οὐν κεφαλῇ. 11. καὶ λέγεσθαι δύναμαι. Rom. 3. σιγῶν πλείονα δύναται. Philad. 1. Εἴ τις δύναται ἐν ἀγνείᾳ μένειν. Polyc. 5. δὲ δυνήσεται θεοδόριμος καλεῖσθαι. 7. οὐκ ἡδυνήθην γράψαι. 8. οἱ μὲν δυνάμενοι πεζοὺς πέμψαι. ib. δύνασθαι ἐξαλείφειν. Fragm. ii. εἰς τὸ διπνεκὲς ἐδύνατο. viii. δύναται κατακολουθεῖν τῇ σοφίᾳ. Polyc. Phil. 3. ὠφελήθηνα δυνήσεσθε. 13. εἰ δυνηθείη, ὁ τύραννος. Mart. Polyc. 2. ἡδύνατο εἰς ἕτερον χωρίον ἀπελθεῖν. 7. μὴ δύνασθαι σιωπῆσαι. ib. μηδὲ ἀκουσθῆναι τινα δύνασθαι. 8. πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι; 9. οὐ δυνάμενον αὐτοῦ τὸ σῶμα ... δαπανηθῆναι. 16. οὕτε τὸν Χριστόν ποτε καταλιπεῖν δυνήσμεθα. 17. Τῷ δυναμένῳ πάντας ἡμᾶς εἰσαγαγεῖν. 20.

Δυνατός. ἡ δυνατὸς γνώσων ἐξεπιεῖν. Clem. I 48. ἀλλ' εἰ δυνατὸν ἐστι μηδὲ συναγῶν. Smyrn. 4. ἐνθα ὡς δυνατὸν ἡμῖν συναγομένοις. Mart. Polyc. 18.

Δύο. οὐχ ἓνα οὐδὲ δύο ... πόρους. Clem. I 5. δι' ἐν ἡ δύο πρόσωπα. 47. δύο ἐχθροί. II 6. τῶν δύο φίλοι εἶναι. ib. Τὰ δύο δὲ ἐν ἔστω. 12. καὶ ἐν δυοὶ σώμασιν. ib. ἐν τῶν δύο. Ign. Eph. 11. ἐπίκειται τὰ δύο ὁμοῦ. Magn. 5. παιδάρια δύο. Mart. Pol. 6. ἐπὶ δύο ὥρας. 7.

Δυσθεράπευτος. οὓς δεῖ ὑμᾶς φυλάσσεσθαι, ὄντας δυσθεραπεύτους. Ign. Eph. 7.

Δύσις. κήρυξ γενόμενος ... ἐν τῇ δύσει. Clem. I 5. ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς δύσεως. ib. εἰς δύσιν ἀπὸ ἀνατολῆς μεταπεμφθῆμενος. Ign. Rom. 2.

Δύσκολος. ἐμοὶ δὲ δύσκολόν ἐστιν τοῦ Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. Ign. Rom. 1. ἐάν πως μετανοήσασιν' ὅπερ δύσκολον. Smyrn. 4.

Δυσφύλακτος. ἐπισφαλὲς γὰρ τὸ κτήμα καὶ δυσφύλακτον. Ign. Fragm. vi.

Δυσωδία. δυσωδίαν τῆς διδασκαλίας

τοῦ ἄρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. Ign. Eph. 17.

Δώδεκα. τοὺς δώδεκα φυλάρχους. Clem. I 43.

Δωδεκάσκηπτρον. ἐδόθη αὐτῷ τὸ δωδεκάσκηπτρον τοῦ Ἰσραὴλ. Clem. I 31.

Δωδεκάτος ἐν Σμύρῃ μαρτυρήσας. Mart. Polyc. 19.

Δωδεκάφυλον. τὸ δωδεκάφυλον τοῦ Ἰσραὴλ. Clem. I 55.

Δωμάτιον. ἐν τινι δωματίῳ κατακειμενον. Mart. Polyc. 7.

Δωρεά. ταῖς ... ὑπερβαλλούσαις αὐτοῦ δωρεαῖς τῆς εἰρήνης. Clem. I 19. ἐπὶ ταῖς ὑπερβαλλούσαις καὶ ἐνδόξοις δωρεαῖς αὐτοῦ. 23. τὰ μεγαλεία τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδομένων δωρεῶν. 32. ὅπως μεταλάβωμεν τῶν ἐπηγγελμένων δωρεῶν. 35. ἀντιλέγοντες τῇ δωρεᾷ τοῦ Θεοῦ. Ign. Smyrn. 7. ἐν τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ δωρεᾷ. Mart. Polyc. 20.

Δωρεάν. δωρεὰν οὖν ἀποθύνησκω. Ign. Trall. 10.

Δῶρον. Ὡς μακάρια καὶ θαυμαστά τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ. Clem. I 35. τοὺς ἀμέμπτως καὶ ὁσίως προσενεγκόντας τὰ δῶρα. 44.

Ἐάν. μηθαμῶς τοῦτο εἶσαι ὁ Δεσπότης. Clem. I 33. εἰάτω ὑφ' ἐτέρου ἑαυτὸν μαρτυρεῖσθαι. 38. εἰσθῆναι αὐτὴν ἐξελθεῖν. 55. ἡ ἀγάπη οὐκ ἐξ με σιωπᾶν. Ign. Eph. 3. οὓς οὐκ εἰλάσατε σπεῖραι εἰς ὑμᾶς. 9.

Ἐαρινός. Καιροὶ ἐαρινοὶ καὶ θερινοὶ. Clem. I 20.

Ἐαυτοῦ. τοὺς ἄνδρας ἑαυτῶν. Clem. I 1. ἑαυτοὺς ὑπομνηθίσκοντες. 7. στηρίξωμεν ἑαυτούς. 13. ἐπιδώμεν ἑαυτούς. 14. συμβάλετε ἑαυτοὺς ξύλῳ. 23. Cf. II 11. σηκὸν ἑαυτῷ ποιεῖ. 26. μέρος ἐποίησεν ἑαυτῷ. 29. οὐ δι' ἑαυτῶν δικαιοσύνης. 32. τῇ ἑαυτοῦ προστάξει. 33. τῆς ἑαυτοῦ εἰκόνης. ib. ἐργοῖς ἑαυτὸν κοσμήσας. ib. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἑαυτῶν. 35. μὴ ἑαυτῷ ... ὑφ' ἐτέρου ἑαυτὸν μαρτυρεῖσθαι. 38. ἑαυτοὺς βουλόμενοι

- ἐπαίρεσθαι. 39. ζητεῖν τὸ κοινω-
φελές πᾶσιν, καὶ μὴ τὸ ἑαυτοῦ. 48.
ἑαυτοὺς θέλουσιν μᾶλλον περιπί-
πτειν. 51. μᾶλλον δὲ ἑαυτῶν κα-
τάγνωσιν. ib. αὐτὸν ἐξαλειφθή-
ναι. 53. ἑαυτῷ μέγα κλέος. 54.
παρέδωκαν ἑαυτοὺς. 55 bis. διὰ
τοῦ ἑαυτῶν αἵματος. ib. παραδε-
δωκότας ἑαυτοὺς. ib. παραδοῦσα
ἑαυτὴν τῷ κινδύνῳ. ib. ἑαυτὴν
παρέβαλεν. ib. τῷ ἀγαπᾶν ἑαυ-
τοὺς. II 4. ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν
ἀνευεγκόντος. Ign. Eph. 1. ἑαυ-
τὸν διέκρινεν. 5. οὔτε δι' ἑαυτοῦ.
Magn. 7. ὁ φανερώσας ἑαυτόν. 8.
Χριστὸν ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. 12. Εἴ
τις αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ ἔχει. Rom. 6.
οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ. Philad. 1. ἀλη-
θῶς ἀνέστησεν ἑαυτόν. Smyrn. 2.
Τί δὲ καὶ ἑαυτὸν ἔκδοτον δέδωκα;
4. ἑαυτοῦ ἐξουσίαν οὐκ ἔχει.
Polyc. 7. ὁ περιβέει ἑαυτῷ ἁ-
λουργίδα. Fragni. i. ἀπάγουσιν
ἑαυτοὺς. ib. ἄρχειν ἑαυτῶν. iv.
διδάσκωμεν ἑαυτοὺς. Polyc. Phil. 4.
χαλιναγωγούντες ἑαυτοὺς. 5. τὸν
ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτοῦ. 8.
Σὺ οὖν ἐν ἑαυτῷ φέρεις; Mart.
Ign. 2. τὸν ἐν ἑαυτῷ λέγοντα
περιφέρειν. ib. ἑαυτῷ ἐπισπάσατο
τὸ θηρίον. Mart. Polyc. 3. ὁ παρα-
βιασάμενος ἑαυτόν. ib. τοὺς προ-
δίδοντας ἑαυτοὺς. ib. τὸν ἑαυτοῦ
κήρυκα. 12. ὠμολόγησεν ἑαυτὸν
Χριστιανὸν εἶναι. ib. ἀποθέμενος
ἑαυτῷ πάντα. 13. ὑπολύειν ἑαυ-
τόν. ib.
- Ἐγγράφειν. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν...
οὐκ ἔδοξέ μοι ἐγγράφειν. Ign.
Smyrn. 5.
- Ἐγγραφος. Ἐγγραφον περὶ αὐτοῦ ἱστο-
ρίαν. Clem. Fragni. ii.
- Ἐγγύς. Ἰδωμεν πῶς ἐγγύς ἐστίν.
Clem. I 21. πάντα ἐγγὺς αὐτῷ
ἐστίν. 27. καὶ ἐγγὺς τοῦ στεφάνου
γενώμεθα. II 7. καὶ τὰ κρυπτὰ
ἡμῶν ἐγγὺς αὐτῷ ἐστίν. Ign. Eph.
15. οἷς καὶ δηλώσατε ἐγγύς με
ῶντα. Rom. 10. ἐγγὺς μαχαίρας,
ἐγγὺς Θεοῦ. Smyrn. 4. τοὺς ἔγ-
γιστα γενομένους ἀθλητάς. Clem.
- I 5. αἱ ἔγγιστα ἐκκλησίαι. Ign.
Philad. 10.
- Ἐγείρειν. πνεῦμα διὰ τοῦ ἐγείρειν
ἀναλάβων. Clem. Fragni. viii.
παρὼν ἤγειρεν αὐτοὺς ἐκ νεκρῶν.
Ign. Magn. 9. ἀληθῶς ἠγέρθη
ἀπὸ νεκρῶν. Trall. 9. ἐγείραντος
αὐτόν. ib. δε καὶ ἡμᾶς τοὺς πι-
στεύοντας αὐτῷ οὕτως ἐγείρει. ib.
ἦν τῇ χρηστότητι ὁ Πατὴρ ἤγειρεν.
Smyrn. 6. ὃν ἤγειρεν ὁ Θεός.
Polyc. Phil. 1. τὸν ἐγείραντα
τὸν Κύριον ἡμῶν. 2. Ὁ δὲ ἐγεί-
ρας αὐτόν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἡμᾶς ἐγε-
ρεῖ. ib. καθὼς ὑπέσχετο ἡμῖν
ἐγείρειν ἡμᾶς. 5.
- Ἐγκακεῖν. μὴ, ὥς αἱ ὠδίνουσαι, ἐγκα-
κῶμεν. Clem. II 2.
- Ἐγκαρπος. ἔγκαρπον καὶ τελείαν ἔσ-
χον τὴν ἀνάλυσιν. Clem. I 44.
ἔγκαρπος καὶ τελεία ἡ πρὸς τὸν
Θεὸν... μυστήρια. 56.
- Ἐγκαταλείπειν. τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ'
αὐτὸν οὐκ ἐγκαταλείπει. Clem. I
11. καὶ ἐγκαταλείπωμεν τὴν ἀγά-
πην. 33. τοῦ δειδακότος ἐγκατα-
λειφθέντος. Fragni. v.
- Ἐγκαυχᾶσθαι. ἐγκαυχώμενοις ἐν ἀλα-
ζουσία τοῦ λόγου αὐτῶν. Clem. I
21. τοῖς δεσμοῖς ἐγκαυχώμενοις.
Mart. Ign. 3.
- Ἐγκείσθαι. Ἐγκείμενον δὲ τοῦ ἀνθυ-
πάτου. Mart. Polyc. 9.
- Ἐγκεραννύειν. τοὺς ἐνκεκραμένους οὐ-
τως. Ign. Eph. 5.
- Ἐγκλείειν. θύλασσαν... ἐπέκλεισεν τῇ
ἑαυτοῦ δυνάμει. Clem. I 33.
- Ἐγκλημα. φυλάσσεσθαι τὰ ἐγκλήματα
ὥς πῦρ. Ign. Trall. 2.
- Ἐγκράτεια. ἐγκράτεια ἐν ἀγασμῷ.
Clem. I 35. ὁ ἐπιχορηγῶν... τὴν
ἐγκράτειαν. 38. δὴν πάση ψυχῇ...
ἐγκράτειαν. 58. ἀγαπῶντας πάντας
ἐν πάσῃ ἐγκρατείᾳ. Polyc. Phil. 4.
- Ἐγκατενεύσθαι. ἐνδυσόμεθα τὴν ὁμό-
νοιαν... ἐγκατενεύμενοι. Clem. I
30.
- Ἐγκρατής. μηδὲ ζηλοῦν, ἀλλ' ἐγκαρ-
τεῖς εἶναι. Clem. II 4. ἐγκρατεῖς
περὶ πάντα. Polyc. Phil. 5.
- Ἐγκύπτειν. ἐγκεκυφότες εἰς τὰ βάθη.

Clem. I 40. Ἐκύνετε εἰς τὰς γραφάς. 45. ἐγκεκύφατε εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. 54. εἰς ἃς ἐὰν ἐκύνητε. Polyc. Phil. 3.
 Ἐδράζειν. ἤδρασεν ἐπὶ τὸν ἀσφαλὴ τοῦ ἰδίου βουλῆματος θεμέλιον. Clem. I 33. ἐκλήσιν . . . ἤδρασ- μένη ἐν ὁμοιοῖα Θεοῦ. Ign. Philad. Inscr. ἤδρασμένους ἐν ἀγάπῃ. Smyrn. 1. ἦν εὐχομαι ἐδράσθαι πίστει καὶ ἀγάπῃ. 13. τὴν ἐν Θεῷ γνώμην ἤδρασμένην. Polyc. 1.
 Ἐδραῖος. Ἐδραῖοι τῇ πίστει. Ign. Eph. 10. Στήθει ἐδραῖος ὡς ἄκμων. Polyc. 3.
 Ἐθεω. Εἰώθασι γὰρ τινες δολῶ πο- νηρῶ. Ign. Eph. 7.
 Ἐθίζειν. Ἐν αἷς γὰρ ἕκαστος ἐκ παι- δόθεν ἐθίζεται. Clem. Fragm. vi.
 Ἐθνος. ἔθνη μεγάλα ἐξεργάσων. Clem. I 6. ὑποδείγματα ἐθνῶν. 55. μὴ ἀφορμὰς δίδετε τοῖς ἔθνε- σιν. Ign. Trall. 8. εἴτε ἐν Ἰου- δαίοις, εἴτε ἐν ἔθνεσιν. Smyrn. 1. καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐθνῶν. Mart. Ign. 2. μετὰ πάντων ὑπαισιῖναι τῶν ἐθνῶν. ib. Τὰ δαιμόνια τῶν ἐθνῶν. ib. τῶν ἐν τῷ σταδίῳ ἀν- ὤμων ἐθνῶν. Mart. Polyc. 9. τὸ πλήθος ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων. 12. ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ἐν παντὶ τόπῳ λα- λείσθαι. 19.
 Ἐθος. τὸ δὲ ἔθος ὁποῖον ἀν παραλη- φθῇ. Clem. Fragm. vi. ὡς ἔθος αὐτοῖς λέγειν. Mart. Polyc. 9. μάλιστα Ἰουδαίων προθύμως, ὡς ἔθος αὐτοῖς. 13.
 Εἰδέναι. Οἶδα γὰρ εἰμ. Ign. Eph. 12. Οἶδα ὅτι οὐ φυσιοῦσθε . . . ὅτι ἐντρέπεσθε. Magn. 12. οὐκ οἶδα εἰ ἀξίως εἰμ. Trall. 4. ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα. Smyrn. 3. οἶδεν γὰρ πῶθεν ἔρχεται. Philad. 3. οὐκ οἶδαμεν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιφανείας. Clem. II 12. Μάλιστα ἦδει. I 43. Εἰ γὰρ ἦδει ὅτι Θεοῦ Υἱὸς ἦν. Ign. Fragm. viii. ὑμᾶς κατὰ ἀγάπην εἶδον. Eph. 2. εἶδεν προσκεφά- λαον. Mart. Polyc. 5. οὐδεὶς εἶ- δεν. 9. εἶδομεν οἷς ἰδεῖν ἐδόθη. 15. ἦν καὶ ὤτε κατ' ὀφθαλμούς. Polyc.

Phil. 9. Ἰδομεν ὡς ἔστιν τίμον τῷ Θεῷ. Clem. I 7. Ἰδομεν αὐτὸν κατὰ διάνοιαν. 19. Ἰδομεν πῶς ἐγ- γύς ἐστιν. 21. Ἰδομεν . . . τὴν κατὰ καιρὸν γινομένην ἀνάστασιν. 24. Ἰδομεν τὸ παράδοξον σημεῖον. 25. Ἰδομεν τίνες αἱ ὁδοί. 31. Ἰδομεν ὅτι τὸ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς. 33. Εἰ- δέναι ἡμᾶς δεῖ. II 7. ἡξιώσθην ἰδεῖν ὑμᾶς. Ign. Magn. 2. ἰδεῖν ὑμῶν τὰ ἀξιώθεα πρόσωπα. Rom. 1. εἰ- δὼς τὰ συνέχοντά με. 6. Εἰδὼς ὅτι Θεοῦ γέμετε. Magn. 14. εἰδὼς ὅτι καὶ ὑμεῖς οὕτως ἔχετε. Smyrn. 4. εἰδὼς οὖν ὑμῶν τὸ σύντακον. Polyc. 7. τὸν τὰ κρίφια εἰδῶτα. Magn. 3. εἰδότες ὅτι χάριτι. Po- lyc. Phil. 1. Εἰδότες οὖν ὅτι οὐ- δέν. 4. Εἰδότες οὖν ὅτι Θεός. 5. εἰδότες ὅτι πάντες ὀφείλεται ἐσμέν. 6. μὴ εἰδότες ὅτι ὁ Ὑψίστος. Clem. I 45. οὐκ εἰδότες πῶθεν ἐκλήθμεν. II 1. εἰδότες ὅτι ἐν χερσὶν ὁ αἰὼν. 7. εἰδὼς ἡμῶν τὰ ἐν καρδίᾳ. 9. εἰδότες ὅτι δίστην ἔξουσιν τὴν κρίσιν. 10. ὅς ἰδὼν τὸ ταπεινόν. I 55. ἰδὼν τὰ θηρία. Mart. Polyc. 4. ἰδὼν αὐτὸ καίμα- νον. 12. ἰδὼν τό τε μέγεθος. 17. Ἰδὼν οὖν ὁ κεντυρίων. 18. Πέρασ οὖν ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι. 16. ταῦτα ἰδόντες. Mart. Ign. 7.
 Εἰδέναι, *honoreare*, καλῶς ἔχει . . . ἐπί- σκοπον εἰδέναι. Ign. Smyrn. 9.
 Εἶδος. Τὸ γὰρ πῦρ καμάρας εἶδος ποι- ῆσαν. Mart. Polyc. 15.
 Εἰκάς. τουτέστιν Αἰγούστου εἰκάδι τρίτῃ. Ign. Rom. 10. Δεκεμβρίῳ εἰκάδι. Mart. Ign. 7.
 Εἵκειν. εἰς τὸ εἵξαι αὐτοὺς μὴ ἡμῖν. Clem. I 56.
 Εἰκῇ. οὐκ εἰκῇ ἢ ἀτάκτως. Clem. I 40.
 Εἰκών. τῆς ἑαυτοῦ εἰκόνος χαρακτήρα. Clem. I 33.
 Εἰλικρινής. εἰλικρινεῖς καὶ ἀκέραιοι ἦτε. Clem. I 2. ἐξ εἰλικρινούς καρδίας. II 9.
 Εἰλικρινώς. Εἰ τις . . . εἰλικρινώς κατα- νόησῃ. Clem. I 32.
 Εἰπεῖν. τίς ἀρκεῖ, ὡς ἔδει, εἰπεῖν; Clem. I 49. εἶπε γάρ. 46. εἶπεν

- πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος. 53. Cf. II 4, 9. 'Ο εἶπεν. 2 *ter*. εἰπάτω, Εἰ δὲ ἐμὲ στάσις. I 54.
- Εἰρήναρχος. ὁ εἰρήναρχος, ὁ καὶ κληρονόμος. Mart. Polyc. 6. ὑπήντα αὐτῷ ὁ εἰρήναρχος. 8.
- Εἰρηνεύειν. τοῖς μετ' εὐσεβείας εἰρηνεύουσιν. Clem. I 15. μόνον τὸ ποιμνιον τοῦ Χριστοῦ εἰρηνεύει. 54. ἐκκλησίᾳ . . . εἰρηνεύουσα ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι. Ign. Trall. Inscr. εἰρηνεύει τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ. Philad. 10. συγκαρῆναι αὐτοῖς, ὅτι εἰρηνεύουσιν. Smyrn. 11. ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ . . . εἰρηνεύει. Polyc. 7.
- Εἰρήνη. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη. Clem. I Inscr. εἰρήνη βαθεῖα καὶ λιπαρά. 2. πόρρω ἀπεστω ἡ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη. 3. τοῖς μετ' ὑποκρίσεως βουλομένοις εἰρήνην. 15. τὸν . . . τῆς εἰρήνης σκοπόν. 19. ταῖς . . . ὑπερβαλλούσαις αὐτοῦ δωρεαῖς τῆς εἰρήνης. ib. ἐν εἰρήνῃ ὑποτάσσονται αὐτῷ. 20. Καιροί . . . ἐν εἰρήνῃ μετά- παραδίδασιν ἀλλήλοις. ib. ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ. ib. ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. ib. δώῃ πάσῃ ψυχῇ . . . πίστιν, φόβον, εἰρήνην. 58. ἐν εἰρήνῃ μετὰ χαρᾶς . . . ἀναπέμψατε πρὸς ἡμᾶς. 59. τὴν εὐκαίαν καὶ ἐπιποθήτην ἡμῖν εἰρήνην. ib. διώξεται ἡμᾶς εἰρήνη. II 10. Οὐδὲν ἔστιν ἀμεινον εἰρήνης. Ign. Eph. 13. Χάρις ὑμῖν, ἔλεος, εἰρήνη. Smyrn. 12. ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη. Polyc. Phil. Inscr. εἰρήνη, καὶ ἀγάπη ἀπὸ Θεοῦ. Mart. Polyc. Inscr.
- Εἰς. πρὸς ἐν τῶν ὁρέων. Clem. I 10. ἐκ τοῦ ἐνὸς πλείονα. 24. Εἴ τις καθ' ἐν ἑκαστον. 32. ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος. 34. οὐχὶ ἓνα Θεὸν . . . καὶ Χριστόν; . . . μία κλήσις. 46. Cf. II 9, et Mart. Ign. 2. Εἰς οὖν διδάσκαλος. Ign. Eph. 15. ἐν μᾶ πίστει. 20. μία προσευχή κ. τ. λ. Magn. 7. ἐν ἐνὶ ᾧσιν οὖν τῷ ἐπισκόπῳ. Philad. Inscr. μᾶ εὐχαριστία κ. τ. λ. 4. ἐν ἐνὶ σώματι τῆς ἐκκλησίας. Smyrn. 1. ἐν μᾶ ἡμέρᾳ. Mart. Ign. 5. διὰ μᾶς ὥρας. Mart. Polyc. 2. Εἰς δὲ ὁνόματι Κόιντος. 4. ὡν εἰς καὶ οὗτος. 16. Vide sub Δύο.
- Εἰσαγαγεῖν. εἰσῆγαγεν εἰς τὸν κόσμον αὐτοῦ. Clem. I 38. εἰς τὸ στάδιον αὐτὸν εἰσαγαγεῖν. Mart. Polyc. 6. πάντας ἡμᾶς εἰσαγαγεῖν ἐν τῇ αὐτοῦ χάριτι. 20.
- Εἰσδέχεσθαι. Ῥαδὲ εἰσδεξαμένη αὐτούς. Clem. I 12.
- Εἰσέρχεται. δι' οὗ καὶ θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον. Clem. I 3. μέχρι δουλείας εἰσελθεῖν. 4. τὰ εἰσελθόντα . . . ζῶα εἰς τὴν κιβωτὸν. 9. εἰσέρχεται, καὶ τελευτᾷ. 25. καὶ τίνες εἰσῆλθομεν εἰς τὸν κόσμον. 38. ἐν ᾗ μακάριοι πάντες οἱ εἰσελθόντες. 48. ποῖα πεποιθήσει εἰσελευσόμεθα εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Θεοῦ; II 6. δι' ἧς εἰσέρχονται Ἀβραάμ. Ign. Philad. 9. εἰς ἣν πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν εἰσελθεῖν. Polyc. Phil. 1.
- Εἰσῆκεν. εἰσῆλθοντες εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Clem. II 11.
- Εἰσιέναι. εἰσιόντι εἰς τὸ στάδιον. Mart. Polyc. 9.
- Εἰσφέρειν. μὴ εἰσενεγκεῖν ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Polyc. Phil. 7.
- Εἶπε. εἶπε ἐν Ἰουδαίοις, εἶπε ἐν ἔθνεσιν. Ign. Smyrn. 1.
- Ἐκαστος. ἀπολείπει ἕκαστον τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. Clem. I 3. καθ' ἐν ἑκαστον. 32. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι. 37. Cf. 41 init. ἐκάστης φυλῆς. 43. ἀποδίδοναι ἐκάστῳ. II 11. ἕκαστος ἐκ παιδέθεν. Fragn. vi. ἕκαστον τῶν πιστῶν. Mart. Polyc. 13.
- Ἐκατόνταρχος. Οὐ πάντες . . . ἐκατόνταρχοι. Clem. I 37. 4 [ἐκατόνταρχος]. Mart. Polyc. 18.
- Ἐκδέχεσθαι. Ἐκδεχόμεθα οὖν καθ' ὥραν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Clem. II 12. ἀλλ' ἐκδέχεται αὐτῶν. Fragn. iii.
- Ἐκδικεῖν. Ἐκδικεῖ σου τὸν τόπον. Ign. Polyc. 1.
- Ἐκδοτος. Ἐκδοτον δέδωκα τῷ θανάτῳ. Ign. Smyrn. 4.
- Ἐκείθεν. παροδεύσαντάς τινας ἐκείθεν.

Ign. Eph. 9. οὐκ ὦν ἄξιος ἐκείθεν εἶναι. Smyrn. 11. ἐκείθεν εἵχετο τοῦ πλοῦς. Mart. Ign. 3. ἐκείθεν καταχεῖς. 5. κάκειθεν ἐπιβάς. ib. Ἐκείθεν γοῦν ἐώσθησαν. 6. κάκειθεν ἡδύνατο . . . ἀπελθεῖν. Mart. Polyc. 7.

Ἐκζητεῖν. ἐὰν ἐκζητῶμεν τὰ εὐάρεστα καὶ εὐπρόσδεκτα αὐτῷ. Clem. I 35. οὐ τὸ αἷμα ἐκζητήσει ὁ Θεός. Polyc. Phil. 2.

Ἐκκαίειν. εἰς τοσοῦτον ἀπονοίας ἐξέκασαν. Clem. I 1.

Ἐκκλησία. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Ῥώμην, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ παροικούσῃ Κόρινθον. Clem. I Inscr. συνευδοκῆσάσης τῆς ἐκκλησίας πάσης. 44. τὴν . . . ἀρχαίαν Κορινθίων ἐκκλησίαν. 47. στείρα γὰρ ἦν ἡ ἐκκλησία ἡμῶν. II 2. τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἀξιωμακωρίστῃ. Ign. Eph. Inscr. τοὺς ἐν-κεκραμένους οὕτως, ὡς ἡ ἐκκλησία Ἰησοῦ Χριστοῦ. 5. πόσῃ μᾶλλον ἢ τε τοῦ ἐπισκόπου [προσευχῇ] καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας. ib. Ἐφθεσίῳν ἐκκλησίας τῆς διαβοήτου τοῖς αἰῶσιν. 8. ἵνα πνὴρ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. 17. Προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Συρίᾳ. 21. ἐν ᾧ ἀσπάζομαι τὴν ἐκκλησίαν. Magn. Inscr. ᾄδω τὰς ἐκκλησίας. 1. Μνημονεύετε . . . τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας. 14. τὴν ἐν Σ. ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἐκκλησίας ὑμῶν δροσισθῆναι. ib. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ ἐκκλησίαι. 15. ἐκκλησίᾳ ἡγαπημένη. Trall. Inscr. Rom. Inscr. ἐκκλησίας Θεοῦ ὑπηρεταί. Trall. 2. Χωρὶς τούτων ἐκκλησία οὐ καλεῖται. 3. ὅσα ταῖς συμπαρούσαις μοι ἐκκλησίας. 12. Μνημονεύετε ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας. 13. Cf. Rom. 9. Ἐγὼ γράφω ταῖς ἐκκλησίαις. Rom. 4. ἡ ἀγάπη τῶν ἐκκλησιῶν τῶν δεξαμένων με. 9. ἐκκλησίᾳ Θεοῦ Πατρὸς. Philad. Inscr. et Smyrn. Inscr. ἐπὶ τὴν ἐνότητά τῆς ἐκκλησίας. 3. τοῖς ἀποστόλοις ὡς πρεσβυτέρῳ ἐκκλησίας. 5. θύρα

τοῦ Πατρὸς, δι' ἧς εἰσέρχονται . . . οἱ ἀπόστολοι καὶ ἡ ἐκκλησία. 9. πρῆπον ἔστω ὑμῖν, ὡς ἐκκλησίᾳ Θεοῦ. 10. τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ. ib. et Smyrn. 11. αἱ ἔγγιστα ἐκκλησίαι. 10. ἐν ἐνὶ σώματι τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ. Smyrn. 1. τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 8. ἐκεῖ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. ib. Ἡ προσευχὴ ὑμῶν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. 11. χειροτονῆσαι τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν θεοπροσεβύτην. ib. ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας Σμυρναίων. Polyc. Inscr. ἀγαπᾶν τὰς συμβίους ὡς ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν. 5. ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ. 7. πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ἡδυνήθη γράψαι. 8. ταῖς ἔμπροσθεν ἐκκλησίαις. ib. ἀνάθεμα τῆς ἐκκλησίας. Fragm. i. τῇ ἐκκλησίᾳ . . . τῇ παροικούσῃ Φιλίππους. Polyc. Phil. Inscr. ἐκυβέρνα τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείων. Mart. Ign. 1. τῷ τῆς ἐκκλησίας ἀσφαλείῳ. ib. παραμένων τῇ ἐκκλησίᾳ. ib. φοβηθεὶς ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας. 2. ἐπευξάμενος πρότερον τῇ ἐκκλησίᾳ. ib. κομῇ πᾶσαν ἐκκλησίαν. 3. αἱ τῆς Ἀσίας πόλεις καὶ ἐκκλησίαι. ib. ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ὑπαντησάσαις αὐτῷ. 4. οἷα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιστέλλει Ῥωμαῖον. ib. παρακαλίσας τὸν ὕλον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν. 6. τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καταλειφθέντα. ib. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Σμύρναν. Mart. Polyc. Inscr. ταῖς . . . τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας παροικίας. ib. τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλησιῶν. 5. τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην καθολικῆς ἐκκλησίας. 8 et 19. τῆς ἐν Σμύρῃ καθολικῆς ἐκκλησίας. 16.

Ἐκκλίνειν. οὐδὲ δεῖ ὑμᾶς ὡς θηρία ἐκκλίνειν. Ign. Eph. 7.

Ἐκκόπτειν. τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ σπουδὴν ἐκκόψῃ. Mart. Ign. 4.

Ἐκλάμπειν. Μεγάλως δὲ ἐκλαμψάσης φλογός. Mart. Polyc. 15.

Ἐκλέγεσθαι. ταύτην ἐκλέλεκται ὁ Θεός. Clem. I 43. Οὗτος ὁ μα-

- καρισμός ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἐκλελεγμένους. 58. ὁ ἐκλεξάμενος τὸν Κύριον. 58. ἐκλελεγμένη ἐν πάθει ἀληθινῇ. Ign. Eph. Inscr. τῶν ἀληθῶς ὑπὸ Θεοῦ . . . ἐκλελεγμένων. Polyc. Phil. 1.
- Ἐκλεκτός. τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ Θεοῦ. Clem. I 1. εἰς τὸ σώζεσθαι . . . τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. 2. πολὺ πλῆθος ἐκλεκτῶν. 6. εἰσὶν δὲ οἱ τοὶ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ. 46. ἐτελειώθησαν πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ. 49. Φησὶ γὰρ ὁ ἐκλεκτός Δαβὶδ. 52. ἐκκλησία . . . ἐκλεκτῇ. Ign. Trall. Inscr. ἀνδρὶ ἐκλεκτῷ. Philad. 11. διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀπίστων καὶ τῶν ἐκλεκτῶν. Mart. Polyc. 16. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τῶν ἁγίων ἐκλεκτῶν. 22. συναγάγη . . . μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. ib.
- Ἐκλιπαρεῖν. ὁ ἀνθύπατος πολλὰ ἐκλιπαρήσας. Mart. Polyc. 4.
- Ἐκλογή. δὲ ἐκλογῆς μέρος ἐποίησεν ἑαυτῇ. Clem. I 29. τὸν ἐκλογὰς ποιούντα ἀπὸ τῶν ἰδίων δούλων. Mart. Polyc. 20.
- Ἐκδυσίως. ἐκδυσίως ἤγετο πρὸς Τραιανόν. Mart. Ign. 2.
- Ἐκπέμπειν. Ἐκπεμφθέντων γὰρ . . . κατασκόπων. Clem. I 12. ἐξέπεμψεν ἄνδρας. ib. Ἐξπεμψθῆ ὁ Χριστός. 42. γραμμάτων εὐχαριστῶν ἐκπεμφθέντων. Mart. Ign. 4.
- Ἐκπλήρωσις. πρὸς ἐκπλήρωσιν θείου προστάγματος. Clem. Fragm. ii.
- Ἐκπλήττεσθαι τοὺς ἀκούοντας. Mart. Polyc. 7.
- Ἐκπορεύσεις. δι' ἐκπορεύσεως τοῦ παναγίου Πνεύματος. Clem. Fragm. viii.
- Ἐκριζοῦν. Ζῆλος . . . ἔθνη μεγάλα ἐξερρίξωσεν. Clem. I 6.
- Ἐκρίπτειν. ἐκριφθῆναι ἐκ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ. Clem. I 57.
- Ἐκτείνειν. ἐξτείνετε τὰς χεῖρας ἡμῶν. Clem. I 2.
- Ἐκτενεία. σπενύσωμεν μετὰ ἐκτενείας. Clem. I 33. Στρατευσάμεθα . . . μετὰ πάσης ἐκτενείας. 37.
- Ἐκτενῶς. βοήσωμεν πρὸς αὐτὸν ἐκτενῶς. Clem. I 34.
- Ἐκτρέπεσθαι. τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἥ ἐκτραπήται. Ign. Magn. 11.
- Ἐκτρώμα. ὃν ἔσχατος . . . καὶ ἔκτρώμα. Ign. Rom. 9.
- Ἐκφέρειν. καὶ ἐκφέρει καρπὸν. Clem. I 24.
- Ἐκφεύγειν. τὸ ἀποθανεῖν ἐκφύγητε. Ign. Trall. 2.
- Ἐκχέειν. διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκχυθέν. Clem. I 7. ἐν Πνεύμα τῆς χάριτος τὸ ἐκχυθῆν ἐφ' ἡμᾶς. 46. λίαν ἐκκέχυμαι ἀγαπῶν ὑμᾶς. Ign. Philad. 5.
- Ἐκχυσίς. πλήρης Πνεύματος Ἁγίου ἐκχυσίς. Clem. I 2.
- Ἐκχωρεῖν. Ἰακώβ . . . ἐξεχώρησεν τῆς γῆς αὐτοῦ. Clem. I 31. Εἰ δ' ἐμὲ στάσις, . . . ἐκχωρῶ. 54. πολλοὶ ἐξεχώρησαν ἰδίῳν πόλεων. 55.
- Ἐκών. ὅτι ἐγὼ ἐκὼν ὑπὲρ Θεοῦ ἀποθήσκω. Ign. Rom. 4. προσελθεῖν ἐκόντας. Mart. Polyc. 4.
- Ἐλάχιστος. Τὰ τε ἐλάχιστα τῶν ζώων. Clem. I 20. τὰ δὲ ἐλάχιστα μέλη τοῦ σώματος. 37.
- Ἐλέγχειν. ἀπὸ τῆς ὁσμῆς ἐλεγχθήσεσθε. Ign. Magn. 10. τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει. Philad. 7.
- Ἐλεεῖν. Ἠλέησεν γὰρ ἡμᾶς. Clem. II 1. ἐγὼ κατάκριτος, ὑμεῖς ἡλεημένοι. Ign. Eph. 12. τῇ ἡλεημένῃ ἐν μεγαλειότητι Πατρὸς. Rom. Inscr. ἡλέημαί τις εἶναι. 9. ἐκκλησία . . . ἡλεημένη. Philad. Inscr. ἐν ᾧ κλήρω ἡλεήθην. 5. ἡλεημένη ἐν παντὶ χαρίσματι. Smyrn. Inscr. τοὺς περιεστώτας ἐλεεῖν. Mart. Polyc. 2.
- Ἐλεήμων. ἄλλ' ἐγκρατεῖς εἶναι, ἐλεήμονας. Clem. II 4. οἱ πρεσβύτεροι . . . ἐλεήμονες. Polyc. Phil. 6.
- Ἐλεος. εἰς τὸ σώζεσθαι μετ' ἐλέους. Clem. I 2. ἰκέται γενόμενοι τοῦ ἐλέους . . . αὐτοῦ. 9. ὅτι τῷ ἐλεεί αὐτοῦ σκεπασθῶμεν. 28. αἰτῶμεθα ἀπὸ τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. 50. Τοσοῦτον οὖν ἐλεος ποιήσας αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς. II 3. ἐν τῷ ἐλεεί τοῦ Θεοῦ. Ign. Trall. 12. πεπληροφωρημένη ἐν παντὶ ἐλεεί. Philad. Inscr. Χάρις ὑμῶν, ἔλεος. Smyrn.

12. ἔλεος ὑμῶν καὶ εἰρήνη. Polyc. Phil. Inscr. ἔλεος, εἰρήνη, καὶ ἀγάπη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς. Mart. Polyc. Inscr.
- Ἐλευθερία. κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ Θεοῦ. Ign. Polyc. 4.
- Ἐλεύθερος. ἐκεῖνοι ἐλεύθεροι, ἐγὼ δὲ μέχρι νῦν δούλος. Ign. Rom. 4. ἀναστήσομαι ἐν αὐτῷ ἐλεύθερος. ib.
- Ἐλευθεροῦν. ἀπὸ τοῦ κοινου ἐλευθεροῦσθαι. Ign. Polyc. 4.
- Ἐλευσις. κηρύσσοντας τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ. Clem. I 17. προκηρύξαντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου. Polyc. Phil. 6.
- Ἐλλαμβάνεσθαι. ἐνιελημμένους τοῖς ἀγοσπεσίαι δεσμοῖς. Polyc. Phil. 1.
- Ἐλλείψις. δίχα ἐλλείψεως παρέχονται... μαζοῦς. Clem. I 20.
- Ἐλλόγιμος. ἢ ἑτέρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν. Clem. I 44. ἐν τῷ ποιμνίῳ τοῦ Χριστοῦ μικροὺς καὶ ἑλλογίμους. 57.
- Ἐλπίζω. τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐγκαταλείπει. Clem. I 11. λυτρωσις ἔσται πᾶσι τοῖς... ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν. 12. μικρὰ καὶ ἐλπίζομεν λαβεῖν. Clem. II 1. ἐλπίσαντες ὑπομείνωμεν. 11. ἐλπίζοντα τῇ προσευχῇ ὑμῶν ἐπιτυχῆν. Ign. Eph. 1. ἐλπίζω ὑμᾶς ἀσπάσασθαι. Rom. 1. καὶ εἰς αὐτὸν ἐλπίζω. Philad. 5. εἰς ὃν ἐλπίζουσιν σαρκί, ψυχῇ. 11.
- Ἐλπίς. Ταύτη οὖν τῇ ἐλπίδι προσδεδίσθωσαν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν. Clem. I 27. ὀφείλουσιν τὸ κοινὸν τῆς ἐλπίδος σκοπεῖν. 51. ἐκριφῆναι ἐκ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ. 57. μηδεμίαν ἐλπίδα ἔχοντας σωτηρίας. II 1. ὑπὲρ τοῦ κοινου ὀνόματος καὶ ἐλπίδος. Ign. Eph. 1. ἔστιν γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐλπίς μετανοίας. 10. τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν. 21. εἰς νοῦς, μία ἐλπίς. Magn. 7. εἰς καινότητα ἐλπίδος. 9. Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν. 11, et Trall. Inscr. et 2. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τῆς κοινῆς ἐλπίδος. Philad. 5. Ἰησοῦ, τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν. 11. ἐπακολουθούσης τῆς ἐλπίδος. Polyc.
- Phil. 3. προσκαρτερῶμεν τῇ ἐλπίδι ἡμῶν. 8.
- Ἐμναυτοῦ. ἀλλ' ἑμναυτὸν μετρῶ. Ign. Trall. 4. οὐκ ἑμναυτῷ ἐπιτρέφας. Polyc. Phil. 3.
- Ἐμβάλλειν. ἐμβληθεὶς κατὰ τὸ πᾶλαι πρόσταγμα τοῦ Καίσαρος. Mart. Ign. 6.
- Ἐμβλέπειν. καὶ ἐμβλέψωμεν τοῖς ὁμμασι τῆς ψυχῆς. Clem. I 19. εἰς πάντα τὸν ὄχλον... ἐμβλέψας. Mart. Polyc. 9.
- Ἐμβριθῆς. ἐμβριθεῖ τῷ προσώπῳ. Mart. Polyc. 9.
- Ἐμβροχή. τοὺς παροξυσμοὺς ἐμβροχαῖς παῦσι. Ign. Polyc. 2.
- Ἐμμένειν. ταύτας ἐμμένειν ἡδεται. Clem. Fragm. vi.
- Ἐμπεριέχειν. ἀπὸ τοῦ τὰ πάντα ἐμπεριέχοντος; Clem. I 28.
- Ἐμπίμπλασθαι. θάρσους καὶ χαρὰς ἐνεπίμπλατο. Mart. Polyc. 12.
- Ἐμπίπτειν. ζήλου ἐμπεσόντος περὶ τῆς ἱερωσύνης. Clem. I 43. μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τὰ ἀγκιστρα τῆς κενοδοξίας. Ign. Magn. 11.
- Ἐμπλαστρος. Οὐ πᾶν τραῦμα τῇ αὐτῇ ἐμπλάστρῳ θεραπεύεται. Ign. Polyc. 2.
- Ἐμπνεῖσθαι. ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς χάριτος. Ign. Magn. 8.
- Ἐμποδίζειν. μηδὲν ἀλλήλοις ἐμποδίζονται. Clem. I 20. μὴ ἐμποδισθῆ μοι ζῆσαι. Ign. Rom. 6.
- Ἐμπορία. ἐμπορίαν ἡσκούμεν. Clem. Fragm. iii.
- Ἐμπροσθεν. ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ. Clem. I 41. ταῖς ἔμπροσθεν ἐκκλησίαις. Ign. Polyc. 8.
- Ἐμφανίζειν. ἐμφανισθῇ τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ. Mart. Ign. 3.
- Ἐναντίον. τὴν δικαιοσύνην ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Clem. II 11.
- Ἐναντίος. ἐν τοῖς ἐργοῖς ὁμολογῶμεν τὸν Θεόν, καὶ μὴ ἐν τοῖς ἐναντίοις. Clem. II 4. πῶς ἐναντίοι εἰσὶν τῇ γνώμῃ τοῦ Θεοῦ. Ign. Smyrn. 6.
- Ἐνάρετος. ἐπιγνούς ἐνάρετον καὶ τέλειον οὖσαν. Ign. Philad. 1.
- Ἐνδεκνύειν. τὸ ἀξιαγάπτον τῆς ἀγ-

- νείας ἦθος ἐνδείξασθωσαν. Clem. I 21. ὁ σοφὸς ἐνδεικνύσθω τὴν σοφίαν αὐτοῦ. 38.
 Ἐνδελεχισμός. θυσίαι ἐνδελεχισμού. Clem. I 41.
 Ἐνδοξος. οἱ ἄδοξοι ἐπὶ τοὺς ἐνδόξους. Clem. I 3. ὑπακούσωμεν τῇ . . . ἐνδόξῳ βουλήσει αὐτοῦ. 9. ἐνδόξων μετεilhφότες πράξεων. 19. ταῖς ὑπερβαλλούσαις καὶ ἐνδόξους δωρεαῖς αὐτοῦ. 23. τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἐπαγγελιῶν αὐτοῦ. 34. ἐνδόξῳ ὀνόματι κεκοσμημένη. 43. τὴν . . . ἔνδοξον θρησκείαν τοῦ Ὑψίστου. 45. τοῦ μακαρίου καὶ ἐνδόξου Παύλου. Polyc. Phil. 3. ἐνδόξων τε καὶ ἀδόξων. Mart. Polyc. 8.
 Ἐνδύεσθαι. ἐνδυσώμεθα τὴν ὁμόνοιαν. Clem. I 30. χάριτι, ἣ ἐνδεδύσαι. Ign. Polyc. 1.
 Ἐνδυναμοῦν. γυναῖκες ἐνδυναμωθείσαι διὰ τῆς χάριτος. Clem. I 55. αὐτοῦ με ἐνδυναμοῦντος. Ign. Smyrn. 4.
 Ἐνέδρα. τὰς ἐνέδρας τοῦ διαβόλου. Ign. Trall. 8. ἐνέδρας τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. Philad. 6.
 Ἐνεῖναι. δι' ὧν ἔνεστιν Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. Ign. Rom. 4.
 Ἐνερίζεσθαι. Ὅταν γὰρ μηδεμία ἔρις ἐνεῖρηται ἐν ὑμῖν. Ign. Eph. 8.
 Ἐνθάδε. τὰ ἐνθάδε μυσῆσαι. Clem. II 6. τὴν ἐνθάδε ἀπόλαυσιν. 10.
 Ἐνθύμησις. Ἐρευνήτης γάρ ἐστιν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμήσεων. Clem. I 21.
 Ἐπιοι. ἐπίους ὑμεῖς μεταγάγετε. Clem. I 44.
 Ἐπιστάται. λοιμοῦ τινὸς ἐνστάτος καιροῦ. Clem. I 55. τὴν ἐνεστῶσαν χάριν. Ign. Eph. 11.
 Ἐπισχύειν. ἐπισχύοντων τῶν Ἰουδαίων. Mart. Polyc. 17.
 Ἐπιστάτος. ἐνάντιον ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας. Mart. Ign. 2.
 Ἐπρία. τῇ πρὸ ἐννέα καλανδῶν. Ign. Rom. 10.
 Ἐπνοεῖν. Ἐνενοεῖ γὰρ τὴν διὰ μαρτυρίου γνωμένην ὁμολογίαν. Mart. Ign. 1.
 Ἐννοια. οὐδὲν λέληθεν αὐτὸν τῶν ἐννοιῶν ἡμῶν. Clem. I 21. Ἐρευνήτης γὰρ ἐστιν ἐννοιῶν. ib. λέληθεν αὐτὸν οὐδὲν . . . ὅτε ἐννοιῶν. Polyc. Phil. 4.
 Ἐνός. ἡνωμένην καὶ ἐκλεγμένην ἐν πάθει ἀληθινῷ. Ign. Eph. Inscr. ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ. Magn. 6. ὁ Κύριος . . . ἡνωμένος ὢν. 7. τῆς ἡνωμένης ὑμῶν ἐν Θεῷ προσευχῆς. 14. ἡνωμένοις πάσῃ ἐντολῇ αὐτοῦ. Rom. Inscr. πνευματικῶς ἡνωμένος τῷ Πατρί. Smyrn. 3. οἷς καὶ ἡνώθησαν κατὰ γνώμην Θεοῦ. Fragm. v.
 Ἐνοξίζειν. ζύμην τὴν . . . ἐνοξίσασαν. Ign. Magn. 10.
 Ἐνοπρίζεσθαι. ἐνοπτριζόμεθα τὴν ἀμωμον . . . ὅψιν αὐτοῦ. Clem. I 36.
 Ἐνότης. χρῶμα Θεοῦ λαβόντες ἐν ἐνότητι. Ign. Eph. 4. ἐν ἀμώμῳ ἐνότητι εἶναι. ib. ὡς πάντα ἐν ἐνότητι σύμφωνα ἦ. 5. τὰ δὲ δύο ἐν ἐνότητι γινόμενα. 14. ἐν τῇ ἐνότητι ὑμῶν οὐχ ἔξουσιν τόπον. Philad. 2. ἐπὶ τὴν ἐνότητα τῆς ἐκκλησίας. 3. ἐσώθησαν ἐν ἐνότητι Ἰησοῦ Χριστοῦ. 5. εἰς μετανοήσασιν εἰς ἐνότητα Θεοῦ. 8. πάντα ταῦτα εἰς ἐνότητα Θεοῦ. 9. ἐν ἐνότητι Θεοῦ καὶ ὑμῶν. Smyrn. 12. ἐν ἐνότητι Θεοῦ καὶ ἐπισκοπῇ. Polyc. 8.
 Ἐνπνεῖσθαι. ἐνπνεόμενοι ὑπὸ τῆς χάριτος αὐτοῦ. Ign. Magn. 8.
 Ἐντέλλεσθαι. ἀ μαθητεύοντες ἐντέλλεσθε. Ign. Rom. 3. ἐντέλλομαι πᾶσι. 4. καθὼς αὐτὸς ἐντετατα. Polyc. Phil. 6. ἐπέμψαμεν ὑμῖν, καθὼς ἐντεταλασθε. 13.
 Ἐντιμος. ἐπηγέρθησαν οἱ ἄτιμοι ἐπὶ τοὺς ἐντίμους. Clem. I 3.
 Ἐντολή. Ταύτη τῇ ἐντολῇ καὶ τοῖς παραγγέλμασι τούτοις. Clem. I 13. μὴ παρακούειν αὐτοῦ τῶν ἐντολῶν. II 3. εἰς παρακούσας τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ. 6. τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου φυλάσσας. 8. κεκοσμημένοι ἐντολαῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign. Eph. 9. κατ' ἐντολὴν συναβροῖζεσθαι. Magn. 4. ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ ὡς τῇ ἐν-

- τολῇ. Trall. 13. ἡνωμένους πάσῃ ἐντολῇ αὐτοῦ. Rom. Inscr. συν-
ευνούμεσθαι γὰρ ταῖς ἐντολαῖς. Philad. 1. τοὺς δὲ διακόνους ἐντρέ-
πεσθε ὡς Θεοῦ ἐντολῇ. Smyrn. 8. εἰάν . . . πορευόμεθα ἐν ταῖς ἐντολαῖς
αὐτοῦ. Polyc. Phil. 2. πεπλήρω-
κεν ἐντολὴν δικαιοσύνης. 3. πορεύ-
εσθαι ἐν τῇ ἐντολῇ τοῦ Κυρίου. 4.
ἀξίως τῆς ἐντολῆς . . . περιπατεῖν. 5.
Ἐντός. εἰάν μή τις ἢ ἐντός τοῦ θυσια-
στηρίου. Ign. Eph. 5. Ἐάν γάρ
τις τούτων ἐντός ἦ. Polyc. Phil. 3.
Ἐντρέπεσθαι. Ἰησοῦν Χριστὸν . . . ἐν-
τραπῶμεν. Clem. I 21. ὁ δὲ
ἀσθενὴς ἐντρέπεται τὸν ἰσχυρόν. 38.
ἐντρέπεσθε ἀλλήλοις. Ign. Magn. 6.
ὅτ' ἂν ἐπαίνῃ ὑμᾶς, οἶδα ὅτι
ἐντρέπεσθε. 12. πάντες ἐντρέπέ-
σθωσαν τοὺς διακόνους. Trall. 3.
ὃν λογίζομαι καὶ τοὺς ἀθέους ἐν-
τρέπεσθαι. ib. τοὺς δὲ διακόνους
ἐντρέπεσθε ὡς Θεοῦ ἐντολῇ. Smyrn. 8.
Ἐντροπή. πᾶσαν ἐντροπὴν αὐτῷ ἀπο-
νέμει. Ign. Magn. 3.
Ἐντυγχάνειν. ἐντύχωμεν περὶ τῶν
ἐν τινι παραπτώματι ὑπαρχόντων.
Clem. I 56. ἐντυγχανούσας ἀ-
διαλείπτως. Polyc. Phil. 4. ἐντυ-
χεῖν τῷ ἄρχοντι. Mart. Polyc. 17.
Ἐνώπιον. προσδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ ποι-
ήσαντος ἡμᾶς. Clem. I 7. εἰάν μὴ
. . . τὰ καλὰ καὶ εὐάρεστα ἐνώπιον
αὐτοῦ. 21. Πάντα ἐνώπιον αὐτοῦ
εἰσὶ. 27. ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώ-
πων. Polyc. Phil. 6. οἱ ζῶσιν ἐν-
ώπιόν σου. Mart. Polyc. 14. ἐν
οἷς προσδεχθεῖν ἐνώπιόν σου. ib.
Ἐνωσις. ἐν αἷς ἔνωσιν εὐχομαι. Ign.
Magn. 1. ἔνωσις . . . σαρκική τε
καὶ πνευματική. 13. τοῦ Θεοῦ ἔν-
ωσιν ἐπαγγελομένου. Trall. 11.
ἐν ποτήριον εἰς ἔνωσιν τοῦ αἵματος
αὐτοῦ. Philad. 4. τὴν ἔνωσιν
ἀγαπᾶτε. 7. εἰς ἔνωσιν κατηρτι-
σμέως. 8. Τῆς ἐνώσεως φρόντιζε.
Polyc. 1.
Ἐνωσις. (de Matrimonio.) μετὰ γνώ-
μης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἔνωσιν ποι-
εῖσθαι. Ign. Polyc. 5.
- Ἐξαγοράζεσθαι. τὴν αἰώνιον κλῆσιν
ἐξαγοραζόμενοι. Mart. Polyc. 2.
Ἐξαίρειν. Ἐξάρωμεν οὖν τοῦτο ἐν
τάχει. Clem. I 48.
Ἐξαιρέτος. Ἐξαιρέτον δὲ τι ἔχει τὸ
εὐαγγέλιον. Ign. Philad. 9.
Ἐξαιρέτως. ἐξαιρέτως καὶ τοῖς πρε-
σβυτέροις. Ign. Trall. 12. ἐξαι-
ρέτως δὲ τῷ εὐαγγελίῳ. Smyrn. 7.
ἐξαιρέτως δὲ τὸν ἅγιον Πολύκαρπον.
Mart. Ign. 3.
Ἐξαιτεῖσθαι. ἐξητήσατο δὲ αὐτοῦς.
Mart. Polyc. 7.
Ἐξαίφνης. ταχὺ καὶ ἑξαίφνης τελει-
ωθήσεται. Clem. I 23. διὰ τὸ ἐξ-
αίφνης πλεῖν. Ign. Polyc. 8. οἱ μὲν
ἐξαίφνης ἐπιστάνα. Mart. Ign. 7.
Ἐξακολουθεῖν. ζήλους ἀρχηγούς ἐξα-
κολουθεῖν. Clem. I 14.
Ἐξακοντίζειν. οἷτινες ἐξακοντίζουσιν
εἰς ἔριν. Clem. I 14.
Ἐξακόσιοι. τὰς ἑξακοσίας χιλιῶδας
τῶν ἀνδρῶν. Clem. I 43.
Ἐξαλείφειν. εἰαντὸν ἐξαλειφθῆναι μετ'
αὐτῶν ἀξιοί. Clem. I 53. ταύτην
δύνασθαι ἐξαλείφειν τὴν ἁμαρτίαν.
Ign. Fragm. ii.
Ἐξαπατᾶν. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς ἐξαπα-
τάτω, ὥσπερ οὐδὲ ἐξαπατάσθε. Ign.
Eph. 8.
Ἐξάπτειν. οἱ τοῦ πυρὸς ἄνθρωποι ἐξή-
ψαν τὸ πῦρ. Mart. Polyc. 15.
Ἐξασθενεῖν. ἐξασθενήσῃτε ἐν τῇ ἀγά-
πῃ. Ign. Philad. 6.
Ἐξαφίναί. Πᾶν γὰρ ἥμα ὁ ἐξαφῆκεν
ἐκ τοῦ στόματος. Mart. Polyc. 16.
Ἐξείναι. μὴ εἶναι ἐξόν αὐτῷ. Mart.
Polyc. 12. οὐκ ἐξόν ἐστὶν χωρὶς
τοῦ ἐπισκόπου. Ign. Smyrn. 8.
Ἐξεῖπειν. δυνατὸς γινῶσιν ἐξεῖπειν.
Clem. I 48.
Ἐξελίσσειν. ἐξελίσσουσιν τοὺς ἐπιτε-
ταγμένους αὐτοῖς ὀρισμούς. Clem.
I 20.
Ἐξεμπλᾶριον. ἐξεμπλᾶριον τῆς ἀφ'
ὑμῶν ἀγάπης. Ign. Eph. 2. Τὸ
γὰρ ἐξεμπλᾶριον τῆς ἀγάπης ὑμῶν.
Trall. 3. ὅσα ἐξεμπλᾶριον Θεοῦ
διακονίας. Smyrn. 12.
Ἐξερίζειν. εἰς τοσοῦτο ἐξήρισαν θυ-
μοῦ. Clem. I 45.

- Ἐξίρχεσθαι. δι' ὑπακοῆς ἐξῆλθεν. Clem. I 10. ἐξῆλθον εὐαγγελιζόμενοι. 42. ἐξελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων. 55. ἐξῆλθεν δι' ἀγάπην τῆς πατρίδος. ib. μὴ φοβηθῶμεν ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. II 5. Μετὰ γὰρ τὸ ἐξελθεῖν ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου. 8. αὐτὸς μὲν ἐξελθεῖν ἔσπευδεν. Mart. Ign. 5. ἐξῆλθον διωγμῆται. Mart. Polyc. 7. ἐξῆλθε περιστέρα. 16.
- Ἐξηγήσασθαι. τὸν δεσμὸν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τίς δύναται ἐξηγήσασθαι; Clem. I 49.
- Ἐξηγήσεις. τῆς τελειότητος αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἐξηγήσις. Clem. I 50. διὰ τῆς τῶν θείων γραφῶν ἐξηγήσεως. Mart. Ign. 1.
- Ἐξίειναι. τῆς ὥρας ἐλθούσης τοῦ ἐξίειναι. Mart. Polyc. 8.
- Ἐξιδάσκεισθαι. ἐξιδάσαντο τὸν Θεὸν ἡμετέραντες. Clem. I 7.
- Ἐξιστάειν. τὸν ἀνθύπατον ἐκοτῆναι. Mart. Polyc. 12.
- Ἐξομολογίσθαι. Καλὸν γὰρ ἀνθρώπῳ ἐξομολογίσθαι περὶ τῶν παραπτωμάτων. Clem. I 51. οὐδὲν οὐδενὸς χρήζει, εἰ μὴ τὸ ἐξομολογίσθαι αὐτῷ. 52. οὐκέτι δυνάμεθα ἐκεῖ ἐξομολογήσασθαι. II 8.
- Ἐξόν. Οὐκ ἐξόν ἐστιν χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου. Ign. Smyrn. 8. μὴ εἶναι ἐξόν αὐτῷ. Mart. Polyc. 12.
- Ἐξουσία. Τούτου δὲ ἔχει ἐξουσίαν Ἰησοῦς Χριστός. Ign. Smyrn. 4. Χριστιανὸς ἑαυτοῦ ἐξουσίαν οὐκ ἔχει. Polyc. 7. κατὰ πάντων ἐξουσίαν ἀνατιθέναι. Mart. Polyc. 2. ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναις. 10.
- Ἐξοχος. Ἐπὶ πᾶσι τὸ ἐξοχώτατον . . . ἀνθρώπων. Clem. I 33. ἀλλὰ καὶ μάρτυς ἐξοχος. Mart. Polyc. 19.
- Ἐξω. ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Clem. I 4. Καὶ τὸ ἔξω ὡς τὸ ἔσω. II 12, δις.
- Ἐξωθεν. μὴ δυνάμει αἰτείσθε ἔσωθεν τε καὶ ἔξωθεν. Ign. Rom. 3.
- Ἐπαγγέλλειν. ὡς ἐπαγγελλομένου τοῦ Θεοῦ. Clem. I 32. ὅπως μεταλάβωμεν τῶν ἐπαγγελμένων δωρεῶν. 35. ὁ ἐπαγγελλόμενος τὰς ἀντιμισθίας ἀποδοῦναι ἑκάστῳ. II 11. Οὐδεὶς πίστιν ἐπαγγελλόμενος ἀμαρτάνει. Ign. Eph. 14. οἱ ἐπαγγελλόμενοι Χριστιανοὶ εἶναι. ib. τοῦ Θεοῦ ἔωσιν ἐπαγγελλομένου. Trall. 11.
- Ἐπαγγελία. κληρονομία τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ. Clem. I 10. τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ. 26. τῷ πιστῷ ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις. 27. τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἐπαγγελιῶν αὐτοῦ. 34. ἡ δὲ ἐπαγγελία τοῦ Χριστοῦ μεγάλη. II 5. ἡ τὴν μέλλουσαν ἐπαγγελίαν. 10. οἶον τρυφὴν ἔχει ἡ μέλλουσα ἐπαγγελία. ib. διὰ τοῦ μὴ πιστεῦναι ἡμᾶς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Θεοῦ. 11. καὶ ληψόμεθα τὰς ἐπαγγελίας. ib. οὐ γὰρ νῦν ἐπαγγελίας τὸ ἔργον. Ign. Eph. 14.
- Ἐπαυεῖν. πάντα τελειώσας, ἐπῆνευσεν αὐτά. Clem. I 33. ὅτ' ἂν ἐπαυῶ ὑμᾶς. Ign. Magn. 12. Τί γὰρ με ὠφελεῖ τις, εἰ ἐμὲ ἐπαυεῖ. Smyrn. 5. οὐκ ἐπαυοῦμεν τοὺς προδίδοντας ἑαυτούς. Mart. Polyc. 4.
- Ἐπαυος. Ὁ ἐπαυος ἡμῶν ἔστω ἐν Θεῷ. Clem. I 30.
- Ἐπαίρεσθαι. ἐπαυομένον ἐπὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. Clem. I 16. ἀνθρώποις ἄφροσι . . . καὶ ἐπαυομένοις. 21. βουλόμενοι ἐπαίρεσθαι ταῖς διανοίαις. 39. ἐπῆρθησάν τε καὶ ἔπαφροντ' ἐγένοντο. 45. ἐπαρθέντος ἐπὶ τῇ νίκῃ. Mart. Ign. 2.
- Ἐπαισχύνεσθαι. οὐδὲ ὑμᾶς ἐπαισχυνθήσεται ἡ τελεία πίστις. Ign. Smyrn. 10.
- Ἐπακολουθεῖν. ἐπηκολούθησαν οἱ λοιποὶ προφήται. Clem. I 43. οἱ ἐπηκολούθησάν μοι εἰς λόγον Θεοῦ. Ign. Smyrn. 10. ἐπακολουθούσης τῆς ἐλπίδος. Polyc. Phil. 3.
- Ἐπακοῦειν. πρέπον ἐστὶν ἐπακοῦειν κατὰ μηδεμίαν ὑπόκρισιν. Ign. Magn. 3. ὁ ἅγιος μάρτυς ἐπακούσας τῆς ἀποφάσεως. Mart. Ign. 2.
- Ἐπᾶλληλος. ἐπαλλήλους γενομένας ἡμῖν συμφοράς. Clem. I 1.

- Ἐκπατρέχειν. ἐκπαυδράμωμεν ἐπὶ τὸν
τῆς εἰρήνης σκόπον. Clem. I 9.
- Ἐπαρχος. Οὐ πάντες εἰσὶν ἑπαρχοί.
Clem. I 37.
- Ἐπαφίειναι. ἵνα ἐπαφῇ τῷ Πολυρκάρφῳ
λέοντα. Mart. Polyc. 12.
- Ἐπαφρος. ἐπήρθησάν τε καὶ ἔπαφρου†
ἐγένοντο. Clem. I 45.
- Ἐπαχθής. Εἰ δὲ θεοὶ τοῖτοις ἐπαχθής
εἰμι. Mart. Ign. 2. ἐπαχθής διὰ
τῆς συλλογῆς τοῦ λειψάνου. 6.
- Ἐπεγείρειν. ἐπηγέρθησαν οἱ ἄτιμοι ἐπὶ
τοὺς ἐντίμους. Clem. I 3.
- Ἐπείγεσθαι. πάντων ἐπεγοιμένων πρὸς
αὐτόν. Mart. Ign. 3. τῆς πρὸς ἐκ
πρὸς τῆς ἐπεγοιμένης. 5.
- Ἐπειθῇ. Clem. II 12. Ign. Philad.
10. Polyc. 7. Mart. Polyc.
4, 12.
- Ἐπειτα καὶ τὰς γυναῖκας ὑμῶν. Polyc.
Phil. 4.
- Ἐπέκεινα. τοῖς ἐπέκεινα ἀδελφοῖς.
Mart. Polyc. 20.
- Ἐπεκτείνειν. ἐπεκτείνων τὴν πρὸς Χρι-
στον ἀγάπην. Mart. Ign. 4.
- Ἐπεξεργάζεσθαι. ἑαυτοῖς δὲ κίνδυνον
ἐπεξεργάζεσθαι. Clem. I 47.
- Ἐπέρχεσθαι. νύξ ἐπέρχεται. Clem.
I 24.
- Ἐπερωτᾶν. Ἐπερωτηθεὶς γὰρ αὐτὸς ὁ
Κύριος ὑπὸ τυτος. Clem. II 12.
- Ἐπευχέσθαι. ἐπευχάμενος πρότερον τῇ
ἐκκλησίᾳ. Mart. Ign. 2. οἱ δὲ
πάλιν ἐπευχόμενον ἡμῖν ἐωρῶμεν. 7.
- Ἐπήρεια. τὴν πᾶσιν ἐπήρεια τοῦ
ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. Ign.
Magn. 1.
- Ἐπιβαίνειν. κάκειθεν ἐπιβάς τοῦ Τυρ-
ρηκοῦ. Mart. Ign. 5.
- Ἐπιβάλλειν. προπέμψασιν, ὡς ἐπέ-
βαλεν ὑμῖν. Polyc. Phil. 1.
- Ἐπιβόαν. ἐπεβόησεν. Ἄλρε τοὺς ἀθέ-
ους. Mart. Polyc. 3. ἀκατασχέτω
θύμῳ . . . ἐπεβόα. 12. ἐπεβόων καὶ
ἡρώτων τὸν Ἀσιάρχην. ib. ἔδοξεν
αὐτοῖς ὁμοθυμαδὸν ἐπιβοᾶσαι. ib.
- Ἐπιβουλή. τὰς τοῦτων καταλύω ἐπι-
βουλάς. Mart. Ign. 2.
- Ἐπίγειος. πόλεμος καταργεῖται ἐπου-
ρανίων καὶ ἐπγειών. Ign. Eph. 13.
βλεπόντων τῶν . . . ἐπγειών. Trall. 9.
- ἐφ' ὑπετάγη τὰ πάντα ἐπουράνια καὶ
ἐπίγεια. Polyc. Phil. 2.
- Ἐπιγινώσκειν. ἐπιγινώσεται τὰ μεγα-
λεῖα τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδομένων δω-
ρεῶν. Clem. I 32. ἐπιγινώσκων
δι' ὃν εὖ πράσσετε. Ign. Eph. 4.
πιστεύω ὑμᾶς ἐπεγνωκέναι. Rom.
10. ἐπιγνοὺς ἐνάρετον καὶ τέλειον
οὖσαν. Philad. 1.
- Ἐπίγνωσις. Ἀνάστασις δέ ἐστι Πα-
τρὸς ἡ ἐπίγνωσις. Clem. Fragm.
viii. ἵνα . . . τοῦ δωράτου δῶ τὴν
ἐπίγνωσιν. ib. τὴν περὶ σοῦ ἐπί-
γνωσιν εὐλόγησεν. Mart. Pol. 14.
- Ἐπιγράφειν. ῥάβδους ἐπιγεγραμμένας.
Clem. I 43. κρείττονι ἔργῳ ἔχετε
ἐπιγραφῆναι. Ign. Rom. 2.
- Ἐπιδεικνύειν. ὁ Δεσπότης ἐπιδείκνυται
διηλεκῶς. Clem. I 24. ἐπεδείξατο
τοῖς φυλάρχοις τὰς σφραγίδας. 43.
ἵνα ἡμῖν ὁ Κύριος ἄνωθεν ἐπιδείξῃ.
Mart. Polyc. 1. ἐπιδεικνυμένους
ἅπασιν ἡμῖν. 2.
- Ἐπιδείσθαι. Ἐπιδέομαι γὰρ τῆς ἡνω-
μένης ὑμῶν . . . προσευχῆς. Ign.
Magn. 14.
- Ἐπιδημία. ἡ ἐπιδημία ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ τῆς σαρκὸς ταύτης. Clem.
II 5.
- Ἐπιδιδόναι. εἰάν ῥησκοινδύνως ἐπιδώ-
μεν ἑαυτούς. Clem. I 14. ἐπι-
δόμεν ἑαυτοὺς τῷ θεραπεύοντι Θεῷ.
II 9.
- Ἐπιείκεια. διδάσκων ἐπιείκειαν. Clem.
I 13. ἐπιείκεια . . . παρὰ τοῖς ἡυ-
λογημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. 30.
ὅπως δοθῇ αὐτοῖς ἐπιείκεια. 56.
Ἀδελφοὶ αὐτῶν εὐρηθῶμεν τῇ ἐπι-
εικείᾳ. Ign. Eph. 10. οὐ καταπέ-
πληγμαι τὴν ἐπιείκειαν. Philad. 1.
ἐν πάσῃ ἐπιεικείᾳ Θεοῦ. ib.
- Ἐπιεικής. τὴν . . . ἐπιεικὴ ἐν Χριστῷ
εὐσίβειαν. Clem. I 1. τὸ ἐπιεικὲς τῆς
γλώσσης αὐτῶν. 21. τὸν ἐπιεικῇ
καὶ εὐσπλαγχνον Πατέρα ἡμῶν. 29.
- Ἐπίειναι. τὴν ἐπιούσαν τῇ ἡλικίᾳ σύν-
εσιν. Clem. Fragm. vi.
- Ἐπιζητεῖν. περὶ τῶν ἐπιζητουμένων
παρ' ὑμῖν πραγμάτων. Clem. I. 1.
πρὸς τὸ μὴ ἐπιζητεῖν ἀπαλίσθαι τὸν
δικαίον. Mart. Ign. 6.

- Ἐπιθύειν. ἐπεισεν ὁμόσαι καὶ ἐπιθύσαι. Mart. Polyc. 4. εἰπεῖν Κύριος Καίσαρ! καὶ ἐπιθύσαι. 8.
- Ἐπιθυμείν. τὰ κοσμικὰ ταῦτα ὡς ἀλλότρια ἡγείσθαι, καὶ μὴ ἐπιθυμῆν αὐτῶν. Clem. II 5. ἐν γὰρ τῷ ἐπιθυμῆν ἡμᾶς κτήσασθαι ταῦτα. ib. μηδὲν ἐπιθυμῆν κοσμικόν. Ign. Rom. 4. κόσμον δὲ ἐπιθυμεῖτε. 7. εἰς ἣν πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν εἰσελθεῖν. Polyc. Phil. 1. τὴν ἰδίαν ἐπιθυμῆν γενέσθαι τελείωσιν. Mart. Ign. 6. καίπερ πολλῶν ἐπιθυμούντων τοῦτο ποιῆσαι. Mart. Polyc. 17. οὐ τὸ μαρτύριον πάντες ἐπιθυμοῦσιν μιμῆσθαι. 19.
- Ἐπιθυμία. βαδίζειν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας. Clem. I 3. φαύλων ἔργων μαρὰς ἐπιθυμίας. 28. βδελυκτὰς ἐπιθυμίας. 30. ἵνα μὴ δοῦλοι εὐρεθῶσιν ἐπιθυμίας. Ign. Polyc. 4. ἵνα ὁ γάμος ᾗ κατὰ Θεόν, καὶ μὴ κατ' ἐπιθυμίαν. 5. ἀνακόπτεσθαι ἀπὸ τῶν ἐπιθυμῶν. Polyc. Phil. 5. πᾶσα ἐπιθυμία κατὰ τοῦ πνεύματος στρατεύεται. ib. ὅς ἂν μεθοδεύη . . . πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας. 7. ἐπιθυμίᾳ τοῦ πάθους. Mart. Ign. 3. Ἰγνατίου πληροῦσθαι τὴν ἐπιθυμίαν. 6. τῆς φιλοχρίστου αὐτοῦ ἐπιθυμίας. 7.
- Ἐπικαλεῖσθαι. πάσῃ ψυχῇ ἐπικεκλημένη τὸ . . . ἄγιον ὄνομα αὐτοῦ. Clem. I 58.
- Ἐπικαταλλάσσειν. ὅπως ἴλεως γενόμενος ἐπικαταλλαγῇ ὑμῖν. Clem. I 48.
- Ἐπικεῖσθαι. ὁ αὐτὸς ἡμῖν ἀγὼν ἐπίκειται. Clem. I 7. ἰδιαί διακοναὶ ἐπικείμεναι. 40. ἐπικεῖται τὰ δύο ὁμοῦ. Ign. Magn. 5. ἰδιον χαρακτῆρα ἐπικείμενον. ib. ὁ δὲ τοκετός μοι ἐπικεῖται. Rom. 6.
- Ἐπιλαμβάνειν. οὐρανοῦ μέλλον ἐπιλαμβάνεσθαι. Mart. Ign. 4.
- Ἐπιλανθάνειν. ἐπιλαθέσθαι ἡμᾶς ὅτι μέλη ἐσμὲν ἀλλήλων. Clem. I 46.
- Ἐπιλέγειν. Ἡρώδης ἐπιλεγόμενος. Mart. Polyc. 6.
- Ἐπιμέλεια. Ἐκδίδει σου τὸν τόπον ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ. Ign. Polyc. 1.
- Ἐπιμελής. διάκονος . . . ἐπιμελής. Polyc. Phil. 5.
- Ἐπιμελῶς. προσέχοντες τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπιμελῶς. Clem. I 2. ἐκυβέρνα τὴν ἐκκλησίαν . . . ἐπιμελῶς. Mart. Ign. I.
- Ἐπιμένειν. νῦν δὲ ἐπιμένουσιν κακοδιδασκαλοῦντες. Clem. II 10. ἐπιμενόντων τῶν ζητούντων αὐτῶν. Mart. Polyc. 6. ἐπιμενόντων δὲ αὐτῶν, ἔφη. 8. Ἐπιμένοντος δὲ πάλιν αὐτοῦ καὶ λέγοντος. 10. ἀσάλευτον ἐπιμένειν τῇ πυρᾷ. 13.
- Ἐπίμονος. ἐπίμονος ὑμῶν ἐστὶν ἡ στάσις. Clem. I 46. διὰ τῆς ἐπιμόνου καλᾶσεως. Mart. Polyc. 2.
- Ἐπινομή. μεταξὺ ἐπινομῆν δεδόκασι. Clem. I 44.
- Ἐπιπίπτειν. Ὡς δὲ ἐπιπεσοῦν βίαιον πνεῦμα. Mart. Ign. 5.
- Ἐπιπόθητος. τὴν εὐκταίαν καὶ ἐπιποθήτην ἡμῖν εἰρήνην. Clem. I 59.
- Ἐπιπτώσθαι. ἡμέρας, βλεπόντων πάντων, ἐπιπτώσας. Clem. I 25.
- Ἐπιρρωνύειν. ἐπερρῶνεν αὐτῶν τὴν δευλίαν. Mart. Polyc. 3.
- Ἐπισείειν. ἐπισείσας αὐτοῖς τὴν χεῖρα. Mart. Polyc. 9.
- Ἐπίσημος. ὥσπερ κρῖς ἐπίσημος. Mart. Ign. 2, et Mart. Polyc. 14. διδάσκαλος γενόμενος ἐπίσημος. Mart. Polyc. 19.
- Ἐπισήμως. ἐπίσημως ἐθριωμάχησεν. Mart. Polyc. 3.
- Ἐπισκέπτεσθαι. Οἱ οὖν ἱερεῖς ἐπισκέπτονται τὰς ἀναγραφάς. Clem. I 25. ἐπισκεπτόμενοι πάσας ἀσθενείας. Polyc. Phil. 6.
- Ἐπισκοπεῖν. μόνος αὐτὴν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπισκοπῆσει. Ign. Rom. 9. μᾶλλον ἐπισκοπημένῃ ὑπὸ Θεοῦ. Polyc. Inscr.
- Ἐπισκοπή. ἔρις . . . ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐπισκοπῆς. Clem. I 44. τῆς ἐπισκοπῆς ἀποβάλωμεν. ib. ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. 50. ἐν ἐνότῃ Θεοῦ καὶ ἐπισκοπῇ. Ign. Polyc. 8.
- Ἐπίσκοπος. καθίστασαν τὰς ἀπαρχὰς αὐτῶν . . . εἰς ἐπίσκοπους. Clem. I 41. ἐκ γὰρ δὴ πολλῶν χρόνων

ἐγγράμματο περι ἐπισκόπων. ib. ὑμῶν δὲ ἐν σαρκὶ ἐπισκόπῳ. Ign. Eph. 1. τοιοῦτον ἐπίσκοπον κε-
κτῆσθαι. ib. εἰς τιμὴν ὑμῶν καὶ
τοῦ ἐπισκόπου. 2. ἐπιτασσόμενοι
τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ.
ib. οἱ ἐπίσκοποι, οἱ κατὰ τὰ πέ-
ρατα ὁρισθέντες. 3. συντρέχειν τῇ
τοῦ ἐπισκόπου γνώμῃ. 4. Τὸ γὰρ
... πρεσβυτέριον ... συνήρμους τῷ
ἐπισκόπῳ. ib. τοιαύτην συνήθειαν
ἔσχον πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ὑμῶν. 5.
πόσῳ μᾶλλον ἢ τε τοῦ ἐπισκόπου
[προσενχή]. ib. Σπουδάσωμεν οὖν
μὴ ἀντιτάσσεσθαι τῷ ἐπισκόπῳ. ib.
ὅσον βλέπει τις σιγῶντα ἐπίσκο-
πον. 6. Τὸν οὖν ἐπίσκοπον ... ὡς
αὐτὸν τὸν Κύριον δεῖ προσβλέπειν.
ib. εἰς τὸ ὑπακούειν ὑμᾶς τῷ
ἐπισκόπῳ. 20. Δάμα τοῦ ἀξιοθέου
ὑμῶν ἐπισκόπου. Magn. 2. ὑπο-
τάσσεται τῷ ἐπισκόπῳ ὡς χάριτι
Θεοῦ. ib. μὴ συγχρᾶσθαι τῇ ἡλι-
κία τοῦ ἐπισκόπου. 3. τῷ Πατρὶ
Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ πάντων ἐπι-
σκόπῳ. ib. τὸν ἐπίσκοπον τοῦτον
τὸν βλέπομενον. ib. τίνες ἐπίσκο-
πον μὲν καλοῦσιν. 4. προκαθημένου
τοῦ ἐπισκόπου εἰς τόπον Θεοῦ. 6.
ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ. ib. ἀνευ
τοῦ ἐπισκόπου ... μὴδὲν πράσσετε.
7. τοῦ ἀξιοπρεπεστάτου ἐπισκό-
που. 13. Ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ
καὶ ἀλλήλοις. ib. ἅμα Πολυκάρπῳ
ἐπισκόπῳ Σμυρναίων. 15. Πολύ-
βιος ὁ ἐπίσκοπος ὑμῶν. Trall. 1.
Ὅτ' ἂν γὰρ τῷ ἐπισκόπῳ ὑποτάσ-
σεσθε ὡς Χριστῷ. 2. ἀνευ τοῦ
ἐπισκόπου μὴδὲν πράσσειν. ib. ὡς
καὶ τὸν ἐπίσκοπον [ἐντρεπέσθω-
σαν]. 3. ἔχω μεθ' ἐαυτοῦ ἐν τῷ
ἐπισκόπῳ ὑμῶν. ib. ἀχωρίστοις
Θεοῦ ... καὶ τοῦ ἐπισκόπου. 7.
ὁ χωρὶς ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτε-
ρίου ... πράσσειν τι. ib. ἀνα-
ψύχειν τὸν ἐπίσκοπον. 12. ὑπο-
τασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ ὡς τῇ
ἐντολῇ. 13. ὅτι τὸν ἐπίσκοπον
Συρίας ὁ Θεὸς κατηξίωσεν εὐρεθῆ-
ναι. Rom. 2. ἐὰν ἐν ἐλθῶσιν οὖν
τῷ ἐπισκόπῳ. Philad. Inscr. Ὅν

ἐπίσκοπον ἔγνω. 1. οὗτοι μετὰ
τοῦ ἐπισκόπου εἰσίν. 3. ἐν θυσι-
αστήριον, ὡς εἰς ἐπίσκοπος. 4. Τῷ
ἐπισκόπῳ προσέχετε. 7. Χωρὶς
τοῦ ἐπισκόπου μὴδὲν ποιεῖτε. ib.
συνέδριον τοῦ ἐπισκόπου. 8. αἱ
ἐγγιστα ἐκκλησίαι ἔπεμψαν ἐπισκό-
πους. 10. Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ
ἀκολουθεῖτε, ὡς Χριστὸς τῷ Πατρὶ.
Smyrn. 8. Μηδεὶς χωρὶς τοῦ ἐπι-
σκόπου τι πράσσει. ib. Ἐκεῖνη
βεβαία εὐχαριστία ... ἡ ὑπὸ τὸν
ἐπίσκοπον. ib. Ὅπου ἂν φανῇ ὁ
ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ζῶτω. ib.
Οὐκ ἔξουν ... χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου
οὔτε βαπτίζειν. ib. Θεὸν καὶ ἐπί-
σκοπον εἰδέναι. 9. Ὅ τι μῶν ἐπί-
σκοπον, ὑπὸ Θεοῦ τετιμῆται· ὁ λά-
θρα ἐπίσκοπον τι πράσσειν, τῷ
διαβόλῳ λατρεύει. ib. Ἀσπάζομαι
τὸν ἀξιόθεον ἐπίσκοπον. 12. Πολυ-
κάρπῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας Σμυρ-
ναίων. Polyc. Inscr. ἐὰν γνωσθῇ
πλέον τοῦ ἐπισκόπου. 5. μετὰ
γνώμης τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἐνωσιν
ποιεῖσθαι. ib. Τῷ ἐπισκόπῳ προσ-
έχετε. 6. Ἀντίψυχον ἐγὼ τῶν
ὑποτασσόμενων τῷ ἐπισκόπῳ. ib.
τὸν Σμυρναῖον ἐπίσκοπον. Mart.
Ign. 3. ἐδεξιούντο γὰρ τὸν ἅγιον
διὰ τῶν ἐπισκόπων. ib. ὁ δὲ ἐπί-
σκοπος χαίρων. 5. ἐπίσκοπός τε
τῆς ἐν Σμύρνῃ καθολικῆς ἐκκλησίας.
Mart. Polyc. 16.

Ἐπισπᾶν. ἐαυτῷ ἐπεσπάσατο τὸ θη-
ρίον. Mart. Polyc. 3.

Ἐπίστασθαι. Ἐπίστασθε ὅτι οὐδὲν ἄ-
δικον ... γέγραπται ἐν αὐταῖς. Clem.
I 45. Ἐπίστασθε γὰρ, καὶ κα-
λῶς ἐπίστασθε. 53. Ἐπιστάμεθα
πολλοὺς ... παραδεδωκέντας ἑαυτοὺς
εἰς δεσμά. 55. ἀρχεῖν ἐαυτῶν μὴ
ἐπισταμένους. Ign. Fragm. iv.

Ἐπιστέλλειν. οὐ μόνον ὑμᾶς ρουθε-
τοῦντες ἐπιστέλλομεν. Clem. I 7.
πνευματικῶς ἐπέστελεν ὑμῖν. 47.
πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιστέλλει Ῥω-
μαίων. Mart. Ign. 4.

Ἐπιστήμη. τοῖς κατ' ἐπιστήμην ἀρ-
χουσιν. Ign. Fragm. iv.

Ἐπιστολή. τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακα-

- ρίου Παύλου. Clem. I 47. Παύλου... ὅς ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ μνημονεύει ὑμῶν. Ign. Eph. 12. πέμψαι τινὰ τῶν ὑμετέρων μετ' ἐπιστολῆς. Smyrn. 11. οἱ δὲ ἐπιστολὰς διὰ τῶν ὑπὸ σου πεμπομένων. Polyc. 8. ὅς καὶ ἀπὸν ὑμῶν ἔγραψεν ἐπιστολὰς. Polyc. Phil. 3. Τὰς ἐπιστολὰς Ἰγνατίου. 13. αἵτινες ὑποτεταγμένοι εἰσὶ τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ. ib. Καταρτίσας... τοὺς... τῶν ἀδελφῶν ἄκοντας διὰ τῆς ἐπιστολῆς. Mart. Ign. 5. Πλείονά ἐν τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ διαλεχθεῖς. 6. φθάσας ἐν τῇ ἐπιστολῇ. ib. τὴν ἐπιστολὴν διαπέμφασθε. Mart. Polyc. 20.
- Ἐπιστρέφειν. τοῖς βουλομένοις ἐπιστραφῆναι ἐπ' αὐτὸν. Clem. I 7. ἐπιστρέψωμεν ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ. 9. ἐπιστρέφοντες τὰ ἀποπεπλανημένα. Polyc. Phil. 6. ἐπὶ τὸν... παραδοθέντα λόγον ἐπιστρέψωμεν. 7. Καὶ μὴ ἐπιστραφεῖς. Mart. Polyc. 8. εἶπεν ἐπιστραφεῖς τοῖς σὺν αὐτῷ πιστοῖς. 12.
- Ἐπιστροφή. ἐπιστροφήν πεποικέναι περὶ... πραγμάτων. Clem. I 1.
- Ἐπισφαλῆς. ἐπισφαλὲς γὰρ τὸ κτήμα. Ign. Fragm. 6.
- Ἐπισφραγίζειν. ὥσπερ ἐπισφραγίσας τὴν μαρτυρίαν. Mart. Polyc. 1.
- Ἐπιτάσσειν. τοὺς ἐπιτεταγμένους αὐτοῖς ὀρισμούς. Clem. I 20. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι τὰ ἐπιτασσόμενα... ἐπιτελεῖ. 37. ἐπιτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. Ign. Eph. 2.
- Ἐπιτελεῖν. ἀγρῇ συνευθῆσαι πάντα ἐπιτελεῖν παρηγγέλλετε. Clem. I 1. πάντα ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ ἐπιτελεῖτε. 2. ἐπετελέσθη τὸ γεγραμμένον. 3. τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἀπροσκόπως ἐπιτελοῦσαν. 20. πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελεῖν. 33. εἰὰν ἐπιτελίσωμεν τὰ ἀνήκοντα τῇ ἀμώμῳ βουλῇ αὐτοῦ. 35. πῶς ὑποτεταγμένοι ἐπιτελοῦσι τὰ διατασσόμενα. 37. τὰ ἐπιτασσόμενα ὑπὸ τοῦ βασιλέως... ἐπιτελεῖ. ib. ὅσα ὁ Δεσπότης ἐπιτελεῖν ἐκέλευσεν. 40. λειτουργίας ἐπιτελεῖσθαι. ib. διὰ τίνων ἐπιτελεῖσθαι θέλει. ib. ἀπαράχως πάντα ἐπιτελοῦντες. 48. γυναῖκες... ἐπετελέσαστο πολλὰ ἀνδρεία. 55. ἐπιτελεῖν τὴν τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἡμέραν γενέθλιαν. Mart. Polyc. 18.
- Ἐπιτηδεύειν. ἐπετήδευσεν ὡς μηδὲ τὸ λείψανον. Mart. Polyc. 17.
- Ἐπιτιθέναι. Παρθενίας (ζυγὸν) μηδεὶ ἐπιτίθει. Ign. Fragm. vi.
- Ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναχθέντες. Clem. I 34. Ὁ οὖν μὴ ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ αὐτό. Ign. Eph. 5. ὅτ' ἂν γὰρ πυκνῶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε. 13. Cf. Philad. 6. ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία προσευχή. Magn. 7. εἰς τὸ συγκαρῆναι αὐτοῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γενομένοις. Philad. 10.
- Ἐπιτρέπειν. νέος τε μέτρια καὶ σεμνὰ νοεῖν ἐπιτρέπετε. Clem. I 1. Ἐπιτρέψατε οὖν αὐτοῖς κἂν ἐκ τῶν ἔργων ὑμῖν μαθητευθῆναι. Ign. Eph. 10. Ἐπιτρέψατέ μοι μωγὴν εἶναι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου. Rom. 6. ἡ ᾧ ἂν αὐτοὺς ἐπιτρέψῃ. Smyrn. 8. Τοῖς νέοις ἐκίτρετε γαμεῖν. Fragm. vi. οὐκ ἑμαυτῷ ἐπιτρέψας γράφω ὑμῖν. Polyc. Phil. 3. Τῶν δὲ ἐπιτρεψάτω. Mart. Polyc. 7.
- Ἐπιτυχάνειν. Τί οὖν ἐστὶν ποιήσας ἐπιτυχεῖν αὐτῶν. Clem. II 5. τῇ προσευχῇ ὑμῶν ἐπιτυχεῖν ἐν Ῥώμῃ θηριομαχεῖν. Ign. Eph. 1. ἵνα... ἐπιτυχεῖν δυνηθῶ μαθητῆς εἶναι. ib. ὅτ' ἂν Θεοῦ ἐπιτύχω. 12. et Trall. 13. ἵνα Θεοῦ ἐπιτύχω. Magn. 14. αἰτούμενος Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. Trall. 12. τοῦ κλήρου οὐ περικείμεαι ἐπιτυχεῖν. ib. ὅταν Θεοῦ ἐπιτύχω. 13. ἅνπερ χάριτος ἐπιτύχω. Rom. 1. Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. ib. 2, 4, et Polyc. 2. ἐπέτυχον ἰδεῖν ὑμῶν τὰ ἀξιώθεα πρόσωπα. Rom. 1. ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω. 5, δις. Αἰτήσασθε περὶ ἐμοῦ, ἵνα ἐπιτύχω. 8. ἡλέημαί τις εἶναι, εἰὰν Θεοῦ ἐπιτύχω. 9. ἵνα ἐν ᾧ κλήρῳ ἡλεῆσθην, ἐπιτύχω. Philad. 5. ἵνα ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν

Θεοῦ ἐπιτύχω. Smyrn. 11. εἰς
 περ διὰ τοῦ παθεῖν Θεοῦ ἐπιτύχω.
 Polyc. 7. ἐπετύχανεν τῶν κατ'
 εὐχήν. Mart. Ign. 1. τοῦ στε-
 φάνου τῆς ἀθλήσεως ἐπιτύχη. 5.
 ἡδὲ ἐπιτυχόν. ib.
 Ἐπιφάνεια. τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιφα-
 νείας τοῦ Θεοῦ. Clem. II 12.
 ἐπιφάνεια τοῦ Υἱοῦ. Fragm. viii.
 Ἐπιφανής. ἦν γὰρ ἐπιφανής . . . ἡ . . .
 τρισκαίδεκάτῃ. Mart. Ign. 6.
 Ἐπιφέρειν. ὥστε καὶ βλασφημίας ἐπι-
 φέρεσθαι. Clem. I 47.
 Ἐπιχορηγεῖν. ὁ πλούσιος ἐπιχορη-
 γεῖτω τῷ πτωχῷ. Clem. I 38.
 ἕτερός ἐστιν ὁ ἐπιχορηγῶν αὐτῷ τὴν
 ἐγκράτειαν. ib.
 Ἐπουράνιος. πόλεμος καταργεῖται ἐ-
 πουρανίων καὶ ἐπιγείων. Ign. Eph.
 13. Μὴ οὐ δύναμαι τὰ ἐπουράνια
 γράψαι; Trall. 5. καὶ δυνάμενος
 τὰ ἐπουράνια. ib. βλεπόντων τῶν
 ἐπουρανίων. 9. Καὶ τὰ ἐπουράνια,
 καὶ ἡ δόξα τῶν ἀγγέλων. Smyrn.
 6. ὃ ὑπεράγει τὰ πάντα ἐπουράνια
 καὶ ἐπίγεια. Polyc. Phil. 2. ἐπου-
 ράνιον βασιλεία. Mart. Ign. 2.
 σὺν τῷ αἰωνίῳ καὶ ἐπουρανίῳ Ἰη-
 σοῦ Χριστῷ. Mart. Polyc. 14.
 Ἐπτά. πρὸ ἐπτά καλανδῶν. Mart.
 Polyc. 21.
 Ἐπτάκις. ἐπτάκις δεσμὰ φορέσας.
 Clem. I 5.
 Ἐρῶν. εἰς δὲ ἐρασθῆτε τῆς σαρκὸς
 μου. Ign. Rom. 2. ἐρῶν τοῦ ἀπο-
 θανέιν. 7. μὴ ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ
 κοινῷ ἐλευθεροῦσθαι. Polyc. 4.
 Ἐργάζεσθαι. ἐργασώμεθα ἔργον δικαιο-
 σύνης. Clem. I 33.
 Ἐργαστήριον. ἕκ τε τῶν ἐργαστηρίων
 καὶ βαλανείων ξύλα. Mart. Po-
 lyc. 13.
 Ἐργάτης. Ὁ ἀγαθὸς ἐργάτης μετὰ
 παρησίας λαμβάνει τὸν ἄρτον.
 Clem. I 34.
 Ἐργον. ἑτοιμοὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.
 Clem. I 2. φαύλων ἔργων μι-
 ρὰς ἐπιθυμίας. 28. ἔργοις δικαιο-
 ούμενοι καὶ μὴ λόγοις. 30. οὐ δι'
 αὐτῶν ἢ δι' ἔργων αὐτῶν. 32. ἡ
 ἔργων ὧν κατεργασάμεθα. ib. πᾶν

ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελεῖν. 33. ἐπὶ
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀγαλλιάται. ib.
 ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς πάντες ἑκοσμή-
 θησαν. ib. ὁ Κύριος ἔργοις ἐαν-
 τὸν κοσμήσας. ib. ἔργον δικαιο-
 σύνης. ib. τὸν ἄρτον τοῦ ἔργου
 αὐτοῦ. 34. ἐπὶ πᾶν ἔργον ἀγαθόν.
 ib. μὴ ἐν λόγοις, ἀλλ' ἐν ἔρ-
 γοις ἀγαθοῖς. 38. πιστευθέντες
 παρὰ Θεοῦ ἔργον τοιοῦτο. 43. ἦτω
 ἀγνὸς ἐν ἔργοις. 48. ἄργυρον καὶ
 χαλκόν, ἔργα ἀνθρώπων. II 1.
 ἐν τοῖς ἔργοις αὐτὸν ὁμολογῶμεν. 4.
 ἐν τοῖς ἔργοις ὁμολογῶμεν τὸν
 Θεόν. ib. εἰς μὴ εὐρεθῶμεν ἔργα
 ἔχοντες ὅσια. 6. τὰς ἀντιμισθίας
 ἀποδιδοῦναι ἐκάστῳ τῶν ἔργων αὐ-
 τοῦ. II 1. ἡ ψυχὴ σου δῆλος ἔστω
 ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις. 12. τὸ συγ-
 γενικὸν ἔργον . . . ἀπρητίσατε. Ign.
 Eph. 1. κἂν ἐκ τῶν ἔργων ὑμῖν
 μαθητευθῆναι. 10. οὐ γὰρ νῦν
 ἐπαγγελίας τὸ ἔργον. 14. κρείτ-
 τονι ἔργῳ . . . ἐπιγραφῆναι. Rom. 2.
 Οὐ σιωπῆς μόνον τὸ ἔργον. 3. Ἵνα
 οὖν τελειὸν ὑμῶν γένηται τὸ ἔργον.
 Smyrn. 11. τὰ δεπόσιτα ὑμῶν, τὰ
 ἔργα ὑμῶν. Polyc. 6. Τοῦτο τὸ
 ἔργον Θεοῦ ἐστὶν καὶ ὑμῶν. 7. Ἵνα
 δοξασθῇτε αἰωνίῳ ἔργῳ. 8.
 Ἐργοπαρέκτης. οὐκ ἀντοφθαλμῇ τῷ
 ἐργοπαρέκτῃ. Clem. I 34.
 Ἐρευνητής. Ἐρευνητὴς γὰρ ἐστὶν ἐν-
 νοίων. Clem. I 21.
 Ἐρημος. ἔρημος ἐδόκει εἶναι ἀπὸ
 τοῦ Θεοῦ ὁ λαὸς ἡμῶν. Clem.
 II 2.
 Ἐριθεία. μηδὲν κατ' ἐριθείαν πράσ-
 σειν. Ign. Philad. 8.
 Ἐρις. Ἐκ τούτου ζῆλος . . . καὶ ἔρις.
 Clem. I 3. ἔρις πόλεις μεγάλας
 κατέστρεψεν. 6. ἀπολιπόντες τὴν
 ματαιοπονίαν, τὴν τε ἔριν. 9. οὕτως
 ἐξακοντίζουσιν εἰς ἔριν. 14. ἀπορ-
 ρίψαντες ἀφ' ἐαυτῶν . . . ἔρεις. 35.
 ὅτι ἔρις ἔσται ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τῆς
 ἐπισκοπῆς. 44. Ἵνα τί ἔρεις, καὶ
 θυμοί; 46. εἰπάτω, Εἰ δι' ἐμέ
 στάσις καὶ ἔρις. 54. Ὅταν γὰρ
 μηδεμία ἔρις ἐνείρισται ἐν ὑμῖν.
 Ign. Eph. 8.

- Ἑρμηνεύειν. Ἐὰν δέ τις Ἰουδαϊσμόν ἑρμηνεύῃ ὑμῖν. Ign. Philad. 6.
- Ἑρυθρός. εἰς θάλασσαν ἐρυθράν. Clem. I 51.
- Ἐρχεσθαι. ἔλθωμεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα. Clem. I 5. ἕως θανάτου ἦλθον. ib. ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς δύσεως ἔλθων. ib. ἔλθωμεν ἐπὶ τὸν εὐκλεῆ . . . κανόνα. 7. Ἄνδρες πρὸς σε ἦλθον. 12. οὐκ ἦλθεν ἐν κόμπῳ ἀλαζονείας. 16. οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς χάριτος . . . ἔλθόντες. ib. εὐρίσκουσιν αὐτὸν . . . ἐληλυθέναι. 25. τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ μέλλειν ἔρχεσθαι. 42. εἰς τοσαύτην ἀπνοίαν ἐρχόμεθα. 46. ἔσωσεν πολλοὺς ἔλθων. II 2. ἐν τῇ σαρκὶ ἐλεύσεσθε. 9. ἔλθωμεν πάντες εἰς τὴν βασιλείαν. ib. Ὁ οὖν μὴ ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ αὐτό. Ign. Eph. 5. εἰς καινότητα ἐλπίδος ἦλθον. Magn. 9. κακὰ κολάσεις τοῦ διαβόλου ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν. Rom. 5. ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν ἐνότητα. Philad. 3. οὐδὲν γὰρ πόθεν ἔρχεται. 7. πρὸς τοὺς περὶ Πέτρον ἦλθεν. Smyrn. 3. τὴν χάριν . . . τὴν εἰς ἡμᾶς ἐλθούσαν. 6. ὅς ἔρχεται κρείττης. Polyc. Phil. 2. ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι. 7. εἰς τοσοῦτον γενναϊότητος ἐλθεῖν. Mart. Polyc. 2. προσφάτως ἐληλυθώς. 4. μετανοεῖν ἐπὶ τῷ ἐληλυθέναι. 7. τῆς ὄρας ἐλθούσης τοῦ ἐξέλαι. 8.
- Ἐρως. ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται. Ign. Rom. 7.
- Ἐρωτᾶν. ἐπεβόων καὶ ἡρώτων τὸν Ἀσιάρχην. Mart. Polyc. 12.
- Ἐσχατος. Ἐσχατοὶ καιροί· λοιπὸν αἰσχυνθώμεν. Ign. Eph. 11. ἔσχατος ὢν τῶν ἐκεῖ πιστῶν. 21. ὢν ἔσχατος ἐκείνων. Trall. 13. ὢν ἔσχατος αὐτῶν καὶ ἔκτρωμα. Rom. 9. ἔσχατος αὐτῶν ὢν. Smyrn. 11.
- Ἐσω. τὸ ἔξω ὡς τὸ ἔσω. Clem. II 12 bis. μέχρι τῶν ἔσω φλεβῶν. Mart. Polyc. 2.
- Ἐσωθεν. Μόνον μοι δύναμιν αἰτείσθε ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν. Ign. Rom. 3. πῦρ . . . ἔσωθέν μοι λέγον. 7.
- Ἐταῖρα. πρὶν διαφθαρῶσιν εἰς ἐταῖρας. Ign. Fragm. vi.
- Ἑτερογενῶμων. τῆς γυναικὸς ἑτερογενή-
μονος ὑπαρχούσης. Clem. I 11.
- Ἑτεροδοξίην. τοὺς ἑτεροδοξοῦντας εἰς
τὴν χάριν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign. Smyrn. 6.
- Ἑτεροδοξία. Μὴ πλανᾶσθε ταῖς ἑτερο-
δοξίαις. Ign. Magn. 8.
- Ἑτεροδιδασκαλεῖν. Οἱ δοκοῦντες ἀξί-
πιστοι εἶναι καὶ ἑτεροδιδασκαλοῦν-
τες. Ign. Polyc. 3.
- Ἑτεροκλιής. τοὺς δὲ ἑτεροκλιεῖς ὑ-
πάρχοντας. Clem. I 11. εἰς τοὺς
ἑτεροκλιεῖς ὑπάρχοντας. 47.
- Ἑτερος. Καὶ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ λέγει.
Clem. I 8, 46. εἴπω ὑφ' ἑτέρου
ἐαυτὸν μαρτυρεῖσθαι. 38. ἑτέρος
ἐστὶν ὁ ἐπιχορηγῶν. ib. ἑτεροὶ δε-
δοκιμασμένοι ἄνδρες. 44. μεταξὺ
ὑφ' ἑτέρων ἁλλογιμῶν ἀνδρῶν. ib.
ὅπως ἐτέρους λυτρώσονται. 55.
ἐτέρους ἐψώμωσαν. ib. ἑτέρα δὲ
γραφή λέγει. II 2. ἐτέρων πολλῶν
ἐθνῶν. Mart. Ign. 2. μετὰ τὸ καὶ
ἐτέρους ἀναπεθεῖν. ib. οὐδὲν ἑτερον
ποιῶν. Mart. Polyc. 5. εἰς ἑτερον
ἀγρίδιον. 6. ὢν τὸ ἑτερον βασαν-
ιζόμενον. ib. εἰς ἑτερον χωρίον. 7.
ἑτερα τοῖτοις ἀκόλουθα. 9. οὐτε
ἑτέρῳ τινα σίβεσθαι. 17.
- Ἑτοιμάζειν. τὰ ἐτοιμαζόμενα τοῖς ὑπο-
μένουσιν. Clem. I 35. ἡτομασ-
μένοι εἰς οἰκοδομὴν Θεοῦ. Ign.
Eph. 9. τῶν θηρίων τῶν ἐμοὶ
ἡτομασμένων. Rom. 5. Ὅτε δὲ
ἡ πυρκαϊὰ ἡτομιάσθη. Mart. Po-
lyc. 13. οἰοκάρπωμα . . . τῷ Θεῷ
ἡτομασμένον. 14.
- Ἑτοιμασία. τῶν μελλόντων ἀσκησὶν
τε καὶ ἐτοιμασίαν. Mart. Polyc. 18.
- Ἑτοιμος. ἐτοιμοὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγα-
θόν. Clem. I 2. θυσιαστήριον
ἐτοιμὸν ἐστίν. Ign. Rom. 2. εὐ-
χομαι ἑτοιμά μοι εὐρεθῆναι. 5.
Θεὸς ἐτοιμος εἰς τὸ παρασχεῖν.
Smyrn. 11. ὅτι ἐτοιμοὶ ἐστέ εἰς
εὐποιᾶν Θεῷ ἀκούσαν. Polyc. 7.
- Ἔτος. μονογενεῖς ὑπάρχον ζῇ ζῆτη πεν-
τακόσια. Clem. I 25. πεντακο-
σιοστοῦ ἔτους πεπληρωμένου. ib.
ἔτεσιν ὀλίγοις ἔτι παραμένειν. Mart.
Ign. 1. ἐννῆτα ἔτι τῆς αὐτοῦ

- βασιλείας. 2. Ὁδοῦκοντα καὶ ἐξ
 ἑτη. Mart. Polyc. 9.
 Εὐαγγελίζεω. Οἱ ἀπόστολοι ἡμῖν εὐ-
 ηγγελίσθησαν. Clem. I 42. εὐ-
 αγγελιζόμενοι τὴν βασιλείαν τοῦ
 Θεοῦ. ib. οἱ εὐαγγελιστάμενοι ἡμᾶς
 ἀπόστολοι. Polyc. Phil. 6.
 Εὐαγγέλιον. Τί... ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐα-
 γελίου ἔγραψεν; Clem. I 47.
 Λέγει γὰρ ὁ Κύριος ἐν τῷ εὐαγγε-
 λίῳ. II 8. προσφυγὼν τῷ εὐαγγε-
 λίῳ. Ign. Philad. 5. εἰς τὸ
 εὐαγγέλιον κατηγγελικέναι. ib. ἐν
 τῷ εὐαγγελίῳ τῆς κοινῆς ἐλπίδος.
 ib. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ οὐ πιστεύω.
 8. Ἐξαιρετον δέ τι ἔχει τὸ εὐαγγέ-
 λιον. 9. τὸ δὲ εὐαγγέλιον ἀπάρ-
 τισμὰ ἐστὶν ἀφθαρσίας. ib. οὐδὲ
 μέχρι νῦν τὸ εὐαγγέλιον. Smyrn.
 5. ἐξαίρετος δὲ τῷ εὐαγγελίῳ. 7.
 τὸ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μαρτύριον.
 Mart. Polyc. 1. Cf. 19. οὐχ οὕ-
 τως διδάσκει τὸ εὐαγγέλιον. 4. τῷ
 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον λόγῳ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. 22.
 Εὐαρεστῶν. εὐηρέστησεν τῷ πέμψαν-
 τι αὐτῶν. Ign. Magn. 8. ὃ ἐὰν
 εὐαρεστοῦσθαι ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.
 Polyc. Phil. 5.
 Εὐαρεστοῖσι. εἰς εὐαρέστησιν τῷ ὀνό-
 ματι αὐτοῦ. Clem. I 58.
 Εὐάρεστος. τὰ καλὰ καὶ εὐάρεστα ἐν-
 ὅπιον αὐτοῦ. Clem. I 21. ἐὰν
 ἐκζητῶμεν τὰ εὐάρεστα καὶ εὐπρόσ-
 δεκτα αὐτῷ. 35. δίχα ἀγάπης
 οὐδὲν εὐαρεστόν ἐστιν τῷ Θεῷ. 49.
 τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον. Ign.
 Smyrn. 8.
 Εὐγνωμοσύνη. Εὐγνωμοσύνης γὰρ ἐστὶ
 τὸ... ἀποσώζειν στοργήν. Clem.
 Fragm. i.
 Εὐδία. τὴν κατὰ Θεὸν αὐτοῖς γενομέ-
 νην εὐδία. Ign. Smyrn. 11.
 Εὐδόκησις. πάντα τὰ γνωόμενα ἐν εὐ-
 δοκίᾳ. Clem. I 40.
 Εὐέικτος. (Var. Lect.) πῶς εὐέικτος
 ... ἐπιτελούσι τὰ διατασσόμενα.
 Clem. I 37.
 Εὐεργασία. εὐεργασίας τε κολληθῶ-
 μεν. Clem. I 19. μὴ αἱ εὐεργα-
 σίαι αὐτοῦ αἱ πολλαὶ γίνονται εἰς

- κρίμα. 21. προετοιμάσας τὰς εὐ-
 εργεσίας. 38. Εὐεργασία τοῖς ὑπο-
 δεεστέροις. Ign. Fragm. iv.
 Εὐεργετῶν. εὐεργετῶν τὰ πάντα.
 Clem. I 20. οἱ καὶ εὐεργετούμε-
 νοι χεῖρους γίνονται. Ign. Rom. 5.
 Εὐεργητικός. Ὁ... εὐεργητικός Πατήρ.
 Clem. I 23.
 Εὐθετος. ἐὰν λάβω καιρὸν εὐθετον.
 Polyc. Phil. 13.
 Εὐθέως. Εἰ γὰρ τὸν μισθὸν... ὁ Θεὸς
 εὐθέως ἀπεδίδου. Clem. Fragm. iii.
 εὐθέως ἐπέστησαν οἱ ζητοῦντες αὐ-
 τόν. Mart. Polyc. 6. Εὐθέως οὖν
 αὐτοῖς ἐκέλευσε παρατεθῆναι. 7.
 Εὐθέως οὖν αὐτῷ περιετίθετο. 13.
 Εὐθής. Ἔστιν οὖν τοῦτο ἄγιον καὶ
 εὐθές. Clem. Fragm. viii.
 Εὐθυμος. κατὰ εὐθυμότερος ἐγενόμην.
 Ign. Polyc. 7.
 Εὐθύς. θάμεν τὴν ὁδὸν τὴν εὐθείαν.
 Clem. II 7. εὐθύς αὐτοῦ ἤψαντο.
 Ign. Smyrn. 3. εὐθύς γνοὺς τῷ
 πνεύματι. ib. εὐθύς ἐμβληθεῖς.
 Mart. Ign. 6.
 Εὐκλεής. τὸν εὐκλεῆ... τῆς ἀγίας κλή-
 σεως ἡμῶν κανόνα. Clem. I 7.
 Εὐκλεῶς. ἤνεγκαν. Clem. I 45.
 Εὐκταῖος. ὅπως θάπτον τὴν εὐκταίαν
 ...εἰρήνην... ἀπαγγέλλωσιν. Clem.
 I 59.
 Εὐλάβεια. δουλεύσωμεν αὐτῷ μετὰ
 φόβου καὶ πάσης εὐλαβείας. Polyc.
 Phil. 6.
 Εὐλαβεῖσθαι. οὐ γὰρ εὐλαβούνται μὴ
 τις αὐτοὺς μεταστροφή. Clem. I 44.
 Εὐλαβής. δεῖ γὰρ εὐλαβεστέροις ἡμᾶς
 ὑπάρχοντας. Mart. Polyc. 2.
 Εὐλογεῖν. παρὰ τοῖς εὐλογημένοις ὑπὸ
 τοῦ Θεοῦ. Clem. I 30. Τίνος
 χάριν ὑψολογήθῃ ὁ πατήρ ἡμῶν Ἄ-
 βραάμ; 31. πάντα τελειώσας,
 ἠπῆνεσεν αὐτὰ, καὶ ὑψόλογησεν. 33.
 τῇ εὐλογημένῃ... ἐκκλησία. Ign.
 Eph. Inscr. διακόνου ὑμῶν ἐν
 πᾶσιν εὐλογημένου. 2. τῇ εὐλο-
 γημένῃ ἐν χάριτι Θεοῦ Πατρός.
 Magn. Inscr. εὐλογῶ σε, ὅτι
 ἡξιώσας με. Mart. Polyc. 14.
 αἰνῶ σε, εὐλογῶ σε. ib. εὐλογεῖ
 τὸν Κύριον. 19.

Εὐλογητός. Εὐλογητός γὰρ ὁ χαρισάμενος ὑμῖν. Ign. Eph. 1. ὁ τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ εὐλογητοῦ παιδὸς σου Ἰ. Χ. πατήρ. Mart. Polyc. 14.
 Εὐλογία. Κολληθῶμεν οὖν τῇ εὐλογίᾳ αὐτοῦ. Clem. I 31. αἱ ὁδοὶ τῆς εὐλογίας. ib.
 Εὐλογος. εὐλογόν τι φαίνεσθαι ἰδίᾳ ὑμῖν. Ign. Magn. 7. Εὐλογόν ἐστὶν λοιπὸν ἀνανῆναι. Smyrn. 9.
 Εὐνοια. τὴν κατὰ Θεὸν εὐνοίαν. Ign. Trall. 1. μὴ εὐνοια ἄκαιρος γένησθί μοι. Rom. 4. ἔνεκα εὐνοίας ἀνυπερβλήτου. Mart. Polyc. 17.
 Εὐνοϊκῶς. πάντας ὁρῶν εὐνοϊκῶς διακειμένους. Mart. Ign. 4.
 Εὐοικονόμητος. ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ εὐοικονόμητος ἐστίν. Ign. Rom. 1.
 Εὐποιία. ἔτοιμοι ἐστέ εἰς εὐποιᾶν Θεῷ ἀνέκουσαν. Ign. Polyc. 7.
 Εὐπρόσδεκτος. ἐκζητῶμεν τὰ . . . εὐπρόσδεκτα αὐτῷ. Clem. I 35. ἵν' . . . εὐπρόσδεκτα εἶη τῷ θελήματι αὐτοῦ. 40. εὐπρόσδεκτοὶ τε καὶ μακάριοι. ib.
 Εὐρετής. τὴν ἐμὴν ἁμαρτίαν μετὰ τοῦ ταύτης εὔρετοῦ. Mart. Ign. 2.
 Εὐρίσκειν. ἐν ὑπακοῇ δικαίως εὔρεθεις, . . . οὐχ εὔρεθι αὐτοῦ θάνατος. Clem. I 9. Νῶε πιστὸς εὔρεθεις. ib. Ἀβραάμ . . . πιστὸς εὔρεθι. 10. εὐρίσκουσιν αὐτὸν πεντακοσιοστοῦ ἔτους. 25. εὔρεθηναι ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ὑπομένωντων. 35. ἐν ᾗ εὔρομεν τὸ σωτήριον ἡμῶν. 36. εὔρεθι ἡ βάβδος. 43. οὐ γὰρ εὔρησете δικαίους ἀποβεβλημένους. 45. Τίς ἱκανὸς ἐν αὐτῇ εὔρεθῆναι; 50. ἐν τῷ ποιμνίῳ τοῦ Χριστοῦ μικροὺς . . . εὔρεθῆναι. 57. εὔρήσομεν ἀνάπαισιν. II 6. εἴαν μὴ εὔρεθῶμεν ἔργα ἔχοντες ὅσια. ib. εἴαν εὔρεθῇ φθειρῶν. 7. οὐκ ἐστὶν εὔρεῖν ἄνθρωπον. 10. ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη εὔρίσκεται. Fragm. vi. Ἀδελφοὶ αὐτῶν εὔρεθῶμεν. Ign. Eph. 10. ἵνα μὴ τοῦ διαβόλου βοτάνῃ τις εὔρεθῇ. ib. μόνον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εὔρεθῆναι. 11. ἵνα ἐν κλήρῳ . . . εὔρεθῶ. ib. ὑπὸ τὰ ἴχνη εὔρεθῆναι. 12. εἴαν τις εὔρεθῇ καὶ εἰς

τέλος. 14. εἰς τιμὴν Θεοῦ εὔρεθῆναι. 21. ὑπομένοντες, ἵνα εὔρεθῶμεν μαθηταί. Magn. 9. ἔδοξα εὐρὸν ὑμᾶς . . . μιμητὰς ὄντας Θεοῦ. Trall. 1. ἐν ᾧ διάγοντες εὔρεθισόμεθα. 2. ἵνα μὴ ἀδόκιμος εὔρεθῶ. 12. ἐν ᾧ εὔρεθείητε ἄμωμοι. 13. ὁ Θεὸς κατηξίωσεν εὔρεθῆναι. Rom. 2. ἀλλὰ καὶ εὔρεθῶ (Χριστιανός). Ἐὰν γὰρ καὶ εὔρεθῶ. 3. καθαρὸς ἄρτος εὔρεθῶ τοῦ Χριστοῦ. 4. ἵνα διὰ τῶν ὀργάνων τούτων θυσία εὔρεθῶ. ib. ἐρχομαι ἔτοιμά μοι εὔρεθῆναι. 5. Οὐχ ὅτι παρ' ὑμῶν μερισμὸν εὔρον. Philad. 3. εἴαν μὴ ἐν τοῖς ἀρχαίοις εὔρω. 8. ἠρέθησσω δὲ ὑπὲρ θάνατον. Smyrn. 3. μὴ δοῦλοι εὔρεθῶσιν ἐπιθυμίας. Polyc. 4. Μήτις ὑμῶν δεσέρτωρ εὔρεθῇ. 6. εἰς τὸ εὔρεθῆναι . . . ὑμῖν παθητήν. 7. καὶ μὴ εὔρόντες, συνελάβοντο παιδάρια. Mart. Polyc. 6. ἐκείνων μὲν εὔρον ἔν τινι δωματίῳ. 7. οὐ . . . πρὸς τὰ ἴχνη εὔρεθῆναι ἡμᾶς. 22.
 Εὐσέβεια. ἐπιεικὴ ἐν Χριστῷ εὐσέβειαν. Clem. I 1. Διὰ φιλοφρονίας καὶ εὐσέβειας Λατὲ ἐσώθη. 11. τοῖς μετ' εὐσεβείας ἐρηνηνοῦσιν. 15. οὐδὲ διὰ τῆς ἡμετέρας σοφίας . . . ἡ εὐσεβείας. 32. ἐμπορᾶν ἡσκοῦμεν. καὶ οὐκ εὐσέβειαν. Fragm. iii.
 Εὐσεβής. μετ' εὐσεβοῦς πεποιθήσεως. Clem. I 2. ἔχουσιν χώρον εὐσεβῶν. 50. οὐ διὰ τὸ εὐσεβεῖς, ἀλλὰ τὸ κερδάλεον διώκοντες. Fragm. iii.
 Εὐσεβῶς. πάντας τοὺς εὐσεβῶς ζώτας. Mart. Ign. 2.
 Εὐσπλαγχία. κατὰ τὴν εὐσπλαγχίαν τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Clem. I 14.
 Εὐσπλαγχνος. τὸν ἐπιεικὴ καὶ εὐσπλαγχνον Πατέρα ἡμῶν. Clem. I 29. τίς εὐσπλαγχνος; 54. διάκονοι . . . εὐσπλαγχνοι. Polyc. Phil. 5. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι δὲ εὐσπλαγχνοι. 6.
 Εὐστάθεια. ὑμᾶς χαρῆναι περὶ τῆς εὐσταθείας ὑμῶν. Clem. I 59.
 Εὐσταθής. ὅπερ οὐδὲ πράσσεις, εὐσταθής. Ign. Polyc. 4. τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ καὶ τὸ εὐσταθές. Mart. Polyc. 7.

Εὐσυνειδήτος. οὐκ εὐσυνειδήτοί μοι εἶναι φαίνονται. Ign. Magn. 4. ὅτι εὐσυνειδήτός εἰμι ἐν ὑμῖν. Philad. 6.

Εὐτάκτως. πῶς εὐτάκτως... ἐπιτελοῦσι τὰ διατασσόμενα. Clem. I 37. ἀμφοτέρω εὐτάκτως ἐκ θελήματος Θεοῦ. 42.

Εὐταξία. ὑμῶν τὴν ἐν Θεῷ εὐταξίαν. Ign. Eph. 6.

Εὐφραίνεισθαι. ὑψοφραίνεται μὲν ἐπὶ τῇ τῆς ἐκκλησίας ἀσφαλτοῦ. Mart. Ign. 1.

Εὐφροσύνη. μετ' εὐφροσύνης περιβήμεος τὰ δεσμά. Mart. Ign. 2.

Εὐχαριστεῖν. ὁ δὲ πτωχὸς εὐχαριστεῖν στείω τῷ Θεῷ. Clem. I 38. ὀφειλομεν κατὰ πάντα εὐχαριστεῖν αὐτῷ. ib. Ἐκαστος... ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι εὐχαριστεῖτω. 41. ὁθεν καὶ γράφω ὑμῖν, εὐχαριστῶν τῷ Κυρίῳ. Ign. Eph. 21. Εὐχαριστῶ δὲ τῷ Θεῷ μου. Philad. 6. καὶ γὰρ τῷ Θεῷ εὐχαριστῶ ὑπὲρ ὑμῶν. II. οἱ καὶ εὐχαριστοῦσιν τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ ὑμῶν. Smyrn. 10. Εὐχαριστῶ σοι, Δέσποτα. Mart. Ign. 2.

Εὐχαριστία. συνέρχεσθαι εἰς εὐχαριστίαν Θεοῦ. Ign. Eph. 13. μὴ εὐχαριστία χρησθαι. Philad. 4. Εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς ἀπέχονται. Smyrn. 6. τὴν εὐχαριστίαν σάρκα εἶναι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. ib. Ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω. 8.

Εὐχάριστος. γραμμάτων εὐχαριστῶν ἐκπεμφθέντων. Mart. Ign. 4.

Εὐχερής. ὑμῖν γὰρ εὐχερές ἐστιν ὁ θέλετε ποιῆσαι. Ign. Rom. 1.

Εὐχεσθαι. Εὐχόμεθα οὖν... ὡς ἐν ἀγάπῃ ζῶμεν. Clem. I 50. ὅν εὐχομαι κατὰ Ἰησοῦν Χριστὸν ὑμᾶς αγαπᾶν. Ign. Eph. 1. εὐχομαι παραμείναι αὐτόν. 2. εὐχομαι... πλείονα χαίρειν. Magn. et Trall. Inscr. ἐν αἷς ἔνωσιν εὐχομαι. Magn. 1. τί δὲ εὐχομαι θηριομαχῆσαι; Trall. 10. Εὐχομαι ὑμᾶς ἐν ἀγάπῃ ἀκούσαι μου. 12. Ἐπει εὐξάμενος Θεῷ. Rom. 1. εὐχομαι ἔτοιμά μοι εὐρεθῆναι. 5. εὐχομαι ὡς μὴ εἰς μαρτύριον αὐτὸ κτήσων-

ται. Philad. 6. ἢν εὐχομαι τελείαν μοι δοθῆναι. Smyrn. 11. ἢν εὐχομαι ἐδρᾶσθαι. 13. Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς... εὐχομαι. Polyc. 8. Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὐχόμεθα. Mart. Polyc. 22. Εὐχή. θυσιάς ἐνδελειχισμού, ἢ εὐχών. Clem. I 41. ὅλη ἡ τῶν ἀσπαστῶν καὶ κατ' εὐχὴν. Fragm. iv. νήφοντες πρὸς τὰς εὐχάς. Polyc. Phil. 7. ἐπετύγχανεν τῶν κατ' εὐχὴν. Mart. Ign. 1. μετ' εὐχῆς καὶ παραινήσεως. 4. Τῷ δὲ κατ' εὐχὴν ἀπέβαινε. 5. πληρώσαντος τὴν εὐχὴν. Mart. Polyc. 15.

Εὐχρηστος. τὰ δὲ εὐχρηστά μέλη... ἀναγκαῖα καὶ εὐχρηστα. Clem. I 37.

Εὐωδία. εὐωδίας τοσαύτης ἀντελαβόμεθα. Mart. Polyc. 15.

Ἐφάπτειν. μήπω τῆς ὄντως εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐφαπτάμενος. Mart. Ign. 1.

Ἐπιστάται. Ἐπισταθέντων δὲ τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως. Clem. I 12. οἱ μὲν ἐξαίφνης ἐπιστάντα. Mart. Ign. 7. ἐπέστησαν οἱ ζητοῦντες αὐτόν. Mart. Polyc. 6.

Ἐφόδιος. τοῖς ἐφοδίοις τοῦ Θεοῦ ἀρκούμενοι. Clem. I 2.

Ἐχειν. Δαβὶδ φρόνον ἔσχεν. Clem. I 4. τοῦ καλῶς ἔχοντος. 14. Ἐχοντες οὖν τοῦτον τὸν ὑπογραμμόν. 33. Ταῦτα οὖν πάντα ἐξ αὐτοῦ ἔχοντες. 38. θάνατον τὸ πρόστιμον ἔχουσιν. 41. ἀλλὰ καὶ καρπὸν ἔχουσα. 43. τελείαν ἔσχον τὴν ἀνάλυσιν. 44. ἢ οὐχὶ ἔνα Θεὸν ἔχομεν; 46. Ὁ ἔχων ἀγάπην ἐν Χριστῷ. 49. ἀγάπῃ σχίσμα οὐκ ἔχει. ib. διὰ τὴν ἀγάπην ἢν ἔσχεν πρὸς ἡμᾶς. ib. ἔχουσιν χώρον εὐσεβῶν. 50. μηδεμίαν ἐλπίδα ἔχοντας σωτηρίας. II 1. τῶν δοκούντων ἔχειν Θεόν. 2. ἔργα ἔχοντες δοσια. 6. ζῶς ἔχομεν καιρὸν μετανοίας. 8. Ὡς ἔχομεν καιρὸν τοῦ ἰαθῆναι. 9. ἡλικίαν ἔχει βάσανον... οἷαν τρυφὴν ἔχει. 10. δισσην ἔξουσιν τὴν κρίσιν. ib. θλίψει ἔσχεν. 11. τὴν ἀλήθειαν οὐκ ἔχειν. Fragm. viii. ἀκακίαν ἔχει. ib. φρόνησιν ἔχομεν. ix. τοιαύτην συνήθειαν ἔσχον πρὸς

τὸν ἐπίσκοπον. Ign. Eph. 5. ἔχον-
τας κακὴν διδασχὴν. 9. ἐὰν τελείως
εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχητε τὴν πί-
στιν. 14. ἴδιον χαρακτῆρα . . . ἔχει.
Magn. 5. ἔχωμεν τὸ ἀποθανεῖν
εἰς τὸ αὐτοῦ πάθος. ib. τινὰς ἐξ
ὑμῶν οὕτως ἔχοντας. 11. Χριστὸν
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. 12. Ἄμωμον
διάνοιαν . . . ἔγνω ὑμᾶς ἔχοντας.
Trall. 1. πέπεισμαι ὑμᾶς οὕτως
ἔχειν. 3. ἔχω μεθ' ἑαυτοῦ. ib.
μηδεὶς ὑμῶν κατὰ τοῦ πλησίου ἐχ-
έτω. 8. τὸ ἀληθινὸν ζῆν οὐκ ἔχο-
μεν. 9. ἔξω καιρὸν τοιοῦτον. Rom.
2. ἔχετε ἐπιγραφῆται. ib. Συγ-
γνώμην μοι ἔχετε. 5. Εἰ τις αὐτὸν
ἐν ἑαυτῷ ἔχει. 6. οὐχ ἔξουσιν
τόπον. Philad. 2. παρὰ ἀνδρὸς
περιτομὴν ἔχοντος. 6. οὐκ ἔχει τις
καυχῆσθαι. ib. τὰ σπλάγχνα ἃ
ἔχετε ἐν Χ. Ἰ. 10. εἰδὼς ὅτι καὶ
ὑμεῖς οὕτως ἔχετε. Smyrn. 4. Τού-
του δὲ ἔχει ἐξουσίαν Ἰ. Χ. ib. ὥς
ἔτι καιρὸν ἔχομεν, εἰς Θεὸν μετα-
νοεῖν. 9. Καλῶς ἔχει Θεὸν . . . εἰ-
δέναι. ib. σύνεσιν πλείονα ἢς ἔχεις.
Polyc. 1. μετ' αὐτῶν μοι τὸ μέ-
ρος γένοιτο σχεῖν ἐν Θεῷ. 6. τινὰ
δὲ ἀγαπητὸν λίαν ἔχετε καὶ δοκον.
7. Χριστιανὸς ἑαυτοῦ ἐξουσίαν οὐκ
ἔχει. ib. μηδὲν ἀνεκτιθέμενον ἔχειν.
Fragm. vii. ὁ γὰρ ἔχων ἀγάπην.
Polyc. Phil. 3. ἄλλας ὅσας εἴ-
χομεν παρ' ἡμῖν. 13. Χριστὸν γὰρ
ἔχων. Mart. Ign. 2. ὁ Χριστὸν
ἔχων ἐν στέρισι. ib. κατὰ νοῦν
μὴ ἔχειν Θεοῦ; ib. ἐκείθεν εἶχετο
τοῦ πλοῦς. 3. Πρὸ ὀφθαλμῶν γὰρ
εἶχον. Mart. Polyc. 2. Ἐχοντες
οὖν τὸ παιδάριον. 7. Ὁμοδοῦντα
καὶ ἐξ ἑτῆ ἔχω δουλεύον αὐτῷ. 9.
Θηρία ἔχω. 11.
Ἐχθρός. Τίνες οὖν οἱ ἐχθροί; Clem.
I 36. Ἐρτιν δὲ οὗτος αἰὼν καὶ
ὁ μέλλων δύο ἐχθροί. II 6.
Ζάλη. πρὸς τὴν ζάλην τὴν ἀντικει-
μένην ἀντίχειν. Mart. Ign. 1.
Ζέειν. ζέουσι καὶ λέγουσι καταπαύειν
τὸν δῆμον. Mart. Ign. 6.
Ζῆλος. Ἐκ τούτου ζῆλος καὶ φθόνος.
Clem. I 3. ζῆλον ἄδικον . . . ἀνεί-

ληφτότας. ib. ζῆλος καὶ φθόνος
ἀδελφοκτονίαν κατεργάσατο. 4.
Διὰ ζῆλος . . . Ἰακὼβ ἀπέθρα. ib.
Ζῆλος ἐποίησεν Ἰωσήφ μίχραν θανά-
του διωχθῆναι. ib. Ζῆλος φυγεῖν
ἠνάγκασε Μωϋσῆν. ib. Διὰ ζῆλος
Ἀαρών. ib. Ζῆλος Δαβὴν. ib. Διὰ
ζῆλος Δαβὶδ φθόνον ἔσχεν. ib.
Διὰ ζῆλον καὶ φθόνον οἱ μέγιστοι
. . . στυλοὶ. 5. Ὁ Πέτρος διὰ ζῆλον
ἄδικον. ib. Διὰ ζῆλον καὶ ὁ Παῦ-
λος. ib. βασάνους διὰ ζῆλον πα-
θόντες. 6. Διὰ ζῆλος διωχθεῖσαι
γυναῖκες. ib. Ζῆλος ἀπηλλοτριώσεν
γαμετάς. ib. Ζῆλος καὶ ἔρις. ib.
τὸ εἰς θάνατον ἄγον ζῆλος. 9. μυ-
σαροῦ ζήλους ἀρχηγούς. 14. ζῆλου
ἐμπεσόντος περὶ τῆς ἱερωσύνης. 43.
ἄδικον ζῆλον ἀνελήφθων. 45. τὸ
γὰρ ζῆλος πολλοὺς μὲν οὐ φαίνεται.
Ign. Trall. 4.
Ζηλοῦν. μηδὲ καταλαλεῖν ἀλλήλων
μηδὲ ζηλοῦν. Clem. II 4. Μηθεὶν
με ζηλώση τῶν ὁρατῶν. Ign.
Rom. 5.
Ζηλωτής. ζηλωταὶ περὶ μὴ ἀνηκούων
εἰς σωτηρίαν. Clem. I 45. ζηλω-
ται περὶ τὸ καλόν. Polyc. Phil. 6.
Ζῆν. ζώντας κατήγαγεν εἰς ἄδου. Clem.
I 4. μονογενὲς ὑπάρχων ζῆ ἔτη
πεντηκόσια. 25. ἵνα ἐν ἀγάπῃ ζώμεν.
50. κατέβησαν γὰρ εἰς ἄδου ζῶντες.
51. ὥς περὶ κρετοῦ ζώτων καὶ νε-
κρῶν. II 1. ἡμεῖς οἱ ζῶντες τοῖς
νεκροῖς θεοῖς οὐ θύομεν. 3. ἵνα
ζήσωμεν, καὶ διέξωμεν μᾶλλον τὴν
ἀρετὴν. 10. Ζῆ, φησιν, ὁ Θεός.
Fragm. vii. Χριστὸς, τὸ ἀδιάκρι-
τον ὑμῶν ζῆν. Ign. Eph. 3. πά-
ντες κατὰ ἀλήθειαν ζῆτε. 6. κατὰ
Θεὸν ζῆτε. 8. εἰς τὸ ἀληθινὸν ζῆν.
11. ἐκ τοῦ προκειμένου ζῆν. 17.
ζῆν ἐν Ἰ. Χριστῷ διὰ παντός. 20.
Ἰ. Χριστοῦ, τοῦ διαπαντός ἡμῶν
ζῆν. Magn. 1. τὸ ζῆν αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν ἐν ἡμῖν. 5. εἰ γὰρ . . . κατὰ
[νόμον] Ἰουδαϊσμόν ζῶμεν. 8. κατὰ
Χ. Ἰησοῦν ἔζησαν. ib. κατὰ κυρια-
κὴν ζωὴν ζῶντες. 9. ζῆσαι χωρὶς
αὐτοῦ. ib. μάθωμεν κατὰ Χριστια-
νισμόν ζῆν. 10. οὐ κατὰ ἀσθρῶπον

ζῶντες. Trall. 2. οὐ χωρὶς τὸ ἀληθινὸν ζῆν οὐκ ἔχομεν. 9. 'I. X. τὸ ἀληθινὸν ἡμῶν ζῆν. Smyrn. 4. μὴ ἐμποδισθῆ μοι ζῆσαι. Rom. 6. Ζῶν γράφω ὑμῖν. 7. ὕδωρ δὲ ζῶν. ib. Οὐκ ἔτι θέλω κατὰ ἀνθρώπους ζῆν. 8. ἐν πάσῃ ἐπιεικείᾳ Θεοῦ ζῶντος. Philad. 1. κατὰ Ἰησοῦν Χριστὸν ζῶντες. 3. κρείττης ζῶντων καὶ νεκρῶν. Polyc. Phil. 2. ἵνα ζήσωμεν ἐν αὐτῷ πάντα ὑπέμεινε. 8. πάντας τοὺς εὐσεβῶς ζῶντας. Mart. Ign. 2. ζῶντα καυθῆναι. Mart. Polyc. 5. ζῶντα κατακαυθῆναι. 12, b18. οἱ ζῶσιν ἐνώπιόν σου. 14.

Ζητεῖν. ζητεῖν τὸ κοινωφελές πᾶσιν. Clem. I 48. ἀλήθεια γησιῶς ζητουμένη. Fragm. vi. Ἐκείνον ζητῶ. Ign. Rom. 6. ἐξ ονόματος πάντας ζητεῖ. Polyc. 4. ζητεῖσθω Πολύκαρπος. Mart. Polyc. 3. ἐπιμενόντων τῶν ζητούντων αὐτόν. 6. ἐπέστησαν οἱ ζητοῦντες αὐτόν. ib.

Ζυγός. ἡμεῖς οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς χάριτος αὐτοῦ. Clem. I 16. Παρθενίας ζυγόν. Ign. Fragm. vi.

Ζύμη. Ὑπέμβεσθε οὐκ τὴν κακὴν ζύμην. Ign. Magn. 10. μεταβάλεσθε εἰς νέαν ζύμην. ib.

Ζωή. τοὺς πρὸς ζωῆς ἀνθρώπους μαρτύρους. Clem. I 20. ζωὴ ἐν ἀθανασίᾳ. 35. Πύλη γὰρ δικαιοσύνης ἀνεωγυῖα εἰς ζωὴν. 48. ἀνάπανσις τῆς μελλούσης βασιλείας καὶ ζωῆς αἰωνίου. II 5. ληψόμεθα ζωὴν αἰώνιον. 8. ἵνα τὴν αἰώνιον ζωὴν ἀπολάβωμεν. ib. ἐν τῇ ἀθανάτῳ ζωῇ ἀληθινή. Ign. Eph. 7. ἥτις ἐστὶν ἀρχὴ ζωῆς καὶ τέλος. 14. ἡμῖν δὲ σωτηρία καὶ ζωὴ αἰώνιος. 18. εἰς καυνότητα αὐτοῦ ζωῆς. 91. ἐπικεῖται τὰ δύο ὁμοῦ, ὃ τε θάνατος καὶ ἡ ζωὴ. Magn. 5. κατὰ κυριακὴν ζωὴν. 9. ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνέτειλεν δι' αὐτοῦ. ib. ἄρτον ζωῆς. Rom. 7. αἰένος ζωὴ. ib. τὸ θέμα ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰώνιος. Polyc. 2. εἰς ἀνάστασιν ζωῆς αἰωνίου. Mart. Polyc. 14.

Ζώη. λύσας τὴν ζώην αὐτοῦ. Mart. Polyc. 13.

Ζῶν. τὰ εἰσελθόντα ἐν ὁμοιοῖα ζωᾷ. Clem. I 9. πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐπ' αὐτὴν ζώοις. 20. Τὰ τε ἐλάχιστα τῶν ζῶων. ib. ἐκ τῆς ἱκανότητος τοῦ τετελετηκότος ζώου. 25. τὰ τε ἐν αὐτῇ ζωᾷ φοιτῶντα. 33. τὰ ἐν αὐτῇ ζωᾷ προδημουργήσας. ib. Τὸ γὰρ ζῶον ἀκακίαν ἔχει. Fragm. viii.

Ἑγείσθαι. ὑποτασσόμενοι τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν. Clem. I 3. μαρτυρήσας ἐπὶ τῶν ἡγουμένων. 5. καὶ ἡγούμενοι, κατὰ τὸν Ἰούδαν. 32. τοὺς στρατευσομένους τοῖς ἡγουμένοις. 37. τὰ ἐπιτασσόμενα ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἡγουμένων ἐπιτελεῖ. ib. καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι Αἰγύπτου. 51. πολλοὶ βασιλεῖς καὶ ἡγούμενοι. 55. καὶ τὰ κοσμικὰ ταῦτα ὡς ἀλλότρια ἡγεῖσθαι. II 5. Ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγεῖσθαι. Ign. Smyrn. 8. ἀγέλης καλῆς ἡγουμένων. Mart. Ign. 2. ταῖς ἐκκλησίαις . . . διὰ τῶν ἡγουμένων. 4. ἐκείνους δὲ οὐχ ἡγοῦμαι ἀξίους. Mart. Polyc. 10.

Ἡγεμονία. ἐν καιρῷ τῆς ἡγεμονίας Ποντίου Πιλάτου. Ign. Magn. 11.

Ἡδεσθαι. ταύταις ἐμμένειν ἥδεται. Clem. Fragm. vi. Οὐχ ἥδομαι τροφῇ φθορᾶς. Ign. Rom. 7.

Ἡδέως. ἡδέως ἐγένετο θυσιᾶ. Clem. I 31. ὅπερ ὁ ἀγνοῶν ἡδέως λαμβάνει. Ign. Trall. 6.

Ἡδιον. ἥδιον διδόντες ἢ λαμβάνοντες. Clem. I 2.

Ἡδονή. ἡδέως λαμβάνει ἐν ἡδονῇ. Ign. Trall. 6. οὐδὲ ἡδοναῖς τοῦ βίου τούτου. Rom. 7. ἡδονὴ κακῇ αἰχμαλωτίζουσιν. Philad. 2.

Ἡθος. τὸ μεγαλοπρεπές τῆς φιλοφρονίας ὑμῶν ἥθος. Clem. I 1. τὸ ἀξιαγάπητον τῆς ἀγενίας ἥθος. 21.

Ἡκειν. ὅτι ἦκας κατασκοπεύσαι τὴν χώραν. Clem. I 12. Πότε ἤξει αὐτοῦ ἡ βασιλεία. II 12.

Ἡλικία. τὴν ἐπιούσαν τῇ ἡλικίᾳ σύνεσιν. Clem. Fragm. vi. συγχρᾶσθαι τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἐπισκόπου. Ign. Magn. 3. τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ κατοικτεῖραι. Mart. Pol. 3. τὴν ἡλι-

- κίαν αὐτοῦ καὶ τὸ εὐσταθές. 7. Αἰ-
δέσθητί σου τὴν ἡλικίαν. 9.
Ἡλίκος. ἡλικίαν ἔχει βάσανον ἢ ἐνθάδε
ἀπόλανσις. Clem. II 10.
Ἡλιος. Ἡλιός τε καὶ σελήνη. Clem.
I 20. ἐπὶ τὸν τοῦ ἡλίου βωμόν.
25. ἅμα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. Ign.
Eph. 19.
Ἡλος. τῆς ὑμετέρας ἐκ τῶν ἡλων
ἀσφαλείας. Mart. Polyc. 13.
Ἡμέρα. Ἄγων ἦν ὑμῖν ἡμέρας τε καὶ
νυκτός. Clem. I 2. στήλην ἀλὸς ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης. 11. Ἡμέρα τε
καὶ νύξ... δρόμον διανύουσιν. 20.
Ἡμέρα καὶ νύξ ἀνάστασιν ἡμῖν δη-
λοῦσιν. 24. ἀνίσταται ἡμέρα,
ἡ ἡμέρα ἀπεισιν. ib. καὶ ἡμέρας,
βλεπόντων πάντων ἐπιπτάς. 25.
Αἱ γενεαὶ πάσαι ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως
τῆσδε ἡμέρας. 50. τεσσαράκοντα
ἡμέρας. 53, et Fragm. viii. ἡμέ-
ραν ἐξ ἡμέρας προσδεχόμενοι. II
11. οὐκ οἶδαμεν τὴν ἡμέραν τῆς
ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ. 12. νυκτός
καὶ ἡμέρας. Ign. Rom. 5. ἐν μίᾳ
ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ τῇ αὐτῇ. Mart.
Ign. 5. ἐφανερώσαμεν ὑμῖν καὶ
τὴν ἡμέραν. 7. καὶ διέτριβε μετ'
δλίγων νύκτα καὶ ἡμέραν. Mart.
Polyc. 5. πρὸ τριῶν ἡμερῶν τοῦ
συλληφθῆναι αὐτόν. ib. ὁδὸς ἡμέ-
ραν. 10. ἡξιώσας με τῆς ἡμέρας
... ταύτης. 14. τὴν τοῦ μαρ-
τύριον αὐτοῦ ἡμέραν γενέθλιον.
18.
Ἡμερος. πρὸς τὸ ἀγριον αὐτῶν ὑμεῖς
ἡμεροι. Ign. Eph. 10.
Ἡμέτερος. διὰ τὴν ἡμέτεραν σωτηρίαν
ἐκχυθείς. Clem. I 7. οὐδὲ διὰ τῆς
ἡμετέρας σοφίας. 32. τὰς ἡμετέ-
ρας... διατάξεις. Mart. Ign. 2.
τῶν ἡμετέρων οἱ παρόντες. Mart.
Polyc. 9. ὁ τῶν ἡμετέρων θεῶν
καθαίρετός. 12.
Ἡπειρος. τὴν ἡπειρον τὴν πρὸς Ἐπί-
δαμον. Mart. Ign. 5.
Ἡπίως. ἡπίως τε καὶ προσηνῶς.
Clem. I 23.
Ἡσυχάζειν. Τισὶ δὲ καὶ παρήγγελλεν
ἡσυχάζειν. Mart. Ign. 6.
Ἡσυχία. δύναται καὶ τῆς ἡσυχίας
αὐτοῦ ἀκούειν. Ign. Eph. 15. ἄνω
ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ ἐπράχθη. 19.
Ἡσύχως. λειτουργήσαντας... ἡσύχως
καὶ ἀβαναύσως. Clem. I 44.
Ἡττων. ἡ πρόσκλησις ἐκείνη ἦττον
ἁμαρτίαν ὑμῖν προσήνεγκεν. Clem.
I 47. Οὐχ ἦττονι... Ἐσθὴρ κυ-
δυνῇ αὐτὴν παρέβαλεν. 55.
Θάλασσα. Τὸ κύτος τῆς ἀπείρου θα-
λάσσης. Clem. I 20. θαλασσῶν
τε καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα. 33. ἐβυ-
θίσθησαν εἰς θάλασσαν ἐρυθράν. 51.
διὰ γῆς καὶ θάλασσης. Ign. Rom.
5. ὁ ποιήσας... τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν. Mart. Ign. 2.
Θανάσιμος, ὥσπερ θανάσιμον φάρμα-
κον δίδόντες. Ign. Trall. 6.
Θανατηφόρος. γεννώσας καρπὸν θανα-
τηφόρον. Ign. Trall. 11.
Θάνατος. δι' οὗ καὶ θάνατος εἰσῆλθεν
εἰς τὸν κόσμον. Clem. I 3. μέχρι
θανάτου διωχθῆναι. 4. ἕως θανά-
του ἦλθον. 5. τὸ εἰς θάνατον ἄγον
ζῆλος. 9. οὐχ εὐρέθη αὐτοῦ θάνα-
τος. ib. θάνατον τὸ πρόστιμον
ἔχουσιν. 41. καὶ θάνατος κατέπειν
αὐτούς. 51. βασιλεῖς καὶ ἡγού-
μενοι... παρέδωκαν ἑαυτούς εἰς θά-
νατον. 55. ὁ βίος ἡμῶν ἄλλος ἄλλο
οὐδὲν ἦν εἰ μὴ θάνατος. II 1. ὁ-
μοίως καὶ ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου.
Ign. Eph. 19. διὰ τὸ μελετᾶσθαι
θανάτου καταλυσιν. ib. τὰ δύο
ὁμοῦ, ὃ τε θάνατος καὶ ἡ ζωὴ.
Magn. 5. ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνέτειλεν
διὰ... τοῦ θανάτου αὐτοῦ. 9. πι-
στεύσαντες εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ.
Trall. 2. τὰ ἄδικτα ἀρχεῖα ὁ
σταυρὸς αὐτοῦ καὶ ὁ θάνατος. Phi-
lad. 8. θανάτου κατεφρόνησαν, ἡ-
ρέθησαν δὲ ὑπὲρ θάνατον. Smyrn. 3.
ἐκδοτον δέδωκα τῷ θανάτῳ. 4. συν-
ἡγοροὶ τοῦ θανάτου. 5. ἕως θά-
νάτου καταστήσαι. Phil. Phil. 1.
ἐπὶ θάνατον ὁ τοιοῦτος ἦγετο. Mart.
Ign. 6.
Θανατοῦν. ὥπως συλληφθέντες θανα-
τωθῶσιν. Clem. I 12.
Θάρσος. θάρσους καὶ χαρὰς ἐντίμ-
πλato. Mart. Polyc. 12.
Θάττον. ὥπως θάττον... ἀπαγγέλ-

λωσιν. Clem. I 59. διὰ τῶν θηρίων βάπτον ἀφανής. Mart. Ign. 3. βάπτον ἀναχωρήσαι τοῦ κόσμου. 5. βάπτον τοῦ λεχθῆναι. Mart. Polyc. 13.

Θαῖμα μέγα εἶδομεν. Mart. Pol. 15. Θαυμάζειν. τίη τε σώφρονα . . . εὐσέβειαν οὐκ ἰθαύμασεν; Clem. I 1. Τὸ γὰρ γενναῖον . . . τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν; Mart. Polyc. 2. πᾶν τὸ πλῆθος, θαυμάσαν. 3. θαυμαζόντων τῶν παρόντων. 7. ὥστε . . . καὶ θαυμάσαι πάντα τὸν ὄχλον. 16. Θαυμάσιος. Ὁ δὲ θαυμασιώτατος Πολύκαρπος. Mart. Polyc. 5. ὁ θαυμασιώτατος μάρτυς. 16.

Θαυμαστός. Μέγα καὶ θαυμαστὸν οὖν νομιζόμεν εἶναι; Clem. I 26. Ὡς μακάρια καὶ θαυμαστά τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ. 35. ἀναβάλλει εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς. 36. Καὶ τί θαυμαστόν; 43. πῶς μέγα καὶ θαυμαστόν ἐστιν ἡ ἀγάπη. 50. Ἐκεῖνο γὰρ ἐστὶν μέγα καὶ θαυμαστόν, οὐ τὰ ἐσώτα στηρίζειν. II 2. ἡ δὲ ἐπαγγελία τοῦ Χριστοῦ μεγάλη καὶ θαυμαστή ἐστιν. 5.

Θεᾶσθαι. θεασάμενος ἐν ἡμῖν πολλὴν πλάνην. Clem. II 1. τὸν συνακροατὴν θεάσασθαι. Mart. Ign. 3. Θεΐκός. λύχνου δίσκην θεικοῦ τῆς ἐκάστου φωτίζων διάνοιαν. Mart. Ign. 1.

Θεῖον. διὰ πυρὸς καὶ θείου. Clem. I 11.

Θεῖος. τὰ βάθη τῆς θείας γνώσεως. Clem. I 40. πρὸς ἐκπλήρωσιν θείου προστάγματος. Fragm. ii. Οἱ γὰρ θεώτατοι προφῆται. Ign. Magn. 8. τῆς τῶν [θεῶν] γραφῶν ἐξηγήσεως. Mart. Ign. 1.

Θελεῖν. ὅταν θέλῃ ἀνέλει αὐτήν. Clem. I 21. ὅτε θέλει, καὶ ὥς θέλει, ποιήσει πάντα. 27. ἡθέλησεν ὁ Δεσπότης τῆς ἀθανάτου γνώσεως ἡμᾶς γέυσασθαι. 36. διὰ τίνων ἐπιτελεῖσθαι θέλει. 40. ἑαυτοὺς θέλουσιν μάλλον αἰκίας περιπίπτειν. 31. καὶ ἡθέλησεν ἐκ μὴ ὄντος εἶναι ἡμᾶς. II 1. ὁ Χριστὸς ἡθέλησεν σῶσαι τὰ ἀπολλύμενα. 2.

Εἰς τιμὴν οὖν ἐκείνου τοῦ θελήσαντος ἡμᾶς. Ign. Magn. 3. θέλω προφυλάσσεσθαι ὑμᾶς. 11. ἐν θελήματι τοῦ θελήσαντος τὰ πάντα. Rom. Inscr. ὑμῖν γὰρ εὐχερές ἐστιν ὃ θέλετε ποιῆσαι. 1. Ὁ γὰρ θέλω ὑμῖν ἀνθρωπαρεσκῆσαι. 2. Ἐγὼ δὲ θέλω, ἵνα κακεῖνα βέβαια ᾖ. 3. ἵνα μὴ μόνον λέγω, ἀλλὰ καὶ θέλω. ib. Κἀν αὐτὰ δὲ ἄκουσα μὴ θελήσῃ. 5. ἐκείνον θέλω. 6. μὴ θελήσῃ μοι ἀποθανεῖν, τὸν τοῦ Θεοῦ θέλοντα εἶναι. ib. νοσησάτω ὁ θέλω. ib. Ἄρτον Θεοῦ θέλω. 7. πόμα Θεοῦ θέλω. ib. Οὐκ ἔτι θέλω κατὰ ἀνθρώπους ζῆν' τοῦτο δὲ ἔσται, ἐὰν ὑμεῖς θελήσῃτε. 8. Θελήσατε, ἵνα καὶ ὑμεῖς θεληθῇτε. ib. Ἐὰν πάθω, ἡθέλησατε. ib. μέ τιμες ἡθέλησαν πλανῆσαι. Philad. 7. ἐν οἷς θέλω ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν δικαιοθῆναι. 8. Θέλουσιν δὲ ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἀδύνατον. 10. θέλουσιν γὰρ ὑμῖν εὖ πράσσειν. Smyrn. 11. κατ' ἴχνος βαδίζειν ἐθέλων. Mart. Ign. 5. μὴ μόνον ἑαυτὸν θέλεις σώζεσθαι. Mart. Polyc. 1. Εἰ δὲ μαθεῖν θέλεις τὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγον. 10.

Θέλημα. ἡγιασμένοις ἐν θελήματι Θεοῦ. Clem. I Inscr. ἐὰν . . . ἐπιδῶμεν ἑαυτοὺς τοῖς θελήμασι τῶν ἀνθρώπων. 14. Γῇ κυφορούσα, κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. 20. μὴ λειποτακτεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ θελήματος αὐτοῦ. 21. διὰ τοῦ θελήματος αὐτοῦ. 32, δις. ἀόκνως προσέλθωμεν τῷ θελήματι αὐτοῦ. 33. ὑποτασσώμεθα τῷ θελήματι αὐτοῦ. 34. πῶς τῷ θελήματι αὐτοῦ λειτουργοῦσιν. ib. ἀντισσώμενοι τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ. 36. εὐπρόσδεκτα εἴη τῷ θελήματι αὐτοῦ. 40. ἀμφοτέρω εὐτάκτως ἐκ θελήματος Θεοῦ. 42. τὸ αἶμα αὐτοῦ ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν . . . ἐν θελήματι Θεοῦ. 49. εἰς τὸ εἶξαι αὐτοὺς μὴ ἡμῖν, ἀλλὰ τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ. 56. κολλᾷ γὰρ ἡμᾶς τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ. ib. ποιήσωμεν τὸ θέλημα τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς. II 5.

- Ποιούντες γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ. 6. ποιήσαντες τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς. 8. Cf. 10. θέλημα αὐτοῦ. *Fragm.* viii. ἐν θέληματι τοῦ Πατρὸς. *Ign. Eph. Inscr.* Ἐάν με καταξίωσῃ Ἰησοῦς . . . καὶ θέλημα ἡ. 20. ὃς παρεγένετο θέληματι Θεοῦ. *Trall.* 1. ἐν θέληματι τοῦ θελήσαντος τὰ πάντα. *Rom. Inscr.* ἐάνπερ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἡ. 1. οὗς κατὰ τὸ ἴδιον θέλημα ἐστήριξεν. *Philad. Inscr.* υἱὸν Θεοῦ κατὰ θέλημα καὶ δύναμιν Θεοῦ. *Smyrn.* 1. κατὰ θέλημα δὲ κατηξιώθην. 11. ὡς τὸ θέλημα προστάσσει. *Polyc.* 8. θέληματι Θεοῦ. *Polyc. Phil.* 1. ἐὰν ποιῶμεν αὐτοῦ τὸ θέλημα. 2. τὰ μαρτυρία πάντα τὰ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. *Mart. Polyc.* 2. Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γενέσθω. 7.
- Θέλῃσις. ἀνεβλέψαμεν . . . τῇ αὐτοῦ θέλῃσει. *Clem.* II 1.
- Θέμα. τὸ θέμα ἀφθαρσία καὶ ζωὴ αἰώνιος. *Ign. Polyc.* 2.
- Θεμέλιος. τὸν ἀσφαλῆ τοῦ ἰδίου βουλήματος θεμέλιον. *Clem.* I 33.
- Θεοδρόμος. ἡδονὴ κακῇ αἰχμαλωτίζουσιν τοὺς θεοδρόμους. *Ign. Philad.* 2. ὃς δυνήσεται θεοδρόμος καλεῖσθαι. *Polyc.* 7.
- Θεομακαριστός. ἀπὸ τοῦ θεομακαριστοῦ αὐτοῦ πάθους. *Ign. Smyrn.* 1. Πολύκαρπε θεομακαριστότατε. *Polyc.* 7.
- Θεοπρεπής. Καταξιώθεις γὰρ ὀνόματος θεοπρεπεστάτου. *Ign. Magn.* 1. ἐκκλησίᾳ . . . θεοπρεπεστάτῃ. *Smyrn. Inscr.* δεδεμένος θεοπρεπεστάτοις πρεσμοῖς. 11. θεοπρεπεστάτον πρεσβυτέριον. 12. συμβούλιον ἀγαγεῖν θεοπρεπέστατον. *Polyc.* 7. ἐπὶ τοιούτων θεοπρεπῇ πρεσβύτῃ. *Mart. Polyc.* 7.
- Θεοπρεσβύτης. χειροτονήσαι τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν θεοπρεσβύτην. *Ign. Smyrn.* 11.
- Θεοσεβής. τὸ τῶν Χριστιανῶν θεοσεβὲς σύστημα. *Mart. Ign.* 2. τοῦ . . . θεοσεβοῦς γένους τῶν Χριστιανῶν. *Mart. Polyc.* 3.
- Θεοστυγία. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἑαυτῶν . . . θεοστυγίαν. *Clem.* I 35.
- Θεοφιλῆς. τοῦ θεοφιλοῦς καὶ θεοσεβοῦς γένους τῶν Χριστιανῶν. *Mart. Polyc.* 3.
- Θεοφόρος. Ἰγνάτιος, ὁ καὶ Θεοφόρος. in *Inscript. omnium Epp.* Θεοφόροι, καὶ ναοφόροι. *Ign. Eph.* 9. Οὐδεὶς Θεοφόρον ἀποκαλεῖ κακοδαίμονα. *Mart. Ign.* 2. Καὶ τίς ἐστιν Θεοφόρος; ib. ἐφ' οἷς ἤξιωντο τῆς τοῦ Θεοφόρου συντυχίας. 6.
- Θεραπεύειν. ἐπιδίδωμεν ἑαυτοὺς τῇ θεραπεύοντι Θεῷ. *Clem.* II 9. Οὐ πᾶν τραῦμα τῇ αὐτῇ ἐμπλάστῃ θεραπεύεται. *Ign. Polyc.* 2.
- Θεράπων. στασιάζει . . . πρὸς τὸν θεραπεύοντα τοῦ Θεοῦ. *Clem.* I 4. ὁ μακάριος πιστὸς θεράπων . . . Μωϋσῆ. 43. πρὸς τὸν θεραπεύοντα τοῦ Θεοῦ Μωϋσῆ. 51. διὰ τοῦ θεράποντος τοῦ Θεοῦ Μωϋσέως. ib. παρρησιάζεται θεράπων πρὸς Κύριον. 53.
- Θερινός. Καιροὶ ἔαρινοὶ καὶ θερινοί. *Clem.* I 20.
- Θεωρεῖν. τὸ πᾶν πλῆθος ἐθεώρησα ἐν πίστει. *Ign. Magn.* 6. τὸ πᾶν πλῆθος ὑμῶν ἐν αὐτῷ θεωρεῖσθαι. *Trall.* 1. τὴν τῆς σαρκὸς οικονομίαν θεωρεῖσθαι. *Mart. Polyc.* 2.
- Θῆλυς. παρέδωκεν Κύριος Ὀλοφέρνην ἐν χειρὶ θηλείας. *Clem.* I 55. τὸ ἄρσεν μετὰ τῆς θηλείας, οὔτε ἄρσεν οὔτε θῆλυ. II 12, bis.
- Θήρ. τὴν πανπλήθῃ ἀνθρώποις τε καὶ θηρσὶν . . . τροφήν. *Clem.* I 20. θηρσὶν ἀγρίοις παραδοθείς. *Mart. Ign.* 5. θηρσὶν ὁμοῖς . . . παρεβάλετο. 6.
- Θηριομαχεῖν. ἐπιτυχεῖν ἐν Ῥώμῃ θηριομαχῆσαι. *Ign. Eph.* 1. τί δι' εὐχομαι θηριομαχῆσαι; *Trall.* 10. Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ῥώμης θηριομαχῶ. *Rom.* 5. ὃς καὶ ἐπιστήμας ἐθηριομάχησεν. *Mart. Polyc.* 3.
- Θηρίον. οὗς δεῖ ὑμᾶς ὡς θηρία ἐκκλίνειν. *Ign. Eph.* 7. Ἀφετέ με θηρίων εἶναι βορᾶν. *Rom.* 4. δι' ὁδόντων γένους ἀλήθωμαι. ib. Μᾶλλον κολακεύσατε τὰ θηρία. ib.

Ὁναίμην τῶν θηρίων. 5. θηρίων τε συντάσεις. ib. ἀπὸ τῶν θηρίων τῶν ἀνθρωπομόρφων. Smyrn. 4. πρὸς μάχαιραν, πρὸς θηρία. ib. μεταξὺ θηρίων, μεταξὺ Θεοῦ. ib. βρῶμα γενησόμενον θηρίων. Mart. Ign. 2. θηρίους αἰμοβόροις. ib. διὰ τῶν θηρίων... ἀφανής... γενόμενος. 3. εἰς τὰ θηρία κριβέντες. Mart. Polyc. 2. ἐαυτῷ ἐπεσπάσαστο τὸ θηρίον. 3. ἰδὼν τὰ θηρία εὐελιάσεν. 4. Θηρία ἔχω, τοῦτοί σε παραβάλω. 11. εἰ τῶν θηρίων καταφρονεῖς. ib.

Θηριώδης. ὑπὸ θηριώδους στρατιωτικῆς δεινότητος. Mart. Ign. 2.

Θησαυρὸς ἀτίμητος. Mart. Ign. 6.

Θλίβειν. πλοῦτος πολλάκις μᾶλλον πενίας ἔθλιψεν. Clem. Fragm. 4. μήποτε θλιβέντες τῇ γνώμῃ αὐτοῦ. Ign. Philad. 6. οὐ περὶ ὀρφανοῦ, οὐ περὶ θλιβομένου. Smyrn. 6.

Θλίψις. ὁ λαὸς μου.. θλίψεις ἔσχεν. Clem. II 11.

Θνητός. τί γὰρ δύναται θνητός; Clem. I 39.

Θόρυβος. θορύβου τηλικούτου ὄντος ἐν τῷ σταδίῳ. Mart. Polyc. 8. θόρυβος ἦν μέγας. 9.

Θράσος. Θράσος καὶ αὐθάδεια... τοῖς καταπραμένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Clem. I 30.

Θρησκεύειν. ὑπὸ τῶν θρησκευόντων τὴν μεγαλοπρεπῆ... θρησκείαν. Clem. I 45.

Θρόνος αλώνιος. Clem. I 59. Mart. Polyc. 21. καὶ θρόνον ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Polyc. Phil. 2.

Θύειν. ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες τοῖς νεκροῖς θεοὺς οὐ θύομεν. Clem. II 3. ἢ θύειν ἢ τελευτῶν καταγράφειν. Mart. Ign. 2. ὁ πολλοὺς διδάσκων μὴ θύειν. Mart. Polyc. 12.

Θυμός. εἰς τοσοῦτο ἐξήρισαν θυμοῦ. Clem. I 45. Ἵνα τί ἔρεις, καὶ θυμοί; 46. ἀκατασχέτῳ θυμῷ. Mart. Polyc. 12.

Θύρα. αὐτὸς ὢν θύρα τοῦ Πατρὸς. Ign. Philad. 9. θύρας τοῦ μαρτυρίου. Mart. Ign. 4.

Θυσία. προσήνεγκεν αὐτὸν θυσίαν.

Clem. I 10. ἡδέως ἐγένετο θυσία. 31. θυσία ἐνδελειχισμοῦ. 41. τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν ἀνεγκόντος Θεοῦ προσφορὰν καὶ θυσίαν. Ign. Eph. 1. Ἵνα διὰ τῶν ὀργάνων τούτων θυσία εὐρεθῶ. Rom. 4. ἐν θυσίᾳ πίνοι καὶ προσδεκτῇ. Mart. Polyc. 14.

Θυσιαστήριον. οἱ λειτουργοῦντες τῷ θυσιαστήριῳ τοῦ Θεοῦ. Clem. I 32. ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ πρὸς τὸ θυσιαστήριον. 41. ἐὰν μὴ τις ᾖ ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου. Ign. Eph. 5. ὡς ἐπὶ ἐν θυσιαστήριον. Magn. 7. Ὁ ἐντὸς θυσιαστηρίου ὢν, καθάρως ἐστίν. Trall. 7. ὡς ἔτι θυσιαστήριον ἔτοιμόν ἐστιν. Rom. 2. ἐν θυσιαστήριον ὡς εἰς ἐπίσκοπος. Philad. 4. γνωσκούσας ὅτι εἰς θυσιαστήριον Θεοῦ. Polyc. Phil. 4.

Ἰαννουάριος. τῇ πρὸ δεκατριῶν καλανδῶν Ἰαννουαρίων. Mart. Ign. 7.

Ἰάσθαι. Ὡς ἔχομεν καιρὸν τοῦ ἰαθῆναι. Clem. II 9.

Ἰατρός. Εἰς ἱατρός ἐστίν, σαρκικός τε καὶ πνευματικός. Ign. Eph. 7.

Ἰδίᾳ. εὐλογόν τι φαίνεσθαι ἰδίᾳ ὑμῖν. Ign. Magn. 7.

Ἰδιος. τὰ ὑπερῆματα αὐτῶν ἰδία ἐκρίνετε. Clem. I 2. Γῇ κυφορούσα... τοῖς ἰδίοις καιροῖς. 20. Ἀρέμων σταθμοὶ κατὰ τὸν ἴδιον καιρὸν. ib. τὸν ἀσφαλῆ τοῦ ἰδίου βουλήματος θεμέλιον. 33. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι. 37. Τῷ γὰρ ἀρχιερεῖ ἰδία λειτουργία. 40. ἴδιος ὁ τόπος. ib. ἰδία διακονία. ib. ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι. 41. στασιάζομεν πρὸς τὸ σῶμα τὸ ἴδιον. 46. πολλοὶ ἐξεχώρησαν ἰδίων πόλεων. 55. ἀπὸ σπλάγχχνων ἰδίων προϊέμενος. Fragm. viii. εἰς ἰδίαν οἰκονομίαν. Ign. Eph. 6. εἰς τὸν ἴδιον τόπον. Magn. 5. ἴδιον χαρακτῆρα ἐπικείμενον ἔχει. ib. οὗς κατὰ τὸ ἴδιον βέλημα ἐστήριξε. Philad. Inscr.

Ἐγὼ μὲν οὖν τὸ ἴδιον ἐποίουν. 8. μήτε κατ' ἰδίαν περὶ αὐτῶν λαλεῖν. Smyrn. 7. τὸ ἴδιον μέγεθος... τὸ ἴδιον σώματιον. 11. πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας. Polyc. Phil. 7.

- τὴν ἰδίαν ἐπεθύμει γενέσθαι τελείω-
σιν. Mart. Ign. 6. τὸν ἰδίον κλη-
ρον ἀπαρίσθη. Mart. Polyc. 6.
εὐνοίας... εἰς τὸν ἰδίον βασιλεία. 17.
τὸν ἐκλογὸς ποιοῦντα ἀπὸ τῶν ἰδίων
δούλων. 20.
- Ἰδιώτης. ἰδιώτης τυγχάνων. Ign.
Fragm. i.
- Ἰδρύειν. ἀπὸ τοῦ ἰδρυμένου αὐτοῖς
τόπου. Clem. I 44.
- Ἰδρώς. σταζόμενον ὑφ' ἰδρώτος.
Mart. Ign. 7.
- Ἰερατεύειν. ταύτην ἐκλέλεκται ὁ Θεὸς
εἰς τὸ ἱερατεύειν. Clem. I 43.
- Ἰερεὺς. Οἱ οὖν ἱερεῖς ἐπισκέπτονται
τὰς ἀναγραφάς. Clem. I 25. Ἐξ
αὐτῶν γὰρ ἱερεῖς. 32. τοῖς ἱερεῖσιν
ἴδιος ὁ τόπος. 40. Καλοὶ καὶ οἱ
ἱερεῖς. Ign. Philad. 9.
- Ἰερός. ταῖς ἱεραῖς καὶ ἀμώμοις χερσὶν
ἔπλασεν. Clem. I 33. ἐν ταῖς
ἱεραῖς βίβλοις. 43. ἐπίστασθε τὰς
ἱερὰς γραφάς. 53.
- Ἰερωσύνη. ζήλου ἐμπεσόντος περὶ τῆς
ἱερωσύνης. Clem. I 43.
- Ἰκανός. Τίς ἱκανὸς ἐν αὐτῇ εὐρεθῆναι;
Clem. I 50.
- Ἰκετεύειν. ἰκετεύοντες αὐτὸν διέως γε-
νέσθαι. Clem. I 2. ἐπὶ τοῖς ἀμαρ-
τήμασιν αὐτῶν ἐξήλασαν τοὺς Θεὸν
ἰκετεύσαντες. 7. κλαύσωμεν ἰκε-
τεύοντες αὐτόν. 48.
- Ἰκέτης. ἰκέται γενόμενοι τοῦ ἐλέους...
αὐτοῦ. Clem. I 9.
- Ἰκμάς. ἐκ τῆς ἱκμάδος τοῦ τετελευτη-
κότος ζῆφου. Clem. I 25.
- Ἰλέως. ὅπως Ἰλέως γενόμενος ἐπικα-
ταλλαγῇ ἡμῖν. Clem. I 48.
- Ἰλέως. ἰκετεύοντες αὐτὸν διέως γενέ-
σθαι. Clem. I 2.
- Ἰμάτιον. ἀποθίμενος ἐαυτῷ πάντα τὰ
ἱμάτια. Mart. Polyc. 13.
- Ἰνδαλλέσθαι. μηδὲ ἰνδαλλέσθω ἡ ψύ-
χη ἡμῶν. Clem. I 23.
- Ἰουδαῖζειν. Ἀποπὸν ἐστὶν Χριστὸν
Ἰησοῦν λαλεῖν, καὶ Ἰουδαῖζειν. Ign.
Magn. 10.
- Ἰουδαῖος. εἴτε ἐν Ἰουδαίοις, εἴτε ἐν
ἔθνεσιν. Ign. Smyrn. 1. ἐθνῶν
τε καὶ Ἰουδαίων τῶν τὴν Σμύρναν
κατοικούντων. Mart. Polyc. 12.
- μάλιστα Ἰουδαίων προθύμως. 13.
ὑποβαλλόντων καὶ ἐπασχύνοντων τῶν
Ἰουδαίων. 17. τὴν τῶν Ἰουδαίων
γενομένην φιλονεικίαν. 18.
- Ἰουδαῖσμός. κατὰ [νόμον] Ἰουδαῖσμόν
ζῶμεν. Ign. Magn. 8. Ὁ γὰρ
Χριστιανισμὸς οὐκ εἰς Ἰουδαῖσμόν
ἐπίστευσεν, ἀλλὰ Ἰουδαῖσμός... 10.
Ἐὰν δέ τις Ἰουδαῖσμόν ἐρμηρεύῃ.
Philad. 6. ἢ παρὰ ἀκροβύστου
Ἰουδαῖσμόν. ib.
- Ἰππεύς. διαγίγεται καὶ ἱππεῖς. Mart.
Polyc. 7.
- Ἰσος. τὴν ἀγάπην αὐτῶν... ἰσὴν παρε-
χέτωσαν. Clem. I 21. ἀγαπήσας
πάντας ἐξ Ἰσου. Polyc. Phil. 4.
- Ἰσάναί. οὐ τὰ ἰσάνα στήριξεν.
Clem. II 2. καὶ τὸ ἐπὶ ποδῶν
μὴ ἰσάναί. Frasm. viii. Στήθε
ἰδραῖος. Ign. Pol. 3. κατὰ πρόσω-
πον Ἰσθη Τραϊανοῦ. Mart. Ign. 2.
σταθεῖς προσήγατο. Mart. Polyc.
7. μὴδὲ Παυλοῦ δευτέρῃ ἰστα-
μένου. 21.
- Ἰστορία. ἔγγραφον περὶ αὐτοῦ ἱστο-
ρίαν. Clem. Frasm. ii.
- Ἰσχύειν. τί ταπεινοφροσύνη παρὰ Θεῷ
ἰσχύει. Clem. I 21. κατὰ πάν-
των γὰρ οὐκ ἰσχυρεῖ. Mart. Po-
lyc. 3. Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζουν. 9.
- Ἰσχυρός. Ὁ ἰσχυρὸς μὴ... ὁ δὲ
ἀσθενὴς ἐντρεπέτω τὸν ἰσχυρόν.
Clem. I 38.
- Ἰσχύς. ἐξ ὅλης ἰσχύος ἡμῶν. Clem.
I 33. ἢ τίς ἰσχύς γηγενούς; 39.
Εἰ γὰρ ἐνὸς καὶ δευτέρου προσ-
ευχῇ τοσαύτην ἰσχύον ἔχει. Ign.
Eph. 5.
- Ἰχνος. οὐ γένοιστό μοι ἰπὸ τὰ ἰχνη
εὐρεθῆναι. Ign. Eph. 12. καὶ
ἰχνος... τοῦ ἀποστόλου Παύλου.
Mart. Ign. 5. οὐ γένοιτο... πρὸς
τὰ ἰχνη εὐρεθῆναι ἡμᾶς. Mart. Po-
lyc. 22.
- Καθαρεῖν. καθαρινοῦνται αἱ δυνάμεις
τοῦ Σατανᾶ. Ign. Eph. 13. ἄ-
γνους καθαρεῖτο. 19. μετὰ σπου-
δῆς καθήρουν αὐτόν. Mart. Po-
lyc. 8.
- Καθαρέτης. ὁ τῶν ἡμετέρων Θεῶν κα-
θαρέτης. Mart. Polyc. 12.

Καθαρίζω. ἵνα τῇ πάθει ὕδωρ καθαρίσῃ. Ign. Eph. 18.

Καθαρός. ἀναστρεφόμενος ἐν καθαρῇ διανοίᾳ. Clem. I 21. τῶν ἐν καθαρῇ συνειδήσει λατρευόντων. 45. ἐν καθαρῇ καρδίᾳ δουλεύσωμεν τῷ Θεῷ. II 11. Ὁ ἐντὸς θυσιαστηρίου ὢν, καθαρὸς ἐστίν. Ign. Trall. 7. οὐ καθαρὸς ἐστὶν τῇ συνειδήσει. ib. ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὐρεθῶ τοῦ Χριστοῦ. Rom. 4. Ἄφεντέ με καθαρὸν φῶς λαβεῖν. 6.

Καθεξῆς. οὐδὲ πεντηκόνταρχοι, οὐδὲ τὸ καθεξῆς. Clem. I 37. καθὼς δηλώσω ἐν τῷ καθεξῆς. Mart. Polyc. 22.

Καθίκειν. τιμῇ τὴν καθήκουσαν ἀποκείμενος. Clem. I 1. πολιτεύεσθαι κατὰ τὸ καθήκον τῷ Χριστῷ. 3. παρὰ τὸ καθήκον τῆς βουλήσεως αὐτοῦ. 41.

Καθικόντως. στεργούσας καθικόντως τοὺς ἄνδρας ἐαυτῶν. Clem. I 1.

Καθιλοῦν. ὥσπερ καθηλωμένους ἐν τῷ σαρναφί. Ign. Smyrn. 1. ἀληθῶς . . . καθηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν ἐν σαρκί. ib. Οἱ δὲ οὐ καθήλωσαν μὲν. Mart. Polyc. 14.

Καθίζεω. ἐν ὧν καθίσαντες αὐτόν. Mart. Polyc. 8.

Καθιστάμαι. κατέστησαν τοὺς προκηρμένους. Clem. I 43 et 44. Τοὺς οὖν κατασταθέντας ὑπ' ἐκείνων. 44. μετὰ τῶν καθεσταμένων πρεσβυτέρων. 54.

Καθιστάμεν. καθίστανον τὰς ἀπαρχὰς αὐτῶν. Clem. I 42.

Καθολικός. ἐκεῖ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. Ign. Smyrn. 8. πάσαις . . . τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας παροικίας. Mart. Polyc. Inscr. τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην καθολικῆς ἐκκλησίας. 8 et 19. ἐπίσκοπός τε τῆς ἐν Σμύρῃ καθολικῆς ἐκκλησίας. 16.

Καθόλου. Clem. Fragma. iv.

Καθότι. οὐ καθότι δίδεται. Ign. Trall. 5.

Καθώς. καθὼς τὸ Πνεῦμα . . . ἐλάλησεν. Clem. I 16. καθὼς διέταξεν αὐτῇ. 20. καθὼς ἐδόθη τοῖς

πατράσιν. 30. καθὼς καὶ ἐτίθη ἐν τῷ χαρίσματι. 38. καθὼς γέγραπται. 48. καθὼς ἐσκληρύνθη ἡ καρδία. 51. καθὼς ἔγνω καὶ τοὺς ἀγίους πρεσβυτέρους. Ign. Magn. 3. καθὼς ἐδήλωσεν μοι Πολύβιος. Trall. 1. καθὼς φρονοῦσιν καὶ συμβήσεται. Smyrn. 2. καθὼς αὐτὸς ἐνετείλατο. Polyc. Phil. 6. καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος. 7. καθὼς ἐνετείλασθε. 13. καθὼς φθάσας ἐν τῇ ἐπιστολῇ. Mart. Ign. 6. καθὼς προητοίμασας. Mart. Pol. 14. καθὼς ἐμαρτύρησεν. 22. καθὼς δηλώσω ἐν τῷ καθεξῆς. ib.

Καίειν. Δεῖ με ζῶντα καυθῆναι. Mart. Polyc. 5. Πῦρ . . . πρὸς ὅραν καύμενον. 11. ἰδὼν αὐτὸ καύμενον. 12. οὐχ ὡς σὰρξ καιομένη. 15. θεῖς αὐτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ἔκασεν. 18.

Καινός. εἰς τὸν καινὸν ἄνθρωπον Ἰησοῦν Χριστόν. Ign. Eph. 20.

Καινότης. ξηπισμὸν παρέχεν ἡ καινότης αὐτοῦ. Ign. Eph. 19. πόθεν ἡ καινότης ἡ ἀνόμοιος αὐτοῖς. ib. εἰς καινότητα αἰδίου ζωῆς. ib. εἰς καινότητα ἐλπίδος ἤλθον. Magn. 9.

Καινός. Καὶ τοῦτο οὐ καινός. Clem. I 42.

Καιρός. Γῇ κυοφοροῦσα . . . τοῖς ἰδίους καιροῖς. Clem. I 20. Καιροὶ ἐαρινοί. ib. Ἀνέμων σταθμοὶ κατὰ τὸν ἴδιον καιρὸν. ib. ἐν καιρῷ δλίγῳ εἰς πέπειρον καταστῆ. 23. τὴν κατὰ καιρὸν γυνομένην ἀνάστασιν. 24. κατὰ καιροὺς τεταγμένους. 40. ὠρισμένοις καιροῖς. ib. τοῖς προστεταγμένοις καιροῖς. ib. λομικοῦ τιнос ἐνστάτος καιροῦ. 55. ἔως ἔχομεν καιρὸν μετανοίας. II 8. Ὡς ἔχομεν καιρὸν τοῦ λαθῆναι. 9. Ἐσχατοὶ καιροί. Ign. Eph. 11. ἐν καιρῷ τῆς ἡγεμονίας Ποντίου Πιλάτου. Magn. 11. Οἱ τῷ καιρῷ παρεμπλέκουσιν. Trall. 6. καιρὸν τοιοῦτον Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. Rom. 2. ὡς ἔτι καιρὸν ἔχομεν, εἰς Θεὸν μετανοεῖν. Smyrn. 9. Ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ σε. Polyc. 2. Τοὺς

- καιροὺς καταμάνθανε. 5. τὸν ὑπὲρ καιρὸν προσδόκα. ib. ἐὰν λάβω καιρὸν εὐθετον. Polyc. Phil. 13. διάγοντα μὲν κατ' ἐκείνου τὸν καιρὸν τοῦ μαρτυρίου. 7.
- Καίσαρ. Τῷ Καίσαρι ὑποτάγητε. Ign. Fragn. iii. κατὰ τὸ πάλαι πρόσταγμα τοῦ Καίσαρος. Mart. Ign. 6. εἰπὺν, Κύριος Καίσαρ! Mart. Polyc. 8. Ὁμοσον τῇν Καίσαρος τύχην. 9 et 10.
- Κακία. Οἱ στυγητοὶ καὶ πάσης κακίας πλήρεις. Clem. I 45. τὴν δὲ κακίαν καταλείψωμεν. II 10. πᾶς δεσμὸς ἠφανίζετο κακίας. Ign. Eph. 19. δαιμονικὴν πλάνην καὶ κακίαν. Mart. Ign. 2.
- Κακοδαίμων. Τίς εἶ, κακοδαίμων; Mart. Ign. 2. Θεοφύρον ἀποκαλεῖ κακοδαίμονα. ib.
- Κακοδιδασκαλεῖν. κακοδιδασκαλοῦντες τὰς ἀναίτιους ψυχάς. Clem. II 10.
- Κακοδιδασκαλία. φεύγετε τὸν μερισμὸν, καὶ τὰς κακοδιδασκαλίας. Ign. Philad. 2.
- Κακοήθεια. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἑαυτῶν ... κακοήθειας. Clem. I 10.
- Κακός. μὴ ἡμᾶς καταλάβῃ κακά. Clem. II 10. τὴν πολυχρόνιον τῶν κακῶν συνθήκειαν. Fragn. vi. ἔχοντας κακὴν διδαχὴν. Ign. Eph. 9. ἐν κακῇ διδασκαλίᾳ φθείρη. 16. τὴν κακὴν ζύμην. Magn. 10. τὰς κακὰς παραφυσάδας. Trall. 11. καὶ καλὰ κολάσεις τοῦ διαβόλου. Rom. 5. ἡδονὴ κακῇ αἰχμαλωτίζουσιν. Philad. 2. τῶν κακῶν βοτάνων. 3. ὡς ἀρχὴν κακῶν. Smyrn. 8. μακρὰν οὐσας...παντὸς κακοῦ. Polyc. Phil. 4. χαλυσανγοῦντες ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς κακοῦ. 5. κακὸν με πρὸς τοὺς δαίμονας. Mart. Ign. 2. Τί γὰρ κακὸν ἐστὶν εἰπεῖν, Κύριος Καίσαρ; Mart. Polyc. 8.
- Κακοτεχνία. Φεύγετε οὖν τὰς κακοτεχνίας. Ign. Philad. 6. Τὰς κακοτεχνίας φεύγε. Polyc. 5.
- Κακὸς ἀπολύνται; Mart. Ign. 2.
- Καλάνδαι. τῇ πρὸ ἐννέα καλανδῶν Σεπτεμβρίων. Ign. Rom. 10. τῇ
- πρὸ δεκατριῶν καλανδῶν Ἰαννουαρίων. Mart. Ign. 7. πρὸ ἐπτά καλανδῶν Μαΐων. Mart. Polyc. 21.
- Καλεῖν. Μωϋσῆς πιστὸς... ἐκλήθη. Clem. I 18. ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κληθέντες. 32. μετὰ πάντων πανταχῇ τῶν κεκλημένων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. 59. οὐκ εἰδότες πόθεν ἐκλήθημεν. II 1. Ἐκάλεσεν γὰρ ἡμᾶς οὐκ ὄντας. ib. καὶ καλέσας ἡμᾶς ἤδη ἀπολλυμένους. 2. Μὴ μόνον οὖν αὐτὸν καλῶμεν Κύριον. 4. ποιῶμεν τὸ θέλημα τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς. 5. Ὃν τρόπον γὰρ ἐν τῇ σαρκὶ ἐκλήθητε. 9. ἐγένετο σὰρξ, καὶ οὕτως ἡμᾶς ἐκάλεσεν. ib. τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς. 10. μὴ μόνον καλεῖσθαι Χριστιάνους. Ign. Magn. 4. ἐπίσκοπον μὲν καλοῦσιν. ib. Ὃς γὰρ ἄλλῃ ὀνόματι καλεῖται. 10. ὅθεν οὐκ ἀξίως ἐμὶ καλεῖσθαι. 14. Χωρὶς τούτων ἐκκλησία οὐ καλεῖται. Trall. 3. δε δυνήσεται θεοδόρμος καλεῖσθαι. Polyc. 7. ἀπὸ τοῦ καλουμένου Πόρτου. Mart. Ign. 6. Κάλει, ἀμετάβητος γὰρ ἡμῶν. Mart. Polyc. 11.
- Καλλονή. τὴν ποσότητα καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν. Clem. I 35. τὸ μεγαλεῖον τῆς καλλονῆς αὐτοῦ. 49.
- Καλοκαγαθία. τὰ δὲ ἄλλα πάντα εἰς καλοκαγαθίαν ἀκολουθία ἐστίν. Ign. Eph. 14.
- Καλός. ὑπόδειγμα καλλιστον. Clem. I 6. Βλέπωμεν τί καλόν. 7. τὰ καλὰ...ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν. 21. πῶς ὁ φόβος αὐτοῦ καλός. ib. Καλὸν γὰρ ἀνθρώπῳ ἐξομολογεῖσθαι. 51. ἡ νοσήτης...εἰς ἀλλήλους καλὴ ἐστίν. 56. ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις. II 12. καλὸν τὸ διδάσκειν. Ign. Eph. 15. Καλὸν τὸ δύναι ἀπὸ κόσμου. Rom. 2. Καλὰ καὶ οἱ ἱερεῖς. Philad. 8. Πάντα ὁμοῦ καλὰ ἐστίν. 9. Καλοὺς μαθητὰς ἐὰν φιλῇ. Polyc. 2. Καλὸν γὰρ τὸ ἀνακρίτεσθαι ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν. Pol. Phil. 5. προνοοῦντες αἰεὶ τοῦ καλοῦ. 6. ζηλωταὶ περὶ τὸ καλόν.

- ib. ἀγέλης καλῆς ἡγούμενος. Mart. Ign. 2. διὰ τῆς καλῆς ὁμολογίας. 4. καλῆς ἀνεφχθείσης αὐτῷ θύρας. ib. Καλὸν δὲ μετατίθεσθαι με. Mart. Polyc. 11. παντὶ γὰρ καλῷ . . . ἐκεκόσμητο. 13.
- Καλύπτειν. ἀγάπῃ καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Clem. I 49.
- Καλῶς ἔχει. Ign. Smyrn. 9. καλῶς ἐποιήσατε ὑποδεξάμενοι. 10.
- Καμάρα. Τὸ γὰρ πῦρ καμάρας εἶδος ποιῆσαν. Mart. Polyc. 15.
- Κάματος. προσχὼν μετὰ πολὺν κάματον τῇ Συμωναίων πῶλει. Mart. Ign. 3. ὡς ἐκ καμάτου πολλοῦ παραγεγόμενον. 7.
- Κάμινος. κατείρχθησαν εἰς κάμινον πυρὸς. Clem. I 45. εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς αὐτὸ βαλεῖν. II 8. ἄργυρος ἐν κάμινῳ πυρούμενος. Mart. Polyc. 15.
- Κάμνειν. σχεδὸν ἐκ τοῦ χρόνου κεκορηκότα. Mart. Polyc. 22.
- Κάμπτειν. κάμπσαντες τὰ γόνατα τῆς καρδίας. Clem. I 57.
- Κανὼν. ἔν τε τῷ κανόνι τῆς ὑποταγῆς ὑπαρχούσας. Clem. I 1. τὸν . . . τῆς ἀγίας κλήσεως ἡμῶν κανόνα. 7. τὸν ὀρισμένον τῆς λειτουργίας αὐτοῦ κανόνα. 41. ὃν δεῖ κατὰ τοὺς κανόνας ἡμῶν. Fragm. x.
- Καρδιά. ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς καρδίας. Clem. I 2. ἐν ὁσιότητι καρδίας. 32. Προτρέπεται οὖν ἡμᾶς ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. 34. οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καρδίας. 36. σκληρύνει τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καθὼς ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά. 51. διὰ τὸ σκληρυνθῆναι αὐτῶν τὰς ἀσυνέτους καρδίας. ib. τὰ γόνατα τῆς καρδίας. 57. ἐξ ὅλης καρδίας. II 3. μετανόησωμεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. 8. τὸ μετανόησαι ἐξ ἐλικρινοῦς καρδίας. 9. εἰδὼς ἡμῶν τὰ ἐν καρδίᾳ. ib. μὴ ἀπὸ στόματος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ καρδίας. ib. ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ δουλεύσωμεν τῷ Θεῷ. II 1. οἱ διστάζοντες τῇ καρδίᾳ. ib. Μὴ ταρασσέτω τὴν καρδίαν ἡμῶν. Fragm. iii. ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. Ign. Trall. 13, et Philad. 6. οὐτε τι τῶν κρυπτῶν τῆς καρδίας. Polyc. Phil. 4. τῶν αὐτῶν ἐν καρδίᾳ φορούντων. Mart. Ign. 2. τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς. Mart. Polyc. 2.
- Καρούχα. μεταθέντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν καρούχαν. Mart. Polyc. 8. κατιόντα ἀπὸ τῆς καρούχας. ib.
- Καρπός. εἰς πέπειρον καταστῆ ὁ καρπός. Clem. I 23. Βλέπωμεν τοὺς καρπούς. 24. καὶ ἐκφέρει καρπὸν. ib. ἀλλὰ καὶ καρπὸν ἔχουσα. 43. ἡ τίνα καρπὸν ἔδειον οὐ ἡμῖν αὐτὸς ἔδωκεν; II 1. Οὐδεὶς γὰρ δικαίαν ταχὺν καρπὸν ἔλαβεν. Fragm. iii. καρπὸν θανατηφόρον. Ign. Trall. 11. ἦν ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄφθαρτος. ib. Ἄφ' οὗ καρποῦ ἡμεῖς. Smyrn. 1.
- Καρποφορεῖν. καρποφορεῖ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν. Polyc. Phil. 1.
- Καταβαίνειν. κατέβησαν γὰρ εἰς ἄδου ζῶντες. Clem. I 51. καταβάς τῆς νηός. Mart. Ign. 3. καὶ καταβάς, διελέχθη. Mart. Polyc. 7.
- Καταβολή. οἱ τὴν καταβολὴν τῆς στάσεως ποιήσαντες. Clem. I 57.
- Καταγγέλλειν. διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ εὐαγγελίον καταγγελέσθαι. Ign. Philad. 5. Οἱ γὰρ ἀγαπητοὶ προφήται καταγγέλλαν εἰς αὐτὸν. 9. ἐξ ἀρχαίων καταγγελλομένη χρόνων. Polyc. Phil. 1.
- Κατάγειν. ζῶντας κατήγαγεν εἰς ἄδου. Clem. I 4. παρ' οὗ καταχθείς. Mart. Ign. 3. καταχθείς ἐπὶ τὴν Νεάπολιν. 5.
- Κατάγνωσις. μᾶλλον δὲ ἐαυτῶν κατάγνωσιν φέρουσιν. Clem. I 51.
- Καταγωνίζεσθαι. καταγωνισάμενος τὸν ἄδικον ἄρχοντα. Mart. Polyc. 19.
- Καταδέχεσθαι. τοὺς τε καταδεξαμένους τὰ λόγια. Clem. I 19.
- Καταδικάζειν. πᾶσαν καταδικάσασα δαιμονικὴν πλάνην. Mart. Ign. 2.
- Κατακαίειν. προσκεφάλαιον αὐτοῦ ὑπὸ πυρὸς κατακαίμενον. Mart. Polyc. 5. ζῶντα κατακαυθῆναι. 12, δὲ.
- Κατακείσθαι. ἐν τῷ δωματίῳ κατακείμενον. Mart. Polyc. 7.
- Κατακολουθεῖν. κατακολουθήσαι τῇ

- σοφία τοῦ μακαρίου ... Παύλου. Polyc. Phil. 3.
- Κατάκριτος. ἐγὼ κατάκριτος, ὑμεῖς ἡλεημένοι. Ign. Eph. 12. ἵνα ὢν κατάκριτος ὡς ἀπόστολος ὑμῖν διατάσσωμαι. Trall. 3. ἐκείνοι ἀπόστολοι, ἐγὼ κατάκριτος. Rom. 4.
- Καταλαλεῖν. μὴδὲ καταλαλεῖν ἀλλήλων. Clem. II 4.
- Καταλαλιά. φεύγοντες καταλαλιάς. Clem. I 30. καταλαλιάς πόρρω ἑαυτοὺς ποιοῦντες. ib. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἑαυτῶν ... ψιθυρισμοὺς τε καὶ καταλαλιάς. 35. ἀπεχόμενοι ... καταλαλιάς. Polyc. Phil. 2. μακρὰν ὁσας πάσης ... καταλαλιάς. 4.
- Καταλαμβάνειν. μὴ ἡμᾶς καταλάβῃ κακά. Clem. II 10.
- Καταλείπειν. οἶκον μικρὸν καταλιπών. Clem. I 10. καταλείψαντες τὴν παροικίαν τοῦ κόσμου τούτου. II 5. τὴν δὲ κακίαν καταλείψωμεν. 10. μηθὲν καταλίπωμι τοῦ σώματος μου. Ign. Rom. 4. τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καταλειφθέντα. Mart. Ign. 6. τὸν Χριστὸν ποτε καταλιπεῖν. Mart. Polyc. 17.
- Καταλύειν. καταλύεται ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου. Ign. Trall. 4. τὰς τούτων καταλύω ἐπιβουλὰς. Mart. Ign. 2.
- Κατάλυσις. διὰ τὸ μελετᾶσθαι θανάτου κατάλυσιν. Ign. Eph. 19.
- Καταμανθάνειν. καταμάθωμεν ὅτι ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Clem. I 7. Καταμάθετε δὲ τοὺς ἑτεροδοξοῦντας. Ign. Smyrn. 6. Τοὺς καιροὺς καταμάνθανε. Polyc. 3.
- Καταναγκάζειν. ἢ θύειν ἢ τελευτᾶν κατηνάγκασεν. Mart. Ign. 2.
- Κατανοεῖν. Κατανοήσωμεν ... πῶς ὁ Δεσπότης ἐπιδείκνυται. Clem. I 24. Εἴ τις ... εὐκρινῶς κατανοήσῃ. 32. κατανοήσωμεν τὸ πᾶν πλῆθος τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. 34. κατανοήσωμεν τοὺς στρατευομένους τοῖς ἡγουμένοις ἡμῶν. 37. κατανοήσατε τίνες ὑμᾶς διέστρεψαν. 47.
- Κατανῶν. ἐπὶ τὸν τῆς πίστεως βέλβαιον δρόμον κατήνησαν. Clem. I 6. εἰς πέπειρον καταντῇ ὁ καρπός. 23. ὥς θανάτου καταντῆσαι. Polyc. Phil. 1.
- Καταφαίνειν. οἱ μάλιστα μὲν καταφανέστες. Mart. Polyc. 2.
- Καταφιῶν. ὅσφ' πλείονος κατηξιώθωμεν γνώσεως. Clem. I 41. εἰ μὴ ὅς ἂν καταφίωσῃ ὁ Θεός; 50. Ἐάν με καταφίωσῃ Ἰησοῦς. Ign. Eph. 20. Καταφίωθεις γὰρ ἀνέματος θεοπροπειστατόν. Magn. 1. εἰς τὸ καταφιώθηναι με τοῦ κλήρου. Trall. 12. ὁ Θεὸς κατηξίωσεν εὐρεθῆναι. Rom. 2. ὃς καταφιώθεται τῆς τοιαύτης διακονίας. Philad. 10. κατὰ βέλημα δὲ κατηξιώθην. Smyrn. 11. καταφίωθεις τοῦ προσώπου σου τοῦ ἀνέμου. Polyc. 1. τούτων καταφίωσαι, ἵνα πορευθῇς εἰς Συρίαν. 7. τὸν μέλλοντα καταφίωσθαι τοῦ εἰς Συρίαν πορεύεσθαι. 8. τελείᾳ τῇ πρὸς σε ἀγάπῃ τιμῆσαι κατηξίωσαι. Mart. Ign. 2.
- Καταπατεῖν. καταπατήσαντι τὸν διάβολον. Mart. Ign. 7.
- Καταπαύειν. ζῶνσι καὶ λέγουσι καταπαύειν τὸν ἄνθρωπον. Mart. Ign. 6. μελλουσῶν καταπαύειν τῶν φιλοτιμιῶν. ib. κατέπαυσε τὸν διωγμὸν. Mart. Polyc. 1. κατέπαυσε τὴν προσευχήν. 8.
- Κατέπαυσις. ὑπὲρ τῆς τοῦ διωγμοῦ καταπαύσεως. Mart. Ign. 6.
- Καταπίνειν. καὶ θάνατος κατέπιεν αὐτούς. Clem. I 51.
- Καταπλεῖν. εἰς τοὺς φθαρτοὺς ἀγῶνας καταπλέουσιν πολλοί. Clem. II 7. πολλοὶ εἰς αὐτὸν καταπλεύσωμεν. ib. Καταπλεύσας γοῦν εἰς τοὺς λιμένας Ῥωμαίων. Mart. Ign. 5.
- Καταπλήσσειν. οὐ κατεπλήθημα τὴν ἐπιείκειαν. Ign. Philad. 1. Οἱ ... ἑτεροδιδασκαλοῦντες, μὴ σε καταπληστέωσαν. Polyc. 3.
- Κατάρα. κατάραν ἀντὶ κατάρας. Polyc. Phil. 2.
- Καταρᾶν. τοῖς κατηραμένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Clem. I 30.
- Καταργεῖν. ἐν ᾧ πᾶς πόλεμος καταργεῖται. Ign. Eph. 13.

- Καταρτίξεν.** ἵνα ἐν μιᾷ ὑποταγῇ ᾗτε κατηρτισμένοι. Ign. Eph. 2. ὡς ἄνθρωπος εἰς ἔνωσιν κατηρτισμένος. Philad. 8. κατηρτισμένους ἐν ἀκινήτῳ πίστει. Smyrn. 1. Καταρτίσας... τοὺς ἐν Ῥώμῃ τῶν ἀδελφῶν ἀκούσας. Mart. Ign. 5.
- Κατασβεννύνει.** ὥστε κατασβέσαι τὸ πῦρ. Mart. Polyc. 16.
- Κατασκοπεύει.** ἤκισι κατασκοπεύσαι τὴν χώραν αὐτῶν. Clem. I 12.
- Κατασκοπός.** Ἐκπεμφθέντων γὰρ... κατασκοπῶν εἰς τὴν Ἱερικῶν. Clem. I 12. οἱ κατασκοποὶ τῆς γῆς ἡμῶν. ib.
- Κατάστημα.** οὐ αὐτὸ τὸ κατάστημα μεγάλη μαθητεία. Ign. Trall. 3.
- Καταστρέφει.** ἔρις πόλεις μεγάλας κατέστρεψεν. Clem. I 6. ἐν λόγῳ δύναται αὐτὰ καταστρέφει. 27.
- Καταστροφή.** Ἰωάνης Νινευίταις καταστροφήν ἐκήρυξεν. Clem. I 7.
- Κατατιθέναι.** ἐν λίνῳ κατετίθη. Mart. Ign. 6.
- Καταφαγεῖν.** κολακεύσω συντόμως με καταφαγεῖν. Ign. Rom. 5.
- Καταφρονεῖν.** Διὰ τοῦτο καὶ θανάτου κατεφρόνησαν. Ign. Smyrn. 3. τῶν κοσμικῶν κατεφρόνουν βασιλέων. Mart. Polyc. 2. εἰ τῶν θηρίων καταφρονεῖς. 11.
- Καταψεύδεσθαι.** ἄρα οὐ καταψεύδομαι τοῦ Κυρίου; Ign. Trall. 10.
- Κατείργειν.** κατείρχθησαν εἰς κάμνον πυρός; Clem. I 45.
- Κατενόπιον.** κατενόπιον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης. Polyc. Phil. 5.
- Κατεπείγειν.** κατεπείγεται γὰρ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Mart. Ign. 5. ὁ δὲ ἐπίσκοπος χαίρων κατεπείγουσιν ὑπέκουσεν. ib.
- Κατεργάζεσθαι.** φθόνος ἀδελφοκτονίαν κατεργάσατο. Clem. I 4. τῆς δικαιοπραγίας ἥς κατεργάσαντο. 32. ἔργων ὧν κατεργασάμεθα. ib. προβάτων φθορὰν κατεργαζόμενος. Ign. Fragn. ix.
- Κατέρχεσθαι.** κατελθὼν ἀπὸ Ἀντιοχείας. Mart. Ign. 3.
- Κατευθύνει.** κατευθύνοντες τὴν πορείαν αὐτῶν ἐν ὁσιότητι. Clem. I 48.
- Κατευοδῶειν.** ἵνα πάντα ὅσα ποιῇτε κατευοδωθῇτε. Ign. Magn. 13.
- Κατηγορεῖν.** αὐτὸς ἑαυτοῦ κατηγορῶν εἶπεν. Clem. I 17.
- Κατιέναι.** κατιόντα ἀπὸ τῆς καρούχας. Mart. Polyc. 8.
- Κατοικεῖν.** ἐν ὑμῖν οὐδεμία αἵρεσις κατοικεῖ. Ign. Eph. 6. ὡς αὐτοῦ ἐν ἡμῖν κατοικοῦντος. 15. Βασκανία ἐν ὑμῖν μὴ κατοικεῖτω. Rom. 7. Θεὸς οὐ κατοικεῖ. Philad. 8. τῶν τὴν Σμύρναν κατοικούντων. Mart. Polyc. 12.
- Κατοικτεῖρειν.** τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ κατοικτεῖραι. Mart. Polyc. 3.
- Καυχᾶσθαι.** καὶ οὐκ ἔχει τις καυχῆσασθαι. Ign. Philad. 6. ἐὰν καυχῆσθαι, ἀπώλετο. Polyc. 5.
- Καύχημα.** Τὸ καύχημα ἡμῶν... ἔστω ἐν αὐτῷ. Clem. I 34.
- Καύχησις.** Ποῦ καύχησις τῶν λεγομένων συνετῶν; Ign. Eph. 18. ἵνα μὴ ἐν καυχῇσι ἀπολωμαί. Trall. 4.
- Κεῖσθαι.** Τὸ χαμαὶ κεῖσθαι τοῦτο ἦν. Clem. Fragn. viii.
- Κελεύειν.** τῇ ἑαυτοῦ προστάξει ἐκέλευσεν εἶναι. Clem. I 33. ὅσα δὲ Δεσπότης ἐπιτελεῖν ἐκέλευσεν. 40. ἡ ἀτάκτως ἐκέλευσεν γίνεσθαι. ib. ἐκέλευσεν τοὺς δώδεκα φυλάρχους. 43. ἐκέλευσε παρατεθῆναι φαγεῖν. Mart. Polyc. 7. ἐκέλευσαν προσελθόντα αὐτῷ κομφέκτορα. 16.
- Κενοδοξεῖν.** Εἰ κενοδοξεῖς ἵνα ὁμώσω. Mart. Polyc. 10.
- Κενοδοξία.** ἀπορρίψαντες ἀφ' ἑαυτῶν... κενοδοξίαν. Clem. I 35. εἰς τὰ ἀγκιστρα τῆς κενοδοξίας. Ign. Magn. 11. οὐδὲ κατὰ κενοδοξίαν. Philad. 1.
- Κενός.** τὰς κενὰς καὶ ματαίας φροντίδας. Clem. I 7. τὴν κενὴν ματαιολογίαν. Polyc. Phil. 2. ἀποπλανῶσι κενὸς ἀνθρώπους. 6. πάντες οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον. 9.
- Κεντυρίων.** Mart. Polyc. 18.
- Κεραμεύς.** ἐν τρόπον γὰρ ὁ κεραμεύς. Clem. II 8.
- Κερδαλέος.** τὸ κερδαλέον διώκοντες. Clem. Fragn. iii.

- Κέρδος. ὅπου πλείων κόπος, πολὺ κέρδος. Ign. Polyc. 1.
- Κεφάλαιον. ἐπὶ κεφαλαίῳ μεμηνύκαμεν. Mart. Polyc. 20.
- Κεφαλὴ. ἡ κεφαλὴ δίχα τῶν ποδῶν. Clem. I 37. μύρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ign. Eph. 17. κεφαλὴ χωρὶς γεννηθῆναι ἀνεμελῶν. Trall. 11.
- Κήρυξ. κήρυξ γενόμενος ἐν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει. Clem. I 5. πέμψαι τε τὸν ἑαυτοῦ κήρυκα ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ. Mart. Polyc. 12. Τούτου λεχθέντος ὑπὸ τοῦ κήρυκος. ib.
- Κήρυξ (conchaes genus). κήρυκας μὲν ὑποστρωννύμενοι. Mart. Polyc. 2.
- Κηρύσσειν. τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς φιλοξενίας ἡμῶν ἦθος οὐκ ἐκήρυξεν; Clem. I 1. Νῶε ἐκήρυξεν μετανοῶν. 7. καταστροφὴν ἐκήρυξεν. ib. Νῶε . . . παλιγγενεσίαν κόσμῳ ἐκήρυξεν. 9. κηρύσσοντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ. 17. Κατὰ χώρας οὖν καὶ πόλεις κηρύσσοντες. 42. Τὸ δὲ Πνεῦμα ἐκήρυσεν. Ign. Philad. 7. κηρύξαι τρίτον. Mart. Polyc. 12.
- Κιβωτός. τὰ εἰσελθόντα ἐν ὁμονοίᾳ ζῶα εἰς τὴν κιβωτόν. Clem. I 9.
- Κιβάρα. συνήρμωσται τῷ ἐπισκόπῳ, ὥς χορδαὶ κιθάρα. Ign. Eph. 4. ὥς χορδαῖς κιθάρα. Philad. 1.
- Κινδυνεύειν. τὸν λαόν, ὃν χάριν ἐκδύνουνσεν. Clem. I 55.
- Κίνδυνος. κίνδυνον ὑποίσομεν μέγαν. Clem. I 44. τοσούτῳ μᾶλλον ὑποκείμεθα κινδύνῳ. 41. ἑαυτοῖς δὲ κίνδυνον ἐπεξεργάζεσθαι. 47. παραδοῦσα οὖν ἑαυτὴν τῷ κινδύνῳ. 55. Ἐσθὴρ κινδύνῳ ἑαυτὴν παρέβαλεν. ib. ἐγὼ ὑπὸ κίνδυνον. Ign. Eph. 12. Ἔτι γὰρ ὑπὸ κίνδυνόν εἰμι. Trall. 13.
- Κλάδος. ἐφάπτοντο ἂν κλάδοι τοῦ σταυροῦ. Ign. Trall. 11.
- Κλαίειν. κλαύσωμεν ἱκετεύοντες αὐτῶν. Clem. I 48.
- Κλᾶν. ἕνα ἄρτον κλώντες. Ign. Eph. 20.
- Κλείειν. κλείσας τὴν σκηνήν. Clem. I 43. ὁ κεκλεισμένος ὀφθαλμοὺς ἀνοίξας. Fragm. viii.
- Κλείθρον. τὰ περιτεθειμένα αὐτῇ κλείθρα. Clem. I 20.
- Κλείς. ἐσφράγισεν τὰς κλείδας. Clem. I 43.
- Κλέος. τὸ γενναῖον τῆς πίστεως αὐτοῦ κλέος ἔλαβεν. Clem. I 5. ἑαυτῷ μέγα κλέος ἐν Κυρίῳ. 54.
- Κληρονομεῖν. κληρονομῆσιν τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ. Clem. I 10. διαφορώτερον ὄνομα κεκληρονόμηκεν. 36. ὄξαν καὶ τιμὴν ἐκληρονόμησαν. 45. Οἱ οἰκοφθόροι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ign. Eph. 16. βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομεῖ. Philad. 3. βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν. Polyc. Phil. 5.
- Κληρονόμος. Καὶ ὁ εἰρήναρχος, ὁ καὶ κληρονόμος. Mart. Polyc. 6.
- Κλῆρος. ἐνὶ κλήρῳ Ἐφεσίων εὐρεθῶ τῶν Χριστιανῶν. Ign. Eph. 11. τοῦ κλήρου οὐ περίεμαι ἐπιτυχεῖν. Trall. 12. εἰς τὸ τὸν κλήρῳ μου ἀνεμποδίστως ἀπολαβεῖν. Rom. 1. ἵνα ἐν ᾧ κλήρῳ ἡλῆσθην, ἐπιτύχω. Philad. 5. τὸν ἴδιον κλῆρον ἀπαρτίσθ. Mart. Polyc. 6.
- Κλήσις. τὸν . . . τῆς ἁγίας κλήσεως ἡμῶν κανόνα. Clem. I 7. καὶ μία κλήσις ἐν Χριστῷ. 46.
- Κλητός. κλητοῖς, ἡγιασμένοις. Clem. I Inscr.
- Κοιμᾶν. κοιμάται ἡ νύξ. Clem. I 24. ὅπως ἐὰν κοιμηθῶσιν, διαδέξωσιν ἕτεροι. 44. ἵνα μὴ κοιμηθεῖς βαρύνται γένοιμαί. Ign. Rom. 4.
- Κουῆ. οἱ κατ' ἄνδρα κουῆ πάντες. Ign. Eph. 20. μήτε κατ' ἰδίαν περὶ αὐτῶν λαλεῖν, μήτε κουῆ. Smyrn. 7. τοὺς κατ' ἄνδρα καὶ κουῆ πάντας. 12. κουῆ πᾶσαν ἐκκλησίαν. Mart. Ign. 3.
- Κουός. ὀφείλουσιν τὸ κουόν τῆς ἐλπίδος σκοπεῖν. Clem. I 51. ὑπὲρ τοῦ κοινῷ ὀνόματος καὶ ἐλπίδος. Ign. Eph. 1. ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῇ κουῇ ἐλπίδι ἡμῶν. 21, et Philad. 11. τὴν διακονίαν τὴν εἰς τὸ κοινὸν ἀνήκουσαν. Philad. 1. τῷ εὐαγγελίῳ τῆς κουῆς ἐλπίδος. 5. μὴ ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινῷ ἐλευθεροῦσθαι. Polyc. 4.

- Κοινωνεῖν.** πνευματικῶν αὐτῷ κοινω-
νήσας χαρισμάτων. Mart. Ign. 3.
κοινωνῶμεν τῷ ἀθλητῇ. 7. Κοινω-
νῆσαι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ σαρκί. Mart.
Polyc. 17.
- Κοινωνός.** Χριστοῦ κοινωνὸς γενόμε-
νος. Mart. Polyc. 6.
- Κοινοφελής.** ζητεῖν τὸ κοινοφελές
πᾶσιν. Clem. I 48.
- Κόκκινος.** ὅπου κρεμάση ἐκ τοῦ οἴκου
αὐτῆς κόκκινον. Clem. I 12.
- Κόκκος.** ὁ σπόρος κόκκου τίνα τρόπον
γίνεται. Clem. I 24.
- Κολακεύειν.** Μᾶλλον κολακεύσατε τὰ
θηρία. Ign. Rom. 4. ἃ καὶ κολα-
κεύσω συντόμως με καταφαγεῖν. 5.
ἵνα τὰ φαινόμενά σου εἰς πρόσωπον
κολακεύης. Polyc. 2.
- Κόλασις.** τοὺς δὲ ἑτεροκλινεῖς... εἰς
κόλασιν... τίθησι. Clem. I 11.
οὐδὲν ἡμᾶς ῥύσεται ἐκ τῆς αἰωνίου
κολάσεως. II 6. κακὰ κολάσεις
τοῦ διαβόλου. Ign. Rom. 5. τὴν
αἰώνιον κόλασιν ἐξαγοραζόμενοι.
Mart. Polyc. 2. ὑπέμειναν δει-
νὰς κολάσεις. ib. διὰ τῆς ἐπιμόνου
κολάσεως. ib. τὸ τῆς... αἰωνίου
κολάσεως... πύρ. II.
- Κολαφίζειν.** ποικίλως βασάνους κολα-
φίζόμενοι. Mart. Polyc. 2.
- Κολλᾶν.** κολληθῶμεν τοῖς μετ' εὐσε-
βείας εἰρηνεύουσιν. Clem. I 15.
ἐνεργεσίαις τε κολληθῶμεν. 19.
Κολληθῶμεν οὖν ἐκείνοις οἷς ἡ χά-
ρις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ δέδοται. 30.
Κολληθῶμεν οὖν τῇ εὐλογίᾳ αὐτοῦ.
31. Τοιούτοις οὖν ὑποδείγμασι
κολληθῆναι καὶ ἡμᾶς δεῖ. 46. Κολ-
λᾶσθε τοῖς ἁγίοις. ib. Κολληθῶ-
μεν οὖν τοῖς ἀδελφοῖς. ib. Ἀγάπῃ
κολλᾷ ἡμᾶς τῷ Θεῷ. 49. κολλᾷ
γὰρ ἡμᾶς τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ.
56.
- Κομίζειν.** ἵνα καὶ τὸν μισθὸν κομισώ-
μεθα. Clem. II 11. ἀφ' οὗ καὶ
τὰ ὄψωνα κομίζεσθε. Ign. Polyc.
6. ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν ἄξια κο-
μίσωσθε. ib.
- Κόμπος.** οὐκ ἦλθεν ἐν κόμπῳ ἀλαζο-
νείας. Clem. I 16.
- Κομφέκτωρ.** ἐκέλευσαν... κομφέκτορα
· παραβῦσαι ξιφίδιον. Mart. Polyc.
16.
- Κοπιᾶν.** εἰ μὴ οἱ πολλὰ κοπιᾶσαντες.
Clem. I 7.
- Κόπος.** ὅπου πλεῖον κόπος, πολὺ κέρ-
δος. Ign. Polyc. 1.
- Κοσμεῖν.** σεβασμῷ πολιτεία κεκοσμη-
μένοι. Clem. I 2. ἐν ἔργοις ἀ-
γαθοῖς πάντες ἐκοσμήθησαν οἱ δι-
καιοί. 33. ὁ Κύριος ἔργοις ἑαυτὸν
κοσμήσας. ib. τῷ ἐνδόξῳ ὀνόματι
κεκοσμημένη. 43. κεκοσμημένοι
ἐντολαῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign.
Eph. 9. παντὶ γὰρ καλῷ... καὶ
πρὸ τῆς μαρτυρίας ἐκεκόσμητο.
Mart. Polyc. 13.
- Κοσμικός.** τὰ κοσμικὰ ταῦτα ὡς
ἄλλότρια ἡγείσθαι. Clem. II 5.
μηδὲν ἐπιθυμεῖν κοσμικὸν ἢ μάται-
ον. Ign. Rom. 4. τῶν κοσμικῶν
κατεφρόνουσαν βασάνων. Mart. Po-
lyc. 2.
- Κόσμος.** δι' οὗ καὶ θάνατος εἰσῆλθεν
εἰς τὸν κόσμον. Clem. I 3. δι-
καιουσύνην διδάξας ὅλον τὸν κό-
σμον. 5. ἀπηλλάγη τοῦ κόσμου. ib.
παντὶ τῷ κόσμῳ μετανοίας χάριν
ὑπήνεγκεν. 7. Νῶε... παλιγγενε-
σίαν κόσμῳ ἐκήρυξεν. 9. τὸν...
κτιστὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου. 19.
οἱ μετ' αὐτὸν κόσμοι. 20. ποῖος
δὲ κόσμος δέξεται τινα; 28. καὶ
τίνες εἰσῆλθομεν εἰς τὸν κόσμον.
38. εἰσῆγγαγεν εἰς τὸν κόσμον αὐ-
τοῦ. ib. καταλείψαντες τὴν παρ-
οικίαν τοῦ κόσμου τούτου. II 5.
μὴ φοβηθῶμεν ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ κό-
σμου τούτου. ib. ἡ ἐπιδημία ἐν
τῷ κόσμῳ τούτῳ τῆς σαρκὸς ταύ-
της. ib. ἕως ἔσμεν ἐν τούτῳ τῷ
κόσμῳ. 8. Μετὰ γὰρ τὸ ἐξελθεῖν
ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου. ib. νομί-
σματα δύο, ὃ μὲν Θεοῦ, ὃ δὲ κόσμου.
Ign. Magn. 5. οἱ ἄπιστοι τοῦ
κόσμου τούτου. ib. δύναται ἀπὸ
κόσμου πρὸς Θεόν. Rom. 2. ὅταν
κόσμῳ μὴ φαίνομαι. 3. ὅτι οὐδὲ
τὸ σῶμά μου ὁ κόσμος ὄψεται. 4.
τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου. 6. κόσμῳ
μὴ χαρήσησθε. ib. κόσμον δὲ
ἐπιθυμεῖτε. 7. τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν

- ἐν τῷ κόσμῳ. Polyc. Phil. 5. ἀφανῆς τῷ κόσμῳ γινόμενος. Mart. Ign. 3. θάττον ἀναχωρῆσαι τοῦ κόσμου. 5. τοῦ παντός κόσμου τῶν σωζομένων. Mart. Polyc. 17.
- Κραταῖδς. ἀπὸ τῆς κραταῖδς χειρὸς αὐτοῦ; Clem. I 28.
- Κρατεῖν. κρατηθέντες τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Ign. Smyrn. 3.
- Κράτος. Τῷ γὰρ παμμεγεθεστάτῳ αὐτοῦ κράτει. Clem. I 33. δι' οὗ αὐτῷ δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος, τιμὴ. 58. δι' οὗ αὐτῷ δόξα, τιμὴ, κράτος. 59. Cf. Mart. Polyc. 20. δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ . . . ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος. Mart. Ign. 7.
- Κρατύνειν. ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται. Clem. Fragm. vi.
- Κραυγάζειν. Ἐκραύγασα μεταξὺ ὧν. Ign. Philad. 7.
- Κραυγῇ. τρία μυστήρια κραυγῆς. Ign. Eph. 19.
- Κρεῖττων. κρεῖττονι ἔργῳ . . . ἐπιγραφῆναι. Ign. Rom. 2. κρεῖσσον δὲ ὁ ἀρχιερεὺς. Philad. 9. κρεῖττονος ἐλευθερίας ἀπὸ Θεοῦ. Polyc. 4. ἡ ἀπὸ τῶν κρεῖττόνων ἐπὶ τὰ χεῖρῳ μετάνοια. Mart. Polyc. 11.
- Κρεμᾶν. ὅπως κρεμάσῃ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς κόκκινον. Clem. I 12.
- Κρίμα. εἰς κρίμα καὶ εἰς σημείωσιν . . . γίνονται. Clem. I 11. νερτέρων ἀνεκδιήγητα κρίματα. 20. μὴ αἱ εὐεργεσίαι αὐτοῦ . . . γένωνται εἰς κρίμα. 21. τῷ δικαίῳ ἐν τοῖς κρίμασιν. 27. ἀπὸ τῶν μελλόντων κριμάτων. 28. ὧν τὸ κρίμα πρόδηλον ἐγενήθη. 51. ἵνα μὴ ἡμῖν εἰς κρίμα γένηται. Ign. Eph. 11.
- Κρίνειν. τὰ ὑστερήματα αὐτῶν ἴδια ἐκρίνετε. Clem. I 2. τῆς περιχώρου πάσης κριθείσης διὰ πυρός. 11. διὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἔκρινεν ὁ Θεός. 17. ὅτι αὕτη ἡ σὰρξ οὐ κρίνεται. II 9. εἰς τὰ θηρία κριθέντες. Mart. Polyc. 2.
- Κριός. ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος. Mart. Ign. 2, et Mart. Polyc. 14.
- Κρίσις. δισσην ἔξουσιν τὴν κρίσιν. Clem. II 10. κακεῖνοις κρίσις ἐστίν. Ign. Smyrn. 6. ἀπεχό-
μενοι . . . κρίσεως ἀδίκου. Polyc. Phil. 6. μὴ ἀπότομοι ἐν κρίσει. ib. καὶ λέγῃ . . . μήτε κρίσιν εἶναι. 7. τὸ τῆς μελλούσης κρίσεως . . . πῦρ. Mart. Polyc. 11.
- Κριτής. ὡς περὶ κριτοῦ ζώντων καὶ νεκρῶν. Clem. II 1. δε ἔρχεται κριτής ζώντων καὶ νεκρῶν. Polyc. Phil. 2.
- Κρύπτειν. ἔκρυψεν εἰς τὸ ὑπερφαν. Clem. I 12. καὶ μὴ κρύψῃ τὸν τοιοῦτον. Fragm. ii.
- Κρυπτός. τὰ κρυπτὰ ὑμῶν ἐγγὺς αὐτῷ ἐστίν. Ign. Eph. 15. τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει. Philad. 7. δε μόνος πιστευταὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ Θεοῦ. 9. ὅστε τι τῶν κρυπτῶν τῆς καρδίας. Polyc. Phil. 4.
- Κρύφιος. πρὸς Θεὸν τὸν τὰ κρίφια εἰδῶτα. Ign. Magn. 3.
- Κτᾶσθαι. ἐν γὰρ τῷ ἐπιθυμῶν ἡμᾶς κτήσασθαι ταῦτα. Clem. II 5. ὁ κέκτησθε φύσει δικαίῳ. Ign. Eph. 1. ἀξίους οὖσι τοιοῦτον ἐπίσκοπον κεκτήσθαι. ib. οὐδὲ ἀγάπην κεκτημένος μισεῖ. 14. Ὁ λόγον Ἰησοῦ κεκτημένος. 15. κεκτημένος αἰδιάκριτον πνεῦμα. Magn. 15. κεκτήσθαι τὴν διακονίαν. Philad. 1. μὴ εἰς μαρτύριον αὐτὸ κτήσωνται. 6. ἀκοίμητον πνεῦμα κεκτημένος. Polyc. 1. ὡς Θεοῦ γνώμην κεκτημένος. 8.
- Κτῆμα. ἐπισφαλές γὰρ τὸ κτῆμα. Ign. Fragm. vi.
- Κτίσις. πρὸς πᾶσαν τὴν κτίσιν αὐτοῦ. Clem. I 19. ὁ Θεὸς ἀγγέλων . . . καὶ πάσης τῆς κτίσεως. Mart. Polyc. 14.
- Κτιστής. τὸν πατέρα καὶ κτιστὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου. Clem. I 19.
- Κυβερνᾶν. ἐκυβέρνα τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείων ἐπιμελῶς. Mart. Ign. 1.
- Κυβερνήτης. ὡς κυβερνῆται ἀνέμους. Ign. Polyc. 2. καθάπερ κυβερνήτης ἀγαθός. Mart. Ign. 1. κυβερνήτην τῶν σωμάτων ἡμῶν. Mart. Polyc. 19.
- Κύκλος. κύκλῳ περιετείχισε τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος. Mart. Polyc. 15.

Κυνηγέσιον. ἐπειδὴ πεπληρώκει τὰ κυνηγέσια. Mart. Polyc. 12.

Κυνοφορέιν. Γῆ κυνοφορούσα. Clem. I 20. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐκυνοφορήθη ὑπὸ Μαρίας. Ign. Eph. 18.

Κυριακός. κατὰ κυριακὴν ζωὴν ζῶντες. Ign. Magn. 9.

Κύριος. τὸ δὲ κυριώτερον Ἰησοῦ καὶ Πατρός. Ign. Magn. 1.

Κύτος. Τὸ κύτος τῆς ἀπέιρου θαλάσσης. Clem. I 20.

Κύνων. εἰσὶν γὰρ κύνες λυσσῶντες. Ign. Eph. 7.

Καλύειν. ἑάνπερ ὑμεῖς μὴ καλύσητε. Ign. Rom. 4.

Καφώδειν. Καφώθητε οὖν, ὅτ' ἂν ὑμῖν χωρὶς Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλῇ τις. Ign. Trall. 9.

Λάθρα. οὐκ ἔχει τις καυχῆσασθαι, οὔτε λάθρα οὔτε φανερώς. Ign. Philad. 6. ὁ λάθρα ἐπισκόπου τι πράσων. Smyrn. 9.

Λαβροδίκτης. κύνες... λαβροδίκται. Ign. Eph. 7.

Λαϊκός. ὁ λαϊκὸς ἄνθρωπος τοῖς λαϊκοῖς προστάγμασιν δέδεται. Clem. I 40.

Λάκκος. ἔβληθῇ εἰς λάκκον λεόντων; Clem. I 45.

Λαλεῖν. Οἱ λειτουργοὶ τῆς χάριτος... περὶ μετανοίας ἐλάλησαν' καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Δεσπότης... περὶ μ. ἐλ. Clem. I 8. οὐς ἐλάλησε διδάσκων ἐπικείων. 13. καθὼς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον... ἐλάλησεν. 16. ὅταν λαλῶμεν αὐτοῖς ἀληθεῖαν. Π 12. ἥπερ Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλοῦντος ἐν ἀληθείᾳ. Ign. Eph. 6. ἡ λαλοῦντα μὴ εἶναι. 15. ἵνα δι' ὧν λαλεῖ πράσῃ. ib. Χριστὸν Ἰησοῦν λαλεῖν. Magn. 10. ὅτ' ἂν ὑμῖν χωρὶς Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλῇ τις. Trall. 9. Μὴ λαλεῖτε Ἰησοῦν Χριστόν, κόσμον δὲ ἐπιθυμεῖτε. Rom. 7. ὕδωρ δὲ ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί. ib. ἐν ᾧ ὁ Πατὴρ ἐλάλησεν ἀληθῶς. 8. πλείονα δύναται τῶν μάτια λαλοῦντων. Philad. 1. Ἐάν δὲ ἀμφότεροι περὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ λαλῶσιν. 6. καὶ πᾶσι δὲ, ἐν οἷς ἐλάλησα. ib. ἐλάλουν μεγάλη φωνή. 7. μήτε

κατ' ἰδίαν περὶ αὐτῶν λαλεῖν. Smyrn. 7. τοῖς κατ' ἄνδρα κατὰ βοήθειαν Θεοῦ λαλεῖ. Polyc. 1. ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ἐν παντὶ τόπῳ λαλεῖσθαι. Mart. Polyc. 19.

Λαμβάνειν. ἥδιον διδόντες ἢ λαμβάνοντες. Clem. I 2. λάβωμεν τῆς γενεᾶς ἡμῶν. 5. Λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν. ib. τῆς πίστεως αὐτοῦ κλέος ἔλαβεν. ib. καὶ ἔλαβον γέρας. 6. ἔλαβον σωτηρίαν. 7. Λάβωμεν Ἐνώχ. 9. λαμβάνει τὸν ἄρτον τοῦ ἔργου αὐτοῦ. 34. Λάβωμεν τὸ σῶμα ἡμῶν. 37. Παράγγελίας οὖν λαβόντες. 42. λαβὼν αὐτὰς ἔδησεν. 43. πρόγνωσιν εἰληφότες τελείαν. 44. εἰς ἀνάμνησιν οὖν ταῦτα λάβετε. 53. λαβόντες τὰς τιμὰς αὐτῶν. 55. μικρὰ καὶ ἐλπίζομεν λαβεῖν. Π 1. μισθὸν ἀντιμισθίας ὃν ἐλάβομεν; ib. ληψόμεθα ζωὴν αἰώνιον. 8. ληψόμεθα τὰς ἐπαγγελίας. 11. Οὐδεὶς γὰρ δικαῖον ταχὺν καρπὸν ἔλαβεν. Fragm. iii. Μακάριος ὁ γνώσκων καὶ λαβὼν. viii. Τοῦτο οἱ λαβόντες τυποῦνται. ib. φρόνησιν ἔχομεν... παρ' αὐτοῦ λαβόντες. ix. χρῶμα Θεοῦ λαβόντες. Ign. Eph. 4. μύρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. 17. λαβόντες Θεοῦ γνώσιν. ib. Ἀρχὴν δὲ ἐλάμβανεν τὸ παρά Θεῷ ἀηρητισμένον. 19. ὁμοίθειαν Θεοῦ λαβόντες. Magn. 6. χάριν μὴ εἰληφέναι. 8. ἐλάβομεν τὸ πιστεῦειν. 9. Τὸ γὰρ ἐξεμπλάριον τῆς ἀγάπης ὑμῶν ἔλαβον. Trall. 3. ἡδέως λαμβάνει ἐν ἡδονῇ. 6. ὥς καὶ πλεονῇ τούμην λαβεῖν. Rom. 1. καθαρὸν φῶς λαβεῖν. 6. Λάβετε, ψηλαφήσατέ με. Smyrn. 3. ἐὰν λάβω καὶ ἔσθεον. Polyc. Phil. 13. μέρος χαρίσματος λάβωσι πνευματικοῦ. Mart. Ign. 3. τὴν περὶ σοῦ ἐπίγνωσιν εἰλήφαμεν. Mart. Polyc. 14. τοῦ λαβεῖν με μέρος. ib. μηδὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν ληφθῆναι. 17. ἐκ τοῦ πυρὸς λαμβάνειν. ib.

Λάμπειν. Ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ ἔλαμψεν. Ign. Eph. 19.

Λαμπρότης. λαμπρότης ἐν δικαιοσύνῃ.

Clem. I 35.

Λανθάνειν. οὐδὲν λήλθην αὐτὸν τῶν ἐννοιῶν ἡμῶν. Clem. I 21. οὐδὲν λήλθην τὴν βουλὴν αὐτοῦ. 27. Ὃν οὐδὲν λανθάνει ὑμᾶς. Ign. Eph. 14. Οὐδὲν λανθάνει τὸν Κύριον. 15. Καὶ ἔλαθεν τὸν ἀρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου. 19. καὶ λήλθην αὐτὸν οὐδέν. Polyc. Phil. 4. Ἦν γὰρ καὶ ἀδύνατον λαθεῖν αὐτόν. Mart. Polyc. 6.

Λαός. ἔκρινεν ὁ Θεὸς λαὸν αὐτοῦ. Clem. I 17. τοῦ λαοῦ τοῦ ὄντος ἐν συγκλεισμῷ. 55. ἐρρύσατο τὸν λαόν, ὃν χάριν ἐκωδύνευσεν. ib. καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ εἰς λαὸν περιούσιον. 58. ἔρημος ἐδόκει εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ λαὸς ἡμῶν. II 2. ὁ λαὸς μου ἀκαταστασίας... ἔσχεν. 11.

Λατρεία. εἰ μὴ τὴν τῶν δαιμόνων ἔλοιτο λατρείαν. Mart. Ign. 2.

Λατρεῖν. λατρεύοντων τῷ παναρέτῳ δνόματι αὐτοῦ. Clem. I 45. τῷ διαβόλῳ λατρεῖν. Ign. Smyrn. 9. φῖ πᾶσα πνοή λατρεῖν. Polyc. Phil. 2.

Λέγειν. Ἐν τῷ ποιεῖν ἂ λέγει. Clem. II 3. λέγει δὲ καί. ib. bis. λέγει γάρ. 4. Λέγει γὰρ ὁ Κύριος. 5, 8. Cf. 6. et II 6, 8. Λέγει δὲ καὶ ἡ γραφή. 6. Καὶ ἐν ἐτέρῳ τόπῳ λέγει. 8. Λέγει γὰρ αὐτῷ. 10. Λέγει γὰρ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. 13. λέγει γὰρ πού. 15, 21, 26, 28. Καὶ πάλιν λέγει. 15, 17, 52, 56. λέγομεν δὲ Ἠλίαν. 17. καὶ λέγει, ἀτενίζων. ib. λέγει πρὸς τὸν Θεόν. 18. ἡ γραφή αὐτῇ, ὅπου λέγει. 23. τὴν λεγομένην Ἠλιούπολιν. 25. λέγει γάρ. 30, 34, II 4. Λέγει γὰρ ἡ γραφή. 34, 35. Cf. II 6. οὕτως γὰρ πού λέγει ἡ γραφή. 42. Οὕτως γὰρ λέγει ἡ πανάρετος σοφία. 57. τοῦτο λέγει. II 2, bis, 12. ἐτέρα δὲ γραφή λέγει. ib. Λέγει δὲ καὶ αὐτός. 3. Λέγει δὲ καὶ ἐν τῷ Ἡσαΐα. ib. Οὗτος λέγει μοιχαίαν. 6. Ἄρα οὖν τοῦτο λέγει; 8. Καὶ

μὴ λεγέτω τις ὑμῶν. 9. Λέγει γὰρ καὶ ὁ προφητικὸς λόγος. 11. Ταλαίπαροί εἰσιν... οἱ λέγοντες. ib. τὴν ψυχὴν λέγει. 12. τὸ σῶμα λέγει. ib. τὸ αὐτὸ λέγῃτε πάντες. Ign. Eph. 2. ἐὰν ὁ λέγων ποιῇ. 15. καύχησις τῶν λεγομένων συνετῶν; 18. οἱ γὰρ λέγοντές μοι μαστιγοῦσίν με. Trall. 4. οὐκ ἀξίός εἰμι λέγεσθαι. 13. ὥστε μὴ μόνον λέγω, ἀλλὰ καὶ θέλω. Rom. 3. λέγωμαι Χριστιανός. ib. καὶ λέγεσθαι δύναμιν. ib. ἔσθαι μοι λέγων. 7. φανερώσει, ὅτι ἀληθῶς λέγω. 8. αἰσχύνομαι ἐξ αὐτῶν λέγεσθαι. 9. ὥς προειδόμενα... λέγω ταῦτα. Philad. 7. ἐκήρυσεν, λέγων τάδε. ib. ἡκουσά τινων λεγόντων. 8. λέγοντός μου αὐτοῖς, ὅτι γέγραπται. ib. ὥσπερ ἀπιστοὶ τινες λέγουσιν. Smyrn. 2. Ὁ δὲ τοῦτο μὴ λέγων. 5. τὰς λεγομένας χήρας. 13. Πᾶς ὁ λέγων... παρὰ τὰ διατεταγμένα. Fragm. ix. καὶ λέγῃ μῆτε ἀνάστασιν. Polyc. Phil. 7. Τὸν σταυρωθέντα λέγεις. Mart. Ign. 2. τὸν ἐν ἑαυτῷ λέγονται περιφέρειν. ib. Καὶ ταῦτα οὕτως ἔλεγεν. 4. καὶ λέγουσι καταπαῖν τὸν δῆμον. 6. ἡ λεγομένη... τρισκαίδεκάτη. ib. λέγοντος τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ κατοικεῖται. Mart. Polyc. 3. ἐπειθον παρακαθεζόμενοι, καὶ λέγοντες. 8. ἐπειθεν ἀρπείσθαι, λέγων. 9. ὥς ἔθος αὐτοῖς λέγειν. ib. λέγοντος, Ὁμοσον. ib. et 10. ὥς σὺ λέγεις. 10. ἄλλα πλείονα λέγων. 12. παραχθέντος ὑπὸ τῶν λεγομένων πρὸς αὐτόν. ib. Τούτου λεχθέντος ὑπὸ τοῦ κηρύκτος. ib. Ταῦτα λέγοντες, ἐπεβόων. ib. ὅσων τοῦ λεχθέντος. 13.

Λείπειν. πολλὰ γὰρ ἡμῖν λείπειν, ὥστε Θεοῦ μὴ λειπόμεθα. Ign. Trall. 5. ὅπως μηδενὸς λείπη. Polyc. 2. νομίσαντος ἔτι λείπειν αὐτῷ πρὸς πᾶσαν ὑποταγὴν. Mart. Ign. 2. Λειποτακτεῖν. μὴ λειποτακτεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ θελήματος αὐτοῦ. Clem. I 21.

Λειτουργεῖν. Ἀτενίσωμεν εἰς τοὺς τε-

- λείως λειτουργήσοντας. Clem. I 9. οἱ λειτουργοῦντες τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ Θεοῦ. 32. τῷ θελήματι αὐτοῦ λειτουργοῦσιν παρστώτες. 34. εἰς τὸ ιερατεῖον καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ. 43. λειτουργήσοντας ἀμέμπτως τῷ ποιμένι τοῦ Χριστοῦ. 44.
- Λειτουργία. Νῶε... διὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ. Clem. I 9. Ἄνεμων σταθμοί... τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἀπροσκόπως ἐπιτελοῦσιν. 20. τὰς τε προσφορὰς καὶ λειτουργίας ἐπιτελεῖσθαι. 40. Τῷ γὰρ ἀρχιερεὶ ἴδιαι λειτουργίαι. ib. τὸν ὠρισμένον τῆς λειτουργίας αὐτοῦ κανόνα. 41. διαδέχονται ἕτεροι δεδοκιμασμένοι ἄνδρες τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. 44. οὐ δικαίως νομίζομεν ἀποβαλέσθαι τῆς λειτουργίας. ib. ἐκ τῆς ἀμέμπτως αὐτοῖς τετιμημένης λειτουργίας. ib.
- Λειτουργός. Οἱ λειτουργοὶ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Clem. I 8. τῶν προεξηρμένων λειτουργῶν. 41.
- Λεῖψαυον. ἐπαχθῆς διὰ τῆς συλλογῆς τοῦ λειψάνου. Mart. Ign. 6. τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων. ib. ὡς μηδὲ τὸ λείψαυον αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν ληφθῆναι. Mart. Polyc. 17.
- Λεόπαρδος. δεδεμένος δέκα λεοπαρδοῖς. Ign. Rom. 5.
- Λευίτης. Ἐξ αὐτῶν γὰρ ἱερεῖς καὶ λευῖται. Clem. I 32. λευῖται ἴδιαι διακονίαι ἐπικείμεναι. 40.
- Λέων. εἰς λάκκον λεόντων; Clem. I 45. ἵνα ἐπαφῇ τῷ Πολυκάρπῳ λέοντα. Mart. Polyc. 12.
- Λήγειν. μελλούσης λήγειν τῆς ἀκαθάρτου φιλοτιμίας. Mart. Ign. 5.
- Ληστής. ὡς ἐπὶ ληστὴν τρέχοντες. Mart. Polyc. 7.
- Λίαν αἰσχρά. Clem. I 47. λίαν ἐκέχυμαι ἀγαπῶν ὑμᾶς. Ign. Philad. 5. ὃν ἀγαπήνῃ λίαν ἔχετε. Polyc. 7.
- Λίβανος. σηκὸν ἐαυτῷ ποιεῖ ἐκ λιβάνου. Clem. I 25.
- Λιβανωτός. ὡς λιβανωτοῦ πνέοντος. Mart. Polyc. 15.
- Λιθάσειν. Παῦλος... λιθασθεῖς. Clem. I 5. ἐλιθάσθησαν ὑπὸ παρανόμων. 45.
- Λίθος. προσκυνοῦντες λίθους καὶ ξύλα. Clem. II 1. ὡς ὄντες λίθοι ναοῦ Πατρὸς. Ign. Eph. 9. τιμώτερά λίθων πολυτελῶν. Mart. Polyc. 18.
- Λιμὴν. ὅτι λιμένος ἤδη ἐτύγχανεν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. Ign. Smyrn. 11. ὡς χειμαζόμενος λιμένας. Polyc. 2. τοὺς λιμένας Ῥωμαίων. Mart. Ign. 5.
- Λινοκαλάμη. ἔκρυνεν εἰς τὸ ὑπερῶνον ὑπὸ τὴν λινοκαλάμην. Clem. I 12.
- Λίνον. ἐν λίνῳ κατετέθη. Mart. Ign. 6.
- Λιπαρός. εἰρήνην βαθεῖα καὶ λιπαρά. Clem. I 2.
- Λιτανεύειν. Λιτανεύσατε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Ign. Rom. 4.
- Λογίζεσθαι. συνίστην ὡς οὕτε δ' λογίζονται τινας εἶναι τερπνά. Clem. Fragm. iv. ὃν λογίζομαι καὶ τοὺς ἀθέους ἐντρέπεσθαι. Ign. Trall. 3.
- Λόγιον. τοὺς τε καταδεξαμένους τὰ λόγια αὐτοῦ. Clem. I 19. ἐγκεκίψατε εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. 53. ὅς ἂν μεθοδεύῃ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου. Polyc. Phil. 7.
- Λογισμός. λεληθεν αὐτὸν οὐδέν, οὕτε λογισμῶν. Polyc. Phil. 4.
- Λόγος. προσέχοντες τοὺς λόγους αὐτοῦ. Clem. I 2. μεμνημένοι τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 13. ἵπποκους τοῖς ἀγοπρέπεσι λόγοις. ib. ἐν φησὶν γὰρ ὁ ἅγιος λόγος. ib. ἐν ἀλαζονείᾳ τοῦ λόγου αὐτῶν. 21. Ἐν λόγῳ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. 27. ἐν λόγῳ δύναται αὐτὰ καταστρέφειν. ib. ἔργοις δικαιούμενοι καὶ μὴ λόγοις. 30. μὴ ἐν λόγοις, ἀλλ' ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς. 38. πιστωθέντες ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ. 42. Μνήσθητε τῶν λόγων Ἰησοῦ. 46. σοφὸς ἐν διακρίσει λόγων. 48. Οὕτως γὰρ φησιν ὁ ἅγιος λόγος. 56. Λέγει γὰρ καὶ ὁ προφητικὸς λόγος. Π 11. φρόνησιν ἔχομεν καὶ λόγον. Fragm. ix. Ὁ λόγον Ἰησοῦ κεκτημένος. Ign. Eph. 15. οὐ πρὸς σάρκα ὁ λόγος. Magn. 3. ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος αἰῶνος. 8. ἐν

- λόγῳ Θεοῦ ὑπηρετεῖ μοι. Philad. 11. εἰς λόγον τιμῆς. ib. εἰς λόγον Θεοῦ. Smyrn. 10. ἐν ἀμώμῳ πνεύματι καὶ λόγῳ Θεοῦ. Smyrn. Inscr. οἱ ἐπηκολούθησάν μοι εἰς λόγον Θεοῦ. 10. τοῦτον τοῦ λόγου τὸ φορτικόν. Fragm. i. τὸν περὶ ἀληθείας λόγον. Polyc. Phil. 3. τὸν ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν παραδοθέντα λόγον. 7. πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ τῆς δικαιοσύνης. 9. τὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγον. Mart. Polyc. 10. Σὲ μὲν καὶ λόγου ἡξίωσα. ib. τῷ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον λόγῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 22.
- Λοιδόρειν. Λοιδόρησον τὸν Χριστόν. Mart. Polyc. 9.
- Λοιμός. τοὺς λοιμοτέρους ἐν πράττειν υποτάσσει. Ign. Polyc. 2.
- Λοιμικός. λοιμοῦ τινὸς ἐνοστάντος καιροῦ. Clem. I 55.
- Λοιπὸν. Ἐσχατοὶ καιροί· λοιπὸν αἰσχυνθώμεν. Ign. Eph. 11. Εὐλογόν ἐστὶν λοιπὸν ἀναστήναι. Smyrn. 9. Λοιπὸν προσαχθέντα αὐτόν. Mart. Polyc. 9.
- Λοιπός. καὶ τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων. Clem. I 25. οἱ λοιποὶ προφήται. 43. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ἔστρα. Ign. Eph. 19. Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ ἐκκλησίαι. Magn. 15. καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις. Polyc. Phil. 9. εἰς τὸ ἀναγγεῖλαι τοῖς λοιποῖς τὰ γενόμενα. Mart. Polyc. 15.
- Λύειν. λύσεις ἂν δεῖ λυθῆναι. Clem. Fragm. x. λύεται ὁ δὲ θεὸς αὐτοῦ. Ign. Eph. 13. ὅθεν ἐλύετο πᾶσα μαγεία. 19. πρὸς ἓνα τῶν λελυμένων ὑμῶν οὐκ εἰμί. Magn. 12. οὐ περὶ δεδεμένον ἢ λελυμένον. Smyrn. 6. ὃς λύσει ἀφ' ὑμῶν πάντα δεσμόν. Philad. 8. λύσας τὴν ζώνην αὐτοῦ. Mart. Polyc. 13.
- Λύκος. πολλοὶ γὰρ λύκοι ἀξίπιστοι. Ign. Philad. 2. λύκος σοὶ φαίνεται. Fragm. ix.
- Λύπη. Τὸ σχίσμα ὑμῶν... ἔβαλεν... τοὺς πάντας ἡμᾶς εἰς λύπην. Clem. I 46.
- Λυπηρός. τῶν λυπηρῶν καὶ φευκτῶν πάντων ὑπόθεσις. Clem. Fragm. iv.
- Λυσσᾶν. εἰσὶν γὰρ κύνες λυσσῶντες. Ign. Eph. 7.
- Λυτρώειν. ὅπως ἐτίρους λυτρώσονται. Clem. I 55. λυτρωθεῖσων ἐν τῇ χάριτι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign. Philad. 11.
- Λύτρωσις. διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου λύτρωσις ἔσται. Clem. I 12.
- Λύχνος. λύχνου δίκην θεικοῦ. Mart. Ign. 1.
- Λωφᾶν. λωφῆσάτος πρὸς ἄλιγον τοῦ διωγμοῦ. Mart. Ign. 1.
- Μαγεία. ἐλύετο πᾶσα μαγεία. Ign. Eph. 19.
- Μαζός. τοὺς πρὸς ζωῆς ἀνθρώπους μαζούς. Clem. I 20.
- Μαθητεία. οὐ αὐτὸ τὸ κατὰστημα μεγάλη μαθητεία. Ign. Trall. 3.
- Μαθητεύειν. ἀρχὴν ἔχω τοῦ μαθητεύεσθαι. Ign. Eph. 3. κἂν ἐκ τῶν ἔργων ὑμῖν μαθητευθῆναι. 10. ἂν μαθητεύοντες ἐντέλλεσθε. Rom. 3. Ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῶν μάλλον μαθητεύομαι. 5.
- Μαθητής. ἵνα... ἐπιτυχεῖν δυναθῇ μαθητὴς εἶναι. Ign. Eph. 1. ἵνα εὑρεθῶμεν μαθηταὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Magn. 9. οὐ καὶ οἱ προφῆται μαθηταὶ ὄντες. ib. μαθηταὶ αὐτοῦ γενόμενοι, μάθωμεν κατὰ Χριστιανισμόν ζῆν. 10. ἤδη καὶ μαθητὴς εἰμι. Trall. 5. Τότε ἔσομαι μαθητὴς ἀληθῶς τοῦ Χριστοῦ. Rom. 4. νῦν ἀρχομαι μαθητὴς εἶναι. 5. Καλοὺς μαθητὰς ἔαν φιλῆς. Polyc. 2. ὁ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου μαθητὴς. Mart. Ign. 1. τῆς τελείας τοῦ μαθητοῦ τάξεως. ib. ἐγγενώσισον γὰρ πάλαι μαθηταί. 3. ὥς μαθητὰς καὶ μμητὰς τοῦ Κυρίου. Mart. Polyc. 17. Εἰρηναίου μαθητοῦ τοῦ Παλυκάρπου. 22.
- Μαίωιν καλανδῶν. Mart. Polyc. 21.
- Μακαρίζειν. τὴν τελείαν καὶ ἀσφαλῆ γνώσιν οὐκ ἐμακάρισεν; Clem. I 1. πόσῃ μᾶλλον ὑμᾶς μακαρίζω. Ign. Eph. 5. μακαρίζει μοῦ ἡ ψυχὴ τὴν εἰς Θεὸν αὐτοῦ γνώμην. Philad. 1. μακαρίσας τὴν... τῶν ἀδελφῶν ἀγάπην. Mart. Ign. 5. μακαρίσωτες τὸν ἅγιον. 7.

Μακάριος. Ὡς μακάρια καὶ θαυμαστά τὰ ὄντα τοῦ Θεοῦ. Clem. I 35. εὐπρόσδεκτοί τε καὶ μακάριοι. 40. ὁ μακάριος πιστὸς θεράπων... Μωϋσῆς. 43. Μακάριοι οἱ προδοιοπορήσαντες. 44. τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαρίου Παύλου. 47. ἐν ᾗ μακάριοι πάντες οἱ εἰσελθόντες. 48. Μακάριοί ἐσμεν... εἰ τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ ἐποιούμεν. 50. Ἰουδῖθ ἡ μακάρια. 55. Μακάριος ὁ κεκλεισμένους ὀφθαλμούς ανοίξας. Fragm. viii. Μακάριος ἀπὴρ ὁ γινώσκων τὴν τοῦ Πατρὸς δόξιν. ib. Μακάριος ὁ γινώσκων καὶ λαβών. ib. Μακάριος ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ ὃς καταξιώθησεται. Ign. Philad. 10. τοῦ μακαρίου καὶ ἐνδόξου Παύλου. Polyc. Phil. 3. οὐ μόνον ἐν τοῖς μακαρίοις Ἰγνατίῳ κ. τ. λ. 9. ἐωρώμεν τὸν μακάριον Ἰγνάτιον. Mart. Ign. 7. τὸν μακάριον Πολύκαρπον. Mart. Polyc. 1. Μακάρια μὲν οὖν... τὰ μαρτύρια. 2. Τοιαῦτα τὰ κατὰ τὸν μακάριον Π. 19. Μαρτυρεῖ δὲ ὁ μακάριος Π. 21. καθὼς ἐμαρτύρησεν ὁ μακάριος Π. 22. φανερώσαντός μοι τοῦ μ. Π. ib.

Μακαρισμός. Οὗτος ὁ μακαρισμός ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἐκλεγμένους. Clem. I 50.

Μακράν. ξένα καὶ μακράν ἐστι τῶν ἀπεχθών. Clem. Fragm. iv. μακράν ἐστι πάσης ἁμαρτίας. Polyc. Phil. 3. μακράν οὕσας πάσης διαβολῆς. 4. μακράν ὄντες πάσης φιλαργυρίας. 6. ἀγρίδιον οὐ μακράν ἀπέχον. Mart. Polyc. 5.

Μακροθυμείν. ἀγῆνη... πάντα μακροθυμεῖ. Clem. I 49. Μακροθυμήσατε οὖν μετ' ἀλλήλων ἐν πραότητι. Ign. Polyc. 6.

Μακροθυμία. διδάσκων ἐπιείκειαν καὶ μακροθυμίαν. Clem. I 13. δῶν πάση ψυχῇ... μακροθυμίαν. 58. ὑπαλειφθῆναι... μακροθυμίᾳ. Ign. Eph. 3. φοβηθῶμεν τὴν μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ. 11.

Μακρόθυμος. τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ βούλημα. Clem. I 19.

Μαλακός. οὔτε πόρνοι, οὔτε μαλακοί.

Polyc. Phil. 5.

Μάλιστα μεμνημένοι τῶν λόγων. Clem. I 13. Μάλιστα ᾗδει. 43. μάλιστα ἐὰν ὁ Κύριός μοι ἀποκαλύψῃ. Ign. Eph. 20. μάλιστα ἐὰν ἐν ἑνὶ ὧσιν σὺν τῷ ἐπισκόπῳ. Philad. Inscr. μάλιστα δὲ ἔνεκεν Θεοῦ. Polyc. 3. μάλιστα μὲν κοινῇ πάσαν ἐκκλησίαν. Mart. Ign. 3. μάλιστα Ἰουδαίων προθύμως. Mart. Polyc. 13.

Μᾶλλον. ὑποτασσόμενοι μᾶλλον. Clem.

I 2. ὑπηκούετε ἡμᾶς μᾶλλον γενέσθαι τῷ Θεῷ. 14. μᾶλλον δὲ κινδυνον ὑποίσουμεν. ib. Μᾶλλον ἀνθρώποις ἄφροσι. 21. πολλῶ μᾶλλον αὐτὸς οὐ ψεύσεται. 27. μᾶλλον ὑποκείμεθα κινδύνῳ. 41. τοσούτῳ γὰρ μᾶλλον ταπεινοφρονεῖν. 48. μᾶλλον μείζων. ib. ἐαυτοὺς θέλουσιν μᾶλλον αἰκίας περιπίπτειν. 51. μᾶλλον δὲ ἐαυτῶν κατὰ γινώσκουσιν. ib. οὐ δεῖ ἡμᾶς φοβεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον. II 4. διώξωμεν μᾶλλον τὴν ἀρετὴν. 10. πρηρημένοι μᾶλλον τὴν ἐνθάδε ἀπολαύσιν. ib. πλοῦτος... μᾶλλον πενίας ἐβλίψε. Fragm. iv. ἐν Πατρὶ ὢν, μᾶλλον φαίνεται. Ign. Rom. 3. Μᾶλλον κολακεύσατε τὰ θηρία. 4. μᾶλλον μαθητεύομαι. 5. μᾶλλον μοι ἀποθανεῖν. 6. μᾶλλον ἐμοῦ γίνεσθε. 7. τοῖτοίς δὲ μᾶλλον πείσθητε. ib. ἐν ᾧ δεδεμένος φοβοῦμαι μᾶλλον. Philad. 5. ἀρνούνται, μᾶλλον δὲ ἡρνήθησαν Smyrn. 5. συνήγοροι τοῦ θανάτου μᾶλλον ἢ τῆς ἀληθείας. ib. μᾶλλον ἐπεσκοπημένῳ. Polyc. Inscr. μᾶλλον τοὺς λοιμοτόρους. 2. μᾶλλον δὲ περὶ τούτων ὁμιλίαν ποιοῦ. 5. μᾶλλον δὲ ὅτι παρεστὼς ὁ Κύριος. Mart. Polyc. 2.

Μαθάνειν. μαθένωσαν τί ταπεινοφροσύνη παρὰ Θεῷ ἰσχύει. Clem. I 21. μάθετε ὑποτάσσασθαι. 57. μάθωμεν κατὰ Χριστιανισμόν ζῆν. Ign. Magn. 10. Νῦν μαθάνω δεδεμένος. Rom. 4. Βούλεισθε μαθεῖν οἷά τις ἐφθέγγατο. Fragm. i. Εἰ δὲ μαθεῖν θέλεις τὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγον. Mart. Polyc. 10. Μαθόντες οὖν ταῦτα. 20.

- Μαργαρίτης. τοὺς πνευματικοὺς μαργαρίτας. Ign. Eph. 11.
- Μαρτυρεῖν. οὕτω μαρτυρήσας ἐπορεύθη. Clem. I 5. μαρτυρήσας ἐπὶ τῶν ἡγουμένων. ib. πρὸς τοῖς καὶ τοὺς μεμαρτυρημένους. 17. Ἐμαρτυρήθη μεγάλως Ἀβραάμ. ib. τῷ μεμαρτυρημένῳ Δαβίδ. 18. τοιούτων οὕτως μεμαρτυρημένων. 19. ὁ ταπεινοφρονῶν μὴ ἐαυτῷ μαρτυρεῖτω. 38. ἐάτω ὑφ' ἑτέρου ἐαυτὸν μαρτυρεῖσθαι. ib. μεμαρτυρημένους τε πολλοῖς χρόνοις ὑπὸ πάντων. 44. προσελθίητε γὰρ Ἀποστόλοις μεμαρτυρημένοις. 47. Παύλου... τοῦ μεμαρτυρημένου. Ign. Eph. 12. ὑπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ μεμαρτυρημένοι. Philad. 5. Φίλωνος... ἀνδρὸς μεμαρτυρημένου. 11. οἱ καὶ μαρτυροῦσιν ὑμῖν. ib. τὰ κατὰ τοὺς μαρτυρήσαντας. Mart. Polyc. 1. δωδέκατος ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσας. 19. Μαρτυρεῖ δὲ ὁ μακάριος Π. 21. καθὼς ἐμαρτύρησεν ὁ μ. Π. 22.
- Μαρτυρία. Ἡ μαρτυρία τῆς ἀγαθῆς πράξεως. Clem. I 30. ἐπισφραγίσας τῇ μαρτυρίᾳ. Mart. Polyc. 1. πρὸς τῆς μαρτυρίας ἐκείκοσμητο. 13. τό τε μέγεθος αὐτοῦ τῆς μαρτυρίας. 17.
- Μαρτύριον. τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Clem. I 43, δις. διὰ τοῦ μαρτυρίου ἐπιτυχεῖν δυνηθῶ μαθητῆς εἶναι. Ign. Eph. 1. ἵνα μὴ εἰς μαρτύριον ᾧ. Trall. 12. ἵνα μὴ εἰς μαρτύριον αὐτὸ κτήσωνται. Philad. 6. μαρτύριον ἡξίωτο; Fragm. i. Οὐδὲ μαρτυρίου αἷμα. ii. τὸ μαρτύριον τοῦ σταυροῦ. Polyc. Phil. 7. τὴν διὰ μαρτυρίου γινομένην ὁμολογίαν. Mart. Ign. 1. θύρας τοῦ μαρτυρίου. 4. κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μαρτυρίου. 7. τὸ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μαρτύριον. Mart. Polyc. 1. γενναῖα τὰ μαρτύρια πάντα. 2. τὴν τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἡμέραν γενέθλιον. 18. οὐ τὸ μαρτύριον πάντες ἐπιθυμοῦσιν μμεῖσθαι. 19.
- Μάρτυς. μάρτυς δέ μοι ἐν ᾧ δέδεμαι. Ign. Philad. 7. ὁ ἅγιος μάρτυς. Mart. Ign. 2. τὰ κατὰ τὸν ἅγιον μάρτυρα. 6. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰγνατίου. ib. ὑπὸ τῆς ἐν τῷ μάρτυρι χάριτος. ib. τῷ... γενναίῳ μάρτυρι Χριστοῦ. 7. τῆς σαρκὸς ἀπεδημῶν οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ. Mart. Polyc. 2. ἐν ἀριθμῷ τῶν μαρτύρων σου. 14. τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος. 15. ὁ θαυμασιώτατος μάρτυς Π. 16. τοὺς δὲ μάρτυρας... ἀγαπῶμεν. 17. μάρτυς ἑξοχος. 19. Μαστιγοῦν. μαστιγωθείς αἰρεται. Clem. II 7. οἱ γὰρ λέγοντές μοι μαστιγοῦσίν με. Ign. Trall. 4. Μάστιξ. ἔκρινεν ὁ Θεὸς... διὰ τῶν μαστίγων καὶ τῶν αἰκισμάτων. Clem. I 17. οἱ μαστίγι μὲν καταθανθέντες. Mart. Polyc. 2.
- Ματαιολογία. ἀπολιπόντες τὴν κενὴν ματαιολογίαν. Polyc. Phil. 2.
- Ματαιοπονία. ἀπολιπόντες τὴν ματαιοπονίαν. Clem. I 9.
- Μάταιος. τὰς κενὰς καὶ ματαίας φροντίδας. Clem. I 7. μηδὲν ἐπιθυμῶν κοσμικὸν ἢ μάταιον. Ign. Rom. 4. πλείονα δύναται τῶν μάταια λαλούντων. Philad. 1.
- Ματαιότης. ἀπολείποντες τὴν ματαιότητα τῶν πολλῶν. Polyc. Phil. 7.
- Μάχαιρα. πρὸς πῦρ, πρὸς μάχαιραν. Ign. Smyrn. 4. ἐγγὺς μαχαίρας ib.
- Μεγαλείος. τὸ μεγαλείον τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ. Clem. I 26. τὰ μεγαλεία τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδομένων δωρεῶν. 32. τὸ μεγαλείον τῆς καλλονῆς αὐτοῦ. 49.
- Μεγαλειότης. ἡ μεγαλειότης τῆς προνοίας τοῦ Θεοπύτου. Clem. I 24. ἐν μεγαλειότητι Πατρὸς ὑψίστου. Ign. Rom. Inscr.
- Μεγαλοπρεπής. τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς φιλοξενίας ὧν. Clem. I 1. τῇ μεγαλοπρεπεί καὶ ἐνδόξῳ βουλήσει αὐτοῦ. 9. τῇ μεγαλοπρεπεί δόξῃ αὐτοῦ. ib. ταῖς μεγαλοπρεπέσι... δωρεαῖς τῆς εἰρήνης. 19. τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐνδοξον θρησκείαν τοῦ Ὑψίστου. 45. τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ. 58.
- Μεγαλορρημονεῖν. δοξασθεὶς μεγάλως οὐκ ἐμεγαλορρημώσεν. Clem. I 17.
- Μεγαλορρημοσύνη. πρὸς τὰς μεγαλο-

ρημοσύνας αὐτῶν ὑμεῖς ταπεινόφρο-
 nes. Ign. Eph. 10.
Μεγαλοσύνη. Mart. Polyc. 21.
Μεγαλύνειν. Πάντες οὖν ἐδοξάσθησαν
 καὶ ἐμεγαλύνθησαν. Clem. I 32.
Μεγάλως. ὄνομα ὑμῶν μεγάλως βλασ-
 φημηθῆναι. Clem. I 1. Ἐμαρτυ-
 ρήθη μεγάλως Ἀβραάμ. 17. δοξα-
 σθεὶς μεγάλως. ib. Συνεχάρην ὑμῖν
 μεγάλως. Polyc. Phil. 1.
Μεγαλωσύνη. Τὸ σκῆπτρον τῆς μεγα-
 λωσύνης τοῦ Θεοῦ. Clem. I 16.
 φ' . . . ἡ μεγαλωσύνη εἰς τοὺς αἰῶνας.
 20. Ἐν λόγῳ τῆς μεγαλωσύνης αὐ-
 τοῦ. 27. ἀπαύγασμα τῆς μεγαλω-
 σύνης. 36. δι' οὗ αὐτῷ δόξα καὶ
 μεγαλωσύνη. 58. δι' οὗ αὐτῷ δόξα,
 . . . καὶ μεγαλωσύνη. 59. Cf. Mart.
 Polyc. 20, et 21.
Μέγας. οἱ μέγιστοι . . . στύλοι. Clem.
 I 5. ὑπομονῆς . . . μέγιστος ὑπο-
 γραμμός. ib. πόλεις μεγάλας . . .
 ἔθηκε μεγάλα ἐξεργίζωσεν. 6. κιν-
 δυνον ὑποίσομεν μέγαν. 14. με-
 γάλων καὶ ἐνδόξων μετεilhφότες
 πράξεων. 19. ὁ μέγας δημιουργός.
 20. πῶς ὁ φόβος αὐτοῦ καλῶς καὶ
 μέγας. 21. Μέγα καὶ θαυμαστὸν
 οὖν νομίζομεν; 26. Cf. II 2, 5.
 μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἐπαγγελίων.
 34. μείζων ἐστὶν ἀγγέλων. 36.
 Οἱ μεγάλοι δίχα τῶν μικρῶν. 37.
 ὅσῳ δοκεῖ μᾶλλον μείζων. 48. πῶς
 μέγα . . . ἡ ἀγάπη. 50. Ὁ μεγάλης
 ἀγάπης. 53. μέγα κλέος ἐν Κυρίῳ
 περιποιήσεται. 54. ὁ μέγας ἀπό-
 στολος Κλήμης. Fragm. x. με-
 γάλῃ μαθητεία. Ign. Trall. 3. ὅτι
 ἐβάρυσά τινα ἐν μικρῷ ἢ ἐν μεγάλῳ.
 Philad. 6. ἐλάλουν μεγάλῃ φωνῇ.
 7. Cf. Polyc. Mart. 12. Μεγά-
 λου ἐστὶν ἀθλητοῦ. Polyc. 3. με-
 γάλα ἀφληθήνα. Polyc. Phil. 13.
 τὴν μεγάλην Ῥώμην. Mart. Ign. 2.
 Conf. 5. μικρῶν τε καὶ μεγάλων.
 Mart. Polyc. 8. Σαββάτου μεγά-
 λου. ib. θόρυβος ἦν μέγας. 9. ἐκ
 μεγαλαυπομνίου. 14. Μεγάλης δὲ
 ἐκλαμψάσης φλογός, θαῦμα μέγα. 15.
Μέγεθος. εὐλογημένη ἐν μεγέθει Θεοῦ.
 Ign. Eph. Inscr. μεγέθους ἐστὶν

· ὁ Χριστιανισμός. Rom. 3. ἀπέ-
 λαβον τὸ ἴδιον μέγεθος. Smyrn. 11.
 τό τε μέγεθος τῆς μαρτυρίας. Mart.
 Polyc. 17.
Μέθη. φεύγοντες . . . μέθας τε καὶ νεω-
 τερισμούς. Clem. I 30.
Μεθιστάναί. οὐ γὰρ εὐλαβοῦνται μή τις
 αὐτοὺς μεταστήσῃ. Clem. I 44.
Μεθοδεύειν. ὅς ἂν μεθοδεύῃ τὰ λόγια
 τοῦ Κυρίου. Polyc. Phil. 7.
Μειοῦν. τῆς περιβοήτου φιλαδελφίας
 ὑμῶν ἐμείωσαν. Clem. I 47.
Μέλειν. Περὶ ἀγάπης οὐ μέλει αὐτοῖς.
 Ign. Smyrn. 6.
Μελετᾶν. διὰ τὸ μελετᾶσθαι θανάτου
 κατὰλυσιν. Ign. Eph. 19. ἀνεπί-
 ληπτον μελετᾶν καὶ ἀσκεῖσθαι βίον.
 Fragm. vii.
Μέλλειν. τὴν μέλλουσαν ἀνάστασιν
 ἔσεσθαι. Clem. I 24. ἀπὸ τῶν
 μελλόντων κριμάτων. 28. Ἰσαὰκ . . .
 γνώσκων τὸ μέλλον. 31. εὐαγγε-
 λιζόμενοι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
 μέλλειν ἔρχεσθαι. 42. διακόνους
 τῶν μελλόντων πιστεύειν. ib. τοῦ-
 το μέλλειν ἔσεσθαι; 43. τὸ δωδε-
 κάφυλον τοῦ Ἰσραὴλ μέλλον ἀπο-
 λέσθαι. 55. ἀνάπανσις τῆς μελ-
 λούσης βασιλείας. II 5. Ἔστιν
 δὲ οὗτος ὁ αἰὼν καὶ ὁ μέλλον δυο
 ἐχθροί. 6. ἡ τὴν μέλλουσαν ἐπαγ-
 γελίαν. 10. οἶαν τρυφήν ἔχει ἡ
 μέλλουσα ἐπαγγελία. ib. Ἐγὼ γὰρ
 τὴν μέλλουσαν ὀργὴν φοβηθῶμεν.
 Ign. Eph. 11. βιβλιδίῳ, ὃ μέλλω
 γράφειν. 20. ἕκαστος εἰς τὸν ἴδιον
 τόπον μέλλει χωρεῖν. Magn. 5.
 τὸν μέλλοντα καταξιούσθαι τοῦ . . .
 πορεύεσθαι. Polyc. 8. ἀποληψό-
 μεθα καὶ τὸν μέλλοντα (αἰῶνα). Po-
 lyc. Phil. 5. ὡς οὐρανοῦ μέλλων
 ἐπιλαμβάνεσθαι. Mart. Ign. 4.
 τῷ ἀφ' ἡμῶν μέλλοντι χωρισμῷ τοῦ
 δικαίου γίνεσθαι. 5. μελλούσης λή-
 γειν τῆς ἀκαθάρτου φιλοτιμίας. ib.
 μελλουσῶν καταπαύειν τῶν φιλοτι-
 μῶν. 6. Οὐ μέλλω ποιεῖν. Mart.
 Polyc. 8. τὸ τῆς μελλούσης κρί-
 σσεως . . . πῦρ. 11. Μελλόντων δὲ
 αὐτῶν καὶ προσηλθόν. 13. καὶ εἰς
 τοὺς μέλλοντας αἰῶνας. 14. μελ-

- λότων ἡμῶν ἐκ τοῦ πυρός λαμβάνειν. 17. τῶν μελλόντων ἀσκησίῳ τε καὶ ἐτοιμασίᾳ. 18.
- Μέλος. τὰ δὲ ἐλάχιστα μέλη τοῦ σώματος. Clem. I 37. διασπῶμεν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ. 46. ὅτι μέλη ἐσμέν ἀλλήλων; ib. μέλη ὄντας τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Ign. Eph. 4. προσκαλεῖται ὑμᾶς, ὄντας μέλη αὐτοῦ. Trall. 11. χωρὶς γεννηθῆναι ἀνευ μελῶν. ib. συγκοπή μελῶν. Rom. 5.
- Μένειν. ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ . . . μέντε. Ign. Eph. 10. Εἴ τις δύναται ἐν ἀγνείᾳ μένειν, . . . ἐν ἀκαυχησίᾳ μενέτω Polyc. 5. Τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὅπλα. 6. ἐβούλετο κατὰ πόλιν μένειν. Mart. Polyc. 5.
- Μερίζειν. ὁ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι. Ign. Magn. 6.
- Μερίς. Ἀγίου οὖν μερίς ὑπάρχουσες. Clem. I 30.
- Μερισμός. φεύγετε τὸν μερισμόν. Ign. Philad. 2. Οὐχ ὅτι παρ' ὑμῶν μερισμόν εἶρον. 3. ὡς προειδὸτα τὸν μερισμόν τινων. 7. τοὺς μερισμοὺς φεύγετε. ib. Οὐ δὲ μερισμός ἐστιν καὶ ὀργή. 8. Τυὺς δὲ μερισμοὺς φεύγετε, ὡς ἀρχὴν κακῶν. Smyrn. 8.
- Μέρος. ἐκλογῆς μέρος. Clem. I 29. μετ' αὐτῶν μοι τὸ μέρος γένοίτο σχεῖν ἐν Θεῷ. Ign. Polyc. 6. εἴ πως μέρος χαρίσματος λάβωσι πνευματικοῦ. Mart. Ign. 3. μέρος ἐν ἀριθμῷ τῶν μαρτύρων σου. Mart. Polyc. 14.
- Μέσος. ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ. Mart. Polyc. 12. Καὶ ἦν μέσον. 15. ἐν μέσῳ τοῦ πυρός. 18.
- Μεστός. μεστοί τε ὁσίας βουλῆς. Clem. I 2.
- Μεταβαίνειν. μετέβη εἰς ἕτερον ἀγρίδιον. Mart. Polyc. 6.
- Μεταβάλλειν. μεταβάλεσθε εἰς νέαν ζύμην. Ign. Magn. 10.
- Μεταγαγεῖν. ἐνιούς μεταγίγετε καλῶς πολιτευομένους. Clem. I 44.
- Μεταγράφειν. Ταῦτα μετεγράψατο μὲν Γάιος. Mart. Polyc. 22.
- Μεταλαμβάνειν. ἐνδόξων μετεληφότες πράξεων. Clem. I 19. τῆς ἐν Χριστῷ παιδείας μεταλαμβάνεωσαν. 21. ὅπως μεταλάβωμεν τῶν ἐπηγγελμένων δωρεῶν. 35.
- Μετανοεῖν. οἱ δὲ μετανοήσαντες ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν. Clem. I 7. Ὡς οὖν ἐσμέν ἐπὶ γῆς, μετανοήσωμεν. II 8. μετανοήσωμεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. ib. οὐκέτι δυνατόμεθα ἐκεῖ ἐξομολογήσασθαι ἢ μετανοεῖν ἔτι. ib. τὸ μετανοῆσαι ἐξ εὐκρινοῦς καρδίας. 9. ὅσοι ἂν μετανοήσαντες ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν ἐνότητα. Ign. Philad. 5. Πᾶσιν οὖν μετανοοῦσιν ἀφίει ὁ Κύριος, ἐὰν μετανοήσωσιν. 8. ἐὰν πως μετανοήσωσιν ὅπερ δύσκολον. Smyrn. 4. μέχρις οὐ μετανοήσωσιν εἰς τὸ πάθος. 5. εἰς Θεὸν μετανοεῖν. 9. μετανοεῖν ἐπὶ τῷ ἐληλυθέναι. Mart. Polyc. 7. μετανόησον. 9. ἐὰν μὴ μετανόησῃς. 11, bis.
- Μετάνοια. παντὶ τῷ κόσμῳ μετανοίας χάριν ὑπήνεγκεν. Clem. I 7. μετανοίας τόπον ἔδωκεν. ib. Νῶε ἐκίρυσεν μετάνοιαν. ib. περὶ μετανοίας ἐλάλησαν. 8. ὁ Δεσπότης . . . περὶ μετανοίας ἐλάλησεν. ib. Πάντας οὖν . . . βουλόμενος μετάνοιαν μετασχεῖν. ib. παιδεύθητε εἰς μετάνοιαν. 57. ἔως ἔχομεν καιρὸν μετανοίας. II 8. ἔστιν γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐλπίς μετανοίας. Ign. Eph. 10. ἡ ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἐπὶ τὰ χεῖρω μετάνοια. Mart. Polyc. 11.
- Μεταξύ. μεταξύ ἐπινομήν δεδοκασιν. Clem. I 44. ἡ μεταξύ ὑφ' ἐτέρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν. ib. Ἐκραύγασα μεταξύ ὧν. Ign. Philad. 7. μεταξύ θηρίων, μεταξύ Θεοῦ. Smyrn. 4. διαφορὰ μεταξύ τῶν ἀπίστων καὶ τῶν ἐκλεκτῶν. Mart. Polyc. 16.
- Μεταπαραδίδοναι. Καιροὶ . . . μεταπαραδόσασιν ἀλλήλοις. Clem. I 20.
- Μεταπέμπειν. εἰς δύσιν ἀπὸ ἀνατολῆς μεταπεμφόμενος. Ign. Rom. 2.
- Μετατιθέναι. ἐν ὑπακοῇ δίκαιος εὐρεθεὶς μετετίθη. Clem. I 9. μεταθέντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν καρούχαν. Mart. Polyc. 8. μετατίθεσθαι με ἀπὸ τῶν χαλεπῶν. 11.

Μετέχειν. Πάντας...βουλόμενος μετα-
νοίας μετασχεῖν. Clem. I 8. ἵνα
καὶ Θεοῦ πάντοτε μετέχητε. Ign.
Eph. 4.

Μετοπωρινός. Καιροὶ...μετοπωρινοί.
Clem. I 20.

Μέτοχος. εἰς τὸ μετόχους ἡμᾶς γε-
νέσθαι. Clem. I 34. ἥς γένοιτό
μοι αἰ μετόχον εἶναι. Ign. Eph. 11.

Μετρεῖν. ἀλλ' ἐμαυτὸν μετρῶ. Ign.
Trall. 4.

Μέτριος. μέτρια καὶ σεμνὰ νοεῖν.
Clem. I 1.

Μέχρι θανάτου...καὶ μέχρι δουλείας.
Clem. I 4. μέχρι τῶν. Ign. Magn.
8, Rom. 4, Smyrn. 5, et Po-
lyc. Phil. 1. μέχρι Ῥώμης. Rom.
5. μέχρις οὗ μετανοήσωσιν. Smyrn.
5. μέχρι τῶν ἔσω φλεβῶν. Mart.
Polyc. 2.

Μηθαῶς. Clem. I 33 et 45.

Μηκέτι σαββατίζοντες. Ign. Magn. 9.

Μηλωτή. ἐν δέρμασιν αἰγείοις καὶ μη-
λωταῖς. Clem. I 17.

Μῆν. μηνὸς Ἰαννουαρίου δευτέρᾳ ἰστα-
μένου. Mart. Polyc. 21.

Μηρύνειν. ἐπὶ κεφαλῇ μεμνῆκαμεν.
Mart. Polyc. 20.

Μήποτε θλιβέντες. Ign. Philad. 6.

Μήτηρ. πίστιν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάν-
των ἡμῶν. Polyc. Phil. 3.

Μηχανᾶν. ἐμχανᾶτο κατ' αὐτῶν ὁ
διάβολος. Mart. Polyc. 3.

Μηχανή. ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ὑψηλὰ διὰ
τῆς μηχανῆς Ἰ. Χ. Ign. Eph. 9.

Μιαρός. μαρὰς καὶ ἀνοσίου στάσεως.
Clem. I 1. φαύλων ἔργων μαρὰς
ἐπιθυμίας. 28. μιαρός τε...συν-
πλοκάς. 30. ἀπεκράνθησαν ὑπὸ
τῶν μαρῶν. 45.

Μικρός. οἶκον μικρὸν καταλιπών.
Clem. I 10. τὰ δὲ λοιπὰ σκῆ-
πτρα...οὐκ ἐν μικρᾷ δόξῃ. 32. Οἱ
μεγάλοι δίχα τῶν μικρῶν...οὔτε οἱ
μικροί. 37. Ἀμαρτία γὰρ οὐ μικρὰ
ἡμῖν. 44. ἐν τῇ ποιμανίᾳ τοῦ Χρι-
στοῦ μικρούς. 57. μικρὰ φρονεῖν.
II 1, δις. μικρὰ καὶ ἐλπίζομεν
λαβεῖν. ib. ἀκούοντες ὥσπερ μί-
κρων. ib. ἡ ἐπιδημία ἐν τῇ κόσμῳ
τούτῃ...μικρὰ ἐστίν. 5. τὰ ἐνθάδε

μισῆσαι, ὅτι μικρά. 6. ἐν μικρῷ
χρόνῳ. Ign. Eph. 5. ὡς μικρό-
τερος ὑμῶν. Magn. 11. ἐν μικρῷ
ἢ ἐν μεγάλῳ. Philad. 6. μικρῶν τε
καὶ μεγάλων. Mart. Polyc. 8.

Μιμείσθαι. Ἄν γὰρ ἡμᾶς μιμήσεται
καθὰ πράσσομεν. Ign. Magn. 10.
Καὶ ὅφελον πάντες αὐτὸν ἐμι-
μοῦντο. Smyrn. 12. οὗ τὸ μαρτύ-
ριον πάντες ἐπιθυμοῦσιν μιμείσθαι.
Mart. Polyc. 19.

Μίμημα. τὰ μιμήματα τῆς ἀληθοῦς
ἀγάπης. Polyc. Phil. 1.

Μίμησις. εἰς μίμησιν τῆς ἐκείνου
πίστεως. Clem. Fragm. ii.

Μιμητής. Μιμηταὶ γενώμεθα κακεῖνων.
Clem. I 17. μιμηταὶ ὄντες Θεοῦ.
Ign. Eph. 1. μιμηταὶ δὲ τοῦ Κυ-
ρίου σπουδάζομεν εἶναι. 10. μιμη-
τὰς ὄντας Θεοῦ. Trall. 1. μιμητὴν
εἶναι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου.
Rom. 6. μιμητὰ γίνεσθε Ἰησοῦ Χ.
Philad. 7. Μιμηταὶ οὖν γενώμεθα
τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ. Polyc. Phil.
8. ἵνα μιμηταὶ καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ
γενώμεθα. Mart. Polyc. 1. τοὺς
δὲ μάρτυρας ὡς μαθητὰς καὶ μιμητὰς
τοῦ Κυρίου. 17.

Μιμνήσκεσθαι. μάλιστα μεμνημένοι
τῶν λόγων τοῦ Κυρίου. Clem. I 13.
Μνήσθητε τῶν λόγων Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. 46.

Μισεῖν. αὐτεπαينةὺς γὰρ μισεῖ ὁ
Θεός. Clem. I 30. βελτιόν ἐστιν
τὰ ἐνθάδε μισῆσαι. II 6. Ὁ γὰρ
μισεῖ τις διὰ τὴν ἐπιούσαν...σύν-
εσιν. Fragm. vi. οὐδὲ ἀγάπην
κεκτημένος μισεῖ. Ign. Eph. 14. εἰάν
ἀποδοκιμασθῶ, ἐμισήσατε. Rom. 8.

Μισθός. μισθὸν ἀντιμισθίας ὧν ἐλά-
βομεν; Clem. II 1. Οὗτος οὖν
ἐστίν ὁ μισθὸς ἡμῶν. 3. ἐν ταύτῃ
τῇ σαρκὶ ἀποληφόμεθα τὸν μισθόν.
9. ἵνα καὶ τὸν μισθὸν κομισώμεθα.
11. Εἰ γὰρ τὸν μισθὸν τῶν δι-
καίων ὁ Θεὸς εὐθέως ἀπεδίδου.
Fragm. iii. ἀποδοῦναι δὲ τὸν μι-
σθὸν ταῖς ἐκκλησίαις τὰς ὑπαντησά-
σας. Mart. Ign. 4.

Μνεῖα. ἡ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἁγίους
μετ' οἰκτιρμῶν μνεῖα. Clem. I 56.

Μνήμη. εἰς τε τῶν ἡθληκῶτων μνήμην.

Mart. Polyc. 18.

Μνημονεύειν. μνημονεύει ὑμῶν ἐν Χριστῷ. Ign. Eph. 12. Μνημονεύετε μου, ὡς καὶ ὑμῶν ἰ. X. 21. Μνημονεύετε μου ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν. Magn. 14. Μνημονεύετε ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας. Trall. 13. Cf. Rom. 9. μηδὲ γένοιτό μοι αὐτῶν μνημονεύειν. Smyrn. 5. μνημονεύοντες δὲ ὧν εἶπεν ὁ Κύριος διδάσκων. Polyc. Phil. 2. μνημονεύσας ἀπάντων. Mart. Polyc. 8. μόνος ὑπὸ πάντων μνημονεύεται. 19.

Μνημόσυνον. † ἔπαφροι † ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ μνημόσυνῳ αὐτῶν. Clem. I 45.

Μοιχᾶσθαι. ἐν τοῖς ἔργοις αὐτὸν ὁμολογῶμεν, . . . ἐν τῷ μὴ μοιχᾶσθαι. Clem. II 4.

Μοιχεία. φεύγοντες . . . μυστράν μοιχείαν. Clem. I 30. Οὗτος (ὁ αἰὼν) λέγει μοιχείαν. II 6.

Μόλις παραγαγών. Clem. II 1.

Μονογενής. τοῦτο μονογενὲς ὑπάρχον. Clem. I 25. ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ μονογενής. Mart. Ign. 2. διὰ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς. Mart. Polyc. 20.

Μόνον. Clem. I 54. Ign. Rom. 3, 5, Philad. 6, Smyrn. 4, bis. οὐ μόνον. Clem. I 4, 7, 12, 19, 35, 43, 47. Ign. Trall. 13, Rom. 3, Smyrn. 4. Polyc. Phil. 9. Mart. Polyc. 12. μὴ μόνον. Clem. II 3, 4, 9. Ign. Rom. 3, bis.

Μόνος. ἐν Ἱερουσαλὴμ μόνῃ. Clem. I 41. μόνου Θεοῦ. 43. Χριστοῦ τοῦ μόνου διδασκάλου. Ign. Magn. 10. μόνος αὐτὴν ἰ. X. ἐπισκοπήσει. Rom. 1. ὁς μόνος πεπίστευται. Philad. 9. Μόνους ἀνδρας τοὺς ὁμοζύγους. Fragm. v. Μόνα γὰρ τὰ τραχύτερα. Mart. Ign. 6. μόνος . . . μνημονεύεται. Mart. Polyc. 19.

Μύθευμα. μηδὲ μυθεύμασιν τοῖς παλαιοῖς ἀνωφελίσιν οὖσιν. Ign. Magn. 8.

Μυκτηρίζω. . . χλευάζουσιν ἡμᾶς καὶ

μυκτηρίζουσιν. Clem. I 39. Εἰδότες οὖν ὅτι Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται. Polyc. Phil. 5.

Μύρον. μύρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ Κύριος. Ign. Eph. 17.

Μυστρός. μυσταροῦ ζήλους ἀρχηγός. Clem. I 14. . . φεύγοντες . . . μυστράν μοιχείαν. 30.

Μυστήριον. τρία μυστήρια κραυγῆς. Ign. Eph. 19. δι' οὗ μυστηρίου ἐλάβομεν τὸ πιστεῦν. Magn. 9. τοὺς διακόνους, ὄντας μυστηρίων Ἰησοῦ Χριστοῦ. Trall. 2.

Μωμοσκοπεῖν. μωμοσκοπηθὲν τὸ προσφερόμενον διὰ τοῦ ἀρχιερέως. Clem. I 41. ὅτι πάντα μωμοσκοπεῖται. Polyc. Phil. 4.

Μωρός. καὶ μωροὶ, καὶ ἀπαίδευτοι. Clem. I 39.

Μωρῶς. τί μωρῶς ἀπολλύμεθα; Ign. Eph. 17.

Ναός. ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ. Clem. I 41. ὡς ναὸν Θεοῦ φυλάσσειν τὴν σάρκα. II 9. ὡς ὅντες λίθοι ναοῦ Πατρός. Ign. Eph. 9. ἵνα ᾤμεν αὐτοῦ ναοί. 15. ὡς εἰς ναὸν συντρέχετε Θεοῦ. Magn. 7. τὴν σάρκα ὑμῶν ὡς ναὸν Θεοῦ τηρεῖτε. Philad. 7. θηρσὶν ὁμοῖς παρὰ τῷ ναῷ. Mart. Ign. 6.

Ναοφόρος. Θεοφόροι, καὶ ναοφόροι. Ign. Eph. 9.

Ναῦς. καταβάς τῆς νηὸς. Mart. Ign. 3. νηὸς ἐπιτυχῶν. 5. τῆς νηὸς ἐκ πρύμνης ἐπειγομένης. ib.

Νεκρός. ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας. Clem. I 24. ὡς περὶ κριτοῦ ζῶντων καὶ νεκρῶν. II 1. ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες τοῖς νεκροῖς θεοῖς οὐ θύομεν. 3. παρὼν ἡγείρεν αὐτοὺς ἐκ νεκρῶν. Ign. Magn. 9. ἀληθῶς ἡγέρθη ἀπὸ νεκρῶν. Trall. 9. στήλαι εἰσιν καὶ τάφοι νεκρῶν. Philad. 6. τὸν ἐγείραντα τὸν Κύριον ἡμῶν . . . ἐκ νεκρῶν. Polyc. Phil. 2. κριτὴς ζῶντων καὶ νεκρῶν. ib. Ὁ δὲ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ib. καθὼς ὑπέσχετο ἡμῶν ἐγείραι ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν. 5.

Νεκροφόρος. τελείως αὐτὸν ἀπήρηται, ὧν νεκροφόρος. Ign. Smyrn. 5.

Νέος. νέος τε μέτρια καὶ σεμνὰ νοεῖν ἐπετρέπετε. Clem. I 1. ἐπηγέρθησαν... οἱ νέοι ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους. 3. τοὺς νέους παιδεύσωμεν. 21. μεταβάλεσθε εἰς νέαν ζήτην. Ign. Magn. 10. Τοῖς νέοις ἐπίτρεπε γαμεῖν. Fragm. vi. νεώτεροι ἀμεμπτοὶ ἐν πᾶσι. Polyc. Phil. 5.

Νέρτερος. νερτέρων ἀνεκδιύγητα κρίματα. Clem. I 20.

Νέφος. ἐκεῖνο δὲ περικείμεθα νέφος. Clem. II 1.

Νεωτερικός. τὴν φαινόμενην νεωτερικὴν τάξιν. Ign. Magn. 3.

Νεωτερισμός. φεύγοντες... μέγας τε καὶ νεωτερισμούς. Clem. I 30.

Νήπιος. φοβούμαι μὴ νηπίους οὖσιν ὕμιν. Ign. Trall. 5.

Νῆσος. παραμείβων νήσους τε καὶ πόλεις. Mart. Ign. 5.

Νηστεία. τεσσαράκοντα νύκτας ἐν νηστείᾳ. Clem. I 53. διὰ γὰρ τῆς νηστείας καὶ τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς. 55. προσκαρτερῶντες νηστείας. Polyc. Phil. 7. τῷ οἴακι τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας. Mart. Ign. 1.

Νηστεύειν. κἂν νηστεύῃ. Ign. Fragm. ix.

Νήφειν. Νήφε ὡς Θεοῦ ἀθλητῆς. Ign. Polyc. 2. νήφοντες πρὸς τὰς εὐχάς. Polyc. Phil. 7.

Νικᾶν. τὸ δέρεσθαι καὶ νικᾶν. Ign. Polyc. 3.

Νίκη. ἐπὶ τῇ νικῇ τῇ κατὰ Σκυθῶν. Mart. Ign. 2.

Νοεῖν. νέος τε μέτρια καὶ σεμνὰ νοεῖν ἐπετρέπετε. Clem. I 1. νοήσωμεν πῶς ἀόρητος ὑπάρχει. 19. νοήσωμεν ὅτι πάντα ἐγγὺς αὐτῷ ἐστίν. 27. νοησάτω δὲ θέλω. Ign. Rom. 6. ἐνόησα γὰρ ὑμᾶς κατηρητισμένους. Smyrn. 1.

Νομίζειν. βράδιον νομίζομεν ἐπιστροφὴν πεποικέναι. Clem. I 11. Μέγα καὶ θαυμαστὸν οὖν νομίζομεν εἶναι; 26. οὐ δικαίως νομίζομεν ἀποβαλίσθαι τῆς λειτουργίας. 44. νομίσαντος ἔτι λείπειν αὐτῷ πρὸς πᾶσαν ὑποταγήν. Mart. Ign. 2.

Νόμιμος. ἐν τοῖς νομίμοις τῶν προσ-

ταγμάτων αὐτοῦ. Clem. I 3. τοῖς γὰρ νομίμοις τοῦ Δεσπότης ἀκολουθοῦντες. 40.

Νόμισμα. ὥσπερ γὰρ ἐστὶν νομίσματα δύο. Ign. Magn. 5.

Νομιστέον. Μόνους ἄνδρας τοὺς ὁμοζύγους εἶναι νομιστέον. Ign. Fragm. v.

Νομοθετεῖν. συνεπιμαρτυροῦντες τοῖς ὑπ' αὐτοῦ νομοθετημένοις. Clem. I 43.

Νόμος. τοῖς νόμοις τοῦ Θεοῦ ἐπορεύεσθε. Clem. I 1. τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς νόμῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign. Magn. 2. κατὰ [νόμον] Ἰουδαϊσμόν. 8. οὐδὲ δὲ νόμος Μωσέως. Smyrn. 5.

Νόσος. ὑγίεια πλέον ἤναισε νόσου. Clem. Fragm. iv. πάντων τὰς νόσους βάσταξε. Ign. Polyc. 1.

Νουθεσία. ὑπαλειφθῆναι πίστει, νουθεσίᾳ. Ign. Eph. 3.

Νουθετεῖν. οὐ μόνον ὑμᾶς νουθετοῦντες. Clem. I 7. παιδεύει ὁ Θεὸς εἰς τὸ νουθετηθῆναι ἡμᾶς. 56.

Νουθέτησις. ἡ νουθέτησις ἦν ποιούμεθα εἰς ἀλλήλους καλὴ ἐστίν. Clem. I 56.

Νοῦς. κατηρητισμένοι τῷ αὐτῷ νοῖ. Ign. Eph. 2. εἰς νοῦς, μία ἐλπίς. Magn. 7. κατὰ νοῦν μὴ ἔχειν θεοὺς; Mart. Ign. 2.

Νύξ. Ἄγων ἦν ὑμῖν ἡμέρας τε καὶ νυκτός. Clem. I 2. Ἡμέρα τε καὶ νύξ... δρόμον διανύουσιν. 20. Ἡμέρα καὶ νύξ ἀνίστασιν ἡμῖν δηλοῦσιν. 24. κοιμᾶται ἡ νύξ. ib. νύξ ἐπέρχεται. ib. ποιήσαντος... τεσσαράκοντα νύκτας. 53. νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Ign. Rom. 5. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ τῇ αὐτῇ. Mart. Ign. 5. διέτριβε μετ' ὀλίγων νύκτα καὶ ἡμέραν. Mart. Polyc. 5.

Νωθρός. ὁ νωθρὸς καὶ παρεμμένος (ἐργάτης.) Clem. I 34.

Ξενισμός. ξενισμὸν παρέιχεν ἡ καινότης αὐτοῦ. Ign. Eph. 19.

Ξένος. τῆς τε ἀλλοτριότητος καὶ ξένους τοῖς ἐκλεκτοῖς... στάσεως. Clem. I 1. ξένα καὶ μακράν ἐστι τῶν ἀπεχθῶν. Fragm. iv.

- Ξηρός. ἄτινα πέπτωκεν εἰς τὴν γῆν
 ξηρά. Clem. I 24.
 Ξιφίδιον. κομφέκτορα παραβῦσαι ξιφί-
 διον. Mart. Polyc. 16.
 Ξύλον. συμβύλλετε ἑαυτοὺς ξύλῳ.
 Clem. I 23, et II 11. ὁ καρπὸς
 τοῦ ξύλου. I 23. προσκυνοῦντες
 λίθους καὶ ξύλα. II 1. τῶν ὀχλῶν
 παραχρῆμα συναγαγόντων... ξύλα
 καὶ φρύγανα. Mart. Polyc. 13.
 Ὁδοήκοντα καὶ ἐξ ἑτη. Mart. Polyc. 9.
 Ὁδοός. ὥρα ὁγδόη. Mart. Polyc. 21.
 Ὁδός. ἴδωμεν τίνες αἱ ὁδοὶ τῆς εὐλο-
 γίας. Clem. I 31. τῇ ὁδῷ τῆς
 ἀληθείας. 35. Αὕτη ἡ ὁδός... ἐν
 ᾗ εὕρομεν τὸ σωτήριον. 36. ἀπο-
 πίπτομεν τῆς ὁδοῦ τῆς δικαίας.
 II 5. θῶμεν τὴν ὁδὸν τὴν εὐ-
 θεϊάν. 7. ἡ δὲ ἀγάπη ὁδός ἡ ἀνα-
 φέρουσα εἰς Θεόν. Ign. Eph. 9.
 μὴ προσήκουσαί μοι, τῇ ὁδῷ τῇ
 κατὰ σάρκα. Rom. 9.
 Ὁδοὺς. δι' ὁδόντων θηρίων ἀλήθωμαι.
 Ign. Rom. 4.
 Ὁδύρεσθαι. ὥς καὶ τοὺς περιστάτας
 ἐλεεῖν καὶ ὀδύρεσθαι. Mart. Po-
 lyc. 2.
 Ὅθεν. ὅθεν, ἀδελφοί, καταλείψαντες.
 Clem. II 5. ὅθεν ἔγγραφον...
 ἱστορίαν. Fragm. ii. ὅθεν καὶ
 γράφω. Ign. Eph. 21, Magn. 15,
 Smyrn. 12. ὅθεν δεδεμένος. Eph.
 21, Smyrn. 11. ὅθεν καὶ οὐκ
 ἄξιός εἰμι λέγεσθαι. Trall. 13.
 Ὅθεν ἔτεσιν ὀλίγοις ἔτι παραμένων.
 Mart. Ign. 1.
 Ὅθεν. ὥσπερ ὁθέν πλοίου. Mart.
 Polyc. 15.
 Οἶαξ. τῷ οἰακί τῆς προσευχῆς. Mart.
 Ign. 1.
 Οἰεσθαι. Οἰώμεθα ὅτι βέλτιόν ἐστιν τὰ
 ἐνθάδε μοῖσσαι. Clem. II 6. δυ-
 νάμενος γράφειν ὑπὲρ τούτου φῆσθην.
 Ign. Trall. 3.
 Οἰκείος. οἱ προδίδοντες αὐτὸν οἰκείου
 ὑπῆρχον. Mart. Polyc. 6.
 Οἰκοδεσπότης. πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ
 οἰκοδεσπότης. Ign. Eph. 6.
 Οἰκοδομεῖν. δυναθῆσεσθε οἰκοδομεῖσθαι
 εἰς τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν πίστιν. Polyc.
 Phil. 3.
 Οἰκοδομή. ἡτοιμασμένοι εἰς οἰκοδομὴν
 Θεοῦ. Ign. Eph. 9. πᾶσαν οἰκο-
 δομὴν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν ἀν-
 κουσας. Polyc. Phil. 13.
 Οἰκονομεῖν. ἔγγραφον περὶ αὐτοῦ ἱστο-
 ρίαν γενέσθαι ὀκονόμησεν. Clem.
 Fragm. ii.
 Οἰκονομία. πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ
 οἰκοδεσπότης εἰς ἰλίαν οἰκονομίαν.
 Ign. Eph. 6. ἐκνοφορήθη ὑπὸ
 Μαρίας, κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ. 18.
 ἥς ἡρξάμεν οἰκονομίας εἰς τὸν και-
 ρὸν ἀνθρωπων Ἰησοῦν Χριστόν. 20.
 τὴν τῆς σαρκὸς οἰκονομίαν. Mart.
 Polyc. 2.
 Οἰκονόμος. ὥς Θεοῦ οἰκονόμοι καὶ
 πάρεδροι. Ign. Polyc. 6.
 Οἶκος. τὰ κατὰ τὸν οἶκον σεμνῶς οἰ-
 κουργεῖν. Clem. I 1. ἐκ τοῦ οἴ-
 κου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 10. οἶκον
 μικρὸν καταλιπών. ib. ὅπως κρε-
 μάσῃ ἐκ τοῦ οἴκου. 12. πιστὸς θε-
 ράπων ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. 43. Ἀσπά-
 ζομαι τοὺς οἴκους τῶν ἀδελφῶν μου.
 Ign. Smyrn. 13. Ἀσπάζομαι τὸν
 οἶκον Ταυσίας. ib. σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ
 αὐτῆς. Polyc. 8. κατ' οἶκόν τε
 παννυχίσαντες. Mart. Ign. 7.
 Οἰκουμένη, ἡ. τῶν κατὰ τὴν οἰκουμέ-
 νην ἐκκλησιῶν. Mart. Polyc. 5.
 ἀπάσης τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην
 καθολικῆς ἐκκλησίας. 8. πομένα
 τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην καθολικῆς
 ἐκκλησίας. 19.
 Οἰκουργεῖν. τὰ κατὰ τὸν οἶκον σεμνῶς
 οἰκουργεῖν ἐδιδάσκετε. Clem. I 1.
 Οἰκοφθόρος. Οἱ οἰκοφθόροι βασιλείαν
 Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ign.
 Eph. 16.
 Οἰκτιρμός. ἐπιστρέψωμεν ἐπὶ τοὺς
 οἰκτιρμούς αὐτοῦ. Clem. I 9. ἡμᾶς
 τοὺς προσπεφυγότας τοῖς οἰκτιρ-
 μοῖς αὐτοῦ. 20. ἡ πρὸς τὸν Θεόν
 καὶ τοὺς ἁγίους μετ' οἰκτιρμῶν
 μνεία. 56.
 Οἰκτίρμων. Ὁ οἰκτίρμων κατὰ πάντα
 ... Πατήρ. Clem. I 23.
 Οἰνόμελι. θανάσιμον φάρμακον δίδόντες
 μετὰ οἰνομέλitos. Ign. Trall. 6.
 Οἶος. οἷαν τρυφήν ἔχει. Clem. II 10.
 οἷα τις ἐφθέγγατο. Ign. Fragm. i.

- *Ολεθρος. λύεται ὁ θλεθρος αὐτοῦ. Ign. Eph. 13. εἰς παντελὴ θλεθρον ἀπάγουσαν ἑαυτούς. Fragm. i.
- *Ολίγος. ὀλίγα πρόσωπα. Clem. I 1. ἐν καιρῷ ὀλίγῳ εἰς πέπειρον καταντῇ. 23. ἵνα μὴ δι' ὀλίγου ἀφρονας. Ign. Trall. 8. δι' ὀλίγων γραμμάτων αἰτούμαι ὑμᾶς. Rom. 8. δι' ὀλίγων ὑμᾶς γραμμάτων παρεκάλεσα. Polyc. 7. λωφήσαντος πρὸς ὀλίγον τοῦ διωγμοῦ. Mart. Ign. 1. ἔτεσιν ὀλίγοις ἔτι παραμένων. ib. καὶ διέτριβε μετ' ὀλίγων. Mart. Polyc. 5. Πῦρ . . . μετ' ὀλίγον σβεννύμενον. 11.
- *Ολιγοχρόνιος. ἡ ἐπιδημία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῆς σαρκὸς ταύτης . . . ὀλιγοχρόνιος. Clem. II 5. τὰ ἐνθάδε . . . μικρὰ καὶ ὀλιγοχρόνια. 6.
- *Ολιγόψυχος. μή τινα τῶν ὀλιγοψύχων . . . ἀποβάλῃ. Mart. Ign. 1.
- *Ολοκάρπωμα. ολοκάρπωμα δεκτὸν τῷ Θεῷ ἡτοιασμένον. Mart. Polyc. 14.
- *Ολος. διδάξας ὅλον τὸν κόσμον. Clem. I 5. ἐξ ὅλης ἰσχύος ἡμῶν. 33. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. 34. Cf. II 3, et 8. εὐχρηστά εἰσιν ὅλα τῷ σώματι. I 37. ἡμῶν ὅλον τὸ σῶμα. 38. ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. 43. ὁ βίος ἡμῶν ὅλος. II 1. ὅλοι ὄντες Θεοῦ. Ign. Eph. 8. ὁλοσμοί ὅλου τοῦ σώματος. Rom. 5. σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτῆς. Polyc. 8. τὸ γὰρ ὅλον ἐστὶ πίστις καὶ ἀγάπη. Smyrn. 6.
- *Ομιλεῖν. παρεστὸς ὁ Κύριος ὠμιλεῖ αὐτοῖς. Mart. Polyc. 2.
- *Ομιλία. περὶ τούτων ὀμιλίαν ποιοῦ. Ign. Polyc. 5.
- *Ομμα. ἐμβλέψωμεν τοῖς ὄμμασι τῆς ψυχῆς. Clem. I 19.
- *Ομνύειν. ἔπεισεν ὁμοῖαι καὶ ἐπιθῆσαι. Mart. Polyc. 4. *Ομοσον τὴν Καίσαρος τύχην. 9, et 10. *Ομοσον, καὶ ἀπολύω σε. 9. Εἰ κενοδοξεῖς ἵνα ὁμοῶ. 10.
- *Ομόζυγος. Μόνους ἄνδρας τοὺς ὁμοζύγους εἶναι. Ign. Fragm. v.
- *Ομοήθεια. ὁμοήθειαν Θεοῦ λαβόντες. Ign. Magn. 6.
- *Ομοθυμαδὸν ἐπιβοῆσαι. Mart. Polyc. 12.
- *Ομοιοπαθής. σῶμα ὁμοιοπαθὲς ἀνθρώποις. Ign. Fragm. viii.
- *Ομοιος. Ὅτε γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἄλλος ὁμοιος ἐμοί. Polyc. Phil. 3.
- *Ομοιότης. πάντας ὑμᾶς αὐτῷ ἐν ὁμοιότητι εἶναι. Ign. Eph. 1.
- *Ομοῖωμα. ἐγείραντος αὐτὸν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὁμοῖωμα. Ign. Trall. 9.
- *Ομοίως καὶ ὁ ἀκούων αὐτοῦ. Ign. Eph. 16. ὁμοίως καὶ ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου. 19. *Ομοίως πάντες ἐντρεπέσθωσαν. Trall. 3. ὁμοίως καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ. 13. *Ομοίως καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου παράγγελλε. Polyc. 5. *Ομοίως διάκονοι ἀμειμπτοί. Polyc. Phil. 5. *Ομοίως καὶ νεώτεροι ἀμειμπτοί. ib. *Ομοίως δὲ καὶ εἰς τὰ θηρία. Mart. Polyc. 2.
- *Ὁμολογεῖν. ἐὰν οὖν ὁμολογήσωμεν δι' οὐ ἐσώθημεν. Clem. II 3. *Ἐν τίνι δὲ αὐτὸν ὁμολογοῦμεν; ib. ἐν τοῖς ἔργοις αὐτὸν ὁμολογῶμεν. 4. ἐν τούτοις ἔργοις ὁμολογῶμεν τὸν Θεόν. ib. ὁμολογοῦμεν χάριν μὴ εἰληφέναι. Ign. Magn. 8. μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρκοφόρον; Smyrn. 5. διὰ τὸ μὴ ὁμολογεῖν τὴν εὐχαριστίαν. 6. δε ἂν μὴ ὁμολογῇ τὸ μαρτύριον τοῦ σταυροῦ. Polyc. Phil. 7. ὡν τὸ ἔτερον βασανιζόμενον ὠμολόγησεν. Mart. Polyc. 6. Τοῦ δὲ ὁμολογοῦντος. 9. ὠμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανὸν εἶναι. 12.
- *Ὁμολογία. τὴν διὰ μαρτυρίου γνωμὴν ὁμολογίαν. Mart. Ign. 1. διὰ τῆς καλῆς ὁμολογίας.
- *Ὁμόνοια. τὰ ἐισελθόντα ἐν ὁμονοίᾳ ζῶα εἰς τὴν κιβωτόν. Clem. I 9. ἑτερογνώμονος ὑπαρχούσης καὶ οὐκ ἐν ὁμονοίᾳ. 11. ἐν ὁμονοίᾳ δίχα πάσης παρεκβάσεως. 20. ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ. ib. ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. ib. τὰ . . . εὐάρεστα ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν μεθ' ὁμονοίας. 21. ἐνδυσάμεθα τὴν ὁμόνοιαν. 30. ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναχθέντες. 34. ἀγάπη πάντα ποιεῖ ἐν ὁμονοίᾳ. 49. εἰ τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ ἐποιούμεν ἐν ὁμονοίᾳ ἀγάπης. 50. ὅπως θάττον τὴν . . . εἰρήνην

καὶ ὁμόνοια ἀπαγγέλλωσιν. 59. ἐν τῇ ὁμοιοῖα ὑμῶν. Ign. Eph. 4. σύμφωνοι ὄντες ἐν ὁμοιοῖα. ib. ἐν τῇ ὁμοιοῖα ὑμῶν τῆς πίστεως. 13. ἐν ὁμοιοῖα Θεοῦ σπουδάζετε πάντα πράσσειν. Magn. 6. Ἐρρωσθε ἐν ὁμοιοῖα Θεοῦ. 15. Διαμένετε ἐν τῇ ὁμοιοῖα ὑμῶν. Trall. 12. ἐκκλησία . . . ἡδρασμένη ἐν ὁμοιοῖα Θεοῦ. Philad. Inscr. εἰς ὃν ἐλπίζουσιν . . . ὁμοιοῖα. 11.

Ὁμόφυλος. ἐν τῇ ἀκοῦσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὁμοφύλου. Clem. I 4.

Ὁμοφωνία. τῆς παραδεδομένης ἡμῖν καλῶς καὶ δικαίως ὁμοφωνίας. Clem. I 51.

Ὁμφαξ. Clem. I 23, et II 11.

Ὁναίμην. Ὁναίμην ὑμῶν διὰ παντός. Ign. Eph. 2. et Polyc. 6. οὐ ἐγὼ ὀναίμην, ὅτι ὑποτάσσεται τῷ ἐπισκόπῳ. Magn. 2. Ὁναίμην ὑμῶν κατὰ πάντα. 12. Ὁναίμην τῶν θηρίων. Rom. 5. τοῦ προσώπου σου, . . . οὐ ὀναίμην ἐν Θεῷ. Polyc. 1. οὐ τῆς βασιλείας ὀναίμην. Mart. Ign. 2.

Ὁνειράτα. τὰς ὄψεις τῶν ὀνειράτων. Mart. Ign. 7.

Ὁνομα. ἀξιαγάπητον ὄνομα ὑμῶν. Clem. I 1. διαφορώτερον ὄνομα. 36. τῷ ἐνδόξῳ ὀνόματι κεκοσμημένη. 43. ἐκάστης φυλῆς κατ' ὄνομα. ib. τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ καὶ μόνου Θεοῦ. ib. ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐπισκοπῆς. 44. τῷ παναρέτῳ ὀνόματι αὐτοῦ. 45. βλασφημίας ἐπιφέρεισθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. 47. τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ. 58. εἰς εὐαρέστησιν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ib. τὸ πολυαγάπητόν σου ὄνομα. Ign. Eph. 1. δεδεμένον . . . ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ὀνόματος. ib. ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἀπειλήφα. ib. δέδομαι ἐν τῷ ὀνόματι. 3. Εἰσῶσαι γάρ τινες δόλφ πονηρῷ τὸ ὄνομα περιφέρειν. 7. ἐξ ὀνόματος συνέρχεσθε ἐν μιᾷ πίστει. 20. Καταξιωθείς γὰρ ὀνόματος θεοπρεπεστάτου. Magn. 1.

Ὅς γὰρ ἄλλω ὀνόματι καλεῖται. 10. τῶν δεξαμένων με εἰς ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ. Rom. 9. ἐφ' οἷς γί-

γραπταὶ μόνον ὀνόματα ἀνθρώπων. Philad. 6. δοξάσαι τὸ ὄνομα. 10. Θέλουσιν δὲ ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἀδύνατον ὑπὲρ ὀνόματος Θεοῦ. ib. μόνον ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ. Smyrn. 4. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, ὄντα ἀπιστα. 5. ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. 12. Polyc. 5, Rom. Inscr. ἐν ὀνόματι. Smyrn. 12. τῶν ἐν ὑποκρίσει φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Polyc. Phil. 6. ἐὰν πάσχωμεν διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 8. πάντας κατ' ὄνομα. Ign. Smyrn. 13. ἐξ ὀνόματος πάντας ζῆτει. Polyc. 4. Ἀσπάζομαι πάντας ἐξ ὀνόματος. 8. Ἀλκην τὸ ποθητὸν μου ὄνομα. ib. et Smyrn. 13. Κρόκος, τὸ ποθητὸν μοι ὄνομα. Rom. 10. Εἰς δὲ ὀνόματι Κόιντος. Mart. Polyc. 4. ὁ καὶ κληρονόμος τὸ αὐτὸ ὄνομα. 6.

Ὁνος. ἐν ὄνῳ καθίσαντες αὐτόν. Mart. Polyc. 8.

Ὁπίσω. Ὁ δὲ ὀπίσω τὰς χεῖρας ποιήσας. Mart. Polyc. 14.

Ὁπλίεσθαι. ὀπλισώμεθα τοῖς ὀπλοῖς τῆς δικαιοσύνης. Polyc. Phil. 4.

Ὁπλον. Τὸ βάπτισμα ὑμῶν μείντω ὡς ὀπλα. Ign. Polyc. 6. τοῖς ὀπλοῖς τῆς δικαιοσύνης. Polyc. Phil. 4. μετὰ τῶν συνήθων αὐτοῖς ὀπλων. Mart. Polyc. 7.

Ὁποῖος. στασιαζουσῶν τῶν φυλῶν ὅποια αὐτῶν. Clem. I 43. τὸ δὲ ἔθος ὅποιον ἂν παραληφθῇ. Fragm. vi.

Ὁπτάν. ἀλλ' ὡς ἄρτος ὀπτώμενος. Mart. Polyc. 15.

Ὁπτασία. προσευχόμενος ἐν ὀπτασίᾳ γέγονε. Mart. Polyc. 5. τῆς φανερωθείσης ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου ὀπτασίας. 12.

Ὁπτεσθαι. δι' ὃν πράσσουσιν ὀφθῇσονται. Ign. Eph. 14. οὐδὲ τὸ σῶμά μου ὁ κόσμος ὄψεται. Rom. 4.

Ὁρᾶν. Ὁρᾶτε, ἀδελφοί. Clem. I 4. et 41. Ὁρᾶτε, ἀγαπητοί. 12, 16, 21. Ὁρᾶτε ὅτι ἐν καιρῷ ὀλίγῳ. 23. Ὁρώμεν γὰρ ὅτι ἐνίοτοις ὑμεῖς μεταγέγετε. 44. Ὁρᾶτε . . . πῶς μέγα . . . ἡ ἀγάπη. 50. οὐδὲν τοῦ-

- των ἐωράκαμεν. II 11. πάντας ὁρῶν εὐνοϊκῶς διακειμένους. Mart. Ign. 4. ἐπευχόμενον ἡμῖν ἐωρῶμεν... Ἰγνάτιον. 7.
- Ὅρασις. τοιαύτης ἀχλύος γέμοντες ἐν τῇ ὁράσει. Clem. II 1.
- Ὅρατός. ὁρατὰ τε καὶ ἀόρατα. Ign. Trall. 5. Μηθέν με ζηλώση τῶν ὁρατῶν. Rom. 5. οἱ ἄρχοντες ὁρατοὶ τε καὶ ἀόρατοι. Smyrn. 6. τὸν ἀόρατον, τὸν δι' ἡμᾶς ὁρατόν. Polyc. 3.
- Ὅργανον. ἵνα διὰ τῶν ὀργάνων τούτων θυσία εὐρεθῶ. Ign. Rom. 4. τὰ πρὸς τὴν πυρὰν ἡρμοσμένα ὄργανα. Mart. Polyc. 13.
- Ὅργη. ἀποθήμενοι... ὄργας. Clem. I 13. πρὸς τὰς ὀργὰς αὐτῶν ὑμεῖς πραεῖς. Ign. Eph. 10. *Ἡ γὰρ τὴν μέλλουσαν ὀργὴν φοβηθῶμεν. 11. Ὅδ' δὲ μερισμός ἐστιν καὶ ὀργή. Philad. 8. ἀπεχόμενοι πάσης ὀργῆς. Polyc. Phil. 6.
- Ὅριζεν. ὠρισμένοις καιροῖς. Clem. I 40. αὐτὸς ὥρισεν τῇ ὑπερτάτῃ αὐτοῦ βουλῇ. ib. τὸν ὠρισμένον τῆς λειτουργίας αὐτοῦ κανόνα. 41. οἱ ἐπίσκοποι κατὰ τὰ πέρατα ὀρίσθentes. Ign. Eph. 3.
- Ὅρισμός. ἐξελίσσουσιν τοὺς ἐπιτεταγμένους αὐτοῖς ὀρισμούς. Clem. I 20.
- Ὅρκος. ἐλάλησεν μεθ' ὅρκου. Clem. I 8.
- Ὅρνεον. Ὅρνεον... δὲ προσονομάζεται Φοῖνιξ. Clem. I 25. δι' ὀρνέου δείκνυσιν ἡμῖν. 26.
- Ὅρος. πρὸς ἐν τῶν ὀρέων. Clem. I 10. Μωϋσέως γὰρ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος. 53.
- Ὅρφανός. οὐ περὶ ὀρφανοῦ, οὐ περὶ θλιβομένου. Ign. Smyrn. 6. μὴ ἀμελοῦντες χήρας, ἢ ὀρφανοῦ. Polyc. Phil. 6.
- Ὅσιος. μεστοὶ τε ὁσίας βουλῆς. Clem. I 2. ὁσιον... ὑπηκόους ἡμᾶς μᾶλλον γενέσθαι. 14. δικαίους ἀποβεβλημένους ἀπὸ ὁσίων ἀνδρῶν. 45. ἐν ὁσίᾳ καὶ ἀμώμῳ προβέσει δουλεύοντας. ib. διὰ τῆς ὁσίας παιδείας αὐτοῦ. 56. πόσα
- δὲ αὐτῷ ὀφειλομεν ὁσια; II 1. ἔργα ἔχοντες ὁσια. 6.
- Ὅσιότης. ἐν ὁσιότητι ψυχῆς. Clem. I 29. ἐν ὁσιότητι καρδίας. 32. κατευθύνοντες τὴν πορείαν αὐτῶν ἐν ὁσιότητι. 48.
- Ὅσιως. ἀνδράσιν ὁσίως πολιτευσαμένοις. Clem. I 6. τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεὸν ὁσίως. 21. τοὺς ἐν αὐτῷ ὁσίως ἀναστρεφόμενους. ib. τῶν ὁσίως αὐτῷ δουλευσάντων. 26. ὁσίως πάντα τὰ γινόμενα ἐν εὐδοκίᾳ. 40. τοὺς ἀμέμπτως καὶ ὁσίως προσενηκόντας τὰ δῶρα. 44. εἰ μὴ τὸ ὁσίως καὶ δικαίως ἀναστρέφεισθαι. II 5.
- Ὅσμη. ἀπὸ τῆς ὁσμῆς ἐλεγχθήσεσθε. Ign. Magn. 10.
- Ὅσος. ὅσα ὁ Δεσπότης ἐπιτελεῖν ἐκέλευσεν. Clem. I 40. ὅσῳ πλείονος κατηξιώθημεν γνώσεως. 41. ὅσῳ δοκεῖ μᾶλλον μείζων εἶναι. 48. Ὅσα οὖν παρέβημεν. 51. ὅσα ὑπέμεινεν Ἰ. Χ. παθεῖν. II 1. Ὅσοι γὰρ Θεοῦ εἰσίν. Ign. Philad. 3. ὅσοι ἂν μετανοήσαντες ἔλθωσιν. ib. ἄλλας ὅσας εἶχομεν παρ' ἡμῖν. Polyc. Phil. 13.
- Ὅστέον. ὅπου τὰ ὁστὰ τοῦ προγεγονότος. Clem. I 25. σκορπισμοὶ ὁστέων. Ign. Rom. 5. δοκιμώτερα ὑπὲρ χρυσίου ὁστὰ. Mart. Polyc. 18.
- Οὐράνιος. ἄρτον οὐράνιον. Ign. Rom. 7. εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν αὐτοῦ. Mart. Polyc. 22.
- Οὐρανός. Οἱ οὐρανοὶ τῇ διοικῇ αὐτοῦ σαλευόμενοι. Clem. I 20. οὐρανούς ἐστήρισεν. 33. ἀτενίζομεν εἰς τὰ ὕψη τῶν οὐρανῶν. 36. Ἄστηρ ἐν οὐρανῷ ἔλαμψεν. Ign. Eph. 19. καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ. Smyrn. 11. ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν. Mart. Ign. 2. ὡς οὐρανοῦ μέλλων ἐπιλαμβάνεσθαι. 4. φωνὴ ἔξ οὐρανοῦ. Mart. Polyc. 9. ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν. ib. et 14.
- Οὐρίος. οὐρίοις ἀνέμοις προσχρησάμενοι. Mart. Ign. 5.
- Οὐς. βύσαντες τὰ ὅτα. Ign. Eph.

9. ἂ οὔτε οὐς ἤκουσεν. Mart. Polyc. 2.
- ᾽Οφείλει. εἰς τὸν ὀφειλόμενον τόπον τῆς δόξης. Clem. I 5. ὀφειλομεν κατὰ πάντα εὐχαριστοῦν. 38. πάντα τάξει ποιεῖν ὀφειλομεν. 40. μᾶλλον ταπεινοφρονεῖν ὀφείλει. 48. ὀφείλουσιν τὸ κουνὸν τῆς ἐλπίδος σκοπεῖν. 51. παιδεῖαν ἐφ' ἧ οὐδεὶς ὀφείλει ἀγανακτεῖν. 56. πόσα δὲ αὐτῷ ὀφείλομεν ὅσια ; II 1. συμπάσχειν ἀλλήλους ὀφειλομεν. 4. Καὶ ὅφελον πάντες αὐτὸν ἐμμοῦντο. Ign. Smyrn. 12. ὀφειλομεν ἀξίως τῆς ἐντολῆς . . . περιπατεῖν. Polyc. Phil. 5. ὀφειλομεν καὶ ἡμεῖς ἀφίεναι. 6. εἰς τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς τόπον. 9.
- ᾽Οφειλέτης. πάντες ὀφειλέται ἐσμέν ἁμαρτίας. Polyc. Phil. 6.
- ᾽Οφθαλμός. τὰ παθήματα αὐτοῦ ἦν πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Clem. I 2. Λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῶν. 5. οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καρδίας. 36. ὁ κεκλεισμένους ὀφθαλμοὺς ἀνοίξας. Fragm. viii. ἀπέναντι γὰρ . . . Θεοῦ ἐσμεν ὀφθαλμῶν. Polyc. Phil. 6. ἦν καὶ ἴδετε κατ' ὀφθαλμούς. 9. Πρὸ ὀφθαλμῶν γὰρ εἶχον φυγεῖν. Mart. Polyc. 2. τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς. ib.
- ᾽Οφίς. Φρόνιμος γίνου ὡς ὄφίς ἐν ἅπασιν. Ign. Polyc. 2.
- ᾽Οχλος. πάντα τὸν ὄχλον τῶν ἐν τῷ σταδίῳ. Mart. Polyc. 9. τῶν ὄχλων παραχρῆμα συναγαγόντων. 13. καὶ θαυμάσαι πάντα τὸν ὄχλον. 16.
- ᾽Οψέ. ὀψέ τῆς ὥρας. Mart. Polyc. 7.
- ᾽Οψις. τὴν . . . ὑπερτάτην ὄψιν αὐτοῦ. Clem. I 36. ἐπ' ὅψεσι τοῦ δήμου. Mart. Ign. 5. συμβαλόντες τὰς ὄψεις τῶν ὀνειράτων. 7.
- ᾽Οψώνιον. ἀφ' οὗ καὶ τὰ ὀψώνια κομίζεσθε. Ign. Polyc. 6.
- Πάθημα. καὶ τὰ παθήματα αὐτοῦ ἦν πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Clem. I 2. οὐδὲ τὰ ἡμέτερα τῶν κατ' ἄνδρα παθήματα. Ign. Smyrn. 5.
- Παθητής. ἐν τῇ ἀναστάσει ὑμῶν παθητήν. Ign. Polyc. 7.
- Παθητός. πρῶτον παθητός καὶ τότε ἀπαθής. Ign. Eph. 7. τὸν ἀπαθῆ, τὸν δι' ἡμᾶς παθητόν. Polyc. 3.
- Πάθος. ἐκλεγμένην ἐν πάθει ἀληθινῷ. Ign. Eph. Inscr. ἵνα τῷ πάθει τὸ ὕδωρ καθαρίσῃ. 18. ἐν πάθει αὐτοῦ καὶ ἀναστᾷ. 20. τὸ ἀποθανεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ πάθος. Magn. 5. πεπληροφῶρησθαι ἐν τῇ γενήσῃ, καὶ τῷ πάθει. 11. εἰρηνεύσῃ ἐν . . . τῷ πάθει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Trall. Inscr. ἐν τῷ πάθει αὐτοῦ προσκαλεῖται ὑμᾶς. 11. μμητὴν εἶναι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου. Rom. 6. ἀγαλλιωμένη ἐν τῷ πάθει τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Philad. Inscr. τῷ πάθει οὐ συγκατατίθεται. 3. Ἐξαίρετον δέ τι ἔχει τὸ εὐαγγέλιον, . . . τὸ πάθος αὐτοῦ. 9. ἀπὸ τοῦ θεομακαρίστου αὐτοῦ πάθους. Smyrn. 1. μέχρ' οὐ μετανοήσωσιν εἰς τὸ πάθος. 5. τῷ εὐαγγελίῳ, ἐν ᾧ τὸ πάθος ἡμῶν δηλωταί. 7. πάθει τε καὶ ἀναστᾷ. 12. ἐπιθυμία τοῦ πάθους. Mart. Ign. 3.
- Παιδάριον. συνελάβοντο παιδάρια δύο. Mart. Polyc. 6. Ἐχόντες σὺν τὸ παιδάριον. 7.
- Παιδεία. τὴν παιδεῖαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. Clem. I 21. Polyc. Phil. 4. τῆς ἐν Χριστῷ παιδείας. Clem. I 21. Ἀναλάβωμεν παιδεῖαν ἐφ' ἧ οὐδεὶς ὀφείλει ἀγανακτεῖν. 56. διὰ τῆς ὁσίας παιδείας αὐτοῦ. ib.
- Παιδεύειν. τοὺς νέους παιδεύωμεν τὴν παιδεῖαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. Clem. I 21. ὑπερασπισμός ἐστιν τοῖς παιδευομένοις ὑπὸ τοῦ Δεσπότη. 56. παιδεύει ὁ Θεὸς εἰς τὸ νοουθετηθῆναι ἡμᾶς. ib. παιδεύητε εἰς μετάνοιαν. 57. παιδεύειν τὴν παιδεῖαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. Polyc. Phil. 4.
- Παιδόθεν. Ἐν αἷς ἕκαστος ἐκ παιδόθεν ἐθίζεται. Clem. Fragm. vi.
- Παῖς. ὁ τοῦ . . . εὐλογητοῦ παιδὸς σου Ἰ. Χ. Πατὴρ. Mart. Polyc. 14. σὺν τῷ αἰωνίῳ . . . σου παιδί. ib. διὰ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς. 20.
- Πάλαι. τοὺς πάλαι χειμῶνας. Mart.

- Ign. 1. ἐγγόνεισαν γὰρ πάλαι μαθηταί. 3. κατὰ τὸ πάλαι πρόσταγμα τοῦ Καίσαρος. 6.
- Παλαιός. παλαιά βασιλεία διεφθείρετο. Ign. Eph. 19. μυθύμασιν τοῖς παλαιοῖς. Magn. 8. οἱ ἐν παλαιοῖς πράγμασιν ἀναστραφέντες. 9.
- Παλαιούν. τὴν κακὴν ζύμην τὴν παλαιωθείσαν. Ign. Magn. 10.
- Παλιγγενεσία. Νῶε . . . παλιγγενεσίαν κόσμῳ ἐκήρυξεν. Clem. I 9.
- Πάλιν. Καὶ πάλιν. Clem. I 10, 15. Καὶ πάλιν λέγει. 10, 15, 17, 52, 56. Καὶ πάλιν ἐν ἐτέρῳ τόπῳ λέγει. 46. πάλιν αὐτὸ ἀναπλάσσει. II 8. πάλιν ἔσομαι τρέχων. Ign. Rom. 2. οἱ δὲ πάλιν ἐπευχόμενοι ἡμῖν. Mart. Ign. 7. Ἐπιμένοντες δὲ πάλιν αὐτοῦ. Mart. Polyc. 10. Ὁ δὲ πάλιν πρὸς αὐτόν. 11. Ἐγὼ δὲ πάλιν Πιώνιος. 22.
- Παμμεγεθής. Τῷ γὰρ παμμεγεθεστάτῳ αὐτοῦ κράτει. Clem. I 33. παμμεγεθὲς κατὰ διάνοιαν. ib.
- Πανάγιος. ὁ . . . πατὴρ τῶν αἰώνων, ὁ πανάγιος. Clem. I 35. δι' ἐκπορεύσεως τοῦ παραγίου Πνεύματος. Fragn. viii.
- Πανάρετος. τὴν πανάρετον καὶ βεβαίαν ὑμῶν πίστιν. Clem. I 1. Τῇ παναρέτῃ καὶ σεβασμῷ πολιτεία. 2. λατρευνόντων τῷ παναρέτῳ ὀνόματι αὐτοῦ. 45. Οὕτως γὰρ λέγει ἡ πανάρετος σοφία. 57.
- Παννυχίζειν. κατ' οἶκόν τε παννυχίσαντες. Mart. Ign. 7.
- Πανοικεί. Εὐάρεστος, ὁ γράψας, πανοικεί. Mart. Polyc. 20.
- Πανοπλία. ἡ ὑπομονὴ ὡς πανοπλία. Ign. Polyc. 6.
- Πανπληθής. τὴν πανπληθὴ ἀνθρώποις τε καὶ θηρσὶν τροφήν. Clem. I 20.
- Πανταχῇ. πάντων πανταχῇ τῶν κεκλημένων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Clem. I 59.
- Πανταχοῦ. Οὐ πανταχοῦ . . . προσφέρονται θυσίαι. Clem. I 41.
- Παντελής. εἰς παντελὴ ἔλεθρον ἀπάγουσιν αὐτούς. Ign. Fragn. i.
- Παντεπόστης. ἤξιώσεν τὸν παντεπόστην Δεσπότην. Clem. I 55. Ὁ παντεπόστης Θεός. 58. δεήσεως αἰτούμενοι τὸν παντεπόστην Θεόν. Polyc. Phil. 7.
- Παντοκρατορικός. τῷ παντοκρατορικῷ βουλήματι αὐτοῦ. Clem. I 8.
- Παντοκράτωρ. εἰρήνη ἀπὸ παντοκράτορος Θεοῦ. Clem. I Inscr. ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ὑμῶν πρὸς τὸν παντοκράτορα Θεόν. 2. ἀπ' αἰῶνος ὁ παντοκράτωρ Θεὸς ἐδικαίωσεν. 32. εἰρήνη παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος. Polyc. Phil. Inscr. Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. Mart. Polyc. 14.
- Πάντοτε. ἵνα καὶ Θεοῦ πάντοτε μετέχητε. Ign. Eph. 4. οἱ καὶ τοῖς ἀποστόλοις πάντοτε συνήμεσαν. 11.
- Πάνυ σωφρονούσας. Clem. I 1.
- Παραβαίνειν. Ὅσα οὖν παρέβημεν διὰ τῶν τῶν τοῦ ἀντικειμένου. Clem. I 51.
- Παραβάλλειν. Ἐσθὴρ κινδυνῶν εαυτὴν παρέβαλεν. Clem. I 55. θηρσὶν ὥμοις . . . παρεβάλλετο. Mart. Ign. 6. τοῦτους σε παραβάλῃ. Mart. Polyc. 11.
- Παραβιάζεσθαι. οὗτος δὲ ἦν ὁ παραβιασάμενος ἑαυτόν. Mart. Polyc. 4.
- Παραβύειν. κομψέκτορα παραβύσαι ξυφίδιον. Mart. Polyc. 16.
- Παραγγελία. Παραγγελίας οὖν λαβόντες. Clem. I 42.
- Παραγγέλλειν. ἀγνὴ συνειδήσει πάντα ἐπιτελεῖν παρηγγελλετο. Clem. I 1. Ὁ παραγγελλας μὴ ψευδεσθαι. 27. τοῖς ἀδελφοῖς μου παράγγελλε ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign. Polyc. 5. Τισὶ δὲ καὶ παρήγγελλεν ἡσυχάζειν. Mart. Ign. 6.
- Παράγγελμα. τοῖς παραγγέλμασι τούτοις στηρίζωμεν ἑαυτούς. Clem. I 13. τηρησάτω τὰ τοῦ Χριστοῦ παραγγέλματα. 49.
- Παράγειν. Οἵτινες παράγουσι φόβους ἀνθρώπων. Clem. II 10. τοὺς πάλαι χεμῶνας μολὲς παραγαγών. Mart. Ign. 1.
- Παραγίνεσθαι. παρεγένετο θελήματι Θεοῦ. Ign. Trall. 1. ἐκεῖ παραγενόμενος, ἀνθρώπος Θεοῦ ἔσομαι. Rom. 6. ὡς ἐκ καμάτου πολλοῦ παραγενόμενον. Mart. Ign. 7.

Παραδέχεσθαι. εἰς τὸ μὴ παραδέχασθαι τὰ σπειρόμενα. Ign. Eph. 9. οὐς οὐ μόνον δεῖ ὑμᾶς μὴ παραδέχεσθαι. Smyrn. 4.

Παραδιδόναι. τὸν ἐξ ἀρχῆς παραδεδωμένον ἡμῖν τῆς εἰρήνης σκόπον. Clem. I 19. τῆς παραδεδωμένης ἡμῖν καλῶς καὶ δικαίως ὁμοφωνίας. 51. παρέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς θάνατον. 55. πολλοὺς ἐν ἡμῖν παραδεδωκότας ἑαυτοὺς εἰς δεσμά. ib. πολλοὶ ἑαυτοὺς παρέδωκαν εἰς δουλείαν. ib. παραδούσα οὖν ἑαυτὴν τῷ κινδύνῳ. ib. παρέδωκεν Κύριος Ὀλοφέρνην. ib. ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν παραδοθέντα λόγον. Polyc. Phil. 7. θηρσὶν ἀγρίοις παραδοθείς. Mart. Ign. 5. περιμένεν γὰρ ἵνα παραδοθῇ. Mart. Polyc. 1.

Παράδοξος. Ἰδωμεν τὸ παράδοξον σημείον. Clem. I 25.

Παραθαλάττιος. ἐν τοῖς παραθαλαττίοις νηὶς ἐπιτυχόν. Mart. Ign. 5.

Παραρνεῖν. παραινῶ ἐν ὁμοιοῖα Θεοῦ σπουδάσετε. Ign. Magn. 6. Ταῦτα δὲ παραινῶ ὑμῖν. Smyrn. 4.

Παραρνεῖσιν. μετ' εὐχῆς καὶ παραινέσεως. Mart. Ign. 4.

Παρακαθίζεσθαι. ἔπειθον παρακαθεζόμενοι. Mart. Polyc. 8.

Παρακαλεῖν. προέλαβον παρακαλεῖν ὑμᾶς. Ign. Eph. 3. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς. Trall. 6. Παρακαλεῖ ὑμᾶς τὰ δεσμά μου. 12. Παρακαλῶ ὑμᾶς, μὴ εὖνοια ἄκαιρος γένησθί μοι. Rom. 4. μηδ' ἂν ἐγὼ παρῶν παρακαλῶ ὑμᾶς. 7. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς μηδὲν κατ' ἐριθείαν πράσσειν. Philad. 8. Παρακαλῶ σε ἐν χάριτι. Polyc. 1. πάντας παρακαλεῖν, ἵνα σώζωνται. ib. δι' ὀλίγων ὑμᾶς γραμμάτων παρεκάλεσα. 7. Παρακαλῶ οὖν πάντας ὑμᾶς πειθαρχεῖν. Polyc. Phil. 9. παρεκάλει συναθελθῆναι τῇ αὐτοῦ προθείσει. Mart. Ign. 3. παρακαλέσας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. 6. παρακαλέσαντες τὸν Κύριον. 7.

Παρακελεῖν. συντόμως παρεκέλευσα ὑμᾶς. Ign. Magn. 14.

Παράκλητος. ἢ τίς ἡμῶν παράκλητος ἔσται; Clem. II 6.

Παρακούειν. καὶ μὴ παρακούειν αὐτοῦ τῶν ἐντολῶν. Clem. II 3. ἂν παρακούσωμεν τῶν ἐντολῶν. 6.

Παραλαμβάνειν. τὸ δεῖξος ὁποῖον ἂν παραληφθῇ. Clem. Fragm. vi. συνοικον τὴν ἁμαρτίαν παρεληφώς. ib.

Παραλογίζεσθαι. τὸν ἀόρατον παραλογίζεται. Ign. Magn. 3.

Παραμείβειν. παραμείβων νήσους τε καὶ πόλεις. Mart. Ign. 5.

Παραμένειν. τὰ δοθέντα παραμένειν τοῖς ἀγνώμοσιν. Clem. Fragm. v. εἰδομαι παραμένειν αὐτὸν εἰς τμῆν ὑμῶν. Ign. Eph. 2. ἔτεσιν ὀλίγοις ἔτι παραμένων τῇ ἐκκλησίᾳ. Mart. Ign. 1.

Παράμονος. εἶναι διὰ παντός, εἰς δόξαν παράμονον. Ign. Eph. Inscr. χαρὰ αἰώνιος καὶ παράμονος. Philad. Inscr.

Παρανομεῖν. κατὰ τοὺς κανόνας ἡμῶν, τὸν παρανομούντα. Clem. Fragm. x.

Παράνομος. ἐλιθάσθησαν ὑπὸ παρανόμων. Clem. I 45.

Παραπλεῖν. οὕτω παρέπλει. Mart. Ign. 5.

Παραποιεῖσθαι. οὐδὲν ἄδικον οὐδὲ παραποιούμενον γέγραπται ἐν αὐταῖς. Clem. I 45.

Παραπτῶμα. ἐπὶ τοῖς παραπτώμασι τοῖς πλησίον. Clem. I 2. Καλὸν γὰρ ἀνθρώπῳ ἐξομολογείσθαι περὶ τῶν παραπτωμάτων. 51. ἐντύχωμεν περὶ τῶν ἐν τινι παραπτώματι ὑπαρχόντων. 56.

Παρασκευή. τῇ παρασκευῇ, δείκνουν ὥρα. Mart. Polyc. 7.

Παρατιθέναι. μὴ νηπίους οὖσιν ὑμῖν βλάβην παραθῶ. Ign. Trall. 5. παραβέμενος μετὰ δακρύων τῷ Κυρίῳ. Mart. Ign. 2. ἐκέλευσε παρατεθῆναι φαγεῖν. Mart. Polyc. 7. Παρὰ τοῦτο, *ideo, idcirco*. Ign. Trall. 5, Rom. 5.

Παρ' αὐτά, *statim, illico*. Ign. Trall. 11, Mart. 6.

Παραφνάς. Φευγέτε οὖν τὰς κακὰς παραφνάδας. Ign. Trall. 11.

- Παραχρῆμα.** τῶν ὀχλῶν παραχρῆμα συναγαγόντων. Mart. Polyc. 13.
- Πάρεδρος.** ὡς Θεοῦ οἰκονόμοι καὶ πάρεδροι. Ign. Polyc. 6.
- Παρεῖναι.** Ὁ τῶν παρόντων αἰσθητικός. Clem. Fragm. iii. παρὼν ἡγειρεν αὐτοὺς ἐκ νεκρῶν. Ign. Magn. 9. παρόντες εἰς δόξαν Θεοῦ. 15. Μηδεὶς οὖν τῶν παρόντων ὑμῶν βοηθεῖτω αὐτῷ. Rom. 7. μὴθ' ἂν ἐγὼ παρὼν παρακαλῶ ὑμᾶς. ib. ἀπάντα με καὶ παρόντα ἡγοπήσατε. Smyrn. 9. Ἀκούσας δὲ αὐτοὺς παρόντας. Mart. Polyc. 7. θαυμάζοντων τῶν παρόντων τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ. ib. τῶν ἡμετέρων οἱ παρόντες. 9. ἡμεῖς δὲ κατὰ τὸ παρὼν...μεμνησκαμεν. 20.
- Παρεκβαίνειν.** οὐ παρεκβαίνει τὰ περιτεθειμένα αὐτῇ κλείδρα. Clem. I 20. μὴ παρεκβαίνων τὸν ὠρισμένον...κανόνα. 41.
- Παρέκβασις.** ἐν ὁμοιοῖα δίχα πάσης παρεκβάσεως. Clem. I 20.
- Παρεμβολή.** ἔξω τῆς παρεμβολῆς ὑλίσθησαν. Clem. I 4. εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων. 55.
- Παρεμπλέκειν.** Οἱ ἑκαυτοὶ παρεμπλέκουσιν ἱ. x. Ign. Trall. 6.
- Παρεπιδημεῖν.** Τίς γὰρ παρεπιδημήσας πρὸς ὑμᾶς...; Clem. I 1.
- Παρέρχεσθαι.** καὶ οὐδὲν μὴ παρέλθῃ τῶν δεδογματισμένων. Clem. I 27. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ἀπὸ Ἀδάμ...παρήλθον. 50.
- Παρέχειν.** παρέχονται τοὺς πρὸς ζωῆς ἀνθρώποις μαζοὺς. Clem. I 20. τὴν ἀγάπην αὐτῶν...ἴσῃν παρεχέτωσαν. 21. Καὶ τοῦτο ἐν τύπῳ περιστέρας παρέσχε. Fragm. viii. ξενισμὸν παρέχεν ἡ καυνότης αὐτοῦ. Ign. Eph. 19. Πλέον μοι μὴ παράσχῃς. Rom. 2. Θεὸς ἕτοιμος εἰς τὸ παρασχεῖν. Smyrn. 11. παρέξει ὁ Κύριος ἐπιτελεῖν. Mart. Polyc. 18.
- Παρθενεῖν.** κἂν παρθενεῖ. Ign. Fragm. ix.
- Παρθενία.** Καὶ ἔλαθεν τὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου ἡ παρθενία Μαρίας. Ign. Eph. 19. Παρθενίας συγόν. Fragm. vi.
- Παρθένος.** γεγεννημένον ἀληθῶς ἐκ παρθένου. Ign. Smyrn. 1. τὰς παρθένους τὰς λεγομένας χήρας. 13. Τὰς παρθένους ἐν ἀμώμφῃ καὶ ἀγνῇ συνειδήσει περιπατεῖν. Polyc. Phil. 5.
- Παριέναι.** ὁ κωθρὸς καὶ παρειμένος. Clem. I 34. μήτε παρειμένους εἶναι ἐπὶ πᾶν ἔργον ἀγαθόν. ib.
- Παριστάναι.** σταφυλὴ παρεστηκυῖα. Clem. I 23, et II 11. πῶς τῷ θελήματι αὐτοῦ λειτουργοῦσιν παρεστῶτες. 34. παραστήναι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. Polyc. Phil. 6. παρεστῶτα τῷ Κυρίῳ. Magn. Ign. 7. παρεστῶς ὁ Κύριος ὠμίλει αὐτοῖς. Mart. Polyc. 2.
- Παροδεύειν.** Ἐγὼν δὲ παροδεύσαντάς τινας ἐκέειν. Ign. Eph. 9. τῶν δεξαμένων με...οὐχ ὡς παροδεύοντα. Rom. 9. διὰ Φιλιππων παρῶθεν. Mart. Ign. 5.
- Πάροδος.** Πάροδος ἐστε τῶν εἰς Θεὸν ἀναιρουμένων. Ign. Eph. 12.
- Παροικεῖν.** Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Ῥώμην, τῇ ἐκκλησίᾳ...τῇ παροικούσῃ Κόρινθον. Clem. I Inscr. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ παροικούσῃ Φιλιππου. Polyc. Phil. Inscr. Ἡ ἐκκλησία...ἡ παροικοῦσα Σμύρναν, τῇ ἐκκλησίᾳ...τῇ παροικούσῃ ἐν Φιλομηλίῳ. Mart. Polyc. Inscr.
- Παροικία.** καταλείψαντες τὴν παροικίαν τοῦ κόσμου τούτου. Clem. II 5. πάσαις ταῖς...τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας παροικίας. Mart. Polyc. Inscr.
- Παροξυσμός.** Τοὺς παροξυσμοὺς ἐμβροχαῖς παῖε. Ign. Polyc. 2.
- Παρουσία.** τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ign. Philad. 9.
- Παρρησία.** Ὁ ἀγαθὸς ἐργάτης μετὰ παρρησίας λαμβάνει τὸν ἄρτον. Clem. I 34. Τὸ καύχημα ἡμῶν καὶ ἡ παρρησία ἔστω ἐν αὐτῷ. ib. ἀλήθεια ἐν παρρησίᾳ. 35. μετὰ παρρησίας ἄκουε. Mart. Polyc. 10.
- Παρρησιάζεσθαι.** παρρησιάζεται θεράπων πρὸς Κύριον. Clem. I 53.
- Πάσχειν.** βασάνους διὰ ζῆλον παθόν-

- τες. Clem. I 6. αἰκίσματα... ἀνύσσια παθούσαι. ib. Ταῦτα πάσχωντες εὐκλεῶς ἤνεγκαν. 45. ὅσα ὑπέμεινεν Ἰησοῦς Χριστὸς παθεῖν ἔνεκα ἡμῶν. II 1. ὁ τὸν τῆς ἀφθαρσίας ἀγῶνα φθείρας, τί παθεῖται; 7. Ἀγαπῶ μὲν γὰρ τὸ παθεῖν. Ign. Trall. 4. τὸ δοκεῖν πεπονθέναι αὐτόν. 13. Ἄλλ' ἐὰν πάθω. Rom. 4. Ἐὰν πάθω, ἡθελήσατε. 8. Ταῦτα γὰρ πάντα ἔπαθεν δι' ἡμᾶς. Smyrn. 2. Καὶ ἀληθῶς ἔπαθεν. ib. τὸ δοκεῖν αὐτὸν πεπονθέναι. ib. σάρκα...τὴν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν παθούσαν. 6. ἐὰν περ διὰ τοῦ παθεῖν Θεοῦ ἐπιτύχω. Polyc. 7. ἐὰν πάσχωμεν διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Polyc. Phil. 8. ὥς οὐδὲν πεπονθώς. Mart. Polyc. 8. ὑπὲρ τῆς τοῦ παντὸς κόσμου τῶν σωζομένων σωτηρίας παθόντα. 17.
- Πατήρ. ὁ πατήρ ἡμῶν Ἰακώβ. Clem. I 4. τὸ βῆθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀδάμ. 6. ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 10. τὸν Πατέρα... τοῦ σύμπαντος κόσμου. 19. Ὁ... εὐεργετικὸς Πατήρ. 23. ἠκούσαμεν καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν. ib. et II 11. τὸν ἐπιτεκῆ καὶ εὐσπλαγχνον Πατέρα ἡμῶν. 29. τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῖς δικαίοις. 30. ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ. 31. ὁ δημιουργὸς καὶ Πατήρ τῶν αἰώνων. 35. ὥς πατήρ υἱοὺς ἡμᾶς προστηγόρευσεν. II 1. τὸν Πατέρα τῆς ἀληθείας. 3. τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς. 8. Cf. Ign. Eph. Inscr. Πατὴρς ἡ ἐπίγνωσις. Fragm. viii. Ἀκακος δὲ ὁ Πατήρ. ib. ἐν μεγέθει Θεοῦ Πατρὸς. Ign. Eph. Inscr. Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Rom. 7. ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ Πατρὸς. Philad. 1. ὁ Πατήρ Ἰ. X. Eph. 2. Cf. Polyc. Mart. 14. δξια τοῦ Πατρὸς ἔστω. Eph. 15. εἰς οἰκοδομὴν Θεοῦ Πατρὸς. 9. τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς φυτεῖαν Πατρὸς. Philad. 3. αὐτὸς ὢν θύρα τοῦ Πατρὸς. 9. πιστὸς ὁ Πατήρ ἐν Ἰ. X. Trall. 13. ὥς καὶ αὐτὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. Philad. 7. ἡνωμένος τῷ Πατρί. Smyrn. 3. ὁ Πατήρ ἡγειρεν. 6. ἀγάπη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς. Mart. Polyc. Inscr. ὁ πατήρ αὐτοῦ Νικίτης. 8. ὁ πατήρ τῶν Χριστιανῶν. 12. τὸν τοῦ Ἡρώδου πατέρα. 17.
- Πατρίς. δι' ἀγάπην τῆς πατρίδος. Clem. I 55.
- Πατρώνυμος. ἐκκλησίᾳ...ἦτις καὶ προκάθηται...Πατρώνυμος. Ign. Rom. Inscr.
- Παύειν. ὕα τῶν ἀρχαίων ὑποδεσγμάτων παυσώμεθα. Clem. I 5. Τοὺς παραφυσμοὺς ἐμβροχαῖς παῦε. Ign. Polyc. 2.
- Πεζός. οἱ μὲν δυνάμενοι πεζοὺς πέμψαι. Ign. Polyc. 8.
- Πειθαρχεῖν. πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ τῆς δικαιοσύνης. Polyc. Phil. 9.
- Πείθειν. καὶ πείσῃ καὶ τέκνων στοργῇς ἀμελεῖν. Clem. Fragm. ii. περὶ ὧν πέπεισμαι ὑμᾶς οὕτως ἔχειν. Ign. Trall. 3. μηδ' ἂν ἐγὼ παρὰν παρακαλῶ ὑμᾶς, πείσθητέ μοι· τοῖς δὲ μᾶλλον πείσθητε. Rom. 7. οὓς οὐκ ἔπεισαν αἱ προφητεῖαι. Smyrn. 5. ζωὴ αἰώνιος, περὶ ἧς καὶ σὺ πέπεισαι. Polyc. 2. πεπεισμένους, οἱ οὗτοι πάντες οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον. Polyc. Phil. 9. πείσας μὴ φθονῆσαι τῷ σπεύδοντι πρὸς τὸν Κύριον. Mart. Ign. 6. Βουλομένου γὰρ τοῦ ἀνθυπάτου πείθειν αὐτόν. Mart. Polyc. 3. ἔπεισεν ὁμόσαι καὶ ἐπιθῆναι. 4. οἱ δὲ πλείους ἔπειθον αὐτὸν ὑπεξελεῖν. 5. ἔπειθον παρακαθεζόμενοι. 8. ἀποτυγχάντες τοῦ πείσαι αὐτόν. ib. ἔπειθεν ἀρκεῖσθαι. 9. Πείσων τὸν δῆμον. 10.
- Πευῆν. οὐ περὶ πευῶντος ἢ δεψῶντος. Ign. Smyrn. 6. Διὰ τί οὖν πευῆ; Fragm. viii.
- Πειρᾶν. Ἐπειράσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ. Clem. Fragm. ii. μηδέ πειράσῃτε ἐδλογῶν τι φαίνεσθαι ἰδίᾳ ὑμῖν. Ign. Magn. 7. ἐπειράτω καὶ ὑπολύνει ἑαυτόν. Mart. Polyc. 13.
- Πειρασμός. μὴ εἰσενεγκεῖν ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Polyc. Phil. 7.

Πέλαγος. ἔπλει τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. Mart. Ign. 5.

Πέλας, ὁ. τὸ κατὰ τοὺς πέλας, Mart. Polyc. 1.

Πέμπειν. πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ οἰκοδεσπότης. Ign. Eph. 6. ὡς αὐτὸν τὸν πέμψαντα. ib. τὸ χάρισμα, ὃ πέπομφεν ἀληθῶς ὁ Κύριος; 17. καὶ ὃν ἐπέμψατε εἰς Θεοῦ τιμὴν. 21. κατὰ πάντα εὐηρέστησεν τῷ πέμψαντι αὐτόν. Magn. 8. αἱ ἔργιστα ἐκκλησίαι ἔπεμψαν ἐπισκόπους. Philad. 10. Βούρρου, πεμφθέντος ἅμα ἐμοί. 11. πέμψαι τὰ τῶν ὑμετέρων μετ' ἐπιστολῆς. Smyrn. 11. οἱ μὲν δυνάμενοι περὶ τοὺς πέμψαι. Polyc. 8. διὰ τῶν ὑπὸ σου πεμπομένων. ib. καὶ τοῦ πέμποντος αὐτὸν Πολυκάρπου. ib. ὃν πεμψω πρεσβεύοντα καὶ περὶ ὑμῶν. Polyc. Phil. 13. Τὰς ἐπιστολάς... τὰς πεμφθείσας. ib. καὶ ἄλλας... ἐπέμψαμεν ὑμῖν. ib. πέμψαι τε τὸν ἑαυτοῦ κήρυκα. Mart. Polyc. 12.

Πένης. μὴ ἀμελοῦντες... πένιτος. Polyc. Phil. 6.

Πενθεῖν. ἐπὶ τοῖς παραπτώμασι... ἐπενθεῖτε. Clem. I 2.

Πενία. πλοῦτος πολλὰς μάλλον πενίας ἔθλησε. Clem. Fragm. iv.

Πεντακοσία. ᾧ ἔτη πεντακοσία. Clem. I 25.

Πεντακοσιοστός. πεντακοσιοστοῦ ἔτους πεπληρωμένου. Clem. I 25.

Πεντηκόνταρχος. οὐδὲ ἑκατόνταρχος, οὐδὲ πεντηκόνταρχος. Clem. I 37.

Πέπειρος. ἐν καιρῷ ὀλίγῳ εἰς πέπειρον καταντῇ, Clem. I 23.

Πεποιθήσις. μετ' εὐσεβοῦς πεποιθήσεως. Clem. I 2. δουλευσάντων ἐν πεποιθήσει πίστεως ἀγαθῆς. 26. Ἰσαὰκ μετὰ πεποιθήσεως γνώσκων τὸ μέλλον. 31. πίστις ἐν πεποιθήσει. 35. Οἱ δὲ ὑπομένοντες ἐν πεποιθήσει. 45. ποῖα πεποιθήσει εἰσελευσόμεθα εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ Θεοῦ; II 6.

Πέρας, *ianctem*. Mart. Polyc. 16.

Πέρασ. οἱ ἐπίσκοποι οἱ κατὰ τὰ πέρατα ὀρισθέντες. Ign. Eph. 3. βασιλεύειν τῶν περάτων τῆς γῆς. Rom. 6.

Περιβάλλειν. τοὺς... δουλεύοντας τῷ Θεῷ εἰς αἰκίαν περιβαλεῖν. Clem. I 45.

Περιβόητος. τὸ σεμνὸν καὶ περιβόητον... ὄνομα ὑμῶν. Clem. I 1. τὸ σεμνὸν τῆς περιβόητου φιλαδελφίας ὑμῶν. 47.

Περιβολή. ὕλη ἡ τῶν ἀσπαστῶν καὶ κατ' εὐχὴν περιβολὴ γίνεται. Clem. Fragm. iv.

Περιέχειν. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος αὐτὴν ὕδατος. Clem. I 33. Περιέχουσι γὰρ πίστιν καὶ ὑπομονήν. Polyc. Phil. 13.

Περιστάναι. ὡς καὶ τοὺς περιστῶτας ἐλεεῖν. Mart. Polyc. 2.

Περικεῖσθαι. Ἀμαύρωσιν οὖν περικείμενοι. Clem. II 1. ὃ περικείμεθα νέφος. ib. τοῦ κλήρου οὐ περικείμεται ἐπιτυχεῖν. Ign. Trall. 12.

Περικεφαλαία. ἡ πίστις ὡς περικεφαλαία. Ign. Polyc. 6.

Περιλείπειν. τὰ τραχύτερα τῶν... λειψάνων περιελείφθαι. Mart. Ign. 6.

Περιμένειν. περιμένειν γὰρ ὡς παραδοθῇ. Mart. Polyc. 1.

Περιούσιος. καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ εἰς λαὸν περιούσιον. Clem. I 58.

Περιπατεῖν. καὶ μηλωταῖς περιπατήσαν. Clem. I 17. εἰς ἐν ἄλλοις γνώμῃ περιπατεῖ. Ign. Philad. 4. ἀξίως τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ... περιπατεῖν. Polyc. Phil. 5. ἐν ἀγνῇ συνειδήσει περιπατεῖν. ib.

Περιπίπτειν. θέλουσιν μάλλον αἰκίας περιπίπτειν. Clem. I 51.

Περιποιεῖν. μέγα κλέος ἐν Κυρίῳ περιποιήσεται. Clem. I 54.

Περιπτύσσειν. περιπτυσσόμενον ἡμᾶς ἐβλέπομεν. Mart. Ign. 7.

Περύπτωσις. συμφορὰς καὶ περιπτώσεις. Clem. I 1.

Περισσεῖν. Πάντα οὖν ὑμῖν ἐν χάριτι περισσεύτω. Ign. Smyrn. 9. καὶ παντὸς χαρίσματος περισσεύσης. Polyc. 2.

Περιστερά. τοῦτο ἐν τύπῳ περιστέρως παρέσχε. Clem. Fragm. viii. ἀέριος ὡσεὶ περυστέρα. Ign. Polyc. 2. ἐξῆλθε περυστέρα καὶ πλῆθος αἵματος. Mart. Polyc. 16.

Περιτείχειν. κύκλω περιτείχισε τὸ σῶμα. Mart. Polyc. 15.

Περιτιθέναι. τὰ περιθεθειμένα αὐτῇ κλείδρα. Clem. I 20. ὁ περιθεὶς ἑαυτῇ ἀλουργίδα. Ign. Fragm. i. μετ' εὐφροσύνης περιθέμενος τὰ δεσμά. Mart. Ign. 2. περιτίθετο τὰ πρὸς τὴν πυρὰν ἡμοσμένα ὄργανα. Mart. Polyc. 13.

Περιομή. παρὰ ἀνδρὸς περιομὴν ἔχοντος. Ign. Philad. 6.

Περιφέρειν. δόλω ποιητῶ τὸ ὄνομα περιφέρειν. Ign. Eph. 7. ἐν φ' τὰ δεσμά περιφέρω. II. ἐν οἷς περιφέρω δεσμοῖς. Magn. 1. ἃ ἕνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ περιφέρω. Trall. 12. περιφέρειν τὸν ἐσταυρωμένον. Mart. Ign. 2.

Περίχωρος. τῆς περιχώρου πάσης κριθείσης. Clem. I 11.

Περίψημα. Περίψημα ὑμῶν καὶ ἀγνίζωμαι. Ign. Eph. 8. Περίψημα τὸ ἐμὸν πνεῦμα τοῦ σταυροῦ. 18.

Πέτρα. ἡδραμμένη ὡς ἐπὶ πέτραι ἀκίνητον. Ign. Polyc. 1.

Πηγὴ. Ἄναοί τε πηγαί. Clem. I 20.

Πηλός. Πηλὸς γάρ ἐσμεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ τεχνίτου. Clem. II 8.

Πηρός. πηροὶ ὄντες τῇ διανοίᾳ. Clem. II 1.

Πίνειν. ἔφαγέν τε καὶ ἔπιεν. Ign. Trall. 9. παρατεθήναι φαγεῖν καὶ πίνειν. Mart. Polyc. 7.

Πίπτειν. πέπτωκεν εἰς τὴν γῆν ξηρά. Clem. I 24. οὐ τὰ ἐστώτα στηρίζειν, ἀλλὰ τὰ πίπτοντα. II. 2.

Πιστεύειν. πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν καὶ ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν. Clem. I 12. διακόνοις τῶν μελλόντων πιστεύειν. 42. οἱ ἐν Χριστῷ πιστευθέντες παρὰ Θεοῦ ἔργον τοιοῦτο. 43. νυνὶ δὲ πιστεύουσας, πλείονες ἐγενόμεθα. II 2. διὰ τοῦ μὴ πιστεύειν ἡμᾶς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Θεοῦ. II. τῶν διακόνων... πεπιστευμένων διακόνων Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ign. Magn. 6. δι' οὐ μυστηρίον ἐλάβομεν τὸ πιστεύειν. 9. Ὁ γὰρ Χριστιανισμὸς οὐκ... ἐπίσταμεν. 10. πᾶσα γλῶσσα πιστεύσασα. ib. πιστεύουσας εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ. Trall. 2.

κατ' ἀξίαν πιστεύόμενοι. 6. δε καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας αὐτῷ αὐτὸς ἐγερεῖ. 9. πιστεύσατέ μοι. Rom. 8. πιστεύω ὑμᾶς ἐπεγνωκέναι. 10. ἐν φ' καὶ πιστεύουσας ἐσώθησαν. Philad. 5. Πιστεύω τῇ χάριτι Ἰησοῦ Χριστοῦ. 8. ἐν τῇ εὐαγγελίᾳ οὐ πιστεύω. ib. ὁ πεπιστευμένος τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. 9. δε μόνος πεπιστεύεται τὰ κρυπτά τοῦ Θεοῦ. ib. εἰάν ἐν ἀγάπῃ πιστεύητε. ib. ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα, καὶ πιστεύω ὄντα. Smyrn. 3. Καὶ εὐθύς αὐτοῦ ἤψαντο, καὶ ἐπίστευσαν. ib. εἰάν μὴ πιστεύσωσιν εἰς τὸ αἷμα Χριστοῦ. 6. Πιστεύω γὰρ τῇ χάριτι. Polyc. 7. πιστεύουσας εἰς τὸν ἐγείραντα τὸν Κύριον ἡμῶν. Polyc. Phil. 2. εἶγε πιστεύομεν. 5. μὴ ταχέως πιστεύοντες κατὰ τινας. 6. καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἐπιστεύσαμεν. 8. οἷς. τὴν παρέρχοντα καὶ βεβαίαν Πιύμων πίστιν. Clem. I 1. ἐν τῇ πίστει αὐτοῦ ἀμβλυωπῆσαι. 3. τὸ γενναῖον τῆς πίστεως αὐτοῦ κλέος. 5. τὸν τῆς πίστεως βέβαιον δρόμον. 6. Διὰ πίστιν καὶ φιλοξενίαν ἐδόθη αὐτῷ υἱὸς ἐν γῆρᾳ. 10. Διὰ πίστιν καὶ φιλοξενίαν ἐσώθη Ῥαάβ. 12. οὐ μόνον πίστις, ἀλλὰ προφητεία. ib. πάντα βεβαῖοι ἢ ἐν Χριστῷ πίστις. 22. ἐν πεποιθήσει πίστεως ἀγαθῆς. 26. Ἀναζωπυρησάτω οὖν ἡ πίστις αὐτοῦ ἐν ἡμῶν. 27. ἀλήθειαν διὰ τῆς πίστεως, ποσῆσας; 31. διὰ τῆς πίστεως, δε' ἦς πάντας... ὁ Θεὸς ἐδικαίωσεν. 32. πίστις ἐν πεποιθήσει. 35. ἡ διάνοια ἡμῶν πίστεως πρὸς τὸν Θεόν. ib. ἡ τελεία κατὰ πίστιν Ἑσθήρ. 55. δώῃ πάσῃ ψυχῇ... πίστιν, φόβον. 58. εἰς μίμησιν τῆς ἐκείνου πίστεως. Fragm. ii. κατὰ πίστιν καὶ ἀγάπην. Ign. Eph. 1. ὑπαλειφθῆναι πίστει. 3. ὥστε οὐδὲ ἡ πίστις τὰ τῆς ἀπιστίας, οὐδὲ ἡ ἀπιστία τὰ τῆς πίστεως. 8. ἡ δὲ πίστις ὑμῶν ἀναγωγὴς ὑμῶν. 9. ἐδραῖοι τῇ πίστει. 10. ἐν τῇ ὁμολοίᾳ ὑμῶν τῆς πίστεως. 13. εἰάν τελείως εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχητε

- τὴν πίστιν. 14. ἀρχὴ μὲν πίστις. ib. Οὐδεὶς πίστιν ἐπαγγελλόμενος. ib. ἐν θυμῷ πίστεως. ib. πίστιν Θεοῦ ἐν κακῇ διδασκαλίᾳ φθείρη. 16. ἐν τῇ αὐτοῦ πίστει καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἀγάπῃ. 20. συνέρχεσθε ἐν μᾶ πίστει. ib. ἐν πίστει Ἰησοῦ Χριστοῦ προσλαλήσα ὑμῖν. Magn. 1. πίστεώς τε καὶ ἀγάπης. ib. τὸ πᾶν πλῆθος ἐθέωρησα ἐν πίστει. 6. πίστει καὶ ἀγάπῃ. 13. ἀνακτίσασθε ἑαυτοὺς ἐν πίστει. Trall. 1. τὰ ἄδικτα ἀρχαῖα . . . ἡ πίστις ἡ δὲ αὐτοῦ. Philad. 8. εἰς ὃν ἐλπίζουσιν . . . πίστει, ἀγάπῃ. 11. πεπληρωμένη ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. Smyrn. Inscr. κατηγοριζομένους ἐν ἀκνήτῳ πίστει. 1. τὸ γὰρ ὅλον ἐστὶ πίστις καὶ ἀγάπῃ. 6. ἡ τελεία πίστις, Ἰησοῦς Χριστός. 10. ἐδράσθαι πίστει καὶ ἀγάπῃ σαρκικῇ τε καὶ πνευματικῇ. 13. ἡ πίστις ὡς περικεφαλαία. Polyc. 6. τῆς πίστεως ὑμῶν ῥίζα. Polyc. Phil. 1. οἰκοδομεῖσθαι εἰς τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν πίστιν. 3. ἐν τῇ δοθείσῃ αὐταῖς πίστει. 4. σωφρονούσας περὶ τὴν τοῦ Κυρίου πίστιν. ib. ἐν πίστει καὶ δικαιοσύνῃ. 9. Περιέχουσι γὰρ πίστιν. 13.
- Πιστοῦν. πιστωθέντες ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ. Clem. I 42.
- Πιστός. Νῶε πιστὸς εὐρεθείς. Clem. I 9. Ἀβραὰμ . . . πιστὸς εὐρέθη. 10. τῷ πιστῷ ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις. 27. ὁ μακάριος πιστὸς θεράπων . . . Μωϋσῆς. 43. Ἦτω τις πιστός. 48. Πιστὸς γὰρ ἐστίν, ὁ ἐπαγγελλόμενος τὰς ἀντιμισθίας ἀποδίδουαι. Π 11. Ἰσχυατος ὢν τῶν ἐκεῖ πιστῶν. Ign. Eph. 21. οἱ δὲ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ χαρακτῆρα Θεοῦ. Magn. 5. πιστὸς ὁ Πατήρ. Trall. 13. πιστὸς εἶναι, ὅταν κόσμῳ μὴ φαίνωμαι. Rom. 3. εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς αὐτοῦ. Smyrn. 1. εἶπεν ἐπιστραφεὶς τοῖς σὺν αὐτῷ πιστοῖς. Mart. Polyc. 12. ἔκαστον τῶν πιστῶν σπουδάζειν. 13.
- Πίων. ἐν θυσίᾳ πίωνι καὶ προσδεκτῇ Mart. Polyc. 14.
- Πλανᾶν. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου. Ign. Eph. 16, et Philad. 3. τὸν ἐπίσκοπον τοῦτον τὸν βλεπόμενον πλανᾷ τις. Magn. 3. Μὴ πλανᾶσθε ταῖς ἑτεροδοξίαις. 8. μέ τινας ἠθέλησαν πλανῆσαι, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα οὐ πλανᾷται. Philad. 7. Μηδεὶς πλανᾶσθω. Eph. 5. et Smyrn. 6. Θεοὺς προσαγορεύεις πλανώμενος. Mart. Ign. 2.
- Πλάνη. θεασάμενος ἐν ἡμῖν πολλὴν πλάνην. Clem. II 1. πρὸς τὴν πλάνην αὐτῶν ὑμεῖς ἐδράοι τῇ πίστει. Ign. Eph. 10. τὴν τῶν πολλῶν πλάνην. Polyc. Phil. 2. πᾶσαν καταδικάσαντα δαμονικὴν πλάνην. Mart. Ign. 2.
- Πλάσσειν. ταῖς ἱεραῖς καὶ ἀμόμοις χερσὶν ἔπλασεν. Clem. I 33.
- Πλάτος. τὰ πλάτη τῆς καρδίας ὑμῶν. Clem. I 2.
- Πλατυσμός. Πᾶσα δόξα καὶ πλατυσμός. Clem. I 3.
- Πλεῖν. διὰ τὸ ἐξαίφνης πλεῖν με ἀπὸ Τρωάδος. Ign. Polyc. 8. ἔπλει τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. Mart. Ign. 5.
- Πλειύνως. πλειύνως αὐτὸν φοβεῖσθω. Ign. Eph. 6.
- Πλείστος. πλείστα χαίρειν. Ign. Smyrn. Inscr. Polyc. Inscr.
- Πλείων. πλείονας ὑπενεγκεν πένους. Clem. I 5. ἐκ τοῦ ἐνὸς πλείονα αὔξει. 24. μὴ στασιάζωσιν ἐπὶ πλείον. 55. πλείονες ἐγενόμεθα τῶν δοκούντων ἔχειν Θεόν. Π 2. σιγῶν πλείονα δύναται. Ign. Philad. 1. σύνεσιν πλείονα ἢς ἔχεις. Polyc. 1. ὅπου πλείων κόπος. ib. πλείον αὐτὸν προσοικειούσαν. Mart. Ign. 1. πλείονά τε . . . διαλεχθείς. 6. οἱ δὲ πλείους ἐπειθον αὐτὸν ὑπεξελεθῆναι. Mart. Polyc. 5. καὶ ἄλλα πλείονα λέγων. 12. διὰ πλειύνων δηλωθῆναι. 20.
- Πλέον. ὑγίεια πλέον ἠνίασε. Clem. Fragm. iv. Πλέον σπουδαῖος γίνου. Ign. Polyc. 3. πλέον δουλενέτωσαν. 4. ἐὰν γνωσθῇ πλέον. 5.
- Πλεονεξία. ἀπορρίψαντες ἀπ' ἑαυτῶν . . . πλεονεξίαν. Clem. I 35. ἀπε-

- χόμενοι πάσης ἀδικίας, πλεονεξίας. Polyc. Phil. 2.
- Πλήθος. πολὺν πλήθος ἐλεγκτῶν. Clem. I 6. τὸ πᾶν πλήθος τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. 34. ἀγάπη καλύπτει πλήθος ἁμαρτιῶν. 49. αἰτεῖται ἄφεσιν τῷ πλήθει. 53. τὰ προστασσόμενα ὑπὸ τοῦ πλήθους. 54. τὸ πᾶν πλήθος ἐθεώρησα. Ign. Magn. 6. τὸ πᾶν πλήθος ὑμῶν ἐν αὐτῷ θεωρεῖσθαι. Trall. 1. ἵνα μὴ . . . τὸ ἐν Θεῷ πλήθος βλασφημῆται. 8. ἐκεῖ τὸ πλήθος ἔστω. Smyrn. 8. πᾶν τὸ πλήθος, θαυμάσαν. Mart. Polyc. 3. ἅπαν τὸ πλήθος ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων. 12. περιστέρα καὶ πλήθος αἵματος. 16.
- Πληθύνειν. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη . . . πληθυνθεῖν. Clem. I Inscr. ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη . . . πληθυνθεῖν. Polyc. Phil. Inscr. εἰρήνη, καὶ ἀγάπη . . . πληθυνθεῖν. Mart. Polyc. Inscr.
- Πλημμελία. θυσία . . . περὶ ἁμαρτίας καὶ πλημμελίας. Clem. I 41.
- Πλήρης. πλήρης Πνεύματος Ἄ. ἐκχυσις. Clem. I 2. πάσης κακίας πλήρεις. 45. πλήρης ὢν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Mart. Polyc. 7.
- Πληροῦν. εἰς ὃν πληρωθέντος τοῦ χρόνου. Clem. I 25. πεντακοσιοστοῦ ἔτους πληρωμένου. ib. πληρῶσαι μου τὴν αἴτησιν. Ign. Trall. 13. πεπληρωμένοι χάριτος Θεοῦ. Rom. Inscr. πεπληρωμένη ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. Smyrn. Inscr. ἵνα πληρωθῇ πᾶσα δικαιοσύνη ὑπ' αὐτοῦ. 1. πεπλήρωκεν ἐντολὴν δικαιοσύνης. Polyc. Phil. 3. φόβῳ καὶ χαρᾷ πεπληρωμένοις. Mart. Ign. 6. Ἰγνατίου πληροῦσθαι τὴν ἐπιθυμίαν. ib. τὸ πρόσωπον αὐτοῦ χάριτος ἐπληρούτο. Mart. Polyc. 12. πεπληρώκει τὰ κυνηγέσια. ib. Ἔδει γὰρ τὸ τῆς . . . ὀπτασίας πληρωθῆναι. ib. προσεφάνερωσας καὶ ἐπληρώσας. 14. πληρώσαντος τὴν εὐχὴν. 15. ὥσπερ ὁθόνῃ πλοίου ὑπὸ πνεύματος πληρουμένη. ib.
- Πληροφορεῖν. πληροφοροφθέντες διὰ τῆς ἀναστάσεως. Clem. I 42. τίς πεπληροφορημένος ἀγάπης; 54. εἰς τὸ πληροφορηθῆναι τοὺς ἀπειθοῦντας. Ign. Magn. 8. πεπληροφορησθαι ἐν τῇ γενήσῃ. 11. πεπληροφορημένη ἐν παντὶ ἐλέει. Philad. Inscr. πεπληροφορημένους εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν. Smyrn. 1. παρακαλέσαντες τὸν Κύριον πληροφορησάι τοὺς ἀσθενεῖς ἡμᾶς. Mart. Ign. 7.
- Πληροφορία. μετὰ πληροφορίας Πνεύματος Ἀγίου. Clem. I 42.
- Πληρώμα. εἰς πλήρωμα δόξης αὐτοῦ. Clem. Fragm. viii. εὐλογημένη ἐν μεγέθει Θεοῦ Πατρὸς καὶ πληρώματι. Ign. Eph. Inscr. ἦν καὶ ἀσπάζομαι ἐν τῷ πληρώματι. Trall. Inscr.
- Πλησίον. ὁ. ἐπὶ τοῖς παραπτώμασι τοῖς πλησίον. Clem. I 2. ὑποτασσέσθω ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ. 38. ἐαυτοὺς θέλουσιν μᾶλλον αἰκίας περιπίπτειν ἢ τοὺς πλησίον. 51. μηδεὶς κατὰ σάρκα βλέπῃ τὸν πλησίον. Ign. Magn. 6. μηδεὶς ὑμῶν κατὰ τοῦ πλησίον ἐχέτω. Trall. 8. τῆς ἀγάπης, τῆς . . . εἰς τὸν πλησίον. Polyc. Phil. 3.
- Πλοῖον. ὥσπερ ὁθὸν πλοίου . . . πληρουμένη. Mart. Polyc. 15.
- Πλοῦς. εἶχετο τοῦ πλοῦς. Mart. Ign. 3.
- Πλούσιος. ὁ πλούσιος ἐπιχορηγέτω τῷ πτωχῷ. Clem. I 38.
- Πλουτεῖν. ὅτι βλέπομεν τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας. Clem. Fragm. iii.
- Πλούτος. πλούτος πολλᾶκις μᾶλλον πενίας ἔθλιψε. Clem. Fragm. iv.
- Πνεῖν. ἵνα πνέῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. Ign. Eph. 17. ὥς λιβανωτοῦ πνέοντος. Mart. Polyc. 15.
- Πνεῦμα. πλήρης Πνεύματος Ἀγίου ἐκχυσις. Clem. I 2. διὰ Πνεύματος Ἀ. . . ἐλάλησαν. 8. Λέγει γὰρ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀ. 13. καθὼς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀ. περὶ αὐτοῦ ἐλάλησεν. 16. διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου οὕτως προσκαλεῖται ἡμᾶς. 22. μετὰ πληροφορίας Πνεύματος Ἀγίου. 42. δοκιμάσαντες τῷ Πνεύματι. ib. τὰς ἀληθεῖς ῥήσεις Πνεύματος τοῦ Ἀ. 45. ἐν Πνεύμα τῆς χάριτος. 46. Δεσπότης τῶν πνευμάτων. 58. ὢν μὲν τὸ πρῶτον πνεῦμα, ἐγένετο σὰρξ. II 9. καὶ τὸ Πνεῦμα Ἀ. Fragm. v. τοῦ

παναγιον Πνεύματος. vii. διωκό-
μενον ἄσθματι πνεῦμα. viii. σχοινίῳ
χρώμενοι τῷ Πνεύματι τῷ Ἀ. Ign.
Eph. 9. Περίφημα τὸ ἔμὸν πνεῦμα
τοῦ σταυροῦ. 18. ἐκ σπέρματος
μὲν Δαβὶδ, Πνεύματος δὲ Ἀ. ib.
ἐνωσιν εὐχομαι σαρκὸς καὶ πνεύμα-
τος. Magn. 1. τῷ πνεύματι ὡς
διδάσκαλον αὐτὸν προσεδόκουν. 9.
κατενοδωθῆτε σαρκὶ καὶ πνεύματι.
13. ἀδιάκριτον πνεῦμα. 15. με
ἀνέπασκον σαρκὶ τε καὶ πνεύματι.
Trall. 12. Ἀγρίζετε ὑμῶν τὸ ἔμὸν
πνεῦμα. 13. κατὰ σάρκα καὶ πνεῦμα
ἡνωμένοις. Rom. Inscr. Ἀσπάζε-
ται ὑμᾶς τὸ ἔμὸν πνεῦμα. 9. ἐν βε-
βαιωσίῃ, τῷ Ἀ. αὐτοῦ Πνεύματι.
Philad. Inscr. τὸ Πνεῦμα οὐ πλα-
νᾷται. 7. Τὸ δὲ Πνεῦμα ἐκήρυσσεν.
ib. ἐν ἀμώμῳ πνεύματι καὶ λόγῳ
Θεοῦ. Smyrn. Inscr. καθηλωμέ-
νοι ἐν τῷ σταυρῷ . . . σαρκὶ τε καὶ
πνεύματι. 1. κρατηθέντες τῇ σαρκὶ
αὐτοῦ καὶ τῷ πνεύματι. 3. Ἀντί-
ψυχον ὑμῶν τὸ πνεῦμά μου. 10.
ἐν δυνάμει Πνεύματος. 13. γρη-
γόρει, ἀκούμῳ πνεῦμα κεκτημένοις.
Polyc. 1. τοῖς συμβίοις ἀρκεῖσθαι
σαρκὶ καὶ πνεύματι. 5. ἐπιθυμία
κατὰ τοῦ πνεύματος στρατεύεται.
Polyc. Phil. 5. τῷ τόνῳ τῷ πνεύ-
ματι. Mart. Ign. 1. ἐπιπεσὸν
βίαιον πνεῦμα. 5. δς εὐθὺς γνοὺς
τῷ πνεύματι. 6. ὀθύνῃ . . . ὑπὸ
πνεύματος πληρουμένη. Mart. Po-
lyc. 15. σὺν Πατρὶ καὶ Ἀ. Πνεύ-
ματι. 22.

Πνευματικός. συνήθειαν . . . οὐκ ἀν-
θρωπίνην οὖσαν, ἀλλὰ πνευματικὴν.
Ign. Eph. 5. Εἰς ἱατρός ἐστιν,
σαρκικός τε καὶ πνευματικός. 7.
Οἱ σαρκικοὶ τὰ πνευματικὰ πράσ-
σειν οὐ δύνανται, οὐδὲ οἱ πνευμα-
τικοὶ τὰ σαρκικά. 8. Ἀ δὲ καὶ
κατὰ σάρκα πράσσετε, ταῦτα πνευ-
ματικά ἐστιν. ib. τοὺς πνευματι-
κοὺς μαργαρίτας. 11. πνευματικὸν
στεφάνου τὸ πρεσβυτερίου ὑμῶν.
Magn. 13. ἵνα ἐνωσις ἢ σαρκικὴ
τε καὶ πνευματικὴ. ib. ἀναστήσει,
σαρκικὴ τε καὶ πνευματικὴ. Smyrn.

12. ἀγάπῃ σαρκικῇ τε καὶ πνευ-
ματικῇ. 13. ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ,
σαρκικῇ τε καὶ πνευματικῇ. Polyc.
1. Διὰ τοῦτο σαρκικός εἰ καὶ
πνευματικός. 2. πνευματικῶν αὐτῷ
κοινωνήσας χαρισμάτων. Mart. Ign.
3. μέρος χαρίσματος . . . πνευμα-
τικοῦ. ib. γραμμάτων . . . πνευμα-
τικῇ . . . ἀποσταζόντων χάριν. 4.

Πνευματικῶς. πνευματικῶς ἐπέστεileen
ὑμῖν. Clem. I 47. ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ
. . . μένητε . . . σαρκικῶς καὶ πνευμα-
τικῶς. Ign. Eph. 10. πνευματικῶς
ἡνωμένοις τῷ Πατρὶ. Smyrn. 3.

Πνοή. οὐ ἡ πνοὴ αὐτοῦ ἐν ἡμῖν ἐστίν.
Clem. I 21. φ᾽ πάντα πνοὴ λα-
τρεῖται. Polyc. Phil. 2.

Πόθεν. οἶδεν γὰρ πόθεν ἔρχεται. Ign.
Philad. 7.

Ποδητός. τὸ ποδητόν μοι ὄνομα. Ign.
Rom. 10. τὰ ποδητόν μου ὄνομα.
Smyrn. 13. Polyc. 8.

Πόθος. ἀκόρεστος πόθος εἰς ἀγαθό-
ποιάν. Clem. I 2.

Ποιεῖν. βράδιον . . . ἐπιστροφὴν πε-
ποιηκέαι. Clem. I 1. ἀπροσπο-
λήπτως γὰρ πάντα ἐποιεῖται. ib.
Ζῆλος ἐποίησεν Ἰωσήφ μέχρι θανά-
του διωχθῆναι. 4. ἐνώπιον τοῦ
ποιήσαντος ἡμᾶς. 7. πρόδηλον
ποιήσας ὁ Δεσπότης. 11. πρόδη-
λον ποιοῦντες. 12. ποιήσωμεν τὸ
γεγραμμένον. 13. τὴν εὐσπλαγ-
χνίαν . . . τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. 14.
τί ποιήσωμεν ἡμεῖς; 16. οὐ μόνον
ἡμᾶς . . . βελτίους ἐποίησεν. 19.
καθὼς διάταξεν αὐτῇ. 20. τὰς
συνελεύσεις αὐτῶν . . . ποιοῦνται.
ib. ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν μεθ'
ὁμονοίας. 21. οὐδὲ τῶν διαλογισ-
μῶν ὧν ποιούμεθα. ib. τὸ ἐπικεκ-
τῆς γλώσσης . . . φανερόν ποιησά-
τωσαν. ib. ἥς τὴν ἀπαρχὴν ἐποι-
ήσατο τὸν Κύριον. 24. σηκὸν ἑαυ-
τῷ ποιεῖ. 25. ὁ δημιουργὸς . . .
ἀνάστασιν ποιήσεται. 26. καὶ ὡς
θέλει, ποιήσει πάντα. 27. ποιήσω-
μεν τὰ τοῦ ἀγιασμοῦ πάντα. 30.
καταλαλιᾶς πόρρω ἑαυτοὺς ποιούν-
τες. ib. ἀληθειαν διὰ πίστεως
ποιήσας; 31. Τί οὖν ποιήσωμεν,

ἀδελφοί; 33. ὁ ποιήσας ἡμᾶς. 38. πάντα τάξει ποιεῖν ὀφείλομεν. 40. ποιούντες τὰς προσφορὰς αὐτῶν. ib. παρὰ τὸ καθήκον τῆς βουλῆ-σεως αὐτοῦ ποιούντες τι. 41. οὕτως ἐποίησεν. 43. διὰ τὸ καὶ τότε προσκλίσεις ὑμᾶς πεποιθῆσθαι. 47. ἀγάπῃ πάντα ποιεῖ ἐν ὁμο-νοίᾳ. 49. εἰ τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ ἐποιούμεν. 50. ποιήσαντος τεσσαράκοντα ἡμέρας. 53. ποιῶ τὰ προστασσόμενα ὑπὸ πλή-θους. 54. Τοῦτο ὁ ποιήσας ... μέγα κλέος. ib. Ταῦτα ... ἐποίησαν καὶ ποιήσουσιν. ib. ἡ νουθέτησις ἦν ποιούμεθα εἰς ἀλλήλους. 56. οἱ τὴν καταβολὴν τῆς στάσεως ποιή-σαντες. 57. Τοσούτον οὖν ἔλεος ποιήσαντος. II 3. Ἐν τῷ ποιεῖν ἃ λέγει. ib. ποιήσωμεν τὸ θέλημα. 5. Cf. 6. Τί οὖν ἐστὶν ποιήσαντας ἐπιτυχεῖν αὐτῶν; 5. Ποιῶντες γὰρ τὸ θέλημα. 6. ποιήσαντες τὸ θέ-λημα τοῦ Πατρὸς. 8. Cf. 10. εἰς ποιῇ σκεῦος. 8. Ἐὰν οὖν ποιήσω-μεν τὴν δικαιοσύνην. 11. εἰς ἃ λέγων ποιῇ. Ign. Eph. 15. ἃ στυγῶν δὲ πεποιήκεν. ib. Πάντα οὖν ποιῶμεν. ib. ὁ Κύριος ἄνευ τοῦ Πατρὸς οὐδὲν ἐποίησεν. Magn. 7. ὅσα ποιῇτε κατενοδοθήτε. 13. ὅσπερ ποιεῖτε. Trall. 2. Cf. Eph. 4. ὃ θέλετε ποιῆσαι. Rom. 1. Χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε. Philad. 7. τὸ ἴδιον ἐποιοῦν. 8. ἀγάπῃν ποιεῖν. Smyrn. 8. καλῶς ἐποιήσατε ὑποδεξάμενοι. 10. ὅσ-περ καὶ ποιεῖς. Polyc. 1. περὶ τούτων ὁμιλίαν ποιοῦ. 5. τὴν ἔνω-σιν ποιεῖσθαι. ib. εἰς τὸ καὶ αὐτοὺς τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. 8. ἀνάθεμα τῆς ἐκκλησίας ποιήσαντες ἀνθρωπον. Fragm. i. ἀνευθεὶς ποιήσας ... ἐδύνατο τοῦτο ποιῆσαι. viii. κἀν σημεῖα ποιῇ. ix. εἰς ποιῶμεν αὐ-τοῦ τὸ θέλημα. Polyc. Phil. 2. οἱ ποιούντες τὰ ἄτοπα. 5. ὅπερ ποιήσω, εἰς λάβω καρόν. 13. ὃ ποιήσας τὸν οὐρανόν. Mart. Ign. 2. οὐδὲν ἕτερον ποιῶν ἢ προσευχόμε-νος. Mart. Polyc. 5. Οὐ μέλλω

ποιεῖν. 8. Πυρὶ σε ποιῶ δαπα-θῆναι. 11. μὴ πρότερον τοῦτο ποιῶν. 13. ὀπίσω τὰς χεῖρας ποιή-σας. 14. καμάρας εἶδος ποιῶσιν. 15. Καὶ τοῦτο ποιήσαντος. 16. πολλῶν ἐπιθυμούντων τοῦτο ποι-ῆσαι. 17. τὸν ἐκλογὰς ποιῶντα. 20.

Ποικίλος. ἄλλαις ποικίλαις βάσαναις κολαφιζόμενοι. Mart. Polyc. 2.

Ποιμήν. ἀντὶ ἐμοῦ ποιμὴν τῷ Θεῷ χρήται. Ign. Rom. 9. ὅπου δὲ ὁ ποιμήν ἐστίν. Philad. 2. ποιμένα τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην καθολικῆς ἐκκλησίας. Mart. Polyc. 19.

Ποίμνιον. ἐπαυρομένων ἐπὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. Clem. I 16. λειτουργή-σαντας ἀμέμπτως τῷ ποιμνίῳ τοῦ Χριστοῦ. 44. μόνον τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ εἰρηνεύει. 54. ἐν τῷ ποιμνίῳ τοῦ Χριστοῦ μικροὺς καὶ ἑλλογίμους εὐρεθῆναι. 57. κρὶς ἐπίσημος ἐκ μεγάλου ποιμνίου. Mart. Polyc. 14.

Ποῖος δὲ κόσμος δέξεται τινα; Clem. I 28. ἐκ ποίας ὕλης ἐγενήθημεν. 38. ποῖοι ... εἰσῆλθομεν. ib. Ποῖον οὖν αἶνον; II 1. ποῖα πε-ποιθήσει εἰσελευσόμεθα. 6. Ποῖαν [ἀντιμυσθίαν]; 9.

Πολεμεῖν. ἐμὲ δὲ πλέον [τὸ ὅλος] πολεμεῖ. Ign. Trall. 4.

Πολέμιος. οἷς καὶ χρώμεθα συμμά-χοις πρὸς τοὺς πολεμίους. Mart. Ign. 2.

Πόλεμος. πόλεμος καὶ αἰχμαλωσία. Clem. I 3. Ἵνα τί ... σχίσματα, πόλεμός τε ἐν ὑμῖν; 46. πᾶς πό-λεμος καταργεῖται ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων. Ign. Eph. 13.

Πόλις. Ζῆλος ... πόλις μεγάλας κατέ-στρεψεν. Clem. I 6. Κατὰ χώρας οὖν καὶ πόλεις κηρύσσουσες. 42. πολλοὶ ἐξεχώρησαν ἰδίων πόλεων. 55. ἐν συγκελισμῷ οὐσῆς τῆς πόλεως. ib. κατὰ πόλιν με προή-γον. Ign. Rom. 9. προσχῶν ... τῇ Σμυρναίων πόλει. Mart. Ign. 3. αἱ τῆς Ἀσίας πόλεις. ib. παρα-μείβων νόστους τε καὶ πόλεις. 5. κατὰ πόλιν μέινειν. Mart. Polyc. 5.

- οὐ μακρὰν ἀπέχον ἀπὸ τῆς πόλεως. ib. ἦγον εἰς τὴν πόλιν. 8.
- Πολιτεία.** Τῇ παναρέτῳ καὶ σεβασμῷ πολιτεία. Clem. I 2. τὴν ἀμεταμέλητον πολιτείαν τοῦ Θεοῦ. 54. ἀγαθὴς ἔνεκεν πολιτείας. Mart. Polyc. 13. τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνεπίληπτον πολιτείαν. 17.
- Πολιτεύειν.** πολιτεύεσθαι κατὰ τὸ καθήκον τῷ Χριστῷ. Clem. I 3. Τούτοις τοῖς ἀνδράσιν ὅσιος πολιτευσαμένοις. 6. ἐὰν μὴ ἀξίως αὐτοῦ πολιτευόμενοι. 21. ἐνίους ὑμεῖς μεταγάγετε καλῶς πολιτευομένους. 44. Οἱ γὰρ μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πολιτευόμενοι. 51. οἱ πολιτευόμενοι τὴν ἀμεταμέλητον πολιτείαν τοῦ Θεοῦ. 54. ἐὰν πολιτευσώμεθα ἀξίως αὐτοῦ. Polyc. Phil. 5.
- Πολίτης.** ῥύσονται διὰ τοῦ ἑαυτῶν αἵματος τοὺς πολίτας. Clem. I 55.
- Πολλάκις μᾶλλον πενίας ἔθλιψε.** Clem. Fragn. iv.
- Πολυαγάπητος.** τὸ πολυαγάπητόν σου ὄνομα. Ign. Eph. 1.
- Πολυεύτακτος.** ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον τῆς κατὰ Θεὸν ἀγάπης. Ign. Magn. 1.
- Πολυπληρία.** τὴν πολυπληρίαν ὑμῶν ἐν ὀνόματι Θεοῦ. Ign. Eph. 1.
- Πολύς.** πολλοὺς εἰς ἀθυμίαν ἔβαλεν. Clem. I 46. Πολλῶν οὖν πυλῶν ἀνεφγυῖων. 48. πολλοὶ βασιλεῖς. 55. πολλοὶ ἐξεχώρησαν, κ. τ. λ. ib. πολλὴν πλάνην. II 1. καταπλέουσιν πολλοί. 7. οἱ πολλὰ κοπιῶσάντες. ib. τῶν πολλῶν... διωγμῶν. Mart. Ign. 1.
- Πολυτελής.** τιμώτερά λίθων πολυτελῶν. Mart. Polyc. 18.
- Πολυχρόνιος.** διὰ τὴν πολυχρόνιον τῶν κακῶν συνήθειαν. Clem. Fragn. vi.
- Πόμα Θεοῦ θέλω.** Ign. Rom. 7.
- Πονηρός.** κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ τὰς πονηράς. Clem. I 3. ἐν τῇ σαρκὶ ἀ ἐπράξαμεν πονηρά. II 8. δόλφ πονηρὸν τὸ ὄνομα περιφέρειν. Ign. Eph. 7. Ὁ δὲ ἀντίζηλος καὶ βάσκανος καὶ πονηρός. Mart. Polyc. 17.
- Πόνος.** πλείονας ὑπήνεγκεν πόνους. Clem. I 5.
- Πορεία.** κατευθύνοντες τὴν πορείαν αὐτῶν ἐν ὁσιότητι. Clem. I 48.
- Πορεύεσθαι.** τοῖς νόμοις τοῦ Θεοῦ ἐπορεύεσθε. Clem. I 4. ἐν τοῖς νομίμοις τῶν προσταγμάτων αὐτοῦ πορεύεσθαι. 3. ἐπορεύθη εἰς τὸν ὀφειλόμενον τόπον. 5. εἰς τὸν ἅγιον τόπον ἐπορεύθη. ib. πρὸς τὸ πορεύεσθαι ὑπὸ ἡμᾶς. 13. Ἰακώβ... ἐπορεύθη πρὸς Λαβάν. 31. ἵνα πορευθεῖς εἰς Συρίαν. Ign. Polyc. 7. καταξιούσθαι οὐ εἰς Συρίαν πορεύεσθαι. 8. ἐὰν... πορευώμεθα ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ. Polyc. Phil. 2. πορεύεσθαι ἐν τῇ ἐντολῇ τοῦ Κυρίου. 4. πορευόμενοι κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου. 5. μετὰ σπουδῆς ἐπορεύετο. Mart. Polyc. 8.
- Πόρνος.** οὔτε πόρνοι, οὔτε μαλακοί. Polyc. Phil. 5.
- Πόρρω.** πόρρω ἄπασιν ἡ δικαιοσύνη. Clem. I 3. Πόρρω γενέσθω ἀφ' ἡμῶν ἡ γραφὴ αὕτη. 23. καταλαλίας πόρρω ἑαυτοὺς ποιῶντες. 30.
- Πόσος.** πόσα δὲ αὐτῷ ὀφειλομεν ὄσια; Clem. II 1.
- Ποσότης.** γνωσκει τὴν ποσότητα καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν. Clem. I 35.
- Πότερον** δυνάμενος γράφειν. Ign. Trall. 9.
- Ποτήριον.** καὶ ἐν πονήριον εἰς ἔνωσιν τοῦ αἵματος αὐτοῦ. Ign. Philad. 4. ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ σου. Mart. Polyc. 14.
- Ποτόν.** οὐ γὰρ βρωμάτων καὶ ποτῶν εἰσιν διάκονοι. Ign. Trall. 2.
- Πούς.** ἡ κεφαλὴ διχα τῶν ποδῶν. Clem. I 37. καὶ τὸ ἐπὶ ποδῶν μὴ ἐστάναι. Fragn. viii. ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν αὐτῶν ἐν καρδίᾳ φορούντων. Mart. Ign. 2.
- Πράγμα.** τῶν ἐπιζητούμενων παρ' ὑμῖν πραγμάτων. Clem. I 1. Ἐπεὶ οὖν τέλος τὰ πράγματα ἔχει. Ign. Magn. 5. οἱ ἐν παλαιαῖς πράγμασιν ἀναστραφέντες. 9. Ἐφάνη μου οὖν ἄξιον πρᾶγμα. Smyrn. 11.

Πράξις. ἐνδόξων μετεληφότες πράξεων. Clem. I 9. Ἡ μαρτυρία τῆς ἀγαθῆς πράξεως. 30.

Πραότης. ἡ δὲ πραότης αὐτοῦ δύναμις. Ign. Trall. 3. Χρῆζω οὖν πραότητος. 4. τοὺς λοιποτέρους ἐν πραότητι ὑπότασσε. Polyc. 2. Μακροθυμήσατε οὖν μετ' ἀλλήλων ἐν πραότητι. 6.

Πράσσειν. Ταῦτα γὰρ οἱ πράσσοντες συνηγοροῦν. Clem. I 35. ταῦτα ἡμῶν πρᾶσσόντων εἶπεν ὁ Κύριος. II 4. ἐν τῇ σαρκὶ ἂ ἐπράξαμεν πονηρά. 8. εἰ μὲν αὐτοὶ μόνοι ταῦτα ἔπρασσον, ἀνεκτὸν ἦν. 10. πρᾶττειν συναναγκάζεται. Fragm. vi. ἐπιγινώσκων δι' ὧν εὖ πράσσετε. Ign. Eph. 4. τινα πράσσοντες ἀνάξια Θεοῦ. 7. Οἱ σαρκικοὶ τὰ πνευματικὰ πράσσειν οὐ δύνανται. 8. Ἄ δὲ καὶ κατὰ σάρκα πράσσετε. ib. ἐν Ἰησοῦ γὰρ Χριστῷ πάντα πράσσετε. ib. δι' ὧν πρᾶσσουσιν ὀφθήσονται. 14. ἵνα δι' ὧν λαλεῖ πρᾶσση. 15. οἱ κατὰ σάρκα ταῦτα πρᾶσσοιτες. 16. ἅτινα ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ ἐπράχθη. 19. χωρὶς δὲ αὐτοῦ πάντα πρᾶσσουσιν. Magn. 4. ἐν ὁμοιοῖα Θεοῦ . . . πάντα πράσσειν. 6. ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου . . . μηδὲν πράσσετε. 7. καθὰ πρᾶσσομεν. 10. πρᾶχθέντα ἀληθῶς καὶ βεβαίως. 11. ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν πράσσειν ὑμᾶς. Trall. 2. ὁ χωρὶς ἐπισκόπου . . . πρᾶσσω τι. 7. ἵνα ὁ ἐὰν πρᾶσσητε κατὰ Θεὸν πρᾶσσητε. Philad. 4. μηδὲν κατ' ἐριθείαν πράσσειν. 8. Εἰ γὰρ τὸ δοκεῖν ταῦτα ἐπράχθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Smyrn. 4. Μηδεὶς χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου τι πρᾶσσέτω. 8. ἵν' ἀσφαλὲς ᾧ . . . πᾶν δὲ πρᾶσσεται. ib. ὁ λάθρα ἐπισκόπου τι πρᾶσσω. 9. θέλουσιν γὰρ ὑμῖν εὖ τι πρᾶσσω. 11. μηδὲ σὺ ἄνευ Θεοῦ τι πρᾶσσε· ὅπερ οὐδὲ πρᾶσσεις. Polyc. 4.

Πραῦπάθεια. Ὑμεῖς οὖν τὴν πραῦπάθειαν ἀναλαβόντες. Ign. Trall. 8.

Πραῦς. πρὸς τὰς ὀργὰς αὐτῶν ὑμεῖς πραεῖς. Ign. Eph. 10.

Πραῦτης. τὸ ἀκέραιον τῆς πραῖτης αὐτῶν βούλημα. Clem. I 21. ἐπείκεια . . . καὶ πραῖτης παρὰ τοῖς ἐυλογημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. 30.

Πρέπειν. Πρέπον οὖν ἐστὶ κατὰ πάντα τρόπον δοξάζειν Ἰησοῦν. Ign. Eph. 2. Ὅθεν πρέπει ὑμῖν συντρίχειν τῇ τοῦ ἐπισκόπου γνώμῃ. 4. Χωρὶς τοῦτου μηδὲν ὑμῖν πρεπέτω. 11. Καὶ ὑμῖν δὲ πρέπει μὴ συγχρᾶσθαι τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἐπισκόπου. Magn. 3. πρέπον ἐστὶν ἐπακοῦν κατὰ μηδεμίαν ὑπόκρισιν. ib. Πρέπον οὖν ἐστὶν μὴ μόνον καλεῖσθαι Χριστιανούς. 4. Πρέπει γὰρ ὑμῖν τοῖς καθ' ἑνα. Trall. 12. οὐδὲ πρέπον ὑμῖν ἐστὶν κατὰ πάντα ἀναπαύσαι. Rom. 10. πρέπον ἐστὶν ὑμῖν . . . χειροτονῆσαι διάκονον. Philad. 10. Πρέπον οὖν ἐστὶν ἀνέχεσθαι τῶν τοιούτων. Smyrn. 7. πρέπει εἰς τιμὴν Θεοῦ χειροτονῆσαι. 11. Πρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι. Polyc. 5. Πρέπει . . . συμβούλιον ἀγαγεῖν. 7.

Πρεσβεῖα. εἰς τὸ πρεσβεύσαι ἐκείνῳ Θεοῦ πρεσβεῖαν. Ign. Philad. 10.

Πρεσβεύειν. εἰς τὸ πρεσβεύσαι. Ign. Philad. 10. εἴτε ἐν πέμψῃ πρεσβεύοντα. Polyc. Phil. 13.

Πρεσβυτέριον. ἐπίτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. Ign. Eph. 2. Τὸ γὰρ ἀξιοσύμμετον ὑμῶν πρεσβυτέριον. 4. εἰς τὸ ὑπακοῦν ὑμᾶς τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. 20. καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς νόμῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Magn. 2. καὶ ἀξιοπλόκου πνευματικοῦ στεφάνου τοῦ πρεσβυτέρου. 13. ὑποτάσσασθαι καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς τοῖς ἀποστόλοις. Trall. 2. ὁ χωρὶς ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτερίου καὶ διακόνου πρᾶσσω τι. 7. ὁμοίως καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. 13. ἅμα τῷ πρεσβυτερίῳ καὶ διακόνοις τοῖς συνδούλοις μου. Philad. 4. τοῖς ἀποστόλοις ὡς πρεσβυτερίῳ ἐκκλησίας. 5. Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε, καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ. 7. τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς τοῖς ἀποστόλοις. Smyrn. 8. θεοπρεπέστατον πρεσβυτέριον. 12.

- Πρεσβύτερος.** τιμὴν τὴν καθήκουσαν ἀπονέμοντας τοῖς παρ' ἡμῶν πρεσβυτέροις. Clem. I 1. ἐπηγέρθησαν ... οἱ νέοι ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους. 3. τοὺς πρεσβυτέρους ἡμῶν τιμῶμεν. 21. οἱ προδοσιπορήσαντες πρεσβύτεροι. 44. στασιάζειν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους. 44. μετὰ τῶν καθεσταμένων πρεσβυτέρων. 54. Ἰουδιθ ... ἤτήσατο παρὰ τῶν πρεσβυτέρων. 55. ὑποτάγητε τοῖς πρεσβυτέροις. 57. πρεσβυτέρων ἀξίαν. Ign. Magn. 2. καθὼς ξγνων καὶ τοὺς ἁγίους πρεσβυτέρους. 3. τῶν πρεσβυτέρων εἰς τόπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων. 6. ἄνεν τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων. 7. στεφάνου τοῦ πρεσβυτερίου ἡμῶν. 13. τοὺς δὲ πρεσβυτέρους, ὡς συν-ἔδριον Θεοῦ. Trall. 3. ἐξαιρέτως καὶ τοῖς πρεσβυτέροις. 12. σὺν τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ πρεσβυτέροις. Philad. Inscr. αἱ δὲ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους. 10. τῶν ὑποτασσομένων τῷ ἐπισκόπῳ, πρεσβυτέροις, διακόνους. Polyc. 6. καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρεσβύτεροι. Polyc. Phil. Inscr. ὑποτασσομένους τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις, ὡς Θεῷ καὶ Χριστῷ. 5. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι δὲ εὐσπλαγχοι. 6. διὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων. Mart. Ign. 3.
- Πρεσβύτερος.** τοιοῦτον πρεσβύτερον ἀνδρα. Mart. Polyc. 7. ἐπὶ τοιοῦτον θεωρεῖται πρεσβύτερον. ib.
- Προάγειν.** κατὰ πόλιν με προῆγον. Ign. Rom. 9. προαγούσης τῆς ἀγάπης, τῆς εἰς Θεὸν καὶ Χριστὸν καὶ εἰς τὸν πλησίον. Polyc. Phil. 3. Σχεδὸν γὰρ πάντα τὰ προάγοντα ἐγένετο. Mart. Polyc. 1.
- Προαιρεῖσθαι.** προηρημένοι μᾶλλον τὴν ἐνθάδε ἀπλᾶσαι. Clem. II 10. προελθόντων ἐν πίστει Ἰησοῦ Χριστοῦ προσκαλεῖσθαι ἡμῶν. Ign. Magn. 1.
- Πρόβατον.** ἐκεῖ ὡς πρόβατα ἀκολουθεῖτε. Ign. Philad. 2. λύκος ... ἐν προβάτου δέρι, προβάτων φθοράν. Fragm. ix.
- Προγίνεσθαι.** τὰ ὁσὰ τοῦ προγεγονότος. Clem. I 25. ἐπὶ τοῖς προγεγονόσιν. Mart. Ign. 7.
- Προγινώσκειν.** Οὐ προέγνω Μαῦσης; Clem. I 43.
- Πρόγνωσις.** πρόγνωσιν ἐληφότες τελείαν. Clem. I 44.
- Προγνώστης.** Προγνώστης γὰρ ἔστω τῶν πάντων. Clem. II 9.
- Προγράφειν.** ἐν τοῖς προγεγραμμένοις προσώποις. Ign. Magn. 6. ἐκ τοῦ προγεγραμμένου ἔγραψα. Mart. Polyc. 22.
- Πρόδηλος.** πρόδηλον ποιήσας ὁ Δεσπότης. Clem. I 11. πρόδηλον ποιοῦντες ὅτι διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου. 12. Προδῆλων οὖν ἡμῶν ὄντων τούτων. 40. ὡν τὸ κρίμα πρόδηλον ἐγενήθη. 51.
- Προδημιουργεῖν.** θάλασσαν τε καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα προδημιουργήσας. Clem. I 33.
- Προδίδοναι.** οὐκ ἐπαυνοῦμεν τοὺς προδίδοντας ἑαυτούς. Mart. Polyc. 4. οἱ προδίδοντες αὐτὸν οἰκτεροῦντες. 6. οἱ δὲ προδόντες αὐτόν. ib.
- Προειδέναι.** ὡς προειδὸντα τὸν μερισμὸν τινων. Ign. Philad. 7.
- Προεπικαλεῖν.** ἀλλ' ἐπεὶ ὑμεῖς προεπεκαλέσασθέ με. Polyc. Phil. 3.
- Προερεῖν.** διὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν προειρημένων λειτουργῶν. Clem. I 41. κατέστησαν τοὺς προειρημένους. 43, ἐκ 44.
- Προέρχεσθαι.** Ἔστιν οὖν τοῦτο ἔργον, ... τὸ ἀπ' αὐτοῦ προελθόν. Clem. Fragm. viii. τὸν ἀφ' ἐνὸς Πατρὸς προελθόντα. Ign. Magn. 7. οὐκ ἀπὸ σιγῆς προελθόν. 8. Περὶ τῶν προελθόντων με ἀπὸ Συρίας. Rom. 10.
- Προετοιμάζειν.** προετοιμάσας τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ. Clem. I 38. καθὼς προητοίμασας καὶ προεφάνερως. Mart. Polyc. 14.
- Προηγείσθαι.** τοὺς προηγούμενους ἡμῶν αἰδεσθῶμεν. Clem. I 21.
- Πρόθεσις.** ἐν ὁσίᾳ καὶ ἀμώμῳ προθέσει δουλεύοντας. Clem. I 45. συναθλεῖν τῇ αὐτοῦ προθέσει. Mart. Ign. 3.

- Προθυμία. ἐν ἀγαθῇ προθυμία . . . ἐξε-
 τείνατε τὰς χεῖρας ὑμῶν. Clem. I
 2. σπειύσωμεν μετὰ ἐκτενείας καὶ
 προθυμίας. 33. Μετὰ . . . προθυμίας
 καὶ χαρᾶς. Mart. Ign. 3.
 Πρόθυμος. προθύμους ἡμᾶς εἶναι εἰς
 ἀγαθοποιίαν. Clem. I 34.
 Προθύμως. προθύμως μετὰ σπουδῆς
 ἐπορεύετο. Mart. Polyc. 8. μά-
 λιστα Ἰουδαίων προθύμως. 13.
 Προϊέναι. ἀπὸ σπλάγχων ἰδίων προΐ-
 έμενος. Clem. Fragm. viii.
 Προϊστάναι. Χρῆ τὸν προσετώτα. Ign.
 Fragm. vii.
 Προκαθῆσθαι. προκαθημένου τοῦ ἐπι-
 σκόπου εἰς τόπον Θεοῦ. Ign.
 Magn. 6. ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ,
 καὶ τοῖς προκαθημένοις. ib. ἦτις
 καὶ προκάθηται ἐν τόπῳ χωρίου
 Ῥωμαίων. Rom. Inscr. προκα-
 θήμενῃ τῆς ἀγάπης. ib.
 Προκείσθαι. μὴ αἰχμαλωτίσῃ ὑμᾶς ἐκ
 τοῦ προκειμένου ζῆν. Ign. Eph. 17.
 ἀπεκρίθησάν μοι, ὅτι πρόκειται.
 Philad. 8.
 Προκηρύσσειν. οἱ προφῆται οἱ προ-
 κηρύξαντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν. Polyc. Phil. 6.
 Προκρίνειν. πιστεύς τε καὶ ἀγάπης,
 ἥς οὐδὲν προκέκριται. Ign. Magn.
 1. πίστις καὶ ἀγάπη, ὧν οὐδὲν
 προκέκριται. Smyrn. 6.
 Προλαμβάνειν. διὰ τοῦτο προέλαβον
 παρακαλεῖν ὑμᾶς. Ign. Eph. 3.
 Προλέγειν. προλέγει γὰρ ἡμῖν. Clem.
 I 34.
 Προνοεῖν. πρὸ πάντος προνοοῦντες
 ἀγνείας. Polyc. Phil. 5. προνο-
 οῦντες αἰεὶ τοῦ καλοῦ. 6.
 Πρόνοια. ἡ μεγαλειότης τῆς προνοίας
 τοῦ Δεσπότου. Clem. I 24.
 Προδοιοπορεῖν. Μακάριοι οἱ προδοιο-
 πορήσαντες πρεσβύτεροι. Clem. I
 44.
 Προδοιοπóρος. ὡς προδοιοπóρον τῶν
 ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Clem. II 10.
 Προορᾶν. προορῶν τὰς ἐνέδρας τοῦ
 διαβόλου. Ign. Trall. 8.
 Προορίζειν. τῇ προωρισμένη πρὸ
 αἰώνων . . . ἐκκλησίᾳ. Ign. Eph.
 Inscr.
- Προπέμπειν. προπέμψασιν, ὡς ἐπέ-
 βαλεν ὑμῖν. Polyc. Phil. 1.
 Προπετής. ὀλίγα πρόσωπα προπετῇ
 καὶ αὐθάδῃ. Clem. I 1.
 Προσάγειν. Καὶ προσαχθέντος αὐτοῦ.
 Mart. Polyc. 9. προσαχθέντα
 αὐτὸν ἀνηρώτα. ib.
 Προσαγορεύειν. Ἀβραάμ, ὁ φίλος
 προσαγορευθεῖς. Clem. I 10. φίλος
 προσηγορεύθη τοῦ Θεοῦ. 17. υἱὸς
 ἡμᾶς προσηγόρευσεν. II 1. Θεὸς
 προσαγορεύεις πλανώμενος. Mart.
 Ign. 2. Προσαγορεύετε πάντας
 τοὺς ἁγίους· ὑμᾶς οἱ σὺν ἡμῖν προσ-
 αγορεύουσιν. Mart. Polyc. 20.
 Προσβιάζεσθαι. Κἄν αὐτὰ δὲ ἄκουσα
 μὴ θελήσῃ, ἐγὼ προσβιάσομαι. Ign.
 Rom. 5. ἐπεσπάσατο τὸ θηρίον
 προσβιασάμενος. Mart. Polyc. 3.
 Προσβλέπειν. Τὸν οὖν ἐπίσκοπον δῆ-
 λον ὅτι ὡς αὐτὸν τὸν Κύριον δεῖ
 προσβλέπειν. Ign. Eph. 6.
 Προσδέειν. τῇ ἐλπίδι προσδεδέσθωσαν
 αἱ ψυχαὶ ἡμῶν. Clem. I 27.
 προσδεθεῖς, ὥσπερ κριός. Mart.
 Polyc. 14.
 Προσδεκτός. προσδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ
 ποιήσαντος ἡμᾶς. Clem. I 7. ἐν
 θυσίᾳ πίσιον καὶ προσδεκτῇ. Mart.
 Polyc. 14.
 Προσδέχεσθαι. ἵνα ἡμᾶς προσδέξηται
 ὡς υἱούς. Clem. II 9. ἡμέραν ἐξ
 ἡμέρας προσδεχόμενοι. 11. ἐν οἷς
 προσδεχθεῖν ἐνώπιόν σου. Mart.
 Polyc. 14.
 Προσδηλοῦν. προσδηλώσω ὑμῖν ἥς
 ἡρξάμην οἰκονομίας. Ign. Eph. 20.
 Προσδοκᾶν. τὸν ὑπὲρ καιρὸν προσ-
 δόκα. Ign. Polyc. 3.
 Προσδοκεῖν. τῷ πνεύματι ὡς διδά-
 σκαλον αὐτὸν προσεδόκουν. Ign.
 Magn. 9.
 Προσέρχεσθαι. τοῖς προσερχομένοις
 αὐτῷ ἀπλῇ διανοίᾳ. Clem. I 23.
 Προσέλθωμεν σὺν αὐτῷ ἐν δούλῳ τῇ
 ψυχῆς. 29. ἀόκως προσέλθωμεν
 τῷ θελήματι αὐτοῦ. 33. προσελ-
 θεῖν ἐκόντας. Mart. Polyc. 4.
 προσελθόντα αὐτῷ κομφέκτορα. 10.
 Προσεύχεσθαι. Καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων
 δὲ ἀνθρώπων ἀδιαλείπτως προσεύ-

χεσθε. Ign. Eph. 10. Προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Συρίᾳ. 21. Καὶ περὶ ἐμοῦ δὲ προσεύχεσθε. Trall. 12. μόνον δὲ προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Smyrn. 4. προσευχόμενος περὶ πάντων. Mart. Polyc. 5. προσευχόμενος ἐν ὁπτασίᾳ γέγονε. ib. ὦραν πρὸς τὸ προσεύχασθαι ἀδελῶς. 7. σταθεὶς προσήγατο. ib. ἰδὼν αὐτὸ καὶ μένον, προσευχόμενος. 12.

Προσευχή. τὰς προσευχὰς ἡμῶν ἀπλῶς ἀναφέρειν. Clem. II 2. ἐλπίζοντα τῇ προσευχῇ ὑμῶν ἐπιτυχεῖν. Ign. Eph. 1. Εἰ γὰρ ἐνὸς καὶ δευτέρου προσευχῇ. 5. πρὸς τὰς βλασφημίας αὐτῶν ὑμεῖς τὰς προσευχὰς. 10. τῇ προσευχῇ ὑμῶν, ἧς γέγοντό μοι ἀεὶ μέτοχον εἶναι. 11. Ἐάν με καταξιώσῃ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. 20. ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία προσευχή. Mag. 7. Μνημονεύετε μου ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν. 14. τῆς ἡνωμένης ὑμῶν ἐν Θεῷ προσευχῆς. ib. τῇ μετ' ἀλλήλων προσευχῇ. Trall. 12. Μνημονεύετε ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν τῆς ἐν Συρίᾳ ἐκκλησίας. Rom. 9. Cf. Trall. 13. ἡ προσευχή ὑμῶν... με ἀπαρτίσει. Philad. 5. ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν δικαιοθῆναι. 8. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν. 10. Εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς ἀπέχονται. Smyrn. 6. Ἡ προσευχή ὑμῶν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. 11. ἵνα ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν Θεοῦ ἐπιτύχω. ib. λιμένος ἤδη ἐτύγχανεν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. ib. προσευχαῖς σχόλαζε ἀδιαλείπτως. Polyc. 1. ἡ ἐκκλησία... εἰρηνεύει... διὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν. 7. τῷ ὀϊακί τῆς προσευχῆς. Mart. Ign. 1. Ὡς δὲ κατέπαυσε τὴν προσευχὴν. Mart. Polyc. 8.

Προσέχειν. προσέχοντες τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπιμελῶς. Clem. I 2. μὴ προσέχειν τοῖς φυσιοῦσιν με. Ign. Trall. 4. Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε. Philad. 7. προσέχειν δὲ τοῖς Προφῆταις. Smyrn. 7. Τῷ ἐπισκόπῳ προσέχετε. Polyc. 6.

προσχῶν...τῇ Συμωναίων πόλει. Mart. Ign. 3. πρόσσεχε τῇ Τρωάδι. 5. προσέχοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Mart. Polyc. 2.

Προσῆκεν. καὶ γὰρ αἱ μὴ προσήκουσαί μοι [ἐκκλησία]. Ign. Rom. 9. τιμὴν κατὰ τὸ προσήκον. Mart. Polyc. 10.

Προσηλοῦν. Μελλόντων δὲ αὐτῶν καὶ προσηλοῦν. Mart. Polyc. 13.

Προσηνῶς. προσηνῶς τὰς χάριτας αὐτοῦ ἀποδίδοι. Clem. I 23.

Προσκαλεῖν. διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου οὕτως προσκαλεῖται ἡμᾶς. Clem. I 22. προσκαλεῖται ὑμᾶς, ὄντας μέλη αὐτοῦ. Ign. Trall. 11.

Προσκαρτερεῖν. προσκαρτεροῦντες νηστείας. Polyc. Phil. 7. προσκαρτερῶμεν τῇ ἐλπίδι ἡμῶν. 8.

Προσκεφάλαιον. εἶδεν προσκεφάλαιον αὐτοῦ ὑπὸ πυρὸς κατακαύμενον. Mart. Polyc. 5. τῆς... ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου ὁπτασίας. 12.

Προσκλίνειν. προσεκλίθητε γὰρ Ἀποστόλοις. Clem. I 47.

Πρόσκλησις. τὴν ἀγάπην αὐτῶν, μὴ κατὰ προσκλίσεις. Clem. I 21. διὰ τὸ καὶ τότε προσκλίσεις ὑμᾶς πεποιθήσθαι· ἀλλ' ἡ πρόσκλησις ἐκείνη. 47. διχα προσκλίσεως ἀνθρωπίνης. 50.

Προσκόπτειν. Μᾶλλον ἀνθρώποις ἀφροσι... προσκώφωμεν ἢ τῷ Θεῷ. Clem. I 21.

Προσκυνεῖν. προσκυνῶντες λίθους. Clem. II 1. τοῖς νεκροῖς θεοῖς οὐ θύομεν, καὶ οὐ προσκυνῶμεν αὐτοῖς. 3. μηδὲ προσκυνεῖν τοῖς θεοῖς. Mart. Polyc. 12. Τοῦτον μὲν γὰρ... προσκυνῶμεν. 17.

Προσλαλεῖν. προσλαλῶ ὑμῖν ὡς συνδιδασκαλίταις μου. Ign. Eph. 3. ἐν πίστει Ἰησοῦ Χριστοῦ προσλαλεῖσαι ὑμῖν. Mag. 1. Ταῖς ἀδελφαῖς μου προσλάλει. Polyc. 5.

Προσλαμβάνειν. Ἐν ἀγάπῃ προσελάβετε ἡμᾶς. Clem. I 49. οὐ προσειληφότες τὴν φαινομένην νεωτερικὴν τάξιν. Ign. Mag. 3.

Προσοικεῖν. ὁμολογίαν πλείον αὐ-

- τὸν προσοικειοῦσαν τῷ Κυρίῳ. Mart. Ign. 1.
- Προσομιλεῖν. ἡξιώθην, δι' ὧν γράφω, προσομιλήσαι ὑμῖν. Ign. Eph. 9.
- Προσονομάζειν. "Ορνεον...δ προσονομάζεται Φοινίξ. Clem. I 25.
- Προσπίπτειν. προσπέσωμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν. Clem. I 9. προσπέσωμεν τῷ Δεσπότῃ. 48.
- Προσποιεῖσθαι. προσποιεῖ δὲ ἀγνοεῖν με. Mart. Polyc. 10.
- Πρόσταγμα. τὰ προστάγματα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Κυρίου. Clem. I 2. ἐν τοῖς νομίμοις τῶν προσταγμάτων αὐτοῦ. 3. τοῖς αὐτοῖς συνέχεται προσταγμάτων. 20. ἐν τοῖς ἀνόμοις προσταγμάτων αὐτοῦ. 37. τοῖς λαϊκοῖς προσταγμάτων δίδεται. 40. εἰ τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ ἐποιοῦμεν. 50. πρὸς ἐκπλήρωσιν ἑοῦ προσταγμάτων. Fragm. ii. κατὰ τὸ παλαιὸν πρόσταγμα τοῦ Καίσαρος. Mart. Ign. 6.
- Πρόσταξις. τῇ ἐαυτοῦ προστάξει ἐκέλευσεν εἶναι. Clem. I 33.
- Προστάσσειν. ἐν εἰρήνῃ...προσέταξεν εἶναι. Clem. I 20. τοῖς προσταγμένοις καιροῖς. 40. τοῖς ἱερεῦσιν ἴδιος ὁ τόπος προστέτακται. ib. τὰ προστασσόμενα ὑπὸ τοῦ πλήθους. 54. ὥς τὸ θέλημα προστάσσει. Ign. Polyc. 8. Ἰγνάτιον προσετάξαμεν. Mart. Ign. 2.
- Προστάτης. Ἰησοῦν Χριστόν, ...τὸν προστάτην. Clem. I 36. διὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ προστάτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 58.
- Προστιθεῖναι. προστιθεῖς καὶ γνώμην ἀγαθὴν. Clem. I 8. Καὶ προσέθετο αὐτῇ δοῦνα σημείον. 12. προσθεῖναι τῷ δρόμῳ σου. Ign. Polyc. 1.
- Πρόστιμον. θάνατον τὸ πρόστιμον ἔχουσιν. Clem. I 41.
- Προσφατῶς ἐληλυθὼς ἀπὸ τῆς Φρυγίας. Mart. Polyc. 4.
- Προσφέρειν. δι' ὑπακοῆς προσήνεγκεν αὐτόν. Clem. I 10. προσφέρονται θυσίαι ἐνδελχισμού. 41. οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ προσφέρεται. ib. μωμοσκοπηθέν τὸ προσφερόμενον. ib. προσενηγεῖν αὐτῷ ῥάβδους. 43. καὶ προσήνεγκεν ῥάβδους. ib. ὁσίως προσενηγκοντας τὰ δῶρα. 44. ἦττον ἁμαρτίαν ὑμῖν προσήνεγκεν. 47.
- Προσφεύγειν. ἡμᾶς τοὺς προσπεφυγόντας τοῖς οἰκτιρμοῖς αὐτοῦ. Clem. I 20. προσφυγὼν τῷ Εὐαγγελίῳ. Ign. Philad. 5.
- Προσφορά. τὸν ἀρχιερέα τῶν προσφορῶν ἡμῶν. Clem. I 36. τὰς τε προσφοράς καὶ λειτουργίας ἐπιτελεῖσθαι. 40. ποιούντες τὰς προσφοράς. ib. ἐαυτὸν ἀνενηγκάσας Θεῷ προσφορὰν. Ign. Eph. 1. ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος...εἰς προσφορὰν. Mart. Polyc. 14.
- Προσχερᾶσθαι. οὐρίοις ἀνέμοις προσχερᾶσμενοι. Mart. Ign. 5.
- Προσωποληψία. ἀπεχόμενοι...προσωποληψίας. Polyc. Phil. 6.
- Πρόσωπον. ὀλίγα πρόσωπα προπετῇ. Clem. I 1. ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου Ἡσαΐ. 4. ἀπὸ προσώπου Φαραώ. ib. δι' ἐν ἧ δύο πρόσωπα στασιάζειν. 47. φανήσεται πρὸ προσώπου ἡμῶν. Ign. Eph. 15. ἐν τοῖς προγεγραμμένοις προσώποις. Magn. 6. ὑμῶν τὰ ἀξιώθεα πρόσωπα. Rom. 1. καταξιώθεις τοῦ προσώπου σου τοῦ ἀνθρώπου. Polyc. 1. ἵνα τὰ φαινόμενά σου εἰς πρόσωπον κολακείης. 2. κατὰ πρόσωπον τῶν τότε ἀνθρώπων. Polyc. Phil. 3. Ὡς δὲ κατὰ πρόσωπον ἔστη Τραϊανῷ. Mart. Ign. 2. ἐμφανισθῇ τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ. 3. ἐμβριθεῖ τῷ προσώπῳ. Mart. Polyc. 9. τὸ πρόσωπον αὐτοῦ χάριτος ἐπληροῦτο. 12.
- Πρότερον. μὴ πρότερον τοῦτο ποιῶν. Mart. Polyc. 13.
- Προτρέπαισθαι. Προτρέπεται οὖν ἡμᾶς ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. Clem. I 34.
- Προφανερῶν. καθὼς προητοιμάσας καὶ προεφανέρωσας. Mart. Polyc. 14.
- Προφητεία. οὐ μόνον πίστις, ἀλλὰ προφητεία. Clem. I 12. οὐς οὐκ ἔπεισαν αἱ προφητεῖαι. Ign. Smyrn. 5.

- Προφητεύειν. κἀν σημεῖα ποιῇ, κἀν προφητεύῃ. Ign. Fragm. ix.
- Προφήτης. Ἦλιαν καὶ Ἐλισαίε . . . τοὺς προφήτας. Clem. I 17. ἐπηκολούθησαν οἱ λοιποὶ προφῆται. 43. Οἱ γὰρ θεώτατοι προφῆται. Ign. Magn. 8. οὐ καὶ οἱ προφῆται μαθηταὶ ὄντες. 9. τοὺς προφῆτας δὲ ἀγαπῶμεν. Philad. 5. θύρα, . . . δι' ἧς εἰσέρχονται . . . οἱ προφῆται. 9. Οἱ γὰρ ἀγαπητοὶ προφῆται κατήγγειλαν εἰς αὐτόν. ib. προσέχειν δὲ τοῖς προφῆταις. Smyrn. 7. οἱ προφῆται οἱ προκηρύξαντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου. Polyc. Phil. 6.
- Προφητικός. ὁ προφητικὸς λόγος. Clem. II 11. διδάσκαλος . . . προφητικός. Mart. Polyc. 16.
- Προφητικῶς. εἶπεν πρὸς τοὺς συνόντας αὐτῷ προφητικῶς. Mart. Polyc. 5. εἶπεν ἐπιστραφεὶς τοῖς σὺν αὐτῷ πιστοῖς προφητικῶς. 12.
- Προφθάνειν. ἐὰν δὲ προφθάσῃ εἰς τὴν κάμνον . . . βαλεῖν. Clem. II 8.
- Προφυλάσσειν. θέλω προφυλάσσειν θίμας. Ign. Magn. 11. προφυλάσσω ὑμᾶς ὅπως μου ἀγαπητοὺς. Trall. 8. Προφυλάσσω δὲ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν θηρίων τῶν ἀνθρωπομόρφων. Smyrn. 4.
- Πρώτης. τῆς πρῆς ὁ πρῶτης ἐπειγομένης. Mart. Ign. 5.
- Πρωίας δὲ γενομένης. Clem. I 43.
- Πρωτοκορυφαῖος. παρὰ τοῦ ἁγίου καὶ πρωτοκορυφαίου Πέτρου. Clem. Fragm. x.
- Πρώτον. Τί πρῶτον ὑμῖν ἔγραψεν; Clem. I 47. πρῶτον μὲν ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες. II 3. πρῶτον μὲν φυλλορροεῖ. 111.
- Πρώτος. ὃν μὲν τὸ πρῶτον πνεῦμα. Clem. II 9. διὰ μὲν γὰρ τοῦ πρώτου ἔδειξεν ὅτι Θεός. Ign. Fragm. viii. διδάξωμεν ἑαυτοὺς πρῶτον. Polyc. Phil. 4. τὸ μὲν πρῶτον ἀκούσας. Mart. Polyc. 5. τὰ μὲν πρῶτα οὐκ ἀπεκρίνατο. 8.
- Πρωτότοκος. πρωτότοκος ἐστὶ τοῦ Σατανᾶ. Polyc. Phil. 7.
- Πταίειν. οὐ δῆσεις τὸν πταίσαντα. Clem. Fragm. x.
- Πτεροφυεῖν. ἀνατρεφόμενος, πτεροφυεῖ. Clem. I 25.
- Πτέσαντες. Οἱ δὲ † πτέσαντες † με. Ign. Philad. 7.
- Πτωχός. ὁ πλούσιος ἐπιχορηγέτω τῷ πτωχῷ, ὁ δὲ πτωχός. Clem. I 38.
- Πυκνότερον. Σπουδάξετε οὖν πυκνότερον συνέρχεσθαι. Ign. Eph. 13. Πυκνότερον συναγωγὰς γενέσθωσαν. Polyc. 4.
- Πυκνῶς. ὅτ' ἂν γὰρ πυκνῶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε. Ign. Eph. 13.
- Πύλη. Πύλη γὰρ δικαιοσύνης ἀνεωγυῖα εἰς ζωὴν. Clem. I 48. Πόλων οὖν πυλῶν ἀνεωνυῶν. ib.
- Πῦρ. τῆς περιχώρου . . . κριθείσης διὰ πυρός. Clem. I 11. κατείρηθησαν εἰς κάμνον πυρός; 45. εἰς τὴν κάμνον τοῦ πυρός αὐτὸ βαλεῖν. II 8. εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον χωρήσει. Ign. Eph. 16. φυλάσσεσθαι τὰ ἐγκλήματα ὡς πῦρ. Trall. 2. Πῦρ καὶ σταυρός. Rom. 5. πῦρ φιλόυλον. 7. πρὸς πῦρ, πρὸς μάχαιραν. Smyrn. 4. καὶ τὸ πῦρ ἦν αὐτοῖς ψυχρὸν. Mart. Polyc. 2. τὸ αἰώνιον . . . πῦρ. ib. προσκεφάλαιον αὐτοῦ ὑπὸ πυρός κατακαύμενον. 5. Πυρὶ σε ποιῶ δαπανηθῆναι. 111. Πῦρ . . . τὸ πρὸς ὥραν καύμενον. ib. τοῖς ἀσεβέσι τηρούμενον πῦρ. ib. ὁ γὰρ δούς μοι ὑπομείναι τὸ πῦρ. 13. οἱ τοῦ πυρός ἀνθρώποι ἐξῆψαν τὸ πῦρ. 15. Τὸ γὰρ πῦρ καμάρας εἶδος ποιῶσαν. ib. ὑπὸ τοῦ πυρός δαπανηθῆναι. 16. ὥστε κατασβέσαι τὸ πῦρ. ib. μελλόντων ἡμῶν ἐκ τοῦ πυρός λαμβάνειν. 17. θεῖς αὐτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός. 18.
- Πυρά. τὰ πρὸς τὴν πυρὰν ἡρμοσμένα ὄργανα. Mart. Polyc. 13. ἀσάλευτον ἐπιμείναι τῇ πυρᾷ. ib.
- Πυρκαϊά. Ὅτε δὲ ἡ πυρκαϊά ἤτοιμάσθῃ. Mart. Polyc. 13.
- Πυρούσθαι. ἄργυρος ἐν καμίνῳ πυρούμενος. Mart. Polyc. 15.
- Πώποτε. τῶν πώποτε συμβεβηκότων αὐτῷ. Mart. Polyc. 8.
- Ῥάβδος. ῥάβδους ἐπιγεγραμμένας ἐκείνης φυλῆς κατ' ὄνομα. Clem.

I 43. ὡσαύτως καὶ τὰς ῥάβδους.
ib. ἥς ἂν φυλῇς ἡ ῥάβδος βλα-
στήσῃ. ib. καὶ προσήνεγκεν ῥάβ-
δους. ib. καὶ εὐρέθη ἡ ῥάβδος
Ἰακώβ. ib.
ῥέειν. τὸ ῥῥῆεν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
Ἀδάμ. Clem. I 6.
ῥῆμα. ὑπήκουον . . . τοῖς ῥήμασι τοῦ
Θεοῦ. Clem. I 10. δεινὰ ῥήματα
ἔλεγον αὐτῷ. Mart. Polyc. 8.
Πάν γὰρ ῥῆμα δ' ἐξαφῆκεν. 16.
ῥῆσις. τὰς γραφὰς, τὰς ἀληθεῖς ῥήσεις
Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. Clem. I 45.
ῥίζα. ἡ βαβαία τῆς πίστεως ὑμῶν
ρίζα. Polyc. Phil. 1.
ῥινοκινδύνος. ἐὰν ῥινοκινδύνους ἐπι-
δῶμεν ἑαυτούς. Clem. I 14.
ῥύσασθαι. ἵνα ῥύσωνται διὰ τοῦ ἑαν-
τῶν αἵματος. Clem. I 55. ἵνα τὸ
δωδεκάφυλον . . . ῥύσῃται. ib. ἐρ-
ρύσαστο τὸν λαόν. ib. οὐδὲν ἡμᾶς
ῥύσεται ἐκ τῆς αἰωνίου κολάσεως.
II 6. ταῖς αὐτῶν δικαιουσύναις ῥύ-
σασθαι τὰ τέκνα. ib.
ῥυθμῆιν. ἵνα ῥυθμίσῃ τοὺς αἰῶνας.
Clem. Fragm. viii.
ῥυπαρός. ὁ τοιοῦτος, ῥυπαρὸς γενό-
μενος. Ign. Eph. 16.
ῤωμαϊκός. τῇ ῤωμαϊκῇ φωνῇ. Mart.
Ign. 6.
ῤώνυσθαί. Ἔρρωσθε ἐν Θεῷ Πα-
τρί. Ign. Eph. 21. Ἔρρωσθε ἐν
ὁμοιοῖα Θεοῦ. Magn. 15. Ἔρ-
ρωσθε ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ. Trall. 13.
Cf. Philad. 11. Ἔρρωσθε εἰς τέ-
λος. Rom. 10. Ἔρρωσθέ μοι ἐν
δυνάμει Πνεύματος. Smyrn. 13.
Ἔρρωσθε ἐν χάριτι Θεοῦ. ib. Ἔρ-
ρῶσθαι ὑμᾶς . . . εὐχομαι. Polyc. 8.
Ἔρρωσθε ἐν Κυρίῳ. ib. Ἔρρῶσθαι
ὑμᾶς εὐχόμεθα. Mart. Polyc. 22.
Σαββατίζειν. μηκέτι σαββατίζοντες.
Ign. Magn. 9.
Σάββατον. ὄντος Σαββάτου μεγάλου.
Mart. Polyc. 8. Μαρτυρεῖ δὲ ὁ
μακάριος Πολύκαρπος . . . Σαββάτῳ
μεγάλῳ. 21.
Σαλευεῖν. Οἱ οὐρανοὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐ-
τοῦ σαλευνόμενοι. Clem. I 20.
Σαρκικός. Εἰς ἱατρὸς ἐστίν, σαρκικός
τε καὶ πνευματικός. Ign. Eph. 7.

Οἱ σαρκικοὶ τὰ πνευματικὰ πρᾶσ-
σειν οὐ δύνανται, οὐδὲ οἱ πνευ-
ματικοὶ τὰ σαρκικά. 8. ἵνα ἔνωσις ᾖ
σαρκική τε καὶ πνευματική. Magn.
13. καὶ συνέπειν ὡς σαρκικός.
Smyrn. 3. ἀναστᾷσει, σαρκική τε
καὶ πνευματική. 12. πίστει καὶ
ἀγάπῃ σαρκική τε καὶ πνευματική.
13. ἐπιμελεῖα σαρκική τε καὶ πνευ-
ματική. Polyc. 1. Διὰ τοῦτο σαρ-
κικός εἰ καὶ πνευματικός. 2.
Σαρκικῶς. ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ . . . σαρκικῶς
καὶ πνευματικῶς. Ign. Eph. 10.
Σαρκίον. κοινωνῆσαι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
σαρκίῳ. Mart. Polyc. 17.
Σαρκοφόρος. μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρ-
κοφόρον; Ign. Smyrn. 5.
Σάρξ. σηπομένης δὲ τῆς σαρκὸς. Clem.
I 25. ἐξ αὐτοῦ ὁ Κύριος Ἰ. τὸ
κατὰ σάρκα. 31. ὁ ἄγνος ἐν τῇ
σαρκί. 38. καὶ τὴν σάρκα ὑπὲρ τῆς
σαρκὸς ἡμῶν. 49. Κύριος πάσης
σαρκὸς. 58. ἡ ἐπιδημία ἐν τῇ
κόσμῳ τούτῳ τῆς σαρκὸς ταύτης.
II 5. ἐν τῇ σαρκί ἃ ἐπράξαμεν
πονηρά. 8. τὴν σάρκα ἀγνήν τη-
ρήσαντες. ib. Τηρήσατε τὴν σάρκα
ἀγνήν. ib. ὅτι αὕτη ἡ σὰρξ οὐ
κρίνεται. 9. εἰ μὴ ἐν τῇ σαρκί
ταύτῃ ὄντες. ib. ὡς καὶ Θεοῦ
φυλάσσειν τὴν σάρκα. ib. ἐν τῇ
σαρκί ἐκλήθητε, καὶ ἐν τῇ σαρκί
ἐλευσέσθε. ib. ὦν μὲν τὸ πρῶτον
πνεῦμα, ἐγένετο σὰρξ. ib. ἐν ταύτῃ
τῇ σαρκί ἀποληψόμεθα τὸν μισθόν.
ib. ὑμῶν δὲ ἐν σαρκί ἐπισκόπη.
Ign. Eph. 1. Ἄ δὲ καὶ κατὰ
σάρκα πράσσετε. 8. οἱ κατὰ σάρκα
ταῦτα πράσσοντες. 16. τῷ κατὰ
σάρκα ἐκ γένους Δαβὶδ. 20. ἐξ
αὐτοῦ . . . Ἰησοῦς τὸ κατὰ σάρκα.
Clem. I 32. μηδεὶς κατὰ σάρκα
βλεπέτω τὸν πλησίον. Ign. Magn.
6. Ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ . . . ὡς
Ἰησοῦς τῷ Πατρὶ κατὰ σάρκα. 13.
Οὐ κατὰ σάρκα ὑμῶν ἔγραψα. Rom.
8. τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ σάρκα. 9. κατὰ
σάρκα . . . ἠθέλησαν πλανῆσαι. Phi-
lad. 7. τὸν Κύριον . . . ἐκ γένους
Δαβὶδ κατὰ σάρκα. Smyrn. 1. κατὰ
σάρκα καὶ πνεῦμα ἡνωμένοις. Rom.

Inscr. κατενοωθήτε σαρκί καὶ πνεύματι. Magn. 13. με ἀνέπαυσαν σαρκί τε καὶ πνεύματι. Trall. 12. καθηλωμένους ἐν τῷ σταυρῷ. . . . σαρκί τε καὶ πνεύματι. Smyrn. 1. κρατηθέντες τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ τῷ πνεύματι. 3. τοῖς συμβίοις ἀρκέσθαι σαρκὶ καὶ πνεύματι. Polyc. 5. ἐνωσιν εἶχομαι σαρκὸς καὶ πνεύματος. Magn. 1. ἐκκλησίᾳ . . . εἰρηνεύουσα ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι. Trall. Inscr. καθηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν ἐν σαρκί. Smyrn. 1. μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα. 3. Ἀσπάζομαι . . . πάντας . . . καὶ τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ τῷ αἵματι. 12. ἐν σαρκὶ γενόμενος Θεός. Eph. 7. ὃς ἂν μὴ ὁμολογῇ Ἰ. Χ. ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι. Polyc. Phil. 7. ἐν πίστει, ἡδεῖ ἐστιν σὰρξ τοῦ Κυρίου. Ign. Trall. 8. ἄρτον ζωῆς ὃς ἐστιν σὰρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Rom. 7. τὴν εὐχαριστίαν σάρκα εἶναι. . . . Ἰησοῦ Χριστοῦ. Smyrn. 6. μίαν γὰρ σὰρξ τοῦ Κυρίου. Philad. 4. προσφυγὼν τῷ εὐαγγελίῳ ὡς σαρκὶ Ἰησοῦ. 5. ἀπὸ σαρκὸς ἀνθρωπίνης οὐκ ἔγνω. 7. τὴν σάρκα ὑμῶν ὡς πατρὸς Θεοῦ τηρεῖτε. ib. Χριστὸς, εἰς ὃν ἐλπίζουσιν σαρκὶ, ψυχῇ. 11. οὐ πρὸς σάρκα ὁ λόγος. Magn. 3. εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου τῆς σαρκὸς. Polyc. 5. ἐὰν δὲ ἐρασθῇτε τῆς σαρκὸς μου. Rom. 2. τὴν τῆς σαρκὸς οἰκονομίαν. Mart. Polyc. 2. τῆς σαρκὸς ἀπεδήμουν. ib. οὐχ ὡς σὰρξ καιομένη. 15. Σβεννύειν. τὸ αἰώνιον καὶ μηδέποτε σβεννύμενον πῦρ. Mart. Polyc. 2. μετ' ὀλίγον σβεννύμενον. 11. Σεβάσμος. Τῇ . . . σεβασμίᾳ πολιτεία κεκοσμημένοι. Clem. I 2. Σέβεσθαι. τοῦτον ἄρξανταί σεβεσθαι. Mart. Polyc. 17. οὔτε ἑτερόν τινα σέβεσθαι. ib. Σελήνη. Ἡλίος τε καὶ σελήνη. Clem. I 20. πάντα ἄστροι, ἅμα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. Ign. Eph. 19. Σεμνός. τὸ σεμνὸν . . . ὄνομα ὑμῶν. Clem. I 1. μέτρια καὶ σεμνὰ νοεῖν. ib. ἐν σεμνῇ καὶ ἀγνῇ συν-

εἰδήσει. ib. τὸν . . . σεμνὸν τῆς ἀγίας κλήσεως ἡμῶν κανόνα. 7. τὸ σεμνὸν τῆς περιβοήτου φιλαδελφίας. 47. τὴν σεμνὴν τῆς φιλαδελφίας ἡμῶν ἀγνὴν ἀγωγὴν. 48. Σεμνότης. μὴ παρεκβαίνειν τὸν . . . κανόνα, ἐν σεμνότητι. Clem. I 41. Σεμνῶς οἰκουργεῖν. Clem. I 1. Σεπτέμβριος. τῇ πρὸ ἐννέα καλανδῶν Σεπτεμβρίων. Ign. Rom. 10. Σηκός. σηκὸν ἐαυτῷ ποιεῖ. Clem. I 25. αἶρει τὸν σηκὸν ἐκείνον. ib. Σημεῖον. εἰς τοῦτο σημεῖον ἐτέθη. Clem. I 11. προσθέντο αὐτῇ δοῦναι σημεῖον. 12. Ἰδωμεν τὸ παράδοξον σημεῖον. 25. μετὰ τὸ γενέσθαι τὰ σημεῖα . . . ἐν γῇ Αἰγύπτου. 51. κὰν σημεῖα ποιῇ. Ign. Fragm. ix. Σημειοῦσθαι. πάντα ἐσημειώσατο ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις. Clem. I 43. Σημείωσις. εἰς κρίμα καὶ εἰς σημειώσιν . . . γίνονται. Clem. I 11. Σήμερον ἐν θυσίᾳ πίνον. Mart. Pol. 14. Σήπειν. σηπομένης δὲ τῆς σαρκὸς. Clem. I 25. Σιγᾶν. ὅσον βλέπει τις σιγῶντα ἐπισκοπον. Ign. Eph. 6. ἂ σιγῶν δὲ πεποίηκεν. 15. δι' ὧν σιγᾷ γνωσκηται. ib. ὃς σιγῶν πλείονα δύναται. Philad. 1. Σιγή. οὐκ ἀπὸ σιγῆς προελθών. Ign. Magn. 8. Σιδηροῦς. δεσμοῖς συνδήσας σιδηροῖς. Mart. Ign. 2. Σίτος. Σίτος εἰμι Θεοῦ. Ign. Rom. 4. Σιωπᾶν. ἡ ἀγάπη οὐκ ἔφ' με σιωπᾶν περὶ ὑμῶν. Ign. Eph. 3. Ἀμεινὸν ἐστιν σιωπᾶν καὶ εἶναι. 15. οὔτε ὑμεῖς, ἐὰν σιωπήσητε. Rom. 2. Ἐὰν γὰρ σιωπήσητε ἀπ' ἐμοῦ. ib. ὥστε ἐπὶ δύο ὥρας μὴ δύνασθαι σιωπῆσαι. Mart. Polyc. 7. Σιωπή. Οὐ σιωπῆς μόνον τὸ ἔργον. Ign. Rom. 3. Σκάμμα. ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ ἐσμεν σκάμματι. Clem. I 7. Σκάνδαλον. τοῦ σταυροῦ, ὃ ἐστιν σκάνδαλον τοῖς ἀπιστοῦσιν. Ign. Eph. 18. ἀπεχόμενοι τῶν σκανδάλων. Polyc. Phil. 6.

Σκεπάζεσθαι. ὡς τῷ ἐλέει αὐτοῦ σκεπασθῶμεν. Clem. I 28.

Σκευός. ὁ κεραμεύς, ἔαν ποιῇ σκευός. Clem. II 8.

Σκηνή. τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Clem. I 43. κλείσας τὴν σκηνήν, ἐσφράγισεν τὰς κλείδας. ib. ἤνοιξεν τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου. ib.

Σκήπτρον. Τὸ σκήπτρον τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ. Clem. I 16. τὰ δὲ λοιπὰ σκήπτρα αὐτοῦ οὐκ ἐν μικρᾷ δόξῃ. 32.

Σκληρύνειν. σκληρύναι τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καθὼς ἐσκληρύνθη. Clem. I 51. διὰ τὸ σκληρυνθῆναι αὐτῶν τὰς ἀσυνήτους καρδίας. ib.

Σκοπεῖν. ὀφείλουσιν τὸ κοινὸν τῆς ἐλπίδος σκοπεῖν. Clem. I 51. μὴ μόνον σκοποῦντες τὸ καθ' ἑαυτούς. Mart. Polyc. 1.

Σκοπός. τὸν . . . παραδεδομένον ἡμῖν τῆς εἰρήνης σκοπόν. Clem. I 19.

Σκορπισμός. σκορπισμοὶ ὁστέων. Ign. Rom. 5.

Σκότος. εἰσέλθομεν εἰς τὸν κόσμον ὡς ἐκ τοῦ . . . σκότους. Clem. I 38.

Σκοτοῦν. ἡ ἀσύνετος καὶ ἐσκοτωμένη διάνοια ἡμῶν. Clem. I 36.

Σκώληξ. σηπομένης δὲ τῆς σαρκὸς σκώληξ τις γεννᾶται. Clem. I 25.

Σμύρνη. σηκὸν ἑαυτῷ ποιεῖ ἐκ λιβάνου καὶ σμύρνης. Clem. I 25.

Σοφία. οὐδὲ διὰ τῆς ἡμετέρας σοφίας. Clem. I 32. ἐνδεικνύσθω τὴν σοφίαν αὐτοῦ. 38. Οὕτως γὰρ λέγει ἡ πανάρετος σοφία. 57. κατακολουθῆσαι τῇ σοφίᾳ τοῦ μακαρίου . . . Παύλου. Polyc. Phil. 3.

Σοφίσειν. Χριστὸν . . . τὸν οὕτως ὑμᾶς σοφίσαντα. Ign. Smyrn. 1.

Σοφός. ὁ σοφὸς ἐνδεικνύσθω τὴν σοφίαν. Clem. I 38. ἦτω σοφὸς ἐν διακρίσει λόγων. 48. Ποῦ σοφός; Ign. Eph. 18.

Σπείρειν. Ἐξήλθεν ὁ σπείρων. Clem. I 24. οὓς οὐκ εἰάσατε σπείραι εἰς ὑμᾶς. Ign. Eph. 9. εἰς τὸ μὴ παραδέξασθαι τὰ σπειρόμενα. ib.

Σπέρμα. βληθέντων σπερμάτων. Clem. I 24. ἐκ σπέρματος μὲν Δαβὶδ. Ign. Eph. 18. τοῦ γενομένου

ἐν ὑστέρῳ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ. Rom. 7.

Σπένδειν. σπένσωμεν μετὰ ἐκτενείας. Clem. I 33. ἔσπενδε . . . Παύκαρπον . . . θεάσασθαι. Mart. Ign. 3. αὐτὸς μὲν ἐξελθεῖν ἔσπενδε. 5. σπείδοντι θάττον ἀναχωρῆσαι τοῦ κόσμου. ib. μὴ φθονῆσαι τῷ σπείδοντι πρὸς τὸν Κύριον. 6. ἔσπενδε ἐἰς τὸ στάδιον αὐτὸν εἰσαγαγεῖν. Mart. Polyc. 6.

Σπλαγχνίζεσθαι. Ἠλέησεν γὰρ ἡμᾶς, καὶ σπλαγχνισθεῖς. Clem. II 1.

Σπλάγχχνον. ἐστερνωμένοι ἦτε τοῖς σπλάγχχνοις. Clem. I 2. ἔχει σπλάγχχνα ἐπὶ φοβουμένους αὐτὸν. 23. ἀπὸ σπλάγχχνων ἰδίων προΐεμενος. Fragm. viii. κατὰ τὰ σπλάγχχνα δ' ἔχετε ἐν Χ. 'Ι. Ign. Philad. 10.

Σπονδίζεσθαι. Πλέον μοι μὴ παρὰ σχησθε τοῦ σπονδισθῆναι Θεῷ. Ign. Rom. 2.

Σπόρος. ὁ σπόρος κόκεον τίνα τρόπον γίνεται. Clem. I 24.

Σπουδάσειν. Ἐάν γὰρ σπουδάσωμεν ἀγαθοποιεῖν. Clem. II 10. Σπουδάσωμεν οὖν μὴ ἀντιτάσσεσθαι τῷ ἐπισκόπῳ. Ign. Eph. 5. μὴ σπουδάζοντες ἀντιμιμῆσασθαι αὐτοῖς. 10. μμητὰ δὲ τοῦ Κυρίου σπουδάσωμεν εἶναι. ib. Σπουδάετε οὖν πυκνότερον συνέρχεσθαι. 13. ἐν ὁμονοίᾳ Θεοῦ σπουδάετε πάντα πράσσειν. Magn. 6. Σπουδάετε οὖν βεβαιωθῆναι ἐν τοῖς δόγμασιν τοῦ Κυρίου. 13. Σπουδάσατε οὖν μὴ εὐχαριστίᾳ χρῆσθαι. Philad. 4. σπουδάζοντα δὲ ἐπὶ Ἀρμενίᾳ. Mart. Ign. 2. τὰς ἡμετέρας σπουδάων διατάξεις ὑπερβαίνειν. ib. σπουδάειν ὅστις τάχως τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ ἀψήγεται. Mart. Polyc. 13.

Σπουδαῖος. Πλέον σπουδαῖος γίνου σὺ εἰ. Ign. Polyc. 3.

Σπουδαῖως. καθ' ἣν σπουδαῖως συνήεσαν. Mart. Ign. 6.

Σπουδή. τῆς . . . ὑπὲρ τῆς ἀθλήσεως σπουδῆς. Mart. Ign. 4. τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ σπουδὴν. ib. ἀπὴ-

- χθι μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. 6. καὶ ὅτι τοσαύτῃ σπουδῇ ἐχρήσαντο. Mart. Polyc. 7. μετὰ σπουδῆς καθήρουν αὐτὸν. 8. μετὰ σπουδῆς ἐπορεύετο. ib.
- Στάδιον.** ἔξω βάλλεται τοῦ σταδίου. Clem. II 7. εἰς τὸ στάδιον αὐτὸν εἰσαγαγεῖν. Mart. Polyc. 6. ἀγόμενος εἰς τὸ στάδιον. 8. θορύβου τηλικούτου ὄρους ἐν τῷ σταδίῳ. ib. εἰσιώντι εἰς τὸ στάδιον. 9. τῶν ἐν τῷ σταδίῳ ἀνύμων. ib. ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ κηρύξαι. 12.
- Στάζειν.** ἄλλοι δὲ σταζόμενον ὑφ' ἰδρώτος. Mart. Ign. 7.
- Σταθμός.** Ἀνέμων σταθμοί. Clem. I 20.
- Στασιάζειν.** διὰ τὸ στασιάζειν αὐτοὺς πρὸς . . . Μαῦσῃν. Clem. I 4. στασιάζουσιν τῶν φυλῶν. 43. στασιάζομεν πρὸς τὸ σῶμα τὸ ἴδιον. 46. στασιάζειν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους. 47. ἀγάπῃ οὐ στασιάζει. 49. τῶν στασιάζόντων πρὸς τὸν θεράποντα τοῦ Θεοῦ Μαῦσῃν. 51. ἵνα μὴ στασιάζωσιν ἐπὶ πλείον. 55.
- Στάσις.** μαρὰς καὶ ἀνοσίῳ στάσεως. Clem. I 1. Πᾶσα στάσις . . . βδελυκτὸν ὕμιν. 2. Ἐκ τούτου ζήλος . . . καὶ στάσις. 3. ὅστις ἐξακοπτίζουσιν εἰς ἔριν καὶ στάσεις. 14. ἐπίμονος ὕμιν ἐστὶν ἡ στάσις. 46. ἀρχηγὸς τῆς στάσεως καὶ διχοστασίας. 51. Εἰ δὲ ἐμὲ στάσις, . . . ἐκχωρῶ. 54. οἱ τὴν καταβολὴν τῆς στάσεως ποιήσαντες. 57.
- Σταυρός.** διὰ τῆς μηχανῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν σταυρός. Ign. Eph. 9. Περὶ ψῆμα τὸ ἐμὸν πνεῦμα τοῦ σταυροῦ. 18. ἐφαίνοντο ἂν κλάδοι τοῦ σταυροῦ. Trall. 11. Πῦρ καὶ σταυρός. Rom. 5. τὰ ἄδυστα ἀρχαία ὁ σταυρός αὐτοῦ. Philad. 8. ὥσπερ καθηλωμένους ἐν τῷ σταυρῷ. Smyrn. 1. τὸ μαρτύριον τοῦ σταυροῦ. Polyc. Phil. 7.
- Σταυροῦν.** ὑπὲρ ἧς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη. Ign. Eph. 16. ἀληθῶς ἐσταυρώθη. Trall. 9. ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταυρῶται. Rom. 7. Τὸν σταυρωθέντα λέγεις ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου; Mart. Ign. 2. ἐν αὐτῷ φέρεις τὸν σταυρωθέντα; ib. περιφέρειν τὸν ἐσταυρωμένον. ib. ἀφέντες τὸν ἐσταυρωμένον. Mart. Polyc. 17.
- Σταφυλή.** Clem. I 23, et II 11.
- Στείρος.** στείρα γὰρ ἦν ἡ ἐκκλησία ἡμῶν. Clem. II 2.
- Στενάζειν.** ὥστε μήτε γρύξαι μήτε στενάξαι. Mart. Polyc. 2. στενάξας τε καὶ ἀναβλέψας. 9.
- Στένειν.** στένοντες ἐπὶ τῷ . . . μέλλοντι χωρισμῷ. Mart. Ign. 5.
- Στενοχωρεῖσθαι.** στενοχωρουμένους τοὺς τοῦ Θεοῦ δούλους. Clem. Fragm. iii.
- Στέργειν.** στεργούσας καθηκόντως τοὺς ἄνδρας ἐαυτῶν. Clem. I 1. τὸν παρανομούντα καὶ μὴ στέργοντα αὐτούς. Fragm. x. στεργούσας τοὺς ἐαυτῶν ἄνδρας. Polyc. Phil. 4.
- Στεριλίζεσθαι.** ἐστερινωμένοι ἦτε τοῖς σπλάγχχναις. Clem. I 2.
- Στέρνον.** Ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν στέρνοις. Mart. Ign. 2.
- Στέφανος.** κὰν ἐγγὺς τοῦ στεφάνου γενώμεθα. Clem. II 7. ἀξιοπλόκου πνευματικοῦ στεφάνου τοῦ πρεσβυτέρου. Ign. Magn. 13. τοῦ στεφάνου τῆς ἀδλήσεως. Mart. Ign. 5. τῷ τῆς ἀφθαρσίας στεφάνῳ. Mart. Polyc. 17. τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἀπολαβών. 19.
- Στεφανοῦσθαι.** ἀλλ' οὐ πάντες στεφανοῦνται. Clem. II 7. ἀγωνισώμεθα, ἵνα πάντες στεφανωθῶμεν. ib. ἀγωνισώμεθα, ἵνα καὶ στεφανωθῶμεν. ib. εἰ μὴ δυκώμεθα ἅπαντες στεφανωθῆναι. ib. ἐστεφανωμένοι τε τῷ τῆς ἀφθαρσίας στεφάνῳ. Mart. Polyc. 17.
- Στήλη.** στήλην ἀλός. Clem. I 11. οὔτοι ἐμοὶ στήλαι εἰσιν. Ign. Philad. 6.
- Στηρίζειν.** ἐστήριξε τῷ παντοκράτορ καὶ βουλήματι αὐτοῦ. Clem. I 8. ταύτῃ τῇ ἐντολῇ . . . στηρίζωμεν ἐαυτούς. 13. οὐρανοὺς ἐστήρισεν. 33. ἐὰν ἐστημεγμένη ᾖ ἡ διάκονα ἡμῶν. 35. οὐ τὰ ἐσώτα στηρίζω. II 2. ἐγὼ ὑπὸ κίνδυνον, ὑμεῖς ἐστη-

- ρεγμένοι. Ign. Eph. 12. οὗς κατὰ τὸ ἴδιον θέλημα ἐστήριξεν. Ign. Philad. Inscr.
- Στοιχεῖν. στοιχοῦντας τῷ κατὰ τὸ εὐ-αγγέλιον λόγῳ. Mart. Polyc. 22.
- Στόμα. ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος βοήσωμεν πρὸς αὐτόν. Clem. I 34. μὴ ἀπὸ στόματος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ καρδίας. II 9. τὸ ἀψευδές στόμα. Ign. Rom. 8. Πᾶν γὰρ ῥῆμα ὃ ἐξαφῆκεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Mart. Polyc. 16.
- Στοργή. πρὸς τὸν τοῦ εἶναι ἡμᾶς αἰτιον ἀποσώζειν στοργήν. Clem. Fragm. i. καὶ πείση καὶ τέκνων στοργῆς ἀμελεῖν. ii. ἡ τῆς ἀδελφότητος στοργή. Mart. Ign. 4.
- Στραγγαλός. μήποτε οὐ δυνηθέντες χωρῆσαι στραγγαλιον θῆτε. Ign. Trall. 5.
- Στρατεῦν. Στρατευσόμεθα οὖν . . . μετὰ πάσης ἐκτενείας. Clem. I 37. κατασώσωμεν τοὺς στρατευομένους τοῖς ἡγουμένοις ἡμῶν. ib. Ἀρέσκετε ᾧ στρατεύεσθε. Ign. Polyc. 6. πᾶσα ἐπιθυμία κατὰ τοῦ πνεύματος στρατεύεται. Polyc. Phil. 5.
- Στρατία. Φαραὶ καὶ ἡ στρατία αὐτοῦ. Clem. I 51.
- Στρατιώτης. ὃ ἐστὶ στρατιωτῶν τάγμα. Ign. Rom. 5. ὁ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης. Mart. Ign. 2. δέσμιον ὑπὸ στρατιωτῶν γενόμενον. ib. κατεπίεγετο γὰρ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. 5. οἱ μὲν στρατιῶται ὑπὲρ τῆς βραδύτητος ἡσχαλον. ib.
- Στρατιωτικός. ὑπὸ θηριώδους στρατιωτικῆς δεινότητος. Mart. Ign. 2.
- Στρέφειν. Καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς τοὺς συνόντας αὐτῷ. Mart. Polyc. 5.
- Στυγητός. στυγητοὶ τῷ Θεῷ ὑπάρχουσιν. Clem. I 35. Οἱ στυγητοὶ καὶ πάσης κακίας πλήρεις. 45.
- Στύλος. δικαίωτατοι στῦλοι ἐδιώχθησαν. Clem. I 5.
- Συγγένεια. Ἀβραάμ . . . ἐξῆλθεν ἐκ τῆς συγγενείας αὐτοῦ. Clem. I 10. συγγένειαν ἀσθενή . . . καταλιπών. ib.
- Συγγενικός. τὸ συγγενικὸν ἔργον τελείως ἀπηρτίσατε. Ign. Eph. 1.
- Συγγενώσκειν. Σύγγενώτέ μοι, ἀδελφοί. Ign. Rom. 6.
- Συγγνώμη. ἀξιόσωμεν συγγνώμην. Clem. I 51. Συγγνώμην μοι ἔχετε. Ign. Rom. 5.
- Συγγνωμονεῖν. καὶ συγγνωμονεῖτέ μοι. Ign. Trall. 5.
- Συγκαλεῖν. συνεκαλεσεν πάντα τὸν Ἰσραὴλ. Clem. I 43.
- Συγκατατίθεσθαι. τῷ πάθει οὐ συγκατατίθεται. Ign. Philad. 3.
- Συγκινεῖν. Ἐνθεν τὰ πάντα συνεκινεῖτο. Ign. Eph. 19.
- Συγκλεισμός. Ἰουδιθ, . . . ἐν συγκλεισμῷ οἴσσης τῆς πόλεως. Clem. I 55. τοῦ λαοῦ τοῦ ὄντος ἐν συγκλεισμῷ. ib.
- Συγκοιμᾶσθαι. συγκοιμᾶσθε, συνεκίρεσθε. Ign. Polyc. 6.
- Συγκοινωνός. ὡν γένοιτο καὶ ἡμᾶς συγκοινωνούς . . . γενέσθαι. Mart. Polyc. 17.
- Συγκοπή. συγκοπή μελῶν. Ign. Rom. 5.
- Συγκοπιᾶν. Συγκοπιᾶτε ἀλλήλοις. Ign. Polyc. 6.
- Σύγκρασις. σύγκρασις τις ἐστὶν ἐν πᾶσι. Clem. I 37.
- Συγχαίρειν. προσομιλῆσαι ἑμῖν, καὶ συγχαρῆναι. Ign. Eph. 9. οὕτως μοι συνεχάρη δεδομένῳ. Trall. 1. εἰς τὸ συγχαρῆναι αὐτοῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γενομένοις. Philad. 10. εἰς τὸ γενόμενον ἕως Συρίας συγχαρῆναι αὐτοῖς. Smyrn. 11. Συνεχάρη ἡμῖν μεγάλως. Polyc. Phil. 1.
- Συγχεῖν. πρέπει μὴ συγχεῖσθαι τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἐπισκόπου. Ign. Magn. 3.
- Συγχωρεῖν. ὡς φρονίμους ἐν Θεῷ συγχωροῦντας αὐτῷ. Ign. Magn. 3. βίαιον πνεῦμα οὐ συγχώρει. Mart. Ign. 5.
- Συζητεῖν. συζητοῦντες ἀποβηθήσουσιν. Ign. Smyrn. 7.
- Συζητητής. Ποῦ σοφός; ποῦ συζητητής; Ign. Eph. 18.
- Συλλαμβάνειν. τοὺς συλληφόμενους αὐτοὺς, ὅπως συλληφθέντες θανα-

- ταῶσιν. Clem. I 12. πρὸ τριῶν ἡμερῶν τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν. Mart. Polyc. 5. συναλάβοντο παιδάρια δύο. 6. τοῦ συλληφθῆναι τοιοῦτον πρεσβύτερον ἄνδρα. 7. ἀκουσάντων, ὅτι Πολύκαρπος συνείληπται. 9. Συνειλήφθη δὲ ὑπὸ Ἡρώδου. 21.
- Συλλογή. διὰ τῆς συλλογῆς τοῦ λειψάνου. Mart. Ign. 6.
- Συμβαίνειν. καθὼς φρονοῦσιν καὶ συμβήσεται αὐτοῖς. Ign. Smyrn. 2. τὸν πόποτε συμβεβηκότων αὐτῶ. Mart. Polyc. 8.
- Συμβάλλειν. συμβάλετε ἑαυτοὺς ξύλῳ. Clem. I 23, et II 11. συμβαλόντες τὰς δυνάμεις τῶν ὀνειράτων. Mart. Ign. 7.
- Σύμβιος. τοῖς συμβίοις ἀρκεῖσθαι σαρκὶ καὶ πνεύματι. Ign. Polyc. 5. ἀγαπᾶν τὰς συμβίους. ib.
- Συμβουλεύειν. Οὐ μέλλω ποιεῖν ὁ συμβουλευτέ μοι. Mart. Polyc. 8.
- Συμβούλιον. συμβούλιον ἀγαγεῖν θεοπρεπέστατον. Ign. Polyc. 7.
- Συμβαθιῆς. ὧν γένετο καὶ ἡμᾶς... συμβαθιῆς γενέσθαι. Mart. Polyc. 17.
- Σύμμαχος. οἷς καὶ χρώμεθα συμμάχοις; Mart. Ign. 2.
- Συμμύστις. Παύλου συμμύσται. Ign. Eph. 12.
- Συμπαρεῖναι. ἅμα ταῖς συμπαρούσαις μοι ἐκκλησίαις. Ign. Trall. 21.
- Συμπάσχειν. συμπάσχειν ἀλλήλοις ὀφείλομεν. Clem. II 4. Εἴ τις αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ ἔχει, ... συμπαθεῖτω μοι. Ign. Rom. 6. εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ πάντα ὑπομένω. Smyrn. 4. συντρέχετε, συμπάσχετε. Polyc. 6. τῷ Κυρίῳ, φῶ καὶ συνεπαθόν. Polyc. Phil. 9.
- Συμπάτιναι. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν συνέφαγεν αὐτοῖς καὶ συνέπιεν. Ign. Smyrn. 3.
- Συμπάπτειν. οὐ μόνον μὴ συμπεσεῖν παραχθέντος. Mart. Polyc. 12.
- Συμπλοκή. φεύγοντες...μπαράς...συμπλοκάς. Clem. I 30.
- Συμπολιτεύεσθαι. συνεπολιτεύσατο τῷ Εὐρηναίῳ. Mart. Polyc. 22.
- Συμφαγεῖν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν συνέφαγεν αὐτοῖς. Ign. Smyrn. 3.
- Συμφέρειν. τί μοι συμφέρει ἐγὼ γινώσκω. Ign. Rom. 5. Συνέφερεν δὲ αὐτοῖς ἀγαπᾶν, ἵνα καὶ ἀναστῶσιν. Smyrn. 7.
- Συμφορά. συμφορὰς καὶ περιπτώσεις. Clem. I 1.
- Σύμφωνος. ἐν τῇ ὁμονοίᾳ ὡμὸν καὶ σύμφωνον ἀγάπη. Ign. Eph. 4. σύμφωνοι ὄντες ἐν ὁμονοίᾳ. ib. ἵνα πάντα ἐν ἐνότητι σύμφωνα ᾖ. 5.
- Συνάγειν. ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναχθέντες. Clem. I 34. ὥς πᾶσα γλῶσσα πιστεύσασα εἰς Θεὸν συνήχθη. Ign. Magn. 10. κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μαρτυρίου συναγόμενοι. Mart. Ign. 7. συναγαγόντων ἕκ τε τῶν ἐργαστηρίων. Mart. Polyc. 13. ὥς δυνατόν ἡμῖν συναγομένοις. 18. συναγαγὼν αὐτὰ, ... ἵνα καὶ μετὰ συναγῇ ὁ Κύριος. 22.
- Συναγωγή. Τὸ κύριος τῆς ... θαλάσσης ... συσταθῆναι εἰς τὰς συναγωγὰς. Clem. I 20. Πικρότερον συναγαγεῖν γινέσθωσαν. Ign. Polyc. 4.
- Συναθλεῖν. Συγκοπιᾶτε ἀλλήλους, συναθλεῖτε. Ign. Polyc. 6. συναθλεῖν τῇ αὐτοῦ προδίσει. Mart. Ign. 3.
- Συναθροῖζεσθαι. συνηθροίσθη πολὺ πλῆθος ἐκλεκτῶν. Clem. I 6. κατ' ἐντολὴν συναθροῖζεσθαι. Ign. Magn. 4.
- Συναικεῖν. οἱ καὶ τοῖς ἀποστόλοις πάντοτε συνήνεσαν. Ign. Eph. 11.
- Συνακροατής. τὸν ἄγιον Πολύκαρπον ... τὸν συνακροατήν. Mart. Ign. 3.
- Συναναγκάζεσθαι. διὰ τὴν... τῶν κακῶν συνήθειαν πράττειν συναναγκάζεται. Clem. Fragm. vi.
- Συναπτᾶν. εἰ δυνατόν ἐστι μηδὲ συναπτᾶν. Ign. Smyrn. 4. συναπτῶμεν τοῖς ἀδελφοῖς. Mart. Ign. 6.
- Συναπέρχεσθαι. ὑψὲ τῆς ὥρας συναπελθόντες. Mart. Polyc. 7.
- Συναρβμεῖν. συνηρμημένοι ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ign. Philad. 5.
- Συναρμόζειν. Τὸ γὰρ... πρεσβυτέριον... οὕτως συνήρμους τῷ ἐπισκόπῳ. Ign. Eph. 4.

- Συναρπάζειν.** ὑπὸ θηριώδους στρα-
τωτικῆς δεινότητος συναρπάζεται.
Mart. Ign. 2.
Συνδέειν. δεσμοῖς συνδήσας σιδηροῖς.
Mart. Ign. 2.
Σύνδεσμος. ὡς σύνδεσμον ἀποστόλων.
Ign. Trall. 3.
Συνδιδασκαλίτης. προσλαλῶ ὑμῖν ὡς
συνδιδασκαλίταις μου. Ign. Eph. 3.
Συνδοξάζειν. ἵνα συνδοξάσῃ τὴν . . .
αὐτοῖς γενομένην εὐδίαν. Ign.
Smyrn. 11.
Συνδούλος. Περὶ δὲ τοῦ συνδούλου
μου Βούρρου. Ign. Eph. 2. τοῦ
συνδούλου μου διακόνου Ζωτίωνος.
Magn. 2. διακόνους τοῖς συνδού-
λοις μου. Philad. 4. τοὺς συνδού-
λους μου διακόνους. Smyrn. 12.
Συνεγείρειν. συγκοιμᾶσθε, συνεγείρε-
σθε. Ign. Polyc. 6.
Συνέδριον. εἰς τόπον συνεδρίου τῶν
ἀποστόλων. Ign. Magn. 6. ἐντε-
πέσθωσαν . . . τοὺς πρεσβυτέρους, ὡς
συνέδριον Θεοῦ. Trall. 3. συνί-
δριον τοῦ ἐπισκόπου. Philad. 8.
Συνειδέσθαι. κατηξιώθη, οὐκ ἐκ συνε-
ιδότος. Ign. Smyrn. 11.
Συνειδήσεις. ἐν ἀμώμῳ . . . συνειδήσει
πάντα ἐπιτελεῖν. Clem. I 1. σώ-
ζεσθαι μετ' ἑλέους καὶ συνειδήσεως.
2. συναχθέντες τῇ συνειδήσει. 34.
ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει ὑπάρχων. 41.
τῶν ἐν καθαρᾷ συνειδήσει λατρευόν-
των. 45. οὐ καθαρὸς ἐστὶν τῇ συν-
ειδήσει. Ign. Trall. 7. ἐν ἀμώμῳ
καὶ ἀγνῇ συνειδήσει περιπατεῖν. Po-
lyc. Phil. 5.
Συνεῖναι. καθ' ἣν σπουδαίως συνήσαν.
Mart. Ign. 6. εἶπεν πρὸς τοὺς
συνόντας αὐτῷ. Mart. Polyc. 5.
Συνέλευσις. τὰς συνελεύσεις αὐτῶν ἐν
ὁμονοίᾳ ποιοῦνται. Clem. I 20.
Συνεξέρχεσθαι. συνεξεληθούσης γὰρ αὐ-
τῷ τῆς γυναικός. Clem. I 11.
Συνεπιμαρτυρεῖν. συνεπιμαρτυροῦσας
καὶ τῆς γραφῆς. Clem. I 23. αἱ . . .
προφῆται, συνεπιμαρτυροῦντες τοῖς
ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθέντες. 43.
Συνεργεῖν. αὐτὸς τε καὶ οἱ αὐτῷ συν-
εργήσαντες. Ign. Fragm. i.
Συνέρχεσθαι. πικρότερον συνέρχεσθαι.
Ign. Eph. 13. ἐξ ὀνόματος συ-
έρχεσθε ἐν μᾶ πῖστει. 20.
Σύνεσις. δικαιοσύνη, οὐδὲ διὰ τῆς
ἡμετέρας . . . συνέσεως. Clem. I 32.
τῇ ἀκαταλήπτῳ αὐτοῦ συνέσει δι-
κόσμησεν αὐτούς. 33. διὰ τὴν ἐπι-
οῦσαν τῇ ἡλικίᾳ σύνεσιν. Fragm.
vi. αὐτοῦ σύνεσιν πλείονα ἢς ἔχει.
Ign. Polyc. 1.
Συνετός. Ign. Eph. 18.
Συνευδοκεῖν. οὐ μόνον δὲ οἱ πράσσοντες
αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ οἱ συνευδοκοῦντες
αὐτοῖς. Clem. I 35. συνευδοκῶ-
σάσης τῆς ἐκκλησίας πάσης. 44.
Συνευρυθμίζειν. συνευρυθμίσαι γὰρ
ταῖς ἐντολαῖς. Ign. Philad. 1.
Συνεύχεσθαι. τῆς τῶν συνευχομένων
ὑπὲρ τῆς ἀλήσεως σπουδῆς. Mart.
Ign. 4.
Συνέχεια. τῇ συνέχειᾳ τῆς διδασκαλίας
Mart. Ign. 1.
Συνέχειν. νερέτρων . . . κρίματα τοῖς
αὐτοῖς συνέχεται προστάγμασιν.
Clem. I 20. εἰδὼς τὰ συνέχοντά
με. Ign. Rom. 6.
Συνήγορος. ὅστις συνήγορος τοῦ θαπά-
του. Ign. Smyrn. 5.
Συνήθεια. Διαφορὰ τυγχάνει ἀληθείας
καὶ συνήθειας. Clem. Fragm. vi.
τὴν πολυχρόνιον τῶν κακῶν συνή-
θειαν. ib. τοιαύτην συνήθειαν ἔσχον
πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ὑμῶν. Ign.
Eph. 5.
Συνήθης. ὅπερ ἦν συνήθες αὐτῷ. Mart.
Polyc. 5. μετὰ τῶν συνήθων αὐ-
τοῖς ὅπλων. 7.
Συνεῖναι. Ὅ τῶν παρόντων αἰσθητικῶς
συνήσιν. Clem. Fragm. iv.
Συνιστάναι. συσταθῆν ἐἰς τὰς συναγω-
γάς. Clem. I 20. Ἐν λόγῳ τῆς
μεγαλυσίνης αὐτοῦ συκστήσατο τὰ
πάντα. 27.
Σύνοδος. Ἐστὶ σὺν καὶ σύνοδοι πάντες.
Ign. Eph. 9.
Συνικός. δεινὴν σύνικον τὴν ἁμαρτίαν
παρεληφώς. Clem. Fragm. vi.
Συνομολογεῖν. κακὸν με πρὸς τοὺς δαι-
μονας ἀποκαλεῖς, συνομολογῶ. Mart.
Ign. 2.
Συνπνεῖν. πάντα συνπνέει. Clem. I 37.
Συντόμως. συντόμως παρεκέλευσα ὑ-

μάς. Ign. Magn. 14. κολακεύσω
 συντόμως με καταφαγεῖν. Rom. 5.
 Σύντομος. ὑμῶν τὸ σύντονον τῆς ἀλη-
 θείας. Ign. Polyc. 7.
 Συντρέχειν. ὅπως συντρέχητε τῇ γνώ-
 μη τοῦ Θεοῦ. Ign. Eph. 3. συν-
 τρέχειν τῇ τοῦ ἐπισκόπου γνώμῃ.
 4. ὥς εἰς ναὸν συντρέχετε Θεοῦ.
 Magn. 7. συναθλίετε, συντρέχετε.
 Polyc. 6.
 Συντρίβειν. εἰάν ποιεῖ σκευὸς, καὶ ἐν
 ταῖς χερσὶν αὐτοῦ διαστραφῇ ἢ συν-
 τριβῇ. Clem. II 8.
 Συντυχία. τῆς τοῦ Θεοφόρου συντυ-
 χίας. Mart. Ign. 6.
 Σύστημα. ἵνα ἀρῇ σύστημα ἐν τοῖς
 αἰῶσι. Ign. Smyrn. 1.
 Σύστασις. τὰς συστάσεις τὰς ἀρχον-
 τικάς. Ign. Trall. 5. θηρίων τε
 συστάσεις. Rom. 5.
 Σύστημα. τὸ τῶν Χριστιανῶν θεωρεβές
 σύστημα. Mart. Ign. 2.
 Σφραγίζειν. ἐσφράγισην τοῖς δακτυ-
 λίοις τῶν φυλάρχων. Clem. I 43.
 ἐσφράγισην τὰς κλείδας. ib.
 Σφραγίς. ἐπέδειξατο τοῖς φυλάρχοις
 τὰς σφραγίδας. Clem. I 43. τῶν
 γὰρ μὴ τηροσάντων... τὴν σφρα-
 γίδα. II 7. τηρήσατε... τὴν σφρα-
 γίδα ἀσπίλων. 8.
 Σχεδόν. ἤδη σχεδὸν ἐκ τοῦ χρόνου
 κεκμηκότα. Mart. Polyc. 22.
 Σχίζειν. εἴ τις σχίζειν ἀκολουθεῖ.
 Ign. Philad. 3.
 Σχίσμα. πᾶν σχίσμα βδελυκτὸν ὑμῖν.
 Clem. I 2. Ἴνα τί ἔρεις... καὶ
 σχίσματα... ἐν ὑμῖν; 46. Τὸ
 σχίσμα ὑμῶν πολλοὺς διέστρεψεν.
 ib. ἀγάπη σχίσμα οὐκ ἔχει. 49.
 Εἰ δὲ ἐμέ... σχίσματα, ἐκχωρῶ. 54.
 Σχοινίον. σχοινίῳ χρώμενοι τῷ Πνεύ-
 ματι τῷ Ἀγίῳ. Ign. Eph. 9.
 Σχολάζειν. προσευχαῖς σχολάζε ἀδια-
 λείπτως. Ign. Polyc. 1. Χριστιαν-
 οὺς... Θεῷ σχολάζει. 7.
 Σώζειν. εἰς τὸ σώζεσθαι μετ' ἐλέους...
 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν. Clem.
 I 2. οἱ ὑπακούσαντες ἐσώθησαν. 7.
 12. ἐσώθη. 11. ἐσώθη Ῥαάβ. 12.
 σώζων πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ ὁσίως
 ἀναστρεφόμενους. 21. εἰς τὸ σώ-

ζεσθαι ὅλον τὸ σῶμα. 37. Σωζέσθω
 οὖν ἡμῶν ὅλον τὸ σῶμα. 38. ἀπολ-
 λυμένους ἡμᾶς ἔσωσεν. II 1. καὶ
 σπλαγχνισθεὶς ἔσωσεν. ib. δεῖ
 τοὺς ἀπολλυμένους σώζειν. 2. ὁ
 Χριστὸς ἠθέλησεν σώσαι τὰ ἀπολ-
 λυμένα, καὶ ἔσωσεν πολλοὺς. ib.
 εἰάν οὖν ὁμολογήσωμεν δι' οὗ ἐσώ-
 θημεν. 3. οὐ γὰρ τοῦτο σώσει
 ἡμᾶς. 4. ἵνα σωθῶμεν ὑπὸ τοῦ Κυ-
 ρίου. 8. Γινώτε ἐν τίνι ἐσώθητε. 9.
 Εἰς Χριστὸς, ... ὁ σώσας ἡμᾶς. ib.
 ἐσώθησαν ἐν ἐνότητι Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Ign. Philad. 5. ἔπαθεν δι' ἡμᾶς,
 ἵνα σωθῶμεν. Smyrn. 2. πάντας
 παρακαλεῖν, ἵνα σώζωνται. Polyc. 1.
 μὴ μόνον ἐαυτὸν θέλειν σώζεσθαι.
 Mart. Polyc. 1. τὸν βασιλεῖα μου,
 τὸν σώσαντά με; 9. τοῦ παντὸς
 κόσμου τῶν σωζομένων. 17.
 Σῶμα. αἱ ἀσθενεῖς τῷ σώματι. Clem.
 I 6. Λάβωμεν τὸ σῶμα ἡμῶν. 37.
 τὰ δὲ ἐλάχιστά μέλη τοῦ σώματος.
 ib. εὐχρηστά εἶσιν ὅλα τῷ σώ-
 ματι. ib. εἰς τὸ σώζεσθαι ὅλον τὸ
 σῶμα. ib. ἡμῶν ὅλον τὸ σῶμα. 38.
 στασιάζομεν πρὸς τὸ σῶμα τὸ ἴδιον.
 46. ἐν δυσὶ σώμασιν ἀνυποκρίτως
 ... μία ψυχὴ. II 12. τὸ δὲ ἔξω
 τὸ σῶμα λέγει· ὃν τρόπον οὖν σου
 τὸ σῶμα φαίνεται. ib. μηθὲν κατα-
 λίσσωσι τοῦ σώματός μου. Ign.
 Rom. 4. ὅτε οὐδὲ τὸ σῶμά μου ὁ
 κόσμος ὀψεται. ib. ἀληθινοὶ ὅλον
 τοῦ σώματος. 5. ἐν ἐνὶ σώματι τῆς
 ἐκκλησίας αὐτοῦ. Smyrn. 1. τὸ
 φθαρτὸν σῶμα. Fragm. viii. σῶμα
 ὁμοιοπαθὲς ἀνθρώποις. ib. εἰς ἀνά-
 στασιν... ψυχῆς τε καὶ σώματος.
 Mart. Polyc. 14. κύκλῳ περιετεί-
 χισε τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος. 15. οὐ
 δυνάμενον αὐτοῦ τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ
 πυρὸς δαπανηθῆναι. 16. μὴ δοῦναι
 αὐτοῦ τὸ σῶμα ταφῇ. 17. κυβε-
 ρήτην τῶν σωμάτων ἡμῶν. 19.
 Σωματεῖον. ἀπεκατεστάθη αὐτοῖς τὸ
 ἴδιον σωματεῖον. Ign. Smyrn. 11.
 Σωτήρ. κατὰ πίστιν καὶ ἀγάπην, ἐν
 Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.
 Ign. Eph. 1. εὐλογημένη... ἐν
 Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

- Magn. Inscr. τὴν εὐχαριστίαν σάρκα εἶναι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Smyrn. 6. εἰρήνη παρὰ... Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος. Polyc. Phil. Inscr. τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Mart. Polyc. 19.
- Σωτηρία. διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκχυθέν. Clem. I 7. ἔλαβον σωτηρίαν, καίπερ ἀλλότριον τοῦ Θεοῦ. ib. ζηλωταὶ περὶ μὴ ἀνηκόντων εἰς σωτηρίαν. 45. μικρὰ φρονεῖν περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν. II 1. μηδεμίαν ἐλπίδα ἔχοντας σωτηρίας. ib. Αἰταρκῆς εἰς σωτηρίαν. Fragm. i. ἡμῖν δὲ σωτηρία καὶ ζωὴ αἰώνιος. Ign. Eph. 18. ὑπὲρ τῆς τοῦ παντὸς κόσμου τῶν σωζομένων σωτηρίας. Mart. Polyc. 17. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τῶν ἁγίων ἐκλεκτῶν. 22.
- Σωτήριον. ἐν ᾧ εὕρομεν τὸ σωτήριο ἡμῶν. Clem. I 36.
- Σωφρονεῖν. πάντῳ σωφρονούσας. Clem. I 1. Τὰς χήρας σωφρονούσας περὶ τὴν τοῦ Κυρίου πίστιν. Polyc. Phil. 4.
- Σωφροσύνη. δέφῃ πάσῃ ψυχῇ... ἀγκίαν καὶ σωφροσύνην. Clem. I 58. ἐν πάσῃ ἀγκίᾳ καὶ σωφροσύνῃ μένῃτε. Ign. Eph. 10.
- Σώφρων. τὴν τε σώφρονα... ἐν Χριστῷ εὐσέβειαν. Clem. I 1.
- Ταγή. ταῖς αὐταῖς ταγαῖς τοῦ Δεσπότης διευθύνονται. Clem. I 20.
- Τάγμα. ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι τὰ ἐπιτασσόμενα... ἐπιτελεῖ. Clem. I 37. ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι εὐχαριστεῖτω. 41. στρατιωτῶν τάγμα. Ign. Rom. 5.
- Ταλαίπωρος. ἐὰν δὲ μὴ δουλεύσωμεν, ... ταλαίπωροι ἐσόμεθα. Clem. II 11. Ταλαίπωροί εἰσιν οἱ διψυχοι. ib. et I 23.
- Τάξις. πάντα τάξει ποιεῖν ὀφείλομεν. Clem. I 40. τὴν φαινομένην νεωτερικὴν τάξιν. Ign. Magn. 3. τῆς τελείας τοῦ μαθητοῦ τάξεως. Ign. Mart. 1.
- Ταπεινός. ἰδὼν τὸ ταπεινὸν τῆς ψυχῆς αὐτῆς. Clem. I 55.
- Ταπεινοφρονεῖν. Πάντες τε ἁταπεινοφρονεῖτε. Clem. I 2. Ταπεινοφρο-
- νήσωμεν οὖν, ἀδελφοί. 13. στηρίξωμεν ἑαυτούς... ταπεινοφρονοῦντες. ib. Ταπεινοφρονοῦντων γὰρ ἐστὶν ὁ Χριστός. 16. Ἰησοῦς... ἦλθεν... ταπεινοφρονῶν. ib. εἰ γὰρ ὁ Κύριος οὕτως ἁταπεινοφρόνησεν. ib. Ἀβραάμ, ... ταπεινοφρονῶν. 17. τὸ ταπεινοφρονον καὶ τὸ ὑποδεῖς διὰ τῆς ὑπακοῆς. 19. ἐνδυσάμεθα τὴν ὁμόνοιαν ταπεινοφρονοῦντες. 30. ὁ ταπεινοφρονῶν μὴ ἑαυτῷ μαρτυρεῖτω. 38. τοσοῦτ' γὰρ μᾶλλον ταπεινοφρονεῖν ὀφείλει. 48.
- Ταπεινοφροσύνη. μαθεύσαν τί ταπεινοφροσύνη παρὰ Θεοῦ ἰσχύει. Clem. I 21. ταπεινοφροσύνη καὶ πραύτης παρὰ τοῖς ἡλλογημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. 30. Ἰακώβ μετὰ ταπεινοφροσύνης ἐξεχώρησεν. 31. λειτουργήσας... μετὰ ταπεινοφροσύνης. 44. ὅπως δοθῇ αὐτοῖς ἐπιείκεια καὶ ταπεινοφροσύνη. 56.
- Ταπεινόφρων. πρὸς τὰς μεγαλορρημονύνας αὐτῶν ὑμεῖς ταπεινόφρονες. Ign. Eph. 10.
- Ταπεινώσις. ἐν ἡσστείᾳ καὶ ταπεινώσει. Clem. I 53. διὰ... τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς ἤξισεν τὸν παντεπύτην Δεσπότην. 55.
- Ταρασσεῖν. Μὴ ταρασσεύω τὴν καρδίαν ὑμῶν. Clem. Fragm. iii. τὸ μὴ πρῶτον ἀκούσας οὐκ ἐταράχθη. Mart. Polyc. 5. ὥστε οὐ μόνον μὴ συμπεσεῖν ταραχθέντος. 12.
- Ταραχή. Ταραχή τε ἦν, πόθεν ἡ καυδότης. Ign. Eph. 19.
- Τάσσειν. τὸν τεταγμένον ὑπ' αὐτοῦ δρόμον. Clem. I 20. κατὰ καιροὺς τεταγμένους. 40. ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναις. Mart. Polyc. 10.
- Ταφή. μὴ δοῦναι αὐτοῦ τὸ σῶμα ταφή. Mart. Polyc. 17.
- Τάφος. εἰς τὸν κόσμον, ὥς ἐκ τοῦ τάφου. Clem. I 38. ἵνα μοι τάφος γένηται. Ign. Rom. 4. στήλαι εἰσιν καὶ τάφοι νεκρῶν. Philad. 6.
- Ταχέως. μὴ ταχέως πιστεύοντες ἀπέναντος. Polyc. Phil. 6.
- Τάχος. Ἐξάρωμεν οὖν τοῦτο ἐν τάχει. Clem. I 48. ἐν τάχει ἀναπέμ-

- ψατε. 59. μετὰ τοσούτου τάχους γίνετο. Mart. Polyc. 13.
- Ταχύς. ταχὺ καὶ ἐξαίφνης τελειωθήσεται. Clem. I 23. εἰς τὸ τάχιον καὶ ἡμᾶς χαρῆναι. 59. Οὐδεὶς γὰρ δικαίων ταχὺν καρπὸν ἔλαβεν. Fragm. iii. τάχιον τοῦ ἀδίκου... βίου αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι. Mart. Polyc. 3. ὅστις τάχιον τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ ἀψῆται. 13.
- Τέκνον. Τὰ τέκνα ὑμῶν τῆς ἐν Χριστῷ παιδείας μεταλαμβάνουσιν. Clem. I 21. πρὸ τοῦ δοθῆναι αὐτῇ τέκνα. II 2. οὐ δύνανται... ῥύσασθαι τὰ τέκνα αὐτῶν. 6. καὶ πείσῃ καὶ τέκνων στοργῇ ἀμελείν. Fragm. ii. Τέκνα οὖν φωτός. Ign. Philad. 2. σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. Smyrn. 13. σὺν ὅλῃ τῇ οἰκῇ αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων. Polyc. 8. τὰ τέκνα παιδεύειν. Polyc. Phil. 4.
- Τέλειος. τὴν τελείαν καὶ ἀσφαλῆ γνώσιν. Clem. I 1. πρόγνωσιν εἰληφότες τελείαν. 44. ἔγκαρπον καὶ τελείαν... ἀνάλυσιν. ib. ἡ τελεία κατὰ πίστιν Ἑσθῆρ. 55. τελεία ἡ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀγίους μετ' οἰκτιρμῶν μυσία. 56. Πνεῦμα ἔδωκεν ἄκακον... τέλειον. Fragm. viii. ἀληθείας τύφῃ, χάριτος τελείας. ib. καὶ τῆς ἡσύχιας αὐτοῦ ἀκούειν, ἵνα τελείως ᾗ. Ign. Eph. 15. γνώμην... ἐνάρετον καὶ τέλειον. Philad. 1. αὐτοῦ με ἐνδυναμοῦντος, τοῦ τελείου ἀνθρώπου γενομένου. Smyrn. 4. ἡ τελεία πίστις, Ἰησοῦς Χ. 10. χάριτος Θεοῦ, ἣν εὐχομαι τελείαν μοι δοθῆναι. 11. Ἴνα οὖν τέλειον ὑμῶν γένηται τὸ ἔργον. ib. Τέλειοι ὄντες, τέλεια καὶ φρονεῖτε. ib. ὡς τέλειος ἀθλητής. Polyc. 1. τῆς τελείας τοῦ μαθητοῦ τάξεως. Mart. Ign. 1. τελείᾳ τῇ πρὸς σε ἀγάπῃ. 2.
- Τελειώτης. τῆς τελειώτητος αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἐξήγησις. Clem. I 50. ὁ τελειώτης ἀνυπερβλήτου! 53.
- Τελειοῦν. τελειωθήσεται τὸ βούλημα αὐτοῦ. Clem. I 23. Ταῦτα οὖν πάντα τελειώσας. 33. ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐτελειώθησαν πάντες. 49. οἱ ἐν ἀγάπῃ τελειωθέντες. 50. ἡ ἀνάστασις τετελείωται. Ign. Smyrn. 7. τελειώσαντι δρόμον ἐν Χριστῷ. Mart. Ign. 7. καὶ ἐτελειώθη καὶ τελειωθήσεται. Mart. Polyc. 16.
- Τελείως. τοὺς τελείως λειτουργήσαντας τῇ μεγαλοπρεπεῖ ὁδοῦ. Clem. I 9. τὸ συγγενικὸν ἔργον τελείως ἀπηρτίσατε. Ign. Eph. 1. ἐὰν τελείως εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχητε τὴν πίστιν. 14. τελείως αὐτὸν ἀπήρηται. Smyrn. 5.
- Τελειώσις. τὴν ἰδίαν ἐπεθύμει γενέσθαι τελειώσιν. Mart. Ign. 6.
- Τελυτῶν. εἰσέρχεται, καὶ τελυτῇ. Clem. I 25. ἐκ τῆς ἱκμάδος τοῦ τετελευτηκότος ζῆφου. ib. ἡ θύειν ἡ τελυτῶν κατηνάγκαζεν. Mart. Ign. 2.
- Τέλος. ἀρχὴ ζωῆς καὶ τέλος. Ign. Eph. 14. τέλος δὲ ἀγάπῃ. ib. ἐὰν τις εὐρεθῇ καὶ εἰς τέλος. ib. Ἐπεὶ οὖν τέλος τὰ πράγματα ἔχει. Magn. 5. ἐν τέλει ἐφάνη. 6. ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει. 13. τοῦ ἀξιωθῆναι με εἰς τέλος εἶναι. Rom. 1. Ἐρρωσθε εἰς τέλος. 10.
- Τέρας. τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτου. Clem. I 51.
- Τέρμα. ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς δύσεως. Clem. I 5.
- Τερπνός. Βλέπωμεν... τί τερπνόν. Clem. I 7. ἃ λογίζονται τιμὴς εἶναι τερπνὰ. Fragm. iv. τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου. Ign. Rom. 6.
- Τέρψις. εἰς τέρψιν τοῦ δήμου. Mart. Ign. 2.
- Τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. Clem. I 53. τεσσαράκοντα ἡμέρας. Ign. Fragm. viii.
- Τετράρχης. Ἡρώδου τετράρχου. Ign. Smyrn. 1.
- Τεχνίτης. Πηλὸς γὰρ ἔσμεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ τεχνίτου. Clem. II 8.
- Τηλικούτος. βορύβου τηλικούτου ὄντος ἐν τῷ σταδίῳ. Mart. Polyc. 8.
- Τηρεῖν. τηρησάτω τὰ τοῦ Χριστοῦ παραγγέλματα. Clem. I 49. ἐὰν μὴ τηρήσωμεν τὸ βάπτισμα ἀγνόν. II 6. τῶν γὰρ μὴ τηρησάντων... τὴν σφραγίδα. 7. τὴν σάρκα ἀγνὴν τηρήσωτες. 8. Τηρήσατε τὴν

- σάρκα ἀγνήν. ib. τὴν σάρκα ὑμῶν ὡς ναὸν Θεοῦ τηρεῖτε. Ign. Philad. 7. τὰ τηρούμενα τοῖς ὑπομείναςιν ἀγαθὰ. Mart. Polyc. 2. τὸ...τοῖς ἀσεβέσι τηρούμενον πῦρ. 11. οἱ καὶ ἐτηρήθημεν, εἰς τὸ ἀναγγεῖλαι. 15. Ἰουδαίων, οἱ καὶ ἐτήρησαν. 17.
- Τιβέναι. εἰς κόλασιν...τίθῃσι. Clem. I 11. εἰς τοῦτο σημεῖον ἐτέθη. ib. ἐπὶ τὸν τοῦ ἡλίου βωμὸν τίθησιν αὐτά. 25. καθὼς καὶ ἐτέθη ἐν τῷ χαρίσματι. 38. Ὡστε θῶμεν τὴν ὁδὸν τὴν εὐθείαν. II 7. στράγγαλον θῆτε. Ign. Trall. 5. τὸν ὑπογραμμὸν ἔθηκε. Polyc. Phil. 8. θεῖς αὐτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός. Mart. Polyc. 18.
- Τιμᾶν. τοὺς πρεσβυτέρους ἡμῶν τιμᾶσμεν. Clem. I 21. ἐκ τῆς ἀμέμπως αὐτοῖς τετιμημένης λειτουργίας. 44. μὴ μόνον χεῖλεσιν αὐτῶν τιμᾶν. II 3. Τιμᾶσαι αὐτοὺς ὁ Κύριος. Ign. Philad. 11. Ὁ τιμῶν ἐπίσκοπον, ὑπὸ Θεοῦ τετίμηται. Smyrn. 9. τελεῖα τῇ πρὸς σε ἀγάπῃ τιμῆσαι. Mart. Ign. 2.
- Τιμῆ. τιμὴν τὴν καθήκουσαν. Clem. I 1. Οἱ δὲ ὑπομένοντες, ...δόξαν καὶ τιμὴν ἐκκληρονομῆσαν. 45. λαβόντες τὰς τιμὰς αὐτῶν. 55. δι' οὗ αὐτῷ δόξα, τιμὴ. 59. Cf. 58. εἰς τιμὴν ὑμῶν καὶ τοῦ ἐπισκόπου. Ign. Eph. 2. ὃν ἐπέμψατε εἰς Θεοῦ τιμὴν. 21. ὥσπερ ἡξιώσθη εἰς τιμὴν Θεοῦ εὐρεθῆναι. ib. Εἰς τιμὴν οὖν ἐκείνου τοῦ θελήσαντος ἡμᾶς. Magn. 3. ἐν τιμῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπάζονται ὑμᾶς. 15. εἰς τιμὴν Πατρός. Trall. 12. εἰς λόγον τιμῆς. Philad. 11. εἰς τιμὴν Θεοῦ χειροτονῆσαι. Smyrn. 11. ἐν ἀγνείᾳ μένειν εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου τῆς σαρκός. Polyc. 5. Πάντα εἰς τιμὴν Θεοῦ γινέσθω. ib. τιμὴν κατὰ τὸ προσήκον. Mart. Polyc. 10. φ' ἡ δόξα, τιμὴ. 20, et 21.
- Τίμος. ἴδωμεν ὥς ἐστιν τίμον τῷ Θεῷ αἷμα αὐτοῦ. Clem. I 7. ἡ ἄλλου τινὸς τῶν τιμίων ἀρωμάτων. Mart. Polyc. 15. τὰ τιμώτερα λίθων πολυτελῶν...ὅσῃ. 18.
- Τιμωρία. τὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰουδα ὑπόσχοιεν τιμωρίαν. Mart. Polyc. 6.
- Τίς. οὐκ ἀγνοῶν τίς ἦν. Clem. Fragn. ii. Οὐ διατάσσομαι ὑμῖν, ὡς ἂν τίς. Ign. Eph. 3. Οἶδα τίς εἰμι. 12. ἀλλ' ἡλέημαί τις εἶναι. Rom. 9. ἀγροεῖν με, τίς εἰμι. Mart. Pol. 10.
- Τοιγαροῦν. Mart. Ign. I, 4, 5.
- Τοιοῦτος. Clem. I 19, 43, 46, II 1.
- Τοκετός. ἡ παρθενία Μαρίας, καὶ ὁ τοκετὸς αὐτῆς. Ign. Eph. 19. ὁ δὲ τοκετός μοι ἐπίκειται. Rom. 6.
- Τόλμα. αὐθάδεια καὶ τόλμα, τοῖς κατηραμένοις. Clem. I 30.
- Τολμηρός. δοκοῦν εἶναι τολμηρόν. Ign. Fragn. ii.
- Τόνος. τῷ τόνῳ τῷ πνεύματι. Ign. Mart. 1.
- Τοποθεσία. τὰς τοποθεσίας τὰς ἀγγελικάς. Ign. Trall. 5.
- Τόπος. τὸν ὀφειλόμενον τόπον τῆς δόξης. Clem. I 5. εἰς τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς τόπον, εἰσὶ παρὰ τῷ Κυρίῳ. Polyc. Phil. 9. εἰς τὸν ἄγιον τόπον ἐπορεύθη. Clem. I 5. εἰς τὸν ἴδιον τόπον μέλλει χωρεῖν. Ign. Magn. 5. ἐν τοῖς ἀνατολικαῖς τόποις. Clem. I 25. οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ προσφέρεται. 41. ἀπὸ τοῦ ἰδρυμένου αὐτοῖς τόπου. 44. πᾶς τόπος δέξεται αὐτόν. 54. ταῖς κατὰ πάντα τόπον.....παρουκίας. Mart. Polyc. Inscr. ὑπὸ τῶν ἰθῶν ἐν παντὶ τόπῳ λαλεῖσθαι. 19. ἐν τόπῳ χωρίου Ῥωμαίων. Ign. Rom. Inscr. ἐν τῇ ἐνότῃ ὑμῶν οὐχ ἔξουσιν τόπον. Philad. 2. τὴν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῶν ἀδελφῶν ἀγάπην. Mart. Ign. 5. προκαθήμενου τοῦ ἐπισκόπου εἰς τόπον Θεοῦ. Ign. Magn. 6. εἰς τόπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων. ib. μετανοίας τόπον ἔδωκεν. Clem. I 7. ἐν ἐτέρῳ τόπῳ λέγει. 8, 29, et 46. καὶ εἰς ὃν τόπον (ἐκλήθημεν). II 1.
- Τόπος. (*Officium Ecclesiasticum.*) τοῖς ἱερεῦσιν ἴδιος ὁ τόπος προστίταται. Clem. I 40. Τόπος μηδὲνα φυσιοῦται. Ign. Smyrn. 6. Ἐκδίδει σου τὸν τόπον. Polyc. 1.

Τοσούτος. Clem. I 1, 19, 41, 46, 48.

Π 3. Mart. Polyc. 2.

Τούναντιον τὸν ἀνθύπατον ἐκοτῆναι. Mart. Polyc. 12.

Τουπίσω. εἰς τουπίσω ἀφορμᾶ. Clem. I 25.

Τουτέστιν. Clem. I 25. Ign. Rom. 7.

Τράπεζα. ἀπέθετο αὐτὰς . . . ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ Θεοῦ. Clem. I 43.

Τραῦμα. Οὐ πᾶν τραῦμα τῇ αὐτῇ ἐμπλάστρῳ θεραπεύεται. Ign. Polyc. 2.

Τραχύς. τὰ τραχύτερα τῶν ἁγίων αὐτοῦ λευκίων. Mart. Ign. 6.

Τρεῖς. πρὸ τριῶν ἡμερῶν τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν. Mart. Polyc. 5.

Τρέπειν. εἰς ἄρνησιν αὐτοὺς τρέψῃ. Mart. Polyc. 2.

Τρέχειν. πάλιν ἔσομαι τρέχων. Ign. Rom. 2. πάντες οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον. Polyc. Phil. 9. ὡς ἐπὶ ληστὴν τρέχοντες. Mart. Polyc. 7.

Τρισκαυδεκάτη. ἡ λεγομένη τῇ Ῥωμαϊκῇ φωνῇ τρισκαυδεκάτη. Mart. Ign. 6.

Τρίτος. Αἰγυψίου εἰκάδι τρίτη. Ign. Rom. 10. κηρύξαι τρίτον. Mart. Polyc. 12.

Τρόπος. ὁ σπόρος κόκκου τίνα τρόπον γίνεται. Clem. I 24. ὃν τρόπον γὰρ ὁ κεραμεύς. II 8. *Ὁν τρόπον γὰρ ἐν τῇ σαρκὶ ἐκλήθητε. 9. ὃν τρόπον οὖν σὺ τὸ σῶμα φαίνεται. 12. κατὰ πάντα τρόπον δοξάζειν. Ign. Eph. 2. κατὰ πάντα τρόπον πᾶσιν ἀρέσκειν. Trall. 2. ὅτι αὐτοὺς ἀνεπαύσατε κατὰ πάντα τρόπον. Smyrn. 10. τὸν κατὰ πάντα τρόπον δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα. Polyc. 3. *Ὁν τρόπον ὁ περιθεὶς ἑαυτῷ ἄλουργιδα. Fragm. i.

Τροφή. τὴν πανπληθὴ ἀνθρώποις τε καὶ θηρίων . . . τροφήν. Clem. I 20. μόνῃ τῇ Χριστιανῇ τροφῇ χρῆσθαι. Ign. Trall. 6. Οὐχ ἥδομαι τροφήν φθορᾶς. Rom. 7.

Τρυφή. οἷαν τρυφήν ἔχει ἡ μέλλουσα ἐπαγγελία. Clem. II 10.

Τυγχάνειν. Βλάβῃν γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν. Clem. I 14. Διαφορὰ τυγχάνει ἀληθείας καὶ συνηθείας. Fragm. vi. ἐλπίς μετανοίας, ἵνα

Θεοῦ τύχωσιν. Ign. Eph. 10. διαφυγόντες Θεοῦ τευξόμεθα. Magn. 1. Θεὸς, δι' ὃν πάντα ὑπομένοντες αὐτοῦ τεύξεσθε. Smyrn. 9. ὅτι

λιμένους ἤδη ἐτύγχανεν τῇ προσευχῇ ὑμῶν. 11. ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ Θεοῦ τύχωσιν. Polyc. 4. ἰδιώτης τυγχάνων. Fragm. i.

Τύπος. ἐν τύφῳ περιστέρας. Clem. Fragm. viii. τυποῦνται ἀληθείας τύφῳ. ib. εἰς τύπον καὶ διδασχὴν ἀφθαρσίας. Ign. Magn. 6.

Τυποῦσθαι. τυποῦνται ἀληθείας τύφῳ. Clem. Fragm. viii.

Τύπτειν. ὡς ἄκμων τυπτόμενος. Ign. Polyc. 3.

Τύραννος. ὡς τύραννοι ἀναιροῦνται. Ign. Fragm. i. ὁ τύραννος . . . εἰς ἄρνησιν αὐτοὺς τρέψῃ. Mart. Polyc. 2.

Τύφος. ἀποθήμενοι πᾶσαν ἀλαζονείαν, καὶ τύφος. Clem. I 13.

Τύχη. τὴν Καίσαρος τύχην. Mart. Polyc. 9, et 10 διδ.

Υἱγία. πηγαὶ πρὸς . . . ὑγίειαν δημιουργηθείσαι. Clem. I 20. ὑγίεια πλέον ἠγίασε νόσου. Fragm. iv.

Υἰδωρ. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος αὐτὴν ὕδατος. Clem. I 33. ἵνα τῷ πάθει τὸ ὕδωρ καθάρισθ. Ign. Eph. 18. ὕδωρ δὲ ζῶν. Rom. 7.

Υἱός. ἐδόθη αὐτῷ υἱὸς ἐν γήρᾳ. Clem. I 10. υἱοὺς ἡμᾶς προσηγόρευσεν.

II 1. ἵνα ἡμᾶς προσδέξηται ὡς υἱούς. 9. καὶ ἐπιφάνεια τοῦ Υἱοῦ. Fragm. viii. μέλη ὄντας τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Ign. Eph. 4. τῷ υἱῷ ἀνθρώπου, καὶ υἱῷ Θεοῦ. 20. τοῦ μόνου Υἱοῦ αὐτοῦ. Rom. Inscr. Υἱοῦ Πατρὸς. ib. τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. 7. Υἱὸν Θεοῦ κατὰ θέλημα καὶ δύναμιν Θεοῦ. Smyrn. 1. τὴν ἀξίαν Υἱοῦ ἀφαρπάγοντες. Fragm. i. ὅτι Θεοῦ Υἱὸς ἦν. viii. ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ μονογενὴς. Mart. Ign. 2. παρακαλέσας τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. 6. Τοῦτον, . . . Υἱὸν ὄντα τοῦ Θεοῦ, προσκυνούμεν. Mart. Polyc. 17.

Υἷλη. Ἀναλογισώμεθα . . . ἐκ ποίας ὕλης ἐγενήθημεν. Clem. I 38. καὶ ὕλη ἡ τῶν ἀσπαστῶν. Fragm. iv.

- 'Υμέτερος. διὰ τὴν ὑμέτεραν ἀφροσύ-
νην. Clem. I 47. πέμψαι τινὰ
τῶν ὑμετέρων. Ign. Smyrn. 11.
τῆς ὑμετέρας ἐκ τῶν ἡλίων ἀσφα-
λείας. Mart. Polyc. 13.
 'Υμνεῖν. ὑμνήσαντες τὸν Θεόν. Mart.
Ign. 7.
 'Υπάγειν. οἶδεν γὰρ . . . ποῦ ὑπάγει.
Ign. Philad. 7.
 'Υπακοή. 'Ενὸχ, ὃς ἐν ὑπακοῇ δίκαιος
εὐρεθεῖς. Clem. I 9. 'Αβραάμ . . .
δι' ὑπακοῆς ἐξῆλθεν. 10. δι' ὑπα-
κοῆς προσήγγεικε αὐτὸν θυσίαν. ib.
τὸ ὑποδεῖς διὰ τῆς ὑπακοῆς. 19.
 'Υπακοῦναι. καὶ οἱ ὑπακούσαντες ἐσώ-
θησαν. Clem. I 7. ὑπακούσωμεν
τῇ . . . βουλῇ αὐτοῦ. 9. εἰς τὸ
ὑπακοῦν ὑμᾶς τῷ ἐπισκόπῳ. Ign.
Eph. 20. χαίρων κατεπεύγουσιν
ὑπήκουσεν. Mart. Ign. 5.
 'Υπαλείφειν. ὑφ' ὑμῶν ὑπαλειφθῆραι
πίστει. Ign. Eph. 3.
 'Υπαντᾶν. ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ὑπαν-
τησάσαις αὐτῷ. Mart. Ign. 4.
ὑπήντα αὐτῷ ὁ εἰρήναρχος. Mart.
Polyc. 8.
 'Υπάρχειν. πρόσωπα . . . αὐθάδῃ ὑπάρ-
χοντα. Clem. I 11. ἐν τῷ κανόνι
τῆς ὑποταγῆς ὑπαρχούσας. ib. τοὺς
δὲ ἑτεροκλινεῖς ὑπάρχοντας. 11.
τῆς γυναικὸς ἑτερογνώμονος ὑπαρ-
χούσης. ib. νοήσωμεν πῶς ἀόργη-
τος ὑπάρχει. 19. τοῦτο μονογενὲς
ὑπάρχον. 25. 'Αγίου οὖν μερὶς
ὑπάρχοντες. 30. σκήπτρα αὐτοῦ
οὐκ ἐν μικρᾷ δόξῃ ὑπάρχουσιν. 32.
στυγητοὶ τῷ Θεῷ ὑπάρχουσιν. 35.
ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει ὑπάρχων. 41.
εἰς τοὺς ἑτεροκλινεῖς ὑπάρχοντας.
47. 'Απροσδεῖς . . . ὁ Δεσπότης
ὑπάρχει τῶν ἀπῶντων. 52. τῶν ἐν
τιμῇ παραπτώματι ὑπαρχόντων. 56.
εὐλαβεστέρους ἡμᾶς ὑπάρχοντας.
Mart. Polyc. 2. οἱ προδίδοντες
αὐτὸν οἰκείοι ὑπῆρχον. 6.
 'Υπατεύειν. ὑπατεύνων παρὰ 'Ρω-
μαίοις. Mart. Ign. 7.
 'Υπεισιναί. τῶν δαιμόνων ἔλοιτο λα-
τρεῖαν . . . ὑπεισιναί. Mart. Ign.
2.
 'Υπεξέρχεται. ζειθεύον αὐτὸν ὑπεξε-
λ-
- θεῖν' καὶ ὑπεξῆλθεν. Mart. Po-
lyc. 5.
 'Υπεραγαλλεσθαι. ὑπεραγαλλόμενος
ἀσφαλίζομαι ὑμᾶς. Ign. Philad. 5.
 'Υπεράγαλ. ἡ νουθέτησις . . . ὑπερέγαν
ὠφέλιμος. Clem. I 56.
 'Υπερασπισμός. ὑπερασπισμός ἐστὶν
τοῖς παιδευομένοις ὑπὸ τοῦ Δεσπό-
του. Clem. I 56.
 'Υπερασπιστής. ὁ 'Υψιστος ὑπέρμαχος
καὶ ὑπερασπιστὴς ἐστίν. Clem. I
45.
 'Υπερβαίνειν. τὰς ἡμετέρας σπουδάζων
διατάξεις ὑπερβαίνειν. Mart. Ign.
2.
 'Υπερβάλλειν. ταῖς . . . ὑπερβαλλούσαις
αὐτοῦ δωρεαῖς τῆς εἰρήνης. Clem.
I 19. ταῖς ὑπερβαλλούσαις καὶ
ἐνδόξοις δωρεαῖς αὐτοῦ. 23. ὑπερ-
βάλλων τὸ φῶς αὐτοῦ ὑπὲρ πάντα.
Ign. Eph. 19.
 'Υπερδοξάζειν. 'Αποδεχόμενός σου τὴν
ἐν Θεῷ γνώμην, . . . ὑπερδοξάζω.
Ign. Polyc. 1.
 'Υπερεκπερισσῶς δὲ ἡμᾶς. Clem. I
20.
 'Υπερεπαυεῖν. 'Ονήσιμος ὑπερεπαυεῖ
ὑμῶν τὴν εὐταξίαν. Ign. Eph. 6.
 'Υπερρηφανεῖν. 'Ο οὖν μὴ ἐρχόμενος
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὗτος ἤδη ὑπερρηφανεῖ.
Ign. Eph. 5. τὰ δεσμά μου, ἀ
οὐχ ὑπερρηφανήσατε. Smyrn. 10.
δούλους καὶ δούλας μὴ ὑπερρηφάνει.
Polyc. 4.
 'Υπερρηφανία. οὐκ ἦλθεν ἐν κόμισιν . . .
ὑπερρηφανίας. Clem. I 16. φεύ-
γοντες . . . βδελυκτὴν ὑπερρηφανίαν.
30. ἀπορρίψαντες ἀφ' ἑαυτῶν . . .
ὑπερρηφανίαν. 35.
 'Υπερρήφανος. ἐν ἀγάπῃ οὐδὲν ὑπερή-
φανον. Clem. I 49. ἀποθέμενοι
τὴν . . . ὑπερήφανον τῆς γλώσσης . . .
αὐθαδεῖαν. 57.
 'Υπέρμαχος. μὴ εἰδότες ὅτι ὁ 'Υψιστος
ὑπέρμαχος. Clem. I 45.
 'Υπεροχή. ἡ καθ' ὑπεροχὴν δοκούντας.
Clem. I 57.
 'Υπέρτατος. ἐνοπριζόμεθα τὴν . . .
ὑπερτάτην ὕψιν αὐτοῦ. Clem. I
36. αὐτὸς ὤρισεν τὴν ὑπερτάτην αὐ-
τοῦ βουλῇ. 40.

ὑπερτίθεσθαι. ὑπέρθεσθε οὖν τὴν κακὴν ζύμην. Ign. Magn. 10.

ὑπερφόν. ἔκρυσεν εἰς τὸ ὑπερφόν. Clem. I 12. ἐν ὑπερφφ. Mart. Polyc. 7.

ὑπέχειν. ὑπομονῆς βραβεῖον ὑπέσχεον. Clem. I 5. τὴν... τοῦ Ἰουδα ὑπόσχοιεν τιμωρίαν. Mart. Polyc. 6.

ὑπήκοος. ἐν τῷ αὐτὸν ὑπήκοον γενέσθαι τοῖς ῥήμασι τοῦ Θεοῦ. Clem. I 10. ὑπηκόους τοῖς ἀγιοπρεπέσι λόγοις αὐτοῦ. 13. ὑπηκόους ἡμᾶς μᾶλλον γενέσθαι τῷ Θεῷ 14.

ὑπηρεσία. διὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἔκρυσεν ὁ Θεὸς λαὸν αὐτοῦ. Clem. I 17.

ὑπηρετεῖν. ἐν λόγῳ Θεοῦ ὑπηρετεῖ μοι. Ign. Philad. 11.

ὑπηρέτης. ἐκκλησίας Θεοῦ ὑπηρέτας. Ign. Trall. 2. ὡς Θεοῦ οἰκονόμοι... καὶ ὑπηρέτας. Polyc. 6.

ὑποσχέσθαι. καθὼς ὑπέσχετο ἡμῖν ἐγείρει ἡμᾶς. Polyc. Phil. 5.

ὑποβάλλειν. ὑπέβαλε γοῦν Νικήτην. Mart. Polyc. 17. ὑποβαλλόντων καὶ ἐνισχυόντων τῶν Ἰουδαίων. ib.

ὑπογραμμός. ὑπομονῆς... μέγιστος ὑπογραμμός. Clem. I 5. τίς ὁ ὑπογραμμός ὁ δεδομένος ἡμῖν. 16. ἔχοντες οὖν τοῦτον τὸν ὑπογραμμόν. 33. τοῦτον... ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτοῦ. Polyc. Phil. 8.

ὑποδεῖς. τὸ ὑποδεῖς διὰ τῆς ὑπακοῆς. Clem. I 19. Εὐεργεσία τοῖς ὑποδεεστέροις. Ign. Fragm. iv.

ὑποδείγμα. ἵνα τῶν ἀρχαίων ὑποδειγμάτων παυσάμεθα. Clem. I 5. τὰ γενναῖα ὑποδείγματα. ib. ὑπόδειγμα καλλίστον ἐγένετο. 6. Τοιοῦτοις οὖν ὑποδείγμασι κολληθῆναι καὶ ἡμᾶς δεῖ. 46. ὑποδείγματα ἐθῶν. 55. τοιοῦτῳ ἐχρήσατο ὑποδείγματι. Ign. Fragm. i.

ὑποδεικνύειν. οὐχ ὑποδεικνύουσα αὐτοῖς ἐκείνους. Clem. I 12. ὑποδειχθέντων τῷ ἀγίῳ Ποσιῶν. Mart. Ign. 5. ἐκείνους δὲ ὑπεδείκνυτο ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Mart. Polyc. 2.

ὑποδέχεσθαι. καλῶς ἐποιήσατε ὑπο-

δεξάμενοι. Ign. Smyrn. 10.

ὑπόθεσις. τῶν λυπηρῶν... πάντων ὑπόθεσις καὶ ὅλη ἡ τῶν ἀσπαστῶν. Clem. Fragm. iv.

ὑποκείσθαι. τοσούτῳ μᾶλλον ὑποκείμεθα κινδύνῳ. Clem. I 41.

ὑπόκρισις. τοῖς μεθ' ὑποκρίσεως βουλομένοις εἰρήνην. Clem. I 15. ἐπακούειν κατὰ μηδεμίαν ὑπόκρισιν. Ign. Magn. 3. τῶν ἐν ὑποκρίσει φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Polyc. Phil. 6.

ὑπολύειν. ἐπειράτο καὶ ὑπολύειν ἑαυτῶν. Mart. Polyc. 13.

ὑπομένειν. τὰ ἐτοιμαζόμενα τοῖς ὑπομένουσιν; Clem. I 35. εὐρεθῆναι ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ὑπομενόντων αὐτόν. ib. Οἱ δὲ ὑπομέοντες ἐν πεποιθήσει. 45. ὅσα ὑπέμεινεν Ἰησοῦς Χριστὸς παθεῖν. II 1. ἐλπίσαντες ὑπομείνωμεν. 11. ὑπομέοντες τὴν πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. Ign. Magn. 1. ὑπομέονμεν, ἵνα εὐρεθώμεν μαθηταί. 9. εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ, πάντα ὑπομένω. Smyrn. 4. ἀμείβοι ὑμῖν Θεός, δι' ὃν πάντα ὑπομένοντες. 9. ἔνεκεν Θεοῦ πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δεῖ, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνῃ. Polyc. 3. τὸν κατὰ πάντα τρόπον δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα. ib. δε ὑπέμεινεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν. Polyc. Phil. 1. ἀλλὰ δι' ἡμᾶς... πάντα ὑπέμεινε. 8. διωγμὸν ὑπομένειν ἀπειλήσαντος. Mart. Ign. 2. μάστιγι μὲν καταξανθέντες... ὑπέμειναν. Mart. Polyc. 2. τὰ τηρούμενα τοῖς ὑπομείνανσι ἀγαθὰ. ib. ὑπέμειναν δεινὰς κολάσεις. ib. ὁ γὰρ δούς μοι ὑπομείναι τὸ πῦρ. 13.

ὑπομμνήσκειν. ἑαυτοὺς ὑπομμνήσκοντες. Clem. I 7.

ὑπομονή. ὑπομονῆς βραβεῖον ὑπέσχεον. Clem. I 5. ὑπομονῆς μέγιστος ὑπογραμμός. ib. δόξῃ πάσῃ ψυχῇ... εἰρήνην, ὑπομονήν. 58. εἰς μίμησιν τῆς ἐκείνου... ὑπομονῆς. Fragm. ii. ὑπαλειφθῆναι πίστει... ὑπομονῇ. Ign. Eph. 3. διάνοιαν... ἀδιάκριτον ἐν ὑπομονῇ. Trall

1. ἐν ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Rom. 10. Χάρις ὑμῖν, . . . ὑπομονὴ διὰ παντός. Smyrn. 12. ἡ ὑπομονὴ ὡς πανοπλία. Polyc. 6. Μιμηταὶ οὖν γενόμεθα τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ. Polyc. Phil. 8. ἀσκεῖν πᾶσαν ὑπομονήν. 9. Περιέχουσι γὰρ πίστιν καὶ ὑπομονήν. 13. τῆς ἐν αὐτῷ ὑπομονῆς. Mart. Polyc. 3. Διὰ τῆς ὑπομονῆς γὰρ καταγωνισάμενος. 19.
- Ἐπομονητικός. Τὸ γὰρ γενναῖον αὐτῶν, καὶ ὑπομονητικόν. Mart. Polyc. 2.
- Ἐποπίπτειν. ταῦτα ἐπέπιπτεν . . . ὑπὸ τὴν διάνοιαν ἡμῶν. Clem. I 35.
- Ἐποστρώωνυσθαι. κήρυκας μὲν ὑποστρωννύμενοι. Mart. Polyc. 2.
- Ἐποταγή. ἐν τῷ κανόνι τῆς ὑποταγῆς ὑπαρχούσας. Clem. I 1. ὑποταγῇ μὲν χρῆται. 37. ἐν μὲν ὑποταγῇ ἦτε κατηρτισμένοι. Ign. Eph. 2. ἐν οἷς ἀκίνδυνος ἡ ὑποταγή. Fragm. iii. λείπειν αὐτῷ πρὸς πᾶσαν ὑποταγήν. Mart. Ign. 2.
- Ἐποτάσσειν. ὑποτασσόμενοι τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν. Clem. I 1. ὑποτασσόμενοι μᾶλλον ἢ ὑποτάσσοντες. 2. Οἱ οὐρανοὶ . . . ἐν εἰρήνῃ ὑποτάσσονται αὐτῷ. 20. ὑποτασσόμεθα τῷ θελήματι αὐτοῦ. 34. ὑποτασσέσθω ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ. 38. ὑποτάγητε τοῖς πρεσβυτέροις. 57. μάθετε ὑποτάσσεσθαι. ib. ἵνα ὤμεν Θεοῦ ὑποτασσόμενοι. Ign. Eph. 5. ὅτι ὑποτάσσεται τῷ ἐπισκόπῳ ὡς χάριτι Θεοῦ. Magn. 2. Ἐποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ καὶ ἀλλήλοις. 13. "Οὐ" ἂν γὰρ τῷ ἐπισκόπῳ ὑποτάσσεσθε ὡς Ἰησοῦ Χ. Trall. 2. ὑποτάσσεσθαι καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ. ib. ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ ὡς τῇ ἐντολῇ. 13. τοὺς λοιμοτέρους ἐν πραότητι ὑπότασσε. Polyc. 2. Ἀντίψυχον ἐγὼ τῶν ὑποτασσόμενων τῷ ἐπισκόπῳ. 6. Τῷ Καίσαρι ὑποτάγητε. Fragm. iii. φ' ὑπετάγη τὰ πάντα. Polyc. Phil. 2. ὑποτασσόμενοι τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις, ὡς Θεῷ καὶ Χριστῷ. 5. ὑποταταγμένοι . . . τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ. 15. οἱ αὖ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιστέλλει . . . ὑποτέτακται. Mart. Ign. 4.
- Ἐποταταγμένως. πῶς ὑποταταγμένως, ἐπιτελοῦσι τὰ διατασσόμενα. Clem. I 37.
- Ἐπουργεῖν. μάλιστα Ἰουδαίων προθύμως . . . εἰς ταῦτα ὑπουργοῦντων. Mart. Polyc. 13.
- Ἐποφέρειν. πλείονας ὑπήνεγκεν πόρους. Clem. I 5. παντὶ τῷ κόσμῳ μετανοίας χάριν ὑπήνεγκεν. 7. κίνδυνον ὑπόισομεν μέγαν. 14.
- Ἐποχθόνιος. βλεπόντων τῶν . . . ὑποχθόνιων. Ign. Trall. 9.
- Ἐστερεῖσθαι. ὑστερεῖται τοῦ ἄρτου Θεοῦ. Ign. Eph. 5.
- Ἐστέρημα. τὰ ὑστερήματα αὐτῶν ἴδια ἐκρίνετε. Clem. I 2. δι' οὗ ἀναπληρωθῇ αὐτοῦ τὸ ὑστέρημα. 38.
- Ἐστερος. τοῦ γενομένου ἐν ὑστέρῳ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ. Ign. Rom. 7. ἡμεῖς ὑστερον ἀελομένοι. Mart. Polyc. 18.
- Ἐψιστος. τὴν μεγαλοπρεπῆ . . . θρησκείαν τοῦ Ἐψίστου. Clem. I 45. ὁ Ἐψιστος ὑπέρμαχος καὶ ὑπερασπιστὴς ἐστιν. ib. ἐν μεγαλειότητι Πατρὸς ὑψίστου. Ign. Rom. Inscr.
- Ἐψος. ἀτενίζομεν εἰς τὰ ὕψη τῶν οὐρανῶν. Clem. I 36. τὸ ὕψος, εἰς δ' ἀνάγει ἡ ἀγάπη. 49. ἀσπερόμενοι εἰς τὰ ὕψη. Ign. Eph. 9.
- Φαγεῖν. ἔφαγόν τε καὶ ἔπιεν. Ign. Trall. 9. ἐκέλευσε παρατεθῆναι φαγεῖν. Mart. Polyc. 7.
- Φάναι. φησὶν γὰρ ὁ ὁγιος λόγος. Clem. I 13, 56. φησὶ γάρ. 16. Conf. 56. II 7. Θεὸς γάρ, φησιν. 30. Οὕτως γὰρ φησιν ὁ Θεός. 33. Φησὶ γὰρ ὁ ἐκλεκτὸς Δαβὶδ. 52. φησὶν. Fragm. vii, x. Ign. Fragm. ix. ἔφη αὐτοῖς. Ign. Smyrn. 3. ὁ Πολύκαρπος ἔφη. Mart. Polyc. 9. Ὁ ἀνθύπατος ἔφη. 10.
- Φαίνεσθαι. ὃν τρόπον οὖν σου τὸ σῶμα φαίνεται. Clem. II 12. ὅπερ καὶ ἐστίν, καὶ φανήσεται. Ign. Eph. 15. τὴν φαινομένην νευτε-

- ρικὴν τάξιν. Magn. 3. οὐκ εὐ-
 συνείδητοί μοι εἶναι φαίνοντας. 4.
 ἐν τέλει ἐφάνη. 6. εὐλογόν τι φαί-
 νεσθαι ἰδία ὑμῖν. 7. φαίνεσθέ μοι
 οὐ κατὰ ἄνθρωπον ζῶντες. Trall. 2.
 τὸ γὰρ ζῆλος πολλοῖς μὲν οὐ φαί-
 νεται. 4. ἐφαίνοντο ἂν κλάδοι. 11.
 ὅταν κόσμῳ μὴ φαίνωμαι. Rom. 3.
 Οὐδὲν φαινόμενον, αἰώνιον. ib.
 Χριστὸς, ἐν Πατρὶ ὢν, μᾶλλον φαί-
 νεται. ib. Ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπί-
 σκοπος. Smyrn. 8. Ἐφάνη μοι
 οὖν ἄξιον πρᾶγμα. 11. ἵνα τὰ
 φαινόμενά σου εἰς πρόσωπον κολα-
 κεύης. Polyc. 2. λύκος σοι φαι-
 νέσθω. Fragm. ix.
- Φανερός.** τὸ ἐπικεῖς . . . φανερόν
 ποιησάτωσαν. Clem. I 21.
- Φανεροῦν.** φανεροῦνται ἐν τῇ ἐπισκοπῇ
 τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Clem.
 I 50. ἢ τὰς αἰσθήσεις ἐφανέρωσε.
 Fragm. viii. εἰς πληρῶμα δόξης
 αὐτοῦ φανερωθέν. ib. Πῶς οὖν
 ἐφανέρωθῃ τοῖς αἰῶσιν; Ign. Eph.
 19. Θεοῦ ἀνθρωπίνως φανερου-
 μένου. ib. εἰς Θεὸς ἔστιν ὁ φανε-
 ρώσας ἑαυτὸν. Magn. 8. Χριστὸς
 ὑμῖν ταῦτα φανερώσει. Rom. 8.
 τὰ δὲ ἀόρατα αἰτεῖ ἡ σοι φανε-
 ρωθῇ. Polyc. 2. ἐφανέρωσαμεν
 ὑμῖν καὶ τὴν ἡμέραν. Mart. Ign. 7.
 τὸ τῆς φανερωθείσης ἐπὶ τοῦ προσ-
 κεφαλαίου ὀπτασίας. Mart. Polyc.
 12. κατὰ ἀποκάλυψιν φανερώ-
 σαντός μοι Πολυκάρπου. 22.
- Φανερώς.** καυχήσασθαι, οὔτε λάθρα
 οὔτε φανερώς. Ign. Philad. 6.
- Φάρμακον.** φάρμακον ἀθανασίας. Ign.
 Eph. 20. ὥσπερ θανάσιμον φάρ-
 μακον διδόντες. Trall. 6.
- Φαῦλος.** φαῦλων ἔργων μιὰς ἐπιθυ-
 μίας. Clem. I 28. Τίνες οὖν οἱ
 ἐχθροί; οἱ φαῦλοι. 36.
- Φεῖδесθαι.** ὥς οὐ φείδομαι ἑαυτοῦ.
 Ign. Trall. 3. ἐάνπερ ὑμεῖς φεί-
 σθησθέ μου. Rom. 1.
- Φέρειν.** Ταῦτα πάσχοντες εὐκλεῶς ἡ-
 νεγκαν. Clem. I 45. ἑαυτῶν κα-
 τὰ γνῶσιν φέρουσιν. 51. Ἴνα δὲ
 καὶ ὑποδείγματα ἔθνων ἐνέγκωμεν.
 55. τῶν ἐν ὑποκρίσει φερόντων
- τὸ ὄνομα. Polyc. Phil. 6. φέρεις
 τὸν σταυρωθέντα; Mart. Ign. 2.
 φέρε δὲ βούλει. Mart. Polyc.
 11.
- Φεύγειν.** Ζῆλος φυγεῖν ἠνέγκασε Μω-
 ὕσῃν. Clem. I 4. φυγεῖν ἀπὸ
 τῆς κραταιᾶς χειρὸς αὐτοῦ. 28.
 φεύγοντες καταλαλιάς. 30. φύ-
 γωμεν τὴν ἀσέβειαν. II 10. Φεύ-
 γετε οὖν τὰς κακὰς παραφνύδας.
 Ign. Trall. 11. φεύγετε τὸν με-
 ρισμόν. Philad. 2. τοὺς μερισ-
 μούς φεύγετε. 7, et Smyrn. 8.
 Φεύγετε οὖν τὰς κακοτεχνίας. Phi-
 lad. 6. Τὰς κακοτεχνίας φεύγε.
 Polyc. 5. φυγεῖν τὸ αἰώνιον . . .
 πῦρ. Mart. Polyc. 2.
- Φευκτός.** τῶν . . . φευκτῶν πάντων
 ὑπόθεσις. Clem. Fragm. iv.
- Φθάειν.** φθάσαι τὰς φιλοτιμίας.
 Mart. Ign. 5. ἵνα φθάσῃ πρὸς
 ἃν ἡγάπησεν Κύριον. ib. καθὼς
 φθάσας ἐν τῇ ἐπιστολῇ. 6.
- Φθαρτός.** τὰ ἐνθάδε μισθῆσαι, ὅτι . . .
 φθαρτά. Clem. II 6. τοὺς φθα-
 ρτοὺς ἀγῶνας. 7. ὁ τὸν φθαρτὸν
 ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος. ib. τὸ φθα-
 ρτὸν σῶμα. Ign. Fragm. viii.
- Φθέγγεσθαι.** οἷά τις ἐφθέγγετο. Ign.
 Fragm. i. ἀλλ' ὅμως ἐφθέγγετο.
 ii.
- Φθίρειν.** εἰὰν εὐρεθῇ φθίρειν. Clem.
 II 7. τῆς ἀφθαρσίας ἀγῶνα φθεί-
 ρας. ib. εἰὰν τις πίστιν Θεοῦ ἐν
 κακῇ διδασκαλίᾳ φθίρῃ. Ign. Eph.
 16. εἰὰν γνωσθῇ πλέον τοῦ ἐπι-
 σκόπου, ἔφθαρται. Polyc. 5.
- Φθονεῖν.** μὴ φθονῆσαι τῷ σπεύδοντι
 πρὸς τὸν Κύριον. Mart. Ign. 6.
- Φθόνος.** Ἐκ τούτου ζῆλος καὶ φθόνος.
 Clem. I 3. ζῆλος καὶ φθόνος
 ἀδελφοκτονίαν κατεργάσατο. 4.
 Δαβὶδ φθόνον ἔσχεν. ib. Διὰ . . .
 φθόνον, οἱ μέγιστοι . . . στύλοι ἐδι-
 ῶχθησαν. 5.
- Φθορά.** Οὗτος λέγει μοιχείαν καὶ φθο-
 ράν. Clem. II 6. Οὐχ ἥδομαι
 τροφῇ φθορᾶς. Ign. Rom. 7.
 προβάτων φθορᾶς. Fragm. ix.
- Φιλαδελφία.** τὸν περιμόν τῆς περιβόη-
 του φιλαδελφίας ὑμῶν. Clem. I

47. τῆς φιλαδελφίας ἡμῶν ἀγνήν ἀγωγὴν. 48.
 Φιλαργυρεῖν. συμπάσχειν ἀλλήλοις ὀφειλομεν, καὶ μὴ φιλαργυρεῖν. Clem. II 4.
 Φιλαργυρία. Οὗτος λέγει . . . φιλαργυρίαν. Clem. II 6. ἀπεχόμενοι πάσης . . . φιλαργυρίας. Polyc. Phil. 2. Ἀρχὴ δὲ πάντων χαλεπὴν φιλαργυρία. 4. μακρὰν οὖσας πάσης . . . φιλαργυρίας. ib. μακρὰν ὄντες πάσης φιλαργυρίας. 6.
 Φιλεῖν. Καλοὺς μαθητὰς εἶναι φιλεῖς. Ign. Polyc. 2.
 Φιλοδόσποτος. Τὸ γὰρ γενναῖον . . . καὶ φιλοδόσποτον. Mart. Polyc. 2.
 Φιλονεκία. τὴν τῶν Ἰουδαίων γενομένην φιλονεκίαν. Mart. Polyc. 18.
 Φιλόνεκος. Φιλόνεκοί ἐστε, ἀδελφοί. Clem. I 45.
 Φιλοξενία. τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς φιλοξενίας ὑμῶν ἦθος. Clem. I 1. Διὰ . . . φιλοξενίαν ἐδόθη αὐτῷ υἱὸς ἐν γῆρᾳ. 10. Διὰ φιλοξενίαν . . . Λὼτ ἐσώθη. 11. Διὰ . . . φιλοξενίαν ἐσώθη Ῥαάβ. 12.
 Φιλόξενος. Ἡ οὖν φιλόξενος Ῥαάβ. Clem. I 12.
 Φίλος. Ἀβραάμ, ὁ φίλος προσαγορευθεὶς. Clem. I 10. φίλος προσηγορεύθῃ τοῦ Θεοῦ. 17. Οὐ δυνάμεθα οὖν τῶν δύο φίλοι εἶναι. II 6.
 Φιλοτιμία. φθάσαι τὰς φιλοτιμίας ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ. Mart. Ign. 5. τῆς ἀκαθάρτου φιλοτιμίας. ib. μελλουσῶν καταπαύειν τῶν φιλοτιμιῶν. 6.
 Φιλόυλος. οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόυλον. Ign. Rom. 7.
 Φιλόχριστος. τὸν τῆς φιλοχρίστου αὐτοῦ ἐπιθυμίας. Mart. Ign. 7.
 Φλέψ. μέχρη τῶν ἔσω φλεβῶν. Mart. Polyc. 2.
 Φλόξ. Μεγάλῃς δὲ ἐκλαμψάσης φλογός. Mart. Polyc. 15.
 Φοβεῖσθαι. τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεὸν ὁσίως. Clem. I 21. ἔχει σπλάγχνα ἐπὶ φοβουμένους αὐτόν. 23. φοβηθῶμεν αὐτόν. 28. Δαναὶ ὑπὸ τῶν φοβουμένων τὸν Θεὸν ἐβλήθη εἰς λάκκον λεόντων; 45. οὐ δεῖ

ἡμᾶς φοβεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους. II 4. μὴ φοβηθῶμεν ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. 5. ὅσον βλέπει τις στυγνὰ ἐπίσκοπον, πλεῖν αὐτὸν φοβεῖσθω. Ign. Eph. 6. φοβηθῶμεν τὴν μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ. 11. τὴν μέλλουσιν ὀργὴν φοβηθῶμεν. ib. οὖν γὰρ με δεῖ πλέον φοβεῖσθαι. Trall. 4. φοβοῦμαι μὴ νηπίους οὖσιν ὑμῖν. 5. Φοβοῦμαι γὰρ τὴν ὑμῶν ἀγάπην. Rom. 1. δεδεμένους φοβοῦμαι μᾶλλον. Philad. 5. φοβηθεὶς ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχείας ἐκκλησίας. Mart. Ign. 2. φοβηθεὶς μή ποτε ἡ τῆς ἀδελφότητος στοργή. 4. φοβουμένους δὲ διότι περ ἐπὶ θάνατον ὁ τοιοῦτος ἦγετο. 6.
 Φόβος. πάντα ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ ἐπετελεῖτε. Clem. I 2. ἐν τῷ ἀπολείπειν ἕκαστον τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. 3. καταδεξαμένους τὰ λόγια αὐτοῦ ἐν φόβῳ. 19. τὴν παιδείαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. 21. πῶς ὁ φόβος αὐτοῦ καλός. ib. Οἱ γὰρ μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πολιτευόμενοι. 51. δὴν πάση ψυχῇ . . . πιστῶν, φόβον. 58. Οἷτινες παράγουσι φόβους ἀνθρώπινους. II 10. δουλεύσατε τῷ Θεῷ ἐν φόβῳ. Polyc. Phil. 2. τὴν παιδείαν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ. 4. δουλεύσαμεν αὐτῷ μετὰ φόβου. 6. φόβῳ καὶ χαρᾷ πεπληρωμένοις. Mart. Ign. 6.
 Φοίνιξ. Ὅρκεον γὰρ ἔστιν ὁ προσονμάζεται φοίνιξ. Clem. I 25.
 Φοιτᾶν. τὰ τε ἐν αὐτῇ ἔφα φοιτῶντα. Clem. I 33.
 Φορεῖν. ἐπτάκις δεσμὰ φορέσας. Clem. I 5. τῶν αὐτῶν ἐν καρδίᾳ φορούντων. Mart. Ign. 2.
 Φορτικός. Δεικνὺς τούτου τοῦ λόγου τὸ φορτικόν. Ign. Fragm. 1.
 Φρονεῖν. οὕτως δεῖ ἡμᾶς φρονεῖν περὶ Ἰησοῦ. Clem. II 1. μικρὰ φρονεῖν περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν. ib. ἐν τῷ γὰρ φρονεῖν ἡμᾶς μικρά. ib. Πολλὰ φρονεῖ ἐν Θεῷ. Ign. Trall. 4. καθὼς φρονούσιν καὶ συμβήσεται αὐτοῖς. Smyrn. 2. περὶ ἡμῶν τὸ αὐτὸ φρονούσιν. 5. Τέλειαι οὖν τελεα καὶ φρονεῖτε. II 1.

Φρόνησις. φρόνησιν ἔχομεν καὶ λόγον.

Clem. Fragm. ix.

Φρόνιμος. ἐπιγέροθσαν ... ἐπὶ τοὺς φρονίμους. Clem. I 3. Διὰ τί δὲ οὐ πάντες φρόνιμοι γινόμεθα; Ign.

Eph. 17. ὡς φρονίμους ἐν Θεῷ συγχωροῦντας αὐτῷ. Magn. 3. Φρόνιμος γίνου ὡς ὅφεις. Polyc. 2.

Φροντίζειν. Τῆς ἐνώσεως φροντίζει. Ign. Polyc. 1.

Φροντίς. ἀπολείπωμεν τὰς ... ματαίας φροντίδας. Clem. I 7.

Φροντιστής. σὺ αὐτῶν φροντιστὴς ἔσο. Ign. Polyc. 4.

Φρίγανον. συναγρόντων ... ξύλα καὶ φρίγανα. Mart. Polyc. 13.

Φυγαδεύειν. ὁ Παῦλος ... φυγαδευθεὶς. Clem. I 5.

Φυλακίζειν. ἐφυλακίσθησαν, ἀλλ' ὑπὸ ἀνοσίῳ. Clem. I 45.

Φυλάρχος. τοὺς δώδεκα φυλάρχους προστεγεῖν αὐτῷ ῥάβδους. Clem. I 43. τοῖς δακτυλίοις τῶν φυλάρχων. ib. ἐπεδείξατο τοῖς φυλάρχοις τὰς σφραγίδας. ib.

Φυλάσσειν. τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου φυλάσσοντας. Clem. II 8. Δεῖ... ὡς καὶ Θεοῦ φυλάσσειν τὴν σάρκα. 9. οὐς δεῖ ἡμᾶς φυλάσσεσθαι, ὄντας δυσθεραπεύτους. Ign. Eph. 7. φυλάσσεσθαι τὰ ἐγκλήματα ὡς πῦρ. Trall. 2. Φυλάττεσθε οὖν τοῖς τοιοῖτοις. 7.

Φυλῆ. στασιαζουσῶν τῶν φυλῶν. Clem. I 43. ῥάβδους ἐπτεγεγραμμένας ἐκίστης φυλῆς κατ' ὄνομα. ib. ἥς ἂν φυλῆς ἡ ῥάβδος βλαστήσῃ. ib.

Φυλλορροεῖν. πρῶτον μὲν φυλλορροεῖ. Clem. I 23, et II 11.

Φυσιῶν. Οἶδα ὅτι οὐ φυσιῶσθε. Ign. Magn. 12. τοῖς φυσιῶσιν με. Trall. 4. Τοῦτο δὲ ἔσται ἡμῖν μὴ φυσιούμενοις. 7. Τόπος μηδένα φυσιούτω. Smyrn. 6. μηδὲ αὐτοὶ φυσιούσθωσαν. Polyc. 4.

Φύσις. ὄνομα, ὃ κέκτοσθε φύσει δικαίᾳ. Ign. Eph. 1. οὐ κατὰ χρῆσιν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν. Trall. 1.

Φυτεία. οὐκ εἰσιν φυτεία Πατρός. Ign. Trall. 11. διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς φυτείας Πατρός. Philad. 3.

Φωνή. τὸ ἐπιεικὲς ... διὰ τῆς φωνῆς φανερὰν ποιησάτωσαν. Clem. I 21. ἄδητε ἐν φωνῇ μᾶ. Ign. Eph. 4. ἐλάουν μεγάλη φωνῇ. Philad. 7. τῇ Ῥωμαϊκῇ φωνῇ. Mart. Ign. 6. φωνῇ ἐξ οὐρανοῦ. Mart. Polyc. 9. τὴν δὲ φωνὴν τῶν ἡμετέρων οἱ παρόντες. ib. ἀκατασχέτῃ θυμῷ καὶ μεγάλῃ φωνῇ. 12.

Φῶς. τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς. Clem. I 36. τὸ φῶς γὰρ ἡμῖν ἐχαρίσατο. II 1. τὸ φῶς αὐτοῦ ἀνεκλάλητον. Ign. Eph. 19. ὑπερβάλλων τὸ φῶς αὐτοῦ. ib. Ἄφετέ με καθαρὸν φῶς λαβεῖν. Rom. 6. Τέκνα οὖν φωτός. Philad. 2.

Φωτίζειν. ἐκκλησίᾳ ... καὶ πεφωτισμένη. Ign. Rom. Inscr. τὴν ἐκάστον φωτίζων διάνοιαν. Ign. Mart. 1.

Χαίρειν. ὁ Κύριος, ἔργους ἑαυτὸν κοσμήσας, ἐχάρη. Clem. I 33. εἰς τὸ τάχιον καὶ ἡμᾶς χαρῆναι. 59. ἐν ἀμώμῃ χάριτι χαίρειν. Ign. Eph. Inscr. εὐχομαι... πλείστα χαίρειν. Magn. Inscr. Trall. Inscr. πλείστα... ἀμώμως χαίρειν. Rom. Inscr. κόσμῳ μὴ χαρήσῃσθε. 6. ἐν ἀμώμῳ πνεύματι καὶ λόγῳ Θεοῦ πλείστα χαίρειν. Smyrn. Inscr. Πολυκάρπῳ ... πλείστα χαίρειν. Polyc. Inscr. χαίρων κατεπεύγουσιν ἐπήκουσεν. Mart. Ign. 5. χαίρουσιν μὲν ἐφ' οἷς ἤξιῶντο. 6.

Χαλεπός. Ἀρχὴ δὲ πάντων χαλεπῶν φιλαργυρία. Polyc. Phil. 4. μετατίθεσθαι με ἀπὸ τῶν χαλεπῶν. Mart. Polyc. 11.

Χαλιναγωγεῖν. χαλιναγωγούντες ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Polyc. Phil. 5.

Χαλκός. προσκυνούντες... ἄργυρον καὶ χαλκόν. Clem. II 1.

Χαμαὶ κείσθαι. Clem. Fragm. viii.

Χαρά. μετὰ χαρᾶς ... ἀναπέμφατε. Clem. I 59. ἐν τῇ χαρᾷ τῇ ἀμώμῳ. Ign. Magn. 7. χαρὰ αἰώνιος καὶ παράνομος. Philad. Inscr. μετὰ χαρᾶς ἐβόησεν. Mart. Ign. 2. Μετὰ ... προθυμίας καὶ χαρᾶς. 3. σὺν πολλῇ χαρᾷ καταβάς. ib. φόβῳ καὶ χαρᾷ πεπληρωμένοις. 6. Μετὰ πολλῆς τῶν χαρᾶς. 7.

- θάρους καὶ χαρὰς ἐνεπέμπλατο. Mart. Polyc. 12. συναγομένοις ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ. 18.
- Χαρακτήρ. τῆς ἑαυτοῦ εἰκόνος χαρακτήρα. Clem. I 33. ἴδιον χαρακτήρα ἐπικείμενον. Ign. Magn. 5. χαρακτήρα Θεοῦ. ib. ἀσπάζομαι... ἐν ἀποστολικῇ χαρακτήρι. Trall. Inscr.
- Χαρίζεσθαι. τὸ φῶς γὰρ ἡμῖν ἐχαρίσατο. Clem. II 1. ὁ χαρισάμενος ὑμῖν... τοιοῦτον ἐπίσκοπον κεκτήσθαι. Ign. Eph. 1. κόσμῳ μὴ χαρίσῃσθε. Rom. 6.
- Χάρις. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη. Clem. I. Inscr. Οἱ λειτουργοὶ τῆς χάριτος. 8. ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς χάριτος αὐτοῦ. 16. τὰς χάριτας αὐτοῦ ἀποδοιδὶ τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ. 23. οἷς ἡ χάρις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ δίδεται. 30. Τίνος χάριν ἡλλογήθη; 31. ἐν Πνεύμα τῆς χάριτος. 46. κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ χάριν. 50. γυναῖκες ἐνδυναμώσασαι διὰ τῆς χάριτος. 55. ὃν χάριν ἐκωδύνουν. ib. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου... μεθ' ὑμῶν. 59. ἀληθείας τύφῃ, χάριτος τελείας. Fragm. viii. ἐν ἀμώμῳ χάριτι χαίρειν. Ign. Eph. Inscr. τὴν ἐνεστῶσαν χάριν ἀγαπήσωμεν. 11. ἐν χάριτι ἐξ ὀνόματος συνέρχεσθε. 20. εὐλογημένη ἐν χάριτι Θεοῦ Πατρὸς. Magn. Inscr. ὑψιτάσσεται τῇ ἐπισκόπῃ ὡς χάριτι Θεοῦ. 2. ὁμολογοῦμεν χάριν μὴ εἰληφέναι. 8. ἐνπνεόμενοι ὑπὸ τῆς χάριτος αὐτοῦ. ib. πεπληρωμένοι χάριτος Θεοῦ. Rom. Inscr. εἰς χάριτος ἐπιτύχω. 1. Πιστεύω τῇ χάριτι Ἰησοῦ Χ. Philad. 8. λυτρωθείσαν ἐν τῇ χάριτι τοῦ Ἰησοῦ Χ. 11. τοὺς ἑτεροδοξοῦντας εἰς τὴν χάριν Ἰησοῦ Χ. Smyrn. 6. Πάντα οὖν ὑμῖν ἐν χάριτι περισσεύω. 9. οὐκ ἐκ συνειδότος, ἀλλ' ἐκ χάριτος Θεοῦ. 11. Ἀμείψεται αὐτὸν ἡ χάρις. 12. Χάρις ὑμῖν. ib. Ἐρρωσθε ἐν χάριτι Θεοῦ. 13. Παρακαλῶ σε ἐν χάριτι, ἣ ἐνδέδυσαι. Polyc. 1. Καλοὺς μαθητὰς εἶναι φιλήs, χάρις σοι οὐκ ἔστιν. 2. Πιστεύω γὰρ τῇ χάριτι. 7. ἔσται ἡ χάρις μετ' αὐτοῦ. 8. πνευματικῶν... ἀποσταζόντων χάριν. Mart. Ign. 4. ὑπὸ τῆς ἐν τῷ μάρτυρι χάριτος. 6. προσέχοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Mart. Polyc. 2. ἀλλὰ χάρις τῷ Θεῷ. 3. πλήρης ὢν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. 7. τὸ πρόσωπον αὐτοῦ χάριτος ἐπληρούτο. 12. ἐν τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ δωρεᾷ. 20. Ἡ χάρις μετὰ πάντων. 22.
- Χάρισμα. καθὼς καὶ ἐτέθη ἐν τῷ χαρίσματι αὐτοῦ. Clem. I 38. ἀνοοῦντες τὸ χάρισμα. Ign. Eph. 17. ἐκκλησίᾳ... ἡλεμένη ἐν πατρὶ χαρίσματι. Smyrn. Inscr. ἀνυστερήτῃ οὕτῃ παντὸς χαρίσματος. ib. καὶ παντὸς χαρίσματος περισσεύs. Polyc. 2. πνευματικῶν αὐτῷ κοινωνήσας χαρισμάτων. Mart. Ign. 3. εἰ πως μέρος χαρίσματος λάβωσι πνευματικοῦ. ib.
- Χεῖλος. μὴ μόνον χεῖλεσιν αὐτὸν τιμᾶν. Clem. II 3.
- Χειμάζεσθαι. ὡς χειμαζόμενοι λιμένα. Ign. Polyc. 2.
- Χειμερινός. Καιροί... χειμερινοί. Clem. I 20.
- Χειμών. τοὺς πάλαι χειμῶνας μολὶς παραγαγών. Mart. Ign. 1.
- Χεῖρ. ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ὑμῶν. Clem. I 1. φυγεῖν ἀπὸ τῆς κραταίας χειρὸς αὐτοῦ. 28. ἀμάρτων χεῖρας αἴρουντες. 29. ταῖς ἱεραῖς... χερσὶν ἐπλάσσειν. 33. Ὁλοφέρνη ἐν χειρὶ θηλείας. 55. ἐν χερσὶν ὁ αἰὼν. II 7. Πηλὸς γὰρ ἐσμεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ τεχνίτου. 8. ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ διαστραφῇ. ib. ἐπισείσας αὐτοῖς τὴν χεῖρα. Mart. Polyc. 9. ὀπίσω τὰς χεῖρας ποιήσας. 14.
- Χειροτονεῖν. χειροτονήσας διάκονον. Ign. Philad. 10. χειροτονήσας... θεοπροσβύτην. Smyrn. 11. χειροτονησαί τινα, ὃν ἀγαπητὸν λίαν ἔχετε. Polyc. 7.
- Χεῖρων. οἱ καὶ εὐεργετούμενοι χεῖρους γίνονται. Ign. Rom. 5. ἡ... ἐπὶ τὰ χεῖρω μετάνοια. Mart. Polyc. 11.

Χήρα. Περὶ ἀγάπης οὐ μέλει αὐτοῖς, οὐ περὶ χήρας. Ign. Smyrn. 6. τὰς παρθένους τὰς λεγομένας χήρας. 13. Χήραι μὴ ἀμελείσθωσαν. Polyc. 4. Τὰς χήρας σωφρονούσας. Polyc. Phil. 4. μὴ ἀμελοῦντες χήρας. 6.

Χιλιάρχος. Οὐ πάντες εἰσὶν...χιλιάρχοι. Clem. I 37.

Χιλιάς. τὰς ἐξακοσίας χιλιάδας τῶν ἀνδρῶν. Clem. I 43.

Χλευάζειν. "Ἀφρονες καὶ ἀσύνετοι... χλευάζουσιν ἡμᾶς. Clem. I 39.

Χορδή. συνήρμωσται τῷ ἐπισκόπῳ, ὡς χορδαὶ καθάρα. Ign. Eph. 4. συνευρύθμωσται γὰρ ταῖς ἐντολαῖς, ὡς χορδαῖς καθάρα. Philad. 1.

Χορὸς. ἀστέρων τε χοροί. Clem. I 20. οἱ κατ' ἄνδρα δὲ χορὸς γίνεσθε. Ign. Eph. 4. χορὸς ἐγένετο τῷ ἀστέρι. 19. ἐν ἀγάπῃ χορὸς γενόμενοι. Rom. 2.

Χρᾶσθαι εἰς Χρησθαι. ὑποταγῇ μὲν χρῆται. Clem. I 37. δεῖ δὲ ἡμᾶς...ἐκεῖνυ χρᾶσθαι. II 6. σχοιῶν χρῶμενοι τῷ Πνεύματι. Ign. Eph. 9. τῇ Χριστιανῇ τροφῇ χρῆσθαι. Trall. 6. ἀντὶ ἐμοῦ ποιεῖν τῷ Θεῷ χρῆται. Rom. 9. μὲν εὐχαριστίᾳ χρῆσθαι. Philad. 4. τοιοῦτῳ ἐχρήσατο ὑποδείγματι. Fragm. i. τῇ δεσποτικῇ ἀποφάσει χρησάμενοι. ib. οἷς καὶ χρῶμεθα συμμάχοις. Mart. Ign. 2. ὅτι τοσαύτη σπουδῇ ἐχρήσαντο. Mart. Polyc. 7.

Χρῆζειν. ὁ δεσπότης...οὐδενὸς χρῆζει. Clem. I 52. Χρήζω οὖν πραότητος. Ign. Trall. 4. τῆς ἀφ' ἡμῶν ἀγάπης χρήζοντος. 12.

Χρηματισμός. ἐκ τῆς βᾶτου χρηματισμοῦ...δοδομένου. Clem. I 17.

Χρήσιμος. Χρήσιμον οὖν ἐστὶν ἡμᾶς ἐν...ἐνότητι εἶναι. Ign. Eph. 4.

Χρήσις. ἐν τοῖς χρήσις. Clem. I 37. οὐ κατὰ χρήσιν ἀλλὰ κατὰ φύσιν. Ign. Trall. 1.

Χρησιμοδοτεῖν. χρησιμοδοτηθέντες, παρέδωκαν ἑαυτούς. Clem. I 55.

Χρηστεύεσθαι. Χρηστευόμεθα αὐτοῖς κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν. Clem. I 14.

Χρηστότης. ἱκέται γενόμενοι...τῆς χρηστότητος αὐτοῦ. Clem. I 9. Μὴ οὖν ἀνασθηθῶμεν τῆς χρηστότητος αὐτοῦ. Ign. Magn. 10. ἢν τῇ χρηστότητι ὁ Πατὴρ ἡγίειν. Smyrn. 6.

Χριστιανισμός. κατὰ Χριστιανισμόν ζῆν. Ign. Magn. 10. Ὁ γὰρ Χριστιανισμός οὐκ εἰς Ἰουδαϊσμόν ἐπίστευσεν, ἀλλὰ Ἰουδαϊσμός εἰς Χριστιανισμόν. ib. μεγέθους ἐστὶν ὁ Χριστιανισμός. Rom. 3. παρὰ ἀνδρὸς περιτομῇν ἔχοντος Χριστιανισμόν ἀκούειν. Philad. 6. τὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγον. Mart. Polyc. 10.

Χριστιανός. ἐνὶ κλήρῳ Ἐφεσιῶν...τῶν Χριστιανῶν. Ign. Eph. 11. οἱ ἐπαγγελλόμενοι Χριστιανοὶ εἶναι. 14. μὴ μόνον καλεῖσθαι Χριστιανούς. Magn. 4. μόνῃ τῇ Χριστιανῇ τροφῇ χρῆσθαι. Trall. 6. ἵνα μὴ μόνον λέγωμαι Χριστιανός. Rom. 3. Χριστιανὸς ἑαυτοῦ ἐξουσίαν οὐκ ἔχει. Polyc. 7. τὸ τῶν Χριστιανῶν θεοσεβὲς σύστημα. Mart. Ign. 2. τοῦ...θεοσεβοῦς γένους τῶν Χριστιανῶν. Mart. Polyc. 3. Χριστιανὸς εἰμι. 10. ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανὸν εἶναι. 12. ὁ πατὴρ τῶν Χριστιανῶν. ib.

Χριστομαθία. ἀλλὰ κατὰ Χριστομαθίαν. Ign. Philad. 8.

Χριστοφόρος. Ἐστὲ οὖν...πάντες...Χριστοφόροι. Ign. Eph. 9. κατεπείγετο γὰρ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὁ Χριστοφόρος. Mart. Ign. 5.

Χριστώνυμος. ἐκκλησίᾳ...ἦτις καὶ προκάθηται...Χριστώνυμος. Ign. Rom. Inscr.

Χρόνος. εἰς δὲ πληρωθέντος τοῦ χρόνου. Clem. I 25. τὰς ἀναγραφὰς τῶν χρόνων. ib. ἐκ γὰρ δὴ πολλῶν χρόνων ἐγγράπτο. 42. μαρτυρημένους τε πολλοῖς χρόνοις. 44. ἐν μικρῷ χρόνῳ τοιαύτην συνήθειαν. Ign. Eph. 5. ἐξ ἀρχαίων καταγελλομένη χρόνων. Polyc. Phil. 1. ἐφανέρωσαμεν ὑμῖν...τὸν χρόνον. Mart. Ign. 7. ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις. Mart. Po-

- lyc. 16. σχεδὸν ἐκ τοῦ χρόνου κεκημηκότα. 22.
- Χρυσίον. δοκιμώτερα ὑπὲρ χρυσίον ὁστᾷ. Mart. Polyc. 18.
- Χρυσός. προσκυνοῦντες λίθους... καὶ χρυσόν. Clem. II 1. ὡς χρυσός... ἐν καμίνῳ πυρούμενος. Mart. Polyc. 15.
- Χρῶμα. χρώμα Θεοῦ λαβόντες. Ign. Eph. 4. ἀπὸ παντὸς ἀλλοτρίου χρώματος. Rom. Inscr.
- Χρῶς. ὅστις τάχιον τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ ἀψήγται. Mart. Polyc. 13.
- Χώρα. κατασκοπεῖσθαι τὴν χώραν. Clem. I 12. διανεύει ἀπὸ τῆς Ἀραβικῆς χώρας. 25. Κατὰ χώρας οὖν... κηρύσσοντες. 42.
- Χωρεῖν. ἡ ἀκοή οὐ μόνον εἰς ἡμᾶς ἐχώρησεν. Clem. I 47. εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον χωρήσει. Ign. Eph. 16. ἕκαστος εἰς τὸν ἴδιον τόπον μέλλει χωρεῖν. Magn. 5. εἰς ἓνα ὄντα καὶ χωρήσαντα. 7. οὐ δυνηθέντες χωρῆσαι. Trall. 5. Ὁ χωρῶν χωρεῖται. Smyrn. 6.
- Χωρίον. ἐν τόπῳ χωρίον Ῥωμαίων. Ign. Rom. Inscr. εἰς ἕτερον χωρίον ἀπελθεῖν. Mart. Polyc. 7.
- Χωρίς. Χωρίς τούτου μηδὲν ὑμῖν πρεπέτω. Ign. Eph. 11. χωρίς δὲ αὐτοῦ πάντα πράσσουσιν. Magn. 4. ζῆσαι χωρίς αὐτοῦ. 9. Χωρίς τούτων ἐκκλησία οὐ καλεῖται. Trall. 3. ὁ χωρίς ἐπισκόπου... πράσσωσι τι. 7. ὅτ' ἂν ὑμῖν χωρίς Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλῇ τις. 9. οὐ χωρίς τὸ ἀληθινὸν ζῆν οὐχ ἔχομεν. ib. κεφαλὴ χωρίς γεννηθῆναι ἀνευ μελῶν. 11. Χωρίς τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε. Philad. 7. Μηδεὶς χωρίς τοῦ ἐπισκόπου τι πράσσέτω. Smyrn. 8. χωρίς τῆς... ἐκ τῶν ἡλῶν ἀσφαλείας. Mart. Polyc. 13.
- Χωρισμός. ἐπὶ τῷ ἀφ' ἡμῶν μέλλοντι χωρισμῷ. Mart. Ign. 5.
- Χῶρος. χῶρον εὐσεβῶν. Clem. I 50. Ψευδάδελφος. ἀπεχόμενοι... τῶν ψευδαδελφῶν. Polyc. Phil. 6.
- Ψεύδестhai. Ὁ παραγγέλλας μὴ ψεύδестhai... αὐτὸς οὐ ψεύσεται... εἰ μὴ τὸ ψεύσασθαι. Clem. I 27.
- Ψευδής. τὸ δὲ ἔθος..., εἶτε ἀληθής, εἶτε ψευδής. Clem. Fragm. vi.
- Ψευδοδιδασκαλία. ἀπολείποντες... τὰς ψευδοδιδασκαλίας. Polyc. Phil. 7.
- Ψευδομαρτυρία. ἀπεχόμενοι πάσης... ψευδομαρτυρίας. Polyc. Phil. 2. μακρὰν οὖσας πάσης... ψευδομαρτυρίας. 4.
- Ψηλαφᾶν. Ign. Smyrn. 3.
- Ψιθυρισμός. ἐγκρατενύμενοι ἀπὸ παντὸς ψιθυρισμοῦ. Clem. I 30. ἀπορρήψαντες ἀφ' ἐαυτῶν... ψιθυρισμούς. 35.
- Ψυχή. τοῖς ὅμμασι τῆς ψυχῆς. Clem. I 19. μηδὲ ὑδαλλέσθω ἡ ψυχὴ ἡμῶν. 23. οἱ διατάζοντες τὴν ψυχὴν. ib. τῇ ἐλπίδι προσδεέσθωσαν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν. 27. ἐν ὁσιότητι ψυχῆς. 29. τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. 49. τὸ ταπεινὸν τῆς ψυχῆς. 55. δῆψι πάση ψυχῇ... πιστῶν. 58. τὰς ἀνατίους ψυχάς. II 10. ἐν δυοὶ σώμασιν... μία ψυχὴ. 12. τὴν ψυχὴν λέγει τὸ ἔσω. ib. ἡ ψυχὴ σου ὁλος ἔστω ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις. ib. μακαρίζει μοῦ ἡ ψυχὴ τὴν εἰς Θεὸν αὐτοῦ γνώμην. Ign. Philad. 1. εἰς δὲ ἐλπίζουσιν σαρκὶ, ψυχῇ. 11. εἰς ἀνάστασιν... ψυχῆς τε καὶ σώματος. Mart. Polyc. 14. τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. 19.
- Ψυχρός. τὸ πῦρ ἦν αὐτοῖς ψυχρόν. Mart. Polyc. 2.
- Ψωμίζω. λαβόντες τὰς τιμὰς αὐτῶν, ἑτέροις ἐψώμισαν. Clem. I 55.
- ᾽ὸδδινειν. μὴ, ὡς αἱ ὠδίνουσαι, ἐγκλωμν. Clem. II 2.
- ᾽ὸθβειν. Ἐκείθεν γοῦν ἐβόηθησαν. Mart. Ign. 6.
- ᾽ὸκεανὸς ἀνθρώποις ἀπέραντος. Clem. I 20.
- ᾽ὸμός. θηρσὶν ὁμοῖς... παρεβάλλετο. Mart. Ign. 6.
- ᾽ὸρα. ὠρισμένοις καιροῖς καὶ ὅραις. Clem. I 40. Ἐκδεχόμεθα οὖν καθ' ὅραν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. II 12. ἐν ἐκείῃ τῇ ὥρᾳ βασανιζόμενοι. Mart. Polyc. 2. διὰ μᾶς ὥρας τὴν αἰώνιον κώλασιν ἐξεγορα-

ζόμενοι. ib. δείπνου ὥρα. 7. ὄψις Ὁσαύτως. Clem. I 43.
 τῆς ὥρας. ib. φαγεῖν καὶ πιεῖν ἐν Ὁφελείῳ. Οὐδέν μοι ὠφελήσει τὰ
 ἐκείνη τῇ ὥρᾳ. ib. ὥραν πρὸς τὸ τερπνὰ τοῦ κόσμου. Ign. Rom. 6.
 προσεύξασθαι. ib. ὥστε ἐπὶ δύο Τί γάρ με ὠφελεί τις; Smyrn. 5.
 ὥρας μὴ δύνασθαι σιωπῆσαι. ib. μεγάλα ὠφελήθηται δυήσεσθε. Po-
 τῆς ὥρας ἐλθούσης τοῦ ἐξίεναι. 8. lyc. Phil. 13.
 Πῦρ . . . πρὸς ὥραν καίμενον. 11. Ὁφέλιμος. ἡ νουθέτησις . . . καλὴ ἐστίν.
 ἡξιώσας με τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ ὑπεράγαν ὠφέλιμος. Clem. I
 ταύτης. 14. ὥρα ὀγδόη. 21. 65.

Ignat. Ep. ad Magnes. § 9, p. 342 l. 1.

Guilielmus James, Coll. Oriel. olim Socius, non de Judæis ad Christianismum conversis, sed de Prophetis veteribus intelligit; et locum vexatum ita reddit, in Appendice Secunda ad Quatuor Conciones *on the Benefit and Necessity of the Sacraments, and the Obligation of the Moral Law of the Sabbath*, p. 7.

“ If then they who lived under the old system came to a newness of hope, not continuing a superstitious observance of Sabbaths, but living according to the life our Lord lived, by whose life our life also has risen upward through Him and His death, which some deny.”

Huic viro erudito non dubium videtur quin vox *vitam* facilius ex Int. Lat. elapsa, quam *ζωήν* in Textum Graecum inserta fuisset. Et κυριακή, ut suspicatur, per se posita sine ἡμέρα, non usurpabatur pro Die Dominica in temporibus Ignatii.

